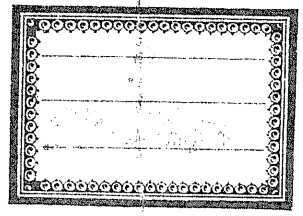
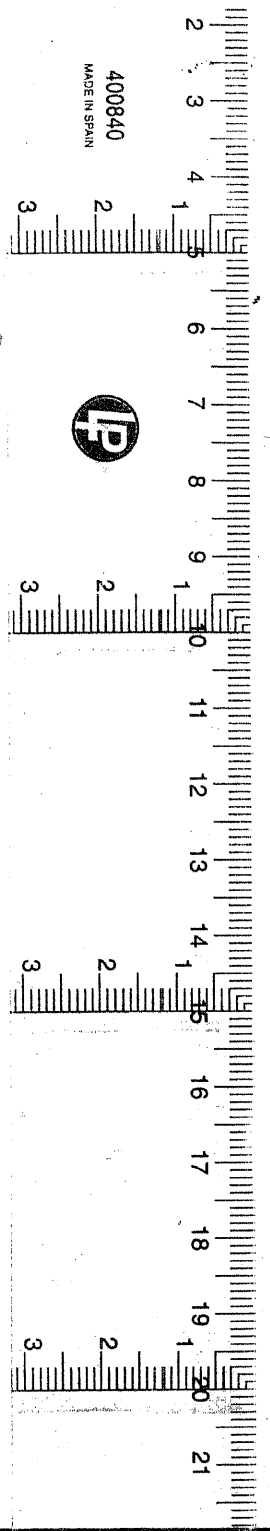

~~Handwritten scribbles and markings at the top of the page.~~

Handwritten notes:
Robt
A
\$36

Handwritten notes:
3
25-195

*Allegio della Comp. d. Tho. & Saenda. B.B.E.
R. 5574*

ARTEMIDORI

DALDIANI

&

ACHMETIS

SEREIMI F.

Oneirocritica.

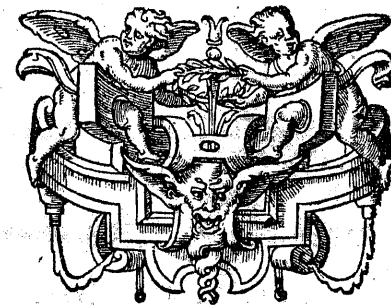
ASTRAMPSYCHI & NICEPHORI

versus etiam Oneirocritici.

NICOLAI RIGALTII

AD ARTEMIDORVM

Notae.

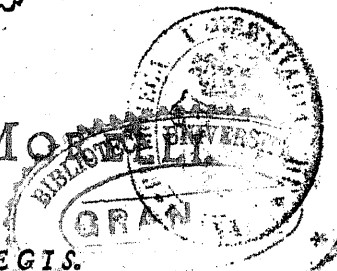
*Prohibetur proinde
copiae sed non
est nota
1783*

LVTETIAE,

Ex officina CLAVDII MOR...

clo 1o ciii.

CVM PRIVILEGIO REGIS.

Clarissimo amplissimoque viro
IAC. AVGVSTO THVANO,
SACRI CONSISTORII CONSILIARIO,
Senatusque Parisiensis Praefidi doctissimo
atque prudentissimo

NIC. RIGALTIVS

S. D.

REBVS anno superiore
prolatis, Praeses amplissi-
me, quum vna tecum ef-
sem in Villabonio tuo, ne
amoenissima rusticatione
abuti viderer, oneirocriticos Ar-
temidori libellos, quos mecum forte tu-
leram, per xyftos ac gestationes ambu-
lando lectitabam, adnotabamque non-
nulla, quae posteaquam ambulationis
fatias fieri ceperat, consideratius atten-

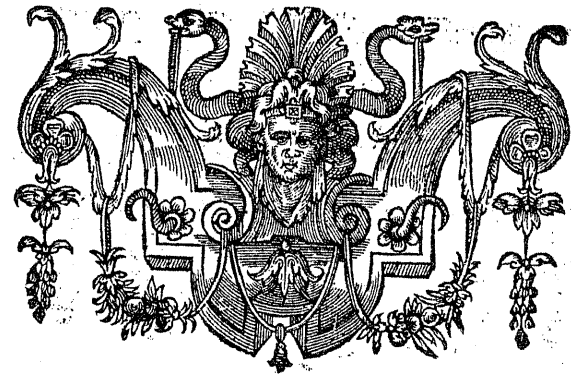
* ij

tiūque recensēbam. atque id siue loci
genio; siue, quod magis est, exemplo tuo
incitatus libentissime praestiti: ne vide-
licet interea dum tu res orbe toto gestas
victuris dum erunt homines historia-
rum libris mandare pergis, iners ipse de-
siderem, otiique tam beati plusculas ho-
ras perderem, quas rei litterariae publi-
cae non inutiliter impendere potuif-
sem. Hanc igitur Oneirocriticorum
editionem accuravi, minime nescius,
quum quae ab antiquis somniorum
coniecturibus tradita sunt vix vllam
fidem aut gloriam inter litteratissimos
homines inuenerint, fore vt opera haec
mea in varias reprehensiones incurre-
ret. nam, vt ceteras mittam, quibusdam,
& iis quidem admodum indoctis, to-
tum hoc displicet antiquarium opus.
quidam autem id non totum reprehē-
dunt, si vtiliter suscipiatur; sed vana esse
Somnia clamitant; iisque coniectandis

curam vllam adhibendam non arbi-
trantur. At illis certe litterarum vitu-
peratoribus, non magis haec scripta
sunt, quam de philosophia Abderitanis;
aut de agrorum cultu sterilibus terris.
nam & desperatis, ait Tullius Attico,
etiam Hippocrates vetat adhibere me-
dicinam. His vero quibus oneirocritica
ista minime probantur etiam ex parte
libens assentior. imo & hoc addo am-
plius, pleraque ista, si diuinationem spe-
ctent, tantum non ineptissima esse: at si
acumen ingenij, si veteres ritus, si politi-
orem litteraturam, nihil his Artemido-
ri libris acutius, nihil doctius elegan-
tiūque esse. Laruam Alcibiadis sic
aptam fuisse narrant, vt articulis verte-
brisque complicatis Silenum quen-
dam turpiculum effingeret, aut mo-
rionem simum recalua fronte: iisdem
vero catenatione mobili explicatis, nu-
men aliquod derepente formosulum

exprimeret, faciem decoram, & hilaris
Dei vultum. Huic ille Sileno Socratem
suum comparabat. Ego certe Socrati-
co Sileno Artemidorum huncce meum
similem esse aio. quem prima fronte
Marsum augurem, aut vicanum aru-
spicem, vel de circo astrologum esse ali-
quis putet; eundem vero qui penitus in-
spiciet ac euoluet, non proletarium, sed
multiplici scientiarum eruditione lo-
cupletissimum auctorem, & inter clas-
sicos censeris dignissimum esse fatebitur.
Hoc tibi, Praeses Augustissime, lectio-
ne multa intelligendis pensitandisque
veteribus scriptis exercitatissimo per-
suasum apprime esse satis scio. nec plu-
ribus verbis vtar; ne commendandi ma-
gis muneris, quam adserendi huius ope-
ris gratia sermonem hunc à me institu-
tum existimes. Quaecunque autem si-
ue operis sit, siue muneris, offero ecce
tibi, vel potius reddo; tuum enim est,

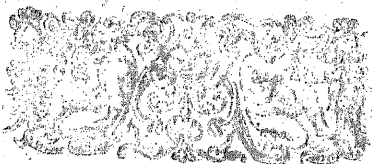
& solo cedit, quod in tuo natum. nisi
maius publici iuris esse, quod potes
cum publico possidere. vtcunque tan-
dem sit, bene erit, si tibi probabitur: haec
enim mei voti summa. Bene vale, vir
ampliss. méque vt facis amare perge.
Lutetiae Parisiorum, xv Kal. Februar.
clo Io ciii.

LECTORI.

IOCVLARE TIBI VIDETVR,
ET SANE BENE.
DVM NIHIL HABEMVS MAIVS,
CALAMO LVDIMVS.

ARTEMIDORI Latina interpreta-
tio quam hic cernis, Lector, ipsissi-
ma est quam olim Ianus Corna-
rius edidit. nolui quicquam in ea
mutare. non quod rectam esse pu-
tem, peruersissima enim est, sed in corrigenda la-
bor vanus & ingratus. Jo. Leunclay versio-
nem Latinam in Achmete retinui, quae autem in
eius editione desiderabantur capita non pauca
suppleui, diverso typorum caractere notata. Ni-
cephori versio mea est. Graeci versus è duobus
codicibus depromti: Regiae bibliothecae uno, Is.
Casauboni altero, clarissimi illius & litteratorum
in Gallia nostra facile principis viri, cui ma-
gnam certe pro multis emendationibus gratiam
debet Artemidorus noster. Cetera quae hic prae-
stiti, tute ipse, si aequus es, facile aestimabis.
Notas ad Artemidorum reliquas dabo in lucem
quum primum otia mihi Deus fecerit. habe istas
interim, & Vale.

In Achmetis editione pag. cxxx. delendi asterisci.
nihil enim deest.

ΤΑ ΔΕ ΕΝΕΣΤΙΝ ΕΝ ΤΩ
ΠΡΩΤΩ ΒΙΒΛΙΩ ΤΩΝ

Ἀρτεμιδώρου Ὀνειροκριτῶν.

LIBRO PRIMO ARTEMIDORI
ONEIROCRITICORVM
continentur ista.

ΠΕΡΙ διαφορῆς ὄντων, ἢ ἐνείρων. α.
Περί θεωρηματικῶν, ἢ ἀλληλεπίθετων. β.

Περί εἰδῶν ὄντων. γ.
Περί τῶν ἐξ ἰσοχρίων. δ.
Περί ἔσπου ἡμιόδ. ε.
Περί ἔσπου εἰδηόδ. ς.
Περί μεμνηματικῶν ἢ θεωρηματικῶν. ζ.
Περί καρῶν, ἢ ὀπίων δὴ κριτίων. η.

Περί εἰδῶν. θ.
Τίνα ἐξέλεστον τῶν ὀνειροκριτῶν. ι.

Ἐπισημία τῶν ἐν ταῖς βίβλοις γενομένων. ια.

Πῶς ὀνειροκριτῶν ταῖς κρίσεις. ιβ.

Ὅσον εἶναι καὶ τὸν ὀνειροκριτῶν. ιγ.

Περί ἡνθισσῶν. ιδ.

Περί τῶν κύνων. ιε.

Περί πύδων, ἢ γάλακτος. ις.

ΔE differentia inter insomnium & somnium. cap. primo.
De speculatiuis & allegoricis, sine significatiuis. cap. 2.

De speciebus somniorum. cap. 3.

De sex elementis. cap. 4.

De modo generali. cap. 5.

De modo speciali. cap. 6.

De curiosis & diuinis somniis. cap. 7.

De temporibus, & qualia sunt iudicanda. cap. 8.

De moribus. cap. 9.

Quae à somniorum interprete sunt expendenda. cap. 10.

Propositio eorum quae in his libris traduntur. cap. 11.

Quomodo interpretationes sunt aggradiendae. cap. 12.

Qualem esse oportet somniorum interpretem. cap. 13.

De naturitate. cap. 14.

De veteri gestatione. cap. 15.

De pueris & filiis. cap. 16.

De pueris fasciis inuolutis, & de lae. cap. 17.

De capite. cap. 18.

De capillis. cap. 19.

De capillis inornatis. cap. 20.

De pilo suillo. cap. 21.

Habere lanas pro capillo. cap. 22.

De eo quod quis videtur sibi capite radi. cap. 23.

De fronte. cap. 24.

De auribus. cap. 25.

De formicis. cap. 26.

De superciliis. cap. 27.

De oculis. cap. 28.

De naso. cap. 29.

De genis. cap. 30.

De maxillis. cap. 31.

De barba. cap. 32.

De dentibus. cap. 33.

De lingua. cap. 34.

De vomitu sanguinis, aut bilis, aut pituita aut cibi. cap. 35.

De collo. cap. 36.

De decollatione. cap. 37.

De oborto capite. cap. 38.

De eo quod quis putat se fera alicuius caput habere. cap. 39.

Habere caput in manibus. cap. 40.

Habere cornua. cap. 41.

De humeris. cap. 42.

De pectore & mammis. cap. 43.

De manibus. cap. 44.

De lumbis & partibus circa umbilicum. cap. 45.

De internarum partium respectione. 46.

De pudendis. cap. 47.

De inguinibus & femoribus. cap. 48.

De genibus. cap. 49.

De pedibus, suris, & talis. cap. 50.

De tergo. cap. 51.

De alteratione. cap. 52.

De doctrina artium, opificiorum & studiorum. cap. 53.

Artem fabrilis ferrariam exercere. 54.

Περί ἀσπεργαῶν δέντρων πύδων. ιζ.

Περί κεφαλῆς. ιη.

Περί χειρῶν. ιθ.

Περί ἀτηληῶν χειρῶν. κ.

Περί χοιρείας χειρῶν. κα.

Περί τῶν ἐχθρῶν ἐλαῶν ἀπὸ χειρῶν. κβ.

Περί τῶν ξυεῶν δόκων πύδων κεφαλῶν. κγ.

Περί μύτων. κδ.

Περί ὄτων. κε.

Περί μυρμηκῶν. κς.

Περί ὀφθαλμῶν. κζ.

Περί ὀφθαλμῶν. κη.

Περί ῥινοῦ. κθ.

Περί παρειῶν. λ.

Περί σαχναῶν. λα.

Περί ἡνθισσῶν. λβ.

Περί ὀδόντων. λγ.

Περί γλώττης. λδ.

Περί τῶν αἵμα ἐμῶν, ἢ χλοῶν, ἢ φλέγμα, ἢ ἔσφιων. λε.

Περί τῶν ἀχίλων. λς.

Περί τῶν τετραχλοκοπιῶν. λζ.

Περί ἀσπερσμιδῶν κεφαλῆς. λη.

Περί τῶν θηλειῶν κεφαλῶν ἐχθρῶν. λθ.

Περί τῶν ἐν τῶν χειρῶν πύδων κεφαλῶν ἐχθρῶν. μ.

Περί τῶν κέρας ἐχθρῶν. μα.

Περί ὤμων. μβ.

Περί στήθους, ἢ μαζῶν. μγ.

Περί χερῶν. μδ.

Περί λαχρῶν, ἢ τῶν ὀφθαλμῶν. με.

Περί τῶν ἐπιπῶν. μς.

Περί αἰδέων. μζ.

Περί βουβῶντων, ἢ μηρῶν. μη.

Περί γονάτων. μθ.

Περί ποδῶν, ἢ κνημῶν, ἢ σφυρῶν. ν.

Περί γόπου. να.

Περί ἀλλοιώσεως. νβ.

Περί διδασκαλίας πηχῶν, ἢ ἔργων, ἢ ὀπτιμαμάτων. νγ.

Περί τῶν χαλκῶν. νδ.

ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣ
ΚΑΣΣΙΩ ΜΑΞΙΜΩ
ΧΑΙΡΕΙΝ.

ARTEMIDORVS
CASSIO MAXIMO S.

Περὶ χειρματίων.	νβ.
Περὶ ἐφηβίας.	νγ.
Περὶ γυμνασίων κατ' εἶδος.	νδ.
Περὶ ἀγώνων θυρδικῶν ἰαπυκῶν γυμνα- σίων.	νε.
Περὶ πένταθλου.	νς.
Περὶ δρόμου.	ζ.
Περὶ ἀκρίσεως.	ζα.
Περὶ πάλης.	ζβ.
Περὶ πυγμῆς.	ζγ.
Περὶ παγκράτιου.	ζδ.
Περὶ ὀπλῶν.	ζε.
Περὶ βδελαιείου, καὶ λυγροῦ παντοδαπῶν.	ζη.
Περὶ ἔσθης.	ζη.
Περὶ ποδῶν.	ζη.
Περὶ λαχάνων.	ο.
Περὶ ὀσπρίων.	οα.
Περὶ ἄρτων.	οβ.
Περὶ κρεῶν.	ογ.
Περὶ παρῶν, καὶ ἀγίστων κρεῶν.	οδ.
Περὶ πλακοιωτῶν.	οε.
Περὶ ὑπώσεως.	ος.
Περὶ σιδῶν.	οζ.
Περὶ μύρων.	οη.
Περὶ ἀρχήσεως, καὶ πυρρίχης, καὶ ἀσμάτιων. οη.	
Περὶ στεφάνων παντοδαπῶν.	οθ.
Περὶ σιωοισίας, καὶ ἀφροδισίων.	π.
Περὶ ἀφροδισίου σιωοισίας.	πα.
Περὶ τῆς ἀφροδισίου φύσιν μίξεως.	πβ.
Περὶ ὕπνου.	πγ.
Περὶ τοῦ ἐρῶστος καὶ ὑγίανης.	πδ.

De literis.	cap. 55.
De pubertate, siue tyrocinio.	cap. 56.
De gymnasus secundum species. cap. 57.	
De certaminibus.	cap. 58.
De pentathlo, siue quinquertio.	cap. 59.
De cursu.	cap. 60.
De reprobatione.	cap. 61.
De lucta.	cap. 62.
De pugillatu.	cap. 63.
De pancratio.	cap. 64.
De scuto.	cap. 65.
De balneo & lauacro omnis generis.	66.
De cibo & potu.	cap. 67.
De potu.	cap. 68.
De oleribus.	cap. 69.
De leguminibus.	cap. 70.
De panibus.	cap. 71.
De carnibus.	cap. 72.
De salsamentis & salsis carnibus.	cap. 73.
De placentis.	cap. 74.
De fructibus.	cap. 75.
De vasis & reliqua supellectile.	cap. 76.
De unguentis.	cap. 77.
De saltatione, pyrrhicha, & cantilenis.	cap. 78.
De coronis omnis generis.	cap. 79.
De coitu & rebus veneris.	cap. 80.
De coitu præter legem.	cap. 81.
De coitu præter naturam.	cap. 82.
De somno & dormitione.	cap. 83.
De vale & saluē.	cap. 84.

ARTE-

SÆPÊ iam ad huius operis tractationem indubitanter suscipiendâ impulsus sum, verum habetenus distuli, Non ob seignitiem, cessans animi aut leuitatē, velut ait Poëta, sed ob magnitudinem in ea speculationū, & rei multitudinē maximē deterrentis, cui accessit cōtradictionis hominum formido, eorū præsertim qui siue quod diuinationem esse nō credant, neque deorum providentiam esse asserunt, siue etiam alia exercitia & studia sibi ipsis exquirunt. Nūc verò præses rei necessitas, quæ non solum in nostram, sed etiā eorū qui post victuri sunt homines vtilitatem se extēdit,

ΕΟΛΛΑΚΙΣ παρθερά πτω ἐπι πτω παρματίας πτω παρχειρδρίω ὀρμήσῃ, καὶ ἐπερῆδτω· ὅδω ὄκωρ εἰκων· εἰ δὲ ἀφραδῆσι νόοιο, ὡς φη-σιν ὁ ποιητής· ἀλλὰ ὁ μεγα-λῆον τῷ εἰ αἰντῆ θεωρηματίων καὶ ὁ πλῆθος καὶ ἀπεπληγῶς μέλιτα, καὶ τὰς ἀντιλογίας δε-διῶς τῷ ἀνδραπέτων· τῷ ἦτοι ἀφῆ ὁ πεπεῖσθαι ὅδω εἰ) μαρτικῶ ὅδω θεῶν παρῆνοιαν λεγόντων ὅσα λέγουσιν, ἢ ὄγ-λως γυμνασιακά καὶ δξατει-σῶς εἰ αὐτοῖς ποιεζομένων· νωὶ δὲ ἡ παρῆσθαι χεῖρα ἀνατρεῖα, ὅσα ἀφῆ πτω ἀρχενσῆαν εἰ μόνον πτω ἡμῶν αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ τῷ μετέπειτα ἐσομένων αὐ-

δεσπών, πορευτέον αὐτὸ μὲν μὴ
 δεσμέω, μὴ δὲ ἀναβάλλε-
 σθαι. ἀλλὰ πᾶσι ὧν δὴ ἔχω
 κατὰ ληψίμω, ἢ δεσπείρας ἐπο-
 εισάμην, συγγραψάμην. ἢ ἡγε-
 μαί δ' ἀμφοτέρω μοι ἐκ τῶ
 ποιούτων ἐπιείσομαι. πᾶσι τε
 τοῖς ἀκαρῶν ἐπιχρησάμενος μνη-
 στικῶν τε αὐτῶν, καὶ τὰ εἶδη
 αὐτῶν ἀνεπιφθόνως τε ἀλλὰ καὶ
 μὲν κατασκευῆς ἢ τῆς τυχεύ-
 σης ἀντιπαύσασθαι. φέρων εἰς
 μέσον, καὶ τίω τῶν ὀπιτελεσ-
 μάτων μνηστικῶν ἢ πᾶσι ἰκα-
 νῆ ἄλλοι δὴ ἀπὸ τῶν αὐ-
 ποῖς. καὶ μὲν τοῖ καὶ πᾶσι τοῖς
 χρωστικῶν μὲν μνηστικῶν, δεσ-
 πεί δὲ μὴ ἐπιτετυχημένα λόγους
 πᾶσι τούτων ἀκριβέσι πεπλα-
 νηστικῶν, καὶ κινδυνούσας ἢ δὴ
 καταφρονῆσαι τε καὶ ἀφίστασθαι,
 θεραπείαν πᾶσι σωτηριώδη ἀν-
 τι τῆς πλάνης καταστήσει. ἡ δὲ
 γὰρ οἱ μικρὸν ἰεὺς πρᾶσσοῦτε-
 ροὶ δόξαν συγγραψικῶν ἀπει-
 κῶν βιβλίω, καὶ δεσπεί τού-
 του ἰεὺς μὲν μὴ ἐνδοξοὶ ἐσι-
 σθαι, εἰ συγγραμμάτω κατὰ
 λίποιεν ὀφθαλμικῶν, ἀντιγρα-
 φα δὲ ἀλλήλων πεποιλωται. ἢ τὰ
 νε scripta relinquerent, exemplaria inter se contulerunt, aut

me adeo impulit, ut neque cun-
ctandū, neq; ulterius differen-
dū opus censeam, sed ea de qui-
buis per experientiam cōpertum
habeo, conscribam. Spero au-
tem facultatē mihi ad utrumq;
præstandum abundè superfu-
turam, tū vt eos qui vaticina-
tionem siue diuinationem è me-
dio tollere conantur, speciēsque
eius, non vulgari, sed splendida
acie instructa opprimere tētāt,
effectuum ac euētuum testimo-
niis in mediū productis, retun-
dam: talia namque ea sunt, vt
omnibus hominibus se oppone-
re, eisque sufficienter resistere
queant. Tum vt eos qui vatici-
natione quidem vtūtur, verum
quòd non certam de ea doctri-
nam contigerunt, seducti sunt,
et periculum est, ne eam con-
temnant et relinquunt, salu-
tari medela pro errore ostēsa, in
rectam viam reuocatos confir-
mē. ferè enim omnes paulò ante
ætatem nostram, laudē ex scri-
bendo ferre cupidi, et per hoc
solū se celebres fore sperantes,
si de somniorum interpretatio-

ea quæ à veteribus rectè dicta
sunt exponētes, aut etiam pau-
cis ex veteribus acceptis multa
non vera apponentes. Neque
enim ex experientia, sed impre-
meditati, vt cuique quicquam
in mentē veniebat, sic conscri-
pserunt, atq; ex his aliqui om-
nes, aliqui non omnes veterum
libros indepti legerunt: aliqui
verò eos ob vetustatem rara et
corrupta, penitus latuerūt. Ego
verò partim quidē magna ani-
mi contentione, nullū non mihi
librum de somniorum interpre-
tatione conscriptum cōparauit:
partim verò cūm omnes vates
ex foro profligati essent, vt po-
te quos mendicos, prestigiato-
res, ac scurras appellant, hi qui
gravi simulato vultu super-
cilia contrahunt, cūm eis ta-
men, omni sprete calumnia, per
multos annos in Gracia tū per
vrbes, tum per conuentus con-
uersatus sum, in superque et in
Asia et in Italia, in sulisque
maximis et populosis, quo scilicet
vetera somnia, eorumque euētus
audiēdo cognoscere: neq; enim poteram aliter

καλῶς εἰρημνῶσα ὑπὸ τῶν
 παλαιῶν ἐξηγησάμενοι, ἢ
 καὶ ὀλίγοις τῶν παλαιῶν πολ-
 λαῖ πορευθέντες οὐκ ἀγνοῖ. οὐ
 γὰρ ἀπὸ πείρας, ἀλλ' αὐτοχρη-
 στῶν, ὅπως ἕκαστος αὐτῶν
 ἐκινῆτο πρὸς πῖνος ἔργα-
 φον. καὶ οἱ μὲν πᾶσι ἐντυ-
 χόντες τοῖς τῶν παλαιῶν βι-
 βλίοις. οἱ δὲ, οὐ πᾶσι. ἔνια δὲ
 αὐτοῖς δι' ἀρχαιότητα ἀπᾶνια
 ὄντα καὶ διεφθαρμένα διέλα-
 θεν. ἐγὼ δὲ τούτω μὲν οὐκ
 ἔστιν * ὅτε βιβλίον οὐκ ἐκτη-
 σάμενος ὀφθαλμικῶν πολλῶν
 εἰς τῶν φιλομαθῶν ἔχων. τού-
 τῳ δὲ καὶ σφόδρα δεσπε-
 βληστικῶν τῶν ἐν ἀρχαῖς μνη-
 στεων, οὓς δὴ πρᾶσι τε καὶ
 γνήσις καὶ βωμολόχοις κα-
 λῶσιν οἱ σεμνοπρᾶσσοποιῶτες
 καὶ τὰς ὀφρὸς ἀνεσπαικότες,
 καταφρονήσας τῆς δεσποῦσας,
 ἔτεσι πολλοῖς ὀμίλησα, καὶ ἐν
 Ἑλλάδι καὶ πόλεις καὶ πόλιν γυ-
 ρῶν, καὶ ἐν Ἀσία, καὶ ἐν Ἰτα-
 λία. καὶ τῶν νήσων ἐν ταῖς
 μεγίσταις καὶ πολυαυθροπῶ-
 τοῖς ὑπομνήων ἀκρίβη πα-
 λαίους ὀνειρέται, καὶ τούτων τὰς
 ἀποδόσεις. οὐ γὰρ ἡ ἀλλῶς

ζησαδαι τη κελω ταυτα
 γυμνασια. εστιν μοι περιγερο-
 νει εν περιουσιας εχον περι
 εκεινου λεγον, πλειονα μηδ η
 περισοδικησιν αιτις. επως ως
 αυτα ταληθη λεγονται μη
 φλυαριον. ων δε αυ επιμνη-
 στω, η τα αποδειξεις φανε-
 ραις και πασιν δικαλαητοις
 αποδιδωαι με δε απλων
 πλιω ει μη πειν ετω σαφες,
 ως περιηλω ηγησαδαι τιω
 περι αυτα εζηησιν. Ι τεον
 δε λοιπον επι δε περικειμενον,
 ινα μη μισην ημην η δε περιου-
 μιον τε δεοντος. η δε και δε
 λεγων αυτου των περιγραματων
 αυτων περι σε, τον ετω μηδ
 δεων ειπην, ως ετω τις εις αυ-
 θεστοις των Ελλωων περιηλ-
 θεν. ετω δε σωετον, ως εν
 αιμαμενη τε λεγοντος δε περας.
 δελα τιω περιουσιον οπου τε-
 λαθε κελωλαμωαση. αιμα-
 κηον δε περιουσιον περι σοιχειων
 περιων κημονικως ειπειν.

*circa hac exerceri. Ex quo con-
 git ut abunde mihi supersit,
 quod de singulis dicā, & plura
 fortassis quā quis expectaue-
 rit: sic adeo ut in veritatis nar-
 ratione minimè nugax depre-
 hendar, & quorū mentionē fe-
 cero, etiā demonstrationes eui-
 dentes, & quā ab omnibus fa-
 cile cōprehendendi queant, ex
 simplicibus faciam, nisi sanè
 quid adeo manifestū sit, ut su-
 perfluum existimē eius appone-
 re interpretationem. Caterum
 aggrediamur iā institutum, ne
 longiorem quā ex decoro sit
 prefationē faciamus. quid enim
 verbis opus est citra rerū ipsarū
 testificationem, ad te presertim
 adeo dicendi peritū & prestā-
 tē artificē? qualis nemo hacten-
 us ad Græcos homines acces-
 sit. adeo autē prudentem & in-
 telligentem, ut non expectes di-
 cendi finē, sed antequam ad fi-
 nē perducatur, argumētū sum-
 mam deprehēdas. Porro neces-
 sarium est de elementis quibus-*

*De differentia insomnij &
 somnij. CAP. I.*

DE insomniorum & somniorum inter se differentia, non parum etiam in alijs meis libris distinctionem conscripsi. Quandoquidem autem indecorum (scio) videbitur tibi hoc opus, tanquam quod non iustum principium habeat, etiam nunc ab illis ipsis initium mihi ritè facturus videor; hac ratione enim somnium ab insomnio differt, quod illud quidem futura significat, hoc verò presentia. Clarius autem didiceris hoc modo. Quales affectiones sursum recurrere solent, & seipsas animæ offerre, atque somnia efficere, velut exempli gratia, quod amans videatur sibi circa delicias suas versari: & quod formidolosus videat ea quæ timet: & rursus, quod esuriens comedit, & sitiens bibat. Insurpetque quod cibo expletus vomat, aut suffocetur, ob factam videlicet obturationem, alimento ægrè vaporem exhalare potente. Tales sanè videre eff tam presentibus affectibus, non ut habeant futurorum predictionem, sed presentium admonitionem. His autem sic habentibus, cernis vtiq; alias corporis proprias esse affectiones, alias animæ proprias, alias utriusque communes, velut quod amans videtur sibi apud rem amatam esse, & quod ægrotus videtur sibi curari, & cum medicis conferuari, communes corporum ac animæ affectiones existunt. Vomere autem & dormire, & rursus bibere & edere, propriæ corporis sunt existimandæ, quemadmodum propriæ animæ sunt, gaudere, & tristari. Ex his porò manifestum est, quod corporalium affectionum aliæ ob inopiam, aliæ ob redundantiam fiunt. Animalium autem aliæ ob timorem, aliæ ob spem. Et de insomnijs quidem tantum dixisse satis sit. Cæterum appellatio ipsorum nō est propria: non enim qui in somno sunt & dormiunt, ipsum insomnium solum vident, cum etiam somnium opus sit dormientium. Verum insomnium insomnis quidem effica est, cessante autem somno dissipetur. Somnium autem in somnis obueniens semper efficax est; intendens curæ predictionis futurorum, & post somnium efficaces

*Περί διαφορας ενυπνιου,
 και ονειρου. α.*

Περί μω αυ ενυπνιων η ονειρων διαφο-
 ραις τις περι ελληνα, δελεριεις εν
 ολιγη η εν αλλοις γεγραπαι μοι. και επι-
 δη ακοσμον ως περι εν απαρχης ημορων
 φαιεται σοι το συγγραμμα, η νω τα αυ-
 τω πύτων δεξαδαι κελως εχον εη μοι δο-
 κει. ταυτη δε ονειρος ενυπνιου διαφερει, η συμ-
 βεβαιη περι μω εη σημαντικω μελλοντων. περι
 η εν οντων. σαφετερον η αν μαδοις ουτως.
 ποια εν πασαν περιουσιαν εχον περιουσι, η
 περιουσιαν αυτου περι ψυχη, η περι ονειρο-
 μοις αποτελειν. η αναικη η ερωτα αιμα-
 τος παιδικου εη δοκειν. η τον δελοτα εραυ
 α δεδιδε. η παλιν αυ τον πινωντα εαθην, η
 τον δελοτα πτην. επι η τον πεπλημενον εω-
 φης, ε μιν. η περιουσιαν, δελε τιω ημορων
 αποφραξιν, δεσυναδουμεπου η εωφης ουτης.
 εη περιουσιαν αυτου και υποκειμενων ηδη
 πατων. ου περιουσιαν εχοντα εν μελλοντων,
 αλλα υπομνησιν εν οντων. τουτων η ουτως
 εχοντων, ιδου αν, α μω ιδε σωματος μιν,
 α δε ιδε τις ψυχης. η ερωτα δοκειν αιμα-
 τος παιδικου εη. ε νοστωτα, δε εραυτωτα,
 η συμμιγην ια εστι. κωνα δε ταυτα σωματι η
 ψυχη. ε μιν δε η κελω εδην, η παλιν αυ πτην
 η η εαθην, ιδε σωματος ημνησιν. ως περι ιδε
 ψυχης χηρειν τε και λυπεισται. εωφης δε απο-
 πύτων, οη εν σωματι αν ε μω, δε εν εδουαν,
 α δε δελε περιουσιαν δεραται. εν η αυ ψυχη-
 κω, α μω δελε φεον, α δε δε η επιδα. περι
 μω αυ ενυπνιαν, πασαυτα ειρηδα. το δε ονομα
 αυ το κωλον, η η οι υποουτες αυ το ορωσι
 πύτω. επι ονειρος, ερον υπνωτων. αλλ
 η εφ οσον μω ενυπνιον εστιν ενρηαι. παυμενων
 δε εν υπνω αν φωλιζεται. ο δε ονειρος ενυ-
 πνιον τε αν, ενρηαι αει, αν εις επιουσιαν εω-
 αρροβουσιαν μελλοντων. η μω υπνω ενρηαις

ἀνδρὶ δὲ γυναικὶ ἔχοντι μὴ ἔκγονοι σημαίνει ὅτι
 γυναικὸς στερηθῆναι ἔτε γὰρ βρέφῃ γυναικὶ
 γαμῆται ἢ σὺν ἔστιν. ἐπὶ τῷ ἔχοντι ἔκγονοι γυ-
 ναίκα σημαίνει πᾶσι δὲ αὐτῶν ἡμνήσεσθαι ὁμοίως
 καὶ πάντα. ἔτι γὰρ ἀνοῦθεν αὐτὸν δόξειε ἡμνῶ-
 σαι. δούλω δὲ σημαίνει, πὸ φιλεῖται καὶ ὁ
 πῶς δεσπότης, καὶ ἀμάρτη συγγνώμης ἀλλ' οὐ-
 δὲ κακόν. ἔτι γὰρ βιάσθαι τὸ βρέφῃ, ἔτε τρε-
 ῖς, ἔτε ῥῆξαι πινά δυνάσται, ὅπου γὰρ δὲ αὐτὸ
 βιάσθαι δυνάσται. τῷ δὲ ὄντι ἔξῃς ὄντι, πῶ
 εἰς οἶκον ἀνακρινθῆναι σημαίνει. ἢ αὖ ἐπὶ ἀρχῶν
 ἔξῃς καὶ τὸ ἡμνῶσθαι πάλιν ἵνα εἰς πῶ γὰρ
 ἔξῃς, τὸ ὄντι εἰς ἢ παρὰ δὲ. κοινὴ γὰρ ἀπα-
 σιν ὄντις ὄντι ἢ παρὰ δὲ. τῷ δὲ νοσοῦντι
 δυνάσται καὶ ἀνοῦθεν τὸ ὄντι. ἐπὶ καὶ οἱ ἀπο-
 στήσιοντες ἐξομῆσις ἐνελευσθῆναι ῥάκεισιν, αἱ
 καὶ τὸ βρέφῃ, καὶ χρεματίζονται.

Περὶ τῆς κίψου. 16.

ΕΙ δὲ τις αὐτὸς ὑπολάβῃ ἔκγονοι ἔσθαι, εἰ μὴ
 πένις εἴη, πολλὰ κτήσεται καὶ ἀπολαύσει
 ταυ χρέματα, ὡς καὶ ἰσοκράτης αὐτῶν. εἰ δὲ πῶ-
 οῖος, ἐν βασιλείᾳ καὶ φροντιστῆν ἔσται. καὶ ὁ γυ-
 ναίκα ἔχων, στερησεται αὐτῆς, ἐπὶ ἔχων χρεῖσθαι
 πῶς κλοῦσθαι. ὁ δὲ μὴ ἔχων, γάμῃ αὐτὸν σφο-
 δρα δύναν, ὡς δοκεῖται αὐτῶν τῷ γυναικὶ πα-
 ρῶν. τῶς δὲ λοιποῖς νόσον σημαίνει. τὸ δὲ ἀπο-
 τεκνῆναι γαστρί ἔχοντα, χεῖρον, καὶ πένινοσύντα
 σημαίνει ἀποδανῆναι τῶ χρεῶς ἐπιδοῦναι σῶμα
 ἡκτον, πένιμα ἀφίησιν. καὶ ὡσπερ τὸ βρέφους
 τὸ ἀπολέγειν τῶ χρεῶς ἀπαλλοῦσθαι, ἔτι καὶ
 ἢ ἡμῶν. πένις δὲ, καὶ κατὰ χρεῖσθαι, καὶ δούλω,
 καὶ πῶν τῶ ἐν ἀπολαύσει ἢ πῶν οὐκ ὄντι, τὰ πῶ-
 ρόντα δύναν ἀποδέσθαι σημαίνει, καὶ ἢ αἰτίαι φα-
 νεῖσθαι. τὰ κρυπτά ἡέργει, ἐπὶ τὸ κερμυμένον
 τῶς βρέφους, ἀξέφατον. πῶ οἰοῖσθαι τὸ καὶ δυνά-
 σθαι καὶ ἀπολαύσει, καὶ πῶν τῶς πῶσθαι.

Viro autem vxorem habenti non prægnantem, vxoris priuationem portendit. Neq; enim infantes vxores ducit, neque ipsis committentur. Ei verò qui prægnantem habet vxorem, significat filium natū iri, ipsi per omnia similem: sic enim rursus ipse nasci sibi videbitur. Seruo autem significat amorem herilem, adeò vt etiam si quid delinquat, veniam mereatur, sed tamen vt nondū manumittatur. Nam neque infantes sibi ipsi imperant, etiam si liberi existant. Athleticis verò malum hoc somniū censendum est. Neque enim ambulat infantes, neque currunt, neque in quenquam imperum facere possunt, cum neque ipsi pedibus inniti queant. Ei verò qui in peregrina regione est, reditum ad domum significat, quo videlicet ad principium veniat: quemadmodum & quod regeneratur, necesse habet vt in terram veniat, hoc est in patriam. Cōmunis enim omnibus ex æquo patria est terra. Ægrotanti porò mortem præannūtiat hoc somnium, quādoquidem & mortui laceris inuoluuntur panniculis & linteolis, quemadmodum etiam infantes, & humi deponuntur.

De uteri gestatione. CAP. 15.

Quod si quis seipsum prægnantem existimet esse, siquidem pauper fuerit, multa possidebit, pecuniamque colliget ac coaceruabit magnæ molis. Si verò diues, in tormentis ac curis erit. Et qui vxorem habuerit, ipsa priuabitur, non amplius necesse habens vt ipsa prægnans vterum gestet. Qui verò non habuerit, valde benignam ducet, vt sibi videatur eadem quæ vxor pati. Reliquis morbum portendit. Vterū autem ferre insuperq; parere, peius est, & ægrotantem cito moriturum denūtiat. Nam omne corpus parientis, spiritum emittit, & quemadmodum infans à continente ipsum corpore liberatur & abscedit, ita etiam anima. Pauperi autē & obarato, & seruo, omniq; qui in calamitate aliqua versantur, præsentium malorum depositionem significat, causa verò ipsa est manifesta. Arcana insuper reuelat hoc somnium, quando hactenus oculus infans in conspicuum prodijt. Diuites verò, & forneratores, & negotiatores, & omnes

qui auctoritate ac potentia præcellunt, legit. Quæ enim antè habebant, deponēt. Mercatoribus autem & nauium gubernatoribus ac dominis bonum est. Multis verò euenit vt etiā cognatos per hoc somnium amitterent, propterea quòd à sanguine infans est reiectus.

De filijs ac pueris. CAP. 16.

Pveros sibi videri habere, aut infantes omnino videre, si quidē proprii liberi fuerint, & viro & mulieri malum, curas enim ac tristitias significat, ac sollicitudines rerum quarundam necessariorum gratia, quādoquidem infantes citra hæc educari nō possunt. Quin & vetus sermo hoc ipsum commōstrat, qui hoc modo habet.

Tristitia ex nato est tempus in omne patri.
 At verò masculi in bonum finē desunt: femellæ finem principio deteriores inducunt, & damnum denūtiat. Nam masculi educati nihil à parentibus accipiunt: femellæ verò dote data elocantur. Noui autem quendam qui existimauit filiolum sibi natam esse, & mutuo accepit pecuniā ad vsuram. Et rursus, noui alium qui visus est sibi filiam suam vita defunctam defodere, contigit; ei vt mutuum ac debitum reddere cogereetur. Sic igitur eadem cum mutuo rationē filia habet. Cæterum alienos pueros videre, bonum est, vbi fuerint formosi & gratiosi, & gratiæ ipsis affluat. Bona enim tempora instare indicant, ex quibus spes est adhuc amplius peragere quiddam ac perficere iucundum. Nam & pueri in præsens ab operis otiosi, postquam educati fuerint, agere ac operari quid poterint.

De pueris fascijs inuolutis, & de lacte. CAP. 17.

Si quis puerorum modo in fascijs sibi esse videatur, & lac accipere à muliercula sibi nota, longum morbum portendit, nisi vxorem habeat prægnantem. Tūc enim nascetur ipsi similis filius, qui eo modo educabitur. Si verò mulier hoc somnium viderit, filiam natam iri ipsi pre-

βρέφους, βλάπτει. αὐτὸ γὰρ τὸ ἄνθρωπον εἶχον, ἀπο-
 θήσονται. ἐμπόροις τὸ καὶ γενναίους ἀγαθόν.
 πολλοὶ δὲ καὶ συγγενεῖς ἀπέβαλον, εἶχε τὸ ἀφ'
 αἵματος τὸ βρέφος ἀποβέβηθη.

Περὶ παιδῶν. 17.

ΠΑΙΔΙΑ δὲ καὶ ἔχον, ἢ ἰδεῖν πανταλῶς βρέ-
 φῃ, ἰδέσθαι μὲν τέκνα, καὶ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν
 μοχθηρόν. φροντιστῆς γὰρ καὶ λύπας σημαίνει, καὶ
 μεμνηνας ἀπολαύσει ἀνακρίσθαι ἡμῶν ἐνε-
 κεν. ἐπὶ μὴ ἔτε βρέφῃ αὐτὸν ὄντι ἀνα-
 κριεῖται. καὶ ἔτε καὶ λόγος παλαῖος τὸ τοιοῦτον
 ἀποδείκνυσθαι, ἐστὶ δὲ ὡς δὲ αἰσῶν ἡλύπησθαι πῶς
 παρὰ πάντα χρόνον. τῶν τῶν ἔτε μὲν ἀρσενι-
 κῶς, εἰς ἀγαθόν τελευτᾷ, καὶ ἢ θηλυκῶς, χεῖρον
 τῆς ἀρχῆς ἢ τελευτῶν ἐπαρῆ, καὶ ζημίαν ἀπο-
 ἀρροῦται. ὅτι τῶ μὲν ἀρσενικῶς οὐδὲν αἰατρῶν
 φέροντα καὶ ἡμῶν γένεων λαμβάνει. τῶ ἢ θηλυ-
 κῶς, καὶ ὡς ὄντι δὲ αὐτῶν, οἱ δὲ αὐτῶν ὡς ἐδοξέ
 θυγάτειον αὐτῶν ἡμῶν, καὶ ἔτε δὲ αὐτῶν. καὶ
 πάλιν, ὡς ἐδοξέ θυγάτειον πῶν αὐτῶν ἀπολαύ-
 νοσθαι κατὰ φύσιν, ἀπέβη αὐτῶν αἰατρῶν ἀπο-
 δουλάσθαι. οὕτως ἀρετῶν αὐτῶν ἐπὶ καὶ λόγος ἀπο-
 νεύω ἢ θυγάτηρ. δημοστέριος ἢ πῶν δὲ ἀρετῶν, εἰ-
 γαθόν, ὅπου ἄσιν ἀμορφοὶ καὶ χαλεπότες, & τὸ
 παιδῶν αὐτῶν ὄντι ἀρετῶν ἀγαθῶν γὰρ ἐνευ-
 σιν κατὰ φύσιν ἀγαθῶν, ἐν οἷς ὄντι ἡμῶν ἐπὶ μάλλον
 τελέσει ἢ καὶ κατὰ ἀρετῶν αὐτῶν ἢ δὲ, καὶ γὰρ οἱ
 πῶν δὲ τὸ παρὸν ὄντι ἀπολαύσει, αὐτῶν ἐπὶ
 ἀναστροφῶν, δυνάσται ἢ ἀπολαύσει.

Περὶ ἀπολαύσει τῶν παιδῶν καὶ γάλακτος. 18.

ΕΙ δὲ τις αὐτῶν οἱ παιδῶν ἐν ἀπολαύσει δὲ
 ἔξῃς ἔσθαι, καὶ γάλα λαμβάνει καὶ ἔτε πῶς
 γυναικὸς γυναικῶν, νόσον σημαίνει μακρὰν,
 εἰ μὴ γυναικὶ ἔχοι ἔκγονοι. τὸ γὰρ αὐτῶν ἡμῶν
 ἄλλος ὁμοίος ὁ πῶς, ὅπου τὸν ἔχον ἀναστρο-
 φῆσθαι. γυναικῶν δὲ ἰσοκράτης, θυγάτειον ἐσθαι ἡμῶν
 C ij

καρραγρβύει. εἰ δὲ πρὸν δεσμοῖς ἀν' ἴσδι πὸν
 ὄνειρον τέπει, καρραγρβύει αὐτὰ πὸν δαμυ-
 νιον, καὶ διὰ πινά καιά, καρρὸς τὸ μὴ ἀπολυθῆ-
 ναι. ἐν δὲ ὄνειρον ὅ οὐδὲ κτ' πλὴν γόσον· ἀδενείας
 εἰς εἰσὶν οἱ ἐν γάλακτι παῖδες. καὶ μὲν δὴ ἔοι
 πέλειος, ὅταν νοσοῦντες (ὅφρ' ἢ μὴ δυνάσιν) χρεῖ-
 στεμο γάλακτι χρεῖνται. πὸν δὲ δευτεῖον ἐν τοῖς ἰ-
 δίοις μαδῶς γάλα ἐχόν, γυναικὶ καὶ τὰς συλ-
 λαθεῖν σημαίνει ἔτελεσφορήσας, ἔτελοποιεῖν.
 καρραγρβύει δὲ περιχρῆσται, ὅτι πρῶτον πλυ-
 σία δὲ δεσποίας. παραδένω δὲ ὠραία μὲν ἔστι,
 γάμων καρραγρβύει· οὐ γὰρ ἀπὸ στωϊστικῆς ἀ-
 φροδισίας γάλα ποτὲ ὄρειν. πᾶν δὲ μικρῶ καὶ
 πόρρω πρὸς ὠρας ἦν γάμων οὐσιν, ἀναισθη μαν-
 τεύεται· ἔτι γὰρ ἄλλοι πλὴν ἡλιθίων, μαρτυροῦν
 παῖτα, πλὴν ὀλίγων. ἀνδρὶ δὲ πέννη ἔτι βίης
 δεομένη, ἀπολοισίας χρημάτων καὶ κτημάτων
 καρραγρβύει, ὡς δυνάσται ἐν δὴ οἷς ἀρέσται. καὶ
 ἀγάμων γάμων, ἔτι ἀπαθὴ παῖδας πολλὰς
 ἐπὶ ἄρσασα καρραγρβύει πᾶσι τὸν ὄνειρον. ὁ μὲν γὰρ
 οὐ πρὸς ἔχον ὄνειρον πλὴν γυναικῆς, ὡς τε ἔτι αὐ-
 τὸ ἐκείνη πᾶσαν δυνάμειν· ὁ δὲ ἀρεδρῆσται πᾶ-
 σιν ἀβλητῆ δὲ καὶ ῥυακῆ, καὶ μονομάχου, ἔτι πᾶσι
 ἔτι ἀπὸ ἀστωϊκῆ, νόσον καρραγρβύει. ἐπειδὴ
 πᾶσι ἀπὸ τῆς ἑσπερίας γάλα ἐχόν. ἔτι δὲ ἔτι τὸ
 τοῖο πᾶσι ἐπὶ ἄρσασα γυναικῆς πρὸς ἔχον καὶ παῖδας,
 ὅτι τούτω πρὸ ὄνειρον, πρὸς γυναικῆς ἐσπερίων, ἔ-
 τὴν ἐαυτὸ παῖδας ἀρεδρῆσται, πλὴν ἴσιν αὐ-
 τῆς παρεχόν χρεῖν παῖδας τε αἶμα ἔτι μὴ ἔστι.
 καὶ ἔτι μὲν ἀπὸ ἀνατολῆς. νυνὶ δὲ ἀπὸ ἡλίου
 ἐν τῷ ἑσπερίῳ μερῶν καρραγρβύει πρὸς ἀπο-
 γνομένων, εἰτε ἀπὸ μερῶν εἰτε πρὸς μερῶν ἐπι-
 ραν ἔτι ὕλην, πρὸς ἴσται πᾶσι τὸν ὄνειρον. μικρὰ
 δὲ ἀπὸ ἀρσασα πρὸς ὅτι κατὰ ὄνειρον διακρινόμενος
 ἀπορροῖται. ἢ μάλιστα γὰρ οὐ μόνον τῶς ὅτι σὺ-
 ροισί τῶς ἑσπερίας ἀπὸ ἀρσασα, ἀλλὰ καὶ βλά-
 βη πινά κωνίω νομίζονται, πᾶσι οὐ καὶ ἀπὸ
 ἐκείνου ἀκριβοῦν καὶ ἔξουχίζονται. ὅτι πρὸς
 καρραγρβύει ἀπὸ τῶς κωνίω πᾶσι ἐν τῷ ἑσπερίῳ
 μερῶν ἀρσασα ἔτι ἀρσασα.

dicit. Quod si quis in vinculis detentus
 somnium viderit, da monium ipsi, etiā alia
 super accumulatur, ad hoc ut non liber eua-
 dat. Nec præter rationem est, idem fieri
 circa morbum: debiles enim sunt pueri ex
 lacte viuentes, & sanè perfecti etiam, cum
 egrotantes cibo uti non possunt, lacte nu-
 tiuntur. At verò videri sibi aliquè in pro-
 prijs mamillis lac habere, iuuenicula quid è
 foeminae conceptum spondet, & fructum
 perfectum, itémq; partum. Anicula verò
 pauperi existèti, opulentiam. Diuiti autè
 sumptus. Virgini verò matura nuptias
 prædicit: neque enim citra venereum coi-
 tum lac vnquam haberi poterit. Si verò
 valde parua sit virguncula & procul à nu-
 ptiarum tempore absit, mortem præflagit.
 Omnia enim præter ætatem contingentia
 mala sunt, paucis exceptis. Viro autè pau-
 perum & victus indigo, opulètiā & pecu-
 niarum & possessionum prædicit, ut etiam
 alios alere possit. Et insuper qui sine vxore
 est, nuptias, & ei qui liberis caret, liberos
 prædicere hoc somnium sæpe obseruauit.
 Alter enim ad eò beneuolam habuit vxore-
 m, ut eadem que illa pari sibi videretur.
 Alter verò liberos educavit. Athleta autem,
 & operario, & singulari pugna cong-
 ressiuro, omniq; corpora exercenti, mor-
 bum denūtiat. Nam effoeminata corpora
 lac habent. Quin & huiusmodi euentus à
 me obseruatus est. Quispiam & vxorem
 & filios habens, in hoc somnio vxore
 priuatus est, & suos filios ipse educavit,
 æqualem vsum ipsis exhibens patris simul
 ac matris. Et hæc quidem de educatione.
 Nunc verò de corporis tum quæ acce-
 dunt, tum quæ decedunt, siue alterantur
 in aliam formam aut materiam, partibus
 sermonem faciam. Leuiter autem per-
 strictos inhihebo eos qui subtiliter ac mi-
 nutim explanantibus re indignantur. Nos
 enim non solum contrahentibus hæc &
 dissolute tractantibus indignamur, sed
 communem quandam cladem esse iudi-
 camus, non de singulis exactè & ad vn-
 guem tradere. Proinde à capite, principia-
 lissima corporis parte, initium explicandi
 faciam.

De Capite. CAP. 18.

Magnum caput se putare habere, bo-
 num est viro opulento, qui nō dum
 magistratum gessit, & pauperi & athletæ,
 & fœneratori, & nummulario, & symbolo
 coniuiali colligendo præfecto. Primo
 enim principatum prædicit, in quo coro-
 na, aut fascia, aut diademate opus habe-
 bit. Alteri autem opulentiam & magnarū
 diuitiarum possessionem, atque ea gratia
 maius ipsi caput futurum. Nam & pecu-
 nias ἀφ' αὐτῶν Græci, hoc est capita appel-
 lant quemadmodum à Latinis Summæ vo-
 cantur. Athletis autem inde victoriam si-
 gnificari manifestum est, tunc enim caput
 maius ipsis accedit. Nummulario autem,
 & fœneratori, & simbolo coniuiali collig-
 endo præfecto, plurimum pecuniarum
 collectionem præflagit. At verò diuini qui
 iam in principatu constitutus est, & rhe-
 torici, & tribuno plebis, aggregatōnes &
 contumelias ex populo denūtiat. Et æ-
 grotanti capitis grauitatem, & militi labo-
 res, & seruo non citam manumissionem,
 & ei qui vitam quietam elegit, labores &
 contumelias portendit. Cæterum caput
 minus quàm pro natura contraria pro ra-
 tione vniuersūque euentus præscripti
 capitis significat.

De Capillis. CAP. 19.

Capillos habere magnos & pulchros,
 & ob ipsos superbire, bonum est ma-
 ximè mulieri. Etenim pulchritudinis gra-
 tia quandoq; etiam alienis capillis mulie-
 res vtuntur. Bonum est & viro sapienti, &
 sacifico, & regi, & principi, &
 Dionysiacis artificibus. Ex his enim qui-
 bus mos est comam nutrire, bonum est,
 quandoquidem professio comam alere
 permittit. Bonum est & reliquis, verum
 minus. Ipsi enim opulètiā solum signifi-
 cat, non iucundam sed laboriosam, pro-
 pterea quòd multo labore opus sit ad
 producendos magnos capillos.

Περὶ κεφαλῆς. ιη.

Μεγάλων ἔχον δοκεῖν κεφαλῶν, ἀγα-
 θὸν ἀνδρὶ πρῶτον οὐδέπω ἀρσασα, καὶ
 πέννη, καὶ ἀβλητῆ, καὶ δαμυνίου, καὶ ἀρσασα, καὶ
 βασιλείᾳ, πρὸς μὲν γὰρ ἀρσασα πινά καρραγρβύει,
 ἐν ἢ δὲ πρὸς αὐτὰς σφαιρῶν, * ἢ σφαιρῶν, ἢ ὄρει-
 δήματος. πρὸς δὲ, ἀπὸ πρῶτον ἔτι κτημάτων κτη-
 σιν, ἔτι κτ' τὸν μάλιστα πλὴν κεφαλῶν ἔτελεσται.
 καὶ γὰρ τὰ χρημάτα, κεφαλῶν καλεῖται. ἀβλη-
 τῆ δὲ ἀβλητῆ, ὅτι νίκην καρραγρβύει. τὸ πρὸς
 ἢ κεφαλῶν μάλιστα ἡγούσιν αὐτὰς. ἀρσασα
 δὲ ἔτι δαμυνίου, καὶ βασιλείᾳ, πλείονα πλὴν ἡ
 χρημάτων συσφρολῶν μαντεύεται. πρῶτον δὲ
 καρρὸς τὸ ἀρσασα ἢ δὴ κατὰ πρῶτον, καὶ ῥητορῆ, καὶ δη-
 μαγωγῶν, βασιλείᾳ δὲ ὕβριος ἐκ τῶν ὄρχων
 καρραγρβύει. ἔτι πρὸς νοσοῦντι καρραγρβύει, ἔ-
 σραπώσῃ πίνοντι, ἔτι δούλω τὸ μὴ ἀρσασα ἐ-
 λδύστω δυνάμει, καὶ πρὸς τὸν ἡσυχον ἐπισημαίνω
 βίον, ἀρσασα καὶ ὕβριος μαντεύεται. ἢ δὲ μ-
 κροτέρεα τῆς κτ' φύσιν γινόμενης κεφαλῆς, ἔ-
 τι ἀναπῶν καρρὸς λόγον ἐκείνου ἡγούσιν ἀποτελεσμά-
 των τῆς καρραγρβύει μαντεύει κεφαλῆς σημαίνει.

Περὶ πειχῆς. ιθ.

Πρὸς ἔχον μεγάλας καὶ καλὰς καὶ ἐπ'
 αὐταῖς ἀγαλλόμεται, ἀγαθὸν, μάλιστα γυ-
 ναμῆ. ἔτι γὰρ ἀμορφίας ὄντι, ὅτι καὶ ἀμο-
 ρφίας ἀρσασα ἀρσασα γυναικῆς χρεῖνται. ἀγαθὸν
 δὲ καὶ σφαιρῶν ἀνδρῶν, καὶ μαντεῖ, καὶ βασιλείᾳ,
 καὶ ἀρσασα, καὶ τῶς ἀπὸ Διόνυσον περιπέρας.
 τούτων γὰρ οἱ μὲν ἔτι ὄρειν, ἀγαθὸν. ἐ-
 πὶ δὴ τὸ ὅτι πρῶτον καμῶν ὅτι πρῶτον. ἀγα-
 θὸν δὲ καὶ τῶς λοιπῶν, πλὴν ἡσυχον. αὐτὸ γὰρ
 ἀπὸ πρῶτον μόνον σημαίνει, ὅτι ἡσυχον ἀλλ' ὅτι
 μοχθον. ἔτι τὸ πρῶτον καμῶν δύνει εἰς τὸ
 κομῶν ἡγούσιν μεγάλων πειχῶν.

ἐμπίπτει τῆ, καὶ ἐν ἀποροῖς. τὸ δὲ ἕκαστον κούρεως καθ' ἑαυτὸν ἐπιφέρει, ἐπὶ εἴπης ἑαυτὸν κείρει, πένθος ἀφ' ἑαυτοῦ ἢ συμφορὰν μεγάλων κακῶν ἀπάπτεον σημαίνει. οἱ γὰρ ἐν τοιούτοις γινώσκοντες, ἑαυτοὺς ἀνάγκη περικεῖρεσθαι. τὸ δ' ὀνυχίζεσθαι, ἡρεσῶσι μὲν, ἀποδοῦναι τέκνον σημαίνει, ὡς ἢ λοιπὸς βλάβος ἕκαστον ὄνυχισαντων, ἐὰν γὰρ ἴδωσιν ἑαυτοὺς ἕκαστον ἄλλων ἡνῶν. ὁ γὰρ τὸ ὄνυχίζεσθαι φανερὸν, τὸν ὅτι βλάβος ἕκαστον ἡνός ἕκαστον ἔπαπτηνεντα. περὶ δ' ἢ τὴν κτηνίζεσθαι καὶ ἐκπλέκεσθαι ἢ κεφαλῶν ὁ ἐσοπτερίζεσθαι καὶ ὡς ἕκαστον ἀκαλοῦσι, ἐν τῇ δευτέρῳ ὅτι μνησθησόμεν βιβλίῳ. ἐπισημῶν περὶ κόσμου παντὸς ἀσφραῖς καὶ γυμνασίου λέγει.

Περὶ μετώπου. κδ'.

Μετωπὸν ὕγιές καὶ εὐδαιμόνιον, παντὶ ἀγαθόν, καὶ παρρησίαν καὶ θύρανοιαν σημαίνει. τὸ δὲ ἡλικιωμένον ἢ νοσοῦν, ἀγχιμύλον αἶμα καὶ βλάβος δηλοῖ. χάλκων δὲ ἢ σιδήρεον, ἢ λίθινον μετωπὸν δοκεῖν ἔχειν, τελώναις καὶ κρητοῖς καὶ τοῖς μὲν ἀγαθῶν ζωσάν, μόνον συμφορῆς, τοῖς δὲ λοιποῖς, μίσος ἐργάζεσθαι.

Περὶ ὠτων. κε'.

Ὄτα ἔχειν πλείονα, ἀγαθὸν τῶν βυλομένων κτήσεσθαι ἢ ἀνὰ ὑπεκουσάμενον, οἷον ζωῶν καὶ τέκνα, οἰκίτην. πλεονάζει δὲ κατεβόησις σημαίνει ἀγαθῶν μὲν, ἐὰν δὲ ὁμορφῶτα, κακῶν δὲ ἐὰν ἀμορφῶτα ἢ ἀρρυθμῶτα. κακὸν δὲ δοῦλον τὸ ὄναρ, καὶ δόλην ἔχοντα, ἐκκαλοῦσθαι τὴν ἐκ ἐκκαλομένων, τῶν μὲν γὰρ πολλὰ ἡσῶν σημαίνει ὑπεκουσῶσθαι. ἢ δὲ, ἐὰν μὲν ἐκκαλοῦν, καὶ ἀρτεία καὶ δόλην ἔχειν δὲ ἐκκαλοῦσθαι, πλείονα τὰ ἐκκαλοῦσθαι. ἢ φανερὸν ἐπενεχθῆσθαι. ἔστιν ἄρα ἡνὰ δὲ αὐτὴν πρὸς ἄλλων ὠτων. ἀσφραῖ δὲ χροστὴ καὶ ἀγαθόν, πολλῶν γὰρ ἀκούσεται ἐρροδοῦσθαι. τὸ δὲ ἀπολέσθαι καὶ τὰ ὄντα ὠτα, τὰ ἐπισημῶν ἐκείνη, ὡς καθ' ἑαυτὸν γινώσκοντες σημαίνει. ὠτα καὶ ἀσφραῖ μὲν ῥύπου ἢ ἰχθυόρος, ἀγχι-

& qui tristitia carēt, ac minimē indigē existunt. At verō à tonfore, adiectū est, quando quidē si quis seipsum tondet, luctum subitanēum, aut calamitatē magnis malis referam significat. Qui enim in talibus versantur, necessariō se ipsos circumtendent. Ceterūm vnguibz cōscalpi debitori quidem redhibitiōnem vsure significat, verūm reliquis damnū ab his à quibus cōscalpi sunt, siquidem viderint seipsoz ab alijs quibusdam cōscalpi. Nam cōscalpi vnguibz dicimus eū, qui damnū passus, & ab aliquo deceptus est. Porro de peccatione, & implicatiōe capitis capillorum, & de speculi contuitu, & alijs ad hæc consequentibus in secundo libro mentionem facimus, vbi de omni mundo virili ac muliebri ago.

De Fronte. CAP. 24.

FRons sana & carnosa omnibus bona est, & dicendi libertatem & fortitudinem significat. Verūm arcem, aut ferream, aut lapideam frontem habere sibi videri, publicanis, & cauponibus, & qui vitam cum impudentia transigunt solis confert. Reliquis verō odium parit.

De Auribus. CAP. 25.

Aures habere plures, bonum est vobis acquirere aliquem sibi obedientem futurum, velut vxorem, liberos, famulum. Diuici verō magnum nomen significat, bonum quidem, si formosę fuerint aures; malum verō, si deformes & incōcinna. Malum autem somnium est feruo, & causam in iudicio habenti, siue ipse alium actione conueniat, siue ab alio in iudicium vocetur. Illi enim obedientiam multi tēporis significat. Huic verō siquidem ipse actionē instituat, etiam vicissim actione conuentum iri. Si verō in ius vocetur, plura crimina quāquam manifesta sunt obijci sibi audiet, vt quodam modo pluribus auribus opus habeat. Bonum porro est manuario artifici, multos enim audiet qui eius operam requirunt. At verō perdere aures etiam quas iam habes, contraria singulorum predictorum significat. Aures purgare à fordibus aut sanie, alicunde

alicunde nuncium bonum nos audituros esse significat. Verberibus autem impetire aures, alicunde mali nunciij auditionem prædicat.

De Formicis. CAP. 26.

FORMICAS in aures ingredi putare, solis Sophistis bonum est. Similes enim sunt formice adolescentibus sophistas audiendi gratia adeuntibus. Reliquis mortem denuntiat hoc somnium. Terrę enim sunt filię, & in terram subeunt; igitur velut in subterraneum locum, hoc est demortuum ingrediuntur. Noui autē quendam qui existimauit sibi ex auribus suis tritici spicas excreuisse, & ipsum triticum dilabens manibus excipiens colligebat: is absentis fratris hæredē se appellari audiuit. ob spicas quidē hæres, fratris autem quod aures etiam inter se fratres existant. Videri sibi aures asini habere, philosophis solis bonum est. Nam non citō mouet aures asinus. Alijs feruitutem & ærumnas significat. Aures leonis aut lupi aut pardalis habere, aut alicuius alterius ferri animalis, insidias ex calumnia habere significat, & ea quę auditus sunt per visum excepturū esse. De reliquis porro animalibus consequenter proprio loco distinguam & edocebo. Ceterum in auribus oculos habere sibi videri, cæcum futurum esse significat, & ea quę visus sunt per auditum susceprurum esse.

De Supercilijs. CAP. 27.

SUPERCILIA dēsa & florida, omnibus bona sunt, maximē mulieribus: hæ enim formę gratia etiam atramento illinunt supercilia: Talibus itaq; voluptates & felicitatem portendunt. Nuda autem non solum rerum improspereum successum, sed & futurum luctum, prædicat. Verus enim mos est in luctu supercilia nudari.

λίαν ποτὴν ἀκούσεσθαι σημαίνει ἀγαθῶν. μεταστροφῶν δὲ τὰ ὠτα, κακῶν ἀγγελίας ἀκούσεσθαι ποτὴν σημαίνει.

Περὶ μωρμύκων. κς'.

Μωρμύκας εἰς τὰ ὠτα δοκεῖν εἰστροφέεσθαι, θρησκείας μόνον ἀγαθόν. ὅμοιοι γὰρ εἰσι τοῖς φοιτῶσι ἀκουστροφέοις μειρακίοις. τοῖς δὲ λοιποῖς θάνατον προσεγγιζόντων τὸ ὄναρ γῆς πὶ γὰρ εἰσι πῆδες καὶ εἰς τὴν γῆν καταδύονται. ὡς εἰς ἀπογαμιθῶν οὐδὲ ποτὸν, τὸ δ' ἔστιν εἰς ἀποθνήσκοντα κατὰ δόξαν. οἱ δὲ πῆδες, ὅς ἐδοξεν ἐκ τῶν ὠτων αὐτῶν πύρρον ἀσφραῖας πεφυκέναι, καὶ τοῖς πυροῖς αὐτοῖς ἀπορρέοντες, τῆς χερσὶν ἀποδεχόμενος ἐλάμβανεν, ἡκουστικῶν κληρονομία ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν. ἢ γὰρ τῶν πῆδων, ἀδελφῶν ὅτιν ἀγγέλιον. ὠτα ὅτιν ἔχειν δοκεῖν, φιλοσοφίας μόνον ἀγαθόν. ὅτι μὴ παρὸς κινεῖται ὠτα ὁ ὄνος. τοῖς δὲ λοιποῖς, δουλείαν καὶ ταραχὰς σημαίνει. ὠτα λέοντος ἔχειν ἢ λύκου ἢ παρδαλέως, ἢ δόλην πνὸς τῶν ἀρξίων ζώων, ὅτι βυλοῦ ἔχειν ἐκ δολοφῶν σημαίνει, καὶ τὰ πῆδες ἀκούσθαι δὲ τῆς ὀρεσσεως καθ' ἑαυτὸν ἔσασθαι. ἀκούσθαι δὲ τῶν ὀρεσσεως ζωῶν καὶ τὸ οἰκεῖν ἐκ λαμβανῶν. ὅτι δὲ τοῖς ὠσὶν ὀμμαται δοκεῖν ἔχειν, τυφλὸν γινώσκειν σημαίνει, καὶ τὰ πῆδες ὀρεσσεως δὲ τῆς ἀκούσθαι καθ' ἑαυτὸν ἔσασθαι.

Περὶ ὀφρῶν. κζ'.

Ὄφρως διασῆσαι καὶ ἐκκαλοῦσθαι, πᾶσι ἀγαθόν, μάλιστα γυναιξίν. αὐτὰ γὰρ ἕκαστον ὁμορφίας, καὶ ἡδονῆς χεῖρονται τῆς ὀφρῶν. τοῖς γὰρ τοιούτοις ἡσῶν καὶ δι' ἀσφραῖας δηλοῦσι. ψιλῶν δὲ οὐ μόνον ἀσφραῖας ἰδέσθαι, ἀλλὰ καὶ πένθος ἐσόμενον προσεγγιζόντων. ἔσασθαι γὰρ παλαιόν, ὅτι πένθος τῆς ὀφρῶν ψιλοῦσθαι.

περὶ τῶν δὲ πλείονες ἔσονται μοιχοὶ καταφρα-
 νεῖς. ἐπὶ δὲ καὶ εἰ πρὸς ἀλλήλους ποὶ τοῖς ὀφθαλ-
 μοῖς ἔχῃν δόξαν, εἰ μὲν ἐν ταῖς χερσὶν ἢ τοῖς
 ποσὶ, τυφλὸς ἔσται. εἰ δὲ ἐν ἀλλοῦ ἡμῶν τῶ
 σώματος αὐτοῦ, αὐτὸ ἐκείνο νοσήσῃ τὸ μέρος, ἢ
 πληγῆσται. ἵνα ταῖς χερσὶ καὶ τοῖς ποσὶ ψιλα-
 φῶν ὡς τῶν βλεπῆ. ἢ ἵνα ὡς τῶν ἑνα ὀφθαλμῶν
 ἔχῃν κλεινὸν τῶν μέρων, δὲ μίαν ὕλην πο-
 σέχῃν διωχῆται. οἷσα δὲ πνεῦμα ὅς ἐδῶξεν αὐτῷ
 πρὸς τὰ ὀμματα, ὅτι πρὸς πόδας ποσῶν. καὶ
 τυφλὸς μὲν ἐν ἐγγύεσσι ταῖς δὲ θυγατέρας ταῖς
 ἑαυτοῦ, οἰκέτους συνώκησε. καὶ οὕτως τὰ ἥπιονα
 τοῖς κρείττοσι ἐμίγη, ἀλλοτεροῖς δὲ δοκεῖν ἔχῃν
 ὀφθαλμοῖς, τυφλὸν ἡμῶν σημαίνει, καὶ ἕνα
 ἄλλα χειρὸν ἡμῶν. εἰ δὲ πρὸς ὀφθαλμοῦ αὐ-
 τὸν ἔχει τὰ ὀμματα, τέκνον κλεινὸν τῶν κλη-
 ψαται, ἢ ἄλλω πνῆ διδρασκῶν μαζαλλῶν. ἔλε-
 γε δὲ πρὸς ὅτι ποτὲ πνὶ θεασαμένῳ ἐν ὑπνοῖς ὀφ-
 θαλμοῖς καὶ πῦντας τοῖς δακτύλοις ἔχῃν ἡμῶν
 χερῶν αὐτοῦ, πορθεῖται τῶν φωνῶν, καὶ οὕτως ἀ-
 πέθει. δὲ τὸ ὅτι τῶν πορθεῖται ταῖς χερσὶν
 πρὸς πεπρωμένους.

Περὶ ῥινόσ. κβ.

Ῥίνα ἔχῃν καλῶν καὶ μαζαλλῶν καὶ ὁμορφῶν,
 ἀγαθὸν ποσῶν. πολλῶν τῶν θυγατέρων καὶ
 πορθεῖται ἐν ταῖς πορθεῖται σημαίνει. καὶ
 πορθεῖται τοῖς βελύκοις αὐτοῦ. δὲ τὸ τῶν ῥινόσ
 ἀέρι ὀφθαλμοῦ οἱ ἀνδρωπι ἑλεπνονα, ὄν-
 τως ὡφελουῖται. τὸ δὲ μὴ ἔχῃν ῥίνα, ἀνα-
 ὀφθαλμοῦ ποσῶν σημαίνει. καὶ πορθεῖται τοῖς ἑχόν-
 τας ἔχῃν. καὶ τῶν νοσοῦντι ἀνάσπῃ. καὶ γὰρ τὰ
 κρῆλαι ἡμῶν ἀποθανόντων, ἀλλο ῥινόσ ἀλείσκει-
 ται. δύο ἔχῃν ῥίνας, ἐπὶ ταῖς πορθεῖται τοῖς ἑχόν-
 τας οἰκέτοις σημαίνει. ταῖς μὲν, ἐπὶ τὰ
 πορθεῖται φῶν διπλῶν, ταῖς πορθεῖται ὅτι σημαντικῶν.
 πορθεῖται δὲ τοῖς οἰκέτοις καὶ ὅτι μὴ ἀλλοτεία ἢ ῥίς.

Περὶ παρὰ τῶν. λ.

Παρεῖται παρὰ τῶν ἔχῃν, ἀγαθὸν παντῶν.
 μάστιγα γυναικῶν. τὸ δὲ ἰσχυρῶς ἔχῃν,

circa hanc verò plures adulteri conspicu-
 fient & deprehendentur. Insuper autem si
 quis oculos in aliquo alio loco habere sibi
 videatur, si in manibus aut pedibus, cæcus
 erit: Si in alia aliqua corporis ipsius parte,
 illa ipsa pars egrotabit aut vapulabit, quò
 manib' & pedibus ipsâ veluti quæ videat,
 leuiter contrectet; aut vt, velut illa pars
 oculum vnum habeat, nullâ omnino ma-
 teriam medicâ adhibere possit. Noui au-
 tem quendam qui elapsos sibi oculos ad
 pedes procidisse putauit, & cæcus quidem
 non est factus, verum filias suas famulis
 elocauit, atq; sic inferiora melioribus per-
 mixta sunt. Oculos autem habere alienos
 cæcitatîs præfagium est, & manuuctio-
 nis alienæ. Si verò quis nouit eum cuius
 oculos habere sibi visus est, filiam illius,
 aut aliam quandam magnam beneficen-
 tiam traditam sibi ab illo accipiet. Nar-
 rauit porro mihi quidam, quòd cuidam
 qui viderat in somnis, oculos circa singu-
 los digitos manus suæ se habere, prædi-
 xerit cæcitatem, & sanè sic euenit. Propte-
 reâ quòd oculis orbatî manus studiose
 præferre, eâsq; subsequi solent.

De Naso. CAP. 29.

Nasum habere pulchrū & magnū
 & formosum, omnibus bonum est. Multam enim
 sensus subtilitatem, & in rebus agendis
 providentiam significat, & cum præstantio-
 nibus conspirationem. Per nasum enim ho-
 mines aërem meliorem adtrahentes reuera
 iuuantur. Verum nasum non habere, omni-
 bus sensus stupiditatem præfagit, & aduer-
 sus præminentes inimicitiam, & ægrotanti
 mortem. Nam & caluæ mortuorum absq;
 naso reperiuntur. Duos habere nasos,
 diffidium aduersus præminentes domesticos
 significat: diffidium quidem, quia dupla
 naturam seditionem significat; aduersus
 domesticos autem, quia nasus non est res
 aliena.

De Genis. CAP. 30.

Genas habere crassas, omnibus bonū
 est, maximè mulieribus. Verum gra-

ciles aut viceratas, tristitiam aut luctum si-
 gnificat: graciles quidem tristitiam, vicer-
 ratas verò luctum. Nam in luctibus ho-
 mines genas dilaniare solent.

De Maxillis & Labijs.

CAP. 31.

Maxilla ad apothecas & cellas repo-
 sitorias referendæ sunt, & labia ad
 frequenter osculantes & nos accedentes.
 Sunt autem hi, vxor, filij, cognati. Proin-
 de vitrum tandem horum affectum esse
 visum fuerit, res eorum qui nobis charis-
 simi sunt, non in tuto, neque illas esse
 significat.

De Barba. CAP. 32.

Barbam habere magnam, & densam,
 & hirsutam, viro sermōnis studioso
 & philosophanti bonum est. Item his qui
 ad aliquid agendum animum intenderūt:
 illos enim decoros, hos verendos facit.
 Mulier autem si barbam habere sibi vi-
 deatur, siquidem fuerit vidua, maritum
 reperiet, & virum habebit valdè beni-
 gnum, vt personæ mixtæ esse videantur.
 Si verò nupta fuerit, viro spoliabitur, aut
 ab ipso recedet, & domum suam guber-
 nabit, velut simul vir atq; mulier existat.
 Nisi sanè vterum ferat, aut causam habeat
 iudiciariam: Illa enim masculum pariet,
 quem factum perfectum intuita, seipsam
 habere barbam putabit: Hæc verò incon-
 temptibilis, velut virago manebit. Puero
 autem valdè iuuenulo mortem præfagit,
 propterea quòd ætatem barbâ præuertat.
 Ei verò qui iam adolescentiam attigit, &
 non ita dudum barbâ gestauit, à se ipso
 ornatum affuturum significat, & solum
 diuersaturum esse, siue seruus, siue liber
 existat, vt sit perfectus & sibi ipsi prospiciat.
 Defluens autem barbâ, aut derasa,
 aut violenter euulsa à quibusdam, supra
 hoc quòd sanguine iunctos disperdit,
 damnum simul ac turpem confusionem
 prædicat.

ἢ ἡλικιωθῆρας, λυπῆς ἢ πένθος σημαίνει. ἰσχυρῶς
 μὲν, λυπῆς. ἡλικιωθῆρας δὲ, πένθος. καὶ γὰρ ἐν τοῖς
 πένθεσι, λαβῶνται ταῖς παρειάς οἱ ἀνδρωπι.

Περὶ σαζόνων. λα.

ΤΑΣ δὲ σαζόνων, πορθεῖται ἀποθήκας κα-
 πτήων. καὶ τὰ χεῖλη, πορθεῖται τοῖς ἐκείστοις
 φιλοῦστας καὶ πορθεῖται. εἰσὶ δὲ οἷδε, γυνῆς
 παῖδες, συγγενεῖς, τοῖς πορθεῖται ὅτι, ἀντὶ τῶν
 πατρῶν, ἢ ἐν ἀσφαλείῃ, οὐδὲ ἀπαθῆ τὰ πορθεῖται
 τοῖς φιλοῦστας ἐπὶ δολῶν.

Περὶ χυμῶν. λβ.

Γεῖον ἔχῃν μέγα, καὶ δασύ, καὶ λαοῖον, ἀνδρῶν
 λόγων ὀφθαλμοῦ καὶ φιλοσοφοῦστας, ἀγα-
 θόν. καὶ τοῖς ὅτι τὸ πορθεῖται ὠρμηθῆρας. οἷς
 εὐθῶ, κοσμοῖται. οἷς δὲ πορθεῖται πορθεῖται. γυνῆ δὲ
 εἰ δόξειε πῶν ἄνα ἔχῃν, εἰ μὲν ἢ χυμῶν, γαμνη-
 θῆσται, καὶ θυνοῦν ἔξει ἀνδρῶν πορθεῖται, ὡς δὲ
 κείν τὰ πορθεῖται μεμῆχθαι. εἰ δὲ γαμνηθῆσται
 εἶν, τῶ ἀνδρῶν ἀποθῆσται, καὶ τὸν οἶον αὐτῆς
 οἰονομήσῃ, ὡς ἄμα ἀνῆρ τε καὶ γυνῆ ἔσει. εἰ
 μὴ ἄρα ἐν γαστρὶ ἔχει, ἢ δίκην ἔχει. ἢ μὲν γὰρ
 ἀρρῆν πέζειται, ὅτῳ ἡμῶν τὸν τέλειον ἰδοῦσα,
 αὐτὴ δόξειε τέλειον πῶν ἄνα ἔχῃν ἢ δὲ ἀκατα-
 φρόνητος ὡς τῶ ἀνδρῶν ἀ μανεί. πῶν δὲ τὸ νέω
 κομῆθῃ, θάνατον σημαίνει, δὲ τὸ πορθεῖται
 πῶν ἡλικίαν. τῶ δὲ ἢ δὲ πῶν δὲ καὶ νεμῆσται ὅτι,
 καὶ ἐπὶ εἰς μακρὰν οἶσοντι ἡμῶν, ἀφ' ἑαυτοῦ ση-
 μαίνει κόσμον ἡμῶν, καὶ μόνον ἀίσαρ φη-
 σάται, ἐπὶ τὸ δὲ δὲ, εἰ μὴ τὸ δὲ δὲ τῶν
 ὡν ἢ εἰν τέλειος, καὶ ἑαυτοῦ πορθεῖται. ἀπορρῆθῶν
 δὲ τὸ ἡμῶν ἢ ἀποθῆσται, ἢ βίαι πορθεῖται ἡ-
 νος ἀποθῆσται, πορθεῖται τῶν ἀφ' ἄμα πορθεῖται
 δὲ φθῆσται, βλάβας ἄμα καὶ ἀίσαρ πορθεῖται
 δολῶν.

ἐχειν ἢ κραιπνεῖνους, ἀπμίαν καὶ αἰσχρῶς
σημαίνει. ὕψινοι δὲ ἢ ἑυλίτοις, βίαιοις ἐ-
παρῆ θανάτου. ἀργυροῖς δὲ ἔχειν. ὀδόν-
τας, χεῖματα ποιεῖσαι σημαίνει διὰ λόγων.
πλοισίαι δὲ, εἰς Ἑσπείας τὰ χεῖματα διαπαν-
σαι σημαίνει. εἰ δὲ πρὸς οὐρανὸν πρὸς ἀστέρας
ὀδόντας, ἀλλοῖς ἀναφύεσθαι νομίσειεν, ἐνθάδε
ζῶν ἄνω τὸ παντὸς εἰς σημαίνει τὸ ὄναρ. ὅτι
ἐπι κρηπίον, ἐπὶ ὧν ἡ δευτέρη. ὀδόντας ἢ
πρὸς ἄνω βίαιονες. ὅτι δὲ τὸ χεῖρον, ἐπὶ ὧν
χεῖροτες. ὀδόντας δὲ, ἢ ἀκαθάρτα, ἢ ἄλλο τι δο-
κῆν ἐν τοῖς ὀδόνταις ἔχειν, κωλύει φθέρησθαι
καὶ πῶν ἀκαθάρτων. ἐπειδὴ καὶ ἀκαθάρτων
πρὸς ἄνω βίαιον. εἰ δὲ πρὸς τοιαῦτα πῶν ἐν τοῖς ὀ-
δόνταις ἔχον, τὰ δὲ δεξιὰ νομίσειεν, πῶν σπῆ-
ρα ἀκαθάρτων, καὶ τὴν δεξιὰν λόγῳ ἀκαθάρτων.

Περὶ Γλώσσης. λδ'

Γλώσσα σύμμετρον καὶ κατάλληλον ἔχειν ὅ-
τι ὁμαλῆ, καὶ ἰσὺς φθέρησθαι, πᾶσαν ἀγα-
θόν. τὸ δὲ μὴ διώσθαι φθέρησθαι, ἢ τὴν
Γλώσσαν δεξιὰν ἔχειν, ἀκαθάρτων ἄμα καὶ
πενίαν σημαίνει. ἀκαθάρτων γὰρ καὶ πῶν ὅ-
λων παρρησίαν ἢ πένιαν, εἴποι εἰ ἂν πρὸς ἄ-
νω πῶν καὶ τὸ Θεογονίαν.

Παῖς γὰρ ἀμὴρ πηνὴ πεπεδημένος, ὅτε π εἰπῆν
33 Οὐ εἰ ἔρξαι διώσεται. Γλώσσα δὲ οἰδέσθαι.
Γλώσσα δὲ οἰδέσθαι ζῶν καὶ τὸ ὀδόντας νόσον
σημαίνει, εἰ ἂν ἔχειν. εἰ δὲ μὴ, ἄνω καὶ ἢ ἄνω
τὸ ὄμα πῶν πῶν, ἀπὸ πρὸς πῶν λόγων βλά-
βην σημαίνει. πολλὰ δὲ καὶ πῶν ζῶν καὶ
τὸ ὀδόντας μοιχεύει οὐσαν διέβαλε. τὸ δὲ δο-
κῆν πῶν ἔχειν πεφυκῆς ἐκ τῆς Γλώσσης,
εἴτε λυκάς εἴτε μύθωνας, ἐκ ἀγαθὸν ἂν εἴη.
καὶ τὸ λῆρσι πῶν ἀπὸ λόγων πεφυκῆς, ἀ-
γαθὸν τὸ πῶν πῶν. ἢ μὲν δὲ ἐπιρρησῶν, πῶν
ἐκ ἀγαθὸν τὸ πῶν πῶν ζῶν μόνον. οὐδὲν γὰρ ἢ
μὴ ὄχι ἀργῶν καὶ ἀσπιδῶν ὅτι πῶν. εἰ
δὲ πῶν Γλώσση μὴ ἀργῶν ἔχειν. καὶ αἰ μύθων-
να μόνον, θάλασσαν ἐπιρρησῶν, αἰ δὲ λυκάς, βε-
δῶν τὰ πῶν πῶν πῶν. ὅσα δὲ ἐπιρρησῶν πῶν
τὸ οἰεῖται πῶν πῶν, τῶν γὰρ πῶν. πῶν μὴ ἔχει.

aut staneos, ignominiam & pudefactio-
nem. Vitreos verò aut ligneos, violētum lin-
guam inducit. Argenteos autem habe-
re dentes, pecuniam parare per sermones
& eloquentiam significat. Diuitibus verò
pecuniarum sumptum in alimētum ac ci-
bos prædicit. Si verò quis eiectis priori-
bus dentibus, alios enasci sibi putet, som-
nium hoc immutationem totius vitæ sibi
prælagit: in melius sanè, si fuerint secūdi
dentes prioribus meliores: in peius autem,
si fuerint deteriores. Carunculas aut spi-
nulas, aut aliud quid sibi videri in dētibus
habere, de quibusdam necessarijs loqui
prohibet, quando quidem etiam actionū
impedimentum prænuñtiat. Si quis verò
taliam in dentibus habens, ea eximere sibi
videtur, actionum impedimentum cessa-
bit, & per eloquentiam opes parabit.

De Lingua. C A P. 34.

Lingua commoderatam & ori conue-
nientem habere, & clarè loqui, omni-
bus bonum est. Verum non posse loqui,
aut linguam ligatā habere, actionum im-
pedimentum, simūq; paupertatem signi-
ficat. Nam & paupertas sermonis ac dicē-
di libertatem admittit, vt hic Theognidis
sententiam vsurpare liceat:

*Vit paupertatis pedicis vinculus, neq; dicto
Nec factio præfat, linguaq; vincula sibi est.*
Lingua tumefacta, vxori eius qui somniū
vidit morbum prælagit, siquidem vxo-
rem habet: si non, ipsi. Lingua quæ supra
os cadens ipsi incumbit, à petulantia ser-
monis damnum significat. Sepe verò etiā
vxorem eius qui vidit adulteram esse cri-
minata est. At verò existimare pilos ha-
bere è lingua enatos, siue albos, siue ni-
gros, nequaquam fuerit bonum, quamuis
dicant his qui è sermone ac eloquentia si-
bi rem parant, bonum huiusmodi somniū
esse: nos autem obseruauimus, omnibus
non bene tale somnium cessisse. Nihil
enim quod nō otiosum est & indetratum
pilos producit; oportet autem linguam
minimè otiosam habere. Et nigri quidem
pili citius, albi verò tardius ipsos euentus
inducunt. Quæcumque autem obseruauim
de hoc somnio, ea ipsa scribo. Qui equi-
dem

dem per vocem ogerantur, his otium &
vacationem ad sermonem faciēdum lin-
gua habuit, reliquis ad cibū capiendum:
aut enim ægrotauerunt multo tempore
& non fuerūt vti solitis cibis, aut ab ægro-
tatione morui sunt. Testimonium autē
contulerit vtiq; huic obseruationi Apol-
lonius Atalensis in secundo libro multa
de hoc somnio dicēs. Nihil differt autem
siue ex lingua ipsa, siue ex palato pilos
enasci, aut etiam ex gingiuis, aut dētibus,
aut labris. eandem enim significationem
habent.

De Vomitu sanguinis, aut bilis, aut pituitæ, aut cibi. C A P. 35.

Sanguinem vomere multum, & boni
coloris, & non corruptum, bonum est
pauperi, acquisitionem enim significat, &
abundantiam pecuniarum. eadem enim
ratio sanguinis & argenti est, vel etiam
veteres prodiderunt. Bonum est & ei qui
liberis caret, & qui cognatum apud exte-
ros habet. alter enim filium sibi natum,
alter cognatum reducem, virosque eiu-
dem sanguinis existentes, videbit. Verum
si in vas profluxerit sanguis, filius quidem
educabitur. Viuet autem cognatus apud
exteros degens, qui etiam post reditum
morietur. Si verò in terram defuat, am-
bo citò morientur, & qui apud exteros
degit, in suam ipsius cōcedet, propter san-
guinem, hoc est in suam terram, quæ vi-
delicet patria existit. Sanguinem gestare
videre absurdum & minimè conueniens
est ei qui latere vult, manifestabitur enim.
Corruptus autem sanguis omnibus ex æ-
quo morbum annuntiat. Modicum san-
guinem, ad eò vneq; vomit, sed spuen-
di rejici videatur, obseruauim editionem
portendere. Bilem porrò aut pituitam vo-
mere, ei qui in calamitate, aut angustia
aliqua, aut morbo est, cessationem instan-
tium malorū significat. Omnia enim eiu-
smodi excreta amplius non molestant. Ei
verò qui pro voluntate diuersatur, prius
aliquid molestiarum inducit, à quibus pos-
tea ipsum liberat. Cibum vomere quen-
cunque tandem damnatum significat, ex
eo quod corpus alimentum non sentit.
Sua ipsius intestina aut viscera per os rej-
cere filiorum perniciem & vxori &

φωτῆς ἐργασίαις ἀποδόντας ἀποδόντας ἢ
Γλώσσα ἔχειν, τοῖς δὲ λοιποῖς πῶν Ἑσπείας. ἢ
γὰρ ἐνόησαν πολλὰ χεῖρα, καὶ ὅτι ἐχρησταντο ἢ
καὶ τὸ ἔδος Ἑσπείας, ἢ νοσήσαντες ἀπέθανον.
μυροσύνη δὲ εἰ καὶ Ἀππλωνίος ὁ Ἀταλensis
ἐν δευτέρῳ τῆς ἐαυτοῦ στοιχῆσεως, πολλὰ πῶν
τὸ οἰεῖται πῶν λέγων. οὐδὲν δὲ δεξιὰ φέρει εἰς
αὐτῆς τῆς Γλώσσης πεφυκῆς τῆς πῶν, ἢ ἐκ
τῆς ἑσπείας, ἢ ἐκ τῆς οὐρανῶν, ἢ ἐκ τῆς χιλιῶν.
τὸ γὰρ αὐτὸ σημαίνει.

Περὶ τῆς αἵματός ἐμῆν, ἢ χολῆς, ἢ φλέγματος, ἢ Ἑσπείας. λε.

Αἷμα ἐμῆν πολὺ μόνον καὶ ὀλίγον καὶ
μὴ διεφθαρτὸς ἀγαθὸν πένιαν, πῶν
κρηπίον γὰρ σημαίνει, καὶ πῶν πῶν πῶν πῶν
τὸ ἴσον λόγον ἔχει τῶν αἵματός καὶ ἀργυρίου, ὡς
καὶ οἱ παλαιοὶ αἰσθῆτες διέταξαν. ἀγαθὸν δὲ
καὶ ἀπαθῆ, καὶ τῶν συρρητῶν ἀποδόντων ἔχον. ὁ
μὴ γὰρ τέκνον ζῶν μόνον, ὁ δὲ συρρητῶν ἀνακα-
μιθύνται, ἀπὸ τῆς αἵματος ὅτι ἐκαστὸς
ὄψεται. ἀλλ' εἰ μὴ εἰς ἀργυρίου εἶναι τὸ αἷμα,
ἡσθῆται μόνον πῶν. ζῶνται δὲ ὁ ἀπὸ δὴ-
μος, ὁ δὲ καὶ μὴ πῶν ἀνακαμιθύνεται.
εἰ δὲ χαμῶν εἶναι ἀμύρονοι, ἔχον τῶν ζῶνται.
καὶ ὁ ἀπὸ δὴμος εἰς πῶν ἐαυτοῦ περιούσια, εἰς
τὸ αἷμα πῶν εἰς πῶν ζῶν, ἢ πῶν ὅτι
πατρῆς, αἷμα φερόμενον ἰδίῳ ἀποπῆν τῶν λαν-
θάνων πρὸς ἀργυρίου, ἢ ἔχονται γὰρ. τὸ δὲ
διεφθαρτὸς αἷμα πῶν ὅτι πῶν νόσον σημαίνει.
τὸ δὲ ὄλιγον σφόδρα, ὡς πῶν μὴ ἐμῆν δοκῆν ὄ-
λιγον πῶν, ἐπιρρησῶν μόνον σημαίνει. Χολῆς
δὲ ἢ φλέγμα ἐμῆν τῶν μόνον ὅτι ἐκ σιμοφῶν
ἢ ἐκ αἵματός, ἢ ἰσῶν, ἀνακαμιθύνεται ἢ ἐνστάται.
καὶ ἴσον σημαίνει πῶν τῶν πῶν πῶν πῶν πῶν
γῆντα ἐκ ἐπιρρησῶν. τῶν δὲ καὶ πῶν πῶν πῶν
αἰσθῆται ἀνακαμιθύνεται πῶν πῶν πῶν πῶν
καὶ τὸ πῶν ἀνακαμιθύνεται. Ἑσπείας ἐμῆν λῶν πῶν οὐ
βλαβῶν σημαίνει εἰς τῶν πῶν πῶν πῶν πῶν
τῶν δὲ ἐαυτοῦ ἐν πῶν ἢ ἀνακαμιθύνεται εἰς τῶν πῶν
ἀνακαμιθύνεται πῶν πῶν πῶν πῶν πῶν πῶν
E

ναμὶ περιεργασθῆναι. τοῖς δ' ἀπειροῖσι τῶν ὄντων αὐτοῖς τὸ κράτιστον ἀπολαύσει σημαίνει. νοσοῦντι δ' ἀνάσσει μαντεύεται τὸ ὄναρ. ὅταν τὰς ἀπίας ὁ ὄντι ἀν' ἀνέξει λόγος.

Περὶ τραχίλας. λς'.

ΟΤΙ δ' αὖ πάλιν τὸν τραχίλον ἢ τὴν αὐχέναι ἢ τὴν ὑπὸ κνέφω ἕλκος ἢ νόσον ἢ πάθος ἔχον νομίσει τις, ἢ ὅσον ἐπίσης πᾶσι περιεργασθῆναι. ὁ δ' ἤρτη γὰρ ἔσπον ἕνα ἐκ τῆς κεφαλῆς καὶ τὴν τραχίλα πᾶν τὸ σῶμα. καὶ τῶν μὲν ἑρρωμένων ἑρρωται. καμνόντων δ' νοσοῖ τε καὶ ἐρρωται. δὴ οὗ δ' ἔχον κεφαλῆς ἢ τρεῖς ἀγάδων ἀθλητῶν, πλείους ἱεροῦ ἀγῶνας ἀγωνίζομεν. ὅσους τις γὰρ ἀγῶνας ἑρανοῦ ἡσεται. ἀγάδων καὶ πένητι. πῶς γὰρ τὸ πάλαι κεφαλῆς κήσιον καὶ οὐσίαν ἀειδέσθαι πολλῶν, καὶ τῶνδε αὐτῶν ἀγάδοι, καὶ γυνὴ καταδύμιος ἔσται. πολλοὶ δ' ἐπιανάσσειν σημαίνει. ἐκ τῶν συνηθῶν. καὶ εἰ μὴ ἢ πῶς τρεῖς κεφαλῆς ἑστέρι, οὐ κατὰ λούσιν αὐτὸν οἱ ἐπιανάσσειν. εἰ δ' ἢ ἑστέρι, κινδύων αὐτῶν καὶ ἀνάσσειν σημαίνει.

Περὶ τῆς τετραχίλου καὶ πῆσας. λς'.

ΑΠΟΚΑΦΘΑΙ δ' ὀφθαλμῶν τὴν κεφαλὴν, εἴτε ἐκ καταδύμιος, εἴτε ἀπὸ ληστῶν, εἴτε ἐκ ματομαχίας, εἴτε ὀφθαλμοῦ ἔσπον, οὐ γὰρ ἀφῆρει, ποιητὸν τὰ γυνεὶς ἔχοντι, καὶ τὰ τέκνα. γυνεὶσι μὲν γὰρ ἢ κεφαλῆς εἶκοι δὴ τὸ τῶν ζῶν ἀπία εἶναι. τέκνοις δ' ἔσπον τὸ πᾶν τὸν καὶ τὴν εἰκόνα. ἢ δὴ δὲ ἕνα καὶ γυναικῶν καὶ φίλων καὶ οἰκονόμου ἀγάδοι ὅτι τῶν τῶν ὄντων ἐστὲρῆσαν. καὶ οἱ ἐπ' ἔχον τὸ ἐπιπέπον τὰ κήματα πᾶν τὸ πᾶν. καὶ τις οἰκίας ἔχον ἀπώλεσε. καὶ γὰρ κεφαλῆς ὡς ἐπιπέπον δὴ τὴν ἀσθένειαν. εἰ δὲ τις ὁμοῦ πᾶν τῶν ἔχον, φανερόν ὅτι μὴ εἰς πᾶν ἀποκείσται τὸ ὄναρ. ἀλλ' ὡς ἔχον ἐπίρησα, μάλλον εἰς ἀσπυδισμὸν καὶ

predicit. Verum his qui liberis carēt optimā rei quam in bonis suis habent perditionem denuntiat. Aegrotātī autem mortem praefagit hoc somnium. Horum causas sequens sermo exhibebit.

De Collo. CAP. 36.

Quodcunque vlcus, aut morbum, aut affectum, circa collum, siue cervicē siue barbā, habere quis existimaverit, omnibus ex aequo morbum praedicit. Dependet enim aliquo modo ex capite ac collo uniuersum corpus, & his quidem fanis sanum est: aegrotantibus verò aegrotat, & firmum non est. Duo habere capita aut tria bonum est athletea: plurima sacra certamina decertaturo. Tot enim facris certaminibus coronabitur. Bonū est & pauperi, supra hoc enim quod multa capita possidebit, & multā bonorum substantiam colliget, etiam liberi ipsi boni, & vxor ex animi sententiā continget. Diuitem porro aduersitatem significat ex cognatis. Et si quidem prius caput supereminet, non deiciet ipsum aduersarij. Si verò a reliquis praeminentibus excellatur, periculum ipsi & mortem significat.

De Decollatione. CAP. 37.

Caput decollatum esse sibi videri, siue iudicio damnatum, siue a praedonibus, siue in singulari certamine, aut quocunque alio modo, nihil enim refert: malum est parentes habētī, & habētī liberos. parentibus enim simile est caput, propterea quòd vitā autores existant: filijs verò ob faciem & imaginem. Iam verò & vxore, & amico, & villico bono quidam ex hoc somnio priuati sunt, & nō habuerunt faciem possessiones ipsorum inspicentem. Quidam etiam domum habens eam perdidit. Nam caput domus est, vt ita dicam, sensuum. Si verò quis hęc omnia simul habeat, manifestum est non in omnia euenturum esse somnium, sed velut ego obseruauī, magis in fauorabilem

ac dilectum ac necessarium existentem ei qui somnium vidit. Bonū est autem hoc somnium in capitis causa reo. Quaecunq; enim semel circa aliquem fiunt, & impossibile est bis eadem fieri, hęc facta nō amplius contingunt: iam enim facta sunt. Nummularijs autem & fcneratoribus, & symbolo coniuualis colligendis praefectis, & naucleris, mercatoribusq; & omnibus pecunias colligētibus perditionem summā pecuniarū significat, ob acquisitionem vocis νεφέλη, quae de capitibus, & summis pecuniarijs dicitur. Bonum est autem obxeratis propter eandem causam. Qui verò apud exteros degit, in suam patriam redibit, & qui de terra litem habet, causam vincet. Ablatum enim caput in terram cadit, & in ipsa manet, & reliquo corpori non amplius molestias exhibet. Seruo autem in cuius fidem domus tradita est, fide exolutum esse significat. Nemo enim ante damnationē capite plectitur, aut quòd caput non habens fidem & autoritatem non habet. Acephalum enim & sine capite esse dicimus ignominiosum. Reliquis omnibus libertatem significat. Dominus enim corporis existit caput vbi fuerit ablatum, separatim ab hero seruum liberū fore significat. Multi autem per hoc somnium solum venditi sunt. Ceterum in causis fame & nominis, aut pecuniaria damnationē praefagit hoc somnium, & causa sanē est manifesta. Si verò quis nauigans hoc somnium videat, apicis mali perditionē significat, nisi nauatarum aliquis sit qui vidit. In his enim obseruauī, principibus mortem significare. Imperat autem perineo tcmarchus qui lateribus nauis praest, tcmarcho proreta, proreta gubernator, gubernator nauclerus. Verum in mercatoribus & nauigantibus, qui tantum vt vehātur nauem conscendunt, & ob id Epibatae dicuntur, toto corpore in nauem diuisio, caput dixeris apicem mali. Noui quendam qui visus est sibi decollatus esse, & Graecus existens Romanam adeptus est ciuitatem, & sic priori nomine ac dignitate priuatus est.

De Capite obtorto. CAP. 38.

Caput suum obtortum & auersum videre ita vt posteriora respiciat, pro-

φιλουμένων καὶ ἀντιθέτων ὄντων τὰ ἰδόντι. ἀγάδων δὲ τῶν τὸ ὄναρ τῶν φθόρον τῶν ἀνάσσειν. ὅσα γὰρ ἀπία πάλιν γίνεται, καὶ ἀδύνατον βεῖ δις τῶντα γυνεῶν, τῶντα γυνεῶν ἐπὶ μὴ ἔσται, ἐφάσσε γὰρ γυνεῶν. τραπέζιταις δὲ καὶ δανεισταῖς, ἐρασιφίλοις, καὶ ναυκληροῖς, καὶ ἐμπόροις, καὶ πᾶσι τοῖς τῶν χρημάτων συναγῶν, ἀπώλεσαν τῶν κεφαλαίων δὴ τὸ ὀμῶν μῶν σημαίνει. ἀγάδων δὲ κατὰ χεῖρας δὴ τῶν αὐτῶν. ὁ δὲ ὅτι ξένους ἀνέεις τῶν εἰσῶν καταπλάσσει. καὶ ὁ πάλιν τῶν δὴ τῶν γυνεῶν. ἀφαιρεθεῖσα γὰρ ἢ κεφαλῆς εἰς τῶν γυνεῶν πῆσαι, καὶ ἐν αὐτῶν μῶν, καὶ τῶν λοιπῶν ὁμοίων παρέχῃ τὸ μῶν καὶ λυπεῖται. δούλω δὲ ἐν πῆσαι μῶν ὄντι οἰκίας τῆς πῆσαις ἀποκείσται σημαίνει. οὐ γὰρ τις πῆσαι καταγνώσσει ἀποκείσται, ἢ ὅτι μὴ ἔχον κεφαλῆς οὐ πῆσαιται. ἀκέφαλον γὰρ λέγεται τὸν ἀπῶν. τοῖς δὲ λοιποῖς πᾶσιν ἕλω θείαν σημαίνει. κωλία γὰρ τῶν σῶματος οὐσα ἢ κεφαλῆς ἐπιπέπον ἀφαιρεθεῖ, κωλιαντα τὸ δεσπότου τὸν οἰκίαν ἕλω θείον σημαίνει ἐσῆσαι. πολλοὶ δὲ δι' αὐτὸ μόνον ἐσῆσαι. ἐν δὲ τῶν πῆσαι ὅπτι μῶν ἢ χημῶν δὴ τῶν καταδύμιον τὸ ὄναρ μαντεύεται. ἢ ἢ αἴτια φανερα. εἰ δὲ τις πῆσαι ἰδοὶ τὸν ὄντων τῶν ἀποκείσται τῶν πῆσαι τῶν ἰσοκείσται σημαίνει, εἰ μὴ τῶν ναυτῶν εἰς ὁ ἐωρεμῶν ὅτι γὰρ πῆσαι ἐπίρησα πῆσαι ἀρχῶν θάνατον σημαίνει. ἀρχῶν δὲ πῆσαι μῶν ὀπίμῶν καὶ ποιμῶν δὲ ὁ πῆσαι, πῆσαι δὲ ὁ κωβηνητης, κωβηνητου δὲ ὁ ναυκλῆρος. ὅτι δὲ τῶν ἐμπόρων καὶ ὀπίμῶν, τῶν πῆσαι σῶματος εἰς τῶν ναυτῶν δὴ τῶν κεφαλῆς ἢ τῶν λέγει τῶν ἰσοκείσται. οἷσα δὲ πῆσαι ὁ εἰς τῶν τετραχίλοκοπῆσαι, καὶ ἀν' ἄλλω ἐπὶ τῶν βραμῶν πομπῆσαι, καὶ ἀν' ἄλλω ἐπὶ τῶν βραμῶν πομπῆσαι, καὶ οὐτῶν ἀφαιρεθεῖ πῆσαι πῆσαι ὀπίμῶν τῶν ἢ ἀπῶν.

Περὶ ἀπεγραμμένης κεφαλῆς. λη'.

ΑΠΕΓΡΑΜΜΕΝΩ ἰδεῖν τῶν εἰσῶν κεφαλῆς, ὡς τε τῶν ὅπτι βλέπειν, κωλιαντα E ij

καρζεις. ὅθεν ἔρρωδύα & σπᾶ ὄντα σποδι-
 μιν τε κὶ δῆλω κνήσιν ἰωπιναοῦ ὀπιτηρεπει
 κνήσων, κὶ καρζεις ὑπαγορεύει, & ὑρίαν
 τῆ ἰδύνη. ἡ δὲ ἐκ πάθη, & ἐναντία. ὅτι εἰ
 αὐτὸ ἐκ τῆ ἰδύνη φυτόν πεφυκεται ἕως δόξει,
 ἀρροῖς χρῆσεται ὡς γόνια σιν. ἐὰν δὲ γόνιαν ἴδῃ,
 τεθνήξεται, γῆθεν γὼ φύτεται τῶ φυτῶ, εἰς γλῶ
 δὲ κὶ τῶ ἱμαίωνων ἀπολύεται τῶ σπικρίματα. οἰ-
 δα δὲ ἴνα ὅς ἐδόξεν ἐκ τῆ γόνια τῶ δὲ ἰοῦ
 ἰδῆν πεφυκότα κλάμασιν, & σιλέει αὐτῶ σὺ-
 ελγία ἐν τῆ γόνια ἡμέσων. & γὼ ὁ κλάμος
 γόνι τε ἔχῃ & σὺεργὴ γίνεται. πολλὰ μὲν δὲ τῶ
 γόνια παρὸς ἀδελφοῦς & κοινωνοῦς ἀγαπῶν,
 ἐπεὶ δὲ αὐτῶ ἀδελφῶ ἔβην ἀγῆλων & κοινωνῶ
 τῆς παρῆας. ἐπὶ δὲ παρὸς ἀπελευθέρους ἑπιμεδύς
 ἑπίσης γὼ τῶ σπᾶ ὑπηρετῶ, & πάλιν εἰς τῶ
 πόδας ὄνται. εἰκότως οὐκ ἰδύλους & ἀπελευ-
 θέρους σημαίνουσιν.

**Περὶ ποδῶν καὶ κνημῶν καὶ
 σφυραίν. ν.**

ΑΙ κνήμαι ὀπίθεν τε κὶ ἔμπροσθεν τῶ αὐ-
 τῶ τῶς γόνια σημαίνουσιν. σφυραίν δὲ δὲ
 πόδες ἀέροι τῶ μὲν δῆλα ἑπίσης τῶς γόνια σι-
 μαίνουσιν. ἐν δὲ τῶ μὴ ἀπελευθέρους δῆλα δου-
 λους σημαίνου ἀναφύονται. πλείους πόδας ἔ-
 χαν ἀγαθὸν ἔμπορος κὶ ναυκλήρῳ, ἱμαίωνων
 γὰρ πλείων ἄρξοισι, & παντὶ μισθῶ ὅπου
 τρεῖς φρονι. κωκερήνη δὲ ἰδύνη τὸν ὄνειρον σι-
 μαίνει γαλιώλῳ, πλείους γὼ ποσὶ χρῆσεται τῆς
 νεῶς ἐρεσμεδύς. ἀγαθὸν δὲ πένησι, κτήσεται
 γὼ οἰκέτας ὁ πλοισίω δὲ νόσον σημαίνει ἴνα μὴ
 πῶς αὐτῶ ποσὶ μόνους, δῆλα δὲ πῶς ἡδὲ βασι-
 ζόντων χρωδύρος πλείους ἔχῃ δοικῆ. πολ-
 λούς δὲ τὸ ὄναρ τῶ τρυφλοῦς ἐπίσησιν, ἴνα χ-
 εραγωγῆς χρῆσονται, & πανούργου ἐδύνη, ἴνα
 μὲν φυλάκων & μὴ μόνου παρὸς ἑλκωνται. οἰδῶ
 δὲ ἴνα ὅς ἐδόξε τῶ παντῶ ἱμαίωνων ἀπὸ ἑμα
 μδύοντος πῶς πόδας αὐτῶ μόνους βασιζέειν, &
 παρὸς αὐτῶ μὲν δὲ βραχὺ, ὅμως δὲ κνή-
 σων. σιλέει αὐτῶ εἰς ἀγῆλων καταδικασθῆ-

nes. Quare robusta & sana existentia pe-
 regrinationem & alium quemcūque mo-
 tum moueri permittunt, & actiones pra-
 dicunt, & sanitatem ei qui de ipsis som-
 nium vidit. Si verò fuerint affecta & laesa,
 contraria. Quæcunq; autem planta ex
 genibus enata cuiquam videbitur, tardum
 & impeditum genuum vsum ipsi porten-
 dit. Si verò ægrotus hoc somnium viderit
 morietur, ex terra enim nascuntur plantæ.
 In terram verò resoluuntur corporū con-
 crementa. Noui ego quendam qui existi-
 mauit se videre ex genu dextero harundi-
 nem sibi excretam, & cōigit ipsi fistulam
 in genu illo generari : Nam & arundo
 genu habet, & in fistulam canatur. Sæpe
 verò & ad fratres, & ad familiares ac so-
 cios pertinent genua, quoniam & ipsa in-
 ter se fratres sunt, & in ambulando focij
 ac communicantes. Insuper & ad liberos
 pertinent: Æqualiter enim cūm pedibus
 deseruiunt, & rursus ad ipsos pedes ex-
 stentes pertinent. Merito igitur seruos &
 libertos significant.

**De Pedibus, suris, & Talis.
 CAP. 50.**

SVRÆ & posteriore & anteriore sui par-
 te eadem genibus significant. Tali ve-
 rò & pedes summi reliqua quidem æqual-
 iter genibus significant: Verum in eo
 quod non libertos, sed seruos significant,
 differunt. Plures pedes habere bonum est
 mercatoribus & nauclero, pluribus enim
 seruis imperabūt: bonum est & omni qui
 mercede seruos alit. Nauis autem guber-
 natori quietem & tranquillitatem signifi-
 cat, pluribus enim pedibus vtetur nauem
 remis impellendo. Bonum est & pauperi,
 seruos enim acquirat. Diuiti autem mor-
 bum præfagit, vt non solum sui ipsius pe-
 dibus, sed & baiulantium ipsum vtens
 plures habere videatur. Multos verò hoc
 somnium cæcos fecit, vt præuio duce vt-
 rentur, & maleficos in vincula coniecit,
 quò videlicet cum custodibus, & non soli
 procederent. Noui autem quendam qui
 visus est sibi, reliquo toto corpore quieto
 manēte, pedes suos solos baiulare ac por-
 tare, & ne minimum quidem progredi, &
 tamen moueri. Contigit ipsi in exhauriē-
 dam sentinam damnari: Nam hauriētibus

contingit, vt trāfigant opus tanquam am-
 bulent, semper autem in eodem loco ma-
 neant. Sed & alius quidam putauit de pe-
 dibus suis profluere aquam, & contigit vt
 in sentinam damnaretur cūm maleficus
 esset: atque hoc modo de pedibus ipsius
 aqua profluxit. Quandoquidem alius nō
 maleficus homo eodem somnio viso in
 aquam intercūtem incidit. At verò pedes
 ardentem videre omnibus ex æquo malū
 est, & amissionem & pessundationē bo-
 norum significans, imò etiam filiorum &
 feruorum. Filij enim æque vt serui paren-
 tibus famulantur, curantque ipsos veluti
 famuli: quæ res multos somniorum inter-
 pretes fefellit, qui existimauerunt solos
 seruos per pedes significari. Cursoribus
 porrò conducit somnium, vbi decertaturi
 ipsum viderint: Citò enim & vt ita dic-
 cam ex igne rapiunt cura.

De Tergo. CAP. 51.

TERGUM & omnia posteriora senecta
 significationem habere iudicamus,
 vnde aliqui & rectè Plutonis propria ipsa
 appellant. Proinde quales se quis habere
 putauerit posteriores partes, talis eueniet
 ipsi senecta.

De Alteratione. CAP. 52.

IN somnijs de alteratione primū opor-
 tet quantitatem, quæ circa magnitudi-
 nem consistit, considerare. Deinde quali-
 tatem, quæ circa materiam attenditur.
 Tertio qualitatem, quæ circa ideam cōsi-
 stit, quæ propria formæ existit. Et in som-
 nijs quidem iuxta quantitatem, siue ex
 paruo magnum factum esse, siue ex prio-
 re magnitudine maiorem, bonum est si
 non vltra humanū modum quis magnus
 factus sibi videatur. Non enim corporis,
 sed actionum augmentum somniū signi-
 ficat, & rei familiaris eius qui somnium
 vidit. At verò supra humanum modum
 magnum factum esse sibi videri mortem
 ei qui vidit portendit. Et si quis filiolium
 suum paruum existentem in virum eua-
 disse putabit, morietur filiolus. Graue est
 & somnium seni in adolescentem tranf-

να. & γὼ τῶς ἀνθρώποι συμβέβηκε ἀγῆλων
 μδύ ὡς βαδίζουσιν αἰεὶ ἐκ μδύ ἐν τῶ αὐτῶ
 πτω. ἐπὶ κὶ δῆλος ἐδόξεν ἀπὸ ἡδὲ ποδῶν αὐτῶ
 ῥεῖν ὑδωρ, κὶ σιλέει αὐτῶ εἰς ἀγῆλων κατα-
 δικασθῆναι ὄντι πανούργου, & ἴθιον τὸν ἑπὶ
 ἀπὸ ἡδὲ ποδῶν αὐτῶ ἐρύσεν ὑδωρ. ἐπεὶ ἑτέρως
 γὰ τὸν αὐτὸν ἴδων ὄνειρον πανούργου ὑδω-
 πίας. τὸ δὲ δοικῆν κρομδύς ἰδῆν τῶς πόδας
 πῶ σιν ἑπίσης κελῶν, κὶ σημαίνει ἀποβολῶν κὶ
 ἀναφύονται ἰωπιναοῦ, καὶ μὲν κὶ ποδῶν
 κὶ δούλων. ἑπίσης γὼ δὲ οἱ παῖδες τῶς θερα-
 ποισιν ὑπηρετῶσι τῶς γόνιασιν, & θεραπεί-
 οισιν αὐτοῦ ὡσπερ οἰκέται. ὅσπερ τῶς πολλοῦς
 ἔλαθε ἡδὲ ὄνειροκρίτη ἡ γρονμδύς ἐπὶ οἱ πό-
 δες μόνους οἰκέτας σημαίνουσι. ἀρομδύσι δὲ
 συμφορῆς ὅταν παρὸς ἀγῆλων ὄντες ἴδωσι.
 ἀπὸ γὼ δὲ ὡς εἰπεῖν ἐκ πυρὸς ἀρπάξουσι τῶ
 σκῆλη.

Περὶ νώτου. να.

ΝΩΤΑ δὲ κὶ τῶ ὀπίθια πάντα τῶ γῆρας
 ἑπὶ σημαίνουσι νομίζουσι. ὅθεν ὀρθῶς
 ἔνιοι & πλούτωνος αὐτῶ κελῶσιν ἰδέει. τῶ
 ἰδύ ὄντι ὅποια ἀπὸ τῶ δόξεν ἐχῆν, τοιοῦτω
 χρῆσεται τῶ γῆρας.

Περὶ ἀλλοιώσεως. νβ.

ΕΝ τῶς παρὸς ἀλλοιώσεως παρὸς τῶν
 ἐπὶ σπᾶ, ὅσπερ κὶ μέγας θεωρεῖται σκοπεῖν.
 δεύτερον τὸ ποῖον, ὅ κὶ πῶ ἕλλη θεωρεῖται.
 τρίτον τὸ κὶ πῶ ἰδέειν, ὅσπερ ἰδύ ὄντις μορ-
 φῆς. & πῶς μδύ τὸ ποῖον τῶ εἶπε ἐκ μικροῦ μδύ
 γαν γνέσθαι, ἢ ἐκ τῶ ὄντος μδύ ἀγαθόν, εἰ
 μὴ ἰσθῶ ἀνθρώπων ἕως μέγας δόξεν γῆρας.
 οὐ γὼ τὸ σῶμα δῆλα πῶς παρὸς αὐτῶ σι-
 μαίνει τὸ ὄναρ, κὶ τὸν βίον τῶ ἰδύ ὄντος. τὸ δὲ
 ἰσθῶ ἀνθρώπων μέγας δοικῆν γρονεῖναι δάνα-
 πον τῶ ἰδύ ὄντι σημαίνει. κὶ εἰς τὸ αὐτῶ παιδύον.
 βραχὺ ὄν ἀνθρώπου δόξεν γρονεῖναι, τεθνήξεται.
 τὸ παιδύον δῆλον δὲ κὶ παρὸς ὄντι εἰς νεαλῶ
 F ij.

σπον μεταβληθῆναι, καὶ νεανίσκου τὸ εἰς παῖδα, εἰκότως γὰρ αὐτῶν ὅτι τὸ ἀημιόπερον μετέβαλεν. ἀγαθὸν δὲ καὶ παῖδι εἰς νεανίσκου, καὶ ἀνδρὶ εἰς γέροντα μεταβληθῆναι. εἰκότως γὰρ αὐτῶν ὅτι τὸ ὀνημιόπερον μετέβληθῆναι. εἰ δὲ νεανίσκος εἰς γέροντα μεταβληθῆναι, τεθνήσκειται μὲν οὐχ ὡς ὁ παῖς, νοσήσῃ δὲ. καὶ ἀνὴρ εἰς παῖδα εἰ μεταβληθῆναι, ἀφρονῶς παροργισματευσάμενος βλαβήσεται, τὸ γὰρ ποιητικὸν ὀρθῶς εἰρήσεται. αἰεὶ δὲ ὀπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται. Τὸ δὲ πρὶν τῆς μεταβολῆς ὡς ἐχθρὸς. εἰ μὲν τις εἰς γυναικί μεταβληθῆναι ποτε αἰὲρ πείνηται μὲν ἀγαθὸν καὶ δούλω, ὁ μὲν γὰρ ἐξεί τὸν θρῆψεται αὐτὸν, ὡσαυτὸ γυνή, ὁ δὲ ἀπονωτέρων δουλοσύφ. μικρότεροι τὰ ῥοὶ γυναικῶν πόνοι. πολλοῖσι δὲ πονηρὸν, καὶ μάλα πολὺν πεινυμῶν. ὡς γὰρ ὅτι πολλοὶ οἰκουροὶ σὶν αἰ γυναικί. διὸ καὶ ἀλύει πάσης ἀρχῆς τὸν ἰδόντα τὸ ὄναρ. τῶς δὲ ἑσθιασσοῦσι τὸ σὶν σημαίνει, θηλυτέραι γὰρ αἰ γυναικίαι ἀνδρῶν. εἰ δὲ γυνὴ εἰς ἀνδρα μεταβληθῆναι ἀγάμος μὲν οὐσα, γαμηθήσεται, καὶ ἀπικῶ οὐσα πεινωσῆ ἀρρῆν, καὶ οὕτως εἰς τὴν ἀνδρείαν μεταβληθῆναι φύσιν. ἀνδρα δὲ ἐχουσα καὶ ἄνδρὸν γυναικί μεταβληθῆναι, οὐ γὰρ ἀνδρὶ ἀνδρὸς, ἀλλὰ γυναικὸς δεῖ. δούλω δὲ τὸ ὄναρ πλείονα τὴν δουλείαν ἐπάγει. ἀγαθὸν δὲ καὶ ἐταίρα, ὁ μὲν γὰρ ὅτι πλείονα ὡς ἀνὴρ τῶς πόνοις ὑφείξει, ἢ δὲ παύσεται κινεῖσθαι τῆς πρηνείας. εἰ δὲ τις ἀργύρεος ἢ χρυσοῦς ἔσθι δόξειεν ἀνὴρ ἢ γυνή, δούλω μὲν αὐτὸν παροργισθῆναι, ἢ ἀπαργυρωθῆναι, ἢ ἀποχρυσωθῆναι. πένης δὲ διπρόσις, ἢ ἀκατὰ αὐτὸν γυνήται ἢ τῶ αὐτῆ ὕλη. πλούσιος δὲ ἐν ὅτι βλαβῆς ἔσται, πάντα γὰρ τῶ χρυσοῦ καὶ ἀργύρεα ὅτι βλαβῆς ἔσθι πολλοῖς. νοσοῦντι δὲ θάνατον παροργισθῆναι πρὶν δὴ πρὸς τὸ ὄναρ, ὡσαυτὸ καὶ τὸ χάλκεον δοκεῖν γερωνέμει, πάλω ἀθλήτῃ καὶ δούλω. ὁ μὲν γὰρ ἀνδρὶ ἀνδρὸς τεύξεσται, ὁ δὲ ἐλευθέρωθήσεται, χάλκεα γὰρ εἰκότως ἢ ἐλευθέρων ἀναπίνονται. τὸ αὐτὸ δὲ σημαίνει καὶ εἰ κόνα ἢ εἰ αὐτὸ ἢ ἀνδρὶ ἀνδρὸς ἢ δὴ χάλκεον ἐν ἀργύρῳ κείσθαι. τὸ δὲ εἰς σίδηρον μεταβάλλειν συμφορὰς ἀθλήτῃς σημαίνει, καὶ ἄπομείνας ὁ ἰδὼν εἰς γῆρας ἀφίξεται.

mutari, & adolescenti in puerum, uterque enim ipsorum in peius & ignobilius transijt. Ceterum bonum est puero in adolescentem, & viro in senem permutari, uterque enim ipsorum in meliorem & honorationem statum transijt. Si vero adolescens in senem permutetur, non quidem morietur velut puer, verum agrotabit, & si vir in puerum permutetur, imprudenter in rebus agendis se gerens damnum perpetietur, & in ipsum poeticum illud recte dicitur: *Sunt semper suspensa virorum corda minorum.* Porro qualitas permutationis sic habet. Si quis in mulierem transmutetur qui antea vir fuit, pauperi quidem bonum est & seruo, alter enim habebit qui ipsum enutriet velut mulier: alter vero minore labore serviet, minores enim sunt mulieris labores: Diviti vero malum, & maxime Rempublicam administranti: Ut plurimum enim domus custodes & intra tectum versantes sunt mulieres, quapropter somnium omni magistratu exiit eum qui id vidit. Corporum autem exercitatoribus morbum significat, feminosiores enim sunt mulieres viris. Si vero mulier in virum mutetur, si quidem in nupta fuerit virum reperiet, & si liberis caruerit masculum pariet, atque sicut virilem naturam transibit. Si vero virum habeat & filium vidua vitam traducet: Non enim viro opus est viro sed muliere. Servus autem & ancilla somnium maiorem servitutem inducit. Bonum est & meretrici, illa enim ut vir amplius labores sustinebit: Hæc vero à quæstu meretrico cessabit. Si porro quis vir aut mulier, argenteus aut aureus esse sibi videatur, si quidem servus est vendetur: quo videlicet argentum & aurum fiat. Si vero pauper ditabitur, ut sit circa ipsum talis materia. Divies autem in infidijs erit, omnia enim aurea & argentea multos infidiantes habent. Agrotanti autem omni mortem prædicat hoc somnium, velut etiam creum se factum putare, præterquam athletæ & seruo. Ille enim status assequetur, hic vero liberatam nanciscetur: Ærea enim imagines & statuæ liberorum eriguntur. Idem significat etiam si quis imaginem suam aut statuam aream in foro positam videat. At vero in ferrum permutari calamitates intolerabiles significat, quibus tolerandis ad senectam perueniet is qui somnium vidit:

Ferros enim appellamus qui multa mala sustinent. Ceterum luteum aut testaceum factum esse sibi videri omnibus mortem denuntiat, exceptis his qui per terram aut lutum quæstum faciunt. Lapidem factum esse vulnera & concisiones significat: Neque enim possibile est absque ferro aliquem lapideum fieri. Eodem modo & de alia materia iudicare oportet. Si vero in animal quis permutetur, ab animalis natura iudicationum cōiecturam facere oportet, de qua re in sermone de venatione secūdus liber edocebit. Omnibus ex equo bonam esse obseruati pulchritudinem, & corporis bonam habitudinem, ac robur ubi non supra humanum modum excesserint ista: Quoniam superexcellenter pulchrum esse, & nimis decorum sibi videri, aut robustum simile euentum habent, velut esse turpem, aut resolutum esse, aut viribus destitutum, quæ sanè agrotantibus quidem mortem, amantibus autem rem infectam & prodicionem significant.

De doctrina artium, opificiorumque ac studiorum. CAP. 53.

IN vniuersum autem in omnibus in fallibile hoc est. Quæcunque quis didicit & edoctus est, & exercuit, & facit opera siue artes, ea per somnium operari & exercere, & propositum allequi omnibus bonum est. Quæ enim quis mente volutat perficiet, & pro animi voto cōsummabit. Verum successu fraudari malum est: Cōtraria enim voluntati significat. Quæcunque vero quis neque didicit, neque exercuit, si per somnium facere sibi videatur, si quidem ei res succedit bonum est: Si vero vix assequitur operosum, & ad irritum laborem omnis propositi etiam ludibriū consequitur. Ceterum particulatim hoc ferè modo habet. Agriculturam exercere, aut seminare, aut arare, aut plantare bonum est uxorem quærentibus, & non habentibus liberis: Aruum enim nihil aliud est quàm mulier: Semina autem & plantæ liberi, triticum quidem filij, hordeum vero filia & abortus. Reliquis morbos & malas affectiones significat. Et si quis agrotet in domo eius qui somnium vidit morietur. Nam femina & plantæ velut etiam ægri defodiuntur. Metere autem & vin-

σιδηρέους γὰρ λέγεται πρὸς πολλὰ κακὰ ὑπομύοντες. πηλινον δὲ ἢ ἑσθραῖνον γερωνέμει πασι θάνατον σημαίνει, χωρὶς τῶ δόξῃ γῆς ἢ πολλοῦ ἔργου ἀμύμων. τὸ δὲ λίθινον δοκεῖν γερωνέμει τραύματα καὶ καταικοπαί, τὰ ἰδόντι σημαίνει· οὐ γὰρ ἐνδέχεται ἀλλο σιδήρῳ λίθινόν τινα γνῆσθαι. ὁμοίως δὲ καὶ πᾶσι τῆς ἀλλῆς ὕλης ἐκλαμβάνειν δεῖ. εἰ δὲ εἰς θηρίον μεταβληθῆναι ἴσῃ, ἀπὸ τῆς τῶ θηρίου φύσεως τεκμαίρεσθαι γρηταὶ κρίσις. δεῖξαι τὸ τοιοῦτον ἐν τῶ κατὰ κωμῆν γῆς λόγῳ ἡ δευτέρῃ βίβλῳ. ἀγαθὸν δὲ ὅτι πῆσι πᾶσιν ἐπήρησα τὸ κάλλος καὶ τὴν τῶ σώματος δύσιν καὶ τὴν ἰσχύν, ὅταν μὴ ὑπερᾶνθρώπων εἴη τῶ αὐτοῦ. ἐπεὶ τὸ ὑπερᾶνθρώπων καλὸν ἔσθι, & δοκεῖν ὑπερᾶνθρώπων ἰσχυρὸν ὅτι πῆσι τῶ ἀίχρον ἔσθι ἢ κατὰ ἀεὶ ἰσχυρὸν ἀποβαίνει. ἀ δὲ θάνατον μὲν τῶς νοσοῦσιν, ἀπαργυρῶν δὲ καὶ παροργισθῆναι τῶς ἐρωμιόμοις δηλοῖ.

Περὶ διδασκαλίας τεχνῶν καὶ ἔργων καὶ ἐστὶ τῆς δευτέρας βίβλου.

Τὸ δὲ κατὰ δόξαν καὶ ὅτι παῖτων ἀπαισιν τῶ τῶ ὄναρ. ὅσα ἴσῃ ἐμάθε καὶ ἐδιδάχθη καὶ ἐπέτηδυσσε καὶ ποιεῖ ἔργα ἢ πηχίας, τῶ πει καὶ ὄναρ ἐργάζεσθαι καὶ ὅτι πηδύειν καὶ πηχίαν τῶ παροργισθῆναι ἀγαθὸν πᾶσιν. ἀ τὸ ὄναρ ἐν τῶ ἔσθι ἀρρῆν, καὶ κατὰ παροργισθῆναι αὐτοῦ. ἀποτυχεῖν δὲ μοχλοῦν, τῶ γὰρ ἐναντία τῆ παροργισθῆναι σημαίνει. ὅσα δὲ τῶ οὐ ματῶν ἔσθι ὅτι πηδύσας κατὰ ὄναρ δοκεῖ ποιεῖν, ὅτι πηχίαν ὄναρ ἀγαθὸν, δοσεργῆς δὲ μόλις ἀποπηχίοντι, παρὸς δὲ τῆ ματαιοποιίας πάντως τῶ παροργισθῆναι καὶ χλοῦν αἰολογηθῆναι. τὰ δὲ κατὰ μέρος ὡς ἐστὶν ἔσθι. γεωργίαν ἢ ἀσπιδίαν ἢ ἀροστρίαν ἢ φυτεῖαν ἀγαθὸν τῶς γῆμα παροργισθῆναι καὶ τῶς ἀπαισιν. ἀργύρεα γὰρ ἔσθι ἄλλο ὄναρ ἢ γυνή. ἀσπιδίαν δὲ καὶ φυτὰ οἱ πᾶσι δὲ, πυρὶ μὲν ἴσθι, κριδίαν δὲ συζαπέρες, ἑλαμβλάματα. τῶς δὲ ἀλλοῖς νόσοις καὶ καταικοπαθείας σημαίνει. καὶ ἐάν τις νοσῇ κατὰ τὸ ὄναρ τῶ ἰδόντις τεθνήσκει. τὰ δὲ ἀσπιδίαν καὶ τὰ φυτὰ ὡσαυτὸ καὶ ἀποθανόντες κατὰ τῶ ὄναρ. δεῖξαι δὲ καὶ ἡσυχίαν καὶ

στον μεταβληθῆναι, καὶ νεανίσκω τὸ εἰς παῖδα, ἐκαστος γὰρ αὐτῶν ἔστι τὸ ἀπιμώτερον μεταβληθῆναι. ἀρχαῖον δὲ καὶ παῖδι εἰς νεανίσκον, καὶ ἀνδρὶ εἰς γέροντα μεταβληθῆναι. ἐκαστος γὰρ αὐτῶν ἔστι τὸ ἀπιμώτερον μεταβληθῆναι. εἰ δὲ νεανίσκος εἰς γέροντα μεταβληθῆναι, πενήθεται μὲν οὐχ ὡς ὁ παῖς, νεότης δὲ. καὶ ἀνδρὶ εἰς παῖδα εἰ μεταβληθῆναι, ἀφρόνως παρορμητικῶς μὲν βλαβήσεται, τὸ γὰρ ποιητικὸν ὀρθῶς εἰρήσεται. αἰεὶ δὲ ὁ πλοῦτερον ἀνδρῶν φρένες ἡνέροισται. Τὸ δὲ ποῖον τῆς μεταβολῆς ὡς ἐξ ἄ. εἰ μὲν τις ἴσως ζωαῖκα μεταβληθῆναι ποτε αἰὲρ πεινῆσι μὲν ἀρχαῖον καὶ δούλω, ὁ μὲν γὰρ ἐξείη τὸν θρόνον αὐτὸν, ὡσπερ ζωὴ, ὁ δὲ ἀπονώτερον δουλεύσῃ. μικρότεροι τὰ οἰ ζωαῖκων πόνοι. πλοῖσι δὲ πονηρόν, καὶ μάλα πολίτευσι μὲν ὡς γὰρ ἅπασαν οἰκουροῦσιν ἀρχαῖα. ἐπὶ δὲ ἄλλοις ἀφροσύνην νοσοῦσι σημαίνει, θυλῶτα γὰρ ἀρχαῖα ἀνδρῶν. εἰ δὲ ζωὴ εἰς ἀνδρα μεταβληθῆναι ἀρχαῖος μὲν οὖσα, γαμνηθίσται, καὶ ἀπὸ οὗτα τεκνῶσθαι ἄρρεν, καὶ οὕτως εἰς πτωχὴν ἀφροσύνην μεταβληθῆναι φέρεται. ἀνδρα δὲ ἐχρῶσθαι καὶ ἄνθρωπος ἐξελθῆναι, οὐ γὰρ ἀνδρὶ ἀνδρὸς, ἀλλὰ ζωαῖκός δέ. δούλω δὲ τὸ ὄντα πλείονα πτωχὴν δουλείαν ἐπέχει. ἀρχαῖον δὲ καὶ ἐταῖρος, ὁ μὲν γὰρ ἔπιπλεῖον ὡς ἀνδρὶ τῶν πόνων ὑφέξει, ἢ δὲ παύσεται κινηθῆναι τῆς πονείας. εἰ δὲ τις ἀργυρεὸς ἢ χρυσεὸς ἔσθαι δόξειεν αἰὲρ ἢ ζωὴ, δουλὸς μὲν αὐτὸν παύσεται, ἵνα ἀπαργυρωθῆναι, ἢ ἀποχρυσωθῆναι. πένης δὲ θυπορῆσθαι, ἵνα πτωχὸν αὐτὸν γνηθῆναι ἢ τῶν πλοῦτων. πλοῦτος δὲ ἐν ὅτι βουλεύσεται, πάντα γὰρ χρῶσθαι καὶ ἀργυρεῖα ἔπιπλεῖον ἔχει πολλοῖς. νοσοῦσι δὲ θανάτων παρορμητικῶς πᾶσι δὴ πᾶσι τὸ ὄντα ὡσπερ καὶ τὸ χάλκειον δοκεῖν γερνέειν, πλοῦτος αἰὲρ καὶ δούλω. ὁ μὲν γὰρ ἀνδρὶ μὲν πύθεται, ὁ δὲ ἐλευθέρωθῆσθαι, χαλκεῖα γὰρ εἰκόνες τῶν ἐλευθέρων ἀναπύθεται. τὸ αὐτὸ δὲ σημαίνει καὶ εἰκόνα τῆς ἐαυτοῦ ἢ ἀνδρὶ μὲν ἴδη χαλκοῦ ἐν ἀργεῖ κέκλυτον. τὸ δὲ εἰς σάβηρον μεταβάλλειν συμφορὰς ἀπλήτως σημαίνει, καὶ ὑπερμείνας ὁ ἴδων εἰς γῆρας ἀφίξεται.

mutari, & adolescenti in puerum, uterque enim ipsorum in peius & ignobilius transijt. Cæterum bonum est puero in adolescentem, & viro in senem permutari, uterque enim ipsorum in meliorem & honorationem statum transijt. Si verò adolescenti in senem permutetur, non quidem morietur velut puer, verum agrotabit, & si vir in puerum permutetur, imprudenter in rebus agendis se gerens damnum perpetietur, & in ipsum potesticum illud rectè dicitur: *Sunt semper suspensa vivorum corda minorum.* Porro qualitas permutationis sic habet. Si quis in mulierem transmutetur qui antea vir fuit, pauperi quidem bonum est & seruo, alter enim habebit qui ipsum enutriet velut mulier: alter verò minore labore serviet, minores enim sunt mulieri labores: Diviti verò malum, & maximè Rempublicam administranti: Ut plurimum enim domus custodes & intra tectum versantes sunt mulieres, quapropter somnium omni magistratu exiit eum qui id vidit. Corporum autem exercitatoribus morbum significat, faminosiores enim sunt mulieres viris. Si verò mulier in virum mutetur, si quidem inupta fuerit virum reperiet, & si liberis caruerit masculum pariet, atque sic in virilem naturam transibit. Si verò virum habeat & filium vidua vitam traducet. Non enim viro opus est viro sed muliere. Servæ autem & ancillæ somnium maiorem servitutem inducit. Bonum est & meretrici, illa enim ut vir amplius labores sustinebit: Hæc verò à questu meretrico cessabit. Si porro quis vir aut mulier, argenteus aut aureus esse sibi videatur, si quidem servus est vendetur: quo videlicet argentum & aurum fiat. Si verò pauper ditabitur, ut sit circa ipsum talis materia. Divites autem in insidijs erit, omnia enim aurea & argentea multos insidiantes habent. Agrotanti autem omni mortem prædicit hoc somnium, velut etiam creum se factum putare, præterquam athleticæ & seruo. Ille enim statuas assequetur, hic verò libertatem nanciscetur: Æræ enim imagines & statuas liberorum eriguntur. Idem significat etiam si quis imaginem suam aut statuas æræ in foro positam videat. At verò in ferrum permutari calamitates intolerabiles significat, quibus tolerandis ad senectam perveniet is qui somnium vidit:

Ferros enim appellamus qui multa mala sustinent. Cæterum luteum aut testaceum factum esse sibi videri omnibus mortem denunciat, exceptis his qui per terram aut lutum questum faciunt. Lapidum factum esse vulnera & concisiones significat: Neque enim possibile est absque ferro aliquem lapidum fieri. Eodem modo & de alia materia iudicare oportet. Si verò in animal quis permutetur, ab animalis natura iudicationum conjecturam facere oportet, de qua re in sermone de venatione secūdu liber edocebit. Omnibus ex equo bonam esse observavi pulchritudinem, & corporis bonam habitudinem, ac robur ubi non supra humanum modum excesserint ista: Quoniam superexcelleret pulchrum esse, & nimis decorum sibi videri, aut robustum similem euentum habent, velut esse turpem, aut resolutum esse, aut viribus destitutum, quæ sanè agrotātibus quidem mortem, amantibus autem rem infestam & proditorem significant.

De doctrina artium, opificiorumque ac studiorum. CAP. 53.

IN uniuersum autem in omnibus infallibile hoc est. Quæcunque quis didicit & edoctus est, & exercuit, & facit opera siue artes, ea per somnium operari & exercere, & propositum assequi omnibus bonum est. Quæ enim quis mente voluit perficere, & pro animi voto consummabit. Verum successu fraudari malum est: Contraria enim voluntati significat. Quæcunque verò quis neque didicit, neque exercuit, si per somnium facere sibi videatur, si quidem ei res succedit bonum est: Si verò vix assequitur operosum, & ad irritum laborem omnis propositi etiam ludibriū consequitur. Cæterum particulatim hoc ferè modo habet. Agriculturam exercere, aut seminare, aut arare, aut plātare bonum est vxorem quærentibus, & non habentibus liberos: Arum enim nihil aliud est quàm mulier: Semina autem & plantæ liberi, triticū quidem filij, hordeum verò filia & abortus. Reliquis morbos & malas affectiones significat. Et si quis agrotet in domo eius qui somnium vidit morietur. Nam femina & plantæ velut etiam ægri defodiuntur. Metere autem & vin-

σάβηρον γὰρ λέγεσθαι τὸ πολλὰ κακὰ ὑπομείνοντας, πηλίνον δὲ ἢ ὀσφραίνον γερνέειν πασι θανάτων σημαίνει, χαλκὸς τὸ εἶδος τῆς ἢ πολλοῦ ἐργαζομένων. τὸ δὲ λίθινον δοκεῖν γερνέειν τῶν αἰμάτων καὶ καταπονοῦν τῶν ἰδίων σημαίνει, οὐ γὰρ ἐνδύεται ἀλλὰ σάβηρον λίθινόν τινα γηρόσται. ὁμοίως δὲ καὶ πᾶσι τῆς ἀλλῆς ὕλης ἐκλαμβεῖν δεῖ. εἰ δὲ εἰς θηλειὸν μεταβληθῆναι ἴσως ἀπὸ τῆς τῶ θηλειᾶ φύσεως τεκμαίρεσθαι χρῆται κρίσις. δεῖξῃ γὰρ τῶν ἰδίων ἐν τῶν αἰμάτων ἢ ἄλλοις καὶ πτωχῶν καὶ δούλων βίβλος, ἀρχαῖον δὲ ὅτι πτωχὸν ἐπιθήσεται τὸ καλλῶδες καὶ πτωχὸν τῶ σέματι τῶν βίβλων καὶ πτωχῶν, ὅταν μὴ ὑπὸ ἀνδρῶν εἴη ἴσως. ἐπεὶ τὸ ὑπὸ βίβλων καὶ οἰκίῃ δὲ δοκεῖν βίβλων ἢ ἰσχυρὸν ὅτι πτωχὸν τῶν αἰμάτων ἢ ἄλλοις καὶ πτωχῶν καὶ δούλων, ἀδύνατον μὲν τῶν νοσοῦσιν, ἀπαργυρῶν δὲ καὶ παρορμητικῶν τῶν ἐρωτημάτων δηλοῖ.

Περὶ διδασκαλίας τεχνῶν καὶ ἔργων καὶ βεστῆσθαι ματῶν. γγ.

Τὸ δὲ κατὰ τὴν καὶ ὅτι πάντων ἀπαιτῶν τῶν ὄντων. ὅσα τῶν ἐμαθεῖ καὶ ἐδιδάχθη καὶ ἐπιθέσει καὶ ποιεῖ ἔργα ἢ τεχνῶν, ταῦτα καὶ ὄντα ἐργαζομένη καὶ ὀπτιπιδεύει καὶ πτωχῶν τῶ παρορμητικῶν ἀρχαῖον πᾶσι. ἀτὰρ πᾶσι ἐν τῶν ἐξ ἄλλοις, καὶ κατὰ παρορμητικῶν αἰσθησῶν. ἀποπύχων δὲ μοχθηρῶν, τῶ γὰρ ἐναντία τῆ παρορμητικῶν σημαίνει, ὅσα δὲ πᾶσι οὐ ματῶν ἐδὲ ὀπτιπιδεύσας κατὰ ὄντα δοκεῖ ποιεῖν, ὀπτιπύχων ἴδων μὲν ἀρχαῖον, ἀποργεῖ δὲ μάλα ἀποπύχων, παρὰ δὲ τῆ μεταποπύχων πάντων τῶ παρορμητικῶν καὶ χλῶν ἀκαλοῦσι. τὰ δὲ κατὰ μέρος ὡς ἐμαθεῖ. γαργῶν ἢ ἀπείρη ἢ ἀροτῆρῶν ἢ φυτεύσθαι ἀρχαῖον τῶν γῆμασι παρορμητικῶν καὶ τῶν ἀπαιτῶν. ἀργεῖ γὰρ ἐδὲν ἀλλοῦ ὄντων ἢ ζωὴν. ἀπείρηματῶν δὲ καὶ φυτῶν οἱ πᾶσι δὲ, πυροὶ μὲν ἴσως, κριθαῖ δὲ θυγατέρες ἐλαμβεῖν ματῶν. τῶν δὲ ἀλλοῖς νόσους καὶ καταπονοῦσθαι σημαίνει. καὶ αἰὲρ πᾶσι κατὰ τὸν οἶκον τῶ ἰδόντες πενήθεται. τὰ δὲ ἀπείρηματῶν καὶ τῶ φυτῶν ὡσπερ καὶ οἱ ἀποθνήσκοντες κατὰ γῆματῶν. δεῖξῃ δὲ καὶ τῶν ἰδίων καὶ

κλαδύην κτ' ἄλλ' τὸν ποιῶν κερὸν ὄραμα
 παρ' αὐτῆς ἐπὶ τῆς ἐπιχειρήσεως πῶσαις ἴς ἐκείνο
 κερὸν καὶ ὥρας ἀναδιδάσκειται. κυβερνήτῳ δὲ
 πῶσαι ἐὰν μὲν κερὸν ἰδῶνται καλῶς, ἢ ἀνα-
 γωντα ἀκινδύως ἀγαθῶν, ἐκ αὐτῶν πνεύσας φέ-
 ρει καὶ πνεύσας ἐπιθυμῶν. ἐὰν δὲ χλαδύην τῆ
 τωαυτῶν, ἢ ἀναδύσασθαι ὡς ἐργὸν παρεφύ-
 λαξαι. σκυτῶν δὲ ἀγαθῶν πῶσαι πῶσαι κτ' ἰνό-
 μων ἴσως δὲ τὰ μέτρα, καὶ πῶσαι ἡμεῖς ἢ κοι-
 νωνῆσαι θέλοισι δὲ τὰς ῥαφὰς ἐπὶ τῶν ἄρμασι.
 τὸ δὲ βυρσοδέλαι πῶσαι πινυρόν. περὶ δὲ γὰρ
 ἀπὸ τῆς ἑσπέρης οὐ βυρσοδέλαις, καὶ πῶσαι πό-
 λεως ἀπὸ τῆς ἑσπέρης, ἐπὶ καὶ τὰ κρυπτά ἐλέγχει
 δὲ τὴν ὁδὸν. ἰσχυρῶς δὲ ἰδῶν καὶ χαλεπώ-
 ται τὸν ἀπάντων. χρυσοῦν δὲ πανουργίας πῶσαι
 τὸν ἰδῶντα σημαίνει δὲ τὰ ὑποκείμενα τῶν ἰδῶν,
 καὶ πῶσαι ὑποπεπλεγμένους ἔργους. πλάσσειν
 καὶ πῶσαι ὁραφῆν καὶ πῶσαι, καὶ πῶσαι ἀγα-
 ματα ἀγαθῶν μοιχοῦ καὶ ῥήτορος καὶ πῶσαι
 σοφῶν, καὶ πῶσαι πῶσαι ἀπαπειλῶν, δὲ τὸ πῶσαι
 μὴ ὄντα ὡς ὄντα δὲ μὴ ὄντα τῶν τεχνῶν ἑσπέρης.
 πῶσαι δὲ λοιποῖς πῶσαι ὁραφῆς σημαίνει, ἐπὶ ὅλων
 σπουδαίως, δὲ τὸ πῶσαι ἔργα ἑσπέρης πολλοῖς
 ὁραφῆς.

Περὶ τῆς χαλκῶν. κδ'.

Χαλκῶν δὲ καὶ παρασκευῆς ἀκμονίαι ἑσ-
 πέρης καὶ δίκας τῶν ἰδῶν σημαίνει. τῶν
 δὲ γῆρας βυροδῆναι ὄντως μὲν πῶσαι γυναικῶν
 δὲ τῶν φύσας, συμπτῶσαι γὰρ, μάχιστον δὲ
 δὲ τῶν σφύρας, ἢ χροδὸν γὰρ. πῶσαι δὲ τῶν ἰδῶν
 ἑσπέρης τεχνῶν ἑσπέρης τῶν ὑποδείγματα ἑμοίως
 συμβαίνει καὶ πῶσαι πῶσαι ὑποδείγματα ἀμφοτέ-
 ρων, τῶν τε τῶν τεχνῶν, καὶ τῶν τῶν ἰδῶν. ἐπὶ
 κτείνω, ὅσα σημαίνουσιν ἀπὸ τῆς λῶ πῶσαι αὐ-
 τῶν ἑργαζέσθαι δὲ τῶν τῶν ἀντὶ σημαίνουσιν ἐπὶ
 οἱ τεχνῶν ὄραμα, καὶ τῶν ἑργαζέσθαι αὐτῶν,
 καὶ τῶν ἑργαζέσθαι μικρῶς ὅτι τῶν ἑργαζέσθαι
 ὑποδείγματα πῶσαι πῶσαι, ὅσα γὰρ πῶσαι
 διχάζει, τῶν τῶν διχάζει καὶ τῶν τῶν καὶ
 βλάσθαι σημαίνει, ὅσα δὲ τῶν ἑργαζέσθαι ἐπὶ ἢ
 σπουδῆς, τῶν τῶν ὠφελείας καὶ γάμοις καὶ κοι-
 νωνῆσαι. Quæcumque enim secant & diuidunt, ea omnia discordiam, & seditio-
 nem, ac damnum significant: Quæverò vniunt aut colligant, ea vtilitates & nuptias, &

demiare ac putare quocumque tandem
 tempore huiusmodi quis facere sibi vi-
 deatur, actiones & aggressus omnes in il-
 lud ipsum tempus ac horam differit, quo
 ea ipsa fieri solent. Gubernare nauē om-
 nibus bonum est, siquidem probè succe-
 dat, & citra periculum perducantur, non
 tamen vt sine timore & labore sit succe-
 surum. Si verò tempestatibus diuextentur
 aut naufragium faciant, ingens malorum
 excessus denuntiatur, quam rem ego sæpe
 obseruauī. Coriariam artē exercere om-
 nibus iuxta legem viuētibus bonum est
 ob mēsuras: bonum est & nuptias aut so-
 dalitatem instituire volentibus propter
 futuras & iuncturas. Verūm coria tingere
 omnibus malum est: Nam mortua cor-
 pora tractat coriarius tinctor, & ab vrbe
 semotus habitat: Quin & occulta reuelat
 propter odorem. At verò medicos videre
 pessimum somnium est. Aurifusorem esse
 maleficia circa eum qui vidit significat
 ob venena, que sub manibus habet &
 monilium implicationes. Plasticen exer-
 cere, & buxum tornare, & sculperē, & sta-
 tuas facere bonum est mœchis, & rheto-
 ribus, & falsarijs, & omnibus fraudulosis
 hominibus: Propterea quòd hæ artes ea
 quæ non sunt velut vera & existētia
 ostentent. Reliquis celebritatē nominis,
 & turbatū concursus significat, propterea
 quòd hæc opera multis ostendantur.

Artem fabrilem ferrariam exercere. C A P. 54.

Artem fabrilem ferrariam exercere,
 & incudi aditare turbas & lites ei
 qui vidit portendit: Verum si quis nuptias
 celebrare velit, ei benignam vxorem præ-
 sagit, atque id propter folles: Ipsi enim
 conspirant: sed & pugnantem habebit
 propter malleos, sonum enim hi edunt.
 Porro circa alias artes iuxta hæc exempla
 similiter coniectationem facere oportet,
 ita vt ad vtriusque substantias respectus
 habeamus tum ipsarum artium, tum eius
 qui vidit. Sed & illud obseruare oportet:
 Quòd quæcumque significant artes si quis
 ipsas operari videatur, eadem significant
 etiam artifices visi, & ipsorum officinæ, ac
 instrumenta modica exceptione in instru-
 mentis seruata: Quæcumque enim secant & diuidunt, ea omnia discordiam, & seditio-
 nem, ac damnum significant: Quæverò vniunt aut colligant, ea vtilitates & nuptias, &

sodalitates prædicunt, verum peregrè
 proficisci prohibent: Quæ autem leui-
 gant, inimicitias sedant: Quæ dirigunt
 aut directionem indicant, occulta reuelat.
 Quapropter etiam Geometriam ad hu-
 iusmodi aptam iudico: Itemque geo-
 metras per somnium visos.

De Literis. C A P. 55.

Literas discere eum qui ipsarum igna-
 rus est bonum est, prænuntiat enim
 quiddam ei qui vidit affuturum cū labore
 & timore: Nam & timent, & simul labo-
 rant, qui literas discunt, & tamen ob vtili-
 tatem discunt. Si verò quis literarum gna-
 rus literas rursus discat malum & absurdū
 censendum est, puerile enim est discere:
 quapropter rerū ac actionum improspe-
 rum successum cum timoribus & labori-
 bus significat. Soli verò ei qui filium sibi
 nasci cōcupiscit bonum hoc est somniū:
 Non enim ipse, sed filius qui ex ipso nas-
 cetur, literas discet. Si verò quis Græcas li-
 teras discat ex Romana gente, aut Roma-
 nas generis Græci, alter ad Romana, alter
 ad Græca exercitia & cōuersationes per-
 ueniet. Et sanè multi Romani Græcas
 vxores, & vicissim Græci Romanas duxe-
 runt ab hoc somnio viso. Noui quendam
 qui existimauit se Romanas literas discere,
 & in seruitutem damnatus est: Nullus
 enim Græcus in seruitute docendus emā-
 datur. Caterum Barbaras literas legere
 bene ac dispositè in Barbaras nationes
 transfretum, in eisque conuersationem
 significat, atque istuc splèdidum quiddam
 designare. Verūm malè legere literas bar-
 barorum etiam malè inter barbaros con-
 uersaturum esse significat, aut ægrotum
 deliraturum esse, atque hoc ob vocis pe-
 regrinitatem. Qualescūque autem literas
 quis neque scribere neque legere posse si-
 bi videtur, rerum & actionum successu
 carebit, siquidè pauca fuerint ad aliquot
 dies, sin multa ad menses.

De Pubertate sive Tyrocinio. C A P. 56.

Pubescere id est puberum ac tyronum
 habitū gestare si feruus sibi videatur,
 liber erit, quando quidem solis lib eris id

γυνίαις παραστρέθει, ἀποδιμῖν δὲ κερύει
 ὅσα δὲ λῶσι, τῶν ἑσπέρης πῶσαι, ὅσα δὲ ἀ-
 πειθῶν, ἢ τῶν βλάσθαι δεικνῶν, τὰ κρυπτά
 ἑσπέρης. δὲ τῶν γεωμετρῶν πῶσαι τῶν πῶσαι
 ὁραφῆς καὶ κερύει, καὶ τῶν γεωμετρῶν ὄραμα
 ὁραφῆς.

Περὶ γραμμάτων. κε'.

Γράμματα μανθάνειν μὴ εἶδῶν ἀγαθόν,
 ἢ γὰρ μὴ πῶσαι καὶ φέροι τῶν ἰδῶν ἐπιθυμῶν
 παραστρέθει. φοβῶνται γὰρ ἄμα καὶ πῶσαι
 οἱ μανθάνοντες, πῶσαι ὅτι τῶν συμφερόντων
 μανθάνουσιν. εἰ δὲ πῶσαι εἶδῶν γραμμάτων πῶ-
 λην μανθάνει πινυρόν καὶ ἀποπνυρόν καὶ
 παιδαγωγῶν γὰρ τῶν μανθάνων. δὲ ἀποστρέφεται
 ἄμα τῶν φέροι καὶ πῶσαι σημαίνει, μὴ ὅτι
 τῶν ὁραφῆς πῶσαι ἀγαθῶν τῶν ποιῶν,
 οὐ γὰρ αὐτὸς ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἡμισυδῆμος πῶσαι
 μανθάνει γραμμάτων. εἰ δὲ πῶσαι ἑλλήνων
 μανθάνει γραμμάτων ῥωμαίων ὄντων, ἢ ῥωμαίων
 ἑλλήνων, ὁ μὲν εἰς ῥωμαίους ἀποστρέφεται, ὁ δὲ
 εἰς ἑλλήνων ἀποστρέφεται. πολλοὶ δὲ ἑσπέρης ῥω-
 μαῖοι μὲν ἑλλήνων, ἑλλήνων δὲ ῥωμαίων
 ποιῶν ἰδῶντες ὄντων. οἶδα δὲ ἑσπέρης ὅτι
 ῥωμαῖοὶ γραμμάτων μανθάνων, καὶ εἰς ὄρα-
 μων κερύει, οὐδὲν γὰρ ὅτι δουλοῦ ἑλλήνων
 διδάσκονται. βαρβαρικά δὲ γραμμάτων ἀνα-
 γινώσκων δοκεῖν καλῶς καὶ ἐκπῶσαι εἰς βαρ-
 βάρους χώρας σημαίνει καὶ ἀποστρέφεται ἀποστρέ-
 φεται, καὶ καὶ ἀποστρέφεται ἢ λαμπερόν. τὸ δὲ κα-
 κῶς ἀναγινώσκων τὰ βαρβαρικά γραμμάτων
 καὶ κακῶς ὅτι βαρβαρίους ἀπαλάσσει σημαίνει,
 ἢ ἰσοσταθεῖα ἀποστρέφεται δὲ τῶν ἑσπέρης τῶν φαι-
 νῶν. οἶδα δὲ αὐτῶν γραμμάτων μὴ δυνάμει γρα-
 μῶν ἢ ἀναγινώσκων, ἀποστρέφεται. καὶ εἰ μὲν ὄραμα
 πῶσαι ἢ μέρας. εἰ δὲ πολλὰ, πῶσαι μὴ ὄραμα.

Περὶ ἐφησίας. κς'.

Ἐφησίαν δὲ δόλος ἐπὶ δόξῃ, ἐδύσερος
 ἔσται, ἐπειδὴ μόνους ἑλλήνων ἐφησίαν

τῆς σαδείης σημαίνῃ. ὧν ἐξ ὑπερβολῆς ἕκα-
σα πλείον εἶωθεν. ὡς καὶ ὁ δολιχὸς ἐκ πολλῶν
ὑπερβολῶν ἐξείρεται. μήνας δὲ μισαίξιν ὁ
δολιχὸς, πορείαν καὶ ἐταμεῖον βίον δηλοῖ.

Περὶ ἐγκρίσεως. ζα'.

Εγκρίσεως δὲ δοκεῖ, πᾶσι κενόν. ἀθ-
ληταῖς δὲ πᾶσι ἰδίῳ οὐκ ὀπίσημον. ὁ δὲ
πῶς τῆς ἐγκρίσεως ἡλίμια. ἀδράσκει δὲ
ἀπεραστοῖ. παιδικῆ καὶ ἡ ἐγκρίσις. τὸ δὲ δο-
κεῖν ἐγκρίσεως πῶτας βλαπτικόν, ἐπὶ καὶ πῶς
νοσοῦσιν ἀναρῆ. εἴδα δὲ πᾶσι ὅς ἐδοξεν
ὀλυμπίασιν ἐγκρίσεως. καὶ εἰς μέταλλον κα-
τεκρίθη. ὁ δὲ τὸ πῶς ἀζάνος, μὴ μετέ-
ναι αὐτῶ.

Περὶ πάλης. ζβ'.

Παλαίην δὲ πῶς ἀπ' αἵματος ἢ φι-
λων, εὐσιπίασιν αὐτῶν ἢ φιλονει-
κῆσιν σημαίνῃ. ὅπῃ δὲ τῶν ἡδὴ εὐσιπάζοντων,
ὁποτέρου παλαίοντος κατ' ὄναρ ἢ νίκη γήροι-
το, πῶτος καὶ μὴ ἡμέραν τὸ κράτος ἔσται. εἰ
μὴ ἀπὸ γῆς μάχοντο. ὅν γδ τῆς πιαύτατος
ἀμφισβητήσιν, ἀμεινον πῆπην. εἰ μὴ καὶ
ρήσων κατὰ γῆν εἴη. τὸ γδ αὐτῶς τῆ γῆ
ἐπιγνομένη, καὶ ἢ γῆ γίνεται. εἴδα δὲ πᾶσι
ὅς ἐδοξε παλαίην. καὶ ἐκ δακτύλων δύο
* ἀπὸ μίαν τὸ λεγόμενον πῆπῆσιν, ῥῆξαι τὸν
ἀπὸ πᾶλλον. πῶτα συνέβη νίκησιν. γραμμεί-
ται ὀπλοθεσίῳ ὑπὸ τῶ ἀπὸ πᾶλλον γε-
γραμμείων. τὸ δὲ αὐτῶς πᾶσι τῶ ἢ γινώ-
μιαν παλαίην, κινδύνοισι. ὁ δὲ νόσον ὀπιφέρῃ.
ἔσθ γδ ὁ παλαστής βούλεται τὸν ἀπὸ πᾶλλον
ἐξείλεται, πῶς καὶ ἢ νόσον τὸν κέρμοντα. πῶ-
πέσι, τῆ γῆ δουλά, πῶσιν μὲν οὐκ ἀποκί-
ται ἀνδρῶς, ῥῆξαι καὶ ὁ γῆπῆσιν. ἐπὶ δὲ τὸ ἀ-
δρα ἴστω παλαίην παιδί, ἡ δαμῆος ἀραστοῖ. εἰ
γδ ὡς τῆ πῶτα, κατὰ γῆ πᾶσι. εἰ μὴ ὁ αὐτῶς
τῶ παιδῶς κατὰ πᾶλλον, αὐτῶς τῆ μεταμο-
ποίησιν, ἐ χιλίῳ δὲ νόσον ὑπερβῆ. χιλίῳ

mensum repetit, ac recurrit, eadem quæ
stadium significat, quorum singula ex di-
latione & prolongatione inducere con-
suevit, quemadmodum Dolichus hoc est
longus appellatus cursus, ex multis dila-
tionibus excellenter eadem facere solet.
Solis autem mulieribus dolichus scortati-
onem, & vitam meretricariam præfigit.

De Reprobatione. CAP. 61.

Reprobati & ordine moueri sibi vi-
deri, omnibus malum est. Athletis
autem omnibus minimè gloriosum est,
propter reprobationis atarum. Viris ve-
rò improperum rerum ac actionum suc-
cessum significat, puerilis est enim ipsa
reprobatio. Atqui cum reprobari sibi vi-
deri omnibus damnosum sit, insuper etiã
ægrorantes occidit. Noui autem quendam
qui sibi visus est in olympiis ordine mo-
ueri, & in metallum damnatus est, pro-
pterea quod sacri certaminis iura non
haberet.

De Lucta. CAP. 62.

Luctari cum aliquo sanguine iuncto
aur amico, seditione aduersus ipsum
aut contentionem significat. In his verò
qui iam seditionem agunt, verius luctan-
tis per somnium victoria fuerit, huius
etiam robur postridie præcellit, nisi de
terra pugnent. in eiusmodi enim contro-
uersiis & disceptationibus, melius est ca-
dere, nisi quis sit qui ex infernis detrahat.
cuius enim qui terram tenet, etiam terra
ipsa futura est. Noui quendam qui sibi
visus est luctari, & ex digitis, duo alterna-
tim, quòd dici solet, facièdo, aduersarium
deicere. huic contigit victoria, acceptis
litteris ab aduersario scriptis. At verò cum
aliquo ignoto luctari, pericula ob mor-
bum inducit. Quomodo enim luctator
aduersarium tractare cupit, sic etiã mor-
bus ægrotum, nimirum ad terram de-
mittere. Lapso itaque mors imminet, de-
ficienti verò salus. Insuper & virum lu-
ctari cum puero, nequaquam bonum est.
Si enim prostrauerit puerum, sepeliet
aliquem. Si verò à puero fuerit prostra-
tus, supra irritum lbaorem, etiam ludi-
brium & morbum sustinebit, & ludibriū.

quidem propter consequens. Morbum
autem propterea quod à teneriore cor-
pore est superatus. Verum puero bonum
est cū viro luctari, res enim magnas præ-
ter expectationem assequitur. Sed tamē
Athleta puerū colluctari, nō est bonum.
Significat enim pueris reprobationem,
& ex ordine emotionem. Cū mortuo
luctari, ægritudinem significat, aut coa-
tentationem cum aliquo filiorum aut hæ-
redum ipsius mortui. Porro in luctando
semper melius est hoste deiccto, victo-
rem sibi videri.

De Pugillatu. CAP. 63.

Pugillatu decertare omnibus nociuū
est, supra turpitudinem enim etiam
damnum significat. Nam & facies inde-
cora inde fit, & sanguis effunditur, qui
argentum esse iudicatur. Bonum autem
est somnium hoc solis his qui ex sangui-
ne victum querunt, nimirum medicis,
laniis, cocis, & victimariis.

De Pancratiō. CAP. 64.

Pancratium eadem quæ pugillatus si-
gnificat, damno excepto. Validiores
enim seditiones inducit, ob pugnam. præ-
stat autem semper in vtriusque vincere.
Quomodocumque porro certauerit ser-
uus in certamine sacro, & vicerit, & co-
ronatus fuerit, præconis voce proclama-
tus libertatem assequitur. Sunt enim hæc
propria liberorum. Verum meminisse
oportet, quod in sacro certamine solum
hoc contingit, nam in aliis non similiter
habet. Sed & alius hominibus certami-
num præmia, tum bona, tum mala ad fi-
nem perducunt cum quis visque ad coro-
nam peruenerit.

De Scuto. CAP. 65.

Quod scutum appellatur, moras ac
dilationes significat. est enim vlti-
mum, & in omnibus præmium. Ægro-
tantibus idem hoc mortem portendit.

μῆρ, ὁ δὲ τὸ ἀκόλαστον. νόσον δὲ, ὁ δὲ τὸ ἀπα-
λωτέρω βάλαι ἢ τῶσιν. παιδί δὲ ἀραστοῖ,
τὸ ἀδρα παλαίση. ἴσθ γδ ἀπὸ τῶσιν παλαί-
σιαν μάλων πεύεται. ἀλλ' οὐκ ἀθλητῆ
παιδί ἀραστοῖ. οὐ γδ ἐγκριδίσιαν σημαίνῃ
τῶσιν παισί. νεκρῶ παλαίην, νοσίσιν σημαί-
νῃ. ἢ ἴσθ τῶ νεκρῶ εὐζώνων πῶσι ἢ κληροῦ-
μιαν φιλονεικῆσαι. αἰεὶ δὲ ἀμεινον τὸ ῥῆσ-
σειν.

Περὶ πυγμῆς. ζγ'.

Πυγμῆσιν, παλὴ βλαβῆρον. αὐτῶς γδ τῶσιν
αἰχμῶσιν, καὶ βλαβῆσιν σημαίνῃ. ἔ γδ
ἀραστοῖ γίνεται τὸ αὐτῶσιν. καὶ αἵμα σπο-
κρίνεται. ἔσθ ἀργύριον ἔσθ. νενομισται. ἀρα-
στοῖ δὲ μῶσιν τῶσιν ἐξ αἵματος περιλαμῆσιν.
λέγω δὲ, ἰατρῆσιν, θύτασιν, μαγῆσιν.

Περὶ παγκράτιος. ζδ'.

Τὸ δὲ παγκράτιον, τὸ ἀπὸ τῆ πυγμῆ
σημαίνῃ. πᾶσι τῶσιν βλαβῆσιν. ἀπὸ γῆ-
ρωτέρως γδ τῶσιν τῶσιν ὀπιφέρῃ ὁ δὲ πῶς
χῆσιν, αἰεὶ δὲ ἀμεινον, ἐν ἀμφοτέροισιν νικᾶσιν.
ὁπῶς δὲ ἀν ἀγωνίστηται ἐν ἴσθ ἀζάνοι καὶ νε-
μῶσιν καὶ σφαιρωθῆ ἀνακινυχθεῖς, ἐλδύθρω-
θῆσινται, ἴσθ γδ τῶσιν ἐλδύθρων. μεμνη-
σινται δὲ γῆσιν, ὅπῃ ἐν ἱερῶ ἀζάνοι μῶσιν. ἐπεὶ
ἀλλοτῆσιν ἐκ ἐσθ τὸ αὐτῶ. ἔ τῶσιν ἀλλοῖσιν δὲ
ἀνδρῶσιν τῶσιν ἀλλὰ καὶ τῶσιν ἀραστοῖ. ἐπὶ κει-
κα. ὅπῃ τέλος ἀζῆ, ὅταν μέρησιν σφαιρῶσιν, πῶ
ἀφίκηται.

Περὶ ὀπλοῦ. ζε'.

Τὸ δὲ ὀπλον τὸ λεγόμενον, παροικίας ση-
μαίνῃ. πᾶσι τῶσιν τῶσιν. καὶ ὅπῃ πᾶσι τῶ
ἀθλον. τῶσιν δὲ νοσοῦσιν αὐτῶ τῶσιν, ἡδὴ σπο-
δηλοῖ.

διδοσκόμιας . καὶ μὴ συγχέειν τὰ ξηρὰ πρὸς ὑγροὺς . ἐπὶ δὲ τῆς ὑγρῆς τὸ πικρὸν αἶμα καὶ τῆς ξηρῆς ἰδία ἕκαστον ἀνακλιμακτῆ . καὶ πρῶτον μὲν ἀπὸ τῆς ὑγρῆς ἐρύμην προφῆς .

Περὶ ποτῶν . ξη .

Πίνον ὕδωρ ψυχρὸν ἀχρὸν πάνσι . θερμὸν δὲ ὕδωρ , νόσοις ἢ ἀποροξείας σημαίνει . ἢ ἔτος ἐχόντων ὑδροπτεῖν . οὐ γὰρ καὶ φύσιν ἔχει τὸ θερμὸν ὕδωρ . οἶνον δὲ πίνων ὀλίγον μὴ ἐν μεγάλοις ποτηρίοις καὶ μὴ μεθύσκεσθαι ἀχρὸν . δοκεῖ δὲ μοι ἐν καρπῷ ἀκτῆς εἶπεῖν , τὸ ξηροφάντος τῷ Γωκραλινοῦ . οἶνος τὰς μὲν κύπτας ὡσπερ μανδραγόρας ἀνδρὸς κοιμίζει . τὰς δὲ φιλοφροσύνας ὡσπερ ἔλεγον φλόγα ἐρερίζει . Τούτου δὲ ἔνεκεν προσέσκεται τὸ αὐτὰρ καὶ ὀλίγον πίνον δοκεῖν . ἐπεὶ τοὶ γὰρ πολλοὶ καὶ ἀμετέρον πίνον , πολλῶν κερῶν ἀμνηστικῶς πῶσον ὁμοίως ὁπίσθιος . ἐν ταῦτα δὲ ἀπὸς ἰσθμίου τὸ θεογνίδος εἶποι .

Οἶνος πνιγνός ποταλὸς κακός . λὺ δὲ πρὸς αὐτὸ πίνον ὀπιπυρῶν , ἀλλὰ καὶ ἐν πολλοῖς πίνουσι ἀναροξείας . ἔπειτα γὰρ αἰεὶ μέθην παροίνα .

Ἐγὼ δὲ φημι οὐ μόνον τὸ πίνον πολλὸν οἶνον πνιγνόν , ἀλλὰ καὶ ἐν πολλοῖς πίνουσι ἀναροξείας . ἔπειτα γὰρ αἰεὶ μέθην παροίνα . ἐξ ἧς αἰσῆς ἢ πολέμου μνηστῆρ ἡνῶνται . οἰνόμυξ μὲ καὶ μύμηλον καὶ ὑδρομύλον καὶ μύμηλον , καὶ πάντα τὰ ἐσκεδάσμενον οἶνον πνιγνόν , πλυσίοις μὲν ἀχρὸν διὰ τὸ τρυφερῶν . πνιγνὸν δὲ , μοχλῆρον . οὐ γὰρ πρῶτον ὀπιπυρῶν ὅτι τὰ πικρὰ πικρὰ , εἰ μὴ ὑπὸ νόσου ἀμακταῖον . ὁξὺς δὲ πνιγνὸν δοκεῖν , σαπῶσαι σημαίνει πρὸς τοὺς οἰκείους . διὰ τὴν τῆς Γωκρατος συροφίλου . γάρων δὲ πνιγνόν , φθίον σημαίνει . ἐστὶ γὰρ ἕδεν ἄλλο ὁ γάρων , ἢ σπυδαῖον . ἔλεγον δὲ πνιγνόν , φαρμακίαν πνιγνὴ ἢ νόσον σημαίνει . εἰ δὲ ἀχρὸν τὸ δὴ μὲν πνιγνόν . τὸ δὲ μὴ εὐρεῖν ὅ, πρὸς πνιγνόν , ἐπὶ πικρὸν ἢ κηνήν ἢ φρέαρ ἢ ἰδόντα μὴ καταλαβεῖν ὕδωρ , ἕδεν ἢ κατ' ὀπιπυρῶν πρῶτον σημαίνει . τὸ μὲν γὰρ δὴ μὲν ἕδεν ἄλλο ὅτι , ἢ ὀπιπυρῶν .

gratia, ut ne arida cum humidis & liquidis confundamus, sed & liquidorum firmulque aridorum qualitate scorsim singulorum explicabimus, & primum de liquido alimento dicemus.

De Potu. CAP. 68.

Quam bibere frigidam omnibus bonum est, aqua vero calida morbos & impeditas actiones significat, his qui in consuetudine habent aquam potare. Non enim secundum naturam habet calida aqua. Vinum bibere modicum, non in magnis poculis, & non inebriari, bonum est. Videtur autem mihi oportune usurpari posse illud Xenophontis Socratici. Vinum tristitias, velut Mandragoras dolores sopit: benevolentias autem, velut oleum flammam excitat. Atque ea gratia additum est, modicum bibere sibi videri, quandoquidem multum & immoderate bibere, multorum malorum causa est omnibus ex æquo. Hic vero recte quis Theognid. illud dixerit.

Vinum potatum multum malum: at hauriat ipsum Si quis prudenter, non malum: at hinc bonum erit.

Ego vero non solum multum vinum bibere, malum esse dico, sed etiam inter multos potiores versari. Sequitur enim semper ad ebrietatem contumelia, ex qua seditio belli mater generatur. Vinum mulfum & melimelum & hydromelum, & vinum Myrtites, omnique aliud præparatum vinum bibere disitibus quidem bonum est, ob delicias. Pauperibus vero malum. Non enim prius appetunt huiusmodi potiones, quam à morbo cogantur. Ac etiam bibere sibi videri, seditionem aduersus domesticos significat, & hoc ob corporis contractionem. Garum bibere phthisim significat. Est enim garum nihil aliud quam purredo. Oleum bibere, venenum quoddam aut morbum significat. Semper autem bonum est frugentem bibere. Verum non reperite quod quis bibat, & ad fluvium, aut fontem, aut puteum venire, & non inuenere aquam, nihil pro voto & cupiditate esse significat: videri enim nihil aliud est, quam concupiscere, bibere

bibere autem, quietena & sedationem concupiscentiæ habet, quod est nancisci. Quin & hoc considerare oportet, quod ex poculis aurea & argentea & testacea, omnibus bona sunt, & multæ securitatis significatiua existunt. partim vt ex materia solida, partim vt ex familiari & consueta. Insuper & cornea, tum propter antiquitatem, cum quoddam infracta sint, bona sunt. Vitrea vero mala, propter materiam existunt, quandoque vero & pericula annuntiant, propterea quod facile franguntur, & occulta reuelant, propter perspicuitatem. Est autem & alia quædam ratio non male etiam ipsa habens. Quod videlicet pocula significant eos quos labiis admouemus. cum itaque franguntur, aliquem ex his moriturum esse indicant: si vero quis solitarius sit, illi ipsi mortem præfagiunt. At vero hoc ego ipse in nauigationibus obseruaui, quod videre poculum frangi, naufragium significat. Atque hæc quidem igitur vetus est discriminatio, nunc vero sæpe eueniens, etiam ad nos eiusmodi somnium peruenit. Sunt quædam pocula angustioris, non ita dudum ab hominibus inuenta, hæc si frangantur, omnibus tribulationis & angustia solutionem pollicentur.

De Oleribus. CAP. 69.

Consequenter de alimento sicco verba facturi, initiū ab oleribus sumemus. Quæcunque olera à coctione, occulta reuelant, & aduersus cohabitantes odium operantur. velut est raphanus, scaris, porri sectiui. Quæ vero deraduntur, & cruda comeduntur, damnū significant, propter iupercivitatium reiectionem. Lactuca autem & si quod aliud simile est olus, velut etiam ea species quæ picris appellatur, tū propter spinositatē, tum ob acumen, dolores significant, & rerum agendaum difficultatem, propterea quod ægrè concoquantur: sunt enim minimi hæc ipsa alimentari. Beta, malua, runcices, oxylaphathum, atriplex, solis obærtatis bona sunt, propterea quod ventrē turbāt, & insidientia ipsi scicota subdū, ut, propterea enim veterē & intestina creditoribus similia existunt. Capitata autem olera & pastinaca, & quæcunque probe nutriunt,

τὸ δὲ πνιγνόν, πάλαι τῆς ὀπιπυρῶν ἔχει ὄψιν ὅτιν ὀπιπυρῶν. Χρη δὲ τὸ πνιγνόν πνιγνόν . ἐπὶ τῆς πνιγνῶν τὰ μὲν χρυσῶν & ἀργυρῶν καὶ ὀρακίνα, πῶσον ἀχρῶν, & ἀσφαλείας πολλῆς σημαίνει κατῆσται . πνιγνόν, ὡς ἐξ ὑλῆς στερεῆς . τὰ δὲ, ὡς ἐν σπιγνῶν . ἐπὶ τὰ κερῶν καὶ διὰ τὴν ἀρχαιότητα καὶ διὰ τὸ ἀφραυσον, ἀχρῶν . τὰ δὲ ὕδρινα, μοχλῆρον διὰ τὴν ὑλῆν ὅτιν . ὅτι δὲ τὸ κινδύων προσορρευτικῶν διὰ τὸ εὐκατακταῖον & τὴν κρητὰ ἡγέρχθαι διὰ τὸ ἀφραυτῶν . ἐστὶ δὲ πρὸς καὶ ἕτερος λόγος ὀρακίνας ἔχον . ὡς ἀεὶ τὰ ποτήρια σημαίνει τοὺς προσοπίνας τοὺς χίλιον . ὅθεν αὐτὰ κατασπῆται πύτων πνιγνόν, ἀποθανεῖσθαι δηλοῖ . εἰ δὲ πρὸς εἶη μόνος, αὐτὰρ θάνατον σημαίνει . πνιγνόν δὲ τὸ αὐτὸς ἐτήρησα τοὺς πλείους, τὸ δοκεῖν κατασπῆται ποτήριον, ναυάγιον σημαίνει . αὐτὴ μὲν οὐκ παλαιὰ διαίρεσις . νῦν δὲ πολλὰς ἀποθανεῖσθαι εἰς ἡμᾶς ἦλθεν ὅθεν πνιγνόν . ἐστὶ πνιγνόν πνιγνῶν σενόσυμα οὐ πνιγνόν ὑπὸ ἀνθρώπων εὐρηθῆναι . ταῦτα κατασπῆται, πῶσον ἡλίμωσ & σενόσυμα λύσον ὑπὸ χιλιῶν .

Περὶ λαχάνων . ξη .

Ἐξῆς δὲ ἀπὸ τῆς ἔφεως ξηρῆς πνιγνῶν ὅσα ὀδωδὲ μὲν τὴν βρώσιν, τὰ κρητὰ ἡγέρχθαι, καὶ πρὸς τοὺς σπυροκαυτῶν μύσος ἐργάζεται . ὅτι ράφανος, σέλις, κερῶν τὰ κερῶν . ὅσα δὲ ἀποξύνεται πρῶτον ὄπτα, βλάστω σημαίνει διὰ τὴν ἀποκαθάρσιν τῶν πνιγνῶν . ὀπιπυρῶν καὶ εἰς ἄλλο ὁμοίον μύσος ἔχει καὶ διὰ τὸ ἀκαθάρσιν & ὄξυ, ὀδωδὲ σημαίνει, καὶ δυσπραγίας διὰ τὸ δύσπεπτον . ἐστὶ γὰρ ἀφραυτῶν, μαλακῶν, ἰσχυρῶν, ὀξυκατακταῖα, ἀφραυτῶν, κατῆσται μόνος ὅτιν ἀχρῶν διὰ τὸ ἢ κατῆσται ὀρακίνας, καὶ ἢ κατῆσται σπυροκαυτῶν . ἰδίως γὰρ ἢ κατῆσται καὶ ἐν πνιγνῶν, δακτυλῶν εὐκατακταῖα κατῆσται ἢ κατῆσται τῶν κατῆσται & ὅσα ὅτι ὀπιπυρῶν .

τὸ κόσμιον τὰ βίη σημαίνουσι. μίσηται ἔτι πυργί-
 σμοι, καὶ θησαυροφυλάκια, πλὴν γυναικας τὸ
 ἰδίως· ἔτι τὸ πμωτάτων πεπτεῖσθαι, ερω-
 ματῶδες μοι καὶ ἐνελήματα, παλαμάδες ἢ
 ἀπλόθρες. πάλαι δὲ ἦν ἄλλων σκευῶν,
 μακρὸν αὐτὸν λέγει· καὶ ταῦτα ἀπαίσω-
 τε πάλαι ἦν ἐπισημαίνοντων τοῖς βιβλίοις,
 τὸ μὴ ἀβασανίστως ἀναγινώσκων, καὶ παρ' αὐ-
 τῶν τὴν θεωρητικὴν χεῖρα.

Περὶ μύρων. οζ'.

Μυρίζουσα, γυναιξὶ πάσης ἀραδόν·
 πλὴν μοιχοσυμβῶν. ἀνδράσι δὲ,
 πρὸς ἀγνῶν ἐστὶν, πλὴν ἦν ἔτος ἐχόν-
 των μυρίζουσα.

Περὶ ὀρχήσεως, καὶ πυρρίχης, καὶ
 ἀσμάτων. οη'.

Ορχεῖσθαι δοκεῖν ἔνδον παρ' ἑαυτῶν, ἦν
 οἰκείων παρεπισημαίνοντων μύρων καὶ
 μηδένος ἄλλοβίη παρόντος καὶ θεαμένης, ἀρα-
 δόν ὀπίσθης πάντων. ἀλλὰ ἔτι τὸ γυναικας πλὴν
 ἑαυτῆς καὶ παιδία καὶ ἦν συγγενῶν ἰδεῖν πνὰ ὀρ-
 χουμένον, ἀραδόν. ὑπορουθίω καὶ πολλῶν ἔ-
 σαφλεσιμ βίη δηλοῖ. ἐπεὶ οἱ ἀνθρώποι οὐ
 πρῶτον ὀρχοῦνται, εἰ μὴ ὡς πρὸ δεσπότη
 ἀποτρεφῶν ἔτι ἀρξῆ, πλὴν ἄποφορῶν
 ἀποδῶσι· τὸ τε δὲ, ὀρχοῦνται, ἔτι ἀπὸ οὐρανὸς
 ἀδανοῦν δὲ ἀνδράσι καὶ ἀνδρὶ, καὶ
 γυναικί, πονηρόν. ἔτι καὶ πλὴν πολλῶν κινήσει
 τῆς ὀρχήσεως, πρῶτον οἴσται καὶ πρῶτον ἄλλο
 δηλοῖ. πονηρόν δὲ καὶ τῶν νοσοῦντων πνὰ ἐχόν-
 τι. πὰ καὶ αὐτῶν τῶν κομπομυθῶν καὶ ὀρχοῦμε-
 νος πρὸς τὴν δρῶν. ἀλλοβίω δὲ πνὰν πα-
 ρόντων ἀνθρώπων πολλῶν ἢ ὀλίγων δοκεῖν
 ὀρχεῖσθαι, ἢ πνὰ ἦν ἰδίω ὀρχοῦμενον ἰδεῖν,
 ἔστιν ἀραδόν, οὐτε ἐρρωμένον, οὐτε νοσοῦντι.
 τῶν μὲν καὶ πρὸς ἔνδον ἐν τῶν οἴκῳ τεθνήσκουσα.
 ἔτι ὀρχοῦμενος, ἀναμονήσθαι μελέως. πη-
 δὲν δὲ ἰδεῖν ὀρχοῦμενον, κροφὸν ἄμα καὶ ἀλλαν

ornatum vitæ significant. Cista & turri-
 culæ & thesaurariæ, vxorem eius qui
 somniauit designant, propterea quod res
 pretiosissimæ eis concedantur. Stragulo-
 rum fasciculi & inuolucra, pellices aut
 libertas significant. At verò de aliis vas-
 culis ac supellectile longum esset dicere.
 Quare petimus ab his quibus libri hi
 obueniant, vt non citra experimentum
 legant, & ex seipsis, aliquid studiosè af-
 fingere conentur.

De Vnguentis. CAP. 77.

Vnguentis illini, mulieribus omni-
 bus bonum est, præterquam adulte-
 ris. Viris verò pudefactionem portendit,
 exceptis his quibus consuetudo est vn-
 guento deliburis esse.

De Saltatione, & Pyrricha, &
 Cantilenis. CAP. 78.

Saltare sibi videri intus apud seipsum,
 domesticis solis præsentibus, nullo
 externo adistente & spectante, omnibus
 ex æquo bonum est. Sed & vxorem suâ,
 & filios, & aliquem ex cognatis videre
 saltantem, bonum est. Exritiam enim
 multam & rerum abundantiam signifi-
 cat. Cum non saltent prius homines,
 quàm principi parti, velut domino feue-
 ro ac crudeli, pensionem persoluerint.
 Tunc autem saltant, & corpora expan-
 dunt. At verò ægrotanti homini, tum vi-
 ro, tum mulieri, malum est. Propter mul-
 tam enim motionem saltationis, desipi-
 tiam & delirium significat. Malum est &
 ei qui ægrotum aliquem habet. Eadem
 enim quæ anxius solet, & patitur & facit
 is qui saltat. Cæterum peregrinis & alie-
 nis hominibus præsentibus, multis si-
 ne paucis, saltare sibi videri, aut quen-
 dam ex propriis saltantem videre, æmi-
 ni bonum est, neque sano, neque ægro-
 to. alter enim qui ipsam intra domum
 morietur, alter in saltando magnopere
 turpiter se geret. Puerulum autem sal-
 tantem videre, sordum simul ac mutum
 puerulum

puerulū fore significat, quæ videlicet nut-
 ribus indicet quæ significare velit. In thea-
 tro sibi videri saltare, cōpositum ad hoc,
 & alio apparatu instructum, probari quæ ac
 laudari, pauperi quidem opulentiam signifi-
 cat, sed non vsque ad senectam. Regias
 enim personas exprimit ac imitatur, &
 multos ministros habet saltator. Verum
 post actum & finitum drama, solus relin-
 quitur. Diuiti viro turbas quasdam, aut
 lites plurimas prædicat, propter varias
 dramatum implicationes. Mulieri autem
 neque diuiti neque pauperi, bonum hoc
 somnium obseruatum est. Magnas enim
 & famosas turpitudines cōmittent. Quo-
 modocunque autem saltauerit seruus, &
 quocunque loco, multas plagas accipiet,
 & nauigans aut naufragium faciet, aut e-
 iam solus, elapsus nabit. atque ille qui-
 dem vapulans, hic verò natans, toto cor-
 pore mouebitur. Atqui viro captiuo bo-
 num est saltare, liberabitur enim propter
 morus facilitatem & corporis laxitatem.
 Si verò quis in alto aliquo loco saltet, in
 timorē, & terriculamenta incidet. Quod
 si is malefactor sit, crucifigetur, propter
 altitudinem, & manuum extensionem.
 Pyrricha saltatio eadē quæ saltatio aliis
 significat. Trocho ludere, aut gladiis cir-
 cumuolui, aut in caput deuolui, manibus
 ac pedibus adductis, his qui hæc in con-
 suetudine habent non malū est. Reliquis
 ad extremum periculū progressum præ-
 sagit. Idē adhuc magis hoc ludos exer-
 centem videre denuntiat. Mimologi qui
 hominū sermones ac mores ridiculè ex-
 primere conantur, omnesque qui risum
 hominum captāt, deceptiones & insidias
 significant. Verum idē facere, risum con-
 citare, homines ridiculè imitari, personā
 agere, decipere aliquos significat. Canti-
 lenas sibi videri canere, atque id bene &
 concinnè, tum cantoribus, tum musicis,
 omnibusque aliis bonū est. Verum malè
 & non consonanter canere, improperi-
 rerum ac actionum successus ac pauper-
 tatis signum est. Quando verò cantilenas
 ipsas quis memoria tenuerit, ab ipsis cā-
 tilenis iudicationem facere oportet. Can-
 nere in via bonum est, præsertim si quis
 iugū sequatur. Verum in balneo canere,
 bonum non est. Illud enim decenter &
 hilariter vitam trāfacturum esse signifi-
 cat. Hoc verò, non clara voce vsurū esse:

τὸ παιδίον ἡμεῶν δηλοῖ ἵνα ἀναδύσθαι ὅσα
 βούλεται σημαίνην. ἐν θεάτρῳ δὲ δοκεῖν ὀρ-
 χεῖσθαι, ἀναπεπλησμένον καὶ πλὴν ἄλλω
 ἔχοντι σκευῶν, διδασκόμενον τε καὶ ἐπιμαρ-
 τῶν, πνὴν μὲν πλουτήσων σημαίνην· ἀλλ' οὐ
 μέχρι γήρας. βασιλικά μὲν πρῶτον μι-
 μιῶνται· καὶ πολλοὺς ὑπερτάτους ἔχει ὀρχη-
 σῆς· ἀλλὰ μὲν τὸ δράμα μόνος πρῶτον λεί-
 πεται. πρῶτον δὲ, παρεχόμενος πνὰς ἢ δίκας
 πλείους θεωροῦντι. ἔτι τὰς ποιήσας ἦν
 δραμάτων πλοκάς. γυναικί δὲ οὐ πλείους
 οὐτε πνὴν ἀραδόν τῶν τετήρηται. μεγὰ-
 ρας καὶ τῶν πρῶτον ἀναμονήσθαι ποιού-
 νται. ὅπως ἢ αὐτὸν ὀρχησθαι δοῦλος καὶ ὅπου
 αὐτὸν, πολλὰ κηρύττει πληγῶν. ἔτι ὁ πλεωνῆπι
 ναυαγήσθαι ἢ καὶ μόνος ἐπιπέσθαι κολυμβή-
 σθαι, ὁ μὲν καὶ πνὴν ὀρχησθαι. ὁ δὲ νηχόμενος, κη-
 ρύττει δὲ ὅλων ἦν ἑσπέρων. ἀραδόν δὲ
 ἀνδρὶ δεδεμένον τὸ ὀρχεῖσθαι· λυθίσεται καὶ
 ἔτι τὸ δυνήσθαι καὶ εὐλύθην τῶν ἑσπέρων. εἰ
 δὲ πρὸς ὑψηλὸς ὅπου πνὴν ὀρχησθαι, εἰς φόβον
 καὶ δέος πνὴνται. κροφὸν δὲ ὄν, σκυρῶ-
 θήσεται ἔτι τὸ ὑψηλὸς καὶ πλὴν ἦν χροῶν ἐκ-
 τῶσιν. τὸ δὲ πυρρίχην, τὸ αὐτὸ τῶν ὀρχεῖ-
 σθαι σημαίνην· ἔτι ὀρχησθαι δὲ, ἢ μετὰ πνὰς
 πρῶτον σημαίνην, ἢ ἐκλυθίσθαι, τῶν μὲν ἔτος
 ἔχουσαν, οὐ πονηρόν· τῶν δὲ λοιπῶν, εἰς ἔρα-
 τῶν ἡσάται κινδυνὸν θεωρημαίνην. τὸ δὲ αὐ-
 τὸ καὶ μάλιστα πνὴν ἰδεῖν θεωροῦντι, μι-
 μολογοῦντι καὶ ἀπαισι τῶν γλωσσοποιῶν, ἀπαι-
 τῶν καὶ ἐνέδρας σημαίνουσι. τὸ αὐτὸ ποιῶν,
 γλωσσοποιῶν, μιμολογοῦντι, ὑπερτάτους, ἐξ-
 πατήσων πνὰς σημαίνην. ἀσμάτα δὲ δοκεῖν
 ἀδῶν καλῶς καὶ δόφῶντος, καὶ τῶν ὀδοῦντος ἔ-
 μουσικοῦ καὶ τῶν ἄλλοις πνὰν ἀραδόν.
 τὸ δὲ πονηρῶς καὶ ἀφῶντος ἀδῶν, ἀραδῶν
 ἐξῶν βῆν καὶ πνὴν σύμβολον. ὅπου δὲ
 ἦν ἀσμάτων μεμνημένος ἢ πρὸς, ἀπ' αὐ-
 τῶν ἦν ἀσμάτων καὶ ποιῶν πνὴν κρίσιν.
 ἀδῶν ἐν ὀδῶν, ἀραδόν μελέως, ἐπιμένον ὑπε-
 ρτάτους. ἀδῶν δὲ ἐν βλακείῳ, οὐκ ἀραδόν. τὸ
 μὲν καὶ, ὑπερτάτους καὶ διδασκόμενος τὸ βίον διεξάδῶν
 σημαίνην. τὸ δὲ, μὴ σαφεῖ, καὶ ἄλλο τῆ φωνῆ.

ποις δὲ ἄλλοις, δεσμοὶ σημαίνε δὲ τῶν ἑλι-
κας & τῶν κροσσῶν τῶν κροσσῶν ἢ νόσον
δὲ ταῦτα. κακούρησις δὲ, τραχυλοκοπη-
θῆναι σημαίνει * δὲ τὸ πῦρ καὶ ταῦτα
σπέρμα. κρομμύσις δὲ ἐσφαλμένον δὲ κῆρ, ἢ
εἰ ἰδόντα, ὠφέλει * τῶν δὲ ἀπὸ αὐτῶν, βλάστη.

Περὶ σωσῆος καὶ ἀφρο-
δισίων. τῶ.

EΝ τῷ περὶ σωσῆος ἀφροδισίων λό-
γῳ δὲ λέγει τὴν ἀρετὴν ποιεῖν, εἴ-
ποι τις αὐτὸν σωσῆος, περὶ τῆς χῆρ φῦσιν καὶ
νόμον καὶ ἔθος σωσῆος. εἶτα περὶ τῆς
καρῆ νόμον & τρεῖς, περὶ τῆς καρῆ φῦ-
σιν. καρῆσι μὲν περὶ τῆς χῆρ νόμον σωσου-
σίας, ὡς δὲ πῶς ἐχθρῶν. γυναικὶ τῆ ἑαυτῶ μ-
γῆναι ἐκούσῃ καὶ παρορῆσιν, & παρὸς τὴν
σωσῆος μὴ ἀντιβάνουσι, ἀγαθὸν ὅτις
πᾶσι. εἰ γὰρ ἢ γυνή, ἢ τὴν τῆ ἰδόντα,
ἢ παρορῆματα, ἀφ' ἧς τῶν ἰδόντας πο-
ρεῖται * ἢ οὐ παρορῆται καὶ ἀρχῆ, ὡς & ἢ
γυναικός. σημαίνει ὁ ὄνειρος τῶν ἀπὸ τῶν
ποιούτων ὠφέλειαν * ἰδόντα μὲν οἱ ἀνθρώποι
τῶν ἀφροδισίων * ἰδόντα δὲ καὶ τῶν ὠφέ-
λειας. εἰ δὲ ἀντιβάνοι ἢ γυνή, ἢ μὴ πα-
ρέχοι ἑαυτῶν, τὰ ἐναντία σημαίνει. ὁ δὲ αὐ-
τῶν καὶ περὶ ἐρωτικῆς ἐπὶ λόγος. γυναι-
ξὶ δὲ ἐταίρους τῶν ὅτι καυσιλοῖς ἐταί-
ρους μὴ γυναικῶν, μικρὰν μὲ ἀρχῆν, & βρα-
χὺ αἰ ἀλαλία σημαίνει. ἀδύνατον γὰρ αἶμα καὶ
ἀναλοδοὶ ταύτης πλησιάζοντες οἱ ἀνθρώ-
ποι. παρὸς δὲ πᾶσαν ὀπισηρῆσιν εἶσιν ἀγα-
θαί. & γὰρ παρὸς πᾶν ἐρασιμοὶ λέγονται *
καὶ ἰδὲν ἀρνησάμεν παρέχουσι ἑαυτῶν. εἰ
δὲ αὐτὸν ἀγαθὸν τὸ εἰσέναι εἰς τὰ πορνεία &
ἐξίεναι. ἐπεὶ τὸ γὰρ μὴ διώσασθαι ἐξίεναι,
πορνῶν. οἶδα δὲ πᾶσι ὅς ἐδόξεν εἰσελθεῖν εἰς
πορνείον, & μὴ διώσασθαι ἐξίεναι * & ἀπέ-
τανον οὐ μὲν * πολλὰς ἡμέρας * χῆρ * λόγον γὰρ
τῶν ἀποβάντων ἀπὸ. καὶ ἦ γὰρ ὁ πόπος
ἔπος κελύεται, ὡς καὶ ὁ τῶν νεκρῶν δεχ-
όμενος, καὶ πολλὰν ἀσπρησῶν ἀνθρώπων.

Reliquis vincula significat, propter pam-
pinos retortos, & hederæ amplexus, aut
morbum, eadem gratia. Malefactoribus
autem decollatione portendit, propterea
quod eiusmodi ferro refecentur. Cepis
coronatum esse videri, ei qui somnium
vidit prodest, verum his qui circum ip-
sum sunt, obest.

De coitu & rebus veneris.

C A P. 80.

IN tractatu de coitu venereo si quis op-
timum distinctionem facere velit, pri-
mum sanè de coitu secundum naturam,
& legem, & consuetudinem dixerit.
Deinde de eo qui præter legem est, &
tertio loco de eo qui est præter natu-
ram. Et primum quidem de coitu se-
cundum legem hoc modo res habet.
Vxori suæ misceri volenti, & appeten-
ti, & non repugnanti, omnibus ex æ-
quo bonum est. Est enim vxor, aut ars
eius qui somnium vidit, aut negotia-
tio, ex qua voluptates comparat, aut
cui præest & imperat, velut etiam vxori.
Significat igitur somnium utilitatem ex-
tibus, delectantur enim homines re-
bus veneris. delectanturque etiam uti-
litatibus. Si verò repugnet vxor, aut
se non exhibeat, contraria significat.
Eadem ratio & amicæ est. At verò
meretriculis in lupanari prostantibus
misceri, paruum pudificationem, &
modicum sumptum significat. Nam
& pudescunt simulque sumptus faciunt
homines has accedentes. Verum ad
omnem aggressionem commodæ sunt,
etiam à quibusdam quæstuariz dicun-
tur, & nihil negantes seipsas exhibent.
Bonum autem fuerit ingredi lupanaria
& exire. Quoniam exire non posse ma-
lum est. Noui ego quendam, qui visus
est sibi ingredi in lupanar, & egredi non
posse, & non ita post multos dies mor-
tuus est, rationabiliter hoc ipsi eue-
niente. Communis enim locus ille voca-
tur, veluti etiam is qui mortuos suscipit,
& sanè multorum seminum humanæ.

norum istic contingit corruptio. Merito
igitur locus illi morti similis est, ipsæ ta-
men mulierculæ nihil cum loco com-
mune habent. Ipsæ enim bona signifi-
cant, locus autem non est bonus. Quare
vagabundæ meretrices commodiores
sunt, si per somnium videantur. Bonæ
sunt etiam in officinis desidentes, ven-
dentisque aliquid & mercimonia susci-
pientes, tum si videantur, tum si mis-
ceantur. Si verò quis mulierem ignotam
se inire existimet, si quidem formosa fue-
rit & gratiosa, supellestiliumque habue-
rit vestium pretiosarum & mollium, &
monilium aureorum, & seipsam exhi-
berit, bonum est ei qui somnium vidit,
neque paruum actionum euentum pro-
mittit. Si verò anicula fuerit, aut turpis,
aut etiam deformis, & malis vestibus in-
duta, in tristitia vitam deget. Et si nō ex-
hibuerit seipsam, contraria prioribus si-
gnificat. Oportet enim opinari mulieres
ignotas imagines esse actionum obue-
nientium ei qui somnium vidit. Qualis
igitur fuerit mulier, & quomodo affecta,
taliter etiam actio afficiet ipsum somnia-
torem. Seruæ propriæ & seruo proprio
misceri, bonum est. Sunt enim serui pos-
sessiones eius qui somniauit, quapropter
significant ipsum ex propriis possessioni-
bus voluptatem percepturum esse, ut ve-
rissimè sit ipsas ampliores & pretiosio-
res euasuras. Iniri à seruo bonum nō est,
cōtēptum enim significat, & damnum ab
ipso famulo. quæ significatio item fratris
existit, siue iunior sit qui sub agit, siue
senior. Nec aliud iudicium de inimico
ferendum est. Mulier nota & familiari
misceri, si quidem amanter erga ipsam
affectus fuerit, eamque appetuerit qui
somniauit vidit, nihil prædicat, propter
intentam concupiscentiam. Si verò mu-
lierem non concupierit, bonum est ipsi, si
mulier opulenta fuerit. Omnino enim
aliquid commodi sibi ab ipsa compara-
bit, aut per ipsam mulierē, quæ vir vidit.
Quæ enim corpus suum alicui exhibet,
merito etiam ea quæ circum corpus suum
exhibuerit. Sepe verò huiuscemodi som-
nium oblatum, etiā in arcanis mulieris,
eū qui vidit uiuit. Exhibet enim se eiu-
smodi mulier hoc modo, ut etiam secreta
reuelat. Cæterum maritata & iuxta leges
ruptam inire, non est bonū, propter legē.

νων ἀπαύται γίνεται φθορά. εἰκότως οὐδ' ὁ
πόπος ἔπος ἔοικε θανάτῳ. οὐδὲν μὲν τοι κοι-
νὸν * γυναικῆς ἐχρῆσι τῶν πόπων. αὐτὰ μὲν τοι
ἀγαθὰ σημαίνουσι * ὁ δὲ πόπος, ἐκ ἀγαθῶν. ὁ-
θεν αἰ πλάσσομαι τῶν ἐταίρων λυσιτελέσασθαι
ὄνδρ' ὀφθῆναι. ἀγαθὰ δὲ καὶ ὅτι ἐρασιμῶν
καρῆσάμεναι. & παρορῆσιν πῶς καὶ δεχ-
όμεναι ἐμπολαί. & ὀρεσῆσιν & μὴ γῆσιν. εἰ
δὲ πῶς γυναικῆς ἰδὲν ὁ δὲ ἰδόντα ἀπὸ πᾶ-
σερῆσιν, εἰ μὲν ὀμορφος εἴη καὶ χροιάσιν, καὶ
συνδύω ἐχρῆσι ἰματίων πολυτελέων ἢ μαλα-
κῶν, καὶ ὀρμῶν χρυσῶν, καὶ ἑαυτῶν παρέχουσα,
καλὸν τῶν ἰδόντα. & οὐ μικρὸν τελεσθῆσθαι
μὲν δὲ λησῆσιν * εἰ δὲ παρορῆσιν εἴη, ἢ καὶ ἄ-
μορφος, καὶ κακοῖμων εἴη, λυσιτελέσθαι δὲ
καὶ εἰ μὴ παρέχοι ἑαυτῶν, πάντῃ τῶν
παρορῆσιν σημαίνει. καὶ γὰρ ἢ γυναικῶν τῶν ἀ-
γνωσθῆσθαι γυναικῶν, εἰκότως ἔσθαι παρορῆσιν
* τὸ συμβεβηκῶν τῶν ἰδόντα. οἶα οὐδ' ἐάν
ἢ ἢ γυνή, καὶ ὅπως δεκαήμερον, οὕτως καὶ ἢ
παρορῆσιν δεκαήμερον τῶν ἰδόντα. δούλη ἰδίᾳ καὶ
δούλῳ ἰδίᾳ μὴ γῆσιν, ἀγαθόν. εἰσὶν οἱ δού-
λοι κτήματα τῶν ἰδόντα. διὸ σημαίνουσι ὅτι
τῶν ἑαυτῶ κτήμασιν ἰδόντα τῶν ἰδόντα, αἰ-
εὶς ἐκὼς πλείεσι * καὶ πολυτελέσθαι γυναικῶν.
παρορῆσιν δὲ τῶν οἰκῆσθαι, οὐκ ἀγαθόν. κα-
ταφρονησάμεναι γὰρ σημαίνει, & βλαβῆσθαι πα-
ρορῆσιν τῶν οἰκῆσθαι. τῶν δὲ καὶ τῶν τῶν ἀδελ-
φῶν, εἰ μὴ τε νεώτερος ἢ ὁ παρορῆσιν, εἰ μὴ τε
παρορῆσιν, ἢ καὶ τῶν ἐχθρῶν. γυναικῶν δὲ
παρορῆσιν καὶ στυγῆ μὴ γῆσθαι, εἰ μὲν ἐρασι-
μῶς δεκαήμερος πῶς & ὀπισηρῆσθαι ἢ γυναι-
κῶς ἰδίᾳ τῶν ὄνειρον, ὅθεν παρορῆσθαι δὲ
τῶν ὀπισηρῆσθαι ὀπισηρῆσθαι. εἰ δὲ μὴ ὀπι-
σηρῆσθαι ἢ γυναικῶν, ἀγαθόν αὐτῶν, ὅταν ἢ
γυνή ὀμορφος ἢ. πάντως γὰρ τῶν παρορῆσθαι λυ-
σιτελέσθαι τῶν γυναικῶν, ἢ δὲ τῶν γυναι-
κῶν ἢ εἰδὲν ὁ ἀνὴρ. ἢ γὰρ τὸ σῶμα τὸ ἑαυτῶν
τῶν παρέχουσα, εἰκότως καὶ τὸ περὶ σῶμα πα-
ρέχοι αὐτῶν. πολλὰς δὲ τῶν ποιούτων ὄνδρ' καὶ ἐ-
ρωσιλοῖς τῶν γυναικῶν ἢ ἰδόντα, τὸ ἰδόντα
ὠφέλιμον. παρέχθαι γὰρ ἢ ποιούτων καὶ τῶν ὀπιση-
ρῆσθαι. ὀπισηρῆσθαι, ἐκ ἀγαθῶν δὲ τῶν νόμον.

οίσις γὰρ τὸν ὄπτι μοιχεύει ἀλόγως ὁ νόμος ἐπαχθῆς, ποῖς αὐτοῖς καὶ τὸ ὄνδρ. περσεύεσθαι δὲ ὑπὸ πινος γινώσκου, ζωακῆ μὲν ἰδὸν καὶ λιστελεῖς, οἷος αὐτὸν ἢ ὁ περσεύων. αὐτοῖς δὲ ὑπὸ πλοσιωτέρου καὶ παρσεβυτέρου περσεύεσθαι, ἀγαθόν. ὡρθεὶς γὰρ ἡβήσιν τριούτων ἔτος ἔσθι λαμβάνειν. ὑπὸ δὲ νεωτέρου καὶ ἀπόρου περσεύεσθαι, πονηρόν. ποῖς γὰρ ποιούσις ἔτος ἔσθι παρσεβυδία. τὸ δὲ αὐτὸ σημαίνει καὶ εἰν παρσεβυδία ἢ ὁ περσεύων, ἢ πωχός. χροιοσκῆν δὲ τὸ αἰδύον ἐπίς ὑπολάθει, δούλον ἢ δούλων περσεύει. δὲ τὸ τὰς χεῖρας τὰς παρσεβυδίας τὰ αἰδύα, ὑπορσεύει. εἰ δὲ μὴ ἔχει θερεπνοτίας, ἐνίμια ὑπορσεύει. δὲ τὸ πῶς εἰς ἀχρηστον τὸ ἀπέρμαλος ἀπὸ κρισιν. οἶδα δὲ πνα δούλον, ὃς ἔδωξεν τὸν δεσπότην αὐτὸν δεφείν. καὶ ἐγγύεσθαι πᾶσι δούλων αὐτὸν παρσεβυδίας καὶ ἔσθις. ἔσθι γὰρ ὅτι τὰς χεῖρας τὸ τὸ δεσπότην αἰδύα, ὃν ἡβήσιν οἰκίαν τέκνων σημαίνει. ἔσθι πάλιν αὐτὸν οἶδα, ὃς ἔδωξεν ὑπὸ τὸ δεσπότην δεφείσθαι. καὶ παρσεβυδίας κίονι, πολλὰς ἔλασε πινος. καὶ οὕτως, ὑπὸ τὸ δεσπότην ἐνελεθῆν.

Περὶ τῆς παρσεβυδίας. τὸ α.

Ὅταν κρίνεται δὲ ὄπτι. ὑπὸ περσεύειν ἔδωξεν παρσεβυδίας γινώσκου, τὸν αὐτὸν τὰ παρσεβυδίας. καδὲς πολλὰς ἐτήρησε. εἰκὸς δὲ τὸ σημαίνει, δὲ τὸ φερέσθαι τὸ βρέφος φθόρου δὲ καλοδύμ, ὄλεθρον. εἰ δὲ ὑπὸ τὰ πῆτε ἐπὶ ὁ πῆς εἰν γινώσκου, ἐπὶ δὲ τὸ δεκα ὄπτι, νοσησὶ μὲ ὁ πῆς. ἀφρότως δὲ παρσεβυδίας ὁ ἰδὸν τὸ ὄνειρον, βλαβήσθαι. ὁ μὲ γὰρ, δὲ τὸ παρσεβυδίας τῆς ἡλικίας παρσεβυδίας περσεύειν, δὲ τὸ ἀλγῆν, νοσησὶ. ὁ δὲ, βλαβήσθαι δὲ ἀφροσύνη. καὶ γὰρ ὄπτι ἐρωμένη. ἢ γινώσκου, ἔχ ὄπτι γινώσκου αὐτὸν ὄπτι, ἀλλ' ἔδωξεν ἄλλον παρσεβυδίας περσεύειν. εἰ δὲ ἀνπαρσεβυδίας ὁ ὄπτι, εἰν μὲ πῆς ἢ ὁ πατήρ, εἰς διδασκαλίας τέκνων τὸ ὄπτι,

Qualibus enim pœnis lex subiicit deprehensum in adulterio, iisdem etiam somnium obiicit. Iniri autem à quopiam familiari, mulieri quidem iucundum & vtile est, quicumque tandem initor ipse fuerit. Verum viro ab opulentiore & seniore iniri, bonum est. Ab huiusmodi enim mos est accipere. A iunior autem & inope iniri, malum est. huiusmodi enim mos est dare. Eadem significatio est etiã, si senior fuerit initor, & mendicus. Molestum si quis sibi videatur, seruum aut seruam inibit, propterea quòd manus pudendo admotæ ministerio funguntur. Si verò non habeat seruos, damnum sustinebit, propterea quòd inutiliter semen excernit. Noui quendam seruum qui sibi visus est, heri sui virilia tractare, & factus est filiorum ipsius pedagogus & nutritor, habuit enim in manibus domini pudendum prioram eius liberorum existens significatiuum. Et rursus noui qui sibi visus est, virilia sua ab hero tractari, & alligatus columnæ, multas plagas accepit, atque sic ab hero intentus, & ad tentiginem excitatus est.

De coitu præter legem.

C A P. 81.

DE coitu præter legem sic iudicare oportet. filium inire nondum quinque annos natum, puero mortem prælagit, quemadmodum sæpe obseruauit. Verisimile est autem hoc significare, propter pueri corruptionem, corruptionem autem interitum vocamus. Si verò quintum annum puer fuerit transgressus, & adhuc intra decimum consistat, ægrotabit quidem puer, qui verò somnium vidit, insipienter se in aliqua re gerens, damnum perpetietur. atque ille quidem ob puerilem ætatem intempetiuè initus, ex dolore ægrotabit hic verò ob insipientiam damnum incurret. Non est enim viri sana mente præditi, non d'co filium, sed ne alium quidem tantillum puerulum inire. Si verò resisteretur filius, si quidem pauper fuerit pater, ad magistros mittens filium,

mercedemque ipsi suppeditans, in ipsum excretiones & expensas faciet. Si verò diues somnium hoc viderit, multa filio largiens, & bona sua ipsi adscribens, hoc modo excretiones faciet. At verò si vir perfectæ iam ætatis filio miscetur, peregrinanti quidem bonum est, conuentionem enim & conuersionem somnium significat, propter ipsum coitus nomen præsentis verò & simul degenti, malum. Necesse est enim ipsos inuicem separari, propterea quòd virorum inter se coitus vt plurimum ex auersione fiunt. Iniri autem à filio per vim damnum per filium accessurum significat, ex quo damno etiam filius plorabit. Si verò quis patrem suum tibi videatur inire, fugitiuus à patria sua erit, aut à patre in regionem aliquam relegabitur. Aur enim ipse pater cum auertabitur, aut populus, qui cum patre eandem rationem habet. Filiola parua omnino, & nondum quinque annos nata, item quæ intra decimum annum consistit, eadem quæ filius significat. Cum autem circa nubiles annos puella fuerit, in viri domum transibit, & qui somnium vidit dotem ei dabit, atque sic in filiam substantiam suam disperget. Noui autem quendam qui ob hoc somnium vxore priuatus est, rectè & pro ratione: reliqua enim ipsi filia erat, quæ per custodiam domus & vxoris & filiarum opera exhibuit ac subiuit. Si verò quis filiarum suarum iam virum habenti se coire existimet, separata à viro filia ad ipsum perueniet, quo cum ipso sit & conuertetur. Bonum est pauperi diuitem filiam habenti, ipsi commisceri. Multum enim emolumentum à filia capiens, voluptate proinde æquetur ex ipsa. Sæpe verò opulenti etiam citra voluntatem filiarum aliquid dederunt, hoc somnio viso. Et ægrotantes mortui sunt, filibus hæredibus relictis. Porro de forore supernacaneum est dicere. Eadem enim quæ filia significat. Fratrem autem inire, tum iuniorum, tum seniorum, bonum est ei qui hoc somnium vidit. Superior enim frater erit, ipsumque contemnet. Qui verò amicum inierit, inimicus eius fiet, læsus prius ab ipso.

μωδὸς τε αὐτὰ χορηγῶν, εἰς αὐτὸν ἀποκρίσθαι ποιήσεται. εἰ δὲ πλῆσιος τὸ ποιοῦν ἰδὸν, πολλὰ τὰ ὑπὸ δαυρῆδρος, καὶ ἄλλοις ἀφρον τὰ εἰς αὐτὸν ἀποκρίσθαι, ποιήσεται καὶ ἀποκρίσθαι. ἀνδρὶ δὲ τελείῳ ἢ δὴ ὄπτι τὰ ὑπὸ μωδῶν, ἀποδημοῦν μὲν, ἀγαθόν. παρσεβυδίας γὰρ ἔσθι παρσεβυδίας σημαίνει τὸ ὄνδρ, δὲ τὸ ἢ ὄπτις ὄνομα. σωφροῦν δὲ ἔσθι παρσεβυδίας, πονηρόν. χροῖς δὲ ἀλλήλων ἡμέρας αὐτοῖς ἀνοχῆν. δὲ τὸ ἢ ἢ ἀνδρῶν σωφροῦν ὡς ὄπτι τὸ πλείστον ἔσθι ἀποκρίσθαι γινώσκου. περσεύεσθαι δὲ ὑπὸ τὸ ὑπὸ βία, βλαβήσθαι ὑπὸ τὸ ὑπὸ σημαίνει. ἐφ ἢ βλαβήσθαι, ὁ ὄπτις οἰμωξῆς. εἰ δὲ τὸ ἔσθι παρσεβυδίας δὲ τὸ πῆς περσεύειν, φουγῆς ἔσθι ἢ ἔσθι ἢ παρσεβυδίας εἰς χροῖν κατὰ τὸν ὄπτι. ἢ γὰρ αὐτὸς ἀποκρίσθαι αὐτὸν ὁ πατήρ, ἢ ὁ δῆμος, ὁ τὰ παρσεβυδίας αὐτὸν ἔχον λόγον. θυγατέριον μικρόν μὲν παντελῶς, καὶ ἔσθι παρσεβυδίας γινώσκου, ἐν τὸς δὲ π τὸ δῆμα, ὄπτις τὰ ὑπὸ σημαίνει ὄπτι δὲ ὄπτι γινώσκου ἢ πῆς τὸ ὄπτι οἶδα, εἰς ἀνδρὸς πορσεύεται. ἔσθι ἰδὸν τὸ ὄνειρον φέρην ὄπτις, ἔσθι εἰς τὸν θυγατέριον ἀποκρίσθαι. οἶδα δὲ πνα ὃς ὄπτι πῆς τὰ ὄπτις ἢ γινώσκου ἐσθι τὸν ὄπτις καὶ ἢ ὄπτις. λοιπὸν γὰρ ὡς αὐτὰ ἢ θυγατέριον δὲ τὸ οἰκουείας, ἔσθι τὰ γινώσκου ἔσθι τὰ θυγατέριον ἔσθι παρσεβυδίας. εἰ δὲ ὄπτις ἀνδρὶ ἔσθι τὸ θυγατέριον τὸ ἔσθι τὸ ὄπτις ὑπολάθει σωφροῦν, χροῖς αὐτὸν ἀφίξεται. ἢ αὐτὰ σωφροῦν καὶ σωφροῦν ἔσθι. ἀγαθόν δὲ πῆσι πλοσιωτέρου ἔσθι θυγατέριον, μωδῶν αὐτὸν, πολλὰ γὰρ ὑπὸ τὸ θυγατέριον ὄπτις ἔσθι ἔσθι ἔσθι. πολλὰς δὲ οἰμωξῆς, καὶ ὄπτις παρσεβυδίας ἔσθι πῆς θυγατέριον. τὸν ἰδὸν τὸ ὄνειρον καὶ οἰμωξῆς ἀπέθανον. ὄπτις κληρονομίας τὰς θυγατέριον. ὄπτις δὲ ἀδελφῆς, παρσεβυδίας λέγειν. τὸ αὐτὸ γὰρ τὸ θυγατέριον σημαίνει. ἀδελφῶν δὲ περσεύειν καὶ παρσεβυδίας ἔσθι πῆς ἔσθι, ἀγαθόν τὰ ἰδὸν τὸν ὄπτις. ὑπὸ τὸν ὄπτις ἀδελφῶν ἔσθι, καὶ κατὰ τὸν ὄπτις. ἢ φίλον δὲ ὄπτις περσεύειν, εἰς ἔσθι αὐτὰ κατὰ τὸν ὄπτις, βλαβήσθαι παρσεβυδίας ὑπὸ αὐτὸν.

καθεύδοντες μη ἀνηλαμείαν εἶναι πόνων. ὁ δὲ, ὅτι λατρεῖαν θεῶν κατελευσεται, ὡς τε τῶν θεῶν ἐνεκεν ἰάσεως· ἐν μνήμασι δὲ καὶ πάροις ἐν ἰδίῳ καθύδην, τοῖς μὲν ποσσὶσι, θάνατον παραγορεύει. τοῖς δὲ ἐρρωμένοις, ἀπερῶσθαι. ἀπερῶσθαι γὰρ αἱ παύται ἀφ' ἑαυτῶν τε καὶ τῶν χυμῶν.

Περὶ τῆς ἐρρώσεως καὶ ὑγίαι-
νε. τ' ε.

Ἐρρώσο δὲ καὶ ὑγίαινε, οὔτε λέγειν οὔτε ἀκούειν ἀγαθόν. οὐ γὰρ προσόντες ἀλλήλοις, οὔτε μέλλοντες πὶ παραίτην, ταῦτα λέγουσιν ἀνθρώποι, ἀλλὰ ἀπαλαμπόδρομοι ἀλλήλων, καὶ παρὰ ὑπνον προσπίπτουσι. διὸ καὶ γάμοις ἐκ κοινωρίας διίστησι, καὶ τοῖς νοσοῦντας ἀραιεῖ. Ἡ μὲν οὖν προσῆτι τῆς παρακαταπίεστος βίβλος Κάσπε Μαξιμίμω, τὸν ὀπίθελλοντα λόγον ἀποχευόντος, καὶ ὡς μὴ τε εἶδειν πὶ τῆς ἀναγκαίων, μὴ τε ὑπερβαίνειν πὶ τῆς ἀναγκαίων, ἀπέληφεν. ἐν δὲ τῇ δευτέρῃ βίβλῳ, ὃν ἐπιηγεῖται ἀμέτα ἐν ἀρχῇ τῆς δὲ τῆς βίβλου, λόγον, ἀποδεδειγμένον.

dormientes non capeffunt labores. hic verò ad deorum cultum perueniet, vt eos roget pro impetranda fanatione. In monumentis autem & sepulcris & in via dormire, agrotantibus quidem mortem prædicat. Sanus verò actionum impedimentum. Otiofa enim sunt eiusmodi conuerfationes ac regiones.

De Vale & Salue.

C A P. 85.

Vale & falue, neque dicere, neque audire bonum est. Non enim accedentes fe, neque aliquid facere parantes homines talia dicunt, fed inuicem difcendentes, & ad fomnum fe conuertentes. Quapropter etiam nuptias & focietates dirimunt, & agrotantes occidunt. Primus quidem igitur liber huius tractationis Caffi Maxime, pertinentem ad fe & debitum fermōnem fufficientem, & vt neque neceffarium quid defit neque eorundem quid fuperfluat, accepit. In fecundo autem libro eum quem in principio huius libri promiffimus, fermōnem exequemur.

ΤΑ ΔΕ ΕΝΕΣΤΙΝ ΕΝ ΤΩ
ΔΕΥΤΕΡΩ ΒΙΒΛΙΩ ΤΩΝ
Αρτεμιδώρου Ονειροκριτικῶν.

QVÆ IN SECUNDO LIBRO
ARTEMIDORI DE SOMNIORVM
interpretatione contineantur.

DE vigilia. cap.1.
De progressu & salu-
tationibus. cap.2.
De vestitu, & mundo
omni virili ac mu-
liebri. cap.3.
Videri sibi sua vestimēta lauare. cap.4.
De mundo exteriorē. cap.5.
De peccinando & complicatione ca-
pillorum. cap.6.
De vsu speculi. cap.7.
De aere & his quæ circa aērē fiūt. c.8.
De igne vsuali. cap.9.
De partibus domus ardentibus. cap.10.
De venatione & canibus. cap.11.
De animalibus omnīs generis. cap.12.
De reptilibus. cap.13.
De piscatura. cap.14.
De vanis. cap.15.
De feris marinis. cap.16.
De larīs & mergis. cap.17.
De piscibus mortuis. cap.18.
De aucupio. cap.19.
De animalibus volatilibus. cap.20.
De auibis palustribus. cap.21.
De apibus. cap.22.

Περὶ ἐξηγητῶν. α.
Περὶ προσόδου καὶ ἀποπέ-
ματων. β.
Περὶ ἐσθίης καὶ κόσμου
παντὸς ἀνθρώπων καὶ γυ-
νακῶν. γ.
Περὶ τοῦ δοκεῖν τὰ ἑαυτοῦ ἰμάτια πλύ-
ναι. δ.
Περὶ τοῦ κόσμου τοῦ ἐκτός. ε.
Περὶ τοῦ κτενίζεσθαι καὶ ἐμπλέκεσθαι. ς.
Περὶ τοῦ καλοπλεῖεσθαι. ζ.
Περὶ αἵματος καὶ τῆς ἀεὶ ἀέρος. η.
Περὶ πυρός τῆς ἐν γῆσιν. θ.
Περὶ μερῶν οἰκίας κακοδομήτων. ι.
Περὶ κωνίης καὶ κωνῶν. ια.
Περὶ ζώων παντῶν. ιβ.
Περὶ ἐρπετῶν. ιγ.
Περὶ ἀγέλης. ιδ.
Περὶ βαβράχων. ιε.
Περὶ θηρίων θαλασσίων. ις.
Περὶ λαρῶν καὶ ἰχθύων. ιζ.
Περὶ ἰχθύων νεκρῶν. ιη.
Περὶ τῶν ἰξιδίων. ιθ.
Περὶ ζώων ἀεροπόρων. κ.
Περὶ λιμναίων. κα.
Περὶ μελισσῶν. κβ.

Πρὶ πλοῦ.	κγ.
Περὶ γεωργίας.	κδ.
Περὶ δένδρων.	κε.
Περὶ κώσων παλιόιας.	κς.
Περὶ πλωμῶν, ἔξ λιμνῆς, ἔξ πηγῆς, καὶ φρέα- τος.	κζ.
Περὶ ὄρων καὶ ὕδων καὶ ὀδῶν.	κη.
Περὶ δικαστηρίων, καὶ δικῶν.	κθ.
Περὶ ἰαβῶν.	λ.
Περὶ ἀρχῆς πόσεως.	λα.
Περὶ πολέμου, ἔξ στρατίας, καὶ στρατο- λογίας.	λβ.
Περὶ μονομαχίας.	λγ.
Περὶ πμῆς θεῶν.	λδ.
Περὶ θεῶν ἑρηνίων, καὶ ἔπιτριών.	λε.
Περὶ ἡλίου.	λς.
Περὶ σελήνης.	λζ.
Περὶ ἀστέρων.	λη.
Περὶ Ἰεῦδος.	λη.
Περὶ νεφῶν.	μ.
Περὶ αἰθέρων.	μα.
Περὶ θεῶν ἔπιτριών.	μβ.
Περὶ θεῶν θαλασσίαν.	μγ.
Περὶ θεῶν χθονίων.	μδ.
Περὶ ἠρώων, καὶ δαίμονων.	με.
Περὶ σφισμῶν, ἔξ χασμάτων.	με.
Περὶ κλίμακος, ἔξ λούλου, ἔξ ὄλου.	μζ.
Περὶ ὠῶν.	μη.
Περὶ ἵπποκένταυρου, ἔξ σκύλλης, ἔξ θεῶν ἀνθρώπων.	μθ.
Περὶ πίτακος ἔξ βίβλων.	ν.
Περὶ ἀρδίων.	να.
Περὶ πεδῶν.	νβ.
Περὶ πληγῶν.	νγ.
Περὶ θανάτου.	νδ.
Περὶ ἀρχόντης.	νε.
Περὶ σφαγῆς.	νε.
Περὶ τῶ ζῶντα κατεσθῆ.	νς.
Περὶ σαυροῦ.	νη.
Περὶ τῶ θηλομαχίῳ.	νη.
Πρὶ τῆς εἰς ἄδου κατὰβάσεως, ἔξ ἀναβά- σεως.	ξ.
Πρὶ τῶ βασιλείῃ ἢ βασιλεύσει.	ξα.
Πρὶ νεκρῶν.	ξβ.

De navigatione.	cap. 23.
De agricultura.	cap. 24.
De arboribus omnis generis.	cap. 25.
De stercore omnis generis.	cap. 26.
De fluminibus, stagno, fonte, ac puteo.	cap. 27.
De paludibus, montibus, viis, saltibus- que ac conuallibus.	cap. 28.
De foro iudiciario, & litibus.	cap. 29.
De medicis.	cap. 30.
De omni principatu.	cap. 31.
De bello, exercitu, ac militū delectu.	32.
De pugna solitaria.	cap. 33.
De cultu deorum.	cap. 34.
De diis cælestibus ac terrestribus.	c. 35.
De sole.	cap. 36.
De luna.	cap. 37.
De stellis.	cap. 38.
De iride siue arcu cælesti.	cap. 39.
De nebulis.	cap. 40.
De ventis.	cap. 41.
De diis terrenis.	cap. 42.
De diis marinis.	cap. 43.
De diis inferis.	cap. 44.
De heroibus & demonibus.	cap. 45.
De terre motibus ac hiatibus.	cap. 46.
De scala, sartagine, mola, pila, & gallo.	cap. 47.
De ouis.	cap. 48.
De hippocentauro, & scylla, & diis humana specie.	cap. 49.
De tabula & libris.	cap. 50.
De perdicibus.	cap. 51.
De vinculis ac pedicis.	cap. 52.
De plagis.	cap. 53.
De morte.	cap. 54.
De strangulatione.	cap. 55.
De maceratione, siue cade.	cap. 56.
De viuents combustione.	cap. 57.
De cruce.	cap. 58.
De pugna cum feris.	cap. 59.
De descensu ad inferos.	cap. 60.
Portare aut portari.	cap. 61.
De mortuis.	cap. 62.

De nu-

De numismatis.	cap. 63.
De thesauro.	cap. 64.
De lachrymis.	cap. 65.
De monumento.	cap. 66.
Si mortui reuiuiscant.	cap. 67.
Si mortui denuo moriantur.	cap. 68.
De medicamento letali.	cap. 69.
De nuptiis.	cap. 70.
De hirundine & lasciuia.	cap. 71.
De dentibus.	cap. 72.
De volatu.	cap. 73.
De fide dignis.	cap. 74.
De temporibus vitæ.	cap. 75.

Πρὶ νομισμάτων.	ξγ.
Πρὶ θησαυρῶν.	ξδ.
Πρὶ δακρυῶν.	ξε.
Πρὶ μνημείων.	ξς.
Πρὶ τῶ νεκροῦ ἀναβιώσεως.	ξζ.
Πρὶ τῶ νεκροῦ αὐτῆς πελοταῖ.	ξη.
Πρὶ φαρμάκου θανατοῦ.	ξθ.
Πρὶ γάμου.	ο.
Πρὶ χελιδνῶν, ἔξ ἀιδνῶν.	σα.
Πρὶ ὀδόντων.	σβ.
Πρὶ πηλοσεως.	σγ.
Πρὶ ἀξιπίσεων.	σδ.
Πρὶ ζωῆς χρόνων.	σε.

ARTEMIDOROU ΔΑΛΔΙΑΝΟΥ
 ΟΝΕΙΡΟΚΡΙΤΙΚΩΝ, ΒΙ-
 βλίον δεύτερον.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

ARTEMIDORI DE SOMNIO-
 RVM INTERPRETAT. LIB. II.

PRÆFATIO.

IN primo libro, Cassi Maxime, de artis documentis, & de doctrina quomodo somnia iudicare oportet, & de his de quibus in utroque libro à me scribetur, & de omnibus circa hominem communibus, & in vsu existentibus, sermonem feci, semper hoc obseruans, vt nisi magna urgente necessitate, veteres non contingerem, nihil relinquens eorum quæ ad rem spectare videntur, nisi si quid veteres nos anticipantes eruditè exposuerūt, de quo me verba facere non erat necesse,

ΕΝ τῇ πρώτῃ βίβλῳ, Κάσσιε Μαξιμίε, περὶ τεχνικῶν ἰσοδοκῶν, ἔξ τῶ ὅπως δεῖ κρίνειν τις ονειροῦς διδασκαλίαν, ἔξ ἐπισημῶν ἢ ἐν ἀμφοτέροις ἢ βίβλοις γραφισμένων, ἔξ ἀπὸ πάντων ἢ ἀπὸ ἀνθρώπων κοινῶν τε ἔξ ἐν χρηστέων, ἐπισημῶν ἢ λόγων, ἀπὸ φιλοσοφίας ὅπως μὴ μεγάλην ἀνάγκην ἢ πηλοσῆ, μὴ συμπεσεῖν τοῖς παλαιοῖς· ἀλλὰ ἀλείπτων ἔξ ἐν δεινῶν, ἢ εἰπὶ ἀεθλοῦσι οἱ παλαιοὶ διδασκαλικῶς ἐξηγήσῃ, ἔξ ἀπὸ ἂν ἐχθροῦ μὴ λέγει.

Περὶ τῆς δοκεῖν τὰς ἑαυτῆς ἱματῖα πλωῖν. Δ.

Τὸ δὲ δοκεῖν τὰ ἑαυτῆς πλωῖν ἱματῖα, ἢ τὰ ἄλλου, ἀποβῆσαι ἢ ἴσθ' ἀναγκάσθαι κτλ. πὴν βίον σημαίνει· ὅθεν τὸ ἐπὶ τὰ ἱματῖα πὴν ῥύπον ἀποβάλλειν. καὶ τὰ κρυπτά ἐξελεγχῆσαι καὶ ἐκμαθεῖν ποιεῖ. πλωεῖν γὰρ καταχρηστικῶς ἐπὶ τῆς ἕξεως ἕξερν οἱ παλαμοί, ὡς ποῦ καὶ Μένανδρος, Ἦν γὰρ κρυφῶς μου πλὴν γυμνάξ' ἔπει λέγεις, Τὸν πατέρα καὶ σὲ πῶς τε σὺς ἐγὼ πλωῶ. ἀπὶ τῆς ἕξεως. ὅθεν καὶ πῶς φοβουμένης ἕξεως ἀπὸ φόβου τὸ πλωεῖν ἱματῖα φορεῖν ἐ ἰδεῖν.

Περὶ τῆς κρύσεως τῆς ἐμῆς. ε.

Δακτύλιοι ἐκ τῆς σίδηροι, ἀγαθὸν μὲν, ἐκ αὐτοῦ δὲ κρυμμένου τὰ ἀγαθὰ σημαίνουσι. πολυκρυμμὸν γὰρ ὁ πικρῆς τὸν σίδηρον ἐκάλει. ἀγαθοὶ δὲ καὶ οἱ χρυσοὶ οἵ γε ἄλλοις ἔχοντες· ἐπεὶ οἵ γε ἄλλοι, ἀκέρδεις τὰς ἐπιχειρήσεις σημαίνουσι· ὅθεν τὸ ἀψυφοῦ. ἄψυφοι γὰρ καλοῦντο ὡς τὸν λῆθον πὴν ἐν δακτυλίῳ, ἔπει δὴ καὶ τὸ ἔχρημάτων ἀεθλόν. αἱ δὲ ἀμείνονες οἱ ὀλοσφυροὶ οἵ γὰρ κενοὶ ἐδείον ἔσθον ἔχοντες, δόλοισι καὶ ἐνέδρασι σημαίνουσι· ὅθεν τὸ ἐμπαλιεῖν τὸ ἐν κερκυμμένον. οἱ δὲ, μείζονας τὰς προσδοκίας ἴσθ' ἀφ' ἑαυτῶν· ὅθεν τὸ μείζονα τὸν ὄμιον τῆ βάρους ἔχειν. στυμνοὶ δὲ καὶ ἕφεσπινοὶ ἐ ἴσοι ἄλλοι δακτύλιοι γίνονται, γυμναξὶ μόνον συμφέρουσι. ὄρμοι δὲ καὶ ἐμύσος καὶ ἐνώπια ἐ λήθῃ πολυτελεῖς, ἐ πῶς κόσμος παρὰ δέριον γυμνακίως, γυμναξὶν ἀγαθόν. καὶ γὰρ ἀγάμοις γάμον παροραροῦν· καὶ τὰς ἀτέκνοισι τέκνα, ἐ τὰς ἀμύσους ἐχούσας, παροραροῦν καὶ παροραροῦν πολλῶν. ὡς τὸν γὰρ ὑπὸ τῆτων κοσμουῦται γυμνακίως, οὕτως

Videri sibi sua vestimenta lavare. CAP. 4.

Videri sibi sua ipsius vestimenta lavare, aut etiam alterius, incommodi alicuius circa vitam depositionem significat. propterea quod etiam vestimenta sordes abiciunt. Occulta etiam deprehendere ac condiscere facit. Lavare enim abusu etiam redarguere veteres dicebant, velut alicubi etiam Menander: Si tu me uxori male inde dixeris, Patrem tuum, teque tuos ego lavero. Hoc est, redarguam. Unde etiam his, qui deprehendi ac redargui timent, terribile est vestimenta lota gestare ac videre.

De Mundo externo.

CAP. 5.

Anuli extra ferrei, bonum quidem, sed non citra laborem ipsa bona significant. Poeta enim ἀλλ' ἄκρον, hoc est multo labore factum, ferrum vocat. Boni sunt etiam aurei qui lapillos habent. Nam qui lapillis carent, minime lucrosas aggressiones significant, propterea quod calculos non habent. Calculum enim vocamus tum lapillum in anulo, tum etiam pecuniarum numerum. Semper autem meliores sunt anuli ex toto fabricati, nulla inanitate & completi. Vacui enim cauique & qui diuinum a sacrum quippiam intra se habent, dolos & insidias significant, ob id quod in se continent occultatum. Vacui vero ac caui etiam maiores expectationes quam commoditates praesagiunt, propterea quod maiorem molem quam gravitatem habent. Anuli Succinei & Eburnei, & quicumque alij fieri solent, solis mulieribus conferunt. Monilia vero & carenulae, & inares, & lapides pretiosi, omnibus; ornatus mulieribus circumcollaris, mulieribus bonus est. Nam & innuptis nuptias portendit, & liberos eis quae liberis carent, & his quae utraque habent, possessionum acquisitionem & opulentiam magnam. Quomodum enim ab illis ornatur mulieres, sic

à viris, & liberis, & diuitiis. Etenim à natura diuitias amant mulieres, velut etiam ornatus sunt studiosae. Insuper collo illa circumdantur, velut etiam vir ac liberi solent. At verò viro dolos, & insidias, & pecuniarum implicationem significant, non ob materiã, sed ob figuram & structurã. Est enim aurum non vi quidam prodiderunt, malum ob materiã, sed omnino vice versa bonum, velut sæpè observauit: sed tamen non immodicum, neque multum, neque inconueniens propter figuram, quemadmodum visus monilia, neque suprà dignitatem, velut pauperibus coronar, & magna vala, & multa numismata. Nam quum tale quid aliquis viderit, nõ amplius ob materiã, sed ob structurã & opificij qualitatem, aurum malum existit. Porro si frangantur aut perdantur aut dissoluantur ornamenta collaria, perditionem mulieri vt prius dixi significant. Viro autem ornamenta manualia, non solum perditionem eorum quibus rem familiarem potissimum concredidit, vxoris inquam & villici, sed etiam ipsarum possessionum ac rerum corruptionem portendunt, & quod his quibus iam aliquid credidit, de cætero non amplius sit concrediturus. Non enim amplius tales anulis opus habent. Multis verò etiam oculorum cæcitatem somnium annuntiauit. Habent enim consensum quandam oculi ad anulos, propter lapillos. At verò calciamenta eadem quae vestitus praesagiunt.

De Peetinando, & complicatione capillorum.

CAP. 6.

Peetinari & viro & mulieri conducibile est, est enim tempus quoddam dura omnia dissoluens ac corrigens. Complicare capillos solis mulieribus confert, & virtus qui hunc morem habent. Reliquis æris alieni implicationes, & debita multa praedicat. Aliquando etiam vincula & seditiones praesagit.

ὑπὸ ἀνδρῶν καὶ ὑπὸ τέκνων καὶ ὑπὸ πλουτοῦ. καὶ γὰρ φύσις εἰσι φιλόπλοιοι, ὡς τὸν καὶ φιλόσοφοι. ἐπὶ καὶ ταῦτα παρὰ πλέκειται παρὰ τῆς ἀρχῆς, ὡς τὸν ἀνὴρ ἐ τέκνα. ἀνδρὶ δὲ δόλοισι ἐ ἐνέδρασι ἐ καταπολιτευθῆναι χηρμαίων σημαίνει, οὐ δὲ τὴν ὕλην, ἀλλὰ δὲ τὸ γῆμα καὶ τὴν κατασκευὴν. ἐστὶ γὰρ ὁ χρυσός, οὐχ ὡς τὸν πένες ἔλεγον, ποιητὸς δὲ τὴν ὕλην. ἀλλὰ τὴν πύρραντιον ἀγαθός, ὡς πολλὰκις ἐτήρησα. ἀλλ' ὅχι μὴ ἀμείων, μὴ δὲ πόλις, μὴ τε αὐτοκίους δὲ τὸ γῆμα ὡς τῶν ἀνδρῶν οἱ ὄρμοι, μὴ τε ὑπὲρ τὴν ἀξίαν, ὡς τῶν πῶντων οἱ ἐσφρανοί, καὶ τὰ μεγάλα σιδηρῆ, ἐ τὰ πολλὰ νομισματῶν. ἐπεὶ ὅταν ποιοῦν ἴδῃ τίς, οὐκέτι δὲ τὴν ὕλην. ἀλλὰ δὲ τὸ ποῖον τῆς κατασκευῆς, ποιητὸς γίνεται ὁ χρυσός. ἀπολλύμενα δὲ ἢ κατακλύμενα ἢ ἐξελλυόμενα τὰ παρὰ τὴν τῆς ἀρχῆς, ἀπόλειαν τῆς γυμνακίως, ὡς παροραροῦν ἔπει, σημαίνει· ἀνδρὶ δὲ τὰ παρὰ τὴν χεῖρα, οὐ μόνον ἀπόλειαν ἴσθ' πιστευόμενων καὶ τὸν ὄμιον, γυμνακίως λέγειν ἐ οἰκονόμου, ἀλλὰ καὶ αὐτῆς ἴσθ' ὑπαρχόντων ὄφθον. παροραροῦν. καὶ πῶς πιστευόμενοις τῆς τῆς μιν κέτι πιστεύεται· οὐ γὰρ ἐπὶ τῶν ποιοῦταις δακτυλίων. πολλοὶ δὲ καὶ ὀφθαλμῶν πῶντων. παροραροῦν τὸ ποιοῦν ὄναρ. ἐστὶ γὰρ πῶντα συμπάθειαν τὰ ὄμματα παρὰ τῶν δακτυλίων δὲ τῶν ἄλλοις. τὰ δ' αὐτὰ τῶν ἰδεῖν καὶ τὰ ὑποδύματα σημαίνουσι.

Περὶ τῆς κτενίζεσθαι καὶ ἐμπλέκεσθαι. ζ.

Κτενίζεσθαι, καὶ ἀνδρὶ καὶ γυμνακίως συμβαίνει, ἐστὶ γὰρ πῶς χρόνος τὰ σκληρὰ ἐξελύων ἐ ἀποδυνάμων ἀπαῦτα. Πλέκεισθαι δὲ, γυμνακίως μόνον συμφέρει, καὶ ἀνδρῶν πῶς ἔθος ἔχειται· πῶς δὲ λοιπῶν καταπολιτευθῆναι χηρῶν, ἐ δουλεία πολλὰ παροραροῦν. ἐπίστε δὲ καὶ δεισιμα καὶ εἰσῆς παροραροῦν.

Περὶ τῶ κατωπείξεσθαι. ζ.

Κατωπείξεσθαι δὲ ἐν ὄραϊ πλὴν ἑαυτῶ ἐικόνα ὁμοίαν ἐν κατωπείρω, ἀγαθὸν παρὰ γάμου βυλομύρον ἔσθαι ἀνδρὶ καὶ γυναίκα. σημαίνῃ δὲ τὸ κατωπείρον, ἀνδρὶ μὲν γυναίκα, γυναίκα δὲ ἀνδρα. ἐπὶ παρονομασίᾳ δὲ μνησθῆναι ὡς παρ' οὐτοί ἀλλήλοισι τὰ τέκνα. ἀγαθὸν δὲ καὶ λυπομύροις ἀμύρον γὰρ ὅτι τὸ κατωπείξεσθαι, νοσοῦντας δὲ ἀναρῆναι. γήϊον γὰρ ὅτι τὸ κατωπείρον, ἐξ οὗ αὐτὸ εἶναι πεπονημένον ὕλης. τίς δὲ λοιποῖς μετῆσιον. ἴνα ἐν ἄλλῃ γῆ τὰ ἑαυτῶν παρονομασίᾳ ἴδωσιν. ἀόριστον δὲ ἐν κατωπείρω δοκεῖν ὄραϊ ἑαυτῶν. νόστον γὰρ ἢ ἀλλοθίον παρὰ τὸν πατέρα κληθῆναι παρονομασίᾳ. κακίονα δὲ ἢ ἀμωρότερον ἰδεῖν, οὐ συμφέρει. νόστον γὰρ καὶ δουθυμίας σημαίνῃ. ὡς παρ' καὶ τὸ ἐν ὕδατι κατωπείξεσθαι, γὰρ κατὸν παρονομασίᾳ αὐτῶν τῶν ἰδόντων, ἢ πᾶσι τοῖς οἰκιστάων αὐτῶν.

Περὶ ἀέρος καὶ τῶν περὶ ἀέρος. η.

Ἄηρ καθαρός καὶ λαμπρὸς, πᾶσιν ὄρεται ἀγαθός. μάλιστα δὲ τοῖς ἀπολαύσις ζητοῦσι. ἔσθαι ἀποδημιῶν βυλομύροις. πάντα γὰρ ἐν καθαρῶ παρ' ἀέρι, ὅσπια γίνονται. ὁ δὲ γροφῆρος ἢ σκοτεινός ἢ σιωπηρὸς, παρὸς τοῖς ἀπολαύσις, καὶ λυπὰ σημαίνῃ. εἰς ὅσπια δὲ αὐτῶν ἐργαζομένων ὕλην, ἀγαθός. τοῖς δὲ λοιποῖς, πονηρός τετῆρι. καὶ ὁ ταπεινός ἡμώδης, κούσις τοῖς τὰ ἕρῃα δειλοκοπιμένοις ἔσθαι μακροῖς, ἀγαθός. ἢ δὲ λοιπῶν πόντον εἰς ταπεινὸν κατέβη. ὡς τὸ αὐτὸ χυμῶδες καὶ πολλοῦ ἀνέμου, πᾶσιν ἀγαθός. πλὴν τῶ εἰς ἀποδημιῶν πελομύρον, ἔσθαι τὰς ἀπαθῆρας ἐργασίας ἐργαζομένων. πᾶσι γὰρ ἐμποδῆτος γινέ. φκαδὲς καὶ παρὰ γὰρ, γαργαῖς μὲν σφόδρα ἀγαθῶν. τοῖς δὲ λοιποῖς, μικρὰς ἐργασίας παρονομασίᾳ. ὁμοῖοι δὲ ἔσθαι λαμπρὸς ἔσθαι

De Vsu speculi. CAP. 7.

Ad speculum stare, & suam imaginem similem videre in speculo, bonum est & viro & mulieri nuptias celebrare volentibus: significat enim speculum viro quidem uxorem, mulieri vero maritum, quoniam facies ostendit, quemadmodum hi vicissim liberos alter alteri ostendunt. Bonum est & tristitia affectus, tristitia enim expers res est speculo uti. Verum aegrotos tollit. terreum est enim speculum ex qualicunque materia fuerit factum. Alios autem in alienam regionem transfert, quod in alia terra suas facies contemplantur. Ceterum dissimilem sibi ipsi in speculo se videre, ipuriorum aut alienorum puerorum patrem aliquem vocandum esse praefagit. At vero turpiorem aut deformiorem videre se ipsum, non confert. Meritos enim & tristitias significat. Quemadmodum etiam in aqua se contemplari, mortem ipsi qui se omnium vidit praedicit, aut alicui familiarissimo ipsi.

De Aere, & his quae circa aërem fiunt. CAP. 8.

Aer purus & clarus omnibus bonus est, maximè autem his qui perdita quaerunt, & qui peregrinari volunt. Omnia enim in puro aëre conspicua fiunt. Verum aer caliginosus, aut tenebrosus, aut nebulosus, supra actionum impedimentum, etiam tristitias significat. In qualemcunque autem materiam transmutatus fuerit aer, bonus est his qui eandem materiam tractant. Reliquis malus observatus est. Humilis factus aer, solis caelestia contemplantibus & vatibus bonus est. Reliquorum vitam humilem reddidit. Pluvia circa tempestatem ac multum ventum, omnibus bona est: exceptis his qui ad externos homines dimittuntur, & his qui sub dio officina sua exercent. His enim impedimento est. Minuta pluuia, gutta, & pruina, agricolis quidem valde bonae sunt: reliquis paruum quaestum praedicit. Imbres & nimbi, & tempe-

states, omnibus turbationes, & pericula ac damna inducunt. Solis vero seruis, & egenis, & qui aliqua incommoditate vexantur, alterationes ac liberationem à malis quae pedibus subiacent praedicit. Nam post magnas tempestates, statim serenitas sequitur. Nix & glacies si suo tempore videantur, nihil significant. Meminit enim diurni frigoris etiam dormiente corpore anima ipsa. Verum si extra tempus videantur, agricolis quidem conferunt, reliquis frigiditas aggressiones & propositas actiones futuras significant, & iter facere prohibent. Grando turbationes & tristitias indicat, & occulta reuelat propter colorem. Tonitru citra fulgur, seruis turbationes & insidias, propter inexpectatum, fulgur vero citra tonitru, vanum timorem significat. Nam post fulgur rursus expectare tonitru timorem indicat. Nihil enim aliud est quam minae inanes: quando igitur non succedit tonitru, inuilem timorem facit. Sequitur autem hanc tractationem etiam de igne sermo, de quo duplicem iudicationem facere ex re est, partim quidem vt de caelesti & diuino, partim vero vt terrestri & vsuali. Primum quidem igitur de caelesti hoc modo iudicationes facere oportet. Ignem in caelo videre, splendidum, purum, & modicum, minas ex quibusdam praeminentibus significat. Multas autem & hostium incursum, & egestatem, & famem praefagit. Vbiunque vero fuerit ignis, aut vbi sursum fertur, velut à septentrione, aut meridie, aut occidente, aut oriente, inde sanè hostes veniunt, aut iuxta illas regiones sterilitas erit. Verum peius omnino facit ignem deferri videre. Idem significant etiam ex caelo descendentes faces, item ligna & arbores ardentibus videre, quae omnia periculum circum caput eius qui somnium vidit constituunt. Quemadmodum enim caelum, omnem mundum superminet, sic caput corpus. Fulmen citra tempestatem propè allaplum, & non contingens corpus, eum qui vidit extra locos eijcit, in quibus degit. Neque enim propinquum fulmen qui suam sustinere potest. si vero ante aliquem ceciderit, prosum progredi prohibet. At vero extremis partibus a fulmine

μὲν ἔσθαι, παρονομασίᾳ τῶν ἐκ κινδύων ἐς ζημίαν ἐπάγουσι. μόνος δὲ δόλοισι καὶ πόντοις ἔσθαι ἐν πᾶσι παρονομασίᾳ οὐσίαν, ἀπαλλαγῆναι τῶ ἐν ποσὶ κακῶν παρονομασίᾳ. καὶ γὰρ τὸς μεγάλους χυμῶδες, παρὸς εὐδῆα γίνονται. καὶ δὲ καὶ παρὸς, καὶ μὲν πλὴν οἰκίαν ὄραϊ ὄραμα, ἔσθαι δὲν σημαίνῃ. μέμνηται γὰρ τὸ μὲν ἡμέραν ψυχρὸς, καὶ καθευδόντος τὸ ἄμαλτος, ἢ ψυχῆ. παρὸς δὲ τῶ ὄραϊ ὄραμα, γαργαῖς μὲν συμφορῆς. τοῖς δὲ λοιποῖς, ψυχρὰς τὰς εὐχετησίους καὶ τὰς παρονομασίᾳ παρὸς εὐδῆα παρονομασίᾳ. ὄραμα δὲ καυλῶν. χυμῶδες δὲ, παρὸς καὶ δουθυμίας δηλοῖ, ἔσθαι τὰ κρυπτά ἔσθαι τὸ χρωμα. βροντῆ δὲ χυμῶδες ἀσραπίης, δουλοῖς παρὸς καὶ ἀνεστῆς, ἔσθαι τὸ ἀπαρονομασίᾳ ἀσραπίης δὲ χυμῶδες βροντῆς, φόβον μακροῖς σημαίνῃ. ὅτι μὲν τῶ ἀσραπίης, παρονομασίᾳ αὐτῶν βροντῆς, ἔσθαι τὸ φόβον. ἔσθαι ἄλλο ὄραμα, ἢ ἀπειλή. ἐπειδὴν οὐ μὲν γίνονται, ἀπειλή τῶ φόβον ποιεῖ. ἐπειδὴν δὲ πόντος παρὸς λόγῳ, ὁ περὶ πυρὸς λόγος. περὶ οὐ δὲ πᾶσι τῶ κρείσσονος χρησασθαι καλῶς ἔχει. πᾶσι μὲν ὡς περὶ οὐρανῶ καὶ γαίης. πᾶσι δὲ ὡς περὶ ὄραμα καὶ τὸ ἐν χροσῶ. παρὸς μὲν οὐ μὲν περὶ τὸ οὐρανῶ ὡς καὶ χροσῶ τὰς κρείσσονος. πᾶσι ἐν οὐρανῶ ἰδεῖν λαμπρῶν καὶ καθαρῶν ἔσθαι ὄραμα, ἀπειλήν ἐκ τῶν ὄραμα παρονομασίᾳ σημαίνῃ. τὸ δὲ πλὴν, καὶ πολεμῶν ἐφοδῶν καὶ ἀπολείαν, καὶ λιμῶν μακροῖς σημαίνῃ. ὅπου δὲ αὐτὸ εἶναι τὸ πᾶσι, ἢ ὅπου ἀναφύεται, ὅτι ἀπ' ἀρχῶν ἢ μεσημβρίας ἢ δύσεως ἢ ἀνατολῆς, ἐκ τῶν ἐργῶν πολεμῶν. ἢ κατ' ὄραμα τὰ κλημῶδες ἢ ἀφορεῖα ἔσθαι. πονηρότερον δὲ αὐτὸ εἶναι, κατὰ φόβον τὸ πᾶσι ἰδεῖν. τὸ δὲ αὐτὸ σημαίνῃ καὶ λαμπρῶν ἐξ ἕρῃα καυλῶσαι, ἔσθαι καὶ ἐκ δένδρα καυλῶσαι ἰδεῖν. ἂ δὲ πᾶσι τοῖς ἰδόνσι περὶ πλὴν κεφαλῆν τὸν κινδύων πᾶσι σημαίνῃ. ὡς παρ' ὅτι οὐρανῶ τὸ πᾶσι παρὸς καὶ κόσμῳ, οὐ πᾶσι καὶ ἢ κεφαλῆ τὸ ἄμαλτος ἔσθαι βροντῆς δὲ αὐτῶ χυμῶδες πᾶσι πᾶσι καὶ μὲν ἀμαλτος ἔσθαι ἄμαλτος, ἐκ τῶ ὄραμα τῶ ἰδόντων ἐν τῶ ὄραμα. ἔσθαι δὲ ἢ ἔμπαροθεν πᾶσι, καυλῶν παρὸς εὐδῆα τὸ ὄραμα. τὸ δὲ καὶ ἀκρας τὰ κερῶν

πληθύνει, οί μὲν παύει παλαμοί, δὲ γὰρ δια-
 ρῆσι λέγοντες, πένησι μὲν ἔτι ἀγαθὸν πλοῦσι
 ἢ καλὸν λόγον ποιῶσι. εὐκασίαι γὰρ οἱ πένητες,
 χειροίσι κρητοίσι καὶ ἀσκήμοις, εἰς αὐτὴν κοσμία
 ῥίπτεται, ἢ ἀλλοτρίῳ φάλλον. οἱ δὲ πλού-
 σιοι, περιμένει θεῶν, ἢ ἀνθρώπων, ἢ καὶ οἰ-
 κοίσι, ἢ καὶ οἰσίν, ἢ ἀσκήμοις, ἢ ἀλλοτρίῳ χρο-
 εῖω εὐπόρῳ. ὡς ἀπὸ οὐδὲν κεραινοῦ τὰ μὲν
 ἀσκήμοις ἢ χροεῖαν ἐπίσημα ποιεῖ δὲ τὸν
 ἀνδρῶν βωμοῖς, καὶ τὰς ἐν αὐτοῖς γινόμε-
 ναι θυσιάς, τὰ δὲ πολυτελή χροεῖα ἔρημα καὶ
 ἀβασίαι ποιεῖ, οὐδέ τις γὰρ ἐν αὐτοῖς ἐνδεδείχθη
 ἐπὶ θέλει· οὕτως ὁ οἰκὸς πένητι μὲν ἀφελεί,
 πλούσιον δὲ βλάπτει. ὅτι καὶ ὁ κεραινοῦ οὐ-
 δὲν ἔστιν ἄλλο, ἢ πῦρ, ἴδιον δὲ πῦρ ὅσον
 ἕλκω φέρειν· ἔχει δὲ ὁ μὲν πένησι, πένησι ὁ
 δὲ πλούσιος, πλούσιον. τοιούτου ὁ μὲν, τὴν
 πένησι. ὁ δὲ, πῶς πλούσιον φέρει. ἐπεὶ δὲ ὁ κε-
 ραινοῦ, ἀφῆρδον ἰσχυροτέρως γίνεται.
 ἰσοῦσι δὲ καὶ πένησι ἀφῆρδον πλοῦσι.
 καὶ πλούσιος ἀφῆρδον ἀπλοῦσι τὴν ὑπερ-
 ζῆν, ἰσχυροτέρως γίνονται. τῶν μὲν οὐ
 τοῖς λόγοις ἐπίδειξις οἱ ἀφῆρδοι. οἱ δὲ με-
 τὰ γῆρας, ἢ δὴ πένησι καὶ ἀφῆρδον ἔλεγον.
 καὶ ἀφῆρδον ἔτι ἀγαθὸν δουλοῖς, τὰ κεραι-
 νοῦ δὲ. ὅτι οὕτως δεσποῦσι ἐπὶ οἱ κεραινο-
 ῦτες ἐχρῶν, οὕτως κέραινοισι. λαμπερὰ δὲ
 ἰμάτια αὐτοῖς ἀφῆρδονται, ὡς ἕως τοῦ τε-
 λυμῶντος· πολλὰ δὲ ἢ ἀλέξανδρος ὁ μὲν
 τοῦ, δὲ Φοῖβος ὁ ἀφῆρδον ἀφῆρδον ἔλεγον.
 οὐδὲ δουλοῖς μὲν πένησι ἐν πένησι ἔχουσι
 ἔχουσι. πένησι δὲ ἐν πένησι ἀφῆρδον, ἢ
 πολλὰ κτήματα ἔχουσι, ἀφῆρδονται ὅτι πένησι
 καὶ ὅτι πένησι καὶ κτήματα. ἔχουσι δὲ, πέν-
 ησι μὲν πένησι μὲν καὶ ἀφῆρδον βουλοῦσι, ἐφ' οἷς
 αὐτὸν ἀφῆρδονται, ὡς φησὶ. πένησι δὲ ἀφῆρδον
 ἀφῆρδον δὲ καὶ ἀφῆρδον βουλοῦσι, ἐλέγει. οὕτως
 γὰρ ἀφῆρδον πένησι κεραινοῦ, δὲ τὸ μὲν με-
 γάλων βουλοῦσι καὶ πολλοῦ χροεῖας κατα-
 φέρουσι, οὕτως κεραινοῦ καὶ ἀφῆρδον ἔχουσι.
 πλοῦσι δὲ τὸν μὲν χροεῖαν μὲν ἀφῆρδον,
 δὲ πένησι ἀφῆρδον ἢ ἰσχυροῦσι, ἢ βλάπτει,

pene percuti, valde quidem veteres bifa-
 riam distinguunt, pauperibus quidem
 bonum esse pronunciantes, diuitibus vero
 malum, atque hoc hac ratione. Similes
 etenim sunt pauperes locis vilibus &
 ignobilibus, in quos sterquilinia abijciū-
 tur, aut aliud quid vitiosum. Diuites vero
 nemoribus deorum aut hominum, aut
 ædibus templorum, aut templis deorum,
 aut sacris, aut alij cuiuslibet loco iuculē-
 to. Quemadmodum igitur fulmen igno-
 biles locos nobiles facit, propter aras que
 in ipsis extruuntur, & ob sacrificia que in
 ipsis fiunt, & contra sumptuosos locos,
 desertos & inaccessos reddit. nemo enim
 in ipsis deinceps conuersari ac degere ex-
 petit. Sic somnium pauperi quidem pro-
 dest, diuiti autem obest. Præterea fulmen
 nihil aliud est quam ignis, proprium au-
 tem ignis est omnem materiam corrumpere:
 habet autem pauper paupertatem,
 diuites diuitias: proinde ille quidem pau-
 pertatem, hic vero diuitias corrumpet:
 quoniam autem & fulmine ictus statim
 insignior redditur, similiter etiam pauper
 repente ditatus, & diues repente amissa
 rerum substantia, insigniores fiunt. His
 igitur rationibus primi persuasi sunt. Ve-
 rum posteriores etiam quædam de seruis
 dixerunt, & pronuntiauerunt fulmine fe-
 riri seruis bonum esse, propterea quod
 fulmine icti neque dominos amplius ha-
 bent, neque laborant. Splendida autem
 vestimenta eis circumdantur, velut hono-
 re à Ioue affectis. Multa etiam Alexander
 Myndius & Phœbus Antiochenus, de eo
 quod quis fulmine ictus, ex propria ex-
 perientia exposuerunt: veruntamen non
 omnia exactè potuerunt inuenire. Habet
 autem res hoc modo. Seruos quidem non
 magna autoritate præditos, liberos facit:
 verum eos qui alicuius præij sunt apud
 dominos, aut multas possessiones habent,
 priuat & fide, & autoritate, & possessioni-
 bus. Ex liberis autem pauperes quidem,
 non volentes latere infelicitatem & pec-
 cata sua, iuuat: eos vero qui ea celant & la-
 tere volunt, redarguit & manifestat. Ne-
 que enim occultè cadit fulmen, propterea
 quod cum magno tonitru, & multa
 tempestate deferatur. Neque enim ful-
 mine ictus latere potest. Diuites autem
 qui aurum gestaturi sunt, propter prin-
 cipatum, aut sacerdotium, non laedit,

sed magis insigniter principatum, aut
 sacerdotium administratos esse præfa-
 git. Simile enim aurum igni, iuxta colo-
 rem fandum: velut etiam Pindarus dixit,
 Candelæ aurum ignis modo.
 reliquis bonorum substantia spoliatur, pro-
 pter superiorem rationē: nisi quid aliud
 impediatur. Cæterum his qui vxore carent
 nuptias prædicat, tum pauperibus, tum
 diuitibus. Nihil enim ad eodē corpora cale-
 facit, velut ignis & mulier. At vero iam
 contracta matrimonia dislocat, & sodales,
 & fratres, & amicos, inimicos facit:
 fulmea enim non vnit, sed etiam vnita
 separat. Insuper & liberos habentem, li-
 beris priuat, ita vt moriantur, si doleat ad
 hoc vt fulmine sit ictus: aut aliis discedant,
 si non doleat. Nam & arbores vbi
 fulmine ictæ sunt exarescunt, & germi-
 na perdunt. Quemadmodum autem ar-
 borum filij sunt germina, sic virorum
 germina sunt filij. Athletas porro cele-
 bres fulmen facit, omnesque philologos,
 & in medium prodire volentes. Confert
 etiam in litibus de fama & nomine, si
 quis sibi videatur fulmine ferri. Nullus
 enim fulmine ictus infamis & ignomi-
 niosus existit: vnde etiam velut deus col-
 litur. Qui vero de possessionibus omnis
 generis litigant, his damnationem præ-
 sagit, excepta terra, & his quæ intra exi-
 stunt. Etenim damnatos consueto more
 fulmine ictos dicimus. Cæterum in li-
 tibus de terra, possidentes quidem ter-
 ram, & timentes expulsionem, perman-
 suos esse significat. Non enim transfe-
 rantur fulmine icti, sed vbicunque ab
 igne deprehensi & tacti sunt, istic sepe-
 liantur. Qui vero alienæ terræ adha-
 rent, eamque sibi vendicare student, eos
 non peruenturos esse in ipsam prædicat,
 sed vbicunque fuerint, istic manuros esse,
 hoc est extra: nisi sanè quis non se pu-
 tet fulmine ictum esse, sed in terram, ali-
 cubi fulmen viderit dilapsum. Nam hu-
 iusmodi somnium semper inhabitanti-
 bus inaccessam terram facit. Insuper ve-
 ro fulmen etiam apud exteros degentes
 ad domum reducit: & qui domi viuunt,
 eos domi retinet. Verum meminisse o-
 portet, eandem significationem esse, si
 quis sibi videatur fulmine ictus esse, &
 si quis se à fulmine exutum esse poterit,
 aut in caput vel pectus fulmen eiecisse.

ἀλλὰ ὀπισθοπορεύσασθαι ἀρχαί, ἢ ἰσχυροῦσι
 ἀφῆρδον. εὐκασίαι γὰρ οἱ πένητες, χει-
 ροίσι κρητοίσι καὶ ἀσκήμοις, εἰς αὐτὴν κοσμία
 ῥίπτεται, ἢ ἀλλοτρίῳ φάλλον. οἱ δὲ πλού-
 σιοι, περιμένει θεῶν, ἢ ἀνθρώπων, ἢ καὶ οἰ-
 κοίσι, ἢ καὶ οἰσίν, ἢ ἀσκήμοις, ἢ ἀλλοτρίῳ χρο-
 εῖω εὐπόρῳ. ὡς ἀπὸ οὐδὲν κεραινοῦ τὰ μὲν
 ἀσκήμοις ἢ χροεῖαν ἐπίσημα ποιεῖ δὲ τὸν
 ἀνδρῶν βωμοῖς, καὶ τὰς ἐν αὐτοῖς γινόμε-
 ναι θυσιάς, τὰ δὲ πολυτελή χροεῖα ἔρημα καὶ
 ἀβασίαι ποιεῖ, οὐδέ τις γὰρ ἐν αὐτοῖς ἐνδεδείχθη
 ἐπὶ θέλει· οὕτως ὁ οἰκὸς πένητι μὲν ἀφελεί,
 πλούσιον δὲ βλάπτει. ὅτι καὶ ὁ κεραινοῦ οὐ-
 δὲν ἔστιν ἄλλο, ἢ πῦρ, ἴδιον δὲ πῦρ ὅσον
 ἕλκω φέρειν· ἔχει δὲ ὁ μὲν πένησι, πένησι ὁ
 δὲ πλούσιος, πλούσιον. τοιούτου ὁ μὲν, τὴν
 πένησι. ὁ δὲ, πῶς πλούσιον φέρει. ἐπεὶ δὲ ὁ κε-
 ραινοῦ, ἀφῆρδον ἰσχυροτέρως γίνεται.
 ἰσοῦσι δὲ καὶ πένησι ἀφῆρδον πλοῦσι.
 καὶ πλούσιος ἀφῆρδον ἀπλοῦσι τὴν ὑπερ-
 ζῆν, ἰσχυροτέρως γίνονται. τῶν μὲν οὐ
 τοῖς λόγοις ἐπίδειξις οἱ ἀφῆρδοι. οἱ δὲ με-
 τὰ γῆρας, ἢ δὴ πένησι καὶ ἀφῆρδον ἔλεγον.
 καὶ ἀφῆρδον ἔτι ἀγαθὸν δουλοῖς, τὰ κεραι-
 νοῦ δὲ. ὅτι οὕτως δεσποῦσι ἐπὶ οἱ κεραινο-
 ῦτες ἐχρῶν, οὕτως κέραινοισι. λαμπερὰ δὲ
 ἰμάτια αὐτοῖς ἀφῆρδονται, ὡς ἕως τοῦ τε-
 λυμῶντος· πολλὰ δὲ ἢ ἀλέξανδρος ὁ μὲν
 τοῦ, δὲ Φοῖβος ὁ ἀφῆρδον ἀφῆρδον ἔλεγον.
 οὐδὲ δουλοῖς μὲν πένησι ἐν πένησι ἔχουσι
 ἔχουσι. πένησι δὲ ἐν πένησι ἀφῆρδον, ἢ
 πολλὰ κτήματα ἔχουσι, ἀφῆρδονται ὅτι πένησι
 καὶ ὅτι πένησι καὶ κτήματα. ἔχουσι δὲ, πέν-
 ησι μὲν πένησι μὲν καὶ ἀφῆρδον βουλοῦσι, ἐφ' οἷς
 αὐτὸν ἀφῆρδονται, ὡς φησὶ. πένησι δὲ ἀφῆρδον
 ἀφῆρδον δὲ καὶ ἀφῆρδον βουλοῦσι, ἐλέγει. οὕτως
 γὰρ ἀφῆρδον πένησι κεραινοῦ, δὲ τὸ μὲν με-
 γάλων βουλοῦσι καὶ πολλοῦ χροεῖας κατα-
 φέρουσι, οὕτως κεραινοῦ καὶ ἀφῆρδον ἔχουσι.
 πλοῦσι δὲ τὸν μὲν χροεῖαν μὲν ἀφῆρδον,
 δὲ πένησι ἀφῆρδον ἢ ἰσχυροῦσι, ἢ βλάπτει,
 ἀλλὰ ὀπισθοπορεύσασθαι ἀρχαί, ἢ ἰσχυροῦσι
 ἀφῆρδον. εὐκασίαι γὰρ οἱ πένητες, χει-
 ροίσι κρητοίσι καὶ ἀσκήμοις, εἰς αὐτὴν κοσμία
 ῥίπτεται, ἢ ἀλλοτρίῳ φάλλον. οἱ δὲ πλού-
 σιοι, περιμένει θεῶν, ἢ ἀνθρώπων, ἢ καὶ οἰ-
 κοίσι, ἢ καὶ οἰσίν, ἢ ἀσκήμοις, ἢ ἀλλοτρίῳ χρο-
 εῖω εὐπόρῳ. ὡς ἀπὸ οὐδὲν κεραινοῦ τὰ μὲν
 ἀσκήμοις ἢ χροεῖαν ἐπίσημα ποιεῖ δὲ τὸν
 ἀνδρῶν βωμοῖς, καὶ τὰς ἐν αὐτοῖς γινόμε-
 ναι θυσιάς, τὰ δὲ πολυτελή χροεῖα ἔρημα καὶ
 ἀβασίαι ποιεῖ, οὐδέ τις γὰρ ἐν αὐτοῖς ἐνδεδείχθη
 ἐπὶ θέλει· οὕτως ὁ οἰκὸς πένητι μὲν ἀφελεί,
 πλούσιον δὲ βλάπτει. ὅτι καὶ ὁ κεραινοῦ οὐ-
 δὲν ἔστιν ἄλλο, ἢ πῦρ, ἴδιον δὲ πῦρ ὅσον
 ἕλκω φέρειν· ἔχει δὲ ὁ μὲν πένησι, πένησι ὁ
 δὲ πλούσιος, πλούσιον. τοιούτου ὁ μὲν, τὴν
 πένησι. ὁ δὲ, πῶς πλούσιον φέρει. ἐπεὶ δὲ ὁ κε-
 ραινοῦ, ἀφῆρδον ἰσχυροτέρως γίνεται.
 ἰσοῦσι δὲ καὶ πένησι ἀφῆρδον πλοῦσι.
 καὶ πλούσιος ἀφῆρδον ἀπλοῦσι τὴν ὑπερ-
 ζῆν, ἰσχυροτέρως γίνονται. τῶν μὲν οὐ
 τοῖς λόγοις ἐπίδειξις οἱ ἀφῆρδοι. οἱ δὲ με-
 τὰ γῆρας, ἢ δὴ πένησι καὶ ἀφῆρδον ἔλεγον.
 καὶ ἀφῆρδον ἔτι ἀγαθὸν δουλοῖς, τὰ κεραι-
 νοῦ δὲ. ὅτι οὕτως δεσποῦσι ἐπὶ οἱ κεραινο-
 ῦτες ἐχρῶν, οὕτως κέραινοισι. λαμπερὰ δὲ
 ἰμάτια αὐτοῖς ἀφῆρδονται, ὡς ἕως τοῦ τε-
 λυμῶντος· πολλὰ δὲ ἢ ἀλέξανδρος ὁ μὲν
 τοῦ, δὲ Φοῖβος ὁ ἀφῆρδον ἀφῆρδον ἔλεγον.
 οὐδὲ δουλοῖς μὲν πένησι ἐν πένησι ἔχουσι
 ἔχουσι. πένησι δὲ ἐν πένησι ἀφῆρδον, ἢ
 πολλὰ κτήματα ἔχουσι, ἀφῆρδονται ὅτι πένησι
 καὶ ὅτι πένησι καὶ κτήματα. ἔχουσι δὲ, πέν-
 ησι μὲν πένησι μὲν καὶ ἀφῆρδον βουλοῦσι, ἐφ' οἷς
 αὐτὸν ἀφῆρδονται, ὡς φησὶ. πένησι δὲ ἀφῆρδον
 ἀφῆρδον δὲ καὶ ἀφῆρδον βουλοῦσι, ἐλέγει. οὕτως
 γὰρ ἀφῆρδον πένησι κεραινοῦ, δὲ τὸ μὲν με-
 γάλων βουλοῦσι καὶ πολλοῦ χροεῖας κατα-
 φέρουσι, οὕτως κεραινοῦ καὶ ἀφῆρδον ἔχουσι.
 πλοῦσι δὲ τὸν μὲν χροεῖαν μὲν ἀφῆρδον,
 δὲ πένησι ἀφῆρδον ἢ ἰσχυροῦσι, ἢ βλάπτει,
 ἀλλὰ ὀπισθοπορεύσασθαι ἀρχαί, ἢ ἰσχυροῦσι
 ἀφῆρδον. εὐκασίαι γὰρ οἱ πένητες, χει-
 ροίσι κρητοίσι καὶ ἀσκήμοις, εἰς αὐτὴν κοσμία
 ῥίπτεται, ἢ ἀλλοτρίῳ φάλλον. οἱ δὲ πλού-
 σιοι, περιμένει θεῶν, ἢ ἀνθρώπων, ἢ καὶ οἰ-
 κοίσι, ἢ καὶ οἰσίν, ἢ ἀσκήμοις, ἢ ἀλλοτρίῳ χρο-
 εῖω εὐπόρῳ. ὡς ἀπὸ οὐδὲν κεραινοῦ τὰ μὲν
 ἀσκήμοις ἢ χροεῖαν ἐπίσημα ποιεῖ δὲ τὸν
 ἀνδρῶν βωμοῖς, καὶ τὰς ἐν αὐτοῖς γινόμε-
 ναι θυσιάς, τὰ δὲ πολυτελή χροεῖα ἔρημα καὶ
 ἀβασίαι ποιεῖ, οὐδέ τις γὰρ ἐν αὐτοῖς ἐνδεδείχθη
 ἐπὶ θέλει· οὕτως ὁ οἰκὸς πένητι μὲν ἀφελεί,
 πλούσιον δὲ βλάπτει. ὅτι καὶ ὁ κεραινοῦ οὐ-
 δὲν ἔστιν ἄλλο, ἢ πῦρ, ἴδιον δὲ πῦρ ὅσον
 ἕλκω φέρειν· ἔχει δὲ ὁ μὲν πένησι, πένησι ὁ
 δὲ πλούσιος, πλούσιον. τοιούτου ὁ μὲν, τὴν
 πένησι. ὁ δὲ, πῶς πλούσιον φέρει. ἐπεὶ δὲ ὁ κε-
 ραινοῦ, ἀφῆρδον ἰσχυροτέρως γίνεται.
 ἰσοῦσι δὲ καὶ πένησι ἀφῆρδον πλοῦσι.
 καὶ πλούσιος ἀφῆρδον ἀπλοῦσι τὴν ὑπερ-
 ζῆν, ἰσχυροτέρως γίνονται. τῶν μὲν οὐ
 τοῖς λόγοις ἐπίδειξις οἱ ἀφῆρδοι. οἱ δὲ με-
 τὰ γῆρας, ἢ δὴ πένησι καὶ ἀφῆρδον ἔλεγον.
 καὶ ἀφῆρδον ἔτι ἀγαθὸν δουλοῖς, τὰ κεραι-
 νοῦ δὲ. ὅτι οὕτως δεσποῦσι ἐπὶ οἱ κεραινο-
 ῦτες ἐχρῶν, οὕτως κέραινοισι. λαμπερὰ δὲ
 ἰμάτια αὐτοῖς ἀφῆρδονται, ὡς ἕως τοῦ τε-
 λυμῶντος· πολλὰ δὲ ἢ ἀλέξανδρος ὁ μὲν
 τοῦ, δὲ Φοῖβος ὁ ἀφῆρδον ἀφῆρδον ἔλεγον.
 οὐδὲ δουλοῖς μὲν πένησι ἐν πένησι ἔχουσι
 ἔχουσι. πένησι δὲ ἐν πένησι ἀφῆρδον, ἢ
 πολλὰ κτήματα ἔχουσι, ἀφῆρδονται ὅτι πένησι
 καὶ ὅτι πένησι καὶ κτήματα. ἔχουσι δὲ, πέν-
 ησι μὲν πένησι μὲν καὶ ἀφῆρδον βουλοῦσι, ἐφ' οἷς
 αὐτὸν ἀφῆρδονται, ὡς φησὶ. πένησι δὲ ἀφῆρδον
 ἀφῆρδον δὲ καὶ ἀφῆρδον βουλοῦσι, ἐλέγει. οὕτως
 γὰρ ἀφῆρδον πένησι κεραινοῦ, δὲ τὸ μὲν με-
 γάλων βουλοῦσι καὶ πολλοῦ χροεῖας κατα-
 φέρουσι, οὕτως κεραινοῦ καὶ ἀφῆρδον ἔχουσι.
 πλοῦσι δὲ τὸν μὲν χροεῖαν μὲν ἀφῆρδον,
 δὲ πένησι ἀφῆρδον ἢ ἰσχυροῦσι, ἢ βλάπτει,

Ἐπιδαίης ἢ καταπεφλέχθαι ὑπὸ τοῦ κεραυνοῦ νομίσθαι, ἢ καὶ κεφαλῆς ἢ καὶ στήθους τὸν κεραυνὸν πεπληκέναι. ἐπεὶ δὲ ὅταν ἄλλο τι μέρος τοῦ σώματος ὁ κεραυνὸς καταφλέξῃ, ἢ μὴ ὅλον τὸ σῶμα, εἰ μὴ τοιοῦτον καταλάσσει, εἰς εἰκότως δαίναλον καθάκοιλασθαι τῶν κεραυνωμένων, τότε μικρότερα τὰ σημεῖα γίνονται. Ἐν τῷ χρόνῳ ποιεῖσθαι τὰς κρίσεις. ὡς ἄν εἰ βλαπτομένην μερῶν, ἢ ἐν τῷ πνεύματι τῶν ἀκριβῶς καὶ ἀνευδῶς ἐν τῷ σώματι λόγῳ, καὶ μέρος ἐν τῷ σώματι βιβλίου διερχομένου. ἐπὶ κακίῳ οὔτε πλεόντα οὔτε ἐν κοίτῃ κατακείμενον, ὅτε ἐπὶ γῆς ὑπὸ τῆς ἀφροσύνης ὑπὸ κεραυνοῦ καταφλέχθαι συμφέρει. ἀπολείπεται δὲ μόνον ἀγαθὸν ἐστὶν, τὸ ὄρατον ἐσθλῆς, ἢ ἐπὶ θρόνῳ καθεζόμενον, ἢ ἐπὶ ἀλλυπῶς ἐτέρῳ κεραυνωθῆναι. οἶδα δὲ πᾶσι ὅς ἐσθλῆς τῆς κλίνης τὸ ἔξω ἐνηλασθῆναι, ὑπὸ κεραυνῷ διεφθαρθῆναι, καὶ τὴν γυνῆ αὐτῆ ἀπέθανεν.

Περὶ πυρὸς τῆς ἐν χρόνῳ.

Πῦρ δὲ τὸ ἐν χρόνῳ, ὀλίγον μὲν ἔχει καθαρόν ἰδεῖν, ὑπερμερῶν λέγω ἀγαθὸν ἐστὶν. πολὺ δὲ καὶ ἀμύδρον, πονηρὸν. ἐστὶν οὖν ἀεὶ τὸ ἐφ' ἐστίας πῦρ, λαμπρὸν καὶ καθαρόν ὀρώμενον. πολλὴν γὰρ ὕπελαιαν σημαίνει. ἀλλὰ γὰρ τὸ ἔσθλῳ καθάκοιλασθαι, καὶ ἐστὶν ἐφ' ἐστίας πῦρ ἰδεῖν. σβέννυμενον δὲ τὸ ὑπελαιαν σημαίνει. Ἐν τῷ χρόνῳ τὸν οἶκον νοσεῖ, τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν καταργεῖ. ἀγαθὸν δὲ καὶ λαμπρὰς δακρυῖν ἔχειν κεραιώδεις νυκτὸς. μαλακίαι τῆς νέφους ὡς γὰρ ὀπίσθιον ἔρωται οὐκ ἀσθῆναι σημαίνει. Ἐπεὶ οὖν τὸ καθαρόν ἐστὶν ἔσθλῳ, ἄλλο δὲ ὄρατον ἔχειν λαμπρὰ πονηρὸν τοῖς κληθέντων ἐθέλοισι. λυχνος δὲ κεραιώδης ἐν οἰκίᾳ λαμπρῆς, ἀγαθὸς καθόλου τὸν ὀφθαλμὸν καὶ ὕπελαιαν πᾶσι. Ἐπὶ ἀγαθῶν, γάμον. Ἐπὶ τῶν νοσοῦστων, ὑγίαν. ὁ δὲ μὴ λαμπρῆς ἀλλὰ ἀμύδρος, διεθυμίαν σημαίνει. Ἐπὶ τῶν νοσοῦστων οὐκ εἰς μακρὰν ἀναρῆναι, ὁ δὲ ἐσθλῶς ἀμύδρος, ἄσθλῳ γὰρ ἀπὸ τῆς λυχνος χεῖλος, καὶ τὰ ἀγαθὰ βεβαίωτα.

De Igne usuali.

CAP. 9.

Ignem vsualem modicum, & purum, Iac submissum videre, bonum esse dico. Multum verò & immodicum, malum est. Est igitur optimus ignis qui in foco clarus ac purus conspicitur. Multam enim opulentiam significat. Nam citra ciborum preparationem, non temere ignem in foco videre datur. Idem extinctus, inopiam portendit, & si quis in domo aegrotat, mortem ipsi praedicat. Bonum est & faces noctu ardentes habere sibi videri, maxime iuuenibus. Ut plurimum enim amores non iucundos significat, & actiones praedicat, propterea quòd possint pedibus subiecta videre. Verum alium facem habentem videre, malum est latere cupientibus. Lucerna ardens in domo splendida, bona est: acquisitionem enim & opulentiam omnibus significat, & innuptis nuptias, & aegrotis sanitatem. Verum non splendida sed obscura, tristitiam significat: & aegrotos non longè post occidit, extincta autem conseruat. Nam postea accendetur. Lucerna arca, & bona firmiora,

& mala forriora praeflagit. Testacea verò minus. Vtraque autem occulta reuelat. Lucerna in nauigio conspecta ingen-tem tranquillitatem a ventis portendit.

De partibus domus ardentibus.

CAP. 10.

Domus ardētēs puro igne, & nō colabentes, & corruptionem non sentientes, pauperibus opulentiam, diuitibus principatus comparant. Quae verò ardent puro igni, & comburuntur, & concidunt, & ab igne corrumpuntur, omnibus mala sunt, & talium interitum hominum significant, quales fuerint domus, aut parietes. Velut verbi gratia. Thalamus vxorem significat si extet, sin minus, dominum domus. Andrones verò in quibus viri versantur homines qui in domo sunt significant, tum cognatos, tum seruos. Gynaeceum verò seruas. Vestibulum domus, dominos significat: promptuaria & apothecae, possessiones & opes, aut etiam promos siue villicos significant. Atque haec quidem in totis domibus. Ex parietibus verò, is qui ianuatam habet, dominum designat, qui fenestram, dominam. Vbi autem non est fenestra, medius paries, dominum: dexter, liberos: sinister vxorem. Cum verò domus multas habuerit fenestras, & fratribus, & sociis mortem praeflagit, senioribus quidem partes domus ad orientem, iunioribus partes ad occidentem, partes septentrionales similiter orienti, meridionales similiter occidenti iudicandae sunt. Qui verò magnum ignem augent parietes, & splendidiore apparent, sumptuosiore vitam in melius transferunt. Ianuae ardentes, vxoris interitum significant, & vitam eius qui somnium vidit non in tuto positam esse. Ex his autem ea quae feram ac vestem habet, liberam vxorem significat, quae verò facile aperiri potest & admittit, vxorem: columnae puro igne ardentes & non pereuntes, liberos significant somniantis ad meliorem & splendidiorem fortunam transfressuros esse. Si verò corrumpantur,

Ἐπὶ κακῶν ἰσχυρότερα μαυνύμεται, ὁ δὲ ὄρατος κινος, ἐλαπτόν. ἀμφοτέρω δὲ τὰ κρυπτά ἐλέγχονται. λυχνος ἐν πλοίῳ ὀρώμενος, δεινῆς νυκτεμίας ἐστὶ σημεῖον.

Περὶ μερῶν οἰκίας κεραιώδων.

Οἰκοὶ κεραιώδεις καθαρά πυρὸς, ἔχειν συμπίπτοντες, ἔχειν διεφθάρμενοι, πένησι μὲν ὑπελείπειν. πλοίοις δὲ ἀρχαῖς ἀειποιοῦσιν. οἱ δὲ κεραιώδεις καθαροὶ πυρὸς καὶ κατακαυόμενοι καὶ συμπίπτοντες, ἔχειν τὸ πῦρ διεφθάρμενοι, πᾶσι πονηροί. καὶ τοιοῦτον ὄλεθρον σημαίνει ἀνθρώπων, οἱ αὖ ὡς οἱ οἶκοι ἢ οἱ πῆχοι. οἱ δὲ μὲν δαλάμας, τὴν γυναικῆ σημαίνει, ὡς ἔσθλῳ. εἰ δὲ μὴ, τὸν δεσπότην τῆς οἰκίας. οἱ δὲ ἀνδρώνες, τοῖς καὶ τὸν οἶκον ἀνθρώπων, συγγενῆς τε καὶ δεσπονας. ἢ δὲ γυναικῶν, τρεσπῆνας. καὶ τὰ καθόλου τῆς οἰκίας τοῖς δεσπότης. ταμίαι δὲ καὶ ἀποθήκη, τὰ κτήματα, ἢ τοῖς ταμίαις ἢ τοῖς οἰκονόμοις σημαίνει. τὰ αὖ μὲν ἐφ' ὀλίγων οἶκων. τοῖς καὶ τὴν δύραν ἔχειν, τὸν δεσπότην σημαίνει. ὁ δὲ τὴν θυρίδα, τὴν δεσπονα. ὅπου δὲ μὴ ἐστὶ θυρίδα, ὁ μὲν μισθὸς τῆς δεσποτίας. ὁ δὲ δεξιὸς, τέκνα. ὁ δὲ ἀριστερὸς, τὴν γυναικῆ. ἐπειδὴ δὲ πολλὰς ἔχει θυρίδας ὁ οἶκος, καὶ ἀδελφοὺς ἔχει, τὸν οἶκον καταργεῖ. τρεσπῆνας μὲν, τὰ καθόλου ἀναλώσει τὸ οἶκον. νεώτεροι δὲ, τὰ καθόλου ἐσπῆσαν. τὰ δὲ καθόλου ἀρχόν, ὁμοίως τῇ ἀναλώσει. καὶ τὰ καθόλου μισθῶν, ὁμοίως τῇ δούλῳ κρινέσθαι. οἱ δὲ μέγα πῦρ αὐξάνοντες πῆχοι, οἱ λαμπροτέρω φαιόμενοι, πολυτελέστερον τὸν βίον ἐπὶ τὸ βέλπον μετατρέψουσιν. δύραν δὲ κεραιώδεις, γυναικῶν ὄλεθρον σημαίνει. καὶ τὸν βίον τῆς ἰδούσης, οὐκ ἐν ἀσφαλείᾳ κείσθαι. πύτων δὲ ἢ μανθάλων ἔχουσα, ἐλθούσης γυναικῆ σημαίνει. ἢ δὲ δεινῶς νύκτωρ, τὴν γυναικῆ. κίονες δὲ καθαροὶ πυρὸς κεραιώδεις, ἔχειν τὴν βέλπον καὶ λαμπρότερον μεταστήσονται. οἱ δὲ σωστῆς ἰσχυροί, M. iij

ἰών ὀλεθροῦ σημαίνουσι

Στύλοι γὰρ οἰκῶν, παῖδες εἰσὶν ἄρσενες. ὡς πρὸς φησὶν Διελπίδης, τέρεμα δὲ καὶ ὑπερδύσεα καὶ ἀρυσφρακτοὶ καὶ κρεαίντες, παῖδων ὀλεθροῦ καὶ νόσας ἀπώλειαν μαινύονταί. οἱ δὲ θεμέλιοι, δεσποτῆρ' οἱ δὲ ἐργάται, συζυγίων καὶ φίλων. δένδρα δὲ τὰ μὲν παρὰ τῆς οἰκίας πεφυκότα, δεσποτῆρ'. τὰ δὲ ἐνδὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ, τὰ μὲν μεγάλα καὶ ἡμίδια, ὁμοίως δεσποτῆρ'. τὰ μὲν ἀρσενικά, ἀνδρῶν, τὰ δὲ θηλυκὰ, γυναικῶν. τὰ δὲ μικρὰ, φίλων καὶ συζυγίων. τὰ δὲ παντελῶς χθαμαλά, ὅθι πόδες καὶ μύρρινοι, οἰκοτῆρ'. ἀνακίμεν δὲ δοκεῖν πῦρ ταχέως ἀναπλόεθρον, καὶ ἐφ' ἐτίας καὶ ἐν κλιβάνῳ, ἀγαθόν, καὶ παῖδων σημαίνει γυνῆν. εἶσθε γὰρ καὶ ἡ ἐτία καὶ ὁ κλιβανός, γυναικί' εἶθε τὸ δέχεται τὰ παρὰ τὸν βίον ὄψιντα τὰ δὲ ἐν αὐτοῖς πῦρ, ἔγκλον ἔσεται πῦρ γυναικῶν μαινύοντα. τὸ γὰρ καὶ ἡ γυνὴ ὄψιντα γίνεται. τὸ δὲ καὶ εἶθε τὸ πῦρ ἐν πύλοισι, εἶτα ἀποβενύειν, εὐαυτῇ αἴτιον ζημιῶν σημαίνει ἡμέτερα. πάντα μὲν οὖν τὰ παρὰ πυρὸς λόγῳ ἀκλόουτα ὄντα, ἰκανῶς εἴρηται.

Περὶ κωνηγίου καὶ κωνῶν. 1α.

Ἐξῆς δὲ παρὰ κωνηγίᾳ καλῶς ἔχον εἶναι μὲν δοκεῖ εἰσαφροσύνη, λῖνα, καὶ σάλικες, ποδάγραι, βρέχοι, καὶ πᾶσα ἀρρωσασία. καὶ ἀνεφίλει κερύκερα, καὶ ὅσα παρὰ θῆρον ἀνθρώποι κατακυβασμένα ἔχουσι, κωνῶν. μόνους δὲ ἀγαθῶς, πῆρ δὲ ἀπείρους δυνάμεις, καὶ πῆρ ἀπολωλῶσι ζῆλον. ταχέως γὰρ πύτων εὐρεσιν παροτρύνει. πῆρ δὲ λοιπῶς ἐμποδοίμοις ἢ χρεῶν εἶθε πῆρ καταπλοκαί, καὶ κινδύνους καὶ ἀνδρας σημαίνει. ὅθι γὰρ βλάβη ζῶων πάντα κατακυβασίαν. αἰεὶ δὲ ἀμεινον αὐτὸν ἔχειν πάντα, ἢ ἄλλον ἔχοντα ἰδεῖν. ὅσα καὶ κρείττον τὸ κακοῦ τὸ κακοῦ εἶναι. κωνῆς δὲ θηροδύκοι ὅθι μὲν θῆρον ἐξίοντες, ἀγαθοὶ πᾶσι, καὶ παροτρύνει παροτρύνει. πῆρ φεύγουσι

fiorum interitum portendunt. Etenim velur Euripides alicubi ait:

Domus columna liberi sunt masculi. Altrae domus partes, & superior ianuae pars, & cancelli combusti, filiorum interitum, & bonorum perditionem praefagiunt. Fundamenta vero dominorum, murorum ambitus ac sepium munimenta, cognatorum & amicorum. Arbores autem aedes enatae, dominorum. Quae vero intra domum sunt, magnae quidem ardentis similiter dominorum, & masculae sane virorum: foeminae vero foeminarum, parvae autem amicorum & cognatorum. Quae vero penitus humiles sunt, velut buxi, & myrti, famulorum. Si quis sibi videatur ignem accendere, sique cito ardeat, tum in foco, tum in clibano, bonum est & filiorum generationem promittit. Similis est enim focus & clibanus mulieri, propterea quod suscipiant ea quae ad vitam commoda existunt. Ignis autem in ipsis, praegnantem fore mulierem vaticinatur, tunc enim etiam ipsa mulier callidior redditur. At vero immittere ignem his, deinde extinguere, sibi ipsi damni causam fore significat. Haec quidem igitur ad ignis rationem consequentia abunde dicta sunt.

De Venatione, & Canibus.

C A P. II.

Consequenter de venatione & canibus agere, commodum mihi videatur. Lina & furcillae, pedicæ, laquei, & totus plagarum ac indaginis ordo, & quae nubeculae siue plagulae appellantur, omniaque quae ad venationem homines comparare solent, mala sunt, & solum his bona qui fugitius persequuntur, & qui perditum aliquid quaerunt: celerem enim horum inuentionem praedicant. Reliquis impedimenta rerum necessariorum propter complicationes, & pericula & infidias significant. In perniciem enim animalium homines haec praeparant: praestat autem talia habere, quam alium habentem videre, quantum etiam melius est laedere quam laedi. Canes venatici ad venationem exeuntes, omnibus boni sunt, & actionum praenuntij. Verum reis & in

ius vocatis, mali. A venatione autem redeuntes, intrepidi & oriosi obseruati sunt, hoc est pauorem eximunt, & actiones impediunt. Sequitur porro ad sermonem de venatione, sermo de animalibus omnibus terrestribus bipedibusque & apodibus, ac quadrupedibus. Iactium autem ad quadrupedibus faciam. Canes alij sunt qui ad venationem educantur, & ex his alij sunt vestigatores, alij feras persequuntur & capiunt. Alij ad possessionum custodiam habentur, quos domus custodes & vinctos appellamus. Alij ad delicias, qui Melitae vocantur. Qui igitur ad venationem aluntur, ea quae foris comparantur bona significat, itemque actiones. Quare bonum est ipsos videre venantes, & quid accipientes, aut iam accepisse, & ad venationem exiuros. Actio enim significatiui sunt. Qui vero in urbem redeunt actionum impeditio significat. Ab operis enim cessant. Custodes domus canes, vxores & famulos, & quae sitas possessiones significant. Quare valentes & adulantes bonam domus custodiam, tum circa vxorem, tum circa domesticos portendunt, & possessionum multam securitatem. Aegrotantes iidem, morbum denunciant, & damnum rei pecuniariae. Asperi vero aut latrantes, iniurias ex huiusmodi personis praefagiunt, & damna magna. Alieni canes blandientes quidem, dolos & infidias ex malis viris, aut mulieribus alienis significant, mordentes vero aut latrantes, aduersitates & iniurias: & si albi fuerint, apertas. Sin nigri, clancularias. Si vero rufi, non omnino apertas. Si varij, grauiore aduersitate significant. Similes sunt autem non penitus generosis, neque liberis, sed valde violentis & impudentibus. Tales enim sunt canum mores. Saepè vero & febres portenderunt, propter astrum, fixum videlicet ipsum, qui febris causa existens, à quibusdam canis appellatur. Etenim violentum est & blandum animal, & febris simile. Porro Melitae, quae iucundissima in uita sunt significant, & quicquid inde voluptatis emergit. Proinde quicquid perpeffi fuerint mæroris ac tristitia significationem habent.

δὲ πονηροί. ἀπὸ δὲ θῆρας ἐπιπύοντες, ἀφοβοῖσι καὶ ἀποφεύγουσι πετρίλυται. ἐπεὶ δὲ τὰ περὶ κωνηγίᾳ, ὅθι ζῶων ἢ θηροδύκων πύτων λόγος. διπλῶν τε καὶ ἀπὸ πύτων, καὶ περὶ πύτων ἀρξομα δὲ ἀπὸ ἢ περὶ πύτων. τῶν κωνῶν οἱ μὲν, ὅθι θῆρον πρὸς φεύγουσι, καὶ πύτων οἱ μὲν εἰσι πύτων. οἱ δὲ, ὁμοίως πῆρ θηροδύκων. οἱ δὲ, ὅθι φυλακῆς ἢ κτημάτων. ἐς οἰκουροὺς & δεσμίους λέγουσιν. οἱ δὲ ὅθι τρηπυλῶν, καὶ οἱ μὲν τῶν κερύκερα. σημαίνουσι οὖν οἱ ὅθι θῆρον πρὸς φεύγουσι, τὰ ἔξωθεν περὶ κωνηγίᾳ καὶ πῆρ ἀγαθόν ἰδεῖν αὐτοῖς θηροδύκων, καὶ λαμβάνοντάς τε, καὶ ἡδὴ εἰληφῶτας. καὶ μὲν ὅθι θῆρον ἐξίοντες, παροτρύνει τῶν εἰσι σημαίνουσι. οἱ δὲ εἰς πύτων ἐρχόμενοι, ἀποφεύγουσιν σημαίνουσι. πύτων γὰρ ἢ ἔργων, οἱ δὲ οἰκουροὶ, σημαίνουσι γυναικῶν, καὶ οἰκίαις, καὶ περὶ κωνηγίᾳ κτημάτων. ὅθι ἐρρωμένοι καὶ ἀμεινοντες πῆρ δεσποτῆρ, ἀγαθῶν οἰκουροῦν καὶ παρὰ πύτων γυναικῶν καὶ παρὰ πῆρ οἰκίαις σημαίνουσι. καὶ τὸ κτημάτων πολλῶν ἀσφάλειαν, νοσοῦντες δὲ ἔσθι, νόσον παροτρύνουσι. καὶ πῆρ χρεῖμασι βλάβας, ἀγαθῶν πῆρ ἢ ὑλακτωμένων, ἀδύκων τὰ ὑπὸ τὸ πύτων μαινύοντα παροτρύνουσι, καὶ βλάβας μεγάλας. ἀλλοτρίοι δὲ κωνῆς ἀμεινοντες μὲν, ὁδύς καὶ ἀνδρας ὑπὸ πονηρῶν ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν, ἀλλοτρίων σημαίνουσι. δυνάμεις δὲ ἢ ὑλακτωμένους, ὅθι πῆρ καὶ ἀδύκων, καὶ εὐὰ μὲν ὡς ληλυτοί, φανερὰς. εὐὰ δὲ μὲν ὡς κερύκερα, εὐὰ δὲ πύτων, καὶ παντελῶς φανερὰς. εὐὰ δὲ πύτων, ἀμεινοντες τὰς ὅθι πῆρ μαινύοντα. εὐὰ καὶ οὐ παντελῶς εὐὰ εἶναι, οὐδὲ ἢ ὅθι πῆρ. ἀπὸ δὲ βλαβῶν καὶ ἀναγείναι. τὰ πάντα γὰρ τὰ κωνῶν ἢ θηροδύκων, καὶ πῆρ καὶ πῆρ ἢ θηροδύκων, εἶθε τὸ ἀστρον τὸν σείειν, ὅς παροτρύνει αἴτιος ὄν, παρὰ πύτων μὲν καλῶν. καὶ γὰρ, βλαβῶν ὅθι καὶ εὐὰ γινώσκον τὸ ζῶων, καὶ πῆρ ὁμοίως. οἱ δὲ μὲν ὡς, τὸ τρηπυλῶν ἢ πῆρ ἐν τῇ βίᾳ σημαίνουσι, καὶ τὸ ἢ θηροδύκων παρὰ αὐτοῖς. τὸ γὰρ ὅθι, πῆρ αὐτῶν, ἀμεινοντες καὶ αἰτίας εἰσι σημαίνουσι.

Περὶ ζῴων πρῶτων. β'.

Πρῶτα ὡς μὲν οἱ παλαιοὶ* σωέχων, λθκα μὲν ἀγαθὰ* μὲνα δὲ ποιησαί. αἷς δὲ ἐγὼ ἐπιρῆσα, παρθεῖα ἀνθρώποις εἰκόασι, δὲ τὸ πείθεσθαι τῷ ποιητῇ καὶ συναυλιζέσθαι, καὶ παρθεῖα σμῶδ, καὶ τῆς ἐπι τὸ βέλπον παρθεῖα, καὶ τὸ ὄνομα εἰς ση- μαντικοί. αἰσον οὐδ' ἐξ ἑξῆς πολλὰ παρθεῖα, καὶ ἀλλότρια ἰδέσθαι καὶ ποιησάν. μάλιστα τῆς ὄχλου παρθεῖα βυλομύοις, καὶ τῆς ἐπι τὸ ἀρχὴν σκελομύοις, καὶ σφι- σμῆς καὶ διδασκαλοῖς, ἔργων εἰς σημαντικοί. ἐπὶ δὲ καὶ κριός, παρθεῖα δασπύω βῆ ληπίος, καὶ παρθεῖα ἀρχόντα, καὶ παρθεῖα βασιλεῖα. κρίνην γὰρ τὸ ἀρχὴν ἔλεγον οἱ παλαιοὶ. καὶ τῆς ἀγέ- λης δὲ ἠγείτα ὁ κριός. ἀρχὸν δὲ καὶ ἐπο- χείσθαι πύτοις δοκεῖν ἀσφαλώς, δὲ ὀμαλῶν χροῖων, καὶ μάλιστα φιλολόγοις, καὶ τῆς ἐπι τὸ πλουτεῖν ὀρωμύοις, καὶ γὰρ τὰ γὰρ τὸ ζῶον, καὶ ἔρως νεόμωσαι ἔξ ἡμῶν. ἀγέλας δὲ ἔστω λθκα καὶ ἀρχόντα, ἔστω μὲνα καὶ ἀλλὰ πᾶσαι ποιησαί. λθκα μὲν ἠπῶν* μὲνα δὲ μᾶλλον. καὶ μᾶ- λιστα τῆς πλείοσι καὶ γὰρ τὰ μεγάλα κύματα, ἀγέλας ἐν τῇ σιωπῆι λέγειν, καὶ λέβρος ἐπαυγίζων, φησὶν ὁ ποιητής. παρθεῖα σποροῦ ἀνέ- μου λέγων, καὶ τὸ φοβερῶτα ἐν πλάγῳ, ἀρχὸν λέγειται. γάμοις δὲ καὶ φιλίας καὶ κοινωνίας οὔτε σιωπῶσιν, οὔτε τῶν αἰσῶν φιλαίποισιν* αὐτὸ γὰρ σιωπῶσιν ἀρχόντα, ἀλλὰ χροῖς ἀλλήλων νομομύοις καὶ κρημνῶν ἐπερῶν, αὐτὰ τε παρθεῖα ἔχασι, καὶ τῷ ποιητῇ παρθεῖα. ὅθεν ἐὶ ὁ ποιητής πλάττει τὰ αἰπὸλια καλεῖ, λέγων* Οἱ δ' αἷς τ' αἰπὸλια πλάττει ἀγέλας. Καὶ ἀγέλας αἰετὶ τῶν ἀρχόντων κερδοφόρον. Περὶ δὲ ἵππων, ἐν τῷ παρθεῖα ἀγέλας λόγῳ παρθεῖα. ἔλεγε δὲ τῆς δασπύω πῆ ἐπι κριοῦ κατ' ἐμῶν, καὶ παρθεῖα ἐξ αὐτῶν ἐν ἡμῶν ἐμπαρθεῖα, μνηστευομύοις δὲ καὶ μὲνα ἐν αὐ- τῶν τῶν ἡμέρας τῆς γάμοις ὅσπερ, hoc

De Animalibus omnis generis.

C A P. 12.

OVes velut veteres prodiderunt, albæ quidem bonæ sunt, nigræ verò malæ. Verùm ut ego observaui, oves homi- nibus similes sunt, propterea quòd obe- diunt pastori, & in eadem caula cohabi- tant. Suntque progressus & profectus in melius, ex ipso nomine quo Græcis ap- pellantur πρόβατα videlicet, significati- ua. Optimum igitur est & multas pro- prias oves habere, & alienas videre ac pascere, maximè his qui turbæ præesse volunt, & qui ad magistratus peruene- runt, & sophistis, & doctoribus ac ma- gistris, opera enim significant. Insuper autem & aries ad dominum referendus est, & ad principem, & ad regem. u. l. en enim imperare veteres dicebant, & Græci sanè arietem κριὸν appellant, & Græcis dux aries existit. Bonum est etiam super ipsos vehi sibi videri, securè & per planos locos, præfertim philologis, & his qui ad diuitias parandis animum ad ecerunt. Nam & velox est animal, & Mercurij fi- guram referre creditur. Capræ neque albæ neque nigræ bonæ sunt, sed omnes malæ: albæ quidem minus, nigræ autem amplius, & maximè nauigantibus. Nam & magnos fluctus caprarum vocabulo, αἴγας videlicet. Græci appellant, & sanè poëta inquit: λέβρος ἐπαυγίζων, hoc est, fortis capriflans, id est, Fortis & yn- dotus, de vehemenri vento loquens. Et pelagus maximè omnium horrendum ἄγρον vocatur. Nuptias autem, & amicitias, ac societates, neque consulant, ne- que iam contractas conseruant. Non enim gregatim pascuntur, sed seorsim in rupibus ac præcipitiis pascetes, & sibi- ipsis & pastori negotia exhibent. Vnde etiam poëta latos caprarum greges dixit, quum inquit:

Hi verò, caprarum grex velut amplius. Et iustus: Capras pascens, & natos pulchros generantē. At verò de equis in sermone de certami- nib. prædictū est. Fuit quispiā somniorū interpres, qui cuidā qui sibi visus fuit d. si- dere super ariete, & ex ipso ex anteriori parte cecidisse: erat autem is procius, puel- lam que desponsatam sibi habens, in illis ipsis diebus nuptias celebrare statuerat:

hoc somnium sic exposuit. Nimirū præ- dicere ipsi somnium, vxor tua scortabi- tur, & quod dici solet, cornua tibi faciet, atque sic euenit. & sanè ob somnij præ- sagium recusatis nuptiis, & tandem vix post multum tempus ab amicis persua- sus, duxit quidem illam ipsam quæ antea ipsi erat desponsata. Verùm præ somnij timore, vxorem custodiebar, & omnem diligentiam eius curandæ gratia adhi- bebat: & illa quidem quum annum su- peruixisset, inculpata, vira decessit. Quum autem aliam rursus duxisset vxorem, & putaret somnij minas iam prætergressas esse, & imperum suum id perfecisse, in in- fortunium incidit. Hęc enim ad vltimam scortationem progressa est.

Afni onus quòd iam ferentes, & agi- tatori obediētes, valentēque & veloci- ter ambulantes, boni sunt & ad amicitia, & ad societatem. Ad hoc enim vt non sūptuosa sit vxor, & sodalis, ac amicus, etiam alacriter obedituros esse eosdem significant, itēque beneuolos futuros. Sed & ad alias actiones commodāt, pro- pter nomen ὄνοι, quo Græcis appellantur. ὄνοσθαι enim, id est vitilitatem, ex prædi- ctis significant, & voluptatem ex iisdem. Nam iuuuissimo dæmoni dicati sunt Si- leno. Boni sunt etiam ad timores, pro- pter historiam quæ de ipsis fertur, & fa- bulam apud omnes diuulgatam. Ad pe- regrinationes autem multam securita- tem prædicunt: Verùm moras & tardita- tes operantur, ob ambulandi tarditatem.

Muli ad omnia commodi sunt, pro- pterea quòd ad operas commune faciunt, & maximè ad agriculturam.

Nāq; bobus parte hac multū sunt anteferēdi: Solis nuptiis resistunt & filiorum gene- rationi, ob id quòd femine gignituo hoc animal caret. Vbi verò efferati fuerint a- fini aut muli, in fidiis ex subditis signifi- cant. Muli verò etiam morbum, quem admodum sæpe observaui.

Boues operarij omnibus boni sunt. Gregarij verò turbationes & diuulgatio- nes significant, propter nomē, quo Græcis βόες appellātur: sed neq; periculū minus.

Taurus autē non vulgare aliq̄ signifi- cat, maximè si minetur, aut persequatur. Item minas ex præmentibus, si pauper fit qui somniū vidit aut seruus. Nauigan- tibus autem tempestatem significat. &

παρθεῖα αὐτῶν, ὅτι ἡ γυνὴ σου πορθεῖσθαι, καὶ τὸ λεγόμενον, κέρειται αὐτῶν ποιητής, καὶ οὕτως ἀπέβη* καὶ δὲ μὲν τῶν παρθεῖα τὸ ὄνομα εἰς ὀνειρε- τὸς παρθεῖα σμῶδ, πὴν γάμον ἐ μῶλις πο- τε πεισθεῖς ἔστω φίλων μὲν χροῖον πῆα, ἔρμια μὲν τῶν παρθεῖα αὐτῶν μνηστευομύοις. δε- δῶς δὲ τὸ ὄνομα, ἐφύλαττε τῶν γυνάικα, καὶ δὲ παρθεῖα ἀσφαλῆως διεγίνετο, καὶ ἐκείνη μὲν ἐν αὐτῶν ἐπιρῆσασα, διετέλεσεν ἀμμιπῶς. ἀλλῆλ' ἐπιρῆσασα γυνάικα, ὡς καὶ νομῶσαι αὐτὸν ἀποσπῆσαι τὸ ὄνομα, παρθεῖα τῶν δι- συρῶματι. ἀπέβη γὰρ ἐκείνη, εἰς ἔργων παρ- θεῖας ἐπιρῆσασα.

Οἱνοί φέροντες μὲν πῆ ἀχθος καὶ πειθομύοι τῶν ἐλαύνοντι, καὶ ἐρρωμύοι ἐ παρθεῖα βαδίζ- ζοντες, ἀρχῶν καὶ παρθεῖα φίλων καὶ κοινωνίαν. παρθεῖα γὰρ τῶν μὲν ἔξ πολυτεῖα τῶν γυνάικα καὶ πῆν κοινωνίαν, καὶ παρθεῖα μῶσαι ἀκούσασα ση- μαίνοισι καὶ ἀνάσασα. καὶ παρθεῖα τῶν ἀλλῶν ἐ παρθεῖα εἰσὶν ἀρχῶν δὲ τὸ ὄνομα. ὄνοσθαι γὰρ ἡμῶν παρθεῖα μῶσαι σημαίνοισι, καὶ ἡδῶσαι ἐπ' αὐτῶν, τῶν γὰρ ἡδῶσαι ἀνείκενται δαίμονι, σὴν ἡμῶν. καὶ παρθεῖα τῶν φέβους δὲ ἀρχῶν, δὲ τῶν παρθεῖα αἰσῶν ἰσοεῖαν, καὶ πῆ ἐν σιω- πῆι λέγων. παρθεῖα δὲ τῶν ἀποδημίας, πολλῶν παρθεῖα γροθῶοισιν ἀσφαλῆως πειροκῶσαι ἐ καὶ βροθῶοισιν ἐργάζοντα, δὲ τὸ καθῆρὸν τὸ βαδισμαῶς.

Ἡμίονοι δὲ, παρθεῖα πάντα ὅσπερ δῶσαι, δὲ τὸ ἕσπερ μνημονῶν ἡμῶν ἔργων, μάλιστα δὲ παρθεῖα γεωργίαν.

— Αἱ γὰρ τε βοῶν παρθεῖα ἐπέσται εἰσιν. Μόνον ἀπὸ ἀνοῖσι γάμοι, καὶ παρθεῖα πῆα, δὲ τὸ ἀσπερμον εἶναι τὸ ζῶον. ὅταν δὲ ἀ- γελῶσιν οἱ ὄνοι ἢ ἡμίονοι, ἐπιρῆσασα ἐν ἡμῶν ἕσπερ τῶν γυνάικα σημαίνοισιν. ἡμίονοι δὲ καὶ νόσον ὡς πολλῶν ἐπιρῆσασα.

Βόες ἐργάζονται, πᾶσιν ἀρχῶν. ἀρχῶν δὲ βόες, παρθεῖα καὶ παρθεῖα σμῶσαι σημαίνοισι δὲ τὸ ὄνομα* καὶ κινδύων.

Ταῦρος δὲ, οὐ τὸν τυχόντα σημαίνα, μάλι- στα ἀπεικῶν ἢ δῶσασα. καὶ τῶν ἐν ἡμῶν ἕσπερ ἐχόντων ἀπεικῶν, εἰάν ἢ πῆσας ὁ ἰδῶν ἢ δῶσ- λος. ναυαλλομύοις δὲ, χροῖα σημαίνα, καὶ

πληξας, γαυαζων, της ισοκροειας παθουσης π
 δνον. εοικε γδ πρ ισδ, η τη καταρτιω της
 νεως υλης, δεσ ταξ βυρας & τα κερεια.
 και τδ ερω παυ ετηρησα, και παυποτε συμ-
 φωιας απεβη. Ταυτα μ πει ετη ημερων
 και συμφωων ζωων. λοιπον δε πει ετη α-
 ρειων ζωων ειπειν.

Λεοντα ιδειν ημερον μδρ και σαινοντα και
 παρποντα αβλαβως, αγαθον αν ειη, και φε-
 ρον ωφελειας, γραβιωτη μδρ, απο βασιλευς
 αθλητη δε, απο της τδ σεματος διεξιας, δη-
 μοτη δε, απο αρχουτος, και δουλω, απο δε-
 σπου. πυθεις γδ και το ζωον εοικε δεσ το
 διωατον και ισχυρον, οταν δε απειλη η αρε-
 αινηται π ο λεων, φοβον τε επαζε & νοσον
 κλυτευεται. * εοικε γδ και η νοσος θηλειω
 και ταξ απο ποιουτων ανδρων απεικας μαν-
 τευεται, η πια απο πυρος κινδυνου. σκυμνης
 δε λεοντος δε εχλη και ιδειν, αγαθον οπισης
 παση. ως δε βππ το πολυ, και παμδου χρε-
 σον παραρρηδω.

Λεαινα δε, τα αυτα πρ λεοντα σημανη,
 πλυ ηπον και ταξ ωφελειας σημανουσα &
 ταξ βλαβας απειλοδσα και δεικνουσα, ουχ
 απο ανδρων αλλ απο γυναικων ημεδαμ
 κλυτευεται. ετηρησα δε πολλakis και αν-
 δρας πλουσιους σημανουσαν δεσ βεβλημενους
 επι κιναιδια βατ.

Παρδαλις δε, η ανδρα και γυναικω ση-
 μανη, πανεργω δε η κακοεπισ, δεσ το ποι-
 κλον τε χρωματος. πολλakis δε η απο ενων
 οντας, εν ος οι πλειστοι εζηονται, και νοσον η
 αλλον πνα φοβον ου τον τυχονα σημανη
 και πει ομματα κινδυνου.

Αρκτος δε, γυναικα σημανη. φασι γδ εν
 Καλλιπιδε αρκεδικης μετ βαλλειν το ζωον
 οι πει μετ μαρφοσων μωθολογησαντες, η
 νοσον δεσ το θηλειωδες και κινου και απο-
 δημια. επιδη ομφομος βππ πει αει κινου-
 μδρω ασρω, παλιν δε πω βππ το αυτη
 αποσροφω κλυτευεται και το ασρον αει
 εν τδ αυτη κινουμερον ου καταδεται.

Ελεφας εξω μ Ιταλιας η Ινδίας οραυδρος,
 κινδυνου η φοβον σημανη, δεσ το χρωμα,

si percusserit, naufragium, ex mali apice
 graue aliquid perpeffo. Similis est enim
 malo nauis, & toti ipsius structurae, ob
 coria & cornua, atque hoc ego valde saepe
 obseruauit, & semper concorditer in
 omnibus euenit. Haec quidem de man-
 fuetis & familiaribus nobis animalibus.
 Restat autem vt & de feris dica-
 mus.

Leonem videre mansuetum, & blandi-
 dentem, & innocuè accedentem, bonum est & uilitatem ferens, militi quidem à rege, Athletae uero à bona corporis habitudine, plebeio ex principe, & seruo ex hero. His enim hoc animal simile est, ob potentiam & fortitudinem. Quum autem minatur, aut aliquo modo effertur leo, timorem inducit, & morbum praefagit. Similis est enim morbus ipsi ferae, sed & minas ab huiusmodi uiris portendit, aut pericula ex igne. Catulos leonis & habere & uidere, ex a quo omnibus bonum est. Vt plurimum uero & filij generationem praedicit.

Leaena eadem quae leo significat, praeterquam quod minores commoditates blandiens, & minora damna minans ac mordens portendit, eaque non ex uiris sed foeminis oritur. Obseruauit autem saepe & uiros opulentos criminosos per ipsam significari. Est enim cinæda.

Pardalis & uirum & foeminam significat, maleficorum & malis moribus praeditos, propter varietatem coloris. Saepè uero & gentes externarum nationum, in quibus plurimi plagis insignantur. Sed & morbum, & aliquem alium timorem non uulgarem significat: & periculum circa oculos.

Visa mulierem significat. Aiuat enim ex Calistone Arcadica transformatum esse animal ipsum, qui de transformationibus fabulari sunt. Significat & morbum, propter feritatem & motum, & peregrinationem quoniam cognominis est lyderi quod semper mouetur, & rursum propter illud ipsum, reditum praefagit. Etenim lyderus hoc semper in eodem mouetur, & non occidit neque mergitur.

Elephas extra Italiam & Indiam per somnium uisus, periculum & timorem significat, propter colorem,

& ob magnitudinem. Horrendum enim est animal, & maximè non affueris. Verum in Italia dominum significat & regem, & uirum praeminentem. Quare ubi portauerit intrepidè, obediens ei qui in ipso uehitur, lucrum ab huiusmodi hominibus & beneficia praefagit. Vbi uero laxferit, damnum ex iisdem portendit. Saepè autem obseruauit, quod Elephas persequens & minans, morbum praedicit, & si apprehenderit ac interfecerit, mortem somniantis significat. Si uero non prehenderit, tum demum seruandum praefagit, ubi ad extremum periculum fuerit redactus. Aiuat enim Plutoni sacrum hoc animal esse: At uero mulieri nequaquam bonus est Elephas, neque uisus, neque accedens neque portans. Noui autem quandam foeminam in Italia opulentam & non aegrotantem, quae sibi uisa erat super Elephante uehi, & non ita diu post uita deceffit.

Onagri inimicitiam aduersus aliquem beneuolum non ualde generosum significant. Habent enim aliquam asinorum significationem. Meminisse porro oportet, quod omnia syluestria animalia in communi ad inimicos referuntur. Semper igitur melius est superare ea, quam ab ipsis superari. Inimicis enim superiorem fore significat, ita ut & uita illis superfit.

Lupus annum significat, atque hoc propter Lycabantem, id est anni tempus, qui ei cognominis apud Graecos existit, ueluti poetæ appellant. Contigit autem hoc ex eo quod circa haec animalia accidere comperimus. Semper enim in ordine quodam se mutuo sequentia flumen transmittunt. Ut anni tempestates inuicem succedentes annum perficiunt. Significat etiam inimicum quandam uolentum, rapacemque ac maleficum, qui palam aduersum insurgat.

Vulpes eadem quae lupus significat, uerum in hoc differt, quod inimicos non palam adorantes, sed clandestinè insidiantes portendit. Ut plurimum uero mulieres insidiantes significat.

Sim a uirum maleficum & impostorem significat.

Cynocephalus eadem quae simia significat, apponit autem euentui etià morbum ut plurimum illum qui sacer appellatur.

και δεσ το μεγατος. φοβρον γδ το ζωον, και μαλιστα τοις μη ειησιν αυτη. εν Ιταλια δε, δεσποτω σημανη & βασιλευς, και ανδρα μεγατον. οδεν επιδαι βασιλη αφουδως πειθουδρος πρ εποχουδρω, ταξ απο ποιουτων εργασις τε και διδραχμιας κλυτευεται. οταν δε βλαπηη, ταξ απο ετη ποιουτων βλαβας. πολλakis δε ετηρησα, ηεφας διακον η απεικων, νοσον παραρρηδω. και καταλαβων μδρ η δεσρησιμους, πρ ιδοντη θανατον σημανη, μη καταλαβων δε, εις εξακον κινδυνου ηδασιναι, & διωαι. και γδ φασι το ζωον ανακιδαι πρ Πλουτωνι γυναικη δε, ουδμωδς αγαθον οδεν, ουτε οραυδρος, ουτε παρσων, ουτε βασιζων. οδδα δε πνα γυναικς εν Ιταλια πλουσιαν & μη νοσοδαν, η εδουκε ηεφανη οχιδαι, η ουκ εις μακραι απεθανε.

Οναγρο δε, εχθρα παρσ πνα ευγνωμωνα ου παυ ευνηη. εχλη πρ π του σμυθολου. κλυτευεται δε χρη, οπ κοινον εχλη πωτα τα ζωα τα εργα, παρσ τοις εχθροις. αει αυ αιμεινον κρατειν πυτων, η κρατειδαι απο αυτη. ηη γδ εχθρων παρρηδαι σημανη και αποερερον εσεδαι.

Λυκος δε, ενιαυτων σημανη, δεσ τον λυκαυτα, πυτει τον χρονον ως οι ποιηται ονομαζουσι απο τδ πει τα ζωα ταυτα συμβεβηκοτος. αει γδ επιδρα αλληλοις εν τειξ, διεξιασ τον ποταμον. ας παρ αι τε εις οραμ επιδραμ αλληλας τελοσι τον ενιαυτον. & εχθρον δε βιαμον πνα η αρπακτικον η πανοδρον, και εν τδ φανδω ομοσε χωρωτα.

Αλωπηξ δε, τα μδρ αυτα πρ λυκω σημανη, δεσ φηρη δε, εν τδ τοις εχθροις ουκ εν τδ φανδω τοις οπισσοδμοις σημαναι, αλλα λαδρα οθησουλδουτας. ως δε βππ το πλειστον, γυναικας σημανη ταξ οπισθηδμιας.

Πιθηκος δε, ανδρα πανοδρον & ρηιτα σημανη.

Και ο κωνοκεφαλος, τα αυτα πρ πιθηκω σημανη, παρσ ετησιν η πρ αποτελεσμαη και νοσον, ως βππ το πλειστον πω ηρα και κλυδμω.

ἔδειπνεν τὸν κινδύων ποιοῦσι. καὶ τοῖς ἐχθροῖς σημαίνουσι ἐξ ὑδάτος ἢ δι' ὑδάτος ἐχθρὸν πλὴν ἔργασίαν. Δρύϊνα δὲ καὶ Παρθεῖα καὶ Φύσαλοι, πνινοὶ πάντες καὶ τοῖς ἀδύνατοι ἐκ πνιων σημαίνουσι, οὐκ ἀσύνων οὐδὲ ἐν πόλει διαφθιόντων. Σὴν δὲ καὶ Δύφας, καὶ Δίφας, καὶ ὁ καλούμενος λέων, καὶ ὅσα ἄλλα πολλὰ κατηλειμῶσι Νικάνδρος, οὐτὲ ὀρέμερα, οὐτὲ ὄμοσε χοροῦντα, ἀγαθὸν σημαίνει· ἄλλα δὲ κινδύους οὐ τοῖς συχνοῦται ἐπάγει. φελαγγία δὲ καὶ σκερπίοι, καὶ σκολοπενδραὶ, ποτινοὶς σημαίνουσι ἀνθρώποις.

Περὶ δειψίας. ιδ'.

Σ Ἀγνί, καὶ γέλιος, καὶ ἀμφίβλιτρον, καὶ ὅσα ἄλλα ἐκ λίνων πλέκεται ἐπιπίδηκα πρὸς δειψίαν, τὰ αὐτὰ τοῖς λίνοις τοῖς κωνιαίοις, καὶ ἄν' ἐμπεραθεν ἐμνήδην σημαίνουσι. ὀρμηξὶ δὲ καὶ ἀγνισσα καὶ καθεπτρες καὶ οἱ λεγόμενοι δολοῖτες, δολοῖς ἢ ἐνεδρας σημαίνουσι. αἱ δὲ ἀμεινον ταῦτα ἐχθρὸν δεκίαν, ἢ ἄλλοι ἐχθρὸν ἰδεῖν. καμείων δὲ ἰχθύας αἶμα πολλοῖς καὶ μεγάλαις, ἀγαθὸν καὶ κέρδος φέρον πάσι, πλὴν ἤδη ἐπιπίδρον πλὴν ἔργασίαν ἐχόντων, καὶ σοφιστῶν. τοῖς μὲν γὰρ σημαίνει τὸ ὄναρ· δεῖ τὸ μὴ διώσασθαι καὶ πρὸς ἔργα, καὶ σωθῆναι, καὶ δειψίαν· τοῖς δὲ, οὐκ ἐπιπίδρων πρὸς ἔργα καὶ ἀκροῦσθαι. ἀφῶνοι γὰρ εἰσὶ οἱ ἰχθύες. μικροὶ οἱ ἰχθύες λαμβανόμενοι, ἀνδρας σημαίνουσι, καὶ ἑδαμῶς κέρδος. ὧν ἐν τῷ περὶ Ἑφῆς λόγῳ, ἐν τῷ περὶ βίβλια ἐμνήδην, καὶ χαλκίδες, μαγίδες, τε ἰχθῆ, μεσοφίαι, καὶ ἄλλα πολλὰ εἶδη τῶν ἰχθύων ἴδεν. δε καὶ εἶδος ἰχθύος, δεφθορον σημαίνουσι, ἕκαστα δὲ ἐξ αὐτῶν. ὅσοι τῶν ἰχθύων εἰσὶ πικροὶ, τοῖς μὲν νοσοῦσι, φαρμακίαι· τοῖς δὲ ἐρρωμένοις, δολοῖς καὶ ἐπιβουλαῖς σημαίνουσι. καὶ κίχλη, φονίς, γέλιος, γελίς, τρομακίαι, καὶ τὰ ὅμοια. ὅσοι δὲ τῶν ἰχθύων εἰσὶ πυρροὶ, δολοῖς μὲν καὶ καιούργουσι, βασιτοῖς σημαίνουσι, νοσοῦσι δὲ, πυρετὸν λαβόν, καὶ φλεγμονάς.

in aqua periculum inducunt. Prædicunt etiam inimicos ex aqua aut per aquam quaestus facere. Dryina & parax, ac phylali; mali omnes sunt, & iniurias ex aliis quibus significant, non vrbanis, neque in ciuitate degentibus. Seps verò, & diphas, & diphas, & leo vocatus, & quæcunque alia animalia, quæ multa adeo Nicander enumerauit, neque vifa, neque propè accedentia ac impotentia, bonum quicquam significant, sed & pericula non vulgaria inducunt. Phalangia autem, & scorpj, & scolopendraz, malos homines significant.

De Piscatura. CAP. I4.

Σ Αἰγνα, & γρίπυ, & rete, & quæcunque alia ex lino texuntur ad piscaturam, eadem quæ retia venatoria, de quibus antea mentionem feci, significant. Funiculi verò seracci, & hamuli, & vncini, & qui Dolones appellantur, dolos & insidias significat. Semper autem melius est hæc habere sibi videri, quàm alium habentem videre. Capere pisces simul multos ac magnos, bonum est, & vilitatem ac lucrum omnibus parit, exceptis his qui sedentarium officium exercent, & sophistis. Illis enim otium significat somnium, propterea quòd non possint simul operas consuetas obire, simulque pricari, his verò ineptos auditores accessuros esse prælagit. Muti enim sunt pisces. Parui pisces siprehendantur frustitiam significant, & nequaquam lucrum. Horum autem mentionem in primo libro, vbi de cibo egi, feci, velut sunt, chalcides, mænula, sarda, plectroaphya, hoc est, apua quæ in sarragine fringuntur, & alia multa piscium species. Iam verò speciatim piscium singula species diuersam significationem habent, quorum ratio hæc est. Quicunque pisces varij sunt, ægrotantibus venena, lanis verò dolos & insidias significat, velut turdus, phuca, hiatula, iulia, stromareus, & confimiles. Quicunque verò piscis rufus est, seruis quidem & malefactoribus tormenta significat, ægrotantibus verò, febrem vehementem, & inflammationes;

his verò qui latere conantur, manifestationem portendunt, velut dentex, rubellus, cuculus, nullus, quæ trigla Græcis existit, & fœminis liberos non habentibus bona est. Ter enim parit, vnde & nomen ipsi merito impostum esse, & Aristot. in libris De animalibus, & Aristophanes in commentariis in Aristotelem tradunt. Quicunque pisces exuuntur, boni sunt ægrotantibus, & in carcere detentis, & pauperibus, & omnibus in aliquo infortunij casu existentibus. Deponunt enim incumbentia & circumstantia mala. Exuunt autem senectam pisces crusta inestri, squilla, locusta siue carabus, cancer, gammarus, pagurus, & quæ graus id est anicula appellatur, & quicunque similes existunt. Eadem autem genera etiam plagas sæpe portenderunt, propterea quòd seipsa feriunt, & peregrinationes indicant, quia amphibia sunt geminumque victum tum in terra, tum in aqua habent. Quicunque pisces ventrem nostrum exturbant, & sterquilinia educunt, eadem quæ olea significant, & eundem vsum hominibus exhibent, de quibus in sermone de alimento libro primo dixi. Soluunt autem alium, omnia testa inestri, purpura, murex, concha, rhombus, erinaceus, mitilus, peloris, chama, pectunculi, carcinades, & si quod aliud huiusmodi existit. Purpura autem & carcinades, piscatoribus & purpuratoribus sæpe conferunt. Pina autem & pinophilax, & cancer, etiam ad nuptias & societatem boni sunt, propter mutuum societatem ac beneuolentiam. Molles pisces solis his qui malefactum quoddam aggrediuntur conducunt. Nam ipsi mutato colore, & si quod aliud fuerint assimilati, latent: reliquis impedimenta & detentiones significant, ob vim retinendi & viscositatem. Sed & in actionibus multam imbecillitatem prædicunt, propterea quòd ossa non habent. Robur enim corporis sunt ossa. Sunt autem hi polypus, loligo, vrtica, nauphus, porphyrio, scopia. Hæc verò sola, etiam fugam meditantibus iuuat, propter dolum, quo vrens sæpe effugit. Meminit huius somnij etiam Antipho Atheniensis. Quicunque vero pisces cartilaginei sunt, ex his longi omnes vanum laborem significat,

τοῖς δὲ λαθῶναι τὴν πειρωμένους ἐλεγον σημαίνουσι ἐπάγει, καὶ σωθῆναι, ἐρυθρίνος, κόκκωξ, τριγλή, αὐτὴ δὲ γυναιξὶν ἀπέναντος ὄντι ἀγαθὴ. τρεῖς γὰρ κῶξ, ὅταν αὐτὴ καὶ τὸνομα εἰκότως φασὶ κῶξ, καὶ Δεισοπέλης ἐν τοῖς περὶ ζῴων, καὶ Δεισοφάνης ἐν τοῖς εἰς Δεισοπέλλω ἱσομνημασι. ὅσοι τῶν ἰχθύων ἀποδιδύσκονται, ἀγαθοὶ τοῖς νοσοῦσι. καὶ τοῖς ἐν ἐρική οὐσι καὶ πνινοῖς, καὶ πάσι τοῖς ἐν πνινοῖς οὐσι. ἀποθνήσκονται γὰρ τὰ περὶ μεμῆρα φαῦλα. ἀποδιδύσκονται γὰρ τὸ γῆρας, καὶ ἰχθύων οἱ μαλακώτεροι, κακίς, καρσίδος, κερκίος, ἀσακός, πάγυρος, καὶ ἡ λεγόμενη ρεαῖς, καὶ ὅσα ἄλλα ὄντι ὅμοια. ταῦτα δὲ, καὶ πνιγῶς πολλὰς ἀπορροιαὶ πύσας δὲ, τὸ εἶναι τὰ πνινοῖς, καὶ ἀποθνήσκουσι διότι ὄντι ἀμφίβιοι, ὅσοι τῶν ἰχθύων ἐκταραστῶσι πλὴν κοιλίαν ἠδὲ, καὶ ἐκκρίνουσι τὰ σκύβαλα, τὰ αὐτὰ τοῖς λαχάνοις σημαίνουσι, καὶ πλὴν αὐτῶν παρέχουσι τοῖς ἀνθρώποις ρεαῖαν. περὶ ὧν ἐν τῷ περὶ Ἑφῆς λόγῳ εἶρηκα· καὶ ὅτι γαστέρι πάντα τὰ ὀσρακόδερμα, πορφύρα, κίρως, ὄσρεον, καὶ ῥομβός, ἐρίνος, μῦς, πελωρίς, γέλιος, κτείνες, κακοκινάδες, καὶ εἴπ' ἄλλο τοιοῦτον. πορφύρα δὲ κακοκινάδες, ἀλιεύουσι καὶ περὶ ῥομβοῦ, πολλὰς συμφορὰς. πῖνα δὲ καὶ ὁ λεγόμενος πνοφύλαξ, καὶ κερκίονος, καὶ πρὸς γάμοι καὶ πρὸς κοινωνίαν εἰσὶν ἀγαθοὶ· δεῖ πλὴν πρὸς ἀλλήλους κοινωνίαν καὶ δύνασθαι· οἱ δὲ μαλακοὶ τῶν ἰχθύων, μένοισι τοῖς πανουργοῖς τὴν ἐπιχρῶσιν συμφοροῦσι. καὶ γὰρ αὐτοὶ μετὰ ἀλλοτρίους τὰ χροματὰ καὶ ὁμοίμετροι τοῖς τοποῖς ἐν οἷς αὐτῶν ἵκνῶνται, λαθῶνται. τοῖς δὲ λοιποῖς ἐμπόδου καὶ κωλύει σημαίνουσι, δεῖ τὸ κατελεῖν καὶ ἐξῆδες. καὶ ἐν τοῖς πρὸς ἕσιν, ἀπέναντος πολλὰς ἀπορροιαὶ. δεῖ τὸ ὅσα ἐχθρὸν ἰχθῆ γὰρ ὄμοια, ὅσοι εἰσὶν οἶδα, πολυτοῖς, πύσας, ἀνελήφης, κερκίος, πορφύρα, σπῖτα. αὐτὴ δὲ μὲν καὶ τοῖς ἀποθνήσκουσι βυλοκίμοις ἀφῶν. δεῖ τὸν δόλον, ὃν χρομῆν, πολλὰς ἀπορροιαὶ. μεμνηται δὲ οὐκίρως πύσας, καὶ ἀνελήφης ὁ ἀθῶμος. ὅσοι τῶν ἰχθύων εἰσὶν στελαχιοὶ, οἱ μὲν κερκίος πάντες, ματαμπονίαν σημαίνουσι,

ἢ τὰ ψιχθόμενα, οὐ τελειώσιν. ἐπειδὴ δὲ δια-
 λιθώσιν ἢ ἄλλοι χρωῶν, & ὅτι λεπιδες οὐκ
 ἔχουσιν, ἀπὸ ἑματι καθύκεινται, ὡς τῶν ἀν-
 θρώπων τὰ χρώματα. εἰσὶ δὲ εἶδη, μωραί-
 να, ἔχελικες, γόγγρος. οἱ δὲ πλατεῖς, καὶ κινδύους
 σημαῖνται εἰς τὸ θηλειώδες καὶ ὀπιθευλάς. ὅς,
 πρῶτον, νάρκη, βοδός, & ὁ λεγόμενος ἀετός, καὶ
 γαλέος καὶ ῥίμη, καὶ ἐπὶ ἄλλοι ποῦτοι ὁμοίον.
 ὅσοι δὲ ἔσθ' ἰχθύων, ὁμοιοὶ μὲν εἰσι λεπιδω-
 ποῖς, οὐκ ἔχουσιν δὲ λεπιδες, μεθίστηται τὰς ψι-
 χιδες τῶν ἰδιούτων σημαίνουσιν ὅς, θύνος, καὶ τὰ
 εἶδη αὐτῶν, πηλαμῶς, σίμος, σπύρευμα, καὶ κα-
 λοῖσας, & τὰ ὅμοια. μέγιστοι δὲ εἰσι μέγιστοι.
 & σκορπίοι, & κελαιοὶ, ἀετοειδῶς ὄντων ση-
 μαίνουσι πανούργους καὶ ἀνδρῶν ἀνθρώπων.
 κελαιοὶ δὲ & βλήννοι, πανήριος καὶ ἀνώφε-
 λισιν. ἰχθῆς δὲ οἱ λιμῶσι, ἀγαθοὶ μὲν ἵκωνται
 δὲ. καὶ γὰρ ἵκωνται εἰς τὴν θαλάσσιον πολυτε-
 λείας, καὶ τρέφουσιν οὐχ ὁμοίως.

Περὶ βατραχῶν. ιε.

Βάτραχοι δὲ, ἀδρας γόντας καὶ βιωμο-
 λοχοῖς προσσημαίνουσι, πῆς δὲ ἐξ ὄχλου
 περιζωμένων εἰσὶν ἀγαθοί. εἶδα δὲ πῆς οἰ-
 κητίω, ὃς ἐδόξε βατράχοις κοινούσι ὀπι-
 στέιν. καὶ προσέτι τῆς τῆ δεσποῦσι οἰκίας,
 ἄρχων ἔσθ' ἐν τῇ οἰκίᾳ ἀνθρώπων. ἢ μὲν γὰρ
 λιμνῆ, πῆς οἰκίαν ἐσημαίνον. οἱ δὲ βάτρα-
 χοί, πῆς ἐνδον ὄντας ἀνθρώπων. ὁ κοινω-
 λισμός δὲ, πῆς ὀπιθευλάς.

Περὶ θηλειῶν θαλασσιῶν. ις.

Θηλειῶν θαλασσιῶν ἐν θαλάσῃ ὄντων
 οὐδενὶ συμφέρει. πλὴν δελφίνος, οὗτος
 δὲ ἐν θαλάσῃ ὀρέμετος, ἀγαθός. & ὅπου
 ἀπείσιν, εὐεῖδεν πηδούμενον ἀνεμῶν ση-
 μαίνει. ἔξω δὲ θαλάσσης καὶ τῶν ὑπερῶν, πῆς
 θηλειῶν θαλασσιῶν, ἀγαθὸν ὀρέμετον. οὐ γὰρ ἐπὶ
 κωκυθῶν δύνονται. ὅπου καὶ μὴ δὲ εὐαπὸ σῶσαι
 εἰσπύρεται καὶ δυνάμεται. διὰ τῶν ἰχθῶν

& quæ speramus nō perficiunt: quoniam
 manibus elabuntur, & squamas non ha-
 bent, quæ corpori circumlitæ sunt, velut
 hominibus colores. Sunt autem hi, Mu-
 ræna, anguilla, congrus. At verò plani
 pisces etiam pericula significant, propter
 feritatem, & insidias, velut, pastinaca, tor-
 pedo, bos, & quæ Aquila dicitur, muste-
 lus, squatina, & alia his familia genera.
 Quicunque pisces squamosis quidem si-
 miles sunt, squamas autem non habent,
 spes eius qui somnium de ipsis vidit dis-
 solvant, velut Thunnus, & species ipsius,
 pelamis, simos, malleolus, monedula, &
 consimiles. Mormyri autem & melanuri,
 & scorpij, & gobij, morbum præfagiunt,
 maleficis & iniucundis hominibus. Co-
 racini verò & blemij, malis & inutilibus.
 Pisces stagnorum boni quidem sunt ve-
 rum minus. Nam & minus quam marinæ
 pretiosi sumptuosique sunt, & non simi-
 liter nutriunt.

De Ranis. CAP. 15.

Ranæ homines impostores & scurras
 significant, verum his qui ex turba
 rem parant, bonæ sunt. Novi autem que-
 dam famulum qui sibi visus est ranis pug-
 nos & digitorum nodos incutere, &
 præfectus est domui domini, ita ut impe-
 raret hominibus qui in domo essent. Sta-
 gnium enim domum significabat, ranæ
 verò homines in ipsa. Digitorum verò
 illis, quam græci condylisium, Latini
 quidam Talitrum appellant, imperium.

De Feris marinis.

CAP. 16.

Feram marinam in mari existentem
 videre, nemini conducit, excepto del-
 phino. Hic enim in mari visus bonus est,
 & quo abit, inde verum spiraturum pro-
 mittit. Extra mare autem & liquidum,
 omnis fera marina bona est cōspecta. Nō
 enim amplius lædere potest, quando ne-
 que seipsum servare valet, vtrpote tremēs
 & dolorose moriēs, quapropter inimicos
 supra

supra hoc quod nihil contra nos efficere
 possunt, etiam malos male perdendos ef-
 fe significat. Cæterum delphin extra ma-
 re visus non est bonus, ex charissimis e-
 nim aliquem defunctum videre signifi-
 cat.

De Laris & Mergis.

CAP. 17.

Lari & mergi, & quæcunque eiusmo-
 di marinæ aves, nauigantes in extre-
 mum periculum inducunt, sed non per-
 dunt. merguntur enim tales aves omnes,
 & in mari non suffocantur. Reliquis ho-
 minibus aut amicas aut scorta significat,
 aut viros impostores, raptoresque ac per-
 fidios, ex aqua aut per aquam quæstum
 ad alimoniam habentes. Porro quæ per-
 duntur, in hoc somnio non inueniuntur,
 quicquid enim ceperint deglutiunt.

De Piscibus mortuis.

CAP. 18.

Pisces mortuos in mari videre aut re-
 perire, non est bonum. Vanas enim
 spes significant, & quæ expectantur per-
 fici non sinit. Viuentes autem pisces
 accipere melius est, siue ipse veneris, siue
 ab aliis emptos accipias. Bonū est etiam
 appositis vesci, cæterum de præparatione
 ipsorum, itēque conditura, ex carniū
 conditura iudicationes facere oportet.
 At verò putare piscem in cubili videre,
 indicandum est vitæ malum, & nauiganti,
 & ægrotanti. Illi enim naufragium, huic
 periculum ex humoribus & liquidis, aut
 per liquida significat. Quod si mulier
 prægnans se piscem parere somnet, iux-
 ta veterum sententiam, mutum pariet.
 Verum ut ego obseruavi, breuis vitæ &
 non diu sup. ruiturum. Multæ verò e-
 tiam mortuos pepererunt. Omnis enim
 piscis extra continens suum, ipsam vide-
 licet aquam, positus moritur.

πῆς τῶν μηδὲν ἰχθύων, καὶ κωκυθῶν
 ἀπολέσται σημαίνει. δελφίν δὲ ἔξω θαλά-
 σσης ὀρέμετος, οὐκ ἀγαθός. ἔσθ' γὰρ φιλάττων
 πῆς ὀπιθεῖν ἀποθανόντα σημαίνει.

Περὶ λάρων καὶ ἀβηγῶν. ιζ.

Λάρωι & ἀβηγῶν & ὅσα πῆς αὐτὰ πα-
 λάσσι ὄντων ὄντα, πῆς πλεόντας, εἰς
 ἔχεται κατὰ τὴν κίνδυνον. ἀλλ' οὐκ ἀπολλύ-
 σι. καταδύεται μὲν γὰρ ταῦτα πάντα, ἀλλ'
 οὐκ ἀποπνίγεται τῇ θαλάσῃ, τῶν δὲ ἄλλοις
 ἀνθρώποις, ἢ τοῖς ἑτέροις σημαίνει καὶ μάχης
 γυναικῶν, ἢ ἀδρας γόντας, ἀρπακτικοῖς τε
 & ἀγαθῶν, ἔξ ὑδάτος ἢ δι' ὑδάτος ἔχον-
 τας πῆς ἐργασίαν πῆς πῆς ἔσθ' ἰχ-
 θῶν, οὐχ ἀπολλύεται, ὅτι γὰρ ἀπὸ λά-
 ρωσι, τῶν κατὰ πῆς.

Περὶ ἰχθύων νεκρῶν. ιη.

Ιχθῆς νεκροῖς ἐν θαλάσῃ ὄραν δοκεῖν ἢ
 θύρεν, οὐκ ἀγαθόν. ματαιὸς γὰρ ψιχιδας
 σημαίνουσι καὶ τὰ προσδοκώμενα, οὐκ εἶσθε
 πελαγίω. ζῶντας δὲ ἰχθῆς, ἀμεινον λαμ-
 βάνειν, & αὐτὸν ἀρεθῶν, καὶ παρ' ἄλλων λα-
 βόντα ἀνεῖσθαι. καὶ τῶν ἀρεθῶν εἶδη. πῆς
 τῆς σπουδασίας αὐτῶν καὶ τῆς ἀρπύσεως, πῆς
 κρίσεως, ἀπὸ τῆς ἑστῆς κρεῶν ἀρπύσεως ποιεῖται
 χη. & πῆς τῆς δοκεῖν ἰχθῶν ἐν τῇ καίτῃ
 ἰδίᾳ, πῆς τῆς πλεόντι νομίζων, & τῆς νο-
 σοῦσιν. τῆς μὲν γὰρ ναυάγιον, τῆς δὲ κίνδυνος
 δι' ὑπερῶν ἢ ἐξ ὑπερῶν σημαίνει. καὶ ἢ γυνὴ ἐν
 γαστρὶ ἔχουσα, ἰχθῶν εἰς τὴν ἀλάστον τεκεῖν,
 ὡς μὲν οἱ παλαγοὶ λεγουσιν, ἀφρονος γυνή-
 σι. ὡς δὲ ἐγὼ ἐπίρησαι, ὀλιγοχρόνιον. πολ-
 λαὶ δὲ καὶ νεκρὰ ἔτεκον. ἔξω γὰρ πῆς πε-
 εἰχθῶντος γυναικῶν πῆς ἰχθῶν, ἀποπνί-
 σται.

Περὶ τῶν ἰξόδων. 19.

Κλαμοὶ ἰξόδοιοι ἔξος, πῶς ἀποδύ-
μοις σιμάροισι, ἔτι δὲ ἀραπέταις εὐ-
είσοισι, ἔτι δὲ ἀπολωλότα σώζοισι, ἔτι δὲ
παραδοκῶδηρα πελειοῖσι· ἀλλ' οὐ πάντα.
τὰ μὲν γὰρ μακρόθεν ἔτι διεσώτα, πρὸς τὸν
χρῶματον ἀγροῖσι· τοῦτοι, πρὸς τὸν ἰξούοντα.
εἴτα δὲ ἔτι πῶς κελεύοις διαφύεσθαι. αἱ δὲ
λεξιόδοιοι νεφέλαι, ἔτι ὅσα ἄλλα περικτὰ ἔστι,
πρὸς θήρακ ὀρέων πεπονημένα, τὸν αὐτὸν
ἔτι τῶν σαλεύμασι λόγον ἔτι πῶς δικτύοις.
ἔξος δὲ ἀκολουθεῖ τῶν λόγων τούτων, πρὸς
ζῶων ἀποπόρων εἰπεῖν.

Περὶ ζῶων ἀεροπόρων. κ'.

Ὅρνιθες ἴσοι, πλοισίαι μάλλον ἢ πύνοις.
αἰμφοροὶ. οἱ δὲ μικροὶ ἔτι παχεῖς, πῶς
πύνοις εἰσὶ συμφοροτάτοι. οἱ μὲν γὰρ μεγά-
λοι, ἔτι δὲ μὴ λιπαῖς χεῖρασι ἔσφαται, ἔστιν
ὅτι μεγάλων ἐφιέμενοι. ἔτι δὲ τὸ πύχρον οὐκ
ἀναπύωτες λιμυρῆσιν. οἱ δὲ μικροὶ ἔτι ἀερ-
μολόγοι εὐπόροισι ἔχοντες ἔσφω, ἔτι ἐν
δέξει εἰσι. ἢ δὲ δὲ κατ' ἑίδος αὐτῶν ἔπιμνη-
σῶμαι, καλῶς ἔχον ἔτι μοι δοκεῖ.

Ἐπεὶ ἰδεῖν ὅτι πέτρα καθήμενος, ἢ ὅτι
δένδρον, ἢ ὅτι ὑψηλοτάτω τόπω, ἀγαθὸν πῶς
ἔτι πρῶτον ὀρμῆσι· φοβεύμενος δὲ, πονη-
ρὸν. ἔτι πῶς ἀποδύμων ἀρχὴ. ἰπλάμενος ἔτι ἡσυ-
χῆ ἔτι ἀπέχεσθαι, ὁμοίως ἀγαθὸν βραδείον
ἔτι φιλεῖ ἀπολαμβάνει, ὡς λόγος. Ἐπεὶ ὅτι
καθεστῶς ὅτι πῶς κεφαλῶν τῶν ἰδόντων, δε-
κῶν αὐτῶν μαντεύεται, ὅ, πῶς αὐτὸν ἔτι πῶς
ὄντι λαβοῖ, τανύτοι. ὁμοίως δὲ ἀετῶν βα-
σιλευδοῖ μὲν ἔτι μετρίως ἔτι πλοισίαι ἀνδρεί-
ται, ὁμοίως μαντεύεται, ἔτος γὰρ παλαιῶν ἀ-
ποδύμενοις πύχρον, πλάσσειν τὸ ἔτι ζεῶφειν
ἔτι ἀετῶν ὁμοίως. καὶ ἔτι ἔτι πῶς ποιούτων
δημιουργημάτων, πῶς πύνοις δὲ, ἀγαθὸν.
ἐναληφῆντες γὰρ ἔτι πῶς πῶν πλοισίαι, ὡφε-

De Auscipio. CAP. 19.

Calami aucupatorij & viscum, pere-
grinos congregant, & fugitivos
reperiunt, & perdita seruant, & quæ ex-
pectamus perficiunt, verum non omnia.
Quæ enim longè distant ad vntem du-
cunt, hoc est, ad aucupem. Quædam verò
etiam calamos effugiunt. At verò quæ
nubeculæ ac plagulæ appellantur, & que-
cunque alia texta sunt, & ad auium venationem comparata, eandem cum fagenis
& retibus rationem habent. Consequen-
ter autem promissus ordo exigit, vt de
animalibus volatilibus dicamus.

De Animalibus volatilibus.

CAP. 20.

Lites magnæ diuitib⁹ magis quàm
pauperibus conducibiles sunt. Par-
uæ autem & pingues pauperibus com-
modissimæ. Etenim magnæ propterea
quòd simplicibus cibis non vtantur, &
aliquando magnos appetentes, & vulga-
rem auersantes, famelicunt. Verum paruæ
& seminilegæ parabilem victum haben-
tes, non ita indigentiam tolerant. Cæte-
rum iustum videtur mihi esse etiam ha-
rum speciatim mentionem facere.

Aquilam videre in petra descendentem,
aut in arbore, aut in altissimo loco, bonū
est ad actionem progredientibus: timentibus
verò, malum, peregrinum etiam re-
ducit. Volantem autem videre sensim &
imperturbatam, similiter bonum est: tar-
dius autem euenire solet, vt rationabile
est. Aquila deueniens in capite eius qui
somnia, mortem ipsi prælagit. Quicquid
enim vnguibus apprehenderit mortifica-
cat. Vbi super aquila, regibus quidem &
magnatibus ac opulentis viris interitum
prædicat. Verus enim mos est hos mor-
tuos, tum fingere, tum pingere aquilæ in-
fidentes, & per huiusmodi officia cole-
re: pauperibus autem bonum est: suscepti
enim à quibusdam diuitibus non parum

commodi sentient, atque id peregre pro-
ficiscentes vt plurimum, & in alienam re-
gionem transfati. Aquila minans, minas
viri potentis significat. Mansueta autem
& accedens, aut dans aliquid, & vocè sua
loquens, bona obseruata est. Mulier si a-
quilam parere sibi videbitur, filium gi-
gaet, qui si quidem fuerit pauper, milita-
bit, & toti exercitui imperabit, velut a-
quila auibus. Nam & aliqua omnem
exercitum præcedit. Sin mediocris fortu-
næ fuerit, athleta euadet, & regi familia-
ris erit. Si verò diues, multis imperabit,
aut etiam regnabit. Aquilam mortuam
videre soli seruo conducit, & ei qui ali-
quem timet. Nam minanti & domino
mortem portendit. Reliquis actionum
impedimenta significat. Significat etiam
aquila præsentem annum. Est enim no-
men eius scriptum Græcis, vox videlicet
ἀετός, nihil aliud quàm primus annus.
At verò iuxta aquilarum differentiam,
etiam differentes ac diuersos euentus e-
uenturos esse iudicandum est.

Harpe mulierem significat regiam &
opulentā, & quæ ob pulchritudinem val-
de superbit, sibi que placet, & aliàs beni-
gnam, ac bonis moribus præditam. Ægy-
pius eadem quæ aquila significat.

Vultures & figulis, & tinctoribus co-
riorum, boni sunt, propterea quòd ab vr-
be seorsim habitant, & quòd mortua cor-
pora contingant. Medicis autem & a-
grotis mali, mortuis enim gaudent cor-
poribus. Significant etiam inimicos sce-
lestos & execrabiles, non habitantes in
vrbe. Sed & ad alia omnia incommodi
existunt.

Accipiter & miluus, raptores & præ-
dones significant. Accipiter manifestos
& palàm impetentes: miluus clandestinè
insidiantes.

Coruus adultero & furi assimilari po-
test, & propter colorem, & quòd serpe vo-
cem alteret.

Cornix, multum tempus & dilationem
rerum agendarum significat, & aniculam
propter annos, & hyemem, propterea
quòd hyemis nuncia existat.

Sturni turbam significant & viros ege-
nos, itémque vanam turbationem. quam
significationem etiam graculi habent.

Palumbes & columbæ mulieres signi-
ficant. palumbes quidem omnino scorta-

ληθόντων οὐ μικρά, ἀποδημόσαντες ὡς ἐ-
πὶ τὸ πολὺ ἔτι μετρίως. Ἐπεὶ ἀπειλών,
ἀπειλῶν ἀνδρῶν διωσθῆναι προσσημαίνει. πῶς δὲ
πρὸς δὲ ἔτι πρὸς τῶν, καὶ διδοῖς πῶς φθηνό-
μενος φωνῆ τῆ ἑαυτοῦ, ἀγαθὸς τετήρηται. γυ-
νή δὲ ἐάν ἔτι ἀπολάβῃ ἀετῶν τεκεῖν, γόν γυνή-
σι, ὅς ἐάν μὲν ἢ πένης, στραπύσεται, ἔτι στρα-
πύσεται ἀρξὶ πάντες, ὡς ἔτι ἀετῶν ἔτι ὀρνίθων.
ἔτι γὰρ ἀετῶν πῶς πῶς πρὸς ἀετῶν. ἐάν
δὲ μέγιστος ἢ, ἀθλήσι, ἔτι βασιλεῖ γῶραιμος
ἔται. ἐάν δὲ πλείστος, ἀρξὶ πολλῶν ἢ ἔτι βα-
σιλευδοῖ. ἀετῶν νεκρῶν ἰδεῖν, δούλω μῶν συμ-
φείρει, ἔτι τῶν φοβεύμενος πινά. τῶν γὰρ ἀπειλου-
ν ἔτι τῶν δεισθῆναι, ἀνάσσει μαντεύεται. πῶς δὲ
λοιπῶς, ἀποραξίαι σημαίνει. σημαίνει δὲ ὁ
ἀετῶς, ἔτι πῶς ἐνεσώτα ἑαυτοῦ. ἐστὶ γὰρ τὸ ὄνο-
μα αὐτῶν ζεῶφειν ἔτι ἄλλο, ἢ πρὸς τῶν ἔπι-
πρὸς ὅ τῶν ἀετῶν ἔτι ἀετῶν, ἀετῶν
νομίζων ζεῶφειν ἔτι τῶν ἀποτελεσμάτων γινεσθαι.

Ἄρπη δὲ, ζωαίκα σημαίνει βασιλευδοῦ
ἔτι πλοισίαι, μέγα δὲ ὅτι καλλι φρονοδοσῶν,
ἔτι δὲ γῶραιμος, ἔτι πῶς ἢ δεισθῆναι ἔτι κεχρημένω.
Καὶ ὁ ἀγροῖσι, ὅ τῶν αὐτῶν τῶν ἀετῶν σημαίνει.

Γύπες ἔτι κεραμεδοῖς ἔτι βυρσοδέψαις, ἀνα-
γοῖ, ἔτι τῶν πῶς πῶς ἀπομύδαται, ἔτι ἔτι τῶν
νεκρῶν ἀπέσθαι ἔτι ἔτι. ἔτι ἔτι ἔτι πῶς
νοσοῖσι, πονηροὶ νεκροῖς γὰρ χεῖροισι ἔτι ἔτι.
σημαίνοισι δὲ ἔτι ἔτι ἀναγῆς ἔτι μαροῖς,
οἰκοῦντες οὐκ ἐν πόλει. καὶ πρὸς τὰ ἄλλα
δὲ πῶς εἰσὶ πονηροὶ.

Ἰέραξ δὲ καὶ ἰκτῆνος, ἀρπαγῆς ἔτι ληστῆς
σημαίνοισιν. ἰέραξ μὲν φανεροῖς ἔτι ὁμοῖα
χοροῦνται. ἰκτῆνος δὲ, λάθρα ἔπιμνησθῶντες.
Κοραξ δὲ, μοιχῶν ἔτι κλέπῶν προσσημαίνει τ'
αἱ, ἔτι ἔτι τῶν ζῶων, ἔτι ἔτι τῶν πολλῶν δὲ
λάσσειν τῶν φωνῶν.

Κορώνη δὲ, χροῖον τὸ πολὺ, ἔτι παροικίῶν
ἔτι πρὸς ἔπιμνησθῶν ἔτι πρὸς ἔπιμνησθῶν ἔτι ζεῶφειν
ἔτι τῶν ἐπιμνησθῶν χιμῆρα δηλοῖ, ἔτι τῶν χιμῆρος
ἔτι ἔπιμνησθῶν.

Ψάρες ὄχλων σημαίνοισι ἔτι ἀφ' ὧν πύνοις,
ἔτι πρὸς ἔπιμνησθῶν. ἔτι οἱ κολοῖσι, ὁμοῖος.

Φάσκα δὲ καὶ πρὸς ἔπιμνησθῶν, ζωαίκα σημαί-
νοισι. φάσκα μὲν πῶς πῶς πῶν πῶν.

παιδεύει δὲ, ἐστὶν ὅτι ἐ κοσμίας ἐ ἀκοσμο-
 σπίννας. ἔστι δὲ ἐ ἀπὸ πολλῶν μιᾶν ζωῶν
 περικυβητοῦ ἢ ἀπὸ μιᾶς πολλῆς. σημαί-
 νοισι δὲ παύσειται, καὶ πλὴν ἐν πῶς παρρησι-
 μοῖς ἐπαφροδίσιαν, ἔστι τὸ ἀεικείδαι τῆ
 ἀφροδίτη. καὶ παρὸς φιλίας δὲ ἢ κοινωνίας,
 ἢ σιωαλλογίας πάσης, εἰσὶν ἀγαθῶν, ἔστι τὸ
 σιωαλλογιστικὸν αὐτῶν.

Γέρανοι δὲ ἢ πελαργοὶ κατ' ἀγέλης μὲν
 καὶ συρροφᾶς αἰ ὄρνιθες αὐτῶν ὀρώμεθα, λι-
 σῶν ἔφοδον ἐ πολεμίων σημαίνουσι. ἐ χυμῶνα
 ἐπαύροισι χυμῶνος ὀρώμεθα, ἔστι τὸ ἀνχμῶν.
 ἰδίᾳ ἢ ἐ κατὰ μόνους, ἐ πελαργὸς ἐ γέρο-
 νος, ἀγαθοί, ἐ παρὸς ἀποδημίαν ἐ ἀποδη-
 μίων ἀνακομιδῶν. ἔστι τὸ κτ' ἀεικείδαι
 ἀρῶν ὀρώμεθα, ἔστι τὸ ἀποδημίαν τε ἢ
 μεταπίσταται. καὶ παρὸς γάμον ἐ παιδο-
 ποιίαν, ἔστι τὸ γαμῶν τε ἢ γεννοῦ. μάλισα
 ἢ παρὸς παιδοποιίαν ὀπιτιδῆος ἢ πελαργόν
 ἔστι πλὴν γνομεθῶν ἔσθ' ὀκνεῖται πῶς
 γνομεθῶν ὀπιτιδῆος.

Κύνος, ἀνδρα σημαίνει μοιστικόν ἢ αὐ-
 τῶν πλὴν μοιστικῶν, ἐ πῶς κρυπτῶν ἢ ἔχει
 τὸ χρώμα. νοσοδοσ. δὲ, ὀρώμεθα μὲν, ὀπι-
 τῶν μαντεύεται. φθνηθῶν δὲ, ὀλεθρον.
 οὐ γὰρ παρὸς φθνηθῶν, εἰ μὴ παρὸς τῶν
 ἀποθνήσκων.

Πεεὶ χελιδόνος, ἐν τῶν παρὸς θανάτου λό-
 γῳ ὀπιτιδῆος.

Πηλεκάνης, ἀνδρας ἀνώμενος σημαίνουσι,
 ἀποδοσῶν τε ἢ ἀνδρας πάντα δρώντας, ἐ πῶς
 κλαπέται ἢ πῶς ἀπαπέτω, ἔστι τὸ παρὸς
 σημαίνουσι ἐ λήμης.

Πεεὶ ὀρνέων λιμναίων. καδ.

Nήοται δὲ ἢ ὅσα ἄλλα ὄντι λιμναία
 ἢ παρὸς ὀρνέων τὰ αὐτὰ πῶς λα-
 ροῖς ἐ πῶς ἀθῶνας παρρησιμῶν. ἐπειδὴ ἢ
 καὶ τὰ ἔνδομα ὄντι ἔσθ' ἴστανται, ἐ αὐτὰ
 ἐν τῶν παρὸς ὀρνέων λόγῳ καταπέτω.

trices. Columbae verò aliquando etiam
 honestas & matres familiàs. Licet autem
 & ex multis, de vna muliere coniectu-
 ram facere: & ex vna de multis. Signifi-
 cant etiam columbae in rebus agendis
 delectationem, propterea quòd Veneri
 sunt sacrae. Sed & ad amicitias ac societates
 ac conciliationes omnes, bonae sunt,
 propterea quòd congregantur viuunt.

Graes & ciconiae, gregatim quidem &
 agminatim si videantur, praedonum in-
 cursum ac hostium aduentum significat.
 Hyeme verò conspecta, tempestatem in-
 ducunt, aestate autem siccitatem. scorfim
 autem & singulatim tum ciconia, tum
 grus commodant, & ad peregrinandum,
 & ad reditum ab externis, propterea quòd
 secundum temporum circuitus videan-
 tur & profectioem, & reuersionem siue
 transmigrationem seruare. Commodant
 etiam ad nuptias, & liberorum genera-
 tionem, propterea quòd etiam ipsae nu-
 bant ac filias generent. Maximè autem
 ad liberos gignendos ciconia apta est,
 propter subsidium alimoniae quòd nati
 parentibus retribuere solent.

Cygnus virum significat musicum, at-
 que ad eò ipsam musicam. & occulta re-
 uelat propter colorem. Agrotatibus au-
 tem conspectus quidem, salutem praefagi-
 git. canens verò auditus interitum. Non
 enim canit prius quàm morti vicinus sit.

De hirundine in sermone de morte
 mentionem faciam.

Pelecanes viros perfidos significant,
 improvidè & praeter rationem omnia
 facientes, & futura, itémque fugituum,
 prope flumen & stagnum esse signifi-
 cant.

De Avibus palustribus.

C A P. 21.

ANates, & quaecunque aliae palustres
 aut fluuiatiles aues, eadem quae lani
 & mergi significant. Quandoquidem ve-
 rò etiam insecta animalia volant, ea ipsa
 quoque in auium censu recensèbo.

De Apibus. C A P. 22.

APes agricolis quidem, & his qui ex
 ipsis quaestum faciunt, bonae sunt:
 reliquis turbationes praedicunt, propter
 bombum & sonum quem edunt, & vul-
 nera, propter aculeum: & morbum pro-
 pter mel & ceram. Insidentes autem capi-
 ti somniantis, exercitus duci ac impera-
 tori futuro, bonae sunt. reliquis malae, &
 ut plurimum à turba aut militibus in-
 teremptum iri eum qui somnium vidit
 praefagiunt. Similes enim sunt turbae aut
 exercitui, propterea quòd duci ac regi suo
 subiectae parent. Occidunt autè, eo quòd
 morticiniis insidunt. Include apes bon-
 num est, similiter bonum est omnibus
 ipsas occidere, agricolis tantum. excep-
 ptis:

Vespa omnibus malae sunt. Signifi-
 cant enim in malos & crudeles homines
 incisurum aliquem esse.

Locustae & parnopes & mastaces ap-
 pellati, agricolis sterilitatem, aut semi-
 num corruptionem significant. Laedunt
 enim semina, eaque corrumpunt. Reli-
 quis cum malis viris aut mulieribus rem-
 fore significant.

Scarabaei, gallerucae, quae Graecis me-
 lolonthae, & cicendulae, solis his, qui for-
 dida & in honesta opificia exercent, vti-
 les sunt. Reliquis & damni, & actionum
 periculofarum significatiui sunt, maximè
 vnguentariis & aromataris.

De Navigatione.

C A P. 23.

SI quis nauigans videatur sibi bene na-
 uigare, omnibus bonum est, verum in
 tempestatem incidere, tristitias & peri-
 cula significat. At verò naufragium face-
 re, naue aut subuersa, aut coarupta, aut
 petris illisa, omnibus nocium est, excep-
 ptis his qui vi ab aliquibus detinentur, &
 feruis. hos enim à detinentibus liberat.
 Similis est enim nauis his qui ipsos reti-
 nent. Semper autem melius est in magna
 naue nauigare, & quae solida onera ha-

Πεεὶ μελισσῶν. κβ.

Mελισσαι, γαργαίς μὲν ἐ πῶς ἐξ αὐ-
 τῶν ἔχουσι πλὴν ἐργασίαν, ἀγαθῶν
 πῶς δὲ λοιπῶν, παρρησιμῶν σημαίνουσι
 ἔστι τὸν βομῶν, καὶ τῶν αὐμῶν ἔστι τὸ κέντρον ἢ νό-
 σον ἔστι τὸ μῆλον ἐ πῶς κηρόν. ὀπιτιδῆος
 ἢ τῆ κεφαλή τοῦ ἰδῶντος, στρατηγῶν μὲν ἐ δι-
 μουργῶν ὀπιτιδῆος, ἀγαθῶν. πῶς ἢ ἄλ-
 λοῖς, πονηρῶν ἢ ὡς ὀπιτιδῆος ἔσθ' ὄχλου ἢ
 ἔσθ' ἐργασίαν ἔστι φθαρῆσθαι σημαίνουσι
 τὸν ἰδῶντα. εἰκόσας μὲν γὰρ ὄχλου ἢ στρατῶν,
 ἔστι τὸ ἠγεμῶν ἔσθ' ὀπιτιδῆος, ἀγαθῶν δὲ,
 ἔστι τὸ πῶς ἀψύχους ὀπιτιδῆος. ἐγ-
 κλέειν ἢ λήσας, ἀγαθῶν ἢ ἀγαθῶν ὀ-
 μοῖας ἀγαθῶν πῶς πλὴν ὄντων γαργαίς.

Σφήκες ἢ πῶς κηρόν. παρρησιμῶν πῶς
 πονηρῶν ἀνθρώπων ἐ ὡμοῖς σημαίνουσι.

Ἀκρίδες δὲ καὶ πῶς κηρόν, καὶ οἱ λεγόμενοι
 μάστιγες, γαργαίς μὲν, ἀφοροῦσι ἢ φθορᾶν
 ὄντων κατὰ σημαίνουσι. σινοῦται γὰρ πῶς ἐπὶ
 μάστιγος ἢ ἀψύχους. πῶς δὲ λοιπῶν, πονη-
 ρῶν ἀνθρώπων ἢ ζωῶν παρρησιμῶν σημαί-
 νοισι.

Καὶ τῶν ἢ ἢ μολοκίνθαι καὶ λαμπυ-
 εἶδες, πῶς πῶς ῥυπαρῶν ἐργασίας ἢ ἀσύνουσι
 ἐργασίαν μόνους ἀφέλιμοι. πῶς δὲ λοι-
 πῶν, ἐ βλάβης ἢ παρρησιμῶν ὀπιτιδῆος εἰ-
 σὶ σημαίνουσι μάλισα δὲ, μωροπῶν ἐ
 ἀρῶν παρρησιμῶν.

Πεεὶ πλοῦ. κγ.

Πλέοντα δοκῶν εὐ πλεῖν, πῶς ἀγαθῶν,
 χυμῶν ἢ παρρησιμῶν, δις θυμῶν ἢ μω-
 ρῶν σημαίνουσι. τὸ ἢ ναυαγῶν, πῶς νεῶς ἢ τῶν
 αὐαβραπίσῶν ἢ ἀψύχους, ἢ παρρησιμῶν
 παρρησιμῶν, πάντας βλάβης πλὴν ὄντων βία
 ἔσθ' ὀπιτιδῆος κατεργασίαν, ἢ δούλων. πῶς γὰρ
 ἀπαλλάσσει τῶν κατεργασίαν. εἰκοῖς γὰρ τὸ πλοῖον,
 πῶς παρρησιμῶν αὐτῶν. αἰεὶ δὲ ἀμεινον ἐν με-
 γάλῳ πλὴν πλοῖον, ἢ φορητῶν σερῶν ἔχοντι.

διὰ τὸ ἐκ πολλῶν συσκευάζει, καὶ πολλὰ βαρύνει, καὶ ἄλλοτε ἄλλα. Ὅταν μὲν τοι πρὸς τὸν καρπὸν καὶ τὴν ὄραν τὸ ἔπος, τρυγῶν ἢ θελεῖν ὑπολαβόντων, αὐτὴ ἀγαθὸν αὐτὴ κακὸν ἢ τὸ συμβεβηκότων, εἰς ὁμοίαν τὴν ὄραν τὸ ἔπος τὰ σημανόμενα ὑποτίθεται. Οὐλοὶ δὲ ἐδράματι καὶ θυμῶδες ἀσχυρῶν, παρολακῆς ἐν τοῖς παρολακῶσι σημαίνουσι. καὶ κόπην. οὐδέπω γὰρ τὰ πάντα ἐπιμοι εἰσι ἔσθαι. Σιροὶ δὲ καὶ κάπτοι καὶ κελοὶ, καὶ πάντα τὰ ἐν οἷς θισαυελεῖται καὶ ἀποδίδεται τὰ ἀέρματα, γυναικῆς σημαίνε, καὶ τὸν βίον τὸ ἰδόντος καὶ τὴν ὑπαρξίν. ὅθεν οὐδὲ συνδιδόμενα οὐτε συμπιπτόντα, ἀγαθὸν νεύομεται. Θελῶσι δὲ ἐπεὶ βολοὶ καὶ φρεμοὶ ἐσκόλοπτες, καὶ οἱ ἀεὶ τοῖς ὄροις γυροὶ πογυροὶ μὲν τοῖς δὲ φροβουδῶσι ἀσφαλῆας εἰσι σημαίνουσι. παρὲς δὲ τοῖς κινήσεως καὶ ἀποδημίας, οὐ πάντι ἀρμόζουσι. καὶ βλάστει γὰρ σημαίνουσι, διὰ τὸ ἀποκεκλεμένα τὰ ἔσθαι. καὶ δὲ τοῖς λοιπῶν ἐγχειρήσεως, τοῖς παρολακῶσι καὶ ἀμύωντας, καὶ τοῖς σωματομορφοῖς ἐν τοῖς χεῖρας σημαίνουσι. Ἐξῆς δὲ ἀεὶ δένδρων καὶ φυτῶν, ποιήσασθαι τὸν λόγον.

Περὶ δένδρων πηλυτοῖων. κέ.

Δρυὶς, ἀνδρας σημαίνε πλοῖοις, διὰ τὸ ἔσθαιμον. ταύτης γὰρ τὸν καρπὸν, ἡδονοὶ Ἀρκάδες. ἐὶ ὁ ἀρχαῖος φησὶν Ἀρκάδες ἔσαν βαλανθοφάγοι. διηκοὶ δὲ καὶ παροβύτιον διὰ τὸ πολυετές. ἢ χρόνον διὰ τὸ αὐτὸ.

Ἐλαία, γυναικῆς σημαίνε, καὶ ἀθλοῖν ἐ ἀρχῶν καὶ ἡθελῆσαν, ὅθεν ἀγαθὸν διδάσκει ὄραν, καὶ τῆς ῥιζῆς ἡδρασημένω, ἐ καρπὸν ἔχουσαν πέπειρον ἐ ὠλεμον. τρυγόμενα δὲ αἰ χῆσαι, τοῖς μὲν ἄλλοις ἀπασιν, ἀγαθόν. δουλοῖς δὲ πληγῆς μαρτυροῦνται διὰ τὸ μὲν πληγῶν τὸν καρπὸν καὶ ἀποδίδεται. ἀνακλέγειν ὅ ἐλαίας χερσῶν, ἢ τρυβίαν ἐλαίας, λέγειν ὅ τὸν καρπὸν, πόνους καὶ καμάτους σημαίνε.

propterea quod ex multis composita sunt, & multa portant, & aliis alia. Cum tamen aliquis extra tempus & horam anni, vindemiare, aut metere, sibi videatur, siue bonum siue malum fuerit id quod aggredi constituit, in illam ipsam horam anni qua hæc fieri solent. ea quæ significantur differt. Falces, manipuli, & acerui spicarum, remoras in rebus agendis significant, itemque laborem. Talia enim nondum cibi idonei existunt. Viri & foueæ subterraneæ, ac fossæ frumentariæ, omniæque in quibus adteruantur & deponuntur semina frugum, vxorem significant, & victum ac substantiam bonorum eius qui somnium vidit. Vnde neque si conterantur, neque si concidant, bona iudicantur. Septa, ambitus, lepes, pali, & fossæ circum terminos egestæ, mala quidem sunt, sed timentibus securitatem significant. Ad motus verò & peregrinationes, non penitus conueniunt. Nam detentiones significant, propterea quod quæ intra ipsa sunt concludant. Iuxta reliquas verò aggressiones, auxiliaarios & adstantes adiutores, & qui in necessitatibus subsidio sunt, significant. Cæterùm] consequenter de arboribus ac plantis agemus.

De Arboribus omnis generis.

C A P. 25.

Quercus viros significat opulentos, ob alimoniam. Huius enim fructum comedebant Arcades, & Archæus, inquit, Arcades ex dura viuentes glande. Indicat & senem propter annositate: & tempus, eadem gratia. Olea mulierem significat, certamen, & principatum, & libertatem. Quare bonum est floridam videre, & radicibus innoxiam, & fructum habentem maturum ac tempestiuum. At verò si vindemiantur oleæ, alius quidem omnibus bonæ sunt, verum teruis plagas præagiunt, propterea quod cum plagis fructus eius decurtatur. Legere autem oliuas de terra, aut eadem temerere, labores & molestias significat.

Laurus

Laurus mulierem significat opulentam, ob perpetuam viriditatem: & formosam, ob speciositatem: & eorum quæ speramus irritum successum, ob amaritudinem, & quod edi non potest. In medicis autem & variis ad artem referenda est, propter Apollinam.

Cupressus longanimitatis, & moræ ac dilationis signum est, propter longitudinem.

Pinus & strobili, naucleris & omnibus nauigantibus ad naues referendæ sunt, propter nauium structuram, & picem, & resinam, quæ ex huiusmodi arboribus sunt: reliquis omnibus pigritiam & timores significant, propter solitudinis amorem.

Mali puniceæ, & mali, & piri, ac pirastri, & omnia huiusmodi, eandem cum fructu suo rationem habent, de quo in tractatione de alimento dixi.

Platani & populi nigre & vlmæ, & oxycæ, & fraxini, omniæque similia, solis his qui ad bellum & militiam animum adiecrunt, & fabris lignariis conducunt: illis propter quæstum quem ex ipsis faciunt: his propter opificium quod his fabricandis exercent. Reliquis propter sterilitatem, paupertatem & inopiam portendunt. Sola populus alba athleticis confert, atque id propter Herculem.

Buxi, myrti, & rhododaphnæ, mulieres scortatrices & non valde honestas significant: & his qui ad agendum aliquid prodeunt bonæ sunt. Et ægris refectio-nem ac sanitatem portendunt. Reliquis vani laboris signa existunt. Cæterùm de reliquis arboribus iuxta prædictam rationem iudicationes facere oportet, ita ut semper similia euentibus assumamus. Etenim nihil aliud est somniorum iudicatio, quam similibus appositio. Quin & eius meminisse proderit, quod arbores bonum quiddam si significantes, florentes & fructum ferentes bonæ existunt. Arefactæ autem, aut funditus euertæ, aut fulmine idæ, aut aliis igni combustæ, contraria significant. Et rursum, quæ malum quiddam significant, & abiurdos euentus habent, hæc arefactæ & corruptæ, com-modiores existunt. Consequenter porro post agriculturam, iustum fuerit & de stercore dicere.

Δάφνη δὲ, γυναικῆς σημαίνε, διὰ τὸν καρπὸν, ὅθεν ἀγαθὸν διδάσκει ὄραν, καὶ τῆς ῥιζῆς ἡδρασημένω, ἐ καρπὸν ἔχουσαν πέπειρον ἐ ὠλεμον. τρυγόμενα δὲ αἰ χῆσαι, τοῖς μὲν ἄλλοις ἀπασιν, ἀγαθόν. δουλοῖς δὲ πληγῆς μαρτυροῦνται διὰ τὸ μὲν πληγῶν τὸν καρπὸν καὶ ἀποδίδεται. ἀνακλέγειν ὅ ἐλαίας χερσῶν, ἢ τρυβίαν ἐλαίας, λέγειν ὅ τὸν καρπὸν, πόνους καὶ καμάτους σημαίνε.

Κυπάρισσος δὲ, μακροθυμίας καὶ παρολακῆς ὅτι συμβολοῦ διὰ τὸ μήκος.

Πίτυς δὲ καὶ σρόβιλοι, ναυκλήροις μὲν ἐ πᾶσι τοῖς ναυπλοῦδοις παρὲς τὰς ναῦς ἡσὶ ληπτεῖαι, διὰ τὴν καὶ σρόβιλου τὴν νεῶν, ἐ πᾶσαν, καὶ τὴν ῥηπίνω ἢ ἀπὸ πύτων τὴν δένδραν γυροδῶν. τοῖς δὲ ἄλλοις ἀπασιν, ἀκαθάρτου καὶ φροβῶν εἰσι σημαίνουσι διὰ τὸ φιλήρημον.

Ροιὰ καὶ μελίαι καὶ ἄπτοι καὶ ἀρχαῖδες ἐ πάντα τὰ ποιῶντα, τὸν αὐτὸν ἐχὼ τὸν καρπὸν λόγον, ἐν πᾶσι ἐν τῷ ἀεὶ ἔσθαι εἰρηκα.

Πλάτανοι καὶ ἀγχοῖ καὶ πηλεῖαι ἐ ὄξεια καὶ μελίαι ἐ πάντα τὰ ὄμοια, μολοῖς πῆς ὅτι πᾶσι πολεμοῖ καὶ στρατιῶν, καὶ πελοποιοῖς, συμφοροῖσι τοῖς μὲν, διὰ τὴν ἐξ αὐτῶν ἐργασίαν. πῆς δὲ, διὰ τὴν αὐτῶν ἐργασίαν. τοῖς δὲ λοιποῖς διὰ τὸ ἀκαρπν, πνίνας καὶ ἀπολείας εἰσι σημαῖον. μόνη δὲ λυκκῆ ἀθληταῖς συμφορὰ διὰ τὸν ἡερεκλέα.

Πύξι καὶ μυρρίνας καὶ ῥοδοδάφνας, γυναικῆς ἔπαρκαῖς καὶ οὐ πάντι κοσμίαις σημαίνουσι. καὶ τοῖς ὅτι τὸ παρολακῶν ὀρμωδῶσι, ἀγαθὰ. καὶ τοῖς νοσοδοσι ἀνιδήσιν καὶ ὑγίαιαν. τοῖς δὲ λοιποῖς, ματαροπονίας σύμβολα καθίστανται. ἀεὶ δὲ ἔσθαι λοιπῶν δένδρων, καὶ τῶν ὑποθηκῶν παρὲς παρολακῶν καὶ χερῶν ποιῶντα τῶν κηρίων, ἀποδίδεται ἀπὸ τῶν ὄμοια τῶν ἀποβόσεων. καὶ γὰρ οὐδὲν ἄλλο ὅστιν ὀνεροκρισία, ἢ ὀμοίου ἀποβόσεων. μεμνήσθαι δὲ ἐ τῶν χερῶν, ὅτι τὰ μὲν ἀγαθὸν π σημαίνουσα δένδρα, θαλλοῖτα καὶ καρποφοροῦντα, ἀγαθὰ αὐτῶν. ἀναμόμενα δὲ, ἢ παροβύριζα ἀναστρεφόμενα, ἢ κεραινοῦμενα, ἢ ἄλλως περὶ καὶ φερῶν, ἢ πᾶσι ἀπασιν σημαῖνοισι. τὰ δὲ ποτηροῦ σημαίνουσα καὶ ἀπασιν τῶν ἀποβόσεων, ἀναμόμενα καὶ ἀποβόσεων, ναυκατελέσσει καὶ ἡστανται. ἐξῆς δὲ τῆς γυρομίας, ὅτι ἀλλοῦ αὐτῶν καὶ ἀεὶ καὶ παρολακῶν εἰρηκα.

Περὶ κόπρου πάντοιας. κς'.

Κόπρος βοτάνη, γαρρῶν μόνος συμφέ-
 ρη, ὁμοίως ἢ ἡ ἰππεία καὶ ἡ ἄλλη πᾶ-
 σα πλὴν ἀνθρώπινας. τοῖς δὲ λοιποῖς, διςδυ-
 μίας ἢ βλαβας σημαίνῃ. μολιώουσα δὲ, καὶ
 νόσον. μόνος δὲ τοῖς τοῖς ρυπώδης ἐργασίας
 ἐργαζόμενοις συμφέρει, ἔκ λιστέλης ὅσα τε-
 πρήται. Ἀνθρώπινα δὲ κόπρος πολλὴ ὀρω-
 μῆν, πολλὰ καὶ ἀεφῶρα σημαίνῃ κακά.
 ἔχει δὲ ὡδὲ, ἐν πλατείᾳ καὶ ἐν ἀγροῖ, καὶ
 ἐν παντὶ δημοσίῳ τόπῳ ὀρωμῆν, ἐργὰ χεῖ-
 ρα τοῖς πόποις ἐν οἷς αὐτῶν εἴη. πολλὰ μὲν ὅ
 καὶ ποσειδῶν καὶ ἑλίου. ὡς ἐστὶν ὅτι τοῖς ἀφῶ-
 κούσαντας τοῖς ἐαυτῶν μεγάλα ἀναιμαξῶν
 κακά ἐποίησεν. ἀποπν εἰ αὐτῶν καὶ μο-
 λιμάδαυ κόπρω ἀνθρώπινα. κατὰ ῥῆσιν
 ποσειδῶν, οἶδα δὲ πᾶσα ὅς ἐδδξεν ἐταῖρον καὶ συ-
 νήθη πᾶσα πλάσιον, ὄντα αὐτῶν φίλον, ὄντα
 καὶ τῆς κεφαλῆς καταπλήσων. οὗτος διεδξ-
 ζατο πλὴν οὐσίαν, καὶ ἐκλήρον μῆσιν τὸν ἐταῖ-
 ρον. καὶ πάλιν αὐτῶν ἐδδξέ τις ὑπὸ πνοῆς γωέλ-
 μου πένθος ποσειδῶν καὶ ὑπὸ αὐτῶν
 μεγάλα ἐβλάθη, καὶ ὑπὸ ἀρχῆν πῆν με-
 γάλῃ πατίεσεν. καὶ γὰρ εἰκὸς τὸν μὴ ὑπο-
 ρουῶντα, τὰ ἑαυτῶν τῶν ἰδῶντων ποσειδῶν τὸν
 δὲ πένθον καὶ οὐδὲν ἔχοντα καταλείπειν, κα-
 τὰ φρονήσιν τῶ ἰδῶντος, καὶ ἀρχῆν πατίεσ-
 λειν αὐτῶν. εἰ δὲ αὐτῶς τις ἑαυτῶν μολιῶσι
 καὶ σκελῶν ἀφῆς, ἑαυτῶν μεγάλων κακῶν
 αἴτιος ἔσται, καὶ ποσειδῶν νόσος. πονηρὸν δὲ
 καὶ τῆ κοίτῃ ἀναφῆναι, μακρὰν γὰρ ἴσον
 μαντεύεται. ἐπειδὴ οἱ μὴ διωκόμενοι ἀνα-
 φῆναι καὶ ποσειδῶν ἐργασίας ὄντες, σκαφῆσαι τῆ
 κοίτῃ. πολλὰ μὲν καὶ γυναικὸς καὶ ἐρω-
 μῆνης διέστησι τὸ ὄντα, ἀλλὰ τῶ ἰδῶντος καὶ οὐ
 τῆς γυναικὸς, εἴτε τὸ πλὴν κοίτῃ μολιῶται.
 ἐν ᾧ δὲ τις οἴκει οἴκῳ χαμῶν ἀποπατεῖν,
 μὴ χηρῶσται ἐπὶ τῶ οἴκῳ σημαίνῃ. οὐχ
 ἡδέως γὰρ τις τοῖς μολιῶμενοις ἐνδῶν βί-
 βει. πάντων εἰ αὐτῶν εἴη ὑποπαλέστερον καὶ φο-
 βερότερον, τὸ ἀποπατεῖν ἐν ναυῶ θεῶν, ἢ ἐν

De Stercore omnis generis.

CAP. 26.

Stercus bubulum agricolis solis con-
 ducit, similiter & equinum, aliudque
 omne, excepto humano. Reliqui tristiti-
 as & damna significat. Inquinans vero
 etiam morbum. Solis autem hts qui for-
 dida opificia exercent conduct, eiusque
 vtile esse obseruatum est. At vero huma-
 num stercus multum si videatur, multa
 & diuersa mala significat. Habet autem
 hoc modo. In platea, & foro, & omni
 publico loco conspectum, prohibet vi-
 locis in quibus fuerit. Saepo vero & pro-
 gredi impedit, & aliquando obedientes
 vxoribus suis magna mala luere fecit.
 Absurdum est & humano stercore inqui-
 nari alicunde defluente. Noui quendam
 qui sibi visus est, locum & familiarem
 quendam diuitem, qui ipsi amicus erat,
 per somnium in caput ei cacare : hic suc-
 cessor bonorum & haeres illius socij fa-
 ctus est. Et rursus visus est sibi quispiam
 à quodam familiari paupere percacari, &
 ab ipso multum laesus est, ampliùsque
 confusione magna pudefactus est. Veri-
 simile enim erat, illum quidem opulen-
 tum bona sua somniantì tributurum
 esse: hunc vero pauperem, & nihil quòd
 relinqueret habentem, eum qui somnium
 vidit contempturum esse, & in magnam
 confusionem proiecturum. Si vero quis
 se ipsum stercore inquinat, crura sua inde
 conspurcans, eaque percacans, sibi ipsi
 magnorum malorum autor erit, insuper-
 que aegrotabit. Malum est etiam si quis
 in cubile stercus emittat, magnum enim
 morbum praefagit. Nam qui exurgere
 non possunt, & in extremis constituti sunt,
 cubile percacant. Saepenumero vero &
 vxorem & amicam dissociat somnium,
 culpa somniantis, & non vxoris, propter
 ea quòd cubile inquinat. Carterum si
 quis in domo qua in habitat humi aluum
 exonerare sibi videatur, non amplius do-
 mo vsurum esse significat. Non enim iu-
 cunda est in inquinatis conuersatio. Om-
 nium autem periculosisimū & maximè
 horrendū est, in templo dei cacare, aut in

foro, aut platea, aut balneo. Deorum
 enim iram, & magnam turpitudinem, &
 damnum non vulgare praefagit. Insuper-
 que & occulta manifestat. Saepo vero etiā
 odium somniantis efficit. At vero cacare
 aliquem desidentem in oleto, aut super
 matula solida, multaque stercora excer-
 nere, omnibus bonum est. Multam enim
 alleuacionem curarum omnisque tristi-
 tia significat. Corpus enim post aluum
 exoneratam leuissimum redditur. Com-
 modat & ad peregrinationem huiusmo-
 di somnium, & ad eius qui apud exteros
 peregrinatur reditum, atque hoc propter
 ipsum nomen quo stercus Graecis & φῶδος
 quasi reditus & secessus appellatur. Ego
 vero obseruauì & iuxta litus, & in vijs, &
 in aruis, & iuxta flumen, & stagnum ca-
 care, bonum esse, idemque significare fi-
 cuti si quis putet se in oleto excernere,
 rectè & rationabiliter huiusmodi sic eue-
 niente. Neque enim loci illi à cacante læ-
 duntur, exhibentque ipsi cacanti com-
 moditatem, vr atque turpitudine onus
 ventris deponat. Sequitur autem ad hunc
 fermonem, vt & de fluminibus, & fonti-
 bus, stagnisque ac puteis dicamus.

De Fluminibus, Stagno, Fon-
 te, ac Puteo.

CAP. 27.

Flumina puram & perspicuam aquam
 habentia, & quiete fluentia, bona sunt
 feruis, & litigantibus in iudicio, & pere-
 grinari uolentibus. Similia enim sunt flu-
 mina heris & iudicibus : propterea quòd
 faciant quaecunque volunt citra corre-
 ctionem, & ex suis ipsorum sententia. Si-
 milia sunt item peregrinationibus &
 moribus, propterea quòd aqua non ma-
 neat, sed semper praeterfluat. Vbi vero
 turbatum & sordidum fuerit flumen, do-
 minorum & iudicum minas portendit,
 & ab omni peregrinatione arceret. Si vero
 etiam aliquam possessione eius qui som-
 niū vidit abreptam vixerint flumina, om-
 nino dānum maius inducūt, vnaque cum
 dāno etiā periculum significat, si ipsum
 videntem simul abripuerint, & adhuc pe-
 ius est, si in mare deuexerint. Malum est

ἀγροῖ, ἢ πλατείᾳ, ἢ βοθραίῳ. θεῶν τε γὰρ
 μῶν, καὶ μεγάλῃ ἀρημοσίῳ καὶ ἡ-
 μῶν οὐ πλὴν τυχεύσαν ποσειδῶν. ποσειδῶν
 δὲ, καὶ τὰ κρυπτά βίβει. πολλὰ μὲν ὅ καὶ
 μῶσος ἐργάζεται παρὰ τὸν ἰδῶντα. ἀποπατεῖν
 δὲ ἐν κοπρῶν κατὰ ἑλίου, ἢ ἐπὶ λασιάνου
 στερεῶν, καὶ πολλὰ ἀποκρίνεν σκύβαλα, ἀγα-
 θὸν πᾶσι. πολλὰ γὰρ κουφισμὸν φροντίζων καὶ
 πόσις αἰτίας σημαίνῃ. καὶ γὰρ τὸ σῶμα μὲν
 τὸν ἀποπατεῖν κουφισμὸν γίνεται. ἀγαθὸν δὲ
 ἔκ ποσειδῶν μῶν τὸ ποιῶν, καὶ ἀποδημῶν
 ἀνακομιδῶν εἴτε τὸ ὄνομα ἀφοδὸς γὰρ κα-
 λέται. ἐργὰ δὲ ἐτήρησα καὶ τὸ παρὰ ἀρχῆν
 ἀποπατεῖν, καὶ ἐν ὁδοῖς, καὶ ἐν ἀρούραϊς, καὶ
 παρὰ ποταμῶν, ἔκ λίμνῃ, λιστέλης ὄν, καὶ τὰ
 αὐτὰ σημαίνον, τῶ δοκεῖν ἐν κοπρῶν χε-
 ζεῖν ὀρθῶς καὶ κατὰ λόγον ἀποβαίνοντος τῶ
 ποιούτου. οὐτε γὰρ οἱ πόποι οὐπι ὑπὸ τῶ ἀ-
 ποπατεῶντος βλάπτονται αὐτῶν τε τῶ ἀπο-
 πατεῶντος παρέχουσι χρεῖς ἀρχῆς ἀπο-
 φορέσασθαι. ἐστὶν δὲ τῶ λόγῳ, καὶ παρὰ πο-
 ταμῶν καὶ πηγῶν εἰπεῖν καὶ λίμνης ἔκ φρέατος.

Περὶ ποταμῶν, καὶ λίμνης, καὶ
 πηγῆς, καὶ φρέατος. κζ'.

Ποταμοὶ καθαροὶ καὶ διαδῆς ἔχοντες
 ὕδωρ καὶ ἡρέμα ρέοντες, ἀγαθοὶ δούλοισ
 καὶ δικαιοδομοῖς καὶ ἀποδημίῳ βυλοδομοῖς.
 εἰκόσσι γὰρ οἱ ποταμοὶ δεσποταῖς καὶ δικα-
 σῆς. διὰ τὸ ποσειδῶν ὅσα αὐτῶν βουλοῦνται
 ἀνυποβλήτως καὶ κατὰ γῶμῶν ἑαυτῶν. ἀπο-
 δημῶν δὲ καὶ κινήσσι, διὰ τὸ μὴ μένεω
 τὸ ὕδωρ, ἀλλὰ ἀεὶ ῥεῖν. ἐπειδὴ ὅ δὲ
 λῶν καὶ ρυπώδης ἢ τὸ ὕδωρ, καὶ πλὴν ἀπο-
 δεσποτῶν καὶ δικαστῶν ἀπειλῶν σημαίνουσι οἱ
 ποταμοὶ, καὶ πόσις ἀποδημῶν ἐργασίαν. εἰδὲ
 δὲ πᾶσι ἀρπάσαντες κτήματα τῶ ποταμῶν
 τὸν ὄνειρον ὑπερέωσιν, ἐκ παντὸς βλάβῃ
 ὑπερέωσιν μείζονα τῆ βλάβῃ δὲ αἷμα καὶ
 κινήσων σημαίνουσι, εἰδὲ αὐτῶν σωματῶ-
 σαντες τὸν ὄντα, καὶ μάλλον κερκόν, εἰδὲ
 καὶ εἰς θάλασσαν ἐμβάλλουσι. ποτηρὸν δὲ,

ἢ τὸ ἐν πλωμῷ ἐστὶν αἰετὸν καὶ ἀετὸν καὶ ἄλλοις ἰσχυροῦς, ἢ
 μὴ δυνάσθαι ἐξελθεῖν. ἢ γὰρ αὐτὸ ὑπομένειν πῶς
 ἐν τῷ πλωμῷ οἰεῖται, καὶ οὐκ εὐχρηστος εἶναι τὰ
 κακά. Χειμάρροι δὲ πλωμοὶ, καὶ δίκαιος
 σημαίνει ἀνώμονας, καὶ δεσποτίας ἀν-
 δρείς, ἢ ὄχλους, δὲ τὸ βίαιον καὶ μεγαλόφω-
 νον. ἀγαθόν δὲ πῶς περὶ, μάλιστα τοῖς
 ποσὶν εἰ δὲ μή καὶ ἐν νησὶ ἀμύδου. εἰ δὲ πῶς
 δὲ τὸ μὴ δυνάσθαι ἀντιπρὸς διήγεῖν ὑπο-
 στρέφειν ὑπολάβοι, ἄμεινον αὐτῷ ἀφίστασθαι
 καὶ μηκέτι δικάζεσθαι. μὴ δὲ πῶς ὁσέως δὲ
 ὑποστῆ τὸ παρόν. μὴ δὲ ἐν ὄχλῳ ἀναστρέφε-
 σθαι, νησὶ δὲ ἐν παταμῷ δοκεῖν ἢ νησὶν,
 εἰς ἕσπετον ἢ ἄσπετον σημαίνει κινδύνον. ἢ μάλ-
 λον ἐὰν πλωμῷ νησται. ὅσα γὰρ ἰχθύες ὄντι
 γῆς πάσης, εἰκὸς ποσῶτα ἐν ἀνθρώπων ἐν ὑ-
 γρῷ παρῶν. αἰεὶ δὲ δεινῶς ἀμύδου ἄμεινον, ἢ
 μέγιστον κολυμβῶντα διύπνησεν. πλωμὸς εἰς
 οἰκίαν ῥέων κατὰ πόρον, ἀνδρὸς πλοισίου εἰσο-
 δὸν εἰς τὴν οἰκίαν μαντεύεται ἐπὶ ὠφελείᾳ
 τῆς οἰκονομίας. πεταρχαίμος δὲ καὶ ἰσχυ-
 ρός, καὶ μάλιστα ἐὰν πικρὸν ἔσται ἐν τῇ οἰ-
 κίᾳ, ἐχθρὸν βίαν σημαίνει, ὅς πολλαὶ τὴν οἰ-
 κίαν καὶ τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ βλάσται, ἐξ οἰκίας
 δὲ πλωμὸς ἐκρέων, πλοισίῳ μὲν ἀνδρὶ καὶ
 μέγιστον δυνάμει, συμπερὶ, ἀρξὴ γὰρ τῆς πό-
 λεως καὶ πολλὰ φιλοζυμῶντος εἰς τὸ δι-
 μέσον ἀναλώσει, πολλοῖτε ὄντι τὴν οἰκίαν
 αὐτῷ φοιτήσοισι, δεινῶν δὲ χεῖροντες. πάν-
 τες γὰρ τὸ πλωμὸν δέονται, πικρὸν δὲ ἀνδρὶ,
 δὲ ἀλλὰ τὴν γυναικῶν, ἢ πικρὸν ἐν τῇ
 οἰκίᾳ, μὲν ἐκρέων ἢ ἐν ἀσχημονοῦντα. ἢ
 λο δὲ ὑδρὸς εἰς οἰκίαν ῥέων, ἰσχυρὸν μὲν, ἐμ-
 πτιστοσύνην τὴν οἰκίαν ὀνειδιστὶ σημαίνει.
 τὸ δὲ κατὰ πόρον, κτήσιν καὶ χεῖρατα ἀε-
 τῶν σημαίνει. φρέαρ δὲ ἰδεῖν ἐν τῇ οἰ-
 κίᾳ ἢ ἐν ἀγρῷ οὐκ ἐν ἀσχημονοῦντα, ἀγαθόν
 εὐστίας γὰρ ὁπῆκισιν σημαίνει. ἀγαθὸν δὲ καὶ
 ἀπύδου, γυναικῶν καὶ παίδων. νύμφαι τε
 τὰ ῥέον ἐν τῷ φρέατι καὶ ἀσχημονοῦντα, τὸ
 φρέαρ τοῖς ἐκρέων τὸ ὁπῆκισιν αὐτῶν χεῖρατα πα-
 ρέχει. ἀγαθόν δὲ καὶ πικρὸν ἰδεῖν φρέαρ πλημ-
 μύρηντες ἢ ὑδατὸς, ὅταν γὰρ μὴ ὑδατὸς χεῖρατα,
 ἔπειτα τὸ ὑδατὸν χεῖρατον καὶ ῥέον ὑδρὸς φρέατος,

& in flumine stare ac abundari circum-
 allabente flumine, & non posse exire.
 Neque enim sufferre poterit quis mala
 ex hoc insomnio, etiam si valde magno
 ac generoso animo praeditus sit. Torren-
 tes autem iudices significant inclemen-
 tes, & dominos insuaves, & turbas, pro-
 pter violentiam & strepitus magnitudi-
 nem. Bonum est hos penetrare, maxime
 pedibus, aut etiam natatu. Si vero quis
 reuertere se putet, ob id quod torrentem
 transmittere non possit, melius est ipsi
 desistere, & non amplius lites agere, ne-
 que dominum in praesens adire, neque in
 turba versari. Natate sibi videri in flumi-
 ne aut stagno, ad extremum periculum
 deuenturum esse significat, sed magis si
 flumine natet. Quaecunque enim pisces
 in terra patiuntur, talia verisimile est &
 hominem in liquido passurum esse. Sem-
 per vero melius est pernatat in cessanter,
 quam natatori interim somnum obre-
 pere. Fluius in domum fluens purus, vi-
 ri diuitis in domum ingressum praeflagit,
 vnde vtilitas inhabitantibus est accessu-
 ra. Turbatus vero ac turbidus, & maxime
 si quid eorum quae in domo sunt moue-
 tur, inimici violentiam significat, qui &
 domum & inhabitatores multo damno
 afficiet. Si vero de domo effluat fluius, o-
 pulento viro & multum potenti condu-
 cit. Imperabit enim vibi, & multa muni-
 fice & liberaliter in rem publicam expen-
 det, multique in domum ipsius venient
 egeni & indigentes, omnes enim flumini
 opus habent. Caterum viro pauperi cri-
 minatur vxorem, aut aliquem ex dome-
 sticis, adulteriis inquinatum, aut alias tur-
 piter se gerentem. At vero aliam aquam
 in domum fluentem videre, ardentem
 domum visurum esse significat, si qui-
 dem turbida fuerit aqua. Pura enim pos-
 sessiones & pecunias accessuras praeflagit.
 Puteum videre in domo aut agro qui
 prius non fuit, bonum est: bonorum e-
 nim acquisitionem significat. Ei vero
 qui vxorem & liberos non habet, vxor-
 em & liberos portendit. Nymphae enim
 sicut in puteo, & quemadmodum vxor,
 sic puteus domesticis necessaria, & quibus
 opus habent, exhibet. Bonum est & plen-
 num puteum videre aqua inundate, modo
 non superfundatur, quando quidem aquae
 quae superfunditur & ex puteo fluit,

bona quae accesserunt, vxorem videlicet
 & liberos, non permanitura esse praeflagit.
 Eadem significatio est etiam, vbi alieni
 homines eam ipsam aquam ex puteo hau-
 riant. Stagnum magnum eadem quae flu-
 men significat, exceptis peregrinationi-
 bus: hoc enim a peregrinando arceret, pro-
 pterea quod aqua in ipso non fluat, sed
 semper in eodem loco manet. Paruum
 autem stagnum aut etiam mediocre, fec-
 minam significat opulentam rebus ve-
 nereis gaudentem. Suscipit enim & sta-
 gnum eos qui inscedere volunt, nemi-
 nemque arceret. Optimum insuper est &
 in stagno, aut flumine nauigare, & non
 natate. Fontes autem & scaturigines, &
 salientes, aqua bona iuuantem, omni-
 bus ex aequo boni sunt, maxime agrotan-
 tibus & egenis, alteris enim opulentiae,
 alteris salutis signum existit. Nihil enim
 aequae nutrit ut aqua. Resiccata autem fon-
 tes, & aquam non habentes, contraria
 omnibus significant.

De Paludibus, Montibus, Viis,
Salibusque, ac Comallibus.

C A P. 28.

Paludes pastoribus solis conducunt,
 reliquis actionum impedimenta si-
 gnificant, & viatoribus impedimento
 sunt propterea quod imperuiae existant.
 Montes autem & saltus, vallésque ac co-
 ualles, & sylvarum omnes, tristitias & timo-
 res, & turbationes & oria praeflagant.
 Seruis vero & malefactoribus tormenta
 & plagas. Et diuitibus damna, propterea
 quod cadantur, & semper aliquid amit-
 tant. Praestat autem semper tales pene-
 trare, & vias in ipsis inuenire, & ex his in
 campos deuenire, & non in ipsis somno
 obrui. Qualescunque porro vias se quis
 ambulare putauerit, eiusmodi vira vte-
 tur. Etenim latae & planae ac leues & ca-
 pefres, multam in rebus agendis facili-
 tatem praedicunt. Verum leues sed tamen
 accliuas, cum dilatione & anxietate ac
 tristitia proposita successura esse signifi-
 cant. Si vero quis transgressum esse, & ad
 finem peruenisse se putet, decliuas quidem
 omnibus actiones impeditas & infectas
 reddunt, exceptis timentibus & fugiētib.

τὰ πρὸς ἄλλοις ἀγαθὰ, γυναικῶν τε καὶ
 παίδων, μὴ ἀσχημονοῦντα μαντεύεται. τὸ αὐτὸ
 δὲ καὶ ὅταν ἀλλοθιότινες ἀπὸ τοῦ τῶν ὑδα-
 τῶν φρέατος. λίμνη δὲ μεγάλη, τὰ αὐτὰ τῶν πο-
 τῶν σημαίνει, πλὴν τῶν καὶ τῶν ἀσχημονοῦντων.
 αὐτὴ γὰρ ἐπὶ τῶν ἀσχημονοῦντων, δὲ τὸ ὑδρὸς ἐν
 αὐτῇ μὴ ῥέειν, ἀλλὰ μῦθεν αἰεὶ ἐν χώρᾳ
 τῇ αὐτῇ. συμπερὶ δὲ καὶ μικρὰ λίαν, γυ-
 ναῖκα σημαίνει ὁπῆκισιν ἀφροδίταις χεῖρον-
 σαν. δεχεται γὰρ τοῖς εἰσβαίνειν βουλομένοις.
 καὶ ἢ λίμνη, ἐν οὐκ ἀπείρα. εἴη δὲ αὐτὴ ἀε-
 στον καὶ ἐν λίμνῃ ἢ ἐν πλωμῷ, πλεονεξία καὶ μὴ νη-
 χεσθαι. πικρὸν δὲ ἐν κρήνῃ καὶ πίδακας, ὑδα-
 τὸν ἀγαθὸν πλημμυροῦσθαι, ἀγαθὸν πᾶσιν
 ὁπῆκισιν, μάλιστα δὲ τοῖς νοσοῦσι καὶ τοῖς ἀπό-
 ροις, οἷς μὲν γὰρ ὑπελείπει, οἷς δὲ, ἰσχυρῶς
 εἰσὶ σημαίνει. οὐδὲν γὰρ ἔσται ἔσφιμον ὡς
 ὑδρὸς. αὐαυνοῦντα δὲ καὶ μὴ ἔχουσαι ὑδρὸς
 τὰ ἀναπῆα πᾶσι σημαίνει.

Περὶ ἕσπετον, καὶ ὄρατον, καὶ ὄρατον.

να πῶν τε, καὶ φαρμάκων, καὶ.

EΛΗ ποιμαίνοντες μόνους συμπερὶ, τοῖς δὲ
 λοιποῖς, ἀσχημονοῦντα βεβαιότατα, καὶ
 τοῖς ὀνειδισίαν ἐμποδίζει γίνεται, δὲ τῶν ἐν
 αὐτοῖς ἰσοδίας. ὄρα δὲ, ἐν ἰσχυρῶν, καὶ ἀίκα,
 ἐν φάραγγας, καὶ ὑλαί πᾶσαι, διεδυμίας καὶ
 φόβους καὶ περὶ καὶ ἐπὶ φρέατος πρὸς σημαί-
 νοισι. δούλοισι δὲ καὶ κακούργους βασιάνους ἐν
 πληγῶν, ἐν πλοισίσι βλάσται. δὲ τὸ κατὰ πό-
 ρου, καὶ αἰεὶ πικρὸν ἀσχημονοῦντα. αἰεὶ δὲ ἄμεινον
 ταῦτα δεκπερὶ, καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς ὀνειδισίαν δι-
 εσκεν. καὶ ὄρα πῶν τε εἰς πεδία καπέ-
 να, καὶ μὴ ἐπὶ ἐν αὐτοῖς ὄνειδισίαν δι-
 οίας δὲ αὐτὸ ὄνειδισίαν ἐν ὑπολάβοι,
 πικρῶν χεῖρατα βίω. αἰ μὲν γὰρ πλαστῶν καὶ
 ὀνειδισίαν καὶ λέγει καὶ ἐν πεδίοις οὐσαι, πολλὰ δὲ
 μῦθεν ἐν τοῖς πρὸς ἄλλοις πρὸς ἀσχημονοῦν-
 τῶν αἰεὶ δὲ λέγει μὲν, ἀναπῆα δὲ, καὶ παρὰ
 κῆρας καὶ διεδυμίας σημαίνει ἀνύσιν τὰ πρὸς
 κῆρας ἐὰν δὲ πῶς ἐξ ἀσχημονοῦντα ἐν ὄνειδισίαν ἀ-
 φήραται νομίσαι, αἰ μὴ κατὰ πόρον, πᾶσιν εἰσὶν ἀ-
 σχημονοῦντα, πλὴν τῶν φρεατῶν καὶ φουζόντων.

ἢ γὰρ τὰς ἀπογραφὰς, ὡς ἄρα ἀπέθανεν. οἷα δ' ἀρχὴν, πορφύρεον ἢ χρυσοῦν ἀναγκάζει τὴν ἀρχὴν φορεῖν, ὁλοθρον τοῖς νοσοῦσι σημαίνει, καὶ τὰ κροπὴν ἔχει. τὸ δὲ ἱερατεῖον καὶ ἱεροσύνην καὶ δῆμον λαβεῖν, ἀγαθὸν πάντων, πάλιν ἴσθι ἀποκριτομένων. ὅτισημοὶ γὰρ οἱ ἱερεῖς. οἷον ἐν αὐτῆς ὑποτάξει θεοῦ ἱερεῖς εἶναι, πλοῦτον αὐτῶν καὶ τὸ ἀγαθὸν ἀποθέσται ἀπὸ πάντων ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν. συνημάτων δὲ ἢ οἰκίας ἀρχὴν καὶ ὀφειλομένην, πᾶσι συνουσίας καὶ ἀνδίας βιωτικῆς περιεποιήσιν. πολλὰς δὲ καὶ ζήμιας, μάλιστα δὲ τοῖς δοκοῦσι καὶ παρ' ἐαυτῶν φιλοσημεῖσται, καὶ εἰπεταί πινὸς ποιεῖν ἢ ὀφειδοῦσι διδοῦσαι. πᾶσα δ' ἱεροσύνη καὶ πᾶσα ἀρχὴ ἢς μὴ μέτεται γυναικί, ἐάν ὑποτάξει γυναικὶ ἱερατεύειν ἢ ἀρχὴν, θάνατον αὐτῆς προκαταρτύνει. καὶ πᾶσα ἱεροσύνη καὶ πάλιν αὐτῶν ἀρχὴ ἢς μὴ μέτεται ἀνδρὶ δὲ τὸ ἔθος ἢ νόμον, ἐάν ἀνὴρ ὑποτάξει ἱερατεύειν ἢ ἀρχὴν, ὁμοίως θάνατον αὐτῆς προκαταρτύνει.

Περὶ πολέμου καὶ στρατείας καὶ στρατολογίας. λβ'.

Πόλεμος καὶ τὰ πολέμου ἔργα, πᾶσι παραχρᾶς σημαίνει καὶ δευθυμίας, πάλιν ἴσθι στρατιωτῶν καὶ ἴσθι στρατηγῶν, καὶ ἴσθι ἐξ ὅχλων ἢ ἐξ ὅπλων ἢ ἐν ὅπλοις ἐργαζομένων. πῦθις δὲ ὑπερίαν προκαταρτύνει. ἴσθι δὲ ὅπλων τὰ μὲν σκεπαστά, πολλὰ ἀσφαλεῖα προκαταρτύνει, ὅτι ἀσπίς, κράνις, καὶ θώραξ, καὶ κνημίδες. τὰ δὲ ἐκκεκτοῦσα πολλὰς καὶ ἀνοήσιαν ἀμνηστιασίων ἀπὸ γίνεται. καὶ πλοῦτων καὶ φιλοτιμίας, ὅτι, δόρυ, καὶ λόγχη, καὶ ἀκόντιον, καὶ σπειρόνιον. μάχηται δὲ καὶ ξίφος, τὸν θυμὸν τῶ ἰδόντος σημαίνει, καὶ ἴσθι χερῶν τὸ ἰσχυρότατον, καὶ τῆς γαίης τὸ πολυμερότατον. ἰδίως δὲ ἢ ἀσπίς, γυναικί σημαίνει, καὶ ἢ περικεφαλαία, πλοῦσι μὲν ἢ εὐμορφον, ἢ πολυτελής. πενηχρῶν δὲ καὶ ἀμορφον, ἢ μὴ πολυτελής, στρατολογεῖται δὲ ἢ

Post factam enim descriptionem, statim ut nomen dedisset, mortuus est. Qualiscunq; principatus purpuram aut auram gestare cogit eum qui principem agit, is ipse interitum ægrotantibus significat, & occulta reuelat. Sacerdotem fieri, & sacerdotium à populo accipere, omnibus bonum est, exceptis his qui occultantur. Insignes enim sunt sacerdotes. Cuiuscunq; autem Dei se putet quis sacrificum esse, eiusmodi bonum ipsi à talibus viris siue mulieribus enierit. Congregationi aut domui præfici, eorūque curam gerere, vexationes & molestias temporales inducit: sæpè verò etiā damna, maximè his qui sibi videntur de suis munifici esse ac largiri, & cenas quādam facere, aut congiaria dividere. Omne sacerdotium omnisque magistratus ac principatus, à quibus mulieres exclusæ sunt si mulier putet se sacerdotio fungi, aut principem esse, mortem ipsi prædicat. Et tu ius, omne sacerdotium & omnis principatus, cuius viri exortes sunt, aut propter consuetudinem, aut legem, si vir putet se sacerdotio fungi, similiter ipsi mortem præflagit.

De Bello, Exercitu, ac Militum delectu. CAP. 32.

Bellum & bellica opera, omnibus turbationes & anxietates significant, exceptis militibus & ducibus belli, & his qui ex turbis, aut ex armis, aut in armis quæstum faciunt. His enim opulentiam prædicunt. Cæterum ex armorum generibus, ea quæ velandi corporis gratia fabricata sunt, multam securitatem prædicunt, velut sunt scutum, galea, thorax & ocreæ. Quæ verò procul iaciuntur, sæpè delictorum inuitit admittorum causa existunt, itémque seditionum ac contentionis, velut hasta, iancca, iaculum & funda. Machera & gladius animum tonniantis significant, & manuum fortitudinem, & mentis audaciam. Scutum autè propriè mulierem signifi. at, itémque galea, diuitem quidem & formosam, pretiosa. P. up. rem verò & deformem, non pretiosa. Delectum militum habere, aut militare,

militare, his qui quomodocunq; ægrotant mortem significat. Nam qui militat ex priuato vitam suam transfurat, & ad alias conuersationes transit priore relicta. Sæpè verò etiam senibus mortem prædixit, reliquis autem vexationes & molestias, & morus præflagit, & peregrinationes. Segnibus & otiosis ac indigentibus actiones significat & quæstus. Neque enim otiosus est miles, neque indigens. Seruis æstimationem quidem maiorem portendit, sed tamen nondum manumissionem. Multi autem manumissi nihilominus seruierunt, & subditi fuerunt. Nam tamen liber sit miles, nihilominus seruit.

De Pugna solitaria. CAP. 33.

Dvellum & pugnam solitariam cum vno solo committere, litigare significat, aut aliam aliquam seditionem, & pugnam depugnaturam esse. Pugna enim appellatur etiam pugillatus ipse, etiam non per arma fiat. Eadem significat & multæ & iura pugnantium. Semper autem arma fugientis, in iudicium vocari significant, arma verò persequentis, in ius vocare. Obseruauit ego sæpè etiam nuptias portedere eiusmodi somnium, talis mulierculæ, qualia erant arma eius qui putauit se pugillatu decertare. Quando verò citra nomenclaturam non possunt demonstrationes manifestè exhiberi, ut etiam ipsis seorsim appellationibus. Si quidem igitur quis armatus pugillatum decertare sibi videatur, vxorem ducet, diuitem, callidam, & primi loci cupidam: & diuitem quidem, propterea quòd hopliomachus armis est protectus, callidam autem, quòd gladium non habeat erectam. Primi vero loci amantem, propterea quòd ascendat & inuadat. Si vero quis argenteis armis pugillatum decertet, vxorem ducet mediocriter opulentam, fidelem, & domum custodientem, ac viro obedientem. Nam subit & protectus est, & formosior est hæc armatura priore. Si verò quis contra se quorem pugnet formosam quidem ducet vxorem & opulentam, verum fastuosam propter opes, & ob id vitium contemptentem, & malorum cau-

στρατεύεσθαι, τῆς ὀπισθοῦ νοσοῦσι θάνατον σημαίνει. καὶ γὰρ ὁ στρατευόμενος, ἐξ ἰδίωτου καὶ μετὰ ἀλλήλους τὸν αὐτῶν βίον, καὶ ἐν ἀλλοίς γίνεται διαβιβάς, πλὴν παρ' ἑαυτὸν κατέλειπτον. πολλὰς δὲ καὶ προκαταρτύνει θάνατον προκαταρτύνει, τῆς λοιπῆς, σκυλμαῖς τε καὶ ἀνδίας καὶ κινήσεως προκαταρτύνει καὶ ἀποδημίας. ἀργῆς δὲ καὶ ἀπόροις, προκαταρτύνει καὶ ἐργασίας. οὐτε γὰρ ἀργὸς ὁ στρατιώτης, οὐτε ὀδύης ἔσθι. δούλοισ δὲ ἐν πημὶ μὲν ἡγεῖσθαι σημαίνει. μηδέπω δὲ αὐτοῖς ἡδύθερον θύωται. πολλοὶ δὲ ἡδύθερον ἔσθι, οὐδὲν ἦτιον ἐδούλωσαν τε καὶ ὑποτάχθησαν. καὶ γὰρ εἰ καὶ ἡγεῖσθαι ὁ στρατιώτης, οὐδὲν ἦτιον ὑποτασσεται.

Περὶ μονομαχίας. λγ'.

Μονομαχεῖν δὲ, διηκίεσθαι σημαίνει, ἢ ἀλλῶ πνὰ σείων καὶ μάχην μαχεῖσθαι. μάχη τε γὰρ καὶ ἢ πυγμα καλεῖται, εἰ καὶ μὴ δι' ὅπλων γίνεται. τὰ δὲ αὐτὰ καὶ ἐγχεσθαι καὶ δίημα ἴσθι μαχομένων σημαίνει. αἰεὶ δὲ τὰ μὲν τῶ φεύγοντος ὄπλα, ἐγκληθῶν σημαίνει. τὰ δὲ τῶ διώκοντος, ἐγκαλεσθαι. ἐπίρησα δὲ ἐπὶ πολλὰς καὶ γάμον τὸν πλοῦτον ὄνειρον προκαταρτύνει γυναικὸς πλοῦτης, οἷα αὐτῆς ὄπλα ἔχων, ὅς τις ὑποτάξει πικτεύειν. ἐπειδὴ δὲ αὐτὸ ἴσθι ὄνομα τὸν αὐτῶν οὐκ ἐστὶ σαφῶς ἀποδείξειται. ἀποδείξειται, χριστομῶν καὶ τῶ ὄνομασιν. εἰ μὴ ὑποτάξει πικτεύειν τῆς, κηφεται γυναικί, πλοῦσιαν, πανοδργον, καὶ φιλοπροσῶν πλοῦσιαν μὲν, δὲ τὴν κατεσκευασθαι ὅπλοις. πανοδργον δὲ, δὲ τὸ μὴ ὄρθον ἔχον τὸ ξίφος. φιλοπροσῶν δὲ, δὲ τὸ ἐπιβασθαι. εἰ δὲ τῆς μετ' ἀργυρέων ὄπλων πικτεύει, κηφεται γυναικί καὶ ἡρέμα, πλοῦσιαν πικτικόν, καὶ οἰκουρὸν, καὶ πικτικόν τῶ αἰσθῆν καὶ γὰρ ὑποτάξει καὶ ἐπιβασθαι, καὶ εὐμορφότερα ἢ πανοπλία αὐτῆς τῆς προσῶν. εἰ δὲ σκυλμαῖς, εὐμορφον. μὲν κηφεται γυναικί καὶ πλοῦσιαν, μετὰ δὲ φρονόσθαι ὅτι τῆ οὐσία, καὶ δὲ τῶ καὶ φρονόσθαι τῶ ἀνδρός, καὶ κατὸν πολλῶν

αἰὼν ἐσπέρην αἰεὶ γὰρ διαίκει. εἰ δὲ ῥηλια-
 εια, ἀληθεύεται ζωαῖκα ἀπορον καὶ ἐρωτικῶν,
 καὶ φυγάδα, ῥάσει τῆς βουλομένης πησιάζ-
 ζουσαν. ἰππεὺς δὲ πῶν ζωαῖκα πησιάζει
 εἶναι λέγει ἐν ἑσπέρῃ, φρένας δὲ οὐκ ἔχουσαν.
 Ὁ δὲ ἀειδαίμων, ἀρχὴν καὶ μορῶν πῶν
 ζωαῖκα σημαίνει. Ὁ δὲ παρθεναῖος, εὐ-
 μορφον ἰδὲ καὶ χροῖασαν, λαμυρῶν δὲ ἐ-
 ἐρωτικῶν. διμάχων δὲ ἐπὶ οὐκ ἐκείνων ὀρ-
 θήλας, ἢ τοῖς φαρμακῶν, ἢ ἄλλως κακῶς ὄντων
 ἢ ἀμορφον εἶναι πῶν ζωαῖκα σημαίνει. ταύ-
 τα, οὐκ ἔστιν ἀπορῶν, οὐδὲ καὶ τὸ εἶκος στυ-
 πηθεὶς λόγος γράφω. ἀλλὰ ἀπορῶν πείρας ἴσως
 ἐκάστω ἐπισημαίνοντων πολλὰς ἐπισημαίνω.

Περὶ θεῶν τιμῆς. λδ.

Θεῶν θεοὺς τὰ νομομαρμένα ἐκάστω,
 πῶν ἀγαθῶν. ἢ γὰρ τυχόντες ἀγαθῶν,
 ἢ κατὰ φύρην ἀνθρώπων θεοὺς θεοὺς. τὰ
 δὲ ἀόσιμα ἢ μὴ νομομαρμένα ἴσως θεοὺς θεῶν,
 μὴ μὴν ἴσως θεῶν οἷς ἐδούσε τις παρθεναῖος.
 ἄλλως δὲ θεοὺς ἴσως, πησιάζον τῶν νομομαρ-
 πῶν, καὶ Ἀσκληπιῶν θεοὺς ἴσως, ἢ πῶν τῶν
 θεομαρμένων ἴσως ἀγαθῶν γὰρ σημαί-
 νει. σφαιροῦ θεοὺς ἀγαθῶν καὶ κακάδω τις
 παρθεναῖος καὶ νομομαρμένοις, οἷσιν εἶναι ἀγα-
 θῶν πῶν, οὐκ ἀνδρῶν μὲν τοῖς φρονέουσιν ἀπο-
 ρῶν ἴσως. δούλω δὲ παρθεναῖος τὸ ποιῶν, πεί-
 ρασαν τῶν δεσποτῶν. ἐπὶ τὰ ἐκείνων κεχρη-
 σμένα ποιῶν. ἐκείνων δὲ θεῶν ἀγαθῶν,
 ἢ κατὰ φύρην, ἢ ἀγαθῶν, ἢ ἀπορῶν τὰ παρ-
 θεναῖος, καὶ τὰ παρθεναῖος ἀγαθῶν, ἢ ἀπο-
 ρῶν καὶ τὰ εἰς αὐτοὺς ἐκείνων τις θεοὺς ση-
 μαίνει. οἷσα δὲ ἐγὼ πῶν ὅτι τούτων τῶν
 οἷσιν ἢ ἀπορῶν εἰς τῶν πῶν θεῶν, οὐ ἐδού-
 κει τὸ ἀγαθῶν κατὰ φύρην, καὶ τῶν ἴσως, ὁ
 παρθεναῖος. αὐτῶν ὁ ὅσιν ἴσως ἰκέτω
 πῶν θεῶν. Σωβῶν δὲ θεῶν ἀγαθῶν,
 καὶ ἐκείνων, τῶν οἷσιν ἴσως ἐκείνων, ἢ
 κατὰ φύρην τῶν, ἢ τὸ ἴσως οὐκ ὄσιν
 ἐν τῶν ποιῶν, πησιάζον αἰεὶ εἶναι πῶν, καὶ
 παρθεναῖος μεγάλης σημαίνει. Ὁ δὲ ἐν
 μεγάλης συμφορῶν ἴσως, καὶ τῶν

fam futuram, semper enim persequitur.
 Si vero contra Retiarium, vxorem duet
 inopem & amatoriam, & fugitiam, &
 quæ se facillimè cuique volenti adiungit.
 Eques autem vxorem diuitem quidem
 esse dicit & generosam, verum mentem
 non habentem. Aridareus segnem & fa-
 tuam vxorem significat. Probactor for-
 mosam quidem & gratiosam, verum au-
 daculam & amatoriam. Dimachærus au-
 tem, & qui orbels appellatur, aut venes-
 cam, aut aliàs malignam, aut deformem
 vxorem significat. Atque hæc nō vt pro-
 babilia, neque vt qui iuxta veri similitu-
 dinem libros componit, scribo, sed per
 experientiam edoctus, per quam singula
 sic euenire solere sæpenumero ob-
 seruauit.

De cultu deorum. CAP. 34.

Sacrificare dijs ea quæ unicuique so-
 lennia sunt & legitima, omnibus bo-
 num est. Aut enim bona adepti homi-
 nes dijs sacrificant, aut aliàs ad ipsorum
 tutelam confugientes. At verò non so-
 lennia aut non legitima sacrificia dijs of-
 ferre, iram deorum, quibus aliquis sacri-
 ficauit, denuntiat. Alios autem sacri-
 ficantes videre, malum est ægotanti,
 etiam si Aesculapio sacrificantes videat,
 propter mactatæ victimæ interitum &
 cædem, mortem enim significat. Coro-
 nare deos floribus & ramulis conuenien-
 tibus, eis que recepto more dicaris, om-
 nibus bonum significat, non tamen citra
 curas euenturum. Seruum autem admō-
 net hoc somnium, vt domino obediat,
 & quæ illi grata sunt faciat. Extergere
 Deorum statuas, aut purgare, aut vngere,
 aut locos ante statuas verrere, aut etiam
 ante templa, deliquisse quid contra illos
 ipsos deos significat. Noui ego quendam
 qui ex hoc somnio peccauit in eum Deū,
 cuius statuam purgare sibi videbatur, at-
 que hoc erat quod somnium ipsi prædi-
 cebat, quod videlicet videret se supplicē
 deo. Conterere statuas deorum, & eijce-
 re è domo intus stantes & sacratas, aut
 destruere templa, aut quid impium in
 templis facere, omnibus malum est, &
 maguas clades portendit. Qui enim in
 magnis calamitatibus versantur, etiam à

pietate erga deos recedunt. Quod si sua
 sponte dii discedant, statuarque ipsorum
 concidunt, mortem ei qui somnium vi-
 dit, aut alicui suorum præsignant. De
 deis sacrificantes, desertam domum som-
 niantis fore significant. Tanquam enim
 non sint homines, sibiipsis sacra faciunt,
 & ob raritatem colentium ipsos sibiipsis
 legitima sacra persoluunt. Si verò mo-
 ueantur deorum statuar, & omnibus timo-
 res aut etiã turbationes significant, excep-
 ptis his qui in vinculis sunt, & qui pere-
 grinari destinauerunt. Horum enim alte-
 ros liberos fore significant, vt quo libeat
 mouere se possint, alios ex sedibus
 mouent & educunt.

De Dijs cœlestibus, ac terrestribus.

CAP. 35.

Deorum alij sunt intelligibiles, alij
 sensibiles. Et intelligibiles quidem
 plures sunt. Sensibiles verò pauci, de quibus
 sequenti sermone adhuc exactius
 declarabo. Iam verò hoc tradamus, deo-
 rum alij Olympij sunt, quos etiã Aetherios
 vocamus, alij cœlestes, alij terrestres, alij
 marini, alij fluuiatiles, alij subterranei,
 alij hos circum circa ambientes. Aetherij
 igitur merito dici possunt, Iupiter, Iuno,
 Venus, Vrania, Diana, Apollo, & ignis
 ætherius, & Minerva. Cœlestes autem
 sol, luna, astra, venti, & nebulae, & sub his
 consistentia ac coagmentata pærelia, &
 trabes, & iubar, & iris. Sunt autem hi vi-
 sibilis sensibiles omnes. Ex terrestribus
 autem sensibiles quidem sunt Hecate,
 Pan, Ephialtes, & Aesculapius, qui etiam
 simul intelligibilis dicitur. Intelligibi-
 les verò Diocuri, Hercules, Dionysius,
 Mercurius, Nemesis, Venus popularis
 pandemos Græcis appellata, Vulcanus,
 fortuna, Pitho, siue Suada, Charites, ho-
 raræ, Nymphæ, Vesta. Marini deinde in-
 telligibiles sunt, Neptuneus, Amphitri-
 te, Nereus, Nereides, Leucothea, Phor-
 cys. Sensibiles autem ipsum mare, vnda,
 littora, fluuijque ac stagna, & Achelous.
 Subterranei postea & inferi sunt, Pluto,
 & Proserpina, Ceres, Core, Iacchus, Se-

παρθεναῖος εὐσεβείας ἀφίστανται. αὐτομαρ-
 τῶν οἱ θεοὶ ἀπαλλασσόμενοι, ἐπὶ ἀγαθῶν
 αὐτῶν συμπίπτοντες, γίνονται τῶν ἴσως ἢ πῶν
 ἴσως αὐτῶν παρθεναῖος. Θεοὶ θεοὺς θεῶν, ἐρη-
 μων πῶν οἶκον τῶν ἴσως ἐσπέρῃ σημαίνουσι.
 αἷς γὰρ οὐκ ὄντων ἀνθρώπων, εὐσεβείας θεοὺς,
 παρθεναῖος γὰρ ἴσως πησιάζοντων αὐτοῖς, εὐσεβείας τὰ
 νομομαρμένα ποιῶσι. κινουμένα δὲ ἴσως θεῶν
 ἀγαθῶν, πῶν φοβῶσι ἢ ἐπὶ παρθεναῖος ση-
 μαίνουσι, πῶν ἴσως δεδεδωμένων καὶ ἴσως ἀπο-
 ρῶν παρθεναῖος. τούτων γὰρ τῶν μὲν,
 κινουμένων σημαίνουσι, ἵνα εὐκίνητοι γίνωνται,
 τῶν δὲ, κινουσι τῶν ἐδούσε καὶ ἐξέρχονται.

Περὶ θεῶν οὐρανίων, καὶ ὀψιγείων. λε.

Τῶν θεῶν, οἱ μὲν εἰσὶ νοητοὶ οἱ δὲ
 αἰσθητοὶ. νοητοὶ μὲν οἱ πλείους αἰσθητοὶ
 δὲ, ὀψιγῶν. δεικνύει δὲ ἐπὶ ὀψιγῶν λόγος ἀκρι-
 βέστερον. φανερὸν δὲ ἴσως θεῶν, τῶν μὲν οὐρα-
 νίων εἶναι, οἷς καὶ ἀστέροις καλοῦμεν, τῶν δὲ
 οὐρανίων, τῶν δὲ, ὀψιγῶν, τῶν δὲ, θαλασ-
 σίων, τῶν δὲ, ποταμίων. Αἰσθητοὶ μὲν οὐκ
 λέγονται αὐτῶν εἰκότως, Ζεὺς, Ἡἷρα, καὶ Ἀφρο-
 δίτη, καὶ Οὐρανία, Ἀρτέμις, καὶ Ἀπόλλων, ἐπὶ
 τῶν ἀστέρων, καὶ Ἀθηνᾶ. Οὐρανίοι δὲ, ἦλιος,
 ἐπιμήνη, ἐπὶ ἀστρά, καὶ ἀέροι, καὶ νέφος, ἐπὶ
 ἵσως τούτων σωματικῶν περιηλίας, ἐπὶ δει-
 κνύει, ἐπὶ σέλας, ἐπὶ ἵσως εἰσὶ ὀψιγῶν αἰ-
 σθητοὶ πάντες. ἴσως δὲ ὀψιγῶν, αἰσθητοὶ μὲν,
 ἑκάστη, ἐπὶ Παν, καὶ Εφιάλης, ἐπὶ Ἀσκληπιῶν,
 οὐκ ἔστι καὶ νοητῶν ἅμα λέγεται. Νοητοὶ δὲ,
 Διόσκουροι, ἐπὶ Ἡρακλῆς, καὶ Διόνυσος, καὶ
 Ἑρμῆς, καὶ Νέμεσις, καὶ Ἀφροδίτη πάνθη-
 μος, ἐπὶ Τύχη, καὶ Πεισῶ, καὶ Χάριτες, καὶ
 Ὄρα, καὶ Νύμφαι, καὶ Ἑστία. Θαλασσιοὶ δὲ,
 νοητοὶ μὲν, Ποσειδῶν καὶ Ἀμφιτρίτη, καὶ Νη-
 ρεὺς, καὶ Νηρηίδες, καὶ Ἀδρυχθεῶν, καὶ Φορκῆς.
 Αἰσθητοὶ δὲ, αὐτῶν ἢ θαλασσιῶν, καὶ κώμας, καὶ
 ἀγριαὶ, ποταμοὶ τε καὶ λίμναι, καὶ Ἀχελῷος.
 Ὄψιγῶν δὲ, Πλούτων καὶ Προσεφῶν, καὶ
 Δημήτηρ, καὶ Κόρη, καὶ Ἰακχῶς, καὶ Σά-
 ρα.

εραπίς, και Γίσις, και Διουβίς, και Αρποκράτης, και Έκείτη χθονία, και Έβανύες και δαίμονες οι παρ' αυτους, και Φόβος και Δαίμωνος, ος ενιοι, αρεως υεις κεραισιν. αυτων δ' τον αρη, πη μω εν τοις οπιγυίοις, πη δε εν τοις χθονίοις, κατακαπτον. οι δε πελεξ πούτων Ωκεανός η Τιηδός, και Κρόνος, και Τιταίνες, η φύσις η ηβ' όλων. ει δε πνα παρβαίνων ο λογος υπομνήσθε ηβ' θεων, ου παρσεληφομα τον υπορ αυτ' λογον. πούτων δ' ηβ' παρσεληφομα θεων τοις μω μέγα δειναμύοις ανδράσι η γυναιξιν, οι όλυμπιοι συμφορουσιν οραμδμοι. τοις δε μεβίοις, οι ουεσνιοι. τοις πάνσοι δε, οι οπιγυίοι. οι χθονιοι δε ως οπιλοπλείσιν, μόνοις τοις κωρογίοις, η τοις κωρτάνην η πειρωμύοις εισιν αγαθόι. ε οι θαλάσσιοι η παρμμοι, τοις κωπηλομύοις ε τοις εξ' οδατος η δι' οδατος εργαλομύοις. οι δε πελεξ πούτων, πονηροί πασι, πηλω φιλοπόφων. ουτοι γδ και μέγχι πέρσελοσ ηβ' όλων πεινοισι πη εαυτ' ηβ' γωμωμω. παρ' δε εκάσου αυτ' ηβ' ε κατ' ιδίαν εισπν, διδασκαλικώτερον ηβ' μοι δοκει. παρ' τον ουω παρ' ηβ' όλυμπίων ποιήσομα τον λογον.

Περὶ Διὸς Ὀλυμπίου.

Δία ιδέν αυτον, ηβ' εωηληφομδν, η αγαλματω αυτ' εν ουρανω εχοντα η οικειαν σκεδυλω, αγαθον ανδρ' βασιλει και πλοισιω. κρατω γδ το μω, τον πλοδ' τον δε, πη πηλω και βασιλειαν. νοσομωπ δε σπηλειαν μαντινεται, και τοις λοιποίς δ' εστιν αγαθος. αει δε αμμινον αβ'εμιας εστοτα, η καθελομδρον οπιθ' ερονου η μη κινουμδρον τον θεον ιδέν. ει δε η κινωτο, ει μω παρ' ανάλτοας, αγαθος αν' ειη. ει δε παρ' οδ'σιν, πονηρός. ωσπαρ και οταν ει μη πη οικειαν εχει σκεδυλω. ως γδ φησιν ο Πανυασισ, αωρεακα η αωδενη εσταται πα παρματω το ιδόντες παρσαροβίς.

rapis, Isis, Anubis, Harpocrates, Hecate subterranea, Erinnyes, & daemones qui iuxta hos sunt, & Timor & Terror, quos aliqui Martis filios dicunt. Ipsum autem Martem alicubi inter terrestres, alicubi inter subterraneos Deos locare oportet. Qui demum circumcirca hos ambiunt dij, sunt Oceanus, & Tethys, & Saturnus, & Titanes, & natura vniuersorum. Porro si quem in progressu sermonis Deum protulero, simul repetam sermonem ac rationem de ipso. Ex his itaque propositis dijs olympij, multum potentibus tum viris, tum foeminis, profusum si conspiciantur. Mediocribus vero caelestes, pauperibus terrestres. Subterranei autem vt plurimum solis agricolis. & qui caelare quid conantur, boni sunt. Sicut marini & fluuiatiles nauigantibus, & his qui ex aqua, aut per aquam, quaestum faciunt. Qui vero hos circum circa ambiunt dij, omnibus mali sunt, exceptis philologis. Hi enim vsque ad finem vniuersi mentem suam extendunt. Caeterum de singulis dijs singillatim dicere euidentioris doctrinae mihi esse videtur. Primum igitur de olympijs sermonem faciam.

De Ioue Olympio.

Iouem ipsum videre qualem esse opinamur, aut statuas ipsius in caelo proprium ornatum habentes, boaum est viro regi, & opulento. alterius enim diuitias, alterius fortunam ac regnum adauger. Aegrotanti vero salutem praefagit, sed & alijs bonus existit. Praestat autem semper quiete stantem aut ia throno sedentem, ita vt non moueatur, deum videre. Si vero moueatur, & id quidem ad exortum, bonus est: sin ad occasum, malus. Quemadmodum etiam si non proprium habeat habitum. Nam vt Panyasis ait, inualida & imbecilla fore negocia somniantis praedicat.

De Iunone, & Rheæ.

Iuno eadem mulieribus quæ Iupiter viris portendit, verum viris minora. Eadem autem significatio Rheæ est, quæ & ipsius Iunonis.

De Diana.

Diana timentibus bona est. Nam quum Artemis Græcis appelleretur, propter ipsum æρεμεις, hoc est incolunitatem, interposuit ipsos conseruat. Est & puerperis bona hæc dea, λοχία enim à curando partu, Græcis vocatur, sicut Latinis Lucina à proferendo in lucem eadem dicitur. Venatoribus etiam vel maxime conducit, propter Dianam & γροτῆραν appellatam, & piscatoribus, propter eandem λανήτιν dictam: priore ab Agra regione, in qua primum venata esse fertur, posteriore à stagno deducta appellatione. Fugitiuos autem & ea quæ perditæ sunt, inuentum iri promittit, nihil enim deam effugit. Agrotera autem & ceruus persequens, & arcum pro insigni habens, semper commodior est ad actiones obcundas, quam quæ iuxta alium modum fabricata est. Caeterum qui castiorem vitam delegerunt, his submissus & frugalis dea habitus melior est, velut & Diana Ephesia, & Pergæa, & quæ apud Lycios Libera appellatur. Nihil autem differt, siue deam qualem esse credimus, siue statuam ipsius videamus. Siue enim carnei Dei appareant, siue velut statuæ ex materia fabricatæ, eandem rationem habent, verum citius tum bona, tum mala significant ipsi dij immortales conspecti quam statuæ ipsorum. Dianam nudam videre iuxta omnem modum nemini conducit.

De Apolline.

Apollo musicis bonus est, est enim eloquentiæ & totius musicæ inuictor Deus. Bonus est & medicis, præon enim appellatur, & vaibus & philosophis, perfectos enim & celebres ipsos fore praefagit, occulta etiam reuelat, idem

Περὶ Ἥρας, & παρ' ῥέας.

Ἥρα δὲ τὰ αὐτὰ γυναιξὶ παρ' ἡσὶ σὴμαίνῃ. ἀνδράσι δὲ, ἥφιοτα. τὰ δὲ αὐτὰ τῆ Ἥρας, καὶ ἡ ῥέα σημαίνῃ.

Περὶ Σαρπηδέως.

Ἄρτεμις τοῖς φοβημένοις, ἀγαθὴ. εἰς γὰρ τὸ ἀρτεμῆς ὄψω ὄσιν ὑγῆς, ἀφύοις αὐτῆς εἰσφυλάτῃ. καὶ γυναιξὶ πηλῆσας, ἀγαθὴ ἡ θεὸς, λοχία γὰρ καλεῖται, κωνηροῖς δὲ κωλῖστα συμφέρῃ, εἰς πηλῆ ἀρεστῆσαν. καὶ ἀμῆδοσ εἰς πηλῆ λημνάπν. ἀραπέτας δὲ ηὶ τὰ ἀπολλωμδρα φησιν διρεδῆσασ. οὐδὲν γὰρ πηλῆ θεὸν εἰσφυλάτῃ. αἰεὶ δὲ ἡ μω ἀρεστῆσα καὶ ἡαφηλολοσ παρ' οὐραξίς, οπιπιδχοπέσα πῆς κτ' ἄλλον εἰπον δεδημωρμημδης. τοις δὲ σεμνότεροι ἐπανηρημῆνοις βιοσ, ηὶ καπεταλμδρη παρ' ἡμασι ἀμῆων. οἷς ἡ εφεσία ηὶ παρ' ἡα, καὶ ἡ κωρμδρη παρ' οὐραξίς ἡβ' οδ'εσα. οὐδὲν εἰσφερέρῃ πηλῆ θεὸν ιδέν οπιαν εωηληφομδν, ηὶ ἀγαλμα αὐτῆς. εἰαν τε γὰρ οδρῖνοι οι θεοὶ φαίνωνται, εἰαν τε ως ἀγαλματω εἰς ὑγῆς πεπομημδρα, πη αὐτον εἰσοσι λογον. εωτῆσ δὲ ηὶ τὰ ἀγαθὰ εὶ τὰ κακὰ σημαίνων αυτω οι θεοι οι ἀγαθαοι. οραμδμοι, ησπαρ τὰ ἀγαλματω αυτ' ηβ' Ἄρτεμιν γυνηλω ιδέν, κατὰ πάντα εἰπον οὐδενὶ συμφέρῃ.

Περὶ Ἀπόλλωνος.

Ἀπόλλων μουσικοῖς ἀγαθός, λόγον γὰρ διρεπῆς ὁ θεός, καὶ μουσικῆς πάσης. ἀγαθός δὲ καὶ ἰατροῖς, παμία γὰρ καλεῖται, καὶ μαντισ καὶ φιλοσόφοις, ἐμπλής γὰρ αὐτοῖς εὐδδξῆς εἰσδαμ παρσαροβίς, καὶ τὰ κρητῆ εἰεργῆ, ὅ γὰρ αὐτοῖς

ἔστι νερόμισμα τῆς ἡλίου. Ἀπόλλων ὁ δελφίνιος, ἀποδημίαις καὶ κινήσεσι εἰώθε σημαίνεσθαι.

Περὶ Ἀθωᾶς.

Ἀθωᾶ, ἀροτέχαις ἀγαθὴ, διὲ πλεῖστον ἀποδοῦσα. ἐργάνῃ καλεῖται γὰρ καὶ τοῖς γήμασι βυκολομοῖς, σεμνὸν γὰρ καὶ οἰκουρὸν ἔσεται πλεῖστον γυναικῶν μαντεύεται. ἀγαθὴ δὲ καὶ φιλοσόφοις, φρονήσις γὰρ ἔστι νερόμισμα ἢ θεός, ὅθεν καὶ ἐξ ἐγκεφάλου γερνῆσαι φασὶν αὐτῶν. καὶ γαρρῶσις ἀγαθὴ πῶν γὰρ αὐτὸν τῆ γῆ λόγον ἔχει, ὡς φασὶν οἱ φιλοσόφοι. καὶ τοῖς ὅπῃ πόλεμον ὀρώσιν ἀγαθὴ. πῶν γὰρ αὐτὸν τῆ ἀρὰ λόγον ἔχει. γυναιξὶ δὲ ἐπαίρειαι καὶ μοιχευομένων, ποιεῖται. ἐπὶ δὲ γυναιξὶ γήμασιν ἀποδοῦσθαι, παρθένοιο γὰρ ἢ θεός.

Περὶ πυρός ἀγρείου.

Πῦρ τὸ ἀγρεῖον, πᾶσιν ἀγαθόν, μάλα δὲ τοῖς νοσοῦσι. ὀσμῆς γὰρ αὐτοῦ σημεῖον, ἐπεὶ μὴ μέτεσι τῆσθε τοῖς ἀποθνήσκουσιν. πᾶσι δὲ τῆσθε οὐρανίαν ἐξῆς ἐροῦσθαι.

Περὶ Ἡλίου. λς.

Ἡλῖος ἀπὸ ἀνατολῆς ἀγίων λαμπερῶς καὶ καθαρός τε καὶ ἀδύνατος εἰς δύσιν, πᾶσιν ἀγαθός. τοῖς μὲν γὰρ ἀποδοῦσθαι ἀγαθῶν, αὐτοῖσι γὰρ ἐξ ὕπνου τε ἀποβίπτειται ἀποδοῦσθαι. οἷς δὲ, πᾶσι δὲ γυνῶν ἡλίος ἢ καὶ τὰ ἀποδοῦσθαι τῶν οἰκουμένων. καλοῦσι δὲ αὐτὸν ἡλίος ἢ καὶ πλεῖστον ἡλιόφωτον καλοῦσιν ἀνθρώποις, τοῖς ἢ λοιποῖς εἰς τὸ κτήσιν ὠφέλιμον. τῶν ἢ λαοφάνη καὶ ἀποδοῦσθαι πειρωμένων, βλαπτικῶν. πάντες γὰρ ἐξ ἡλιόφωτον καὶ εὐσώπιαι ποιεῖ. ἡλῖος ἀπὸ δύσεως ἐξ ἀναπέλλων, τὰ κρητῶν ἢ ἐγχεῖ τὴν λεληθῆσθαι ἀποδοῦσθαι. καὶ τὸ νοσοῦντα καὶ ἀποδοῦσθαι ἀποδοῦσθαι. καὶ τὸ φθάνειν, ἢ φησὶ τὸ φθάνειν.

enim cum sole esse putatur. Apollo porro delphicus peregrinationes & moriones significare consuevit.

De Minerva.

Minerva bona est manuarij artificibus, propter appellationem, Ergane enim, hoc est operatrix vocatur. Bona est & uxorem ducere volentibus, pudicam enim & domum custodiētem vxorē futurā esse praefagit. Bona est & philosophis, prudentia enim esse putatur ipsa dea, vnde etiam ex cerebro ipsam natam esse aiunt. Est & agricolis commoda, eandem enim quam terra rationem habet, velut philosophi tradunt. Conducit & belli studiosis, eandem enim cum Marte rationem habet. At verò mulieribus scortatricibus & adulteris mala est. Insuper & nubere volentibus, est enim virgo haec dea.

De Igne aethereo.

Ignis aethereus omnibus bonus est, maximè ægrotantibus, salutis enim signum ipsis existit, quoniam demortui ipsi non fruuntur. Consequenter porro de caelestibus dicemus.

De Sole. 36.

SOL ab exortu emergens splendidus & spiritus, subiensque sic in occasum, omnibus bonus est, alijs enim actiones praedicit, exurge facit enim ex somno, & ad agenda cohortatur. alijs puerorum generationem, soles enim masculos liberos parentes adblandientes appellant, feruos autem liberos facit. Solem enim etiam libertatem homines vocant, reliquis ad opes parandas commodus est. At verò eos qui latere & se occultare conantur laedit. Omnia enim reuelat & conspicua facit. Sol ab occasu exorians, occulta reuelat eorum qui se latere putant, & ægrotum post desperationem erigit, & lippicantem non fore caecum dicit. Ex

multis enim tenebris lucem videbit: & apud exteros degentem reducit, etiam si iam desperatus existat. Bonus est & ei qui ad occidentem abire instituit, reditum enim ipsi inde praedicit, & ei qui ab occasu aliquem expectat, iam enim ipsum ad reditum accinctum esse significat. Reliquis ad omnem aggressionem & omnem spem contrarius existit, & quae proposuimus perficere non finit. Nam si hic contrario naturae motu moueatur, verisimile est & totam naturam, & eius partes ægrotare. Est autem omnino etiam is qui somnium vidit pars aliqua totius naturae. Ceterum pro ratione dictorum, etiam solem à meridie aut septentrione orientem, aut in meridiem vel septentrionem occidentem iudicare oportet. Sol obscurus, aut suberuentus, aut praefertur murmurans, omnibus malus & absurdus est, partim actionum impedimenta indicans partim liberis somniantis morbum aut periculum, aut ipsius oculis morbum praedicit. Eis verò qui aliquid latere volunt, & timentibus commodus obseruatus est, alteri enim latebunt, alteri nihil patientur mali. Obscurus enim sol minus adurit. Sol in terram descendens incendij ac vsurae signum est. Idem significat etiam si in quoddam domicilium intrauerit. Sol in cubile alicuius incumbens & minans, morbum magnum & inflammationes praedicit. Si verò quid dicat boni aut demonstret, opulentiae signum est. Multis verò etiam filiorum generationem praedixit. Sol disparens omnibus malus, exceptis his qui latere volunt, & qui arcana operantur. Ut plurimum verò oculorum caecitatem futuram, aut liberorum interitum praedicit. Sol non qualis est, sed qualis ab hominibus esse putatur, & recepto more colitur, in humana specie si videatur, habitum habens aurigae, athletic bonus est, & his qui peregrinari cupiunt, & aurigis: verum ægrotantibus periculosus & perniciosus existit. Semper autem melius est solis splendorem in domū intrantem, quam ipsum solē videre. Splendor enim propterea quod lucidiorem domum facit, acquisitionem bonorum portendit. Sol verò non sustinere posse eos qui in domo sunt malorum vim significat.

πολλοὶ γὰρ σούτους τὸ φῶς ἄψεται, καὶ τὸν ἀποδοῦσθαι ἐπιπέσει, & εἰ ἀπεγνωσμένος αἰεὶ εἴη. ἀγαθὸν ἢ ἐπὶ εἰς δύσιν ἀποδοῦσθαι ἀποδοῦσθαι. πλεῖστον γὰρ ἐκείθεν ἀνακομιδῶν ἀποδοῦσθαι. καὶ τὰ ἀπὸ δύσεως ἀποδοῦσθαι μέγα πινά. ἢ δὲ γὰρ αὐτὸν κληνῶν ἀποδοῦσθαι ἐπιπέσει σημαίνεσθαι. τοῖς δὲ λοιποῖς, ἀποδοῦσθαι ἐπιπέσει καὶ πᾶσιν ἡγεμονίαις ἐκείθεν σημαίνεσθαι. καὶ τὰ καὶ ἀποδοῦσθαι, οὐκ εἶα τελεθῆσθαι. τῶν γὰρ ὡς εἰκός τὸ ἐναντίον φύσει κινήσει κίνησιν, νοσοῦν τε τὸ ὅλον καὶ τὸ ὅπῃ μέροισι πᾶσι δὲ καὶ ὁ ἰδὼν τὸν ὄνειρον, μέρος ὅτι τῶ ὅλον. ἀποδοῦσθαι λόγον δὲ τῶ εἰρημῶν καὶ τὸν ἀπὸ μεσημβρίας ἢ ἀρκίαι ἀναπέσει, ἢ εἰς μεσημβρίαν ἢ ἀρκίαι δυνάμει, κρίσειν γῆ. ἡλῖος ἀμαυρός ἢ ὕψαιμος ἢ μορμύραν, πᾶσι πονηρός καὶ ἀποδοῦσθαι γίνεται. τὸ πλεῖστον ἀποδοῦσθαι δηλών. τὸ πλεῖστον καὶ τέκνοις ἢ ἰδὼν τὸν νοσον ἢ πινά κινήσει. ἢ τοῖς ὄμμασιν αὐτῶν νοσον ἀποδοῦσθαι. τοῖς δὲ λαυθαροῖσι πειρωμένοις τε πῶς φοβούμενοις, ἐπιπέσει πειρωμένοις. οἱ μὲν γὰρ λήσονται οἱ δὲ οὐδὲν πείσονται πονηροί. ἢ πῶν γὰρ ἀμαυρός ὄπῃσι. ἢ ἡλῖος εἰς γῆν καπνῶν, ἐμπαρῶν καὶ πυρκαϊῶν ὅτι σημαίνεσθαι. τὸ δὲ αὐτὸ σημαίνεσθαι, καὶ ὅπῃ πῶ οἰκουμένῳ εἰσὶν. ἢ ἡλῖος ὅπῃ καί τῶ πῶς κατακείμενος τε ἀπαικῶν, νοσον μεγαλύτερον καὶ φλεγμονῶν ἀποδοῦσθαι. λόγον δὲ πῶ ἀγαθὸν καὶ ἀγνοῖαι, εὐπειρίας ὅτι σημαίνεσθαι. πολλοῖς δὲ καὶ ἡδὼν ἡγεμονίαις ἀποδοῦσθαι. ἢ ἡλῖος ἀφανίζομενος, πᾶσι πονηρός. πῶν τῶν λαυθαροῖσι πειρωμένων, καὶ τὰ ἀποδοῦσθαι ἐργαζομένων. ὡς ἢ ἐπιπέσει, ὄφθαλμοῖσι πῶν σιν ἔσεται ἢ τῶν ὄλων ὄφθαλμοῖσι πῶν ἀποδοῦσθαι. ἢ ἡλῖος οὐχ οἷος ὅτιν ἀλλ οἷος νερόμισμα ἐν ἀνθρώπῳ ἰδέα, βλεπόμενος, σκεδῶν ἔχων ἡνίοχου, ἀνθρώποις ἀγαθὸν καὶ τοῖς ἀποδοῦσθαι ἐπιπέσει καὶ ἀρματιλάταις. νοσοῦσι δὲ, ἐπιπέσει καὶ ὄλεθρος κηρύσσεται. αἰεὶ δὲ ἀμεινον ἡλῖος αὐτῶν εἰς οἰκίαν εἰσοδοῦσθαι, ἢ πῶ αὐτὸν τὸν ἡλῖον ἰδέσθαι. ἢ μὲν γὰρ διὰ τὸ φωτεινότερον ποιεῖν τὸν οἶκον, ὄπῃσι σημαίνεσθαι. ὁ δὲ, οὐκ αὐτῶν σημαίνεσθαι τῶν ἐνδόν τὰ ἀγνοῖαι σημαίνεσθαι.

οὐδὲ γὰρ ἀντιθέλει αὐτῶν ὅτιν. οὐτε διδοὺς πῶ ἢ ἥλιος οὐτε ἀφαιρούμενος ἀραδός αὐ εἶν. διδοὺς μὲ γὰρ κινδυνούς σημαίνει ἀφαιρούμενος δὲ ὄλεθρον. αἰεὶ δὲ ἀμεινον ἀζαλιμα ἰδεῖν τὸ θεοῦ πύλου ἐν γαλῶ ἰδρυμένον ἕως ὅτι βιάσταις, ἢ αὐτῶν πῶν θεῶν ὁποῖος νερόμια. καὶ γὰρ τὰ ἀραδαὶ τελειότερα παροτρύνει τὸ ποιῶν ὄναρ, ἔ τὰ κακὰ ἢ πλοια. οἷος δὲ ὅτι καὶ οἷος βλέπεται ἐν οὐρανῶ φαινόμενος, καὶ οὕτως ἀραδὸν αὐ εἶν.

Περὶ σελλῶνης. λζ.

Σελήνη γυναικῶς σημαίνει τὸ ἰδόντος καὶ μητέρας, ἑσφός γὰρ ἔστι νύμφη, καὶ θυγατέρας καὶ ἀδελφῶν. κόρη γὰρ καλεῖται, καὶ χημέρα καὶ ὄσπεριαν, καὶ παροτρύνειαν ἡμφιζέται, καὶ πλοῦν, παρὰ γὰρ τῶν ταύτης κινήσιν καὶ οἱ κωβήνηται ναυπλόηται, καὶ ἀποδημίαν, ὅτι ἔστιν ἀεικίνητος, καὶ τὰ τὸ ἰδόντος ὀμματω, ὅπ τὸ ὄραν ἔ αὐτῆ ὅτιν αἰτία καὶ ἀεσποια. κοινὸν γὰρ πάντες οἱ θεοὶ λόγον ἔχουσι παρὰ ἀεσποίας, οἱ μὲν γὰρ ἀρσενες, παρὰ ἀρσενας, αἱ δὲ θήλειαι, παρὰ θηλείας. ὀρθῶς γὰρ ἔ τὸ τὸ παλαιὸν ἔχῃ τὸ κρετωῦ, διωάμην ἔχῃ θεοῦ. καὶ εἰ μὲν ὅτι τὸ κρεπίον ἔ ἡδον τρεπίπται ἢ σελένη, τῶν ἀποπύτων ἢ εἰς ταῦτα ἀφέλειαν σημαίνει. εἰ μὲν δὲ ὅτι τὸ χεῖρον, τῶν ἀποπύτων ἢ εἰς ταῦτα βλαδίω. ὁμοίως καὶ αἱ πλείονες ἡμῶν σελλῶναι, καὶ ἢ οὐσα ὅταν ἀπολύηται. τὸ δὲ δοκίον ἐν τῇ σελλῆν τῶν εἰκόνων βλέπειν, ἀπαιδὶ μὲν, ἡδὸν ἡρσεν διηλοῖ. γυναικὶ δὲ ἰδούση, θυγατέρας, ὄφεται γὰρ ἕκαστος ὁμοίω εἰκόνων εἰκόνων. πωπῆσι, τεκνον. ἀραδὸν δὲ καὶ τρεπῆταις, καὶ δανειταῖς, ἔ ἑσπάρχης. πολλὰ γὰρ πλείστοιν ἀραδὸν δὲ καὶ πῶς φαινεσθαι βουλομένοις. πῶς δὲ ἀποκρυφίμοις ἡίχχει. νοσοῦντας δὲ καὶ πῶς πλοῖζομένοις ἀναρῆι, πῶς τὸ ὑδρωπασσαντας. ἐπει φύσῃ ὅτιν ὕγρα. πῶς δὲ, ναυαγῶ παρῆπῆντας. ὅσα δὲ αὐ ἢ ἥλιος ἀραδαὶ σημαίνει, ταῦτα καὶ ἢ σελλῆνη. ὁμοίως καὶ ὅσα αὐ

Nemo enim contra ipsum tueri potest. Sed neque dans aliquid, neque auferens sol, bonus existit. Dans etenim pericula denuntiat, auferens verò perniciem. Praestat porro semper statuum huius dei in templo locatam videre, basiq; innoxiam, quàm ipsum deum qualis esse creditur. Nam & bona perfectiora hoc somnium praedicit, & mala minora. Qualis autem est, & qualis in caelo apprens cernitur, talis sanè si per somnium videatur, bonus itidem fuerit.

De Luna. CAP. 38.

Una uxorem significat somniantis, itemque matrem, nutritrix enim esse putatur, & filiam & sororem, Core enim, id est puella appellatur, & pecunias & diuitias & negotiationē decernit, itemq; navigationem, ad huius enim motum gubernatores navigant, & peregrinationem, quia in perpetuo motu versatur, & somniantis oculos, quoniam videndi etiam ipsa causa est & domina. Communem porro omnes dei rationem habent ad dominos. Mares quidem ad mares, foeminae verò ad foeminas. Rectè enim vetus proverbum ait: Quicquid dominator vim habet dei. Quare siquidem in melius & iucundius mutetur luna, utilitatem ab his aut per hos qui dominantur significant. Si verò in peius, detrimentum ex ipsa aut per eosdem. Similiter etiam quum plures sunt lunae, & quum ea quae est evanescit. At verò si quis putet se imaginem suam in luna videre, ei quidem qui liberos non habet, filij natiuitatem praesagiat, mulieri verò somnianti filia. Cernit enim vnusquisque similem sibi ipsius imaginem, hoc est filium vel filiam. Bonum est hoc somnium & nummularijs, & foeneratoribus, & symbolo conuiali colligendo praefectis, multum enim quaeritum facient. Bonum est & his qui videri volunt, verum occultatos reuelat. Aegrotantes autem & nauigantes occidit, illos quidem morbo inter cutem aquae subiaciens, quoniam natura humida existit. Hos verò in naufragium delapsos. Quaeunque bona sol significat, eadem praedicit etiam luna. Similiter & quaeunque

mala,

mala, semper tamen minora. Nam & haec minus calida est sol. Significatque semper euentus non sine foemina perfecta perfectum iri.

De Stellis.

CAP. 38.

Stellae simul omnes splendidae ac pure conspectae, & ad peregrinationem, & ad alias actiones, & ad arcana, bonae sunt. Neque enim eandem cum sole aut luna rationem habent. Nam & absque his conspicuae existunt & illustres. Cū his verò aut penitus latentes, aut obscuriores apparent. Vnaquaeque autem stella priuatiū aut à colore, aut magnitudine, aut motu, aut figura motus iudicetur. Si sanè quis errorem vitare velit, quae res vel maximè in astrorum speculationis tractatione manifesta fieri potest. At verò astra siue sydera singula iuxta suas vires etiam euentus faciunt. velut, quae hyemis sunt causa, anxietates & pericula, & turbationes significant. Quae verò serenitatis, felicitatem & prosperitatem, & opulentiam. Quae deinde constitutionis solstitij causa sunt, aestiua mutatio nem in melius significant, hyberna. in peius. Quin & aliqua ex ipsis etiam fabulis quae de ipsis feruntur, similes euentus inducunt, de quibus singulatim dicere longum sanè foret, praesertim quum tota ratio ipsorum omnibus nota sit, qui saltem non penitus eruditionis omnis sunt expertes. Stellae deficientes è caelo, diuitibus quidem multam paupertatem & solitudinem significat. Simile est enim caelum domui somniantis, stella verò possessionibus opibisque ac hominibus in domo. Pauperibus verò interitum praesagiat. Solis autem his bonum fuerit huiusmodi somnium, qui magnum aliquod malum perpetrare propotuerunt: perficient enim vtcumque ardua tentauerint. Audiuī porro quodam mihi narrante, quòd quidam putarat stellas è caelo omnes defecisse, & caluus factus est. Quam etiam rationem habet caelum

κακὰ, αἰεὶ δὲ ἢ πλοια. καὶ γὰρ αὐτῆ, ἢ πλοῖ ὅτι τὸ ἡλίου θερμῆ. σημαίνει δὲ αἰεὶ τὰ ἀποτελέσματα, μὴ αὐτὸν ἀπλοῦν παροτρύνει.

Περὶ ἀστέρων. λη.

Αστέρες ὁμοῦ μὲν πάντες λαμπεροὶ καὶ εἰσὶν ἀραδοὶ, ἔ παρὰ ἄλλας παροτρύνει καὶ παρὰ τὰ ἀποτρύνει. οὐ γὰρ τῶν αὐτῶν ἔχουσι λόγον τὰ ἡλίω, ἢ τῇ σελλῆν. ἔ γὰρ ἀπὸ πύτων ἐφανῆς εἰσὶ. καὶ δὲ πύτων, ἢ πῶν τελεον ἀφανῆς, ἢ καὶ ἀμεινότεροι φαινόμεναι. ἰδία δὲ ἕκαστος ἢ ἀπὸ τῶ χρώματος ἢ ἀπὸ τῶ μεγέθους ἢ ἀπὸ τῆς κινήσεως ἢ ἀπὸ τῶ χημέρας τῶ καὶ τῶ κινήσιν κινήσιν, εἴ γε μὴ πῶς εἰς ἀποτρύνειν ἔλθοι. μέγιστα δὲ αὐ ὅτι τὸ ἐν ἀστεροσκοπία λόγου τὸ ποιῶν σαφέστερον ἡμῶν. ὅτι δὲ ἀστέρων ἕκαστος καὶ τῶ εἰωτὸ δυνάμην ἔ τὰ ἀποτελέσματα ποιεῖ. ὅτι τὰ χημέρας ἀπῶ, διςδυμίας καὶ κινδυνούς καὶ παροτρύνει σημαίνει. τὰ δὲ διδίας ἀπῶ, διςδυμίας καὶ διςδυμίας ἔ πῶ εἰσὶν σημαίνει. τὰ δὲ ἑσπῆς τῶ κρετωῦ χημέρας ἀπῶ, τῶ ὅτι τὰ βελλῶνα τὰ θελῶνὰ μεταβολῶν σημαίνει. τὰ δὲ χημέρας, τῶ ὅτι τὰ χημέρας. ἢ δὲ αὐτῶν ἕνα ἔ τῶς μύθοις πῶς ἀπῶ αὐτὰ τῶ ἀποτρύνει ὁμοίως ὅπφῆροισι. ἀπῶ ὢν ἕκαστος λέγει, μακρὸν αὐ εἶν ἔ ταῦτα τῶ ἀπῶ αὐτὰ λόγου παρὰ πάντων ἐγνωσμένους ὅτι γὰρ μὴ ἀπῶ δύνανται. Ἀστέρες ἐκ λείποντες τῶ οὐρανοῦ, πλοῖστοις μὲν, πῶν πολλῶν καὶ ἐρημίαν σημαίνει. εἰσαὶ γὰρ ὁ μὲν οὐρανοῦ, τῇ οἰκίᾳ τῶ ἰδόντος. οἱ δὲ ἀστέρες, πῶς καὶ τῶ οἰκίᾳ κτήμασι τε καὶ ἀνθρώποις. πῶν δὲ, ὄλεθρον μαρτυρεται. μόνους δὲ αὐ εἶν τὸ ποιῶν ὄναρ ἀραδὸν, πῶς μέγιστὸν βελλῶν κακῶν ποιεῖν, ἀρῶσσι γὰρ καὶ εἰς μεγάλοις ὅπφῆροισιν. ἢ κοῦσα δὲ πῶς λέγοντες, ὡς ἀπῶ εἰσαὶ πῶς πῶς ἀστέρας τῶ οὐρανοῦ ἐκλεπομένη, καὶ φησὶν εἰς ἡμῶν. ὃν γὰρ ἔχῃ λόγον ὁ οὐρανοῦ

R

προς τὸν ὅλον κόσμον, τὸν αὐτὸν καὶ ἡ κεφαλὴ πρὸς τὸ σῶμα. καὶ πάλιν ὃν ἔχουσι λόγον οἱ ἀστέρες πρὸς τὸν οὐρανόν, τὸν αὐτὸν καὶ αἱ τριχες πρὸς τὴν κεφαλὴν. οὕτως ὅ καὶ ἀπὸ τῆς γῆς οἱ ἀστέρες εἰσὶν ἀρχαί, οὕτως ἀφ' ἡμῶν πολλῶν γὰρ ὄλεθρον μαντεύονται. καὶ ἀξιολόγων μὲν ἀνθρώπων, οἱ μεγάλοι. λιγῶς δὲ καὶ ἀσκήτων, οἱ λεπτοὶ καὶ αἰμαυροὶ. οὐδὲ τὸ δοκεῖν κληθῆναι ἀστέρας ἀρχαίον. ὡς γὰρ ὅτι πλεῖστον ἱέροισι ὅτι τὴν ταύτην ἀνείρω οἱ ἰδόντες ἐξήρουντο. οὐ μὲν γὰρ ἀδὸν γὰ ἀλλὰ ἐάλωσαν. ἔπειτα μὲν γὰρ εἶπε τὸ καὶ τῶν ἀστέρων κεκρατημένα. ἐάλωσαν δὲ, εἶπε τὸ πῶς ἕπερ ἀνθρώπων ὅτι χρεῖν. ἀλλὰ μὲν οὐδὲ ἐδεικνύειν ἀστέρας ἀρχαίον οὐδέν. πάλιν μαντεύων καὶ τῶν τὰ οὐρανοῖα δεξιοκαπιόμων. τῆς γὰρ ἐργασίας σημαίνουσι καὶ πολλὰ περὶ τῆς πῶς ἀστέρας φαίνονται, ἢ τὸν ἀρχοντα τῆς οἰκίας ἀποτακῶν παρῆλθαι ὅ καὶ δακτύλους, ὅ σέλας, ὅ οἱ λαγύμωροι κομῆται ἀστέρες, ὅ οἱ ποταμίαι, τὰ αὐτὰ σημαίνουσι, οἷα καὶ οἱ ἕπερ ἀέρος δεσφάντες εἰώχασιν ποιεῖν.

Περὶ ἰερούς. λθ'

Ἰεὺς δὲ δεξιὰ μὲν οὐρανὸν ἀρχαίη. βύω-
 ἡμιος δὲ, ποιεῖται δεξιὰν ὅ καὶ βύωνυμον, ἢ
 πρὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τοῦτον ἀλλὰ πρὸς τὸν
 ἥλιον. ὅπως εἰ αὐτὸ φαίνεται, αἰετὸς ἐν πε-
 νία πολλῆ, ἢ ἀλλήλων πρὸς ἀστέρας οὐσιν, ἀρχαίη
 νομίζονται, ὅ γὰρ ἀπὸ τῆς ἀεὶ τὸ καὶ ἀσθη-
 μα, καὶ τὸ καὶ ἀσθημα, πᾶσι δὲ πῶς ἐν
 ἀστέρας οὐσιν, ἀρχαίη τῶν καὶ ἀσθηματων με-
 ταβολῶν.

Περὶ νεφῶν. μ'

Νεφὴ δὲ τὰ μὲν λευκά, βύωραξίας ὅτι
 σημαίνονται ἀπὸ τῆς εἰς ἕραν ὡς ἀφ-

ad totum mundum, eandem habet etiam caput ad corpus. & rursus, quam rationem habent stellæ ad cælum, eandem etiam capilli ad caput. Caterum neque delabentes in terram stellæ, neque disparentes bonæ sunt. Multorum enim perniciem præfagiunt. Magnæ quidem, hominum magnæ æstimationis, vulgarium verò & ignobilium parvæ & obicurræ. Sed neque furari stellas sibi videri bonū est. Vt plurimum enim facilegi hoc somnium somniantes euaserunt, non tamen elapsi, sed deprehensi pœnas rependerunt. & perpetraverunt quidem facinus, propterea quòd stellis potentiores essent. deprehensi verò sunt, ob id quòd plus quàm humanarum virum est, tentassent. Insuper verò neque comedere stellas bonum cuiquam est, exceptis vatibus, & qui cœlestium speculationi sunt intenti, his enim quæstum significat & multam rerum acquisitionem: reliquis interitum præfagit. Malum est item sub tecto stellas videre. Aut enim domum desertam redditam detectum & exustum iri significant, quo etiam intus stellæ appareat, aut domum domus moriturum esse. At verò prælij, & trabes, & iubar, & stellæ quæ cometæ siue crinitæ appellantur, item stellæ barbatae siue pogoniæ, eandem significant, quæ facere solent, vbi in aere apparentes sunt conspectæ.

De Iride. CAP. 39.

Iris dextra quidem conspecta bona est. Sinistra verò mala. Dextram autem & sinistram, non ad cælum intelligere oportet, sed ad solem. Quomodocunque autem apparuerit, semper his qui in multa paupertate, aut alio aliquo infortunio constituti sunt, bona iudicetur. Hæc enim aëris constitutionem & starum semper mutat, & ambientem alterat, omnibus autem in infortunio constitutis, & aliqua calamitate pressis, bonæ sunt præsentis status mutationes.

De Nebulis. CAP. 40.

Nebulæ albæ felicitatis significatiuæ sunt, & à terra in cælum sursum ve-

gentes vt plurimum peregrinationem significant, & eos qui apud exteros viuunt reducunt, & occulta reuelant. fuluæ autem improperum rerum successum significant. Caliginosæ, anxietates. Nigræ, tempestatem aut tristitiam.

De Ventis. CAP. 41.

Ventileniter & placidè spirantes boni sunt. impetuosi verò & violenti, homines iniucundos & perfidos significant. Turbines autem & venti vehementes pericula & magnas turbationes inducunt. Sed hoc considerare oportet, Quòd venti nubium aërem facientes omnibus quidem aliis qui in propatulo agunt, mali sunt. Solis verò his qui occultantur boni. Qui ferentibus causa sunt, contraria significant. Porò his qui ex peregrinatione reduces expectant, semper hi venti boni sunt, qui ex his regionibus vbi illi peregre degunt, spirant. Contrarij verò eisdem apud exteros detinent. Atq; hæc quidem de cœlestibus, verum de terrestribus diis hoc modo iudicare conuenit.

De Diis terrestribus.

CAP. 42.

Sensibiles quidem dei timorum & periculorum & calamitatum significationem habent. Nam interdum impetentes eiusmodi malorum causa sunt. Significant item diuersimodè, & nihil simile inter se vnusquisque apparet. Velut verbi gratia, Hecaten videre trina facie præditam super basi stantem, motus & peregrinationes significat. ἐνορία enim dea appellatur, propterea quòd in viis starua eius poni soleret. Eandem verò vnam faciem habentem videre, omnibus malum est. Vt plurimum ab externa regione aut ab externo homine mala futura prædicat. Semper autem præsentium rerum statu emouet somniantem, & in iisdem manere non finit qualicumque tandem specie appareat. Si verò moueatur ipsa dea, & ob viam veniat, iuxta habitum, & aspectum, & ea quæ ab ipsa tenentur, euentus significat. Sed de his dicere, neque pium

ρόμβρα, ὡς ἐπιπολλὸν ἐ ἀποδημίαν σημαίνη, καὶ τοῖς ἀποδημίαντας ἀρχή, ὅ καὶ κρυπτά ἐλέγχει. τὰ δὲ πυρρά, ἀποραξίας ὅτι σημαίνονται, καὶ τὰ ζοφώδη, δεσφάνια καὶ τὰ λευκά, χαλκός ἢ λύπη.

Περὶ ἀνέμων. μβ'

Ἄνεμοι δὲ πρὸς τὴν ἕρμα πτόντες, ἀρχαί. καὶ οἱ βίαιοι, σημαίνουσι ἀνθρώποις ἀσθεῖς καὶ ἀγνώμονας. καὶ λαπαρὸς ὅ καὶ οἱ σφοδροὶ ἀνεμοὶ, κινδύλους καὶ μεγάλας ἐπιφέρειν παρὰ καὶ καὶ τὸ σκοπεῖν. ὅτι οἱ μὲν σωφρονεῖ ποιῶντες τὸν ἀέρα, πᾶσι μὲν πῶς ἀλλοῖς εἰσὶ πονηροὶ, πῶς παρὰ ἀποραξίας μόνους ὅ καὶ ἀποκρυπτομένοις ἀρχαί. οἱ δὲ ἀσθεῖς ἀπὸ τῆς ἀναγίας σημαίνουσι. αἰετὸς ὅ καὶ ἀποδημίαν παρὰ ἀποραξίας, οἱ ἀπὸ τῆς κλημάτων ἐκείνων εἰσὶν οἱ ἀποδημίαν πτόντες, εἰσὶν ἀρχαί. οἱ δὲ ἀναγίαι, κατέχουσι τοῖς ἀποδημίαν. τὰ αὐτὰ μὲν καὶ τῶν ἕραν, καὶ δὲ τῶν ὅτι γαίαν θεῶν, ὡς δὲ κρίνειν παρὰ σκίαι.

Περὶ τῶν ὅτι γαίαν θεῶν. μβ'

Οἱ μὲν ἀσθεῖς θεοὶ, φέροντες καὶ κινδύλους καὶ ἀποραξίας εἰσὶ σημαίνονται. καὶ γὰρ μὲν ἡμέραν ἐπιφέρειν τῶν ποιῶντων ἀπὸ κατῆσανται. σημαίνη ὅ καὶ ἀποραξίας ἐ δὲ ἀπὸ ὁμοῖον ἀλλήλοισι ἕκαστος φαινόμενος, ὅ καὶ ἐκάτω ἰδεῖν παρὰ ἀποραξίας ἐστῶν ὅτι βίας, κινήσεως καὶ ἀποδημίαν σημαίνη. ἐνορία γὰρ ἡ θεὸς καλεῖται. μονοπαρὰ ἀποραξίας δὲ ἰδεῖν, πονηρὸν πᾶσι. ὡς δὲ ἐπιπολλὸν, ἀπὸ ξένου τὰ ἀρχαί ἢ ἀπὸ ξένου ἐστῶν παρὰ ἀποραξίας. αἰετὸς ὅ καὶ ἀποδημίαν κινεῖ παρὰ ἀποραξίας τὸν ἰδόντα, ὅ καὶ οὐκ εἰ μὲν ἐν τοῖς αὐτοῖς, οἷα αὐτὸ φαίνεται καὶ ὅτι αἰετὸς. κινεῖται δὲ ἡ θεὸς καὶ σωφρονεῖ καὶ χῆμα καὶ τὰ ὅτι καὶ τὰ ἕπερ αὐτῆς κρατοῦμενα, σημαίνη τὰ ἀποτελέσματα. καὶ ὡν λέγειν οὕτως ὅσον,

οὐτε ἀσφαλές. ἀδίκος δὲ ὁ λόγος πῶς με-
μνημένοις τῆ θεᾶς. οἱ δὲ ἀμύητοι, καθ' ἑαυτὸν
μνημόνων ματαίνονται.

Περὶ νόμων.

ΠΑΝ νομοδὸν ἀγαθός, ἢ τὸ νόμον,
καὶ κωηγοίς, ἢ τὸ ἀρεῖον. πῶς δὲ
λοιπῶς, ἀκαθάρτοις. Ἐ γορυβοῖς σημαίνε, Ἐ
ἐφ' οἷς πῶς μέγα φοροεῖ, τὰ αὐτὰ αὐτῶ. μὴ
βέβαια εἶν. οὐ γὰρ ἀσφαλές. Ἰσοκράτους
ἐχθρὸς βασιλεὺς ἦν ποδῶν ὁ θεός. λῆξοι.
δὲ ἐνοι, αἷς πῶς. καθ' ἑαυτὸν διόνυσον τεχνίταις
ὄσιν ἀγαθός.

Περὶ Ἐφιάλτου.

Ὁ δὲ ἐφιάτης, ὁ αὐτὸς εἶν τῶ πῶνι
νεύροισι, δὲ φορεῖ δὲ σημαίνε, θλίβων
γὰρ βαρέως καὶ οὐδὲν ἀποκρινόμενος, θλίψας
Ἐ σνοχρείας σημαίνε. ὁ, π ἢ αὐ ἀποκρί-
νηται ἐρωτησάμενος, τὸ ὄσιν ἀμύητος. εἰαὶ δὲ π
καὶ διδοῖ καὶ σιωποῖ ἀλῆν, μεγάλας ἀφ' ἑαυτοῦ
περὶ ἀγορεύει. μέλισσαι δὲ ὄσιν μὴ βαρῆ. ὁ,
π ἢ αὐ ἀποκρίσῃ, πῶς νοσησῶνται
αἰτίησιν. οὐ γὰρ ἀποκρινόμενῳ ἀποκρίσῃ ποτὲ
ἀνθρώπων.

Περὶ Ἀσκληπιοῦ.

Ἀσκληπιός ἰδρυμένος μὲν ἐν ναοῖ καὶ
εἰσὶς ὅπῃ βάσιος Ἐ ὀρέμενος καὶ ἀπο-
σκιμαζόμενος, ἀγαθός ἐν πᾶσι, καὶ καθ' ἑαυτὸν
ἐπιχειρημάτων βεβαίως. μόνον εἰώθε νόσους
ποιεῖν. κινούμενος δὲ, ἢ ἀποκρίσῃ, ἢ εἰς οἰκίας
εἰσῶν, νόσον καὶ λοιμὴν ματαίνονται, τότε γὰρ μέ-
λισσαι πῶς ἀνθρώπων εἶν τὸ θεοῦ πύτου. πῶς
ἢ ἢ δὴ νόσος ἀποκρίσῃ ἀποκρίσῃ, πῶς ἰών
γὰρ ὁ θεός λέγεται, αἰεὶ δὲ ὁ Ἀσκληπιός πῶς
ἐν πᾶσι χρείαις λαμβανόμενος Ἐ πῶς οἰκο-
νομοῦνται, τὸν οἶκον τὸ ἰδίως δηλοῖ. ἐν δὲ
πᾶσι δίκης σιωπηροῖς σημαίνε.

neque tutum est. Quorum sanè omnium
ratio manifesta est his qui eius deæ sacris
initiati sunt. Qui verò non initiati sunt,
ab initiatis discant.

De Pane.

PAn pastoribus bonus est, propter pa-
sturam, & venatoribus, propter feri-
tatem. Reliquis seditiones & tumultus si-
gnificat, & ea propter quæ quis maximè
sibi placet non firma esse. Non enim se-
cure suffultos pedum gressus Deus ipse
habet. Dicunt aliqui quòd Dionysiacis
artificibus commodum sit numen.

De Ephialte.

EPhialtes idem esse qui Pan creditur,
& Latinis incubus appellatur. Diuer-
sa autem significat, graviter enim pre-
mens & nihil respondens, tribulationes
& angustias significat. Quicquid autem
responderit interrogatus, hoc verum est.
Si verò etiam quid dederit, & conuerit,
magnas utilitates prædicit, maximè si
non grauauerit. Quicquid verò accedens
fecerit, ægrotos erigit. Nunquam enim
ad mortuos homines accedunt Panes.

De Aesculapio.

Aesculapius locatus in templo, & su-
per bastans conspectus & adora-
tus, omnibus, & in omnibus aggressioni-
bus bonus est, breues solummodo mor-
bos inducere solitus. Si verò moueatur,
aut accedat, aut in domum ingrediatur,
morbum & pestem præfigit. Tunc enim
maximè hominibus opus est hoc Deo.
His autem qui iam ægrotant salutem
prædicit, pro enim Deus appellatur.
Semper porò eos qui domestici vsibus
ac necessitatibus inferuiunt, & domus-
villicos, Aesculapius indicat. Verum in li-
tibus aduocatos & patronos significat.

De Dioscuris.

Dioscuri nauigantibus hyemem por-
tendunt, his verò qui super terram
sunt seditionem, aut lites, aut bellum, aut
magnum morbum. Ad finem verò om-
nibus malis indemnes liberant, & eos
qui iam in aliqua clade sunt citò eripiunt.
Seruatores enim dii sunt, verum eorum
qui prius in aliquo timore discriminé-
que ac periculo fuerunt.

De Hercule.

Herculem videre aut statuam ipsius,
omnibus bonum propositum ha-
bentibus, & iuxta legem viucentibus, bo-
num est, & maximè si ab aliquibus iniu-
ria afficiantur. Semper enim hic deus,
etiam quum in humanis esset, auxilium
tulit iniuria opprèssis, eorumque vin-
dex ac assertor fuit. Verum his qui præ-
ter leges faciunt, & qui iniustum quid-
dam perpetrant, malus est deus, ob ean-
dem rationem. Bonus est autem pro-
cedentibus in certamen, aut ad litem, aut
pugnam aliquam. Callinicus enim quasi
præstans victor, deus appellatur. At verò
videri sibi conuersari cum deo, & aliquid
communiter facere, aut eodem cibo cõ-
municare, aut habitum eundem habere,
aut à deo leoninam, aut clauam aut aliud
quoddam armorum genus accipere, om-
nibus absurdum & malum esse obserua-
tum est, & sanè per longam experien-
tiam huiusmodi cognoui, quanquam
hæc nullo cuiusquam bono euenire, &
veritati consentaneum est. Qua enim
deus vsus est vita, eam solum ianti impar-
titur. Dura autem & ærumnosa erat dei
vita, quum in humanis ageret, etiam si
valde clarus & illustris esset. Sæpè verò
& in eiusmodi monstra illapsurum esse
significat, quibus ipse deus hæc arma ha-
bens congressus est.

De Dionysio.

Dionysus agricolis conducit, qui li-
gnolum fructum plantant, & ma-

Περὶ Διοσκυρίων.

Διοσκουροὶ πῶς πλωζομένοις χιμῶδος
εἰσὶ σημαίνονται. πῶς δὲ ἐν γῆ ὄσιν,
εἰσέως, ἢ δίκης, ἢ πολέμου, ἢ μεγάλης νό-
σου. πάντων δὲ ἦν δυνάμεις εἰς τέλος ἀζημίως
ἀπαλλάττοις, καὶ πῶς ἢ δὴ ὄντας ἐν πῶνι πύτου
τεχνίταις ἀπαλλάττοις. Ἐ γορυβοῖς γὰρ εἰσὶν οἱ
θεοὶ, ἀλλὰ ἦν ἠρότερον ὅπῃ πῶνι φέσῃ ἢ
κινούμενῳ γρομῶν.

Περὶ Ἡρακλέους.

Ἡρακλέα μὲν ἰδεῖν, ἢ ἀγαθία αὐτοῦ,
πᾶσι πῶς ἀποκαταστατοῖς καὶ κατὰ νό-
μον ζῶσιν, ἀγαθός, καὶ μέλισσαι εἰαὶ πῶς πῶν
ἀδυνατοῦνται. αἰεὶ γὰρ ὁ θεός καὶ ὅτε λῶ ἐν
ἀνθρώπων ἐπιμύει πῶς ἀδυνατοῦνται καὶ ἐπι-
μύει. πῶς δὲ ἀποκαταστατοῖς καὶ πῶς ἀδύνατον πῶ
καταστατοῖς, πῶν ὁ θεός ἢ τὸν αὐτὸν
λόγον. ἀγαθός δὲ πῶς ὅπῃ ἀγῶνα ἢ δίκην
ἢ μάχην πῶν ποροδοῦνται. καλλίνικος γὰρ
ὁ θεός καλεῖται. τὸ δὲ δοκεῖν σιωπῆσαι βίβειν
τῶ θεῷ, καὶ συμπεριεῖν πῶ, Ἐ γορυβοῖς πῶς αὐ-
τῶς κοινωνεῖν, ἢ σιωπῆσαι τῶ αὐτῶ ἐχθρῶ, ἢ
καθ' ἑαυτὸν τῶ θεοῦ τῶ κενῶν, ἢ τὸ ῥάπαλον,
ἢ ἄλλο τι ἦν ὄπλων λαβεῖν, πᾶσιν ἀπῶν
καὶ πῶν ὄσιν τετήρηται, καὶ ἢ μακρὰς πῶς
ἦν τοῖσιν ἦλθον. αἰεὶ δὲ εἰκὸς θύλακος καὶ
ὄσιν, ἀποκαταστατοῖς πῶς οὐδὲν ἀγαθόν Ἐ πῶ
ποιεῖται. ὅ γὰρ ὁ θεός ἐχρησάτο βίω, τῶ
τῶ ἰδῶν μεταδίδωσιν ὅπῃ μόνος δὲ καὶ μο-
χθηρὸς ἐχθρῶ ὁ πῶ θεοῦ βίος, ὅτε λῶ ἐν ἀν-
θρώπων, καὶ εἰ πᾶν λαμβάνω λῶ ἐν ἑνὸς.
πολλὰ δὲ καὶ πῶς πῶς ἀποκαταστατοῖς σημαίνε,
οἷς καὶ ὁ θεός πᾶν ἐχθρῶ ὄπλων ἀποκαταστατοῖς.

Περὶ Διονύσου.

Διονύσος πῶς γεωργίαις συμφέρει πῶς
πῶν ζυλιμὸν καρπὸν γεωργῶσι, μά-
R. iij

λισα ἀμπέλους . ἢ καπνίλους ἢ ἕκαστος πῖς
 ἀπὸ τῶν Διόνυσον πενήτας . ἀρχὸν δὲ καὶ
 πῖς ἐν ἀπειράτῃ πνί οὐσι . πῦλλαν γὰρ ἢ ἀ-
 παλλαγῶν ἢ δῆλων σημάδι , δι' αὐτὸ τὸ
 ἔνομα . ἐστὶ γὰρ δῆλωνσι . ἀπὸ τῆς διανύειν
 ἔκαστα . πῖς δὲ τὸν ἀβρὸν βίον ζῶσι ἐ μάλι-
 στα πασι παρὰ τῆς ἐκιδύωσις . ἐ δὲ πρὸς
 τῆς ἐκιδύωσις σημάδι . ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς
 θεῶν ἰσοείας , ἢ ἀπὸ τῆς φυσικῶν λόγον Διονύ-
 σου . μεγίστου γὰρ αὐτοῖς κινδύων ἀπὸ πῖς
 ἀνθρώπων καθίσταται ὁ θεός . ἔδεν μὲν πῖ
 ἢ πῖον ἢ πῖον ἢ πῖον ἢ πῖον ἢ πῖον ἢ πῖον
 ἔδενσι δὲ ἐ πῖονσι , ἀπὸ τῆς πῖον ἢ πῖον
 ῥήδην , λησιέων παρὰ τῆς σημάδι , ἢ
 πῖονσι , ἢ κατὰ τῆς . ὁ ἢ χορὸς ὁ ἀπὸ τῶν
 Διόνυσον , ἢ βᾶκχοι ἢ βᾶκχοι , ἐ βασιλείας ,
 ἐ σάτυροι , ἐ πῖον , ἢ ἕσα ἀλλὰ ἔστιν ὁμοία
 ὀνόματα , ἢ ἕσα τῶν πῖον , ἐ ὁμοῦ πα-
 τῆς ἢ ἰδία ἕκαστος , μεγάλας παρὰ τῆς
 κινδύωσις ἢ ἀπειράτῃς σημάδι . πῖον τῆς
 Σιλενοῦ ὄντος δὲ μῖον ἀρχαῖος αἰ εἰν
 πῖον , ἢ πῖον ἢ πῖον τῶν ἀρρωμένων , ἢ
 πῖον φεβόμενοι . χορὸν ἢ τῆς θεῶν , ἢ θυρ-
 σοφοῦν , ἢ ἀνδροφοῦν , ἢ ἀλλὰ πῖον κε-
 χειρομένων τῆς θεῶν ἀρρωμένων , πῖον ποτη-
 ρῶν , πῖον δούλων . πῖον μὲν γὰρ ἀπὸ τῆς
 ἕκαστον ἢ φρενῶν , ἐ πῖον ἀρρωμένων , ἀφρο-
 σιῶν ἢ βλαβῶν παρὰ τῆς . οἷς δὲ ἀπὸ
 τῶν ἀντιθέτων ἢ ἐπιχαιρόντων , ἐ ἀπὸ
 τῶν τῆς θεῶν ἀρρωμένων ἐ βίχαισιαν ,
 ἐ λυθραῖας ἢ σημεντικῶν .

Περὶ Ἑρμοῦ.

Ἑρμῆς ἀρχὸς πῖς ἀπὸ λόγους ὁρμη-
 λῶσις ἐ ἀθλητικῆς , ἐ παιδείας , ἐ
 πῖον πῖς ἐμπεικῶν βίον ἔχουσι , ἢ ζυγοσά-
 τας , ἀπὸ τῆς πάντας τῆς πῖον ἢ πῖον
 ῶρον τὸν θεὸν νομίζον , καὶ πῖς ἀποδημιῶν
 βυλομένων . πῖον γὰρ ἢ πῖον ἢ πῖον
 τὸν θεόν . πῖς δὲ λοιποῖς ἀκαταστάσις καὶ
 θυροῦς παρὰ τῆς . νοσοῦντας δὲ ἀ-
 ναρεῖ , ἀπὸ τῆς ψυχῶν νοσοῦντας ,

ximè vites. Conducit & cauponibus, &
 omnibus Dionysiacis artificibus. Bonus
 est & his qui in infortunio aliquo ver-
 fantur, quietem enim & liberationem à
 malis significat, propter ipsum adeò no-
 mē. Est enim dionysus dictus ab eo quod
 expedit & perficiat omnia, hoc enim si-
 gnificatur per verbum διανύειν Græcis,
 vnde dionysi appellatio est formata. His
 verò qui delicatam vitam degunt, & præ-
 fertim pueris, turbas & pericula & insidias
 & diuulgationes significat, propter his-
 toriam quæ de deo narratur, & propter
 naturalem dionysi rationem. Maximi
 enim periculi hominibus autor ipse deus
 existit, & tamen nihilo minus etiam hos
 seruat, & corrumpi non sinit. Iter facien-
 tibus, & nauigantibus malus est deus.
 Nam palàm & ex propinquo prædonum
 incurfus significat, & vulnera, & obrun-
 cationes. At verò chorus qui Dionysum
 comitatur, velut sunt Bacchi & bacchæ,
 & Bassaræ, & fatiri, & panes, & quæcun-
 que alia sunt similia nomina huic deo sa-
 cra, tum simul omnes, tum vnusquisque
 seorsum, magnas turbas & pericula, &
 diuulgationes significant, excepto Sile-
 no, qui solus omnibus bonus est, & his
 qui ad agendum aliquid prodeunt, & ti-
 metibus. Choream deo ducere, aut thyrsu-
 m aut arbusculam gestare, aut aliud
 quid gratum deo facere, omnibus ma-
 lum est, exceptis seruis. Illis enim pro-
 pter emotionem & perculsionem men-
 tis, desipientiam & cladem prædicat. His
 verò quòd nihil rerum curæ sub cõmissum
 habent, & propter dei appellatio-
 nem, ac benignitatē, libertatis signū est.

De Mercurio.

Mercurius bonus est his qui ad elo-
 quentiam animum adiecerunt, &
 athleticis, & prædottibus, & omnibus mer-
 catoriam vitam degentibus, & libripendis,
 propterea quòd omnes huiusmodi
 homines deum hunc pro tutelari numi-
 ne venerantur. bonus est & peregrinari
 volentibus. Alatum enim deum esse pu-
 tamus. Reliquis seditiones & tumultus
 denūciat, ægrotares autē occidit, propter
 ea quòd animatum ductor esse creditur,

Mercurius quadrangularis, σφιννοπαγῶν
 ab incuneata barba appellatus, folis phi-
 lologis conducit. Verum quadrangularis
 & imberbis, nihil his conducit. Etenim
 quòd amputatam barbam habet, om-
 nium eorum qui circum somniantem
 sunt interitum præfigit.

De Nemesi.

Nemesiς semper bona est viuenti-
 bus secundum legem, & moderatis
 hominibus, & philologis. At verò con-
 tra leges delinquentibus, & his qui ali-
 quibus insidias struunt, & magnas res au-
 spicantur, contraria existit, eorumque
 conatus impedit. Nam impedimento ef-
 fe, & ob stare his quæ inconsultè & præ-
 ter animi nostri sententiam fiunt, Neme-
 sim vocamus. Quidam produnt quòd
 dea hæc bona quidem in peius vertat,
 mala autem in melius.

De Venere.

Venus pandemos, hoc est popularis
 appellata, circulatoribus & caupo-
 nibus, & libripendis, & thymelicis, &
 medicis, & scenicis omnibus, ac meretri-
 cibus bona est. Matronis autem pudefa-
 ctionem, & detrimentum prædicat, & eos
 qui vxorem ducere propoluerunt impe-
 dit, tanquam communi vxore futura. At
 verò Vrania, de qua in superiore fermo-
 ne dicere volens reliqui, vt ne sermo di-
 uelleretur, contraria Veneri pandemo si-
 gnificat. Maximè verò bona est ad nu-
 ptias & sodalitates contrahendas, & ad
 producendos liberos. Nam coniunctio-
 num ac sobolis est causa. Bona est &
 agricolis. Natura enim & mater vniuer-
 sorum esse creditur. Bona est & vaticibus,
 omnis enim vaticinationis & prænotio-
 nis, inuentrix esse putatur. Caterum Ven-
 us marina naucleris & gubernatoribus
 & omnibus nauigantibus, bona obser-
 uata est, itèmq; omnibus peregrinari
 volētibus, propter perpetuum maris mo-
 tum. Eos verò qui in eodem loco semper
 permanere proposuerunt, etiam inuitos
 ad motū cogit. Venerem Anadyomenē,

Ἑρμῆς περὶ ἀρχῶν ὁ σφιννοπαγῶν φιλολόγους
 μῖονσι συμφέρει. ὁ δὲ περὶ ἀρχῶν ἐ ἀνίμους,
 οὐδὲν τῶν συμφέρει. τὸ γὰρ ἀπεικονισ-
 τὸν αὐτῆς, ἢ ἀπὸ τῶν ἰδόντων πῖον ὀλε-
 θρον μαντεύεται.

Περὶ Νεμέσεως.

Νέμεσις αἰετῶν καὶ νόμον ζῶσιν, ἀ-
 γαθῆς, ἢ μέγιστος ἀνθρώπων ἢ φιλο-
 λόγους. τοῖς δὲ ἀπεικονιστοῖς καὶ πῖς ἐπι-
 θεωροῖς πῖον καὶ τοῖς μεγάλων ἀρχιδύωσις
 παρὰ τῆς ἀντιπῶν καθίσταται, ἢ ἐμπό-
 διος ἢ ἐπιχαιρόντων. Νέμεσις γὰρ κελοδ-
 μῶν, καὶ τῶν ἐμπόδων ἵσταται, πῖς παρὰ τῶν
 μῖονσι ἀπὸ τῆς γῶνις. λέγουσι δὲ πῖον ὅτι ἢ
 θεὸς αὐτῆς, τῶν μὲν ἀρχῶν ἢ τῶν χεῖρον πῖον
 πῖον . τῶν δὲ κατὰ τῶν τῶν βέλπτον.

Περὶ Ἀφροδίτης.

Ἀφροδίτη ἢ μὲν παιδήμων, ἀνύρτας ἢ
 καπνίλους ἢ ζυγοσάτας, καὶ θυρο-
 λῶσις, ἢ ἰατρῶν, καὶ σκευῶν πῖον καὶ
 ἐπαίτας, ἀρχῆς, γυναικῶν δὲ οἰκοδομητικῆς,
 ἀρχῶν καὶ βλαβῶν παρὰ τῆς . ἐ τῶν
 γῶνις παρὰ τῆς κελοδῶν ὡς κοινῆς ἐπα-
 μῶν πῖς γυναικῶν. ἢ ἢ ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὄν
 τῶν ἐμπεικῶν λόγους, ἔκαστον παρέλιπον, ἢνα μὴ
 ἀπὸ τῆς ὁ λόγους, τῶν ἀντιπῶν τῆς παιδήμων
 σημάδι . μάλιστα δὲ ἀρχῆς ἀπὸ τῆς γῶνις καὶ
 κοινῶν, ἢ ἀπὸ τῶν τέκνων γῶνις, σκευῶν
 γὰρ καὶ ἐπιχαιρόντων ἢ ἀπὸ τῆς . ἀρχῆς δὲ ἢ
 γῶνις . φύσις γὰρ ἢ) καὶ μήτηρ ἢ) ὄλων
 νεομῶν . ἀρχῆς ἢ) καὶ μαντικῆς . πῖον γὰρ
 μαντικῆς & παρὰ τῆς εὐρητικῆς ἢ) γενέ-
 σται . Ἀφροδίτη ἢ πλεονῶν, ναυκλήριος ἢ γυ-
 νῶν πῖον καὶ πῖον πῖον βυλομένων ἀποδη-
 μιῶν . ἀπὸ τῆς τῶν ἀεικνῶν . πῖς δὲ ἢ πῖς
 αὐτῶν αἰετῶν ἐμμένει παρὰ τῆς
 ρημῶν, καὶ μὴ βυλομένων ἀπὸ τῆς πῖον
 νεύεται . Ἀφροδίτη ἰδὲν ἀναδυμένῳ,

πῶς πλείους πολλῶν χιλιῶν ἐναυαζόντων ἐσο-
 μένων παρθεραργυρίῳ, οὐδὲν ὅ ἦπ' ἰον ἄλλ' ἢ καὶ
 τὰ ἀπληκτομένηα ἔβη παρθεραργυρίῳ, τελειοῦ-
 αῖα δὲ ἀγαθὴ νουομῆσαι ἢ μὲχρι ζώνης τὰ
 κατὰ ἐσκαπασμένα ἔχουσα, δὲ τὰς μα-
 ζοῖς, οἱ εἰσι ἑσκαπασμένοι, γυμνοῖς τε ἔχον ἔ-
 βη δὲ κινησάται. ἢ δὲ ὅλη γυμνὴ, ἐταχθεῖς καὶ
 μόνως ἀγαθὴ, ἔ εργασιῶς σημαντικῆ. παρὸς
 δὲ τὰ λοιπὰ ἀρχαίω παρθεραργυρίῳ ὡς ἔβη
 τὸ πλείστον.

Περὶ Ἡφαιστου.

Ἡφαιστος, τὰ μὲν αὐτὰ τὰ περὶ σημαί-
 νη ὡς ἔπιπλεῖστον. μόνον ὅ τὰ κρυ-
 πτὰ ἔχει, ἔ μάλιστα μοιχείας δὲ τὰ πῶ
 παρὸς αὐτὴν ἰστέλιαν. Χρῶναι, ὅ ἔβη ἀγα-
 θος πᾶσι, καὶ πῶς γήμας ἔ κοινωνῶσαι βου-
 λομένης, δὲ τὰ πῶ συμπασιαν ἔβη φυσῶν, ἔ
 τὰ ἐνούμερα σίδηρα.

Περὶ τύχης.

Τύχη δὲ ἢ μὲ ἔβη κυλίνδρου ἐστῶσα,
 ποιεῖ τὰς σημαίνας, δὲ τὰ τῆς βί-
 στωσ ἔπιπλεῖστον. ἢ ὅ τὸ πηδάλιον κρα-
 τῶσα, κινήσας παρθεραργυρίῳ. οὐδὲμία γὰρ
 πηδάλιῳ χρεῖα αὐτὸς κινήσας. αἰὲ δὲ ἀγα-
 θὴ, ἢ καθεζομένη, ἢ παθεκακλήμενη τὸ ἀ-
 σφαλές γὰρ καὶ τὸ βέβαιον δὲ τὸ χιμαῶς
 ἔπιπλεῖστον. ὅσα δὲ αὐτὴ πολυτελεστερα καὶ
 ἀμυροφότερα φαίνονται, πῶστω βέλτιον νο-
 μιῶσται ἔβη. λέγουσι δὲ ἔνοι, ὡς ἢ πλυ-
 τελής ἔ σπῶδρα κεκοσμημένη τύχη, μάλι-
 στα γὰρ ὅταν μὴ ὡς ἀγαθὴ, ἀλλ' ὡς αὐτὴ ἢ
 τύχη φαίνεται, πῶστω ἔβη σημαίων. ὡς γὰρ εἰ-
 κός ἐαυτῆς ἔπιμειομένη, ἀμειλίχῃ ἔβη ἀν-
 θρώπων. ἢ δὲ λιτῶς ἔχουσα καὶ ἀμειλοδοσῶσα
 ἐαυτῆς, πῶστω καὶ παρθεραργυρίῳ. φα-
 τερόν γὰρ ὡς ἔχ αὐτῆς ἀλλὰ ἔβη ἀνθρώπων
 παρθεραργυρίῳ ἔβη ὅτι ἐκ εἰκότα λέγει δοκῶσται.
 ἔβη γὰρ ἢ τύχη οὐδὲν ἄλλο, ἢ αὐτὰ τὰ κλι-
 ματα ἔβη ἰδόντων.

emergentem e mari videre, nauiganti-
 bus multam tempestatem & naufragiū
 futurum prædicit, sed nihilominus ser-
 uat, & res ac negocia iam desperata per-
 ficit. Semper autem bona iudicata est,
 quæ infernas partes usque ad zonam ve-
 latus habet, propterea quod mammæ,
 quæ maximum alimentum præbent, nu-
 das habeat ac ostendat. Venus tota nu-
 da, solis meretricibus bona est, & qua-
 stus significatiua, ad reliqua confusio-
 nem significat ut ferè à nobis obserua-
 tum est.

De Vulcano.

Vulcanus eadem quæ ignis significat
 ut plurimum, solum autem arcana
 retegir, & præsertim adulteria, propter
 historiam quæ de ipso fertur. Manuariis
 artificibus omnibus bonus est, & his qui
 nuptias aut societatem contrahere vol-
 unt, atque id propter follium conspira-
 tionem, & ferri vnitionem.

De Fortuna.

Fortuna super cylindrostans, omni-
 bus mala significat, propter basis ip-
 sius periculositatem. Quæ verò guber-
 naculum tenet, motus prædicit. Nulla est
 enim gubernaculi vtilitas citra motum.
 Semper autem bona est sedens aut reclina-
 ta, securitatem enim & constantiam
 per ipsam figuram demonstrat. Quantò
 verò sumptuosior & formosior appare-
 rit, tantò melius esse putandum est. Qui-
 dam tamen tradunt, quòd fortuna sum-
 ptuosa & valde ornata, maximè vbi non
 ut statua, sed velut ipsa fortuna appareat,
 paupertatis signū sit. Verisimile est enim
 quòd sui studiosa, hominum negligens
 existit. Quæ verò frugaliter vestita est, &
 sui negligens apparet, diuitias & delicias
 præfagit. Manifestum est enim quòd
 non sui ipsius, sed hominum curam gerit.
 Verum illi mihi non videntur verisimi-
 lia dicere. Est enim fortuna nihil aliud
 quàm ipsæ somniantium opes.

De Pirho, & alius.

Pirho, & charites, & horæ, & nymphæ,
 ad omnia & omnibus bonæ sunt.
 Aristobule verò & Eunomia, quæ deæ
 optimū consilium, & bona lex nobis dici
 possunt, eadem quæ Nemesis significant.

De Vestæ.

Vestæ tum ipsa, tum statua ipsius, ciui-
 tatis senatum, & loculos sine recon-
 ditoria redituum significant. Priuatis au-
 tem ipsam vitam. Principibus verò & re-
 gibus, ipsam imperij vim ac potestatem.
 Porro de marinis & fluuiatilibus dijs
 singulatim ex ordine sic rex se habet.

De Diis marinis.

C A P. 43.

Nepertunus & Amphitrite, & Nereus,
 & Nereides, tum ipsi, tum statua
 ipsorum conspecti, ita ut nihil mali fa-
 ciant, aut dicant, boni sunt omnibus in
 mari operantibus, & his qui moueri vo-
 lunt, sed & ad reliquas aggressiones nihilo
 minus boni sunt. Ex omnibus autem vel
 maximè his qui ad turbas progrediuntur,
 valde conducibiles esse obseruatum
 est. Si verò moueantur aut turbeantur, aut
 mali quippiam dicant aut faciant, aut pa-
 tiantur, aut minentur, contraria prædictis
 significant. Sæpe etiam terræ motum &
 imbrem futurum præfagiuerunt.

De Leucothea.

Leucothea his qui in mari operan-
 tur bona est, ad reliqua mala, & tri-
 stitiæ ac luctus significatiua, propter hi-
 storiam quam de ipsa narrat. Proteus
 autem & Glaucus, & Phorcys, & dæ-
 mones qui circa hos sunt, dolos ac de-
 ceptiones significant, propter facilem ad-
 spectus transmutationē. Vtibus autem

Περὶ παιδοῦς, καὶ τῶν ἀγῶνων πινῶν.

Παιδοῦ δὲ καὶ χάρτες καὶ ὄρα, καὶ νύμ-
 φαι, παρὸς πᾶσι καὶ πᾶσι εἰσὶν ἀγαθὰ.
 Λεισοβουλῆ δὲ καὶ δυναμῆα, τὰ αὐτὰ τὰ
 νεμῶσ σηματοῦσται.

Περὶ Ἐστίας.

Ἐστία αὐτὴ τε καὶ τὰ ἀγάλματα αὐ-
 τῆς πόλεως μὲν πῶ βουλῶν καὶ πῶ
 ἀθῆκῶ σημαίνας τῶ παρθεραργυρίῳ. ἰδιώταις
 δὲ, αὐτὸ τὸ ζῆν. ἀρχόντες δὲ καὶ βασιλείας,
 πῶ τῆς ἀρχῆς δυνάμει. παρὸς δὲ θαλασσίων
 καὶ πῶσιων θεῶν, ἕκαστα ὡς ἔβη.

Περὶ Θεῶν θαλασσίων. μγ.

Ποσειδῶν καὶ Ἀμφιτρίτη καὶ Νηρείς, ἔ
 Νηρηίδες αὐτοῖς τε ὄραμοι ἔ τὰ ἀ-
 γάλματα αὐτῶν, ἀπέσχετο καὶ μηδὲν πονη-
 ρον παρθεραργυρίῳ ἢ λέγοντες, ἀγαθὸι εἰσι πᾶσι
 πῶ πῶ θαλασσίων ἐργαζομένων καὶ πῶ
 κινησάται βυλοαῶν, ἔ παρὸς πᾶσι λοιπῶν
 ἐργαζομένων, οὐδὲν ἦπ' ἰον ἀγαθὸι. πῶστω
 δὲ μάλιστα πῶ εἰς ὄχλον παρθεραργυρίῳ συμφο-
 ρώταται τετήρηται. κινησάται δὲ ἢ παρθε-
 σάμενοι, ἢ κακῶν τι λέγοντες ἢ δρωῖντες ἢ πῶ-
 ροντες, ἢ ἀπειλοῦσται, τὰ ὀνόματα πῶ παρθε-
 ρηραργυρίῳ σημαίνας. πολλὰς δὲ καὶ σπῶσται
 καὶ ὄμβρον παρθεραργυρίῳ ἐσπῶσται.

Περὶ Λευκοθείας.

Λευκοθεῖα πῶ μὲν πῶ θαλασσίων ἐ-
 ργαζομένων, ἀγαθὴ παρὸς δὲ τὰ ἄλλα,
 ποιεῖ, καὶ λύπης καὶ πῶσται σημαίνας, δὲ
 πῶ παρὸς αὐτῶ ἰστέλιαν. Πρωτεύς δὲ καὶ
 Γλαῦκος καὶ Φόρκυς καὶ οἱ παρὸς πῶσται
 δαίμονες, δόλοισ καὶ ἀπάταις σημαίνας,
 δὲ τὸ δὲ μεταβολῶν τῆς ὄψης. μαίνας δὲ

ἀρχαίοι. Περὶ δὲ θαλάσσης καὶ κωμάτων, ἐν τῷ περὶ πλοῦ λόγῳ, ἐμπεσέν ἐν αὐτῷ τὸ πρὸ βιβλίου ἐπιμνησθῆναι.

Αἰγιαλοὶ δὲ καὶ ἡόνες, ἤπιδων εἰσὶ σημαντικοί, ἔτι πῶς κέκοιται ἑσπερίας. ἔτι γὰρ οἱ ἐν μεγάλῳ χυμῷ ἡμόδρομοι, ἐπὶ ἰσοπέδῳ ἀγροῦ, ἐν ἡδίαισι ἤπιδαι γίνονται ἑσπερίας.

Ποταμοὶ δὲ καὶ λίμναι, καὶ Νύμφαι, καὶ Ἐφιδρίδες, ἀρχαίοι περὶ πλοῦ γινώσκονται. ἀκριβέστερον δὲ περὶ αὐτῶν ἐν τῷ περὶ πλοῦ λόγῳ εἴρηκε.

Ἀχελῷος δὲ, τὸ αὐτὸ πῶς ποταμοῦ καὶ παντὶ πότιμα, ὕδατι σημαίνει, καὶ ἰσοπέδῳ τὸ ἐπιπέδον ποιεῖ, ἐπειδὴ δὲ περὶ πλοῦ πύτων ἔτι τὸ ἐνδεχόμενον ἰκανῶς εἴρηται, λοιπὸν αὐτῷ εἶναι περὶ χλοίων θεῶν εἴπῃ καὶ ἔτι πείσει.

Περὶ θεῶν θεῶν καὶ τῶν πείσει. μδ'.

Πλοῦτων καὶ Προσφῶν, πῶς φοβούμενοι εἰσὶν ἀρχαίοι. ἀρχαίοι γὰρ ἔτι οὐκέτι φοβημένων ἀρχαίοι ἔτι καὶ πένθος πλοῦτον γὰρ καὶ περὶ στήθων σημαίνουσι, δεῖ τὸ ἀνευδές ἔτι ὑποπαραμένον αὐτοῖς. ἀρχαίον δὲ ἔτι πῶς γινώσκονται βυλομένων, καὶ πῶς ἔτι τὸ ἀρχαίον ὀρμημένων. πολλῶν γὰρ ἀρχαίων οἱ θεοὶ ἔτι. καὶ περὶ τῶν μυθικῶν καὶ ἀπορρήτων χείρας, ἀρχαίοι περὶ πλοῦται. περὶ τῶν δὲ πὶ δὴν ἢ ἀπειλούμενοι, τὰ ἐναντία σημαίνουσι.

Δημήτηρ ἔτι καὶ ἡ Κόρη καὶ ὁ λεγόμενος Ἰάκχος, πῶς μεμνημένοι τῶν θεῶν, ἀρχαίοι πὶ ἔτι οὐτὸν τὸν ἐσπόμενον σημαίνουσι. πῶς ἔτι ἀμνηστίας, περὶ πλοῦ πῶς φέρον ἔτι κινδύων ἐπιπλοῦσιν. εἴτα ἔτι οὐδὲν ἤπιδον τελεῖσθαι ἔτι τὸ ἀρχαίοι. γαργαίσι ἔτι πῶς κτήσασθαι γινώσκονται ὀρμημένων ἀρχαίοι, κρατήσῃ γὰρ πῶς γῆς ἔτι ἀποπέσειν περὶ σημαίνουσι. καὶ πῶς νοσημάτων ἀνίστασθαι καὶ ἑσπερίας. καρπῶν γὰρ εἰσὶν ἀνθρώπων χηρῶν ἀπῆται, ἐν πῶς ἀποπλοῦσιν ἔτι μετῆσθαι. ἐπὶ καὶ πῶς δημόσια τῆ γῆ τὸν αὐτὸν

boni sunt. De Mari porrò & Vndis, in sermone de navigatione superius in hoc ipso libro mentionem feci.

Litora & portus, spei significationem habent, & salutis ipsis agris. Nam qui in magna tempestate sunt, ubi litus viderint & portus, suavissimam spem potiundæ salutis secum nutriunt.

Fluuij deinde & stagna, & Nympha, & Ephydrides, boni sunt ad generandos liberos. Verum exactius de ipsis in superiori sermone tractavi.

Achelous autem eadem quæ fluuij, & omnis potabilis aqua significat, & validiores euentus facit. Quandoquidem verò de his quantum possibile fuit sufficienter dictum est, reliquum fuerit vt de subterraneis ac inferis dijs deinceps dicamus, itemque de his qui circumcirca ambiunt.

De Diis inferis, & de his qui circumcirca ambiunt.

C A P. 44.

Pluto & Proserpina timentibus boni sunt. Imperant enim his qui non amplius timent. Boni sunt & pauperibus, Diuitias enim & acquisitionem significant, propterea quòd nullius rei indigunt sunt ipsorum subditi. Boni sunt & his qui terram emere volunt, & ad principatum contendentibus. Multis enim imperant hæc numina. Sed & ad mycticos & arcanos vsus boni obseruati sunt hi dij. Verum si quid graue ac durum faciant aut minentur, contraria significant.

Ceres autem & Còre, & qui Iacchus appellatur, his qui initiati sunt horum deorum sacris, bonum quiddam, atque id non vulgare, futurum significant. Non iactatis, prius timorem aliquem & periculum inducunt, deinde verò nihilominus bonum ipsum perficiunt. Agricolis autem & his qui terram adipisci proposuerunt bonæ sunt, dominari enim & imperare terræ præsignificant. Et ægrotantes erigunt & seruant. Nam fructuum hominibus commodorum sunt causæ, quibus mortui non fruuntur. Insuper Cererem eandem cum terra

rationem habere sapientes aiunt. ξήδροςος enim & φρέσβιος vocatur terra, itemque βιδάρος, ab eo quod vitam & victum mortalibus impertitur, & fruges producat. Bona est etiam Ceres ad nuptias, & alias aggressiones omnes per se conspiciat. Non verò item Còre, propter historiam quæ de ipsa fertur. Hæc enim sæpe etiam oculis somniantis periculum induxit, propter nomen. Cere enim appellatur etiam in oculo pupilla.

Serapis, & Isis, & Anubis, & Arpocrates, tum ipsi, tum statuarum ipsorum ac mysteria, & omnis de ipsis sermo, atque etiam de diis qui cum ipsis communia templa ac aras habent, turbationes & pericula, & minas, & infortunia significant, ex quibus præter expectationem præterque omnem spem seruant. Semper enim seruatorum crediti sunt hi dij, eorum qui per omnia exercitati sunt, & ad extremum periculum peruenerunt. Nam eos qui iam in huiusmodi periculis constituti sunt, statim omnino seruant. Præcipue autem mysteria ipsorum lucus significationem habent. Tamest enim naturalis ipsorum ratio aliud quid complectitur, fabulosa tamen narratio & historia hoc indicat.

Hecate subterranea, & Erinnyes, & demones qui circa hos sunt, terribiles sunt etiam his qui iuste agunt. Verum hos qui præter leges agunt, & quibusdam insidias struunt, disperdunt. Eadem cum his significat & mater deorum appellata. Nam & tumultus & luctus per se conspiciat prædicat, & occulta reuelat. Agricolis autem bona est. Terra enim esse putatur.

Terror & Timor filij Martis, & ipse etiam Mars, belli ducibus, & militibus, & pugnam solitariam decertantibus, gladiatoribus & prædonibus, & aleatoribus, omnibus conducunt. Reliquis pugnas & clades significant. Harum enim causa existunt.

Oceanus autem & Thetys, Philosophis & vanis solis boni sunt, quemadmodum iam dictum est. Reliquis tristitias inducunt, & ad finem vitæ peruenisse ostendunt, exceptis his qui ad Oceanum habitant illicque diuersantur.

Saturnus & Titanes, maleficis vincula significant, & eos qui alijs insidias parant perficere, impediunt. Verum ad ea quæ latenter fiunt boni

ἔτι λόγον φασὶν οἱ θεοὶ. ξήδροςος γὰρ ἢ γῆ καὶ φρέσβιος καλεῖται, καὶ βιδάρος, ἀρχαίοι δ' αὐτῶν εἶναι καὶ περὶ γάμων. καὶ τὰς ἀφῆλας ἐχειρήσας πάσαις κατ' ἰδίαν ὀραμένη ἢ δημήτηρ, ἢ κέρη ἢ ἡ κόρη δεῖ τὸν περὶ αὐτῶν ἰσοπέδῳ. αὐτῆ δὲ πολλὰ καὶ πῶς ὀφθαλμοῖς τῶ ἰδόντος κινδύων ἐπιπέσει δεῖ τὸ ὄνομα. κόρη γὰρ καλεῖται καὶ ἡ γλῆνη ἢ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ.

Σάραπις, καὶ Ἰσις, καὶ Ἄνουβις, καὶ Ἀρποκράτης, αὐτοὶ τε ἔτι τὰ ἀρχαίως αὐτῶν καὶ τὰ μυθικά, καὶ τὰς ὁ περὶ αὐτῶν λόγος, ἔτι τῶν τῶν συνάων τε καὶ συμβῶμων θεῶν, περὶ καὶ κινδύων καὶ ἀπεικῶν καὶ περὶ σάρας σημαίνουσι. ἐξ αὐτῶν τῶν προσδουκῶν τῶν τῶν ἡπιδῶν ἑσπερίας. αἰεὶ γὰρ ἑσπερίας νεομοιμένοι εἰσὶν οἱ θεοὶ, ἔτι εἰς πάντα ἀφικόμενοι, καὶ ἑσπερίας ἡπιδῶν κινδύων. πῶς δὲ ἢ ἐν τῶν ποιούτων ἔτι, αὐτῶν καὶ μάλα ἑσπερίας. ἐξαιρέτως ἔτι τὰ μυθικά αὐτῶν, πῶς εἰσὶ σημαίνουσι. καὶ γὰρ εἰ ὁ φυσικὸς αὐτῶν λόγος ἀλλοῦ περὶ πείσει, ὁ γὰρ μυθικὸς ἔτι ἔτι πῶς ἰσοπέδῳ τῶν δεικνύσιν.

Ἐκάτη χλοία καὶ ἐεανύες καὶ δαίμονες καὶ οἱ περὶ τῶν, φοβῶν καὶ πῶς δικαιοσύνης γὰρ οἱ περὶ πλοῦ καὶ πῶς ἐπιπλοῦσιν. τὰς ἔτι περὶ πλοῦ καὶ πῶς ἐπιπλοῦσιν. τὰς αὐτῶν τῶν καὶ ἡ λεγόμενη μήτηρ θεῶν. αὐτῆ καὶ θορύβους καὶ πῶς καὶ εἰ αὐτῶν ὀραμένη περὶ πλοῦ, καὶ τὰ κρυπτά ἡγέχει. γαργαίσι δὲ εἰσὶν ἀρχαίοι. γῆ γὰρ ἔτι νεομοιται.

Δείμος καὶ φόβος, ἀρεῶν γοῖ. καὶ αὐτῶν δὲ ὁ ἀρης, στρατηγῶν καὶ στρατιωτῶν καὶ μοναρχῶν καὶ ληστῶν καὶ κωβυτῶν, πῶς συμφορῶν. πῶς δὲ λοιπῶν, μάχης καὶ βλαβῶν σημαίνουσι. τῶν γὰρ εἰσὶν αἰπιοι.

Ωκεανὸς ἔτι καὶ τῆθους, φιλοσοφῶν καὶ μαθητῶν μονῶν ἀρχαίοι, καὶ τῶν ἢ εἴρηται. πῶς δὲ λοιπῶν, λυπῶν ὀφθαλμοῖς. ἀφῆλα τῶ τῶν δηλοῦσι, πῶς ἔτι τῶν τῶν ἀνέκων ἀνέκων φερόμενοι.

Κρόνος ἔτι πῶς, καὶ κούρῶν ἢ, δεσπῶν σημαίνουσι, καὶ πῶς ἐπιπλοῦσιν πῶς κινδύων αὐτῶν. περὶ ἔτι τῶν περὶ πλοῦ, εἰσὶν

ἀγαθοί. οὔτε δὲ χαμεῖν ὀπιβέπουσι, οὔτε πᾶσδας ἐσομένους θεωροῦσιν.

Ἡ δὲ ἄλλ' ὅλων φύσις καὶ ἐπιμνήμη καὶ παρρησία, καὶ ἐπὶ ἀλλο πούτις ἰσοδυναμεί, πᾶσι ἀγαθὸν θεωροῦντοίσι, πᾶσι ἄλλ' νοσοῦντων, πούτις δὲ ἀειροδοσι, ἐὰν μὴ εὐφρονα πᾶ λέγωσι. κωπὸν δὲ λόγον ἔχουσι οἱ θεοὶ καὶ τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν. πούτων δὲ τὰ μὲν ἐξ ὕλης πεποιημένα στερεὰ τε ἔσονται, ἀγαθὰ αὐτῶν εἴη, ὅτι τὰ χρυσοῦ πεποιημένα, ἢ ἀργύρου ἢ χαλκοῦ, ἢ ἡμέραντος, ἢ λίθου, ἢ ἡλέκτρος, ἢ ἐβένου. τὰ δὲ ἐξ ὕλης ἀλλης πεποιημένα ἀγαθὰ, ἢ πῖλον αὐτῶν εἴη ἀγαθὰ. πολλὰ μὲν δὲ καὶ πεπνυμένα, ὅ ἑσονται καὶ πῆλνα, καὶ κίενα χρυσῶν καὶ ὁμοία. ἐπὶ καὶ τῶν ὅσοι ἀγαθὰ σημαίνουσι αὐτῶν καὶ τὰ ἀγαθὰ, ἀγαθὸν αὐτῶν εἴη, μῆτε σωβριόμηναι ἰδεῖν, μῆτε κατασπόμενα τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν. πούτις δὲ ἀφανιστομένους ἰδεῖν, ἀγαθὸν αὐτῶν εἴη πάντας, καὶ τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν. μάλιστα δὲ νεμέσι τὰ αὐτῶν σημαίν.

Περὶ ἠρώων καὶ δαυμάνων. μὲ.

Περὶ δὲ ἠρώων καὶ δαυμάνων, τί δὲ λέγει. τὰ γὰρ αὐτῶν πῶς θεοὶ σημαίνουσι καὶ ἀγαθὰ καὶ κακά. ἢ πῶνα μὲν πᾶσι τῆ διωμάει, μᾶλλον δὲ καὶ ἄλλοι, ὅτι ἕκαστον αὐτῶν πᾶσι οἰκίαν σκευάζει καὶ καὶ, ἔμνη δὲ ἀλλοτρίων, μῆδὲ ἀποβάλλει, μῆδὲ ἀπῶς ἐπέχει, μῆδὲ ἀπὸ πούτων ἐπὶ ἄλλοι νενομισμένων. ἐπὶ ὅταν σημαίνουσι, ἐὰν τε ἀγαθὸν εἴη τε καὶ κακόν, ἐξ ἀπατάσι καὶ ψεύδονται.

Περὶ γῆς σφοδρῶν καὶ χασματῶν. μὲ.

Ἡ κινήσει, τὰ παρρησία τὸ ἰδόντες καὶ πᾶσι βίον κινήσεισθαι σημαίν. χασματα δὲ καὶ σφοδρῶν ἐ συμπίπτει, πάντας ἀθροῦσι

sunt. Sed neque nuptias celebrare permittunt, neque filios futuros prædicunt.

At verò natura vniuersorum, & fatum, & prouidentia, & si quid aliud æqualem cum his potentiam habet, omnibus bonum prædicunt, exceptis ægrotantibus, hos enim occidunt, nisi aliqua valde benigna dixerint. Communem autem rationem & dij, & ipsorum statuarum habent. Ex ipsis verò statuis, hæ quæ ex materia solida & impurrecibili factæ sunt, bonæ fuerint, velut quæ ex auro constant, aut argento, aut ære, aut ebore, aut lapide, aut Electro, aut Ebena. Quæ verò ex alia materia fabricatæ sunt, minus bonæ censentur. Sæpè verò etiam quæ humiles ac viles sunt, testaceæ fictiles, cereæ, itemq; imagines pictæ, & similes. Insuper & hoc obiter oportet. Quicumque dij bona significant, tum ipsi, tum ipsorum statuarum, eorum neque contritas neque contractas statuas videre bonum est. Quicumque verò mala significant, eos & destructos & dissipatos omnes videre, itemque statuas ipsorū, bonum est, maxime verò eadem cum Nemese significant.

De Heroibus, & Dæmonibus.

CAP. 45.

DE Heroibus porro & dæmonibus quid opus est dicere: eadem enim quæ dij significant tum bona, tum mala, viribus tamen minora. Meminisse autem oportet, quòd singulos ipsorū proprium habitum habere conuenit, & non permutare, neque abijcere, neque simpliciter stare, neque sine his quæ ipsis solenni more dicata sunt esse. Quoniam quicquid significant siue bonum, siue malum fuerit, decipiunt & mentiuntur.

De Terræ motibus, ac Hiatis.

CAP. 46.

TERRA si moueatur, res & negotia ac vitam somniantis motum iri significat. Hiasus autem & concussiones, collapsiones, omnes homines

iniuria afficiunt, ipsòsque perdunt, aut bona ipsorum corrumpunt. Solis autem his qui peregrinari proposuerunt, & obæradi, fortunata & dextera omnia huiusmodi obseruata sunt. Quæ enim dissoluntur & non coniuncta sunt, non amplius in priore loco continent somniantes. Quare & ex debito, & ex vinculis liberant. Cæterum de relictis & prætermis in vtrisque libris superfluum fuerit dicere. Quoniam ex scriptis & relatis iuxta similitudinem coniecturam facere oportet. Et tamen adhuc de ipsis dicitur.

De Scala, Sartagine, Mola, Pila, & Gallo.

CAP. 47.

SCALA peregrinationis signum est, & transitionis in alium locum. Gradus verò eius, promotionem significant: quidam dicunt quòd etiam periculum significant.

Sartago verò damnum significat, & mulierem gulosam.

Mola semper duorum & difficultium negotiorum solutionem portendit, & fidelem seruum significat.

Pila uxorem significat Pistillum autem virum.

Gallus in domo pauperis, patrem familiæ. In domo diuitis, œconomum siue villicum significat, propterea quòd eos qui in domo sunt excitet ad operas obeundas.

Depilari aut pice illini, detrimentum ac damnum significat.

De Ouis. CAP. 48.

OVA medicis, & pictoribus, & his qui ex ipsis quæstum faciunt commoda sunt. Reliquis pauci quidem, lucri sunt significatiua, ob alendi facultatem. Multa verò, curarum & anxietatis. Sæpè verò & litium. Quoniam qui ex ipsis nascuntur fœtus ferè semper terram pedibus eunnt, & occultata inuestigant.

ἀδικοῦσι, καὶ ἀεφθάρουσι αὐτοῖς, ἢ τὰ ὑποάρχοντα αὐτῶν. μόνους δὲ τοῖς ἀποδημαῖν θεωρημένοις καὶ τοῖς καταχεύοις, αἰσία δὲ δεξιά πάντα τὰ πῶτα τεύχονται. τὰ γὰρ ἀγαθὰ καὶ σωθέντα, οὐκέτι κατέχεται ἐν τῇ παρρησίᾳ, τοῖς ἰδόντας. ὅταν καὶ δαυμάνων καὶ δαυμάνων ἀπαλλάτῃ. Περὶ δὲ ἄλλ' ἀποδοτικῶν ἐπὶ ἀμφοτέρωσι τῶν βίβλοις, θεωροῦν μὲν λέγει. ἐπειδὴ ἀπὸ ἄλλ' γεγραμμένων καὶ τὸ ὅμοιον τεκμηριώσθαι χρὴ. ὁμοῦ δὲ ἐπὶ εἰρήσεται αὐτῶν.

Περὶ Κλίμακος, Τηγάνου, Μύλου, Ὀΐλου, καὶ Ἀλεκρυδίνου. μὲ.

Κλίμαξ, ἀποδημίας ὅτι σημαίνει, καὶ μέγεθος αἰσίας. οἱ δὲ βαθμοὶ αὐτῆς, καὶ θεωροῦσθαι σημαίνουσι. λέγουσι δὲ ἐνίοι, ὅτι καὶ κινδύων σημαίνουσι.

Τηγανὸν δὲ ζήμιαν σημαίνει, ἔστω καὶ λίχρον.

Μύλος δὲ αἰετῶν, ἢ σκληρῶν ἔστω πονηρῶν παραμάτων λύσιν, καὶ πᾶσι θεοσπόντοις σημαίνει.

Ὀΐλος, ζωάνθημα σημαίνει. ὑποφῶν δὲ, ἀφῶνα.

Ἀλεκρυδίνον ἐν μὲ πᾶσι οἰκίαν, τὸν οἰκοδόμῳ ἀπῶν, ἐν δὲ πλοῦσι, τὸν οἰκονόμον σημαίνει, δὲ τὸ ἀνίστασθαι τοῖς ἐνδοῖς, ὅτι τὰ ἔργα.

Ἐπιδοῦσθαι ἢ πᾶσι χεῖρα, βλάβας καὶ ζημίας σημαίνει.

Περὶ ὁσίων. μὲ.

Ὅσα δὲ ἰατρῶν, ἔστω ζωάνθημα, καὶ τοῖς ἐξ αὐτῶν περὶ ζωάνθημα, συμφορα. τοῖς δὲ λοιποῖς, τὰ μὲν ὁσίων, κέρδιος ὅτι σημαίνει, καὶ δὲ τὸ ἔστω. τὰ δὲ πᾶσι, φρονηδῶν ἔστω αἰσίας. πολλὰ μὲν δὲ ἐνδοῖς, ὅτι τὰ ἐξ αὐτῶν ζωάνθημα, σκευῶν δόξα, καὶ τὰ κεκρυμμένα ἐρῶνα.

Περὶ σφαγῆς. νς'.

ΣΦάζει δὲ πνα. ἑαυτὸν ἢ ὑποπνος σφαγῆται, τὰ αὐτὰ σημαίνει πῆς ἔμπεροσθι. πῆς θανάτου εἰρημύσιος τὰ χιον δὲ τελεῖ. ἰδὸν θύωαι ἢ σφαγῆται πῆς βωμῶ, θεοῦ, ἢ δημοσίου ἐν ἐκκλησίᾳ, ἢ ἐν ἀγορᾷ, ἀγαθὸν πᾶσι, μάλιστα δούλοισ, ἐν δὲ ξῶς γὰρ ἢ ὀφθαλμῶς ἐσονται ἐλευθεροί.

Περὶ τῆς ζώντα κρέατος. νζ'.

Ζῶντα κρέαται, τὰ αὐτὰ τῆς κεραυνοδῶται σημαίνει, πῆς ὡν ἔμπεροσθι εἰρηται. ἰδίως δὲ τὸ ζῶντα κατακρέαται, πῆς νοσοῦσι δεῖ τὸ σωθῆναι τῆ οἰοματῶς, ὡπτελειαν σημαίνει. πῆς δὲ νόσις, συμφορᾶς ἀλόγως, ἢ ὀπθυμίας ἐρωπικᾶς σημαίνει.

Περὶ σαυροῦ. νη'.

Σαυροῦ δῶται, πᾶσι μὲν πῆς ναυτίλλεσται πῆς εἰρημύσιος ἀγαθόν. καὶ γὰρ ἐκ ξύλων ἢ ἡλων γέρονεν ὁ σαυρός, ὡς ἢ τὸ πλοῖον ἢ ἢ καλαρπία αὐτῆ, ὁμοίᾳ ὅτι σαυροῦ. ἀγαθόν δὲ ἢ πένθη. καὶ γὰρ ὑψηλός ὁ σαυροῦς. πῆς δὲ πλοῖσις βλάπῃς. γυμνοὶ γὰρ σαυροῦνται. καὶ τὰς σῆρας ἀπολλοῦσιν οἱ σαυροῦντες. ἀνδρὶ δὲ ἀγάμω, γάμον πῆς ἀγαθῶν, δεῖ τὴν δῆσιν πῆς οὐ πᾶν τῶ συμφοροῦ. ὁ δὲ αὐτῶς λόγος καὶ πῆς φιλίας καὶ κοινανίας. δούλοισ δὲ ἐλευθεροῖ. ἀρῶπτελοὶ γὰρ οἱ σαυροῦντες. πῆς δὲ ἐν τῇ οἰκίᾳ δεῖ βίβῃν βουλομένοισ, ἢ πῆς ἰδίᾳ γλυμωρῶνται, ἢ πῆς ἐκκλησίᾳ πῆς φοβουμένοισ, ἐκ βλάπῃς, ἢ οὐκ ἔσθ μὲν ἐν οἷς εἰσιν. εἰργὰ γὰρ ὁ σαυρός πῆς γῆς ὀπθυμίας. ἐν πῆς ἢ δοκεῖν ἐσαυροῦσται, ἀρχίῳ ποιᾶν τῆ σημαίνει, οἷος αὐτῆ ἢ ὁ πῆς ἐν ᾧ ὁ σαυρός ἔστηκεν.

De Mactatione, siue Cade.

CAP. 56.

Mactare aliquē seipsum, aut ab aliquo mactari, eadem significat quæ antea de morte relata sunt: verum citius perficit euetus. Sacrificari autē, & pro vitima tractari ad arā Dei, aut publicè in congregatione siue ecclesia, aut infero, omnibus bonum est, maxime seruis, qui inde præclarè & splendide liberi erunt.

De Viuentis combustione.

CAP. 57.

Viuentem comburi, eadem significat quæ fulmine ferri, de quibus in superioribus diximus. Priuatim autem & propriè viuentem comburi, ægrotis salutem significat, propter ipsius verbi κατακείσθαι compositionem. Cæterum iuuenibus, calamitates irrationabiles, & concupiscencias amatorias significat.

De Cruce. CAP. 58.

Crucifigi omnibus qui nauigare proposuerunt bonum est. Nam ex lignis & clauis constat crux, quemadmodum etiam nauis: & malus eius similis est cruci. Bonum est & pauperi. Nam altus est crucifixus. Verum diuitibus damnosum est. Nudi enim crucifiguntur, & carnes deperdunt crucifixi. Cæterum viro vxorem non habenti nuptias prædicat, ob ligationem, sed tamen non adeo commodas. Eadem autem ratio est amicitie & sodalitat. Seruos verò liberos facit. Nemi enim subiecti sunt crucifixi. Qui autem domi agere volunt, & qui propriam terram colunt, & qui alicunde eijciunt, eos eijcit, & non finit in locis in quibus sunt manere: prohibet enim crux terram contingere. Porro in ciuitate crucifixum esse sibi videri, talem magistratum significat, qualis fuerit locus in quo crux posita fuit.

Περὶ τῆς θηλομαχίᾳ. νθ'.

Θηλομαχίᾳ πένθη, ἀγαθόν, πολλοῖς γὰρ ἔξθ σῆεσθ. καὶ γὰρ ὁ θηλομαχίᾳ, ἀπὸ τῆς ἰδίᾳ ὀφθαλμῶς τὰ θηλομαχίᾳ. ἀνδρὶ δὲ διπῶρα, ὑποπῆς ποιούτων ἀδικίας ἐσθμίας πῆς ἀγαθῶν, οἷα αὐτῆ τὰ θηλομαχίᾳ. πολλοῖς ἢ νόσον ἐσθμάνεν. ὡς γὰρ ὑποπῆς θηλομαχίᾳ, οὕτω ἢ ὑποπῆς φθέρουται αὐτῶς σῆεσθ. δούλοισ ἢ ἐλευθεροῖ ἐὰν δόξωσιν ἀποπῆς θηλομαχίᾳ ὑποπῆς θηλομαχίᾳ.

Περὶ τῆς εἰς ἄδου καταβάσεως. ζ'.

Εἰς ἄδου καταβάσθαι ἢ ἀναβάσθαι ἢ δεωρεῖν ὅσα ἐκείνους νομίζονται, πῆς ἰδίᾳ ἐν διπῶρα, βλάπῃς σημαίνει. ἀποπῆς γὰρ οἱ ἐν ἄδου, ἢ ψυχροὶ ἢ ἀκίνητοί. πῆς δὲ βλάπῃς ἢ φρονιζέσθαι, ἢ λυπημένους, ἀμελεμίας ἢ ἀλυπίας πῆς ἀγαθῶν. καὶ γὰρ ἀμυροὶ ἢ πῆς ἐκείνους φρονιζέσθαι εἰσιν οἱ ἐν ἄδου. πῆς δὲ λοιπῶς, ἀποπῆς εἰσὶ σημαίνονται. ἢ πᾶσι γὰρ ἢ πᾶσι ἐν οἷς εἰσὶ ἐκβάλλῃ. τῶ μὲν ἢ οἱ παλαῖοι πῆς μακρὰ ἀποπῆς ἀποπῆς εἰσὶ, εἰς ἄδου πορθεῖσθαι ἢ γέρον. τῶ δὲ ἢ αὐτῶς ὁ λόγος ὀπθυμίας εἰσὶ οἱ ἐν ἄδου. καὶ εἰ μὲν πῆς ἀναβαίνῃν ἐξ ἄδου πάλιν ὑποπῆς, ἀκακομῆσθαι ἀπὸ τῆς ζῆνῆς εἰς τὴν οἰκίαν. εἰ ἢ μὲν, ὅτι ζῆνῆς καταβάσθαι. πολλοῖς ἢ ἢ τῶς ὅτι ζῆνῆς ἢ εἰς ἄδου καταβάσθαι, εἰς τὴν οἰκίαν ἐπαναγῆ. τὸ ἢ δοκεῖν εἰς ἄδου καταβάσθαι εἰργασθῆς εἰς ἀνθρώποις ἀπόδῃ βία, καταβάσθαι πῆς πῆς σημαίνει, ἢ εἰς εἰρητῆς ἐμβληθῆσαι. πολλοῖς ἢ νόσον μακρὰ πῆς γέρονται, ἢ ὅτι τῆ νόσον, τῆς ἰδίᾳ. τὸ ἢ ἀναβαίνῃν δεῖσθαι πῆς πῆς ἀποπῆς ἀπὸ ἐσθῆτου κινδύνου πῆς, ὅτι τῆ ἀρῶσθ. φανερὸν γὰρ ἐν τῇ συνηθείᾳ τῆ πῆς πῆς πῆς ὅτι ζῆνῆς, ἐξ ἄδου ἀναβαίνῃν.

De Pugna cum feris. CAP. 59.

Pugnare cum feris pauperi bonū est, multos enim habebit quos nutriat. Nam & qui cum feris pugnat à propriis carnibus feras nutrit. Verum viro opulento iniurias futuras à talibus denuntiat, quales fuerint ipsæ feræ. Multis etiam morbum significauit. Nam vt à bestiis sic etiam à morbo corrumpuntur carnes. Seruos autem liberos facit somnium hoc, si sibi videantur à bestiis occisi esse.

De Descensu ad inferos.

CAP. 60.

Ad inferos descendere indèque redire, & speculari quæ istic solenni more instituta sunt, his quidem qui feliciter agunt damnosum est. Nam ad res gerendas impotentes sunt inferi, & frigidi & immobiles. Verum cauentibus & verentibus, aut curiosis, aut tristatis, curarum & tristitiæ alleviationem promittit. Sunt enim omnis tristitiæ ac curæ expertes inferi. Reliquis peregrinationis significatiui sunt, aut eos omnino ex locis in quibus sunt expellunt. atque hoc partim veteres declarant, qui eos qui longam peregrinationem profecti essent, ad inferos profectos esse dicebant: partim etiam ipsa ratio commonstrat, quòd nò in iisdem conuersationibus mortui existant. Quòd si quis ab inferis rursus ascendere sibi videatur, ab exteris in patriam reuertetur. Si verò non, apud exteros vitam finiet. Sæpe verò etiam eos qui apud exteros sunt, de descensu ad orcum ad domum reducit. At verò si quis ad inferos profectus videatur sibi prohibere violenter à regressu ad superos in humanis degentes, huic detentionem ab aliquibus somnium significat, aut inclusionem in carcerem. Multis verò morbum longum prædicat, & ob morbum mortem. Cæterum ascendere per fugio aliquo reperto, ab extremo periculo ægrotum seruat. Còsueto enim sermone eū qui præter expectationē seruat est, ab inferis reuersū esse dicimus.

Περὶ τῆ βασιλίδου ἢ βασιλεύου. ξα.

Βασιλίδου πινά τῆ δαίμωνων τῆ χθονίων, ἢ αὐτὸν τὸν Πλάτωνα, ἢ τὸν κέρ...

Περὶ νεκρῶν. ξβ.

Νεκροὶ ὄραν αὐτὸ μόνον καὶ μηδὲν ἀξιολογῶν ὄραν ἢ πάσαν, οὕτω διατε...

Portare, aut Portari.

C A P. 61.

Portare aliquem dæmonem subterranæum, siue ipsum Plutonem, siue Cerberum, aut alium quendam ex inferis, si quidem maleficus id somnium viderit, crucem ipsi significat. Similis est enim & crux morti, & qui crucifigendus est prius ipsam portat. Si verò non maleficus vir somniū viderit, fera portabit, & si quidem grauiabitur, ab ipsa mordebitur & morietur. Sin minus, gaudens eā depnet, & ab ipsa non lædetur. Portare aliquem viuentium melius est quàm portari, quantò præstantius est alicui auxiliari posse, quàm auxilio & ope alterius opus habere. Similis est enim is qui portat subleuanti & beneficium danti, qui verò portatur, beneficium accipienti. Quantò debilius est is qui portat, veluti si sit mulier aut puer, tantò peius est ei qui portatur. Nam vilium & minus auxiliari potentium opem implorabit. Soli seruo bonum est ab hero portari, & penitus pauperi ab opulento. Multum enim opis ferent à portantibus.

De Mortuis. C A P. 62.

Mortuos videre, atque id solum, & nihil aliud memorabile facere aut pati, sic affectum iri significat, quomodo affecti fuerunt mortui dum viuabant erga somniantem. Si enim fuerunt iucundi & benefici, bona significant, & præfens tempus suauiter transigendum. Si verò non, contraria. Si verò acceperint quid tale mortui qualia mortuis dicantur, incommodum est. Sed omnium perniciosissimi sunt qui vestes auferunt, aut argentum, aut cibos. Aut enim ipsi somnianti mortem significant, aut alicui ex cognatis, aut affinis ipsius. Quicquid autem aliud rapuerint, iuxta proportionem iudicare oportet. Quin & dantes mortui, etiam sic mali sunt, nisi sanè cibos, aut argentum, aut vestes dederint.

Ego autem obseruauit quædam qui suam uxorem defunctam in somniis vidit, procul stantem in domo, & lectos sternentem, & postredie contigit plures ex præmentibus illius amicis ægrotare, & apparuit manifestè somnium post euentum. Ægrotantes enim indigent pro necessitate sua præparatione lectorum, & non sani.

De Numismatis.

C A P. 63.

Aliqui tradant argentum esse malum, & numismata omnia: ego verò obseruauit, tenuia quidem & ærea numismata tristitiæ esse causas, & sermonum molestorum. Verum argentea verborum in paucis de rebus grauibus ac seriis significationem habere. Aurea verò adhuc de magis grauibus. Semper autem melius, paucas pecunias & numismata habere, putandum est. Quoniam multæ pecuniæ propterea quòd ægre dispensari possunt curas & tristitias significant, quemadmodum etiam thesaurus.

De Thesauro. C A P. 64.

Si quis putet se thesaurum effodere spæcias pecunias habentem, minora mala significat. Verum thesaurus multarum pecuniarum, tristitias & curas significat, & mortem prædicat. Neque enim absque terræ effossione thesaurus reperitur, quemadmodum neque mortuus deponitur. Atque ego sanè hoc obseruauit. Cum enim aliquando in tristitia ac cura essem, vidi me in sportula habere tenuem valde monetam, & ingressus in officinam quandam, eam ipsam furto amisi ac perdidit: & contigit vt illa die mihi nuntius latus adueniret, de rebus quarum cura angebar, atque sic exhilarabar, & melius afficiebar. Porro in conueto quodam cum aliquado tales narrationes mouerentur, memini quendam dicere, quòd quandoque ad comparandas, & exigendas pecunias proprium filiū suum ablegarit, & eo adhuc apud exteros degente, in somniis ipsum viderit reuersum

Εγὼ δ' ἐτήρησα πινά τῆ ἐαυτῆ ζωῆς καὶ ποτε τελευτήσασαν θεασάμενον ἐν ὑπνοῖς, ὅτε δὴθεν καθιστὰ τὸν οἶκον, σφραγίσσει κλίνας, καὶ τῆ ἐξῆς ἡμέρας συνέβη ποῖς πλείονας τῆ δειφθόντων τῶ θεασάμενον τὸ ὄνδρ νοσήσαι, καὶ ἐφανῆ ποτεθῆλον τὸ ὄνδρ μὲ τῆ ζωῆς ἔσσει. οἱ γὰρ νοσησάυτες, δέονται καὶ τὸ ἀνακλῆσον τῆς ἐπιμασίας τῆ κλημερίων, οὐχ οἱ ὑπαινόντες.

Περὶ νομισμάτων. ξγ.

Καί πινες τὸ ἀργύριον τῆ ποτηρῶν, καὶ τὰ νομισμάτα πάντα. ἐγὼ δὲ ἐτήρησα τὰ μὲ λεπτά καὶ χεῖλκα νομισμάτα, δις θυμῶν ἀγα, καὶ λόγων ἐπιτύπων. τὰ δ' ἀργυρῶ λόγων τῆ ἐν σωτήριος καὶ ἀποδῶν ποτε γμάτων σημαίνκα. τὰ δὲ χρύσεια, ἀποδομοτέρων. αἰεὶ δ' ἀμεινον ὄλιγα χεῖματα ἔχον καὶ νομισμάτα. ἐπεὶ τὰ γε πολλὰ δὴ τὸ δυσσομανομήτων, φρονήδας καὶ λύπας σημαίνκα, ὡς ποτ καὶ ὁ θναυρός.

Περὶ θησαυροῦ. ξδ.

Εἴ τις ὑπολάβοι θναυρὸν ὀρύσσειν ὄλιγα χεῖματα ἔχοντα, ἢ πονα τὰ χελεπα σημαίνκα. ὁ δὲ πολυχρήματος θναυρός, λύπας καὶ μελέμνας σημαίνκα καὶ θναυρὸν ποτε γροβῆ. οὐ γὰρ ἀπὸ τῆ γλῆς ἀποσκαφῆται θναυρός εὐέλπισται, ὡς ποτ εἰδὲ οὐ νεκρὸς κατελιθεται. Κατὰ τὸ παρεφύλαξα μῆλω. ποτε οὐδ ἐν δις θυμῶν ἂν ἐ φρονήδας, ἐθεασάμελω ἔμαυτὸν ἐν ἀπειδί ἔχοντα λεπτά κεμάτα, καὶ εἰσελθὼν ἐν ἐργαστηρίῳ πινί, τὰ ἅ ἀπικλάπην καὶ ἀπώλεσε καὶ συνέβη μετῆ ἡμέρας. ἐκινήθη ἀσίαν μοι ἀγγύθῆσαν καὶ ἂν ἐφρονήδας ἐυθυμῆσαι καὶ ῥάον διατεθῆσαι. Ἐλεγε δὲ τις ἐν συνομοσία ποτε δηγημάτων πινέτων κινουμένων, ὅτι ποτε ἐπὶ ἀπὸς χεῖμάτων πινέτων τῆ ἰδίων αὐτῶ ἕρον, ἐπὶ ἀποδῆμου αὐτῶ ὄντος, ἐθεασάτο αὐτὸν ἐν ὑπνοῖς ὑθόντα.

ὅτι λέγονται, τριχίλια ὀκτακόσια νομίματα
ἢ νείματα· καὶ ἀναξίμωτος πνι πρὸ ὀπτημάτων το
ὄνδρ, ἔμαθεν ὡς ἀποσεύχων ὑποστροφῆ αὐτῆ
ψόσ, ὃ δὲ ἀπνήτησεν· ἀποσέβον μὲν ὅτι ἔ-
ταυτὰ αἰεὶ ἀποβαίνοισι· δεύτερον δὲ καὶ ὅτι
αἰεὶ εἰδόμεθα διὰ τῆς πιαυτῆς θεοῦ πρὸ
δικτύων πρὸ τριχίλων ὀκτακόσιων σημαί-
νειν τὸ εὐδέν.

Περὶ δακρύων. ξε.

Δακρύον καὶ ὀδύνησιν ἐστὶν κενρῶ καὶ
ὄπτι ἀλλῶ πνι καὶ αὐτῶ, τὸ λυπείσιν
χρῶν ὄπτι πνι ἐ ἠδονῶν ὄπτι καλορθώ-
ματι ἐσομῶν. ἀποσευχόμενος ὄρθως καὶ καὶ
λόγον. ἔχῃ γὰρ ἡ ἡμετέρα ψυχή συγκρούεσι π
ἀποσέ τὸ ἀποσέχον ἐ πνι ἀερα πνι ὀκπῆς.
ὡς ἀπο οὐδὲ τὸ ἀποσέχον ἐ ὀ ἀνρ αἰεὶ τρέ-
πεται ὄπτι τὸ ἐναντίον ἀπὸ χυμῶν εἰς ὀ-
δύνην, ἐ πάλιν ἀπὸ εὐδίας εἰς χυμῶν, οὐ-
τως εἰκὸς ἐ πνι ἡμετέραν γῶμην ἀπὸ
λύπης εἰς ἠδονῶν καὶ χυμῶν τρέπεται, καὶ
ἀπὸ χυμῶν εἰς λύπην. ὅθεν ἐ πνι χυμῶν εἰς
τὸ ἐναντίον ἀποσέχον, ὡς πνι ἀποσευχόμενος.
αἰεὶ δὲ χυμῶν ὄπτι πνι λυπείσιν καὶ μὴ ἀπο
ὑποστροφῆσιν. ἐπεὶ τὸ καὶ εἰκὴ λυπείσιν ἐν πνι,
ὄπτι πνι λυπηήσιν σημαίνει.

Περὶ μνημείων. ξστ.

Μνημεῖον ἐστὶν ἢ οἰκοδομῆν, ἀνα-
θῆν δούλω ἐ ἀπαιδῶν· ὁ μὲν γὰρ ἡεὺ-
θερος ἐστὶ· ἐπεὶ μὴ ὀφθαί μνημεῖα κερῶ-
ται, ἀλλὰ ἐλευθεροί. ὁ δὲ, καλελεῖται
πᾶσι μνημεῖον ἑαυτοῦ. Πολλὰ δὲ γάμων
ἀποσευχόμενος τὸ ποιοῦν ὄνδρ. ἐπειδὴ τὸ
μνημεῖον ὡς ἡ γυνὴ πολλὰ ἑματα χερῶν
ἐ γῆς ἀποσευκτίαν, * ἐ καθόλου πᾶσιν ὄπτι
ἀγαθόν, καὶ πῶς εὐδαίμονος καὶ τοῖς ἀπὸ-
ροῖς. σαυβιβόρδρα ἐ μνημεῖα ἢ κερῶν π-
πνι, τὰ ἐναντία σημαίνει.

& dicentem, tria milia octingenta nu-
mismata attuli: & delato ad quendam
somniaorum doctum interpretem hoc
ipso somnio, responsum tulerit, quod re
infecta filius ipsius reuerturus esset, quod
ipsum etiam sic eueniret: ac primum qui-
dem quod contraria semper euenire sol-
lent: deinde quod etiam semper per eius-
modi positionem digitorum trium mi-
lium octingentorum, nihil significare
confueuimus.

De Lachrymis. CAP. 65.

Lachrymari & dolere tum ob mor-
tuum, tum propter aliud quiddam, &
ipsum adeo tristari, gaudium ob aliquam
rem, & voluptatem propter recte factum
quoddam futuram praedicit, atque id re-
ctè & iusta ratione. Habet enim anima
nostra cognatum quiddam ad ambi-
entem & aërem externum. Quemadmodum
igitur ambiens & aër, in contrarium mu-
tatur semper, à tempestate in serenita-
tem, & rursus à serenitate in tempesta-
tem: Sic verisimile est & mentem nos-
tram, à tristitia in voluptatem & gaudiū
mutari, & à gaudio in moerorem. Quare
etiam gaudere in contrarium mutatum,
tristitiam significat. Semper autem ob al-
iquid tristari oportet, & non sine causa,
quoniam frustra tristari, ob aliquid tri-
stem fore praeflagit.

De Monumento.

CAP. 66.

Monumentum habere, aut aedifica-
re, bonum est seruo, & liberos non
habenti: alter enim liber erit, quoniam
non serui, sed liberi monumenta ex-
struunt ac possident: alter filium relin-
quet monumentum sui. Sepe verò & nu-
ptias praedixit eiusmodi somnium. Quo-
niam monumentum velut mulier, multa
corpora complectitur: & terræ acqui-
sitionem, & in vniuersum omnibus bo-
num est hoc somnium, tum diuitibus &
fortunatis, tum inopibus & infelicibus.
At verò monumenta contrita, aut colla-
bentia, contraria significant.

Si mortui reuiuiscant.

CAP. 67.

Mortui reuiuiscantes, turbationes
significant & detrimenta. Etenim
velut res supposita esset cogitare oportet,
qualis turbatio futura sit, si mortui reuiu-
iscant. Verisimile est enim quod sua bo-
na sint repetituri. Vnde & detrimenta, &
damna, ac contentiones sint oriturae.

Si mortui denuo moriantur.

CAP. 68.

Mortui denuo morientes, cognomi-
nibus, aut similibus, aut propin-
quis genere, mortem praefagiunt, vt hoc
modo iidem bis mori videantur.

De Medicamento letali.

CAP. 69.

Medicamentum letale, eadem quae
mors ipsa significat. Eadem signi-
ficatio est ferarum omnis generis, & be-
stiarum lectos subeuntium, quae celeri-
ter occidunt.

De Nuptiis. CAP. 70.

Quandoquidē & nuptiae similes sunt
morti, & à morte significantur,
etiam hoc loco de ipsi mentionem fa-
cere conueniens esse putauit. Virginem
ducere, aegrotanti mortem significat:
quaeunque enim vxorem ducenti, ea-
dem etiam mortuo contingunt. Bonum
est autem ei qui nouam negotiationem
aggredi proposuit, propositum enim af-
secuturum esse significat: & speranti ali-
cunde vtilitatem, accessuram esse pro-
mittit. Omnino enim accipit bona ali-
qua, quae sponfa adducit, is qui vxorem

Περὶ τῶν νεκρῶν ἀναβιβά-
σαι. ξζ.

Νεκροὶ ἀναβιβάσονται, παρὰ τῆς σημαί-
νοισι καὶ βλάβας. καὶ ὑποσέσιν γὰρ
ὀπτησῶσι χυμῶν, οἷα ἐστὶν παρὰ τῆς νεκρῶν
ἀναβιβάσονται. ὡς εἰκὸς γὰρ καὶ τὰ ἑαυτῶν
ἀπατήσονται. ὅθεν ἐ βλάβαι καὶ φιλονεικίαι
γίνονται.

Περὶ τῶν νεκρῶν αἰθῆς τε-
λευτῶν. ξη.

Νεκροὶ ἐν δευτέρου ἀποστροφῆσιν, ὀ-
μονύμων ἢ ὀμοίων, ἢ πρὸ ἐχθιστῶν γέ-
νοισι, θανάτων ἀποσευχόμενος, ἢ αὐτῶν οἰ
αἰθῆ δις ἀδύσων ἀποστροφῆσιν.

Περὶ φαρμάκου θανά-
σιμου. ξθ.

Φαρμακὸν θανάσιμον, τὸ αὐτὸ τῶν θά-
νατων σημαίνει, ὀμοίως καὶ τῶν κω-
δάλων, ἐ πρὸ καλοσπερῶν * θηλειῶν, ὅσα πα-
χέως ἀναρῶσι.

Περὶ γάμου. ὀ.

Επειδὴ καὶ ὁ γάμος εἶναι θανάτου, καὶ ὑπο
θανάτου σημαίνεται, ὀμοίως καλῶς ἐχθῆ
ἠγασάμην, ὀπτησῶσι αὐτῶν. Γαμῶν παρ-
θεν, τῶν νοσοῦν θανάτων σημαίνει· ὅσα γὰρ
τῶν γαμοῦν συμβαίνει, τὰ αὐτὰ καὶ τῶν ἀπο-
θανόντων. ἀγαθόν δὲ τῶν κερῶν ἀποσευκτίαν
ἐχειρεῖν βελομῶν, πνεῦν γὰρ σημαίνει τὸ
ἀποσευκόμενος· καὶ τῶν ἐλπίζοντων ὀφει-
ληθῶσι. πάντως γὰρ ὁ γάμος ἀποσε-
λαμβάνεται. πνα οὐσίαν ὑπὲρ ἐπαίγεται ἢ

μη εν τη εαυτη παριδι τω παριδι, επει με-
 τω ασασι σημαίνε, δε το μη τη γη επιβα-
 νην. Εθρον γαρ πνα φησι τω ιδοντι ο ανερον,
 αβασον ειν) ο παριδα. ιπιααδς ο πνερε εχον-
 τα, αραδον οπισθς πασιν. οι μη γδ δ'υλοι επι-
 τ'ετω τω ανερω (βυδρ'ου). επειδη ε παυτες
 αι ιπιααδμοι οριγτες, αδ'ασοι τε εισι ε ηγα-
 μονα εχ εχουσι. πνιτες δε, χηματα πολλα
 πελ'ουσιν. ωστω γδ τα χηματα πος αυ-
 θρωπων βασιλ'ε, ετω κη τα πνερε πος οριγτας.
 πλοισιαις ο ε ταίς μεγα δειμαμ'ουις, αρχαι
 περ'απει. ωστω γδ τα ιπιααδμα τ' επι γης
 ερποντων λ'ορεα, ετω ε οι αρχοντες τ' ιδω-
 σθ'η. αρβυ ο ηδων δοκειν ιπιααδς κη πολυ ο
 γης απεχ'η, κη δειμων κη φοβον τω ιδοντι ση-
 μαίνε. ε το περ'ι πος κρεσμ'οις ιπιααδς κη πος
 οικιας ε τα αμφοδα, αν'απασασιαις της ψυ-
 χης κη ταεραχαι περ'αμαντευται. το ο δοκειν
 εισ τ' ερανον αναπ'ηται, δουλος μη αει εισ
 μιζοτας οικιας μελεβ'ηται σημαίνε. πολλαις
 ε εισ βασιλεων αυλιω ηγειν. ελω β'εροις ο
 ε μη βυλομ'ους πολλαις ε ηρησα εισ πτω-
 Ιταλιαν ηδ'οντα. ωστω γδ ο ερανος θεων
 δειν οικος, ετω κη η Ιταλια βασιλεων. πος δε
 λαν'αθεν πειραμ'ουις ε τος εσπικροημε-
 τοις ελεγει. παντα γδ τα εν ερανω, φανερα
 κη ευσιωοηα δε πασιν. ιπιααδς κη ορειων,
 σημαίνε κη αλλοειδων κη ξενων αν'ασραφη-
 σεαδς. παυεργεις ο πνηρον, πος δε ολιγτεροις
 κολαζι. πολλαις δε κη δεξ'ι παυροδ πεπεδαμ,
 μητε δε πολυ ο γης απεροε, μητε αυ πα-
 πεινον σφοδρα, αλλ' ως δεινααδς δεζ'αγινωσκ'η
 τα εν τη γη, εσποδημ'αν πια κη μετανοασα-
 σιν σημαίνε. εζει ο μαζην τω ιδοντι εν τη
 εσποδημα ποταπα τα παντα απαντησ'ι εσπο-
 τ' εν τη γη βλεπιδμων. πεδα μ'ου γδ κη α-
 ρ'ραμ ε πολεις ε κρημα κη αρεσι, κη παντα
 τα αυθρωπων εργα, κη π'εμοι κελιοι, ε λει-
 μ'ους ε λιμνα κη λιμενες ε θαλασσα ευ-
 διος, ε ορμοι κη νηες ουελοδρομ'ουσαι, ταυτα
 πιατα βλεπιδμ'ου, αρα ετω πτω εσποδημ'αν
 μαυτευ). Αλκμ ο κη φ'αεραχ'ες, ε ναπαμ, κη
 π'εραμ, κη θηλια, κη ποταμοι χημ'αρ'οι, κη
 ορη, ε κρημνοι, πνηρεσι παυτα τα εν τη εσπο-

non in sua patria hoc facere, quoniam
 transmigrationem significat, propterea
 quod terram non contingat. Quodam
 enim modò dicit somnianti somnium,
 quod patriam contingere & accedere non
 possit. Volare alas habetrem, ex quo om-
 nibus bonum est. Nam serui ob hoc
 somnium manumittuntur, quoniam
 omnes volantes auicular, neque domi-
 num habent, neque ducem aliquem se-
 quuntur. Pauperes autem multas pecu-
 nias acquirunt. Quemadmodum enim
 pecuniæ portant ac vehunt homines,
 sic etiam alæ aues. Diuitibus verò &
 valde potentibus principatus portendit.
 Quemadmodum enim ea quæ volant su-
 pereminent ea quæ per terram repunt, sic
 principes priuatos præcellunt. At verò
 absque alis volare, & multum à terra di-
 stare, periculum & timore somnianti si-
 gnificat. Sed & circum tegulas volare, ac
 domos, & buia, seditiones ac turbatio-
 nes animæ præflagit. Verum videri sibi in
 cælum euolare, seruos quidem in ma-
 iores domos transiueros esse significat, &
 sæpe in regiam aulam peruenturos. Li-
 beros autem etiam inuitos sæpe obser-
 uauit, ob hoc somnium in Italiam profes-
 tos. Quemadmodum enim cælum do-
 mus est deorum, sic Italia regum. Eos
 verò qui latere cupiunt, & occultantur
 reuelat. Omnia enim quæ in cælo sunt,
 manifesta & conspicua omnibus sunt.
 Volare cum auibus, significat cum aliis
 gentibus & externis conuersationem fo-
 re. Maleficis autem malum est, scelestos
 enim punit. Sæpe verò & per crucem vo-
 lare, ita ut neque multum à terra quis di-
 stet, neque rursus valde humilis volat, sed
 ut ea quæ in terra sunt cognoscere possit,
 peregrinationem quandam ac transmi-
 grationem significat. Qualis autem ob-
 uentura sint in peregrinatione ipsi som-
 nianti, ea omnia promptum est discere.
 ex his quæ in terra videt. Campi enim
 & arua, & vrbes, & villæ, & agri, & om-
 nia hominum opera, & fluij pulchri,
 & prata, & stagna, & portus, & mare
 tranquillum, & portus arte parati, & na-
 ues secundo vento vtentes. Hæc omnia si
 videntur bonam peregrinationem præsa-
 giunt. Valles autem & cõualles, & saltus,
 & petræ, & fetæ, & fluij torrentes, &
 montes, & rupes, omnia mala in peregri-

natione futura prædicunt. Semper au-
 tem bonum est vbi quis à volatu sur-
 sum facto rursus deuolet, & sic ex-
 pergefiat. Omnium verò optimum est,
 volentem volare, & non inuitum in
 aërem ferri, & rursus vltro quiescere.
 Multam enim facilitatem & promptitu-
 dinem in rebus agendis prædicat. Ve-
 rum si quis persequentibus feris, aut
 homine, aut dæmone, volat, minimè
 bonum est. Timores enim ingentes &
 pericula magna inducit. Nam in somni-
 tantus erat timor, ut non sufficere ad fu-
 gam terram putaret, sed cælum pene-
 ret. Bonum est seruo intra heri domum
 volare, multis enim in domo præemine-
 bit. Si verò extra domum volarit, post
 prosperitatem è domo exibat, mortuus
 quidem si per atrium domus euolauerit,
 venditus verò si per ianuam, fugitiuus, si
 per fenestram. Supinum volare, nauig-
 ganti aut nauigare volenti, non est ma-
 lum. Ut plurimum enim etiam in nau-
 i, vbi non tempestas, supini homines sunt:
 reliquis ocium prædicat. Supinos enim
 ociosos dicimus: ægrotos autem occidit.
 Omnium porro pessimum & fini-
 stimum, volare velle & non posse, aut
 etiam volentem caput ad terram habe-
 re, & pedes versus cælum. Multam e-
 nim infelicitatem somnianti significat.
 Quomodo cunque autem volarit homo
 ægrotus, morietur. Aiunt enim etiam
 animas à corporibus separatas in cælum
 abire, superexcellenti velocitate vtentes,
 & ut ita dicam, volucrum similes. Qui
 verò sedentarias exercent artes, ex hoc
 somnio ab operis cessant, quo mobiles
 sedantur, & in sellis non manent, pro-
 pter volatum. Vincit autem soluntur.
 Est enim & pedibus & manibus exolu-
 tus qui volat. Multi verò etiam cæci fa-
 cti sunt. Similes enim sunt volantibus
 cæci, propter timorem casus. In curru,
 aut sella, aut lecto, aut sede, siue ali-
 quo alio fulcri aut fundamenti loco sub-
 iecto sedentem volare, magnum mor-
 bum aut resolutionem siue paralyam si-
 gnificat, aut currum vsum interceptum
 iri, & sic curru portari, propterea quod
 terram contingere non possit. At verò
 si quis peregrinari velit, ei hoc som-
 nium non ita malum est. Nam cum
 rota domo, omnique instrumento do-

δημια παραγερδ'ουον. αει ο αναπ'ηται πα-
 λιν καταπ'ηται ε ετω δι'υπνιζεσται, αραγον.
 παντων δε αρ'ισον, το εικοντα π'επαδς κη βυλο-
 μ'ον αναπ'ηαδς, κη εικοντα παυαδς. πολλαι γδ
 ρατωνλω κη δυχερεαν ποίς παραπομ'ουις
 παραγορβ'ου. δ'ιακομ'ον δε ι'ωδ θηλειων, η
 ι'ωδ αν'θρωπων ιπιααδς η ι'ωδ δαμ'ονος, ουκ
 αραγον. φοβος γδ μεγαλις ε κη δεινως επ'α-
 ρα. ε γδ εν ποίς υπνοις ποσ'δ'ον λω πο θεος,
 ως τε μη ικανω ηγησαδς εισ το φουζην η
 γλω, αλλα τε ερανω επιπ'ηαδς εαδς. αραγον δε
 δ'ελω, το εν τη οικια τα δεσποσ'ου πεπεαδς. πολ-
 λων γδ εν τη οικια ι'ωδ εζει, ει δε εκπος πε-
 τ'ο ε οικιας, κη η δ'ιμημαειαν εζειδ'ουσεαμ
 ο οικιας. εσπ'ατων μ'ι, εαν δεξ'ι ο αυλιης η ο
 οικιας εκπ'ητη. παραγορβ'ου δε, δε δεξ'ι πυλωνος.
 εαν ο δεξ'ι θυρεος, εσποδ'ασασι. πεπεαμ δε
 υπ'ησιον, πλεονη μ'ι η βυλομ'ουα πλεδ'ουα, ε π-
 ηρησι. ως γδ επι'οσπολυ ε εν π'οιω οταν γε μη
 χημαζ'ων, υπ'ησιον εισιν οι αυθρωποι. πος δε
 λοιποις, απαραγορβ'ου παραγορβ'ου. ι'ωδ ι'ουις γδ
 ποίς απαραγορβ'ου λεζ'ομ'ου νοσ'ουωτας δε ανα-
 ρει. παντων δ' αει ειη πνηροτατω ε σκαοστα-
 τω, το βυλεαδς πεπεαμ ε μη δεινααδς, η κη
 πεπεαμ, περες τη γη, η κεφ'ουω εχ'η, κη
 περες ο ερανω ποίς ποδ'ας. πολλω γδ κακο-
 δαμ'ονι'ου σημαίνε, τω ιδοντι, οπως ο αν' πε-
 τη) νοσ'ων ο αυθρωπος, πεδ'ηζε). φασι γδ κη
 παυ ψυχαι απαλλαξισαις τ' εσκαοσ'ων, εισ πη
 ερανον ανειναι, τα χη χηρωμ'ουα ι'ωδ βαλλουλω,
 ε ως ειπειν ηλιων ομοιας. οι δε παυ επιδ-
 φειες εραζ'ομ'ου τεχ'μας, παυοι) ο ερασοιας.
 ινα δυκ'ηνησι γ'ουωται, κη μη μ'ουωσι εφ' εδ'ρας
 δεξ'ι η π'ησιον. ε οι δε δεμ'ουα λ'ουονται, αλλ'ουε
 γδ ο ιπιααδμοις κη ποσι ε χηροσι. πολλοι δε κη
 ετυφλωθ'ουσι. εικασι γδ κη οι τυφλοι ποίς
 ιπιααμ'ουις, δεξ'ι το αει φοβεειωδ καταπεσειν, επι
 δ'ιφρε ο η βαδμ'ου η κηνης η βαθ'ρη η αλλου
 πηος κατεζ'ομ'ου ιπιααδς, μεγαλιω νοσον
 νοσησ'η η εδ'εαλωθ'ουα σημαίνε, η ποίς σκε-
 λεσιν ενεπει χηηαμ, αλλ' επι δ'ιφρε βαεαζ'η-
 ναι, δεξ'ι το μη δεινααδς ο γης λ'ουην. εσποδη-
 μειν ο βυλομ'ουα το αν'αρ τ'εω, ενεπει πνηρον γ-
 νεται. κη γδ ολου τε οικου κη ο ενθ'ηκος ο

ιδίαις αποδημίαις, η και οχημασι φερόμενος.

Περί αξιολογίων. οδ'.

ΤΩΝ δὲ αξιολογίων λεγόμενων, οἷς λέγουσι πικρὰ ὄνειρον πτεῦν χεῖρ καὶ πείθεσθαι, φημι παρὰ τοὺς ἑβραίους. ἀλλότριον γὰρ θεῶν τὸ ψεύδεσθαι. ἔπειτα ἱερεῖς ἔχοντες αὐτῶν τοῖς θεοῖς παρὰ ἀνθρώποις τετυχημένοι πρὸς βασιλεῖς καὶ ἀρχοντας τὸ κρατοῦν γὰρ δύναμιν ἔχοντες θεῶν. εἴτα γενεῖς καὶ διδασκάλους, ἔχοντες οὕτως, ὅμοιοι εἰσι θεοῖς. οἱ μὲν εἰσάγοντες εἰς τὸ ζῆλον. οἱ δὲ, ὅπως χεῖρ παρὰ ζῆλον χεῖρ δὲ διδασκόντες. εἴτα μάντις, μάντιων δὲ, πρὸς μὴ ἀπαταινας, μὴ δὲ ψευδομαντείας. ὅσα γὰρ αὐτὸ λέγουσι πυθαγορικοί, φιλοσοφικοί, ἀσραζαλομαντείας, πυρομαντείας, κοσμητομαντείας, μορφοσκοπία, χερσοσκοπία, λεκαρομαντείας, νεκρομαντείας, ψυδὸν πάντα καὶ ἀνύστατα νομίζον χεῖρ. καὶ γὰρ αὐτῶν αὐτῶν εἰσι πιαύται, ἔστω αὐτοὶ μὴ μαντικῆς οὐδὲ βραχυῖσται. γρηπυόντες δὲ καὶ ἐξάπαταινας, ἀποδιδύσκοντες τοῖς ὄντοισι γὰρ νοστα. ἱστορίαισται δὲ μὴνα ἀνήθη ἔχοντες, τὰ ἱστορῶν λεγόμενα, καὶ οἰανιστῶν, καὶ ἀστροσκοπῶν, καὶ ὀνειροκριτῶν, καὶ ἡπαστοσκοπῶν. Περὶ δὲ μαθηματικῶν ἢ ἡμεσιολογῶν, ἔπισκεψόμεθα. ἐπὶ τῶν αξιολογίων εἰσι καὶ οἱ νεκροί, ἐπεὶ πάντως ἀνθρώποις. διὰ γὰρ δύο ταῦτα οἱ ψυδὸν ἀπαταινοῦν ἢ διὰ τὸ ἕπιζεν πῖ, ἢ διὰ τὸ φοβεῖσθαι. οἱ δὲ μὴτε ἐπιζόντες πῖ, μὴτε φοβεύμενοι, εἰκότως ἀληθῆ λέγουσι. μάλα δὲ οἱ νεκροὶ εἰσι τοῖσται. Ἐπὶ καὶ τὰ παρὰ ἀνήθη λέγει οὐδέπω γὰρ οἶδεν ψεύδεσθαι καὶ ἐξάπαται. καὶ οἱ πνευματικῶς παρὰ τοῖσται τὸ αξιολογῶν γὰρ διὰ τὸ γήρωσ ὀνειροκρίνται, καὶ τὰ ἄλλα ζῶα πάντως ἀνήθη λέγει. διὰ τὸ μὴ εἶναι ἐν μεσῶν λόγῳ. οἱ δὲ λοιποὶ, ἵνα μὴ καθ' ἑκάστον λέγω, πάντες ὅ, πῖ αὐτὸ λέγουσι, ψυδόνται, πλὴν τῶν ἐν τῶν ἀναρχαίσι περὶ, καὶ τοῖς ἡγεῖσιν χεῖρτων.

mestico proficiscetur, aut etiam vehiculis perferetur.

De Fide dignis.

C A P. 74.

EX his qui fide digni dicuntur, quibus aliquid per somnium dicentibus credere oportet & obedire, primos esse deos sentio. Nam altenum à deo est mentiri. Deinde sacerdotes: eundē enim quem diis honorē homines ipsi habent: postea reges, & principes. Quicquid enim dominatur vim habet Dei. Deinde parentes & præceptores. Nam hi similes sunt diis, illi ad vitam inducentes, hi quomodo vivere oporteat docentes. Deinde Vates, & ex vaticibus non deceptores, neque vanos vates. Quæcunque enim dixerint Pythagorici, physiognomnici, talorum vates, ignium vates, circuloorum vates, cribrorum vates, formispices, manspices, pelium vates, mortuorum vates, ea omnia falsa & nullo fundamento nixa putare oportet. Nam ipsorum artes tales sunt, atque ipsi ne minimum quidem Vaticinationis sciunt, verum præstigiis illudentes & defraudantes, obuenientes exiunt ac denudant. Reliquum itaque est solum ea vera esse, quæ ab his dicuntur, veluti sunt Augures, Astrorum inspectores, somniorum interpretes, & hepatispices. Verum de mathematicis genealogiarum ac natiuitatum rationem inquirentibus, suspensa sententia considerabimus. Insuper autem fide digni sunt mortui, quoniam omnino vera dicunt. Duæ enim causæ sunt propter quas mentientes decipiunt, aut quod aliquid sperent, aut quod timeant. Atqui neque sperantes quid, neque timentes, merito vera dicunt. Tales autem sunt vel maximè mortui ipsi. Amplius verò & pueri vera dicunt, Neque enim adhuc nouerunt mentiri & fallere. Et omnino Senes, Nā fide dignū per senectutē indicatur. Sed & alia animalia penitus vera dicunt, propterea quod sermonis rationē non tenent. Reliqui autē, vt ne singula recensendo sermonem extendam, omnes, quicquid tandem dixerint, mentiuntur, exceptis his qui vitam in secessu degunt, & bonos mores habet.

At verò theatris seruientes, & in pulpita & orchestras ascendentes, inde ad eò propter simulatas personas apud omnes fidem perdunt, item sophistæ, & pauperes, & galli, & exlecti & spadones. Hi enim etiam non dicentes quicquam, vanas spes esse significant, propterea quod natura neque inter viros, neque inter fœminas numerari possunt. Oportet igitur fide dignis de omnibus quæ dicunt fidem habere.

De Temporibus vite.

C A P. 75.

HVmana ætas iuxta aliquos, annos septem habet. Vnde & medici dicunt, nemini duarum ætatum venam secandam esse, decem & quatuor annos natum significantes, tanquam qui adhuc ampliore sanguine opus habeat, & superfluum sanguinem nondum habeat: secundum quosdam annos triginta habet. Vnde & Nestorem a tri sexaginta annos transgressum esse voluit, & in tertia ætate fuisse, atque ad nonaginta annos peruenisse. de quo sane poetæ ait: *Ætatis qui hominum duo secula vixerat ætas Tertia sed regem cernebat.*

Cæterum apud nos centum anni perfectum vitæ humanæ tempus censentur, quando quidem plurimos tam diu viuere videmus, aut paulò minus annorum implentes, aut paulò amplius transgredientes, & alioqui rationem euentuū ad hunc numerum correspondentem ipsa experientia ostendit, & propterea etiam nos ætate vsi sumus velut centum annos cõpõtente. Quicunque igitur per integras literas scripti numeri, calculum intra ceteranarium perficiunt, eos scribere & computare oportet, & opinari tot annos significare, quot videlicet ipse numerus indicat. Sunt autem hi foli apud Græcos. ἐν, μία, ἑξ, δέκα, ἐνδεκά, δεκάμια, δέκα. significat quidem ἐν, quinquaginta quinque. Scribitur enim per ε, quinarij numeri notam, & per ν, quinquagenarij. Verum μία, quinquaginta vnum significat, scribitur enim per μ, quadragenarij numeri, & per ι, denarij, & per α, vnitatis notam. ἑξ, deinceps sexaginta quinque significat.

θεατρικοί ἢ οἱ ἐπὶ θυμέλαις ἀναβαίνοντες, αὐτῶν διὰ τὸ παρὰ τῶν κριτῶν πᾶσιν ἀπιστοῦν, καὶ σοφιστῶν, καὶ πτωχῶν, καὶ γάλλοι, οἱ ἀπόκοποι καὶ ἀπαίδωντες. οὗτοι γὰρ καὶ μὴ λέγοντες πῖ, ψυδόντες παρὰ ἕπιζεν εἶναι μιλύουσι, διὰ τὸ φύσθαι μὴτε ἐν ἀνθρώποις, μὴτε ἐν γυναιξίν ἀεθμείσται. καὶ οὕτω τοῖς αξιολογῶσι καὶ περὶ τῶν ἄλλων πάντων λέγουσι πτεῦνται.

Περί χρόνων ζωῆς. οε'.

ἘΧὴ ἡ ἀνθρώπινη ἡμεὰ κατ' ἐνάσις μὲν ἐπὶ ἐπὶ α'. ὅθεν καὶ λέγουσιν ἱατρικοί, τῶν δύο ἡμεῶν μηδὲνα φρεβασμῶν, τὸν ποσὸν ἀρεσκὰ δὲ κατ' ἐνάσις, ὡς ἐπὶ παρὰ τοῦ μὲν ἀμματος, καὶ οὐδέπω ἔχοντα παρὰ τὸν αἶμα κατ' ἐνάσις δὲ, τριάντοισι. ὅθεν καὶ τὸν Νέστορα βούλονται πινεῖ ἰατρῶν, πῖ ἐξήκοντα ἔτη, εἶναι δὲ ἐν τῇ τρίτῃ ἡμεῶν, καὶ εἰς ἐνεθήκοντα ἔτη γηρονέμα, ὃν φησὶ ὁ ποιητής,

Τῶ δὲ ἡδὴ δύο μὲν ἡμεῶν μερόπων ἀνθρώπων
Ἐφθάλω, μὲν δὲ τριτάτοισιν ἀβασε.
Καθ' ἡμᾶς δὲ ἑκατὸν ἔτη εἶναι τὸν τέλειον τῆς ζωῆς χρόνον, ἐπειδὴ τοῖς πλείοσι ἡ ὀλίγω ἀποδόντες ζῶντας ὀρώμεν, ἢ ὀλίγω ἀπαίροντας. ἀλλ' ὡς τε καὶ ἐπειδὴ τὸν λόγον τῶν ἀποτελεσμάτων παρὰ τῶν ἀεθμῶν συμφωνοῦντα ἡ πείρα δείκνυσθαι, διὰ τὸ καὶ ἡμεῖς τῇ ἡμεῶν ἐχρησάμεθα, ὡς δὴ ἐχρῶσθαι ἐπὶ ἑκατὸν. ὅσοι οὖν τῶν ἀεθμῶν γράφοντες δὲ ὅλων τῶν γραμματῶν ἀποτελοῦσι ἡφρον ὅπως τῶν ἑκατὸν, πούτις καὶ γράφειν καὶ ἡφίζεν, ἔστω ἡμεῶν ποσῶντα ἔτη σημαίνον, ὅσα αὐτὸν ἡφρον μιλύου. εἰσι δὲ ἑπὶ μῶνοι. ἐν, μία, ἑξ, δέκα, ἐνδεκά, δεκάμια, δέκα, καὶ ἐπὶ τὸ μὲν ἐν, πεντηκονταπέντε. γράφεται γὰρ διὰ τὸ δὲ. καὶ τὸ δὲ. τὸ δὲ μία, πεντηκονταέν, γράφεται γὰρ διὰ τὸ μ. καὶ τὸ ι, καὶ τὸ α, τὸ δὲ ἑξ, ἐξήκονταπέντε.

ζαφεται γδ δεκα πέντε, & πέντε. ομοίως δ' & πεντήκοντα, & ενδεκά, & τα δεκάκι δεκά, & ενδεκά, δεκάκι, δεκά, iuxta eundem intellectum & scribere & supputare oportet. Reperientur enim in δεκά voce, triginta, in ενδεκά, octoginta quinque, in δεκάκι δεκά, nonaginta, ita ut compositas literas singulatum singulas excerpamus, atque sic numeros ex ipsis colligamus. Quicunque verò numeri per integras literas scripti & computati, humanam ætatem excedunt, velut δυο, quod efficit quadraginta septuaginta quatuor, iuxta eos neque possibile est, neque rationi consentaneum, ut aliquis tot annos viuat: hos igitur numeros iuxta ascensum elementorum accipimus hoc modo. Adsignificans elementum ac numerum progressi, singulorum præcedentium elementorum numerum supputamus, veluti δυο quæ indicatur per β appposita α, dicimus esse tria. τρία verò connumeratis vno & duobus, dicimus esse sex. Similiter τρία α α cum præcedentium elementorum numero fiunt decem. πέντε similiter fiunt quindecim. Verum & in superiore sermone indicauimus esse sexaginta quinque. At verò έπτα cum præcedenti numero, & non connumeratis, propterea quod priuatim sexaginta quinque significant, & per elementum non iudicetur, sed per integram characterem scripturam, fiunt viginti duo. Aliquod autem δυο τα fiunt triginta. Eademque ratione εννέα fiunt triginta nouem. δεκά verò propriam aiunt habere rationem. Nam qui per integras literas scripti ac supputati sunt numeri, singulatum & per se significant. Et rursus, quia non per scripturam characterem, velut έξ, sed per elementum significantur, δεκά fiunt quadraginta nouem, secundum ascensum præcedentium elementorum numero simul supputato. Quo verò omnis ambiguitas remoueat, siquid audieris vocem alicuius dicentis δεκά, significat triginta, propter supputationem quæ colligitur ex δεκά voce scripta. Si verò alicubi videris scriptum, accipies per ipsum quadraginta nouem, iuxta prædictum intellectum, ut præcedentium elementorum numerus simul cum denario complicitur. Atque hoc modo είκοσι sexaginta nouem fiunt, & τριάκοντα,

nonaginta nouem. Cæterum πεναράκοντα non amplius iuxta eundem modum accipere oportet. Neque enim centum triginta nouem annos vllus aliquis vixerit. Quæ ratio etiam in παντήκοντα, & adhuc maioribus numeris est obseruanda. Oportet igitur hos, non iuxta ascensum numeri elementorum, sed iuxta positionem elementorum accipere ac interpretari. Velut πεναράκοντα norantur per elementum μ quod ipsum indicabit duodecim. Est enim duodecim elementum μ quod πεναράκοντα significat. Quando autem sequitur ex ordine ν conuequens est ut quandoquidem ipsum μ duodecimum est elementum, & ν decimum tertium, siue tredecim, fiat sanè & ξ decimum quartum & significet quatuor & decem, & reliqua eodem modo. Sunt porro & quidam compositi numeri, quos diuidere oportet velut in primis quidem sic, decem bis dicta significant viginti, & decem ter, triginta, & quater decem, quadraginta, & quinquies decem, quinquaginta, & sexies decem, sexaginta, & septies decem, septuaginta, & octies decem, octoginta, & nouies decem, nonaginta. Et rursus, viginti bis, quadraginta. Viginti ter, sexaginta. Viginti quater, octoginta. Viginti quinquies, centum. Sic & triginta bis, sexaginta, triginta ter, nonaginta, Et quadraginta bis, octoginta, & quinquaginta bis, centum. At verò in alijs plurium annorum numeris, velut si quis audisset aliquem dicentem, viues annos viginti sex, diuidere oportet, & viginti quidem ut viginti accipere, verum & id est sex, iuxta superiorem rationem accipere. Fiunt igitur omnes anni octoginta quinque. Si verò viginti septem, viginti quidem per se, septem verò iuxta priorem rationem viginti duo accipere oportet, fiunt igitur omnes quadraginta duo. Sic & viginti octo, quinquaginta, & quicunque alius numerus cum vicenario coniunctus, supra quinque per se calculum & supputationem subeat. Similiter & quicunque numerus cum tricenario copulabitur, supra tria, & quicunque cum quadraginta, supra duo, & quicunque cum quinquaginta, supra duo, velut exempli gratia. Si quis audisset aliquem dicentem, viues annos quinquaginta septem,

ονηροκταενέα. ουκέπ δέ τα παπαρακοντα κτ' τον αυτον εκλαμβανην χη επτη. ου γδ εκατον τρακονταενέα ζησεται αντης, επι. Ο δ' αυτος λογος κ' επι τ' πενήκοντα, κ' επι τ' επι μετ' οταν αεθρην. χη ουδ πύσις, & κτ' η ανδρασιν τ' ψηφω τ' σοιχλιαν, αλλά κτ' η δεση τ' σοιχλιαν εκλαμβανην. εη πεναρακοντα βετ, μ. η ενδεξεται δεκαδυο δυο δεκατον γαρ βετ σοιχλιον τ' μ, τ' πεναρακοντα σημανον. ποτε δε δεχεται τ' ν, ο δ' οταν λογος σημανη επιδη τ' μ δυο δεκατον βετ σοιχλιον, κ' τ' εστι τρακοντα δεκατον ητοι δεκαβια. χη ουτ' αν κ' τ' ε, ητοι δεκαβιαταρα. κ' τα λοιπα ομοίως. Βισι δε πνεσ κ' σωθελου αδελμοι ος χη διαρειν. εη βητ μ τ' παροτων, ουτω. τα δεκα δις λεγουμενα, σημανη εικοσι, κ' τα δεκα τρις, τελακοντα, & τα τελεμισ δεκα, πεναρακοντα, κ' τα πενήκεις δεκα, πενήκοντα, κ' τα εξακεις δεκα, εξηκοντα. κ' τα επτάκεις, εβδωκοντα. κ' τα οκτάκεις, οβδωκοντα. & τα ενάκεις, εννηκοντα. & παλιν τα εικοσι δις, πεναρακοντα. κ' τα εικοσι τρις, εξηκοντα. κ' τα εικοσι τελεμισ, οβδωκοντα. κ' τα εικοσι πενήκεις, εκατον. πενήκεις ητοι εικοσι γινωμενων. ουτω κ' τελακοντα δις, εξηκοντα. & τα τελακοντα τρις, εννηκοντα. & τα πεναρακοντα δις, οβδωκοντα. κ' τα πενήκοντα δις, εκατον. βητ δε ητοι αλλαν πλεισιων ετην, εη ειπς ακουσε πνεος αλλη λεγοντος, ζησες επι εικοσεξ, χη διαρειν. κ' τα μδν εικοσι, ως εικοσι ηθεσται. τα δε εξ, κτ' τον εμπαροθεν λογον ηθεσται, εξηκοντα εντε. γινεται ουδ τα πντα, οβδωκοντα εντε. ει δε κ' εικοσι επι, τα μδν εικοσι, κατ' ιδιαν. τα δε επι α, κτ' τον εμπαροθεν λογον, εικοσιδυο. γινεται ουδ τα πντα, πεναρακοντα δυο. ουτως κ' τα εικοσι ακτω, πενήκοντα. κ' ος πς δν αλλος αδελμος, ουδ πος εικοσιν ιπτερ τα πντα κατ' ιδιαν ημφιεστω. ομοίως κ' ο μτ' ητοι τελακοντα, ιπτερ τα τελα. ο μτ' ητοι πεναρακοντα, ιπτερ τα δυο. & ο μτ' ητοι πενήκοντα, ιπτερ τα δυο. εη ιπτο δειγματος χελω, ειπς ακυσε πνεος λεγοντος, ζησες επι πενήκοντα επι α.

Scribitur enim περ ε, quinarij, & ξ, sexagenarij numeri notam. Similiter & δεκά, & ενδεκά, δεκάκι, δεκά, iuxta eundem intellectum & scribere & supputare oportet. Reperientur enim in δεκά voce, triginta, in ενδεκά, octoginta quinque, in δεκάκι δεκά, nonaginta, ita ut compositas literas singulatum singulas excerpamus, atque sic numeros ex ipsis colligamus. Quicunque verò numeri per integras literas scripti & computati, humanam ætatem excedunt, velut δυο, quod efficit quadraginta septuaginta quatuor, iuxta eos neque possibile est, neque rationi consentaneum, ut aliquis tot annos viuat: hos igitur numeros iuxta ascensum elementorum accipimus hoc modo. Adsignificans elementum ac numerum progressi, singulorum præcedentium elementorum numerum supputamus, veluti δυο quæ indicatur per β appposita α, dicimus esse tria. τρία verò connumeratis vno & duobus, dicimus esse sex. Similiter τρία α α cum præcedentium elementorum numero fiunt decem. πέντε similiter fiunt quindecim. Verum & in superiore sermone indicauimus esse sexaginta quinque. At verò έπτα cum præcedenti numero, & non connumeratis, propterea quod priuatim sexaginta quinque significant, & per elementum non iudicetur, sed per integram characterem scripturam, fiunt viginti duo. Aliquod autem δυο τα fiunt triginta. Eademque ratione εννέα fiunt triginta nouem. δεκά verò propriam aiunt habere rationem. Nam qui per integras literas scripti ac supputati sunt numeri, singulatum & per se significant. Et rursus, quia non per scripturam characterem, velut έξ, sed per elementum significantur, δεκά fiunt quadraginta nouem, secundum ascensum præcedentium elementorum numero simul supputato. Quo verò omnis ambiguitas remoueat, siquid audieris vocem alicuius dicentis δεκά, significat triginta, propter supputationem quæ colligitur ex δεκά voce scripta. Si verò alicubi videris scriptum, accipies per ipsum quadraginta nouem, iuxta prædictum intellectum, ut præcedentium elementorum numerus simul cum denario complicitur. Atque hoc modo είκοσι sexaginta nouem fiunt, & τριάκοντα,

διήθεις ὅτιν ἐπιόμις πενήκοντα παροσδοκῶν
 διήθρον ζῆσαι, ἀσφ ρήγονται τριακόσια
 πενήκοντα· ἀλλὰ δηλονότι τὰ ἐπὶ αὐτῶν
 ἰδίῳ κτ' τὸν ἔμπεσον λόγον ἀφιδόντα
 οὐδὲ πῶς πενήκοντα, ρήγονται ἐβδμηκοντα-
 δύο. ὅταν μὲν ποι πῆς ἢ ἄπὸς τῆ εἰρηδύς ἀ-
 ελμῶδ, ὅτ' εἴπης ὠν ἐπὶ τριακόνα, δόξετε
 λέξαν αὐτῶ πινά, ζήσης ἐπι πενήκοντα, οὐτως
 ζήση λοιπὸν εἰκοσι· ἴνα αὐτῶ οὐδὲ πῶς τρια-
 κοντα πῶς ὁρῶν, τὰ εἰκοσι μὲλλοντα ρήγονται
 πενήκοντα. εἰ δὲ πῆς ὠν ἐπὶ ἐβδμηκοντα,
 δόξετε λέξαν αὐτῶ πινά ζήσην ἐπι πενήκον-
 τα, οὐτως ζήση λοιπὰ δεκάτρις· δηλονότι, οὐτε
 ἐν πῶς παροσδοκῶν λέξαν αὐτῶ δὲ τὸ εἶναι τὰ
 παροσδοκῶν πλείονα ἢ πενήκοντα, οὐτε μὲν
 ἀλλὰ πενήκοντα ἐπι ὅπῃ πῶς ἐβδμηκοντα
 εἶναι τε ζῆσαι, οὐτε ἐνδέχεται. τοιῶνται λοιπὰ
 δεκάτρις ζῆσαι. ὅπῃ πενήκοντα σημαί-
 νονται τριακάδεκα πὸν τέτακται, ὃ τ' ὁρῶν-
 πηλῆος κτ' ὅπῃ ἢ ἄλλων ὁμοίαν λόγος πε-
 τηρείστω. ὅταν ἢ ὁ λεγαμένως ἀεὶ μὲν τῶ
 ἔμπεσον χρόνῳ ἢ πῶν, παροσδοκῶν δὲ τὸν μὲλλον-
 τα ἀνένδεκτος. Ἐὶ κακίνο, τῶς ἡμέρας κτ'
 πῶς μὲν κτ' τὰ ἐπι ὡς ἐπιτοπείσθην, οὐτως
 δὲ κρινῶν. οὐ γὰρ πάντως αἰεὶ ἰσοδυναμοῦν-
 τα δὲ σκορῶν, κτ' γὰρ ἀπὸ ἐπὶ μὲν κτ' ἡ-
 μέρας δὲ κρινῶνται, κτ' ἀπὸ μὲν κτ' ἡμέ-
 ρας, κτ' ἀπὸ ἡμερῶν, μὲν κτ' ἐπι. ἴνα δὲ τῶ
 μὴ εἰς ἀμφίβολον πῆσι, ὅταν εἴπῃ πῆς ἐπι,
 εἰάν μὴ συμμέτρα ἢ κτ' ἐνδεχόμενα, ἐπι νομι-
 ζέσθωσαν. εἰάν δὲ πολλά, μὲν κτ'. εἰάν δὲ ὑ-
 πέρμετρα, ἡμέρας. αἰσρέφῃ δὲ ὁ λόγος κτ'
 ἀπὸ ἡμερῶν· εἰάν γὰρ ὡς πολλὰ, ἡμέρας νο-
 μιζέσθωσαν. εἰάν τ' συμμέτροι, μὲν κτ'. εἰάν δὲ
 ὀλίγα, ἐπι. ὁμοίως κτ' οἱ μὲν κτ', παροσδοκῶν τὸ ἐν-
 δεχόμενον ἐκλαμβανέσθωσαν. τὸ δὲ ἐνδεχό-
 μενον ἢ μὴ, ἐνδέξῃ ὅπῃ τὸν ἔμπεσον χρόνου
 ζωῆς λόγον, ἢ ἡλικίαν τῆ ἰδόντος. ὅπῃ τ' ἢ ἄλ-
 λων παροσδοκῶν, ἢ παροσδοκῶν τ' χροῶν.
 μνησθῶν δὲ χροῶν κτ' τῶ. ὅπῃ πολλὰς οἱ
 θεοὶ ἀποφαινόμεναι μὲν ὡς παρὲν χρόνου ζωῆς.
 σημαίνοσι δὲ οὐ πάντως παρὲν χρόνου ζωῆς.
 ἀλλὰ εἴσιν ὅτε κτ' παρὲν μεταβολῆς τ' παρο-
 σδοκῶν, κτ' παρὲν ἰσότητος πῶς δούλοισι, κτ'

stolidum esset sperare hominem septies
 quinquaginta annos victurum esse, qui
 essent trecenti quinquaginta. Sed sanè
 septem per se iuxta superiorem ratio-
 nem, vna cum quinquaginta supputati,
 fiunt septuaginta duo anni. Quum tamè
 quis fuerit intra prædictum numerum,
 velut si quis annorum existens triginta,
 putaret aliquem sibi dicere, viues annos
 quinquaginta, hic viuet in posterum vi-
 ginti, quo vna cum prioribus triginta
 annis, viginti succellura quinquaginta
 fiant. Si verò quis annos habens septua-
 ginta videatur sibi quendam ipsi dicere,
 viues annos quinquaginta, hic de cæte-
 ro tredecim annos viuet. Neque enim de
 primis ipsi dicit, propterea quòd primi
 plures quàm quinquaginta sint, neque
 tamen alios quinquaginta annos supra
 septuaginta viuere possibile est, aut con-
 tingens. Proinde reliquos tredecim an-
 nos viuet quoniam v elementum quin-
 quaginta significans, decimum tertium
 ex ordine locum obtinet. Consimilis au-
 tem & in aliis similibus ratio obseruetur,
 quum numerus qui alicui denuntiat,ur,
 prius transacto tempore fuerit minor, ad
 futurum verò tempus impossibilis. Insu-
 per verò & dies, & menses, & annos vt
 plurimum sic diiudicare oportet. Neque
 enim semper æqualis penitus valoris re-
 periunt. Nā & per annos, menses ac dies
 indicantur, & per menses, anni ac dies, &
 per dies, menses ac anni. Ne verò & hic
 in ambiguitatem delabamur, vbi quis
 annos dixerit, siquidem fuerint moderati
 & possibiles, pro annis iudicentur. Si ve-
 rò multi, pro mensibus. Si autem penitus
 modum excefferint, pro diebus. Reuertit
 autem ratio à diebus. Si enim multi fue-
 rint, pro diebus iudicentur. Si verò mo-
 derati, pro mensibus. Sin pauci, pro an-
 nis. Similiter & menses iuxta possibili-
 tatem accipere ac interpretari oportet, pos-
 sibilitatem autem & impossibilitatem
 iudicabit, quòd ad temporis vitæ ratio-
 nem attinet, ipsa somniantis ætas. In al-
 iis verò præfatis temporibus, expectatio
 & respectus necessitatum. Quin
 & huius meminisse oportet. Quòd dij
 sæpe pronunciant quidem vt de tempo-
 ribus vitæ, significant autem non semper
 de tempore vitæ, sed aliquando de per-
 mutatione rerū, & seruis, de libertate, &
 de aliis,

de aliis, quæ sermo supra de morte rela-
 tus complectitur.
 Hæc quidè igitur quantū possibile fuit,
 pro viribus nostris, citra defectū, & vt mi-
 hi videtur ex integro, omnia dicta ac enu-
 merata sunt tibi, Maxime, vir sapientissi-
 me. Si verò quispiā ex his quibus hi libri
 obueniēt, ex relatis quicquam ab alio ali-
 quo acceptū esse, & nō à me per experi-
 tiā cognitū putat, is vanā & temerariam
 alit suspicionem. Verūm vbi incidit in
 huius libri præfationē eamq; diligentius
 expendit, intelliget sanè meū propositū
 ac voluntatē. Insuper si cuipiā ad contra-
 rium vergere videtur aliquid ex relatis, vt
 mihi videtur propterea quòd ab aliqua
 probabili ratione commoueat, is sciat
 quòd inueniet quidem quæ dicat, & quæ
 credibilia sūt, ad quæ inuenienda neque
 mihi facultas decrat. Verūm non his qui
 in theatris applausum captant, & verborū
 negotiationē exercēt, in quā placere vo-
 les conuersatus sum, sed semper experi-
 tiā & regulā testes meorū sermonum ad-
 uoco. Ego itaq; ad omniū experiētiā iam
 perueni. Neq; enim quicquam aliud feci,
 verūm semper & noctu & interdij circa
 somniorū iudicationē ac interpretationē
 versatus sum. Tibi verò nō est necesse vt
 tēpus expectes, sed mox istuc per te ipsum
 (quæ tua sapientia atq; excellens prudētia
 est) de singulis ipsis iudicare poteris, num
 rectè an secus habeant. Est autē exiguum
 quiddā, quòd rogo, omnes qui in hos li-
 bros incidierint, nimirū, vt neq; deponant
 quicquā, neque ex præsentibus quid adi-
 māt. Sive enim quis poterit meis aliquid
 addere, facilius vtique propria fecerit. Si
 verò quædā ex scriptis in his libris super-
 sua iudicauerit, his tantū quæ sibi placēt
 vtatur, reliquis ex libris non exēptis, deū
 inspectorē & custodē omnium reueritus
 Apollinē, à quo persuasus ego, vt qui pa-
 triū numen mihi existat, ad hanc tracta-
 tionē proreliis sum. Sæpe enim me co-
 hortatus est, & maximè nunc manifestè
 institit mihi, quando tibi notus factus
 sum, & tantū nō iussit me hæc conscribere.
 Nihil igitur miri est Apollinē in Dal-
 dia, quæ nos patrio nomine Mysterum voca-
 mus, ad hæc prodèda me cohortatum esse,
 vt qui virtuti & sapientię tuæ consul-
 tum velit. Nam Lydis quandam hospitij necessitudinem cum Phœnicibus esse, hi qui
 patriæ res ac historiam prodiderunt narrant.

παρὲν ἢ ἄλλων ὅσα ἔμπεσον ὁ παρὲν πα-
 ναίου λόγος παρὲν.
 Ταῦτα μὲν οὖν κτ' τὸ ἐνδεχόμενον ὅσον
 εἶχον διωόμεως, ἀνελεπῆς κτ' ὡς ἐμοὶ δο-
 κεί, ἐξ ὀλοκλήρου πάντα εἰρητῆσι σοι Κόστω
 Μάξιμῳ ἀνδρῶν σοφώτατε. εἰ δὲ πῆς ἢ ἐν-
 τυχαίωντων τῶς δὲ τ' βίβλοισι, ἢ εἰρημύων
 πῶς ἐμῶδ, ὡς δὲ πῆς τ' ἄλλων εἰληφθῆαι,
 κτ' μὴ ὑπὸ τ' πείρας ἡγήται, ματαίως ὑπὸ εἰ-
 ληφῆν. ὅπῃ ἕτερον τ' ἐντυχῶν αὐτῶ πύτου ἔ-
 βίβλις τῶ παροσδοκῶν, κατανόησῃ τ' παροσδοκῶν
 ἢ ἐμῶδ. ἐπι κτ' εἰ πῆς παροσδοκῶν τὸ ὁμοίον
 ῥεπειν πῶς τ' εἰρημύων φαίνεται, ὡς ἐμοὶ δοκεί
 δὲ τὸ ὑπὸ πῆς πῆς πῆς λόγῳ κινέσθω, ἴτω
 ὅπῃ ὁμοίως λέξαν μὲν κτ' πῆς πῆς. Καρῶ
 πῆς μὲν ἡλικίος ἴτω· ἀλλὰ οὐ θεάσθησθαι
 κτ' πῆς λογαμῶν ἀρέσκειν ποτὲ μετῆλθον.
 ἀλλὰ αἰεὶ τ' πῆς, κτ' κακίνο κτ' μῶδουρα ἢ
 ἐμῶδ λόγῳ ὅπῃ ὁμοίως. Εἶχον μὲν οὖν πάντων
 ἢ δὲ δὲ πῆς πῆς ἡλικίως· τῶ μῶδον ἄλλο
 παροσδοκῶν, αἰεὶ δὲ ἢ τυκῆς κτ' μὲν ἡμέρας παροσδοκῶν
 ὁμοίως ἐπι. σὺ δὲ οὐκ ἀναμύεις χρό-
 νον, ἀλλὰ αἰετῶν δὲ τ' σοφίαν κτ' τ' ὑπὸ ἄλ-
 λων σῶσθαι, διωόμεν ὅπῃ πῆς ἕκαστον αὐ-
 τῶ, εἴπῃ ὡς, εἴπῃ μὴ κακῶς ἔχῃ. δέομαι τ' ὀλίγα
 τ' ἐντυχαίωντων πῶς βίβλοισι, μῆς παροσδοκῶν
 ναι, μῆς τ' ὄντων ἀφελῆν. εἴπῃ γὰρ διωόμεν
 πῶς πῶς ἐμοὶ παροσδοκῶν, ῥῶν ἀν' ἰδίῳ ποιῆ-
 σθην. εἰ δὲ πῆς τ' γογγυμένων τῶς δὲ τῶς
 βίβλοισι παροσδοκῶν, ὅς ἀρέσκειται μόνως
 χροῶν, τὰ λοιπὰ ἢ βίβλιον μὴ ἐξάειραν.
 θεὸν ἐπὶ πῆς κτ' φύλακα πάντων νομίζων τὸν
 Ἀπόλλωνα. ὃ πῆς ἡλικίως ἐμῶδ ὅπῃ θεῶν
 εἰς τῶς δὲ τ' παροσδοκῶν παρῆλθον, πολ-
 λάκις με παροσδοκῶν μάλιστα δὲ νῦν
 ἐναργῶς ὅπῃ τῶν μοι, ἢ ἴνα σοι ἐγνοεῖσθαι,
 κτ' μοι ὅπῃ κελύσαντι τῶτα συγχεῖσθαι. ἐδῶν
 ἐν θαυμασῶν ἐν δαλδία Ἀπόλλωνα, ὃν μῶσθην
 καλεῖσθαι ἡμῶς παρῶν ὄνοματι, ταῦτα με
 παροσδοκῶν, ὃ πῶς ἀρέσκει κτ' σοφίως παρο-
 σδοκῶν κτ' γὰρ εἶναι πῆς ὑπὸ πῆς παροσδοκῶν
 φῶνικας. οἱ τὰ παρῶν ἡμῶν ἐπὶ ἡμέρας φαίνον.

Περὶ τῆς ἰεροσυλίας. γ'.

Ἰεροσυλεῖν ἔστι καὶ θεῶν αἰαθημάτων κλέ-
πην, πᾶσι φύσι ποτηρίων. μόνους δὲ τοῖς
θεοῖς καὶ μακάριοι συμφέρει, καὶ γὰρ τοῖς θεοῖς
θεῶν ἀπαρχαί τὸ ἔθος ἕπιταρτέπει αὐτοῖς
λαμβάνειν, καὶ ἔθρον πινὰ ἀπὸ θεῶν τρέ-
φονται, ἔσθ' οὐ πάντες φανερώς λαμβάνουσι.

Περὶ τῆς ψεύδεσθαι. δ'.

Υψεύδεσθαι οὐκ ἔπιτηδεύειν, πλὴν ἔστι ἔπι
θυμῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀνθρώπων, ἔσθ' ὡν
ἔθος ἔστι ψεύδεσθαι. ἢ πῶν δὲ ποτηρίων τοῖς ἀ-
λοφίοις ψεύδεσθαι, ἢ τοῖς ἰδίους μαζαλαῖς γὰρ
πῶν τοῖς συμφορᾶς σημαίνει, καὶ ἔστι μικροῖς
δοκῆ, πῶν ψεύδεσθαι.

Περὶ ὀρνυθῶν, καὶ ἀλεκτρούων
μαζαλαῶν. ε'.

Ὀρνυθῶν τοῖς μὲν φιλοφροδῶν ἀγγελίας
σημαίνοισι ἔπιτηδεύουσιν ἀκούσθαι ἀνδρείας
καὶ πονηρίας. ἔπιτηδεύουσιν μὲν, ἔπει καὶ αὐτοὶ
μὲν ἐγχαίρουσι εἰσὶν, ἀλλὰ ἔπιτηδεύουσιν ἄλλοι
γίνονται. ἀνδρείας δὲ, ὅτι καὶ μάχμοι εἰσὶν ἔ
ὀλιγόψυχοι, καὶ ἐν ταῖς κοινωνίαις καὶ φι-
λίαις, καὶ γάμοις, καὶ τοῖς βιολογικοῖς συμ-
βολαίοις πᾶσι, εἰσὶν ἔπι φιλοφροδῶν ση-
μαίνουσι καὶ τοῖς νοσοῦντας εἰ μὲν μετακο-
μῶνται, ἀποθανεῖσθαι σημαίνοισι ἔστι τὸ ὀλι-
γόψυχοι. μὴ μετακομῶντας δὲ, ἢ πῶν κιν-
δυνεύουσιν. καὶ πῶν ἀποδημίαν εἰσὶν ποτηρίων,
ὀλοῖς γὰρ ἔσθ' ἔπιτηδεύουσιν ἀλεξίαν ποταρ-
ρεῦοισι, καὶ γὰρ αὐτοὶ τοῖς οἰκείαις μετακιν-
μῶνται, ἔπιτηδεύουσιν τοῖς θηραῖ αὐτοῖς βουλο-
μῶνται.

Ἀλεκτρούων δὲ οἱ μάχμοι, εἰσὶν καὶ
φιλοφροδῶν μῶνται εἰσὶν σημαίνουσι. πῶν ἔστι τὸ
ἀλλο, οὐκέτι ὁμοίως τοῖς ὀρνυθῶν ἀποβάνουσι.

De Sacrilegio. CAP. 3.

Sacrilegium perpetrare, & dijs oblata
donaria furari, omnibus natura ma-
lum est, solis autem sacrificulis & vatibus
conducit. Etenim primitias deorum con-
suetudine permiffum est ipsis diripere, &
quodam modo à dijs nutriuntur, & non
omnes manifestè accipiunt.

De Mendacio. CAP. 4.

Mentiri non est idoneum, nisi his qui
ad orchestram ascendunt, & præsti-
giatoribus, & quibus mos est mentiri.
Minus autem malum est alienis mentiri,
quàm proprijs & suis. Magnas enim ca-
lamitates significat, etiam si ob parvas res
quis mentiri sibi videatur.

De Coturnicibus, & Gal-
lis pugnacibus.

CAP. 5.

Coturnices his qui eas libenter alunt,
nuncios significant per mare affu-
ros iniucidos & malos. & per mare qui-
dem, quoniam etiam si ipsæ quidem ver-
naculæ regionis incolæ sint, tamen per
mare accedunt. Iniucidos verò, quod &
pugnaces sint & brevis vitæ, & in sodali-
tibus, & amicitijs, & nuptijs, & vitæ
commercijs, seditionum & contentio-
num significationem habent: & ægrotis
si quidem traiciant, mortem significant,
propter vitæ breuitatem non traicientes,
minus periculum. Sed & ad peregrina-
tionem malè sunt, dolos enim & insidias,
& deprædationem significant. Nam &
ipsæ à domibus discedentes, in manus in-
cidunt eorum qui ipsis insidias stituunt.

Galli verò pugnaces, seditionum &
contentionum solummodo significatiui
sunt. Verùm non ad alia ita similem cum
coturnicibus euentum habent.

De Formicis.

CAP. 6.

Formicas alas habentes videre, ne-
quaquam bonum est, perniciem enim
& peregrinationes periculosas prædicunt.
Reliquæ operariæ appellatæ bonæ sunt
agricolis, fertilitatem enim prælagiunt.
Quoniam ubi non sunt femina, ibi ne-
mo viderit formicas. Bonæ sunt eadem
etiam his qui ex turba rem querunt, &
ægrotis, quando sanè non circa corpus
somniauerunt. Operariæ enim
appellantur, & operari non cessant, quod
proprium est viuientium. Quam autem
circum corpus diuersantur, interitum
prælagiunt, propterea quod terræ filia
sunt, & frigida & nigra.

De Pediculis, & Lumbricis.

CAP. 7.

Pediculos paucos habere, & in corpo-
re aut vestibus inuenire, eosque oc-
cidere, bonum est. Omni enim tristitia
ac cura liberatum iri somnium prædicunt.
Multos autem & copia excedentes, ma-
lum. Significat enim morbum longum,
aut vincula, aut multam inopiam. In his
enim malis pediculi abundant. & si qui-
dem quis abijcit & depurgat omnes, spes
est ipsi vt aliquando his liberetur. Si verò
quis habens ipsos expurgat, nunquam
seruabitur.

Lumbricos excernere per sedem, aut
per os, à domesticis hominibus & co-
habitantibus, & vt plurimum eadem
mensa videntibus iniuria affectum, suos
hostes & iniuriatos cogniturum esse
& expulsurum significat, aut iuxta alium
modum ipsis priuatum iri. Inhabitant
enim corpori lumbrici, sed nihilo minus
ipsorum corpus lædunt. Postquam autem
excreti fuerint, excretionem & expulsio-
nem huiusmodi hominibus significant.

Περὶ μυρμηκῶν. ζ'.

Μυρμηκας τοῖς μὲν πῶν ἔχοντας,
οὐδαμῶς ἰδεῖν ἀγαθόν· ὀλεθροὶ γὰρ
ποταρροῖοισι καὶ ἀποδημίας ἐπισημαίνουσι.
τοῖς δὲ ἔτεροις ἐργάταις κολλημῶνται, ἀγαθόν
καρροῖς, ὅτι φορεῖται γὰρ ποταρροῖοισι· ἐπι-
σημαίνει μὴ ἔστι ἀσθένεια, οὐκ αὖ ἰδοὶ πῶν
μυρμηκας. ἀγαθόν δὲ οὐτοὶ καὶ τοῖς ἐξ ὄχλου
ποταρροῖοισι, ἔσθ' οὐτοὶ νοσοῦνται, ἔπειτα γὰρ μὴ
πῶν τὸ σῶμα τῶ ἰδόντος ἀνασφραγίσσεται. ἐρ-
γάται γὰρ καλοῦνται, καὶ ἐργαστοῦντο οὐ
ἀλλοῖοισι, ὅτι ἰδόντες ἔστι ζώντων. ἐπι-
σημαίνει δὲ πῶν τὸ σῶμα ἀνασφραγίσσεται, ὀλε-
θρον ποταρροῖοισι, ὅτι γῆς εἰσὶ τῶνδε, καὶ
ψυχοὶ καὶ μέλανες.

Περὶ φηραῶν καὶ ζυμῶν. η'.

Φεῖρας ὀλίγους ἔχον καὶ ἀρίστην ἐν
τῶ σῶματι ἢ ἐν τοῖς ἰματίοις, καὶ τοῖς
τοῖς ἀμαρῶν, ἀγαθόν. πάντες γὰρ λύπης καὶ
φροντίδος ἀπαλλαγῆναι ποταρροῖοισι τὸ ἄνθρω-
ποῖς δὲ καὶ ἄλλοις ἀποβάνουσι πλῆθος, πονη-
ρόν ἔσθ' οὐτοὶ. σημαίνει δὲ καὶ νόσον μακρὰν,
ἢ δεσμίαν, ἢ πῶν γὰρ ἀποβάνουσι. ἐν γὰρ τοῖς
ποιοῖοισι πληθύνουσι ἔσθ' οὐτοὶ φηραῖ. ἔσθ' οὐτοὶ
πῶν ἀποβάνουσι καὶ ἀποκαθαίρουσι πάντας, ἐλ-
πίς αὐτῶν ποτε τῶν ἀπαλλαγῆναι. εἰ δὲ
πῶν ἔχον αὐτοῖς διτυπιδῆν, οὐκ αὖ ποτε
ἔσθ' οὐτοὶ.

Ζυμῶν ἀποβάνουσι ἔσθ' οὐτοὶ φηραῖ ἢ ἔσθ' οὐτοὶ
τῶ σῶματι, ἔσθ' οὐτοὶ ἀποβάνουσι, καὶ συ-
νοικοῦνται, καὶ αἰς ἔπιτηδεύουσιν ποταρροῖοισι
τῶ αὐτῶν χρωμάτων ἀδικοῦνται, μαζαλαῖς δὲ
λοῖ ἔσθ' ἀποβάνουσι τοῖς ἀδικοῦνται, ἢ καὶ
ἄλλοι ἔθρον ποταρροῖοισι αὐτῶν. ἐνοκοῦσι μὲν
γὰρ τῶ σῶματι οἱ ζυμῶν, ἀλλ' οὐδὲν ἢ πῶν
αὐτῶν σῶμα νομαίνονται. ἐπισημαίνει δὲ ἀπο-
κριθεῖσιν, ἀποβάνουσι τοῖς ποιοῖοισι ἀπο-
βάνουσι σημαίνουσι.

Περὶ κήρεων, κωνώπων καὶ ἐμπίδων. η'.

Κήρες διςδυμίας καὶ φροντίδος εἰς ση-
μαπτικοί. ὁπίσης γὰρ τῆς φροντίδος ἔσ' οὐ-
τοι αὐπνοίς ποιοῦσι καὶ παρὰ πῆρας ἴπ' οἰ-
κείων. ὡς δὲ ἔπιπλεῖσιν παρὰ γυναικάς
ἀνδρείας καὶ δυσδρεστήτας φέροισι.

Κωνώπες δὲ καὶ αἱ κεγμήρια ἡπίδες καὶ
εἰς ἄλλο ὄμοιοι, ἀνθρώποις ἔπιφοιτοῦται παρὰ
ἰδόντι σημαίνουσι πονηροῦς. βλάβηλον ἐνδεδυ-
μύοις, καὶ παρὰ πῆρας κατακοιτώντας, καπλήοις δὲ
καὶ οἴνεμπόροις, εἰς ὄξος τὸν οἶνον μεταβολῆν
παρὰ ἀργυροῦσι. χαίροισι γὰρ ὄξω.

Περὶ μάχης καὶ μίσους. θ'.

Μάχης πῆς οἰκείοις, οὐκ ἀγαθόν· ἔδὲ
πῆς ἐκείνῳ. ἢ πῆς πονηροῦ μάχεται.
νοσῶν πῆς ἐὰν δόξῃ μάχεται, παρὰ κῆρ-
μάχεται δὲ πῆς βήπιον δὲ πῆς δεσπότηας,
βασιλευσὶ, μεγάλῃσι, καὶ πῆς ἰσχυροῖσι,
κακῶς ἔπιπλεῖσιν σημαίνῃ, παρὰ πῆς οἰς πῆς
ἐμάχεται.

Μίσος ἢ μισοῦσθαι, οὐδὲν συμφέρει. οὐδὲν
δὲ ἐπιφέρει πῆς μισοῦσθαι, ὑφ' οὗ μισοῦται πῆς.
ἐπειδὴ τὸ μίσος ἐχθροῦ ποιεῖ. οἱ δὲ ἐχθροὶ
οὐτε συναμφοῦνται, οὐτε συλλαμβάνονται. δὲ
δὲ πῆς ἀνθρώποις βοηθείας· δὲ καὶ ἴπ' συλ-
λαμβάνονται ἐπειδὴ δὲ πῆς ἴπ' οἰουμένων ἀφε-
λουῦνται. πονηρὸν δὲ ἐπιπλεῖσθαι τὸ μίσος.

Περὶ σφαγῆς. ι'.

Σφάλλεται καὶ ἀποθνήσκῃ ὁ, π σημαίνῃ,
ἐν τῇ παρὰ θανάτου λόγῳ, ἐν τῇ δὲ δι-
τέρῳ βιβλίῳ παρὰ ἐπιπλεῖσθαι. σφαγῆοις δὲ
ἰδόντι, ἀγαθόν. πάντα γὰρ τὰ παρὰ κῆρμα ἔπι
τὸ τέλος συμφοραίνετα ἢ δὲ ἀφίχθαι σημαί-
νῃ. ἐπειδὴ ἢ σφαγῆ τελευτῆς ἔστι σημαῖον.

De Cimicibus, & Culicibus.

C A P. 8.

Cimices anxietates & curas signifi-
cant. Aequaliter enim velut curae
etiam hi somnium impediunt, insuper-
que erga quosdam domesticos, & ferè
erga vxores, animum auersum & displi-
centiam inducunt.

Culices autem & si quid aliud simile
est, homines malos somniantem aggressus
esse significant, damnum inferentes
ampliusque diuulgantes. Cauponibus
autem & vinum vendentibus, vinum in
acerum permutatum iri significant. Gau-
dent enim aceto.

De Pugna, & Odio. C A P. 9.

Pugnare cum domesticis, non est bo-
num: sed neque cum externis, mi-
nus tamen malum est. Si quis agrotans
putabit se pugnare, delirabit. Pugnare
cum potioribus, velut dominis, regibus,
magnatibus, & omnibus preminentibus
potentia hominibus, malè affectum iri
significat, pessimè enim de eo statuent hi
contra quos pugnavit.

Odium aut odio haberi, nemini con-
ducit. Nihil autem refert nec differt quen-
dam odium à quo aliquis odio habetur.
quandoquidem odium inimicos facit:
inimici autem neque subleuant, neque
adiuuant. Opus est autem hominibus au-
xilium, opus est & subleuatiibus. Quoniam
itaque per huiusmodi iuuantur, malum
sanè odium obseruauimus.

De Mastatione, siue Cade.

C A P. IO.

Mastari & mori quid significet, in
sermone de morte libro secundo
praedictum est. Mastatos autem & caesos
videre bonum est. Omnia enim propo-
sita completa iam ad finem perducta esse
significat. Quoniam cedes signum est finis.

De Crocodilo, & Fele.

C A P. II.

Crocodilus piratam aut homicidam,
aut nihilo minus vecordem & ne-
quam significat. Quomodoque autem
effecerit somniantem crocodilus, sic affi-
ciet etiam is qui per crocodilum signifi-
catur.

Feles adulterum significat. Est enim
fur auium. Aues autem assimilantur mu-
lieribus, quemadmodum in primo libro
admonui.

De Ichneumone, & Vierra.

C A P. I2.

Ichneumon & vierra, homines dolo-
sos & maleficos significant, qui nun-
quam videtibus somnium, beneuoli esse
possunt, propter feritatem, & quod ægre
mansueferi possint. Et Ichneumon qui-
dem viros significat. Vierra autem fce-
minas.

Deum factum esse. C A P. I3.

SI quis se deum factum esse putet, sa-
cerdos fiet aut vates. Eundem enim
honorem cum ipsi dijs habent. Si verò
quis agrotans se deum esse putet, morietur.
Immortales enim dij sunt, itemque
mortui, quoniam non amplius morien-
tur. Si verò quis in paupertate, aut serui-
tute, aut vinculis, aut calamitatibus, aut
quocunque malo constitutus, hoc som-
nium videat, liberabitur à malis ipsum
prementibus. Facile est enim deo & pro-
prium, ut ab omnibus malis seruet. At ve-
rò diuiti viro & magnati, principatum
maximum pro ratione dignitatis prædi-
cit. Aequaliter enim dijs etiam principes
aliquibus bene aut malè facere possunt.
Bonum est autem & in scenam progre-
dientibus, propter consuetudinem re-
presentanti personas, sæpe verò etiam
deorum personas assumunt.

Περὶ κροκοδείλου καὶ αἰλουρῶ. ια'.

Κροκόδειλος, πειρατῶν ἢ φονεῶν ἢ εὐδὲν
ἢ πῆς ἀπονενομηθῶν ἀνθρώπων σημαίνῃ.
ὅπως δὲ αἱ δεικνύον ἰδόντα ὁ κροκόδει-
λος, οὕτως ἔπιπλεῖσθαι, καὶ ὁ ἴπ' τὸ κροκοδεί-
λου σημαίνουσιν.

Αἰλουρος, μοιχῶν σημαίνῃ· κλέπτῃς γὰρ ὄντι
ὄρνιθων. αἱ δὲ ὄρνιθες γυναιξίν εἰκάζουσι, κα-
θαίρας καὶ ἐν τῇ παρὰ βιβλίῳ ἱερομηνίδου.

Περὶ ἰχθυόμονος καὶ ἰκ-
πιος. ιβ'.

Ἰχθυόμων καὶ ἰκπις, παυόνοιοι σημαίνουσι
ἰανθρώποις καὶ δαλίοις, οὐδέποτε πῆς ὄρα-
σιν εὐνοῖαν δευαμύοις, ἔπι τὸ ἀρεῶν ἔ
δυσήτασιν. καὶ ὁ ἰκπις ἰχθυόμων ἀνδρας ση-
μαίνῃ. ὁ δὲ ἰκπις, γυναικάς.

Περὶ τῶ θεῶν ἡρέσθαι. ιγ'.

Θεὸς εἶπες ἴπ' ἀπολάσει ἡρέσθαι, ἰδόντι αἱ
ἡμίονοι ἢ μάγῃς. πῆς γὰρ αὐτῆς πῆς
θεοῖς καὶ οὕτοι τογχανοῖσι πῆς. εἰ δὲ πῆς νο-
σῶν θεὸς ἔπ' νομίστε, πεθνήσεται. ἀθάνατοι
γὰρ οἱ θεοί, ἔσ' οἱ ἀποθνήσκοντες, ἐπὶ μνηστῆ
πεθνήσκονται. εἰ δὲ πῆς ἐν πῆρας, ἢ δουλείας, ἢ
δεσμῶν, ἢ παρὰ πῆρας, ἢ ἀπηνόου κατῆρας
κακῶς ἰδόντι αἱ πῆς οἰονοῦντες, ἀπαλλαγῆ-
σεται ἴπ' ἀπελεχόντων αὐτῶν δεινῶν. πῆρας γὰρ
ἔσ' ἐπιπλεῖσθαι τῇ θεῶ αἱ δὲ πῆς δεινῶν ἔπι-
είας. ἀνδρὶ δὲ πλοσίῳ καὶ μεγάλῃ, ἀρχῆ
μεγίστῳ καὶ τῷ ἔπιπλεῖσθαι τῷ ἀπηνόου κατῆρας
παρὰ ἀργυροῦ. ὁπίσης γὰρ πῆς θεοῖς καὶ αἱ ἀρ-
χοῖτες δευόνται εὐ ἔσ' κακῶς πῆρας ποιεῖν.
ἀγαθόν δὲ ἔσ' πῆς ἔπιπλεῖσθαι ἀπερομύοις
δεικνύον τὸ ἐν τῇ ἱερομηνίδου πῆρας δὲ καὶ
θεῶν παρὰ πῆρας ἀπολασεῖσθαι.

Περὶ τῆ ἐπ' ἀριστερῆ πε-
ριβελῆσθαι. κδ'.

Ἐπ' ἀριστερῆ περιβελῆσθαι, ἢ ὅπως πο-
τε γελώσῃ καὶ μὴ κοσμίως, πᾶσι πο-
νηρὸν, καὶ πρὸς τοῦ ἀπορροίας ἀπορρο-
μῶν, καὶ καταγέλωτα ὑπομείναι σημαίνει.
μῶνις δὲ γελώσασθαι ἀγαθὸν αὐτῷ εἶναι ἀξί-
ον εἶδος.

Περὶ τῆ ἐπ' ἀριστερῆ γρά-
φειν. κε'.

Ἐπ' ἀριστερῆ γράφειν, σημαίνει πανούρ-
γως πὶ ἀρεταῖς, καὶ ἀπάτη καὶ μεθύ-
δω χρησάμενον, ἢ ἀκαθάρτην πνῆσιν ἔχειν.
πολλὰς δὲ καὶ μοιχρὰν ἡρώδων, νόθους
παῖδας λάτρεαι ποιῆσαι. εἶδεν δὲ πνῆσιν ὅς
ἐπὶ πύργῳ τῶν οὐρανῶν, ποιητῆς ἐγγύθεν γε-
λοίων ἀμαρτάνων.

Περὶ μητρίας καὶ πα-
τρῶου. κς'.

Μητρίας ἰδέσθαι, ἢτε ἡδὲ ἔτι τεθνεώστων
ἀγαθόν. ἔστι δὲ ἢ χαλεπαῖνοι ἢ ὀργί-
ζοις ἢ βλαπτοὶ τῶν ὀρώντων ἢ μητρίας κα-
τ' ὄναρ, ὅπτιναι τὰ δὴνά. εἰ δὲ μετελπίως
προσφύροισι, ἢ πῶνα ποιῆσαι τὰ δὴνά. χαλε-
ζομένη δὲ πὶ τῶν ἰδόντων ἢ λόγους καὶ ἔργους,
ἢ δουλείας τὰς ἐλπίδας ἢ τὰς προσδοκίας
φυσὴν ἔχει. οὐ γὰρ ἀπὸ γάμου οὔτε καὶ
προσφύροισιν φιλῆσαι αὐτῶν μητρίας προ-
γόνων.

Ὁ δὲ πατῆρος, τὰ αὐτὰ τῆ μητρίας ση-
μαίνει, ἢ πῶνας δὲ τῆ δουλείας. πολλὰς δὲ καὶ
ὁ πατῆρος καὶ ἢ μητρίας, ξενίας καὶ ἀποδι-
μίας γίνονται σύμβολα. εἰκόσασθαι γὰρ πατῆρ τε καὶ
μητῆρ, οἰκεία. πατῆρος δὲ καὶ μητρίας, τῆ ξενί-
ας.

Sinistrè amictum esse.

C A P. 24.

Sinistrè amictum esse, aut quomodo-
scunque ridiculè & non ornate, omni-
bus malum est, & supra rerum improspe-
rum successum, etiam detractionem ac
derisionem aliquem sustinere oportere
significat. Solis autem his qui risum ho-
minum captant bonum fuerit hoc som-
nium, propter consuetudinem.

Sinistra scribere. C A P. 25.

Sinistra scribere, malefice quid facere
significat. perque fraudulentia ac de-
ceptionis usum, aliquem circumvenire,
& iniuria afficere. Sape etiam adulterum
fore significat, & spurios filios clam ge-
neraturum esse. Novi autem quendam
qui ex hoc somnio ridicularum cantile-
narum poeta factus est.

De Nouerca, & Vitrico.

C A P. 26.

Nouercam videre, neque viuentem,
neque mortuam bonum est. Et si
quidem molesta sit, aut irascatur, aut læ-
dat nouerca viuentem per somnium, au-
get mala. Si verò moderatè offeratur, mi-
nora mala facit. Gratificans autem tum
verbis, tum factis, vanas spes & expecta-
tiones esse ait. Neque enim ex animo, ne-
que beneuola vnquam amauerit priui-
gnum nouerca.

Vitricus porro eadem quæ nouerca si-
gnificat, verum viribus minora. Sape ve-
ro & vitricus & nouerca, peregrinationis
& vitæ apud externos signa sunt. Pater e-
nim & mater similes sunt domui. Vitri-
cus autem & nouerca externitati.

De Prædecessoribus, & Suc-
cessoribus. C A P. 27.

Prædecessores cōspecti, cognati scili-
ce qui ante patres nostros vixerint,
curas significant veterum negotiorum
gratia: & si quidem boni aut iucundi, aut
grati aliquid fecerint, aut dixerint, curæ
ipsæ in bonum finem desinent. Sin con-
tra, in malum. Successores autem si qui-
dem infantes adhuc & parui fuerint, cu-
rarum significationem habent, de quibus
exactius primo libro, capite De puero-
rum generatione dixi: qui verò iam per-
fecti sunt, auxilium & opem ac præsi-
dium significant.

De Mure, & Mustela.

C A P. 28.

MVs famulum significat, cohabitatur
enim & ex iisdem nobiscum nu-
tritur, estque manifestus. Bonum est mul-
tos intus videre mures atque eos hilares
& ludentes: Multam enim lætitiā si-
gnificant, & famulorum acquisitionem.
Si verò quid variegatum circa mures quis
videat, iudicationes transferre potest ex
his quæ Melampus in libro de monstis
ac signis, & de muribus scripsit, nihil dif-
ferre putans ea quæ interdiu fiunt, ab his
quæ per somnium fieri videntur. Eandem
enim prædictionem habent, velut nobis
sæpenumero experientia ipsa commo-
strauit. Per longum autem & huc locum
elaborauit, in secundo libro suæ tracta-
tionis Apollonius Attaleus. Mihi autem
nunc propositum est, ea quæ significantur
ostendere singulorum in superiore
tractatione relictorum. Quapropter &
hunc tertium librum non vt cōiunctum
& coaptatum illis duobus, sed vt relictū,
& ab illis separatum feci, vnde & meritò
in inscriptionem adificetur, non tertius il-
lorum, sed per se philalethes, hoc est veri-
tatis amator, aut ἐνθός id est Inuitato-
rius fuit Mercurialis. At verò mustela
mulierem significat maleficā, & malignā

Περὶ προσφύρων καὶ ὄντων
γόνων. κζ'.

Πρόγονοι δὲ ὄντες, λέγονται δὲ συζυ-
γείῃ τοῦ ἀπὸ τῶν γόνων γονοῦσας
φρονιδίας σημαίνει, παλαιῶν ἐνεκα προ-
γόνων. καὶ εἰ μὴ πὶ ἀγαθόν ἢ ἡδὴ ἢ κεχα-
ρισμένον προσφύροισιν ἢ λέγουσιν, εἰς ἀγαθόν
αὐτῶν φρονιδίας πελαγησίουσιν. εἰ δὲ μὴ, πύ-
ναπτον. ὄντες δὲ εἰ μὴ εἶεν ἐπὶ κήποι καὶ
βεραχίς, φρονιδίας εἰσι σημαίνουσι. πρὸς ὧν
ἀκριτέστερον ἐν τῶν προσφύρων βιβλίῳ ἐν τῶν πρὸς
ἡμέτερος παίδων εἴρηκα κεφολογῶσι. οἱ δὲ ἡδὴ
τέλειοι, βοηθείας καὶ συλλήψεως καὶ ὀπτικῆς
εἰσι σημαίνουσι.

Περὶ μῶν καὶ γαλῆς. κη'.

Μῶν, οἰκείτω σημαίνει, συνοικεῖ γὰρ, ἔ-
στι δὲ ἀπὸ τῶν αὐτῶν τρέφεται, καὶ ἐστὶ δὴ-
λος. ἀγαθόν δὲ πολλοὶ ἐνδὸν ἰδέσθαι μῶνας, ἔ-
στὶς ἰατρῆς καὶ παλῶνας. πολλὴν γὰρ δι-
προσφύρων σημαίνει καὶ οἰκείτω ὀπτικῆσιν. εἰ
δὲ πὶ παλαιότερον πρὸς τοῦ μῶνας βλέπει
πρὸς, ἔστι μεταφέρειν τὰς κρίσεις, ἀπὸ τῶν
πρὸς Μελαμπόδος ἐν τῶν πρὸς πρὸς
σημαίνει, ἔστι μῶν γαλακτῶν. ἔστι δὲ
ἀγαθόν ἢ ἡρώδων τὰ μὴ ἡμέραν γονο-
μῶνα ἢ ὄναρ δουλεύων γονομῶνα. τῆς γὰρ
αὐτῆς ἐπιχε προσφύρων ὡς πολλὰς ἡμῶν
ἔστι δὲ πρὸς πρὸς. ἔστι μακρὸν δὲ τῶν πρὸς
τῶν ἐξέρχεται ἐν τῶν δὴ τῶν τῆς αὐτῶν
συνοικεῖσιν ἀπολλωνίου ὁ ἀπὸ ἀλλῶν. ἐμοὶ δὲ
νῦν προσφύρων τὰ σημαίνουσα δεικνύειν
ἐκάστου τῶν ἀπολλωνίου ἐν τῆ ἐμῇ
προσφύρων. διὸ καὶ τῶν τῶν βιβλίῳ,
ἢ ὡς συνοικεῖσιν ἐκείνοις τοῦ δὴ τῶν ἀλλῶν
ὡς ἀπολλωνίου ἐπίσταται. ὄναρ καὶ τῆς
ὀπτικῆς εἰκότως πύναπτον, οὐκ ἔστι
ἐκείνων, ἀλλὰ κατ' ἰδίαν φιλαλήθης ἢ ἐνό-
διον. Γὰρ δὲ, συνοικεῖσιν σημαίνει πανούργων ἔ-

Περὶ τῆς ρ, ποιήσεως καὶ ἑκατόν. λδ'.

ΤΩΝ γραμμάτων καθὼν ὀράμενοι ἐκαστον, τὰ μὲν φωνηθεῖα, καὶ φέβους καὶ παρὰ τὰς σημαίνει. τὰ δὲ ἡμίφωνα, ἀποσείων μὲν οὐχ, φέβους δὲ ἐπαρχ. τὰ δὲ ἀφωνα, οὐτε φέβους, οὐτε παρὰ τὰς. ἰδίαι δὲ τῆς ρ, ἀπὸ τοῦ ἀεὶ μὲν κρίνεται. ἔστιν οὖν τοῖς ὅτι παρὰ τὴν ὀρμαμῶν ἀγαθὸν εἶναι τὸ ἰσοψηφον. ἔστι γὰρ καὶ τὸ ἐπ' ἀγαθὰ πλὴν ἑκατόν ἐκπληρωτὴν ἦσπον. ἔ τὸς παρὰ τὸν ἀποδῆμιος. ἔστι γὰρ ἀρξελία τὰ ἑκατόν. καὶ τοῖς ἀποδοσι πότερον περὶ ἀπτεῖον αὐτοῖς, ἢ καὶ τὸν πλοῦν, συμβουλόγ περὶ. ἴση γὰρ καὶ τούτου ἢ ἦσπος. τοῖς δὲ παρὰ τὸ ὄλωσ ἢ ἐξῆτεον φροντίζουσι συμβουλόγ μὲν καὶ γὰρ τὸ μὲν, ἑκατόν. κακούργου δὲ δεσμοδύ. καὶ γὰρ τὸ πῶμα ἑκατόν. ποιμῆσι δὲ καὶ ἰπποβοφοῖς, ἀγαθὸν τὸ ρ. καὶ γὰρ τὸ νέμε, τῆς ἡφω, ἑκατόν.

Περὶ ὀλύσεως. λε'.

Αἰσὶς γυνῆκα σημαίνει, εἰ δὲ τὸ ἴνομα καὶ τὸ κατεκτικόν. καὶ πλοκλῶ παρὰ τὰς οὐκ ἐξῆμιον οὐδὲ περὶ τῶν. πῶμα καὶ μὲν γὰρ ἐκ πολλῶν. οὐκ ἐξῆμιος δὲ τὰς δεδῆμιος ποιεῖ. ἔ κατὰ τὴν ἔ ἐμπεδισμὸν παρὰ τὰς διλοῖ.

Περὶ ἰσοῦ καὶ στωέρων. λς'.

Ἰσὺς ὀρθος, κίνησις καὶ ἀποδῆμιον σημαίνει. ἰσὺς γὰρ ἀεικταται πλὴν ὀφαινοσαι.

De litera ρ, & numero centenario. CAP. 34.

EX literis singulis singulatim conspiciatis, vocales quidem, & timores & turbationes significant. Semiivocales vero, res quidem & actiones non impediunt, timores autem inducunt. Mutæ autem neque timores, neque actiones inducunt. Priuatim vero litera ρ à numero iudicatur. Est igitur his qui ad actionem animi conuertunt bona, propter numeri parilitatem. Nam & ἐπ' ἀγαθὰ vox, quæ in bonum significat, centenarium numerum repræsentat ac explet. Est & bona his qui peregrinos expectant. Est enim numerus centenarius & in dictione ἀγγελῆν, quæ significat nuntium : & his qui dubitant vtrum pedestri itinere ipsis abeundum sit, aut navigatione, consulit profectioem pedestrem. Nam vox παρὰ τὴν quæ pedestrem profectioem significat, itidem centenarium numerum repræsentat. Qui vero curiosi sunt an ipsis omnino exeundum sit, his consulit vt maneat. Nam vox μένει, mane significans, centum repræsentat. Maleficos autem in vincula coniecit. Nam & pedicæ Græcis παρὰ τὴν appellatæ, centenarium numerum explet, singularum literarum numero in παρὰ τὴν voce supputato. Pastoribus porro & equisonibus bona est litera ρ. Nam νέμε, hoc est pasce, si supputetur centenarium numerum efficit.

De Catena. CAP. 35.

Catena vxorem significat, propter nomen, & detentionem. Significat & negotiorum non gratorum, neque iucundorum implicationem: multas enim connexiones & iuncturas habet, & vincos non latus facit. Insuper vero remoras, cohibitionemque ac impeditionem actionum significat.

De Tela, & auxiliariis instrumentis. CAP. 36.

Tela recta motum & peregrinationem significat: textrix enim deambulare

oportet. Altera vero tela detentionis significatiua est: nam desidentes mulieres talem telam texunt. Omnibus autem melius est telam recensendi inchoatam videre, quam iam excidendam, similis est enim fini vitæ. Quæ igitur nuper texti cœpit tela, longam vitam prædicit. Quæ vero iam excidenda est, breuem, excisa vero, mortem. Cæterum de rerum textarum differentia, in sermone de vestitu & ornatu, rum virili, tum muliebri, libri secundæ principio mentionem feci. Inde sane iudicationes transferre oportet. Si quis nauigans telam viderit, putet se malum nauis videre. Quicquid igitur circa telam euenerit, idem etiam circa malum eueniet. Auxiliaria autem instrumenta, & quæ ad telæ texturam præparantur, multas curas & negotiorum confusio-nem significant, quorum discretio sero & vix tandem continget: quamdiu enim auxiliaria sunt, confusa sunt & indiscreta. Vbi autem tela fuerit absoluta, singula in proprium digesta & ordinata locum, & vtilitatem significant similiterque exhibent.

De Coticula. CAP. 35.

Coticula exhortationis est signum ac latitiæ, & quodam modo dicit, acutiores nos fieri oportere. In amicitiiis autem non auxiliantes significat, sed exhortantes & incitantes. Coticula enim nihil communiter facit cum ferro, acutius tamen ipsum reddit. Sepè vero etiam vxorem coticula significat.

De Etymologia, & Originatione nominum. CAP. 38.

Nomina quorum originatione explicari potest, non inutilia putanda sunt ad iudicationes. Siue etiam in bonis aliis significatis nomina fuerint gratiosa, perfectiora bona faciunt. Siue in malis, minora & obtusiora mala faciunt. At vero infamia nomina contraria voluntati-bus, mala quidem extendunt, bona vero

ὁ δὲ ἕτερος ἴσος, κατὰ τὴν ὅτι σημεῖον ἐπειδὴ γὰρ κατὰ τὸν ὄραμα φαίνοισιν αἱ γυναικες τὴν πιότων ἴσων. ἀπασι δὲ ἀμεινον ἀρχόμενοι ὄφαινεσαι ἴσων ἰδεῖν, ἢ παρὸς τὸ ἐκτενεσαι ὄνα. εἶκοι γὰρ τῆς βίης τελευτῆς. ὁ μὲν οὖν ἀπὸ ἀρχόμενος ὄφαινεσαι, μακρον ὄπαρὸς βίον. ὁ δὲ παρὸς ἐκτενεσαι ὄν, ὀλιγον. ὁ δὲ ἐκτενεσαι ὄφαινοισιν. Περὶ δὲ χρημάτων ἀποδοσι, ἀπὸ τῆς λολῆς τῆς παρὰ τὴν ἰματῆς καὶ κόσμου ἀποδοσι τὴν καὶ γυναικειν, ἐν τῆς δὲ ἀποδοσι βιβλῆν ἐν ἀρχῇ ἐπεμνησθῆναι. ἔξοι δὲ τῆς κρίσεως μεταφῆρῆν. εἴπῃς πλείον ἴσων ἰδῆν, ἢ ἴσων πλὴν κατὰ τὸν ὄραμα. ὅτι αἱ οὖν παρὰ τὸν ἴσων ἀποδοσι, τὸ αὐτὸ καὶ παρὰ τὴν κατὰ τὸν ἴσων ἔσαι. Σωτέρω δὲ καὶ τὴν εἰς ὄφαινον ἴσων ἀποδοσι ἀποδοσι πολλὰς φροντῆδας καὶ συγχευσι παρὰ τὰς σημαίνει, ὄν ὄνα καὶ μόρις ἔσαι ἀκριστεῖς. ἔως μὲν γὰρ ἐπὶ σωτέρω συγκευθῆναι, ἔ ἀδύκρητα ὄβιν. ἐπειδὴ δὲ ὄφαινον, εἰς τὴν οἰκείαν ἔκαστον κατὰ τὴν ἴσων χώραν, καὶ τὴν ἀποδοσι σημαίνει ὄμοίως καὶ παρὰ τὴν.

Περὶ ἀκόνης. λζ'.

Ακὼν, παρὰ τὴν ὅτι σημεῖον, καὶ διδύμιος, καὶ ἔσπον πῶμα ὄφαινοισιν φησὶ δὲ ἴσων ὄφαινοισιν. ἐν δὲ τῆς φιλίας, οὐ τοῖς συλλαμῶν ὄφαινοισιν σημαίνει, ἀλλὰ τοῖς παρὰ τὴν ὄφαινοισιν καὶ παρὰ τὴν ὄφαινοισιν. συμπαρὰ τὴν μὲν γὰρ οὐδὲν τοῖς σιδῆροισιν ἢ ἀκὼν. ὄφαινοισιν δὲ αὐτὰ ποιεῖ. πολλὰς δὲ ἀκὼν καὶ γυναικα σημαίνει.

Περὶ ἐτυμολογίας ὀνομάτων. λη'.

Τὰ ἐτυμολογῆματα ὀνομάτων, οὐκ ἀχρηστα νομίζον καὶ παρὸς τὰς κρίσεως. εἰ μὲν γὰρ ἐπὶ ἀγαθοῖς τοῖς ὄφαινοισιν ἄλλαν σημανομοῖς τὰ ὀνοματὰ βύφημα ἢ, πελειόπερα τὰ ἀγαθὰ. εἰ μὲν τὸ ὅτι τῆς κακῆς, ἐλάττονα καὶ ἀμεινώτερα τὰ κακὰ ποιεῖ. τὰ δὲ δύσφημα, ὄφαινοισιν τὰς παρὰ τὴν ὄφαινοισιν. τὰ μὲν κακὰ ὄφαινοισιν, τὰ δὲ ἀγαθὰ

ἐπαμειβιών. πολλὰ μὲν δὲ ἐξ ἀπο μόνων αὐ-
τῶν ἔστι πὶ παροαροειδῶν. Ἡ Μένων μὲν ἔ-
Μενεκράτης ἔ Κρατῖνος, ἀποδημιῶν κερύνα-
σι. Ζήνων δὲ ἔ Ζιλωφίλος, καὶ Θεόδωρος,
πὶς νοσοῦντας ἀνίστησι. Κάρπος δὲ ἐξ Ἐπι-
διφίρος ἐξ Εὐπύργος, πολεσίων ὑποδμηνοῦσι.
Θρασύων δὲ ἐξ Θεράσιλος, βύβελος, ἐξ Θερασύ-
βελος, παρορμῶσι παρορμῶν ἔ μὴ ἀποκνεῖν
κελεύουσιν. ἰσμεῖως δὲ ἐξ ὅτι τῶν ἡλυκῶν
ονομάτων τὰ κρίσις χεῖρ ποιείσθαι.

Περὶ ἀσθματίας. λθ΄.

Η δὲ ἀσθματία, πῶς μὲν ἀσθμα-
τιοῦντας, ἀδικοῖ, πῶς δὲ ἐν ἀσθματίᾳ
ὄντας, ἀφῆξει. πῶς μὲν γὰρ εἰς τὸ πᾶν
ὡς περὶ αὐτῶν ἀσθματίας, εἴτε τὸ ἀσθ-
ματικὸν ὅτι πῶς συμβαίνοισι κακοῖς. πῶς δὲ,
χρησάς ὑποπύεται τὰς ἡπείδας. ὀρθῶς καὶ
δύλοχος τὸ ποιῶντος ἀσθματιοῦτος. οὐτε γὰρ τὰ
ὄραση φησὶ πῶς, ἀναβλέψας, ἀλλ' εἰκὸς τὸ
ὑποκαχμῶνον εἰς ὅτι δὴ μῶν ἀξίαν αὐτῶν.
οὐτε τὰ ὑγίαινοντι λέγει πῶς, ἀνὰ ῥῶσον. ἀλλ'
ὡς εἰκὸς τὰ κάμνοντι. οὐτως αὖ ἐπειδὴ
πῶς παρορμῶν λέγεις, πλουτήσης, διδάμμο-
νήσης, ἀποχρήσης, παρορμῶν ὁ βούλησι, οὐκ ἀ-
σθματιοῦντι οὐδὲ παρορμῶν καὶ γινώσκω
λέγει. εἰ δὲ ἀρετὴ ἐν ἀσθματίᾳ ὄντι παρο-
ρμῶν πῶς τῆς ἀσθματίως λύσιν, τότε χεῖρ
ἀνακαίσασθαι τὸν παρὲ τῶν ἀσθματιῶν λόγον.
ὄν ἔπι τὴν τῶν ἀσθματιῶν βίβελιν εἰρηκαὶ καὶ
εἰ μὲν ἀσθματιῶν εἴη ὁ λόγον, πιστεύειν. εἰ δὲ
μὴ, κατὰ φρονεῖν ὡς ἐξαπατάμενον.

Περὶ τραυμάτων καὶ
οὐλῆς. μ΄.

ΕΝ ἄλλω μέρει τῶ ἱματιῶν ἀπνοῦ
τραῦμα ὑποαρχον, οὐδὲ τὰ μέρη κρι-
νέσω, ὡς βλαπταμενῶν. ἡκρίστωται δὲ ὁ λό-
γος, ἐν τῶ παρὲν βίβελιν, ἐν τῶ παρὲν
ἱματιῶν καὶ τῶ ἐν ἱματιῶν μερῶν. καὶ δὲ τὰ

obtrundunt. Sæpè autem & ab ipsis solis
aliquid prædicere licet, velut apud Græ-
cos, Μένων, & Μενεκράτης, & Κρατῖνος,
peregrinari prohibent. Ζήνων autem &
Ζηνόφιλος, & Θεόδωρος, ægrotos erigunt.
Κάρπος autem & Ἐπιδιφίλος, & Εὐπύ-
ργος, lucrum & pecuniarium adeptioem
subindicant. Θεράσιων autem & Θεράσιλος,
& βύβελος, & Θερασύβουλος, ad agendum
incitant, & non sequeam esse iubent. Si-
militer etiam in fæmininis nominibus
indicaciones facere oportet.

De Consolatione. C A P. 39.

Confolatio felices quidem iniuria
afficit, eos verò qui in infortunio
constituti sunt, iuuat. Illos enim ad hoc
perducit, vt consolatione opus habeant,
propter animi abiectionem in accidenti-
bus malis. His verò bonas spes suggerit,
rectè & rationabiliter huiusmodi eue-
niente Neque enim videnti quispiam di-
xerit, videbis, sed & verisimile est oculos
suffusos habenti, quo spem & desiderium
eius excitet. Neque sano quisquam dicit,
conualefce, sed vt par est ægrotanti. Sic
igitur quando ad aliquem progressus di-
xeris, ditesces, felix eris, fortunatus eris,
facies quod vales, non vtique felici, ne-
que ex animi sententia agentis dicis. Si
verò ei qui in calamitate constitutus est
quispiam prædicat calamitatis solutione,
tunc sanè sermonem de fide dignis resu-
mere ac renouare oportet, quem in fine
secundi libri dixi: & si quidem fide di-
gnus fuerit qui prædixit, credere. Sin mi-
nus, ipsam vt deceptorem contemnere.

De Vulneribus, & Cicatrice.

C A P. 40.

Sin alia quacunq; parte corporis vul-
nus extiterit, vnà cum ipsa parte, velut
laxa iudicetur. Ex actò autè hic sermo tra-
ditus est in primo libro, capitiũ. quib? de
corpore corporisq; partibus ago. Si verò

in pectus aut cor vulnus fuerit inflatum,
iuuenibus quidem tum viris. tum fæmi-
nis, amorem significat: senioribus verò
mœrorem. In dextram autem manum
inflatum, in ipsam volam, debitum fi-
gnificat, & mœrorem ob chirographum.
Cicatrix porò omnibus curarum finem
ac conclusionem præfigit.

De Debito, & Creditore, &
Locatore domus.

C A P. 41.

Debitum eandem cum vita rationem
habet, debemus igitur & vitam na-
turæ vniuersorùm, velut mutuum ei qui
id in manum dedit. Quin & creditor eã-
dem cum debito rationem habet. Quare
ægrotantibus instans & expostulans, pe-
riculum significat: accipiens verò etiam
mortem. Creditor moriens, à tristitia &
cura liberat. Insuper verò & creditor &
filia, eandem rationem habent, quando-
quidem & filia cum necessitate expostu-
lat, & vbi cum multis curis fuerit educa-
ta, discedit dote accepta velut creditor.
Creditor famulo dominum significat
pensionem expostulantem. Eadem quæ
creditor significat etiam domus eloca-
tor.

De Insania, & Ebrietate.

C A P. 42.

Fvere bonum est his qui ad agendum
aliquid animum conuertunt, impro-
hibiti enim sunt furiosi ad quodcunq;
agendum concitentur. Maximè autem
bonum fuerit tribunis plebis, & populi
imperium affectantibus, & qui seipfos in
turbas demittunt, maiorem enim laudem
ac dignationem assequuntur. Bonum est
& his qui pueros erudire volunt, quoniã
& furiosos pueri sequuntur. Sed & pau-
peres opulentiore fore insania indicat.
Ab omnibus enim furiosi accipiunt: &
ægrotanti sanitatem prædicat, moueri

τήτοις γινόμενον ἢ τῆς καρδίας, νεοῖς μὲν
ἔ ἀνδράσι καὶ γυναιξίν, ἐρώτα σημαίνει.
παρορμῶν δὲ, λύπην. ἐν δὲ τῆ δεξιᾷ
χεῖρ γινόμενον ἐν αὐτῶ τῶ δένει, δαίμων
παρορμῶν, ἔ τῶ ἔπι χρονογράφου λύπην.
Οὐλὴ δὲ, πᾶσι συμπέρασμα φρονήτων ση-
μαίνει.

Περὶ δαμνείας καὶ δαμνείου ἐνοι-
μιολόγου. μβ΄.

Δαμνείον, τὰ ζῶν τὸν αὐτὸν ἔχει λόγον,
ὀφείλουσιν αὐτὸν καὶ τὸ ζῶν τῆ ὅλων φύ-
σῆ, ὡς καὶ τὸ δαμνείον ἔχει εἰς αὐτὸν καὶ ὀφεί-
σῆ δὲ, τὸν αὐτὸν ἔχει τῶ δαμνείου λόγον. ὅθεν
πῶς νοσοῦσιν ἐπιστάμενος ἔ ἀπαγορεύει, κινδύ-
νον σημαίνει. λαμβάνων δὲ π, ἔ τὴν αὐτὸν.
δαμνείας ἀποδημιῶν, λύπης. ἔ φρονήτως
ἀπαλλάσσει. ἐπὶ δὲ ἔ δαμνείας καὶ θυρά-
τηρ, τὸν αὐτὸν ἔχει λόγον. ἐπειδὴ καὶ ἡ
θυράτηρ μτ' ἀνάγκης ἀπαγορεύει καὶ ὅταν μτ'
πολλῶν ἀναβραφῆ φρονήτων, ἀπαλλάσσειται
λαβούσα παρορμῶν ὡς δαμνείας. δαμνείας
οἰκίτης, δαμνείας σημαίνει ἀποφορῶν ἀπα-
γορεύει. τὰ δὲ αὐτὰ τῶ δαμνείᾳ ἔ ὁ ἐνοι-
μιολόγος σημαίνει.

Περὶ μαυρίας καὶ μέθης. μβ΄.

Μαυρία ἀγαθὸν πῶς ὅτι τὸ παρορ-
μῶν ὀρμητικῶν, ἀσθματιῶν γὰρ οἱ μαυ-
ριῶν, ἐφ' ὃ πῶ ἀν ὀρμητικῶν. μάλιστα δὲ
δὲ εἴη ἀγαθὸν, πῶς δημαγωγῶν καὶ ὄχλου ἀρ-
χῶν παρορμῶν, καὶ πῶς εἰς ὄχλον κατῆσαν
ἑαυτοῖς. πλείονος γὰρ ἀποδοχῆς ἀσθματιῶν.
ἀγαθὸν δὲ καὶ πῶς παρορμῶν βλαπταμενῶν, καὶ
μαυριῶν. ἐπειδὴ ἔ πῶδες πῶς μαυρι-
ῶν ἀκολουθοῦσι καὶ πῶς πῶνται εὐ-
πωρότεροις ἑσέσθαι ἢ μαυρία δηλοῖ. ὡς δὲ
παντῶν γὰρ οἱ μαυριῶν λαμβάνουσι. καὶ
τῶ νοσοῦντι ὑγίαιν παρορμῶν, κινεῖσθαι

δὲ ζωῆ, πάντως ὑπὸ τοῖς περιπορευομένοις
ὑπὸ αὐτοῖς ἀγριώσεται. τοῖς δὲ ἐξ ὄχλου πο-
ρευομένοις συμφέρει, καὶ κατὰ τῶν ἄλλων δὲ κατὰ
ἀπολογίαν κρίνειν χρῆ.

Περὶ τῶν λίθοβολῶν ἢ λίθο-
βολῶνται. μὴ.

Βάλλον λίθοις πινὰ, κακῶς εἰπεῖν πινά-
σημαίνει. βάλλεσθαι δὲ ὑπὸ πνοῦς, ἀκούε-
σθαι κακῶς παραγορεύει. εἰκόσιν γὰρ οἱ λί-
θοι λίθοις ἀποπέσει καὶ μαχίμοις. πολλὰ μὲν
ἔστι τὸ βάλλεσθαι λίθοις, καὶ ἀποδημίαν παρα-
γορεύει. δεῖ γὰρ ὡς εἰκόσιν τὸν βαλλόμενον φέ-
ραν. ἐπειδὴ δὲ πολλοὶ πάντοτε ὡσὲν οἱ βάλλον-
τες, ἀγαθοὶ τετήρηται μόναις τοῖς ἐξ ὄχλου
περιπορευομένοις.

Περὶ τετρίγων. μὴ.

Τετρίγων, ἄδρας δημοσὶ μουσικαῖς, δεξί-
πυλὸν κατὰ αὐτοῖς ἰστέλαν. ἐν δὲ ταῖς
χρεῖμασι, τοῖς ἐδὲν ἀφροσύνας, ἢ αὐτὸ μόνον
κατὰ τῶν περιγραμμάτων κέρωντες καὶ μεμνημέ-
νοισι. ἐν δὲ τοῖς φόβοις, τοῖς μόνον ἀπειλουῦ-
σιν, ἐδὲν δὲ διωαυμένοις παρατρέχει. οὐδὲν γὰρ
εἰσι τετρίγων πλὴν φωνῆς ἰστέλαν. τοῖς δὲ νο-
σοῦσιν, δὲ μὴ συχρῆσθαι κέρωνται, καὶ πάντως
ἀποτάνεισθαι. Ἐσφης γὰρ οὐ μέτεσιν αὐτοῖς.

Περὶ σκίλλης καὶ ἀσφοδέλας. ν'.

Σκίλλα, γεωργοῖς μὲν ἀφορέλαις ὅτι ση-
ματικὴ, δεξί τὸ μηδὲν ἐδάδιμον ἔχειν.
ποιμασι δὲ ἀγαθὴ, ὅτι φύσιν συμβέβηκεν αὐ-
τῇ καὶ λύκων φθαριτικῶν. ἀγαθὴ δ' αὖ ἐστὶν
πᾶσι τοῖς ἐν φρονίσει καὶ λύπῃ οὖσι· κατὰ μέρος
γὰρ καὶ νενομίσει. τοῖς δὲ ἐν ἀσφάλοισι, δημά-
των ἐπαγωγῆς καὶ φροντίδων οὖσα τετήρηται,
καὶ γὰρ δεῖ καθαρμοῦ τοῖς μὴ ἐν ἀσφάλοισι πι-
νὸν οὖσιν.

autem vxor, penitus ex his quæ per illam
fiunt pudescit. Cæterum his qui ex turba
victum sibi quarunt conducit, & de aliis
sanè iuxta proportioné iudicare oportet.

Lapidibus iacere, aut ici.

C A P. 48.

L Apides iacere in aliquem, malis ver-
bis aliquem impetere significat. Ver-
rum lapidibus ab aliquo peti, malè audi-
turum esse prædicat. Similes enim sunt
lapides sermonibus indecoris & litigio-
sis. Sæpè verò & peregrinationem præsa-
git lapidibus impeti. Oportet enim vt
verisimile est, eum qui impetitur fugere.
Quando autem multi fuerint qui lapides
iaciunt, boni obseruati sunt solis his qui
ex turba victum quarunt.

De Cicadis. C A P. 49.

Cicada viros musicos indicant, pro-
pter historiam quæ de ipsis fertur. In
necessitatibus autem, nihil iuuantes, aut
solum negotiis dicentes, & commemo-
rantes. In timoribus verò, minantes, &
nihil facere potentes. Nihil enim sunt ci-
cadæ, verum voce tantum præstant. Æ-
grotantes porò ficti grauati dicunt, &
omnino morituros esse. Cibo enim non
fruuntur.

De Scilla, & Asphodelo.

C A P. 50.

S Cilla agricolis sterilitatis signum est,
propterea quod nihil esui aptum ha-
beat. Pastoribus autem bona est, quod ex
natura sua vim habeat perdendi lupos.
Bona fuerit etiam omnibus in curis &
mœrore constitutis: purgatoriam enim
vim habere creditur. Feliciter agentibus,
terrorum inductrix itemque curarum ob-
seruata est: neque enim purgatione & pu-
rificatione opus est his qui non in cala-
mitate aliqua constituti sunt.

Aspho-

AD
ARTEMIDORI
ONEIROCRI-
TICA
NOTAE.

AD ARTEMIDORI
ONEIROCRITICA

NOTAE.

Ad lib. I. pag. I.

ARTEMIDORUS DALDIANUS.] Artemidori mixtum genus & patria duplex, Ephesus & Daldia. illa paterna, haec vero materna. fuit itaque semi-Ephesius & semiDaldianus: quo modo Cyrum semiMedum & semiPersam, Pallanta semiArcadem & semiSabellum fuisse legimus. nimirum, quamuis in genere monstrando princeps sit partis paternae

praerogatiua, tamen & a materna quoque origine patriae partem trahimus. ideoque pia cogitatione Antiocheni priuilegium illud ab Imp. indulgeri sibi flagitauerunt, vt quos patris conditio nullius vindicaret iuri ciuitatis, ij ex materno genere curialibus adscriberentur. quod & lege sancitum XXII. Codicis lib. X. de Decurionibus. Grato igitur in matrem animo Artemidorus Δαλδιαν, πόλισμα Λυδίας, ἢ οὐ σφόδρα ἐλλόγιμον, maternam originem, nominis sui fama inclarescere optauit; & qui multis antea libris editis Ephesium se inscriberat, hic Daldianus dici uoluit. Ἐφεσίων, inquit, ἔση μοι πατείδι πρὸς μὴθ' ἄλλα ἐποδίδωμι αὐτῇ. Sed aliam quoque adsciti huiusce cognominis rationem innuere ipse uidetur sub finem lib. II. nempe quod ab Apolline Mysta qui Daldiae in Lydia praecipue colitur monitus animum ad haec oneirocritica conscribenda appulit. Ἐδὲν οὖν θαύμασθ' ἐν Δαλδίᾳ Ἀπόλλωνα ὃν Μύστην καλοῦμεν ἡμεῖς πρῶτον ὀνόματι ταῦτά με πρὸς βέλτεράν τινος οὐκ ἀρετῆς καὶ Ἐφίᾳς προσνοούμενον.

Tertia fortean ratione probari possit Artemidorum Daldianum indigetari uoluisse, differentiae causa. nam Artemidorum quendam Ephesium Geographum fuisse inuenio apud Strabonem, Athenaeum & alios, sed praecipue apud Marcianum Heracliotam qui ab eo multa passim excerpfit, vt initio libri sui palam & ingenue fatetur. Τὴν εἰσορῶν ποιούμενος Ἀρτεμίδωρος ὁ Ἐφῆσιος γεωγράφος ἐν ἐνδεκάτῃ τῆς γεωγραφίας βιβλίῳ τὴν ἀείπλωσιν αἰς ἐνὶ μάλιστα δωρατὴν συνέγραψεν. Sed alius iste & Daldiano antiquior. vixit enim Cleopatrae temporibus circa annum ab v. c. ΙΟCXLIX.

C. Mario II. & C. Flavio Fimbria Coff. Olympiade cLXIX. si numeri apud Marcianum integri, sic enim ille: Ἀρτεμίδωρος δὲ ὁ Ἐφέσιος γεωγράφος καὶ μὲν πρῶτον Ὀλυμπιάδα γενομένης, &c. At Daldianum nostrum Hadriani & Antonini Pij temporibus vixisse ab ipso discere est, c. xxix. & c. lxxvi. lib. I. quum ait se nosse agonistas qui ad certamen quinquennale in Hadriani honorem ab Antonino Pio institutum Puteolos & Smyrnam se contulerant.

ὁ δὲ πᾶσα σαδέα ὅς μὲν ἀγωνίζεσθαι εὐσέβεια πᾶν ἐν Ἰταλίᾳ ἀρχόντα ὑπὸ βασιλείᾳ Ἀντωνίνου ἔπι τῆς πατρὸς Ἀδριανοῦ, ἔδοξε πρῶτος γενόμενος, & ἐνίκησεν.

Item: ὁ δὲ πᾶσα μεθαρσῶν ἐν Σμύρῃ μὲν ὄντα ἀγωνία πᾶν Ἀδριανοῦ ἀγωνίζεσθαι, ὅς ἔδοξε καὶ ἄλλοις ὑπὸ μὴ θύρισκεν ἐν τῇ βότανειᾳ. Lucianus qui Marci Antonini Philosophi principatu scribebat nebulonis cuiusdam imperiti somnium ridens libro qui inscribitur Philopatris mentionem facit Aristandri & Artemidori: Ἰὼ δ' ἐγὼ καὶ μὲν τῆς Δελφῶν καὶ Ἀρτεμίδωρου, ἢ καλῶς ἀποκρίσεσθαι, ταῦτα γὰρ τὰ ἐνύπνια ἐν ὑμῖν, ἀλλὰ ἵδ' ἔτι μὲν τῆς χεῖρας πληθυσθῆσθαι ἀναλόγως τῆς ἀποδόσεως, εἰ δὲ ἐπὶ πάλυ τῆ ὀλοοδὸς γὰρ ἐπισησῆσθαι, ὡς πολλοὶ χριστοῦ θύπερτες &c. paullo post. Ἰὼ δ' ἐγὼ παρὸς Κεῖρα πᾶσα, μὲν κακῶς πάντα ἐξέρριψισα ἢ εἴπω τὴν κερμικεσάμενος, καὶ οὐ καὶ Δελφῶν πᾶν Τελμῶνα καὶ Ἀρτεμίδωρον πᾶν Ἐφέσιον ἐξίγρυσσα πᾶσι ὀνειρεσάν; Tertullianus vero qui paullo post sub Seue-

ro vixit libro de Anima c. xlvi. inter multos quos illic enumerat somniorum interpretes, hunc nostrum non citat: forte quia antiquissimos tantum recensere voluit. Hoc amplius de Artemidoro apud Suidam: Ἀρτεμίδωρος Δελφῶν πόλις δὲ ἐστὶ Λυδίας, ἢ Δελφῶν, φιλόσοφος ἐξεραψὴν ὀνειροκριτικῶν ἐν βιβλίοις πᾶσαν, ὀνειροσκοπικῶν καὶ χροσκοπικῶν. Medicinae quoque eum operam dedisse ex his V. libris perspicuum fit. Quod autem iv. tantum Artemidori Oneirocriticorum libros agnoscat Suidas mirum nemini videri debet; neque hodie plures existant si bene putemus. Quatuor enim libris ὀνειροκριτικῶν & ὀνειρῶν κείσεως comprehenduntur: sed iis subiunctae sunt ὀνειρῶν ἀποδόσεως, qui liber hodie quintus oneirocriticorum perperam inscribitur. nec editus quidem fuit ab Artemidoro cum quatuor oneirocriticis, sed aliquanto post, vt ipse testatur in praefatione ad filium quum ait, ἀλλ' ἔτι μὲν ἴσως, ὃ πικρὸν, ἐγκαλεῖν τῆς βραδυτύτης ἡμῶν, εἰ δὲ ῥαθυμῶν ἐγέρετο. &c.

ΚΑΣΙΩ ΜΑΞΙΜΩ.] Quis fuerit hic Cassius Maximus, an praefes, an legatus, an vero consul, expedire haud facile est. nam in historiis quae nobis Artemidori tempora repraesentant Cassij quidem multi, multi item Maximi occurrunt, sed Cassij Maximi nulli. nisi forte dicamus mendum hic subesse, legendumque, ΓΑΒΙΩ, vel, ΤΑΤΙΩ ΜΑΞΙΜΩ. lubricus certe error pro ΤΑΤΙΩ vel ΓΑΒΙΩ scribisse vel excepisse quasi dictantem CASIO. Iulius Capitolinus Gaium Maximum praefectum praetorij vsque ad xx. annum sub Antonino Pio peruenisse, virum scuerissimum, eique Tatium Maximum successisse refert. Sed abstineo. Quisquis tandem ille sit, virum illustrem & eloquentem fuisse plerisque in locis praedicat Artemidorus, vt in praefatione lib. I. πρῶτον καὶ δεῖ λόγον ἄλλο ὅτι παραγράμματα αὐτοῦ παρὸς σὲ πᾶν οὕτω μὲν δέγον εἰπεῖν, ὡς οὕτω

καὶ ἄλλοις γέγραπται μὲν.] Nempe in praefatione libri iv. ὀνειρος ἐνύπνιου ἐξαφέρει.] Suidas: ἐνύπνιον, ἐφ' ὅσον πᾶσι ἰσχυροῦ, ὀνειρος δὲ πᾶσι μετὰ τῶν ὕπνων. quod ex hoc Artemidori loco desumptum, & pleraque alia, vt deinceps notabimus.

Ὁ δὲ ὀνειρος ἐνύπνιον τε ὦν, ὁ δὲ εἰς αὐτὸν, ὦν εἰς ὀνειρῶν.] Legendum videtur vt emendauit in codice suo Isaac. Casaubonus: ὁ δὲ ὀνειρος ἐνύπνιον τε ὦν ὁ δὲ εἰς αὐτὸν εἰς ὀνειρῶν, &c.

Ὀνόματος αὐτοῦ πᾶσι ἀπ' ἀρχῆς παρὰ τὸ εἶρην.] Suidas: ὀνειρον ἐγείρον & ὀνειρον πᾶσι μὲν, ἢ παρὰ τὸ εἶρην ὁ δὲ λέγει. nonnulli tamen legendum putant, παρὰ τὸ ὄν εἶρην. Cum hoc vero Artemidori capite operae pretium erit conferre & componere Macrobius. c. iii. lib. I. in Somnium Scip.

Ἄμα νοηματικῶς εἰπεῖν.] Liber If. Caf. ἄμα νοήματι ὡς εἰπεῖν.

Καθίξεν εἰς χεῖρας.] Glossae veteres. Χρεῖται ἐν αἷς ἀποπατοδῶν, Latrinae.

Ἀπὸ δὴ καὶ δημοσίων ἀνδρῶν τε.] Liber If. Caf. ἀπὸ δὴ καὶ δημοσίων ὀνειρῶν τε & κοσμητικῶν.

Καὶ γίνεται οὐτὸ δῶτος ὁ ἰδῶν.] Sic habebat editio Aldina. at in libro If. Caf. & γίνεται εἰ καὶ ἰδῶτος ὁ ἰδῶν.

Καὶ γίνεται οὐτὸ δῶτος ὁ ἰδῶν.] Sic habebat editio Aldina. at in libro If. Caf. & γίνεται εἰ καὶ ἰδῶτος ὁ ἰδῶν.

Καὶ γίνεται οὐτὸ δῶτος ὁ ἰδῶν.] Sic habebat editio Aldina. at in libro If. Caf. & γίνεται εἰ καὶ ἰδῶτος ὁ ἰδῶν.

πρὸς εἰς ἀνθρώποις ὅτι Ἑλλήνων παρήλατον. & lib. II. ἀποδομαί δὲ παρὰ τὸ πᾶσι ὅτι παραγράμματα ἀκολουθῆσαι, & τῆς ἀκριβείας ὅτι κρίσεων, ἐφ' ὃ καὶ μέγα φρονῶ, ἀποδομολογῆσθαι καὶ πᾶσι φερέσιν δὲ μὴ παρὰ τὴν ἀλλήν πᾶσι ἴσως λόγους. sub finem eiusdem lib. eum vocat ἀνδρῶν θρωπῶν, εἰςque ἀρετῶν & θείων laudat. & initio lib. IV. ἐπειδὴ καὶ δαίμονα καὶ πᾶσι τῆς κραπίου Κασίου Μαξίμου ἀποδομῶν παρὸς ἀπὸ ὀνειροκριτικῶν βιβλία ποιήσασθαι, &c.

PAG. II.

Ἀνεπιφθόνως τὲ ἀλλὰ καὶ μὲν καὶ ἀποδομῶν.] commodior sensus videtur si legas, αὐ. τὲ ἄμα καὶ.

Καὶ πᾶσι ὅτι ἀποδομῶν.] ἀποδομῶν. Ὀνειροκριτικῶν.] Somniorum interpretamenta. Vetus Glossarium: ὀνειροκριτικῶν, coniectos, somnifolutor, somniorum interpretes. ὀνειροπόλος, Somniorator. ms. Somniorator. Dydimus ad i. Iliad. ὀνειροπόλον, πᾶν δὲ ὀνειρῶν μεταποδῶν. Oneirocritica scribente ante Artemidorum plerique: Artemon Milesius, Antiphon, Apollodorus Telmiffensis, Apollonius Attaëlis, Aristander Telmiffensis, Aristarchus, Alexander Myndius, Cratippus, Demetrius Phalereus, Dionysius Rhodius, Epicharmus, Geminus Tyrius, Hermippus, Nicostatus Ephesius, Phoebus Anthiochenus, Philochorus, Panyasis Halicarnasseus, Serapion, Strato.

PAG. III.

Ἐγὼ δὲ τῶτον μὲν οὐκ ἔστιν ὅτι βιβλίον.] L. ἐγὼ δὲ τῶτον μὲν οὐκ ἔστιν ὅ, π βιβλ.

PAG. V.

Καὶ ἐν ἄλλοις γέγραπται μὲν.] Nempe in praefatione libri iv. ὀνειρος ἐνύπνιου ἐξαφέρει.] Suidas: ἐνύπνιον, ἐφ' ὅσον πᾶσι ἰσχυροῦ, ὀνειρος δὲ πᾶσι μετὰ τῶν ὕπνων. quod ex hoc Artemidori loco desumptum, & pleraque alia, vt deinceps notabimus.

Ὁ δὲ ὀνειρος ἐνύπνιον τε ὦν, ὁ δὲ εἰς αὐτὸν, ὦν εἰς ὀνειρῶν.] Legendum videtur vt emendauit in codice suo Isaac. Casaubonus: ὁ δὲ ὀνειρος ἐνύπνιον τε ὦν ὁ δὲ εἰς αὐτὸν εἰς ὀνειρῶν, &c.

PAG. VI.

Ὀνόματος αὐτοῦ πᾶσι ἀπ' ἀρχῆς παρὰ τὸ εἶρην.] Suidas: ὀνειρον ἐγείρον & ὀνειρον πᾶσι μὲν, ἢ παρὰ τὸ εἶρην ὁ δὲ λέγει. nonnulli tamen legendum putant, παρὰ τὸ ὄν εἶρην. Cum hoc vero Artemidori capite operae pretium erit conferre & componere Macrobius. c. iii. lib. I. in Somnium Scip.

PAG. VII.

Ἄμα νοηματικῶς εἰπεῖν.] Liber If. Caf. ἄμα νοήματι ὡς εἰπεῖν.

PAG. VIII.

Καθίξεν εἰς χεῖρας.] Glossae veteres. Χρεῖται ἐν αἷς ἀποπατοδῶν, Latrinae.

PAG. IX.

Ἀπὸ δὴ καὶ δημοσίων ἀνδρῶν τε.] Liber If. Caf. ἀπὸ δὴ καὶ δημοσίων ὀνειρῶν τε & κοσμητικῶν.

PAG. X.

Καὶ γίνεται οὐτὸ δῶτος ὁ ἰδῶν.] Sic habebat editio Aldina. at in libro If. Caf. & γίνεται εἰ καὶ ἰδῶτος ὁ ἰδῶν.

Παννασίδη τῆς Ἀλικαρνασεί.] Huius somniorum Interpretis plerique è veteribus meminere. Clemens Alexandrinus, Arnobius, Athenaeus, Macrobius, Suidas & alij.

Γίνεται γὰρ ὡς τοῖς ὑπνόροις τὸ ἀκούσιν.] Longe aberrat interpres. Legendum videtur, τὸ ἀκούσιν. Loquitur Artemidorus de insomniis quae contraria qualitati aut conditioni somniantium accidunt, puta si diues aliquid sibi videre videatur quod suae voluntati obstet. diuites enim posse dicimus quidquid volunt. & ipse Artemid. cap. v. τοῖς ὑπνόροις inquit, πλεεὶ φαίμεν ἔχῃν. at nihil magis contrarium τῆς ὑπνόρου quam τὸ ἀκούσῃς.

PAG. XI.

Ἐπειδὴ ὅταν λέγων.] Legendum, ἐπειδὴ ὅ, π αὐ λέγων.

Ἐκ τῆς οἰκείας διάρῆας παροπθιμῶν σκοπῶν.] Feliciter hunc locum restituit vir diuini ingenij If. Casaubonus. ἐκ τῆς οἰκείας δὲ αἰετός παρὸς παροπθιμῶν σκοπῶν.

PAG. XII.

Τούτοις γὰρ μόνους ἐν νεκρῶν δαίμοις ἐκαλοῦσιν οἱ παροπθιμῶντες.] Suspendio vitam finire turpissimum genus mortis. Plinius lib. II. c. lxxv. poenam praeposteram vocat, Homines, inquit, torquet laquei poena praepostera, incluso spiritu cui quaereretur exitus. Virgilius informe letum, lib. XII. Aeneid.

Et nodum informis leti trabe neclit ab alta.

Quod autem in feralibus epulis suspendiosos non nominari ait Artemidorus, id ex libris pontificalibus fluxisse videtur, quibus cautum fuisse notat Seruius, vt qui laqueo vitam finisset infepultus abiiceretur. & Varro ait, Suspendiosis quibus iusta fieri ius non sit, suspensis oscillis veluti per imitationem mortis parentari. quod fortasse ad ludibrium & deridiculi gratia fiebat.

Κάμηλος οἰοῦναι κάμηρος.] Quin potius doctissimus Varro credimus qui Camelum suo nomine Syriaco in Latium venisse ait lib. IV. de lingua Lat.

Ὡς φησιν Εὐλύος.] Euenus Parius poëta antiquissimus, Elegias scripsit. cognomines autem fuere duo; sed iunior maiorem indeptus est gloriam. vnde suspicari licet huius esse plerisque versus qui passim laudantur à Platone, Aristotele & aliis. Suidas: δύο ἀναρχάφοισι * γερὰ φησὶ Εὐλύος ἐλεγεῖον ποιητῆς, καὶ ἀμφοτέροις Παείοις. Harpocration: δύο ἀναρχάφοισιν Εὐλύος ἐλεγεῖον ποιητῆς ὁμωνύμοις ἀλλήλοις, κατὰ τὸν Ἑσάβανθον ἐν τῇ αὐτῇ χρονολογίῳ, ἀμφοτέροις λέγων Παείοις εἶναι. γινώσκοντες δὲ φησὶ τὸν νεώτερον μόνον. μέμνηται δὲ γαιτέρου αὐτῶν καὶ Πλάτων. Parium Euenum in poëmate Ἰσοδῆλωνος καὶ παρεπιπύνοιο inuenisse asserit in Phaedro Socrates. τὸν δὲ κάμηλον Παεῖος Εὐλύωνος εἰς μέσον οὐκ ἀνορθῶν; ὅς Ἰσοδῆλωνος πρὸς ὄρε καὶ παρεπιπύνοιο; οἱ δὲ αὐτῶν καὶ παροπθιμῶν φασὶν ἐν μέτρῳ λέγειν, μήμης χέλεν, ὅφες γὰρ αἰήρ.

PAG. XIV.

Ὡς Ἀριστοτέλης ἐξαπαρῶν.] Lib. αὐτῆς τῆς καθ' ἑπὶνον μάλ. insomnia dici non debere θεόπνευστα sed tantum δαίμονια contendit ex eo quod non solum homini sed & aliis quoque animalibus accidant. Ὅπως δ' ἐπεὶ, inquit, καὶ τῶν ἄλλων ζώων ὑπερῆσθαι πῖνα, θεόπνευστα μὲν οὐκ εἶναι τὰ ἐνύπνια, οὐδὲ γέρονε πύπνυ

χέλεν δαίμονια μὲν τοῖς ἢ γὰρ φύσις δαίμονια, ἀλλ' οὐ θεῖα.

Μὴ δὲν διαφέρειν.] Scribe, μηδὲν διαφέρειν.

Ἐπὶ αἷ γὰρ ἀμύσει, Ἐσφῆ.] Elegantissime hoc explicat Clemens Alexandrinus lib. II. Paedagogi c. ix. ἐρυγῆ δὲ οἰνοκαρῶντων, καὶ τῶν ἐποπταζομένων τῆς Ἐσφῆς οἱ ἰσχυροί, καὶ τὸ ῥέχῃν τοῖς τραώμασι ἐπιληπτικῶν, κατέρων τὲ στενοχωρομένων βορβοροῦμοι τὸ διορατικὸν τῆς ψυχῆς κερταζοῦσιν ὅμματα, φαντασιῶν μωλιῶν τῆς ἀενοίας ἐμπνευματώδης * αἴτια δὲ ἢ παρὰ τῆς Ἐσφῆς, τὸ λογικὸν εἰς ἀειμαθίαν κατέλλουσα. Tertullianus lib. de anima c. xlviii. Certiora & colatiora somnari affirmant sub extimis noctibus, quasi iam emergente animarum vigore producto sopore.

Σύρον πνῶν τῶν πλὴν Ἀσάρτιω θεορῶν.] Astarte vetustissimum nomen Syriacae numen fuisse notat Tertullianus Apologet. c. xxiv. Vnicuique etiam prouinciae & civitati suus Deus est, vt Syriae Astartes. Phoenicibus & Sidoniis alij tribuunt: Achilles Tatijs initio Leucipp. ἐν ταῦτα ἦκεν ἐκ πολλοῦ Ἀμύσος, Σάφρατε, ἔθρον ἑμαυτῆς τῆς τῶν Φοινίκων, καλοῦσιν αὐτῶν Ἀσάρτιω εἰ Σιδωνίοι. Suidas: Ἀσάρτη ἢ παρὰ ἑλληνιστῶν Ἀφροδίτη λεγόμενη, θεὸς Σιδωνίων. Ioannes Xiphilinus Sermone εἰς πλὴν τῶν σαυροῦ παροπθιμῶν. Καὶ παροπθιμῶσιν τῆς Ἀσάρτης, & τῆς Χαμῆς ὁ θεὸς Σιδωνίων βεβύλυμα.

Ἐν οἷς ὁ γραμμῶτα πῖνα.] Scribe vt in lib. If. Caf. ἐν οἷς οἷ γ. τ.

PAG. XVII.

Χεῖρες δὲ αἱ παροπθιμῶν ἐρίωνται.] Manus opificis pro opere ipso. vt apud Propertium lib. III. Eleg. xx.

Aut certe tabulae capient mea lumina pictae.

Sive ebove exactae seu magis aere manus.

Himerius in excerptis per Photium: Χρυσῶν μὲν ἀπὸς ἀσράπτιουσα, καὶ πλὴν Ἡφαιστου μιλῶντα χεῖρα τοῖς θεοῖμασιν. Inde opifices ἀποχρησῶσιν Luciano.

PAG. XIX.

Ὡς ἦοις ἢ λύπη πᾶς πατεῖ πάντα χρόνον.] Huius versus authorem Plutarchus, Euenum poëtam, de quo nonnulla supra diximus, laudat lib. αὐτῆς τῆς εἰς τὰ ἔκτιστα φιλοσοφ. ψαλλίζοντων καὶ συλλαβίζοντων ἡκροῶντο, καὶ κρῶσις καὶ πῶσις καὶ ἔρωτας αὐτῶν οἱ ἀνθρώποι πλημμελοῦσιν ἐπιείδον, ὡς ἐπαρῆσθαι καὶ μνημονοῦσθαι τῶν εὐήθων τῶν μόνον, ὡς ἐπῆρασαν.

Ἴδὲ ὅση λύπη πᾶς πατεῖ πάντα χρόνον.

atque hinc emendandum Artemidorum censet If. Casaubonus legendumque. Ἰδὲ ὅση λύπη, &c.

Τὰ δὲ ἡλυκα παροπθιμῶν ἐπιείδεται.] Pomponius I. I. D. soluto matrim. Reipublicae interesse ait dotes mulieribus conferuari, quum dotatas esse feminas ad subolem procreandam, replendamq. liberis civitatem, maxime sit necessarium. ideoque tenentur patres filias dotare. & ipsae iure quodam suo dictae promissaeue dotis persecutionem habent. Sic Martialis difertissimo epigrammate ix. lib. VII. postquam multa ad Aulum pertinere dixit, addidit

Dotem iam grandis filia poscit, & hoc.

ipse Artemidorus lib. IV. c. xli. filiam cum creditore comparat: δαίμονια καὶ θυγάτηρ τὸν αὐτῶν ἔχεται λόγον * ἐπειδὴ τῶν καὶ ἡ θυγάτηρ μὲν ἀφαικῶς ἀπαγεῖ, &

ὅταν μὲν πολλῶν ἀσπίδων φροντίδων, ἀπαλλάσσεται λαβούσα παρῶν ὡς ἀνησθήσῃ.

PAG. XX.

Παντὶ Ἔματι ἀσκούωπι.] Scribe, παντὶ Ἔματι ἀσκούωπι.

Μικρὰ δὲ ᾤξασθαι.] Scribe, ᾤξασθαι.

PAG. XXI.

Ἐρανάρχῃ.] Eranarcham vocat praefectum erano colligendo. Ἐσανος in vetere Glossario, *stipes sodalium*. Suid. Ἐσανα, δῶρα τὰ ἐκ συλλογῆς. Item. ἔσανος, ἢ ἐκ κοινοῦ ἐτάσεις, ἢ ἐμπλή, εἰσροαί, συλλογή. Scholiast. Homeri ad illa verba Odyf. A.

— πῖπε δὲ σε χρεώ;

Εἰλαπίνῃ, ἢ ἡ γάμος; ἐπεὶ οὐκ ἔσανος τὰ δὲ γ' ἔστιν.

ὁ ἔσανος, inquit, ὡς ἕκαστος τὴν κομίσαν, τὸ ἀπὸ συμβολῆς δέσπον.

Χρήματα κεφάλαια καλεῖται.] Glossae veteres, κεφάλαια ἔστι δανεία, Sors, summa. Iulius Pollux lib. III. c. IX. καλεῖται δὲ τὸ μὲν κεφάλαιον, ἀρχαῖον ἢ τὸ δὲ ἔργον, τόκος. Suidas: κεφάλαια, τὰ χρήματα. Idem: τὸ κεφάλαιον τὸ μὲν βασιλικὸν χρυσίον παρὰ Διόνη· παρὰ ἑλληνικά δὲ τὸ ἐπὶ ἀργυρίῳ. Idem: κεφάλαια παρὰ λαμβανέται ἐπὶ γράμματός, ἢ λόγῳ, καὶ ἀργυρίου. Idem: ἀρχαῖα, τὰ κεφάλαια ἢ χρεῶν. Idem: ἐχρήσαντο οἱ ῥήτορες τὰ ἀρχαῖα ἐπὶ τῷ δανειζομένου τὸ ἀργυρίου, ἢ ὅταν ἐνίοι κερὰ πνα σκεπάζαν κεφάλαιον ὀνομάζουσι. Ipse Artemidorus hoc lib. c. xxxvi. πολλάς κεφαλὰς κτήσασθαι, ἢ εἶσαν πολλὰ. & cap. xxxvii. ἀπόλειαι ἢ κεφάλαιον. & alibi. Sic Latinis *Capiti* pro vectigali, vt apud Iuvenalem, *Vinas qui capiti summas exegit*. Sic & *Capita*. quod alij notauere.

Ἀλλοπέλαις θρίζει αἱ γυναικες χεῶνται.] Alienis capillis turritum verticem aedificant, νεκροῖς ἐνδιδύσκουσαι πλοκαῖμοις τὸ κράσιον, vt loquitur Clemens Alexandrinus lib. III. Paedag. c. xii. Ouidius Amorum lib. I. Eleg. xiv.

Nunc tibi captiuos mittet Germania crines,

Culta triumphatae munere gentis eris.

O quam saepe comas aliquo mirante rubebis,

Et dices, emta nunc ege merce probor.

Nescio quam pro me laudat nunc iste Sicambra, &c.

Τοῖς παρὶ Διονύσου περὶ χεῖται.] Aristoteles lib. III. Rhetoricorum c. II. οὐ γὰρ ἀπὸ μὲν βαρύτερον αὐτὸν καλεῖν, ἀλλὰ ἀσθενέστερον ἄμφω γὰρ παρὶ θεῶν· ἀλλὰ τὸ μὲν πῆμον, τὸ δὲ ἀπῆμον, καὶ οἱ μὲν διονυσκόλακας, αὐτὸ δὲ αὐτῶν περὶ χεῖται καλοῦσι. Idem Problematum sect. xxx. 9. οἱ Διονυσιακοὶ περὶ χεῖται ὡς ἄσθενεστέροι ἐσίν, ἢ πῆμον λόγῳ ἑστίας κοινωνοῦσι. Aelianus lib. XI. Hist. animal. c. XIX. Πανπεδέδωκε ὁ Λακεδαιμόνιος ἀναστειλάς εἶνα τῆς Σπάρτης ἦθεῖν τοῖς ἐς Κύθηρα ἀπόντας ἢ παρὶ τὸν Διονύσου περὶ χεῖται, ἔπειτα καθήκοντος ἐπὶ ἐφορέῳ ὑπὸ κινῶν διασπείσθη. Videatur Pollux lib. III. c. xxx.

PAG. XXII.

Κομμῖν μὲν γὰρ τὸ ἐπιμυθεῖσθαι ἔστιν.] Suidas: κομμωτήζω, τὸ ἐπιμυθεῖσθαι. Κομμῶς, παρὰ ῥογὸς κοσμησις. Vetus Glossarium ms. Κομμῶς ἢ μεγαλοφροσύνη, ἢ ἡ παρὰ ῥογὸς κοσμησις. Κομμῶν, τὸ σῶμα ὡραῖζον, ἐπεὶ τὸ κομμωτικῶν λέγουσι τὴν κοσμοῦσαν ἢ ἐμπλέκουσαν. ἢ τὸ κομμῶσαι, τὸ ἐπιμυθεῖσθαι ἄλλήωσαι.

Ὡς γὰρ ἐπὶ τὸ πάλυ χεῖται ἰππείας δεσμιλεύεται.] M. Cicero Tusculan. V. vbi de Damocle: *In hoc medio apparatu fulgentem gladium ἐ lacumari seta equi-*

na appensum demitti iussit vt impenderet illius beati cervicibus. Nec solum ex pilis de cauda equina vulvis funes fiebant, sed etiam ἐ capillo muliebri. Vitruvius lib. X. c. xvi. Namque sunt in capitibus foramina, per quorum spatia contenduntur capillo, maxime muliebri, vel nervo, funes qui magnitudine ponderis lapidis quem debet ea ballista mittere ex ratione gravitatis proportione sumuntur. Iulius Capitolinus in Maximino iuniore; tanta fide Aquileienses contra Maximinum pro Senatu fuisse refert, vt funes de capillis mulierum facerent, quum deessent nerui ad sagittas emittendas: quod aliquando Romae dicitur factum.

Ἐἴα δὲ ἀπὸ πείχων ἔχον νύσεις μακρὰς ἢ φθίσιν παρὰ γροθῖα.] Ex tabe scilicet plerunque diffiunt capilli. Hippocrates in Coacis: ὅσοιαι ἢ φθίσιν αἱ πείχες ἐκ τῆς κεφαλῆς ῥέουσι ἀπὸ διαρροῆς ἀποκίωται. Idem lib. II. de Morbis. πύστις ἢ μὲν αἱ πείχες ἢ δὴ ἐκ τῆς κεφαλῆς ῥέουσι, & ψιλῶται ἢ δὴ ἢ κεφαλῆ ὡς ἐκ νύσου, &c. Celsus lib. III. c. xxii. Tertia tabis species longéque periculosissima, quam Graeci φθίσιν nominaverunt, oritur fere à capite, inde in pulmones destil- lat, &c.

PAG. XXIII.

Ὅτι μηδένος ὀπλαλέδαι παρὰ χροῖν.] Posidippus Epigram. εἰς ἀγαμία τῷ Καίρῳ lib. IV. Antholog.

Ἡ δὲ κόμη, σὶ κατ' ὄψιν ὑπαντάσταν λαβέδαι.

Νῦν Δία τὸ ἔσπιδεν παρὸς τί φαλακρά πῆλι;

Τὸν γὰρ ἀπαξ ἡλιώσι παρὰ βρέξαντα μὲ ποσιν,

Ὅπως ἐθ' ἡμῶν δρᾶζεται ἐξόστη.

Ἐυεῖδαι δὲ δοκεῖν τὴν κεφαλὴν ἔλλω πάλυ Αἰγυπτίων θεῶν ἱεροῦσι ἢ γλωσσοποιῖσι, καὶ πῶς ἐξ ἔργου ἔχουσι ἔυεῖδαι ἀγαθόν.] Ifiaci sacerdotes caput funditus deradere solebant, quod Graeci dicunt ξυρεῖν ἐν χρεῖ. Apuleius Milesia x. Tunc influunt turbae sacris diuinis iniuriatae, viri feminacque omnis dignitatis & omnis aetatis, linteae vestis candore puro luminosi: illae limpido tegmine crines madidos obuolutae, hi capillum derasi funditus vertice praemittentes. hos Martialis caluos linigeros nuncupavit libr. XII. epigr. XXIX.

Linigeri fugiunt calui sistrataque turba.

iisdem λινοσολίαν ἢ ξυρησιν tribuit Plutarchus lib. de Iside & Osiride: ἢ τῷ φιλοσόφῳ παρὰ γροθῖα, ἢ Κλέα, καὶ παρὰ γροθῖα ποιοῦσιν, οὐτὲ Ἰστικαῖς αἱ λινοσολίαι ἢ ξυρησις.

Ἐυεῖδαι.] Glossae veteres: ξυρὸν κουρέως, Trauer. ms. Craber. legendum, Gliber.

Ναυαγισάντες μὲν γὰρ ξυρῶνται οἱ ἀνθρώποι.] Τὸ ξυρεῖσθαι naufragorum vltimum votum, Petron. Arbit. *Audiu enim non licere cuiquam mortalium in nave neque viques neque capillos deponere, nisi cum pelago ventus irascitur. Quem morem iam pridem obseruauerat eruditissimus Brodaeus ad illud Lucillianum lib. VI. Anthol.*

Σαφῆς ἐκ πλάγῳ Λουκίλλιος, ὡς δὲ κέρδεται

Τὰς πείχας ἐκ κεφαλῆς ἄλλο γὰρ ἔσθαι ἔχου.

Καὶ γὰρ ὄνυχες αὐτῶν φαμέν πὺν ἐπὶ βλάβῃ ὑποπίπτος ἐξαπατηθέντα.] Stidas : ὄνυχες αὐτῶν ἀμφιβολοῦνται ὡς ἄλλοι. ὅτι δὲ πῆ σιωπῆς τὸ ἐπὶ βλάβῃ πῆ ἐξαπατηθέντων. ἢ ἀπονοχῶς ὅτι πῆ σιωπῆς σιπία, αὐτὴ τὸ ἀφαιρήσασθαι. ἀπὸ μεταφορῆς ὅτι ὄνυχες αὐτῶν. Idem in Ἀπυνοχῶ. Atque hunc loquendi modum Gallico nostro idiomate vsurpamus. ad verbum autem ὄνυχες αὐτῶν est, vngues demere, vngues facere; Sic enim exponunt veteres Glossographi. ineptè igitur verterat Cornarius, *vnguibus conscalpi*.

Μέτωπον ἡλικιωτὸν ἀγνώστου δηλοῖ.] Eoque sensu accipi debet apud Martialem attrita frons lib.IIX. Ep. LIX.

Lippa sub attrita fronte lacuna patet.

& apud Iuvenalem Sat. XIII. — *quando recepit*

Eiectum semel attrita de fronte ruborem?

Frontem pudoris templum esse ait auctor Glossarum ad illud Persij Sat. v. — *exclamet Melicerta perisse*

Frontem de rebus.

Χάλκεον δὲ ἢ σιδήρεον ἢ λίθινον μέτωπον, &c.] Ore ferreo esse dicuntur impudentes. Sic Catullus de moecha putida :

Quod si non aliud potest, ruborem

Ferreo canis exprimatius ore.

Ὅτι ἔχον πλείονα ἀγαθὸν τῶν βουλομένων κτήσεσθαι πῆ ἀπακουσθέντων.] Eorum aures in nostra potestate nos habere dicimus qui nobis loquentibus attenti & obediētes esse solent. Sic in Milite glorioso Sc. *Voluptas*, *Pygopolinices* ait,

— *operam do tibi,*

Loquere, aures meas profecto dedit in ditionem tuam.

& in Pseudolo Sc. *Si de damnosis.*

Fac sis vacinas Pseudole aedis aurium,

Mea ut migrare dicta possint quo volo.

& Trinum Prologo :

— *date vacinas aures, dum loquar.*

Lucianus eloquentiae vires sub Herculis Ogmij persona figuratè notavit: eumque lingua subtilibus traiecta catenulis innumerae multitudinis aures reuinctas trahere ad se finxit. ὁ γὰρ δὴ γάρων Ἡερκελῆς ἐκείνος ἀνθρώπων παμπόλυ πὺν πλῆθος ἔλαξ ἐν ὅσων ἀπαντῶν δεδεμένους. δεσμὰ δὲ εἰσὶν σφραγιστὰ χροσὰ ἢ ἡλικιωτῶν ἐργασμένων ὄρμους ἐκίχεται τῆς καλλιότητος. & ibidem aliquanto post : *μὴδὲ σὺν θαυμασῆς εἰδῶς πῆ ὅσων ἢ γλώσσης συγγένειαν.*

Μαρινοῦ δὲ τὰ ὅσα κακὰς ἀγχιότηας ἀκούσθαι πῆ σιωπῆς.] Mercurius in Amphitruone Sc. I.

Hinc enim mihi dextera vox auris ut videtur verberat.

So. Metuo vocis ne vice hodie hic vapulem quae hunc verberat.

Περὶ μωρῶν.] Hic semel notandum quod saepicula in his libris obferuari possit, imperitos librarios ineptis titulis cohaerentia capita dif-

iunxiffe. delendum igitur hoc lemma, & quae sequuntur titulo *αὐτῶν* continua serie adscribenda.

Μύρμηκας εἰς τὰ ὅσα δακύνει εἰσπαρῶσθαι.] Plinius lib. XXIIIX. c. iv. Si quod animal aurem intrauerit, & exspuatur, exire ait. & lib. XXIX. c. vii. Si quod animal aurem intrauerit, praecipuum remedium esse murium fel aceto dilutum. Q. Seren. Sammonicus lib. de prif. med.

Si vera incautas animal penetraverit aures,

Proderit admisso pauidi fel muris aceto.

Σοφιστῆς ἀγαθόν.] Bonum esse ait Artemidorus & prosperum Sophistis infomnium, si aures suas formicas intrasse somniauerint. fortè quod huiusmodi somnium pueros qui ad ipsos discendi gratia commeabunt ἀνηλιθιαὶ ἢ ἀμύθεις fore portendat. quales formicas describit Theocritus Eidyl. XV. indeque magnos illos sophistas futuros, scilicet *μεγαλοκλίους, δημοτικῆς, παρδήμιους, παικίνοις*. Sic enim illustriores sophistae à Julio Polluce nuncupantur lib. IV. c. vi. ceterum Sophistae appellatio anceps & ambigua est. Suid. *σοφιστής, ἀπατεῖν ὅσα τὸ σοφίεσθαι, ὁ δὲ λόγος ἀπατεῖν λέγεται δὲ σοφιστῆς ἢ ὁ διδασκαλός, ὡς σοφίζων*. Vetus Glossarium : *σοφιστής, disceptor, sophista, ms. deceptor, sophista, praeceptor, orator.*

Ὅμοιοι γὰρ εἰσι μύρμηκας τῆς φοιτῶσι ἀκουσθέντων μελετηταί.] Quidquid enim in pueris discētibz desiderari potest, id in formicarum natura reperire est. quippe haec animalcula ὅσα ἐπιπέμων ζώων ἐργαλιεῦσθαι operantur & noctu plena luna : in opere labor, sedulitas, concursatio; diligens cum obuiis quaedam collocutio, atque percontatio. condunt frumenta formicae hiemis memores : in iisque notat Aristoteles *ἀπόθεσις τῆς ἐσθῆς & παμίειαν*. ideoque dictae frugilegae, *θυναῖοι οἰκονέμοι & φρουροί*. quibus scilicet τὸ ἐθέλουργόν ἢ τὸ ἐθέλοπον παρέσι ἀποσφραγίστως ἢ ἀπὸ πῆς ὑποκλίσεως ἐτελοκακούσης καὶ σκῆψας εἰς τὸ ὑποχωρεῖ τὸ ράθυμον. vnde & pigros ad formicam mittit Sapiens, *Parnula nam exemplo est magni formica laboris, & Formica tandem quidam exprauere magistratū*. οὐδὲν γὰρ οὕτω μικρὸν ἢ φύσις ἔχου μαιζήτων & καλλιῶν κατήτηρον, ἀλλ' ὡσαυτὸν ἐν γαζονί καταχερῶ πάσης ἐνεσθι ἀρετῆς ἐμφασίς : ἐπὶ ἐνὶ ἡδὺ φιλότης, τὸ κοπιανικόν ἐνὶ δὲ ἀνδρείας εἶκον τὸ φιλόπονον. ἐνεσθι πολλὰ ἐπὶ ἑκραιπίας ἀσχηματῶν, πολλὰ δὲ φρονήσεως ἢ δικαιοσύνης. Aristoteles lib. IX. Hist. animal. c. xxxviii. Plin. lib. XI. c. xxx. Ouidius VI. Metam. Virgilius. Horatius. Iuuenalis. Aelian. lib. II. hist. an. c. xxv. & lib. IV. c. xliii. Plutarchus, *πίστερα ὅσα ζώων φρονιμώτερα*. Horapollo in Hieroglyph.

Ἦς τε τὰ εἰσι πῆδεις.] Inde est quod Apuleius formiculam illam parvulam, *miculam* vocat. lib. VI. Metamorphof. & Phaedrus lib. IV. *ruficam*.

Καὶ εἰς τὴν γλῶσσαν κατὰ δόνου.] Earum solertiam in subeundis cauis bel- le expressit Aelianus hist. animal. lib. VI. c. XLIII. *σοφία δὲ ἀρετῶν ὑποχρον οἰκοδομῶν πῆδεις ὑποχρον σκολιῶσθαι τῆς ἐπιθελοῦσθαι σοφίᾳ ὅσα ἐνεσθι πῆδεις, & δύσποροι, ἢ ἢ παντελῶς ἀπορον ἀποφαινοντες. &c.*

Ὅσα ὄντι ἔχον δακύνει φιλοσόφους μόνον ἀγαθόν. ὅτι μὴ παχέως κινεῖ τὰ ὅσα ὁ ὄνος.] Inepta haec sunt, nisi legas : ὅτι δὴ παχέως κινεῖ τὰ ὅσα ὁ ὄνος.

Αὐταὶ γὰρ ὑπερδύμοφίας καὶ μύδασι χρίονται τὰς ὀφθαλμούς.] Aristenaetus Epist. I. Laidis pulcritudinem curiosè inspiciēs, nigerrima eius supercilia fuisse ait: ὄφρις τὴν μύδα, τὸ μύδα ἀκρατον. Plinius lib. XXX. c. xv. Omnis formicarum supercilia denigrari cum muscis tritis tradunt. Tertullianus lib. de habitu muliebri. Illum ipsum nigrum pulverem quo oculorum exordia produciuntur. nec solum supercilia sed & palpebras oculósq; tingebant. Ovidius lib. III. de Arte,

Nec pudor est oculos tenui signare favilla.

Plinius lib. XI. cap. xxxvii. palpebrae in genis homini utriusque; mulieribus vero etiam insectae cotidiano. tanta est decoris affectatio, ut tingantur oculi quoq;. Lucianus in Perictione Pithagor. οὐδὲ χρίεται προσώπων λευκίζουσα ἢ ἐρυθραίνουσα ὅπο, ἢ μύδαίνουσα ὀφθαλμούς. eo pertinet etiam illud Tertulliani lib. de cultu fem. oculos fuligine collimunt. & Arnob. lib. II. aduerf. gen. fuligine oculos obumbrant. & B. Chrysofom. Panegy. in Ioseph. Φιμμηθίς δὲ τὸ μέγατον λευκίζουσα καὶ μύδασι τὰς ὀφθαλμούς ὑποχρῆσθαι. Piñgebant autem supercilia ut ea in arcum ducerent, & quasi lunarent. & Varro notat lib. IV. de lingua Lat. mulieres potissimum supercilia sua attribuisse Lunae.

Ἔθος γὰρ παλαιὸν ὅτι πένθη τὰς ὀφθαλμούς κλυδοῦσαι.] Nimirum in luctu homines supercilia ponunt aut etiam radunt, ut abiectiores & humiliores videantur. etenim supercilia maximè indicat fastum. Superbia aliubi conceptaculum, sed hic sedem habet: in corde nascitur, huc subit, hinc pendet. nihil altius simul abruptiusque inuenit in corpore vbi solitaria esset. Plin.

PAG. xxvi.

Ἐπιδὴ καὶ τὰ ὀμμάτια ἡφους ἔχῃ.] Pupilla enim in oculo est quasi ἡφους siue gemma in anulo. alludit ad ambiguum significationem τῆς ἡφους. ut cap. v. lib. II. ἡφον γὰρ καλοῦμεν ἄσπερ λίθον τὸν ἐν διακτιλίῳ, οὕτω δὴ καὶ τὸν ἔσθ' χημάτων ἀειθμὸν. Vetus Glossarium: ἡφους ὁ ἀειθμὸς, πικτεγυς. ἡφους ὁ λίθος, gemma.

Εὐκασι γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ πασίν.] Orbi & quasi caeci dicuntur parentes qui liberos amiserunt. Festus: Orba est quae patrem aut matrem aut filios, quasi lumen, amisit. Glossae: Orbis πηρός, ὀφθαλμός, τυφλός.

Ὀφθαλμοὶ τῷ ἑωπιῶσι ὀδηροί.] Cicero lib. II. de Nat. Deor. Oculi tanquam speculatores altissimum locum obtinent, ex quo plurima conspicientes fungantur suo munere.

Ὀφθαλμοὶ ἀδελφοὶ εἰσιν ἀλλήλων.] Ipse Artemidorus sup. c. xxv. τὰ ὅσα ἀδελφὰ ἔστιν ἀλλήλων. Suidas, ἀδελφὰ οἰκεία, ἀρμόζοντα, ἀρίστητα.

Εὐσίβεια.] Pialia, certamen quinquennale quod in Hadriani honorem ab Antonino Pio institutum fuisse scribit Spartianus.

Ἐν Ἰταλίᾳ.] Scilicet apud Puteolos ut tradit idem Spartianus in Hadriano sub finem.

PAG. xxvii.

Ἀόγος δὲ τις ἔχῃ ὡς καὶ ὁ πομπιτὴς Ὀμηρος τυφλὸς ἴω.] Caecum fuisse Homerum & à caecitate sic dictum vetus fabula est. Herodotus in Homeri

vita: ἐπιθεῖται δὲ ἐπὶ τὸ ὄνομα Ὀμηρος ἐπεκράτησε τῶν Μελεσιγγεῖν ἕκαστο τῆς συμφορῆς. οἱ γὰρ Κυμαῖοι τὰς τυφλοὺς ὀμῆρους λέγουσιν. ὡςτε καὶ τὸ ὄνομα Ὀμηροῦ ἀπὸ τῶν Μελεσιγγεῶν, ὅσοι ἤμενοι τὴν πύωμα Ὀμηρος. Plutarchus in eiusdem vita. μετανομάσθη δὲ Ὀμηρος ἐπειδὴ τὰς ὄψας ἐπιρώθη. οὕτω δὲ ἐκαλοῦν οἱ τὴν Κυμαῖοι καὶ οἱ Ἰώνες τὰς ὄψας πεπιρωμένους, ὡς καὶ τὸ δειδῶν ἔστιν ὀμῆρου ὄντων, ὁ ἔστι ἔστιν ἡ γουμένω. Christodorus Thebanus lib. V. Antholog.

— ἀμφὶ δ' ἄρ' ὄφρις

Δυμοφτέρας προσβλήτας εὐσκοπὸς ἐπλάσει τέχνη.

Οὐπὲρ μάτιον φαίον γὰρ ἐρημάδες ἦσαν ὀπωπῆ.

Ἀλλ' οὐκ ἴα ὄψας ἐδηλίμιος ἄσπερ νοσητῆ.

Ἐξέτω γὰρ κενεῖς χρεῖς ὀμμάσιον, δττ.

Alij vero caecum Homerum ab antiquis habitum fuisse aiunt ὅτι οὐχ ἡπίστη ἐπιδυμίος ἢ δὲ καὶ ὄφθαλμῶν ἀρχεται. Videndus Suidas.

Διὰ τὸν Κύκλωπα μῦθον.] Scribe, δὲ τὸν περὶ Κύκλ. μ.

PAG. xxviii.

Ἄλλοτελοὺς δὲ δοκεῖν ἔχῃ ὀφθαλμοῖς, τυφλὸν ἡμεῶν σημαίνῃ.] Leonidas Epigrammaticus lib. I. Anthol.

Τυφλὸς ἀμπεῦων χωρὶν πόδας ἠέρεσεν.

Ὀμμάσιον ἀλλοτελοῖς ἀπτεσιν ἰδέσθω.

Τέκνον ἐκείνου προσβλήται.] εἰς γάμον scilicet.

Προπέμπει τὰς χρεῖας.] Praetentare iter, aller à tatons. Plinius de cochleis lib. XI. c. xxxviii. Cochleis oculorum vicem cornicula bina praetentatu implent.

Πολλῶν γὰρ ἀμαθῶν.] Scribe, ἀμαθῶν, ut infra ἀμαθῶν.

Διὰ γὰρ τῆς ῥίπης ἀέρεα ὀπασσάντες οἱ ἀθροῦσι βελήνοια ὄντος ἀφελουῶνται.] Aristoteles lib. I. Hist. an. c. xi. ἐπὶ προσώπου μέρος, τὸ μὲν ἐν τῷ πνεύματι πόρος, ῥίπης καὶ γὰρ ἀναπνεῖ καὶ ἀπνεῖ ταύτη, ἐπὶ ὁ πιαρμός δὲ ταύτης γίνεται, πνεύματος ἀθροῦ ἐξοδος, σημαίνει οἰαντισμὸν καὶ ἕρπον μόνον ἔστιν πνευμάτων. Arnobius lib. II. aduerf. Gent. Suspensum imbricem navium munitionibus muculentis & spiritali commaculatum tractui.

Δύο ἔχῃ ῥίνας, ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν οἰκείους σημαίνῃ.] Delendum τὸ ἐπὶ: obrepfit enim oscitanti librario per similem litterarum ductum sequentis vocabuli ἐπί.

PAG. xxix.

Καὶ γὰρ ἐν τῆς πύθῃσι, λεβῶνται τὰς παρειὰς οἱ ἀθροῦσι.] Morem hunc notauere viri docti ad illud caput legis XII: MULIERES GENAS NE RADVNTO.

Τὰς δὲ σαχῆνας προσεῖς ἀποθήκας λιπῆων.] Etenim in maxillis ut in loculis & apothecis repositi sunt dentes.

Παιδί δὲ νέω καμῆδὴ γένεσθαι σημαίνῃ, δὲ τὸ προσλαβεῖν πλεῖ ἡλικίαν.] Censorius Cato filium monebat senilem iuventam praematurae mortis esse signum.

PAG. xxx.

Ἀριστάνδρου τῷ Τελμισσῆος.] Aristander Telmissensis peritissimus vates in

magna apud Alexandrum existimatione fuit. Q. Curtius lib. IV. *Apud Macedonas quoque cum forte panem quidam militum frangeret, manantis sanguinis guttas notauerunt: territioque rege, Aristander peritissimus vatum respondit, si extrinsecus cruor fluxisset, Macedonibus id triste futurum: contra, cum ab interiore parte manauerit, vbi, quam obsidere destinassent, exitium portendere. Idem eodem lib. Fortè præteruolans coruus glebam quam vnguibus ferebat, subito omisit. & paullo post: Digna res visa de qua vates consuleretur, & erat Alexander non intactus ea superstitione mentis, ergo Aristander cui maxima fides habebatur, vbi quidem excidium augurio illo portendit, ceterum periculum esse inquit ne rex vulnus acciperet.* Plutarchus in Alexandro: ὁ δὲ Φίλιππος ὑστέρω χρόνῳ μὲν τὸν γάμον, εἰδὲν ὅτι αὐτὸν ἐπιβλάψαι σφεραγίδα τῆ γαστρὸς τῆς γυναικὸς ἢ δὲ γλυφῆ τῆς σφεραγίδος, ὡς ᾤετο, λέοντες εἶχεν εἰκόνα. Ἐπὶ δὲ ἄλλων μαρτυριῶν ὑφοραμμένων πάλῳ ὄψιν, ὡς ἀκριβεστέρως φυλακῆς δευδρία τῶ Φιλίππου ἦν παρὶ τὸν γάμον, Δείσανδρος ὁ Τελμησίτης κύνῃ ἐση πάλῳ ἀθρώπων, οὐδὲν γὰρ ἀποσφεραγίζεσθαι ἦν κύνων, & κύνῃ παῖδα θυμωσίδῃ ἢ λεονταῖδῃ πάλῳ φύσει. & in eodem opere celeberrimi huiusce vatis frequens mentio, meminit etiam Arrianus lib. I. & Ἀλέξανδρος οὐ παύσας πεισιπάρδους τὸ τῆς χειρὸς ἀνοήτων Ἀλεξάνδρου τῶ Τελμησίτῃ μαίπει. Lucianus in Philopatri. Aelianus variae hist. lib. XII. c. LXIV. Ἀλέξανδρος ὁ Τελμησίτης θεόληπτος ἡρώδης ἢ ἕκ πρὸς ἀλλῆς συντυχίας κατὰ τοῦδε, &c. Clemens Alexandrinus lib. I. Strom. Ἀλέξανδρος πὶ ὁ Τελμησίτης, ὁ σὺν Ἀλέξανδρου ἡρώδης. Hunc Aristandrum esse puto qui De ostentis scripsit. citaturque à Plinio lib. XVII. Nat. hist. c. xxv. *Laodiceae Xerxis aduentu platanus in oleam mutata: qualibus ostentis Aristandri apud Graecos volumen scattet, ne in infinitum abeamus. Ceterum Telmessus in Caria est: qua in vrbē excellit haruspicum disciplina. Cicero lib. I. de diuinat. Tum Caria tota, inquit, praecipueque Telmessenses, quod agros vberissimos maximèque fertiles incolunt, in quibus multa propter fecunditatem fingi vgnique possunt, in ostentis animaduertendis diligenter fuerunt.* Arrianus lib. I. ἐπὶ γὰρ τοῖς Τελμησίταις Ἐφοῖς πᾶσι δὲ αἰετὴν ἔχουσαν, ἢ σφίον ἀπὸ ἡρώδης δέδοσθαι αὐτοῖς καὶ γυναιξὶ καὶ παισὶ πάλῳ μαλίστα. Tertullianus lib. de Anima. cap. XLVI. *Telmessenses nulla somnia emittunt, imbecillitatem coniectationis incusant.* & contrario verò Atlantes infomnia non visunt qualia. reliqui mortales, vt ait Plin. lib. V. c. ixx. Tertullianus, *Sed & quod Libya gens Atlantes caeco somno noctem transigere dicuntur, animae vtiq; natura taxatur.*

Ὅσον μὲν γὰρ ἡγιάσθαι καὶ τὸ σῶμα ἢ τοῖς δὲ ὀδόνταις, τοῖς καὶ τὸν οἶον ἀθρώποις.] Achmet. cap. xli. τὸ δὲ σῶμα ὡς οἶνος κενεῖται τῷ ἀθρώπου ὁ γὰρ ὀδόντες ὁ τῷ οἶκου εἰσι λαός.

Οἱ τριεῖς λεγόμενοι, πρῶτον οἱ ἐμπροσθεν ὀδόντες.] Dentium forma & vsus triplex. Arnob. lib. III. aduers. gen. *subactionibus ciborum dentes trini generis, atque in officia trina compositi.* Aristoteles lib. III. de part. animal. cap. i. ὁ δὲ ἀθρώπος πρὸς γε πάλῳ κοινῶ χροῖον καλῶς ἐχθὰ πεφυκότας ἢ τοῖς μὲν πρῶτοις ἐξείς, ἵνα διαρῶσι ἢ τοῖς δὲ γρυφίοις πλατῆς, ἵνα λεάσῃσι ἢ ὀλέσῃσι δὲ ἑκάτεροι οἱ κύνεδοι. Cicero lib. II. de nat. Deor. *dentibus autem in ore constructis manditur: atque ab aliis extenuatur & molitur cibis; eorum aduersi acuti morsu diui-*

dunt escais, intimi autem conficiunt qui genuini vocantur. Plinius lib. XI. cap. xxxvii. *continuumorum qui digerunt cibum lati & acuti: qui conficiunt, duplices: qui discriminant eos canini appellantur.*

Τριεῖς.] Plinio, primores: Polluci: δὲ χασίρες, κτῆνες, γλαστοί. Isidoro Orig. XI. c. i. *praefiores. in veterino pecore vocantur, rapaces.* Veget. lib. III. *Mulomedicinae c. i.*

Κυνέδοις.] canini, Isidoro *columelli*, à longitudine & rotunditate. vnde apud Achmetem legitur: ὁ κύνεδος, σπερμὸς ἢ ἐρεσιμὸς ἐστὶ τὸ οἴκου. eiusmodi dentes in equis vocantur, *columellares.* Varro lib. II. de re rust. cap. viii. *Equus triginta mensium primum dentes medios dicitur amittere, duos superiores, totidem inferiores: incipientes quartum agere annum, itidem incidunt & totidem proximos eorum quos amisserunt, & incipiunt nasci quos vocant columellares.* Plinius lib. XI. c. xxxvii. *actas veterinorum dentibus indicatur. equo sunt numero quadraginta. amittit tricesimo mense primores vtriusque binos; sequenti anno totidem proximos: tum subeunt dicti columellares.* Columellares dentes, *κύνεδοις* Absyrto Mulomedico in Bassi Geoponicis lib. XVI. cuius verba operae pretium erit conferre cum Varronianis. ἂ μιλῶν μὲν γὰρ ἡρώδης ὁ πῶλος, πρῶτον οὐκ ἔστιν ἐμπροσθεν ὀδόντων οἷς καλοῦντο τριεῖς, τοῖς μέσσις δύο καί τωθεν, & ἀνωθεν ὁμοίως τοῖς δύο ἀποβάντων. ἀρχή μὲν δὲ τῶ πῶλου ἐπιπύ, ἐκβόλῃ πάλιν ἄλλοις δύο καί τωθεν ἐξ ἑκατέρου μέρους, ἢ ἀνωθεν ὡσαύτως ἢ φέρειν δὲ δίδει τότε & τοῖς κύνεδοις. πλησίον δὲ τῶ δ' ἐπὶ ἢ τῶ ἐ βηλασόμενος, τοῖς λοιποῖς ἐκβόλῃ καί τωθεν καὶ ἀνωθεν, ἐξ ἑκατέρου ἑνα. Vegetius lib. IV. cap. v. *Artis veterinariæ, pullis enim bimis & sex mensium medij dentes superiores cadunt, quos latentes vocant. quum autem quartum annum agere ceperint, decidentibus his, alios supponunt qui canini appellantur. deinde intra sextum annum molares cadunt.* Plinij locus supra citatus, ab ceteris quos etiam protulimus quodammodo dissentire videtur, consentit autem cum Aristotele cap. xxii. lib. VI. Hist. anim. ἐχθὰ μὲν αὖτὸν ὀδόντας πρῶτον οὐκ ἔστιν. βάλῃ δὲ τοῖς μὲν πρῶτοις πῆλαρας τετακτοῦ μιλῶς, τῆς μὲν δύο ἀνωθεν, τοῖς δὲ δύο καί τωθεν ἢ ἐπί τωθεν δὲ ἡρώδης ὁ γυναικὸς, βάλῃ τὸν αὐτὸν ἔσπον πῆλαρας, δύο μὲν ἀνωθεν, δύο δὲ καί τωθεν ἢ πάλιν ὅταν ἄλλος ἐνιαυτὸς ἡρώδης ἐτέρως πῆλαρας τὸν αὐτὸν ἔσπον ἢ πῆλαρας δὲ ἐπὶ παρελθόντων ἢ ἐξ μιλῶν, οὐκ ἔστι βάλῃ οὐδένα.

Μόλοι.] molares, γρυφιοί, maxillares Plinio. Isidor. *ultimi sunt molares, qui concisa à prioribus atque confracta subigunt & molunt atque immassant.*

Ὀδόντες ἐμπροσθεν οἱ ἐκβληθέντες οἱ καλοῦντο τριεῖς ἔδεν ἕως πρῶτον ἐξ ἄλλοις λόγου.] Quippe vocis sermonisque regimen primores tenent, concentu quodam excipientes ictum linguae, serièmq; structuræ atque magnitudinem; mutilantes mollientesve aut hebetantes verba, & cum defluxure, explanationem omnem adimentes. Plin. lib. VII. c. xvi.

Ἀνά μὲν γὰρ ὀδόντων, οὐκ ἔστι χροῖον ὑμετῆ ἔσφῃ, ἀλλὰ ῥοφήματα ἢ χυλῶ.] Qui validè valent vtuntur ὑμετῆ ἔσφῃ, ἰσχυρὰ βρωμασθ. at aegrotis, quia cibos solidiores conficere nequeunt, victitandum forbilo. ideoque à priscis medicis inuenta fuisse ῥοφήματα tradit Hippocrates lib. de prisca med.

ἡσαν πνεες οὕτως ἔχοντες ὡς μηδ' ὀλίγων στίων δυνάσασθαι ἔπι κρᾶταιεν· ἀεσιεστέρου δὲ π-
νος ἐδίδουσι οἱ ποιοῦσι δίδασθαι, εὐροι ῥοφήματα, μίξαντες ὀλίγα τῶν ἰσχυρῶν πολλὰ τῶν ὑ-
δαπ. ῥοφήματα in veteribus Glossis exponitur Sorbicina, Sorbicio. in ms. Sorbi-
cium, Sorbillacio. Item, ῥοφήτων, Sorbile.

Ὁ δόντας δοκεῖν ἔχειν ἐλεφαντίνους ἀγαθὸν φιλολόγους.] Philologos adeoque &
philosophos decere munditias oris dentiumque candorem probat Apu-
leius in Apolog. cum primis cui nulla sanā cura sit, impensius cetero corpore os
colendum, quod est animi vestibulum, & orationis ianua, & cogitationum co-
mitium.

Ὡς γὰρ ἀπὸ χρυσέων φθέρονται τῶν ὀδόντων.] quasi fiant Chrysofomi &
Chryfologi.

Νόσος τῶν ἰσχυρῶν καὶ πλείους σωματικῶν, ἢ δὲ ἵκτερον καλοδοσι.] Suidas: Ἰκ-
τερος, νόσος ἐκ καλῆς σωματικῆς. Aretaeus Cappadox lib. II. περὶ χρο. παθ. cap.
XV. Ἦν καλῆς ξανθῆς λευκῶδους ἢ κροκοειδῆς ἢ τῆς ἰδαλκῶρου, εἰς τὸ παντελὲς ἀ-
νάγκησιν ἀπὸ τῶ ἀπλάγχρου γήνηται, τὸ πάθος ἵκτερος κληθίσκεται. Glossae veteres: Ἰκ-
τερος, αυριγο. ἰκτελος, αυριγοίνος. ms. αυριγοίνος. icterus, arquatus Lucre-
tio lib. IV. morbus regius: molliter hic quoniam celsa curatur in anla, ut ait Q.
Seren. Samonicus.

PAG. XXXII.

Παραρρέεται γὰρ ἐκ τῶν τῶν λόγων παρρησίαν ἢ πενία.] Περία ἀδέρρα παπεινοὶ χεῖρες
δὲ ἀθροῦτων παρρησίαν. Sic in Platonis Conuiuio Περίας ἡδὸς σκληρὸς καὶ ἀύχμη-
ρος, καὶ ἀνυπόθετος, ἐ ἀόμος· χαμμαπέτης αἰεὶ ἂν καὶ ἀσρατος, ἐπὶ θύρας καὶ ἐν ὁδοῖς ὑ-
παθελούς κοιμηθῆναι· τῶ τῆς μήτρης φύσιν ἔχων.

PAG. XXXIII.

Τὸν ἴσον λόγον ἔχει τῶν αἵματι τῶ ἀργύρεα.] Achmet c. XXXIII. Γνωστὸν ὅτι ὡσπερ
καὶ περὶ δυνάμιν καὶ πλοῦτον τῶ ἀνθρώπου σημαίνουσι, οὕτως καὶ τὸ αἷμα· ἀλλὰ καὶ πολ-
λὰ ἀπελάττοντες εἰς τὸν πλοῦτον ὄντι ἢ κρίσις. καὶ ὅσον ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι ἀφρητῆ τῶ αἵματος
αἰνῶ καὶ δὲ φλεβοσμίασι καὶ δὲ συνιάσεως, ποσὸν ἐλαττωθήσεται ἢ ὑπερσεσῆσιν αἰνῶ.
Sic ambiguo sensu apud Plautum argentiexterebronides lenonum
puellae miseris amantibus sanguinem exfugere & ebibere dicuntur.
Curculione, Sc. Flos veteris. & in Bacchid. Sc. Pandite.

Aprae istas à me sorores quae hominum ebibunt sanguinem.

eo sensu in Poenulo Collabifcus Agorastocli sanguinem exfugere pro-
cul gestit, id est, pecuniam. vetus poeta comicus:

Τ' ἀργυρεῖον ἔστιν αἷμα καὶ ψυχὴ βροτῶν

Ὅστις δὲ μὴ ἔχῃ τὸ μὴδ' ἐκπέσσει,

Οὕτως μὲν ζώντων περὶ καὶ ἀεὶ πατέει.

Nos Galli vulgo dicimus, Qui perd le sien perd le sang.

Αἷμα φερόμενον ἰδεῖν ἀποπνίγει τῶν λατῶν καὶ ἀεὶ ἀποπνίγει τῶν.] Inter si-
gna quibus homicidia argui solent, cruorem obseruant Rhetores. Ci-
cero lib. II. de Orat. ex consequentibus signis argumenta duci ait, puta
si & ferro interfectus ille, & tu inimicus eius cum gladio cruento comprehensus es
in illo ipso loco, &c. Marius Victorinus in I. Rhetoric. Cic. Sed quod paullo
ante dixi, signum esse in eo quod fere solet fieri: vti que cum dico: ex timere ve-
nit,

nit, nam multus in calcetis pulvis est. & hominem occidit, nam cruentus est: ar-
gumentum facio ex his quae fere solent fieri. nam & qui ex timere venit, solet
fieri et puluerulentus sit: & qui hominem occidit, solet fieri ut cruentus sit. Causa
fam huiusce rei eleganter explicat Lucretius lib. IV.

Namque omnes plerumque cadunt in vulnus, & illam

Emicat in partem sanguis unde icimur icetu:

Et, si cominus est, hostem rubeo occupat humor.

PAG. XXXIV.

Πρὸς γὰρ τὸ πολλὰς κεφαλὰς κηρύσσασθαι, ἐ οὐσίαν ἀεὶ ἐκείνου πολλῶν.] Notavi su-
pra ad pag. XXI.

Καὶ γὰρ ἡ κεφαλὴ, ὡς εἶπεν, οἰκὸς ἐστὶ τῶν ἀσθησέων.] Sensus enim interpretes
ac nuntij rerum in capite, tanquam in arce, mirifice ad vsus necessarios
& facti & collocati sunt vt ait Tullius lib. II. de nat. Deor. & Plato in
Timaeo κεφαλὴν vocat τὴν ἀσθησέων καὶ ἰερώτατον οἰκον.

PAG. XXXV.

Περαίνου.] πλωτῆρος. Thucyd. & Iul. Poll. Suidas: ἀεὶ νέως, πῶς ἀεὶ τοῖς τῆς
ἐπιβάτας, ὅς δούλους.

Ὁ πύργος.] Legendum πύργος, vt emendauit eruditissimus Io. Bro-
daeus ad illud Bianoris epigrammatarij lib. I. Anthol. c. xxxiii.

Μὴ τὰ μὲν χρεμίσθοντα, ἐ ἐν ποσὶ πᾶσι πατεῖοντα

Τοῖχος, &c.

Τοῖχος dicitur lateri naui praepositus. Pollux lib. I. ὁ δὲ πύργος λέγεται
αὐτὸ καὶ τοῖχον ἄρχων. Idem: ὀνομάσθαι δ' αὐτὸ τοῖχον βιάνομιον καὶ δεξίον.

PAG. XXXVI.

Εἰ δὲ τις ἐπιρρησέει τῶν κεφαλῶν.] Scribendum, ἐπιρρησέει.

PAG. XXXVII.

Καὶ γὰρ οἱ ἄμοι ἀδελφοὶ εἰσιν ἀλλήλων.] Sic ipse sup. c. xxviii. καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ
ἀδελφοὶ εἰσιν ἀλλήλων.

Αμυγέρον γὰρ δὲ ἀργεῖα γυνῶνας καὶ διασώονται ἐπειδὴ μὴ παρὶ δὲ ὄν ἀσποδοσι τῶ
ῥωματα.] Arnobius lib. V. partem illum corporis per quam secus femineum &
sobolem prodere & nomen solet acquirere generi, eam longiore ab incuria liberat,
facit sumere habitum puriorem, & in speciem lenigari nondum durū atque stricu-
li pusionis. Mulier absente viro quasi ager incultus siluescit. Ouidius lib.
I. Amorum Eleg. IIX.

Aera nitent vsu: vestis bona quaerit haberi:

Canescunt turpi tecta relicta situ:

Forma, nisi admittas, nullo exercente senescit.

Catullus: Vt vidua in nudo vitis quae nascitur arua,

Nunquam se ex tollit, nunquam nitent educat vnam, &c.

Μαζοὶ μείζονες κηρύσσων ὀπίσθιον σημαίνουσι.] Ceres mammosa Lucretio
lib. IV. & Arnob: lib. III. & VI. Minutio Felici Ephesia mammis multis
& vberibus exstructa. eoque habitu in numis multis cernitur.

PAG. XXXIIX.

Χεῖρες βύπνοι καὶ κεφαλὴ βύπνοι σημαίνουσι, μάλιστα χροτῆρας καὶ τῶν δὲ δόντας

ἐν γήινω περιζωμένω.] Aristoteles lib. IV. de partibus animal. c.x. Ἀναξά-
γρως μὲν οὖν φησι, ὅτι τὸ χεῖρας ἔχον, φρονιμώτατον ἔστι τῶν ζώων τὸν ἀνθρώπον. Ἰ-
σοκράτης δὲ, ὅτι τὸ φρονιμώτατον ἔστι τῶν ζώων, χεῖρας ἔχον· τὸ λαμβάνειν γὰρ χεῖρες ὄργανόν
εἶσι. Isidorus Hispal. Orig. lib. XI. c. i. *Manus dicta, quod sit totius corporis mi-
nis. Ipsa enim cibum ori ministrat, ipsa operatur omnia atque dispensat; per eam
accipimus & damus.*

Ἔστι δὲ παλαιὰ διαίρεσις ἀμφοτέρων ἡδὴ.] eam diuisionem insinuauit cap. II.

Κοινὴ δὲ ἀμφοτέρων αἱ χεῖρες σημαῖοσι τέχνας.] Aristoteles lib. IV. de parti-
bus animal. ἡ δὲ χεὶρ ἕσπευ ἔστι οὐχ ἓν ὄργανον, ἀλλὰ πολλά. ἔστι γὰρ ὡσπερὶ ὄργανον
πρὸς ὄργανον, τὰς οὖν πλείους διαλαμβάνει δέξασθαι τέχνας, τὸ ὅτι πλείους ἔστι ὄργανων
χρησίμων τῶν χεῖρα ἀπέδεικται ἢ φύσις. Ipse Artemidorus supra, cap. XIV. χεῖρες δὲ
αἱ πρὸς ἐξῆς ἐπιλύται. Cicero lib. II. de nat. Deorum: *Quam uero artis, quā-
tūque multarum artium ministras manus natura homini dedit? & paulo post: iam
uero operibus hominum, id est, manibus cibi etiam uarietas inuenitur & copia.*
Pollux lib. II. καὶ τῶν ἰδαίους δακτύλοις κεκλιμένοι λέγουσιν· οἱ μὲν καὶ τὸν ἀειδμον,
ἐπὶ πάντε· οἱ δὲ καὶ τὸ τῆ ῥέα παύσασθαι τῶν ἰσοκράτη· ὅτι καὶ οἱ τῆς χροῦ δακτύλοις τῆ χροῦ
καὶ πάντων ἐργάζονται. Scholiastes Aristophanis ad illud ex Auibus: τὴ δὴ τὰ πόδες
οὐκ αὐτὸ ἐργάζονται; — ὡς δὲ τῶν παροιμιῶν, inquit, τὴ δὴ τὰ χεῖρες οὐκ αὐτὸ ἐργα-
ζάσθαι; Arnobius lib. III. *manus ministras operum, articulis, digitis, & inibi-
tium mobilitate tractabiles.* Horapollon in hieroglyphicis: ἀνθρώπον φιλοκλήτην βυ-
λάμοιο σημαίνει, χεῖρα ἀνθρώπου γράφουσι· αὐτὴ γὰρ ποιεῖ πάντα τὰ κτίσματα. Isido-
rus Orig. XI. *absuēde manus etiam ars vel artifex, unde & manus pretium di-
cimus.* Virgilius I. Aeneid.

Quale manus addunt ebori decus —

Seruius: *manus, vel artificis, vel ars ipsa.* Martialis lib. IX. epig. IX.

Pocula Mentorea nobilitata manu.

Sic Propertius ut sup. notauimus,

Sive ebore exactae seu magis aere manus.

Varro lib. IV. de ling. Lat. *Quae manu facta sunt, dicam de victu, de vestitu,
de instrumento, & si quid aliud uideretur his aptum.* Idem: *quod manu factum
erat, & datum pro eo, manupretium, à manibus & pretio.* Glossarium: *Χρῶν
μυδός, manupretium.* Item: *Manupretium, γροθίσσον.* Tertulliani etiam locus
de operibus intelligendus est, lib. de Idololatria cap. V. *eundem praecepisse
dicunt secundum suum exemplum, ut manibus unusquisque operetur ad victum. Si
hoc praeceptum ab omnibus manibus defendatur, credo & fures balnearios mani-
bus suis viuere; & ipsos latrones manibus agere quo uiuant. item falsarios utique
non pedibus sed manibus operari malas litteras. histriones uero non manibus so-
lis, sed totis membris victum elaborare.*

Χεῖρες οὐ φαίειν ἔστιν ἡ αὐτῆς χεῖρες λέγουται.] Suidas: *Χεῖρα, τὸ χροῦ γράφον.* Iu-
lius Pollux lib. II. *Χεῖρας δὲ ἐν τῶν ἰσοκράτη ἀποφρονος, καὶ τὸ ἰσοκράτη πολλῶν ὀνο-
μαζόμενον χροῦ γράφον, χεῖρα ἀνθρώπου εἶπεν, οὐτὶ τῶν αὐτῆς χεῖρα διωκτὴν ἀρνησάσθαι.*
Cicero lib. VII. Epist. ad Atticum: *Alexidis manum amabam, quod tam
prope accedebat ad similitudinem tuae litterae manum non amabam, qui indica-
bat te non uilere.* Idem: *Statilius agnouit manum & signum suum.* Sic & apud

Iurifconsultos, manus, pro chirographo l. XV. D. de Probationibus, &
metatorum manus, pro metatoria pagina l. i. de metatis & epid. lib.
XII. Cod.

Ἐπεὶ μὴ αὐτοὺς πύτων.] Scribe, ἐπειδὴ ἀδύ τ.

Λόγος δὲ, ἐπὶ αἵμα τῶν λόγους αἱ χεῖρες κινουῦνται.] Horapollon hieroglyf.
XXVII. τὸ λέγειν σημαίνοντες, γλώσσων ἢ χεῖρα ἰσοκράτη γράφουσι. τῆ μὲν γλώσση,
τὰ πρὸς ὅτι τὸ λόγον φέρειν δεικνύουσιν· τῆ δὲ χεῖρι, ὡς τὰ τῆς γλώσσης βουλήματα ἀ-
νύουσιν, τὰ δὲ πρὸς. possunt etiam referri ad mentem Artemidori ea qua de
gestu rhetores tradunt. videatur Curius Fortunatianus sub finem
lib. III.

PAG. XXXIX.

Οὐκέτι γὰρ αὐτὴ τὰ ἔργα περιζωμένω ἔστι χροῦ, οὐδὲ πυκνωμένης τῆς ἐπιφανείας, ἐι-
κὸς αὐτῆς ἢ πείρας ἀσφαλείας.] Pellis quae occalluit, densior est; ideoque
nec pilos emittit. Hippocrates lib. de natura pueri: *σημαίνει δὲ ὅτι ἐν τοῖς ἀ-
εριστάτοις τῆς ἐπιδερμίδος φύονται αἱ πείρας, εἰ τις ἐθέλοι ἐπιθεῖναι τῶν ἐπιδερμί-
δα, & φυκταίνας μόνον ποιῆσαι καὶ ὑγιᾶσαι, πυκνὴ γυμνομένη ἢ ἐπιδερμὶς καὶ τῶν ὑγιᾶ-
ται πείρας οὐκ ἐκφύεται.*

PAG. XL.

Δεινὸν δὲ πᾶσι τὸ ἰσὺ πινος κατανοεῖσθαι τὰ ἀσάχηρα· πρὸς ἡμῶν γὰρ πινυρῶν &
δικῶν ἐπιμαζῶν σημαίνει, & τὰ κρυπτά ἐλίχθη.] Reorum viscera nudari dici-
mus cum intima & secreta negotiorum aperiuntur. & caussae viscera
dixit M. Tullius lib. II. de Orat. *haec autem in dicendo non extrinsecus aliunde
quaerenda; sed ex ipsis visceribus caussae sumenda sunt.*

Ἡ καρδία γυναικῶν σημαίνει ἀδρός ἰδνός, ἀδρῶ δὲ γυναικὸς ἰδνός· ὅτι τὸ πῶ
ὄλλω τῆς ἡμῶν ἔστιν ἀδρῶν, καὶ τὸν θυμὸν τῆς ἰδνός & τὸ πνεῦμα.] Plinius lib. XI.
cap. xxxvii. *cor prima domicilia intra se animo & sanguini praebet.* Hippo-
crates lib. αὐτῆς ἀδρῶν: πνεῦμα ἢ καρδίη ἔχει θερμὴν ἔοδος μάλιστα ἔστι ἐν τῆ αὐ-
τῶν.

Χολὴ δὲ τὸν θυμὸν & χροῦμα.] Isidorus Orig. XI. *Fel appellatum quod sit
folliculus gestans humorem qui vocatur bilis.*

Κοιλία δεινέται σημαίνει, ἐπὶ καὶ πολλῆς βίας ἀπαιτεῖ ἔσθαι.] Venter quasi cre-
ditor, exigit nec moras patitur. Plinius lib. XXVI. c. viii. *Alius pessimum
corporum vas instat ut creditor, & saepius die appellat. huic luxuria conditur:
huic nauigatur ad Phasin: huic profundi vasa exquiruntur. & nemo uilitatem eius
aestimat consummationis foeditate.*

Τὸ ἀδρῶν εἶνε γροθῶν· ἐπὶ τὸν ἀσπρηματικὸν ἐπέχει λόγον.] Martialis parentem
omnium vocat, lib. XI. epigr. xvi.

Nec per circuitus loquamur illam

Ex qua nascimur omnium parentem,

Quam sanctus Numa mentulam vocabat.

Ἀδελφοῖς δὲ καὶ πατρὶ τῶν καθ' αἵμα πρὸς ἡμῶν.] Scribe, & πᾶσι τ. καθ' αἵ. τ.

PAG. XLI.

Διὸ ἀδρῶν πρὸς πινὸν καλεῖται] Suidas: *καλεῖται δὲ πρὸς πινὸν ἀδρῶν & τὸ
ἀδρῶν.* Sic Martiali, virilitas, lib. IX. epig. vii.

Virilitatis damna moeriet ereptae.

δε Αρνόβ. lib. v. *Virilitate rigoris visa sumit animū mitiorem.* Sic etiā *virilia.*

Εἶδον δὲ καὶ ἐν Κυλλωνῇ Ἰννοέβριος Ἑρμοῦ ἀγάλμα οὐδὲν ἄλλο ἢ αἰδοῖον δεδημιουργηδόν λόγῳ πρὶ φυσικῶ.] Pausanias sub finem Heliacorum. Σὶων δὲ ἵεσθ' ἐν Κυλλωνῇ Ἀσκληπείου, τὸ δὲ Ἀφροδίτης ἔστι. τὸ Ἑρμοῦ δὲ τὸ ἀγάλμα, ὃν οἱ ταύτη ἀεισώως θέουσι, ὁρδόν ἔστι αἰδοῖον ἔστι τὸ βάθρον. naturalem vero effingendae huiusmodi statuæ rationem quam Artemidorus innuit, bene explicat Plutarchus lib. εἰ κρησβύβ. περιβύβ. extremis verbis: διὸ καὶ ἔστι Ἑρμοῦ τῶν κρησβυτέρων, ἀρχαῖος καὶ ἀποδὸς, ἐντέλειός τε δὲ τῶν μοειῶν δημιουργοῦσαν, ἀνιπιδυροῖσι ἔστι γερρότων ἐλάχιστα δεῖσθαι ἔστι τὸ ἱεμεῖος ἐργασμάτων, ἐκείνῳ τὸν λόγον ὁρδόν ὡς κρησβύβ καὶ γόνιμον. ἔχουσι. Phurnutus in Mercurio: ἀρχὴ δὲ καὶ ἀποδὸς, ἐπεὶ οὕτω ποδῶν οὕτω χερῶν δεῖσθαι κρησβύβ τὸ ἀνείναι τὸ κρησβύβροι αὐτῶν, οἱ δὲ ἀρχαῖοι, τῶν μὲν κρησβυτέρων καὶ Ἰννοέβριος ἔστι Ἑρμοῦ, ὁρδὸν ἐποίησεν τὰ αἰδοῖα ἔχοντες. τῶν δὲ νεώτερον καὶ ἀρχαῖοις, ἀνεμεικτοῖς. παλαιῶν τε οἷον ἐν ταῖς κρησβυτικαῖς ταῖς ἢ λιπύρας γόνιμος ὁ λόγος καὶ τελευτῆς ἔστιν.

Ὅτι μῆδεα καλεῖται τὰ βουλοῦματα καὶ τὰ αἰδοῖα.] Suidas: Μῆδεα τὰ βουλοῦματα καὶ τὰ αἰδοῖα. in veteribus Glossis ubi scribitur, Μῆδεα, Ἀνοησία, legendum, Μῆδεα, Ἰννοησία. nam in ms. legitur, Μῆδεα, testiculi, pudenda. Venus φιλομείδης, ὅτι μῆδεαν ἐξεφασάνη, vt ait Hesiod. in Theogon. Homerus Ἰλιάδ. Γ. Scholiastes: φιλομείδης, ἢ φιλόμελως καὶ ἰλαρὰ καὶ Ὀμηρον· καὶ δὲ Ἡσίοδον, ὅτι μῆδεαν ἐξεφασάνη, ὃ ἔστι ἔστι αἰδοῖον. Videatur Clemens Alexand. in Protreptico.

Αἰδοῖον ἀνάλκων καλεῖται, καὶ τῆς ἀνάλκων ἔστι σύμβολον.] Ipse Artemid. cap. LXXV. καὶ οὕτω συμβήσεται τὸ ἀνδρὸς τὸ ἀνάλκων· τὸ δὲ καὶ τὸ αἰδοῖον καλεῖται. Suidas: Ἀνάλκων, οὕτω καλεῖται τὸ αἰδοῖον, ἐπεὶ τῆς ἀνάλκων ἔστι σύμβολον. οἱ δὲ κρησβύβ ἀκλήν ἐβάρησαν ἐκ τῆς ἀνάλκων, ἀπὸ τῆς δὲ ἀνάλκων. Ἰσχυρὸς δὲ ἀνάλκων τὸ δεσμοπύριον καλεῖται.

Αἰδώς γὰρ καὶ ἐπιμύια καλεῖται τὸ αἰδοῖον. [Αἰδοῖα Latini vocant, pudenda, & verenda siue reuerenda. Arnobius lib. V. obiectanturque partes illae quas pudor communis abscondere, quas naturalis verecundiae lex iubet, quas inter aures castis sine venia nefas est, ac sine honoribus appellare praefatis. quidnam, quae so, spectaculi? quid in pudendis reuerendisque Baubonis, quod feminei sexus Deam, atque consimili formatam membro in admirationem conuerteret? Vetus Glossarium: αἰδοῖον, pudimentum, pudendum, penes.

Καὶ ἔστι ἕως ἰσομέλως πείρα ἔχει.] Aufonius in Gripho.

— *tria nomina nobiliorum.*
Iuuenalis Sat. V.

Μῆρον δ' ἐπὶ λέγει Ἰννοέβριος τῶν πλοισίων ἀνδρῶν.] Legendum vt emendauit If. Casaubonus μῆρον δὲ πάλαι Γ. nec audiendus interpret.

PAG. XLII.
Καὶ γὰρ ὁ κέλευτος γένου πὲρ ἐστὶ καὶ σφραγῆ γίνεται.] Vetus Glossarium: σφραγῆ τὸ ἕλκος, fistula. Corn. Celsus lib. V. id nomen est ulceri alto, angusto, calloso. Plinius lib. XXV. c. xii. fistulae quoque in omni parte serpunt medicorum vitio

male scētis corporibus. Cornelius Nepos in T. Pomponio Attico: subito tanta vis morbi in vnum intestinum prorupit, vt extremo tempore per lumbos fistulae puris erumperent. Exstat apud Hippocratem liber περὶ σφραγῆων.

Πλείοσι γὰρ ποῖοι χρεῖσται τῆς νεῶς ἐρεωμεδύνης.] naues instar vernium multigradae Lycophron:

— αἱ δὲ παρνεοκτόνοι ἦσαν
Ἰουλοπέροι θεῖον δῶπες ἀπὸ δαίμων.

Homerus nauem ποῖοκτόνοι vocat. Pollux lib. I. λέγει δ' αἱ τῆς ναῦς, καὶ ποῖα θαλάσσια καὶ ἰχθυώματα. nimirum remis quasi pedibus nauis graditur, est veluti equus ligneus. Plautus Rudente

Nempe equo ligneo per vias caeruleas
Estus νεβταε

Palaephatius in Bellerophonte Pegasum non equi sed nauigij nomen fuisse ait: πλοῖον κελεύσασαι μακρόν, ἐκλήθη τὰ κρησβυτικὰ χεῖρα. ὄνομα δὲ λέω τῶν πλοῖων πηγάσας, ὡς καὶ τῶν ἑκαστῶν πλοῖων ὄνομα ἔχει. μάλλον δὲ δοκεῖ πλοῖον, ἢ ἵππου ὄνομα εἶναι πηγάσας. Idem, qui vulgo Pelopis equus dicitur nauem fuisse adfirmat. ῥητοῖον οὖν ἐπὶ Πέλοψ ἦλθεν ἔχων πλοῖον· ἐργασασθαι δὲ ἔστι τὸ πλοῖον, ἵππου ὑποπέροι.

Συνέβη αὐτῶν εἰς ἀνθίαν καὶ ἀδικασίαν.] Obsēruare hunc locum viri doctissimi Isac. Casaubonus Animaduers. in Tranquil. & I. Lipsius lib. II. Elector. c. xv. ad illud Sueton. in Tiberio. c. lii. vno ex his equestris ordinis viro & in antliam condemnato. qui locus sic olim ἐ veterib. lib. à magno illo Turnebo emendatus fuerat, lib. XIV. Aduers. c. xvii.

PAG. XLIII.

Θάπρον γὰρ καὶ ὡς εἶπεν ἐκ πυρὸς ἀρπάξουσι τὰ σκίλη.] alludit ad paroemiam, ὡς ἔστι πυρὸς ὄρεσται. Chrysofomus Panegyrico IX. de SS. Bernice & Profdoco: ἐν γὰρ μόνον ἀποδύζουσι, ὡπὼς τὸ σῆμα πὲρ ἐαυτῶν κρησβυτικῶν τῆς φλογός, καὶ τὸν τὸ πυρὸς φερέσται ἀρόμον μὲν πολλῆς ὄροντα τῆς τρεῖς ἀρχῆς.

Νῶπα δὲ καὶ τὰ ὀπίσθια Πλούτωνος καλοῦσιν ἔστι.] nam in diuisione patrimonij Ioui plagam orientalem, Plutoni occidentalem obtigisse fabulantur.

PAG. XLIV.

Αἰεὶ δ' ὀπλοτέρων ἀδερῶν φρένες ἠρέδονται.] Homeri versus Iliad. Δ. Idem odyss. H. Ἑρξέμεν. αἰεὶ γὰρ πὲρ νεώτεροι ἀφραδέουσι.

Ὡς γὰρ ἐπιτοκῶν οἰκουροῦσιν αἱ γυναῖκες.] D. Paullus. epist. ad Titum mulieres esse vult οἰκούροις, ἀρχαῖος, ὑποτασσάμενος τῶν ἰδίοις ἀδερῶσι. Mulierem οἰκουρον esse oportere significabat Phidias per testudinem domi portā. celebratur enim inter eius opera Vrania Venus, ἢ τῶν ἐτέρω πρὸς ἔστι χεῖρας βέβαιος, vt refert Pausanias Heliac. II. Τὴν Ἡλείαν ὁ Φειδίας Ἀφροδίτῃ ἐποίησε χεῖρας παρθεῖναι, οἰκουρίας σύμβολον τῶν γυναῖκων καὶ σωπῆς. Ideoque Plutarchus ἐν γαμικ. κρησβυτικῶν. moris fuisse ait Aegyptiis mulieribus calceis non vti. τῶν ἀργυρῆων ὑποδύματα χρεῖσται πάτερον οὐκ ἴδω, ὅπως ἐν οἴκῳ διημερῶσται. Inter personas comicas notat Iul. Pollux οἰκουρὸν κρησβυτικῶν.

PAG. XLV.

Σιδηρεὺς γὰρ λέγουσιν τῶν πολλὰ κακὰ ὑποδύοντα.] Suidas: Σιδηρὸς ἀνθρώπος, καὶ

πολλὰ ὑπερβίων κακὰ. Antipater lib. I. Antholog.

Ταύρου βαβῶν τίοντα καὶ σιδαιρέως
Ἀπαιτῶς ὄμοις.

Γεωργίῳ ἢ ἀσπίρει ἢ ἀροτραίῳ ἢ φυτεύειν ἀγαθὸν τῆς γῆμαι προσημεύουσιν.] Matrimonium agriculturae imaginem quandam esse notavi ad Phaedri fab. XLII. Plutarchus in praeceptis coniugalibus: ἱερώτατος ἔστιν ὁ γαμήλιος ἀσπίς & ἄροτρος ἐπὶ πείθειν πεκνώσει. καλῶς τὴν Ἀφροδίτην ὁ Σοφοκλῆς ὄκαρπον Κυθέρειαν προσσηγύροσε.

Κελδαὶ δὲ θυγατέρες, ἐξαμβλώματα.] hic aliquid deesse suspicatur Isac. Caesaubonus. & quidem certe legendum mihi videtur κελδαὶ δὲ θυγατέρες, ὁσπερ αὖ δὲ ἐξαμβλώματα. aut, quod minus placet, κ. δὲ θυγατέρες καὶ ἐξαμβλώματα.

PAG. XLVI.

Ἰατρὸς δὲ ἰδίῳ χαλεπώτατον ἀπάντων.] Martialis lib. VI. Epigr. LIII. de subita morte Andragorae,

Tam subitae mortis causam Faustine requiris?
In somnis medicum viderat Hermocratem.

Χρυσόχοϊν δὲ πανουργίας σημάδι δὲ τὰ ὑποκείμενα ἔσθ' ἰάν.] Aurifices vtuntur argento viuo rerum omnium veneno, vt ait Plinius lib. XXXIII. cap. VI. Est & lapis in his venis, cuius vomica liquoris aeterni argentum viuum appellatur, venenum rerum omnium. excst ac perumpit vasa, permanens tunc diu. omnia ei inmatant praeter aurum: id vnum ad se trahit. ideo & optime purgat, ceteras eius sordes exspuens crebro iactatu fictilibus in vasis: ita vitium abiectis, vt ipsum ab auro discedat.

Καὶ τῆς ὑποπεπλεγμένης ὁμοιῆς.] contortuplicata monilia. Sic in sua officina Vulcanus apud Homerum recenset Πορπᾶς τε γαμψαῖς δ' ἔλικας τε καὶ ὄμοις.

Χόρμιον τῆς γῆμαι βουλομένην θύουσι γυναικὶ σημάδι, δὲ τὰς φύσας, συμπτέουσι τῶν.] Συμπνεῖν, conspirare: idem velle atque idem nolle. quasi fiat in matrimonio quod Pythagoras in amicitia voluit, vnum è duobus; vel potius quod Deus iussit, in vna carne vna anima.

Μαχημὸν δὲ δὲ τὰς σφύρας, ἢ χόρσι τῶν.] Poterat Artemidorus in bonam etiam partem hoc interpretari. ὡσπερ αὖ φησὶ γόσι δύο σύμφωνοι λεφθῶσι, τὸ βαρυπύρου γίνεταί τε ἄγιος, οὕτω πάσα προσέξις ἐν οἰκίᾳ ὠφρονούσῃ προσέπεται μὲν ὑπ' ἀμφοτέρωσιν ὁμοουσίαν, ἐπιφαίνῃ δὲ τὴν τῶ ἀιδρόν ἢ γαμῶν ἢ καὶ προσαιρέσει. Plutarchus ἐν γαμικῶν ὁμοιῶν.

PAG. XLVII.

Φοβοῦνται γὰρ ἄμα καὶ ποιοῦσιν οἱ μαθητῶντες.] Aufonius Protreptico ad nepotem Aufonium,

Tu quoque ne metuas, quamuis schola verberet multo
Increpet, &c.

Prudens vero Quintiliani monitum lib. I. Institut. orator. c. III. in aetatem infirmam & iniuriae obnoxiam nemini debere nimium licere. Caedi vero discentes, inquit, quanquam & receptum sit, & Chrysis non improbet,

minime velim, quia deforme atque seruile est: & certe, quod conuenit si aetatem mites, iniuria.

PAG. XLVIII.

Χρὴ γὰρ πὸν ἔφησον ἐν τῇ χλαμῶδι & τὴν δεξιᾷ ἀνελημμένῳ ἔχειν, δὲ τὸ ἀργυρῶ μὴ ἔσθ'.] Delenda negatio. Sic enim apud Suidam hic locus legitur: μόνος δὲ ἐλθούσις ἐφίπσιν ὁ νόμος ἐφίπσιν ἔχειν δὲ πὸν ἔφησον ἐν τῇ χλαμῶδι τὴν δεξιᾷ ἔχειν ἀνελημμένῳ δὲ τὸ ἀργυρῶ ἔσθ' εἰς ἔργα & λόγους εἰς ὁμαυτὸν, καὶ μὴ προσεῖναι τὴν χεῖρα.

Ἐν δὴμοι γὰρ χεῖρ ἔσθ' πὸν ἔφησον.] Suidas: ἐν δὴμοι δὲ χεῖρ ε. τ. ε. Id vnum ephelis curae erat vt populo maxime grati essent. Atys apud Catullum

Egone à meà remota haec ferar in nemora domo?

Patria, bonis, amicis, genitoribus abero?

Abero foco, palaestra, stadio & gymnasiis, &c.

Καὶ εἰ μὲν ἢ χλαμῶς εἴη λαοκῆ, &c.] Notauit hunc locum Hadrianus Turnebus lib. XI. Aduers. c. VI.

Ἐφίπσια κανῶν ἔστιν ὀρθοῦ πρὸς & ὑποῖς.] Haec etiam reperiuntur apud Suidam.

Οὐδὲ γὰρ εἰς μακρὰν ὁ ἔφησος ἔσται δόξ'.] Donatus in Andriam: ἐφίπσια prima pars adolescentiae, & extrema pueritiae. Suid. ἐφίπσια, νέτις, ἢ ἀκμὴ τῆς ἡλικίας.

Τροχὸν ἐλαύνειν.] Vetus Glossarium, Trochus rotae genus ad ludum ludentium rota. Graecanicum ludum fuisse docet Horatius lib. III. Carm. od. XXII.

— nescit equo rudis

Haerere ingenuus puer,

Venarique timet ludere doctior

Sen Graeco iubeas trocho,

Sen malis vetita legibus alea.

Pueros aleas fugere, trocho ludere iubet Dionysius Cato. puerilem enim fuisse ludum declarant etiam ista, Martialis lib. XIV. epig. CLXVIII.

Inducenda rota est, das nobis vile munus:

Iste trochus pueris, at mihi canthus erit.

Sequenti epigrammate trochus belle depingitur:

Garrulus in laxo cur anulus orbe vagatur?

Cedat vt argutis obuia turba trochis.

& epigramm. XXII. lib. XI.

Lydia tam laxa est, &c.

Quam celer arguto qui sonat aere trochus.

atque hinc explicandus Propertij versus Eleg. XIV. lib. III.

Increpat & versi claus adunca trochi.

versatus enim & agitatus à pueris trochus vna cum clauē adunca siue anulo illo laxiore garrulus erat & argutus, ita vt sonaret & increparet, adeoque turbam quasi summoueret. Caue autem putes Trochum à Iuuenale per Lacedaemonium orbem significari. nec enim adfentior viro

magno qui lib. XXIV. Aduerf. c. xxviii. hoc putauit, ait enim Iuuenalis, pauperem non facile in libidinem accendi; & postquam multa lasciuiae luxuriaeque incentiua recensuit,

Non capit has nugas humilis domus, inquit, audiat ille
Testarum crepitus cum verbis nudum olido stans
Fornice mancipium quibus abstinet; ille fruatur
Vocibus obscenis, omni que libidinis arte
Qui Lacedaemonium pyzimate lubricat orbem.

diues scilicet qui in marmor Lacedaemonium expuit, qui per marmoreum pauimentum incedit. Sed haec alea est, Trocho iterum ludamus. Trochos idem fuisse videtur atque Βέμβιξ. Sane non absimiles fuisse lusus docent ista ex epigram. Callimachi in Pittacum

Οἱ δ' ἄρ' ὑπὸ πληγῆσι θοαὶ βέμβικας ἔχοντες,
Ἐσρεφον ὄρεϊν πύδες οἱ σφιδῶν.

Scholias. Aristoph. ad Vespas & Aues, cuius verba sic emendata leguntur apud Suidam: ἔσι δὲ βέμβιξ ἐργαλεῖον ὁ μάλιστα ἐσρέφουσιν οἱ πύδες, ἢ πυγνίον ἢ πύδων, ὡς Ἐσχρος, ἔς μάλιστα διακόμβρος ἐσρέφεται. Bembix proprie Turbo, qui eleganter describitur VII. Acneid.

Ἀρπασὸν δὲ.] Harpasti mentio frequens apud Martialem: Harpasto raptim luditur, estque ludus coelestis, οὐρανια παιδίσι. Iulio Polluci: ὁ μὲν ἀνακλάσας αὐτὸν ἀπορρίπτει πῶν σφάισεν εἰς τὸν ἕρποντα πῆς δ' ἴω ἀμυδροῖς φιλοπνία πρὶν εἰς γῆν αὐτῶν ἐμπεσὶν ἀρπάσαι.

Ἔοικε γὰρ ἢ σφάισα ἔ τὸ ἀρπασὸν ἐπιπέσει.] Naeuius Tarentilla:
— quasi in choro pila

Ludens datatim dat se & communem facit:
Alium tenet: alij nutat: alibi manus
Est occupata: alij perpellit pedem:
Alij annulum dat spectandum a labris. &c.

Ἀρπῆρες.] Legendum ἀρπῆρες. Martialis lib. XIV. epigr. XLIX.
Quid pereunt stulio fortes altere lacerti.

& lib. VII. epigram. LXVI.
Alicuas agili rotat lacerto.

PAG. XLIX.

Θύλακοι δὲ καὶ σφαιρίδες, ἔ ὑποδήματα.] Suidas: θύλακοι, καὶ σφῆνες, ἔ ὑποδήματα. γυμνασίων εἶδη. Glossae: θύλακος, follis. Martialis

Folle decet pueros ludere, folle senes.

Κάρυκος Paullo Aeginetae lib. IV. c. I. ἔ γυμναζέσθω ποικίλως, τὰ μὲν ἀφαιρούμενος, τὰ δὲ πλέον ἀγῆτρσι τε καὶ καρύκησιν χρωδόμενος.

Σφαιρίδες.] Scribe, σφῆνες, vt est in Suida. fortasse autem erant pilae paganicae. Martialis:

Haec quae difficilis turget paganica pila,
Folle minus laxa est, & minus acta pila.

Σάλπηξεν δοκίη σάλπηξι πῆ ἱερα.] Suidas: Σάλπηξ, ἱεραπικὸν πῶν ὄργανον. ἱερεῖς γὰρ ἐρχόμενοι πῆ σάλπηξι. Pollux lib. IV. ἔσι δὲ π καὶ πημπικὸν ὅππιν πομπῆς, καὶ ἱερουρ-

ἱεραπικὸν ὅππιν θυσίας.

Καὶ γὰρ ἐν πολέμοις συναρὰ πῆς ἐσκορπισμένοις.] Tuba enim signa militaria dantur: vnde in Tacticis saepe occurrit illud, σημάδιαι πῆ σάλπηξι.

Σύβικται γὰρ ἐξ ἴσπεο ἔ χαλκοῦ.] Pollux lib. IV. Σάλπηξ, τὸ μὲν ὄργανον τερψικόν· τὸ δὲ ἄμμα ὀρθάει πῆ ἔ καμπύλη. ἢ δὲ ὕλη, χαλκός ἔ σίδηρος. ἢ δὲ γλῶττα, ἴσπην.

Σάλπηξ δὲ σάλπηξι σάλπηξεν.] Glossae veteres: σάλπηξ ἀσπερῆς, classica. Καμπύλη σάλπηξ. Polluci sup.

Δύλοις ἔ χελεῖν τῶν δεσποσῶν ἐλευθεροῦ. ἀλλὰ ἀσφαλισμένους ἐλευθεροῦ θύσαι λέγει.]

Serui ad pileum & libertatem vocabantur ἔ χελεῖν τῶν δεσποσῶν, in seditione, aut urgente aliqua necessitate, aut publica utilitate exigente. Seneca lib. VI. Epist. Dicat nunc aliquis me vocare ad pileum seruos & dominos de fastigio suo deuicere. Sic apud Liuium lib. III. seruos ad libertatem Ap. Herdonius ex Capitolio vocabatur, se miserimi cuiusque suscepisse causam dictitans, vt exulsio iniuria pullos in patriam reduceret, & seruitutis graue iugum demeret. Sic apud eundem lib. XXIV. ad premendas obsidione Syracusas serui ad pileum vocati, carcere vinciti emissi. & apud Suetonium Octauius August. xx seruorum cto manumissis & ad remum datis, portum Iulium apud Baias, commisso in Lucrinum & Auetnum lacum mari, effecit.

Ἀυλεῖν δὲ ποθητοῖς αὐλοῖς.] Pollux: πρὸς παιάνας δὲ οἱ ποθητοὶ αὐλοὶ. πλείους δὲ αὐτοῖς ὠνόμαζον· ἢ ὕλοισι δὲ τὸ ἄχρον αὐλήμα τὸ ποθητόν.

Καταγακτεῖον.] L. κατὰκτεῖον.

PAG. I.

Τὰ μὲν πῆς παλαιᾶς κομωδίας.] Veteris comoediae meminit Horatius in Arte Poët.

Succesit vetus his comoedia, non sine multa
Laude, sed in vitium libertas excidit.

quid autem inter veterem ac nouam sit discriminis docent excerpta illa è veteribus Glossographis Graecis praefixa Aristoph. comoediis.

Σχημματα καὶ παραχῆς.] Suidas: κομωδία, σκώπτην. Κομωδία, ὕβρις, ἀστυρμολί, ἐμπαιγμάτα.

Σχημματα ἔ παραχῆς καὶ εὐσεῖς καὶ ἀρχαιολογίας σημαίνει.] Aristoteles lib. de Poëtica cap. v. Κομωδία ἔστι μίμησις φαιλοτέρων μὲν, ἢ μὲν ἔστι καὶ πῶσαι κανίαι, ἀλλὰ τὸ ἀρχαῖον ἔστι τὸ γλοῖον μῶσις. πῆ γὰρ γλοῖον ἔστι ἀμύρονημα πῆ ἔ ἀρχος αἰώδουτος, ἢ φηραπικόν.

Ἰππὸν κέλητα ἐλαύνει.] Homeri Scholiastes Iliad. O. κελήξεν, ἴππιν κέλητα ἐλαύνει· κέλης ὁ μονάμυξ, ὡς τὸ κέλην, τὸ βαδίξεν. Suidas: Κέλης ὁ μόνος ἴππος, γυμνός.

Ἰππος γὰρ ζωαγὸν μὲν καὶ ἐραιδρὴν τὸν αὐτὸν ἔχει λόγον.] Ipse Artemidorus lib. IV. cap. XLIX. ὁ μὲν γὰρ ἴππος πῶν ζωαγῶν ἐσημαίνει. Sic Anacreon puellam Threiciam quae nondum subacta ceruice iugum ferre didicerat, pullo equino comparat.

Πῶλε Θρηίκην, &c.

AD ARTEMIDORI

Νῦν δὲ λειψάδας τε βόσκεις,
Κοδρά τε σκιρτώσα πάγεις.
Δόξιν γὰρ ἵπποτέρην
Οὐκ ἔχεις ἐπιμυδάπτω.

eademque tralatione dixit Quidius lib.II.de Arte,
Cum mora non tuta est, totis incumbere remis
Vtile, & admissio subdere calcar equo.

& lib. III.

Tu quoque cui rugis uterium Lucina notavit
Vt celer auersis utere Parthibus equis.

permulta apud poetas huiusmodi nequitiarum exempla.

Τὸν ἐλαπίθεα βασιλέα.] In veteri epigrammate Graeco Nautis cui nomen
Ἐπίθεα, αἰτ,

Ἐλθόντα δέχομαι, πάντα βασιλέω ξένου.

Ὀμοιοι δὲ ὄντι & πλοῖον.] Suidas : κελήποι μικρὸν πλοιάριον, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶ κέ-
λης ἵππου.

Ἄλλο μὲν γὰρ ἵππος.] Scribe, ἀλλὰ μὲν γ. ἴ. vel potius, ἄγος μὲν γὰρ ἴ.

Ἡμεῖς δὲ τὸ Ποσειδάνα Ἰππιον κελοδέρ.] Suidas Ἰππιος, ὁ Ποσειδών. Phurnau-
tus : Ἰππιος δὲ ἀπὸ τῶ παλαιῶν τῶν δὲ θαλάσσης ὄδον ἔξ, κατὰ τὸν ἵππου ἡμῶν τῆς
ναυσι χειρῶν. Sed aliam huius epitheti causam esse autumat Pausanias
in Achaicis : ἀνομοίωται δὲ Ἰππιον τὸν θεὸν κείνοισι μὲν ἄν τις ἐπ' ἀγῆρας ἄλλας
ἐγὼ δὲ διρετῶν ἵππικῆς ὄντα ἀπὸ πούπου χεῖν καὶ τὸ ὄνομα εἰσεῖλω.

Φημὶ δὲ ἀγαθὸν ἐλδοθήρας γυναῖξιν, ἅμα καὶ παρθένοις πλοισίας, τὸ δὲ πόλεως
ἄρμα ἐλαυνειν. ἀγαθὰς γὰρ ἱεροσωίας αὐτῆς ἀειποιεῖται.] Sacerdotes feminas
carpento per urbem vehi solitas observavit Hadr. Turnebus lib. XI. Ad-
uerf. cap. vi. ex hoc Artemidori loco, qui & his Taciti verbis ex Annal.
XII. confirmari possit. *Suum quoque fastigium Agrippina extollere altius, car-
pento Capitolium ingreditis qui mos sacerdotibus, & sacris antiquitus concessus.*

PAG. II.

Ἀγαθὰς ἱεροσωίας.] Sic Gallicè dicimus, *bons benefices.*

Γεεὶ πεντάβλου.] Festus : *Pentabulum antiqui quinquertium dixerunt. id au-
tem genus exercitationis ex his quinque artibus constat, iactu disci, cursu, saltu,
iaculatione, ludatione.* Videatur Pollux lib. IV. & c. I. lib. I. Antholog.

Ἐπίθεα δὲ ζυγίας πινᾶς ἢ δαπαῖας ἀειφόροις, ἢ ἐξοδησμοῖς πινᾶς ἀειφῶν γυμνῶν, δὲ
τὸν δισκον, ὃς χαλκῆος ὢν ὄψ' ἄρῶν ἀπορρίπτεται.] Aes suum scilicet opesque suas
proiiciunt, qui δαπαῖας ἀειφόροις faciunt. Discus autem aereus fuit. Martial.
epigr. CLXIV. lib. XIV.

Splendida cum volitent Spartani pondra disci,

Este procul pueri, sit semel ille nocens.

Διὰ τὰ πηδύματ' αὐτῶν τὴν ἀγῆρας.] Aristoteles sectione V. Problem. IX.
ὁμοίως δὲ πούπου καὶ ὁ πέπυθλος, ἀεὶς πῆς ἀγῆρας καὶ ὁ δέων ἀειφῶν, ἀεὶς πῆς
χεῖρας. διὸ ὁ μὲν μᾶλλον ἀλλεται ἔχων, ἢ μὴ ἔχων ἀγῆρας. ὁ δὲ, δαπῶν. διὸ ἀειφῶν,
ἢ μὴ ἀειφῶν.

Ὁ δὲ δίαυλος τὰ αὐτὰ τῶν σαδῶν σημαίνει.] Iulius Pollux lib. III. Δίαυλος, καὶ ὁ

ONEIROCRIT. NOTAE.

ἢ δίαυλον ἀγανίτης, καὶ ἀγανίτιδος τὸ διπλοῦν σάδιον, & ἵπποι δρόμον, καὶ δρόμον τὸν δι-
καμπῆ Scholiastes Homeri Iliad. P. αὐλῆς καλεῖται πᾶν τὸ σενὸν καὶ δῆμιαι, καὶ
ματφορᾶν τὸ ἴργανον. ὅθεν τὸ σάδιον δίαυλον ἐκαλοῦν, δὲ τὸ μῆκος. Scholiastes Ari-
stophanis in Aibus : Δίαυλος ὁ διπλὸν ἔχων τὸν δρόμον ἐπὶ τῆ πορείᾳ τὸ πληρῶσαι τὸ
σάδιον καὶ ὑπερρέειν. δολιχόδρομοι δὲ οἱ ἐπὶ αὐτῆς ἔχοντες, διὸ καὶ δολιχόδρομοι. οἱ γὰρ
σαδιοφόροι διπλοῦν ποιοῦνται τὸν δρόμον. Item : δίαυλος, ὁ δισκῖδος πάπος, ἢ μέτρον
πήχων σ. δίαυλος καὶ ἡ μακρὰ ἀειφόρος. Vitruvius lib. V. cap. IX. in palaestris
peristylis quadrata ita sunt facienda, ut duorum studiorum habeant ambulationis
circumtionem, quod Graeci vocant δίαυλον.

PAG. III.

Ἐπὶ καὶ ὁ δολιχὸς ἐν πολλῶν ἀειφῶν ἐξείρεται.] Repete quae ex Aristopha-
nis Scholiaste protulimus: cuius verba etiam leguntur apud Suidam.

Ἐκρίνεσθαι δὲ δοκεῖν.] Scribe hic ubique, Ἐκρίνεσθαι. ipse infr. c. LXVI. ἐκ-
κρίνεσθαι τὸ ἀγῆρας.

Διὰ τὸ τῶ ἱεροῦ ἀγῆρας μὴ μεταίναν αὐτῶν.] ἱεροῦ ἀγῆρας, σφαιρίτης. Pollux lib. III.
πῆς μὲν οὐκ καλοῦμεν ἱεροῦ ἀγῆρας, ὡν τὰ ἄλλα ὡν σφαιρῶ μόνω, σφαιρίτης εἰσαλε-
σαι καὶ φυλλῖνας.

Καὶ ἐν δακτύλων δύο ἀεὶ μίαν τὸν λεγόμενον ποιήσεις.] Vide an legendum po-
tius sit, & ἐν δ. δ. ἀγῆρας τὸν λεγ. σ.

PAG. LIII.

Οὐ γὰρ ἐκκρίνεσθαι σημαίνει πῆς πῆσι.] Scribendum videtur, ὅτι γὰρ ἐκ. σ. mi-
nime, inquit, bonum est athletae puero colluctari & congredi viro. hoc
enim puero reprobationem significat.

Πυκτεύει πάντι βλαβερόν. & γὰρ ἀγῆρας γίνεσθαι τὸ ἀειφῶν.] Pugilis os defor-
me. pugillatus enim cruentus erat, & inhonestis vulneribus faciem de-
turpabat; ut cernere est in pugna Daretis & Entelli V. Aeneid. Euripides
in Autolyco apud Athenaeum lib. X. pugilem designans dixit: αἰὲρ γὰρ ἄγῆρας
πῆσι καλῶς. & apud eundem Xenophanes Colophonius πυκτεύειν ἀγῆρας
νοέσσειν vocat. Sic apud Plautum in Capteuicis Hegio multa minantem
Ergasilum ridens,

— hic homo pugillatum incipit.

respondet Ergasilus, *Facere certum est. & paullo post:*

— tum genu ut quemque icero, ad terram dabo.

Dentilegos omnes mortales faciam, quemquem offendero.

Tertullianus lib. de Spectaculis : *Sed quae in stadio geruntur, indigna conspe-
ctui tuo non negabis. pugnos, & calces, & colaphos, & omnem petulantiam ma-
nus, & quancunque humani oris, id est, divinae imaginis depugnationem.* Ibi-
dem : *Tales enim cicatrices caestuum, & callos pugnorum, & aurium fungos à
Deo cum suo plasmate accepit? Et in Scorpiaco aduersus Gnosticos, cap.
VI. pugni quassant, calces arctant, caestus dilaniant, flagella dilacerant: nemo
tamen agonis praesidem sugoillauerit, quod homines violentiae obiectet. iniuriarum
actiones extra stadium. &c.*

Τὸ δὲ πακράτοι τὰ αὐτὰ τῆ πύμῃ σημαίνει.] Suidas : πακράτοι, πύμῃ, ἀγῆρας,
πύμῃ, ἀγῆρας. πακράτῃσας, ἀγῆρας, πύμῃσας. πῆς χροῖ καὶ ποῖ πύμῃσας.

Τὸ δὲ ὄπλον τὴν λεγόμενον, παρακαλῶ σημαίνει. Notavit hunc locum vir incomparabilis doctrinae Iosephus Scaliger Notis ad Manilij Sphaeram barbaricam, ad illa verba:

Aut sola vestatus equo. nunc arma mouebit.

déque armatura intelligendum monuit. Sed mendum híc subesse existimo, legendámque in lemmate, *ὄρει ἄθλου*, & deinceps, τὸ δὲ ἄθλον τὴν λεγόμενον, &c. est enim ἄθλον, βραβεῖον, corona, τελευταῖον καὶ ἄθλον πάντων, finis scilicet & quasi scopus quem sibi tandem post exantlatos labores maximos proponunt agonistae. Sic ipse Artemid. in praecedenti cap. τὰ ἄθλα καὶ τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ κακὰ ἔθνη τέλος ἀγαθόν, ὅταν μέχρι σφαιρῶν πρὸς ἀφικνῶνται.

Ἄθλον.] Glossae veteres; Ἄθλον, *Missum*. quod temere reiiciendum non puto, quamvis in codice ms. legatur, *miserum*.

PAG. LIV.

Οἱ μὲν πάντων παλαῖοι τὸ λέγεσθαι καλὸν ἐνόμιζον ἔθνη βλαβεῖα γὰρ οὐκ ἦσαν. Suidas in voce βλαβαιοφιλόχους ὅτι τὸ κἀλαρχεῖ μὴ ὄντων βλαβείων, ἐν ταῖς σφαιραῖς καὶ πύελοις οἱ ἀρχαῖοι ἐλούοντο.

Ἐν ταῖς λεγόμεναις ἀσάμινθοις ἐλούοντο.] *Homerus Iliad. K. sub finem,*

Ἐς ῥ' ἀσάμινθους βαλῆτες εὐξέστεις λέσαντο.

Suidas: ἀσάμινθος ἡ πύελος, ἡ σκάφη. ἐν αἷς οἱ ἀρχαῖοι ἐλούοντο οὐκ ἦσαν γὰρ βλαβεῖα. ὡς τὸ ἀσάν μινύθην. Scholiastes Homeri: ἀσάμινθοις, πύελοις, σκάφαις, περὶ τὸ πῦρ ἄσιν, τὴν ῥύπον μινύθην. Afaminthi meminit etiam Pollux lib. X. cap. 9. ὅτι ἦν τὰ βλαβεία σκιδυῶν.

Ἐπὶ δὲ ἀγωνίαις καὶ τὰ δεικὰ τῆς ψυχῆς. [Scribe, τὰ δεικὰ τῆς ψυχῆς.

Ἡ πόλεμον καταστρέφοντες, ἢ μεγάλου πανοσιμῶν πόνου ἐλούοντο.] quod in Homeri rhapsodia observatur non femel. & notat Athenaeus lib. I. ἴσασιν ἔχει λουεῖσθαι ἀπὸ πόνου πεινῶν. κόπον μὲν ἡλάσθη λύοντες ἢ μάλας ταῖς ἰδίαις ἐπὶ περὶ σφοδρῶς ἀιχαλῶντες δὲ ταῖς ἐμβάσαι ταῖς ἴδιαις μινύθην συντάσας, ἔπ' ἐπαλείφοντες λίπας, ὡς τὸ μὴ ξηρωθέντες τὸ ὕδατος ἀποσκληρυμῶνα γίνεσθαι τὰ ἄσπετα, &c.

Καὶ ἔθνη, νῦν τὸ βλαβείον οὐδὲν ἄλλο ἢ ὄδρος ἐπὶ σφυρῶν.] *Aliter legitur in Suida: ἐστὶ δὲ τὸ βλαβείον ὄδρος ἐπὶ σφυρῶν. nec male.*

Οἱ ὡς μεγαλοὶ ἀγωνιῶντες ἐν ταῖς ἡμαπίαις ἰδροῦσι.] *Persius Sat. III.*

Quae pater adductis sudans audiret amicis.

Vetus Interpres: *sudans, id est, sollicitus de spe filij recitantis. scilicet tanquam de re maximi momenti.*

PAG. LV.

Οἶδα δὲ πνευμάτωδον ἐν Σμύρῃ.] *Ephesus erat Artemidorus. Smyrna autem dicta Ephesus. Strabone lib. XIV. postquam recensuit XII. Ionicas vrbes, περιελήθη δὲ ἕτερον καὶ Σμύρνα, εἰς τὸ Ἰωνικὸν ἐναγχαζόντων Ἐφεσίων ἦσαν γὰρ αὐταῖς συνῶικοι παλαῖον, ἠνίκα καὶ Σμύρνα ἐκλήθη ἢ Ἐφεσος. paullo post: Σμύρνα δ' αὖ Ἀμαζῶν ἢ καταρροῦσά τινι Ἐφεσον ἀφ' ἧς τὸ ὄνομα ἐν ταῖς ἀσφραγῶσι καὶ τῇ πόλει. Eustathius ad Dionysij periegesin. καὶ Σμύρνα δὲ Ἀμαζῶν οὕσα καὶ αὐτὴ, καταρροῖ τινι Ἐφεσον λέγεται, ἀφ' ἧς καὶ Σμύρνα τὸ ὄνομα Ἐφεσίου καὶ αὐτῆς δὲ τινι Ἐφεσον Σμύρναν κληθῆναι γέγρασι.*

Πανύασος ὁ Ἀλικαρνασσεύς.] *Suidas: Πανύασος Ἀλικαρνασσεύς, νεώτερος, φιλόσοφος.*

ὡς δὲ ὄνειρον βιβλία β.

Σπερρίδες.] Scribe, *στρίδες*. Suidas ex hoc Artemidori loco: *στρίδες & κραταμάρια, τὰ εἰς τὸ λέγεσθαι χρεῖσθαι, & ζύσσαι, & λίκωτος, & ζυροφυλάξ, εἶδη καὶ εἰς ἑπιπύδα.*

Ζύσσαι.] Glossae veteres: *Ζύσσαι, strigila, strigilis. Ζυροποιός, strigilarius. Ζύω, γαδο, striceto. rectius in cod. ms. strigo, polior*

Λίκωτος.] Glossae sub titulo de aereis: *Amprilla, λίκωτος. vide Suidam.*

PAG. LVI.

Δοκεῖ δὲ μοι ἐκ κερῶν αὐτῶν ἐπιπύδα τὸ Ζεσοφῶντος τὸ Σωκράτους.] *Socrates in Xenophontis Symposio: ἀλλὰ πίνει μὲν, ὡς ἄσφραγες, καὶ ἐμοὶ πάντων δοκεῖ. καὶ γὰρ ἔπι οὐκ ὀνομαζομένη τῶν ψυχῶν, τὰ μὲν λίκωτος, ὡς τὸ μανδραγέρεος τῶν ἀσφραγῶν, καὶ μίξιν. τὰ δὲ φιλοφροσύνας, ὡς τὸ ἐλαῖον φλόγα, ἐλίρι. quae verba etiam citantur ab Athenaeo lib. XI. Deipnosophist.*

Μυρτίτιν.] *Vinum myrteum M. Catoni lib. de re Rust. c. xxv. myrtites Plinio lib. XIV. c. xvi.*

Ὅσος δὲ πίνει δοκεῖν, εἰσαίσταται σημαίνει ὡς τὸ οἰκείως.] *Aristophanes in Equitibus:*

εἰμαχόμεθ' αὐτοῖσι θυμὸν ἐξήλω πτωχότης.

Διὰ τὴν τῆς ἄσφραγος συρροφίαν.] *Ea vero syrrophia contingit ob aceti acrimoniam quam Plinius nequitiam vocavit lib. XIV. cap. xx. aceti nequitiae, inquit, inest virtus ad magnos usus. Arnobius perfidiam, lib. I. aduers. gent. sub epist. in potu labris in acoris perfidiam vinum repente mutari.*

Ἐστὶ γὰρ ἕδην ἄλλο ὁ γάρος ἢ σπιτῶν.] *Vetus Glossarium, γάρων, liquamen. Suidas: γάρος ἀρσενικῶς λέγεται ἐστὶ δὲ ἕδην ἄλλο ἢ σπιτῶν. Plinius lib. XXXI. cap. vii. aliud etiamnum liquoris exquisiti genus quod Garon vocauerunt, intestinis piscium, ceterisque quae abicienda essent sale maceratis, ut sit illa putrescentium fames. Idem lib. IX. cap. vii. vbi de mullis: Marcus Apicius ad omne luxus ingenium mirus, in sociorum garo, nam ea quoque res cognomen inuenit, necari eos praecellens putauit, atque de iccore eorum alecem excogitare pronocauit. Apicius in Polytele: fungi faginei elixi calidi exsiccati in garo, pipere accipiuntur, ita ut piper cum liquamine teras. ad eumque locum multa eruditè notauit Gabriel Humelbergius.*

PAG. LVII.

Ἐπὶ τὰ κερῶν καὶ ἔθνη τὴν ἀρχαῖον ἀγαθόν.] *Interpres Homeri ad Iliud Iliad. Θ.*

Ὅσον τὸ ἐκκεῖσθαι πίνει ὅτι θυμὸς αἰώζει.

Ἐκκεῖσθαι, inquit, εἰς κέρως, ὡς τὸ γὰρ ἄσφραγος τὴν ἴδιν πτωχῶν χρεῖσθαι, εἰς κέρως ἔπιπυ. Athenaeus lib. XI. τὰς ἀσφραγῶν λέγεται τὰς κέρως ἴδιν βοῶν πίνειν, ἀφ' ἧς τὸν Διόνυσον κερῶσθαι καλεῖσθαι ἐπὶ δὲ ταῦτον καλεῖσθαι ὑπὸ πολλῶν ποιητῶν. &c. multa enim ibi de poculis corneis.

Τὰ δὲ ὕδατα τὰ κερῶν ἐλίγχι ἔθνη τὸ δειφῶντες.] *Horatius lib. I. od. xix. Arcanique fides prodiga perlucidior vitro. Plinius lib. XIV. cap. vlt. vbi de ebrietate: Tunc animi secreta proferuntur. alij testamenta sua nuncupant. alij mortifera loquuntur. rediturusque per iugulum voces non continent, quammultis*

ita interemptis. vulgòque veritas iam attributa vino est.

Σείεις.] Plinius lib. XX. cap. viii. Dioscorides lib. II. cap. clix. Σείεις δια- σή. ὧν ἢ μὲν ἀγρία, πικρὴ ἢ καὶ κρύβειον καλεῖται. ἢ δὲ πρὸς τὸ ἐπλατυφυμοῦσα καὶ δυσμαχοῦσα τῆς κηπουρίας. Suidas : Σείεις εἶδος λαχάνων, τὰ παρ' ἡμῖν σείεικα λεγόμενα. αἱ πικρῆδες παρ' ἄλλοις. ἢ μᾶλλον τὸ μᾶλλον εἶπεν, μακαροθήσια.

Θειδακίνας καὶ εἶπ' ἄλλο ὁμοίον.] fortasse legendum, θριδακίνας καὶ πικρῆδες, ἢ εἶπ' ἄλλο, &c.

PAG. LVIII.

Ἐπειδὴ ἀμπλος μόνη κράμβη οὐ ἀειπέλεται.] Crambe siue brassica viti adeoque vino inimica, τὰς οὐ κραμπλῆς καὶ οἴνε κανίαις σβέντων ὀπλάμβανον μόνη, vt ait Dioscorides lib. II. cap. cxlvi. Cicero lib. II. de nat. Deor. Vites à caulibus brassicisque si prope sati sint, vt à pestiferis & nocentibus refugere dicuntur, nec eos vlla ex parte contingere. Plinius lib. XX. cap. IX. Hanc ubi crambem petreiam vocant, inimicissimam vino, quam praecipue vitis fugiat; aut, si non possit fugere, moriatur. Suidas. Κράμβη τὰ κρέβα ἀντιπείνουσα, ἔστι καὶ ἀειπὴ ἐν συμποσίοις δίδεται, ἢ παρ' ἀμπελον οὐ φύτεύεται.

Πέπων καὶ τὸ περσιλίς οἱ ποιητὰ καλοῦσι.] Suidas : πέπων, περσιλίς, περσιλίς, ἀειπύατε.

Καὶ τὸ ἐκλυσι πέπον καλεῖται.] Suidas : πέπωνες, ἐκλυσι, ἀειπύατε.

Ἐ' τις πολλὰ κρόμυα δόξειεν ἐάθειν.] Suidas : κρόμυα ἐάθειν, ἴσον τὰ κρέβα. Aristophanes in Ranis : Τί δῆτα κρέμεις ; ΔΙ. κρομύων ὀσφραίνομαι. Scholiastes : σημαίνει τὸ ἀκρύνει ἀκούσιως. τῆτο γὰρ συμβαίνει τοῖς ὀσφραίνοντο κρομύων. ita enim reficiendus mihi videtur ille locus.

Γλωσσ.] Glossae veteres, Γλωσσός, Ρίσις. Item : Ρίσις, Πῆσος. Scholiastes Aristophanis in Pluto. λέκιστος δὲ κρεῖως τὸ ξανθὸν τὸ ὠδὸν, ἔστι τὸ τὰ λεπτεῖα κρυφύατα. ἐστὶ δὲ ἢ εἶδος ὄσπριου, ὃ καλεῖται τίσον. ἐπὶ ἐν Πίσις τῆς Ἡλιδος κατεκόρωσ φέεται, ἔστι τὸ ἐπιπέτα πύλ χροῖαν λεκίστω ὠδὸν.

Ἐρεμὸς δὲ καὶ κύαμος.] Vetus Glossarium : Faba frensa, Ἐρεμὸς. Faba solidida, Κύαμος. Festus : Frenare, est frangere; unde & faba frensa.

Κύαμος πνύματις ποιητικὸς ἀπόπων.] Hippocrates lib. II. de victus rat. κύαμοι, Ἐριμόν π, ἢ σαπκόν, ἢ φυσώδες. φυσώδες μὲν, ἐπὶ οὐ δύνανται οἱ πόροι πύλ Ἐφλω ἄλλω ἔποδον. Didymus in Geponicis collectis à Cassiano Baffo Scholastico, lib. II. οἱ δὲ φυσικοί φασὶ τοῖς κύαμοις ἀμυρῖνεν τὰς καρτίαις ἔσθ' ἐδιόντων αὐτοῖς. διὸ καὶ ἐμποδίζην τὰς ἀδυσσεύειαις νομίζονται. εἰσι γὰρ πνύματόδης. Theophrastus lib. V. caufarium naturalium : οἱ Ροσπύροι οἱ ἀπυροδύκασον τὰς κύαμος, χεῖραδ' ἢ τὸ πνύματόπιον ἢ δὲ ἀπυρόν ἢ τῆς οὐτέροις τελευτήσασιν ἡμῖν ἐμπόσι. Tertull. lib. de An. c. xliix. Pythagorici fabam vesperunt, ouerosum & inflatum pabulum. Vid. Cl. Alexand. Stromat. III. & A. Gellius lib. IV. cap. xi.

Ὁ πείσις τελετῆς καὶ ταυτὴς ἱερὸν ἀπέκλειται.] quod Aegyptiis quidem vfitatum fuit, qui fabam impurum legumen censebant, vt tradit Herodotus in Euterpe : κύαμοις δὲ οὐτὴ π μάλιστ' ἀπειροῖσι Λιγυρίοι ἐν τῇ χώρῃ, πῆς τε ἄρουροι οὐτε πρῶτοι, οὐτε ἔσθιτες ἀπέονται. οἱ δὲ δὴ ἱερεῖς, οὐδὲ ὄρεοντες ἀπέονται. νομίζοντες οὐ καθαροὶ μὴ ἔσθ' ὄσπριον. Pompeius Festus : Fabam nec tangere nec nominare Diali flammis licet; quod ea putatur ad mortuos pertinere. nam & le-

manibus iacitur, laruis, & parentalibus, adhibetur sacrificis, & in flore eius luctus litterae apparere videntur. Faba igitur minime ab omnibus sacris reiecta. Plinius lib. XII. cap. xii. quum & prisco ritu fabacia suae religionis diis in sacro est. Macrobius lib. I. Saturnal. cap. xii. & quia cordis beneficio eius dissimulatione Brutus habebatur idcirco emendationi publici status, hanc Deam quae vitalibus praest templo sacrauit. cui pulve fabacia & larido sacrificatur; quod his maxime rebus vires corporis roborantur. nam & Calendae Iuniae Fabariae vulgo vocantur: quia hoc mense adultae fabae diuinis rebus adhibentur. Pollux lib. VI. c. ix. κύαμοι, οἱ ἢ πύαμοι, ἄφ' ὧν καὶ τὰ πύαμα εἶρη. Videatur Harpocraton.

PAG. LIX.

Κατέλληλοι μὲν γὰρ πύαμοι οἱ ῥυπαροὶ ἄρτοι· πλοῖσι δὲ οἱ περτελῶς καθαροί.] Hanc panis diuerfitatem luxuria tribuit Plinius lib. XIX. cap. iv. Ferendum sane fuerit exquisita nasci poma, alia sapore, alia magnitudine, alia monstro, pariter interdita. & post paullo. ἢ frugibus quoque quoddam alimentum sibi excoctasse luxuriam, ac medullam tantum earum, superque pistinarum operibus & caelaturis viuere, alio pane procerum, alio vulgi, tot generibus usque ad infimam plebem descendente amona. Panis καθαρός, mundus, Lamprid. in Alex. Seuero : panis mundi pondo xxx, panis sequentis ad donandum pondo L. Panis pulcherrimus Horat. Sat. V. lib. I. Pollux lib. VI. cap. xi. Αἰγυπιοὶ δὲ πῆς εἰς οὐδὲ ἀλλωμῆνοις ἄρτοις καλλιστεῖς ἀνομαζόν. Didymus lib. II. Geponicorum. σαφύλας πῆς μᾶς ἡμέρας τὰ ἀρτοποιῖν βέλτοτες εἰς ὕδωρ, τῆ εἴης τὰς ὀπιπλέσας ἀερατῆς συμπίεζοι, καὶ τῆ ρύεση νοσὶδ' ἀπὸ ζύμης χροῦται, καὶ ποιοῦσι τοῖς ἄρτοις ἡδίοις καὶ λαμπεροῖσι. Panis ῥυπαρός, fordidus, furfuribus consparfus. panis niger, Martialis epig. LVII. lib. XI.

nigro pane carere pates.

panes fordidi, magni. Athenaeus lib. III. Πλατῶν δὲ ὁ κρομαδοποιός ἐν Νυκτὶ μακρὰ πῆς μεγάλοις ἄρτοις καὶ ῥυπαροῖς, κληθῆναι ὀνομαζέσθαι. Panem ῥυπαρόν innuit Perlius Sat. III. cum ait,

Durum olus, & populi cribo decussa farina.

Glossae veteres hanc farinam interpretantur, panem non deliciosius cribro discussum, sed plebeium, de populi amona, id est, fiscalem. qualem fortasse Lampridius vocat, panem sequentem, & Horatius secundum, lib. II. Ep.

innit siliquis & pane secundo.

Sic inuenio δευτερείους ἄρτοις, apud Geponicorum auctores lib. II. vt apud Plinium deuteria, secundaria, & operaria vna, lib. XIV. cap. x. & apud Dioscoridem lib. V. cap. xiii. ὄνον δευτερεῖ καὶ ἀδωάμων. Sic etiam cibarium panem. M. Tull. Tusculan. V. Ptolemaeo peragranti Aegyptum, comitibus non consecutis, cum cibarius in casa panis datus esset, nihil visum est illo pane incundius. Apuleius lib. VI. Metamor. & frustra cibary panis ei proiecto, cubitum facebat.

Ἀπύατα.] L. ἀπύατα. Ἐστὶ δὲ τὰ ἀπύατα οὐδὲν ἄλλο ἢ ἀπύατα.] Ipse Artemid. lib. II. cap. xii. ἀπύατα ἀπύατοις ἐπίσασσι, ἔστι τὸ πύαμα τὰ πύαμα, ἢ σπυρμιγέτωμα. Ideoque

reges dicti ποιμένες λαών. Clemens Alexandrinus Stromat. I. περιγραμμάσιαι
ἡ δὲ βασιλείαι, τῆς μὲν ἡμερωτάτης ἢ τῆς ἀνθρώπων ὀπισθεῖται ἀγέλης, ἢ ποιμνικῆ·
καὶ τῆς πολεμικῆς τῆ φύσεως ἢ θηρολογικῆς. Disertissimè Philo Iudaeus li-
bro qui inscribitur βίος πολιτικός. Ὅστιν ὄμμα, inquit, ἔστω πικρὸν ἄλλοις ποι-
μήνας λαῶν πρὸς βασιλεῖς εἶωθεν ὀνομαζέσθαι. ὁ δὲ τίς ποιμνικῶς ἄκρος, ἀρεῖον αὐτῷ εἶναι
βασιλεῖς, τῆς καλλίστης ζωῆς ἀγέλης ἀνθρώπων τίς δὴ μιμνήσκου. ἐν ταῖς ἐλάττωσιν ἀστυ-
δῆς ἀγέλης ἀναδιδάχθαι, ἢ κατὰ τὴν πολεμικὴν ἢ στρατηγικὴν ἀναγκαστά-
ται αἰ περὶ τὰ κινήματα μίμναι, τὸν αὐτὸν ἔσπον ἢ οἷς ἕστιν ὀπίσθεσσι πόλεως, οἰκεί-
αὶ τὸν ποιμνικῆ, περιγραμμάσιαι πρὸς οὐσα στρατηγίας.

Βόια.] Glossographi veteres, titulo περὶ κρεῶν. Bubul, βοείων.
Δούλους δὲ βασανούς εἶπε τὴν ἰμάντα ἢ τὴν ταυρίαν.] Seruos scilicet viuos mor-
tui saepe incurfabant boues, vt loquitur Plautus. castigabantur enim
illi taureis, bubulis coriis, bubulis exuuiis, cenfione bubula, bubulis mo-
numentis, bubulis cottabis. ideoque dicti bucædae. Ταυρία, Taurea.
Iuuenalis Sat. VI.

taurea punit
Continuo flexi crimen facinorisque capilli.

Glossae veteres: Tauræat, plagæ, nerui.
Τοῖς δὲ ἐν χιμῶδι δειχθέντι ἀγαθὰ πενήτηται.] Corruptum hunc locum re-
pentina sed certissima coniectura felicissimè restituit magnus ille Isacius
Cafaubonus: τὰ δὲ ἀγαθὰ τοῖς ἐν χιμῶδι δειχθέντι ἀγαθὰ πενήτηται.
Ὅτι χιμῶδι ὄνομα ὄντα τὰ ζῶα ἀνήρηται.] ἀγέλης scilicet, caprae. ἀγέλης autem
est χιμῶν. Ipse Artemidorus lib. II. c. XII. ἀγέλης πᾶσαι ποιηταί, ἢ μάλιστα τοῖς
πλείοσι· ἢ γὰρ τὰ μεγάλα κίματα ἀγέλης ἐν τῇ σιωπῆσει λίγρηθαι.

PAG. IX.

Ἐπεὶ μὴ κρατῆ ἢ ἡμετέρας φύσεως ὠμῶς κρεῶν.] Hippocrates lib. II. de victus
ratione. τὰ δὲ ἔτομα ἔσφαδα ἢ ἐρθυγμάδα ὄντι, διὸτι δὲ τῆς περὶ καταπραδιώμα,
ταῦτα ἢ κατὰ τὴν ἀσθενήσεται ἀδυνεστερε εἶδουσι τῶν ὀπίσθων.

Ὅστις φιλεῖ ἡγεῖσθαι ἐν πολέμῳ, ἢ λιμῶ.] Hannibalem humanis corporibus
vesci militem suum docuisse ait Lilius lib. XXIV. Hunc natura ἔστω μοιρίβις
immitem feruntque; insuper dux ipse efferauit, pontibus ac molibus ex humano-
rum corporum stitue faciendis, ἔστω, quod proloqui etiam piget, vesci humanis cor-
poribus docendo. hos infandos pastos epulis, quos contingere etiam nefas sit, vi-
dere atque habere dominos, ἔστω. Arnobius lib. II. ἔστω ad ultimum τῶν σάνις ἡ-
μῶν. cadaveribus incubarent. D. Chrysostomus Homilia in S. Lucianum:
ἔστω ἢ μάστιγος ὄντι ὄντι. λιμῶς, ἢ πένων ἀπερνούσιντο μῆτερες πολλὰς πρὸς τὸ κρεῶν τῆ-
του βίαν οὐκ ἐπιβόουσι. ἔστω τῶν τῶν συμφορῶν τραγῶδων ὁ παρὰ φύσιν ἔλεος, χεῖρες
ζωῶντων ἀναρμόνων ἢ ἡμῶν τὰ τέκνα αὐτῶν. οἷς ἐπικρὸν κατὰ τὸν, καὶ τῶν ἡμετέρας
παιδῶν ἢ περὶ τὰς γὰρ ἐνέου πέφος, ἢ φύσιν ἐκείνην ὁ λιμῶς. Vid. Plinius
lib. VII. c. ix. Iuuenalis Sat. XV. Petronius sub finem Satyr.

Τρόποι τῶν πρὸς οἱ ἀνθρώπων ὄντων ὠφελῶνται παρὰ ἀλλήλων, ἐπίσθων ἀλλήλοις.] Ho-
mines mutua hominum opera res omnes, sine quibus vita retineri ne-
quit, sibi comparant, ideoque quasi hominibus ipsis vesci videntur. Sic
Diomedem poetæ quia opes suas omnes alendis equis prodigebat,
equos

equos ἀνδροφάγοις habuisse fabulati sunt. Phurnutus: ἢ μέγιστον πύτυον ἴπποις
ἤδεν, ἔως οὐ τὰ αὐτῶν ἀπώλεσε, ἢ πάντα πάλιν καταπύσει εἰς τὴν ἴππων ἔ-
φυλ. οἱ οὖν φίλοι τοῖς ἴπποις ἀνδροφάγοις ἀνέμασαν.

Τοῖς ἄλλοις γενοῖται.] L. τ. ἄλλοις γ.

PAG. LXI.

Διὰ τὸ τῶν αἰῶν ὀπίσθων τρεῖται.] Salem diuinum Homertis vocauit, eo
quod putredinem & quasi mortalitatem à carnibus arceat. Plutarchus
Symposiac. VI. problem. x. ἢ μὲν ἀλλὰ ἢ σκόπει μὴ κακὸν θεῖον αὐτῶν συμβέ-
θην, ὅτι τῶν ἑσπερίων τὰ νεκρὰ ἐξολεῖται ἀσπῆτα ἢ μόνιμα πολλῶν χρόνον, ἀπὸ τῆς
τῆς θανάτου, ἢ οὐκ εἰς τὰ ταυτῶν ἐξολεῖται ἔστω ἀφανισθῆναι τὸ θνητὸν. ἀλλὰ ὡς περὶ ἢ ψυ-
χῆς ἀσπῆτων οὐσα τῶν ἡμετέρων, τὰ ζῶα σιωπῆσαι, ἔστω οὐκ εἰς τὸν ὄλιον, οὕτως ἢ τῶν
ἀσπῆτων φύσεως τὰ νεκρὰ ἀφαιρέσθαι, ἢ μῆτερον τὸ τῆς ψυχῆς ἔργον, ἀπὸ τῆς ἀσπῆτων
φερομένην ὅτι τῶν φθορῶν ἢ κρατεῖ ἢ ἴσθων, ἀρμονίαν παρέχουσα ἢ φιλίαν πρὸς ἀλλή-
λα τοῖς μέρεσι.

Διὰ τὸ ἔστω τῶν ἀσπῆτων πενήτηται.] Plutarchus Quæst. Nat. III. τίς πηδύλιον
πῆλαιον οἱ ἀσπῆτες ἢ δειχθέντι. vnde & Virgilius I. Aeneid.

optata potuitur Troes arena,

Et sale tabentes artus in litore ponunt.

Οἱ δὲ περὶ τῶν ἀσπῆτων, ὄλιον ἢ ἐνεδρῶν σημαῖται. ταῦτα γὰρ ἢ ὁ πύρος περιγραμμάσιαι.]
scilicet propter homonymiam verbi περὶ τῶν. videatur Pollux lib. VI. cap.
xxxii. & Eustathius ad Iliad. A.

Ἦν γὰρ ὁ περὶ τῶν ἀσπῆτων τοῖς περὶ τῶν ἀσπῆτων.] Scholiast. Aristophanis ad
Equit. Πυραμῆς δὲ, εἶδος πλοκοῦδος ἐκ μῆτερος ἐσπῆτος ἔστω τῶν περὶ τῶν ἀσπῆτων. ὡς καὶ
στοματῶν τὸ δὲ ἀσπῆτων. ταῦτα δὲ ἐπίσθων ἀθλα τοῖς ἀσπῆτων, εἰώθησι δὲ ἐν τοῖς
στοματῶν ἀμνησθῆναι περὶ ἀσπῆτων, ἢ ὁ ἀσπῆτων μέγιστον τῆς ἔστω, ἐλάμβανεν τὸν
περὶ τῶν ἀσπῆτων. eademque fere verba reperiuntur etiam in Suida.

Τὰ δὲ χιμῶντα κηρύττα καλούμενα, ληπῆται δὲ τὸ σῶφον.] Hippocrates lib.
II. περὶ διαίτης. Κυδωνία, συθηκῆ, καὶ ἢ δειχθέντι. Cydonia, cotonea, Plin.
lib. XIII. cap. xi.

PAG. LXII.

Καὶ τὰ λεγόμενα λεπτοκάρυα.] Veteres Glossæ, λεπτοκάρυον, auellanium, cori-
lym. & tit. περὶ δένδρων, Αιολία, λεπτοκάρυα. Κάρυα ποικίλα. Dioscorid. lib. I.
cap. cclxxx. τὰ δὲ ποικίλα ἀ ἐνιοι λεπτοκάρυα καλοῦσιν, ὅτι κακοῦμαχα. in Geo-
ponicis extat caput περὶ ποικίλων τῶν καλούμενα λεπτοκάρυον. ἐ Ποντο scilicet
venere, & ideo Ponticæ nuce vocantur, vt ait Plin. lib. XV. cap. xxii.
In vetere Glossario, Caluæ, ποικίλα περὶ τῶν. per archaismum vero, gal-
bac, Plin. ibid.

Καὶ ὅσα πατάσεται περὶ τῶν ἀσπῆτων σημαῖται.] Nuce cadendo tripu-
dium sonumque faciunt: ideo nuptialium fescenninorum comites, & nuptis religio-
sæ. sed aliam rationem magis probat Plinius. Nec non
ἔστω honor his naturæ peculiaris, gemino protectis operimento, puluimati primum
calycis, mox lignei putamini. quæ causa eas nuptis fecit religiosas, tot modis foe-
tu munito: quod est verissimilius, quam quia cadendo tripudium sonumve faciunt.
Seruius ad illud Eclogæ VIII. Sparge marite nuce. ideo à nouo marito nu-

ces spargi debere dicitur, quod proiectae in terram tripudium solistimum faciunt, quod auspicium ad rem patranda optimum est. vel ideo à pueris aspergendas nuces cum strepitu & conuicio flagitari, nequid noua nupta audiat aduersum, quo dies nuptiarum dirimatur. Idem. nam illud vulgare est, ideo spargi nuces, vt rapientibus pueris fiat strepitus, ne puellae vox virginitatem deponentis possit audiri. Catullus,

Da nucus pueris, iners
Concubine. satis diu
Lusisti nucibus.

Δουλείας & Ἰσοπαγῆς διὰ τὸν ὅν Εὐβοῖται λόγον.] Acdestis fabulam innuit quae nartatur à Clem. Alexand. in Protrept. & Arnobio lib. V. aduers. gent.

Γερσικὰ.] Perficorum duo genera supernatia & popularia, Plinio lib. XIII. cap. xii. Perficum malum, mollusca nux Plauto & Suenio apud Macrob. lib. II. Saturn. cap. xv. Diphilus Siphnius apud Athenaeum lib. III. Περσικὰ λεγόμενα μῆλα Ἰσὸς πινῶν δὲ Περσικὰ κοκκώμηντα, μέσως ὄντι βόχουλα, ἑρεπικότερα δὲ τῶν μῆλων.

Βερέκκια.] Scribendum videtur *παρακόνια*. Martialis lib. XIII. epig. xlv. *Vilia maternis fueramus praecoqui ramis.*

Nunc in adoptiuis Persica cara sumus.

Plinius lib. XIII. cap. xii. aestate praecocia intra xxx dies reperta. Dioscorides lib. I. cap. clxvi. τὰ δὲ μικρότερα καλούμενα ἀρβύρια, ῥωμαῖσι δὲ παρακόνια, ὀσυμαζώματα τῶν ἐρημῶν εἰσὶ. in quibusdam tamen codicibus legitur, *βερέκκια*: & in Suida: κοκκώμηντα εἶδος ὀπωρῶν τὰ παρ' ἡμῶν λεγόμενα βερέκκια.

Καὶ πάντα τὰ ὅμοια.] ἀεσία, scilicet, quae fugacia sunt decerpique proferant, quorum velocitas cito mitescens transuolat, coguntque se venundari.

Ἐπὶ τὸ δένδρον.] L. ὅτι τὸ δ.

Οἶδα δὲ ἐξ αὐτῶν ὅσα πῶσι καὶ ποτὶν σκευαζόμενον.] Plinius lib. XIV. cap. xvi. *vinum fit & à siliqua Syriaca, & à piris malorumque omnibus generibus.*

PAG. LXIII.

Πίνακες.] Glossae veteres, Πίνες, *catinus*. Item, *Catillus* πίνες. reperies etiam πινάκια, πινάσκους, πινάσκια apud Pollucem lib. VI. cap. xii. & lib. X. cap. xxiii.

Γαροψίδες.] Suidas, παραψίς, ἰμβάφιον, ὄξυβάφιον.

Λυχνία.] Pollux, λυχνίον ἐφ' ἧ ὀνήθεται ὁ λυχνός, ἢ καλούμενη λυχνία.

Διὰ τὸ διαπύρετον.] Hadriano interroganti, Quid est homo? Epictetus resp. Lucerna in vento posita.

Καὶ ἔρωτα διὰ τὸ ἀναλάμπειν.] Hadriano interroganti, Quare Venus Vulcano nupta est, Epictetus resp. Ostendit amorem amore incendi.

Τερίπερα δὲ πελπίδος ὄντι διὰ φέρι.] Pollux lib. X. c. xxiii. ἢ Ἰταλικὴν πῆλις ὄντις τερίπερα, καὶ πελπίς αὐτὴ καλοῖται.

Οἱ πύργοι τῶν κληῶν.] Spondae, ἐνῆλα, latera lectorum. vt in Antholog.

lib. I. c. xxxiii. πύργος νεός. vnde & πύργος apud Artemidorum sup.

Τραπέζοφοροι.] Iulius Paullus lib. III. De supellect. leg. *Supellectili legata haec continentur, mensae, trapezophora, delficae, &c.* trapezophora, abaci è quibus vina ministrantur. Glossae veteres, Τραπέζοφοροι, *Caliclarum*. ἐφ' οὗ δὲ τὰς κώλικας οἰνοχοοὶ ἐπέθεντο, vt loquitur Procopius: vel vt Iul. Pollux lib. X. cap. xix. ἐφ' ἧ τὰ ἐπιπόματα κατακρίνται. de delficis olim adnotauit princeps Iurifconsultorum Iacobus Cuiacius Obseruat. X. cap. xiii. Fortean vero scriberat *Glossographus Calicare à calice*; vt Iuuenalis Interpretès à culice, culicare. ad Sat. VI. *Latine, inquit, conopceum culicare dicunt.* Sed in aliis Glossis legere memini, *Ποτηροθήκη, Caliclarium*.

Ἀλκόνες δὲ καὶ πάντα τὰ πρεσπιτοσώματα τὸ κόσμητὸν τῶ βίβι σημαίνει.] Suidas, ἀλκόνες δὲ καὶ πάντα τὰ πρεσπιτοσώματα κατ' ὄναρ, τὸ κόσμητον τοῦ βίου σημαίνει. Glossarium vetus, ἀλκονόδεσμος, hoc *cubital*. codex ms. ἀλκὸν ὁ δεσμός, *Cubital*.

PAG. LXIV.

Γυργήσοι καὶ Ἰσοπαροφυλάκια.] Suidas; πυργήσοι καὶ Ἰσοπαροφυλάκια, σκεῦος κατ' οἶκον.

Μυεῖεσται, μυεῖξί πάσις ἀγρόν· πλὴν μυεζοσώματα.] Odor scilicet deprehensionem significat apud Artemid. passim.

Ἀνδροσί δὲ πρὸς ἀγρῶν ἔσαι.] Viros vnguenta olere turpe & indecorum est. vnguentatos enim καὶ ἔζοντες μύρον πῖ αὐτῶν φαίη πύπτις ἰδῶν; ἀπεχθές, κατὰ τὸ μεταποσιότητος ἐκ τῶ ἀγρῶν αὐτῶν καταμαντύνεται μυεζοσώματα καὶ ἀνδροσώματα. Clemens Alexand. lib. III. Paedag. cap. iii. Phaedrus Aug. Libertus lib. V. fab. lxxxiii.

Vnguento delibutus, vestitu adfluens,
Veniebat gressu delicato & languido.
Hunc vbi tyrannus vidit extremo agmine:
Quinam cinaedus ille in conspectu meo
Audet venire?

Vespasianus narrante Suetonio adolescentulum fragrantem vnguento, cum sibi pro impetrata praefectura gratias ageret, nutu aspernatus, voce etiam grauissima increpuit, Maluiffem allium oboluisse. Vnguentis sese vinctitant feminae vt elegantiores sint & mundiores, ait Pomponius l. XXI. De aur. arg. leg. Plinius vero lib. XIII. cap. iii. summam vnguentorum commendationem esse scribit, vt transeunte femina odor inuitet etiam aliud agentes. Clemens Alex. lib. II. Paed. c. viii. *μυεῖεσται ἦτοις ὄντι ἐπαγενοῦ διὰ βολήν, καὶ φάρμακον ἐρεθισμῶν.*

Πλὴν τῶν ἔθους ἐχόντων μυεζοσώματα.] Quibusdam moris est vnguentis vti non voluptatis sed valetudinis causa vt notat Pomponius loco citato. Clemens. ἢ γὰρ καὶ πάντα ἀποπορευμίστιον πλὴν χεῖρον αὐτῶν, ἀλλ' ὡσαύτ' φάρμακον & βοηθηματικὸν χεῖρον τῶ μύρω πρὸς τὸ ἐπεχθῆσαι πλὴν ἀπανδρώσαν διώκωμεν, καὶ πρὸς τὴν κατάρρευσιν, & πρὸς τὰς κατὰ ψύξιν, διωδρέσειν π. ὄγκιας μέρος μέγιστον, ὁδμαὶ ἐγκροφῶν χεῖρα ποιῶν. Sed magis est vt his verbis ἦν ἔθος ἐχόντων μυεζοσώματα, cinaedus & draucos notet Artemidorus, qui solent μυεζοσώματα voluptatis & nequitiae gratia. & obscenorum dominorum praecipua erat cura

delicatos saepe linire. qua de re nimis multa passim.

Εὐφροσύνη δὲ πολλῶν ἔδειξεν βίαι δηλοῖ. ἐπεὶ οἱ ἄνθρωποι οὐ πλεονέχοντες ὀρχοῦνται, &c.] Saltationem umbram luxuriae vocat M. Cicero orat. pro Muraena, quia commissionem sequatur. nemo enim fere, inquit, saltat sobrius, nisi forte insanit: neque in solitudine, neque in convivio moderato atque honesto. intempestivi convivii, amaceni loci, multarum deliciarum comes est extrema saltatio. atque id omnino est quod ait Artemid. Horatius Sat. I. lib. II.

Quid faciam? saltat Milonius ut semel isto

Accessit feruor capiti, numerusque lucernis.

Εἰ μὴ ὡσαύτῃ δεσποτῇ ἀποτήμω ἔαιμα τῇ ἀρχῇ πλὴν ἀποφορῆν ἀποδώσει.] Scribe, τῇ γαστρὶ πλὴν ἀποφορῆν ἀποδ. Ventris obsequium dixit Horatius Sat. VII. lib. II. ventri enim parendum domino acerbo, crudeli, inexorabili. ideoque arduam rem esse aiebat Cato verba facere ad ventrem qui auribus caret. & apud Aristophanem in Acharnens. pater filias famelicas compellans, non aures praebere iubet, sed ventrem.

ἀνούετον δὴ πῶτ' ἔχει: ἐμὴν τῶν γαστέρας.

Homerus Odys. H.

Οὐ γὰρ π' εὐχαρῆ ὅππ' ἰαστέρι κύντερον ἄλλο

ἔπλετο, ἢ τ' ἀνέλθουσι ἐο μνήσασθαι ἀνάστην.

hic vero locus citatur ab Athenaeo lib. X. vbi & Alexis comicus ait;

Μάγοις τ' ἢ ἔξ' ἑκατὸν ἀνθρώποις

Ἐδὴ ἢ γαστήρ, διδάσκω εἰ, ἀνακαλῆς θ' ὄσσε,

Εἰ π' ἀφ' αἰσίου τῶντ' ἀφ' ἡμῶν τὸ μέρος ἀπὸ τῆς ἑσπέρης,

Οὐ δ' αὖ ἀδικοῦτ' οὐδὲν ἔδειξ, οὐ θ' ἰσχυροῦτ' αὖ ἐχέειν.

Νῦν δὲ ἔξ' αὐτῶν πάντα γίνεσθαι τὰ δυσχερῆ.

Propter hanc ventris crudelitatem fit vt malo famis premi atrocissimum sit supplicij genus, πικρῶς ἀριμύνηται ὁμοῦ ἔμακροστέτη. ἀπόντων θανάτων χαλεπώτατος. D. Chrysofomus Homilia de S. Luciano: κατὰ τὸν γὰρ δὴ ἡμῶν π' πῶς κατὰ χροῖς ἐνδὸν κατὰ μέτρον, ἀπαντα κατὰ ξαίμα τὰ μέλη, πύριος πῦρ ἔσθ' ἡμεῖς οὐδὲν σφοδρότερον κρατεῖται πᾶν τὸν σῶμα διωκεῖται πᾶν ἔσθ' ἀρρήτων παρὲν ὀδυμῶν.

Τὴν ἀποφορῆν ἀποδώσει.] Suidas: ἀποφορῆν ἀποδῶσει ἢ τὴν περικλυτὴν ἀποδῶσει τῶν δούλων πῶς δεσποταῖς.

Κωφὸν αἶμα ἔξ' ἄλλο.] ἐκ ἡμετέρας κωφός, ἄλλος. Alexand. Aphrodis. Problem.

PAG. LXV.

Ἴνα διαυδῶσι ὅσα βούλεται σημαίνην.] Saltantium nutus & gestus loquaces erant. adeoque quod canebatur oculis subiiiciebant. Verus epigramma

Ingressus scenam populum saltator adorat,

Solerti pendet prodeve verba manu.

Nam cum gnata chorus diffundit cantica dulcis,

Quae resonat cantor, motibus ipse probat.

Tot linguae, quot membra viro, mirabilis ars est

Quae facit articulos ore silente loqui.

Cassiodorus lib. IV. Var. II. horcistarum loquacissimae manus, linguosum diguit, silentium clamosum, expasitio tacita, quam musa Polyhymnia reperisse narratur.

ostendens homines posse & sine oris affatu suum velle declarare, &c. postrema haec verba rectam faciunt interpretationem illis Artemid. ἴνα διαυδῶσι ὅσα βούλεται σημαίνην. Idem Cassiodorus lib. I. xx. hanc partem mysticae disciplinae mutam nominare maiores: scilicet, quae ore clauso manibus loquitur.

Petronius apud Terentianum Maurum,

Memphitides puellae

Sacris Deum paratae.

Tinctus colore noctis

Manu puer loquaci.

Antipater epigrammataris, in statuam Pyladis saltatoris,

Ἐθεῖαι γηγάσκεισι πῶν ἐκ πυρὸς ἕσπριος δὲ

Ὅπως ὁ παμφάνοις χροῖσι λοχυμῶντος.

Leontius Scholasticus in statuam saltatoris,

Ὀμματὰ θεῖ, ἐξ παρῶν, ποδὶν ἕμεμα, ἐξ ἑσπέρης

Δάκτυλα.

hinc illa apud Graecos saltationum vocabula: χροῖν ἀπειρωγῆ. ἐνδύξιν. ἐπιδύξιν. ὄξιν. ἀξία. βίχρεια. παχυχρεια. μορφάσαι. χημασπονήσασθαι. Item, χροῖσφοι & χροῖσμοι, qui saturo gestu per multiples figuras & schemata sub cantibus historiam aut fabulam saltabant. veteres enim saltare dicebant ἐπιδύκωτος ἰσπορχοῦσθαι. Sic Horatius saltare Cyclopa, Sat. V. lib. I.

Pastorem saltaret uti Cyclopa rogabat.

Arnob. lib. V. aduers. gent. saltatur Venus. saltatur Pessimuntia Dyndumene. Apuleius Apol. mos in iuuentute saltandis fabulis exsois plane & eneruis. Sic Iuuenal. Sat. VI.

Cheironomion Ledam molli saltante Bathyllo.

Tuccia vesicae non imperat.

hoc est, Tuccia prurit & pene crissat spectando Bathyllum, qui tam bene Ledam saltando repraesentat, vt ipse cheironomos Leda videatur. Iull. Pollux lib. II. χροῖσμοῖσι τὸ πᾶν χροῖν ἐν ῥυθμῷ κινηθῆναι.

Βασιλικὰ μὲν ἀποδῶσει μμείται, ἐξ πολλοῖς ἰσπορχοῦσθαι ἔξ' ὀρχησθῆς.] Petronius Sat.

Grex agit in scena mimum, pater ille vocatur,

Filius hic, nomen diuinitis ille tenet:

Mox vbi ridendas inclusit pagina partes,

Vera redit facies, dissimulata perit.

Vetus verbum est, mortales omnes histrioniam hic agere. postquam enim persona quam nobis Deus imposuit, & vita functi sumus, mors aequo pulsat pede pauperum tabernas, regumque tures.

Ὅπως δ' ἂν ὀρχησθῆται δαδλος ἔσθ' ὅπου αὐτὸς, πολλὰς λήψεται πληγὰς.] Quum plebeiis ludis quidam paterfamilias priusquam pompa induceretur feruum suum sub furca caesum medio egisset circo, T. Atinio Iupiter in quiete praecipit vt Coss. diceret, ὅτι ἔσθ' καλὸν ὀρχησθῆναι ἔσθ' ἀπὸ καλῶν ὀρχησθῆναι ἔσθ' ἀπὸ καλῶν ὀρχησθῆναι. praesultatorem sibi displicuisse.

Σταυρωθῆσθαι δὲ τὸ ὄψος.] Chrysalus seruus in Plauti Bacchidib.

Credo hercle adueniens nomen mutabit mihi,
Facietque ex templo Crucisalum me ex Chryfalo.

in cruce[m] salire. in cruce[m] excurrere, apud eundem nec semel.

Διά τῶν ἁπλῶν χερῶν ἐκβαίνω.] cruciarij dispeffis manibus figebantur vt apud comicos obferuare est.

Τὸ δὲ πυρρίχλειν τὸ αὐτὸ τῆς ὀρχείδου σημαίνει.] Suidas : Πυρρίχλειν, μὲν ἁπλῶν ὀρχείδου. Πυρρίχλι, εἶδος ὀρχήσεως. Agathias lib. II. Ναρσίης δὲ ἐξασκεῖν γὰρ ὀρχήσειον αὐτίς ἐκέλευε τὰς πολέμιας, καὶ ἐπερρώωνε τὸν θυμὸν ταῖς καθημέρην ῥυθμίταις. Ἐρχάσειν τε αἰατῶν, ἔστι ἡ περὶ ἴππων ἐν κόσμῳ αἰατῶν, ἔστι τε πυρρίχλειν πᾶσι ὀρχήσεσι. qui locus citatur à Suida in voce πυρρίχλειν, nonnullis immutatis, nec nominato auctore. Athenaeus lib. XIV. καὶ γὰρ ἐν τῇ μουσικῇ, καὶ τῇ ἁπλῶν ὀρχήσεων ὀρχήσεσι περὶ αἰατῶν, ἔστι περὶ τῶν αἰατῶν, ἔστι τε περὶ τῶν αἰατῶν, ἔστι τε περὶ τῶν αἰατῶν. Vid. Xenophon initio lib. VI. Κύρ. αἰατῶν. Iul. Pollux lib. IV. c. xiii.

Τροχασκίον.] Saltatorium orbem vertere, Arnob. lib. II. M. Cicero orat. in Pisonem : ne tum quidem cum illum suum saltatorium versaret orbem, fortunae rotam pertimescebat. aptè ad sensum Artemidori. nisi mauius, quod magis mihi placet, istud verbi referre ad illam saltationis figuram quae belle repraesentatur in Xenophontis conuiuio : ὅρα γὰρ ἔγωγε πῶς δὲ τῶν ὀρχησίδων ἐφεστηκίον, καὶ Ἐρχοῦ πᾶσι αὐτῇ προσφέρω. ἐκ τούτου δὲ ἡμεῖς μὲν αὐτῇ ἢ ἐπέσει, παρεστῆκε δὲ ἡμεῖς τῇ ὀρχησίδι αἰετῶν πᾶσι Ἐρχοῦ μέρει δαδῶκε. ἢ δὲ, λαμβάνουσα ἅμα τε ὀρχησίδι, καὶ ἀντιπῆξι διτιμῶν. σιωπηλαίον μὲν ὅσον ἐστὶν ῥίθις ὕψος ὡς ἐν ῥυθμῷ δέχεται αὐτῆς.

Μαχίμενος ἀειδνείδου ἢ ἐκκεκῆται.] fortean intelligit saltationis schema quod à Polluce & Suida vocatur ξίφισμος. vnde & ξίφιζον Hesychio. Suidas, ξίφισμος, ἄμα ἐκ τῆς ἐμμηθείας καλουμένης. addendum videtur, πυρρίχλειν, vel legendum, ἐκ τῆς ἐμμηθείας οὕτω καλουμένης. Quin potius significare voluit Artemidorus periculofum illud saltandi schema de quo etiam Xenophon in Conuiuio, μὲν δὲ τῶν κίρκων εἰσητήχθη ἀέματος ξίφων ὀρχῶν. εἰς αὐτῶν ταῦτα ἢ ὀρχησίδι ἐκκεκῆται τε ἔξεκκεκῆται ἡμεῖς αὐτῶν ὡς οἱ μὲν θεάμενοι ἐφοσῶντο μὴ πᾶσι, ἢ δὲ ἀπρόσωπῶς τε ἔσφραγῶς ταῦτα διεπερῆναι.

PAG. LXVI.

Στέφανος ναρσίωσι πεπινημένοι πᾶσι κακοί. μάλιστα δὲ ἐστὶν τῶν ἰσορίων.] Narcissus amore sui attenuatus intabuit ad Cephisum amnem mutatúsque est in florem. Sed florem huiusmodi neruis inimicum caput grauantem à narce narcissum dictum, non à fabuloso puero ait Plinius lib. XXI. c. xix. Plutarchus Symposiac. III. πῶς ναρσίωσιν ἀνομάστωι ὡς ἀμβλυώστωι τὸν νεόσεα ἔβαρύνεται ἐμποιούτωι ναρξῶδες. διὸ καὶ ὁ Σοφοκλῆς αὐτὸν ἀρχαῖον μεγάλων θεῶν σφαιρωμα, πᾶσι γὰρ χθονίων προσσηγῶν. quod Sophoclis dictum citatur etiam à Clemente Alexand. Paedag. II. c. viii.

Ἐξά γὰρ πᾶσι τὸ πορφύρεον χεῖμα συμπάθει καὶ περὶ τὸν θάλασσον.] Eoque sensu dixit Homerus πορφύρεον θάλασσον. & Virgilius, Purpuream animam. Vid. Aelian. Histor. animal. lib. XVI. cap. i.

Διά τὸν ἑμμεθῶν.] Plutarchus Sympof. III. problem. i. τὸ δὲ ῥόδον ἀνομάστωι ἀπὸ τῆς ὀρχήσεως, ὅτι ῥόδον πολὺ τῆς ὀρχήσεως ἀφίνοι. διὸ καὶ τὰ χεῖρα μαζαίρεται. Ouidius.

Quam longa una dies, aetas tam longa rosarum :
Quas pubescentes iuncta senecta premit.

de floribus generatim Plinius lib. XXI. c. i. natura flores odoresque in diem gignit: magna vt palam est admonitione hominum, quae spectatis simul floreat celerimè marcescere. Plutarchus, ἀθηνῶν μαρμαρομένη ἐν ταῖς χερσὶ ἁπλῶν σφαιρωματων.

Ἀμαρακίον.] mirum in Amaranto, gaudere decerpi, & lactius renasci. mirúmque postquam defecere cuncti flores madefactus aqua reuiuifcit, & hibernas coronas facit. summa eius naturae in nomine est, appellato, quoniam non marcescat. Plin.

Σισυμβρίον.] Vetus Glossarium, Σισυμβρίον, εἶδος λαχανίου, cumila. Item. Cynela, Θύμβρε. Cynilium, θυμβρος, εἶδος βοτάνης. Plinius lib. XX. sisymbrium siluestre à quibusdam thymbracum appellatum. Duplex sisymbrium agnoscunt Dioscorid. & Plin. vnum quod in riguis nascitur, alterum quod in sicco. in sicco ortum, odoratum est, ait Plin. & inseritur coronis, angustiore folio. Dioscorid. Σισυμβρίον, (οἱ δὲ ἔρπονλλον ἀρετῆς καλοῦσιν) ἐν χερσὶ φέρεται. εἶκοι δὲ ἡδύσμιον κηπίω, πλατυφυλλότερον δὲ καὶ θύμβρετον, σφαιρωματικόν. coronam ex sisymbrio morbum significare ait Artemidorus, tamen apud Aristophanem σισυμβρία laetitiae voluptatisque signa sunt. Scholiast. σισυμβρία φύλλα οἷς ἐσφραγῶντο οἱ νύμφηοι.

Ἀμαρακίου.] Amaracum inter σφαιρωματικὰ ἀθηνῶν recenset Theophrastus. quod etiam notatur ab Athenaeo lib. XV. Amaracus & sampsyachus idem Dioscorid. lib. III. cap. xlvii. & Plin. lib. xxi. cap. xi. Mollis amaracus Virgil. I. Aeneid. Amaracus regius vnguentarius fuit, qui casu lapsus dum ferret vnguenta, maiorem ex confusione odorem creauit. vnde optima vnguenta amaracina dicuntur. hic postea in herbam sampsuchum dicitur versus. Seruius.

Λαπάθου.] Glossae : Λάπαθον, λάχανοι, rumech, lapathium.

Φρυγίου.] Plinius lib. XXI. cap. xi. amaracum Phrygium cognominatum fuisse ait. ἀμαρακίον δὲ φρυγίος Theophrast. lib. VI. & Athen. lib. XIV.

Ἑλείου.] Helenium è lacrimis Helenae dicitur natum. & in Helena insula laudatissimum. Plin. lib. XXI. c. x.

Ἀνεμώνης.] Anemone quae & Limonia vocatur Plin. lib. XXI. cap. xi. Glossae, Ἀνεμώνη, Vaccinium, Salimucula. Ἀνεμώνιον, vaccinium. Item. Vaccinium, Ἀγχουσα, Υάκινθος. Item. Salimuca, ἀνεμόροδον, λευκόροδον. Seruius ad Eclog. V. Salimuca, herbae genus quam orcutimicam vocant. varia anemones genera enumerat Dioscorid. lib. II. c. ccvii.

Καὶ τῆς ῥοδόδαφνης.] Glossae : Rosa Graeca, Λυχνίς, ἢ ῥοδόδαφνη. Item. Ταχίς, σμίλας, ῥοδόδαφνη. Item. ῥοδόδαφνη, Ταχίς, Ἰβηρία, Λαυρία, Ἀνδριον. ms. Λαυριανδριον. Dioscorid. lib. IV. cap. lxxxii. ῥοδόδαφνον, ἡλιον. Apul. IV. Metam. Rosa Laureca.

Καὶ τὸ ἐπιθυμον.] ἐπιθυμον, θυμὸν ἔστιν αὐτὸς τὸ σκληροτέρου. Dioscorid.

Καὶ τὸ μολύβδων.] Plin. lib. XXI. cap. ix. Ego in coronamenta folio venere melothron, spiricon, trigonon, cneoron, quoad casiam Hyginius vocat; & quod cunilaginem, quae conyza, melissophyllon quod ariastrum, melilothon quod fertulam Camparanam vocamus.

Σελίνων δὲ σέφανος, καὶ ὅτι ἐπιθεφίω ἀγῶνι ἐπιτηδῆος ἔστιν ὁ σέφανος ἑστῶ.] Suidas: Σέλινοι, εἶδος λαχάνου. σελίνου δέεται ὁ νοστῶν. ἐπεὶ ἐν ἐσώτατις προαῖς ὄντων τοῖς παθοῖς ὅτι ἐμύλον τοῖς νεκροῖς πῆται, σελίνους ἐσώωντο. σελίνῃ σέφανος, πένημος. τὸ γὰρ σέλινον πένθεισι παρορῆται. Plinius lib. XX. cap. xi. Selinum ad cibos admittere olim omnino nefas fuisse notat. nam id defunctorum feralibus epulis dicatum esse; visus quoque claritati inimicum. Plutarchus in Timoleonte αἰαθαῖοντι δὲ αὐτῷ παρὲς λόφον, ὃν ἰσθμιαῖοι ἐμύλον κατὰ μῆτρον τὸ εἶσθημα καὶ τὴν διωδῶν ἔστιν περὶ μῶν, ἐμβάλλουσιν ἡμίονοι σέλινα κομίζοντες· καὶ τοῖς εἰσώπωντας εἰσπλάθει πνηρὸν ἔστι τὸ σημεῖον, ὅτι τὰ μνημῆατα ἔστιν νεκρῶν εἰώσθηδον ἐπιτηδῆος σέφανου σελίνους. καὶ παροιμία τις ἐκ πύπου γέγονε εἰς τὸν ἐπισηφῆος νοστῶντα, δέεται γὰρ τὸν σέλινα. Seruius ad illud Virgil. Eclog. VI.

— apio crines ornatus amaro.

apud antiquos indago erat species coronae de apio, sed in Nemeo agone qui in bonorem Archaemori institutus est. & volunt quidam hoc coronae genus ad indicium mortis electum.

Ἀθλητῶν δὲ ἀγῶν.] Apio enim victores Nemei certaminis, ἐπιθεφίω ἀγῶνος, coronabantur. vt patet ex illis Seruij verbis, & Plutarchi in eodem Timoleon. & Plin. lib. XIX. cap. ix. Honos ipsi in Achaia, coronare victores sacri certaminis Nemeae. Isthmiorum quoque corona fuit. Plutarch. in Timol. & Sympof. V. quaeft. III.

Καὶ τοῖς ὅτι τὸ ἀρχαῖον ὀρμωμῶντος ἐ ἀθλητῶν συλλαμβανῶσι, ἐ πῆνιον ἔς μὲν γὰρ ἀπὸ τοῖς ὅτις δὲ ἀπὸ τοῖς ποιοῦσιν.] in exemplari Cornarij scriptura fuisse videtur, τοῖς δὲ ἀφοβοῖς.

Φοίνικος δὲ καὶ ἐλαίας σέφανοι τέκνα παρορῶντοισι πολυζῶντα, δέεται τὸ ἀειδαῖος.] Plutarchus Sympof. IIX. quaeft. IX. palmam esse ait μακρόβιον, ἐμπέδωφον, βεβαίως ἀειφύλλον. ideoque esse victoris praemium, ἐπὶ δὲ τὴν ἔστιν νικηφόρον δέξαν ἀφῆτον καὶ ἀγῶνι δέεται μύρον. Phurnutus τίς. de Musis, in ea agnoscit τὸ ἀειζῶν.

Κοινὸν δὲ ταῖς θεαῖς τὸ φυτὸν.] Myrtum Dianae gratam fuisse refert Cl. Alexand. Paedag. II. cap. ix. Mineruae Didymus Geoponic. XI. Veneri sacram fuisse vetus fabula est Seruianis in Virgilium commentariis variè inserta. nam aliter ad illa verba lib. III. Aeneid.

— & densis hastilibus horrida myrtus.

aliter ad illa lib. V.

— velat materna tempora myrto.

Myrtum vero etiam ad Cererem pertinere dixit Artemidorus, propter virgas myrteas quibus Bona illa Dea à Fauno marito caesa est, quod meri scriam ebibisset plenam. Sed in huius quoque fabulae narratione differen-

dissentiunt Plutarchus ἐν Ῥωμαϊκῶν. Arnob. lib. V. aduers. gent. Lactantius I. de falsa relig. Macrobius Saturnal. I.

Σπένθωνοι κρεμνοί.] Splenia de ceroto. coronae cerinae. quo modo apud Plaut. in Epid. cerinum dici vestimenti genus à ceræ colore notat Marcellus. vel, si mauis, ceras intellige quae magicis ad malas artes vsui sunt.

Οἱ δὲ ἔστιν ἐρίων πεπιτηδῶν, δέεται τὸ πικρὸν, φαρμακείας καὶ κατὰ δέστοις σημαίνουσι.] Huiusmodi coronae veneficiorum licia sunt & filamenta lanæ discoloria. Virgilius in Pharmaceutria,

Terna tibi haec primum triplici diversa colore

Licia circumdo.

Idem, — & molli cinge haec altaria vitta.

Seruius, molli vitta, lanæ scilicet. Petronius, illa de sinu licium protulit varij coloris filis intortian, cervicemque vinxit meam. Apuleius in Apolog. at si Virgilium legisses, profecto scisses alia quaeri ad hanc rem solere. ille enim, quantum scio, enumerat vittas molles, & verbenas pingues, & tura mascula, & licia discoloria. Ouid. I. Amor. Eleg. IIX.

Scit bene quid gramen, quid torto concita rhombo

Licia.

Χλωρὸς γὰρ ὁ χρυσός.] Catullus:

Quantum saepe magis fulgore expalluit auri.

Diogenes interrogatus δέεται τὸ χρυσοῦν χλωρὸν ἔστιν, ἔφη, ἐπὶ πολλοῖς ἔχει τὸν ἐπιθεφῶντα.

PAG. LXIX.

Οὐδὲν μὲντι κινεῖ καὶ γυναικας.] L. ἔστιν μ. τ. κοινὸν αἰ γυν.

PAG. LXX.

Καὶ παρορῶντος κίονι.] Seruos ad columnam verberari solitos fuisse indicat Nicobulus in Plauti Bacchid.

— abducite hunc

Intro, atque adstringite ad columnam fortiter.

Iullius Pollux lib. III. cap. viii. Hyperidem de seruis dixisse notat, κρεμῶσαι ἐκ τὸ κίονος.

Καὶ οὕτως ἑστὸν τὸ δεσπότην ἀεζῶν.] non intentus in venerem, sed extensus ad columnam.

Περί τῆς ἀεζῶντος σιωπῆς.] Inepta dissectio huius capituli quod intantum integrumque esse debuit.

Ερωδίου τὸ γῶμιν.] L. ἐρωδίου.

PAG. LXXII.

Εἰς φίλιαν κατὰ τὴν ἔστιν τὴν μύρον καὶ γὰρ φιλοῦντος καλεῖται.] Homerus Iliad. Z.

Ὅς μὲν ἔδειξεν φιλοῦντος μνηστῆρα οὐκ ἐθελοῦσι.

& alibi passim.

PAG. LXXIII.

Καὶ τὸ γυν οὐδὲ ἦπλον κενεῖα καλοῦμαι.] L. καὶ τὸ γυν ἀπὸ τῶν ἔ. ἦ. & τ.

PAG. LXXV.

Καὶ γὰρ εἰκὸς εἶναι ὅτι ἡμῶντα ἐν μέρει τὸ φῶμα, πύργῳ καὶ κολοαδῶσαι.] Notauit

ad Phaedri Fab. V. lib. III. haec verba inueniri etiam apud Heraclidem Ponticum.

PAG. LXXXIII.

Ὀδόνια τὴ καὶ πείλακα ἱμάτια δοκεῖν φορεῖν ἀγαθὸν εἶναι.] Suidas, πείλακα κα- παπεμμιμένα Ὀδόνια. & πείλακα φορεῖν δοκεῖν ἀγαθόν. Vetus Gloss. Ὀδόνιον, linte- amentum. Ὀδόνη, linteamentum. ms. Subtile velum. Suid. Ὀδάνη, πᾶν τὸ λεπτὸν ὑφάσμα, καὶ πᾶν τὸ ἱερὸν, καὶ μὴ λινὸν ἦ.

Λευκά δὲ ἱμάτια τοῖς ἱερέσσι μόνους συμφέρει.] alba scilicet vestimenta purif- sima sunt, qualia sacerdotes decent. Festus, in voce, Pura.

Δούλοις Ἑλλήνων.] Graecorum seruis albae vestes libertatem significant: δούλοις δὲ Ῥωμαίων, non item; vt ipse mox paullo indicat, εἶθ' ἢ πῶς αὐτῶν τοῖς δεσπότησι ὡς ὑπίσπλῆισιν ἔχον ἑσθῆτα.

Τοῖς ἐν ὄχλῳ ἀναστροφόμενοις λευκὰ ἔχον ἱμάτια.] Scito, inquit Tullius, ni- hil tam exercitum fuisse Romae quam candidatos omnibus iniquitati- bus. officiosissima scilicet illa natio petitorum, vnumquemque Quiri- tium assidue prensando, salutando, deducendo permultos terebat dies, & in comitiorum turba vniuersis placere maxime studebat. ambitiosos autem candidatos, hoc est cretatos fuisse & album in vestimenta addidisse quis nescit?

Οὐ γὰρ πρὸς ἔργα ὄντες οἱ ἀθροῦσι λευκοῖς ἱματίοις χεῶνται.] Pulla & sordida erat tenuiorum vestis, qualis etiam rusticorum.

PAG. LXXXIV.

Διὰ τὸ πῶς ἀποθανόντας ἐν λευκοῖς ἀφέρεσθαι.] Vita functorum corpora al- bis vestibus induebant, quando iam animas non poterant. quas tamen puras & intaminatas emigrare cupiebant. Plutarchus in Quaest. Rom. τὸ σῶμα τῶν τεθνηκότων ἀμφιεννύοισι λευκοῖς ἐπιτὴ μὴ δεικνύται πῶς ψυχῶν βούλοισι δὲ ἐκείνῳ λαμπρῶν καὶ καταρῶν περιπέμπειν, ὡς ἀφειδύλιον ἦεν καὶ διηρητοσύνην μέγαν ἀγάων καὶ ποιήλων.

Ἀλεγγίδα.] Sic vocata vestis à colore quem Plato in Timaeo rubrum esse ait, nigri austeritate & albi splendore temperatum. ἐρυθρὸν ῥόδιον λευ- κῶ τε κρατῶν, ἀμουργῶν λέγεται.

Πορφυρῆ ἐσθῆς, ποσῶντα ἀναρεῖ.] Ipse Artemidorus sup. lib. I. cap. LXXIX. ἔχ' ἢ πῶς τὸ πορφυρῶν χεῶμα συμπύθηται & πρὸς τὸν ἥλιον.

Κοκκίη δὲ ἐσθῆς.] Glossae veteres, κόκκινον, rufum. ms. rufum, cocinum. Item, κόκκος, βόμμα, vermicula, coccum. Isid. lib. XIX. Orig. cap. xxviii. Κόκκον Graeci, nos rubrum, seu vermiculum dicimus. est enim vermiculus ex sil- uestribus frondibus. Diofcorides lib. IV. cap. XLVIII. Κόκκος, βαφικὴ τῆμος ἐστὶ μικρῆς, φρυγανίδης, ἣ περιπέμπεται οἱ κόκκοι ὡς φακοὶ, οἱ πῆτες ἀκλεγεῖντο σιωπ- ζονται. ἀεὶσι δὲ ἐστὶν ἢ Γαλαπατικὴ καὶ ἢ Ἀρμενιακὴ. Plinius lib. IX. cap. xli. Coc- cum Galatiae rubens granum. eundem vide lib. XVI. cap. viii. & lib. XXII. cap. ii. Pollux lib. VI. ἱματίοι κοκκινοβαφῆς ἀπὸ τοῦ χεῶματος.

PAG. LXXXV.

Ἦν τῶν πῆσεων καλοδον, ἀπὸ πῆδρον τῆ Ἀρκάδος.] citatur hic locus à Suida, nec laudatur auctoris nomen. enimvero inanis opera non erit illius

verba cum his Artemidori nostri componere & conferre: Τῆθενος, πολὴ Ῥωμαϊκῆ. ἀνομάσθη δὲ ἀπὸ Τῆθένου Ἀρκάδος, ὃς πρὸς τὰ πῆτα πῶς χλαμύδα πε- λεεάλλετο ἐσαυθίσις καὶ τὸν ἰόνιον κόλπον, & ἰσποδεχθεὶς ἑαυτὸν τῶν καλοκαὶ- των ἀπ' οὗ μαθόντες οἱ ἐξώλοιοι, πῶς αὐτὸν ἐνεσιδύαζοντο ἔσπιν, καὶ ἐκὸν τῶν ἐσθῆ- τα, πῆθενος, ἐπᾶν τῶν τῶ δὲ ἄλλοις. ὑστερον δὲ ἀρξασθερῶν τῶ ὀνόματι, πῆθενος ἐκλή- θη. Glossae veteres: Τῆθενος, τογα, τῆθενος. Τῆθενος, τογα, τῆθενος. apud Pollucem lib. VII. scribitur, πῆθενος & Τῆθενος.

Χλαμύς δὲ τῶ ἐπιτοῦ μανδύου, οἱ δὲ ἐφεσθῆς, οἱ δὲ βηελον καλοδοσι.] Suidas, Ἐφεσθῆς, ἱμάτιον Ῥωμαϊκόν. λέγεται δὲ καὶ μανδύας, & βίρρον. ἂ πῆτα ἐν ὀνόματι βλεπόμε- να, θλίψας σημαίουσιν. haud dubie ex hoc loco. Idem Suid. alibi, Βίρρον, ἱματίον Ῥωμαϊκόν. Isidor. etiam Βίρρον.

Φαρόλης.] apud Suidam scribitur, φερόλης, apud Athenaeum lib. III. & Pollucem lib. VII. φαρόλης.

Ὅθεν ἀπολευν.] L. ἀπολευν.

Γυαμῆ δὲ παικίλη & ἀθησῆ ἐσθῆς συμφέρει μάλα καὶ ἐταίρας, & πλοῖα.] Flo- ridas vestes Lacedaemone solis meretricibus concessas fuisse notat Clem. Alexand. lib. II. Paedag. cap. x. ἀγαμαὶ ὄντι Λακεδαιμονίων πῶς πόλιν πῶς παλαμῶν, ἢ μόναις ταῖς ἐταίραις ἀθῆνας ἐσθῆτας καὶ χρυσῶν κόσμον ἐπέβηθε φορεῖν, ἀ- φαιρουμένη ὄντι δούμιον γυαμῆων φιλοκοσμίας, καὶ μόναις ἐφεῖναι καλοπῆτα ἑσθῆτας ἐταρρούσις. eandemque Syracusis legem fuisse tradit Philarchus apud Athenaeum lib. XII. Συρακοῖσι νόμος τῶν ταῖς γυαμῆας μὴ κοσμεῖσθαι χρυσῶν, μηδὲ ἀθῆνα φορεῖν, μὴ δ' ἐσθῆτας ἔχον πορφυρῆς ἐχούσας περιφῆς, ἐὰν μὴ πῆς αὐτῶν συλχαρῆ ἐταίρας ἔῃ κοινή. Plinius lib. XXII. cap. ii. infici vestes admirabili fuco ait, vt facilius matrona adultero placeat; corruptor infidictur nuptae.

Ἦ δὲ εἶθ' ἢ πῶς πρυφύλι.] Clemens Alexand. eod. αἱ δὲ πῆς ἀθῆσι οἰκίαι ἐσθῆτας, βακχικοῖς & πελετικοῖς κατέληπται λήροις, &c. ὅψας οὐ σκέπης ἢ ἐσθῆς αὐτῆ.

PAG. LXXXVI.

Πλωῖον γὰρ κατὰ χριστικῶς καὶ τὸ ἐλέγχειν ἐλεγον οἱ παλαμοί.] Suidas. Πλωῖον, λοιδορεῖται, ἀγρῶς ὑβρίζεται. πλωῖον γὰρ ἀθῆσι πῆς παλαμοῖ τὸ ἐλέγχειν, ὡς πῆ & Μένανδρος. ἐὰν κακῶς μου πῆς γυαμῆας οὕτω λέγεις, τὸν πατῆρα καὶ σὺ πῆς τῶν πῆς ἐγὼ πλωῖον. ἀπὸ τῶ ἐλέγξω. Pollux lib. VII. cap. x. τὸ λοιδορεῖν, πλωῖον, καὶ πλωῖον μὲ πῆσις, ἢ καμῆθῆς φησὶν, ἢ γυμνῶ ἐξονειδίσεις, ἢ ἀγρῶσις. Aristophanes in Plut.

— οὐχ ὑγιάθει μοι δοκεῖς.

Γλυκὸν με ποιῶν ἐν ποσῶσις ἀνδράσι.

Scholias, ἐφύθειρον πῆμα interpretatur. Sic apud Athenaeum lib. III. ex Aristophanica fabula quae inscribitur Δαμπελῆς.

Οὐκ ἀγρῶδομαι τὸν τῆλεον πῆτον

Πλωῖον ἀπᾶσι ὅσα σῶσιδ' αὐτῶν κακῶν.

Δακτύλιοι ἐκπῆς σιδηροῦ ἀγαθὸν μῆν, &c.] Annulos primum ferreos fuisse docet Plinius lib. XXXII. cap. i. ait autem Artemidorus boni ominis esse annulos ἐκπῆς σιδηροῦ, quia seruorum annuli erant ἐκπῆς σιδηροῦ. Plinius ibid. nec non & seruicia iam ferrum auro coniungit. vt ferrum scilicet

loco gemmae effret.

Πολύκμηθον γδ ὁ ποιητής τὸν σίδηρον ἐκάλεσε.] Homerus Oδυσ. Ε.

Χαλκόν τε, χρυσόν τε, πολύκμηθόν τε σίδηρον.

Scholiasfes, πολύκμηθες, μὲν πολλοῦ κρμάτου χρυσοῦχος, ἢ ὁ πολὺ κρμάτων παρεχόμενος.

Ἐήφοι γδ καλοῦντο.] Suidas, Ἐήφοι καλοῦντο λίθων τὸν ἐν τῇ δακτυλίῳ ἔχειν χρυσαῖον ἀεὶ μόνον.

Θεῖον ἔδδον ἔχοντες.] quales Execeffi Phocenſium tyranni anuli γερωνυμοῦ, de quibus Clem. Alexand. lib. I. Strom. Ἐξήμεσος τε ὁ Φωκίων τυραννος διὰ δακτυλίους φορῶν γερωνυμοῦς, τῶν ἴσθων τῶν παρὰ ἀλλήλους διηθαιεῖν τοῖς κρητοῖς οὐκ ἀποδέξασθαι. qualis etiam fuit Gygis anulus, quo circumactō habentem nemo cernebat. Fuere item anuli φυσικοί, in quibus ἀγχιφαρμακα. imo & sub gemmis venena cludebant, anulόςque mortis gratia habebant.

Σάκμοι δὲ ἢ ἐλεφανῖνοι ἢ ἴσοι ἄλλοι.] Suidas, Σάκμοι ἢ ἐλεφανῖνοι δακτυλίους χρυσαῖοι εἰσὶ συμφοροί.

PAG. LXXXVIII.

Ἀνόμενος δὲ ἐν κατὰ φύσιν δοκεῖν ὄραϊ ἑαυτὸν, κερκὸν νόθων γδ ἢ ἀλλοπειῶν παίδων πατέρων κληθεῖσθαι παρὰ πατρὸς.] Liberos parentibus absimiles procreare, culpa & vituperio vxoribus esse solet. quaeque alieno & extraneo similem pariunt filium, pariunt sibi & probrum. vnde in Declam. II. Calpurnij Flacci, adulterij rea matrona quae Aethiopem pepererat. & adulteram Satyrica figura notat Iuuenalis per filium patri suo dissimilem,

— testudine tibi Lentule conopea.

Nobilis Euryalum mirmillonem exprimit infans.

Theocritus Εἰδὺλ. εἰς Πτολεμαῖον, impudicam vxorem per liberorum vultum designat: & illius quae virum suum non amat, cuiusque mens in alienum fertur, faciles & procliues esse partus ait, natoque minime similes patri,

Ἀπόρρον δὲ γυναικὸς ἐπ' ἀλλοπειῶν κίος ἀνέν.

Ἐνιδίαι δὲ γυναι, τέκνα δ' οὐ ποτ' εἰκότα πατρί.

Tertullianus lib. de virgin. vel. Scit Deus quot iam infantes & perfeci & perduci ad partum integros duxerit, debellatos aliquandiu à matribus, facillime semper concipiunt & felicissime pariunt huiusmodi virgines, & quidem simillimos patribus. Et ita in Amphitruone Plautina, Alcumena Iouis & Amphitruonis partiaro compressu grauidata, absque vteri doloribus peperit, & alterum fudit è geminis Ioui potius & Deo, quam Amphitruoni aut mortali similem. Contra vero, τειροποιία, qua parentum vultus velut in speculo repraesentantur, puerperis laudi fuit. Horatius lib. IV. Carm. Od. V.

Laudantur simili prole puerperae.

Culpram premit comes.

Est enim haec naturae lex, vt in sobolem transeant formae, quas posterius quasi descriptas species custodiunt. deque hac lege belle Lucretius lib. IV. ait,

— multa modis primordia multis

Mista suo celant in corpore saepe parentes,

Quae patribus patres tradunt à stirpe profecta.

forte ob hanc quoque rationem quam tangit Macrobius lib. V. Satur. cap. xi. quod prominentia naturae similitudinem natorum atque gignentium ex ipso quoque nutritu praeparans, fecit cum ipso partu alimoniae copiam nasci. Sed fraudem naturali huic legi faciunt pudicae alioqui mulieres, quae partum lacte natu alere negligunt. Id hercle ipsum est, inquit Phauorinus, quod saepe numero miramur, quosdam pudicarum mulierum liberos parentum suorum neque corporibus neque animis similes existere. Certissima igitur legitimi partus nota, cum tacentibus cunctis, filiorum vultus parentem arguit, cuiusmodi puerum optabat Manlio Catullus.

Sit suo similis patri

Manlio, & facile infans.

Noscitur ab omnibus;

Et pudicitiam suae.

Matris indicet ore.

Minerva apud Homerum Oδυσ. A. Telemachum Vlyſſis esse filium ex ipso vultu conicit.

Ἄλλ' ἄγε μοι τὸ δὲ εἶπε ἢ ἀβρεκέως κατέλεξεν.

Εἰ δὲ ἔξ αὐτοῦ ποσὶς παῖς εἰς Ὀδυσσεύς.

Διῶς γδ κερκίῳ τε ἢ ὄμματι καλά ἴσκειας.

Medea apud Senecam liberos parere cupiebat Iasoni similes; vt illius perfidiam non fama solum, sed & puerorum vultus praedicaret.

— limen alienum expetit

Iam potius hospes, quoque non aliud queam.

Potius praedari, liberos similes patri

Simileſque matri.

communes scilicet liberos optabat, & vt loquitur Lucretius, miscentes vola parentum. Nec rareter accidit, vt vir & vxor, amore mutuo conspirantibus animis, mutuam quoque sibi pignus edant. Vnde fit vt iure naturali communes vtriusque parentis liberi nascantur; etsi iuris subtilitate, patrem filius sequatur, non matrem. Suauiter Phalaris de Paurola filio ad Erythiam suam, Εἰ ὡς μόνη, ἢ ὡς μὲν ἐμοῦ γρηθηκῆσα, μόνη δικαιοῖς ἔχῃ αὐτὸν, ἀγνωμότως κρίνεις τὰ παρὰ γονέων κτλ. εἰ δὲ τὸ εὐπορευόμενον λόγον, πατρὸς, αἰ εἴη πᾶσι μᾶλλον ἢ μητρὸς, κτλ. δὲ τὸν ἐυχρησιμώτερον, ἐκατέρω ἴσος.

Ψεκάδες.] ψεκάς, ὄρος, ἴος, minutissima pluuia. vnde & mulierum ornatrices quae disponendis crispandisque crinibus paullulum aquae confpargunt & irrorant Psecaes dictae. Scholiasfes Iuuenalis Sat. VI. ψεκάδων Graeci dicunt quando rarum sine minutum pluit, ornatrices igitur componentes rarum ac paruum aquae solent mittere ac velut ψεκάδων. Sic Antimachus Psecaas nuncupatus, ὅτι παρὰ τὴν αἰετὸν τοῖς ὀμολοῦντας ἀγαθὸν ἄνθρωπος.

PAG. LXXXIX.

Ἰσραήλ δὲ χεῖς βροτῆς, φέρον μάλιστα σημάδι.] Sernius ad illud I. Aeneid.

Aeternis regis imperiis, & fulmine terras.

non sine caussa, inquit, adiecit, terras. est enim fulmen quod terreat; est quod af-
flet, est quod puniat.

Ὅτι μὲν τὴν ἀσραπὴν προσδοκῶσι αἱ πύξ βροντῶν, ἢ εἰς τὸν φέρον οὐδὲν ἄλλο εἶναι
ἢ ἀπειλή.] Legendum videtur, ὅτι μὲν τὴν ἀσραπὴν, ἢ οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ ἀπει-
λή, προσδ. α. τ. β. εἰς τὸν φέρον. Quum autem fulgurat coelum minari vi-
detur. Aristotelés lib. II. Meteorologic. cap. ix. sonum illum siue strepi-
tum quem excitant anhelitus terrae frigidi, quum se in nubem induunt,
eiusque tenuissimam quamque partem diuidunt & disrumpunt, simi-
lem esse ait τὰ ἐν τῇ φλογὶ γινόμενα ἴσθω, ἐν καλοσιν οἱ μὲν τὸν Ἡφαίστον γλαῦ, οἱ
δὲ τὴν Ἑστίαν, οἱ δὲ ἀπειλῶν πύτων. hanc vero comparationem probare vi-
detur Plinius quum ait, ergo vt è flagrante ligno carbo cum crepitu, sic à flore
coelesti ignis exruitur. lib. II. cap. xx.

Ἡ ὅπου αἰ ἀφέρηται.] L. ο. αἰ φέρηται.

PAG. XC.

Ὁ κεραιῶς τὰ μὲν ἄσπια ἢ χεῖλιον ἔπισημα ποιῆ.] Fulgurita, religione
infignia. Festus, Fulguritum, id quod est fulmine ictum. qui locus statim fieri
putatur religiosus, quod eum Deus sibi dicasse videretur. Glossae veteres ad
illud Persij Sat. II.

Triste iaces lucis euitandumque bidental.

Bidental, locus sacro percussus fulmine, qui bidente ab aruspiciibus consecratur,
quem calcare nefas est. Ἐπισημος autem erat ille locus, quia sepiebatur, aris
inibi crectis. varro lib. IV. de lingua Lat. de Curtio lacu; C. Aelius &
Q. Lutatius scribunt, eum locum esse fulguratum, & ex SC. septum, idque factum
esse à Curtio cof. Apuleius I. Florid. colluculus sepimine consecratus.

Τὰ δὲ πολυτελῆ χεῖλια ἔρημα καὶ ἄβασα ποιῆ.] Per fulgurita loca incede-
re, eaque calcare nefas erat. Plutarchus in Pyrrho: Λοσιμαχῶν δὲ οὐκ ἤρεσκον
ἢ ὄψις, ἀλλ' ἔφη δεδέναι μὴ, καθεῶν τὰ βαλλόμενα πῆς κεραιῶς ἀνέμωσιν μὲν
χεῖλια, καὶ τὰ Γυρρῶν προσσημαίη τὸ θεῖον ἀείσαντον ἐπιδεῖν τὴν πόλιν.

Ὅπτε διαπύτων ἐπὶ οἱ κεραιῶντες ἔχουσι.] Ipse Artemid. lib. I. cap. vi. κε-
ραιῶνται δοκεῖ πύτων ὅσα καὶ δούλων, ἢ μέλλοντα πλεῖν, ἢ μονομαχίῃ ἀγαθῶν πύ-
των μὲν γὰρ, ὁ μὲν πλοῦτον, ὁ δὲ ἐλθούσαν.

PAG. XCI.

Οὐδὲς γὰρ κεραιῶντες ἀπὸς εἶναι.] Tamen apud Athenaeum lib. XII.
Clearchus notat Tarentinos ob petulantem in Carbinatium mulieres
lasciniam à Ioue fulmine ictos quasi infames mansisse. καὶ μέχρι καὶ νῦν ἐν
Ταρεντῶν ἐκείνῃ ἢ οἰκῶν ὄσιν ἰσοπέδων ἢ εἰς Ἰαπυγίαν ἐπισημαίνονται, πύτωνται
ἐξ ἡλιας πύτων ἢ θυρῶν, ἐφ' αἷς καθ' ἑν ἀπώλοισ ἔχοντον, οὐτ' οἰκίζονται πῆς ἀπὸ γο-
μῶν, οὐτὲ πύτων νομίμωσιν ἔχονται χεῖλι, ἀλλὰ θυρῶν Διὶ Καταβάται.

Ὅπν γὰρ ἐ ὡς θεὸς πύτωνται.] Ipse supra, λαμπερὴ δὲ ἰμάτια αὐτῶσιν ἀλλήθεται,
ὡς ἰσοπὸ διὸς πύτωνται. Seruius ad illud II. Aeneid. Fulminis affluit ventis,
&c. Sane, inquit, de fulminibus hoc scriptum in reconditis inuenitur, quod si
quem principem ciuitatis, vel regem fulmen afflauerit & superuixerit, posteros
eius nobiles futuros & aeternae gloriae.

Καὶ γὰρ πῆς καταδικαθέντας ἐν τῇ σωτηρίᾳ κεραιῶνται φησὶ.] Petronius Sa-
tyrico, Fulminatus hac pronunciatione, sicut eram sine gladio, in lectulum deci-
di. Idem. intremui post hoc fulmen attonitus, iuguloque detecto, Aliquando, in-
quam, totum me fortuna uicisti.

Ἄλλ' ὅπου αἰ ἰσοπὸ τῆ πυρὸς καταλποθῶσιν, ἀπαύθια θάπτονται.] Plutarchus lib.
IV. Symposiac. πάντων δὲ θαυμασιώτων, ὁ πάντες, ὡς ἔπος εἰπῆν, ἰσοπὸ, ὅτι ἰσο-
πὸ κεραιῶν ἀφαιρῶντων ἀσπῆα τὰ θαυμάσια εἰσμερῆ. πολλοὶ γὰρ οὐτὲ κεραιῶν, οὐτὲ
καθεύθουσι, ἀλλ' ἐὼσιν ἀφαιρῶντες, ὡς ὁραθῶν πῆς νεκροῖς ἀσπῆσιν αἰ. Lex
Numae Pompilij apud Festum. S. E. I. HOMINEM. FULMIN. IOBIS.
OCCISIT. NE. SVPR. GENVA. TOLLITO.

PAG. XCII.

Ἡ μὴ ὄλον τὸ σῶμα; εἰ μὴ ποῖον καταλάσει.] Scribendum videtur, εἰ μὴ
ὄλον τὸ σῶμα ποῖον καταλάσει.

Τὸ ἐφ' ἐστίας πῦρ λαμπερὸν & καθαρόν.] Focum ferenum dixit Martialis
lib. III. Epig. LVIII.

Ρομῶν γὰρ ὁποῖα σημαίη. ἀλλ' ὅτι τῷ Ἑφραί ἀφαιρῶνται, &c.] Ideoque
idem Martialis focum perennem optabat, ἀέναντον πῦρ. Et lib. XII.
Epigram. xviii.

Surgente focus excipit, superba
Vixit sine cultus illiceti,
Multa villica quem coronat olla.

PAG. XCIII.

Τούτων δὲ μανθάλον ἔχουσα.] Veteres Glossae, μανθάλον, Pessulus.
Ἡ δὲ δεχομένη τὴν ζωαίκα.] Legendum puto, ἢ δὲ οὐκ ἔχουσα, δεχομέ-
νη τὴν ζωαίκα.

PAG. XCIV.

Τέρεμα δὲ καὶ ἰσοπὸ.] Suidas, τέρεμα, καὶ ἰσοπὸ, & ἰσοπὸ, & δρού-
φακτοῖ κατακαέντες πύτων ὄλεθρον σημαίνοσι.

Θεῖοι.] θεῖοι Iul. Polluci lib. VII. θρηγῶς & τελικός Suid. τὸ ἀφαιρῶ-
μα τῆ οἰκῶν, σφαίρη, μικρὸν πύτων, θεῖος, ἢ ἢ οἰκῶν τὰ αἰώματα.

Ἐοικε γὰρ καὶ ἢ ἐστία & ὁ κλίβανος ζωαίκα.] Suidas, κλίβανος ἢ κάμινος, ἐστία, καὶ
κλίβανος εἰοικε ζωαίκα, εἰς τὸ δέχεσθαι τὰ πύτων τὸν βίον ὄλεθρον. πυρὸς δὲ εἰς
δεκτικῆ.

Λίνα.] Glossae, λίνον κωνητόν, Reium Suid. λίνα, τὰ δίκτυα. Antipater
lib. V. Antholog.

Ὅ γὰρ ἀπὸ ἀπασε πύτων λίνα.

iis vtuntur aucupes, venatores, ac piscatores. Archius lib. VI. Anthol.

Ὅ δὲ οὐ δὲ ἀπὸ

Καὶ γὰρ ἐ πελάγῃς ὄλεθρον πύτων λίνα.
Videatur Xenophon Cynegetico, & Iul. Pollux lib. V.

Σάλικες.] Glossae, Σάλικες, ἢ δίκτυον αἰ σάλικες, Plagas. ὄλεθρον σάλικες,
Antipat. lib. VI. Anthol. ἰσοπὸν σάλικες, Alpheio Mitylenaeo. Iul. Poll.
lib. V. σάλικες δὲ χαλίδες, & χαλιδώματα, ζύλα ὄλεθρον ἐξ ἀπὸ δικά, ἰσοπὸν μὲν
καὶ πῆς γῆς, πῆς δὲ δίκτοις ἀπὸ πύτων τῆς δικάτων βρόχους καὶ ἀφαιρῶνται.

Ποδάρηαι.] notauit in Glossario Tactico.

Αἱ νεφέλαι λεγόμεναι.] Ipse Artemidorus lib.III.cap.IX. Δίον δὲ πρὸς γαίμον & κωνοίαν ἀγαθόν, δὲ πτωχὸν πολὺν, & πρὸς τὰ ὑπὸ οὐρανῷ, δὲ πτωχὸν ἐξ αὐτῆ γονομήλου ἀρκυοστασίον, & τὰς νεφέλας & τὰ ἔμμοια, οἷς ἀθροῦσι τὰ ἀποθῆν & μακρὰν θηροσί. Suidas, Νεφέλη, εἶδος δικτύου θηροβυκίου. Glossae veteres, Retes augurales, νεφέλη ἰριάνων. notabilis locus: nisi forte mauis scribere, Retes auriculares. Διπομόως νεφέλη, Satyrio Epigrammatario lib.VI.Anthol. Πλωλοπέτις νεφέλη, Zosimo Thasio, ibid.

Ἀρκυοστασία.] Pollux lib.V.Suid.in voce Ἄρκυος.

PAG. VC.

Τῶν κωῶν οἱ μὲν ἐπὶ ἤμερον πρὸφόνται.] Totum fere hunc locum transcribit Suidas, ἔστι γὰρ κωῶν οἱ μὲν ἰχθυοί. οἱ δὲ, ὁμοίως πῖς θηλοῖς χωροῦσιν. οἱ δὲ ἐπὶ φυλακῇ ἔσθι κτημάτων οἰκνοῦσι. οἱ δὲ ἐπὶ τέρψῃ, ὡς τὰ μνηστῆρα κωιδίον. & μεταίτηροι κωῶες, οἱ ἐπὶ τέρψῃ πρὸφόνται.

Οἱ μνηστῆροι λεγόμενοι.] catuli Melitaei, Plinio lib. III. sub finem. κωιδίον μνηστῆρα, Straboni lib.VI.Luciano in Lapithis. Athen. lib.XII. κωιδίον μνηστῆρα, ἄσπερ Σιβαερίταις ἔπειται εἰς τὰ γυμνάσια δὲ πτωχὸν πρὸφύλου. Aelian. Var. hist.lib. XIII. vbi de Epaminonda, ἐπισημῶν δὲ αὐτὸν ἐκ τῆς δικαστικῆς μνηστῆρον κωιδίον ἔσται.

Διὰ τὸ ἄσπερ πῖν στέλιον, ὃς πυρετῆ ἀπὸς ὦν, πρὸς πῖν κωῶν κωιδίται, & γὰρ βία ὦν ἐστὶ & οὐκ ἀγγαμον τὸ ζῶον.] Aratus Phaenomenis,

ἢ δὲ οἱ ἄσπερ

Ἄσπερ βέβληται δὴν ἤλιος, ἔς ῥα μάλιστα
Οὕτως στέλιος ἢ καὶ μὴ καλέωσ' ἀθροῦσι
Στέλιον.

Theo: σιμωνιπέτλη τῆς ἠλίου ὁ στέλιος, ὅτε γίνεται εἰς τὸν θεῖον ἔσπερον ὃς τῆς καρπῆς, πρὸ τῆς ὀπῆς μῦθων, ὃ ἐστὶ καὶ ῥαμῆσις Ἰάλλιος, ὅτε & φέρει πυρετὸν ἀλλοῖσι βροτοῖσι. Infana canicula, Persio Sat. III. vetus Interpres, canicula ardentissimum fidus, quia ideo insanam ait, quod sub ortu eius multi aegrotent. Manilius lib.V. Astronomic.

Exornitūque canis, latratque canicula flammans,
Et rabit igne suo. paullo post
natura suismet
Aegrotat morbis, nimis obsessa per aestus;
Inque rogo vivit.

PAG. IVC.

Σωίχων.] L. σωίλερον.
Κεῖνεν γὰρ τὸ ἄρχον ἔλεγον οἱ παλαιοί.] Legendum κρείον. Sic apud Homerum, κρείων Ἀγαμέμνων. Suidas, Κρείων βασιλεὺς, ἢ ἄρχων, κρατῶν μνηστῆρας.
Καὶ, λάβρος ἐπιμήζων.] Homerus I. B.
Ὡς δ' ὅτε κινήσῃ Ζεφυρὸς βαθεὺς λήϊον ἤδων
Λάβρος ἐπιμήζων, &c.

Scholias. σφοδρῶς πῖναι, μέγας.
Καὶ τὸ φοβερώτατον πλάγχθος, ἀρχὸν λέγεται.] Varro lib. V. de lingua Lat. *Aegaeum*

Aegaeum dictum ab insulis, quod in eo mari sic scopuli vocantur, a similitudine caprarum. Plinius lib.IV. cap.xi. Aegaco mari nomen dedit scopulus inter Tenedum & Chium verius quam insula, Aix nomine, a specie caprae, quae ita Graecis appellatur, repente in medio mari exsiliens. Quod autem ait Artemidorus Aegaeum mare φοβερώτατον ἔστι, id plane testatur Dionysius in Periegesi,

Οὐ γὰρ πῆς καίηα ἐνδύμια κίματ' ὀφέλλῃ
Υψῆθι μορμύρων ἕπερος πόρος ἀμφιπέτης.

Aegaei tumultus Horat. od. xxix. lib. III. Carm.

Καὶ ὁ ποιητὴς πλάττει τὰ ἀπόλια κελῆ.] Homerus I. B.

Τοῖς δ' ὡς ἀπόλια πλάττει ἀρχὸν ἀπόλιοι ἀδρῆς
Ῥῆα δὲ κρινέωσιν, &c.

Scholias, πλάττει, μετὰ τὰ ὅτι ἐν δὲ ἀρχῆματι & πλάττει πλείονι ἔμενται αἱ αἴρες.

PAG. IIIC.

Τῶ γὰρ ἠδύστα ἀνὰ κείνην δαίμονι σπῆλυφ.] Lucianus ἐν θεῶν ἐκκλ. de Sileno ait, ὃ δὲ φοβηκρὸς γάρων σμῶς πῶ ῥῖνα, ἐπὶ ὄνου τὰ πολλὰ ὀχλούμενος.

Καὶ πρὸς πῖς φίλοισι δὲ ἀγαθὸι δὲ πτωχὸν ἀπὸς ἰσοῦσιν.] Suidas, ὅσος εἰς κυμαίσις. Phaedrus lib. I. fab. xi.

Ἀρχαῖοι δὲ βόες, πρὸς ἀρχαῖς & ἀπειλοῦσιν σημαίνουσι, δὲ τὸ ὄνομα.] βόος scilicet & βοῆς. Suid. Βολῶ, μάχην, & μεγάλην φωνήν.

PAG. IIC.

Διὰ τὰς βύρας.] δερμάτω, ἀσκάματω, Polluci lib. I.

Κέερα.] Glossae, Κέερας πλοίου, Antemna. Cornua velatarum obuertimus antemmarum. Seruius ad illud V. Aeneid. una ardua torquent Cornua detorquentque. Cornua, inquit, antemmarum extremitates.

Ἐοικε γὰρ & ἡ νόσος θηλοῦ.] siue quia febrem artus humanos depascere dicimus. siue quia leo saepissime febre vexatur. Horapollo lib. II. Hieroglyfic. vel potius intelligit morbum λεόντιον à medicis nuncupatum, de quo Aretaeus lib. II. Χρονίων παθῶν. cap. xiii.

Ἡ πῖς ἀπὸ πῖρος κινδυνῶσι.] Ignem maxime formidant leones. Aristoteles lib. IX. Hist. animal. ἀγῆθι δὲ & τὰ λεγόμενα, τὸ πρὸ φοβέσθαι μάλιστα τὸ πῦρ, ὡσπερ & Ὀμηρος ἐποίησε, Καυόμεναι δάδες, τὰς ἔσμεν ἐαυτῶν ὄσπερ. Versus est I. l. Videatur Horapollo lib. II. Hieroglyf.

Ἐπὶ κιναιδάια ἐστὶ.] Leana, nobile meretricis nomen.

Καὶ πρὸς ὀμματω κινδυνῶσι.] nimirum propter maculas, quibus variegata est pardalis. eas vero maculas Plin. oculos vocat lib. VIII. cap. xvii.

Καὶ τὸ ἄσπερ αἰεὶ ἐν τῆς αὐτῆς κινουμένοι οὐ καταδύεται.] Virgilius I. Georgic.

Arctos oceani metuentes aequore tingi.

Ouidius II. Metamorphof.

Gurgite caeruleo septem prohibete Triones:
Sideraque in coelum stupri mercede recepta
Pellite, ne puro tingatur in aequore pellex.

PAG. IC.

Ἐν Ἰταλίᾳ δὲ ἐλεφας δεσποτῶν σημαίνῃ, & βασιλέα, & αἰδρα μέρηρον.] Caesarem, scilicet, clarum & duraturum cum aeternitate mundi nomen. quo

nomine Mauri elephantum vocant. Maximianus atque Constantius Caesares dicti sunt, quasi quidam principum filij viri, & designati augustae maiestatis heredes. Aelius Spartianus in Aelio Vero, initio.

Λύκος δὲ αἰωνιὸν σημαίνει, ὡς τὸν λυκάεσσα, πύπτι τὸν χρῶρον.] Vetus epigramma lib. I. Anthol. de Ianuario mense

Ἐξ ἔμεθεν λυκάεσσατος ἔστω ἡελίοιο θύρετρα

Αὐσονίοις ὕψος δέρεται ἡέλιος.

Suidas : Λυκάεσσα, αἰωνιός, ἀπὸ τῆ περὶ τῶος βαίνειν, ἢ λυκάεσσα βαίνειν, ὃ βεῖ σιοπτιῶος ἔ ἀδύλωος. ἢ ἀπὸ μεταφορῶος ἢ λύκων, οἱ τοῖς πῶομοῖς ἀφῶοισιν ἀλλήλων κρατίζοντες τὰς οὐραῖς χυμῶος ὡσα. Videndus Aelianus X. Hist. animal. cap. xxxvii.

Ἐπὸ τῆ πῶο τὰ ζῶα ταῦτα συμβεβηκότος.] haec verba sic interpolavit Suidas, Λυκάεσσα οὐδὲ ἀπὸ τῆ συμβεβηκότος πῶο τὰ ζῶα: ἐπιφῶοα γῶ ἀλλήλοις τὰξὶ δῖεσι τὸν πῶομῶον. Aelianus lib. III. Hist. an. cap. vi. τὰς οὐραῖς ἢ ἀλλήλων διακόντες, εἴπα ἀντιπίσσοισι πῶο ῥῶομασι, ἢ ἀλύπῶος γε δῖενηξῶοο ἔ ἀσφοδῶος.

Κνωκοκέφαλος ῥῶοσι ὡς ὅτι τὸ πλῆθος πῶο ἰσῶο καλομῶοδῶο σημαίνει. ἀνἀκίπται γῶ τῆ σελῶοη.] Horapollo lib. I. Hieroglyf. cap. xiv. Σελῶοη δὲ γῶφοπος, ἢ οἰκουμῶοη, ἢ γῶμῶοα, ἢ ἡέρα, ἢ ὄρῶο, ἢ κῶομῶοον, κνωκοκέφαλον ζῶογαφοδοσι· σελῶοη δὲ ῥῶο, ἐπειδὴ τὸ ζῶοον τῶο συμπαῖθῶοον πῶο πῶοο δῖοδ σῶοδοδον ἐκτίσῶοο. &c.

PAG. C.

Φασὶ δὲ ἔ τῶο νόσον ταῦτῶο οἱ παλαοὶ ἀνἀκίπται τῆ σελῶοη.] Locus hic apud Suidam auctior. Ἰεραῖ νόσος, αὐτῆ τῆ σελῶοη ἀνἀκίπται, ἔστω γῶ ταῦτῶο γῖνεσται φασὶ.

Χῶοα δὲ γῶοαῖκα σημαίνει ἀνδρόγῶοον.] Plinius lib. VIII. cap. xxx. Hyaeus utraque esse naturam, & alternis annis maris, alternis feminis fieri, parere sine mare vulgus credit: Aristoteles negat. lib. VI. de Hist. animal. c. xxxii.

Ἡ φαρμακία.] vim quandam magicam hyaeus inesse refert Plinius, & quibusdam magicis artibus omne animal quod ter lustraverit in vestigio haerere. Aristoteles lib. πῶο δῖομασι. αἰουσι. Ἐν δὲ τῆ ἑραβῶοα ὑαῖων. π. ἡῶος φασὶν ἴ) ὃ ἐπειδὴ πῶοσῖδῆ πῶο ἡελίον, ἢ ἀνδρῶοπιου ἑπίθῆ ὅτι πῶο σῶοα, ἀφῶοισιν ἐργάζεσται ἔ πῶο πῶοαῦτῶο, ὡσε μῶο δῖοαῖσται κῖνῖν τὸ σῶομα. τῶο δὲ πῶοισιν καὶ ὅτι ἢ κῖνωσῖν. Aelianus lib. VI. Var. hist. cap. xiv. ὅταν ἢ πῶο ὅ τῆ σελῶοη κῖνωσῖν, κατῶοι λαμβῶοαῖ τῶο αῶοη, ἢ τῶο αῶοη σῶοα ὅπῶοαῖ πῶο κῖνωσῖν, ἢ πῶο ἑρῶοα αὐτῶο. κατῶοισι, ἔ κατῶοισι ὡς αἱ φαρμακῖδες, εἴπα ἀπῶοα σῶοπῶοισι, ἢ κῖνωσῖν ὃ, π ἢ βῶολεται τὸ ἐπῶοισιν αὐτῶο. ad magicas etiam artes pertinet quod narrat Horapollo Hieroglyf. II. εἰσὶ τῶο πῶο τὸ δῖερα. ὑαῖος ἀνἀκίπται, ἢ παρῶοη. ὡς πῶο ἑρῶοισιν, ὡς μῶο ἀνἀκίπται ἔστω πῶο, ἀλλὰ παρῶοισι ἀφῶοισι.

Οὐδὲν δὲ δῖομασῖν εἰ ἢ ὡοαῖκα γῶοαῖκα σημαίνει, &c.] Corruptissimum hunc locum sic restituendum puto: οὐδὲν δὲ δῖομασῖν εἰ ἢ ὡοαῖκα γῶοαῖκα σημαίνει. εἰ γῶο εἰ κακῶοισιν, ἀλλ ὡο ἀνἀκίπται εἰς ὅπῶοισιν ὡς πῶοαῖκα ἐπῶοισι. κατῶοισι κατῶοισι τὸ ζῶοον. ἔ εἰκότως γῶοαῖκα σημαίνει· οὐτῶο γῶο λέγῶοισι αἱ κατῶοισι. ἢ τὸ κατῶοισι, τὸ ἀνδῶοισιν μῶο ἀνδῶοισι φασὶ. Suidas, Κατῶοισι, τὸ ἀνδῶοισιν τῶο ἀνδῶοισι. Κατῶοισι τῶο ἀνδῶοισι. ἑρῶοισι τῶο ἀνδῶοισι. Glossae veteres, Κατῶοισι, ῥῶοισι.

PAG. CI.

Ἡρεῖν τῆ ἢ νεάζειν.] Serpentes senectutem vna cum pelle exuunt. vnde in veteribus Glossis, ὄφρας γῶοα, Superficiis. Vid. Aristot. VIII. Hist an. c. xvii. Schol. Nicandri in Theriac. Horapollo Hieroglyf. III.

Ζεῖς σεβάσμιος.] Legendum videtur, Σεβάσμιος. Clemens Alexand. Protreptico. Σεβάσμιος γῶο μῶοισιν σύμβολον τοῖς μῶοισι, ὃ δῖε κῶοπυ θεός. ἀρῶοισιν δὲ ὅτι ὅτι, δῖομῶοισι τῶο κῶοπυ ἢ πῶοισιν, ἑλεῖος ἀφῶοισι Δῖος. Arnobius lib. V. Ipsa novissime sacra, & ritus initiationis, ipsius quibus Sabazius nomen est, testimonio esse poterunt veritati: in quibus aureus coluber in sinum dimittitur consecratis, & eximitur rursus ab inferioribus partibus atque imis.

Ἡρῶες.] Dracones heroibus dicatos fuisse tradit Plutarchus in Cleomene, extremis verbis: πῶο δὲ ἀνδρῶοισι ὡοαῖκα, ἢ πῶο τὸν μῶοον ἑρῶοισιν σῶοισι πῶο ἢ σῶοισιν ἐν αὐτῶοισι λαβῶοισιν, ὄφρας ἀνἀκίπται· ἔ τῶο κατῶοισι οἱ παλαοὶ, μῶοισι ἢ ζῶοον τὸν δῖομῶοισι τοῖς ἡρῶοισι σῶοισι.

Καὶ δῖος πῶο.] L. δῖος. Ἡρεῖν τῶο ἢ αὐτῶο πῶο, ἢ τῶο δῖομῶοισι ἐν γῆ πῶοισι.] Sed illa serpentem homine percusso amplius non recipit. Plin. c. lxxii. lib. II.

PAG. CII.

Ἀφῶοισι τῶο εἰσὶν οἱ ἑρῶοισι.] Lucianus in Halcyone, ἀφῶοισι γῶο δὲ τῶο πῶο ὡοαῖκα διατῶοισι.

Ἰσαάκιος.] Isaacus Casaubonus legendum censet, ἑρῶοισι ἀφῶοισι. Suidas, ἢ ἀφῶοισι πῶο τὸ ἑρῶοισι, ἐπῶο ὅτι αὐτῶο ἑρῶοισι.

PAG. CIII.

Αὐτῶο δὲ τῶο γῶοισι μῶο.] Horatius lib. II. Sermon. Sat. IV. si dura morabitur alius,

Mitulus & viles pellent obstantia conchac. Διὰ τὸ ὡοαῖκα ἑρῶοισι.] Inferenda negatio est, ὡοαῖκα τὸ ὡοαῖκα οὐκ ἑρῶοισι. Ἀνῶοισι ὃ Ἀθῶοισι.] Suidas, Ἀνῶοισι ἀθῶοισι, ὡοισι κῖνωσῖν ὡοαῖκα ἑρῶοισι.

PAG. CIV.

Ὁ κορυλλισμός δὲ δῖε τῶο ὅπῶοισι.] Seruos condylis, colaphis, & talitris caedebant domini. vnde apud Martialem, Condylus serui nomen. lib. IX. epig. xciv. Sic apud Suidam, ὃ δὲ ἑρακῶοισι πῶο δῖοισι ὡοισι ὡοισι ἢ κατῶοισι κορυλλῶοισι ἀπῶοισι. Iuuenalis Sat. IX.

Nos colaphum incutimus lambenti crustula seruo. Petronius: ego durante adhuc iracundia non contumui manum, sed caput miserrantis stricto acutoque articulo percussi. Vetus Glossarium, Κορυλλος, colaphus. Κορυλλος ποδός ἢ χῶοισι, hoc talitrum.

Καὶ ὅπου ἀπῶοισι, ἐκῶοισι πῶοισι ἀνῶοισι σημαίνει.] Plinius lib. XVIII. in prognosticis tempestatum. Delphini, inquit, tranquillo mari lascivientes, flatum ex qua veniunt parte praesagunt.

PAG. CVI.

Ὀρίθῶοισι ἑρῶοισι, πῶοισι μῶοισι ἢ πῶοισι σῶοισι. οἱ δὲ μικροὶ καὶ παρῶοισι, &c.] Fortasse legendum, ὄριθῶοισι ἀνῶοισι μῶοισι, πῶοισι. &c.

Παρθέτων λεηνοῦν ἀνὰ ζωαδέσσα χηΐδα.

Καὶ ἡ λεηρομένη ὡς δὲ Λυκίους Ἐλδοθέα.] Fortean legendum: Ἐλδοθέα. Diana enim Iliithyia, Ἐλδοθέα dicta. Pindarus Olymp.od.VI.

Τὰ μὲν ὁ χρυσοκόμας παρῶμιν

Τὴν τ' Ἐλδοθέα συμπαρέτασιν τε μοίρας.

Scholiasfes, παρέτασιν Ἐλδοθέα, ἤνευ Εἰλειθίαν ἔφορον δηλονότι δευτ' ἔβ' ἦσαν. Phurnutus, τὸ δὲ χρυσοῦν ἤθεῖν αὐταῖς ἠπείαν καὶ λωπύωναι αἰ ἀδίνουσαι, λούουσαι τὸ ἐσπίρρβιον ἔβ' κόλπων ὡς τὸ ῥέον ἐ ἀπονώτερον πειοδου ποιεῖν τὸ κλισκόμενον, λεηρομένης αὐτῆς καὶ Ἐλδοθέα.

PAG. CXXXVI.

Περί πυρός ἀφελίου.] supra lib.I.dixit, ὡς περὶ πυρός τὸ ἐν χηΐδι.

Ἡλίου δὲ καὶ τὰ ἀρσενικά τένα, &c.] citatur hic locus à Suida, in voce Ἡλίου.

PAG. CXXXII.

Διά τὸ ἀρειον.] Pan ἀρειος θεός & φιλέρμιος.

Οὐ γὰρ ἀσπράγγος ὑποκίμεθρας ἐχθ' παρ' βράσης ἔβ' ποδῶν.] est enim ἀσπράγγου, κερωβάτης & capripes. Silius Italic.Punic.XIII.

— pendentis similis Pan semper, & vno Vix ulla inscribens terrae vestigia cornu.

Ἐπιόγης.] Glossac, ἐπιόγης, Incubo. Item, Incubus, Πάν.

PAG. CXXXIII.

Σωτήρες γὰρ εἰσὶν οἱ θεοί.] Theocritus Ecdyl.XXIV.

— Λακεδαιμονίους δὴ ἀδελφοί.

Ἀθροῦπων ὄψιρας ἔβ' ἔξοροδ ἡδὴ ἐόντων.

Καλλίνικος γὰρ ὁ θεὸς καλεῖται.] Suidas, Καλλίνικος, ὁ Ἡρακλῆς. Pindarus Olymp.od.IX.initio.

PAG. CXXXIV.

Πάλλαν γὰρ ἐ ἀππαλαζῶ ἔβ' δειψῶν σημαίνῃ, δὴ αὐτὴ τὸ ὄνομα. ἔστι γὰρ δειψῶν, παρὰ τὸ διαυθῆν ἔκαστα. ποῖς δὲ πὴν ἀβροῦν βίον ζῶσι ἐ μάλιτα παμοὶ παρῶμας, &c.] Legendum puto: ἔστι γὰρ Διονύσος, ὡς τὸ διαυθῆν ἔκαστα ποῖς πὴν ἀβροῦν βίον ζῶσι. ἐ μάλιτα πᾶσι παρῶμας, &c. vide autem an rectius apud Suidam legitur τὸ ἀρειον βίον. Διονύσος ὁ Σεμῆης υἱός, ὡς τὸ διαυθῆν ἔκαστος πὴν ἀρειον βίον ζῶσι. ἢ ὡς τὸ διαυθῆν ἔκαστα ποῖς πὴν ἀρειον βίον ζῶσι.

Διά τιμὴν ὡς πὴν θεῶν ἰσοεῖαν.] Iniuit Lapitharum & Centaurorum rixam debellatam super mero. Horat. J. Carm.od.XVIII.& XXVII.

Ἀπαικίαν ἀσπράγγου σημαίνῃ, καὶ παρῶμας καὶ καλικοπάς.] propter fabulam Titanum à quibus discerptum fuisse Bacchum narrante Agnob.lib.V.

Βάκχαι & Βασάραϊ καὶ Σάπυροι.] Suidas, Βάκχαι, καὶ Σάπυραι, & Γᾶνες, & Σειλλυοί, ὡς ἀπὸ Διονύσου. Himerius in Excerptis per Photium, Ἡλῶν ἐπ' Ἰνδιδί ὁ Διονύσος, ἡμῶς τὴν Διονύσου χρεῖν ἀρνούμενοι. τὴν δὲ ὁ μὲν ῥάπης, Βάκχαι & Σάπυρος. τὰ δὲ ὄπλα, νεβείδες & θυροί.

Γάσι ποῖς ἐμπροσθεν βίον ἔχουσι.] Ipse Mercurius prologo Plautinae Amphitruonis,

Vt vos in nostris vultis mercimoniis

Emundis vendundisque me lactum lucris

Afficere, atque adimare in rebus omnibus, &c.

Georgius Codinus ἐν Παρεκδοχ. λέγουσι δὲ αὐτὸν ἐ τὸ κέρδιος ἀπὸν, καὶ ἔβ' ἐμπροσθεν ἔφορον. ὅθεν τὸ ἀγαθὸν αὐτῶν ἰσῶσι βράζειον μάρτυρι.

PAG. CXXXV.

Ἐρμῆς περὶ ἀγῶντος.] Idem Codinus; ἀλλὰ καὶ περὶ ἀγῶντος αὐτὸν ποιοῦσι εἰς τὴν περὶ ῥόθου τὸ δειψῶν λέγου. qui locus & superior citatur à Suida suppressio auctoris nomine.

Νέμεσις.] Paullus Alexandrinus in Apotelesmat. Ἡ δὲ Νέμεσις, δαίμων χηΐδιον καὶ ἔβ' κερκρυμμένων πάντων, ἀποδείξαις τε. & ἀιδρείας, & φυγῆς, καὶ ἀπολείας, καὶ πένθους, καὶ ποιότητος θανάτου ὡς ἀπὸ τῆς ἀκαθάρτου.

Νεμεσῶν γὰρ καλοῦμεν καὶ τὸ ἐμπροσθεν ἰσοεῖαν, &c.] Suidas, Νεμεσῶν, τὸ ἐμπροσθεν ἰσοεῖαν. ποῖς ἀσπράγγου καὶ γνῶμης, ἢ μάλλον καὶ γνῶμης.

Γαίδημος Ἀφροδίτη.] Volgiuaga Venus. Lucretio lib. IV. Himerius in excerptis à Photio, γαίδημος, δ' Ἀφροδίτη ὡς τὴν ἑσπέρην ἔβ' κοινὸν ἢ μὲ γὰρ βελήλους & ἰ καθαροῖς τὴν φύσιν ἄνευ ποῖς ἔρωτας. Apuleius in Apologia, duas itidem Veneres esse ait, alteram Vulgariam; alteram vero Coelitem: illam populari, hanc vero optimati amore percitam.

Ἀφροδίτη πελαγία.] Venus marina, Horat. od. XXVI. lib. II. & II. lib. IV. dicta etiam Pontia & Eripontia. Hesych. Paulan.

PAG. CXXXVI.

Κτίσματ' ἔβ' ἰδόντων.] L. κτίσματα.

PAG. CXXXVII.

Ἐστία αὐτὴ καὶ τὰ ἀγάλματα αὐτῆς πολέως βουλιῶν σημαίνῃ.] Ἐστία, βουλιῶν dicta Dinarcho apud Harpocration.

Κλοκῆα.] Vid. Plutarch. ὡς φιλαδέλφ.

Διά τιμὴν ὡς αὐτῶν ἰσοεῖαν.] Vnde proverbum, ἴσοδος ἀχθ.

PAG. CXXXIX.

Οὐκ ἐστὶν ἡ κάρη εἰς τὴν ὡς αὐτῶν ἰσοεῖαν.] Agnobiis lib. IV. aduēf. gentes. Parit mensē post septimum luculentū filiam corporis, quam aetas mortalium consequens modo Liberam, modo Proserpitanē nanciscunt.

Δείμος καὶ Φόβος, Ἀρεῶς υἱοί.] Suidas, Δείμος καὶ Φόβος καὶ Κυδδιδίμος, ὡς ἀπὸ τῆς Ἀρεῶς, υἱοὶ πολέμου. οἱ καὶ αὐτοὶ συμπεπότηται τῆς Ἀρεῶς, ἢ Ἡρακλῆος αὐτοῖς μὴ φοβηθέντες.

PAG. CXLII.

Διά ζαράφοις ἀμφοροῦ.] Plinius, pingentes, sandyae subdita, mox onomatopoeicas purpurissimum, fulgorem mny faciunt.

PAG. CXLVI.

Ἐπιδὴ δὲ οἱ παμύδροι λαμβάνουσι τὰς πληγὰς, ἐπιδὴ τὰς ἀσπράγγου σημαίνῃ.] Vt Graeci λαμβάνειν πληγὰς, sic etiam Latini accipere ictus & plagas dixerē. plena exemplorum omnia. Quod autem hic in ambiguo sensu τὸ λαμβάνειν obseruat Artemidorus, id elegantissime expressit Martialis epigram. XXXIX. lib. V.

Et esse tristē me mens vetat Paetus:

Pulsisque pulsans, pariter & comam vellens,

Deflere non te vernulae pudet mortem?

Ego coniugem, inquit, extuli, & tamen vivo,

Notam, superbam, nobilem, locupletem.

Quid esse nostro fortius potest Paeto?

Ducunties accepit, & tamen vivit.

Os & facies huius epigram. duplex. iocatur in Paetum qui morte vxoris CC lucri fecerat: ait eum fortissimum esse qui CC accepit, & tamen vivat. quasi, scilicet, CC plagas accepisset, siue CC ictus sustinuisset. atque hoc etiam epigrammatis acumen esse aio. Sed negant magistelli *ζωνιοδωμικοες*, qui natum vna cum viro Martiali eripiunt, simul & Notulas suggillant quas ad oram libri mei pridem mihi notabam, sed inter alias, & nescio cuius manu turbide & oscitanter exscriptas: Porro litterati Quiritēs, ne cui ea res fraudi fiet, haec tantum, quas hic recensio, meas esse credite. ceteras autem supposititias & reiculas.

AD LIB. I. Epigram. III. *Sacrum Florae.*) Scribit olim M. Cato librum de re Floria, concisa oratione, vt indignationem magistratum in Floralēs excitaret. Cur. Fortunatianus lib. II. Artis Rhet. Scholiceae, pag. LXI. Eius libri de re Floria meminere & Gellius lib. X. cap. XIII. & Non. Marcell. Epigram. IX. *Facili sanguine.*) Facilis sanguis eius qui singulos artus suos fortunae prodigendos dat, quaestu atque compendio gloriarum. Vid. Gell. lib. II. cap. XXVII. Epigram. XVII. *Sunt mala plura.*) In libro edendo saltem seruari debet temperamentum, quod in melle vendendo proposuit Apicius, doctus gulae artifex, Epimeles xv. *Mel malum, inquit, bonum facies ad vendendum, si vnam partem mali, & duas boni simul miscueris.* Epigram. XLII *Pallentia sulphurata.*) Sic in lege IV. De legatis III. *sulphurata de ligno.* Vide Epigram. x. & LVII. lib. XIII. Epigram. LVI. *Albus in officiis.*) Vetus Interpres Iuuenalis ad illud Satyr. X. — *niveos ad frenā Quirities.*

In candidis togis, inquit, officium facientes. hinc explicandus Martialis. & fallitur Calderinus. Epigram. LVII. *Continuus vexata.*) Videatur Epigram. ad Ouidium lib. IX. Epig. C. Epigram. LXXVII. *Haec sapit.*) Phaedrus lib. III. Fab. LVI.

O nata, merito sapiens dicere omnibus, &c.

alludit enim Martialis ad eam Phaedri de Minerua fabulam. videbis & quae ad eam notauimus. Epigram. LXXXVIII. *Sole vititur.*) Infolatur. *ήλιαζετα.* vetus Gloss. Epigram. LXXXVI. *Non amat inde locum.*) Phaedrus lib. I. fab. VIII. *Nemo libenter recolat, qui laesit, locum.*

Epigram. LXXXVIII. *Animae odor.*) Titinnius, Fullonibus: *Interca foetida anima nasum oppugnat.* & de inferiore gutture Plautus Avlularia, Sc. Postquam obson. *nequid animae forte amittat dormiens.* alludit ad gulam Follis, qui in veteribus Glossis exponitur, *Θυλακος κερμίν. ασοός. Follex.*

Epigram. CVII. *Interponis aquam.*) Sic ille nequam paralyticus apud Petronium: *Hausi, inquit, parcius merum.* &c. ebrij scilicet in venerem segniores. & aptissimè ad Martialis mentem dixit Epigrammatarius

αϊώνιος lib. II. Antholog. & συμπληκίς ἀσεισμοσι.

Χαίρη κρηάδρος περὶ νόμφας τέρβας αὐπός.

Τῆμος ἐξ θαλάμοις ὄβρι ἐπιμότατος.

Εἰ δὲ πολὺς πνύσσει, ἀπὶ στρατῶν μὲν ἔρωτας. &c.

AD LIB. II. Epigram. XXIX. *Non hesterna sedet.*) Ludit Martialis in nebulonem, qui nobilium numero inferi cupiebat. Et gemmis quidem ornatus, pretiosis vestibus indutus, vnguentis delibutus, comtus ac politus erat: verum ne hesterna quidem lingula lunatâ sedebat plantâ; nec laesum pedem aluta coccina tegebat. ceterum inscriptum fronti habebat epigramma numerosis inductum spleniis. scilicet, stigmatias erat.

Epigram. XXXI. *Supra quod fieri.*) Ancipiti ioco inest nequitia, quam nolo clarius declarare. Epigram. XXXVII. *Tra. pu. domum ferenda.*) Sordidus iste mos hellæonum notatur à Theophylacto Simocata in Epist.

XIV. *ὁ δὲ θεαταῖος οὔποτε νεανίας ἤδη ἰσάδων πὲ πλεῖστα ἐκτέθρακε, καὶ τὰς ἀκρίδας οὐκ οἶδ' ὅπως ἐξερρήφισεν, ὁ δὲ Ἑρῆας ἐκεχλῶν. ἐξ μάλιστα πικρῆ ἤπει μὲν κόρον κομίζεσθαι οἴκαδε.* Epigram. XLVII. *Conchas Cytheriacis.*) Conchas puellarum intellige. vel potius, Conchas Venerias, virginali seu feminali glabro con-

similes, de quibus Plinius lib. IX. cap. XXXIII. *Navigant ex his veneriae, praebentisque concavam sui partem, & aurae oppositas, per summa aequorum velificant.* Epigram. LXIV. *Marsha caustidicus.*) Videatur Sollius Apollinaris, Carmine XIII. Epigram. LXVI. *Hoc facimus Lalage.*) Iuuenalis Satyra VI.

Disponit crimen laceratis ipsa capillis, &c.

Pleclusa.) Nomen ornatricis, Πλέκουσα. à componendis, comendis, ne-ctendisque crinibus. Sic apud Iuuenalem d. Sat. Plecas, ab eo quod Graeci dicunt, *πλακάζειν.* Vetus Interp. ad vers. 489. Glossarium vetus ms. *Κομμείν, τὸ ἄμα ὠρεῖσθαι, ἐπὶ καὶ κομμειδῶν λέγεται πλὴν κομμειδῶν & ἐμπλέκουσαν.* Artemidorus lib. II. cap. VI. *πέλεκτος δὲ γυναιξὶ μόνως συμφέρει.*

AD LIB. III. Epigram. XVI. *Quodque tibi tribuit subula, sica rapit.*) Scitè nimis subulam cum sica componit. Subula enim *ὄβελος* est, & stilum siue graphium fere repraesentat, quo veluti sica infestae & armatae Patrum manus apud Senecam lib. I. de Clementia. Sic etiam obelisco, tanquam sica, malos versus iugulabat Aristarchus. Item subula coquinarium fuit instrumentum. Glossae veteres: *ὄβελος ἐν ᾧ ἀπῶδον, subula, veru.* Vnde & hastae quibus praefixae erant quasi subulae, *ὄβελισκοί.* Scholiastes Aristophanis: *πῶς δὲ ὄβελισκῶν ἐχρῶντο ἀπὲρ δρεπτος.* Idem. *πῶν ὄβελισκῶν ἴσως ὄβρι ἤμῃν ὄβρι.* Sic apud Dionys. Halicarnas. lib. V. *ξύλα ποσειδῶν καὶ χροπληθὴ σιδηροῖς ὄβελισκοῖς ἔχοντα.* Veruta pila, Festo & aliis. Epigram. LVIII. *Sordidae cortis.*) Cortis siue Curtis. Vnde & Cortinarij, Cortelini, Coortales, *Courtisans, valets de Court,* apud recentioris aevi scriptores. Ibidem. *Coactos non amare capones.*) Aliter de se sentiebat Apuleianus

αἰσχροδρος:

Amare, inquit, liceat, si potui non licet.

Epigram. LXIII. *Femineas cathedras.*) De femineis cathedris habes apud

Phaedrum lib.III.fab. XLVII. Epigram. LXXXII. *Hos Malcionis patimur.* Malcio, quasi, Malacio, *μαλακός*. Totum autem hoc epigram. bene conuenit in Trimalcionem illum, de cuius caena Petronius Satyr. Epigram. C. *Cursorum sexta.* Cursor, seruus, *λακίς*. Vid. l. seruis urbanis. De leg. III. Glossae *Χούρσων, exercipes. Ταχυδρομος,δρομισ, η κούρσων.* Suidas: *Κούρσωνες, οὐδ' ἰσθ' ἔχοντες. καθρε' ἰδ', π' ἄρ' ἔχ'.* AD LIB. IV. Epigram. VIII. *Matutinum Iouem.* Caesarem Martialis Iouem suum vocat. Sic domini à seruis suis, humani Ioues, appellantur. Plautus, *Caesina, Scac. Vna edepol.*

— ST. *quid id refert tua?*
Vnus tibi hic dum propitijs sit Iupiter,
Tu istos minutos caue Deos flocci feceris,
 OLY. *Nugae sunt istae magnae, quasi tu nescias,*
Repente vt emoriantur humani Ioues. &c.

Epigram. xx. *Cerebia pupa.* Pupus, pupulus, & pupillus, puerilia & blandae appellationis nomina. Tranquillus lib.IV. cap. XIII. de Caligula. *densissimo & laetissimo obuiorum agmine incessit, super fausta nomina, Sidas, & Pullum, & Pupum & Alumnium appellantium.* Pupi enim & Pupae eadem fuit Latinis auctoribus vsurpatio, quae Pulli; nempe pro tenella & mollicella aetate. Glossae veteres, *Παιδίων, hic puellus, hic pupus.* Varro, Tithono,

Ac mamma lactis sugentem pascere pupum.

Ausonius Eidyl. VII. de Bisfula,

— *Latias vincis alumna pupas.*

Catullus quoque à Pupo *ὑποκομιστικῶς* deduxit Pupulum, *Deprendi modo pupulum puellae Trufantem.*

Pupulum interpretor puerum minutum, facie & garrulitate amabilem. quales olim pueri in deliciis erant Octauio, vt refert Sueton. c. LXXXIII. lib. II. cuiusmodi etiam, sed nequitia improbiore, pueros primae tene-ritudinis committebat Tiberius, eosque non Pullos sed Pisciculos vocabat; instituebátque vt natanti sibi inter femina versarentur ac lude- rent, nouo libidinis inuento. Venuste igitur & Romane Catullus Pu- pulum suae puellae *trufantem*, & ἐν ἔρω, se deprehendisse ait. *Trufare* enim est agitare & frequenter obrudere. vnde & Plauti *molae trufatiles* apud Gellium. Porro, vt osculum & oscillum, pupula & pupilla, sic pupulus & pupillus. nimirum, tutores vt suum in pueros parentibus orbatos suaeque fidei creditos amorem testarentur, pupillos vocauerunt, quasi paruos pupos siue pupulos, vt fauorem blanda & mollis appellatio pro- uocaret. ac certe tenerae aetatulae *simplicitas*, quae suis rebus superesse minime potest, *digna fauore fuit.* Pupilli nomen à iuris auctoribus re- fertur ad tutorem; nec aetatem solum, sed maxime conditionem indi- cat. Sic in Persij Sat. IV.

Quo fretus? dic hoc magni pupille pericli.

pericli, pro, *periculi*. nec enim audio bonos viros, qui hoc Satyrae initium ad nescio quam de Alcibiade & Pericle historiam referunt. sed cum tota Satyra in Neronem scripta sit, magis puto Persium alluisse ad Poppaeae dictum, *quae sibi matrimonium*, (Taciti verba sunt lib. XIV. Annal.) & *disidium Octaviae*, incolumi *Agrippina haud sperans*, *crebris criminationibus*, aliquando *per facietas incensare principem*, & *pupillum vocare*, qui non modo imperij, sed libertatis etiam indigeret. Dicacitas scortilli Nero- nem pupillum vocabat, quasi puerulum & infantulum, necdum sui iu- ris, & legendum esse *pericli*, hoc est, periculi, euincunt eiusdem Poppaeae verba quae paullo postea in Tacito leguntur, quaeque Persij interpretes neglexerunt. his enim verbis Poppaea arte adulterae penetrantibus, ventura pericula principi obiiciebat, vt & Satyricus: *Quod si nuntium Agrippina non nisi filio infestam ferre posset, reddatur ipsa Othonis coniugio: itu- ram quoquo terrarum, vbi audiret potius contumelias Imperatoris, quam viseret periculis eius immixta.* Quinetiam videri possit *pupilli* nomen pro pue- ro positum, aetatemque nihilominus quam conditionem significare in l. Sed & si quis. S. *Pupillus D. de instit. act.* quae lex Vlpiani est: *Pupillus au- tem institutor obligat eum, qui eum praeposuit, institutoria actione: quoniam sibi im- putare debet qui eum praeposuit.* deinceps enim sequitur haec Gaij lex: *Nam & pueros puellasque tabernis praeponunt.* Tribonianus lucem adferre voluit Vlpiano; & Gaij verbis quosnam pupillos Vlpianus vocauerat, indica- re: vt scilicet per pupillos intelligerentur pueri & puellae. Sed fortasse non debuit Tribonianus inoculare Vlpiani legem quin potius repositis in aliam occasionem Gaij verbis, legere continuo post verba, *qui cum praeposuit, legis Sed & si quis, verum si ipse pupillus praeposuerit, siquidem tutoris auctoritate, obligabitur; si minus, non.* Sane ambae partes, indidem promptae sunt, ex lib. XXVIII. Vlpiani ad Edict. vt patet ex inscriptione. Quem- admodum autem Pupillus dicitur etiam nulla ad tutorem relatione; sic Tutela nullo ad Pupillum respectu. Caecilius Plotio,

Ibo ad forum, & pauperi tutelam geram.

Epigram. XXI. *Perspicuae plus vetustis aquae.* Scilicet, ne vltimam amo- ris lineam pertingerem, neve oscula quinta parte venerei nectaris im- buta carperem. *Tò, plus*, in re amorum idem est Martiali, quod Oui- dio, cetera:

Oscula qui sumisit, si non & cetera sumisit:

Hacc quoque quae sumisit perdere dignus erat.

& Eustathio Philosopho, *τὸ ἐρωτικώτερον.* lib. IV. Ismenes & Ismeniae: & *πάλιν ἐφίλω αὐτῶν, ἢ πάλιν ἔρωσθ' ἑαυτῶν, ἢ π' ἄρ' ἐπιχέρω ἐρωτικώτερον.* Cli- tophon verò apud Tatium, illud Plus, si oscula desint, nihil esse ait. *τὸ μὲν γὰρ ἔρωσ' ἴσ' Ἀφροδίτης, ἔ' ἔρωσ' ἔχ' ἢ κάρω, ἢ οὐδὲν ἔστιν ἐν' ἔξελις αὐτῆ πα' φι- λήματα. φίλημα δὲ καὶ ἀίεισον ἔστι καὶ ἀκώρετον καὶ κρηνοῖ ἀεί. τείλα γὰρ πα' κελύπτει ἀπὸ τῶ ἀμασθός, αἰσθησθ', φωνῆ, ἢ φίλημα.* Epigram. XL. *Atria P. stabant cum stemmate toto.* Plena erant infulis, lineis, flexuris cognationis & gentis. Plinius lib. XXXV. cap. II. *Stemmata vero lineis discurrunt ad m...*

gines pictas. Seneca lib. III. de Beneficiis cap. xxxviii. *nomina familiae multis stemmatum illigata flexuris.* Hinc apud Aufonium in Gratiarum actione, *Replicare stemma.* & Sidon. Apollin. Epist. xii. lib. VII. *Explicare stemmata.* Plutarch. initio Numae: *καὶ τὸ ἐξ ἀρχῆς εἰς τὸ πᾶν καὶ ἡμεῖς τῶν ἀκριβῶς δοκῶντων.* Nec leuis error in Gallica versione ob minime intellectam stemmatis significationem.

Epigram. lxxvi. *saucia vena vero.* Notavi ad Phaed. lib. I. fab. xx. Epigram. lxxxvii. *Inuersa pueris arande charta.* Olim vix inuersa charta scribebant. Sidon. Apollin. lib. II. Epig. ix. *Quarum quoque replicatio fieret amoena narratu, nisi epistolae tergum madidis fordidare calumis erubesceremus.* Hinc ipse Mart. Epigram. xvi. lib. VIII. *Scribit in auersa Picens epigrammata charta.* &c.

AD LIB. VI. Epigram. xxi. *Tam frugi Iuno vellet habere Iouem.* Salax & petulans Iupiter à Poëtis celebratur. quod illis eleganter exprobrat Arnobius lib. IV. aduers. Gentes. *Nonne illi fuerat satis Iuno, nec sedare impetum cupiditatum in regina poterat. nimirum, quum nobilitas eam commendaret, tanta facies, oris dignitas, & vinarum niuci marmoreique candores? an vxore contentus haud vnâ, concubinis, pellicibus, atque amiculis delectatus, impatientiam suam spargebat passim (vt bacchari adolescentes solent) salax Deus?* Legendum verò: *vt vagari adol. sol.* Sic Martialis supra hoc ipso epig.

Legitimus esset cum vagus ante toros.

Sic etiam Persius Sat. VI. *vagum inguen, dixit:*

Quum morosa vago singuliet inguine vena:

Glossarium vetus: *Σπερδλω, vagerassim.* Scribo: *vagè, passim.* Ibidem: *Arcano percussit pectora laro.* Id est, *κατὰ, cæsto.* sic emendandus Minutius: *Loro Veneris illectum, flagrantius quam in adulterias soleat, cum Iunone vxore concumbere.* vulgò legitur, *thoro.* malè. *Lorum Veneris, cestus est:* & ab Homero. *Ἰλιάδ. γ.* vocatur *ἱμαὶ πολυκετός.* Scholiastes: *πολυκετός, ποικίλος: ἐπιθεῖν ἔο τῆς Ἀφροδίτης ἱμαῖς ἀνομάσθαι καστός.* Idem: *ἱμαῖς, ἀπορος.* Vetus Glossarium ms. *ἱμαῖτες, λάρροι.* Vide Notas ad Onofandrum pag. 38. Epigram. lxxviii. *Oculo, valebis, inquit.* Sic in Epigram.

Lucillij lib. II. Anthologiae, amissurus oculum dixit: *καὶ ἔπειτα φῶς.* Epigram. xc. *Vxor est duorum.* Quasi binas nuptias eodem tempore confirutas habet. quod turpe est, & infamiam parit, ex verbis Praetoris. D. De his qui not. infam. *Biuiram veteres dicebant vxorem duorum virorum.* Nonius: *Biuiras, inquit, vsus viduas appellat.* Imo fortean potiùs adulterae dictae biuirae, & ita meliùs quàm de vidua, locus Varionis accipietur: *Ad biuiram venio, cum vellem ostendere quid vellem, Actamelos Inconstantiae, filius me reprehendit.* & contrà vniuiram dici potest, vnico gaudens mulier marito.

AD LIB. VII. Epigram. xvii. *Accessi quoties ad opus, missisque mouemur.* Hoc est quod Vlpianus dixit, *in ipsis rebus Veneris.* quod Solo & Draco dixerant, *ἐν ἔργῳ.* l. 23. D. ad l. Iul. de Adult. Harmenopulus, *ἐν αὐτῷ ἔργῳ τῆς μοιχείας. ἐν συμπλοκῇ.* Tertullianus lib. de Anima cap. xxvii. *In solenni sexuum officio, quod maxem ac feminam miscet. in concubitu communi. in illo ipso voluptatis vltimae aestu, quo g. v. ex.*

Ouidius, *in veneris gaudiis.* Papianus lib. Responforum, tit. 26. *ita vt vnum sint, & sese commisceant.* Catullus, *trusantos.* Hyginus in fab. *venerantes.* Fabius Declam. 291. *Dum rem faciunt maritorum.* Martianus Felix lib. I. *in maritali vacatione.* Petronius, *in officio nuptiali.* &c.

AD LIB. IX. Epigram. xii. *Dicunt Earinon.* Earinus, vernus. Tertullianus lib. de habitu muliebri cap. xviii. *Deum, ait, creare potuisse oues earinas: id est, virides. qui color propriè verni temporis est.* Epigram. xvi. *celebrata.* non malè in quibusdam codd. *scelerata.* dici tamen potest, celebrata Chloe, famosum & nobile scortum. Ibidem. *Se fecisse.* Trifariam accipi potest ambiguitas huius verbi. *Se fecisse, hoc est, se tumultum posuisse. vel, se fecisse, se necasse septem viros. vel denique referri potest ad res venereas: & pulchrè conueniet Chloe meretrici.*

Epigram. xlii. *Quod digitis Pontice perdis, homo est.* Notandus in hanc rem Minutij locus: *Vos enim nec inuicem agnoscitis, & in mutua odia scacitis: nec fratres vos, nisi sane ad paricidium recognoscitis.* Nimirum illi Fratres dicebantur, qui nefario concubitu turpe perdendi hominis praestabant officium. Epigram. lxxxix. *Denso cum iuceam triente blasus.* Ebrij scilicet vt mentis, sic & linguae compotes non sunt. etenim caput sensuum omnium arcem occupat grauedo, sopor, *καὶ σῶς ἐξ αἴθρος, καρνηαελα,*

quae Latinis elucus siue helucus. Apuleius Apol. *Crassus ipse vbi gentium est? An Alexandriam tædio domus remeavit? an parietes suos detergit? an, quod verius est, ex crapula beluco attentatur.* Sic emendandum puto hunc locum. nam corruptè vulgò legitur: *ex crapula belluo att.* De eluco Festus, & Tertullianus lib. De coron. mil.

AD LIB. X. Epigram. xxv. *Tunica praesente molesta.* De hac tunica dixi ad Onofand. pag. 17. & Phaedrum, lib. IV. Fab. lx.

AD LIB. XI. Epigram. xx. *Diserta es.* Lasciua es & salax. Sic intellige lib. IX. Epig. xii.

Nobis non licet esse tam disertis,

Qui musas colimus seniores.

& lib. VI. Epig. in Laberium:

Versus scribere qui potest disertos,

Non scribat, Laberi, virum putabo.

& lib. XII. Epigr. in Sabellum:

Tanti non erat esse te disertum:

Epigram. lxxiii. *Drauci Nata sui vocat pipinam.* Si quid mutandum, libens scriberem, *pisinam.* hoc est paruulam. aptissimè ad sequentem versum. Auctor Glossarum in Persium citat hunc versum Labeonis Gram.

Crudum maduces Priamum, Priamique pisinnos.

Id est, paruulos filios. Epigram. v c. *Iura, verpe, per Anchialum.* Rumor erat Anchialum puerum Martialis, à poëta quadam Iudaeo paedicari. arguit eum Martialis quod natus in ipsis Solimis, adeoque sanctior & castior putaretur, tamen paedicaret. Negabat illè simul & per Deum iurabat. At proteruè Martialis, *iura, inquit, per ipsum Anchialum, puerum meum.* In odium Iudaicae religionis. Nec assentior viris

doctissimis qui aliter interpretantur. Quod attinet ad nomen Anchiali, extat vetus Epigramma: Anchialus Lesbiae.

Hospes sta, & lacruma, si quid humanius in te est,

Ossua dum cernis consista moesta mihi.

Quous laudati mores, & forma probata 'st

Anchialo, quem cura anxia debilitat.

Lesbia sum, quae dulcis mores sola reliqui,

Et vitam viuens parui in officis.

Sei nomen quaeris, sum Lesbia: si duo amantes,

Anchialus dulcis cum suo homine Spurio, &c.

Epigram. xcix. *Labra pingui delibuta ceroto.*) Pinguia labra, quasi cerata, siue cera inducta. Cerotum, κηρόν. Vet. gloss. κηρῶν, ceto. κηρώμα, ceroma. Plin. lib. XXII. cap. xxiv. *ceratum.* Hinc emendandus Arnobij locus insignis lib. VI. *Inter Deos, inquit, videmus leones toruisima facie, mero oblita minio, & nomine frugi serio nuncupari. Si simulacra haec omnia superiorum sunt imagines numinum, ergo & in coelo habitare dicendus est Deus talis, ad cuius formam & speciem simulacri huius similitudo directa est: & videlicet ut hic, iste: ita illic, ille, sine reliquo corpore persona est, & facies sola, fremibundus biatibus toruidis, dirus, sanguineo decotore malum dentibus suis comprimens, &c.* Si verum amamus, legendum: *dirus sanguineo de ceroto.* hoc est, quod ipse supra dixerat, *facie mero oblita minio.* quo modo etiam, pro, *toruisima facie*, dixit: *fremibundus biatibus toruidis.* Sic apud Virgilium Eclog. X. Pantriumphans depingitur,

———— quem vidimus ipsi

Sanguineis ebuli baccis minioque rubentem.

Ceterum, vt de vna fidelia duos parietes dealbemus, haec Arnobiana de Sole accipienda sunt, qui leonino vultu pingebatur, dicebaturque Osyris frugifer: Papinius Statius Thebaid. i.

———— seu te roscum Titana vocari

Genis Achemeniae ritu: seu praestat Osyris

Frugiferum.

Vnde & iocatur Arnobius, ait enim eum nomine frugi serio nuncupari, cum tamen ebrij faciem potius prae se ferat, mero oblitam minio, quasi, si placet, nimio, mero. Nihil autem mutandum in illis verbis, *nomine frugi serio nuncupari.* De leonina Solis facie, Placidus Lactantius Comment. ad Thebaid. AD LIB. XII. Epigram. XLIX. *Grandes vniones.*) Insignes baccas, Horatio Satyra III. titulos, elenchos, indices, margaritas oblongas. Vetus Gloss. *Elenchi, μαργαρίται μεγάλοι.* Iuuenalis Sat. VI.

Auribus extentis magnos commisit elenchos.

Videatur vetus Interpres. Epigram. LXXVIII. *Multis dum precibus.*) Simile illud de canum legatis ad Iouem apud Phaedrum lib. IV. Fab. 76. Ibidem. *Offensus genitor, &c.*) Quasi Aethon crepando religioni vitium fecisset. Elegans fragmentum ex lib. M. Catonis in L. Veturium: *Domini*

quum auspicamus, honorem me Deum immortalium velim habuisse. Serui, ancillae, si quis eorum sub centone crepuit, quod ego non sensi, nullum mihi vitium facit. Si cui ibidem seruo aut ancillae dormienti euenit quod comitia prohibere solet, ne id quidem mihi vitium facit. Ibidem. *Post hoc flagitium.*) Sic

Plauto fores crepantes flagitium facere dicuntur. Epigram. LXXXIX.

Qui solus inopi praestat & facit turbam.) Phaedrus lib. III. Fab. LXXVIII.

Aesopus domino solus quum esset familia.

AD LIB. XIV. Epigram.

LXXXIX. *Priapus sfigimeus.*) Vide ad Phaed. Fab. LXXII. Epigram. LXXXIII.

& LXXIV. *Psitacus. Coruus.*) Arnobius lib. I. I. *Discit verba psitacus integrare,*

& nomina prorsus expromere. Liber ms. in Bibliotheca Regia. & nom. *cor-*

fus expromere. Inde conicio scribendum esse: & nomina *coruus exprom.*

Epigram. CLIII. *Semicinctium.*) *Vn demicinct, vne estreinte.* Nicetas Cho-

niates in codice barbaro-graeco dixit, *πεννηπτορ, ηπι βοουκλαν.* Semicin-

cinctio; quasi laqueo, ad informem nodum, utebatur ille apud Petronium Sat. *Et iam semicinctio stanti ad parietem spondam iunxeram, &c.* Nec

erat quod hunc locum, quasi desperatum; deponeret author Animad-

uersionum in Petron. pag. 336. Epigram. CXXXII. *Ebrius Prometheus.*)

Vid. Phaedrus lib. IV. Fab. LXXIII.

PAG. CXLVI.

Και γδ ὑψηλός ὁ ταυροθεός.] Ipse Artemidorus lib. IV. cap. LI. *ἢ σημαίνει τὸ πρὸ δοκιμῆ ἐταυρωθεῖται, δόξαν κ' ἀποδείξει δόξαν μὲν ἔχει τὸ ὑψηλότερον ἔχει τὸ ἐταυρωθεῖτον.* &c. Sublimes cruciarij sunt. ideoque ille socio suo sublimiorem crucem inuidebat lib. II. Antholog.

Μακροτέρω ταυρῶν ταυρομήτρον ἄλλον ἑαυτῶν

ὁ φησικόν Διοφάν ἐγὼς ἰδῶν, ἐπέκειν.

PAG. CLIII.

Τῶν πάλαι λειφθέντων.] L. *ἢ τὸ ἀπολειφθέντων.*

PAG. CLIV.

Ὁ ταυρὸς γδ τὰ χημάτα πρὸς ἀνθρώπους βαπτίζει, ἔτω κ' τὰ πτερά πρὸς ὄρνιθας.] Interpretatur quod supra dixerat lib. I. cap. V. *ἐπιδή πρὸς ἀπὸ φανερῶν ἐχθρῶν.*

Πολλὰς δὲ κ' ἔχει ταυροῦ πτεράται.] emendabat Isac. Casaubonus. *ἔχει τὸ κεραιῶν.* nihil certius.

ΑΣΤΡΑΜΨΥΧΟΥ

ΝΙΚΗ^{ου}ΦΟΡΟΥ
ΟΝΕΙΡΟΚΡΙΤΙΚΑ.

ASTRAMPSYCHI
&
NICEPHORI
ONEIROCRITICA.

Ἐκ τῆς Σειδα.

Ἀστράμψυχος, ὃς βιβλίον ἰατρικόν εἰς ὄνειρον θεραπεύων πεποίηκε, καὶ Ὀνειροκριτικόν.

Non admodum vetus est auctor, ut ex caractere scribendi: item ex neglectu moduli syllabarum apparet. Erasmus ex hoc Onirocritico tres versus adduxit tanquam proverbiales, ut multa alia, quæ ne proverbium quidem sapiunt. Sunt autem hi,

Νεκροὺς ὄρων, νέκρωσιν ἕξεις πραγμάτων.
 Λέοντας εἰδόν, δεσμῶν δηλοῖ μάχην.
 Θαιῶν καὶ ὑπνοῦς φροντῖδων ἔστι δίχα.

Caneant igitur studiosi ab eiusmodi, ut est ab illo versiculo, quem proverbium esse putavit doctiss. Adrianus Iunius:

Κερδοῖ σιωῶν πλὴν κερδοσιῶν παροδὸν ἀ.

ΑΣΤΡΑΜΨΥΧΟΥ ΟΝΕΙΡΟΚΡΙΤΙΚΟΝ.

ASTRAMPSYCHI SOMNIORVM INTERPRETATIO.

PER prunas incidere, dānū ab inimicis significat.

Apim habens aliquis, frustratur spe sua.

Segniter moueri, calamitosa efficit itinera.

Elatum animo statue peregrinā terrā tibi incolendā esse.

Astrorum conspectus, optimus hominibus est.

Incedens per testas, inimicorum damnū feras.

Boues in somnis videre, significat malum.

Vas comedere, imbris significat inundationem.

Tonitrua in somnis sunt angelorum sermones.

Esus ficuum significat fuitiles sermones.

ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΙΣ ΒΑΡΒΑΡΟΙΣ, ΕΡΧΟΜΕΝΟΙΣ
 ΔΗΛΟῖ ΒΡΑΒΕΙΩ.

Ἄπειν κατὰ τῆς ἀσυχίας
 τῆς ἡπείδων.

Ἀργῶς κινῆσθαι, δεστυχῆς ποιεῖ
 τέλους.

Ἀρτεῖς νόον γίνωσκε γὰρ ναεῖν
 ἐνέω.

Ἄστρα βλέπειν, καλλίστην αἰ-
 δεσφοῖς πέλει.

Βαῖων δὲ κερῶν δυσμενῶν
 βραβείω φύρει.

Βόας θεωρῆν, εἰς κακῶν παρ-
 ἔιν φέρει.

Βότες κατέσθην, ὀμβρικῶν δη-
 λοῖ κλίσην.

Βρονταὶ καὶ ὑπνοῦς ἀγγελῶν
 εἰσὶ λόγιοι.

Βραβεία σῶν δεικνῶσι φλυα-
 φοῦς λόγιοι.

Γάλα γαλιωάν παρ' ἑξενον πέ- λη ἔσπων.	<i>Lac tranquillorum index est morum.</i>
Γάλα σκεδάει δυσμενῶν συμ- βουλίας.	<i>Lac dissipat inimicorum con- silia.</i>
Γήραν καθ' ὕπνοις, δις φόρους ἔ- ξῃς ἔσποις.	<i>Ridens in somnis, difficiles habebis mores.</i>
Γέρουτα σαυτὸν εἰ βλέπεις, ἔξῃς ἤρας.	<i>Senem te esse si vides, habebis honorem.</i>
Γυμνὸς κἀκαθεῖς, σῶν ὑπεκτῆ παραμάτων.	<i>Nudus sedens tuis cedes bo- nis.</i>
Δυσωδία νόμιζε πλὴν ἀηδίας.	<i>Graueolentiam existimato molestiam.</i>
Εἰ θυμῶ σέ τις, πικρὸν τὸναρ τόδε.	<i>Si quis fumum tibi facit, a- cerbum id somnium est.</i>
Ἐκδηλὸς ἔστι βόρβορος ψυχῆς ρύπος.	<i>Lutū manifestas animi sor- des notat.</i>
Ἐρροῖς σωέσθαι, εἰς κἀδμῶ- ρας φέρει.	<i>Cam inimicis edere, ad recon- ciliationem confert.</i>
Εὐχρηστον ἀνδρὶ συμπλακίωαι φιλτάτω.	<i>Perutile est virum complecti carissimum.</i>
Ἐκκλησίας ἐστῶσιν ἔγκλησον φέρει.	<i>In cōcione stare, crimē affert.</i>
Ζώνη κοπήσα πλὴν ὀδὸν λυεῖ παχύ.	<i>Cingulum dissectum, iter ci- to dissolvit.</i>
Ἡλεις κρατῶν, πᾶ κέντρα τῶν ἐρρών βλέπεις.	<i>Clavos tenens, stimulos ini- micorum caue.</i>
Θάλατταν εἰδέναι μειδῶσθαι, ἀρεστον.	<i>Mare videre placidum, op- portunum est.</i>
Θανὼν καθ' ὕπνοις, δις φόρους ἔξῃς ἔσποις.	<i>Mortuus in somnis, curarum eris expers.</i>
Θεῖδακας ἔσθαι, ἑμμάτων δη- λοῖ νόσον.	<i>Lactucis vesci, corporis de- notat morbum.</i>

<i>Si in limo nauigaueris, men- tis coniuice noxam.</i>	Ἰλιὼ πεπλοδικῶς, τῆ νοὸς νόσ βραβείω.
<i>Equas negras videre, omnino non est bonum.</i>	Ἰπποῖς μαύραις, οὐ καλὸν πτό- τως βλέπειν.
<i>Equorū vero alborum visio, angelorum apparitio est.</i>	Ἰππων δὲ λευκῶν ὄψις, ἀγγέ- λων φασίς.
<i>Bonum est volare, actionis proba hoc signum est.</i>	Καλὸν πέτεσθαι, παρ' ἑξῆς κα- λῆς τόδε.
<i>Cum lucro versans, expecta emolumentum.</i>	Κερδοῖ σαυτὸν πλὴν κερδοσυλῶ παραδοῖαι.
<i>Accipitres si cepisti, omnino quod voles, consequeris.</i>	Κίρκους κατασχών, οὐ θελοῖς πτότως τύχοις.
<i>Plorans in somnis, laetissimus omnino eris.</i>	Κλαίων καθ' ὕπνοις, παρ' ἑξῆς πτότως ἔσθαι.
<i>Fracta virga non fert bonum exitum.</i>	Κρασεῖσα ῥάβδος οὐ καλὸν φέρει πέρας.
<i>At clauos tenere, mores com- positos declarat.</i>	Κραδαῖς κρατῶν δὲ, σαυτῶσιν δηλοῖ ἔσπων.
<i>Palmitem si tenueris, crimi- nationes expecta.</i>	Κληῖμα κρατήσας, εἰς κἀκράσθαι παραδοῖαι.
<i>In fimo si sederis, noxios ha- bebis mores.</i>	Κόπασα κἀκαθεῖς, ζημίας ἔ- ξῃς ἔσποις.
<i>Præcipitio lapsum esse, cala- mitosam sortem significat.</i>	Κρημνοδὸν πεσόντα, δυστυχῆ δη- λοῖ τύχην.
<i>Canum latratus hostile de- signat damnum.</i>	Κυων ὑλαγμὸς ἐρρικνῶ δη- λοῖ βραβείω.
<i>Lacui immittere sese, non bo- num hoc.</i>	Λάκκῃ κἀθῆναι σαυτὸν, ἔκα- λὸν τόδε.
<i>In somnis loqui, verum som- nium hoc est.</i>	Λαλῆν καθ' ὕπνοις, ἠθελὸς τῆ- ναρ τόδε.

Λέοντες εἶδέν, δυσμενῶν δη-
λοῖ μάχην.
 Λύκας ὄραν ἑς ἑρῆας, βύθη-
τον λίσαν.
 Λύκῳ γολῶ κέλλισον εἰν ὑ-
πνῷ φορῆν.
 Λύκος κεχλωῶς φλωάφοις
δηλοῖ λόγους.
 Μάχην μάχαιρα ζωγραφῆς
κερατουμένη.
 Μητέρι πλακίῳ, κελόν εἰς
ὄναρ τῶδε.
 Μῆς δ' αὖ φαεῖς ἐνδηλός ἐν
ἑσποῖς πέλη.
 Νεκροὶ βόες δηλοῦσι τοῖς λι-
μοῦ χρόνοις.
 Νεκροὺς ὄραν, νέκρωσιν ἔξεις
παραμάτων.
 Νενησμένα κερατῶν δέ, πρῶσ-
δὸνα λύπας.
 Νῆξις θαλάσσης, ἀγέλας δη-
λοῖ λύπας.
 Νῆξις θαλάσσης, ἡμέρας ὄναρ
καλόν.
 Ξηρῶν φανέντων δειδρῶν, κε-
νοὶ κῆποι.
 Οἱ μύχαιρι δηλοῦσι δακρῶν
ρόον.
 Οἶνος κενώθεις ἀπέων, παύθ
λύπας.

*Leones videre, hostium indi-
cat pugnas.*
*Albas videre carnes, valde
commodum est.*
*Vestem albam in somnis
ferre, optimum est.*
*Lupus hians ineptos signifi-
cat sermones.*
*Pugnam gladius depingit ar-
reptus.*
*Matrem amplecti, bonum
est somnium.*
*Mus vero conspectus beni-
gnos mores arguit.*
*Mortui boues significant fa-
mis tempora.*
*Mortuos videns exitium re-
rum habebis.*
Fila tenens, expecta molesta.
*Natatio marina seuos indi-
cat dolores.*
*Natatio marina interdum bo-
num est somnium.*
*Cum aridae apparuerint ar-
bores, inanes labores erūt.*
*Margaritæ significant la-
crymarum flumen.*
*Vinum effusum è vase, sedat
molestias.*

*Vinum mucidum declarat
multas molestias.*
*Vinum si hauseris, expecta
graves pugnas.*
*Truncū corporis purgare, so-
lutionē curarum significat.*
*Ad montē arreperere, negotio-
rum significat difficultatē.*
*Videns oleum omnem effu-
gies noxam.*
*Serpentes calcare, aculeos i-
nemicorum soluit.*
*Omnes congressus longos la-
bores conciliant.*
*Pedicas tenens, periculum
venturum expecta.*
*Columbas videre, denuntiat
detrimentum.*
*Saxo insidens, spem bonam
concipe,*
*Fons limpidus animi pellit
molestias.*
*Pedes purgare, curarum so-
lutionis signum est.*
*Pedes latos habere, notat mo-
lestias.*
*Pedibus amputatis in som-
nis, nullo modo iter suscipe.*
*Vrens corpus, admodum in-
famis eris.*

Οἶνος ῥυτιώδης ἐκβαροῖ πολ-
λὰς λύπας.
 Οἶνα μεταχῶν, πρῶσδὸνα δη-
λοῖ μάχας.
 Ὀλίμιον καθάρειν, φροντίδων δη-
λοῖ λύπην.
 Ὀρεῖ πρῶσέρπειν, παραμα-
τῶν δηλοῖ βίαν.
 Ὀρῶν ἔλαμον ἐκφύγης πᾶσθρ
βλάβειν.
 Ὄφας πατεῖν, τὰ κέντρα τῶν ἐχ-
θρῶν λύθ.
 Πᾶσθρ δὲ μίξῃς πρῶξενοὶ μα-
κραν πόρων.
 Πέδας κερατῶν, κίνδυνον ἐλ-
θῆν πρῶσδὸνα.
 Πρῶσθρ βλέπειν δέ, πρῶ-
ξενῆ βλάβας.
 Πέτρα κενώθεις, ἕπιδας χη-
μας ἔχει.
 Πηγή διαυγῆς ἑς νοῦς λύθ λύ-
πας.
 Πρόδας καθάρειν, φροντίδων δη-
λοῖ λύπην.
 Πρόδας πλάθῃς ἔχοντα, σιμαθ-
νῆ λύπας.
 Ροδῶν κοπέτων μηδ' ὄλωσ
ἀρχου τελέθ.
 Πρήθων τὸ σᾶμα, δεσικηθῆς ἔση
λίαν.

Πάλλον βλέπειν τρέχοντα, μω-
σιών τόδε.
Σάρκας μύγαμην, οὐ καλὸν
πασιόν τόδε.
Στολιῶ φορβὴν μύγαμην, ἔ κα-
λήθεα.
Στολιῶ δὲ ἄγουργόν, εἰς μα-
κραὶ νόσον φέρει.
Στολιῶ δὲ ἐρυθραῖν, εἰς κα-
λιῶ παρῆξιν φέρει.
Στολιῶ φορβὴν ἀνάκτος, ἐλπι-
δων λύσις.
Στρυγὸν κρατῖν φέρει, ὡς
σοδοῖα βλάβει.
Στύλον κρατῖν, ἐλπίξ πτω-
θεῖαν χάειν.
Σιωθλαῖν μάχαμην, δυσμενῶν
δηλοῖ θλάσιν.
Σφῆκες φανέντες δυσμενῶν εἰ-
σι βλάβει.
Τείχη καθεσθεῖς, δύτυχῆς πέ-
λην δόκει.
Τρέχων καθ' ὕπνοισ, ὕδατος
ποιῆς τύχας.
Τείχας καρῖναι, παρῆξιν
δηλοῖ βλάβει.
Τείχας πεσόν δὲ κινδύων φέ-
ρει μέγαν.
Τρώων γλυκεία, πικρίας ἐξεί-
ς ἔποιες.

*Pullum equinum currētē vi-
dere, arcanū quiddam est.*
*Carnes nigrescere, non bo-
num hoc est pueris.*
*Vestem ferre nigram, non
pulchrū est spectaculum.*
*At vestem purpuream, in lō-
gum morbum coniuicit.*
*Vestem rubram, honesta a-
ctiōni confert.*
*Vestem ferre regis, spei so-
lutio est.*
*Passerem tenens fugientem,
expecta noxam.*
*Columnam tenens, spera di-
uinam gratiam.*
*Gladium confringere, inimi-
corum significat cōtritiōnē.*
*Crabrones visi inimicorum
sunt nocumenta.*
*Mœnibus insidens, fortuna-
tum te fore putato.*
*Currere in somnis, firmas fa-
cit fortunās.*
*Capillos refecari, negotiorum
notat damnū.*
*At capillos defluere, pericu-
lum affert magnum.*
*Edens dulcia, acerbis pradi-
tus eris moribus.*

Cacum

*Cacum videri, omnium opti-
mum est.*
*Aqua scaturiens inferne, ini-
micos indicat.*
*Aquam limpidam ebibere,
utile hoc est.*
*Aquam bibens lutosam, cor-
poris pradicat morbum.*
*Conspectus lepus infelix fa-
cit iter.*
*Osculari vel amare, excitat
hostium diuturnas pugnas.*
*Sonitus maris, negotiorum
significat concussionem.*
*Luminaria videre, rerum si-
gnificat lucem.*
*Manus lauare, curarum so-
lutionem denotat.*
*Manu elapsus accipiter, im-
perantibus noxa est.*
*Tunica disrupta, rumpit cu-
rarum onus.*
*Nix in somnis visa, hostium
inimicitias affert.*
*Aurum si tenueris, infecta
erunt quæ vis.*
*Effusio fluij inimicorum sol-
uit gaudium.*
*Oua tenere & edere, deno-
tat molestias.*

Τυφλὸν φανέσθαι, πάλκαλον
λίαν ἔφου.
Υδὼρ βλύων κατωθεν, ἐρρηξίς
μυωδῆ.
Υδὼρ διαωγῆς, μυωδῆς χερσῶν
τόδε.
Υδὼρ πίνων πηλαδῆς, ἐν λυ-
παις ἔση.
Φανείς λαγῶς δυστυχῆς ποιῆ
τελῆος.
Φιλῆν, ἐγγίφει δειμῶν μακρὰς
μέγας.
Φλοῖστος θαλάσσης, παρῆξιν
δηλοῖ κλονῶν.
Φωτῆρας εἰδῆν, παρῆξιν
δηλοῖ φάος.
Χείρας κατάρπειν, φερῆδων δη-
λοῖ λύσιν.
Χειρὸς περῆσθαι κίρκος, ἀρ-
χοισι βλάβει.
Χιτῶν ραγῆς ἐρρηξίς φερῆδων
βλάβει.
Χιῶν φανῆσαι δυσμενῶν ἐρρηξίς
φέρει.
Χρυσὸν κρατῖν ἀπαρῆξιν ὡν
θέλεις ἔση.
Χύσις* ποταμῶν δυσμενῶν λύ-
ση.
Ὡὰ κρατῖν ἔσθαι τε, σημεῖ-
ον λύπας.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

Κωνσταντίνης πόλεως Ονειροκριτικὸν καὶ ἀ-
φάτητον Διάστιχον ἱαμβ.

NICEPHORI PATRIARCHÆ

CONSTANTINOPOLITA-

NI INTERPRETAMENTA

somniorum secundum ordinem

alphabeti versib. Iambic.

Aρχὴ πρῶτῶν καὶ
παθῶν ἐκ κελίας,
Καὶ δάκρυα * γένειοι ἐκ
τῶν ὀμμάτων,
Εὐχὰς προσπέμπων εἰς ὅλης
τῆς καρδίας,
Καὶ χεῖρας αἵρων παρ' ἑαυτῶν * ἐκ
δυσωπότη
Ὅτε πρὸς ὑπνον ὡς βροτὸς
νεύσῃ ἡέλης.
Οὕτω γὰρ ὄψῃ καὶ ἀφῶς καὶ
συντόμως.
* Αἱ τῶν ὀνείρων εἰς σκιῶδες
ἐμφάσεις.
Ἰδούσης ὀνείρου κοιλίας δὴλῶς
γῆμος.
Πολλὴ πόσις τε καὶ κέρωσις ἀ-
κράτῃ,

Impera inprimis et affe-
ctibus et ventri.
Et lacrimas exprime ex o-
culis
Preces fundens ex toto cor-
de tuo,
Manusque tollens ad Deum
Dominum
Quando te quieti secundum hu-
manitatis leges tradere voles.
Sic enim videbis dilucide et
expeditè
Insomniorum umbrosas ima-
gines.
Falsa insomnià ventris parit
sabarra.
Et helucus ex nimio meri-
potu.

Et curarum caligo et men-
tium nebula.

Καὶ Φροντῶν ζόφωσις καὶ φρε-
νῶν * γνόφος.

Aquilam videns, nuntium
Dei videre puta.

Ἀετὸν ἰδὼν * ἀγγέλου θεοῦ
νόσ.

Verum est somnium galli
gallinacei.

ἀληθὲς ἐστὶ ὄναρ τὸ ἀλεκτερούσιος

Panes feruentes edere, signi-
ficat morbum.

* ἄρτους ζέοντας ἐσθίειν δηλαδί
νόσον,

Apin tenens quis, excidit
spe sua.

* ἄπιν κρατῶν τις ἀσπυρῆ τῶν ἕ-
πίδων.

Lente moveri, improsperas
facit vias.

* ἀργῶς κινῆσθαι δυστυχῆς ποίη
τέλειος.

Cum rege colloquens, ociosus
manet.

* ἀνακτὶ προσλαλῶν τις ἀ-
πραγῆς * μὲν.

Viro applicitus amanti, op-
portunitatem puta.

* ἀνδρὶ πλακῆς φιλοῦντι ὄψε-
τον νόσ.

Carbones videre hostile signi-
ficat damnum.

* ἀνδρακῆς * βλέπειν ἐχθρῶν
δηλαδί βλάβην.

Mente eleuatus scito, signifi-
cari terram extraneam.

ἀρθεῖς νόον, γήνωσκε * πτωτῶν
ξένου.

Librum tenens, existima te
honore affici.

Βιβλίον κρατῶν, * νόμιζε τι-
μῶν λαμβάνειν.

Tonitrua insomnis audita
nuntiorum sunt sermones.

βρονταὶ καὶ ὑπνον ἀγγέλων εἰ-
αὶ λόγῃ.

Incedere te somnians, inimi-
corum declinationes esse puta.

βαίων καὶ ὑπνοῖς δευδρωῶν
κλίσεις νόσ.

Racemos edere, imbrium ar-
guit fluxum.

βότρυς ἐσθίειν ὀμβρῶν δη-
λαδί κλάσιν.

βέλτων τὸ σῶμα δυκχεῖς ἔση
λίαν.

βαίνων * κεράμοις, δεσμευῶν φύ-
γης βλάβειν.

βυθῶ, κελύφαται, δεινὸν εἰς ἀ-
πὸν πέλας.

Βασιλέως φίλημα τιμῶν *
σημαίνει.

Γέροντα σαυτὸν εἰ βλέπεις,
ἔξεις ἥσας.

γάλα σκεδάσει δεσμευῶν * δεσ-
βουλίας.

γλυκὴ βρώσις πικρῶν τι
μιμῶν.

γαλῶν * ἐν ὕπνῳ, δυσφορήσας
ἐξ ὕπνου.

γαυῶν γήμας, τοῦ βίβειν ἔσ-
πῶν νόσος.

γηγηρῶσι ἰωνώπῃουσα νητρε-
κῆς πέλας.

Δώρων μετὰ χρόνῳ ἔμακρῶν
κέρδεις ἔση.

δηλοῦσι κλήσας τῶν ὀρωμένων
ἔσποισ.

δηγῶς κινῶς δείκνυσιν * ἐξή-
σι βλάβειν.

δόμευ * πεσῶν, νόμιζε τούτῃς ζι-
μῶν.

δυσωδῶν νόμιζε τιμῶν ἀνδῶν.

*Onere pregrauatus, valde
ignobilis eris.*

*Incedens per testas fractas
hostium damna effugis.*

*In profundo detineri graue
omnino est.*

*Regis osculum honorem si-
gnificat.*

*Senem teipsum si intueris,
obtinebis honorarium.*

*Lac dissipat maleuolorum
mala consilia.*

*Dulcis cibus, amaritudinem
tibi indicat.*

*Ridens in somnis, moleste af-
ficietis ex somno.*

*Vxorem ducens, vitæ muta-
tionem puta.*

*Euigilatio somnorina vera
est.*

*Dona accipiens haud lon-
ge à lucro aberis.*

*Nomina eorum qua in som-
nis videntur ostendūt mores.*

*Morsus canis significat ho-
stilem iniuriam.*

* *Domo cadente, puta signi-
ficari illius detrimentum.*

*Graueolentiam puta esse tri-
stitiam.*

*Damascena comesta indi-
cant morbum.*

*Si acceperis litteras coccineas,
breui*

*honorem te adepturum aut
mortem spera.*

*Cum inimicis edere ad re-
conciliationem ducit.*

*Clare indicat lutum animi
sordes.*

*In concione stans, in accusa-
tionem incidet.*

*Eunuchum videre per som-
nium bonum omnino.*

*Vipera fugiens, inimicorum
indicat perniciem.*

*Si thura incendat quis gra-
ue est insomnium.*

*Comedens mala punica exi-
stima te luctari cum morbo.*

*Habere magnos oculos lu-
crum portendit.*

*Zona recisa soluit celeri-
ter viam.*

*Clauos tenens, stimulos ini-
micorum esse puta.*

*Capillus capitis si comtus
est, honorem spera.*

*Mortuus in somnis curarum
expers eris.*

δαμάσκωνα βρωθέντα μιμῶν
νόσον.

δεξάμιθρος χράματα κόκκι-
να, * τάχῃ

* ἀεξιδὴν βίβειν ἢ θάνατον παρο-
δοῦσα.

Ἐθροῖς σωθέσθαι παρὰ κε-
ταλλὰν φέρει.

Ἐκδηλῶς ἔστι βόρβορος ψυχῆς
ρίπος.

Ἐκκλησίας * ἔσται τις, Ἐκκλη-
σίας ἔχῃ.

Ἐνοῦχον ἰδῆν κατ' ὄναρ χρη-
στὸν πᾶν.

Ἐχῆς φυροῦσα δεσμευῶν διηλε-
βλάβειν.

Ἐἰ θυμῶν * τις, πικρὸν ἔστιν εἰς
ὄναρ.

Ἐσθῶν βροχῆς, νόμιζε παραίειν
νόσον.

Ἐχῆν μετὰ χρόνῳ ὄπας, εἰς κέρ-
δος φέρει.

Ζώνη κοπήσθαι τιμῶν ὄδον λυ-
ταχῆ.

Ἡλῶν κατ' ὄναρ, τὰ κέντρα τῶν
ἔθρων νόσος.

Θείξ τῆς κεφαλῆς εἰ κομῆ-
τιμῶν νόσος.

Θανῶν κατ' ὕπνους, φρογῆδων
ἔση δίχα.

θεώριμος βῆς εἰς κακίω ᾠρα-
ξιν φέρει.

θαλασσαν ἰδόν μινδιώσαν, *
δὲ ἔχει.

θρίδακας ἔσθαι, * ἑματός
δηλοῖ νόσον.

θλασθεῖσα ῥάβδος, ἔκαλον φέ-
ρει πέρας.

θυρῶν πεσασῶν, τοῖς ἔρρεσιν ἢ
βλαβῆ.

Ἰχθύας ἔσθαι, οὐκ ὀνήτης ἑ
τόδε.

ἵππους * μύγατος ἔκαλον πέρυ-
τως βλέπειν.

ἵππου πεσῶν κατ' ἵππους εἰς
πῶσιν ἴης.

ἰλιώ * ἑσπιδίς, τῆς ψυχῆς βλα-
βῶ νόσ.

ἰσμανλίταις * συχετεῖς καλὸν
νόσ.

Καρποῖς ἐλαίων εἰσορῶν,
καλὸν τόδε.

κλεῖδας * κατέχον σιῶσιν ἔχει
πῶσιν.

κλήμα κερτήσας, ἔσκαλεσθαι
ᾠρασδοκῆ.

κωκὶ ὑλαγμός, ἐρρηκὸν δηλοῖ
* κρότον.

κῶρα καθεαῖς, * ζημίαν
ᾠρασεκδύχου.

Conspetus bos in malam a-
ctiōnem defert.

Mare videre trāquillum, be-
ne habet.

Lactucas edere corporis si-
gnificat morbum.

Confracta virga non bonum
indicat euentum.

Ianuis cadētibus, his qui ali-
quid habent dānū imminet.

Pisces edere, minime bonum
tibi illud est.

Equos nigros videre nun-
quam bonum est.

Equo lapsus in somnis, in ca-
sum aliquem venies.

Limum calcās, anima dam-
num esse puta

Ab Ismaēlitis cohibitus, bo-
num existima.

Fructus olearum intueri,
bonum.

Claues tenere cohibitionem
significat locorum.

* Palmitem tenens, te accusa-
tum iri puta.

Canum latratu hostilem in-
dicat strepitum.

Stercori haerens damnū si-
gnificari puta.

Coruos intuens, daemones esse
puta.

Cereos tenere accensos omni-
no bonum est.

Caput fundens oleum, bo-
num esse puta.

Carnes edere non bonum
omnibus.

Boiam ferens quis, non longe
abest à periculo.

Concisa arborea cladem vi-
rorum significant.

Tenere frameam omnibus
bonum est.

* Lupus hians nugatorum
indicat sermones.

Candidas vidēs carnes, com-
modum puta.

Leonem videns, hostium in-
dicat turmas.

Candidi pili portendunt a-
ctiōnes commodas.

Mus conspectus perspicuos
facit mores.

Matri adherens, pulcerrim-
um in somnium esse puta.

Ensis in manibus pugna in-
diciū est.

Margarita ostendunt lacri-
marum fluxum.

κῆρακας ἰδὼν, δαίμονας τοῦτους
νόσ.

κηρῆς κεραῖν ἀπλοῦτας, ὄχρη-
σον τόδε.

κῆρα κειώθεν ἔλαμιον, χρεῖσον νόσ.

κρέα βιβρώσκειν, ἔκαλον πᾶσι
τόδε.

κροῖον φορῶν τις ἔμακραν τῆ
κινδύως.

κοπέτα δένδρα πῶσιν ἀνδρῶν
σημαίνει.

κερατῆν ῥομφαίαν, πᾶσι καλὸν
τυχεύει.

* Λάκκος κεχλωῶς, φλυα-
φῶν δηλοῖ λόγους.

λαχας ὄρων τῆς ἀρχῆς, ὀν-
την νόσ.

λέοντα * ἰδὼν, δεσμερῶν δηλοῖ
εἶφιν.

λαχὰ τέλεις, δηλοῦσι ᾠρα-
ξῆς ὀνῆτους.

Μῖς * ἀφανείς, δῆλον ἐμ-
ποῖς ἔσπον.

μητεῖ * πλακῆς, κελύσσον εἰς
ὄναρ νόσ.

μάχην μάχρα ζωραφῆς
κερατουμήν.

μῆρῆρίται δηλοῦσι διακρῶν
ῥόον.

μύαν παρ' ὄσωπον εἰς μακρὰς
λύπας φέρει.

μύας φαεῖς τις, ἀγγελοῦ πέλας
νόσος.

μῦλα κρατῶν ἔρωτι στυφίαν
δοκεῖ.

Νεκροὺς ὄραν, νέκρωσιν ἔξεις
παραγμάτων.

Ξηρὰν φαέντων δένδρων ἐν
κειοῖς πῆνοι.

Ξηροὶ δρυὲς φαέντες βύχρησον
τόδε.

Ὅραν ἔλαιον ἐκφύγης πᾶ-
σιν βλάστω.

ὄφεις ἀναγῶν, τοῖς ἐναντίοις νόσος.

ὄφιοι θεατοὶ ἐν * κλίμας δὲ
παραγμάτων.

οἶνον μετὰ γῆν * γῆν θορύβοις
παραδοκίαν.

ὄρη * βατῶν παραγμάτων σι-
μαίνε βίαν.

ὄνω * κατὰ τοῦ διὰ παραγμάτων δι-
λοῖ ἔσποιοι.

οἶκον θεωρῶν πυρπολῶ μῦμον, κα-
λόν.

οἶκον δὲ καπνίζον, τὸν μὴ βλέ-
πειν θέλει.

ὀδόντας * ἐκκεφέντας ἢ καλὸν
βλέπειν.

*Nigra facies longas tristitias
adfert.*

*Niger quis conspectus nun-
tius est morbi.*

*Poma tenens, amoribus tuis
frui te puta.*

*Mortuos videns, occisa res
erunt tua.*

*Arida conspecta arbores,
inanes indicant labores.*

*Arida quercus conspecta, bo-
num in somnium.*

*Videns olium, effugies
omne damnum.*

*Serpentes interficiens, aduer-
sarios esse puta.*

*Serpens conspectus in cubili
felicitas.*

*Vinum hauriens tumultus
spera fore.*

*Montem ascendens, vim in
negotii significat.*

*Asino insidere difficiles indi-
cat mores.*

*Domum videre incendio cor-
reptam, bonum.*

*Domū vero fumo intestatā,
minime optandum somniū.*

Dentes eiectos videre, malum.

Den-

*Dentem eiicere et rursus a-
liam adnasci*

*Lucrum prabet et gaudium
prater spem.*

*Somnium est in somnis ve-
rum loqui.*

*Conspecta purpura signifi-
cat morbum.*

*Caliginosum visum, fluctuā-
tem animum facit.*

*Pedibus recis ne utiquam
aggredere viam.*

*Pedes lati significant tristitias
confusas.*

*Columbam cernens quis gau-
dium indicat.*

*Fons limpidus mentis soluit
maestitias.*

*Pedicas ferens puta te in pe-
riculis versari.*

*Saxo insidens, spem bonam
inde concipe.*

*Turris concidens ostendit
magistratum interitum.*

*Concidens caelum infausta
portendit.*

*Volare in somnis signum est
dignitatis.*

*Perdicem tenens feminam te-
nere te puta.*

ὀδόντα ρίψαι, καὶ πάλιν ἄλλον
φύσσει

κέρδος παρ' ἄσπαστον, καὶ γὰρ πρὸς
ἐπιδοκίαν.

ὄναρ ὀνειροῦς κηδεκέας πέλας λέ-
γει.

ὄρω μὴ πορφύρα σημαίνει νό-
σον.

ὀμιχλοειδὴς ὄψις ἐμποικὴ ζα-
λὴ.

Ποδῶν κατ' ἑνὸν, μηδαμῶς
ἀρχὴ βίης.

πόδες πλατεῖς, δηλοῦσι λύπας
ἀδρόας.

παραπρὸν βλέπων τις, γὰρ
μὴ μὴ.

πηγὴ διαυγὴς, ψυχρὰς λύ-
πας.

πέδας φέρων, νόμιζε κινδυνῶς
ἔχειν.

πέτρα κατὰ τοῦ, ἐπιδοκίαν γρη-
γὰς ἔχει.

πύργος πεσὼν, δείκνυσθαι δ' ἐχόν-
των νόσον.

πίπτων ἕρπης, ὅτι ἀγαθὰ μη-
νύει.

πετοῦ κατ' ὑπνον μισσητικὸν
ἀξίας.

πέρδιμα κρατῶν γὰρ ἄλλο κατ' ἑ-
νὸν νόσον.

πρωτα δὲ καὶ κρόμμυα δη-
λοῦσι λύπης.

* Ραφή πρὸς οἶκον φαρμα-
κῶν δηλοῖ ὄδον.

Στολιῶ φορᾶν μύθων ἐ κα-
λὴ θεῖα.

στολή δὲ λευκὴ πρὸς καλὸν
πέρας φέρει.

στολή δὲ ἀγούρης εἰς μακρὰν
δηλοῖ νόσον.

σπουδαίως κρατῶν φέροντες ἐκ-
δέχου βλάβειν.

στόλον κρατῶν πᾶς ἐκδέχου
θεῖαν χάριν.

στυγίαν μαχαίρας δεξιῶν
δηλοῖ θάλασσαν.

σύνταξις βιβρώσκων φλυαφούς
δηλοῖ λόγους.

σφῆκες φαίηςται δεξιῶν εἰσι
βλάβειν.

σπῆλαιες ἰσορροπῶν ἐξοικίω
βλάβειν.

σπῆλαια ἔσθην εἰς νόσον μακρὰν
φέρει.

σφοδρὸς πρὸς ἀγέλης πᾶσι
πέλει.

στυγίαν βλέπων πλάσιον ὑ-
πέρβην πένης.

Τείχης καρπῶν δυσφορῶ-
νται θεῖα.

Porri et cape significant lu-
ctum.

* Sutura in domo venenorum
propinationem indicat.

Vestem ferens nigram, in-
faustum somnium.

Vestis autem alba ad bonum
fert finem.

Vestis purpurea longum o-
stendit morbum.

Passeres tenens fugaces, ex-
pecta malum.

Columnam tenens spera di-
uinam gratiam.

Confringere gladios hostium
cladem indicat.

Ficum edens nugatorum in-
dicat sermones.

Vespa cõspecta hostilia sunt
damna.

Vermes nuntiant hostilia in-
commoda.

Sepiam edere, morbum diu-
turnum adfert.

Terra motus, seditionis nun-
tius est.

Teipsum cernens diuitem eris
pauper.

Crines tondere, infelicissi-
mum visum.

Pilis decidentibus, periculum
ingens exspecta.

Cacum ferri, omnino bonum
somnia.

Cantiones audiens, vicino-
rum pugnas intellige.

Conspectus lepus infelices
indicat mores.

Luminaria videre in negotiis
ostendit lucem.

Motus maris commotionem
rerum indicat.

Pediculos ferre, familiarium
indicat mores.

Voces audire, fidum in som-
nium est.

Nix visa hostium odia ad-
fert.

Manus attollere curarum
indicat solutionem.

Tunica scissa, dirupit cura-
rum onus.

Tunica nigra arguit indeco-
ros mores.

Falsa insomnia curarum fa-
ciunt tenebra.

Pulices videre, hostes intueri
puta.

Falsa insomnia ventris exhi-
bet sarcina.

τριχῶν πεσοῦσων, κίνδυνον μέ-
γαν νόσ.

τυφλὸν φέροντα παλῆαλον τυ-
ναρ νόσ.

Υἱοὺς ἀκούων, γάτων μά-
χας νόσ.

Φακίς λευγῶς, δυστυχῆς δηλοῖ
ἔσποις.

Φωσφῆρας ἰδὼν πρὸς ἀγαθῶν
δηλοῖ φάος.

Φλοῖστος θαλάσσης πρὸς ἀγαθῶν
των δηλοῖ κλονόν.

Φθῆρας φέρειν στυγίαν δηλοῖ
τὸν ἔσποις.

Φωνὰς ἀκούειν, πῆσιν ὄναρ τυ-
χῶν.

Χιτῶν φαίηςται δεξιῶν ἔχ-
θρας φέρει.

Χρῆρας κατάρπειν φροντίδων δη-
λοῖ λύσιν.

χιτῶν φαίηςται ἔσποις φροντίδων
βλάβειν.

χιτῶν μύθους ἔδξεν ἀγῶνης
ἔσποις.

Υἱοὺς ἀκούων φροντίδων
ποιῶ σῆστος.

ψύλλας φέρων δεξιῶν ἔσποις.
δόξ.

* ψύλλας ἀκούων κοιλίας δηλοῖ
γῆρας.

ἄσπιδος ὄνειρος ἀκερῆς ποίη
 πόσις.
 Ὡς κερῶν ἔστιν τὸ σημεῖον
 ἢ λύπας.
 ὡς δὲ φαλῆν ἔφατ' ἔπειτα πρὸς
 πλούτον φέρει.

*Falsa insomnia meraca facit
 potio.
 Oua tenere aut coquere si-
 gnificat tristitias.
 Oua vero edere cocta, hoc
 diuitias innuit.*

ASTRAMPSYCHI ET NICEPHORI
 Oneirocriticôn Finis.

Asphodelus autem siue hastula regia, eundem quem scilla euentum, & similiter habet: solos verò ægrotos occidit, quemadmodum sæpè obseruauit. Causam autem manifestam non est, quòd dicere queam, verisimilitudinem verò habet, si propterea id contingere quis dicat, quòd apud inferos campus plenus asphodelis esse creditur.

Ἀσφρόδελος δὲ, τῆ σκίλλη πρὸς αὐτὰ ἔ-
 ὡσαυτὸς ἀποβαίνει· μάλιστα δὲ τοὺς νοσοῦ-
 ντας ἀφαιρῆ, ὡς γὰρ πολλοὶς ἐτήρησα. πῶς δὲ
 αἰτίαι, σαφῶς μὲν εἰπεῖν οὐκ ἔχω, εἰκὸς δὲ εἶ-
 πεῖν, ἐπὶ νενομιστῶν τὸ ἐν τῷ αἰθῆ πεδίον ἀσφρο-
 δελῶν εἶναι πλήρες.

Eadem cum alio pati.

C A P. 51.

Patii sibi videri eadem cum alio quocunque tandem noto, velur eundem pedem, aut eandem manum, aut aliam quandam corporis partem, eandem pati, & omnino coægrotare, aut condolere, peccatorum illius socium fore significat. Nam corporis morbi, & partium mutilationes ac læsiones, similes sunt animæ intemperantiis, & irrationabilibus concupiscentiis. Qui igitur eadem patitur, merito simul delinquit. Noui autem quendam mutilum dextro pede, qui sibi visus est famulum ipsius eundem pedem claudum habere, & similiter claudicare, & sanè deprehendit ipsum in amica, ex qua ipse pendebar, atque hoc erat quòd somnium ipsi prædixerat, famulum videlicet simul cum ipso peccaturum esse.

Περὶ τῶν αὐτὰ ἄλλω

πάσχειν. νδ.

Πάσχειν δὲ δοκεῖν τὰ αὐτὰ ἄλλω ὡπι-
 νιοῦ γινώσκω, ὅτι τὸν αὐτὸν πόδα, ἢ
 πῶς αὐτῷ χεῖρα, ἢ ἄλλο π μέρος τὸ ὅ-
 μαλτος, τὸ αὐτὸ πάσχειν, ἔστω σιωποῦν ἢ
 σιωπαλγῆν, κοινωῆσαι σημεῖον τῆς ἀμνη-
 σίας ἐκείνου. τὰ μὲν γὰρ νοσηματα τὸ ὅμα-
 λτος ἔστιν μερῶν πηρώσεως, εἰκοιαι τῶν τῆς
 ψυχῆς ἀκολασίας ἔστω δὲ ὅτι οὐκ ἐπιθυμίας. ὁ
 δὲ τὸ αὐτὸ πάσχειν, εἰκοιαι αὐτὸ σιωπῆσαι
 μνησθῆναι. ὅσα δὲ πρὸς τὸν δεξιὸν πό-
 δα, ὡς ἔδραξεν τὸν οἰκέτην αὐτοῦ, τὸν αὐτὸν πό-
 δα πρὸς ἑλάν, ἔστω ὁμοίως ἐπισημαίνει, ἔστω
 κατελάσκειν ὅτι τῆς ἐρωιδύσεως ἢ αὐτὸς ἢ τῆς
 ἔστω τὸ αὐτὸ πρὸς τὸν οἰκέτην αὐτοῦ τὸ ὄνει-
 ρον, σιωπῆσαι μνησθῆναι αὐτοῦ τὸν οἰκέτην.

De Sterquilinio. C A P. 52.

Sterquilinum videre, bonum est ex turba quæstum facientibus, & sordida opificia exercentibus: ex multis enim superfuitatibus sterquilinia fiunt, & à multis reiciuntur. Bonum est & his qui publica negotia perficienda suscipiunt & conducunt. Bonum est etiam viro pauperi in sterquilinio dormire, multas enim pecunias acquirat ac coaceruabit. Diuiti autem principatum procurat hoc somnium, aut publicum aliquem honorem, quoniam omnes populares aliquid ad sterquilinum afferunt & adiiciunt, quemadmodum etiam principibus conferunt & dant. Perfundi sterquilinio à quodam familiari, non est bonum: inimicitiarum

Περὶ κοπρίας. νβ.

Κοπρία ἰδεῖν, ἀγαθὸν τοῖς ἐξ ὄχλου πο-
 κεινοῦσι, ἢ τοῖς τῶν ῥυπαρῶν ἐργα-
 σίας ἐργαζομένοις ἐκ πολλῶν γὰρ κοπριῶν
 τὰ κοπρία γίνεται, ἢ ὑπὸ πολλῶν ῥιπίτε-
 ται. ἀγαθὸν δὲ ἢ τοῖς τὰ δημόσια ἐργα-
 ζοῦσιν ἢ μαθηταῖς. ἀγαθὸν δὲ ἢ ἐπὶ κοπρίας
 καθεύδειν ἀδελφὸν πένητα. πολλὰ γὰρ κτήσεται ἔ-
 σωθῆναι χρημάτων. πλοῦσι δὲ ἀρχῆς ἐπὶ
 ποιητικὸν τὸ ὄνειρον, ἢ τῆς πρὸς δημοσίας ἐπι-
 δη πάντες οἱ δημοῖται τῆ κοπρίας κοροφῆροι
 πῶς κοροφῆσαι, ὡς ἄλλοι ἢ τοῖς ἀρχαῖς σω-
 τελοῦσι τὸ ἐπὶ διδασκῶν κοροφῆσαι ἢ κοπρίας
 ὑπὸ πρὸς γινώσκω, οὐκ ἀγαθὸν ἔχθραι

ἢ δὲ δόξουσαν καὶ ἀδύνατον ὑπὸ τῆς παροχῆς σημαίνει. ἀλλὰ δὲ ἄλλοι κοπιῶντες παροχὴν, βλάβην πολλὴν παροχῶν βλάβη.

Περὶ παροχῆς. νγ'.

Προσεχὴ καὶ μετῴταται ἐ πάντες ἀνθρώποι παροχῆς καὶ οἰκίας καὶ πλοῦτος, λύπην καὶ φροντίδα καὶ θλίβουσα τῆς ψυχῆς καὶ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν παροχῶν. τὸ μὲν γὰρ ἄδεις ἀπεισι εἰς παροχὴν μὴ ἔχοντες ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῆς οἰκίας καὶ οἰ μετῴταται πάντων εἰδὲν ὄντες καὶ ἀποροὶ καὶ μὴδὲν ἔχοντες ἔργα ἐμποδῶν ἴστανται πάσης παροχῆς. ἐστὶ γὰρ τὸ κατὰ τὴν οἰκίαν καὶ ἐπὶ πᾶσιν ἀπλοῦς. οἱ ἀργοὶ ἀνθρώποι, εἰσὶν εἰς τὴν ἀπλοῦς οἰκίαν ἐκείνην παροχῆς. οἱ δὲ μετῴταται, ὁμοίως καὶ αὐτοὶ τὰς παροχὰς φαντασίας ἐ παροχῆς τῶν ὄρων σημαίνουσι. λαβόντες δὲ π νόμισμα, βλάβην μεγάλην ἐ ἐπὶ κίνδυνον παροχῶν. πολλὰς δὲ καὶ δαπάνων ἀπὸ τῆς οἰκίας καὶ ἐπὶ τῆς οἰκίας. εἰσὶν εἰς τὴν οἰκίαν ἀπλοῦς, ἐπειδὴ μόνον ἀνθρώπων εἰσὶν ὁ δαπάνων ἀπὸ τῆς οἰκίας ἀπλοῦς. μετῴταται δὲ εἰς οἰκίαν εἰσὶν ἀπλοῦς, τῆς οἰκίας ἀμφισβήτησιν πᾶσα σημαίνουσι, ἐ ἀπλοῦς, ἢ αὐτοὶ βίαν χρῆσασθαι, ἢ παροχῆς εἰσὶν πᾶσι, βλάβην ὑπὸ τῆς ἀπλοῦς πᾶσα σημαίνουσι. τὸ δὲ αὐτὸ ἐ εἰς χροῦς πᾶσι εἰσὶν σημαίνουσι.

Περὶ κλειδῶν. νδ'.

Κλεις ὄντων ὀραμάτων, γῆρας μὲν παροχῆς, πῆξιν ἐ οἰκουρὸν εἰσὶν τῶν γυναικῶν σημαίνει, ἐ τῆς δεξιᾶς ἀπλοῦς σημαίνει βελόνην, ἐν τῶν εἰσὶν τῶν δεξιᾶς ἀπλοῦς παροχῆς ἀπλοῦς δὲ κορυφῆς, ἀπλοῦς καὶ καλῶς οὐσα σημαίνει, οὐ γὰρ ἐπὶ τῆς ἀπλοῦς ἀλλ' ἐπὶ τῆς ἀπλοῦς σημαίνει τῆς θυρῶν γέννησιν ἢ κλειδῶν. ἐπὶ οὐκ ἀπλοῦς κλειδῶν οὐδὲ θυρῶν.

enim & disensionem, & iniuriam ex asfundente significat. Si vero aliquis ignotus sterquilinum iniiciat, damnium ingens praedicat.

De Oratione. CAP. 53.

Ratio & petitores, & omnes homines mendici, miserabilisque & inopes, tristitiam & curam, & tabem animae, & viro & mulieri praedicunt. Partim quod nullus ad orandum abit, qui non vehementer curis angatur: partim quod petitores & mendici valde ruipe existentes, & inopes, nihil sani habentes, omni proposito obstant & impedimento sunt. Est enim hoc vniuersale, & in omnibus infallibile, quod ignoti homines imagines sunt rerum ac negotiorum somniantibus euenturorum. Mendici vero similiter etiam ipsi apparentias & actiones suas videntibus significant. Si vero numisma aliquod acceperint, detrimentum ingens & periculosum praedicunt. Septe vero & mortem ipsi qui somnium vidit, aut cuidam eius familiari. Similes enim sunt morti, quoniam hi hominum, quemadmodum mors, nihil eorum quae acceperunt reddunt. Mendici porro in domum ingredienti cotentionem quandam domus significant, & si quid acceperint, aut ipsi vi ventres, aut exhibente aliquo viro, superexcellens detrimentum quoddam significant. Quam significationem etiam exhibent, vbi in regionem alicuius fuerint ingressi.

De Clauē. CAP. 54.

Clavis per somnium conspecta, ei qui vxorem ducere proposuit, fidelem & custodem domus, vxorem fore significat, & ei qui familiam emere vult, beneuolam ancillam fore praedicat. Peregrinari autem prohibet, exclusionis & detentionis significatiua existens, quoniam non ad apertas, sed ad conclusas fores clavis facta est: aliis neque opus erat clauē, neque foribus.

Nunc autem quum non adfit custos, tunc sanè clavis vltus est, foribus conclusis. Meritò igitur obstaculo est peregrinari volentibus. Qui verò curare & dispensare res alienas volunt, his fidei & auctoritatis significatiua est.

De Coco. CAP. 55.

Oculus qui in domo videtur, bonus est his qui vxorem ducere proposuerunt: opus est enim in nuptiis coco, & pauperibus: qui enim proluxa conuiuia habent, illi coco vtuntur. Agrotantibus autem exacerbationes significat & inflammationes, propter aslationem, & variam intemperiam, a quibus humores fiunt acres, velut tradunt hi qui circa artem quae de illis tractat celebres existunt. Ad finem etiam lachrymas, propter fumum qui a coco excitatur. Occulta quoque reuelat, & quae clam facta sunt in medium producit: quoniam & opera coci in medium prolata conuiuantibus apponuntur, & qualia sunt apparent.

De Ludo calculorum, siue Latrunculorum. CAP. 56.

Calculis, siue latrunculis ludere sibi videri eum qui non scit, multam utilitatem significat ex deceptione & mendacio, propterea quòd multos calculos furetur, eòque aliàs aliter ostendar, non iuxta aliquem simplicem modum, sed malitiosè. Si verò quis alium calculis ludentem videat, eum deceptum ac defraudatum detrimentum ac damnium passurum esse significat.

De Lanio, siue Macellario.

CAP. 57.

Qui in foro versantur coci, carnes conscindentes & vendentes, periculum & damni significatiui sunt: & agrotantes citò occidunt, quoniam mortua corpora contingunt, atque haec non

καὶ δὲ ἐπιθετοὶ μὴ παρὴν ὁ φυλάξων, τὸ τῆς κλειδῶν χροῦς γίνεται, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν. εἰκότως οὖν ἐμποδῶν γίνεται τῶν ἀπλοῦς βελόνην. τῶν δὲ πῆξιν σημαίνει καὶ διέπειν τὰ ἀλλότεια, πιστεῶς ὅτι σημαντική.

Περὶ μαγείρας. νε'.

Μαγείρας ὁ μὲν κατ' ὄραμα ὀραμάτων, ἀπλοῦς τῶν γῆρας παροχῆς. δὲ γὰρ ἐν γῆρας μαγείρας, ἐ τῶν πῆξιν. οἱ γὰρ διπνεῖς ἔσθαι ἔχοντες, οὗτοι μαγείρας χροῦς. τῶν δὲ νοσοῦσι, παροχῆς σημαίνει καὶ φλεγμονὰς δὲ τὸ παροχῆς, ἐ ποικίλῳ δυσχερασίαν. ἀπ' ὧν χροῦς γίνεται δριμύτης, ὡς φαίνεται αὐτῶν τῶν ἀπλοῦς. τέλος δὲ καὶ δαπάνων, δὲ τὸν ὑπὸ τῆς μαγείρας γινόμενον καπνόν. καὶ τὰ κρυπτὰ ἔχει, ἐ τὰ λάθρα γινόμενα εἰς μέσον ἀπλοῦς ἐπὶ καὶ τὰ ἔργα τῶν μαγείρας εἰς μέσον κομμάτια παροχῆς. τῶν δὲ ἀπλοῦς, καὶ φαίνεται οἷα ὄντι.

Περὶ τῆς ψηφοπακτεῖν. νε'.

Ψηφοπακτεῖν δοκεῖν ἐκ ὀραμάτων, πολλὰ ἀπλοῦς σημαίνει, ἀπλοῦς καὶ ψηφοπακτεῖν δὲ τὸ πολλὰς ψηφοῦς κλέπτην, καὶ ταύτας ἀλλοτε ἀλλως ἀπλοῦς, οὐ κατὰ πᾶσα ἀπλοῦς ἔσθαι, ἀλλὰ πανούργως. ἰδεῖν δὲ ψηφοπακτεῖν πᾶσα, ἀπλοῦς καὶ ἐξαπατηθῆναι βλαβῆναι σημαντική.

Περὶ κρεοπώλου. νς'.

Οἱ δὲ ἐν ἀγορῆς μαγείρας, οἱ τὰ κρέα κατακλιπόμενοι ἐ παροχῆς, κρεοπώλων εἰσι σημαντικοὶ καὶ βλαβῆς. καὶ τῶν νοσοῦντων, παρὸς ἀπλοῦς, ἐπειδὴ νεκρῶν ἀπλοῦς φροῦτων, καὶ ταύτα δὲ οὐκ

ιλόκαρρα οὐδὲ ὑγιεινὰ εἶσιν, ἀλλὰ κατακόπτοι. πλοῖσι δὲ καὶ βλάτης πρὸς κινδύνους σημαίνει εἶσι· καὶ καὶ πλεῖστον εἰς τὸ δημόσιον εἶσι τὰ πρὸς τὴν πόλιν ποιοῦν μάρτυρον τὰ κράα. καὶ πῶς φοβουμένοις σερρώτερον ἐπάγει τὸν φόβον. τὰ δαίτεια δὲ καὶ τὰ δεσμὰ λύει, εἶσι τὸ ἀρῆν καὶ δεσποτῆν.

Περὶ παρδοκέως. νη.

Παρδοκέως πῶς μὲ νοσοῦσι δαίμονι σημαίνει, εἴκοι καὶ δαίμονα εἶσι τὸ πᾶντα ἀποδέχεται. πῶς δὲ λοιπὸν πᾶσι θλίψις καὶ στενοχωρίας καὶ κινδύνους καὶ ἀποδημίας παραγορεύει, καὶ ὁ λόγος φανερὸς. πῶς δὲ εἰς τὰ οὐρανόθεν ἐφθμωδύει, τὰ δὲ αὐτῶν τὰ πανδοκεί καὶ τὸ πανδοκίον σημαίνει.

Περὶ τελώνου. νθ.

Τελώνης, ἀραδὸς τῆς χρεῖαν ἠπνοαῶν ἀπαρτήσιν βελομένη, ἀπὸ τὸ τὸ τέλος τὸν συμπαράσμιον ἐκείνης χρεῖας παραγορεύει, καὶ πῶς κινεῖται πρὸς παραγορεύει. αἰεὶ γὰρ πρὸς τῆς ἐξόδου εἴκοι μικρὰς καταχρῆς παραγορεύει, τὸ λοιπὸν ὀπιβέπει κινεῖται καὶ πάσης ἀποδημίας χρεῖεται. νοσοῦσι δὲ δαίμονα παραγορεύει. τελώνη γὰρ καὶ τὸν δαίμονα καλοῦμεν. πρὸς γὰρ καὶ κοινωνίας, δίνου μὲν εἶσι καὶ πῶς κοινωνοῖς καὶ τῶν γυναικῶν. τῶν δὲ καὶ μαχίμων, εἶσι τὸν γινόμενον ἐκείσιν πρὸς τῶν ἀμφισβήτησιν. τὸ δὲ δίνου αὐτῶν καὶ πῶς, ἀπὸ τὸ πρὸς φυλακῆν εἶσι τεκμήραται.

Περὶ λυκίας, καὶ λίνου, καὶ καναβέως. ξ.

Λυκία πῶς μὲ φοβουμένοις ἐπὶ πῶς, σερρώτερον γὰρ καὶ σερρώτερον ἐπάγει

integra, neque sana velut sunt relinquunt sed concidunt. Divitibus autem etiam dani supra pericula significati sunt: & ut plurimum in republica. propterea quod eiusmodi cocus carnes populo distribuat. Sed & timentibus solidiorem timorem inducit. Debita autem & vincula soluit, propterea quod diffecet & auferat.

De Stabulario, sive Hospite publico. CAP. 58.

Stabularius agrotantibus mortem significat, similis est enim morti, propterea quod omnes recipit. Reliquis omnibus tribulationes & angustias & pericula & peregrinationes praedicat. Estque ratio manifesta, quid enim opus est adeo manifesta interpretari? Eadem autem quae stabularius significat etiam ipsum stabulum.

De Publicano. CAP. 59.

Publicanus bonus est necessitatem quamcunque tandem ditimere volenti, a fine enim vnde Graecis τελώνης appellatur, complementum & finem omnis necessitatis praedicat. Bonus est & his qui aliquid moveri ac prodire proposuerunt: temper enim ad exitum stat, & parva detentione denunciata, de cetero moveri permittit, omnique perfectione uti. Agrotantibus autem mortem praefigit: τελώνη enim Graeci mortem, voce eiusdem cum ea quae publicanum indicat originis, appellant. Ad nuptias vero & societates, benevolos quidem fore ait socios & uxores, verum seditiosos & pugnaces, propter eam quae frequenter fieri solet de vestigalibus contentionem. Ceterum benevolentiam & fidelitatem ex custodire diligentia comestare oportet.

De Leuce, & Lino, & Cannabe. CAP. 60.

Leuce timentibus quidem mala est, solidiorem enim & grauiorem morē

inducit, & seruis tormenta & tribulationes praedicat, & pauperibus libertatem: exceptis his qui ex ipsa, aut per ipsam quaesitum habent. Nam & tunditur, & torquetur, & contemnitur. His vero qui in delitiis viuunt tribulationes & angustias significat, & apud externos degentes reducit, maxime vbi trans mare fuerint. Nam & ipsa per mare apportatur.

Linum ad nuptias & societates bonum est, propter texturam: & ad ea quae sperantur propter retia, & plagas sive nubeculas, & similia, quibus homines ea quae procul & longe absunt venantur. Verum ad reliqua, eadem quae leucea significat, sed viribus minora.

Cannabis super extendit, ea quae per leuceam significantur, itemque per linum, & immensa quaedam tormenta significat, & vincula robusta: soluta tamen omnibus liberat. Sola enim ipsa post multum vsu detrita resoluitur. Ceterum nosse expedierit, quod singula haec mercaturam exercentibus ipsorum, tum emendo, tum vendendo, item his qui ex ipsis, aut per ipsa operantur, nihil horrendum aut absurdum praedicant.

Seruari, sive teneri.

CAP. 61.

Seruari ab aliquo detentum, impedimenta rerum necessariorum, & detentiones, & remoras in praefinitis temporibus, & intentionem ac prolongationem in morbis praedicat. Qui vero in extremis laborant, his salutem denuntiat. Custodiam enim & conseruationem, & permanentiam rerum, vitam vocamus. Contrarium vero huius, solutionem & perditionem, hoc est mortem. At vero in carcerem & vincula ingredi volentem, aut per vim ab aliquibus induci, morbum fortem, aut mororem ingentem praedicat. Lictores autem & carnifices, detentionis & mororis significationem habent. Malefactoribus autem & occulta manifestant. Deprehensos enim, & eos quorum crimina manifesta facta sunt, accedunt.

τὸν φόβον, καὶ πῶς δούλοις βασάνους καὶ θλίψις παραγορεύει, καὶ ἰδούται τῶς πῶς πῶς πῶς ἐχόντων ἐξ αὐτῆς ἢ δι' αὐτῆς τὴν ἐργασίαν. καὶ γὰρ κόπεται, καὶ βασανίζεται, καὶ καταπλέκεται. πῶς δὲ ἐν τρυφῇ διαίτῃσι, θλίψις καὶ στενοχωρίας σημαίνει, καὶ πῶς ἀποδημοῖ ἀγὰ, μάλιστα δὲ ὅταν ἀποδημοῖ ὡς. καὶ αὐτὴ γὰρ ἀποδημοῖ κομίζεται.

Λίνον δὲ πρὸς γάμον καὶ κοινωνίαν, ἀγαθόν, εἶσι τὴν πλοκῆν καὶ πρὸς τὰ ὑψηλόμενα, εἶσι ἢ ἐξ αὐτῶν γινόμενον ἀμωστασίαν, καὶ τῶς νεφέλας, καὶ τὰ ὅμοια, οἷς ἀνθρώποι καὶ ἀποθῆν καὶ μακρὰν ζωῆσιν. πρὸς δὲ τὰ λοιπὰ, τὰ μὲν αὐτὰ τῆς λυκίας σημαίνει, ἡ τὸν δὲ τῆς δυνάμεως.

Καννάβις ὑπερβαίνει τὰ σημαίνοντα ὑπὸ τῆς λυκίας καὶ ἰδούται, καὶ τῶς βασάνους ὑπερβαλλούσας πῶς σημαίνει, καὶ τὰ δεσμὰ ὑπὸ τῆς λυκίας μὲν τῶν πᾶντων ἀπαλλασσῶν. μόνη γὰρ αὐτὴ ἐκτείνεται μὲν πολλῶν περὶ τῶν. εἶδεναι δὲ χρῆν, ὅτι ἐκείσιν πᾶσι, πῶς ἐμπροσθεν καὶ πῶς πρὸς ἀποθῆν, καὶ πῶς ἐξ αὐτῆς ἢ δι' αὐτῆς ἐργαζομένοις, οὐδὲν ἀποθῆν καὶ ἀποθῆν παραγορεύει.

Περὶ τῆς τρυφῆς. ξα.

Τρυφή τῶν πῶς κατὰ τὸν ἄνθρωπον, ἐμπροσθεν καὶ κατὰ τὴν παροικίαν ἐν τῆς ἀποθῆσιν, καὶ ὀπίσθιν, ἐν τῆς νοσῶντων παραγορεύει. πῶς δὲ ἐκείσιν ἐχρῶσι, ὀπίσθιν παραγορεύει. φοκακίον μὲν γὰρ καὶ ἀποθῆσιν καὶ μόνη τῆς παραγορεύει τῶν ζωῶν καλοῦμεν. τὸ δὲ ἐναντιον τῶν λυκίας καὶ ἀποθῆσιν, πῶς τῶν πᾶντων. εἰς δὲ τὸ δεσποτικὸν καὶ τὴν ἐκείσιν εἰσελθεῖν ἐκόντα, ἢ βία πρὸς πῶς εἰσαχθῆναι, ὅσον ἰσχυρὰ ἢ λυκίαν μαχίμων παραγορεύει. δῆμοι δὲ καὶ δεσποφύλακες, κατὰ τῶν καὶ λυκίας εἰσι σημαίνει. κακοῦργοι δὲ καὶ τὰ κρυπτὰ ἔχουσι. πῶς γὰρ ἰσχυροῖς καὶ καταφόροις γινόμενοι παραγορεύει.

ἐν τῷ ὀλέθριον, μάλλιστά γε τοῖς νοσοῦσιν. αἰεὶ δὲ τὰ παρὰ τῆς ἑκτῆς ὥρας ἀεὶ ἀεὶ ἀμεινονοί, ἢ τὰς μὲν πλὴν ἑκτῆς.

Τὰ μὲν οὖν εἰς ἀναπλήρωσιν τῶν δεινῶν, ὅσα μὴ ἐν ταῖς προτέροις βίβλοις ἐχθρῶν γράφειν, ὡς παρὰ δὲ εἰς οἰκίαν καθάπερ ἐν τῷ αἰμοπελάχῳ χάρειν, μήτε μὲν ἀγροφά κατὰ λιπὴν ἀλλοτριῶν ἢ, ὅπως μὴ πῶς ἐφίλω παροδῶν ἢ ἑπὶ τῶν ἀθροῦν κατὰ λείπτω ἢ γράφειν, ἀντικρὺς ἐμοί γε ἐχθρὸν δοκεῖ. Χρηρὸν δὲ γινώσκων, ὅτι ἔστιν ἄτως χαλεπὸν βῆσι καὶ δύσκολον, ὡς πῶς πῶς κρᾶσιν καὶ πῶς μίξιν τῶν ὀργανῶν ἐν τοῖς ὑπνοῖς συνιδόντα, μίξιν ἐκ πάντων ἀποφασίαν ποιήσασθαι. ἐπειδὴ πολλὰ κίς ἀναπλήρωσις, καὶ οὐδὲν ὁμοίον ἐχθρῶν βῆσι ἰδέσθαι. ἀδύνατον δὲ μαχρῶν ἐστὶ τὰ σημαίνοντα ἀλλήλοις. εἴγε τὰ πάντα ἐσομένα οἱ ὄνειροι προαγορεύουσιν. ἀλλ' ὡς παρὰ ἄλλων προαγορεύουσιν βῆσι τὰς καὶ ἀκολοῦσιν, ἔτω καὶ τοῖς ὄνειροις εἰκόσ ἀκολοῦσιν τὰς ἰνῶν. Ἐπειδὴ οὖν πῶς ἰδὴ ὁμοῦ ἀγαθὰ καὶ κακά, ἐν τῷ δὲ κατὰ βῆσι, ὅποτε παρὰ τῶν ἀγαθῶν ἢ τὰ κακά εἶδε. καὶ γὰρ ἐν τοῖς προαγορεύμασι, ποτὲ μὲν χεῖρα φαίνεται ἢ πῶς εἰς κακὸν ἀπέβησαν. ποτὲ δὲ οἱ προαγορεύοντες φῶσιν, ἀγαθῶν ἀγαθῶν κερταῖσιν. ἐστὶ δὲ ὅτε καὶ ἀπὸ μὲν κακῶν κακῶν λισπελεῖ μικρὰ παθεῖν. Καὶ πάλιν οὖν ἐφαίνῃ πῶς μικρὰ προαγορεύοντα ἀγαθῶν ἢ κακῶν ψυδῆσιν οὐσα καὶ ματῆα. τῶν οὖν πῶς ἔσονται καὶ οἱ ὄνειροι μεμνημένοι, εἰκότως εἰσὶ ποικίλοι, καὶ πῶς πολλοὶς διασπῆμι δόξοι. Ἐγὼ δὲ ὡς ἀπὸ τῶν ἀποκαθάρσεων ἕκαστον τῶν σημανῶντων ἢ τῶν, ἐν τῶν ἕκαστον καὶ κοσμίως, καὶ ὡς μάλλιστά ἐπεδέρχετο, διδάσκων τῶν ἀγαθῶν. Ὅσοι δὲ οἱ γραμματικοὶ τῶν ποιητῶν ἐπειδὴ τὰς διωάμεις διδάξασιν τοῖς παιδαῖς, τὸ τε καὶ ὅπως ὁμοῦ πᾶσι χεῖρα δὲ ἰσότηθῶνται, οὕτω καὶ ἐγὼ. μικρὰς ἰνῶν καὶ ἀπὸ τῶν ἀποκαθάρσεων ἰσότηθῶν παρὰ τῶν εἰρημῶν ὅπως ἀποκαθάρσω. ὡς αὖ ἐχθρὸν ἄμα τῶν βιβλίων πᾶσιν. ἐπὶ τοῖς γε πῶς καὶ χεῖρα μῶν καὶ περὶ αἰσ πολλῶν, ἀπὸ τῶν ἀποκαθάρσεων βῆσι ὁ λόγος, καὶ ἰκανὸς ἕκαστον διδάξαι ὡς

fuerit & perniciosum, maximè agrotantibus. Semper autem melius, horas antea sextam horam præcedentes, hoc est antemeridionales, numerare est, quàm eas quæ post sextam sequuntur.

Quæ quidem igitur in complementum eorum quæ desunt, & quæ prioribus libris adscribere non conueniebat, in proprium locum & alienam regionem collocanda esse duxi, neque enim intacta relinquere pariterat, vt ne quem accessum, velut dixi, & quasi scalam ad scribendum alicui relinquam, abundè mihi relata esse videntur. Verùm nosse operepretium est, quòd nihil ita graue & difficile est, velut temperaturam & mixturam eorum quæ in somnis videntur intelligere, & vnum ex omnibus pronũtium ac sententiam facere, quandoquidem sæpè contraria inter se, & nihil simile habentia videre datur. Impossibile est autem ea quæ significantur inter se pugnantia esse, si quidem omnia futura præfagiunt somnia. Sed quemadmodum aliarum rerum ordo est & consequentia, sic & in somniis verisimile est ordinem aliquem consequi & esse. Quando igitur aliquis viderit simul bona & mala, & in animo cõcipere oportet, vtra prius, bonæ an mala vidit. Etenim in rebus humanis aliquando bonæ spes apparentes, malum euentum habuerunt, aliquando expectati timores, bonorum cauta fuerunt. Interdum verò & pro magnis malis conducibile est parua pati, & rursus apparuit quandoque parua aliqua expectatio bonorum aut malorum falsa existens & vana. Eodem igitur modo & somnia mixta, merito sunt varia, & à plerisque ægre ac difficultè exponi possunt. Ego verò quo singula quæ significantur quisque facillè assequi posset, ordinatè & ornate singula, & quantum possibile fuit, plano docendi modo conscripsi. Quemadmodum autem Grammatici vbi elementorum vires pueros docuerint, inde etiam quomodo omnibus simul vt oporteat admonerent. Sic & ego parua quedam & quæ facillè est assequi documenta, ad ea quæ relata sunt accumulabo, quo procliuè sit omnibus libris intelligere & discere. Nam qui experientia & multo vsu exercitati sunt, his expositus est & intellectu facilis sermo, & qui per se sufficiat singula abudè docere quemadmodum habent.

habent. In primò quidem libro caput diximus esse patrem eius qui somnium vidit. In secundò verò Leonem diximus esse regem aut morbū, & in capite de morte, pauperibus mori bonum & conducibile esse demonstrari. Quando igitur pauper vir patrem habens diuitem, per somnium sibi videret caput per Leonem aulsum esse & mori, verisimile est patrem ipsius moriturum, ipsumque heredem relicturum esse, atque hoc modo & merorem deponet, & opulenter euadet, quò neq; onerosum amplius habeat patrem, neque à paupertate prematur. Est enim caput, pater, ablatio siue aulsum, priuatio patris. Leo, morbus, quo pater agrotans moriturus est. Mors verò permutatio vitæ, & quòd ob diuitiarum accessionem non amplius inops futurus est. Hoc sanè modò etiam in omnibus variis somniis iudicationes facere oportet, ita vt ex singulis capitibus collectis & coactis, vnum corpus faciamus. Sententiam porro ferre & pronuntiare oportet imitatione sacrificulorum victimariorum, qui singula signa rimantur, & sciunt ad quid singula conueniant, & tamen pronuntiatæ ac sententias nihil magis ex vno quoque quàm ex omnibus faciunt ac proferunt. Ceterum opto vt mihi contingant lectores, qui cum multa beneuolentia hos libros legere concupiscant, & non antè quàm exactè didicerint criminantur, alioqui iureiurando affirmare audeam, quòd eos qui diligenter legent, non permittent hi libri à sermonibus suis discedere & auelli.

Et nunc sanè ea quæ vtilia sunt, quemadmodum conuenire putavi, Cassi Maxime omnia ex integro in hos libros relata sunt. At verò de inscriptione ne miretis, quapropter Artemidori Daldiani, & non Ephesijs inscriptum legis, quemadmodum multos iam alios libros diuersis argumentis à me conscriptos habere vidisti. Etenim Ephesum contigit ipsam per seipsum celebrem esse, insuperque multos præclaros & fidedignos præcones nascisci: Daldia autem Lydiæ oppidulum nõ valde clarum, propterea quòd eiusmodi viros non est nactum, vsque ad me peruenit inoblibe permanfit. Quapropter ipsi quòd mihi à matre patria existit, hæc in nutritiorum vicem rependo.

ἐχθρῶν. ἐν τῷ παρὰ τῶν βιβλίων φαμὸν ἐστὶ καὶ κεφαλῶν πατέρα τῶ ἰδόντος. ἐν τῷ παρὰ δ' αὐτῶν, λέοντα ἐστὶ καὶ βασιλέα, ἢ νόσον; καὶ ἐν τῷ παρὰ τῶν ἰανῶν τοῖς περὶ τῶν ἀποθανέντων, χεῖρα ἐστὶ καὶ λισπελεῖς ἰσότηθῶν. ἐπειδὴ οὖν οὖν πῶς αὐτῶν πατέρα ἔχων πλούσιον, κατ' ὄναρ ἰσότηθῶν λέοντος πῶς κεφαλῶν ἀφῆρησθαι δόξῃ καὶ ἀποθανέντων, εἰκόσ ὅτι τὸν πατέρα αὐτῶ ἀποθανέντων, καὶ κληρονομοῦν αὐτῶν καθάπερ ἐστὶν. καὶ τῶν τὸν ἔσονται ἀπὸ τῶν ἰσότηθῶν καὶ ἀπὸ τῶν πένιαις θλιβόμενον. ἐστὶ μὲν γὰρ κεφαλή, ὁ πατήρ. ἢ δὲ ἀφῆρησθαι, ἢ ἐστῆσθαι τῶ πατρός. ὁ δὲ λέων, ἢ νόσος. ἢ νόσος ὁ πατήρ, ἀποθανέντων. ὁ δὲ ἰανῶν, ἢ μεταβολὴ τῶ βίαι καὶ τῶ ἰσότηθῶν τὸν πλοῦτον ἀνενδύει. Τῶν δὲ τὸν ἔσονται καὶ ὅτι πάντων τῶ ποιῶντων ὄνειρων χεῖρα ποιείσθαι τὰς κρίσεις. συνάγεσθαι καὶ ποιῶντα κατὰ ἕκαστον τῶ κεφαλαίων σῆμα ἐστὶ. καὶ δὲ ἀποκαθάρσιν μιμουμένην τοῖς δόξοι. εἰ κατὰ ἕκαστον τῶ σημαίων ὅπως γινώσκωνται, παρὰ τῶ ἕκαστον ἀρμύζων, καὶ τὰς ἀποκαθάρσιν, ὅθεν ἢ μάλλον ἐξ ἑνὸς ἕκαστου εἰ πάντων ποιῶνται. ἰσότηθῶν δὲ μὲν πολλῶν ὄνειρίας πῶς ἐπιγινώσκωνται ὅπως τῶν βιβλίων ἀγαθῶν, καὶ μὴ παρὰ τῶ ἀκριβῶς καταμαθεῖν ἕκαστον. ἐπειδὴ γε πῶς ὅπως ἀγαθῶν ἀγαθῶν ὄντων, οὐκ ἐστὶ ποτὲ ἀποκαθάρσιν τῶν λόγων πῶν τῶ βιβλίων, καὶ διαμύσθασθαι ἔχων.

Τὰ μὲν δὲ χεῖρα δὲ Κάσσιε Μαξίμῳ πῶς βιβλίοις καθῶς προσην, ἐξ ὀλοκλήρῳ πάντων ἀποδεδόσθαι. πῶς δὲ ὅπως τῶ μὴ συνάγεσθαι, διὸ πῶ ἀρτεμιδαίου δευτέρου καὶ οὐχὶ ἐφεσίς ὅπως τῶ ἀποκαθάρσιν, ὡς παρὰ πολλὰ τῶ ἰδὴ εἰς ἄλλας προαγορεύματα πεποιημένων μοι βιβλίων. πῶς μὲν γὰρ ἐφεσον συμβέβηκε καὶ αὐτῶ δὲ αὐτῶ ἀποκαθάρσιν ἐστὶ, καὶ πολλῶν ἀποκαθάρσιν κληρονομοῦν πετυχημένα. Διδόσθαι δὲ, πῶς ἰσότηθῶν καὶ οὐ σπῆσθαι ἀλλοτρίων. δόξοι τὸ μὴ ποιῶντων ὄνειρων πετυχημένα, ἀγαθῶν τὸ μὲν εἰς ἐμὲ μεμνημένα. διὸ ἀρτεμίδεια οὕτω μοι πατερίδι παρὰ μῆτρῶν, ταῦτα ἀποδίδωμι αὐτῶ.

ΤΑ ΔΕ ΕΝΕΣΤΙΝ ΕΝ ΤΩ
ΤΕΤΑΡΤΩ ΒΙΒΛΙΩ ΤΩΝ
Αρτεμιδώρου Ονειροκριτικών.

QVÆ IN QVARTO LIBRO
ARTEMIDORI DE SOMNIORVM
interpretatione contineantur.

Ισημια διδασκαλική,
ὅτι δεῖ κρίνειν τοῖς ο-
νειροῖς, ἢ ἐκ φύσεως, ἢ
νόμου, ἢ ἔθους, ἢ τέχνης,
ἢ χρόνου, ἢ ὀνόματος.
τοῖς δ' ἐν τῷ ὄνει-
ρων, οὐκ ἀγαθοῖς.

Περί διαφορᾶς ὀνειρων. β.
Περί σοφιστικῶν. γ.
Περί θεοσημειῶν ὀνειρων. δ.
Περί ἐδῶν ποτηριῶν. ε.
Περί πλεκτῶν σιδυῶν. ς.
Περί σωματικῆς ἀνθρώπων. ζ.
Περί πνευματικῆς πύλης. η.
Περί διαφορᾶς τῶν ἐν ὑπνοῖς ὀνειρων ἀνθρώπων. θ.
Περί σωματικῆς τέχνης τῶν. ι.
Περί παιδῶν, νεανίσκων καὶ γερῶντων. ια.
Περί τῶν βραδείως καὶ ταχέως φουριζῶν φησῶν. ιβ.
Περί πτερυγῶν καὶ θηρίων καὶ δένδρων. ιγ.
Περί ὀχημάτων πανθίων. ιδ.
Περί κολακίας. ιε.
Περί τῶν παλαιῶν. ις.
Περί ἀγροειῶν. ιζ.
Περί τῶν ὀπτικῶν. ιη.

Dissertatio docēs, quod
somnia iudicare oportet,
ex natura, aut lege,
aut consuetudine, aut arte,
aut tempore, aut nominibus.

Quæ verò ex contrariis iudicantur, non sunt bona. cap. 1.
De differentia somniorum. cap. 2.
De elementis. cap. 3.
De diuinitus immisissis somniis. cap. 4.
De moribus localibus. cap. 5.
De supellectile texta. cap. 6.
De hominum obuentione. cap. 7.
De priore fortuna. cap. 8.
De differentia hominum qui in somnis videntur. cap. 9.
De opificum obuentione. cap. 10.
De pueris, iuuenibus, & senibus. cap. 11.
De plantis citò aut tardè nascentibus, itèmq; animalibus. cap. 12.
De muris, fundamentis, arborib. cap. 13.
De vehiculis omnis generis. cap. 14.
De adulatione. cap. 15.
De venditione. cap. 16.
De emptione. cap. 17.
De acquisitione. cap. 18.

De paupertate. cap. 19.
De his quæ præter ætatem infantibus accidunt, & euentu somn. cap. 20.
De causarum ratione. cap. 21.
De aratro. cap. 22.
De his qui dicunt, quod mala somnia citius eueniunt, bona verò tardius. 23.
De medicamentorum compositionib. 24.
De literarum retextu. cap. 25.
De his quæ æquale numerum implent. 26.
De partibus corporis. cap. 27.
De vomitu. cap. 28.
De cibo & alliis. cap. 29.
Sæpe eadem somnia videre. cap. 30.
De vasis & instrumentis. cap. 31.
De cognatione. cap. 32.
De rebus nos complectentibus. cap. 33.
De rege. cap. 34.
De coruis. cap. 35.
De his quæ dicuntur in somnis & eueniunt. cap. 36.
De foco. cap. 37.
De compositis somniis. cap. 38.
De immobilibus vestibus. cap. 39.
De comædo & tragædo. cap. 40.
De coloribus. cap. 41.
De mysteriis. cap. 42.
De operando. cap. 43.
Faciem celare & inungere. cap. 44.
Quod non omnia somnia indicationem habeant. cap. 45.
De somniis secundum historiam. c. 46.
De eo quod nemo est continendus. 47.
De medicis. cap. 48.
De propriis locis. cap. 49.
De monstrosis & historiis. cap. 50.
De similibus & cognatis. cap. 51.
De permutatione in melius. cap. 52.
De inimicis & amicis. cap. 53.
De semiperfectis operibus. cap. 54.
De coronis non iuxta naturam sitis. c. 55.
De mari. cap. 56.
De his quæ ex corpore nascuntur. c. 57.

Περί τῶν πνευμάτων. θ.
Περί τῶν παρ' ἡλικίας τοῖς βρέφουσ γεννημένων καὶ ἐκβάσεως ὀνειρων. κ.
Περί ἀπολογίας. κα.
Περί ἀρόθου. κβ.
Περί τῶν λεγόντων ἐπ' αἰ κεκαῖ ὀνειροὶ ταχέως ἀποβαίνουσιν, οἱ δὲ ἀγαθοί, βραδέως. κγ.
Περί σωματικῶν. κδ.
Περί ἀναγκασματισμοῦ. κε.
Περί ἰσοψήφων. κς.
Περί μισθῶν τῶν ἑσπέρων. κζ.
Περί ἐμέθου. κη.
Περί ἑσφῆς & κρομμύων. κθ.
Περί τῶν πολλὰς τοῖς αὐτοῖς ὀνειροῖς ὄραν. λ.
Περί σιδυῶν καὶ ἐργαλείων. λα.
Περί συγγενείας. λβ.
Περί ἀδικητικῶν σημείων. λγ.
Περί βασιλείας. λδ.
Περί κωσέχων. λε.
Περί τῶν λεγόντων ἐν ὑπνοῖς καὶ ἀποβαίνοντων. λς.
Περί ἐξίας. λζ.
Περί σωματικῶν ὀνειρων. λη.
Περί ἀκινήτων αἰσθητικῶν. λθ.
Περί τῶν δίκαιον χρηματικῶν ἀνδρογύμων. μ.
Περί χρωμάτων. μα.
Περί μυστικῶν. μβ.
Περί τῶν ἐργαζομένων. μγ.
Περί τῶν ἀποκρύπτου καὶ χεῖρου τῶν πνευμάτων. μδ.
Περί τῶν μὴ πάντα τὰ ὀνύπνια κρίσιν ἔχοντων. με.
Περί τῶν κατ' ἰσοκρίαν ὀνειρων. μς.
Περί τῶν μὴ πρὸς καθάφροσιν. μζ.
Περί ἰατρῶν. μη.
Περί οἰκίων τῶντων. μθ.
Περί πνευματικῶν καὶ ἰσοκρίων. ν.
Περί ὀμοίων & συγγενείων. να.
Περί τῶν ὅτι τὸ βελτιῶν μετὰ βουλήν. νβ.
Περί ἐχθρῶν καὶ φίλων. νγ.
Περί ἡμιτελῶν ἔργων. νδ.
Περί σφαιρῶν τῶν ἀπὸ φύσιν κειμένων. νε.
Περί θαλάσσης. νς.
Περί τῶν ἐν τῷ ἑσπέρων φουριζῶν. νζ.

Γεει ἄλλ' ἄρα πὸ πλῆθος ἢ μέγιστος δια-
 φόρος ἀποβαίνοντων. νη.
 Γεει ἠδῶν ζώων. ιθ'.
 Γεει δένδρων καὶ φυτῶν. ξ'.
 Γεει σκευῶν καὶ ἐργαλείων. ξα'.
 Γεει ἠδῶν ἀνθρώπων. ξβ'.
 Γεει πόλεων. ξγ'.
 Γεει τὰ πᾶσα ἄλλ' κατ' ὄναρ βλεπόμενων ἀ-
 πελαγῆ. ξδ'.
 Γεει ἀγρίων γάλακτος. ξε'.
 Πεει τὸ μὴ μέγιστα ἀνιήματα ποῖς ἐνείροις
 θεωρεῖται. ξς'.
 Γεει ἐργασίῶν διωατῶν. ξζ'.
 Γεει τὰ ἐν διωατῶν τῶν ἀπὸ κερῶν, πονη-
 ροῦ καὶ ἀγαθοῦ ἐνείροις ἰραῖ. ξη'.
 Γεει γερύρας. ξθ'.
 Γεει τὰ τῆς ἄλλ' ὁμοίων ὄπνοιαις γυμνασίου. ο.
 Γεει ἄλλ' ὁμοίως κινουμένων. οα'.
 Πεει τὰ ὅτι οἱ θεοὶ ποῖς δεσπόταις τῶν αὐτῶν
 ἐχρῆσι λόγον. οβ'.
 Γεει τὰ ὅτι οἱ ἀδελφοὶ ἐχθροῦς κρίνονται. ογ'.
 Γεει τὰ ὅσα οἱ θεοὶ λέγουσιν, ἀληθῆ. οδ'.
 Πεει θεῶν ἀνομιῶν σκευῶν ἐχόντων. οε'.
 Πεει θεῶν ἐχθρῶν. ος'.
 Πεει θεῶν ἐπ' ἐχθρῶν. οζ'.
 Γεει θεῶν ἀρρένων καὶ θηλειῶν. οη'.
 Γεει θεῶν γυμνῶν. οθ'.
 Πεει θεῶν ἀμειβῶν καὶ περιεσβυτέρων. πα'.
 Πεει ἠρώων. παβ'.
 Γεει δρακόντων μεταβαλλομένων. παγ'.
 Πεει ἐπιμῶν ὀνομασίων. παδ'.
 Γεει νεκρῶν καὶ περὶ θείων. παε'.
 Γεει ἀναβιώσεως. πας'.
 Πεει κερῶν ἐν ἀγαθῶν ἢ ἐν τῶν ἁμαρτιῶν. πζ'.
 Γεει τὰ πᾶσα χροῖα ἀποβαίνοντι οἱ ἐνείροι. πς'.

De his que iuxta copiam, aut magni-
 tudinem diuersimode eueniunt. c.58.
 De moribus animalium. cap.59.
 De arboribus & plantis. cap.60.
 De vasis & instrumentis. cap.61.
 De moribus humanis. cap.62.
 De ciuitatibus. cap.63.
 Que in somniis visa eueniant. cap.64.
 De vasis lactis. cap.65.
 Non esse magna enigmata somniis am-
 miscenda. cap.66.
 De beneficiis aut factis possibilibus.
 cap.67.
 An possibile sit eodem tempore bona
 & mala somnia videre. cap.68.
 De ponte. cap.69.
 De exercitatione excogitadi similia. 70
 De his que similiter mouentur. cap.71.
 Quod Dei eadem cum dominis ratio-
 nem habent. cap.72.
 Quod fratres pro hostib. iudicatur. 73.
 Quod vera sint que Dei dicunt. c.74.
 De diis impropriū habitū habentib. 75.
 De diis inter se inimicis. cap.76.
 De diis & artibus. cap.77.
 De diis maribus & fœminis. cap.78.
 De diis nudis. cap.79.
 De diis sensibilibus & seniorib. c.80.
 De heroibus. cap.81.
 De draconibus transformatis. cap.82.
 De originationibus nominum. cap.83.
 De mort. cœnis, epulisque funeb. c.84.
 De reuiscendo. cap.85.
 De malis & bonis in corpore. cap.86.
 Quanto tēpore somnia eueniunt. c.87.

ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ ΔΑΛΔΙΑΝΟΥ
 ΟΝΕΙΡΩΝ ΚΡΙΣΕΩΣ,
 Βιβλίον τέταρτον.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ ΚΑΙ ΔΙΑΛΛΑΙΑ. α'.

ARTEMIDORI DALDIANI DE
 SOMNIORVM INTERPR. LIB. IV.

PRÆFATIO, SEV DIS-
 SERTATIO. CAP. I.

Artemidorus Artemidoro
 filio gaudium.

Ἀρτεμίδωρος Ἀρτεμίδωρον
 πατρὸς ἡμετέρου χαίρειν.

Vandoquidē numinis im-
 pulsu, & optimi viri Cassij
 Maximi studio, ad libros
 de somniorum interpre-
 tatione conscribendos ex-
 citatus sum, & progressus, quo amico
 gratificarer, & sapientiam meam non si-
 lentio & pigritiæ deditiam, frustra in-
 merem, & sanè hos libros quantum vi-
 res meæ tulerunt, & pro scientiæ meæ fa-
 cultate, neque magnitudine artis inferio-
 res, neque ad sufficientiam inopes & mā-
 cos, si quis modò non penitus rudis exi-
 stat, feci, singulis somniis quæ videri pos-
 sunt, & quæ in vsu sunt collectis, vsus ad
 hoc ordine quodam & consequentia si-
 mili vitæ hamanæ, à natiuitate vsq; mor-
 tem singulis quæ sunt digestis, ita vt ad
 quod referri, & in quod euenire vnum-
 quodque somnium possit ostenderim, at-
 que hoc non nuda coniectura & verifi-

Γενθὶ καὶ δαίμονα ἐπὶ
 τῷ κρατίστῳ Κασίῳ Μα-
 ξίμου σουδῶν, περὶ
 βιβλίου ὀνειροκριτικῆς βι-
 βλίας ποιήσαντος, ὅπως πα-
 τέρῳ χειροτάμῳ, καὶ
 ἡ ἐμαυτοῦ σοφίαν μὴ σιγή, καθ' ἑαυτοῦ καὶ ὄκνη
 ματαίως ἀναλόασαι, καὶ ταῦτα ὅπως εἶχον
 διωάμωτος ὡς τε ἐμαυτὸν εἰδέαι, οὐτε τὸ
 μεγαλεῖος τῆς τέχνης ἀποδέοντα, οὐτε περὶ
 αὐτάρκειαν ἐνδεῶς ἐχόντα ποῖς γε μὴ παντε-
 λῶς ἀνοήτοις, ἐπιτίσσει σιωπαζῶν ἕκαστα ἄλλ'
 ὀραῶσαι διωατῶν καὶ ἐν χροῖα ὄντων ἐν-
 πνῶν, τὰ ἐξ ἡνὶ ἐ ἀκολουθία χροῖα ἀμφοῖς ὁ-
 μοῖα βίῳ ἀνθρώπων, ἀπὸ γένεσως ἀρχὴ ἡ-
 νάτου καὶ ἕκαστον ἄλλ' ἀποπτομεδῶν ἀδύνα-
 τῶν, καὶ περὶ οὗ, πὶ πῶ ἀποφορῶν ἕκαστον ἐχόν,
 καὶ εἰς οὗ, πὶ ἀποβαίνειν διωάματα, καὶ ψιλή εἰκα-

σία, ἀλλ' ἢ πείρα, καὶ τῶν ἴσθ' ἀπο-
 λεομένων μετρηταῖς περιόδους. καὶ ὅσα
 περιματωδέστερα καὶ οὐκ ἐξεργασμένα οἱ
 παλαιοὶ συνέγραψαν, ἐξεργασάμενος εἰς λε-
 πτὴν καὶ ἀμύθη διαίρεσιν, καὶ ὅσα κρηστότε-
 ἔχοντα τὰς ἀποδείξεις, ἢ καὶ αὐτὰ κρησά-
 οντα ὑπεπέπλε, συμπειλάσας· καὶ ἐδίκου
 ἀποχρῶντος ἔχει τὴν παραματῆσαν, διὸ
 πελωλεσμένους βιβλίοις, ἐπειτα μὲν τοὶ ἀγα-
 πεφθόροντα πινὰ παραματῆσαν ἀνδρισκέω.
 μικρὰ μὲν καὶ οὐ πολλὰς ἀξία φροντίδος.
 ὁμῶς δὲ ἐπιχρῶμεθα ὑπο ἴσθ' ἰνυχρόν-
 των πάντα, καὶ μηδὲν ἀδασάνισον πειρω-
 μέτων διρίσκων. ἀφροίσας οὖν ὡς ἐν τῷ πε-
 πλεῖται καὶ ἀξίολογα, οὐκ ἀπὸ ὑποθέσεως
 μῆτις λόγου, οὐδὲ γὰρ οὐδὲ ἐκδέχεται τὰ γε
 οὕτως ἀλλήλων κεραιολογία ἱστοματοπιῆν
 καὶ εἰς ἐν σωαζῶν, ἀλλ' ὡς ἐν ἐπιθυμῆ
 λόγον, πείλον βιβλίον τὸ φιλάληθες ἐνόδιον
 ἐποίησα. Ἢν δὲ πρὸς ἀγα ἐν ἀφροίσι μῶ-
 μος ἀπεκλιμαμῆρος θεῶν καὶ δαίμωνων οὐκ ἀ-
 γάτος, ὡς καὶ κατὰ τὸ κρηστέρον οἰσασαί. ἐπι-
 σάμειον ὅτι πλείον ἕπιπας πρὸς τὰ κρησά-
 να ἴσθ' ἔργων ἀγανίσηται, καὶ γὰρ ἐν αἰσά-
 νομα πῶν τοῖς βιβλίοις ἐπικαλοῦμαι. ὡς
 ἴσθ' ἐν αὐτοῖς γρησαμμένων, ἀμύθιας μὲν
 οὐδ' ὅποιον ἀποδέοντων. οὐ πάντων δὲ ἐ-
 ξεργασμένων. οὐδὲ ἀπολογημένων. ἔστι δὲ
 καὶ ὧν ἀφροίσημμένων ἀφροίσημ ὧντων
 τῆ ὑποθέσει. διὸ καὶ πολλὰς ἀφροφῆς
 ὑπερ τε ἐμαυτῶ καὶ σοῦ ἀρμηθῆν ὅτι
 τὴν συγγραφέων τῶν δὲ τῶ βιβλίου. ὅπως ἀν-
 ἔχει πρὸς ἕκαστα ὁπερὶ τῶν τε, εἰ αὐτὸ
 μόνον δεῖαι κρίνεν, καὶ πρὸς τοῖς ζητητικοῖς
 ἴσθ' ἀφροίσημ δὲ κολῶς πρὸς ἀποκρίσιν.
 μεμνημένος ὅτι σοὶ παρασφώνηται τὰ βι-
 βλίον. ὅπως αὐτὸς ἔχει χροῖσται καὶ μὴ
 πολλὰς κοινῶν ἀπρησάφους. τὰ ὧντα
 σα γραφισάμειον μόνοντα μὲν πρὸς σοὶ,
 πάντων ὑπερτερον, ἢ ἐδένος κρησάμειον ὁ-
 νεροκρηστικῶν σε πῶνισι. κοινῶντα δὲ, οὐ-
 δὲν πὶ μάλλον ἕτερον σε ἐπισάμειον ἐπι-
 δείξει. εὐ γὰρ ἴσθ' ὅτι ἴσθ' λόγον ἴσθ' ἡμετέρων
 ἢ πῶν εἰσὶ πολλοὶ, καὶ ὅσων πάντα οἷς

militudine, sed experientia & eventuum
 testimoniis confusus. Quin & ea quae ve-
 teres sparsim, & velut feminibus tantum
 iactis, & non elaborata conscripserunt, in
 subtilem & veram distinctionem digesti,
 & quae novos euentus habent, aut quae
 etiam per se noua succurrunt, simul com-
 prehendi: & videbatur mihi haec ipsa tra-
 ctatio sufficienter esse absoluta, duobus
 nimirum libris circumscripta & compre-
 hensa. Postea tamen inuenta sunt quaedam
 quae hoc opus effugerunt, parua quidem
 & non multa opera digna, sed quae tamen
 ab his inquiruntur qui singula ad vnguem
 exigunt, & nihil inexploratum relinquere
 conantur. Quare plurimis & memora-
 bilibus, quantum possibile erat, coacerua-
 tis, non vnus argumenti sermone (neque
 enim possibile erat ea quae sic inuicem se-
 parata sunt in vnum cogere, & quasi vni
 corpus facere) sed velut in incurfione ser-
 monum tertium librum feci, Amatorem
 veritatis, aut Inuitatorium, siue Mercu-
 riales inscriptum. Erat porro quis inter
 homines Momus, deorum ac daemnonum
 exagitator, nemini bonus ac aequus, cui
 pro potentia resistere oportet, ita vt non
 ignoremus, quod pluribus armis praestati-
 tiora opera inuadit. Et enim nunc tandem
 sentio esse aliquos criminantes hos libros,
 tanquam haec quae in ipsis scripta sunt a
 veritate quidem nulla parte deficient. Ve-
 rum non penitus elaborata sint, neque cau-
 sis abunde munita. Quin relictas quaedam
 esse argumentum tractando necessaria in
 crimen vertunt. Quapropter & me ipsius
 & tui gratia, re ipsa multa agitatione
 mecum perpensa, ad hunc librum con-
 scribendum pro reissus sum, vt habeas
 vnde possis felici coniectura somnia iu-
 dicare, si hoc ipsum saltem a te expetatur,
 & his qui ineptis quaestionibus libenter
 molesti sunt hominibus, expedite respon-
 dere. Memineris autem tibi inscriptum ac
 praefatione dicatum hunc librum esse, quo
 scilicet ipse eo vtaris, & exemplar non mul-
 tis communices. Quae enim hic conscri-
 bentur, si apud te manserint, omnibus su-
 periorem, aut certe nulli inferiorē te fac-
 cient somniorum interpretem. Si vero alijs
 communicaueris, nihil quicquam te mag-
 is alijs scientem iudicabunt. Satis enim
 nostri quod plerique omnes rationibus no-
 stris sunt inferiores, & ferē omnes quib.

studio fuit, vt pro viribus suis vaticina-
 tionem collapsam emendarent ac resti-
 tuerent. Regulariter itaque & definitē de
 singulis quaestionibus, iuxta propositum
 superiorum librorum rursus ex integro ad-
 scribā. Ad eos igitur qui non omnia cau-
 sis abunde munita esse dicunt, recte dices
 illud ex praefatione primi libri repetitū.
 Nimirum manifestas demonstrationes,
 & quae ab omnibus facile comprehendendi
 queant, me ex simplicibus adeo fecisse,
 nisi sanē quid aliās ita euidentis sit, vt su-
 perfluum existimauerim eius apponere
 interpretationem. Ad eos vero qui non
 omnia elaborata esse dicunt, & eos qui
 aliqua relictas esse criminantur, dices,
 Quod aliqua quibusdam similia existen-
 tia, velut facile cognobilia relictas sunt,
 aut non elaborata, velut fascia diadema-
 ti, & lepus ceruo, & camelus elephanto,
 & crocus vnguentis, & quaecunque alia
 sunt odorata, & quod porcus & aues non
 eandem habeat carnum suarum ratio-
 nem. Caeterum his qui de somnij & in-
 somnij differentia percunctantur, serid
 iam antē praedixi, quod aliud a somnio
 diuertum insomnium existat, & alicubi
 non idem, sed etiam contrarium recte di-
 xeris. Quando etenim artificiosē quis
 loquitur, singula proprie appellare oportet.
 & id quod nihil significat, nihilque
 praedicat, sed in solo somnio vim habent,
 & ab irrationali concupiscentia, aut ab
 excellenti timore, aut repletionē, aut ali-
 menti inopia productum est, insomnium
 vocare oportet. Quod vero post somnium
 euerturum est, manifeste existens bonum
 aut malum, somnium propter causas quas
 etiam istuc praedixi. Cum vero communiter
 quis loquitur, nominibus abuti licet,
 velut etiam poeta fecit, vbi inquit:
Scite viri diuus dedit haec insomnia somnius.
 Habet enim hunc morem vt aequipol-
 lentibus nominibus & verbis vtatur, &
 omnibus adeo orationis partibus, velut
 etiam, ἀμφὶ πρὸς κρησιν inquiring, id est:
Circum circa fontem. Et alibi:
Asi tibi venerit, & praesens statuetur Ulysses,
 & alia quaedam multa, sic etiam ait:
 --- *Diuus dedit haec insomnia somnius.*
 Porro meminisse oportet, quod hi qui res
 aliquas ex instituto aggrēdiuntur & exor-
 diuntur, bona & propositio accommoda
 insomniam non habent, neque alias qua-

ἐπιμηδῆς ὅτι τὸ κατ' αὐτοῖς ἐπισηροῦν ἐν
 μαθητῆ. κανονικῶς οὖν ἐδένος πρὸς ἴσθ'
 ζήτουμένων ἕκαστα σοὶ καὶ τῶν ὑποθέσιν
 τῶν ἐν τοῖς παραματῆσι βιβλίοις ἀπρησῆς ἀ-
 ναρξάφω. πρὸς μὲν οὖν τοῖς μὴ πάντα
 ἀπολογησάμενοι λέγοντας, ὁρῶντες ἕρεῖς τὸ
 ὅτι τὸ παραματῆσι τὸ παραματῆσι βιβλίου ρητό-
 ἐῖ μὴ που ἀλλοῖς οὕτως ἀποφῆς εἴη, ὡς
 ἀφροίσημ ἡγῶσται τῶν πρὸς αὐτῶ ἐξήγη-
 σιν. πρὸς δὲ τοῖς μὴ πάντα ἐξεργασάμενοι
 λέγοντας, καὶ τοῖς πινὰ κατὰ ληψέφου, ἐ-
 ρεῖς, ὅτι ἐν τῶ πιν ἕμοια ὄντα, ὡς δι-
 γησασα ἀφροίσημ, ἢ οὐκ ἐξεργασαί,
 ὡς ἐρόφιον ἀφροίσημ, καὶ λαγῶς ἱάφω,
 & κάμπος ἐλέφαντι, καὶ κρησὶς μύρις,
 καὶ ὅσα ἀλλα ὅσιν διώδην, & ὅτι χροῖος &
 ὄρνιθες, τῶς ἐαυτῶ ἀφροίσημ, τὸ αὐτὸν οὐκ ἐχρῶσι
 λόγον. πρὸς δὲ τοῖς πωθησανοῖς πρὸς
 ὀνείρου καὶ ὀνυπῆσι ἀφροφῆς, ἐπιμηδῶς
 παραματῆσι. ὅτι ἕτερον ὅτι τὸ ὀνείρου τὸ ὀνυ-
 πῆσι, καὶ ἀλλὰ καὶ οὐ ταυτῶν. ἀλλὰ καὶ τὸ
 ὀνυπῆσι καλῶς εἴπης αὐτῶ, ὅταν μὲν τεχνη-
 κῶς λέγη τις, κρησὶς ἕκαστον καὶ καλῶν.
 & τὸ μὲν ἀσημασῶν & οὐδένος παραματῆσι
 πῶν, ἀλλ' ἐν μόνον τῶ ὑπῶν τῶν διώδην
 μὴ ἔχοντα, ἢ ἀπὸ ὑποθέσιν ἀλλοῖς φόβου, ἢ πηλο-
 μῶνις, ἢ ἐνδείας ἐσθῆς, ὀνυπῆσι καὶ κρη-
 σῶν. τὸ δὲ καὶ τὸν ὑπῶν ἀποβησάμειον ἐ-
 ναρξῶν ὄν ἀγαντῶν ἢ κρησὶν, ὀνείρου, δι' ἀ-
 γαντῶν ἀφροίσημ ἀφροίσημ. ὅταν δὲ κοινῶς τις
 λέγη, κατὰ κρησῶν τοῖς ὀνείρου, ὡς καὶ ὁ
 ποιητῆς,
 Κλυτὲ φίλοι, θεῖος μοι ὀνυπῆσι ἡλθεν ὀνείρου.
 Φίλον γὰρ αὐτῶ, τὸ ἰσοδυναμοῦσι καὶ ὀνυπῆσι
 ὀνείρου & ῥήμασι, & πῶσι τοῖς τῶ λόγου
 μέρεσι, ὡς & ἀμφὶ πρὸς κρησῶν, καὶ
 --- εἰ δὲ ὀδοντῆς ἴσθ' & ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ'.
 & ἀλλα ἀλλα πολλα, οὕτως καὶ
 --- γείτος μοι ὀνυπῆσι ἡλθεν ὀνείρου.
 μεμνησῶ, ὅτι τοῖς ἐν εἰσὶ κρησῶν, ἀγαντῶ καὶ
 δι' ἀφροίσημ ὀνυπῆσι ἢ γινεται, ὅτι ἀλλα πῶν

διόμοιο φαντασία, ἀλλὰ πάντα ὄνειροι, ὡς ἐπιπέπλησεν, θεωρηματικοί. οὐ γὰρ ἐπιπολή-
ται αὐτοῖς ἡ ψυχὴ, οὔτε ἐν φρεσίν, οὔτε ἐν
ἕρπιδι· καὶ μὴ τοῖς ὄψεσιν ἡ δεινῶν ἀρχαῖσι.
τὸ δὲ κεφάλαιον εἰπεῖν, ἐν ταῖς
αἰσουδαῖσιν ἐνύπνιον οὐ φανίνεται, οὐδὲ πῶς
ἄλλη διόμοιος φαντασία. ἵνα δὲ μὴ ποτε ἐξα-
πατήσῃ τις πολλοῖς ἐνύπνια καὶ τοῖς δυ-
ναμείοις αὐτὰ διακρίνειν, οἱ μὲν πολλοὶ, οἷα
βούλονται, ἢ οἷα φοβουῦνται, τοιαῦτα ἔ-
κτ' ἢ ὑπὸν ὁρῶσιν. οἱ δὲ αὐτοὶ σφοδρῶς
ταῦτα ἔδειξαι, οἷα βούλονται, τοιαῦτα ση-
μαίνουσιν. ἡ δὲ πρὸς τὴν ἀπίθειαν ἴδοι, καὶ
πιστεῖν, οὐχ ὡς ἐνύπνιος, ἀλλ' ὡς ὄνειρος·
οἷα διωάμενος διακρίνειν τὰ τοιαῦτα, ἢ εἰς
τὸ βιβλίον ἐπιτυχεῖν ἀνεροκρίσεις, ἢ
εἰς τὸ ἀνεροκρίσεις συναναστροφῆσιν. ἢ
εἰς τὸ ἀνεροκρίσεις ἔχειν παρὰ τὰς κρίσεις.
εἰ μὲν πύργοι ἐρῶν γυναικός, οὐ τίμω ἐραμέ-
νῳ ὄψεται, ἀλλ' ἵππον, ἢ κέλυπτον, ἢ ναῦν,
ἢ θαλάσσαν, ἢ θηρίον θήλυ, ἢ ἀσπίδα
γυναικείαν, ἢ ἄλλο τι ὅτι σημαίνοντων γυ-
νάμει. εἰ δὲ παρὰ ἀποδημίαν ἕρπιδος, οὐχ
ὄψεται ὄψεται, οὐδὲ ναῦς, ἀλλὰ στραμα-
δέσμοις, ἢ σκαδὴν σιωπηλῆμμένα, ἢ παρὰ
σκαδὴν ἀποδημίας· ἵππασιν δὲ εἰ δόξῃ, ἢ
σφαιρῶν, ἢ πόλεμον, ἢ κεραμῶν ὄψεται, καὶ εἰ
ἄλλο ἀποδημίας ἔσται σύμβολον, καὶ εἰ φο-
βῶτο πῶς πῶς ἢ φόβοι, οὐκ αὐτὸν ἐκείνον
ὄψεται. ἀλλὰ θηρίον ἐμφύλιον νομίσαι, ἔ-
δεσμαι διαρρήσασιν, ἔκασται αἰσφρῆν, ἔ-
θεοῖς δύναι, καὶ ὅσα ἰδόντες ἄλλοι ἀνθρώποι, ἔξω
δέοις ἔκαστος γίνονται, ὡς ἔκ ἐν κορινθίων
ὁ ζωγράφος τὸν δεσπότην καθ' ἑαυτὸν πολλα-
κὶς εἰδόναι. τὸ μὲν πῶς ὄψεται τὸ οἰκείου
οἰκίματός ἐν τῷ διέπειναι, ἀπὸ πύργου· τὸ
δὲ καὶ πῶς ἑαυτὸ κεφάλαιον ἀποπερμῆσαι. ἔ-
οὐδὲν ἦσαν παρὶν αὐτῶν ὁ δεσπότης, καὶ ἐπι-
γῶν παρῆσαν. ἀλλ' ἐπειδὴ κριτικὸς εἶχε τὴν
ποιούτων, περικύπτειν αὐτῶν παρῆσαν ἢ
ψυχῇ. αὐτὰ γὰρ ταῦτα ἄλλα ἰδόντι, τὸ δε-
σπότην ἐλεθρον παρῆσαν. ἵνα δὲ μὴ ἀπο-
ροῖ φανήται σοὶ τὸ τοιοῦτον, εἰ ἴδῃ ὅτι πολλοὶ
μὲν καὶ οὐδὲ οἱ παλαιοί, ἵνα μὴ λέγω πάντες,

dam irracionales imaginationes, sed omnia somnia, & ut plurimum speculatiua. Neque enim turbatur ipsorum anima, neque spe, neque timore: & sanè etiam corporis voluptatibus imperant & superiores existunt. Et ut in summa dicam, in viro graui & serio insomnium non apparet, neque alia aliqua irrationalis imaginatio. Quo verò nunquam decipiari, insomnium tum vulgò, tum his qui ipsa diiudicare possunt, apparet. Et vulgus quidem qualia vult, aut qualia timet, talia etiam in somno videt. Verum sapientes & ea iudicare potentes, qualia volūt, talium significatiua cernunt. Si verò quis inexpectus talia viderit, credere oportet non ut insomniis, sed velut somniis. Velut exempli causa: Qui talia diiudicare potest, aut propterea quòd libros de somniorum interpretatione contigit & legit, aut quòd cum somniorum interpretibus conuersatus est, aut quòd felici ad iudicandum coniectura vitur, si quidem contigerit ipsum amare mulierem aliquā, non ipsam quam amat videbit, sed equum, aut speculum, aut nauem, aut mare, aut animal fœmininum, aut vestem muliebrem, aut aliud quiddam ex his quæ mulierem significant. Si verò animo peregrinationi dedito fuerit, non vehiculavidebit, neque naues, sed strata colligata, aut suppellectilem conuolutam, aut peregrinationis apparatus, aut etiam sibi volare videbitur, aut terræ motum, aut bellum, aut fulmen videbit. Et si quidem timuerit quis ipsorum aliquem, aut fugerit, nō illum ipsum videbit, sed feram aliquam effugere se putabit, & vincula dirumpere, & prædones occidere, & diis sacrificare, & facere quæcunque alij homines faciunt, quo timore & turbatione se eximant. Quem admodum pictor in Corintho qui domini ædes perfringere solebat, multoties sibi videbatur, partim quidem textū propriæ domus in qua degebat perisse, partim verò etiam suum caput abscissum esse. Et nihilominus aderat ipsi dominus, & adhuc nunc superest. Verum quoniam iudicandi de huiusmodi artem nouerat, anima ipsi artificiosius collusit. Hæc enim ipsa si alius vidisset, domini mortem ipsi prælagiissent. Quo verò minimè dubius circa hæc hæreas, scias quòd multi quidè & ferè plurimi, ut ne dicā omnes

sunt

sunt qui communia insomnia vident. Omnino autem pauci, & soli somniorum interpretationem docti homines, qui alia, de quibus præscriptus sermo mihi habirus est.

De Differentia somniorum.

C A P. 2.

Somniorum omnium alia speculatiua, alia allegorica, id est aliorum significatiua dicimus. Et speculatiua quidem quæ sic eueniunt quemadmodum videntur. Allegorica verò quæ ea quæ significantur per ænigmata ostendunt. Quandoquidem verò & in his error quidam accidit dubitantibus, utrum visâ ipsa expectare oporteat, aut aliud quid ex his euenturum, non facile fuerit & hic tibi diiudicare posse. Primum igitur quæcunque speculatiua sunt, cuestigio & valde statim eueniunt. Quæ verò allegorica, omnino tempore, aut multo, aut modico intercedente, aut ad summum die vna. Postea autem stolidū vtrique fuerit, monstrosa & quæ impossibile est vigilanti cōtingere, ea ipsa sic ut speculatiua accipere ac expectare. Velut si quis sibi videatur Deus factus esse, aut volare, aut cornua habere, aut ad inferos descendisse, aut à cane morsus esse, aut depositum accipere, aut amicum videre, aut solem, aut fugituum reperire, aut apud se cœnam parare, aut bibere, aut aliquo intentionem dirigere, aut aliquid perdere. Hæc enim & quæcunque his similia, alicubi quidem sic eueniunt velut videntur, alicubi verò allegoricè & significatiuè. Si quidem igitur statim eueniunt, superfluum est ipsa iudicare. Si verò nō, singulis cōueniētem iudicationem ex priorib. libris adaptare oportet. Quæ tamen rara sunt, & semel alicubi sunt, ea velut monstrosa & præter ordinem & naturam harum rationum existentia, suscipienda quidem sunt, ut quæ fieri possint, usurpanda verò non ut penitus & omnino vniuersalia. Etenim Druſon Laodicensis qui sibi videbatur amici domum emisse, post triennium eadem emit. Verum hoc quidem speculatiuum somnium mihi allatum est, feri & non repentini euentus. Porro propriorū

εἰσὶν οἱ τὰ κοινὰ ἐνύπνια ὄντες. πάντως δὲ ὀλίγοι, καὶ μόνοι οἱ ἀνεροκρίτικοί τῶν ἀνθρώπων τὰ ἔπειτα, καὶ αὐτὸς ὁ ζωγράφος μὲν λόγος εἴρηται.

Περὶ διαφορᾶς ὄνειρων. β'.

Τῶν δὲ ὄνειρων πάντων, οἷς μὲν θεωρηματικοί, οἷς δὲ ἀλληροκρίτικοί καλοῦμεν, καὶ θεωρηματικοί μὲν, τοῖς ὅπως ἀποβαίνοντες ὡς θεωρουμένων· ἀλληροκρίτικοί δὲ, τοῖς τὰ σημαίνοντα δι' ἀνιγμάτων ὀπδημειώτας. ἐπειδὴ δὲ ἐν οἷσιν γίνεται πῶς πλάνη ἀμφιβαλλόντων, ποτερον καὶ τὰ θεωρητικὰ αὐτὰ παρῆσαν, ἢ ἄλλο τι ἐκ ποτερον ἀποθεσάμενος, ἐκ ἀπορῶν σοὶ τὸ διακρίνειν διωάμεται. παρῆσαν μὲν ὅσα θεωρηματικὰ ὄντι παρῆσαν καὶ αὐτὰ μάλιστα ἀποβαίνε. ὅσα δὲ ἀλληροκρίτικα, πάντως χρόνος διαλείπεται ἢ πολλοῦ ἢ ὀλίγου, ἢ τὸ ἐξαπὸν ἡμέρας μίας, ἢ περὶ καὶ διήκεις αὐτὸ εἶναι, τὰ περῆσαν ἔξω μὲν ἐνδεχόμενα ἐξηγησάμενοι συμβαίνον, ταῦτα ὅπως ὡς θεωρηματικὰ παρῆσαν. ὅτι εἴπῃ ἰσχυροὶ θεοὶ γινόμενα, ἢ πύργου, ἢ κέρας ἔχειν, ἢ εἰς ἄδου καταβεβηκέναι, ἢ ἰσχυρὸς δεδῆσθαι, ἢ παρῆσαν ἀπὸ λαβῆναι, φίλον ἰδεῖν, ἢ ἥλιον, ἢ δραπέτην διρεῖν, ἢ ἀπὸν παρῆσαν, ἢ πίνειν, ἢ σιωπῆσαι, ἢ ἀποπέσαι πῶς ταῦτα γὰρ καὶ ὅσα ποτε ὅμοια, πῶς μὲν οὕτως ἀποβαίνε ὡς θεωρεῖται. πῶς δὲ ἀλληροκρίτικος, εἰ μὲν οὐκ παρῆσαν ἀποβαίνε, παρῆσαν αὐτὰ κρίνειν. εἰ δὲ μὴ, ἐφαρμόζον ἕκαστον τῶν παρῆσαν κρίσειν ἐκ παρῆσαν βιβλίων. ὅσα μὲν ποτε ἀπὸν εἰσι, ἔκαστον ποτὸν γινόμενα, ταῦτα ὡς περῆσαν καὶ ἐκφυλα τῶν δὲ τῶν λαβῆναι, παρῆσαν μὲν ὡς ἐνδεχόμενα γινόμενα. καὶ δὲ μὴ ὡς πάντη καὶ πάντως καθολικῶς, καὶ γὰρ Δρέστων ὁ λαοδικεὶς πῶς τὸ φίλον οἰκίαν ὠνήσασθαι δόξας, μὴ περιπέσαι ὠνήσασθαι. ἀλλὰ τῶν μὲν θεωρηματικῶν ἦλθε εἰς ἡμᾶς, ὅτι καὶ μὴ αὐτὰ ἀποβαίνε. ὅτι δὲ ἰδῶν τε

Cc

ἢ κοινῶν, ἢ ἀλλοτελιῶν, ἢ δημοσίων, ἢ κο-
 σμιτικῶν ἰστέραν, τὸν λόγον ἡκριβωμένον καὶ
 σφόδρα π' ἐχόν ἐν τῇ παλαιᾷ βιβλίῳ. ὁμοίως
 δὲ καὶ ἐν πύτῳ τῷ θεωρήματι. οἱ παῖς αὐ-
 τῶν ἐν πᾶσι τέχναις ἐχόντες, καὶ εἰ πάλυ εἴεν γνώ-
 εμοί, ἔβλ' τεχνῶν αὐτῶν εἶσι σημαντικοί.
 ποιητοῦ γραμματικὸν οὐδὲν ἄλλο, ἢ πλὴν
 γραμματικῆς (ἔ) τεχνῶν, καὶ ῥήτορας ῥητορι-
 κῆς. αὐτῶν δὲ καὶ ἐπὶ τῷ βανασίῳ. χαλ-
 κία καὶ τέκτονα, πλὴν χαλκωτικῆς καὶ τέκτο-
 νικῆς τεχνῶν σημαίνεν. ἢ Φιλόσοφος ὁ ῥή-
 τωρ, Οὐρανοῦ τὸν ῥήτορα νοσοῦντα ἐθεάσα-
 πο, καὶ ἐπιπολὺν ἄρθε παρῶν πλὴν αὐτῶν
 ἐσίγησε. καὶ ἐν Κυζίκῳ, τέκτων τὸν ἀργύρου
 τῆς τέκτονα ἀποθάνοντα ἐκ ἀφροδύμων ἰδὼν,
 καὶ θανάτου, ἐξεχώρησε τὸ ἐργαστήριον, καὶ με-
 τὰ τὴν πλὴν πόλιν.

Περὶ σοιχείων. γ'.

Περὶ τῶν σοιχείων παρὰ τοὺς ἐπιφοδ-
 νους εἰρηδικῶν δοκῶντας, οὗτος ὁ λόγος
 ἀρμόστῃ, ὅπως ἐχρῆς ἀποκρίνασθαι ἐ αὐτῶν,
 καὶ μὴ ἐξαπατηθῆναι ὑπὸ τῶν πλείονα λεγόντων
 (ἔ). Τῶν ὄντων, ἃ μὲν φύσις ἔστιν, ἃ δὲ γενόμε-
 ναί. ἔστι δὲ παρὰ τὰ πάντα ἐν ἡμερικῶν
 δύο σοιχεία. Ἡ μὲν οὖν φύσις, δεῖ καὶ τὰ
 αὐτὰ ἐ αὐτῶν ἐχρῆν. ἢ δὲ γενόμενα,
 ἃ μὲν σωθέντων ἀλλήλοισι οἱ ἄνθρωποι αὐ-
 τοὶ ἑαυτοῖς παρῶνται, καὶ καλεῖται τὸ ποιοῦν
 ἔθος. ἔστι δὲ ὡς ἢ φύσις λέγει, νόμος ἀρ-
 φος. ἃ δὲ φόβῳ τῶν παρῶντων γραμ-
 μένοι, νόμοις καλοῦσι. παρὰ τὸ γενόμενα
 πάντα δεῖν οὕτως ἐχρῆν, κοινῆ μὲν οὖν ἑαυ-
 τοῖς ὁμολογησάσι μυστήρια, καὶ τελεταί, καὶ
 πανηγύρεις, καὶ ἀγῶνας, καὶ στρατείας, καὶ γεωρ-
 γίαν, καὶ πόλεον ἀποκρίσεις, καὶ γάμους, καὶ
 παιδῶν ἀπαγωγῆς, καὶ ὅσα ἄλλα πύτοις ὁ-
 μοία. ἑαυτῶν δὲ ἐκάστος ὁμολογήσας, ἐπὶ
 πᾶσι χρεῖται ἰδίᾳ ἑσθίῃ, καὶ ὑποδύσει, καὶ
 ἑσθίῃ, καὶ κούρῃ, καὶ ἄλλῳ τῷ παρὰ τὸ
 σῶμα κόσμῳ, καὶ ἐπιπυθίματι, καὶ
 παρῶνται, πλὴν ἂν μάλιστα ἐπιπυθί. ἄλλα δὲ
 ἄλλοις νόμοις ἀρτέται δὲ δέχεται ἐκάσ-

& communium, & alienorum, & publi-
 corum, & mundanorum somniorum rationem, valde sanè exactè traditam in primo libro habes. Attamè & in hac speculatione illud adiiciemus, quod hi qui eadem cum aliquibus artes habent, & si valde fuerint noti, ipsarum artium sunt significatiui. Proinde grammaticus nihil aliud fuerit, quàm ipsa grammatica ars, & rhetor rhetorice. Atque sicutiam in artibus mechanicis faber ferrarius & lignarius, artem fabrilem ferrariam & lignariam significant. Velut, Philagrius rhetor. Varum rhetorem ægrotantem in somnis vidit, & diu præter propositum suum consiluit. Et in Cyzico faber qui fabrum vicinum sibi mortuum efferi vidit, exurgens ab officina, discessit, ac urbem deseruit.

De Elementis. CAP. 3.

Cæterum aduersus eos qui inuidiosè & non abunde de elementis dictum esse putant, hic sermo conueniet, quo habeas quòd ipse respondere possis, & non ab his qui plura esse dicunt decipiaris. Eorum quæ sunt, alia natura sunt, alia solennia & recepta existunt. Sunt autem prima hæc & principalia duo elementa. Quæ igitur natura existunt, eodem modo & similiter habere oportet. Eorum verò quæ solennia sunt & recepta, alia quidem ipsi homines inter se constituentes sibiipsis faciunt, & appellatur huiusmodi consuetudo: est autem ut fama fert, lex non scripta: alia autem ob timorem transgressionis conscribentes, leges appellant: propterea quòd lege sancita hæc ita habere oportet. In communi quidem igitur paciscuntur inter se, de mysteriis, de festiuitatibus, de nundinis, de certaminibus, de militia, de agricultura, de vrbibus inhabitandis, de nuptiis, de puerorum educatione, & de aliis his similibus. Verum ex sua quisque sententia & professione, inter omnes vitur proprio vestitu, & calciatu, & victu, & tonsura, & reliquo circa corpus ornari, & studio ac exercitio, & proposito quòd omnium maxime probat. Nam, Alia aliis, legitima sua sim-

gulis existunt, Pindarus inquit. At verò scripturarum legum eadem potentia est. Facienti autè iuxta scripturam, laudes & honores, & celebritas magna, multaque securitas adest. Transgrediendi autem scriptas leges, damna, pœnæ, & pericula instant. Quod igitur lege sancitum est, indiuisibile est, præterquam temporis respectu. Consuetudo verò segmenta habet, & temporis, & artis, & nominum. Omnia enim quæ sunt tum secundum legem, tum sine lege, omnino in tempore quodam sunt, aut facta sunt, aut erunt. Temporis autem segmenta sunt occasiones & horæ. Faciunt autem singula homines aut artificiosè, aut inartificiosè. Artificiosè quidem scientes & docti. Inartificiosè verò, qui non collectionem meditationum & sententiarum apprehensarum ad aliquem finem vtilem, artem esse diffiniunt. Opus autem est arti instrumentis & machinis, & his quæ vnicuique cōmoda & propria iudicata sunt. Quod verò nihil eorū quæ existunt sine nomine sit, superfluum est dicere. Ex nominibus autem alia gratiosa, alia infamia sunt. Quare si quis aliquid dixerit præter ipsa sex elementa, potentia quidem horum alicuius proprium dicit, voce autem non proprium, velut gaudiū, tristitia & inimicitia & amicitia, & morbus & sanitas, & collapsio & profectus corporum, & pulchritudo & turpitudine, & augmentum & decremetum, & generatio & finis, & quæcunque alia his similia, secundum naturam omnia sunt, neque enim alia sunt à natura, neque ut elementa. neque enim est nudum nomē natura, sed eorum quæ penitus & omnino futura, & non futura sunt circumuolutio, natura appellatur. Sicutiam lex & consuetudo, non ipsa iuxta seipsa nomina sunt veluti vox ἐπιπυθί & σινδύφως, sed alicuius lex, & alicuius consuetudo. Quare vbi quis dixerit nuptias, & adulterium, & latrocinium, & depositum, & iniuriam, & rursus tonsuram, & vestem, & aliquem cibum, seipsum latet quòd legis aut consuetudinis nomē dicit, velut aliud quoddam elementum. Sicutiam quum vas, aut machinam aliquam, aut instrumentum, velut elementum aliquod dicit, aut artem dicit, aut nomen, aut tempus. Artem quidem quum opificium per instrumenta indicat, nomen verò quum machinam

τοὺς φησὶν ὁ Πίνδαρος. ἔβλ' δὲ γραμματικῶν νόμων, δαύαμις μὲν ἢ αὐτῆ, παρῶνται π δὲ καὶ πλὴν γραμμῶν, ἔπιπυθί & πμῶν, καὶ δόξα ἀγαθῆ, καὶ ἀσφάλεια πολλῆ. παρῶνται δὲ πᾶσι γραμματικῶν νόμοις, ἡμίαι τε καὶ καλοῖς, καὶ κινδύνοι. πὸ μὲν οὖν καὶ τὸν νόμον, ἀδιδάκτεον, πλὴν ὅσον ἐν χρόνῳ. πὸ δὲ ἔθος, ἀποκρίσεις ἐχρῆκε, πλὴν πὸ χρόνου, καὶ πλὴν τῆς τέχνης, καὶ πὸ τῶν ὀνομασιῶν. πάντα γὰρ τὰ παρῶνται καὶ τὸν νόμον & ἀδιδάκτεον, πάντως ἐν πᾶσι χρόνῳ γίνεται, ἢ γένηται, ἢ ἔσται. χρόνου δὲ ἀποκρίσεις, καί ποτε & ἀρτα. παρῶνται δὲ ἐκάστος ἄνθρωπος, ἢ ποτε τεχνικός, ἢ ἀτεχνός. τεχνικός μὲν οἱ ἐπιπυθίμοι ἀτεχνός δὲ, οἱ μὴ πλὴν τέχνῳ, σύσημα ἐγκαταλήψαντες παρῶνται πὸ τέλος διχρηστον ἐκείνοντα (ἔ). δεῖ δὲ τῆς τέχνης, ἐργασίαν καὶ μηχανήματα, καὶ ἔβλ' ὅσα ἐκάστω παρῶνται & οἰκία γενόμενα. ὅτι δὲ οὐδὲν ἢ ὄντων ἀνώτατον ἔστι, παρῶνται & λέγειν. ἔβλ' δὲ ὀνομασιῶν, ἃ μὲν διψήματα, ἃ δὲ διψήματα γενόμενα. ὡς πὸ ἐάν πὸ λέγειν πὸς παρῶνται τὰ ἐξ σοιχείων, δειλάμει μὲ πῶς πύτων ἰδὼν ἐρεῖ, φωνῆ δὲ ἐκ ἰδίων. ἔβλ' ἡγεῖται, λύπη, καὶ ἔχθεσι καὶ φιλία, καὶ νόσος & ὑγία, καὶ ἐπιπυθίσι καὶ παρῶνται ἡμερικῶν, καὶ κάλλος καὶ ἀσθένεια, καὶ ἀσθένεια καὶ μείωσις, καὶ ἡγεῖται & παρῶνται, καὶ ὅσα ἄλλα πύτοις ἔμγια καὶ φύσιν πάντα οὐδὲ γὰρ ἔστιν ἐπιπυθί φύσεως, οὐδὲ ὡς σοιχεία οὐδὲ γὰρ ἔστιν ἢ φύσις ἢ γενόμενα, ἀλλ' ἢ ἔβλ' πάντα καὶ πάντα ἐσομένῳν τε καὶ οὐκ ἐσομένῳν παρῶνται, φύσις ὀνομασιῶν. οὕτως δὲ καὶ ὁ νόμος & πὸ ἔθος, ἐκ αὐτῶν καὶ ἑαυτῶν ἔστιν ὀνομασιῶν, ὡς πὸ βέλτερι καὶ σιμπεταίος, ἀλλὰ πῶς νόμος καὶ πῶς ἔθος, ὡς ἢ ὅταν πὸς ἐπιπυθίμον, καὶ μοιχείαν & ληστείαν, καὶ παρῶνται καὶ κλέψαν, καὶ πάλιν αὐ κούρα, καὶ ἐσθίῃ ἢ ποίαν ἑσθίῃ, κλέψαν ἑαυτῶν νόμον ὀνομασιῶν ἢ ἔθος λέγειν, ὡς παρῶνται ἄλλο τῶν σοιχείων. οὕτως καὶ ὅταν σκεδὸς ἢ μηχανήματα πὸ ἐργασίαν, ὡς παρῶνται πὸ σοιχείων ἢ τέχνῳ λέγει, ἢ ὀνομασιῶν ἢ χρόνον. τέχνῳ μὲν, ὅταν πλὴν δὲ ἐργασίαν ἐργασίαν, ὀνομασιῶν δὲ, ὅταν μηχανήματα

ἢ σπείδος. χρόνον δὲ ἴσταν ἀμφότερα, ὅτι
 ἀρέπαιον, ἢ δίκαιον, ἀμῶν ἢ γωργία. ἐν
 ἀελομένους γὰρ χρόνους ἔδραπέτης καὶ δι-
 κέλης δει ποῖς ἀθρόωποις. κοινὸς μὲν οὖν
 λόγος ὅτι, ὅτι πάντα τὰ χυφύσι ἢ νόμον,
 ἢ φήμι, ἢ ἔθος, ἢ χρόνον, ἢ τέχνη, ἢ νό-
 ματα βλεπόμενα, ἀγαθὰ, τὰ δὲ ἐναντία τού-
 τος, πονηρὰ καὶ ἀμιστελή. Μένεισο δὲ, ὅτι
 οὐ πάντως καθολικὸς εἶσι ὁ λόγος. ἀλλ' ὡς
 ὅτι πλεῖστον μάλλον ἔτιος ἔχων, πολλὰ γὰρ καὶ
 ὡρῶν τὰς ἰσοστάσις τῆς ἀρεσμάτων ἀνο-
 κέτης τῆ φύσις καὶ τῆς ἄλλων πρὶ σοιχίαν
 ἐράδωρα, ἀγαθὰ γίνετα. Οἷον ἔδοξε πρὶ τῶν
 μίτρεα πύπην. ἴν μὲν οὖν ὡρῶν ἄνομον, ἀλλ'
 οὐδὲν ἦσαν ἱστοτέλησεν αὐτῶν, ἐπειδὴ κε-
 εραμῆς ἐπυχεν ἄν. μίτρεα δὲ τῶν γέμν
 καλοδέρμ, ἴν ὁ κερραμῆς πύπην ἐργάζε-
 τα. ποιηροῦν ἐργάσατο πύπην. Μένεισο
 δὲ ὅτι μείζον ἔθος μικροτέρου κρατεῖ. ὡς
 κερραμῆς ὁ νομικός. καὶ πρὶ ἔθος ἔχων ἐν
 λυκοῖς παροῖται, νοσῶν, ἔδοξε φορεῖν ἰμά-
 τια λυκά. καὶ οὐδὲν ἀπάνω τῶ ἔθους. οὐ
 γὰρ εἰς μακρὰν ἀπέδωκεν. ἴν γὰρ μείζον ἔθος
 τὸ ἐπιγνῖ. καθὼ οἱ νεκροὶ ἐν λυκοῖς ἐκ-
 φέρονται, καὶ τῆς περὶ τῶν δὲ αἰ δεινῶν
 ἴμοια. καὶ εἰ τῆς ἀθρόωποις εἶν ἀδόμοιοι, εἰς
 ταυτὸν ἀποβαίνουσι. ὡς Ἀπολλωνίδης ὁ χι-
 ρουργός, ἰμειζέει νομῆσας καὶ πολλοὺς πι-
 βώσκειν, πολλοὺς ἐχάρουργουσε. καὶ γὰρ οἱ ὀ-
 μινεταί πρὶ τῶσκεισι μὲν καὶ ἀμῶσκεισι,
 ἀλλ' οὐκ ἀποκτείναι γε βούλοισαι. οὕτω δὲ
 καὶ ὁ χιρουργός. ἔ πρὶς ἔσπρις δὲ πρὶς εἰρη-
 μῶροις ἐν τῶ παρῶν βιβλίῳ ὡς ἀμῶσαι
 παροῖται, καὶ οὐχ ἀμῶσαι. σαφῶς δὲ οὐκ
 καὶ διδασκαλῶς αὐτῶν ἐρμῶσκεισιν, πε-
 ελοπὸν ἀπὸ τῶσσι λέγει. Μενεμῆματιοῖς
 δὲ οὐκ εἶναι ἢ τῶσσι, ἀλλ' ὡς ἐν μεμῆμα-
 τῶσσι παροῖται, ἀμῶσαι, πρὶ ὅσμι, ὅτι
 θυμῶν χιρῶροι, ἴδωσι οἱ ἀθρόωποι οὐκ
 ποῖς δὲ αὐτοῖς καὶ ἀμῶσαι καλεῖν.
 δὲ τὸ αὐτῶν ὡρῶν δεινῶν ἴδωσι πρὶ ὅσμι ἐν
 ποῖς ὡρῶν. Μένεισο δὲ ὅτι μὲν
 αὐτῶν οὐκ εἶναι ποῖς θεοῖς, μίτρε ἀμῶσαι
 λυκοῖς, μίτρε οὐκ εἶναι ἀμῶσαι λέγει, ἔ

ipsam aut vas. Tempus autē quum vtra-
 que, velut falcem aut ligonem, messem &
 agriculturam. In definitis enim temporibus
& falce & ligone hominib. opus est.
 Cōmunis quidem igitur sermo est quod
 omnia quæ secundum naturam, aut legē,
 aut consuetudinem, aut tempus, aut artē,
 aut nomina videntur, bona sunt, verūm
 his contraria, mala & incōmoda. Memi-
 neris autem quod non omnino vniuersalis
 est hic sermo, sed vt plurimum magis
 sic habet. Multa enim etiam iuxta reum.
 substantias, naturæ & alicui aliorū elemē-
 torū conuenienter visa, bona sunt. velut
 verbi gratia, visus est sibi quidā matrem
 verberare, eratque factum ipsum præter
 legē, sed nihilominus vtile ipsi fuit, quā-
 doquidem figulus erat: matrem autem
 terram ipsam vocamus, quā figulus ver-
 berans operatur. proinde multum ope-
 ratus & lucratus est. Meminisse autem &
 eius oportet, quod maior consuetudo mi-
 norem supererat. Velut Aristides legisper-
 ritus consuetudinem habens in albis ves-
 tibus prodire, ægrotans visus est sibi
 albas vestes ferre, & nihil profuit ipsi
 consuetudo. Non enim ita diu postea mor-
 tuus est. Maior enim erat consuetudo vr-
 gens, iuxta quam mortui in albis vestib.
 esse videntur. Quin & artium potestates si-
 miles sunt, atque etiam si actione sint dissi-
 miles, eundem euentum habent. Velut,
 Apollonides Chirurgus putauit se in
 theatrum ad conflictum vulnerariū pro-
 gressum esse, & multos lauciare, & sanē
 multos per chirurgiam curauit. nā & qui
 vulnerarium conflictū exercent, homeritæ
 Græcis appellari, vulneiāt quidem &
 cruentant, sed non occidere volunt. Sic et-
 iam chirurgus. Insuper verò & modis
 in libro relatis vt veris, de rebus & nego-
 ciis quorum curiosi sunt homines irra-
 tionali impetu & concupiscentia vtentes,
 nō somnia de his videant eadem verò etiā
 petitoria vocari, propterea quod putant à
 diis videre aliquid earum rerum quæ præ
 manibus sunt. Memineris autem quum
 somnium à diis petis, vt neque thus sus-
 fumiges, neque nomina arcana dicas, &

in summa, nihil curiosius deos interroga-
 Ridiculum enim sit, si homines graues
 his qui cum necessitate & violenter pe-
 tunt, nihil præbent, mansuetis autem lar-
 giuntur: Deos eos qui violenter expetunt
 aliquid exaudire. At verò post somnium
 visum, & sacrificia & gratias age. Insuper
& ridiculi sunt qui diis leges præ-
 scribunt, de his dico qui sic petunt, si
 mihi faciendum hoc est, si mihi hoc
 continget, & si nunc viderem Cereris
 fructum, sin minus, Bacchi. &, si quidem
 conduceret mihi & vtile esset, acciperem
 aliquid. Si verò non, darem. In eiusmodi
 enim multus error contingit. Nam Deus
 ad id quod euenturum est somnia sugges-
 rit animæ videntis, quæ natura vaticina-
 trix existit, etiam si est alia somniandi cau-
 sa. Qui verò ad suam ipsius interrogatio-
 nem in somnis visa excipit, si contraria
 fuerint, seducitur. velut ægrotanti panes
 crudi, quamuis Cereris fructus sunt, sed
 tamen propterea quod assabuntur, vehe-
 mentiore febrem inducunt. Ei verò qui
 vxorem ducere & sodalitatem contrahe-
 re vult, vitis & vinum, illa quidem pro-
 pter pampinos, hoc verò propter tempe-
 raturam, conuenientiora sunt quàm triti-
 cum aut hordeum. Et ei qui de profectu
& promotione sua curiosus est, donare &
 dare aliquid melius est quàm accipere, ni-
 si sanè à præstantioribus accipiat. Qui en-
 nim multa habet, etiam elargiri potest:
 qui verò non habet, accipere non verebitur.
 Quare petendum quidem est à diis
 somnium, de his rebus. quarum aliquis
 est curiosus. Quomodo autem prædicere
 oportet, permittendum est ipsi diis, &
 suæ ipsius animæ.

De diuinitus immixtis somniis.

C A P. 4.

Diuina autem somnia, ea quæ dere-
 pente instant & apparent, quemad-
 modum etiam omnia inexplicata, diuina,
& diuinitus immixta, vocamus. Iudicare
 autem oportet ea quorum memoria
 ex integro restat, & quorum exactam
 comprehensionem somniator ipse habet, &
 quorum exactè meminit. Quoniā si vi-
 sa euenient, tu autem reperiaris non visa.

τὸ κεφάλαιον εἰπεῖν, ἀπειροτέρων ποῖς θεοῖς
 ἐσφῶτα μὲν δὲν. γὰρ οἷον γὰρ αὐ εἶν, ἀθρόω-
 των μὲν ποῖς ἀποδαίσις, ποῖς μετ' ἀνά-
 κης ἀποδοῖ καὶ βίαιως μὲν παρῶν, ποῖς
 δὲ ὅτι κέραι χερραμῆσιν, θεοῖς δὲ παρῶν βίαιω
 ἀποδοῖσι πρὶ ἰσοστάσις. καὶ δὲ τὸ ἴδωσι,
 καὶ δὲ ἔθος ἔδραπέτης. Ἐπὶ δὲ καὶ τῶν νο-
 μοθεσιῶν ποῖς θεοῖς, καλεῖται. λέγει δὲ
 τῶν ἀθρόωτων οἷον. εἰ μοι ἀρεσμάτων τὸ δὲ.
 καὶ, εἰ μοι ἔσται πῶς. καὶ, εἰ νῦν ἴδωσι δὲ μῆ-
 ρος καρπῶν. εἰ δὲ μῆ, Διονύσου. καὶ εἰ μὲν
 συμφοροίμοι, ἔ εἰ λιστελή, κάλοισι πρὶ εἰ-
 δὲ μῆ, δάλλω. ὅτι γὰρ ποῖς ποιούτοις πλαιν-
 γίνετα πολλῶν. ὁ μὲν γὰρ θεός, παρῶν τῶ ἀπο-
 βιστάδωσι δίδωσι ποῖς οὐκ εἶναι τῶ ψυχῆ τῶ
 ὄρωσιν, φύσις μαντικῆ οὐσί, εἰ καὶ πρὶ ἔθην
 ἄλλο αὐτῶν τῶ οὐκ εἶναι. ὁ δὲ παρῶν τῶ
 εἰ αὐτῶ ἐσφῶτασιν ἐκλαμβάνωσι τὰ ἐν ποῖς.
 ἴπποισι ὄρα δὲ τὰ, εἰ ἀνάτεια εἶν, πλαινάται.
 ὅτι τῶ νοσῶσιν ἀρεσμάτων ὡσῶν, καὶ τῶ τῶ δὲ
 μῆρος καρπῶν ὄρα. ἀλλὰ ὄρα τὸ ἴδωσι.
 ὅτι ἀτά, λαβρότερον ἐπάγεται τὸν πυρετῶν.
 τῶ δὲ γῆμα, καὶ κοινῶσιν ἡλιοντι, ἀμπε-
 λοι καὶ οἶτος. ἢ μὲν, ὄρα ποῖς ἔλικας. ὁ δὲ,
 ὄρα τῶ κρῶσιν, ὅτι παρῶν τῶ οὐκ εἶναι ἢ κρι-
 σῶν. καὶ τῶ παρῶν ἀρεσμάτων φρονιζοσι,
 δαρείσται καὶ δίδωσι πρὶ κρεῖλλον, ἢ λαμ-
 βάνωσι. εἰ μῆ ἀρεσμάτων τῶ βελτιῶν
 λαμβάνωσι. ὁ μὲν γὰρ πολλὰ ἔχων, καὶ μετῶ-
 δῶσι αὐ. ὁ δὲ οὐκ ἔχων, κάλοισι αὐ. καὶ οὐκ
 ὄρα δὲ ποῖς θεοῖς, ἀλλ' ὡς ποῖς φρονι-
 ζῶ. ὅπως δὲ καὶ παρῶν ἀρεσμάτων, ὅτι βελτιῶν.
 αὐτοῖς ποῖς θεοῖς, ἢ τῶ εἰ αὐτῶ ψυχῆ.

Περὶ θεοπέμπτων οὐκ εἶναι. δ.

Θεοπέμπτοις δὲ οὐκ εἶναι, ποῖς ἀμῶσαι
 δῶσι. ἐπισημαίνοισι, ὡς καὶ πάντα τὰ
 ἀρεσμάτων, θεοπέμπτα καλοδέρμ, κρίναι
 ὅτι τὰ ἐξ ὀλοκλήρου μνημονοβόλεμα, καὶ ὡς ἀ-
 κριβῆ κατάληψιν ὁ ἴδωσι ἔχων, καὶ ὡς ἀκριβῶς
 μέμνηται. ἐπει εἰ τὰ μὲν ὄρα δὲ τὰ ἀπο-
 βῶσται, οὐ δὲ ἀρεσμάτων τὰ μῆ ὄρα δὲ τὰ.
 C c iij

κρίνων, πλάσις, χη δὲ φούζην δόξαν αμαθίας.

Περὶ ἐθνῶν τοπικῶν. ε΄.

Ἐθὴ δὲ πᾶσι τοῖσι καὶ ἴσως τὸ ἴδιον εἶμι μὴ ἐπίστασαι, πωυθῶνα. ἄποδημίας δὲ καὶ ἀρωγῶσις, ἔξιν σοι ἀελοποιῶσι πύτων μαλισα. οὐ γὰρ τὰ ὀνειροκριτικὰ μόνον βιβλία ἰκανὰ ὄντι ἀφ᾽ ἑαυτῶν, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀληθὴς ὕλη. Γαμὴ ἔδοξεν εἰς τὴν νεῶν ἢ οἴκων τῆς Ἀρτέμιδος τῆς Ἐφεσῆας εἰσελθούσα, δευτεῖν ἢ δὲ, ἕκ εἰς μακραὶ ἀπέθανε. Ἐνάτος γὰρ ἡ ζήμια τῆς εἰσελθούσης ἐλεῖ ζωαμικί. ἐπέπεσε δὲ ἔδοξεν εἰς τὸ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερὸν εἰσεληλυθῆαι, καὶ ἠλδοθερώθη, καὶ κατέλυσε τὴν ἐπιπέλασαν. ὃ δὲ γὰρ εἰς τὸ ἱερὸν περὶ τὸν εἰσελθόντα αἰ, εἰ μὴ καταλύσει τὴν ἐπιπέλασαν. καὶ περὶ τῆς ἀλλων δὲ ἐθνῶν, καθὶ ἕκαστον πόλιν ἢ χώραν, περὶ τὸ τοπικὸν ἔθος πειοῦ τῶν κρισῶν. Πωυθῶνα δὲ τῆς ἐπιπέλας ἔκαστα τῶν ἐν τοῖς ὑπὸ τοῖς ὀρωδῶσαν, μὴ ὄντων. ὡς ἔστιν ὅτι ἐπὶ μικροῦ πῆρις περὶ τὸν ἄφαιρέσει, τὰ ἀποτέλεσματα ἀναφέροντα γίνονται. καὶ περὶ αὐτῶν τῶν ἀφ᾽ ἑαυτῶν τῆς γνώμης. ὅτι νοσοῦντα πῆρις ἔχον ὑπὸν, ἔδοξε περιεῖναι αὐτὸν καὶ ἠδεδάται, ἔζησεν ὁ πῆρις. καὶ γὰρ τὸ περιεῖναι ἔχον λέγειν, καὶ τὸ κεκτῶσαι. εἰληπία δὲ τὸ πειοῦτον, ἀπὸ τῆς ἠδεδάται. ἄλλος δὲ πάλιν νοσοῦντα ἔχον ὑπὸν, ἔδοξε ἀφ᾽ ἑαυτῶν καὶ ἀχθῆσαι, καὶ μετὰ γνώσκων. ἀπέθανεν ὁ πῆρις, φθίρει δὲ γὰρ καὶ τὸ ἀφ᾽ ἑαυτῶν καὶ ἀποθνήσκων ἐπίσης καλοῦμαι. ζήφθη δὲ τῶν, ἀπὸ τῶν ἀχθῆσαι. ἐπεὶ δὲ αὐτῶν ὁ πατὴρ ἀνήρως, αὐτῶν ἴω ὁ καὶ τῶν ἰανῶν τῶν περὶ ἀλλοῦ, οὐκ ἐνδύοντι κερὰ τῆς νόσου ἀρέφας αὐτῶν. Περὶ μὲν οὖν τῶν ἐν τῶν περὶ οἰμῶν τῶν περὶ οἰμῶν καὶ ἀλλοῦ βιβλίου γρηγομένων, πᾶσι. τὰ δὲ ἄλλα ὅσα χη ἐπίστασαι σε, ὡς δὲ ἔχῃ.

iudicasse, erroris reprehensionem incurres. Oportet autem omnibus modis ignorantia opinionem fugere & vitare.

De Moribus localibus.

C A P. 5.

Mores porro locales, & locorum proprietates si non nosti, percunctare. Peregrinationes autem & lectiones vel maximè habitum tibi horum inducent. Neque enim soli libri de somniorum interpretatione scripti hanc commoditatem desè præbent, sed & qui aliam materiam ac argumentum tractant. Mulier quædam existimavit se in templum siue domum Dianæ Ephesiæ ingressam esse, isticque cenare. Ipsa verò nō ita diu postea mortua est. Mors enim pœna est ingressæ eò mulierculæ. Meretricula autem quædam visa est sibi in Dianæ sacellum ingressa esse, & libertatem adeptâ esse, & scortationem exercere desist. Non enim prius in sacellum ingredi poterat, nisi à meretricatu desisteret. Proinde etiam de aliis moribus iuxta singulas ciuitates aut regiones, secundum consuetudinem local tu iudicabis. Minime verò negliges diligenter percunctari singula quæ in somniis visa sunt. Nam aliquando ob paruum aliquam appositionem aut detractionem euentus diuersi fiunt, etiam circa ipsam animi dispositionem ac affectionem. Velut, Quidam ægrotantem filium habens, visus est sibi ipsum inire, & lætari, conualuit puer. Nam initus verbum Græcis περιεῖναι, habere & perficere ac nancisci etiam significat. Sumptum autem est huiusmodi somnij iudicium, ab eo quod lætatus est. Alius verò rursum ægrotantem filium habens, visus est sibi inire ipsum, & tristari & pœnitere. Mortuus est puer. Corrupti enim & mori, itidem verbū initus περιεῖναι significat. Verum iudicium ab eo quod tristatus est acceptum est. Quoniam autem ipse pater erat actor, ipse adeo erat etiã puero mortis causa, qui non debito morbi tempore ipsum nutrierat. De his quidem igitur quæ in præfatione & ab initio primi libri scripta sunt, hæc sufficiunt. Alia verò quæ te scire oportet hoc modo habent.

De Supellectile texta.

C A P. 6.

Quæcumque texta sunt & plicata, nō solum lina & retia, & sportæ, & nubeculæ siue vela, sed & canistra & corbes, & calathi, & vittæ, & monilia aurea, & omnes carenæ ac coronæ & quæcumque similes species, ad nuptias, & amicitias & sodalitates bona sunt, propter complicationem. Verum ad peregrinationem & cursum & fugam, impedimento sunt, propter ligationes, & ad actiones inefficacia sunt, exceptis his qui cum dolo aliquid faciunt. Sunt etiam timentibus horrenda, propter vim detinendi.

De hominum obuentione.

C A P. 7.

Quicunque obuiam veniunt, & quicunque videntur tum viri, tum mulieres, amici quidem & benefactores, & in vniuersum qui non nocent, aut non nocuerunt, & viuentes & mortui, boni sunt. Imagines enim rerum eos qui videntur reputare oportet, bonarum quidem amicos, malarum verò inimicos.

De priore Fortuna.

C A P. 8.

Quas olim quis possedit opes aut possessiones, aut quos olim quum diues erat, habebat homines, eos nunc habere indigus aut pauper si sibi videatur, bonum est ipsi. Eius enim fortunæ quæ tunc fuit, reuersionem significat. Quæ olim quis possedit, aut quos olim homines habuit, quum erat egenus aut pauper, si nunc diues habere videatur, multorum malorum & paupertatis ipsi signum est.

Περὶ πλεκτηῶν σκιδαν. ς΄.

Ὅσα πλεκταὶ οὐ μόνον λῖνα καὶ δίκτυα, καὶ σπιρίδες, καὶ νεφέλαι, ἀλλὰ καὶ κανά, καὶ κανθήλια, καὶ καλάθια, καὶ κερύφθοι, καὶ ὄρμοι χεῦσοι, καὶ ἄλλοις πάνσι, καὶ σέφανοι, καὶ ὅσα εἶδη ὄρμια, περὶ μὲν γάμοις καὶ φιλίας καὶ κοινωνίας, ἀγαθὰ, δὲ πῶς συμπλοκῶν. περὶ δὲ ἀποδημίας καὶ δρόμων καὶ φυγῆς, ἐμπόδισα, δὲ τῶν δήσις, καὶ περὶ τῶν περὶ τῶν ἀφ᾽ ἑαυτῶν. χωρὶς τῶν μὲν δόλου τῶν περιεπτότων, καὶ πῶς φοβουμένων ἐπιφοβῶν, δὲ τῶν κατεκταμένων.

Περὶ σταντήσεως ἀνθρώπων. ζ΄.

Ὅσοι σταντήσονται, καὶ ὅσοι βλέπονται ἀνδρες τε καὶ γυναῖκες, οἱ μὲν φίλοι τε καὶ ἀγαθοὶ, καὶ τὸ ὅλον οἱ μὴ βλάπτοντες ἢ μὴ βλάψαντες, ζῶντες τε καὶ νεκροί, ἀγαθοί. οἱ δὲ βλάπτοντες, ἢ βλάψαντες, πονηροί. εἰκόνας γὰρ τῶν περιεπτότων πῶς ὀρωδῶσις χη λογιζέσθαι, ἀγαθῶν μὲν πῶς φίλοις, κακῶν δὲ πῶς ἐχθροῖς.*

Περὶ περὶ τῆς τύχης. η΄.

Ἄπαλαι τῆς ἐκείνου χηματα ἢ κτήματα οἱς πάλαι εἶχεν ἀνθρώποις ὅτι τύχη, τοῖσις νῦν ἔχον ἀπορῶν ἢ πεινῶν δόξῃ, ἀγαθὸν αὐτοῖς. τῶν γὰρ τότε τύχης, ἰσοροφίῳ σημαίνει. ἀ πάλαι πῶς ἐκείνου, ἢ οἱς πάλαι εἶχεν ἀνθρώποις, ὅτι ἴω ἀπορῶν ἢ πεινῶν, νῦν ἀπορῶν εἰ δόξῃ, ἔχον, κακῶν αὐτοῖς. πολλῶν καὶ πεινῶν σύμβολον.

Περὶ Διαφορᾶς τῶν ἐν ὕπνοις ὀραμάτων ἀνθρώπων. γ.

Τῶν ἐν τοῖς ὕπνοις ὀραμάτων ἀνθρώπων, ἀγαθὰς ἡμέρας ποιοῦσι τὰς ὄψεις, οἱ ἡέδοι ἢ φίλοι ἢ οἱ φιλοῦντες τοῖς ὄρανται. καὶ ἀγαθῶν αὐτοῖς. κακὰς δὲ οἱ ἐχθροὶ ἢ οἱ μισοῦντες ἢ οἱ μισοῦνται τοῖς ὄρανται. καὶ λανθάνουσιν. ἴνα δὲ μὴ ἀπορῶν τὸ ποιοῦν ἐπινοήσῃ, ὅταν πᾶσι τῶν φίλων ἰδῆς καὶ κακὴν ἡμέραν δειχῆς, γίνωσκε ὅτι μισοῖ μὲν σε, περιποιεῖται δὲ σε φίλῶν. καὶ ἐάν πᾶσι τῶν ἐχθρῶν βλέπῃς καὶ καλὴν ἡμέραν δειχῆς, γίνωσκε ὅτι οὐ δικαίως αὐτῶν μισοῖς.

Περὶ σωματικῆς τεχνικῆς. ι.

Οἱ σωματικῶς καὶ βλέπονται τεχνικῶς, ὁμοίως τοῖς τέχναις ἀποβαίνουσιν. αὐτοῖς δὲ ἐπὶ τῆς τέχνης, ὁμοίως τὰ ἐργασίαι αὐτῶν ὀράματα ἀποβαίνει. χειρὶς ἐπιχειρᾶς καὶ πορείου. αὐτὴ μὲν γὰρ καλὴ ἐαυτῶν ἢ πόρῃ, ἀγαθὴ. τὸ δὲ ἐργασίαι αὐτῆς, πονηρὸν. τὰς δὲ αἰτίας, ἐν τῷ πρὸς σωματικῆς λόγῳ ἐχθρῶν.

Περὶ παιδῶν, νεανίσκων καὶ γερῶντων. ια.

Παιδῶν δὲ τὰ μὲν ἀρσενικά, ἀγαθὰ. τὰ δὲ θηλυκά, πονηρά. ἀμφοτέρω δὲ φρονήσαν εἰσι σημαντικά. πῦδες δὲ ἐνεανίσκοι, γερῶντων συμφορώτεροι βλέπονται πρὸς τὰς παροχές. πρὸς δὲ τὰς πείρας ἀνδρῶν καὶ περιούτων, παιδῶν ἐνεανίσκων ἀμείνονες, πάλιν εἰ μὴ πρὸς τὴν ἢ λέγειν ἀποπνί.

De differentia hominum qui in somnis videntur.

C A P. 9.

EX hominibus qui in somnis videntur, bonas insequentes dies faciunt, qui sunt iucundissimi aut charissimi, aut qui videntes amant, etiam si ipsos non noscant. malas vero inimicissimi aut odiosi, aut qui videntes odio habent, etiam si ipsos qui illi sunt lateat. Quo vero minime dubius circa hunc sermonem hæreas, quum aliquem amicorum videris, & malum diem transegeris, scito quod odio habet te, simulat autem erga te amorem. Et quum quendam inimicum videris & bona dies successerit, scito quod immerito ipsum odio persequeris.

De opificum obventione.

C A P. IO.

Quicumque opifices obuiam fiunt & videntur, similes cum artibus euentus habent. Consimiles autem tum ipsis, tum artibus, officinae ipsorum conspectæ euentus habent, excepta meretrice & lupanari. Ipsa enim per se meretrix bona est. Officina vero ipsius mala. Quorum causas in sermone de coitu relatas habes.

De Pueris, Iuuenibus, & Senibus. C A P. II.

EX pueris masculi boni sunt: feminae malæ: ambo autem curarum significationem habent. Pueri & iuuenes concubiliores sunt quam senes. Verum ad fidem faciendam viri & senes conspecti pueris & iuuenibus sunt meliores, præterquam si quid absurdi fecerint aut dixerint.

De

De plantis citò aut tardè nascentibus, itémque de animalibus. C A P. I2.

Quæcumque tardè nascuntur, & tardè auferuntur, ex plantis quidem quercus, olea, cupressus, & similes. Ex animalibus vero elephas, cornix, ceruus & similia: tum bona, tum mala tardius inducunt. Quæcumque autem citò nascuntur, & citò auferuntur, ex plantis quidem vitis & persica. Ex animalibus vero porcus & similia, citò etiam tum bona, tum mala inducunt. Atque hæc etiam in præfinitis temporibus eandem rationem habent. Similiter etiam omnia quæ in agro nascuntur ad comparationem hortensium accipienda sunt: & agricolam conspectum similiter vt hortulanum. Propriè autem hortus lenonibus conducit, propter multa semina, & tempestiuam culturâ. Omnes autem mulieres criminatur, velut impudicas & meretrices. Quæcumque longa sunt, velut cupressi, & pinus, & pertice, & viri longi, & quæcumque similia, omnia longanimum esse iubent, & non frustra festinare. Verum mutila & breuia, festinare iubent.

De Muris, Fundamentis, & Arboribus. C A P. I3.

Quæcumque solida, muri, & fundamenta, & arbores vetustæ, & ferrea & adamantina, timentibus bona sunt, si quis non ab ipsis contineatur. propter securitatem enim, timorem eximunt. Sin minus, fugiendum esse significant. Quæcumque mollia & robusta, bona ex æquo omnibus sunt. Quæcumque mollia & debilia, timentibus bona sunt. Quæcumque grauia, detentionis & pauperatis sunt significatiua. Citò enim deorsum repunt.

Περὶ τῶν βροδέων ἢ παχέων φυομένων φυτῶν. ιβ.

Οἱ σα δὲ βροδέως φύεται, καὶ βροδέως αὐξάνεται, φυτῶν μὲν, ὄρις, ελάια, κυπάρισσος, καὶ τὰ ὅμοια. τῶν δὲ ζώων, γέφυρας, κορώνη, γάφος, καὶ τὰ ὅμοια, καὶ τὰ καλά & τὰ κακὰ, βροδέων ἐπαρῆ. ὅσα δὲ παχέως φύεται καὶ παχέως αὐξάνεται, φυτῶν μὲν, ἀμπέλκος & κερκύρα. ζώων δὲ χοῖρος καὶ τὰ ὅμοια, παχέως καὶ τὰ καλά & τὰ κακὰ ἐπαρῆ. ταῦτα δὲ καὶ ἐν τοῖς κερκυραίοις τὸν αὐτὸν ἐχθρὸν ὁμοίως λάμβανει καὶ τὰ ἐν ἀγρῶν γυνώμενα πάντα πρὸς σύγκρισιν τῶν ἐν κήπτῳ. καὶ γερῶν ὀραμάτων & κηπτῶν. ἰδίως δὲ ὁ κήπτος, περιουσιῶν συμφορῆς, δειχῆ τὰ πολλά ἀσπίδα & πλὴν περιουσιῶν ἐργασίαι. πᾶσι δὲ γυναῖκας δειχῆσάσθαι, ὡς ἀσπίδος καὶ μαχαλάδας, ὅσα μακρὰ ὄντι, ὅτι κυπάρισσος, & πίπτες, & κάμακες, καὶ ἀνδρῶν ἐπιμήκεις, & ὅσα ὅμοια, πάντα μακροθυμῶν κελύξαι, & μὴ κενοσπουδεῖν. τὰ δὲ κολοβά καὶ βροδέα, ἀπειθεῖν ἐκκελύβεται.

Περὶ τειχῶν & θεμελίων καὶ δένδρων. ιγ.

Οἱ σα δὲ στερεὰ τεῖχη, καὶ θεμελίοι, καὶ δένδρα παλαιά, & τὰ σιδερέα καὶ τὰ ἀδάμανθια, φοβουμένοις ἀγαθὰ, ὅταν μὴ ἐκασθενήσῃ τις ἐπὶ αὐτῶν. δειχῆ γὰρ τὸ ἀσπίδος ἀφοβα γίνεται. εἰ δὲ μὴ, τὸ δεικνύει σημαντικῶν. ὅσα μαλακά καὶ ὀπίονα, ἀγαθὰ ὄντι πᾶσι. ὅσα μαλακά καὶ ἀπίονα, πῆς φοβουμένοις ἀγαθὰ. ὅσα βαρέα, κατὰ τὴν ὄντι καὶ πῆσι σημαντικά. παχέως γὰρ εἰς τὸ κατὰ ῥέπει.

D d

Περὶ ὀχημάτων περυσίων. ιδ'.

Ὀχήματα ὅσα νεύομεται, ὅτι ἵππων, ὄνων, ἡμιόνων, οἷς ἔδωκεν ἀγαθὰ, οἷς δὲ κακά σημαίνει. Δείξωμεν δὲ, ὅταν εἰς τὴν περὶ ζώων ἕξωμεν λόγον. Ὅσα δὲ μὴ νεύομεται, ὅτι λύκων, παρδαλίων, κυνῶν, καὶ ἄλλων θηρίων, μόνους ἀγαθὰ τοῖς φοβουμένοις ἐχθροῖς διδάσκουσιν, εἰς τὸ ὑποτιτῆσαι τὴν ἡνίοχον, τὰ ὑπερβυζιμένα. Ἐπ' ἀνθρώπων δὲ ὀχεῖσθαι, μόνους ἀγαθῶν, τοῖς ἀρχὴν πνός θέλουσι, καὶ σοφισαῖς, καὶ διδασκαλοῖς, καὶ παιδοτεταῖς, καὶ ἀιδραποδισαῖς, τοῖς δὲ λοιποῖς, οἷς ἀεικλονοῖσιν καὶ ὀλεθρον κἀπείχεται.

Περὶ κολακείας. ιε'.

Κολακίαν, τοῖς ἔδος ἔχουσι μόνον συμφέρει, τοῖς δὲ λοιποῖς, ταπεινοῖς. ἢ ἴσως καὶ οἱ κολακούμενοι τῆς οὐ κολακιδόντων, κολακούμεσθαι τὸ ὑπὸ οὐδενός οὐ συμφέρει, μάλα δὲ ὑπὸ γνῶσεως. περὶ οὐσίας καὶ ἐξ αἰετοῦ περὶ σφίγγων καὶ ἄλλων.

Περὶ τῆς πωλείσθαι. ις'.

Πωλείσθαι, ἀγαθὸν τοῖς τὰ παρόντα ἀλλάξαι βουλευμένοις δούλοις καὶ πῆνησι. κακὸν δὲ βυπύροις καὶ νοσοῖσι καὶ πεπενημένοις. πολλοὶ δὲ καὶ ἠρπάζουσιν ἐκ ἐσπερήσαν. τὸ δὲ περὶ πωλείσθαι τὸ πωλείσθαι ταύτην ἀφαιρῆναι, τὸ μὴ τελείως πωλείσθαι, καὶ τὸ τελείως πωλείσθαι. ἢ τὸ μὴ περὶ πωλείσθαι, πάντη καὶ πάντως ἀποβαίνει. τὸ δὲ πωλείσθαι, ἔστιν ὅτι καὶ οὐκ ἀποβαίνει. ἀνέχεται καὶ τὸν ἑπιπλωμένον, μὴ περὶ πωλείσθαι. τὸ δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἄλλων πάντων ὀνειρῶν, τὰ γινώμενα πάντως ἀποβαίνει.

De Vehiculis omnis generis.

CAP. 14.

Vehicula quæcumque in usum recepta sunt, velut equorum, asinorum, mulorum, quibusdam bona, quibusdam mala significant. Ostendimus autem de his rationem, ubi ad sermonem de animalibus peruenerimus. Quæ verò non sunt recepta, velut luporum, pardorum, canum, & aliarum bestiarum, solis his bona sunt qui potentes inimicos timent, propterea quòd subiecta sunt aurigæ animalia in his subiugata. Cæterum hominibus impositum vehi, solis his qui alicui imperare volunt bonum est, & sophistis, & doctoribus, & prædioribus, & mancipibus. Reliquos ad diuulgationem & perniciem deducit.

De Adulatione. CAP. 15.

Adulari solis his qui id in consuetudine habent conducit, reliquos humiliores facit. Minores enim sunt adulantes quàm qui non adulantur. Adulatorem ferre aliquem, non conducit, maxime familiarem, prodicionem enim ex illo expectare oportet.

De Venditione. CAP. 16.

Venum proponi, bonum est his qui præsentem statum permutare volunt pauperibus & seruis. Malum autem opulentis, & ægrotantibus, & autoritate ac potentia præditis. Multi verò etiam rapti sunt & venditi. At verò venditum esse à venum propositum esse hac ratione differt, qua perfectè factum esse quid, à non perfectè factum esse. aut quod venditum esse, penitus & omnino euenit, Venum propositum esse, aliquando etiam non euenit. Possibile est enim venum propositum non diuendi. At verò in aliis omnibus somniis, quæ fiunt omnia eueniunt.

De Emptione. CAP. 17.

Emere & superacquirere omnia quæ homines in usum emunt, & thesauri loco reponunt, bonum est. Verum ea quæ in alimentum & victum emuntur, pauperibus aptiora sunt. Opulentis autem sumptus & impensas significant.

De Acquisitione. CAP. 18.

Acquirere, & bona pretiosiora & multa supellectile instructa habere, & his quæ prius nobis sunt sumptuosiora, aut etiam mediocriter meliora, bonum est. Verum non penitus supra vires ditescere. Est enim hoc absurdum, & dæmoni signum. Oportet autem ditescentem sumptus facere, & insidiis ac inuidiæ expositum esse. Nam & insidiam diuiti struitur, & inuidiam multorum sustinent. At verò iuxta vel supra vires ditescere, ad vniuersumque potentiam ac animi magnitudinem referre oportet.

De Paupertate. CAP. 19.

Paupertas nemini conducit, maxime tamen rhetoribus & omnibus philologis qui sermonis studio tenentur incommoda est. Nam inopiæ verbum à παρσείσθαι, ex æquo pauperem esse, & loqui non posse significat.

De his quæ præter ætatem infantibus accidunt.

CAP. 20.

Quæ præter ætatem infantibus contingunt, mala sunt. Velut masculis barba & canities, fæminis nuptiæ & partus, & alia omnia ante tempus mala sunt, excepta loquela. Merito autem reliqua prius quàm solitum contingentia, mortem significant, quia propinqua est senectus, post quam omnino sequitur mors. Loquela autem bona est, quia natura

Περὶ ἀρεσείας. ιζ'.

Ἀρεσείαν ἀγαθὸν πάντα ἐπιπέσθαι, ὅσα γὰρ εἰς τὴν χεῖρον ἀρεσείουσι ἀνθρώποις κειμήλια. τὰ δὲ πρὸς ἑσπέρην, πένησι ἐπιπέσθαι. τοῖς δὲ βυπύροις, αἰετοῦ κἀπείχεται.

Περὶ τῆς ἐπιπέσθαι. ιη'.

Ἐπιπέσθαι, καὶ πολυτελέστερον ἔχειν ἐκείνου ἀποδοῦναι ὅσισιν, τῆς τε οὐσίας πολυτελέστερον, ἢ καὶ μετεῖος ἀμείνονα, καλόν. μὴ παντελῶς δὲ ὑπὲρ δυνάμιν πλουτεῖν. ἀπὸ τὸν καὶ ζυμίας ἐστὶ σημεῖον. καὶ δὲ τὸν πλουτοῦτα ἀναίστην, καὶ ἐπιβουλῆς μετέχειν καὶ φθορῶν. καὶ γὰρ ἐπιβουλεύεται καὶ φθορεῖται ὁ πλούσιος. τὸ δὲ πρὸς δυνάμιν, εἰς τὴν ἑκάστου ὑπόστασιν σφίγγει.

Περὶ τῆς πένεσθαι. ιθ'.

Πένεσθαι, οὐδενὶ συμφέρει, μάλα δὲ ῥήτορι καὶ πᾶσι φιλολόγοις. ἀπορεσθαι καὶ ἐπιπέσθαι τὸ πένεσθαι καὶ τὸ μὴ διδάσθαι φθίνεσθαι φαίνεται.

Περὶ τῆς ἡλικίας τοῖς βρέφεισι γινώμενων, καὶ ἐκβασιῶν ὀνειρῶν. κ'.

Ἐπὶ ἡλικίας τοῖς βρέφεισι γινώμενα, πονηρὰ. ἀρσενί μὲν πάγων καὶ πλῆρας, θηλείας δὲ, γάμοι καὶ πνεῖσι, καὶ τὰ ἀλλὰ πρὸς ἄρας πάντες κακὰ, πλὴν λημίας, ἐικότως δὲ τὰ ἀλλὰ τὰ πρὸς τὸν θάνατον γινώμενα πάντα σημαίνει, ὅτι ἐγγὺς ἐστὶ τὸ γέναι, καὶ ὁ πᾶσι τοῖς ἀκόλουθῶς θάνατος. καὶ δὲ ἀγαθῶν, ὅτι φύσει

πὸ ζήτην. πολλοὶ γὰρ καὶ ἐν Περσῶν καὶ ἐν
 Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ ἀλλὰ οὐδὲ σιωπῶντες ἐθε-
 ρακπεύθησαν. εἰσὶ δὲ οἱ καὶ τῶν ἰατρικῶν
 ἔκ ποιούτων σιωπῶν λήθουσι ἀφείδουσι.
 ὅπ δὲ ἀναγέφυσι πνέες σιωπῶντες, πολ-
 λοὺ γέλωτος εἰσὶ μεσῶν, καὶ τοῖς ὀπίσσω
 ἐφικμένοις φρονήσεως ἠγροῦμαι σφῆς ἔξ).
 οὐ γὰρ τὰ ὀρώμενα γέφυουσι, ἀλλ' ὅσα ἐν
 αὐτοῖς πλάσσονται. ἴταν γὰρ τις λέγων ἢ ρεί-
 δων * ζαμῶν ἡμῶν σιωπῶντες δεδῶσται π-
 σί, δοκεῖ μοι ταῖς χηλαῖς * τῶν πελωρίδων
 ἄποκρυφῶσας βήπινας ἠγῶσται, καὶ πε-
 λωρίου ἐγκέφαλον, * καὶ ἀνέκρυφῶσας. καὶ
 Ἰνδοῦ δεικνύοντες, περὶ π ρῶν ὄει καὶ
 δάκρυ. καὶ παρῆντος γάλα, καὶ ἀσπὶς ἀ-
 μεδρίσον, καὶ περὶ ἄλλων κρητικῶν * μῆλον
 κωδώνιον, καὶ ὅσα πιαῦται, ἴνα μὴ μα-
 κρότερον ἀποπείνω λόγον. δεῖ γὰρ μὴ τοῖς
 ἀλλοσπειοῖς λήροις ἀναβῶντος τῆς ἰσο-
 θύσεως ἀποπλανῶσται. ἀρκεῖ γὰρ καὶ δι' ὀλί-
 γων ἐν ἰσοδύναμῶσ λογῶν ἕξειν τὰ πιαῦ-
 τα. ὅταν οὖν τὰ πιαῦται ἀποπείνω ἀναγέ-
 φουσι, δοκοῦσι μοι τῶν ἔξιν ὀπίσσω εἶναι,
 ὅπ δὲ αὐτὰντα πλάσσειν ὀπίσσω μῆλον, ἢ
 πὸ τῶν θεῶν φιλανθρώπων σιωπῶντες. ἐν γὰρ ὁ-
 δεῖ ἐν ποιοῦσιν ἀνθρώπων ὀπίσσω εἰς ἡμῶν ἠλ-
 θεν. ὅσα δὲ καὶ τὰ πιαῦται ἐπὶ γελοῖοτερον.
 σκέπαιρον τὸ κροῖον, * τὸ κροῖον ἐφῆ τις. ἐ-
 πὶ σκέπαι πὺν ἀργα. οὐτῶ γὰρ ἐ διαυλο-
 δρομος ὁ ἀνέκρυφῶν ζήτηται. δεῖ γὰρ τῆς αὐ-
 λῆς πρὶ γὰ. καὶ ἄλλα δὲ ἀπὸς εἴπη ὁμοια
 ἢ γελοῖοτερον. ἠγροῦμαι δὲ καὶ τοῖς θεοῖς οἷς
 ταῦτα περὶ ἀποπείνουσιν, ἐκῶτως ἀν χελεπαι-
 νειν πῆς ἀναπλάσσουσι αὐτὰ. ὅπ κερκῶν-
 λους καὶ πανούργους ἐ ἀσποῖς τοῖς θεοῖς
 ἀναβῶντος. Πολλοὶ δὲ ἐ ἐκ τῶν Ἀριστο-
 τέλους περὶ ζωῶν καὶ Ἀρχελαίου καὶ τῶν Ἐε-
 νοκράτους Ἀφροδισιῶν περὶ ἀναβῶντος ὑφ'
 οὐ ἔκασον τῶν ζωῶν ἀναβῶντος, καὶ πὸ
 ἔκασον φεβῶνται, ὡ μάλιστα χηλαῖς, εἰς σιω-
 πῶντες καὶ ἀναβῶντος ἀναπλάσσει. καὶ τις
 κηλαῖς * σιωπῶντες ἐ ἀναβῶντος ἀναπλάσσει,
 ὡ μάλιστα κατακέρως ἐν πείτῶ τῆς ἐαυτοῦ
 σιωπῶντος κέρως οὐτως. οὐ ἐγὼ καὶ τῶν

est quarere. Multi enim & in Pergamo,
 & in Alexandria, itemque alibi, composi-
 tionibus diuinis curati sunt. Sunt autem
 qui etiam medicinam ex huiusmodi co-
 positionibus inuētam esse dicunt. Quod
 verò quidam perferbant tales composi-
 tiones multo risu dignas, etiam his qui
 aliquantulum modo sapientiam manifestam
 esse putant. Non enim visa scribunt, sed
 quæ ipsi finxerunt. Quum enim quis di-
 xerit, facilius iusculorum compositionem
 hyeme quibusdam datam esse, vide-
 tur mihi chelas peloridum selectas me-
 liores ducere, & pelorij cerebellum, ip-
 sius galli: Et Indos mordaces, piperis ni-
 gri quoddam genus indicat, quod mor-
 det. Et lac virginis, & sidus cruore ros-
 cidum, & ouem creticam, malum cydo-
 nium: (propterea quod μῆλον vox, id est
 malum siue pomum, etiam ouem, id est
 πρόβατον significet Græcis) & quæcun-
 que huiusmodi, vt ne longius sermonem ex-
 tendam. Neque enim decet alienas nu-
 gas calumniando à proposito abscedere.
 Satis est autem exempli gratia per pauca
 hæc, talia redarguisse. Quum igitur hu-
 iusmodi absurda præscribant, videntur
 mihi habitum suum ostendere, quod vi-
 delicet possint somnia fingere, magis
 quàm deorum erga homines benignita-
 tem intelligere. Nam ne vnum quidem
 reuera eiusmodi visum ad nos peruenit.
 Sed vide tamen his adhuc magis ridicu-
 la. σκέπαιρον quæ vox asciam Græcis si-
 gnificat, quidam dixit pellem agniam,
 iuxta etymon vocis Græcæ, quoniam
 agnum tegit. Sic enim & diaulodromos
 gallus fit, per anlam enim currit. Quin &
 alia quædam similia his dicere quis pote-
 rit, aut etiam magis ridicula. Opior au-
 tem & ipsos deos, quibus hæc tribuunt,
 merito indignari talia effingentibus, quo-
 niam & ineptos imitatores, & malignos,
 & insipientes deos criminantur. Multi
 verò etiam ex libris Aristotelis de anima-
 libus, & Archelai, itemque libris Xeno-
 cratis Aphrodisiensis edocti, ex qua re
 vnumquodque animal curetur, & quid
 singularimeant, & quo maximè gaudet,
 inde compositiones & curationes con-
 finxerunt. Et sanè quidam etiam nunc
 compositiones & curationes effingit, qui
 maximè abunde in tertio sui operis hu-
 iuscemodi prodit. Verùm ego etiamfi

probe mihi cognitum sit eius nomen,
 ipsius non faciam mentionem. At verò
 compositiones deorum, aut simplices &
 nullum ænigma habentes reperies. Vn-
 guenta enim aut emplastra, aut cibos aut
 potus, iisdem nominibus quibus etiam
 nos appellamus, dij componunt & indi-
 cant. Aut quum etiam obscure loquuntur
 dij, valde manifestè insinuant. Velut, mu-
 lier circa mammam inflammationem
 habens, visa est sibi ab ouicula exfugi, &
 arnoglossum herbam, plantaginem Lati-
 nis dictam, cataplasmatibus modo im-
 ponens sanata est. Propterea quòd plantæ
 nomen Græcis ex lingua ouilla composi-
 tum, plantaginem herbam indicabat. Qua-
 lem cunq; autem curationem repereris,
 siue ipse iudicaueris, siue alio iudicante
 euentum didiceris, si perscrutatus fueris
 reperies aliquid medicamentum comple-
 centem, & non extra rei medicæ ratio-
 nem traditam. Quemadmodum Fronto
 Arthriticus curatione à diis petita, visus
 est sibi in suburbiiis deambulare, & ignis
 admotione vsus, multum alleuatus est:
 tanquam compar res esset medicamento
 & curationi. Quapropter quantum tibi
 possibile fuerit, rei medicæ experimenta
 diligenter inuestigato, quemadmodum
 iam sæpe te exhortatus sum. Quin & eius
 velut ridiculi & vani memineris, quod
 non ægrotantes, neque omnino quid do-
 lentes, si dixerint, si accipiant composi-
 tionem aut à sacerdotibus, aut ab exper-
 tis, & acceptam gestent, profuturam prius
 quàm ægrotet aut aliquam corporis par-
 tem doleant. Non enim sanis, sed ægro-
 tis opus est curationibus. Insuper etiam
 mearum iudicationum, & meæ aggressi-
 onis ad eognoscenda somnia memine-
 ris, & non ineptas quorundam iudicatio-
 nes imitaberis, etiam si ab aliquibus inde
 laudem speraueris. Neque etiam ab vna
 prima syllaba somnia iudicabis, ne erroris
 visus implicatus inglorius fias. Cuius rei
 exemplum recensebo. Quidam ægrotans
 visus est sibi, quendam Pisonem appella-
 tum videre. hoc somnium quidam mul-
 tam securitatem, & annum fertilitatem
 significare respondit, in superq; agrum no-
 naginta annos victurum esse dixit, cõiectu-
 ra ex prima syllaba pisonis Græcis literis
 scripti facta: & nihilominus mortuus est
 is qui somnium vidit in corpore morbo. Nã Piso unguenta ferre sibi visus erat, ægrotanti.

ὅπ εἰδῶς τὸ ὄνομα, οὐκ ὀνειροκρίσει. Ταῖς
 δὲ σιωπῶντες τῶν θεῶν, ἴτοι ἀπῶν καὶ
 οὐδὲν ἐχούσας ἀνίγμια δὴρῆσας, χηλαῖς
 γὰρ ἢ ὀπίσσω, ἢ βρωτὰ ἢ πῶς αὐτοῖς.
 ὀνειροκρίσει οἷς καὶ ἡμεῖς καλοῦμεν, σιωπῶν-
 τισιν οἱ θεοί. ἢ καὶ ὅταν ἀνίστανται οἱ
 θεοί, πάνυ σαφῶς ἀνίστανται. ὅπ γὰρ
 εἰδοῦς περὶ μαζῶν φλεγμονῶν ἐχούσας, ὡ-
 πὸ περὶ ἄλλων ἀναβῶντος, ἀνῶντασιν βο-
 τάνην καταπλασμάτων ἰσθῆ. δεῖ γὰρ τὸ
 φυτό ὄνομα σιωπῶντες ἐδήλου τῶν τῶ ἀρ-
 νογλωσσῶν βοτάνων. οἷαν δ' αὖ θεραπειῶν
 δὴρῆσας, ἐὰν τε αὐτοῖς κηλαῖς, ἐὰν τε ἄλλου
 κηλαῖς ἀναβῶντος μετῶσας, ἀνῶντων, ἐν-
 ῆρῆσας ἰατρικῶστας ἐχούσας. καὶ οὐκ ἔξω
 τῶ ἐν ἰατρικῇ λόγῳ. ὡς καὶ φρόντων ὁ
 ἀρθριτικῶσ θεραπειῶν ἀνῆρῆσας, εἰδοῦς ἐν
 τοῖς περὶ ἰατρικῆσ περὶ πεινῆ, ἐ περὶ πη-
 σῆς χηλαῖς, περιγρηθῆ ἰκαλῶσ. ὡς
 ἴσον ἔξ) τὸ χηλαῖς θεραπειῶν. ὅταν ἔσω σοί.
 καὶ τὸ ὀνειροκρίσει ὀπίσσω ὡς πολλῶν
 σοί παρήνωσ, ἰατρικῶσ πείραν εἰσοῦσαι
 λόγων. μέμνησο δὲ κακῆντος. ὅπ οἱ μὴ
 νοσοῦντες, μὴ δὲ ὅλων ἀγροῦντες π, εἰ
 εἴποιεν ἀν λάβωσι σιωπῶντες, ἢ ἀπὸ ἰε-
 ρῶν ἢ ἐμπείρων, εἰ λαβόντες αὐτὸ φέ-
 ρουεν ὡς ἀφῆσιν περὶ τῶν, ἢ νοσοῦσιν
 ἢ ἀγροῦντες π μέρος τῶ σωματῶσ. οὐ γὰρ
 τοῖς καμνοῖσι δεῖ θεραπειῶν, ἐπ κακῆ-
 νο, μέμνησο, τῶν ἐμῶν κρίσεων καὶ τῆς
 ἐμῆς ὀπίσσω. καὶ μὴ κηλαῖς κακο-
 χηλαῖς κρίσης * μὴ δὲ ἐὰν ἐπαρῆσται, περὶ
 πίων μῆλεις, μὴ δὲ ἀπὸ μῶσ συλλα-
 βῆς τῆς περὶ κρίνας εἰς ὀνειροκρίσει. ἴνα
 μὴ πιαῦταισ περὶ πίων ἀδῆρῆσας. ὅπ
 πὸ λέγω, νοσοῦν τις εἰδοῦς Πίσωνα πῶ
 καλοῦμενον ὄραν, τοῦτῶ τῆς ἰατρικῶσ
 πολλῶ ἀσφάλειαν καὶ δὴρῆσας, ἐ περ-
 σῆ ἐφῆ ἀνῆρῆσας καὶ πῆς ἐπὶ ζήτη-
 αὐτῶ ἀπὸ τῆς περὶ τῶ πῶστος συλ-
 λαβῆσ. ἀλλ' οὐδὲν ἦλον ἀπῶντος ὁ ἰδῶν.
 πὸν ἀγροῦν ἐν αὐτῇ τῇ ἰσῶσ. καὶ γὰρ ὁ Πί-
 σων αὐτῶ μῶσ βαρῶσιν εἰδοῦς νοσοῦντες.

δὲ πονηρὰ τὰ μύθεα, ὅτι τὸ σωματικὸν ἔχει νεκρὰ, μὴ νομίσης δὲ τὸν τῶ νευκλήρου ὄνειρον, τούτων ὁμοίον ἔστι. *Περὶ τῶν ἀποβίων* γὰρ αὐτῶν, εἰ διακρίσεται εἰς ῥώμην, ἀπεκρίνατο τις οὐ. ἐν τῶ βασιλείᾳ ἐδραμύοντα ἡμέρας ἀπέβη, οὐδὲν γὰρ διέφραξεν ἢ τὴν ἀελθῶν αὐτῶν εἰπεῖν, ἢ τὸ ὄνομα τῶ σιγίλου τῶ δουλοῦτος τὴν ἀελθῶν.

Περὶ ἀναγραμματισμοῦ. κε.

Περὶ δὲ ἀναγραμματισμοῦ, *Δείσανδρος*, καὶ ὅσοι ἀεὶς αὐτῶ ὀνειροκρίτης ἔχει ἄλλοι πέντε παλαιοὶ, παντελῶς γελοῖον τὸ πεπύσσιν. ἐν μὲν γὰρ πῶς παρομοίως διδάσκουσιν ἢ ὅτι ἀναγραμματισμὸς οὐδαμῶς ἢ φαίνεται αὐτῶ χησιμῶν, οὔτε μεταθέσεις συλλαβῶν, ἢ ἀποβάλλοντες, οὔτε παρθέτες γραμματεῖα. ἐγὼ δὲ ἔχω ἐν ἀρχῇ τῆς ἐμῆς συντάξεως ἐπεμνήσθην, ἔτι νῦν σὲ παρρησίᾳ χησιμῶν μὲν ἀναγραμματισμῶν, ὅταν πῶ κρινῆς ὄνειρον, εἰ θέλεις ἐτέρῳ σφωτέρῳ δοκεῖν κρίνειν. ἐαυτῶ μὲν τοὶ κρίνων μὴ χησιμῶν οὕτως, ἐπὶ ἐξαπατήσῃ.

Περὶ ἰσοψηφῶν. κς.

Ἰσοψηφῶν δὲ χησιμῶν ἴσαν ἐ χειρὶς τῶν ἰσοψηφῶν τὰ βλεπόμενα, τῶ ὅσοι αὐτῶ τὰ ἰσοψηφῶν ὁμοίᾳ σημαίνει. ὅτι ῥαῦς πῶς νοσοῦσιν ὀρωδῶν, θανάτου γίνεται συμβολῶν. ἔστι γὰρ ῥαῦς ἐπιτακῶσα πῶσα, ἐν ἢ ἐκφραξ, ἐπιτακῶσα πῶσα. ἀλλὰ ἐ χειρὶς τῶ ἰσοψηφῶν, ἢ ῥαῦς ὅτι ἐκφραξ σημαίνει αὐτῶ, μὴλοῦσα μὴ εἰς μακρὰν ἀποδύσκειν. εἰ δὲ ποτὲ πῶ ὄνειρον ἐν μηδὲν ὄνειροκρίτην θεωρημάτων ὑποπίπτουσα εὐροῖς, μὴδὲ δεινῆς κρίται, μὴ ἀδύμῃσης.

moritura. Si verò aliquando somnium in nulla somniorum iudicandorum speculatione subiacens repereris, & iudicare non possis, ne animo abiecto tristeris.

autem vnguenta mala sunt, propterea quòd vna cum mortuis inferuntur. Cæterum ne putaveris naucleri somnium huic simile esse. Interroganti enim ipsi, num ascensus esset Romam, quidam respondit non, Græca particula οὐ, quæ non significat vřus, & in quadringentis septuaginta diebus eo perucit. Nihil enim intererat, siue numerum ipsi diceret, siue nomen elementi quod cum ipsum numerum significaret.

De Literarum retextu.

C A P. 25.

Circa literarum retextum Aristarchus, quantumvis optimus somniorum interpres, & alij quidam veteres, omnino ridiculum quiddam admiserunt. In præfationibus enim docent quid est literarum retextus, anagrammatismus Græcis appellatus, sed planè videntur eo nunquam ipsi esse vsi, neque transponentes syllabas, neque reiciientes, neque literas apponentes. Ego verò & in principio mei operis eius mentionem feci, & nunc admonéo, vt literarum retextu vtaris, quum somnium alicui iudicas & interpretaris, si velis hac parte alio sapientius iudicare videri. At verò vbi tibi ipsi iudicabis non ita vtar quoniã decipieris.

De his quæ æqualem calculum, siue numerum implent.

C A P. 26.

Porro æqualem numerum implentibus vtaris, quum ea quæ videntur, etiam citra ea quæ æqualem calculum representant, hoc quod æqualem numerum implentia comprehendunt significant. Velut apud Græcos γεγῶς id est anus, ægrotantibus visâ mortis signum est. Etenim γεγῶς septingenta & quatuor representat, quem numerum implet etiã elatio Græce ἡ ἐκφραξ appellata. Sed & citra æqualis calculi vtriusque vocis respectum, & ipsa anus elationis est significatiua, vt pote quæ non ita diu postea fit

Nam

Nam sunt quædam quæ ante euentum iudicari non possunt, quæ tamen si forte iudicaueris, felix & fortunatus esse mihi videberis. Sin minus, non propterea artis rudis. Velut, vitus est sibi quidam exercitus Imperator, in machæra sua scriptas esse tres literas Græcas κ η θ. gerebatur autem bellum Iudaicum in Cyrene, & is qui somnium vidit fortiter se gerens in bello victor euasit, atq; hoc erat quod diximus, per κ enim, Iudæis, per η verò Cyrenæis, per θ mors hoc est θάνατος significabatur. Verum ante euentum, somnium à nemine iudicari poterat. Vbi autem euentus contigisset, etiam valde bene iudicabile apparebat. Videtur autem mihi & Aristander Alexandro Macedoni Tyrum obidentem, & propter temporis moram tristis & anxio, & per somnium sibi viso, in tuto suo latyrum ludentem videre, feliciter futurum hoc iudicasse. Nam in Tyro fuerat, & de bellanti regi Tyrijs aderat. Etenim nomen Saryros Græcis literis scriptum, in δὰ πύρος distinguens, regem ad bellum alacrius vtendum concitauit. Quare & urbem cœpit, velut ex distinctione Aristander ei promisit. δὰ πύρος enim, tua Tyros est, significat. His simile est & subscriptum. Syrus Antipatri seruus visus est sibi infernas pedum suorum partes, ipsas videlicet plantas non habere, & viuus exustus est. Nam quod ab aliquo significatur, rursus illius significatiuū est à quo significatur. Velut, mulier quædam visa est sibi oculos dolere, ægrotauerunt eius filij. Alia mulier existimauit filios suos ægrotare, & ex oculis ægrotauit. Diogenes Nauclerus nauis faciem siue prorã visus est sibi perdidisse, & non longè post prorera ipse mortuus est. Et in Mileto quidam proretam efferre sibi visus & supelire, nauis faciem ac proram ipsam perdidit. Et qui patrem ægrotare putabat, caput doluit. Quod verò caput patris significatiuum fit in primo libro didicisti.

De partibus corporis.

C A P. 27.

IN vniuersum autem ex corporis partibus, superiores ad potiores & præstan-

τε γὰρ εἰσὶ πέντε παρὲς ἀποβάσεως ἀκρίβοι, οὓς κρίνων μὲν αὐτῶ, ὀνειροκρίτης ὅσοι γὰρ ἐμοὶ ἔστι δοκεῖς μὴ κρίνων δὲ, οὐκ ἀπεχθός. ὅτι ἔδοξε τις στρατοπεδάρχης ὅτι τῆ μαχαιρῆς αὐτῶ γὰρ ἀφῆται, ἰ. κ. θ. ἐξήλυτο πολέμος Ἰουδαϊκὸς ἐν Κυρήνῃ, ἔκλειψεν ἐν τῶ πολέμῳ ὁ ἰδῶν τὸν ὄνειρον, ἐ τῶ τῶ ὁ εἰπομῶν, ἀπὸ τῶ ἰ, Ἰουδαίοις, ἀπὸ δὲ τῶ κ, Κυρηναίοις, ἀπὸ δὲ τῶ θ, θανάτος. ἀλλὰ παρὲς μὲν τῆς ἀποβάσεως ἴσ ἀκρίβως, ἀποβῆται δὲ τῶν ἀποτελεσμάτων, ἔκ σφῶρα δὲ ἀκρίβως. δοκεῖ δὲ μοι ἐ Δείσανδρος Ἀλεξάνδρῳ τῶ Μακεδόνι πολιορκῶντι Τύρον ἔκ παροικησῆναι, ἐ δὲ τὸν χρόνον ἀρῶζοντι ἔκ ἀνιωδῶν δόξαντι ὄνδρ ὅτι τῆς ἀσπίδος αὐτῶ Σάτυρον παίττονται ἰδεῖν, ὀνειροκρίτης κρίνας, ὅτι ἔτυχε ἐν Τύρῳ τῶ ὄν ἔκ πολέμου τῶν Τυρίων τῶ βασιλεῖ σιωῶν. τὸ γὰρ σάτυρος ἵκεμα εἰς τὸ σὴ Τύρος ἰδῆλασῶν, παροικησῆναι τὸν βασιλεῖα πολέμῳ ἐποίησεν. ὅς τε ἐ εἶλε τῶν πολιν. ἐστὶ δὲ τούτοις ὁμοίον, ἐ τὸ ὑπεργραμμῆνον. ὁ Σύρος ὁ τῶ Ἀντιπάτρου δουλός, τὰ ὑπεκρίτω ὄντῶ ποδῶν αὐτῶ, αὐτῶ τὰ πῆματῶ ἔδοξε μὴ ἔχῶν, ἔκ ζῶν κατεκρίθη. ὅτι τὸ διλούμενον ὑπὸ πῆος, πάλιν αὐτῶ ὄνενου ἐστὶ σημαντικῶν, ὑφ ὁ δὲ δηλοῦται. Οἷον γῆν ἔδοξεν ἀρῶν τὰ ἵμματα. ἐνόησαν αὐτῆς οἱ παῖδες. ἄλλη γῆν ἔδοξεν αὐτῆς τοῖς παῖδας νοσεῖν. ἐνόησαν δὲ αὐτῆς τὰ ἵμματα. Διογῆνης ὁ Ναυκλήρος, τῆς ἀνάτου τὸ ὄνειροκρίτης ἔδοξεν ἀπολαλέσθαι. ἐ οὐκ εἰς μακρὰν ὁ παροικῆς αὐτῶ ἀπέθανε. καὶ ἐν Μιλήτῳ τὸν παροικῆ τῆς ἐκφραξ δόξας καὶ κατέρωσεν, τῆς νεῶς ἀπέλασε τὸ ὄνειροκρίτης. καὶ ὁ τὸν πατέρα δόξας νοσεῖν, τῶ κεφαλῶν ἠλθῆσιν. ὅτι δὲ παῖδες ὄνι σημαντικῶν ἢ κεφαλῆς, οἷσα ἐν τῶ παρὲς βιβλίῳ.

Περὶ μερῶν τῶ ὄνματος. κζ.

Καθόλου δὲ τῶ ὄνματι μερῶν, τὰ μὲν ἀπὸ, παρὲς τοῖς βήχῃσι καὶ ἐντομο-

Περὶ συγγενείας. ρζ.

Πάντες οἱ ἀπὸ γένους, τὸ γένος ὅλον σημαίνουσι, μάστιγα παῖδες. καὶ γὰρ ὁ, πᾶν ἄλλο σημαίνουσι, ἅμα ἐπὶ τῶν ἡμεῶν δημοσίων. ὅς ἐδοξε πρὸς τὴν αὐτῆς θυγατέρα κερταίω λέγειν. ἀπέθανε τῆ ἰδούως ἡ ἀδελφή, ὅπως ἐκ τῆς λόγον· ἡ δὲ αὐτῆς τὸ γένος οὐχ ὑμέας.

Περὶ ἀεικτιλίου σημείων. λβ.

Πάντα τὰ ἀεικτικῆς ἡμῶν αὐτῶν, πᾶν αὐτῶν ἐξ ἁ λόγον ἰμάτιος, οἰκίας, τείχος, ναῦς, καὶ τὰ ὅμοια. ὅς ἐξ ἡμῶν ἰμάτιον ἐδοξε πρὸς ἀεικτικῆς. ἔτυχε πλέων, καὶ ἐβραδύπλοισιν. ἡ δὲ αὐτῆς ἐξ ἡμῶν ἰμάτιον ἢ ναῦς. τὸ ἰμάτιον πρὸς ἐδοξε μέσον ἔρρωγμα. συνεπειθὲν αὐτῆ ἡ οἰκία· τὸ γὰρ ἀεικτικῶν αὐτῶν ἡ οὐχ ὑμέας. πᾶν κέραιον τῆς οἰκίας ἐδοξε πρὸς ἀπολαύειν· τὰ ἰμάτια ἀπώλειε. τὸ γὰρ σπέρον αὐτῶν οὐκείν. ἡ δὲ τείχος ἐδοξε πρὸς ἔρρωγμα, ναυκλῆρος δὲ ἡ. καὶ τὰ ἀμφιμπελα τῆς νεῶς ἔσασσι. ἀεροσάλλουσι γὰρ ὡς μὲν τείχος, πολέμοιο· τῶ δὲ πλοῖον, τρέλασαι καὶ χιμῶν. πάντα δὲ ταῦτα, καὶ πρὸς τὸ σῶμα πᾶν ἀραφορᾶν ἐξ ἁ. ὁ αὐτῶν δόξας τὸ ἰμάτιον ἔρρωγος ἰδεῖν, εἰκότως ἐβῶθη. καὶ κατ' οὐκείνο τὸ μέρος, καὶ ὁ καὶ ἀεικτικῆς τῶ ἰμάτιον ἢ ῥαγαῖ. ἡ δὲ αὐτῆς τὸ ἰμάτιον, οὐτῶ καὶ τῆς ἡμῶν αὐτῶν τὸ σῶμα ἀεικτικῶ. ἅμα πῶς ἄλλοις ἀποτελέσασσι, οἱ δούλοιο, καὶ πρὸς τὸ σῶμα τῆς δεσποτῆς τῶ ἀραφορᾶν ἐχρῶσι. ὁ γὰρ δόξας πᾶν οἰκίαν πᾶν ἰδεῖν, εἰκότως αὐτῶς ὄνοισεν. ὅν γὰρ ἐξ ἁ λόγον ὁ οἰκίης πρὸς πᾶν ὄρατα, πᾶν αὐτῶν καὶ τὸ σῶμα πρὸς τῶ ἡμῶν. ἐδοξε πρὸς ἴππυ ἀποδημᾶτα ἀποδεδέσται. ἐραπειάσται καὶ ἐγγέτω ἰππῆς. ἔστιν γὰρ δὲ ἐφρῆν ἢ αὐτῶν ἢ πᾶν βασιλεύοντα ἴππυ ἀποδεδέσται τὰ ἀποδημᾶτα. πᾶσα τὰ ἀποδημῶντων καὶ εἰς πῶς ἰμῶν καὶ εἰς πῶς ἀφ' ἁμῶν καὶ εἰς πῶς

De Cognatione. CAP. 31.

Omnia à genere, totum genus significant, maximè pueri. Nam quicquid tandem aliud significet, simul etiam genus indicant. Velut, Visus est sibi quis suam filiam gibbolam videre, mortua est soror illius qui Iomnium vidit, rectè & secundum rationem: erat enim ipsi genus non sanum.

De rebus nos complectentibus.

CAP. 32.

Omnia contentiua & complexiua nostri ipsorum, eandem rationem habent vestis, domus, murus, naui, & similia. Velut, visus est sibi quispiam lignea veste amictus esse. Navigabat, & nauigatio ipsi tardè processit. Erat enim lignea vestis ipsa nauis. Visus est sibi quis vestem mediam scissam esse, contrita est ipsius domus. Nam quod ipsum continebat, non erat integrum. Tegulam domus putauit quis se perdidisse, perdidit vestes. Nam quod tegeret ipsum non amplius erat. Murum putauit quis diffractum esse, erat autem nauclerus, & parietes ac latera nauis ipsi rupta sunt. Impetunt enim murum hostes, nauem mare & tempestas. Verum hæc omnia etiam ad corpus relationem habent. Qui itaque vidit vestem per somnium ruptam, meritò vulneratus est, & iuxta illam partem, iuxta quam circumdata vestis fissura erat. Quemadmodum enim ipsi vestis, sic anima corpus circumdatum erat. Cæterum simul cum aliis euentibus, serui etiam ad corpus domino-rum referuntur. Qui igitur visus est sibi, famulum febricitatem videre, meritò ipse ægrotauit. Quam enim rationem habet famulus ad videntem, eandem habet corpus ad animam. Existimauit quis equi calciatum se habere, militauit & factus est eques. Nihil enim intererat aut ipsum, aut equum ipsum gestatorem, calciatum habere. Multi enim euentus & in similes, & in sanguine iunctos, & in co-

gnominés eueniunt. Velut, visa est sibi mulier quædam virum habens, alteri nupsisse. Neque autem vir ipseus ægrotabat, vt ipso defosso alteri nubere posset. Neque quicquam venale habebat, vt quemadmodum nupta cum alio commutationem & contractum faceret. Neque sanè filia ipsi erat nubilis, vt illam in matrimonium alicui collocaret, & sic non seipsum, sed filiam videret alteri nuptam. Neque ipsa ægrotabat, vt moreretur: quoniam & nuptiæ, & mors eandem rationem habent, quia quæ ad vtrunque consequuntur similia existunt. Erat autem ipsi soror cognominis, quæ ægrotabat & mortua est, & quòd ipsi euenturum erat vbi ægrotasset, hoc sorori cognomini euenit.

De Rege. CAP. 33.

Regis, templum, & miles, & epistola regis, & argentum, & quæcunque eiusmodi, se mutuo significant. Irrationicus putabat se regem calcitrare, & progressus inuenit aureum numisma quod calcauerat. Nihil enim differbat siue regem, siue ipsius imaginem, calcitrare, aut caleare. Zenon sibi visus est centurio factus esse: & progressus accepit centum regias epistolas. Cratinus noster argentei templi præfectus esse sibi visus, argentei regij præfectus & dispensator factus est. Qui quid ex ore dederit rex, per sententiam latam proderit accipienti. Chrysipus Corinthus ex ore regis duos accipiens dentes, in vna die duabus sententiis latis coram rege litigans vicit. Porro vocabulum βίος id est vita, bifariam à te accipitur, aliquando vt bona & possessiones, aliquando vt ipsum viuere.

De Coruis. CAP. 34.

Mulier opulenta visa est sibi, tres coruos ipsi instare, & impudèter intueri, vnum autem ex ipsis etiam voce rupta dicere, ego te exiuua faciã, & eos coruos

ὁμωνύμοις ἀποβάνη. ὅς ἐδοξε πρὸς γυνὴ ἀνδρα ἐχρῶσαι, ἄλλω γαμείδσαι. οὐτὲ δὲ ὁ ἀνὴρ ὄνοσθ' αὐτῆς, ἵνα αὐτὴν καθέρύξασα διωγθῆ ἄλλω γαμῆθῶσαι· οὐτὲ εἶχε πρὸς πωλήσθ', ἢ ὡς ἀπὸ γαμῆθῶσαι ἄλλω συνάλλαγμα ποιήσῃ. οὐτὲ ἡ αὐτῆς θυγατὴρ ὡραία γάμων, ἵνα ἐκείνῳ ἐκδοθῆ πρὸς γάμον. ἐπὶ οὐτῶ μὴ αὐτῶν ἀλλὰ τῶν θυγατέρα ἴδη ἄλλω γαμῆθῶσαι. οὐτὲ αὐτῆς ὄνοσθ' ἵνα ἀποβάνη. ἐπειδὴ ἐ γάμος καὶ θάλασος, πᾶν αὐτῶν ἐχρῶσαι λόγον. ὅπ πᾶ ἀποβάνη οὐκ ἄμφω ποτῆροις ὁμοίᾳ ὄντι. ἡ δὲ αὐτῆς ἀδελφῆ ὁμωνύμος. καὶ ἔτυχε νοσοῦσα καὶ ἀπέθανε, καὶ τὸ αὐτῆς ἀποβάνη ὁμοίᾳ ἐπὶ ὄνοσθ', τῶ δὲ τῆς ἀδελφῆ ὁμωνύμῳ οὐκ ἀπέθανε.

Περὶ βασιλείας. λγ.

Βασίλεις, καὶ ναῖς, ἐ στρατιώτης, καὶ ὅππῃ βασιλείας καὶ ἀργυρίου καὶ ὅσα πᾶντα, ἴσῳ ἀλλήλων σημαίνετα. ὁ στρατιώτης ὡς ἢ βασιλεία κακίλειν. ἀεροσάλλον ὄρε χροσῶν ἔμμοισα ὁ ἔτυχε πατήσας. οὐδὲν γὰρ δὲ ἐφρῆν ἢ πᾶν βασιλεία, ἢ τῶ εἰκόνα αὐτῶ κακίλειν ἢ πατῆν. Ὁ Ζήνων ἐδοξε ἐκατόνταρχος γαμῆται, καὶ ἀεροσάλλον, ἡλῶεν ἐκατόν βασιλικῆς ὄπποισας. Κερσῆνος ὁ ἡμέτερος, ἀργυρίου ναοῦ ἐργασίας δόξας ἔβ', ἀργυρίου βασιλικῶ ἐχρῶσαι ἐργασίας. ὁ, πᾶν αὐτῶ σῶματος δὲ βασιλείας, δὲ ἀποφάσας ὡφρῆσθ' πᾶν λαβόντα. Χρύσιππος ὁ Κορίνθιος ἐν τῶ σῶματος τῶ βασιλείας δὲ λαβὼν ὄδοντας, ἐν ἡμέρᾳ μᾶ δὲ ἀποφάσασθ' ὅτι τῶ βασιλείας δικαζόμενος ὄνοισεν. ὁ βίος διχῶσσι νοεῖσθ', πᾶν ἄλλῳ ὡς οὐσία καὶ κτήματα, πᾶν ὁ ὡς αὐτῶ τὸ ζῆν.

Περὶ κορῶνων. λδ.

Γυνὴ πλοῖσα κέραιας ἐδοξε ὄπποισίας· αὐτῆς πρὸς εἶς, ἀραμῶς ἀεροσάλλον. ἵνα δὲ ἐξ αὐτῆς καὶ φωνῆ ῥήσασθ' ἐπῆν, ἐγὼ σε ἐκβίβ' ποιήσω, καὶ πρὸς πῶς κέραιας
Ec iij

Περὶ κωμωδῶν καὶ τραγωδῶν. λθ'.

Αὐτὸν ἄνθρωπον κωμωδεῖν ἔδοξε πρὸς ὁρᾶμα, ἐνόησεν αὐτῷ τὸ ἀφροδίον, γάλλοις ὁρᾶν ἔδοξε πρὸς. ἐνόησεν αὐτῷ τὸ ἀφροδίον. τὸ μὲν πρῶτον εἶπε τὸ ὄνομα. τὸ δὲ δεύτερον, εἶπε τὸ συμβεβηκὸς τοῖς ὁρωμένοις. καὶ τοῖς ἐπὶ τὸ κωμωδεῖν οἷα δὲ ὁ σμιαμῆ, καὶ τὸ γάλλος ὁ μέμνητο δὲ ὅτι ἐπὶ κωμωδεῖν, εἶπε τραγωδεῖν ὑπολάβοις, καὶ μνημονοῖς, καὶ πῶς ὑποθέσειν τὸ δράμα, κρίνεται καὶ τὰ ἀποπελομασθε.

Περὶ χρωμάτων. μ'.

Τὰς χρώμασι ὅμοια, εἰς αὐτὰ ἀποβαίνει. ἀφροδίτη πρὸς λαβῶν δῶρον κατ' ἄνδρ. μὲν ἡμέραν ἀνθρώπων πλήρες ἐδέξατο ἀφροδίτην.

Περὶ μυστηρίων. μβ'.

Αἱ πνευματικαὶ τῶν μυστηρίων, ὅμοια τὰ ἀποπελομασθε ποιοῦσι, καὶ ἐν χροῖασι ποσὺν ὁρᾶν, ἐν οἷα τελευτῶνται. ἡμεῖς περὶ τὸ Διονύσου καὶ μυστήρια. ἔδοξε γυνὴ χρῶματι τῆς Διονύσου μινυδεῖσαι, τὸ ἐαυτῆς τευνοῖ ἀπέκτεινεν ὃν πρῆτες. καὶ γὰρ ὁ πρῶτος Ἀγαθῶν καὶ Πενθέα λόγος ποιοῦτος. καὶ τῆς δευτέρας πευτελίδος ἀφροδίτην ἔορτα.

Περὶ τῶν ἐργαζομένων. μγ'.

Ὅτι δὲ τὸ ἐργαζομένον τῆς ζωῆς τὸ αὐτὸν ἔχει λόγον, ἀφροδίτην πρὸς οἱ ὄνειρος οὐτως. γυνὴ ἔδοξε ἰσὺν ὑφραγκῆσαι. τῆς ὑφραγκῆσαι ἀπέκτεινεν. οὐκ ἐπὶ γὰρ εἶχεν ἔργον, πρῶτον οὐκ ἐπὶ εἶχε τὸ ζῆλον.

De Comædo, & Tragedo.

C A P. 39.

Vifus est sibi quis fabulam docere femiuri, Androgynon Græci appellant, & ægrotavit ipfi pudendum: & primum quidem propter nomen, secundum verò propter id quod accidit conspectis. Et sanè Androgynus quid significet noster, itémque quid Gallus. Memineris autem quòd siue comædiam, siue tragediam quis agere se putet, eiuſque recordatur, iuxta argumentum dramatis euentus iudicantur.

De Coloribus. C A P. 40.

Quæ colore similia sunt, in idem eueniunt Æthiopem quis per somnium muneris accipiens, postridie vas carbonibus plenum accepit.

De Myſteris. C A P. 41.

Quicquid mysteria in se continent, similes euentus faciunt, & in tanto tempore conspecta, in quanto abfoluuntur. Erat festiuitas & mysteria Dionysij siue Bacchi, visa est sibi foemina, inebriata Baccho tripudare, & proprium filium trium annorum occidit. Nam fabula quæ de Agaue & Pentheo fertur, eiuſmodi est: & Deo ipſi Trieterica sacra celebrantur tertio quoque anno.

De Operando. C A P. 42.

Quòd autem operari eandem quam viuere rationem habet, hoc somnium edocere potest. Visa est sibi mulier quædam telam texuisse, postridie mortua est. Non enim amplius quod operaretur habebat, hoc est non amplius habebat viuere.

Faciem celare, & inungere.

C A P. 43.

Neque occultare, neque oblinere aliquo faciem, bonum est. Non enim infontem & à peccatis alienum esse aiunt eum qui somnium vidit. Paphius adolescens visus est sibi faciem oblini, velut mulieres. In adulterio deprehensus est, & damnatus turpiter se gessit. Quæcumque in aliquid commoda sunt, in aliquid impensa incommoda fiunt, & non sunt somniantibus vitia. Creticus mercator visus est sibi vino lauare, & dixit quispiam ipſi ex his qui artis interpretandi somnia magnam famam obtinebat, quæstum facies ex vino, & æs alienum quo obstrictus es ablucis. Verum res minimè sic habebat: sed vinum ipſi corruptum est. Nam ipsum vinum lauacrum de cætero absurdum, & inutile erat.

Quod non omnia somnia iudicationem habeant.

C A P. 44.

Sunt quædam quæ in somniis ipsis ornatus gratia videntur, quæ relinquere oportet. Quemadmodum enim si quis in domum ingreditur, omnino & porticum & posticum & superiorem iamque partem videt, sed non propter hæc ingreditur: sic non ex his iudicationem facere oportet, sed ab ipsa domo. Visus est sibi quidam videre uxorem suam in lupanari purpureis vestibus amictam sedere: fecimus iudicationem non à vestibulis, neque à desessu, neque ab alio quopiam, sed à solo lupanari. Erat qui somnium vidit publicanus, & exercebat quæstum sordidum ac turpem. Artem enim aut negotiatione, aut opus somniantis, uxorem esse putamus. Quemadmodum igitur natura non necessitatis solius gratia omnia facit, sed etiam ornatus, velut pampinos in vitibus: sic etiam ipsa anima multa ornatus gratia contempletur, & sæpe à parte totum demonstrat. Velut existimavit quidam se

Περὶ τῶν ἀποκρύπτου καὶ χροῖας τὸ πρῶτον. μδ'.

Ὅτι τὸ ἀποκρύπτου, οὐτὲ τὸ χροῖας τὸ πρῶτον, ἀγαθόν. οὐκ ἀναμάρτητον τὸ φασιν εἶναι πρὸς ἰδόντα. Ὁ Πάριος νεανίσκος, ἐδέξετο καλεῖσθαι τὸ πρῶτον, ὡς πρὸς αἱ γυναῖκες. μοιχεύων ἔλαο, καὶ ἠεμνήσθη. ὅσα εἰς ἄλλο ὄντιν ἔχεται, εἰς ἄλλο δαπανηθέντα ἀχρηστὰ γίνονται, καὶ οὐκ ἐστὶν τὰ ἰδόντι χρησιμα. ὁ κρητικός ἔμπορος, ἐδέξετο οἶνον πίνειν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὅτι πρῶτον ταῦτα ἀφροδίτην, καὶ τὸ οἶνον καὶ τὰ δάματα σωτὴρ ἀποκρύπτου. τὸ δὲ, ἄρα ἡμεῖς οὐ ποιοῦμεν. ἀλλ' ὁ οἶνος αὐτῶν δέσφρατο. πρὸς ἀποκρύπτου, ἀπὸν καὶ ἀχρηστον εἰς τὸ λοιπόν.

Περὶ τῶν μὴ πρῶτα τὰ ἐνύπνια κρίσειν ἔχον. μεδ'.

Ἐστὶν πνὴ ἀφροδίτην τῶν ὁνειροῖς κώμου ἐνεκα θεωροῦμεθα, ἀχρηστὰ καταλείπειν. ὡς πρὸς γὰρ εἶπε εἰς οἶκον εἰσὶν πάντως καὶ πῶς πρῶτον εἶδεν καὶ πῶς φιλῶν καὶ τὸ πρῶτον βλεπῶν, ἀλλ' οὐ δέξεται ταῦτα εἰσὶν, οὕτως ἐκ τῶν πρῶτων πῶς κρίσειν πεισθέν, ἀλλ' ἀπ' αὐτῶν τὸ οἶκον. ἔδοξε πρὸς πῶς ἐαυτὴ γυναῖκα ὄντι περιεῖν καὶ ἀφροδίτην ἐν ἡμετέροις περὶ ὁρᾶν. ἐπισημασθε πῶς κρίσειν, οὐκ ἀπὸ τῶν ἡμετέρων, οὐδὲ ἀπὸ τῆς καθεδρας, οὐδὲ ἀπὸ ἄλλου πνός, ἢ ἀπὸ τῶν περιεῖν μισοῦ. τελευτῶν ὁ ἰδὼν ἐγγενο. ἡμεῖς γὰρ αὐτῶν ἔργασια ἀφροδίτην. πῶς γὰρ ἢ πρῶτον πεισθέν, ἢ ἔργον τὸ ἰδὼν πῶς γυναῖκα νομίζουμεν. ὡς πρὸς αὐτὴ ἢ φύσις ἢ τὸ ἀφροδίτην χροῖαν πάντα μόνον ποιεῖ, ἀλλὰ καὶ τὸ κώμου, ὡς πρὸς ἔλλικας ἐν τῶ ἀμπελοῖς ὄντι καὶ ἢ ψυχῆ, πῶς ἐνεκα κώμου σωθεσθῶν, καὶ πῶς πῶς ἀπὸ μέρους τὰ ἄλλα δέκνται. ὅτι ἔδοξε πρὸς

ἥς ἀδελφῆς τὰ ἴματα ἔχον, καὶ παλαιῶν, ἐκληρονομήσει πλὴν ἀδελφῶν. ἐπὶ δὲ τὸ φῶς τῶ σκότους λιποτέτερον πῶς μὴ λατῆθεν βουλομένων, ἐπεὶ δὲν αὐτὸ μάλιστα. Μένιππος ὁ Μάγνης, αὐτὸς πολλοὶ τῶ ἐν Ρώμῃ ἀγῶνας, ἐδόξε παλικρατῆρος ἀντὶ, τὸ κῶν ἡμέτερον, οὐ μόνον ἤγειρεν τὸν ἐν Ρώμῃ ἀγῶνα, ἀλλὰ καὶ πολλοὶς πλὴν χεῖρα, κατέλασεν.

Περὶ τῶ καθ' ἰσορῶν ὀνειρώων. μβ.

ΟΤΙ οὐκ ἐμφύλοισι παντελῶς οἱ ὄντοροι πῶ λόγον ἔχον ἰσορῶν, μάθοις αὐτὸν ἐπεὶ δὲν. γυνὴ ἐδόξε πῶς τῶ ἡερακλείου ἀθλῶς πεπελεκέναι, οὐκ εἰς μακρὰν ἐμπεισίαν περὶ εὐληφῆστα ἀπέθανε. φασὶ γὰρ τῶ ἡερακλῆα, περὶ δὲ φθαρῆναι τὸ σῶμα. ἔτε μὲν πῶ δειπῶσεν ἰσορῶν καὶ ὅτε μὴ, ἐπὶν καὶ τῶ τῶ λόγον ἡρώμας, διδάξω σε, ἐπὶ τῶ τῶ.

Περὶ τῶ μὴ πῶς κατὰ φρονῆν. μγ.

Καθεφρονεῖν, οὐτὲ ἰδιώτῃ ἐνὸς ἢ πολλῶν, οὐτὲ δῆμῳ συμφέρει, ὡς φασὶ οὐδὲ τὰ τῶ καθεφρονεῖν ἔργα ποιεῖν ἢ πάσῃ, εἰ μὴ μόνον πῶς ἀρχῶν δυνάμεσι. Ἐδόξε πῶς ἀσπλάγχνον τῶ γυνάμῃ, ὅτι δὲ φρονεῖν αὐτῶ τῶ ἀφροῦν. πολλὰν κακῶν αἰτία ἐγένετο αὐτῶ ἢ γυνὴ ὡς φασὶ τῶ καθεφρονεῖν ἀνεπίστα δὲ φρονεῖν τῶ ἀφροῦν. Ἐδόξε πῶς ἐν συμβίωσῃ καὶ φρασίῃ πῶς συμβίωσις ἀσπλάγχνον ἐκείτω, φασὶ φρονεῖν. ἀπλάσθῃ πῶς φρασίῃ ὡς ἀπμῆσις γὰρ πῶς οὐτῶ παρῶν αἰτίας, μισῶσιν καὶ ἀπελαίνεσθαι. Ἐδόξε πῶς ἐν διαβῶ μισῶ, τῶ ἔχον κατέφρονε. παρεπίμνησεν εἰκότως, ἔχον γὰρ ἀρχῶντων ἡμῶν ὡς φασὶ ἐκεῖ τῶ διαβῶ κατέφρονε. πῶς γε μὴ ἀρχῶντων, οὐδὲν κατὰ δὲ φρονεῖ τῶ ὑποπτεζόμενων κατέφρονε.

fororis vestes habere & indutus esse: hæres fororis factus est. Quod autem lux commodior est tenebris, si quis non velit latere, vel inde condiscere potes. Menippus Magnæsius non diu ante Romanum certamen, visus est sibi dum pancratiûm decertaret, noctem factam esse, & non solum superatus est in certamine in vrbæ Romana, sed etiam manum sauciatus ætem defuit.

De Somniis secundum historiam.

C A P. 45.

Quod non penitus effugiant somnia historiæ rationem, inde sanè condidicis. Mulier quædam visa est sibi Herculis labores perfecisse, non ita longè postea incendio correpta, finiuit vitam. Aiunt enim Herculem corpore igni consumptum esse. Quando tamen historiis animum aduertere oportet, & quando non, vbi ad eum ipsum locum perueno, etiam hoc te docebo.

De eo quod nemo est contemnendus. C A P. 46.

Contemnere neque vnum aliquem priuatum, neque multos, neque populum conducit, quemadmodum neque contemnens opera facere aut pati, nisi his solum qui principes agere possunt. Existimauit quidam vxorem suam reductis vestibus ostendere ipsi pudendum. Multorumque malorum causa ipsi vxor fuit. Et enim velut contemptibili denudatum obiecit. Visus est sibi quis in conuictu & sodalitia, sublati vestibus singulos vrina aspergere: expulsus est è sodalitia velut ignominiosus. Par est enim eos qui per violentiam se tam petulantur & probrosè gerunt, odio haberi & expelli. Visus est sibi quis in theatro populo referto lotium egerere, is in leges deliquit: merito, principes enim & praefectos legum, velut istis spectatores, contempfit. Carcerum principes & magistratus sibi videri inferiores contemnere, nihil æsoni est.

De Medicis. C A P. 47.

AT verò de medicis, quod omnibus benefactoribus & opem ferentibus eadem rationem habent, in secundo libro diximus. Nunc verò documento quodam confirmabo eum sermonem à somnij euentu. Quidam litem habens, visus est sibi ægrotare, & medicos non habere, contigit vt aduocatis destitueretur. Morbus enim litem indicabat, iudicari enim vtroque licitum, & litigantes & ægrotantes. Medici autem aduocatos significabant.

De Proprijs locis. C A P. 48.

Insuper & huius memineris, quod quæ non in proprio loco videntur, contrarium ei quod aliàs significatur prælagiūt. Velut, visus est sibi quidam virum aliquè familiarem & amicam, cum cuius filia stupri consuetudinem habebat, equum ipsi mittere, equis nonem autem per duos gradus adductum equum, in cubiculum vbi ipse decumbat inducere, & non longè post prohibitus est ab accessu ad amicam. Equus enim mulierem significabat, locus autem, quod non permansura esset. Neque enim possibile erat equum vltra duos gradus sub tertiæ contignationis coenaculum perductum, istic permanere.

De monstrosis, & historiis.

C A P. 49.

Quæcunque monstrosa sunt, & nequaquam possibilis videntur, velut hippocentaurus & Scylla, vanas fore expectationes significant, velut in secundo libro est prædictum. Aliquando autem spes quidem ipsas non perficiunt: propositas verò res sibi ipsis similes faciunt. Visus est sibi quidam vir cupiens sibi liberum gigni, vxorem habens prægnantem, hippocentaurum sibi natum esse: gemini ipsi nati sunt infantes, duo enim sunt corpora hippocentauri,

Περὶ ἰατρῶν. μζ.

Περὶ δὲ ἰατρῶν, ὅτι πῶς πῶς δὲ φρονεῖται ἐπὶ πῶς ἀμύμοιοι, πῶν αὐτῶν ἔχουσι λόγον, εἰπερὶν καὶ ἐν τῶ δὲ δὲ φρονεῖται βιβλίῳ. Ἐν τῶ δὲ πῶσῃ σοὶ τὸ δόγμα, καὶ ἀπὸ ἐκείνου ὀνειρώ. Δίκην πῶς ἔχον, ἐδόξε νοστῆν, καὶ ἰατρῶν οὐκ ἔχον. σωθεῖν αὐτῶν κατέλασθαι ὑπὸ τῶ σωτηρῶν. ἢ μὲν γὰρ νόσος, ἢ δίκην ἐδήλω. κρίνεσθαι γὰρ ἀμφοτέρους φασὶν καὶ πῶς δικαιοσύνης καὶ πῶς νοστῆται. οἱ δὲ ἰατρῶν πῶς σωτηρῶν ἐδήλω.

Περὶ οἰκείων τόπων. μη.

ΕΤΙ ἐ τῶ μέμνησο, ὅτι τὰ μὴ ἐν τῶ πῶ οἰκείῳ βλεπόμενα, τῶ οἰκίῳ τῶ σημασιολογῶν παραφρασίῳ. ἔχον ἐδόξε πῶς ἀφροῦ σωτηρῆ καὶ φίλον, αὐτῶ πῶς φρασίῳ ἐμῶν, ὡς φασὶν αὐτῶ ἴππον, ἢ ἴπποκῶν, δύο κῶμας ἀναγῶνται πῶν ἴππων, εἰς πῶν κοινῶν εἰσαγῶν ἔχον ἡμῶν αὐτῶ κατέλασθαι, καὶ μετὰ πῶν ἀπέρχῃ πῶς φρασίῳ τῶ φρασίῳ ὅσοι. ὁ μὲν γὰρ ἴππος πῶν γυνάμῃ ἐσημασεν ὁ δὲ πῶς, τῶ μὴ φρασίῳ. ὅτι μὴ δυνατῶν ἡμῶν ὅτι πῶς φρασίῳ ἴππον.

Περὶ τετρασίων καὶ ἰσορῶν. μθ.

ΟΣΑ τετρασία ὅτι καὶ μνησῶν ἐδὲ φρασίῳ ἡμῶν, ὡς ἴπποκῶν καὶ σκύλα, φρασίῳ τῶ φρασίῳ ἐσῶν σημασίῳ, ὡς ἐν τῶ δὲ φρονεῖται βιβλίῳ φρασίῳ. ὅσοι δὲ τῶ μὴ φρασίῳ οὐ πῶν τῶ δὲ ὑποπτεζῶν τῶ φρασίῳ, πῶς φρασίῳ ὁμοίως πῶν. ἐδόξε πῶς αὐτῶ ἐπιθυμῶν πῶν αὐτῶ φρασίῳ, πῶν γυνάμῃ κῶν ἔχον, ἴπποκῶν αὐτῶ φρασίῳ δὲ φρασίῳ αὐτῶ φρασίῳ φρασίῳ, δύο γὰρ σῶματα πῶ ἴπποκῶν, ff ij

καὶ οἶνος. ὅθεν ἀποῶς ἐγήμετο ὁ οἶνος. ἐπεὶ δὲ οἰκεία ἢ ἀμπελος τῆς ἐν τῆς πίθῳ οἴνω, ἢ πῶν ἐγήμετο ὁ οἶνος ποτηρὸς, διὰ τὸ ἐκ ἀπέτανον.

Περὶ τῆς ὄπτι τὸ βέλπιον μετὰβολῆς. νδ.

Πᾶσα ὄπτι τὸ βέλπιον μετὰβολῆ, ἀγαθῆ πλοισίαι, ἔχει πρὸς εἰς θεὸν μετὰβολῆ. δὲ δὲ μετὰ ἐνδεῶς ἔχον. οἷον ἐδοξε πρὸς ἡλιος γινώσκαι, καὶ δὲ τῆς ἀγρῶς διέρχουσαν ἔχον ἀκτῖνας ἐνδεκα γραμμῶς ἀπεδείχθη τῆς αὐτῆ πόλεως, καὶ μετὰ ἐνδεκα ὀρθήσας τῆ ἀρχῆ, ἀπέτανε. δὲ τὸ μὴ τέλειον ἔχον ἦν ἀκτῖνων πῶν ἀειμόν. πολλὰ δὲ ἔκ παρ' ἐαυτῆς οἱ πόποι εἰσφέρουσι ταῖς ἀποδείξεις. οἷον σημάειν πῶν τὸ δοκεῖν ἐστρωμέναι, δόξαν καὶ ὄπτιαν. δόξαν μὲν, δὲ τὸ ὑψηλότερον ἔστι πῶν ἐστρωμέναι ὄπτιαν δὲ, δὲ τὸ πολλοὺς πρὸς ἐφεν οἰανούς. Μένανδρος ἐν Ἑλλάδι ἐδόξεν ἐστρωμέναι ἐμπαροῦσαν ἴσθῳ διὸς πόλεως, καὶ ἴσθῳ ἀποδείξει ἐκέναι τῷ θεῷ, λαμπαρότερος ἐγήμετο ἔκ ὄπτιαν.

Περὶ ἐχθρῶν ἔ φίλων. νδ.

ἘΤΙ καὶ πῶν οἱ φίλοι ἅμα πρὸς ἐχθροῖς αἰσθησόμενοι καὶ συναγαγόμενοι πρὸς ἐχθροῖς, εἰς ἐχθρῶν πῶν ἰσθῷ καθίστανται. ὁ Φηβῆος ἐδόξε ἦν ἐταῖρον αὐτῷ πῶν ἅμα πρὸς ἐχθροῖς μετὰ ἀποδείξει, καὶ εἰς ἐχθρῶν κατεπῆ ἦν ἐταῖρον αὐτῷ, δὲ πῶν αἰτίας ἅλλας οὐδὲν ἀποδείξει πρὸς ἐχθροῖς.

Περὶ ἡμιτελῶν ἔργων. νζ.

Τὰ ἡμιτελῆ ἔργα, ἀποδείξει σημάειν πῶν τέλειον, ἔκ οὐδὲ τῶν ἀρχαῖ παρῆχ.

statim est & vinum. Vnde sanè impotabile factum est vinum. Quoniam autem familiaris est vitis vino in dolio, minus malum somnium erat, quapropter etiam mortui non sunt.

De permutatione in melius.

CAP. 51.

Omnia transmutatio in melius, bona est diuitibus, etiam si quis in Deum transmutetur. Oportet autem nihil defectuosum habere. Velut, visus est sibi quis, Sol factus esse, & per forum progredi, habens radios undecim. Dux exercitus factus est ipse, & undecim transfactus mensibus in principatu, mortuus est. Propterea quod non haberet perfectum radiorum numerum. Multa autem & de seipso addunt euentibus loci ipsi, quod vel inde cognoscere potes. Videri sibi crucifixum esse, gloriam & opulentiam significat, gloriam quidem, propterea quod altior reliquis crucifixus existit, opulentiam autem, quod multas aues nutriat. Menander in Graecia visus est sibi crucifixus esse, ante templum Diospolis urbis, & sacerdos illius Dei factus, splendidior & opulentior euasit.

De Inimicis, & Amicis.

CAP. 52.

Insuper & eius meminisse te oportet. Quod amici simul cum inimicis conuersantes & congregati, in inimicitiam cum eo qui somnium vidit veniunt. Felenus visus est sibi, quosdam amicorum suorum simul cum inimicis parare perfectionem, & in hostilitatem cum amicis suis venit, ob quasdam alias causas nihil ad inimicos pertinentes.

De semiperfectis operibus.

CAP. 53.

Semiperfecta opera, penitus improspereum successum & inefficaciam significant, & ne principia quidem exhibent.

Cilix fratris hereditatem a rege petens, visus est sibi ouiculam rondere usque ad medietatem, & accepta plurima velleris parte, quod reliquum erat detondere non potens, expergefactus est. Et expectabatur quidem dimidium hereditatis se accepturum esse, verum accepit omnino nihil.

De Coronis non iuxta naturam sitis. CAP. 54.

Quaecunque coronae bonum quid significant, haec ipsae non circa caput existentes, sed circa aliam quandam corporis partem, supra hoc quod nihil boni significant, in super etiam malae existunt. Zoilus ad Olympia dudens proprios filios certaturos, alterum lucra, alterum pancratio, visus est sibi talos pedis coronatos esse olea, & oleastro: & valde hilaris erat, tanquam saerae & victoriales essent coronae, & quae in olympiis darentur. Verum mortui sunt ipsi filii ante certamen. Nam coronae circa talos sitae non procul absunt a terra.

De Mari. CAP. 55.

Quae mare significat, & scopuli circa ipsum, itemque portus, & subterfugia, & littora, & nauigia, ipsi tumque nauigare, in secundo libro antea audiisti. Et tamen etiam nunc quid tibi eiusmodi quod accidit narrabitur. Visus est sibi quis in mare cadere, & ad profundum deferri, & sentire quomodo diu deferretur, & tandem prae timore expergefactus est. Is ducta in vxorem meretricem, simul cum ipsa transmigravit, & magnam vitae partem apud exteros homines detruit. Horum causas referre superuacaneum existimo.

ὁ κίλιξ ἀδελφοῦ κληρὸν ἀπὸ τοῦ βασιλέως ἀπῆλθῆ, ἐδόξε παρῶν κείρων μετὰ ἡμισίας, ἔκ τῶ πίκου λαβῶν τὸ πλεῖστον, τὸ ἀποσῶν οὐ διωκόμενος κείρων, διυππίασθ. καὶ παρῶν δούκῃ ἐν τῷ αὐτῷ τὸ ἡμισυ τῶ κληρὸν λήψασθαι, ἔλαβε δὲ οὐδέν.

Περὶ σεφάων ἦν ὄπτι φύσιν καίμενων. νδ.

Ὅσοι ἦν σεφάων ἀγαθῶν σημάειν νομοῖν, οὗτοι μὴ πῶν κερφαλῶ ὄπτις, ἀλλὰ πῶν πῶν ἀλλὰ μέρῃ τῶ σώματος, παρῶν τῶ μὲν ἀγαθῶν σημάειν, παρῶν ἔκ κακοῖ γίνονται. ὁ Ζαῖλος εἰς ἀλυμπία ἀγωνισθῆς ἰδίαις ἀγωνιστήριαι, τὸν μὲν, πάλιν, τὸν δὲ, παρῶν, ἐδόξεν ἐσεφάωνται πῶν σφύρας ἔλαβα, ἔκ κοπῶν. ἔκ σφύρας μὲν ἦν εὐθυμῶς, ὡς ἰσθῶν ἔντων καὶ ὀπτιανῶν ἦν σεφάων, καὶ ὀλυμπίας διδομένων. ἀπέτανον δὲ αὐτῷ οἱ πῶν παρῶν τῶ ἀγῶνος. οἱ γὰρ πῶν πῶν σφύρας σεφάων, οὐ πῶν τῶν γῆς ἀπέτανον.

Περὶ θαλάσσης. νε.

Ὅσα ἢ θαλάσσης σημάειν, καὶ πῶν πῶν θαλάσσης γινόμενες καὶ σπῶπτοι, καὶ ὑποδρομαί, καὶ ἀρῆδοι, καὶ πῶν καὶ αὐτῶ τὸ πλεῖν, ἐν τῷ ὀπτιανῶ βιβλίῳ παρῶν. ἔκ τῶν πῶν εἰρησῶν σοι τοιοῦτον ἀποδείξει. ἐδόξε πρὸς εἰς θαλάσσης πῶν καὶ παρῶν εἰς τὸν βυθόν. καὶ δι' αἰσθησῶς ἔχον ὀπτιανῶ καταφερόμενος, καὶ τέλος ἔκ αὐτῶ τῶ δέους ἀφυππίασθ. γῆμας ἐταῖρον, ἅμα αὐτῷ μετανέστη, καὶ τὸ πῶν τῶ βίου διέπειλα ὀπτιανῶ. πῶν πῶν πῶν αἰτίας λέγειν.

Περὶ Ἐργασίων ἢ ἔργασίων
δωματίου. ξζ.

Εἰδοξέ τις ἰσὺν δεσπότου φρονεῖν ἔδει,
ἐπὶ τῷ φρονεῖν τὸ εὐνοεῖν, ἐπι-
δὴ ὁ δεσπότης τὸ εὐνοεῖν, ὁ δὲ τὸ δεσπό-
του αἴτιος, καὶ τῆς ἐλευθερίας τὸ αἴτιος· ἐ-
δωατο τὸν ὁ δὲ ἰσὺν τὸ σπυδύλου δόξας
φρονεῖν, ἐλευθερος μὲν οὐκ ἔχρηστο. οὐ γὰρ
ἴσως τε τὸ αὐτὸν ὁ σπυδύλος ἐλευθεροῦν.
εἰς ἔχθραν δὲ κατέστη αὐτῶν. οὐδὲ γὰρ φίλοι
εἰ φρονεῖν τῆς ἀναιρουμένων.

Περὶ τῶν εἰς δωματὸν τῶν αὐτῶν
κρηρῶν, πονηρῶν καὶ ἀγαθῶν
ὀνειρέων ὄραση. ξη.

Πρὸς δὲ τῶν πωθηνομένων εἰς δωμα-
τὸν τὸν αὐτὸν κρηρῶν ἀγαθῶν καὶ κα-
κοῦς ἰδεῖν ὀνειροῦς, καὶ ζῆλοῦστας ὀπότεροις
χρησίστων, ὀπότερ τῶν κακοῦς ἢ τοῖς ἀγα-
θοῦς, καὶ εἰ ἐπὶ τῶν ἑτέρων εἰσὶν ἀναιρετικοὶ ἢ
βέλτεροι, εἰ ποῖς αὐτῶν. οὐ μόνον ἐν τῶν αὐτῶν κρη-
ρῶν δωματῶν, ἀλλὰ καὶ ἐν νυκτὶ τῆ αὐτῆς, καὶ ἐν
ὀνειρῶν τῶν αὐτῶν, καὶ κακοῦν καὶ ἀγαθῶν πολλὰ
ἐστὶν ἰδεῖν, καὶ τῶν ἀγαθῶν πρὸς πολλὰ δι-
ὀλίγων σημαίνοντας. ἢ πολλὰ δὲ πολλῶν. καὶ
οὐδὲν θαυμαστόν, εἰ ἐκείτω τῶν ἀνθρώπων τὰ
καρῶματα καὶ ὁ βίος ἐστὶν ποιοῦστας. πολλὰ
καὶ γὰρ τὸν αὐτὸν κρηρῶν, καὶ ἀγαθῶν καὶ
κακοῦν παροῖσι. καὶ τῶν ἀλλήλων καὶ ὁμοῦ. πρὶ-
στου δὲ πρὸς ἀποβλεπῶστας, ὡς πάλιν ὀμοίως
ἀποβλεπῶστας. ἢ γὰρ δὲ πρὸς κρηρῶν πρὸς ση-
μαίνῶν αὐτοῦ, καὶ οὕτω σοὶ συμβήσεται. μὴ
μῶσαις ἐπαπαυῶστας τῶν παλαιῶν ἀ-
ποβλεπῶστας, ἀλλὰ καὶ πειρῶστας αἰεὶ πρὸς
σεβήσεται ἐμοῦ τῶν παροῦστας. ἐπεὶ
καὶ γαλοῖσιν αὐτῶν ὀμοίως τῶν πολλῶν μῶ-
σαις τὰ κρηρῶματα ἢ κρηρῶματα μνησκῶστας
ἢ ποτὲ καὶ ἀντιπάτρῳ τῶν ὀνειροκρίτη

De Beneficiis, aut Factis possibi-
libus. CAP. 66.

A Nimaduerfionem præterea habe &
beneficiorum, aut factorum, quæ
ab aliquibus fieri possunt, aut non, Vi-
sus est sibi quis ab hero occitus esse,
ab occifore manumiffus est : quoniam
mors hoc significabat : qui verò mor-
tis, idem etiam libertatis autor erat :
poterat enim hoc. Qui verò a conferuo
vilus est sibi occidi, liber quidem non
euafit, neque enim potens erat conferuus
ipsum manumittere : in inimicitiam au-
tem cum iplo deuenit. Non enim sunt a-
mici occifores his qui occiduntur.

An possibile fit eodem tempore
bona & mala somnia videre.

C A P. 67.

Porro ad eos qui interrogant an pos-
sibile fit eodem tempore bona &
mala somnia videre, & vtrius fidem habe-
re oporteat, quærun, maline an bonis,
& num altera altera tollant, aut contine-
ment, dicere potes. Non modò eodem
tempore, verum etiam eadem nocte, &
eodem somnio, & bonum & malum pos-
sibile esse læpè videre : & appones somnia
quæ multa per pauca significant, aut multa
per multa : atque nihil sanè miri est, si
vnicuique homini & negotia, & vita, ta-
lia existunt. Sæpè enim eodem tempore,
& bonum, & malum quippiam pariuntur,
faciuntque & viciffim, & simul. Ne
credas autem his quæ euenerunt, tan-
quam rursus fimiliter euenturis. Existi-
mato verò aliquid reuens ipsa tibi por-
tendere, & sic tibi eueniet. Nec solis ve-
teribus euentibus acquiefcas, sed etiam
semper quid prioribus fimile adiaue-
nire coneris : quoniam ridiculum planè
fit, vulgè more sola ea quæ scripta aut
dicta sunt in memoriam reuocare : qua-
le quid aliquando Antipatro somniorum
inter-

interpreti contigit. Visus est sibi quidam
cum ferro coire, velut cum muliere. Cõ-
tigitque ipsum in ferniturè ad iudicari ac
damnari, & semper cum ferro conuerfa-
ri. Verum bonus Antipater hoc somnium
in memoriam reuocans, alteri cuidam fi-
bi viso cum ferro coire, interpretatus est
damnationem in gladiatorum duellum.
Hoc autem non sic euenit, sed qui som-
nium vidit virilibus priuatus & excu-
ctus est.

De Ponte. CAP. 68.

Insuper & hoc apud Phœbum relatum,
multos in errorem inducit. Visus est fi-
bi quis pons factus esse, & factus est
fluminis tranfmiffor, idem enim opus
cum ponte habebat : atque hoc solam
Phœbus ipse perscribit. Nunc verò dies
quidam vir vilus est sibi pons factus esse,
& à populi multitudine contemptus, ve-
lut pons conculcatus est. Viderunt autem
aliquando hoc somnium & mulier, &
puer formosus, & in scortationem colla-
psit, multos suscipient ac transmittent.
Quin & litigans quispiam ob somnium
superior inimicis iuis euadet, atque ipso
etiam iudice, simile enim flumen iudici,
propterea quod impune quæ vult
facit. Pons autem supernè supra flu-
uium existit.

De exercitatione excogitandi si-
milia. CAP. 69.

Caterum ad exercitationem excog-
itandi similia, sufficiens fuerit tibi
hoc propositum somnium. Mulier vte-
rum frès visa est sibi, draconem genuif-
se. Qui ex ipsa natus est, rhetor optimus
& celebris euafit. Duplicem enim linguâ
draco habet, quemadmodum & rhetor.
Erat autem & opulèra mulier. Viaticum
enim eruditionis sunt diuitiæ. Alia idem
somnia vidit, & qui ex ipsa natus est, sa-
cerdos factus est. Sacer enim est draco, &
mystes, & omnibus mysteriis prærens

συνέβη. ἔδοξε τις σιδήρῳ πλησιάζειν ὡς σὴρ
γυναμὴ· ἀπέβη αὐτῶν εἰς δόλοιν καταδι-
καθῆναι, καὶ αἰεὶ σιδήρῳ συνανασρέφεται.
ὁ δὲ βέλτερος ἀντιπάτρῳ τούτου μεμνημένος,
ἄλλῳ ποτὲ δόξαν σιδήρῳ πλησιάζειν, ἴσα-
κρίανθῳ τῷ εἰς μονομαχίῳ κελεθῆναι. τῶν
δὲ, οὐχ· οὕτως ἀπέβη, ἀλλ' ἐτμήθη τὸ αἰ-
δοῖον ὁ ἰδὼν τὸν ὄνειρον.

Περὶ γέφυρας. ξη.

Εἰ καὶ τῶν Φοῖβῳ κλήρον, πολλοῖς
ἐπιπαύω ἐμποῖσι. ἔδοξε τις αὐτῶν γέφυρα
γεγενῆσθαι, ἐγγύς ποταμοῦ Ἰσθμίου. τὸ γὰρ αὐτὸ
γέφυρας ἔργον εἶχε· καὶ τὸ μόνος ὁ Φοῖβος ἀ-
ναρχαφῶ. νυκτὶ δὲ πλοῦσις τις αὐτῶν ἔδοξε γέ-
φυρα γεγενῆσθαι, ἰσὺν ὄχλων πολλῶν κατα-
φρονήσας, ὡς σὴρ γέφυρα καταπατήσθαι. ἰδοῖ
δ' αὐτῶν καὶ γῆν τὸν ὄνειρον τῶν, καὶ πῶς
ὡς αἴσιος, καὶ ποταμοῦ Ἰσθμίου, πολλοῖς ἴσα-
κρίανθῳ, καὶ δικαζόμενος τις ἐπὶ πύτῳ τῶν ὀνει-
ρῶν, ἴσα-κρίανθῳ αὐτῶν τῶν ἐχθρῶν, καὶ
αὐτῶν τῶν κρηρῶν. εἶκοι γὰρ ὁ ποταμὸς τῶν κρη-
ρῶν, δὲ τὸ κρηρῶν ἀνυπερδύνας ἀ βέλτε-
ται. ἢ δὲ γέφυρα, ἀρῶσθαι ὑπὲρ τῶν ποτα-
μοῦ ὄραση.

Περὶ τῶν τῶν ὀμοίων ὀμοί-
νοῖας γυμνασίῳ. ξζ.

Εἰς δὲ τὸ γυμνασίον τῆς τῶν ὀμοίων
ὀμοίνοῖας, αὐτῶστας αὐτῶν τῶν πα-
ραπέτῳ ὀνειροῦς ὄραση. γῆν ἔδοξε ἐν γα-
στροῖ ἔχουσα, δράκοντα γυμνησάσθαι. ὁ ἐξ αὐ-
τῆς Ἰσθμίου, ῥήτωρ αἰετος καὶ διάνυμος
ἐγγύς. διηλίω γὰρ ἔχθῳ τῷ γλῶσσαν ὁ δρά-
κων, ὡς σὴρ καὶ ὁ ῥήτωρ. τῶν δὲ καὶ ἢ γῆν
πλοῦσις. ἐφοδῶν γὰρ παιδείας ὁ πλοῦστος, καὶ
ἄλλῳ τὸν αὐτὸν εἶδεν ὄνειρον, καὶ ὁ ἐξ αὐτῆς
Ἰσθμίου, ἐγγύς Ἰσοφάντης. ἴσως γὰρ ὁ
δράκων, καὶ μῶσαις, καὶ πᾶσι μυστηλοῖς παρῶν
Hh

λυ, λυ δε η η τον ονειρον ιδουσα ιδεως
 γυνη. και αλλη τον αυτον ειδεν ονειρον, η
 ο εξ αυτης θηνωδμος, ματης δευτος α-
 πλεη. εστι γδ ο δρακων ιδος τω μαντικω-
 τω Απολλωνι δρακωνιδμος. λυ δε και η
 γυνη, ματεις θυγατηρ. και αλλη τον αυ-
 τον ονειρον ειδε, ε ο εξ αυτης θηνωδμος,
 ακολασος ε υβριστης απλεη, ε πολλας ηβ
 ε τη πολη γυμνασιον εμοιχευσατο. ηβ γδ
 ηβ γενεα των χρεαμωδων δεδουδμος, τις
 εθιπρωτων περαται κενταυρω. λυ δε
 και η γυνη μαχλοτρεα, η επαιρικη. ε
 αλλη τον αυτον ειδεν ονειρον, η ο εξ αυτης
 θηνωδμος, λιπυων ε αλω, ε ετραχηλο-
 κοπηση. η γδ ο δρακων επειδαν ηλω, εις
 τλω κεφαλω παρμενος αποδησικη. λυ δε
 ε η γυνη ου παιν η αρχη. η αλλη τον
 αυτον ειδεν ονειρον, η ο εξ αυτης θηνω-
 δμος, δραπτικος εημελο. ου γδ ορηη τη
 πορειε χηηται δρακων. λυ γδ και η γυνη
 δουλη. και αλλη τον αυτον ειδεν ονειρον, ε
 ο εξ αυτης θηνωδμος, παρμελος εημελο.
 η γδ ο δρακων τω παντι σωματι εις τλω
 πορειεω περαηται. ως η ηβ αδρωτων οι
 παρμε υβρι. λυ δε οτε εβλεπε τον ονειρον η
 γυνη εν νοστο, εικος αυη η τω βρεφος εν
 τοστο συληθηεν η κλοφορηεν, μη φυλαξαι
 τις παροις ερρωδμοις.

Περί τῆς ὁμοίως κινουμένης. β.

Ο ΣΑ ὁμοίως κινεῖται ἐν τῆς ὑπνοῖς
 βλεπόμενα, πὴν αὐτὸν ἔχει λόγον. ὅτι
 ἐδόξε τις ὑπὸ δρακόντος δεδῆχθαι πὴν ἔτε-
 ρον ἦν ποδῶν. ὑπὸ ἔργου ἐπὶ τῆν ἐν ὁδῶν
 τὸν αὐτὸν κείνον ποδῶν ἐν τῶν ἐδοκε δε-
 δῆχθαι, καὶ γδ ὁ ἀσυχὸς εἰλουδμος, ἔλω
 τῶν ὁματι κινεῖται παρμεδμος, ὡς τῶν ο
 δρακων.

aderat, nam & ipsa quæ somnium vidit
 sacerdotis vxor erat. Alia idem somnium
 vidit, & qui ex ipsa natus est, vates op-
 timus factus est. Est enim draco sacer,
 vaticissimo Deorum Apollini dicatus.
 Erat autem & ipsa mulier Vatis filia.
 Alia idem somnium vidit, & qui ex ip-
 sa natus est, sceleratus & legum viola-
 tor euasit, & multas in vrbe fœminas
 constuprauit. Per angustissimos enim
 & remotos secessus subiens draco, ob-
 seruantes ipsam latere conatur. Erat au-
 tem & mulier adultera & scortatrix. Alia
 idem somnium vidit, & qui ex ipsa na-
 tus est, latrocinij reus ac damnatus, ca-
 pite plexus est. Etenim draco vbi caprus
 fuerit, in caput percussus moritur. Erat
 autem & mulier non valde probata vi-
 ræ. Alia idem somnium vidit, & qui ex
 ipsa natus est, fugitiuus euasit, non enim
 recto gressu vitur draco. Erat autem &
 mulier serua. Alia idem somnium vidit,
 & qui ex ipsa natus est, paralyticus ac
 membris resolutus factus est: etenim
 draco toto corpore ad gradiendum vitur,
 quemadmodum etiam homines pa-
 ralyti resoluti. Erat autem & mulier vt
 somnium vidit in morbo. Verisimile
 erat igitur & infantem in morbo conce-
 pitum, ac vtero gestatum, non conserua-
 turum esse sanum gressum.

De his quæ similiter mouentur.

CAP. 70.

Quæcunque similiter mouentur, in
 somniis visa eandem rationem ha-
 bent. Velut, visus est tibi quis à draco-
 ne in alterum pedem commorsus esse, &
 à rota percussus est in via in eundem pe-
 dem, quem commorsum sibi per som-
 nium putabar. Etenim rota dum voluitur
 toto corpore mouetur, quemadmodum
 graditur draco.

Quod dei cum dominis eandem
 rationem habent.

CAP. 71.

Quod Dei cum dominis eandem ra-
 tionem habent, etiam in sermone de
 diis prædiximus, & euentus nihilominus
 te docebunt: & nunc eius rei demon-
 strandæ gratia, simile somnium tibi pro-
 ponatur. Seruus quidam visus est sibi
 cum Ioue pila ludere, & cum domino in
 contentionem peruenit, & liberius eum
 alloquens odio habitus est. Iupiter enim
 dominum significabat, pila iustus, ex æquo
 collarum sermonem & contentionem,
 Contentiosè enim ludunt qui pila lu-
 dunt. Quoties enim acceperint pilam to-
 ties repellunt. Et in vniuersum domini,
 parentes, præceptores, dij, eandem ratio-
 nem habent. Et filius, & nepos, & pater,
 & auus, & filia, & neptis, & mater, & auia,
 eandem rationem habent.

Quod fratres pro hostibus indi-
 cantur. CAP. 72.

Insuper & fratres cum hostibus ean-
 dem rationem habent, quod ad euen-
 tus atinet, & vicissim hostes cum fratri-
 bus, Non enim in utilitatem nascuntur,
 sed in detrimentum, quemadmodum
 etiam hostes: quoniam quæ quis solus
 habiturus erat, ea non solus, sed ex me-
 dicata, aut tertia parte, vna cum fratri-
 bus habet. Timocrates visus est sibi, quæ-
 dam fratrum tuorum mortuum sepelire,
 & non ita diu postea quemdam hostem
 mortuum vidit. Non solum aut in ini-
 micorum perniciem fratres morientes
 significant, sed etiam damni expectari
 solutionem. Diocles grammaticus ti-
 mens argenti perditionem ex inexpe-
 rientia, fratrem mortuum esse sibi visus
 est, & indemnis permanfit.

Περί τῆς ὅτι οἱ θεοὶ τοῖς δεσπό-
 ταις τὸν αὐτὸν ἔχουσι
 λόγον. αδ.

ΟΤΙ δὲ οἱ θεοὶ τῆς δεσποτίας τὸν αὐ-
 τὸν ἔχουσι λόγον, εἰ ἐν τῶν παρὶ θεῶν
 λόγῳ παρερηκασθῶν, καὶ τὰ δεσποτείσματα
 δὲ σε οὐδὲν ἦσαν διδάξαι. καὶ νῦν εἰς ἐ-
 πίδηξιν τῶ ποιούτου, ἑμοῖος εἶπὶ ὁ ὄνειρος,
 οὐτὰ παρεκείσθαι. δοῦλος τις ἐδοξε με-
 τὰ διὰς σπαιλεῖν. ἐφιλονέησε τῶ δεσπό-
 τη, ἢ ἡδύστερότερον παρεσέμελλετο εἰμι-
 σῆθι. ὁ μὲν γδ Ζεὺς, τὸν δεσποτῆν ἐση-
 μαίεν, ὁ δὲ σπαιλεῖστος, τῶ ἐξ ἴσου ρη-
 σιν ἢ φιλονεῖσται. φιλονεῖστος γδ ὁ σπαι-
 λεῖστος παίζουσι. ὁσάντις δ' αὖ λάβωσι
 τῶ σπαιραν, πασπατίσσι ἀπικροῦσι. ἢ πὴ
 ὄλον δεσποτῆν, γονεῖς, διδάσκαλοι, θεοὶ, πῶ
 ἔχουσι λόγον. ἢ υἱός, ἢ υἱόνος, ἢ πατῆρ, εἰ
 παππος, ἢ θυγατήρ, ἢ ἐχθρὸν, εἰ μήτηρ, εἰ
 μαμμῆ, τὸν αὐτὸν ἔχουσι λόγον.

Περί τῆς ὅτι οἱ ἀδελφοὶ εἰς
 ἐχθροὺς κρίνονται. ββ.

ΟΤΙ ἢ οἱ ἀδελφοὶ τῆς ἐχθροῦ τὸν αὐ-
 τὸν ἔχουσι λόγον παρὶ τῶν δεσποτείσμα-
 τα, ἢ οἱ ἐχθροὶ τῆς ἀδελφοῦ. οὐ γδ ἐπ'
 ἀφῆεια γίνονται, ἀλλ' ὅτι βλάβη, ἀσπῆρ ἢ
 οἱ ἐχθροὶ ἐπειδὴ ἀμόνος τις ἐμῆλεν ἔξιν,
 ταῦτα οὐ μόνος ἀλλ' ἐξ ἡμισείας ἢ τεί-
 του μέρους μετ' ἦν ἀδελφῶν ἔχει. ὁ Τιμο-
 κρατῆς ἐδοξε πρὸς ἦν ἀδελφῶν ἀποθανόν-
 τε κενταυρῆν, ἢ οὐκ εἰς μακρὰν εἶδε πρὸς
 ἦν ἀδελφῶν ἀποθανόντα. οὐ μόνον δὲ ἀ-
 δελφοὶ ἀποθνήσκοντες ἐχθρῶν ἰκέρων ση-
 μαίνουσι, ἀλλὰ ἢ ζημίας προσδοκῶντι
 λύσιν. ὅτι Διοκλῆς ὁ γραμματικὸς παρμεδμος
 ἐξ ἀπειρίας ἀργεῖος ἀπολασῶν, τὸν ἀδελ-
 φὸν ἐδοξε τεθῆναι, ἢ ἀζημῆτος ἐμῆλεν.

Περὶ τῶν ὅτι ὅσα οἱ θεοὶ λέ-
γουσιν, ἀληθῆ. ογ'.

Οὔτι δὲ οὔτε οἱ θεοὶ, οὔτε ἄλλοι ἀλλό-
πιστοι ψεύδονται, ἀλλ' ὅσα αὐτὸν λέγουσιν
ἀληθῆ λέγουσιν, ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλίῳ ἔκει-
ται διήρηται. ἐπειδὴ δὲ πολλοὶ οἱ ἄνθρω-
ποι, ῥηθέντων πινῶν αὐτοῖς καὶ μὴ ἀποβαί-
πων, οὕτως ἐξηπατήσασιν νομίμοι, καθ' ἑαυ-
τῶν σοὶ ἔσται ὁ λόγος. ὡς ἄρα οἱ θεοὶ
καὶ πάντες οἱ ἀλλόπιστοι, πάντα μὲν ἀληθῆ
λέγουσιν, ἀλλὰ πρὶν μὲν ἀπλῶς λέγουσιν, πο-
τὲ δὲ ἀμύσανται, ὅταν μὲν αὐτὸν ἀπλῶς λέ-
γουσιν, οὐδὲν παρεστῆκε παρελθόντων, οὐδὲ λέ-
ξω δὲ τὸ ἀπλῶν τῆς ῥήσεως. ὅταν δὲ
ἀμύσανται καὶ μὴ ἀπλῶς λέγουσιν, ἐρμηνεύ-
τεον σοὶ τὰ ἀνίγματα. καὶ γὰρ εἰκὸς τοῖς
θεοῖς τὰ πολλὰ δι' ἀνιγμάτων λέγειν. ἐπει-
δὴ δὲ σοφώτεροι ὄντες ἡμῶν αὐτῶν, οὐδὲν
ἡμᾶς ἀβασανίστως βούλονται μανθάνειν. ὅτι,
ἔδοξε τις λέγειν αὐτῶν τὸν Πάνα, ἢ γυνῆ
σοὶ φάρμακον δίδωσι, δὲ τὸ τῷ δεινῷ ὄν-
τες ἠνωέμενοι καὶ συνήθεις. πύτου ἢ γυνῆ
φάρμακον μὲν οὐκ ἔδωκεν, ἐμοιχεύσθην δὲ
ὑπὸ αὐτῆ ὀκλήου, δι' οὗ ἔλαχε τὸ φάρ-
μακον δώσθην. καὶ γὰρ ἡ φαρμακεία ἔστι μοι-
χεύσθην, λάθρα γίνονται, καὶ ἀμύσαντες ὀπίθου-
λαι λέγονται. καὶ οὔτε ἡ μοιχευομένη, οὔτε ἡ
φάρμακον παρέχουσα φιλοῦσι τοῖς ἀνδράσι.
καὶ ὅτι πύτου οὐκ εἰς μακρὰν ἢ γυνῆ αὐ-
τῷ ἀπηνάειν. πάντων μὲν γὰρ ὁ θάνατος ὅτι
λυπώσθην. τὸ δὲ φάρμακον, τὸν αὐτὸν τῷ θά-
νατῷ λόγον ἔχει.

Περὶ θεῶν ἀνοικείων σκεδύων
ἐχόντων. οδ'.

Εἴτι καὶ οἱ θεοὶ ὅταν μὴ ἔχουσι πύ-
ται σκεδύων, μηδὲ ἐν πόσει, τῷ ὅτι
ἐλάττω, μηδὲ ἐν γήματι τῷ ὀρθοκίοντι

Quod vera sint que dij dicunt.

C A P. 73.

Quod neque dij, neque alij fide digni
mentiantur, sed quæ unque dixe-
runt vera dicant, in secundo libro singu-
latim tractatum est. Quandoquidem ve-
rò homines, quibusdam ipsis dictis, & nō
euenientibus, deceptos se esse putant, re-
tractabitur tibi & hic sermo. Quod tanè
dij fide dignique omnes, omnia quidem
vera dicunt, sed aliquando simpliciter lo-
quuntur, aliquando per ænigmata insi-
nuant. Cum igitur simpliciter dixerint,
nullum negotium exhibent, neque nu-
gantur, propter dictionis simplicitatem.
Vbi verò per ænigmata loquuntur, & nō
simpliciter dixerint, ænigmata sunt inter-
pretanda. Etenim verisimile est Deos
multa per verborum inuolucra dicere:
quandoquidem & sapiētiores nobis ipsis
existentes, nihil volunt nos absque tor-
tura assequi ac condicere. Velut, visus est
sibi quis Pana ipsi dicere, vxor tua vene-
num tibi dabit, per quemdam notum &
familiarē. Huius vxor venenum qui-
dem non dedit, verum per adulterium ab
illo ipso construprata est, per quem dixe-
rat Pan ipsam venenum exhibituram esse.
Nam & veneni exhibitio, & adu-
lerium, clandestinè fiunt, & ambo insidiae
vocantur: & neque adultera, neque ve-
nifica, amant viros. Insup̄erque non ita
longè postea vxor ipsi morte adempta
est. Omnia enim mors ipsa dissoluit. Ve-
nenum autem eandem cum morte ra-
tionem habet.

De Diis improprium habitum
habentibus.

C A P. 74.

IN SVPER & dij vbi proprium ha-
bitum non habuerint, neque in lo-
co iusto, neque in figura conuenienti

fuerint, quicquid sanè dixerint, mendacia
dicunt & decipiunt. Quare omnium si-
mul animaduersionem habere oportet,
dicentis, dicti, loci, figuræ & habitus di-
centis. Chrysampelus Lyrista causam ha-
bens super puero in seruitutem acto, vi-
sus est sibi, videre Pana in foro desiden-
tem, Romanam vestem & calciatum ha-
bentem, & percunctanti ipsi de negotio
dicere, vinctus causam perdidit & superat-
us est, & meritò certè hoc ipsi sic euenit.
Etenim Deus deserti amator & negotiis
nullis impeditus, & solam hinuli pellem
habens, & fustem ligneum, & fistulam, in
foro in veste ciuili sedebat. Ad eundem
igitur modum etiam iudicationes som-
niorum in somnis obueniētes, si quidem
simplices fuerint & non ænigmatibus inuo-
luta, per se iudicandas esse putabis, & ip-
sas iudicationes in seipsis habere, neque
remere conaberis dicere in ea quæ per
somnia sunt iudicata. Cum verò ipsæ
iudicationes ab aliquibus in somniis fa-
ctæ, non fuerint simplices, tentabis etiam
ipsas iudicationes interpretari & diu-
dicare. Velut, Plutarchus in cælum ascē-
dere duce Mercurio sibi videbatur: & se-
quenti nocte per somnium interpretatus
est ipsi quis somnium, & dixit, felicem
ipsum fore, atque hoc esse, in cælum ip-
sum ascendere, super excellentem videli-
cet felicitatem. Ægrotabat autem Plurar-
chus, & à morbo malè afficiebatur, & nō
longè postea mortuus est, atque hoc erat
quod & somnium, & interpretatio ipsi si-
gnificabant. Etenim ascensus in cælum,
ægrotanti interitus, & magna felicitas,
moris signum est. Solus enim is felix
est, qui nullius incommodi aut infelicitatis
particeps est, talis autem est vita de-
functus.

De Diis inter se inimicis.

C A P. 75.

Dij qui inimici inter se esse credun-
tur, simul conspecti inimicitiae &
seditionis sunt significatiui. Velut Mars
& Vulcanus simul visi, & Neptunus ac
Minerua, & Iupiter ac Saturnus. Et olympij
dij simul cum gigantibus conspecti.

ὄσον, ὁ, π' αὐτὸν λέγουσι, καὶ δὴ λέγουσι ἔ-
ξ' ἀπαύσῃ. καὶ οὐκ ἔστιν οὐδὲν πᾶσι, τῷ
λέγοντι, τῷ λεγόμενῳ, τῷ πόσει, τῷ γήμα-
τι, τῷ σκεδύῳ τῷ λέγοντος. Χρυσάμπελος ὁ
Λυκαίων δίκην ἔχων καὶ παιδὸς εἰς δου-
λείαν ἀργυρίου, ἔδοξε τὸν Πάνα βλεπεῖν ἐν
τῇ ἀγορᾷ καθ' ἑαυτῶν, ἔρχομαι Γαλακίαν
ἐσθῆτα καὶ ὑποδήματα, & πωπυρινομήν
αὐτῷ καὶ τῷ παρεστῆκε αὐτῷ πύτου. ὁ
γὰρ φιλέρημος καὶ ἀσεβήμων θεός, καὶ μόνον
ἔχων νεβελίδιον καὶ καλαυροῦσι & συληγῆς
ἐμμένει ἐν τῇ ἀγορᾷ, καὶ ἀμύσαντες ἐν ἐσθῆτι πο-
λυκλή. οὕτως αὐτῷ καὶ τῷ ἐν τοῖς ὑπνοῖς γε-
νομένης κρίσεως ἢ οἰνείρων, ἐὰν μὲν ἀπλῶς
ᾄσῃ καὶ μὴ ἀνιγματοπύδης, ἀποκρίσεις ἔστι
νομίσει, καὶ ἔχῃ αὐτῶν ἐν ἐαυτοῖς τὰς κρίσεις,
& μηδὲν παρεστῆκε λέγειν εἰς τὰ κεκρυμμένα
καθ' ὑπνοῖς. ὅταν δὲ αὐτῶν αἱ κρίσεις αἰ ἐν
τοῖς ὑπνοῖς ὑπὸ πινῶν κρηνομένων μὴ ἀπλῶς
ᾄσῃ, πειρᾷ καὶ αὐτῶν τὰς κρίσεις ἐρμηνεύσει
& ἀκριβῆσει. ὅτι, ὁ Πλούταρχος εἰς τὸν οὐ-
ρανὸν ἀναβαίνειν ὑπὸ τῷ Ἑρμοῦ ἀργυρίου
ἔδοξε. & τῷ ὄπῳ οὐρανὸν ὑπεκρίνατο τις
αὐτῷ τὸν οὐρανὸν, & ἔφη μακάριος ἔσῃ
αὐτῷ καὶ τῷ ἔστι τὸ εἰς τὸν οὐρανὸν αὐτὸν
ἀναβαίνειν, πύτω ὑπεκρίνατο διδαιμο-
νίαν. ἐπύχε δὲ νόσῳ, καὶ ὑπὸ τῆς νόσου κα-
κῶς ἐλακείμενος, & οὐκ εἰς μακρὰν ἀπέτα-
νε, καὶ τῷ τῷ ὄπῳ αὐτῷ ὁ οἰνείρος καὶ ἡ
κρίσις ἐσημαίνε. καὶ γὰρ ἡ εἰς τὸν οὐρανὸν
ἀναβάσις, νόσῳ ὑπεκρίνατο, καὶ ἡ μεγάλη
διδαιμονία, θανάτου σημεῖον. μόνος γὰρ δι-
δαιμονίων, ὃ μηδὲν μέτεσι κακοδαμονίας.
ποιοῦτες δὲ ἔστιν ὁ ἀποθνήσκων.

Περὶ θεῶν ἐχθρῶν εἰς ἀληθῆ λέγειν.

Τῶν θεῶν οἱ νομιζόμενοι ἐχθροὶ ἔστι,
ἑμὸς βλεπέμενος, ἐχθρῶν εἰσὶ τῶ
σιωσ σημαντικοί. ὡς Ἄρης, καὶ Ἡφαιστος
ἑμὸς βλεπέμενος, & ὁ Ποσειδῶν & ἡ Ἀθη-
να, καὶ ὁ Ζεὺς καὶ ὁ Κρόνος. καὶ οἱ ὀλύμπιοι
θεοὶ αἱμα τοῖς πύται ὀρθοκίοντι.
H h iij

Περὶ θεῶν καὶ τεχνῶν. σς'.

Ὅσοι ἦν θεῶν τῆς τέχνης ἦν ὁρῶντων ἀρμόζουσι, πούτις ἀμείν' ἰδεῖν, ἢ τοῖς ἐναντίαις. καὶ οἱ μὴ συλλαμβανόμενοι τῆς τέχνης ὅς ὑδραγωγίς, ὁ Ἡφαιστος, καὶ χαλκιδόν, ὁ Ἀχελῷος, καὶ παρομοιαῖς ἢ Ἀρτεμις.

Περὶ θεῶν ἀρρένων καὶ θηλειῶν. ος'.

Ὅσα οἱ ἀρρένες θεοὶ τοῖς ἀνδράσι σημαίνονται, ταῦτα καὶ αἱ θηλαιαὶ τῆς γυναιξίν. οἱ ἀρρένες θεοὶ, ἀνδράσι συμφέρονται μάλλον ἢ θηλειῶν, καὶ αἱ θηλαιαὶ τῆς γυναιξὶ μάλλον ἢ ἀρρένων. οἱ ἀρρένες θεοὶ, θηλειῶν ἔχοντες ἐσθίτα ἢ ἐσθίματα, ἢ ἀλλὰ πῖνα φορημάτα, γυναιξὶ μάλλον ἢ ἀνδράσι συμφέρουσι· αἱ θηλαιαὶ δὲ ἀνδράσι ἔχουσαι πολλῶν, ἀνδράσι μάλλον ἢ γυναιξὶ συμφέρουσι.

Περὶ γυμνῶν θεῶν. οη'.

Ἄνδρες ἦν ὅπλων καὶ ἦν δὴ ἀνασημαίντων οἱ θεοὶ βλεπέμενοι, ποτιροί.

Περὶ θεῶν ἀγαθῶν καὶ πρεσβυτέρων. οθ'.

Ὅν ἀγαθῶν θεῶν, τοῖς πνευματικῶν δέαις οὐδενὶ συμφέρει. καὶ οἱ μείζοντες ἦν θεῶν καὶ οἱ πρεσβύτεροι, καὶ τῆ τάξει προύχοντες, τοῖς βυζύοι μάλλον ἢ τοῖς ταπεινότεροις συμφέρουσι. ὁ ἥλιος ἀμὰ τοῖς ἀστροῖς βλεπέμενος, ἀσθὴς καὶ ἀπὸτος, εἰ μὴ ἀρχοὶ ἦν ἀστρον καὶ πρεσβυτεῖ, ἀλλὰ πρεσ-

De Diis, & Artibus.

C A P. 76.

Quicumque dij artibus videntium conveniunt, eos videre præstat quam contrarios. Mali enim sunt qui artibus non opitulantur: velut adaquatoribus Vulcanus, & fabris ferrariis Achelous, & lenonibus Diana.

De Diis maribus, & foeminis.

C A P. 77.

Quæcumque masculi dij viris significant, eadem etiam deæ foeminae foeminis. Masculi dij viris magis quam foeminis conducunt, & foeminae deæ mulieribus quam viris. Masculi dij foeminarum vestitum aut indumenta habentes, aut alia quædam gestamina, mulieribus magis quam viris conferunt: foeminae deæ habitum indutæ virilem, viris magis quam foeminis conducunt.

De Diis nudis. C A P. 78.

Dij absque armis & donatiis conspecti, mali sunt.

De Diis sensibilibus, & senioribus. C A P. 79.

NVLvs sensibilibus Deorum vlli pauperi conducit. Et maiores dij, ac seniores, & ordine prælati, præstantioribus magis quam vilioribus conferunt. Sol simul cum astris conspectus, iniucundus est & absurdus, nisi imperet astris ipsaque præcedat. Verum circum-

ventus ab astris, ab inferioribus malè affectum iri somniantem prædicit. Imperans autem astris ipsaque præcedens, inimicis superiorem fore significat, & præsentem fortunam corroborat, & ad præsentia bona etiam alia acquiritur esse significat. Simile est enim maius & potentius, videnti omnium. Minora verò & inferiora, inimicis & subditis.

De Heroibus.

C A P. 80.

Heroës & heroides eandem cum diis rationem habent, præterquam quantum potentia inferiores sunt. Nam & bona & mala minora significant. Semper autem humiles & subtristes ac parvi conspecti, heroës significant propè videntis domum locatos, aut nondum consecratos, aut consecrationem & festiuitatem petentes, aut à quibusdam contumelia affectos, aut sub terra adhuc sepultos. Oportet igitur ipsos perquirere, ac inuentos consecrare & colere. Quodcumque verò malum fecerint heroës in domum ingressi, inimicorum aut latronum incursum ac irruptionem significant.

De Draconibus transformatis.

C A P. 81.

Dracones in viros transformati, heroidas significant, in mulieres verò heroidas.

De originationibus nominum.

C A P. 82.

Quod multa somnia etiam ex nominum originationibus & etymologiis iudicanda sunt, hic condiscere licet. Menecrates grammaticus somnium huiusmodi retulit. Quidam filios sibi nasci cupiens, vilus est sibi occurrere debitori, & debitorum accipere, & debitori apochen & receptæ debitæ pecuniæ testimonium

χρόνος ὑπὸ ἡδ' ἀστρον, ὑπὸ ἡδ' ἠθίωνων πῶν ἰδόντα καθὼς παθεῖν πρεσβυτέρου. ὁ δὲ ἀρχὸν ἡδ' ἀστρον καὶ πρεσβυτέρου, καὶ ἡδ' ἐχθρῶν ὑπὲρτερον ἐσεσθαι σημαίνει, καὶ πῶν ὑπὲρτερον πύχην κραταιῆς, καὶ πρεσβυτέρου. ὑπὲρτερον, καὶ ἀλλὰ πρεσβυτέρου σημαίνει. εἰσὶ καὶ τὸ μὲν μείζον καὶ κρείττον πῶν ἰδόντα· τὰ δὲ μικρότερα καὶ χείρονα, τοῖς ἐχθροῖς καὶ ἀρχοῖσιν.

Περὶ ἡρώων. π'.

Ὅτι ἡρώες καὶ αἱ ἡρωίδες, τοῖς θεοῖς ἢ αὐτῶν ἔχουσι λόγον, πῶν ὅσοι διωάμενος ἀπολείπονται. καὶ γὰρ τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ κακά, ἢ πῶν σημαίνουσι. αἱ δὲ οἱ μὲν κατὰ φῆς καὶ λιτοῖ καὶ μικροῖ βλεπέμενοι, σημαίνουσι ἡρώας, πῶν τῆς τῆ ἰδόντος οἰκίας ἰδουμένων, ἢ ἀπελεύσεως, ἢ τελετῆς δεομένων, ἢ πρεσβυτέρων ὑβελουμένων, ἢ κατακεχωσμένων. Χρῆ ὡὲν ἀνδρῶν τελεσῶν καὶ πῶν. ὁ, π' δ' αὖ οἱ ἡρώες ἐισελθόντες εἰς πῶν οἰκίας κακῶν πρεσβυτέρων, ἐχθρῶν ἢ πῶν ἔφοδον σημαίνουσι.

Περὶ δρακόντων μετεβαλλομένων. πβ'.

Δρακόντες οἱ μὲν εἰς ἀνδρας μεταβαλλόμενοι, ἡρώας σημαίνουσι, οἱ δὲ εἰς γυναικάς, ἡρωίδας.

Περὶ ἐτύμων ὀνομασμάτων. πγ'.

Ὅτι πολλά καὶ ἐκ τῶν ἐτύμων ὀνομασμάτων κριτέον, ἐπεὶ ἔστιν αὐτῶν μῆθης. Μενεκράτης ὁ γραμματικὸς, εἶπεν ὅτι τὸ ποδοπῶν ἐπιθυμῶν τῶν πῶν, ἐδοξε χρεώσῃ συναπῆσθαι, πῶν χρεῶς ἀπολαβεῖν, καὶ ἀποπῶν τῶν χρεώσῃ

δουῶναι. ἢ ὁ μὲν οὐνερος, οὐτως. ἰστέρι δὲ ὄλι-
 μη δυνάμειον ἦν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ οὐνερο-
 κριτῆς κρίναι αὐτὸν, ἄπορον ὁ ἀνθρώπος, πῶ-
 ποτε θεῖα σημάδιον ὁ οὐνερος, ἠὲ αὐτὸ παρὰ Σα-
 ραπίδι κρίναι αὐτὰ τὸ ἀίνημα. Ἐ δὲ ἠ-
 δοξεν ὄναρ λέγειν αὐτὰ τὸν Σάραπιν, οὐκ
 ἔσονται σοι παῖδες. ὁ γὰρ ἄποχλυτὸς ὄναρ
 ἔσται, ἵκαν οὐ λαμβάνει. πῶς δὲ καλεῖται
 πᾶς ὁ γυνώμενος πῆς. μέμνησο δὲ ὅτι
 εὐφώνων ὀνομάτων ἄπτοι αἱ εὐπυχίαι ἔ-
 αἱ ἐτυμολογίαι, εἰ μὴ ἔτι καὶ ἐν τε-
 λαταί τὰ ὀνόματα εἰς αὐτὴν ἔπι. Πάυ-
 λος ὁ νομικός δὲ κλυτὸν ἔχον ὄναρ τὸν Αὐτοκρά-
 πορος, ἔδοξεν αὐτῷ συναγορεύειν Νίχωνα
 πινὰ καλοῦμενον. ὅτι μὴ τὴν ἐτυμολογίαν
 τὸ ὄνομα, ἀλλὰ ἔτι τὴν ἰστορίαν τὸ ὀνο-
 μαζόμενον ἐν ὕπνῳ δεῖ προσέχειν. ἡ δὲ εἶπε
 ὁ Νίχων παλαιὰ ποτε ὄναρ τὸν Αὐτοκράτορος
 δὲ κλυτὸν ἠπὶ μῆδος. ἢ ὁ μὲν Πάυλος, παρ' ὀνο-
 ματι μόνῳ προσέειπεν. ἡ δὲ αὐτῷ καταδύ-
 κης ὁ οὐνερος σηματικὸς, ὁρῶντος ἢ κτ' ἰσ-
 τῶν, ὅτι ἡ δὲ ὁ Νίχων κλυτὸς.

Περὶ νεκρῶν καὶ αἰ-
 δείπνων. τῷ.

Τὰ ἐν νεκροῖς ἔτι αἰδείπνοις ὄναρ
 πρῶτον πῶν, οὐτε ἰδεῖν, οὐτε φαγεῖν
 ἀγαθόν, οὐτε αἰδείπνειν. νοσοῦντι μὲν
 γὰρ, ὄλεθρον μαντεύεται. ἐρωμένων δὲ, γά-
 ναλον πῶς ἦν οἰκίῳ καταγορεύει. ὁ Σύ-
 ρος ἔδοξε παρὰ δεξιῶν αἰδείπνον ὄναρ
 εἶναι, ἔτι οὐκ εἰς μακρὰ, κατὰ τὴν τὸν
 δεξιῶν. ὡς αὐτὸ ἢ ὅτι τὸ παλαιὸν πᾶ-
 λιν ἠδὲ θεράπων ὄναρ, ἀπέθηκε τὸν πα-
 ῖοντα θανάτω.

Περὶ ἀναβιώσεως. τῷ.

Σκοπὴν ἢ ἢ ὅτι τὸ δοκίοντα ἀποθνήσκον
 χεῖ, μὴ ποτε ἀναβίω νομίσαι. πῶς ἔπει-
 γὰρ τὸ ἄπο τὸ θανάτου σηματικὸν γίνεται.

dare, atq; somnium quidem sic habebat.
 Narrat autem quod, cum somniorum in-
 terpretes in Alexandria ipsum iudicare
 nō possent, dubius homo quidam som-
 nium significaret, supplicauerit Serapidi,
 ut ipsi ænigma interpretaretur. Et sanè
 visus est sibi, Serapin ipsi dicere, non e-
 runt tibi filij: qui enim apochen exhib-
 uerit, vsuram non accipit. Appellatur au-
 tem Græcis omnis partus ac prognatus
 filius τῶνος, qua voce etiam vsura signifi-
 catur. Memineris autem quod gratioso-
 rum nominum inconstantes sunt successus
 & etymologia, si non etiam ea qui-
 bus imposta sunt nomina, in idem ver-
 gant. Quare non nominis solum etymo-
 logiam, sed eius qui in somnis nomina-
 tur actum ac statum etiam respicere oportet.
 Velut, Paulus Iurisperitus litrem ha-
 bens coram Imperatore, visus est sibi Ni-
 conem quendam, hoc est victorem ap-
 pellatum, ipsi adesse ac patrocinari. Erat
 autem Nicon olim coram Imperatore in
 causa quadam condemnatus. Et Paulus
 quidem æominis solum animaduersionem
 habuit. Verum somnium ipsi con-
 demnationis significatiuum erat, rectè &
 iuxta rationem, quia erat etiam Nicon
 victus ac condemnatus.

De mortuorum cænis ac epulis
 funebribus. C A P. 83.

Quæ in mortuorum cænis funebri-
 busque epulis, quibusdam apponit-
 ur, neque videre, neque comedere bonū
 est, neque etiam epulum funebre appo-
 nere. Egrotanti enim mortem prælagit,
 sanis verò alicuius familiaris interitum
 prædicat. Syrus visus est sibi, funebre e-
 pulum hero apponere, & non ita longè post
 dominum sepeliuit. Quemadmodum &
 qui à patrono rursus liberatus ac manu-
 missus, sibi in somnis videbatur, patro-
 num per mortem amisit.

De Reuiuiscendo. C A P. 84.

Quin & in his qui sibi mori videntur,
 considerare oportet, an reuiuiscere
 aliquis se putet. Non enim amplius ea
 quæ per mortem significantur eueniunt.
 Leonas

Leonas Syrus luctator decertaturus Ro-
 mæ certamen, visus est sibi mortuus esse
 & efferrī, verum aliptam quendam siue
 victorem obuiam ipsi factum, indignari
 aduersus efferentes, quod confestim &
 nimis festinabundè ipsum efferrent, pos-
 se enim ipsum reuiuiscere. Deinde o-
 leo calido aclanis ipsum circa pectus il-
 leuisset, rursus viuentem ipsum fecisse.
 Hic feliciter decertauit, & illustrem lu-
 ctam perfecit. Iamiam verò coronandus,
 prohibitus est ab Alipta, proponente ac
 obiciente coronæ lucellum: accepto e-
 nim argento non permisit ipsum pro
 corona luctantem decertare. Menander
 Smyrnæus, ad olympia proficiscens visus
 est sibi, in stadio in olympiis sepultus es-
 se, & olympij certaminis victor euasit.
 Quæcunque mortuo dicantur, ea neque
 dare mortuo, neque accipere, à mortuo
 bonum est. Aut enim ipsi qui somnium,
 aut alicui ex cognatis eius, mortem
 prædicat. Accipere autem omnia & si-
 mul & singularim à mortuo, condu-
 cit, maximè cibos, & argentum, & ves-
 tes, & vasa.

De Malis, & bonis in corpore.

C A P. 85.

Quæcunque mala ac bona circa cor-
 pus, non tota, sed ex dimidio viden-
 tur, & bona & mala minora faciunt.
 Velut, Diognosti vxor visa est sibi, in
 dextra solum gena barbam habere, &
 cum significet somnium omnibus mu-
 lieribus non innuptis, neque liberis ca-
 rentibus: insuperque non gestantibus
 vterum, viduitatem, contigit vt ipsa,
 neque cum viro esset, neque tamen ipso
 spoliata esset, sed multo tempore do-
 mum asseruaret relicta in patria, viro a-
 pud externos populos peregrinante. Nihil
 autem refert, siue mulier barbam
 habere sibi videatur, siue viri pudenda,
 siue vestitum, aut ronsuram, aut aliud
 quid virile habere sibi videatur, eadem

Λεωνάς ὁ Σύρος ὁ παλαστής, ἐν ἡλίαν ἀγωνί-
 ασαι τὸν ἐν Ρώμῃ ἀγῶνα, ἔδοξε τὸν θάνατον
 ἐκφέρειν, σωματικῶς αὐτῷ πᾶσι
 ἀγῶνι, χαλεπῶς αὐτὸς τοῖς ἐκφέρον-
 τας, ὅτι τὰς ἡμέρας ἢ κενοκασιδίας αὐτὸν ἐκφέ-
 ροιεν, δυνάσται γὰρ αὐτὸν ἀναβίωνται. ἔπειτα
 ἤρῳ θερμῶ ἔλεος χριστῶμενον κτ' ἐν
 στήθῳ, ποίησαι αὐτὸν ἀναβίωνται. ὡς δὲ θῆ-
 κέρησε παρὰ ἀγῶνι ἐπιφανῶς παλαστής, ἐν ἡ-
 λίαν δὲ στεφανοῦσαι, ἐκωλύθη αὐτὸς τὸ ἀ-
 λείπειν. ἐπιφανῶς ἐκέρησε τὴν ἐργασίαν τὴν
 στεφανοῦ λαβῶν γὰρ ἀργύριον, ὡς εἶπεν αὐ-
 τὸν αὐτὸ τὸ στεφανοῦ παλαστής ἀγῶνιστά-
 σαι. Μένανδρος ὁ Συμυρναῖος εἰς τὰ ὄλυμ-
 πια ἀποθνήσκων, ἔδοξεν ἐν τῷ σταδίῳ παρὰ ἐν
 ὄλυμπος καταγορεύειν, ἢ ἔφητο ὄλυμ-
 πονικῆς. ὅσα νεκρῶ σιωπῶνται, ταῦτα οὐτε
 δοῦναι νεκρῶ, οὐτε αἰδέσθαι νεκρῶ λαβεῖν ἀ-
 γαθόν, ἢ γὰρ αὐτῷ παρὰ ἰδῶναι, ἢ ἠνί ἦν τὸ
 ἰδῶντος ὄλεθρος γίνεται, ἦν δὲ ἄλλων ἐν οὐ-
 δένι νεκρῶ ἀδοῦναι συμφέρειν. λαβεῖν δὲ
 πάντα ἔοικε ἢ κτ' ἐν αἰδέσθαι νεκρῶ, συμ-
 φέρειν, μάλιστα δὲ ἔσθαι, ἢ ἀργύριον, καὶ
 ἱμάτια, ἢ σκεῦη.

Περὶ κακῶν, καὶ ἀγαθῶν ἦν
 ἐν τῷ σώματι. πῶ.

Οσα ἦν κακῶν ἢ ὅσα τὸ ἀγαθόν ἦν
 αὐτῷ τὸ σῶμα βλέπειν, οὐκ ὅλα,
 ἀλλ' ἐξ ἡμισίας βλέπειται, ἢ τὰ ἀγαθὰ ἔ-
 τὴ κακά, ἢ ἴσους ποιεῖ. Οἷον ἢ τὸ Διογένησι
 γυνῆ, ἔδοξεν ἐν τῇ δεξιῇ μόνῃ παρεῖναι, γέ-
 νεον ἔχειν, ἢ σηματικῶς τὸ οὐνερον πᾶσι
 γυναιξὶ τῶν γὰρ μὴ ἀγάμοις μὴτε ἀπένοις,
 ἔπ' ἢ τῶν μὴ ἐν γαστρὶ ἐχούσας χρεῖαν,
 ἀπέβη αὐτῇ μὴτε σὺ τῷ ἀνδρὶ ἔπ', μὴ τε
 μὲν ἀπὸ ἀγαθῶν αὐτῶν. ἀλλὰ πολλὰ χρόνον
 οἰκουρεῖν ἰσχυροφθίσηται ἐν τῇ πατρίδι πα-
 ρεῖ τὴν τὸ ἀνδρὸς ἀποθνήσκον. οὐδὲν ἢ ἀγῶ-
 νιστῶ γυναιξὶ, εἰάν τε πάγκοτα ἔχειν δοκῆ,
 εἰάν τε ἀδύρως ἀδύοια. εἰάν τε σκεῦη ἢ κου-
 ραί, ἢ ἄλλο τι ἀδύρως ἔχειν δοκῆ. τὰ αὐτὰ

γδ ἀποβήσεται. ὁμοίως ἢ ὅτι ἀνδρῶν. ἐδὲν δὲ διαφέρει, ἐὰν τὸ ἔλον τὸ σώμα εἰς γυναικὰ μεταβεβλημένη δόξη, ἐὰν τε μόνον γυναικείῳ φύσει ἔχῃ, ἐὰν τε σολῶν ἢ ὑπόδησον ἢ ἐμπλέγματα γυναικεία. ταῦτα γδ ἀποβήσεται οὐχ ὁμοίᾳ πῶς ἡμιτελεῖσι ἦν ἔργων, ἀλλὰ τῷ Ἐκλιτικῷ ὀνειρῶν τὸ πρῶτον δόξαντος κείρεν. ἦν ἀποβάσεων τὸ κεφάλαιον ἀρεῖν ἔσω σοι ἔργον, ἔπειτα συμπλάσματα ἐπακολουθοῦντα, πειρῶν δὲ δύρισκεν, ἀποτυχῶν δὲ μὴ ἀχθῶν. ὁ Σύρος ὀνειρον ὤλεσεν ἀποβεβηκότα φιλονεικῶν. ἡ δὲ εἰς ὁ ἄνερος. Γυνὴ ἐν γαστρὶ ἔχουσα, ἐδοξε χλῖνα πεποιμένη. ἐμελῆν, εἰ μὲν ἰδέσθαι εἴη ἢ χλῖν, τὸ τεχθῆναι ζῆσιν. ἴσοι γδ οἱ χλῖνες ἢ ἐν γαστρὶ ἀναστροφόμενοι. εἰ δὲ μὴ, εἰ μὲν δὴλυ εἴη, ζῆσιν μὲν, ἐταμεῖον δὲ χηρῶσαι βίῳ, εἴτε τὸ ἀεκαλλῆς ἦν χλῖνων. εἰ δὲ ἀρρεν, μὴ ζῆν. ὅτι εἴη ὁ μὲν χλῖν, στεφανόποις, ὁ δὲ ἀδραπὸς, χλῖνός τις. τὰ δὲ μὴ ἐν τῷ αὐτῷ γένει ἢ τῷ αὐτῷ εἶδει, ταῦτα ἐναντία πρὸς ἀναστροφῶν παίδων. ὁ δὲ, εἴπευ ἀρρεν τεχθῆναι, ἐν ὕδατι τεθῆναι, εἰ μὴ οὐ πατήρ ἢ πατήρ ὁ χλῖν ἢ ἐν ὕδατι, ἀλλὰ ἀπέθνηκε μὲν, ἢ μὴ μύελοι ἦσαν αὐτῷ εἰ θανάτου, ἀξίον ἢ ἐκκαλεῖν τῷ κριναί, ὅτι μὴ εἴπεν ὕδατι τὸν πατέρα τεθνήξασθαι, εἰ δὲ ἐδῶ μὲν ὀλιγοχρόνιον ἦν ἔσθαι, συνέπεσε δὲ αὐτῷ τὸ ἐν ὕδατι ἀποθανεῖν, αὐτῶντος ἢ ἢ κρις. ἔπειτα τὸ μὴ διακρίνασθαι πότερον ἀρρεν ἢ δὴλυ τεπέκε, καὶ λόγον ἐγγυετο ἔνεστι μὲν γδ ἀρρενα εἶναι τὸν χλῖνα, ἔνεστι δὲ ἢ δὴλυ.

Περὶ τῶν πόσων χρόνων ἀποβαίνοισιν οἱ ἄνεροι. τῷ 5.

Πρὸς δὲ τοῖς ἀποβήσασθαι πόσων χρόνων οἱ ἄνεροι ἀποβαίνοισιν, εἴποις αὐτῶν ταῦτα ὅσα ἦν ὄντων ἐν ὠλεσμένοις γίνεται χρόνοις, ταῦτα ἢ ἐν πῶς ὕπνοις ἐρεθίζονται, ἐν πῶς αὐτοῖς ἀποβαίνοισιν χρόνοις, ἀγῶνες, ἢ πανηγύρις, ἢ ἀρχιερεῖς, ἢ στρατηγοί,

enim euenient. Similiter & in viris. Nihil enim refert, siue totum corpus in mulierem transfmutatum esse sibi videantur, siue solam muliebrem naturam habere, siue vestitum, aut calciatum, aut implicamenta muliebria. Hæc enim euenient, non similiter semiperfectis operibus, nec somnio Cilicis, qui sibi videbatur ouem tendere vique ad medietatem. Porro euentuum summam & caput inuenire tibi curæ sit, & consequentes accessiones conare quidem inuenire, verum successu destitutus ne doleas, neque tristeris. Syrus somnium proposuit contentioſi euentus. Somnium autem huiusmodi erat. Mulier vterum gerens, visa est sibi anterem peperisse, iudicatum est, si quidem sacerdotis vxor fuerit, partus viuet. Sacri enim sunt anseres, & in templis diuerſantur. Si verò non, si quidem puella fuerit, victuram quidem, sed meretriciam vitam instituturam esse, propter eximiam anserum pulchritudinem si verò masculis, nõ victurum esse, quia anser solidos & planos pedes, homo verò filios. Quæ verò non eiusdem generis, aut eiusdem speciei sunt, ea contraria ad filiorum educationem existunt. Alius duxit, masculum genitum in aqua periturum esse. Si quidem igitur non penitus & omnino anser in aqua esset, sed solum ipsi immoreretur, & non infinitæ essent ipsi mortis, merito reprehenderetur somnij interpretes, quòd non dixit puerum in aqua moriturum esse. Si verò oportebat quidem breuis vitæ ipsum nasci, concidit autem ipsi, quòd in aqua periturus esset, sufficiens & ex abundanti hæc iudicatio erat. Etenim nõ discernere vtrum mas an fœmina in lucem proditus esset, rationabiliter contingit, possibile est enim & masculum & fœminam anserem esse.

Quanto tempore somnia eueniant. CAP. 86.

Ceterum his qui interrogant quanto tempore somnia eueniant, merito sic respondebis: Quæcunque in definitis temporibus sunt ex rebus quæ existunt, ea etiam in somniis visa, in iisdem temporibus eueniunt, velut certamina, cõuentus, magistratus, & exercituum duces,

& similia. Quæcunque verò ex rebus existentibus, in indeterminatis & non fixis temporibus sunt, in determinatè etiam eueniunt, velut concubitus, & cibi, & excretiones, & præexcretiones, & his conferentia, exceptis animalibus. Hæc enim quanto tempore gignuntur, hoc ex, quòd in vtero gestantur, tantò etiam eueniunt. Insuper dij, & reges, & parentes, & domini, non in determinatis temporibus eueniunt. Accipies autem moderatos euentus & tempora, ex adiacentibus singulis eorum quæ videntur, aut ab ipsis expectationibus. Ridiculum enim fuerit ei qui de crastino timet aut sperat, & somnium vidit, in anni horas futura iudicare.

Amplius autem & quorum inuentio ad dies exposita est, diebus eueniunt, quorum verò diurnior, longiori tempore. Et quæ à longè videntur, velut quæ circa cœlum, propter distantiam serius eueniunt. Quin & hoc obseruabis, quòd & bona & mala somnia, magnis quidem viris, aut mulieribus, magna & bona & mala inducunt. Mediocribus verò, mediocria, pauperibus & inopibus, penitus parua, & maximè bona somnia. Nam & hoc verisimilitudinè habet, cum hi etiam quodcunque obtigit arripiunt, bonique consulunt, & valde lætantur. Rectè itaque Callimachus hoc habet:

Semper enim paruis parua dedere Dei.

Hæc quidem igitur ò filii abundè ac minimè defectuosè habent, omnibus dubiis in arte interpretandi somnia solatis, atque ita supinis iacentibus ac facillè cognobilibus tibi futuris. Nosti autem quòd non somniorum euentus tibi referre mihi propositum erat, sed segregatim ad vnamquamque questionem solutiones contrahere ac congregare. Euentus autem singulorum exempli gratia sunt adiecti. Porro historie gratia, quòd possis minori labore exercitationibus vtri, collectis quàm plurimis somniis quomodo euenerunt, conabor tibi alium adhuc librum facere.

ἔπειτα ὁμοίᾳ. ὅσα δὲ ἦν ὄντων ἐν ὠλεσμένοις ἢ μὴ πεπηγῶν χρόνοις γίνεται, ἀολεσῶν ἢ ἀποβαίνοισιν, ὡς σιωπῶν, ἢ ἔσθαι, ἢ ἐκκρίσεως, ἔπειτα ἀποβήσασθαι, ἢ τὰ σιωπῶντα πύλοισι, χροῖσι ζῶντων. ταῦτα γδ δι' ὅσου χρόνου γίνονται, πυνέτω ὅσα κωφορεῖται, ποσούτω ἢ ἀποβαίνοισιν. ἐπὶ θεοῖς, ἢ βασιλείς, ἢ γενεῖς, ἢ δεσπότης, οὐκ ἐν ὠλεσμένοις ἀποβαίνοισιν χρόνοις. λαμβάνει δὲ σύμμετρα τὰ ἀποτελέσματα, ἢ πῶς χρόνοις ἐκ ἦν ἀποβήσασθαι ἐκαστοῖς ἦν ὀνειρῶν, ἢ ἐξ αὐτῶν ἦν ἀποβήσασθαι. γὰρ οὐκ ἐπὶ αὐτῶν, τῶν ἀποβήσασθαι φοβουμένων ἢ ὑπὸ τῶν ἢ ἰδόντων ἄνερον, τὰ εἰς ὥρας ἐσθῆρας κρινῶν.

Ἐπὶ ἢ ἀν ἀποβήσασθαι ὅταν ἢ ὀνειροῖς, ἢ μέρους ἀποβαίνοισιν, ὡς δὲ χρόνους, ἢ χροῖσι πλείονι. ἢ τὰ μακρότερον ὀνειρῶν, ὡς τὰ περὶ τὸν οὐρανὸν εἶναι τὸ ἀποβήσασθαι, βεβαίον ἀποβαίνοισιν. Ἐπὶ ἢ τῶν, οἱ ἀγαθοὶ ἢ οἱ κακοὶ ὀνειροῖς, πῶς μὲν μεγάλοι ἀποβήσασθαι ἢ γυναιξί, μεγάλα ἢ τὰ ἀγαθὰ ποιοῦσι. πῶς δὲ μετέωροι, μετέωρα, πῶς δὲ ἀπόροις, μικρὰ παντελῶς, ἢ μάλιστα οἱ ἀγαθοί. ἔπειτα εἰκότως. Ἐπειδὴ οὗτοι ἢ τὸν πῶν λαθόντες, ἀγαθῶν ἢ ὑποχρησσοῦνται. ὀνειρῶν γὰρ ἢ τὸν Καλλιμάχου ἔχῃ, τῷ

Αἰεὶ πῶς μικροῖς μικρὰ διδοῦσι θεοί.

Ταῦτα μὲν ὡς τέκνον ἰκανῶς καὶ ἀνεδέως ἔχῃ, πάντων ἦν ἐν ὀνειροκρίσει ἀποβήσασθαι λευκῶν, ἢ οὕτως ὑπὸν κειμένων ἔπειτα διεπληρώσαντες ἔσθῆρας. ἔπειτα ὅτι οὐκ ὀνειρῶν ἀποβήσασθαι λέγειν ἢ τὸ ἀποβήσασθαι μοι ἢ ἀλλὰ ἀποβήσασθαι κατ' ἕκαστον ζήτημα τὰς ὀνειρῶν σιωπῶν. αἱ δὲ ἀποβήσασθαι ἕκαστων, ἀποβήσασθαι εἰς ὑπόδηγμα. ἰσοεῖας δὲ ἔνεκα ὅπως ἔχῃ ἀποβήσασθαι τῶν τελεῶν χροῖσι, πειρασσοῦνται σιωπῶν ὡς πλείους ἀποβήσασθαι ὀνειροῖς, ἄλλο ἢ βιβλίον ποιήσω.

αφίσταται ἐσημαίνε. τὸ δὲ ἔξωθεν πῆγμα
πὺ λοιπὰ τὸ ἄσπετος λῦ.

Ἐδοξε πρὸς λιβατωτῶν τὸν παροικτὸν ἐκ-
μαύσειν αὐτῷ· ἀσπετίας ἐάλω, ἐπίδη δὲ τοῖς
θεοῖς πρῶτον, ὅσα ἔξυβελιν. ἢ δὲ ὀδμή,
τὸ μὴ λαθεῖν αὐτὸν ἐσημαίνε.

Ἐδοξε πρὸς περιμμένον ὕδρον οἰνῆσι πῆ-
νειν, ἐτύχε δὲ αὐτῶν δίκην οὔσα, ἔεφθυγε
φόνου γραφῶν· ἐάλω, καὶ τῆς κεφαλῆς ἀφ-
ρέθη. λῦ γὰρ οὔτε σωθῆς, οὔτε ὅλως πόσημον
τὸ ποτόν. ἔμῃται δὲ κριτῶν παρῶν ἕως
τῶ λευκῶν, ἰαμῶν τὸ γὰρ ἔπινεν. ἕως
κριτῶ πίνω, ὅπερ ὅτι δικαστῶ, εἰς ὀλέθρον
κρίσει.

Ἐδοξε πρὸς Χαίρον τὸν παρῶν τὸν ἐν τῇ
ἑοίᾳ γαρονεῖαι αἶμα· μέγα μὲν ἔσχε ὅτι
τε πιστεύειν, ἀλλ' οὐκ ἔσχε ὅπως ἀποβαῖν ἰσο-
ρήσασθαι. αἶμα ἀνήγεικεν ὅτι δέκα ἔτη. οὐ
μὲν γὰρ ἀπέθανεν. ὅσα ἦν εἰδος, δὲ τὸ ἀ-
θανάτων ἔτι τὸν ποταμῶν.

Ἐδοξε πρὸς ἐν Νεμέᾳ ἀγωνίζεσθαι ἀνδρῶν
πάλῳ, καὶ νικᾶν, καὶ στεφανοῦσθαι. ἐτύχε
δὲ δίκην οὔσα παρῶν ἀγροῦ, ἐν ᾧ παμμέγε-
θες ἦν ἔλος· καὶ δὴ οὐκ ἔμελλε τὰ τῶ εἰδοῦς
λόγῳ, δὲ τὸ σελίνῳ τῶ ἐν Νεμέᾳ τοῖς νι-
κῶντας στεφανοῦσθαι.

Ἐδοξε πρὸς ἐν τῇ τύλῃ πυροῖς ἔχον αὐτῷ
καρφῶν. ἦν αὐτῶν γυνὴ, ἦν δὲ μισθῶ πο-
τῶ συλλαβοῦσα παρῶν, οὐκ ἔμελλε τῶ ἔπις
εἰναι ἡμιόβη, παρῶν ἀρρῆνα ἐγγύησεν. ἢ
μὲν γὰρ τύλη, πλὴν γυναικῶς τικεῖν ἐσημαίνε,
οἱ δὲ πυροί, ἀρρῆν ἀσπῆμα.

Ἡ ὕστατος πρὸς τῶ ἀσκληπιῶ, εἰ δὲ τὸ ἔ-
τος ἀσπῆσι ἦτο, εὐσπῆ αὐτῶν δὲ κρυφῶνα.
ἐπειδὴ δὲ ἀσκληπιῶν ἡμέρας, ἦ ὕστατος πάλιν τῶ
ἀσκληπιῶ, ἔε μὴ ὀφθαλμιάσθαι, ἔπερον
δὲ κρυφῶνα εὐσπῆ. καὶ δὴ καὶ εἰς νυκτῶς ἔδοξε
λέγειν αὐτῶ τὸν ἀσκληπιῶ, εἰς μοῖ δὲ κρυφῶν
ἀρκεῖ. ἀσπῆς μὲν οὐκ ἔμεινε. ὀφθαλμιάσθαι
δὲ ἰσχυρῶς, ὅτι γὰρ μὴ ἀρχὴ ἀρκυμῆμος ὁ
θεός, τὸ ἔπερον ἀπῶσθαι.

Ἐδοξε πρὸς φθίνων γραφῆν ἀδικημάτων,
πὺ γράμματῶ ἔε τὰ δικημάτων ἀπολωλέ-
ται· ἔε τῆ ὕστερα εἰσαχθείσης τῆς δίκης,

sunt significabat. Externa autem compa-
ges, reliqua corporis membra erant. 4.

Vifus est sibi quis, culum suum thure
extergere, impietatis damnatus est. Nam
id quo Deos colimus, ille contumelia af-
fecit, odor autem iudicium fuit, rem non
fore occultam. 5.

Vifus est sibi quis, contritum liquidum
finapi bibere, lis ipsi intendebatur, & ca-
dis accusatus, damnatus est ac capite ple-
xus. Erat enim neque confuctus, neque
omnino potabilis potus & sanè prius di-
iudicatus ab eo quod dici solet Quis vn-
quam finapi bibit? A iudice igitur ad
mortem damnatus. 6.

Vifus est sibi quis Xanthum fluvium
Troianæ regionis sanguinem factum esse:
magnum quidem & vix credibile id e-
rat, sed tamen sic aliquando accidisse le-
gitimus. Sanguinem is per integrum de-
cennium reiecit, non tamen mortuus
est, quod & verisimile erat quod immor-
talis fluvius existat. 7.

Vifus est sibi quis, in Nemea vitorum
luctam decertare, & vincere, & coronari.
Lis erat ipsi de agro in quo maxima in-
erat palus: & sanè victor euasit iuxta vi-
sionis rationem, propterea quod victores
in Nemea apio coronantur. 8.

Vifus est sibi quis, in puluinari triticū
pro tomento habere. Erat ipsi vxor quæ
nunquam antea conceperat, ea hoc ipso
anno grauida facta puerum masculum
perperit. Nam puluinar vxorem paritu-
ram esse significabat, triticum verò mas-
culum semen. 9.

Quidam Aesculapio gallum se oblatu-
rum esse uouit, si per annum à morbis li-
ber maneret. Deinde paucis diebus inter-
icctis, rursus Aesculapio uouit alterum
adhuc gallum, si non lippitudine vexare-
tur. Et sanè in noctem vifus est sibi, Aes-
culapium ipsi dicere, vnus gallus mihi
sufficit. A morbis igitur liber permansit,
sed lippitudine fortiter vexatus est. Vno
enim voto contentus Deus, alterum re-
nuit. 10.

Vifus est sibi quis iniuriarum accu-
satus, literas ac libellos iustificationis
suar perdidisse, & sequenti die lite intenta

ab omnibus actionibus liberatus est, at-
que hoc erat quod somnium ipsi signifi-
cabat. Nimirum remissis actionibus, non
amplius opus fore libellis iustificatio-
nis. 11.

Vifus est sibi quis, à luna lucernam ac-
cendere, cæcus factus est: vnde enim im-
possibile erat accipere, inde lumen acci-
piebat. Et aliàs aiunt lunam proprium
lumen non habere. 12.

Vifa est sibi fœmina quædam, in luna
tres proprias imagines videre, peperit
tergeminas puellas, quæ eo ipso mense
perierunt. Erat enim imagines ipsæ puel-
læ, vnus autem continebat ipsas circulus,
Nam in vna pellicula secunda appellata
aiunt medici contineri infantes ac fœtus
in vtero materno. Non vixerunt autem
longiori tempore, propter lunam. 13.

Vifus est sibi luctator quidam de iudi-
cio sollicitus, Aesculapium iudicem esse,
& profectus cum aliis adolescentibus, ante
eductionem luctatorum ad certamen, à
Deo reprobatus esse, & sanè ante certa-
men mortuus est. Deus enim non certa-
minis, sed magis vitæ, iudex esse creditur.
Merito igitur ipsum eiecit. 14.

Vifus est sibi quis, in luna suam faciem
videre, peregrè profectus est in lon-
quas regiones, & plurimum tempus er-
rabundus apud exteros transiegit. Perpe-
tuus enim lunæ morus, ipsum similiter
diuagaturum esse indicabat. 15.

Vifus est sibi quis, ferreum pudendum
habere, natus est ipsi filius, à quo occisus
est. Ferrum enim à rubigine, quæ ex ipso
nascitur consumitur. 16.

Vifus est sibi quis nauclerus, in beato-
rum insulis esse, ac inibi ab heroibus dete-
neri, & postea à superueniente Aga-
memnoni liberari. In coastam seruitu-
tem illapsus, ab imperatoris procurato-
ribus detentus est. Postea cum Rege collo-
quutus, è seruitute liberatus est. 17.

Vifus est sibi quis à domo sua peregre
profectus, clauem domus perdidisse: re-
uersus reperit filiam corruptam. Quo-
dammodo enim dicebat ipsi somnium,
res domi non aded in tuto esse. 18.

Vifus est sibi quis, ex capite suo oleam
enatam esse: fortiter philosophiæ studia
sectatus est, & doctrina ac exercitatione
consequenter vifus. Semper virens enim

ἀφείθη ἡβὴ ἐκ κλημάτων, καὶ τὸ ἐν ἄεσι ὄσφ
ἐσημαίνε αὐτῶ τὸ ὄσφ. ἀφείθη ἡβὴ ἐγ-
κλημάτων, μικρῆ δὲ θέσται ἡβὴ δικημάτων
των. 11.

Ἐδοξε πρὸς ἀπὸ τῶν σελήνης λύχρον ἀπῆν,
τυφλὸς ἐγγύεθ· ὅθεν γὰρ οὐκ ἠδύνατο ἀπῆν,
οὐκ ἔμελλε ἐλάμβανε τὸ φῶς. ἄλλως τε καὶ
πλὴν σελήνῳ φαίνε οὐκ ἔχον ἴδιον φῶς. 12.

Ἐδοξε πρὸς γυνὴ ἐν τῇ σελήνῳ τρεῖς ὄσφ
εἰκόνας ἰδίας, ἐγγύησε τρεῖς θυγατέρας, καὶ
τὰς τρεῖς αὐτῶ τῶ μὲν ἀπέθανον, ἦσαν γὰρ
αἱ εἰκόνας τὰ τέκνα, εἰς δὲ παρῶν αὐ-
τῶ κύκλῳ. ποιδῶν ἐν ἐνὶ χειρὶ ὡς λέ-
γεται ἰαβῶν παρῶν, παρῶν τῶ βρέφῃ
ἔζησε δὲ οὐκ ἔμελλε, δὲ τὸ σελήνῳ. 13.

Ἐδοξε πρὸς παλαιστῆς παρῶν τῆς κρίσεως
προφῶν, τὸν ἀσκληπιῶν κριτῶν ἔτι, ἔε
παροδῶν αἶμα τοῖς ἄλλοις παρῶν, ἐν πα-
ροδῶν. ἕως τῶ θεοῦ ἐκκεκρίσθαι· καὶ δὴ
παρῶν ἀγῶνι ἀπέθανε. ὁ γὰρ θεός, οὐ τῶ
ἀγῶνι, ἀλλὰ τῶ ζῆν μᾶλλον κερτῆς νομί-
ζεται ἔτι, ἐξέλεγε αὐτῶ αὐτῶν. 14.

Ἐδοξε πρὸς ἐν τῇ σελήνῳ τὸ εἰναι παρῶν
σπῶν ἰδῆν, ἀπέθανε μακρῶν ἀποδημίῳ,
ἔε πῶν πλείων χρόνῳ, ἐν δὴ ἔε ἐπιτεία δὴ-
γε. τὸ γὰρ ἀεικνήτων τῆς σελήνης, ἐγγύε συμ-
παρῶν αὐτῶν. 15.

Ἐδοξε πρὸς σιδηροῦ ἀσπῆν ἔχον, ἐγγύεθ
αὐτῶ ἦν, ὅφ οὐκ ἀνῆρέθη. καὶ γὰρ ὁ σιδηρός
ἕως τῶ ἐξ αὐτῶ ἰοδ ἡμιόβη, φέρεται. 16.

Ἐδοξε πρὸς ναύκληρος ἐν μακρῶν νήσοις
ἔτι, ἔε ἕως ἡρώων κατέχευται, ἐπειδὴ
ἦτον τὸν ἀγαμέμνονα, ἀπολωλεν αὐτῶν.
ἀκαρτεία παρῶν ἕως τῶ ὄσφ, ὅφ ἔπινε τῶ
αὐτοκρῆτος, κατέχευται. ἐπειτα ἐν τῶν τῶ
βασιλῆ, ἀφείθη τῆς ἀκαρτείας. 17.

Ἐδοξε πρὸς ἀποδημίῳ τῆς οἰκίας, πλὴν
κατέχευ τῶ οἰκίῳ ἀπολωλεν αὐτῶν ἀνακο-
μαθείς, ὅφ πλὴν θυγατέρας ἐφθαρμένῳ.
ἔπιν τῶ πῶ ἀεγῆ αὐτῶ τὸ ὄσφ, οὐκ εἴ-
ναι ἐν ἀσπῆσι τὰ οἰκίῳ. 18.

Ἐδοξε πρὸς ἐκ τῶ κεφαλῆς αὐτῶ ἡβῶν πεφυ-
κῆναι· ἐφιλοσόφησε ὀδῶν, καὶ τῶ λόγῳ τῆ
ἀσπῆσι χρησιμῶν ἀκαρτείας. ἔε γὰρ ἀκαρτείας

τὸ φυτόν, ἢ σερῶν, καὶ τῆ Ἀθηνᾶ ἀρακεί-
μδρον. φρόνησις δὲ εἶ) νομίζεται ἢ θεός. ιβ'.

Ἐδοξε πρὸς σωματικὴν τῆ ἡλίου καὶ τῆ σελήνης συνβέχην ἀπηξασθαι, καὶ οὕτως ὁ, τε ἡλῖος καὶ ἡ σελήνη ἀλλήλους, ἐβλεπον αὐτὸν μετ' ἑαυτῶν ὄντα ἢ κρεμάμδρον. κ'.

Ἐδοξε πρὸς τὸν δοῦλον αὐτοῦ, ὃν μάλιτα καθ' ἑαυτὸν πρὸς ἄλλοις ἐπιμα φανόν γερονταί, πῶς ὃν καθ' ἑαυτὸν λαμπρήσασθαι. τυφλὸς ἐγγύεσθαι, καὶ ὑπὸ τῷ δούλῳ κείνῳ ἐχρησάζωγασθαι, καὶ πύτυρον ἔσθαι, δι' οὗ κείνου τὸ φῶς ἐβλεπεν. καδ.

Ἐδοξε πρὸς ὅτι κύκλῳ πελοπιδος διαπλεῖν πέλαγος μέγας. φθύγων ἀδικημάτων γεφυρωθῆναι, ἐάλω καὶ εἰς ἦσπον κειπιδικασθῆναι. τὸ γὰρ καθ' ἑαυτὸν ἰὼν αὐτὸν καθ' ἑαυτὸν, καὶ κύκλος τὸ γῆμα τῆ ἦσπον. κβ'.

Ἐδοξε πρὸς τὸ ἑαυτὸ παρδίων ἀποδῆρῆναι ἢ πῶς ἀσπῶν τῆ ὑπερῶν τὸ παρδίων αὐτοῦ εἰς πῶς ἀσπῶν πῶς, ἐπὶ γῆ. καὶ γὰρ ἀπὸ νεκρῶν ἀσπῶν ὁ ἀσπῶς γίνεται, ἢ ὄντος ὅτι δεικνύσθαι. κγ'.

Ἐδοξε πρὸς τὸ οὐρανὸν ἀστέρας διαπεσεῖν, καὶ ἄλλον χαμάθην ἀστέρα, εἰς τὸν οὐρανὸν ἀραβῆσθαι. ὅσα ἰὼ οὐκείης πρὸς, ἔπειτα ὁ δεασπῶς αὐτοῦ ἀπέθανεν. ἡγεμόνος τῆ ἡγεμόνος τε καὶ ἀδελφῶς εἶ), ὅπως παρδία τῷ παρδίου δεασπῶν, ὃ κατ' ἀνάγκην ἐδούλωσεν, ὁ δὲ οὐ πῶς ἀσπῶν, ἐσήμασθαι τὸν ἀποθανόντα, ὁ δὲ εἰς οὐρανὸν ἀνῶν, πῶν ἐποφύμδρον καὶ δεασπῶν αὐτῶν. κδ'.

Ἐδοξε πρὸς εἰς χοϊνικὰ μέγαν, ἐάλω ἀδελφῆ ἑαυτοῦ μεγάνδρος. μετ' ἑαυτὸν γὰρ ἡ χοϊνίς. τὸ δὲ μετ' ἑαυτὸν, νόμος ἔοικε. ἔσπον οὐ πῶ παρδίου. καθ' ἑαυτὸν τὰ γενεομοσμένα κοινή πρὸς ἑλλησι παρδίου. κε'.

Ἐδοξε πρὸς ἐρωμένην ἑαυτοῦ ἐρατὴ ἐν σαμνίῳ ὄσρακινῳ χαμαρδύλῳ. καὶ ἀπέθανεν ἡ ἐρωμένη αὐτοῦ, σφαγῆσθαι ὑπὸ δούλου δημοσίου. σάκων δὲ γὰρ εἰκότως ἐσήμασθαι τῆ ζωῆς, τὸ εἶ) ἐν τῷ ὄσρακινῳ σάκῳ. ὅτι δημοσίου δὲ, ἐπὶ καὶ τὸ σαμνίον δημοσίου, ἢ πῶς ὑπερῶν. κς'.

Ἐδοξε πρὸς τὸ ὄνομα τοῦ Σαρᾶπιδος

est planta, & solida, & Mineræ dicata. Ipsa autem dea sapientia esse putatur. 19. Visus est sibi quis, cum sole exoriri, & cum luna pariter currere: strangularis est, atque sic & sol & luna exorientes, videbant ipsum sublimem ac pendentē. 20.

Visus est sibi quis, seruum suum quem præ aliis multi faciebar, facem factum esse, eius generis quæ pharus appellatur. Cæcus factus est, & à seruo manu ducebatur, atque hoc modo perillum lucem videbat. 21.

Visus est sibi quis, in tripodis circulo magnum mare pernavigare: iniuriarum criminis accusatus, conuictus, & in insulam relegatus est. Nam quod ipsum continebatur, alluebatur, & circulus figura infula erat. 22.

Visus est sibi quis, proprium filium excoriare, & vitem facere, postmodum filius ipse in fluuium illapsum suffocatus est. Etenim à mortuis carnibus detractis coriis vites fiunt, quibus liquores excipi solent. 23.

Visus est sibi quis, stellam è cælo decidere, & aliam stellam à terra in cælum ascendere. Is seruo cuiusdam erat, deinde dominus ipse mortuus est. Arbitratus autem se liberum & sine domino esse, filium reperit prioris heri, cui seruire cogebatur. Stella itaque cadens, mortuum dominum significabat, quæ verò in cælum ascendebar, filium sub cuius dominio rursus seruiturus effect. 24.

Visus est sibi quis, in chœnicem alium exonerare, coitus cum forore sua manifestus factus ac damnatus est. Est enim Chœnix mensura. Mensura autem legi similis est. Quodam igitur modò legem violabat, utpote qui præter leges toti Græciæ communes faciebat. 25.

Visus est sibi quis, amicam suam videre in vrna testacea ardentem. Mortua est amica ipsius occisa à publico seruo. Mortem enim meritò significabat mulieri, quòd in fictili vase esset, à publico autem seruo, quoniam etiam vrna publica est, & omnibus subseruiens. 26.

Visus est sibi quis, nomen Serapidis

æreæ laminæ inscriptum circum collum obligatum, velut lorum gestare: Angina apprehensus in septem diebus mortuus est. Nam terrestris Deus esse putatus est, & eandem cum Plutone rationē habet, & nomen eius septem literas habet, & iuxta quam partem lorum obligatum habebat, iuxta illam egrotans mortuus est. 27.

Visus est sibi quis, focum apud externos vbi degebat, extruere. Mortuus est apud externos vbi ædificauit focum. Erat enim signum totius dissolutionis ac finis focus ipse, quem apud externos extruens finem habiturus erat. 28.

Visus est sibi quis apud externos degens, focum extruere, & pro lapidibus proprios libros luto oblinere, & incutitare, deinde muratò consilio structuram deiecit, & ab ædificando cessasse: ægrotauit morbo maligno, & vbi ad extremum peruenisset seruaturs est. Horum casus manifestas existentes superfluum puto adscribere. 29.

Visus est sibi quis, à muliere quam ex multo tempore nouerat, persecutionem pati, quæ gestiebat ipsi penulas circumnectere, in medio ex commissuris ac futuris dissolutas, & tandem inuitus coactus esse. Hunc amans mulier ipsi inuito nupsit, & post paucos annos morte ipsi adempta est, propterea quòd penulæ essent dissolutæ. 30.

Visa est sibi quadam muliere ægrotans, prægnans esse, iamque ex partu laborare, ac propè tempus pariendi esse. Insuper verò mulierem quandam circa has res nõ inexpertam, attingere ipsam, ac dicere: Nunc quidem non pariet, verum post menses septem puerum edet pulchrum valde & amabilem. Decubuit morbo valde periculoso, vnde non putabar quispam ipsam seruatam iri, & sanè nihil remittente morbo quo sanitatem consequeretur, post septem dies mortua est. Meritò, depositura enim erat onus & curas post septem menses. Verum pulcher puer, mors ipsa erat, quæ amabilior erat & præteligenda, propterea quòd morbos & erumnas vitæ aufert. 31.

Visus est sibi quidam non obscurus,

ἐγγεγραμμένον περίδι χαλκῆ πῶς τὸν σαρᾶ-
χιλον δεσέσθαι * ἀσπῶν * σκυπῆδα. σκυπῆ-
χι ληφθῆς, εἰς ἐπὶ ἡμέρας ἀπέθανεν. καὶ
γὰρ χθόνιος ὁ θεὸς εἶ) γενόμενος, καὶ πῶν αὐ-
τὸν ἐξ ἄλλοιων τῷ Πλούτωνι, καὶ τὸ ὄνομα
αὐτοῦ γραμμάτω ἐπὶ ἐξ ἄλλοιων, ἢ κατ' ὅσον
κατὰ πῶν σκυπῆδα μέρος, κατ' ὅσον τὸ μέ-
ρος νοσήσας ἀπέθανεν. κδ'.

Ἐδοξε πρὸς ὅτι ξένος διαπλεῖων, ἐστὶν οἰκοδομεῖν, ἀπέθανεν ὅτι ξένος, ἔνθα ἢ οἰκοδομήσεν εἰκότως. ἰὼ γὰρ σύμβολον τῆς οἰκῆς καταλύσεως ἢ τῷ τέλος ἢ ἐστὶν. ἰὼ ὅτι ξένος οἰκοδομῆσθαι, ἐδήλων ἔξεν τὸ τέλος. κε'.

Ἐδοξε πρὸς ὅτι ξένος διαπλεῖων, ἐστὶν οἰκοδομεῖν, ἢ αἰτὴ λίθων, καὶ ἰὼ βιβλία τῆ πηλᾶ καθ' ἑαυτὸν, ἔνθα δὲ μεταδόξασθαι αὐτοῦ, κατὰ ὅσον, ἢ παύσασθαι οἰκοδομοῦντα * ὄνοση, πονήσας, καὶ εἰς ἐσθλὸν ἔξεν, ἐσθλῶν. πῶν τὰς αἰτίας φανερὰς ἔσθας, καθ' ἑαυτὸν ἡγεμόνα γραφῆναι. κς'.

Ἐδοξε πρὸς ὑπὸ ζωογράφου ἰὼ ἐκ πολλοῦ ἐγνωσθῆναι διακείσθαι, βουλομένης καθ' ἑαυτὴν αὐτῆ πρὸς λεγεμόνους τῆ ἑσθλῶν φανῆ, * φανήσας μέσσης λεγεμόνους ἐκ τῆ ἑσθλῶν. καὶ τέλος οὐ βουλομένης καταναγκάσθαι, πῶν ἐσθλῶν ἢ ζωῆ, ἐγγύεσθαι αὐτῆ οὐ βουλομένης, ἢ ὄντων ἐπὶ ἀπληθύν αὐτῆ, δὲ τὸ λεγεμόνους * φανήσας. λ'.

Ἐδοξε πρὸς ζωῆ νοσήσας κύναν, ἢ δὴ πῶ ὠδύνην, καὶ ἐγγύε τὸ περὶ εἶ). ἀφ' ἑαυτῆ ἑσθλῶν πῶ αὐτῆ, ἰὼ ἀπὸ μὴ ἀπείρας ἐξ ἄλλοιων πῶ τοιαῦτα φανήσας * [λέγει] ἰὼ μὴ οὐ πῶ εἶ * μτ' δὲ μῦθος ἐπὶ παρδίου καλὸν γέλιον: ἐγγύε ἐν νόσῳ πῶν κενδύωσθαι. ὄντων οὐκ αὐ ὄντων πρὸς αὐτῆ ἑσθλῶν, ἢ μὴ ἡγεμόνους ἑσθλῶν ὡς μὴ τέλος ὑπῆσθαι, μτ' ἐπὶ ἡμέρας ἀπέθανεν. εἰκότως, ἐδήλων γὰρ ἀποθήσασθαι τὸ βάρος ἢ τὰς ἀμυδύνας μτ' πρὸς ἐπὶ μῦθος, τὸ δὲ καλὸν παρδίου εἶον, ἰὼ ὁ θεὸς, ὅς πρὸς ἀρετώτερος ἦν, δὲ τὸ ἀπῶν τῶ νοσήσας καὶ τελευτήσασθαι βίον. λβ'.

Ἐδοξε πρὸς ἑαυτὸν περὶ ἀνῶν, ἀνῶν ἐκ ἀσπῶν

παιδῶν μαγείων μισθῶν τῆς εἰς αὐτὸν ἀδελφείας ἦλθεν, ἕως τε δι' ἀπολείαν τε καὶ χρεῶν πινυμένων, ἑαυτὸν ἐξαγαγὼν ἔβιν. εἰκασίως, ἢ γὰρ αὐτῷ πατρὶ τῆς ἐτέρης ἑταίρας ἐρμια, καὶ ἀρδωμένη * ἀπολείαν κατ' ὄναρ ὡς τε πλὴν ἔρξεν αὐτῷ ἀποροῦσαι * ἢ δὲ τὸ μὴ εἶναι ἄλλο σῶμα ἢ αὐτὸν ἐχρήσατο, ἢ δὲ τὸ μὴ τε βαρύνει δυνάσασθαι, μὴ τε ἀρδωσκῆναι ἔχον. λβ.

Ἐδοξε τις τὸν δακτύλιον αὐτῷ, ὅτι πάντα κατεσημαγέτο, ἐκδοθῆναι, ἔπειτα ζητῶν καταλαβῆναι τὸν ἐν αὐτῷ λίθον κατεσημαγμένον εἰς πολλὰ, ὡς τε ἀχρησίου εἶναι. διέπνευσεν αὐτῷ πάντα τὰ ἐπὶ περὶ γράμματων ἡμερῶν πάντε ἐπενθικῶτα. λγ.

Ἐδοξε τις βραχυψύχως πονηρὸν ὄζοντα πῖς ἀπὸ τῶν ἀρχαίων ἀμφόλων πῖσις καταλαβῆναι φάρμακον θαλάσσιμον ἔχον. ἔπειτα οὖν ὑποκρίθων ἀδείσασιν ἀνάλκωλα τε χρεῶν. * φόνω γὰρ τὸ μὴ τὰ ἀνάγκη καὶ ἀποκρυφα αὐτῷ ἐξορέσει, καὶ ἐγνωσθῆναι ὡς τὸ δῖον, ἐκκαυθῆναι θάλασσαν, καὶ ἀπέθανεν. λδ.

Ἐδοξε τις λαμπάδας ἀπὸ τῆς ἐστίας τῆς ἰδῶν παρ' αὐτῷ μὴ δυνάσασθαι ἀνάσαι, ἐκ τῆς οὐρανοῦ ἀνάσαι, ἑταυρωθῆναι, καὶ χεῖρ τῶν τῶν ἑσπῶν, τὰ οὐρανόφωρα ἐπέλαπτο. λε.

Ἐδοξε τις ἀδελφὴν ἔχον πλοσίαν ἀμα ἐνοσοῦσαν, παρὸς τῆς οἰκίας τῆς ἀδελφῆς, πικρὴν πεφυκέναι, καὶ ἐπ' αὐτῆς ἀρεπόμενος πικρὰ μύδια τὸν ἀεθμῶν ἐπὶ ἀδείαν. ἀπέθανεν ἢ ἀδελφὴ ὅτι κληρονομίαν τῷ ἰδῶν τὸν ὄνειρον, ἐπὶ ἡμέρας βραχυψύχως. φανεροὶ οἱ λόγοι. λς.

Ἐδοξε τις ὑπὸ στρατηγῶν τῆς ἑαυτῷ πικρῶς ἐκκαυθῆναι τῆς οἰκίας καὶ τὸ γυμνασίου. τῶν οὖν πατρὸς ἐξέλεγε τῆς οἰκίας, ὅν γὰρ ἐλά λόγον ἐν τῇ πόλει στρατηγῶν, τὸν αὐτὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ πατῆρος. λζ.

Ἐδοξε τις γυνὴ ἐν τῷ δεξιῷ μαστῷ, ὀφθαλμῶν ἔχον ἕως ἢν αὐτῇ ἀγαπήσῃ, ὅν οὐκ εἰς μακρὰν ἀνάσαι. ἢ γὰρ λόγος, ὁ δὲ ξασ πῶτε ἐν τῷ δεξιῷ ὀφθαλμῶν ἔχον ἐξέλεγε τὸν ὄμιον. ἔπειτα πῶς ἔλεγε

seipsum inire, publicanus mercium ingentium ad id calamitatis devenit, ut per desperationem, ob inopiam & aeris alieni frequentiam, seipsum vita priuaret. Merito, aderat enim ipsi tantus alterius corporis defectus, & sumptuum inopia per somnium, ut etiam appetentiam ab ipsis auerteret: aut quod non esset aliud corpus quo uti posset, aut quod neque coire posset, neque quod infumeret haberet. 32.

Vifus est sibi quis anulum suum, quo omnia obfignabat, eiecisse, deinde quærens, lapidem qui in ipso erat in multas partes comminutum reperisse, ita ut de cætero inutilis esset: annihilata sunt ipsi omnia negotia, per quinque & quinquaginta dies. 33.

Vifus est sibi quis, ubi prospexisset male olentes circa podicem & umbilicum locos, medicamentum letale vitro inuenire: ebibit igitur subtinens infortunium fatorumque necessitatem. Hic ob timorem ne necessitatis & absconditæ ipsius partes olidæ fierent, præter rationem & decorum seipsum desperans damnavit, & vituram citius admisit & interiit. 34.

Vifus est sibi quis, faces à foco domestico accendere non posse, & de cælo accendere: crucifixus est, atque hoc modo ab igne cælesti concafactus est. 35.

Vifus est sibi quis, sororem habens diuitem simulque ægrotantem, ante sororis domum sicum enotam esse, & decertas ex ipsa ficus nigras septem numero comedere: mortua est soror, hærede relicto eo qui somnium vidit, ubi septem superuixisset dies. Kationes sunt euidentes. 36.

Vifus est sibi quis, à duce exercitus suæ vrbs, & ex domo eiici, & ex gymnasio, huc pater ædibus expulit. Quam enim rationem dux exercitus in vrbe habet eandem habet pater domi. 37.

Vifa est sibi quædam mulier, in dextra mamma oculū habere, ea filium habebat vnicè dilectū, quem non longe post planxit: qua ratione enim is qui aliquando vifus est sibi in humero oculū habere, humerū perdidit, quodammodo enim dicebat

per somnium, respice humerum, animaduersionem habe humeri. Eadem ratione & mulier, non mammam, sed similem mammae filium amisit. 38.

Vifus est sibi quis, suum ipsius sterces cum pane comedere, ac delectari: præter legem hæres factus est, citra culpam tamen, propterea quod delectari sibi videbatur eo epulo, non autem extra suspitionem, propter sterces. Verisimile enim erat hoc lucrum turpitudine plenum esse. 39.

Vifus est sibi quis, duas filias virgines habens, priorem quidem habere auream Venerem in capite alligatam, alteram vero vitis stipitem indidit enotam. Harum prior nupsit, altera mortua est. Nam Venus nuptiarum & generationis liberorum signum erat, iuxta illud Homericū, Tu iucunda obeas genialis factaque lecti.

& materia pretiositas, iucunditatem nuptiarum significabat: & aliàs conueniens est Veneri aurum quod illigatum habebat: & liberorum procreatio, indissolubiles nuptias significabat. At vero vitis, mortis signum erat alteri filia imminētis, propterea quod è terra nascatur, in terram autem corpora etiam resoluuntur: & quod summo vigoris tempore, vitis fructu priuatur. 40.

Vifus est sibi quis, ex carnibus exire, velut serpens deposita fenestra, & exuuiose exeret, postridie mortuus est. Nam anima corpus relictura tales imaginationes ipsi exhibebat. 41.

Vifus est sibi quis per somnium in Isthmo esse, & proprium filium quætere. Perit filius ipsius, propter fabulam Melicertæ. 42.

Vifus est sibi quis tres filios habens, à duobus concubis editari, & inniorem recondita aliis indignari ac tristem esse, & rem indignam aueriatum dicere: Ego de parente non edam. Contrigit iuniorum filium ipsius mori, solus enim non esurus erat, non de carnibus, sed de bonis paternis, prior parente vita decedens, & non assequens hæreditatem. Verum reliqui qui editarunt, successores bonorum paternorum facti sunt. 43.

αὐτῷ τὸ ὄναρ βλέπει τὸν ὄμιον, αὐτῷ πύπτω, ὡς ἔλεγε τὰ ὄμιον. πύπτω τὰ λόγος ἐπὶ ἡ γυνή, οὐ τὸν μαζόν, ἀλλὰ τὸν εἰκότα τῷ μαστῷ ἕως ἀπώλεσεν. λη.

Ἐδοξε τις πλὴν ἑαυτῷ κόπασεν αὐτῷ ἀρπάζειν, καὶ ἠδέσασθαι. ὡς ἔλεγε ὁμοίως ἐκκληρονομίαν ἀπὸ κλητῶν εἶναι, τὸ ἠδέσασθαι, οὐκ ἀνυπόνοητος δὲ εἶναι πλὴν κόπασεν. εἰκὸς γὰρ πλὴν ἀρχμῆς αὐτῷ τὸ κέρδος πλήρες εἶναι. λθ.

Ἐδοξε τις δύο θυγατέρας ἔχον παρθένοισι, πλὴν μὲν παρθεράν ἔχον ὅτι πλὴν κερδῶν χρεῖσται Ἀφροδίτῃ πεπεδημένην, πλὴν δ' ἑτέραν, ἀμπελον στέλεχος πεφυκός. πύπτω ἢ μὲν παρθεράν ἐγμήσατο, ἢ δὲ ἐπέσει ἀπέθανεν. ἢ γὰρ Ἀφροδίτη, γάμου καὶ παιδοποιίας τὸ σύμβολον, ὡς εἶναι τὸ Ὀμηρικόν.

Ἀλλὰ σὺ γ' ἡμεροῦντα μετῆρχο ἔργα γάμοιο.

καὶ τὸ πολυτελές τῆς ὕλης, τὸ περὶ τὸ γάμου ἐσημαγμένον. ἄλλως τε καὶ κατὰ κλητῶν τῆ Ἀφροδίτῃ ὁ χρυσὸς ἐν ἐπέπιδῳ. ἀπὸ παιδοποιίας τὸ ἀδελφῶν τὸ γάμου ἐσημαγμένον. ἢ δὲ ἀμπελος, θαλάσσιον σημεῖον τὸ πῶς ὡς πλὴν ἑτέραν ἐσομένην, εἶναι τὸ γινέσθαι φέουσαι, εἰς γυνὴ δὲ ἐπὶ τῷ θεῷ αἰαλύεται. ἢ ὅτι ἐν τῷ ἀμπελοῦσται τῆς ὕλης, τὸ καρπὸν στελεχεται ἢ ἀμπελος. μ.

Ἐδοξε τις ἐκ τῶν ἀδελφῶν ἐκδοθῆναι ὡς ἀπὸ ὄφιν ἐκ τῆς γῆρας τῆ ὕστερα, ἀπέθανεν. ἐκ γὰρ ἡ ψυχὴ τὸ σῶμα κατέλιπεν ῥήλουσται, πτωχὸς παρῆλθε φαντασίας. μα.

Ἐδοξε τις κατ' ὄναρ ἐν ἰσθμῷ γινόμενος, τὸν ἰδῶν ἕως ζητῶν. ἀπώλετο ὁ ἕως αὐτῷ, εἶναι τὸν μύθον τὸν ῥημῆριον. μβ.

Ἐδοξε τις τρεῖς ἔχον ἕως, ὑπὸ τῶν δύο κατὰ κλητῶν ἐδοῦνται, ὅπως πάντα τε τὸν νεώτερον παρὸς γε πῖς ἀλλοῖς χρεῖσται ἢ λυπείσται, ἐκ μυσταπόμενον λέγειν. ἐγὼ τὸ παρὸς ἢ μὴ φάσω, σιωπέσει τὸ νεώτερον ἕως αὐτῷ ἀποπνεῖ. μορος γὰρ ἐκ ἐμῆθεν ἐδίειν ἢ τὸ ἀρπάζειν, ἀλλὰ τὸ ἀρπάζειν, ὡς εἶπεν τὸ παρὸς ἀποπνεῖν, καὶ μὴ κληρονομίαν. οἱ γὰρ ἑταίροι οἱ φαργῆς, διὰ δόξαι τὸ εἶναι ἕως παρὸς ἐγὼ μόνον. μγ.

Ἐδοξε τις πτω ἀδελφῶν αὐτῶ ὑπὸ τῷ πατρὸς τῷ ἀνδρὸς ἀποσπᾶσθαι, καὶ ἄλλω δίδωσθαι γαμησισομνίῳ. συνίεντι τὸν ἰδόντα ἀποθάνειν. ὁ δὲ γὰρ πατὴρ εὐκότως ἐσημαίνε τὸν δῆλόν τὸν δαιμονία γὰρ τὸν τῷ ζῆλῳ αἰπῶς τῷ ἰδόντι. ἢ δὲ ἀδελφῆ τὸν αὐτὸν ἐχρυσά λόγον τῆ ψυχῆ ἀποσπᾶσθαι τῷ ἀνδρὸς τῷ ἑαυτοῦ, ἐμῶν ἀποσπᾶσθαι ὑπὸ τῷ δαιμονος ἔν ἄλλαις ἐσεσθαι δῆλως πελοαῖς καὶ ἦγεσιν. ὡς αὖτ' ὑπολαμβανέσθαι ἀνθρώποι ἢ καμνόντων τὰς ψυχὰς ἀπαλαργείας τῷ ἑαυτοῦ, ἐν ἄλλαις γινέσθαι δῆλως πελοαῖς. μδ'.

Ἐδοξε τις ἀθλητῆς ἐν γαστρὶ ἔχον καὶ δύο μῆλας ἐπιλυκῶς βρέφη τεκείν'· τυφλὸς ἐγγύς, ἔσ' αἱ κόραι αὐτῶ παρῶστέπον, ἔσ' ἐγγύοντο ἰδῆσθαι. με'.

Ἐδοξε τις ἀνὴρ παγκρατιαστῆς πρὸς ἀγῶνα πρὸς ἀνέναν, καὶ τὸ ἑαυτοῦ βρέφος πρὸς ἀνέναν, ἐλείφθη δὲ κένον τὸν ἀγῶνα, καὶ τῷ λοιπῷ, κατέλυσε πτω ἀθλητῆς. οὐ γὰρ ἀνδρὸς ἔργα ἀλλὰ γυναικὸς ὑπομῆναι ἰδοῦναι. μς'.

Ἐδοξε τις ὑπὸ τῆς ἑαυτοῦ μήτρως πάλιν ἵκτεσθαι. ἀπὸ ξένης ἀρακομαθείς εἰς πτω ἑαυτοῦ, κατέλαβε ἢ μήτρως νοσοῦσαν, καὶ ἐκληρονόμησε, ἔσ' τῷ λῶ τὸ ὑπὸ αὐτῶ ἡμῶσθαι· τὸ ἐν πνίνας εἰς ἀπολείαν καταστῆσαι ὑπὸ τῆς μήτρως, ἔσ' ἔργων ἐν πολλῇ ἐνδεία ἔσ' πνίνας ὄν. μζ'.

Ἐδοξε τις τὸ ἡμῶν τὸ ἑαυτοῦ κηρύσθαι λαμπερῶ, καὶ κατὰ πρὸς πρὸς οὐκ ἐγγύς ἐγγύς ἐγγύς καὶ λαμπερῶς ἐν μανικῇ, οὐ μῶν ὑποπλῶ συνιγγύοντο ἀλλήλοις, ἀλλ' ὑπὸ πρὸς ἀνέναν πρὸς χροίεσ ἀλλήλων ἐγγύοντο. ὑποπλῶν γὰρ αὐτῶ ἐπίσ' τὸν ἦεν, τὸ κηρύσθαι ἡμῶν, ὁ γὰρ πρὸς πρὸς κόσμος, ὡς αὖτ' ὁ πρὸς πρὸς πρὸς. ἐπειδὴ δὲ τὸ πρὸς μαισῶν πρὸς πρὸς ὕλλω, οὐ παρέμεινε αὐτῶ ὁ πρὸς· ἐγγύσθαι δὲ οὐκ ἀποθάνων, δῆλ' ἔσ' πρὸς πρὸς τὸ πρὸς ἀπῆν. μη'.

Ἀνὴρ Παγκρατιαστῆς Ὀλύμπια μῆλων ἡμῶν ἰδῶν πάλιν ἡμῶν καὶ παγκρατῆς, ἰδῶν ἔσ' ἀποθάνων τὰς χροίεσ αὐτῶ χροίεσ γινέσθαι, οὐδὲ πρὸς τῶν σεσῶων ἦεσθαι.

Vifus est sibi quis, sororem ipsius a patre, viro abstrahi, & alteri nuptum dari. Contigit eum qui somnium vidit mori. Etenim pater merito significabat Iouera Deum vitæ autorem ipsi somniant. Soror verò eandem cum anima rationem habens, abstracta à viro, de corpore abstrahenda erat à dæmone, & in aliis conuersationibus ac sedibus futura. Quemadmodum hominum opinio est, mortuorum animas corporibus separatas, in aliis conuersationibus esse. 44.

Vifus est sibi quidam athleta, vterum gestare, & duas nigras infantes fœmellas parere: cæcus factus est, & pupillæ ipsius prolapsæ nigræ factæ sunt. 45.

Vifus est sibi vir quidam pancratiastes, ad certamen peperisse, & infantem puerum suum comedisse, eo certamine inferior factus & superatus est, & de cætero athleticam deieuit. Non enim viri, sed mulieris opus sibi sustinere videbatur. 46.

Vifus est sibi quis, à sua matre rursus gigni: Ab exteris reuersus in patriam inuenit matrem ægrotantem, & hæres ipsi successit atque hoc erat rursus ab ipsa gigni, nimirum ex paupertate ad opulentiam redigi à matre. Nam in multa inopia ac paupertate constitutus erat. 47.

Vifus est sibi quis, barbam suam ardere splendido ac puro igne, huius filius nobilis & splendidus factus est in vaticinatione, non tamen diu simul vixerunt, sed per incommoditatem quandam separati, seorsim vixerunt. Etenim nobilem faciebat filium barba ardens, nam filius ornamentum est patris, quemadmodum barba faciei. Quandoquidem verò ignis omnem materiam minuere solet, non permanfit apud ipsum filius: separatus est autem, non mortuus, propterea quòd citra fumum ignis purus arderet. 48.

Vir quidam Pancratiastes in Olympiis decertaturus lucta simul & pancratio, vifus est sibi, vtriusque manus ipsius aureas factas esse, neutram coronâ adeptus est.

Nam aureis manibus velut otiosis ac imobilibus vifus erat. 49.

Vifus est sibi quis, transformatus vifæ manus habere, damnatus ad mortem, cum bestiis depugnauit, & ad palum ligatus ab vifio corrosus est. Hoc enim & manus contigit: quum enim intra speluncam latitar vifæ, ori manum inserit, & velut ad edens exugit, indèque nutritur. 50.

Vifus est sibi quis apud exteros legatum munus obiens, per somnium ad domum rediisse, deinde adstantem vxorem ipsi dicere, Musæ parua mortua est: literas accepit ab vxore, quòd minimus natus ex liberis ipsius mortuus esset, suis enim puer erat & desiderabilis, velut musæ. 51.

Vifus est sibi quis, audire quædam dicentem, baculum ipsius contractum esse: ægrotauit, & paralyti resolutus est: firmamentum enim corporis à baculo indicabatur, hoc est robur & bona habitudo. Idem anxius & molestè ferens paralytici diutius perseverantem, vifus est sibi, baculum ipsius contractum esse, & valde statim sanitatem adeptus est. Non enim amplius ipsi fulcro opus fore significabatur, quoniam ipso de cætero ad ambulandum vifus erat. 52.

Vifus est sibi quis fratrem habens apud exteros degentem, & significantem subinde de aduentu suo, fratrem ipsius cæcum factum ad se. Mortuus est qui somnium vidit. Merito, quoniam impossibile erat vi frater ipsum videret. 53.

Vifa est sibi mulier quædam, ancillam eius imagine ipsius, quam in tabula depictum habebat, & vestibus ipsius ab ipsa acceptis vti, veluti ad pompam accessura esset. Ea ipsa ancilla statim virum ab ipsa: falsis criminationibus iactentis: abduxit, & damni atque pomparum itineris faciendi, ipsi causa fuit. 54.

Vifus est sibi quis alterum humerum videre volens, non posse, vno oculo factus est: atque hoc modo, iuxta illum humerum oculum non habens, neque humerum ipsum videre potuit. 55.

Ἐμῶν γὰρ ὡς αὖτ' ἡρσῶν τὰς χροίεσ, ἀργῶν ἔσ' ἀμνήσις χροίεσθαι. μθ'.

Ἐδοξε τις μεταμορφωθείς, ἀρχὸν γὰρ γινέσθαι, καταδικασθεὶς πτω ὅτι θανάτω, ἐπιεικῶσθαι. παρῶσθαι ξύλλω, ἐβρωῶσθαι ὑπὸ ἀρχῶν. τῶν γὰρ τῶ χροίεσ συμπαίειν· ἐπειδὴ γὰρ φωλῶν ἢ ἀρχῶν τῶ συμπαίειν ἑαυτοῦ πτω χροίεσ ὡς αὖτ' ἐδύοντα, ἀπομῶσθαι καὶ πρὸς φέσθαι. ν'.

Ἐδοξε τις ὅτι ξένης δῶρον καὶ πρὸς βίαν, κατ' ἄνδρ' εἰς πτω οἰκίαν ἀποστρέφθαι. εἶτα πρὸς φέσθαι αὐτῶ πτω γυναικῶσθαι λέσθαι, μῶσθαι ἢ μικρὰ ἀπέθανεν. ἀπεσῶσθαι αὐτῶ ὑπὸ τῆς γυναικῶσθαι. ὅτι ἔσ' ἐπῶσθαι αὐτῶ ἢ πρὸς πρὸς ἀπέθανεν, ἢ δὲ γὰρ ὁ πρὸς λῶ καὶ πρὸς ὡς αἰ μῶσθαι. νδ'.

Ἐδοξε τις ἀκούειν πρὸς τὸ βάλῶσθαι αὐτῶ κατὰ φέσθαι, ἐνόσθαι ἔσ' παρῶσθαι τῶ ἐρεσίμω γὰρ τῷ ἑαυτοῦ, ἐδύοντο ὑπὸ τῷ βάλῶσθαι. πρὸς τῶν ἢ ῥῶμω καὶ διδῶσθαι τῷ ἑαυτοῦ. ὁ αὖτῶ ἀνιῶσθαι ἔσ' δυσφορῶν ὅτι τῶ πρὸς ἀνιῶσθαι χροίεσθαι γινέσθαι, ἔδοξε τῷ βάλῶσθαι αὐτῶ κατὰ φέσθαι, αὐτῶσθαι μῶσθαι ἀνιῶσθαι. οὐκ ἔσ' γὰρ αὐτῶ ἔμῶν δεινῶν ἐρεσίμωσθαι, ἐπειδὴ ἔμῶν αὐτῶ τὸ λοιπὸν χροίεσθαι εἰς πρὸς φέσθαι. νε'.

Ἐδοξε τις ἀδελφὸν ἔχον ἀποδημῶσθαι, ὅτι δεινῶσθαι ἑκάστω ὡς ἡδύσθαι. πρὸς φέσθαι ἡμῶν αὐτῶ τὸν ἀδελφὸν παρῶσθαι. ἀπέθανεν ὁ ἰδὼν τὸν ἄνδρ' οἰκῶσθαι, ἐπειδὴ οὐκ ἔσ' αὐτῶ τὸ ἀδελφῶσθαι φέσθαι. νζ'.

Ἐδοξε τις γυνὴ πτω ἐμπέκουσαν αὐτῶ δεσφάσθαι, πτω εἰκόνα αὐτῆσθαι λῶ ἔχον ἐπὶ πνίνας γυρῶσθαι, καὶ τῶ ἰμάσθαι αὐτῆσθαι χροίεσθαι. παρ' αὐτῆσθαι ὡς εἰς πρὸς πρὸς παρῶσθαι ἡμῶν. αὐτῶσθαι ἢ δεσφάσθαι τὸν πρὸς ἀνδρῶ ἀπέσθαι αὐτῆσθαι ὑπὸ φέσθαι ἀλλοσθαι, ἔσ' ζῆμῶν, καὶ πρὸς πρὸς ἡμῶν αὐτῶ ἀπῶσθαι. νδ'.

Ἐδοξε τις τὸν ἔργων ἢ ὡμῶν ἰδῶν βουλόσθαι, μῶσθαι δυνάσθαι, μῶσθαι ὀφθαλμῶσθαι ἡμῶν ἔσ' τῶν τῶ ἔργων, κατ' ἄνδρ' οἰκῶσθαι τὸν ἄνδρ' ὀφθαλμῶν οὐκ ἔχον ἰδῶν, οὐδὲ τὸν ὡμῶν ἰδῶν ἡδύσθαι. νε'.

Ἐδοξε τις τὸ ἀδιδόν αὐτῷ ἀρχὴς ἀκρας
 τῆς κορῆς περὶ χροῶσαι, καὶ λασίον ἔϊναι πυκ-
 νῶν παύλιν περὶ χροῶν, ἀφῆδιδόν φρεσῶν ἄποπε-
 φρασμένος κινάδος ἐγγύετο, πάση μὲν ἀκο-
 λάτω χρησαίμενος ἠδονῇ, θηλυδρίας ὧν ἐ-
 ἀνδρῶμος, μόνα δὲ τὰ ἀδιδῶν καὶ νόμον
 ἀνδρῶν μὴ χροῶμενος. ποιητοῦ οὕτως ἠδὴ
 ἀργῶν λέω αὐτῷ τὸ μέρος ἐκείνο, ὡς εἶπε τὸ
 μὴ περὶ χροῶν περὶ ἔτερον σῶμα καὶ χροῶν
 ἐκφύσσει.

Ἐδοξε τις λέγειν αὐτῷ πᾶν, δύσον τὰ
 ἀσκλητῶν. τῆ ὑπερβία, μεγάλα συμφορὰ
 ἐχρήσατο; κατὴν ἐχθρὸν γὰρ ἀπὸ ὀνήματος πε-
 ρισφροθῆναι, καὶ συνεπέθει τὴν χροῶν τὴν
 δεξίαν, ἐπεὶ τὸ λέω ἀεὶ ὡς ἐσημαίνε, δειν
 φυλάττει καὶ εὖεν ἀποβῆσθαι τὰ θεῶν ἐξ.

Ἐδοξε τις κάτοπρον εἶχεν κουρέως, ἐστὼς
 ἐν τῇ πλάττει πηλοῖον ἀργῶν. ἐπεὶ πολλοῦ
 ποιῆσαι τὸ κατὰ πηλοῦ, ὅτι τὸ πύ-
 ρος συχωρηθῆναι αὐτῷ κατὰ πηλοῦ καὶ εἰ-
 δε τὴν εἰκόνα αὐτῷ πᾶσαν μετῆν ἀπὸ
 λέω ἔρας ἐπέρας αὐτῷ, οὐδένος συχωροῦ-
 ρος αὐτῷ λαθεῖν. βία ἔλαβε καὶ πῆς ἐγ-
 νεῖο αὐτῷ ἐπιμαίμενος, οὐδὲ τὸ ἠγρόμενος.
 ἀλλ' ὅτι καὶ εἰς ἀφροσύνην λέω τῆς ὀφθαλμοῦς.
 τὸ δὲ κάτοπρον τῆ κουρέως, καὶ λέω ἐσημαί-
 νε τὴν γυναῖκα ἐπὶ τῆς περὶ σωματιῶν.
 ἢ πῆς οὐκ ἀμυδρῶς ἐχρήσατο τὰ μισθῶν, ἐ-
 κούρεο γὰρ αὐτῷ ἀγαθῶν τὴν ἀφροσύνην. ἐπεὶ
 δὲ εἶδε τὴν εἰκόνα αὐτῷ, ἐγγύετο αὐτῷ
 πᾶς, τὰ ἄλλα ὅμοιος, οὐκ ἄμωμος δὲ ὅτι
 καὶ ἀπὸ τοῦ ἔχεν.

Ἐδοξε τις ἐν τῇ περὶ σωματιῶν εἶμα εἶχεν,
 καὶ ὀδόντας μεγάλους καὶ καλοὺς, καὶ φωνὴν ῥη-
 σιν δι' αὐτῷ καὶ εὐδιν. καὶ ὅσα τὰ σωματι-
 ῶν περὶ σωματιῶν, πάντα ὅμοια εἶμα. ἴσως περὶ
 περὶ λόγων, ἐφύγε τὴν εἰκόνα παρὰ δε-
 ἀπελάθη. ἐὰν λέγειν τὰς ἀφροσύνην, ἐκείνα γὰρ
 ὄλογο ἢ τὰ συμβαίνα.

Ἐδοξε τις ἐν Ρώμῃ εἶχεν, καὶ τὸ πᾶν
 ἰππῶν πηλοῖον καὶ κροῶν, καὶ ἀγαθῶν
 λέω μὴ ὅτι τὴν ἀφροσύνην. δαυμάζειται
 ὅτι περὶ πᾶν τὸ δαυμάζειται. ἴσως ὅτι πᾶν
 ἔχεν καὶ ὀδόντας τῆς καρδίας, πᾶν σωματιῶν

Vifus est sibi quis, pudendum suum vs-
 que ad extremum circulum pilosum fa-
 ctum esse, & hirsutum ac valde densis fi-
 lis obsitum esse, de repente enatis: mani-
 festarius palam cinadus factus est, omni
 corporis voluptate intemperanter vsus,
 effeminator existens & androgynus, ve-
 rum solo pudendo iuxta ritum virilem
 non est vsus. Proinde aded ociosam hanc
 partem habebat, vt propterea quod ad
 aliud corpus non affricaretur, etiam pi-
 los produceret. 66.

Vifus est sibi quis, aliquem ipsi dicere,
 sacrificia Æsculapio. Postridie in magnâ
 calamitatem incidit delapsus enim à ve-
 hiculo subuerso, dextram manum attri-
 uit. atque hoc erat quod ille significabat,
 cauere videlicet oportere, & Deo malo-
 rum depulsi, ac diras amolienti sacrifi-
 care. 67.

Vifus est sibi quis, speculum habere
 tonforis, & stare in platea prope forum,
 & magni facere speculo vti posse. postea
 concilio sibi speculo, se cõtemplatus est,
 viditque imaginem suam totam maculis
 refertam. A more tenebatur hic amicæ, &
 nullo permittente ipsi eam ducere, vi du-
 xit, & natus est ipsi filius vituperabilis,
 non solum ob factum, sed quod etiam di-
 stortos oculos haberet. Verum speculum
 tonforis, communem vxorem significa-
 bat, & quæ non facili adultero vteretur. Prohi-
 bebatur enim ipsam ducere in vxorem.
 Quoniam verò vidit imaginem suam,
 natus est ipsi filius, in reliquis similis, non
 autem irreprehensibilis, propterea quod
 maculas haberet. 68.

Vifus est sibi quis, in podice os habe-
 re, & dentes magnos ac pulchros, & vo-
 cem per ipsum edere, ac cibum capere, &
 quæcunque per os fieri solent, omnia si-
 militer habere. ob petulantiam linguæ
 patriam suam reliquit, & in exilium ex-
 pulsus est, prætermitto dicere causas, ve-
 rius enim & rationabiles erant euen-
 tus. 69.

Vifus est sibi quis Romæ degens, cir-
 cum urbem volare prope regulas, & exul-
 tare ob volandi successum, & admiratio-
 ni esse omnibus spectantibus. Verum à
 dolore quodam & cordis morfu cessare à
 volan-

volando, & præ pudore occultari. Hic ad-
 mirandus vir & excellens ac nobilis vates
 erat, & in vrbe degens multas opes ac-
 quisit, vnâque in magna omnium ad-
 miratione fuit, nullam tamen vilitatem,
 neque ex vaticinatione, neque ex diuitiis
 percepit. Verum vxor ipsam prodens a-
 uertit, vt præ pudore aliò cõmigraret. 70.

Vifus est sibi quis, ad volandum se ac-
 cingens, ab amico quodam prohibitus
 esse, ex dextro pede detentus. Nomen au-
 tem amici Iulius erat. Hic à Roma tran-
 migraturus erat, & sanè ea quæ ad profes-
 sionem requiruntur, præparauerat. Iam
 verò instante Iulio mense, ob incommo-
 ditatem quandam prohibitus est, & re-
 moratus. Non tamen ea mora ad finem
 durabat, quia amicus erat à quo detine-
 batur. 71.

Vifus est sibi quis ægotans, in templū
 Iouis profectus esse, & interrogare Deū
 his verbis, Meliusne habebō & victurus
 sum? Et Iupiter quidem respondit ipsi
 nihil, annuit autem prono capite. Postri-
 die is mortuus est, & valde meritò, in ter-
 ram enim prospiciebat deorsum pronus
 Deus. Quod verò non præter rationem
 hoc euenit, ex alio somnio cognoui-
 mus. 72.

Mulier quedam ægotans, visa est sibi
 Venærem interrogare per somnium an
 victura esset, & dea abnuit sursum moto
 capite, & nihilominus vixit mulier. Con-
 traria enim priori figura, in cælum vide-
 licet respicientis, salutaris erat. 73.

Vifa est sibi mulier quedam quæ filios
 sibi gigni optabat, fellas videre obstetri-
 carias, quibus mulieres in puerperio vñ-
 tur, mari innatantes. Prægnantem qui-
 dem ipsam esse contigit, mater autem nõ
 est facta, verum septem quos peperit fi-
 lios, mori vidit ante tempus, faciis adhuc
 inuolutos. 74.

Vifus est sibi quis, transformatus ar-
 bor magna factus & bifida, & alteram
 quidem partem esse populū albam, al-
 teram verò pinū. Deinde populū qui-
 dem aues omnis generis insidere, pinū
 verò laros & mergos, & quæcunque alix
 sunt marinæ aues. Nati sunt ipsi filij duo,
 quorum alter athleticam & laboriosam
 vitam duxit, propter populū albam, &
 multam terram peragrâs, omnis generis

ἰππῶν, καὶ ἴσως ἀδιδῶν ἀποκρυπτεῖται.
 δαυμάσιος ἀνὴρ, ἐξ ἀφροσύνης μὲν ἐ-
 ὀπίσθησεν. ἐν τῇ πόλῃ εἰς ἀφροσύνην, ἐπέσειπτο
 πολλά, οὐδὲ τὰ δαυμάζειται, οὐ μὲν ἀ-
 πάντα γὰρ τῆς μαθητικῆς οὐδὲ τὸ ποιητικῆς.
 ἢ δὲ γυνὴ αὐτῷ κατὰ περὶ χροῶν, ἀπερε-
 ψεν. ὡς τε ἴσως ἀδιδῶν, μεταναστεύει. 6.

Ἐδοξε τις ἰππῶν ἀφροσύνην, ἴσως πῶς ἴ-
 φίλων κεκοινοῦται. τὸ πᾶν τὸ δεξιὸν κε-
 ταροθῆναι. ὄνομα δὲ τὰ φίλων, Γούλιος. ἐγγύε
 τῆς Ρώμης ἀπανταῖα, καὶ δὴ παρεσκευά-
 σατο μὲν τὰ περὶ τὴν ἀφροσύνην. ἀρπὶ δὲ
 τὸ Γούλιος μὲν ὄνομα, ἴσως περὶ χροῶν
 ἐκωλήθη, ἐκ κατὰ μνησιν. οὐ μὲν ἢ κατὰ μο-
 νὴ εἰς τέλος ἐγγύετο, ὅτι φίλος λέω ὁ κατὰ
 χροῶν. 6α.

Ἐδοξε τις ἀνὴρ ποτῶν, εἰς διὸς ἕξτων ἰε-
 ρόν, αὐστηρίαν τὸ θεῶν, φωνὴν χρησαίμε-
 νοι ταῦτα. ῥάον ἔσομαι ἐξ ἕξτων; καὶ ὁ Ζεὺς
 εἶπε μὲν περὶ αὐτῷ οὐδέν. ἐπέβησε δὲ τὸ
 κεφάλῳ, εἰς τὴν ὑπερῶν ἀπέθανε, καὶ μάλα
 εἰκότως. εἰς γυνὴ γὰρ ἔβλεπε νότον καὶ τὸ
 θεῶν. ὅτι δὲ μὴ ἀλόγως ἀπέβη, ὅτι περὶ
 μὲν ἀπὸ ἑτέρου. 6β.

Νοσοῦσα γυνὴ, ἔδοξε ἐρεῖσαι τὴν ἀ-
 φροσύνην κατ' ὄναρ, εἰ ζήσεται, καὶ ἡ θεὸς ἀνέ-
 τήσεται, καὶ οὐδὲν ἦσεν ἐξ ἕξτων ἡ γυνὴ. τὸ γὰρ
 ἀναπτόν χροῶν τὰ ποτῶν, εἰς οὐρανὸν βλεπού-
 σης, σταπέλον λέω. 6γ.

Ἐδοξε τις γυνὴ κατὰ τὴν ἀφροσύνην,
 ἀφροσύνην ὄναρ λοχιαίους, οἷς περὶ τὸ ἀπο-
 τεκνῆναι χροῶνται αἱ γυναῖκες, ὅτι παλάσση
 ὀπίσθησεν. κῆν μὲν αὐτῇ συνέβη. μήτηρ
 δὲ οὐκ ἐγγύετο. ἀλλὰ ἐπὶ αὐτῷ ἔτεκε πᾶν-
 τας, ἀποθανεῖν περὶ ὄναρ ἐν ἀφροσύνην ὄ-
 ντας. 6δ.

Ἐδοξε τις μεταμορφωθεὶς δένδρον χροῶ-
 ναι παμμήγετος, ἀφροσύνην, καὶ τὸ μὲν ἔπ-
 ρον μέρος, ἔϊναι λέω. τὸ δὲ ἔτερον, πῆτιν,
 ἐπειθε τῇ μὲν λέω, παμμήγετος ὀπίσθησεν
 ἐφῆσεν, τῇ δὲ πῆτιν, λαροῦς καὶ ἀφροσύνην, ἐ-
 ὅσα ἄλλα παλάσση ὄναρ. ἐγγύετο αὐτῷ
 πᾶν δὲ δύο. ὧν ὁ μὲν ἔτερος ἠδονε εἶπε
 τὴν λέω, καὶ ἀφροσύνην, παμμήγετος

INDEX
IN ARTEMIDORI
LIBROS QVINQVE
DE SOMNIORVM
INTERPRETATIONE.

Prior numerus librum, posterior capita libri, designat.

A.

Accipiter quid significet. lib. 2. cap. 20. & 4. 58.	
Acetum bibere.	1. 68.
Accipere vel non accipere.	2. 31.
Achelous.	2. 43.
de Acquisitione.	4. 18.
Acquirere.	4. 17. & 18.
Aculei.	3. 33.
Aduocati.	2. 29.
de Adulatione.	4. 15.
Ægrotare.	3. 22. & 4. 47.
Ægrotare stomacho.	5. 89.
Ægrotos visitare.	3. 22.
Ægrum pelagus vnde sic vocetur.	2. 12.
Ægyptius.	2. 20.
Ænigmata magna non esse somniis admiscenda.	4. 65.
de Ære & iis quæ circa Ærē fiunt.	2. 28.
Ærea numismata.	2. 63.
Æreum se factum putare.	1. 52.
Æræ statua.	3. 64.
Ærea lucerna.	2. 9.
Æræ vestes.	4. 38.
de Aesculapio.	2. 42.
Aesculapius luctæ iudex.	5. 13.
Aesculapius dicens, vnus gallus mihi sufficit.	5. 9.
audire aliquem dicentem Aesculapio sacrificia.	5. 66.
ab Aesculapio gladio percussū mori.	5. 61.

ab Aesculapio compositionem auxiliorum petere.	5. 89.
Ætas humana.	2. 75.
Æthiops.	4. 40.
Ætes.	2. 20. & 5. 57.
Ætæus, hæc dictio centenarium num- implet.	3. 34.
de Agricultura.	2. 24.
Agriculturam exercere.	1. 53.
Ætes.	2. 12.
Alexandri Macedonis somnium.	4. 26.
Allegorica somnia.	4. 2.
Alligari ad aliquid.	5. 1.
de Alteratione.	1. 52.
Alueus.	3. 66.
Aluum exonerare.	2. 26.
Amaracus.	1. 79.
Amarantus.	1. 79.
Ambitus.	2. 24.
Ambulacra.	3. 63.
de Amicis & inimicis.	4. 52.
Amicam videre in vna testacea arden- tem.	5. 25.
Amicos salutare & compellare.	2. 2.
de Amicta.	4. 32.
Amictum esse sinistre.	3. 24.
Amittere aliquid.	4. 60.
Amphoræ.	1. 76.
Amphoram iratum confringere.	5. 78.
Amphoram habentem ad fontem ire ad aquam hauriendam.	5. 78.
de Anagrammatismo.	4. 25.
Anates.	2. 21.

I N D E X.

Ancillam vti imagine & vestibus domina-
na. 5.53.
Ancones. 1.76.
Anchoræ. 2.23.
Andrones ardentos. 2.10.
Anguilla. 2.14.
Angulorum flexus. 1.76.
de Animalibus. 4.12.
de animalibus omnis generis. 2.12.
de Animalibus reptilibus. 2.13.
de Animalibus volatilibus. 2.20.
de Animalium moribus. 4.58.
Animalia venefica. 2.69.
Animalia Diis dicata. 4.58.
Animalia si loquantur. 2.74.
de Annis hominum. 2.75.
Annonæ præfectum esse. 2.31.
Annulum quo obfirmamus eicere. 5.32.
Annulli. 2.5.
Anserem parere. 4.85.
Anserinæ carnes. 1.72.
Aper. 2.12. & 4.58.
Apex navis. 2.23.
de Apibus. 2.22.
de Apolline. 2.35.
Apothecæ domus ardentis. 2.10.
Apothecæ. 2.26.
Αποθήκη. 4.19.
Aprinum. 2.12.
Aquæ canalem ceno ac stercore refertum
expurgare. 5.79.
Aquam bibere. 1.68.
Aquila. 2.20. & 4.58.
Aquilam viscera alicuius correpta per vr-
bem in theatrum multa turba refertum
ferre. 5.57.
Aquila piscis. 2.14.
Arare. 1.53.
Aratrum. 2.24.
de Aratro. 4.12.
Arbores. 4.13.
de Arboribus omnis generis. 2.25.
Arbores ardentis videre. 2.8.
de Arboribus & plantis. 4.59.
Arborem factum esse & bifidam. 5.74.
Arbores aut ædes enatæ, vel quæ intra
domum sunt ardentis. 2.10.
Arbor morus. 1.75.
Argentum. 4.33.
Argentum non habere, ideóque tristis
esse. 5.88.
Argentum ab amico accipere. 1.2.
Argentæa numismata. 2.63.

Argentæa peluis. 3.30.
Argentæa statua. 2.44.
Aries. 2.12.
Arma navis. 2.23.
Armenta. 4.58.
de Artibus & Diis. 4.76.
Artium doctrina. 1.53.
Artem fabrilem ferrariam exercere. 1.54.
Artifices obuiam venientes. 4.10.
Αρτιμύς. 2.35.
Alteres siue halteres. 1.57.
Ascia. 2.24.
Asini. 2.12. & 4.58.
Asini caput habere. 1.39.
Asius. 3.66.
Aspis. 2.13. & 4.58.
Asphodelus. 3.50.
Astra. 2.35. & 38.
de Aucupio. 2.19.
Aues marinæ. 5.74.
Aues omnis generis insidere arbori.
5.74.
Aues quibus assimilentur. 3.11.
Auem phœnicem pingere. 4.49.
de Auibis marinis. 2.17.
de Auibis nocturnis. 3.66.
de Auibis palustribus & fluuiatilibus.
2.21.
Auis caput habere. 1.39.
Aures asini habere. 1.26.
de Auribus. 1.25.
Aurum quale sit. 2.5.
Aurum multum ac splendidum supra
humeros ferre. 5.90.
Aureum esse sibi videri. 1.61.
Aurei annuli. 2.5.
Auræ coronæ. 1.79.
Aureas manus vtriusque factas esse. 5.48.
Aurea monilia. 4.6.
Aurea numismata. 2.63.
Aureos habere oculos. 1.5.
Aurea peluis. 3.30.
Auræ statua. 2.44.
Auriforem esse. 1.53.
Αυρίων. 2.24.

B.

Bacchus. 2.42.
Baculus confractus. 5.51.
Barba. 1.32.
de Balneo & lauacro omnis generis.
1.66.

I N D E X.

in Balneo canere. 1.78.
Barba præter ætatem proueniens. 4.20.
Barba ardens puro igne. 5.47.
Barbam in dextra tantum gena honore.
4.85.
Barbaras litteras legere. 1.55.
Basiliscus. 4.58.
in Beatorum insulis esse. 5.16.
Bellica opera. 2.32.
de Bello, exercitu, ac militum delectu.
2.32.
de Beneficiis aut factis possibilibus.
4.66.
Beta. 1.69.
Bereos. 2.3.
cum Bestiis pugnare. 2.59.
Bestiæ quæ lectos subeuntis celeriter oc-
cidunt. 2.69.
Bibere. 1.68.
Bibere ex pelui. 3.30.
Bibere contritum liquidum sinapi. 5.5.
Bilis vomitus. 1.35.
Bipennis instrumentum rusticum. 2.24.
Bona preciosa possidere. 4.18.
Bos armentarius. 4.58.
Bos piscis. 2.14.
Boues. 2.12. & 4.58.
super Bone nigro vehi, bouem autem
inuitum ipsum ferre, aut aliud quid
mali perpetrare. 5.58.
Brassica. 1.69.
Breuiæ. 4.12.
Βεῦρα. 4.3.
Bubo. 3.66.
Buccinare tuba. 1.58.
Buxi. 2.25.
Buxum tornare. 1.53.

C.

Caicare. 2.26.
Cacate in chœnicem. 5.24.
Cacantem alium videre. 2.26.
Cædes. 3.10. & 2.56.
Carnare cum Saturno. 1.6.
Calami aucupatorij. 2.19.
Calamos inflare. 1.58.
Calarhi. 4.6.
in Calathum conici à Serapide. 5.93.
de Calculorum ludo. 3.56.
Calculus æqui uocum vocabulum. 2.5.
Caliginosus aer. 2.8.
Camelus. 1.5.

Καμινός quasi καμινός. 1.5.
Canalem aquæ ceno ac stercore refer-
tum purgare. 5.79.
Cancer. 2.14.
Candelabrum. 1.76.
Canere in uia. 1.78.
Canes diuersi generis & coloris. 2.11.
de Canibus & venatione. 2.11.
Canis caput habere. 1.39.
Canis. 4.58.
Canicis præter ætatem. 4.20.
Canistra. 4.6.
Cannaabis. 3.60.
Cantilenæ. 1.78.
de Capillis. 1.19.
de Capillis inornatis. 1.20.
Capillorum complicatio. 2.6.
pro Capillo habere lanas. 1.22.
de Capite. 1.18.
Caput. 3.67.
ex Capite vitis producta. 3.46.
ex Capite virginis vitis enata. 5.39.
in Capite virginis Venus alligata. 5.39.
Caput habere in manibus. 1.40.
Caput volucris alicuius habere. 1.39.
ex Capite olea enata. 5.18.
Caput porcinum dono ab amatore acci-
pere. 5.80.
de Capite obrorto. 1.38.
Caput feræ habere. 1.39.
Capita duo habere. 1.36.
Caput ab patrem refertur. 1.2.
Capite radi sibi videri. 1.23.
Cappares. 1.74.
Capræ. 2.12. & 4.57.
Carabus. 2.14.
Carcer. 3.61.
Carina. 3.23.
de Carnibus. 1.72.
Carnes suas edere. 3.23.
Carnes deponere, velut serpens senectam
deponit. 5.40.
Carnes falsæ. 1.73.
Carnifices. 3.61.
Κάρπος. 3.38.
Cataplasmata. 4.24.
de Catena. 3.35.
Catenæ. 4.6.
Catenulæ. 2.5.
de Causarum ratione. 4.21.
Κήλη. 3.45.
Centenarium numerum quæ dictiones
impleant. 3.34.

I N D E X.

Ancillam vti imagine & vestibus domi- na.	5.53.	Argentea peluis.	3.30.
Ancones.	1.76.	Argentæ statuæ.	2.44.
Anchoræ.	2.23.	Aries.	2.12.
Andrones ardentos.	2.10.	Arma nauis.	2.23.
Anguilla.	2.14.	Armenta.	4.58.
Angulorum flexus.	1.76.	de Artibus & Diis.	4.76.
de Animalibus.	4.12.	Artium doctrina.	1.53.
de animalibus omnis generis.	2.12.	Artem fabrilem ferrariam exercere.	1.54.
de Animalibus reptilibus.	2.13.	Artifices obuiam venientes.	4.10.
de Animalibus volatilibus.	2.20.	Ἀρτιμῆς.	2.35.
de Animalium moribus.	4.58.	Alteres siue halteres.	1.57.
Animalia venefica.	2.69.	Afcia.	2.24.
Animalia Diis dicata.	4.58.	Afini.	2.12. & 4.58.
Animalia si loquantur.	2.74.	Afini caput habere.	1.39.
de Annis hominum.	2.75.	Afius.	3.66.
Annonæ præfectum esse.	2.31.	Afpis.	2.13. & 4.58.
Annulus quo obfirmamus citicere.	5.32.	Asphodelus.	3.50.
Annuli.	2.5.	Astra.	2.35. & 38.
Anserem parere.	4.85.	de Aucupio.	2.19.
Anserinæ carnes.	1.72.	Aues marinæ.	5.74.
Aper.	2.12. & 4.58.	Aues omnis generis insidere arbori.	5.74.
Apex nauis.	2.23.	Aues quibus assimilentur.	3.11.
de Apibus.	2.22.	Auem phœnicem pingere.	4.49.
de Apolline.	2.35.	de Auibus marinis.	2.17.
Apothecæ domus ardentis.	2.10.	de Auibus nocturnis.	3.66.
Ἀποδοῦς.	2.26.	de Auibus palustribus & fluuiatilibus.	2.21.
Ἀποπέδιον.	4.19.	Auis caput habere.	1.39.
Aprinum.	2.12.	Aures asini habere.	1.26.
Aquæ canalem ceno ac stercore refertum expurgare.	5.79.	de Auribus.	1.25.
Aquam bibere.	1.68.	Aurum quale sit.	2.5.
Aquila.	2.20. & 4.58.	Aurum multum ac splendidum supra humeros ferre.	5.90.
Aquilam viscera alicuius correpta per vr- bem in theatrum multa turba refertum ferre.	5.57.	Aureum esse sibi videri.	1.6.
Aquila piscis.	2.14.	Autei annuli.	2.5.
Arare.	1.53.	Auræ coronæ.	1.79.
Aratrum.	2.24.	Aureas manus vtriusque factas esse.	5.48.
de Aratro.	4.12.	Aurea monilia.	4.6.
Arbores.	4.13.	Aurea numismata.	2.63.
de Arboribus omnis generis.	2.25.	Aureos habere oculos.	1.5.
Arbores ardentis videre.	2.8.	Aurea peluis.	3.30.
de Arboribus & plantis.	4.59.	Auræ statuæ.	2.44.
Arborem factum esse & bifidam.	5.74.	Auritusorem esse.	1.53.
Arbores autæ ædes enatæ, vel quæ intra domum sunt ardentis.	2.10.	Ἀξιμ.	2.24.
Arbor morus.	1.75.		
Argentum.	4.33.		
Argentum non habere, ideóque tristis esse.	5.88.		
Argentum ab amico accipere.	1.2.		
Argentæa numismata.	2.63.		

B.

Bacchus.	2.42.
Baculus confectus.	5.51.
Barba.	1.32.
de Balneo & lauacro omnis generis.	1.66.

I N D E X.

in Balneo canere.	1.78.	Καμινός quasi καμινός.	1.5.
Barba præter ætatem proueniens.	4.20.	Canalem aquæ ceno ac stercore refer- tum purgare.	5.79.
Barba ardens puro igne.	5.47.	Cancer.	2.14.
Barbam in dextra tantum gena honore.	4.85.	Candelabrum.	1.76.
Barbaras litteras legerè.	1.55.	Canere in via.	1.78.
Basiliscus.	4.58.	Canes diuersi generis & coloris.	2.11.
in Beatorum insulis esse.	5.16.	de Canibus & venatione.	2.11.
Bellica opera.	2.32.	Canis caput habere.	1.39.
de Bello, exercitu, ac militum delectu.	2.32.	Canis.	4.58.
de Beneficiis aut factis possibilibus.	4.66.	Canities præter ætatem.	4.20.
Beta.	1.69.	Canistra.	4.6.
Bereos.	2.3.	Cannaabis.	3.60.
cum Bestiis pugnare.	2.59.	Cantilenæ.	1.78.
Bestiæ quæ lectos subeuntes celeriter oc- cidunt.	2.69.	de Capillis.	1.19.
Bibere.	1.68.	de Capillis inornatis.	1.20.
Bibere ex pelui.	3.30.	Capillorum complicatio.	2.6.
Bibere contritum liquidum sinapi.	5.5.	pro Capillo habere lanas.	1.22.
Bilis vomitus.	1.35.	de Capite.	1.18.
Bipennis instrumentum rusticum.	2.24.	Caput.	3.67.
Bona preciosa possidere.	4.18.	ex Capite vitis producta.	3.46.
Bos armentarius.	4.58.	ex Capite virginis vitis enata.	5.39.
Bos piscis.	2.14.	in Capite virginis Venus alligata.	5.39.
Boues.	2.12. & 4.58.	Caput habere in manibus.	1.40.
super Bone nigro vehi, bouem autem inuirum ipsum ferre, aut aliud quid mali perpetrare.	5.58.	Caput volucris alicuius habere.	1.39.
Brassica.	1.69.	ex Capite olea enata.	5.18.
Brenia.	4.12.	Caput porcinum dono ab amatore acci- pere.	5.80.
Βεινωε.	4.3.	de Capite obrorto.	1.38.
Bubo.	3.66.	Caput feræ habere.	1.39.
Buccinare tuba.	1.58.	Capita duo habere.	1.36.
Buxi.	2.25.	Caput ab patrem refertur.	1.2.
Buxum tornare.	1.53.	Capite radi sibi videri.	1.23.
		Cappares.	1.74.
		Capræ.	2.12. & 4.57.
		Carabus.	2.14.
		Carcer.	3.61.
		Carina.	3.23.
		de Carnibus.	1.72.
		Carnes suas edere.	3.23.
		Carnes deponere, velut serpens senectam deponit.	5.40.
		Carnes salæ.	1.73.
		Carnifices.	3.61.
		Κάρπος.	3.38.
		Cataplasmata.	4.24.
		de Catena.	3.35.
		Catenæ.	4.6.
		Catenulæ.	2.5.
		de Caularum ratione.	4.21.
		Κηλη.	3.45.
		Centenarium numerum quæ dictiones impliant.	3.34.

C.

Cacare.	2.26.
Cacare in chœnicem.	5.24.
Cacantem alium videre.	2.26.
Cædes.	3.10. & 2.56.
Cænare cum Saturno.	1.6.
Calami aucupatorij.	2.19.
Calamos inflare.	1.58.
Calathi.	4.6.
in Calathum conici à Serapide.	5.93.
de Calculorum ludo.	3.56.
Calculus æquiocum vocabulum.	2.5.
Caliginosus aer.	2.8.
Camelus.	1.5.

I N D E X.

de Centenario numero. 3.34.
 Cepis coronatum esse. 1.79.
 Cepas edere. 4.57.
 Κεραία verbum ambiguum. 1.37.
 Cepas. 1.69.
 Cerasa. 1.75.
 Κεραία. 3.28.
 Ceres. 2.44.
 Cereæ coronæ. 1.79.
 Cernere acutè noctu. 2.1.
 de Certaminibus. 1.58.
 Ceruus. 4.12. & 4.58. & 2.12.
 Charites. 2.42.
 Charon. 1.5.
 Chlami alba & nigra. 1.56.
 Chori. 1.58.
 Cibi vomitus. 1.35. & 4.28.
 de Cibo & potu. 1.67.
 de Cicadis. 3.49.
 Cicatrix. 3.40.
 Cicendulæ. 2.22.
 Ciconiæ. 2.20. & 4.58.
 Cilicis somnium. 4.53.
 de Cimicibus & culicibus. 3.8.
 Cimices in tunica reperire, & abicere velle. 5.64.
 Circumuolui gladiis aut in caput deuolui. 1.78.
 Cista. 1.76.
 Citharam pulsare. 1.58.
 Cithara canere. 1.58.
 de Ciuitatibus. 4.62.
 de Clauæ. 3.54.
 Clauem domus perdidisse. 5.17.
 Clauiculi. 1.76.
 Κλειμένη ἀπὸ τῆς ἀρχαίας λέξεως. 3.2.
 Clibanus. 2.10.
 de Coco. 3.55.
 Cocti in foro carnes vendentes. 3.57.
 in cœlum ascendere. 4.74.
 de Cœlo faces accendere. 5.34.
 in Cœlo ignem videre. 2.8.
 Cœnam denegare tribulibus seu popularibus petentibus. 5.82.
 de Cœnis mortuorum acepulis funebribus. 4.83.
 de Coitu & rebus Veneris. 1.80.
 Coire cum seiplo. 5.31.
 Coire cum ferro velut cum muliere. 4.67.
 de Coitu præter legem. 1.81.
 de Coitu præter naturam. 1.82.
 de Cognatione. 4.31.

Cognata & similia. 4.50.
 Cognati qui iam mortui sunt. 3.27.
 de Collo. 1.36.
 circum Collum gestare nomen Scrapidis laminæ inscriptum. 5.26.
 de Coloribus. 4.40.
 Columbæ. 2.20. & 4.58.
 Columnæ domus ardentis. 2.10.
 de Combustione viuentis. 2.57.
 Comedere libros. 2.50.
 de Comædo & Tragædo. 4.39.
 de rebus nos Complectentibus. 4.32.
 de Compositionibus medicamentorum. 4.24.
 de Compositis somniis. 4.37.
 Condite carnes. 1.72.
 Condylismus. 2.15.
 Congregationi profici. 2.31.
 Congrus. 2.14.
 de Consolatione. 3.39.
 Contemnendum esse neminem. 4.46.
 Cophini. 2.24.
 Corbes. 4.6.
 Cor. 1.46.
 Coria tingere. 1.53.
 Coriariam artem exercere. 1.53.
 Cornix. 2.20. & 4.12. & 4.58.
 Cornua habere. 1.41.
 Cornua tibi faciet: prouerb. 2.12.
 Cornu naui. 2.23.
 Coronæ. 4.6. & 30.
 de Coronis omnis generis. 1.79.
 in Corona olympica velut in pelui pedes lauari. 5.55.
 Coronari ob victoriam. 5.7.
 Coronari pudendis resectis & victis capite. 5.95.
 de Coronis non iuxta naturam sitis. 4.54.
 Coronare Deos floribus & ramulis. 2.34.
 de Corporis partibus. 4.27.
 de malis & bonis in Corpore. 4.85.
 de his quæ ex Corpore nascuntur. 4.56.
 in Corpore nascentes plantæ. 3.46.
 Coruus. 2.20. & 4.58.
 de Coruis. 4.34.
 de Coticula. 3.37.
 de Coturnicibus & gallis pugnacibus. 3.5.
 Κεραία. 3.38.
 Creditor. 3.41.
 Κεραία. 2.12.
 de Crocodilo & fele. 3.11.

I N D E X.

de Crucis supplicio. 2.58.
 Cuborum ludus. 3.1.
 Cucumeres. 1.69.
 Culices. 3.8.
 Culum suum thure extergere. 5.4.
 Cupressus. 2.25. & 4.12.
 Curru vehi. 3.19.
 de Cursu. 1.60.
 Custodiri. 3.61.
 D.
 Dæmones. 2.44.
 De Dæmonibus & heroibus. 2.45.
 Dæmonem subterraneum portare. 2.61.
 Deambulacra. 3.63.
 de Deambulatione super mari. 3.16.
 de Debito & creditore & locatore domus. 3.41.
 de Decollatione. 1.37.
 Decollari sibi videri. 1.2.
 Delubra. 3.63.
 Delphis. 2.16.
 Dentes atque os ipsam in pedice habere, atque inde loqui omniaque oris munia obire. 5.68.
 de Dentibus. 1.33. & 2.72.
 Deos Olympios videre. 1.6.
 Deorum insignia. 2.49.
 Deorum statuas extergere. 2.34.
 cum Deo canare. 1.6.
 de Deorum cultu. 2.34.
 Deum interrogare, & ab eo responsum non accipere, sed nutantem solum videri. 5.71.
 Deum factum esse. 3.13.
 Deum suscipere, aut Dei habitum habere. 3.14.
 Depilari. 2.47.
 Descensus. 4.30.
 Deuolui in caput. 1.78.
 Dextra ablata. 5.92.
 Diadema. 2.31.
 de Diana. 2.35.
 Δίαι. 3.28.
 Dicentes vera. 2.74.
 de his quæ Dicuntur in somnis & eueniunt. 4.55.
 Dicta ab alio. 4.61. & 5.51. & 5.58.
 de Dictionibus quæ æqualem calculum siue numerum implent. 4.26.
 Dictiones implentes Centenarium numerum. 3.34.
 Dictionum Etymologia. 3.38.

ex Digiris ligna enata. 4.56.
 de Diis & artibus. 4.75.
 de Diis inter se inimicis. 4.74.
 de Diis sensibilibus & senioribus. 4.79.
 de Diis improprium habitum habentibus. 4.74.
 de Diis nudis. 4.78.
 de Diis inferis & de his qui circumcirca ambiunt. 2.44.
 de Diis maribus & fæminis. 4.77.
 de Diis cælestibus ac terrestribus. 2.35.
 de Diis terrestribus. 2.35. & 4.2.
 de Diis marinis. 2.43.
 Dij humana specie & forma. 2.49.
 Diis dicata animalia. 4.58.
 quæ Dij dicunt vera esse. 4.73.
 Dij cum dominis eandem habent rationem. 4.71.
 Dij loquentes. 2.74.
 Dionysus. 2.42.
 Διονυσος ἀπὸ τῆς ἱερῆς. 2.42.
 Dioscuri. 2.42.
 Diphas. 2.13.
 Dipfas. 2.13.
 Direscere supra vires. 4.18.
 Diuina somnia. 4.4.
 ad eos qui Diuinatores vulgo vocantur ire. 3.20.
 Doctrina artium, opificiorum & studiorum. 1.53.
 Dolere. 2.65.
 Dolia. 4.30.
 ex Dolio vitem enasci. 4.50.
 ex Dolio oleam enasci. 4.50.
 Dolones. 2.14.
 Domus ardentis. 2.10.
 de partibus Domus ardentibus. 2.10.
 Domus vel alterius loci exitum non reperire. 2.2.
 Domus tegula. 4.32.
 Dominum seruo propriam vxorem prostituere. 4.63.
 in Domo fluuius. 2.27.
 Domui præfici. 2.31.
 Domum rediisse eum qui legatus erat apud exteros. 5.50.
 Domus locator. 3.41.
 Donaria diis oblata furari. 3.3.
 Dono accipere ab amatore caput porcinum. 5.80.
 Dormire. 1.83.
 Draco. 4.58.
 de Draconibus transformatis. 4.81.
 Draconem gignere. 4.69.

I N D E X.

Dryinæ.	2.13.
Dryinas.	4.58.
de Duello.	2.33.
Ducem exercitus esse.	2.31.
à Duce exercitus suæ yr bis eiici.	5.36.
E.	
E Adem pati cum alio.	3.51.
Eandem rationem inter se habentia.	4.71.
Ebrietas.	3.42.
Eburnæ statuæ.	2.44.
Eburnei annuli.	2.5.
ἢ Ἐκφορᾶ.	4.26.
Edere cepas.	4.57.
Edere cum pane sterco suum.	5.38.
Edere suas ipsius carnes.	3.23.
Edere palmulas in medicamentum.	5.89.
Eiici ab duce exercitus.	5.36.
de Elementis.	4.3.
Elementa siue litteræ.	3.34.
Elephas.	2.12. & 4.11. & 4.58.
Elephantis caput habere.	1.39.
Elephas corporis vitium.	3.47.
de sex Elementis.	1.4.
Ἐπιδοφῶρος.	3.38.
Emplastra.	4.24.
de Emptione.	4.17.
Encomiorum scriptores.	1.58.
Endymionem esse factum.	4.49.
Ἐνδύς.	2.42.
hæc vox Ἐπ' ἀγῶν. centenarium implet.	3.34.
Ἐπιγίγιν.	2.12.
Ephestrides.	2.3.
de Ephialte.	2.42.
Epigrammata.	4.61.
de Epistola.	3.44.
Epistola regis.	4.33.
Epulæ funebres.	4.83.
Equæ armentariæ.	4.58.
Equus.	4.48.
Equi gregarij.	4.58.
de Equestribus certaminibus.	1.58.
Erinnyes.	2.44.
Erogationes publicæ & priuatæ.	2.31.
Estrari patrem concisum à filiis.	5.42.
Etymologiæ nominum.	4.82.
de Etymologia & originatione nominum.	3.38.
Ἐτυμολογία.	3.38.

quæ Eueniant in somnis visâ.	4.63.
Ἐὐτυχία.	3.38.
Excoriare filium proprium & virem facere.	5.22.
de Excubiis.	3.62.
Exercitus.	2.32.
Exercitus ducem esse.	2.31.
Exitum non posse alicuius loci reperire.	2.2.

F.

FABA.	1.70.
Fabrilem ferrariam artem exercere.	1.54.
Facem factum esse seruum.	5.20.
Faces à foco domestico non posse accendere, & de cælo accendere.	5.34.
Faces noctu ardentes habere.	2.9.
Faces ex cælo decedentes.	2.8.
Faciem in luna videre.	5.14.
Faciem cælare & inungere.	4.43.
Falx.	2.24.
Familiaria & cognata.	4.50.
Famulus scabiosus aut leprosus.	3.47.
Farina.	1.71.
Fasciculi stragulorum.	1.76.
Fasces spicarum.	2.24.
Felus.	1.46. & 3.11.
Fellari ab vxore.	4.61.
Fenestræ domus ardentis.	2.10.
Feræ caput habere.	1.39.
de pugna cum Feris.	2.59.
de Feris marinis.	2.16.
Ferrei annuli.	2.5.
Ferreum habere pudendum.	5.15.
in Ferrum mutari.	1.52.
Ferula.	2.53.
Festiuitates nocturnæ.	3.62.
Ficus enata ante sororis domum.	5.35.
de Fide dignis.	2.74.
Filium videre gibbosam.	4.31.
Filij.	1.16.
Filium proprium querere.	5.41.
Filium morti adiudicatum esse si videri, & lamentanem eius patrem impetrasse vt morti non traderetur.	5.75.
Filium à iudicibus maçtatum in stadio sepultum esse.	5.76.
Filioli nostri.	3.27.
Filius scabiosus aut leprosus.	3.47.
à Filis concisum patrem eitari.	5.42.
Filiolum in virum euasisse.	1.52.

I N D E X.

Filium proprium excoriare & virem facere.	5.22.
Fingere homines.	3.17.
Flores.	1.79.
de Fluminibus stagno, fonte, ac puteo.	2.27.
Fluuij & stagna.	2.43.
de Foco.	4.36.
Focus.	1.76. & 2.10.
Focus apud exteros extruere.	5.27. & 2.8.
in Foco ignem videre.	2.9.
Fœmur herbam producere.	1.5.
Fœmora.	1.48.
Folles.	1.54.
Fons.	2.27.
ad Fontem venire ad aquam hauriendam, vnde aqua fluere tunc desinat.	5.78.
Fontes rescicati.	2.27.
de Foro.	3.63.
de Foro iudiciario & litibus.	2.29.
de Formicis.	1.26. & 3.6.
de Fortuna.	2.42.
de Fortuna priore.	4.8.
Fossæ frumentariæ.	2.24.
Fouæ subterrancæ.	2.24.
cum Fratre pridem vita functo sub iugum actum esse.	5.60.
quod Fratres pro hostibus iudicantur.	4.72.
Fratre apud exteros degentem carcum factum esse.	5.52.
Fraxini.	2.25.
ex Fremio coronæ.	1.79.
Frenum equi perdidisse.	4.60.
Frons.	1.24.
de Fructibus.	1.75.
Frumentaria vasa.	1.76.
Frumentariæ fossæ.	2.24.
Frumentum serere.	4.22.
Fulgur mensæ.	1.76.
Fulgur.	2.8.
Fulmen.	2.8.
Fulmine feriti.	1.6. & 2.8.
Fulmine icæ arbores.	2.25.
Fundamenta.	4.13.
Fundamenta domus ardentia.	2.10.
Funes nautici.	2.23.
Furia.	3.42.
Furari donaria diis oblata.	3.3.
de Furto.	3.2.

G.

ΓΑΛΛ.	3.28.
Galli pugnaces.	3.5.
Gallus.	2.47.
Gallerucæ.	2.22.
Gammarus.	2.14.
Gaudere.	2.65.
Gemini.	2.42.
Gemmæ.	2.5.
Genæ.	1.30.
Genua.	1.49.
Geometria.	1.54.
Geometras videre.	1.54.
Gibbosam videre filiam.	4.31.
Gigantum pugna.	4.49.
Gigni rursus à matre.	5.46.
Glacies.	2.8.
Gladius.	2.32.
Gladiis circumuolui.	1.78.
Glandes.	4.59.
Globij.	2.14.
Grabatum.	1.76.
Graculi.	4.58.
de Gralis.	3.15.
Grando.	2.8.
Γραῖς.	4.26.
Greges.	4.58.
Gripus.	2.14.
Grues.	2.20. & 4.58.
Gynæceum ardens.	2.10.
de Gymnasis secundum species.	1.57.
de Gymnicis certaminibus.	1.58.

H.

HALURGI.	2.31.
Halteres.	1.57.
Hannuli.	2.14.
Harpastum.	1.57.
Harpe.	2.20. & 4.58.
coronæ Hederacæ.	1.79.
Hedi.	4.57.
Helenium.	1.79.
Hepar.	1.46.
Herbam fœmur producere.	1.5.
Hercules.	2.42.
Herculis labores.	4.45.
de Hernia.	3.45.
de Heroibus.	4.80.
de Heroibus & dæmonibus.	2.44.
Hippocentaurus.	4.49.
de Hippocentauro, & Scylla, & diis hu-	

I N D E X.

mana specie.	2.49.
Hirundo.	4.58.
de Hirundine & Iuscinia.	2.71.
Historia.	4.49.
secundum Historiam somnia.	4.45.
de Hominum differentia qui in somnis videntur.	4.9.
Homines fingere.	3.17.
Homines obuiam euntes.	4.7.
de Hominum moribus.	4.61.
Hominibus impositum vehi.	4.14.
Horæ.	2.42.
Horas numerare.	3.67.
de Horologio.	3.67.
de Hospite publico.	3.58.
Hostes compellare & osculari.	2.2.
Hospitij denominatio.	1.5.
Hostes & fratres eandem inter se rationem habent.	4.72.
de Humeris.	1.42.
ex Humeris enata lanæ.	4.56.
supra Humeros aurum ferre.	5.90.
Humerum alterum videre volentem non posse.	5.54.
in Humero oculum habere.	5.37.
Hyæna.	2.12. & 4.58.
Hydri.	4.58.
Hydromelum bibere.	1.68.
Hymni.	1.58.
Hypotrimata.	1.74.

I.

A Aculo cælitus demisso fauciari in pede.	5.59.
Iacere lapidibus.	3.48.
Iambj.	4.61.
Ianua domus ardentis.	2.10.
de Ichnemone & viuerra.	3.12.
Ici lapidibus.	3.48.
Ignis duplex.	2.8.
de Igne vſuali.	2.9.
Ignis supplicio affici.	2.57.
Ignis in foco vel clibano.	2.10.
de Igne in ædibus vel parte aliqua ædium.	2.10.
de Igne ætherio.	2.35.
Ignis cælestis.	2.8.
Ignem accendere.	2.10.
Igne splendido ac puro vtens barba.	5.47.
Iadæa.	3.28.
de Iliis & partibus circa vmbilicū.	1.45.
de Imagine.	3.31.

Imagines tres proprias in Luna videre.	5.12.
Imaginem suam videre appensam.	5.3.
Imbres & nimbi.	2.8.
de Immobilibus vestibus.	4.38.
de Imperfectis operibus.	4.53.
Inaures.	2.5.
Incudi ad stare.	1.54.
Infantes videre.	1.16.
de his quæ infantibus præter ætatem accidunt.	4.20.
de Inferis diis & his qui circum circa ambiunt.	2.44.
de descensu ad Inferos.	2.60.
de Inguinibus & fœmoribus.	1.48.
de Inimicis & amicis.	4.52.
Inimici homines.	4.9.
Inimicos compellare & osculari.	2.2.
Inire seipsum.	5.31.
Inopia.	4.19.
de Insania & ebrietate.	3.42.
inter Insomnium & somnium differentia.	1.1.
de Instrumentis & vasis.	4.60.
Instrumenta & vasa.	4.30.
Instrumenta artium mechanicarum.	1.54.
in Insulis beatorum esse.	5.16.
de Internarum partium respectione.	1.46.
Interpretem somniorum qualem esse oportet.	1.13.
quomodo Interpretationes sunt aggradiendæ.	1.12.
quæ à somniorum Interprete sint expendenda.	1.10.
Intrita quæ hypotrimata graci appellant.	1.74.
de Ioue Olympio.	2.35.
cum Ioue pila ludere.	4.71.
Iouem interrogare.	5.71.
de Iride.	2.39.
Iſis.	2.44.
in Isthmo esse & proprium filium quærere.	5.41.
Iucundi homines.	4.9.
Iudices.	2.29.
de Iudiciario foro & litibus.	2.29.
Iugi, lora, & subligar.	2.24.
Iugum.	2.24.
sub Iugum actum esse.	5.60.
Iulius proprium nomen.	5.70.
de Iunone & Rhea.	2.35.
Iuuenes.	4.11.
Labia.	

I N D E X.

L.

L Abia.	1.31.
Lac.	4.20.
de Lactis vasis.	4.64.
Lactuca.	1.69.
Lacerti.	4.58.
Lachrymæ.	2.65.
Lanius siue macellarius.	3.57.
Lanæ coronæ.	1.79.
Lanas habere pro capillo.	1.22.
Lanæ ex pectore vel scapulis enata.	4.56.
Lapilli in annulis.	2.5.
Lapides pretiosi.	2.5.
Lapidibus iacere aut ici.	3.48.
Lapideum esse factum.	1.52.
Lapideæ statuæ.	3.64.
Laquei.	2.11.
de Laris & mergis.	2.17.
Latrunculorum ludus.	3.56.
Lauari pedes in corona olympica velut in pelui.	5.55.
Lauæ sua vestimenta.	2.4.
de Lauacro omnis generis.	1.66.
Laurus.	2.25. & 4.59.
Lectica vehi.	3.19.
Lectus.	1.76.
Lectus ardens.	2.10.
de Lecytho.	1.66.
Leges.	2.29.
de Leguminibus.	1.70.
Lenticula.	1.70.
Leo.	2.12. & 3.67. & 4.58.
Iconis catuli.	2.12.
Leonis caput habere.	1.39.
Lepra.	3.47.
Lepus.	4.58.
de Lethali medicamento.	2.69.
de Leucea, & lino, & cannabe.	3.60.
Leucothea.	2.43.
de Libris & tabula.	2.50.
Libros lino oblinere & incrustare.	5.28.
Lictores.	3.61.
Ligna ex digitis enata.	4.56.
Ligna ardentia videre.	2.8.
Lingua.	1.34.
Linum.	1.70. & 3.60.
Lina plicata.	4.6.
de Literis.	1.55.
Literæ siue elementa.	3.34.
Literas barbaras legere.	1.55.
de Litera P, & numero centenario.	3.34.
de Literarum retexu.	4.25.

Literas ac libellos defensionis perdidisse reum.	5.10.
Litigantes.	4.47.
de Litibus.	2.29.
Littora & portus.	2.43.
Littora.	4.55.
Locator domus.	3.41.
de Locis propriis.	4.48.
Locustæ.	2.22.
Locusta piscis.	2.14.
Longa.	4.12.
Loligo.	2.14.
Loqui.	4.35.
Loquela infantis præter ætatem.	4.20.
Loquentem audire.	2.74.
Lora iugi.	2.24.
Lotium egerere.	4.46.
Lucerna.	1.76.
Lucerna in nauigio.	2.9.
Lucerna arca.	2.9.
Lucerna testacea.	2.9.
Lucerna ardens.	2.9.
Lucta.	1.62.
Luctam virorum decertare.	5.7.
Ludere tessæris.	1.5.
de Ludo cuborum siue tessærarum.	3.1.
de Ludo calculorum siue latrunculorum.	3.56.
de Lumbis & partibus circa vmbilicum.	1.45.
Lumbrici.	3.7.
Luminis repentinum splendorem videre in tenebris.	2.1.
de Luna.	3.35. & 37.
à Luna lucernam accendere.	5.11.
cum Luna currere.	5.19.
in Luna faciem videre.	5.14.
in Luna tres proprias imagines videre.	5.12.
Lupanar.	4.10.
Lupus.	2.12.
Lupi caput habere.	1.39.
Lucifinia.	2.71. & 4.58.
de Luto.	3.29.
Luto oblinere libros & incrustare.	5.28.
Luteum factum esse.	1.52.
M.	
de M Acellario.	3.57.
de Macheræ.	2.32.
de Mastatione siue cæde.	2.56. & 3.10.
Magnum esse factum.	1.52.
Magistratus.	2.31.

I N D E X.

iuxta Magnitudinem aut multitudinem
diuerse euenientia fomnia. 4.57.
Malus nauis. 2.23.
Mali arbores. 2.25.
Mala fructus. 1.75.
Mali prunicæ. 2.25.
Mallei. 1.54.
Malua. 1.69.
Mammæ. 1.43.
in Mamma dextra habere oculum. 5.37.
Mandyas. 2.3.
Manus. 1.2.
de Manibus. 1.44.
Manus vsu habere. 5.49.
Manus dextra vel sinistra ablata. 5.92.
Manus ambas aureas esse factas. 5.48.
in Manibus caput habere. 1.40.
Manus appellantur actiones. 1.14.
Manualia ornamenta. 2.5.
de Mari. 4.55.
Mare videre. 2.23.
super Mari deambulare. 3.16.
Mare magnum pernavigare in tripodis circulo. 5.21.
Mari innatantes videre fellas obstetricarias. 5.73.
de Marinis diis. 2.43.
de Marinis auibus. 2.17.
de Marinis feris. 2.16.
à Marte iniri. 5.87.
Mastaces. 2.22.
Mater. 3.26.
à Matre rursus gigni. 5.46.
Matrem aut vxorem ægrotare. 1.2.
à Matre sub iugum agi. 5.60.
de Maxillis & labiis. 1.31.
de Medicis. 4.47.
Medici. 2.30.
Medicos videre. 1.53.
Medicinam ab Aesculapio petere ob dolorem stomachi. 5.89.
de Medicamento lethali. 2.69.
Medicamentum lethale inuenire. 5.33.
de Medicamentorum compositionibus. 4.24.
Mēda. 1.47.
Melolonthæ. 2.22.
in Melius transmutatio. 4.51.
Melle tinctum panem edere. 5.83.
Melanuri. 2.14.
Melitæi canes. 2.11.
Μελιται. 4.24.
Menses referuntur ad dies. 5.30.

Mendici. 3.53.
de Mendacio. 3.4.
Μενεκρατης. 3.38.
Μένων. 3.38.
Menandri fomnium. 4.51.
Mensa. 1.76.
Mensæ fulcra. 1.76.
hæc vox Mēve centenarium numerum impler. 3.34.
Merula. 4.58.
Meretrix. 4.10.
de Mercurio. 2.42.
de Mergis & laris marinis auibus. 2.17.
Miles. 4.33.
Milium delectus. 2.32.
Milium. 1.70.
Milius. 2.20. & 4.58.
Mimologi. 1.78.
de Minerua. 2.35.
Miserabiles & inopes. 3.53.
de Modo generali. 1.5.
de Modo speciali. 1.6.
Mola. 2.47.
Moneta. 2.63.
Monilia. 2.5.
Monilia aurea. 4.6.
Monstra. 2.49.
de Monstrosis & historiis. 4.49.
Montes & saltus. 2.28.
de Monumento. 2.66.
Monocrepis Mercurius. 4.65.
Mora fructus. 1.75.
de Morbo. 3.22.
Morbus circa collam, aut ceruicem aut barbam. 1.36.
de Moribus. 1.9.
de Moribus humanis. 4.61.
de Moribus localibus. 4.5.
de Moribus animalium. 4.58.
de Morte. 2.54.
Mors. 3.67.
Mori percussus gladio ab Aesculapio. 5.61.
de Mortis generibus quæ lege irrogantur. lib. 2. cap. 55. 56. 57. 58 & 59.
Mori sibi videri. 1.2.
hoc audite, Mortem quidem ne timeas, viuere autem non potes. 5.77.
Morti adiudicatum esse filium, & lamentantem patrem impetrasse vt morti non traderetur. 5.75.
de Mortuorum cenis ac epulis funebribus. 4.83.

I N D E X.

de Mortuis. 2.62.
Mortuos osculari. 2.2.
Mortuus creditor. 3.41.
à Mortuo accipere vnguentum, rosam, aut simile quiddam. 1.6.
Mortui reuiuiscetes. 2.67.
Mortuam esse amicam putare. 1.2.
Mortui denuo morientes. 2.68.
Mortuo misceri. 1.82.
Mortui si loquantur. 2.74.
de Mortuis piscibus. 2.18.
Mormyri. 2.14.
quæ mouentur similiter. 4.70.
in Multra lac. 4.64.
Muli. 2.12.
Mulieribus præfici. 2.31.
Mulier viri barbam, vel pudendum, vel vestitum, aut aliud virile habere se putans. 4.85.
in Mulierem transmutari. 1.52.
à Muliere persecutionem pati. 5.29.
Muliebris mundus. 2.3.
de his quæ iuxta Multitudinem, aut magnitudinem diuersimode eueniant. 4.57.
Muliebre aliquid si vir habere se putet. 4.85.
Mulsam bibere. 1.68.
de Mundo externo. 2.5.
de Mundo omnis generis virilis à muliebris. 2.3.
Mundum perdidisse. 4.60.
Muræna. 2.14.
Murus fractus. 4.32.
de Muris, fundamentis, & arboribus. 4.13.
de Mure & mustela. 3.28.
Mustelus piscis. 2.14.
Mustela. 3.28.
Mutari in arborem bifidam. 5.74.
Muræ literæ. 3.54.
de Mutatione in melius. 4.51.
Mutila. 4.12.
Myrri. 2.25.
de Mysteriis. 4.41.

N.
de Naso. 1.29.
Nasum perdere. 4.29.
Natare. 2.27.
Nata ex corpore. 4.56.
de Natiuitate. 1.14.
Nauigia. 4.55.

in Naui ceruus. 2.11.
in Nauigio lucerna. 2.9.
de Navigatione. 2.23.
Naufragium facere. 1.2.
Nauplius. 2.14.
de Nebulis. 2.40.
Nebulosus aer. 2.8.
vox Nēus centenarium num. implet. 3.34.
de Nemeſi. 2.42.
Neptanus. 2.43.
Nereus & Nercides. 2.43.
Nimbi. 12.8.
Nix. 2.8.
Nomen perdidisse putare. 1.5.
de Nominum originationibus. 4.82.
Nominum etymologia. 3.38.
Noctu eernere acute. 2.1.
Nocturnæ festiuitates & legitæ cum priuilegio. 3.62.
Noctua. 3.66. & 4.58.
de Nouerca & vitrico. 3.26.
Nubere. 4.32.
Numeri quomodo intelligendi. 2.75.
Numerum aequalem implentes dictiones. 4.26.
de Numero centenario. 3.34.
de Numismatis. 2.63.
Numisma accipientes mendici. 3.53.
de Nupriis. 2.70.
Nycticorax. 3.66. & 4.58.
Nymphæ. 2.42. & 4.3.

O.
de O Botro capite. 1.38.
de Obuentione hominum. 4.7.
Obuiam venientes opifices. 4.10.
de Obstetrice. 3.32.
Occidi à hero. 4.66.
Occidi à conferuo. 4.66.
de Oculis. 1.28.
Oculos habere aureos. 1.5.
Oculum habere in dextra mamma & in humero. 5.37.
de Odio. 3.9.
Odiosi homines. 4.9.
Officinæ. 4.10.
Officinæ artificum. 1.54.
Olea. 2.25. & 4.12.
Oleam ex dolio enasci. 4.50.
Olea ex capite enata. 5.18.
Oleum bibere. 1.88.
Oliuas legere. 2.25.
Oliuæ. 1.74.

O ij

I N D E X.

de Oleribus.	1.69.
Olera reposititia.	1.74.
Onagri.	2.12. & 4.58.
Orvi vnde dicti.	2.12.
de Operando.	4.42.
de Operibus semiperfectis.	4.53.
Opificiorum doctrina.	1.53.
de Opificum obuentione.	4.10.
de Oratione.	3.53.
Ordine moueri.	1.61.
Ordeum.	1.53.
de Originationibus nominum.	4.82.
Ornamenta diuersi generis.	2.5.
Ornamenta muliebria.	2.3.
Os in podice habere, eoque in omnibus vice oris fungi.	5.68.
Osculari.	2.2.
Oues.	2.12.
Ouillæ carnes.	1.72.
Ouum ab hera accipere coctum, & putamine abiecto ouo uti.	5.85.
de Ouis.	2.48.
Oxyæ.	2.25.
Ov.	4.24.

P.

de P litora & numero centenariorum.	3.34.
Pædagogum esse.	2.31.
Pagurus.	2.14.
Pala.	2.24.
Pali.	2.24. & 4.59.
Paliuri.	4.59.
de Paludibus montibus viis, saltibusque, ac conuallibus	2.28.
Palumbes.	2.20.
Palmulas edere in medicamentum.	5.89.
de Pancratio.	1.64.
de Panibus.	1.71.
Pane & caseo pudendum velut animal quoddam cibare.	5.62.
Panem in melle tinctum edere.	5.83.
Pantheræ caput habere.	1.39.
Panes à sole accipere.	1.6.
in Panario alueolo portari.	5.58.
de Pane Deo.	2.42.
Panicum.	1.70.
Pardalis.	2.12. & 4.58.
Parietes domus ardentes.	2.10.
Parere piscem si se putet mulier.	2.18.
Parere aquilam.	2.20.
Parere duas nigras infantes scemellas.	5.44.
Parere pulchrum puerum.	5.30.

virum Parere in certamine & infantem puerum suum comedere.	5.45.
Parere anserem.	4.85.
ex Partu laborare.	5.30.
rursus in Partu edi à matre.	5.46.
Pareæ.	2.13.
Pareas.	4.58.
Parnopes.	2.22.
Pastinaca.	1.69.
Pastinaca piscis.	2.14.
Pater.	3.26. & 5.43.
Patrem videre comburi.	1.2.
Patria.	4.62.
Patrum eadem cum alio.	3.51.
Pauo.	4.58.
Pauperes homines.	3.53.
de Paupertate.	4.19.
de Pectore & mammis.	1.43.
ex Pectore mulieris tritici spicas esse enatas & in naturam ipsius refractas rursus immergi.	5.63.
ex Pectore spicas tritici enatas esse, & eas aliquem euulsiisse.	5.84.
ex Pectore enatæ lanæ.	4.56.
de Pectinando & complicatione capillorum.	2.6.
Pecuniæ.	2.63. & 64.
Pecuniam non habere ideoque tristem esse.	5.88.
Pecuniam accipientes mendici.	3.53.
vox πενητα centenarium numerum implet.	3.34.
de Pedibus suris & talis.	1.50.
Pes.	1.2.
Pedes lauari in corona olympica velut in pelui.	5.55.
in Pede fauciari à iaculo cœlitus missio.	5.59.
de Pedicis.	2.52.
Pedicæ.	2.11.
de Pediculis & lumbricis.	3.7.
Pelecanes.	2.20.
de Pelui.	3.30.
in Pelui lac.	4.64.
de Pentathlo siue quinquertio.	1.59.
Penus.	4.30.
Pennas habere.	1.5.
Pepones.	1.69.
Πεπυρα.	4.5.
Perdere aliquid.	4.60.
Perdidisse instrumenta defensionis.	5.10.
Perdidisse clauem domus.	5.17.
de Perdicibus.	2.51.
Pendix.	4.58.

I N D E X.

de Permutatione in melius.	4.51.
Persica mala.	1.75.
Pertica.	4.12.
Petitores.	3.53.
hæc vox Πενητα centenarium num. implet.	3.34.
Phalangia.	2.13. & 4.58.
Philalates appellatur liber tertius huius operis.	3.28.
Phœnicem auem pingere.	4.49.
Physali.	2.13.
Phyffalus.	4.58.
Pica.	4.58.
Pice illini.	2.47.
Pila.	1.57. & 2.47.
Pila ludere cum Ioue.	4.71.
Pilos sibi euelli.	2.47.
de Pilo suillo.	1.21.
Pina.	2.14.
Pingere phœnicem auem.	4.49.
Pinophylax.	2.14.
Pinus.	4.12. & 5.74.
Pinus & itrobili.	2.25.
Pirastri.	2.25.
Piri.	2.25.
de Piscatura.	2.14.
Pisces viuentes accipere.	2.18.
Pistillum.	2.47.
Piso.	4.24.
de Pitro, charitibus & aliis.	2.42.
Pituitæ vomitus.	1.55. & 4.28.
Plagæ.	2.11.
de Plagis. l. verberibus.	2.53.
de Placentis.	1.74.
Plantare.	1.53.
de Plantis & arboribus.	4.59.
de Plantis in corpore nascentibus.	3.46.
de Plantis cito aut tarde nascentibus itémque de animalibus.	4.12.
Plantas pedum in tibias excavatas esse.	5.81.
Plasticen exercere.	1.53.
Platani.	2.25.
Plateæ.	3.63.
Plaustra.	2.24.
Plicatæ res.	4.5.
Pluto.	2.44.
Pluronem portare.	2.61.
Pluuia.	2.28.
Pocula.	1.76.
in Podice os habere, ac dentes, atque eo in omnibus vice oris fungi.	5.68.
circa Podicem & umbilicum locos prospicere.	5.33.

de Poëtis & encœmiorum scriptoribus.	1.58.
Polentæ.	1.71.
Polypus.	2.14.
de Ponte.	4.68.
Populi.	2.25.
Populus alba.	5.74.
Porcus.	1.72. & 4.12.
Porcinum caput ab amatore dono accipere.	5.80.
Porphyrio.	2.14.
Portus.	2.23. & 43.
Portare aut portari.	2.61.
Portari in macera à baiulis.	5.58.
de Possibilibus factis aut beneficiis.	4.66.
de Potu.	1.67. & 68.
Præconem agere.	1.58.
de Prædecessionibus & successoribus.	3.27.
Præesse urbi.	2.31.
Præfici pueris aut mulieribus.	2.31.
Præfectum annonæ esse.	2.31.
Præfici congregationi aut domui.	2.31.
Præfici congregationi aut domui.	2.31.
Prægnantem esse.	1.15. & 5.30.
Preces.	3.53.
Precatio Serapidi facta.	5.92.
de Principatu omni.	2.31.
de Priore fortuna.	4.8.
de Progressu & salutationibus.	2.2.
Πρίλαρα.	2.12.
Propositio eorum quæ in his lib. traduntur.	1.11.
Promptuaria domus ardentia.	2.10.
Proserpina.	2.44.
Pruinæ.	2.8.
Pstracus.	4.58.
de Pubertate seu tyrocinio.	1.56.
de Publicano.	3.59.
de Pudendis.	1.47.
Pudendum.	1.2.
Pudenda tria habere.	5.91.
Pudendum vsque ad extremum circulum pilosum esse factum.	5.65.
Pudendis resectis & victo capite coronari.	5.95.
Pudendum osculari.	1.82.
Pudendum mariti à corpore resectum in manibus habere eiusque multam curam habere, vt seruetur.	5.86.
Pudendum vxorem ostendere.	4.46.
Pudendum tuum velut animal quoddam pane & caseo cibare.	5.62.

I N D E X.

Pudendum habere ferreum. 5.15.
 de Pueris & filiis. 1.16.
 de Pueris, Iuuenibus & senibus. 4.11.
 Puerum factum esse adolescentem. 1.52.
 Pueris præfici. 2.31.
 de Pueris fasciis inuolutis & de lacte.
 1.17.
 Puerulus saltans. 1.78.
 Pugnaces galli. 3.5.
 de Pugna & odio. 3.9.
 de Pugna solitaria. 2.33.
 Pugillatus. 2.33.
 de Pugillata. 1.63.
 Pulmo. 1.46.
 Puluinus. 1.76.
 in puluinari triticum pro tomento habere.
 5.8.
 Puppis. 2.23.
 Purpurea vestis. 2.3.
 Putcus. 2.27.
 Pyrami placentæ. 1.74.
 Pyra. 1.75.
 Pyrrhicha. 1.78.

Q.

Quercus. 2.25. & 4.12.
 in Quinquentio. 1.59.
 R.

Radi capite. 1.23.
 de Ramis. 2.15.
 de Ratione caularam. 4.21.
 Rationem eandem inter se habentia.
 4.71. & 72.
 Reditus domum. 5.50.
 Regnare sibi videri. 2.31.
 de Rege. 4.33.
 Regius ornatus. 2.31.
 Regulus anis. 4.58.
 Reues. 1.46.
 de Reprobatione. 1.61.
 de Reptilibus animalibus. 2.13.
 Rete. 2.14.
 Retia. 4.6.
 de Reuiviscendo. 4.84.
 Reuiviscences mortui. 2.67.
 Rhea. 2.35.
 Rhododaphnæ. 2.25.
 Rosa. 1.6.
 Rubi. 4.59.
 Rudentes & funes nautici. 2.23.

S.

Sacerdotem fieri. 2.31.
 Sacerdotio fungi. 2.31.
 Sacrificare. 2.34.
 Sacrificare Aesculapio. 5.66.
 Sacrificari. 2.56.
 Sacerdotium accipere. 2.31.
 de Sacrilegio. 3.3.
 Sagenæ. 2.14.
 Saltus. 2.28.
 Salsamenta & falsæ carnes. 1.73.
 Saltatio & tripudium. 1.58.
 de Saltatione, & pyrrica & cantilenis.
 1.78.
 de Salue & Vale. 1.84.
 Salue. 3.44.
 de Salutationibus. 2.2.
 Samsuehus. 1.79.
 Sanguinis vomitus. 1.35. & 4.28.
 Sanguinem humanum edere. 5.58.
 Sanguinem factum esse fluuium. 5.6.
 Sartago. 2.47.
 Satyri. 2.42. cap. de Dionysio.
 Satyrus. 4.26.
 Scabellum. 1.76.
 de Scabie, & lepra, & elephante corporis
 vitio. 3.47.
 de Scala, sartagine, mola, pila, & gallo.
 2.47.
 Scarabæi. 2.22.
 Scaturigines. 2.27.
 Sceptrum. 2.31.
 de Scilla & asphodelo. 3.50.
 Sennidæses. 4.3.
 Schypbi & vtricoli translationes. 1.57.
 Scolopendræ. 2.13.
 Scopuli. 4.55.
 Scopuli & subterfugia. 2.23.
 Scorpion. 2.13. & 14.
 Scribere sinistra. 3.25.
 Scribam esse. 2.31.
 Sculptere. 1.53.
 Scutum. 2.32.
 de Scuto. 1.65.
 Scylla. 2.49. & 4.49.
 Sectionem venæ consulens Serapis. 5.94.
 Sellas videre obstetricarias mari inna-
 tantes. 5.73.
 de Semiperfectis operibus. 4.53.
 Seminare. 1.53.
 Semiuocales literæ. 3.34.
 Senes. 4.11.

I N D E X.

Senes sילוquantur. 2.74.
 in Senem permutari. 1.52.
 Sepeliri viuum sibi videri. 2.54.
 Sepes. 2.24.
 Sepia. 2.14.
 Seps. 2.13. & 4.58.
 Septa. 2.24. & 2.66.
 in Sepulchris dormire. 1.83.
 Serapis. 2.44.
 Serapis consulens venæ sectionem. 5.94.
 à Serapide in calathum quem in capite
 habebat conici. 5.93.
 Serapidis nomen laminæ inscriptum
 circum collum gestare. 5.26.
 Serapim præcari ob valetudinem. 5.92.
 Serpens. 2.13.
 Serere triticum. 4.22.
 Sermo alterius. 4.65.
 Sermones. 4.61.
 Seruari siue teneri. 3.61.
 Seruum factum esse facem. 5.20.
 Sefamides. 1.74.
 Sextarij. 1.76.
 Sigillum eiecere. 5.32.
 Significatiua somnia. 4.2.
 Simia. 2.12. & 4.58.
 Similia excogitandi exercitatio. 4.69.
 de his quæ similiter mouentur. 4.70.
 de Similibus & cognatis. 4.50.
 Sinapi. 1.70.
 Sinapi bibere. 5.5.
 Siri & foueæ subterraneæ. 2.24.
 Sisybrium. 1.79.
 de Sole. 2.35. & 36.
 Solem factum esse. 4.51.
 à Sole panes accipere. 1.6.
 cum Sole exoriri. 5.19.
 de Somniorum speciebus. 1.3.
 de Somniorum differentia. 4.2.
 de Somniis secundum historiam. 4.45.
 de Somniis compositis. 4.37.
 de Somniis diuinitus immixtis. 4.4.
 de Somniis curiosis & diuinis. 1.7.
 Somnia quomodo iudicanda sint. 4.1.
 Somnium Alexandri Macedonis. 4.26.
 Somnium Menandri. 4.51.
 quod non omnia Somnia iudicationem
 habeant. 4.44.
 Somnia iuxta multitudinem aut magni-
 tudinem diuerse euenientia. 4.57.
 Somnia eadem sæpe videre. 4.29.
 Somnia eadem res significantia. 4.21.
 Somnia bona & mala an possibile sit eo-
 dem tempore videre. 4.67.

Somniis non esse magna ænigmata ad-
 miscenda. 4.65.
 de his qui dicunt, Somnia mala citius, bo-
 na vero tardius euenire. 4.23.
 Somnium Cilicis. 4.53.
 quæ in Somniis visa eueniant. 4.63.
 de Somniis speculatiuis & allegoricis si-
 ue significatiuis. 1.2.
 Somnia quanto tempore eueniant. 4.86.
 inter Somnium & insomnium differen-
 tia. 1.1.
 de Somno & dormitione. 1.83.
 Soror à patre viro abstracta & alteri nu-
 ptum data. 5.43.
 ante Sororis domum ficus enata. 5.35.
 de Speculi vsu. 2.7.
 Speculum tonforis habere & stare in pla-
 tea prope forum, & magni facere spe-
 culo uti posse. 5.67.
 Speculi vice uti pelui. 3.30.
 Speculatiua somnia. 4.2.
 Spien. 1.46.
 Spicas tritici ex pectore enatas esse cas-
 que aliquem euulsisse. 5.84.
 Spicarum falces, manipuli & acerui.
 2.24.
 de Spina & aculeis. 3.33.
 Spina. 4.59.
 Sportæ. 4.6.
 Squatina. 2.14.
 Squilla. 2.14.
 de Stabulario siue hospite publico. 3.58.
 Stagnum. 2.27.
 de Statuis. 3.64.
 Statuæ diuersæ materiæ. 2.44.
 Statuas facere. 1.53.
 Statuas Deorum extergere. 2.34.
 Statuas Deorum eiecere è domo. 2.34.
 de Statu priore. 4.8.
 de Stellis. 2.35. & 38.
 Stellam è cælo decidere & aliam à terra
 in cælum ascendere. 5.23.
 de Stercore omnis generis. 5.38.
 de Sterquilinio. 3.52.
 Stomacho agrotare. 5.89.
 Stragulorum fasciculis. 1.76.
 de Strangulatione. 2.55.
 Strigili. 1.66.
 Strobili. 2.25.
 Studiorum doctrina. 1.53.
 Sturni. 2.20. & 4.58.
 Suburbia. 3.63.
 de Successoribus. 3.27.
 Succinei annuli. 2.5.

I N D E X.

pilus Suillus. 1.21.
 Suillæ carnes. 1.72.
 de Supellectile. 1.76.
 Supellectilem multam habere. 4.18.
 de Supellectile texta. 4.6.
 de Superciliis. 1.27.
 Sura. 1.2. & 1.50.
 Suspendere seipsum. 2.55.
 Syagros. 2.12.
 Sydera. 2.35. & 38.
 Syluz. 2.28.

T.

de **T**Abula & libris. 2.50.
 Tali. 1.50.
 Talos habere coronatos. 4.54.
 Talorum ludus. 3.1.
 Talitrum. 2.15.
 de Talpa. 3.65.
 Tauri. 4.58.
 Taurus. 2.12.
 Tegula domus. 4.32.
 de Tela & auxiliariis instrumentis. 3.36.
 Telam texere. 4.42.
 Τελουτι. 3.59.
 Tempestates. 2.8.
 Tempestas in mari. 2.23.
 Templum. 4.33.
 Tempia. 3.63.
 ad Templi firmamentum alligari. 5.1.
 de Temporibus & qualia sint iudicanda. 1.8.
 Teneri siue seruari. 3.61.
 Tenebricosus aer. 2.8.
 de Tergo. 1.51.
 Terræ motu patriam cernere. 4.62.
 de Terræ motibus achiaribus. 2.46.
 Testris ludere. 1.5.
 Testularum ludus. 3.1.
 Testacea lucerna. 2.9.
 Testaceum factum esse. 1.52.
 Textæ res. 4.6.
 Textrina. 3.36.
 Thalamus ardens. 2.10.
 Theatra. 3.63.
 in Theatrum viscerum alicuius deferri ab aquila. 5.57.
 de Thesauro. 2.64.
 Thesaurus reperire. 1.6.
 de Thesaurariis cistis. 1.76.
 Θησαυρος. 3.38.

Θεραυσιλος. 3.38.
 Θεραυλος. 3.38.
 Θεραπον. 3.38.
 Thunus & eius species. 2.14.
 Tibenum idem quod toga. 2.3.
 Tilia canere. 1.58.
 Tigris. 4.58.
 de Timore. 3.43.
 Τόμος. 4.82.
 Toga. 2.3.
 Tondere oculum usque ad medietatem. 4.53.
 Tonderi. 1.23.
 Tonitru. 2.8.
 Tornare buxum. 1.53.
 Torpedo. 2.14.
 Torrentes. 2.27.
 de Tragædo & Comædo. 4.39.
 Tragædiam agere aut audire. 1.58.
 Tranquillitas in mari. 2.23.
 de Tripode & foco. 1.76.
 in Tripodis circulo mare magnum pernavigare. 5.21.
 Tripudium. 1.58.
 Triticum serere. 4.22.
 Triticum in pulvinari pro tomento habere. 5.8.
 Tritici spicas ex pectore mulieris enatas esse & in naturam ipsius refractas immergi. 5.63.
 Trocho ludere. 1.78.
 Trochum agitare. 1.57.
 Tuba sacra & rotunda buccinare. 1.58.
 in Tunica cimices reperire, & abicere velle. 2.64.
 Turricula. 1.76.
 Typi seu formæ. 2.50.
 Typhlenis. 4.58.
 Tyronum habitum gestare. 1.56.
 Tyrocinium. 1.56.

V.

de **V**ale & Salue. 1.84.
 Vale. 3.44.
 Valles & conuales. 2.28.
 Vannus. 2.24.
 de Vasis & instrumentis. 4.30. & 60.
 de Vasis lactis. 4.64.
 de Vasis ac reliqua supellectile. 1.76.
 Varem factum esse. 3.21.
 de Vaticinatione. 3.20.
 Vehi super curru aut lectica. 3.19.

Vehiculis

I N D E X.

Vehiculo subiugatum esse. 3.18.
 de Vehiculis omnis generis. 4.14.
 Vela. 4.6.
 de Venatione & canibus. 2.11.
 Venæ sectionem consulens Serapis. 5.94.
 Venenum. 5.33.
 de Veneno. 2.69.
 Venenum eandem cum morte rationem habere. 4.73.
 Venefica animalia. 2.69.
 de Venditione. 4.16.
 Venum proponi. 4.16.
 de Venere Dea. 2.42.
 Venerem interrogare de Vita. 5.72.
 Venus in capite virginis alligata. 5.39.
 Veneræ res. 1.80.
 Venter & intestina. 1.46.
 Venter imus. 1.45.
 in Ventrem percussum gladio ab Æleu- lapiio mori. 5.61.
 de Ventis. 3.35. & 41.
 Ventilabrum. 2.24.
 Vera dicentes. 2.74.
 Vera esse quæ à Diis dicuntur. 4.73.
 Verbera. 2.53.
 Versus. 4.61.
 Vespæ. 2.22.
 Verspeltio. 3.66.
 Vesta. 2.42.
 Vestibulum domus ardens. 2.10.
 de Vestitu & modo omnis generis virili ac muliebri. 2.3.
 de Vestibus immobilibus. 4.38.
 Vestis lignea. 4.32.
 de Vestimentis. 4.32.
 Vestimenta sua lavare sibi videri. 2.4.
 Vestitum esse inornate. 3.24.
 quæ videntur volando. 2.73.
 Videre volantem humerum alterum non posse. 5.54.
 Videre acute noctu. 2.1.
 de Vigilia. 2.1.
 Vigilia festiuitatis causa. 3.62.
 Vinum bibere. 1.68.
 Vincula. 3.61.
 Vincere & coronari. 5.7.
 Violæ. 1.79.
 Vipera. 2.13. & 4.58.
 Viri. 4.11.
 Viri longi. 4.12.
 à Vir muliebri aliquid habere se puter. 4.85.
 Virum in senem permutari. 1.52.

Virile aliquid si mulier habere se puter. 4.85.
 Virginem ducere. 2.70.
 Viscera alicuius in theatrum ab aquila ferri. 5.57.
 Viscera. 1.46.
 Viscum. 2.19.
 de Vita Venerem interrogare. 5.72.
 de Vitæ temporibus. 2.75.
 de Vita Iouem interrogare. 5.71.
 ad Vitam redire. 4.84.
 Vitis ex capite virginis enata. 5.39.
 Vitis ex cap. producta. 3.47.
 coronæ Vitis. 1.79.
 Vitæ ex dolio enasci. 4.50.
 Vitæ res. 3.12.
 Vitiligo. 3.47.
 de Vitrico. 3.26.
 Vitæ. 4.6.
 Vlcus circa collum, aut ceruicem aut barbam habere. 1.36.
 Vlmi. 2.25.
 Vlula. 3.66. & 4.58.
 de partibus circa Umbilicum. 1.45.
 Vncini. 2.14.
 Vngere faciem. 4.43.
 Vnguibus conscalpi. 1.23.
 de Vnguentis. 1.77.
 Vnguenta. 4.24.
 Vnguentum à mortuo accipere. 1.6.
 Vocales literæ. 3.34.
 Volare. 1.5.
 de Volatu. 2.73.
 ad Volandum se accingentem ab amico prohiberi. 5.70.
 Volare circum urbem prope tegulas, atque admirationi esse spectantibus sed ob quandam dolorem cessare a volando. 5.69.
 Volare sibi videri. 2.73.
 de Volatilibus animal. 2.20.
 Vomer. 2.24.
 de Vomitu. 4.28.
 de Vomitu sanguinis, aut bilis, aut pituitæ aut cibi. 1.35.
 de Urbibus. 4.62.
 Urina singulari aspergere. 4.46.
 in Urina testacea videre amicam suam ardentem. 2.25.
 Urina. 2.12.
 Urinæ manus habere. 5.49.
 Urus. 4.58.
 Urtica piscis. 2.14.

I N D E X.

Vterum gestare.	5.44.	Vxor scabiosa aut leprosa.	3.47.
de Vteri gestatione.	1.15.	Vxorem agrotare.	1.2.
Vtrem facere ex pelle filij.	5.22.	ab Vxore fellari.	4.61.
Vtriculi & scyphi translationes.	1.57.		
Vulcanus.	2.42.	X.	
de Vulneribus & cicatrice.	3.40.	X ystrophylax.	1.66.
Vulnus accipere ab eo cum quo postridie venatum ire proposuerat.	1.2.	Xanthum fluuium sanguinem fa- ctum esse.	5.6.
Vulnerari à iaculo cœlitus demisso.	5.59.		
Vulnerari in pectus.	1.43.	Z.	
Vulpes.	2.12. & 4.58.		
Vultures.	2.20.	Z EA.	1.70.
Vuz.	1.75.	Znyia.	3.45.
Vxorem alteri nuptam videre.	2.70.	Zlucor.	3.38.
Vxorem ostendere pudendum.	4.46.	Zlucopinos.	3.38.
Vxorem velut victimam mactare & car- nes eius concisas vendere.	5.2.		

F I N I S.

ACHMETIS
F. SEIRIM
ONEIROCRITICA

Nunc primum Græcè in lucem edita.

Ex bibliotheca Regis Christiani.

LECTORI.

DA VCVLA quaedam hîc de Achmete dicere habemus. Achmetem siue Achamatem medicum Arabem fuisse, nec alium ab eo cuius libros septem de Medicina recenset Gesnerus, quos penes se esse testatur vir bene literatus Janus Antonius Saracenus Notis ad Dioscoridē. Haec autem Oneirocritica Artemidori libris adtexere visum. tum quia ob argumenti similitudinem ex vtriusq. comparatione vtilitas aliqua percipi potest, tum quod satis antiquum interpretē Graecum coelo litterario redonari intererat. nam Latinum quidem ante viginti sex aut septem annos edidit Io. Leunclaius, sed plerisque partibus imminutum &

4.
mutilum, ac perperam Apomafaris nomine nuncupatū, vt ipse postea in Annalibus Turcicis admonuit. Et, ne quid dissimulem, in duobus quos è bibliotheca Regia deprompsi mihi codicibus, non est vnde Achmetis nomen constanter afferere possim: sunt enim ambo ἀνεφάλοι: nisi quod eorū alteri Achmetis titulus recētiore manu praefixus est. Sed & in exemplari Graeco, quod Latine versum circa annum CIO CLX Hugoni Echeriano dedicauit Leo Tuscus, auctoris deerat nomē, vt ex Italica Tricassi Mantuani interpretatione coniecere est, ex qua prologum quem hūc subiectum vides, Latine transcripsi: non quod Achmetis esse existimem, nam Leonis illius esse magis puto, sed ne quid huic nostrae editioni deesse videretur. Vale.

ACHMETIS
F. SEIRIM
ONEIROCRITICA.

PRÆFATIO.

ANXIO mihi & vera cerraque somniorum interpretamenta meditati, nonnulla tandem oblata sunt, quibus Indi, Persae, Aegyptiique vtuntur. & certe subtili ac curiosa indagazione pleraque commenti sunt. ideoque eorum praesertim interpretationes vt veriores, si tamen vllae verae esse possunt, quam accuratissimè enarrare decreui. ac primo quidem secundum Indorum doctrinam, deinde Persarum, tum denique Aegyptiorum. Illud vero notandum in primis est, aliam desiderare interpretationem regis ac principis alicuius viri somnium, aliam vero plebeij cuiusdam; aliam diuitis, aliam pauperis; aliam viri, aliam mulieris. diuersam quoque diuersarum artium esse considerationem. Praeterea tempus obseruandum. nimirum si ea quae in somnis videntur, tempori quo videntur congruunt. nam si quis verno tempore arborem floribus orna-

Εκ τῆς λήξεως τῆς Γερσῶν. γ.

ΒΑΡΑΜ ὁ ὄνειροκρίτης Σααμισῆ βασιλέως τῆς Γερσῶν. Ἐκ τῆς κελύσεως τῆς ὀνειροκρίσεως...

Ex disciplina Persarum. CAP. 3.

ΒΑΡΑΜ Interpres Saamisae Persarum regi. Ex infomiorum interpretatione maximam cognitionem...

Εκ τῆς λήξεως τῆς Αἰγυπτίων. δ.

ΤΑΡΦΑΝ ὁ ὄνειροκρίτης τῆς Φαραώ βασιλέως τῆς Αἰγυπτίων. Ἡρόνησαν περὶ ὧν ἔβρον οἱ βασιλεῖς τῶν Αἰγυπτίων...

Ex disciplina Aegyptior. C. 4.

ΤΑΡΦΑΝ Interpres Pharaonis regis Aegyptiorum. Perseruntati sunt reges Aegyptiorum interpretatione somniorum...

Mortuo-

Mortuorum Resurrectionis interpretatio, ex Indorum disciplina.

CAP. 5.

Si quis in somnis videre visus fuerit, mortuos resuscitatos: quo in loco visum hoc mortuorum resurrectionis oblatum dormienti fuerit...

De Resurrectione mortuorum, ex disciplina Persarum.

CAP. 6.

Si quis in somnis fuscitationem mortuorum videre visus fuerit, quo in loco visum offertur, ibidem ex vinculis liberatio...

De Resurrectione mortuorum consimiliter, ex Aegyptiorum disciplina. CAP. 7.

Si quis in somnis fuscitationem mortuorum videre visus fuerit, ea res vincitorum liberationem, ac bellorum finem significat.

Εκ τῆς Ἰνδῶν, περὶ ἀναστάσεως. ε.

Ἐάν τις ἐν ὄνειρῳ θεάσεται ἀνάστασιν νεκρῶν, ἐν ᾧ πῶπα θεαρήσῃ τις κατ' αὐτὸς ὑπνοῖς ἀνάστασιν νεκρῶν...

Γερσῶν, περὶ ἀναστάσεως. ς.

Ἐάν τις ἴδῃ κατ' ὑπνοῖς νεκρῶν ἔγερσιν ἐν ᾧ πῶπα ἢ ὄψις, ἐκεῖ θεασάμενος...

Αἰγυπτίων, περὶ ἀναστάσεως ὁμοίως. ζ.

Ἐάν τις ἴδῃ κατ' ὑπνοῖς νεκρῶν ἔγερσιν, θεασάμενος ἐξ ἀδελφῶν, ἔκ πολεμίων παύσιν σημαίνει.

Εκ τῶν Ἰνδῶν περὶ παρθερείου. η.

Εἰς τὴν ἰδίαν ἀγαθὸς ὢν εἰσερχόμενος ἑαυτὸν ἐν τῇ παρθερείᾳ ἕως ὅτου σαρωμένος. διότι θεῶν αὐτῶν τὸ διαγέλιον, ἐξ ὧν ἐργασάτο ἀγαθῶν, εἰ δὲ ἐκακοδότης ὅτι, μετανοήσῃ, ἢ σαθρήσεται.

Ἀλλὰ καὶ πλοῦτου κοσμικοῦ τὸ ὄπτηγμα σημαίνει.

Εἰς τὴν ἰδίαν ὅτι ἐφαρξῆ ἐν τῇ καρπῶν τῶν δένδρων, αὐτὸς διήρξῃ ἐν τῇ πίστει αὐτὸ σοφίαν καὶ γῶσιν. διότι οἱ καρποὶ τῆ παρθερείου, λόγος θεῶν καὶ ἀγαθῶν τυγχάνουσιν.

Εἰς τὴν ἰδίαν ὅτι ἐδωκεν ἑτέρῳ ἀπὸ τῶν καρπῶν, ὅσα διδασκαλίας γίνονται, κατῶσον ἐμέλεισε καὶ μετέδωκεν.

Εἰς τὴν ἰδίαν ὅτι πῶς καρπὸς μὲν ἔλαβεν, οὐκ ἔφαγε δὲ, οὐτε μετέδωκεν ἑτέρῳ τὰ μὲν ἦν καὶ ὅσα ἐδόξατο καὶ ἐκ γῆρας ἢ πλεονομήσῃ δὲ.

Εἰ δ' οὐκ ἔφαγε μὲν, ἔδωκε δὲ ἑτέρῳ ὅσα ὡς κενόδοξος καὶ ἀκατήρηστος ὁμοίως δὲ ὁσώσεται ὁ λαὸς ἀλλοτρίως.

Εἰς τὴν ἰδίαν πῶς ἑαυτὸν εἰσεληθὼς ἐν τῇ παρθερείᾳ ἐσπατανίτω, ὁ θανάτος τῆς πίστεως αὐτὸ ζημίαν σημαίνει.

Εκ τῶν Ἰνδῶν περὶ πνεύσεως. ζ.

Εἰς τὴν ἰδίαν ὅτι κἀπὸ κἀκεῖ εἰς πῦρ μένης ὅσα εἰς ἀποκρίαν παρθερείου ὁσώσεται ὡς κακοδότης, βλέπων πῶ ἰδίαν ἐλεθρον. πάλιν δὲ τὸ ἐκ θεοῦ τὸ μίλημα, ἵνα μετὰ τὸ ἐσθῆν τὸ αὐτὸ ψυχῆ.

Εἰς τὴν ἰδίαν πῶ πῦρ τῆς γένεως ἐθεώσατο μόνον ὁρῶν κατὰ κἀκεῖ δὲ ἐν αὐτῷ, εἰς κοσμικῶς ὁσώσεται θλίψις ἀμφοτέρων ἐν

De Paradiso, ex Indorum disciplina.

CAP. 8.

SI quis vir bonus visus sibi fuerit ingredi paradysum, saluus erit: quia lantum nuntium diuinitus ob ea, quae recte fecit accipit. Sin maleficus est, respiscet ac salutem consequetur.

In opibus quoque mundanis adsequendis felicitatem hoc visum denotar.

Si visus sibi fuerit comedisse de fructibus arborum paradisi: sapientiam & cognitionem in fide sua consequetur: quia paradisi fructus, diuinæ bonæque doctrinae sunt.

Si visus sibi fuerit, alij de fructibus istis impertiri: doctor euadet, prout distribuerit ac impertierit.

Si fructus illos accepisse visus sibi fuerit, at non comedisse, nec impertiuisse alteri: diuinis quidem ille res adsequitur, at non agnoscit. ideoque fructum absolutum non fert.

Si non comedit, alteri tamen impertit: ipse quidem, ceu vanæ cupidus gloriae, damnabitur: at alter ille, qui fructum scilicet accepit, salutem adipiscetur.

Si quis visus sibi fuerit ingredi paradysum, ac mori: ea mors fidei detrimentum denotar.

De igne gehennae, ex Indorum disciplina.

CAP. 9.

SI quis videre visus sit, se ad ignem gehennae damnatum: interitui mancipabitur, quod uti sceleratissimus homo suū ipse videat exitium. Sed tamen hoc ipsum ei diuinitus indicatur, ut respiscens animæ suæ salutem consulat.

Si igne gehennae duntaxat adspexit, non tamen ad eū dānatus: in mūdanas reuocatur.

incidet. Quanto autem vel proponi, vel longiori ex interuallo, ignem gehennae viderit: tanto vel propriorem, vel remotiorem ærumnam expectet.

Si regi visum hoc oblatum fuerit, iudicia sua peruerteret, ac diuinitus punietur.

Si oblatum mulieri fuerit, marito infidiabitur, adulteriis sese, stuprisque poluens.

Si puero fuerit oblatum, ad personam parentum eius referendum erit.

De Angelis, ex Indorum disciplina. CAP. 10.

SI quis in somniis aliquem ex diuinis sistis angelis videre videatur, qui sacris in libris nominantur ac describuntur: ex lato aliquo nuntio gaudium reperiet.

Nam si eo loci bellum imminet, vel iox & ingens aduersus hostes victoria sequetur.

Si qua est afflictio, cum lætitia commutabitur.

Si morbus, ad integram valetudinem fiet reuersio.

Si paupertas, in opulentiam commutabitur.

Si mulieri prægnanti visum hoc oblatum fuerit, marem pariet.

Si regi fuerit oblatum, ac præterea, quod cum angelo sit colloquutus: quidquid hoc fuerit, siue bonum, siue malum, immutabiliter eueniet.

Si videre duntaxat angelum visus sit imperator, nec colloquutus cum eo fuerit: aduersus hostes victoria significatur, cuiusque populus incrementum sumet, ac pauperes ipsius satiabuntur.

Similiter si quis angelum viderit, pro nomine diuino decertaturus: is se saluum esse sciat.

Si quis angelum videre visus fuerit carentem nomine, nec sacris in literis descriptum: gaudio lætitiæque paulo minore potietur.

Si quis eunuchum videre videatur ignotum, formosum, procerum: etiam is pro angelo habeatur, propter puritatem, & similitudinem cum angelis,

αὐτῶν, ὅσον δὲ ἐγγύζων ἢ μακρῶν εἰς τὸ πῦρ τῆς γένεως ὁσώσεται ἐγγύζων ἢ μακρῶν ὅσα ἕπεται πῦρ θλίψις.

Εἰς τὴν ἰδίαν θεωρήσει βασιλεὺς, ὅσα κρινεῖ τὰς κρίσεις αὐτῶν, καὶ ἀπὸ τῆς θεοῦ πμωρηθήσεται.

Εἰς τὴν ἰδίαν θεωρήσει γυνή, ὅσα βίβλου γήσεται τὸ αἰδῶς μοιχοσύνης ἐ ἀσελγείας.

Εἰς τὴν ἰδίαν θεωρήσει τὸ πῦρ, εἰς ἀσώτων τῶν ἰδίων γενίων τὸ πῦρ ὁσώσεται.

Εκ τῶν Ἰνδῶν περὶ ἀγγέλων. ι.

Εἰς τὴν ἰδίαν κατὰ ὑπομνήματα τῶν ἀγγέλων τῶν ὀνομασμένων καὶ ἀποκαταγεγραμμένων ἐν τῆς θείας βίβλου, διαλέλεικται διήρξῃ χερα.

Εἰ δὲ ἀσώσεται πόλεμος ἐν τῇ πόλει, ἢ κατὰ τὰς ἰσχυρὰ καὶ τῶν ἐθρῶν ἔσται.

Εἰ δὲ θλίψις ὅτι, μετὰ βλάβεται εἰς χερα.

Εἰ δὲ νόσος ἐπαρθεύσεται εἰς ὑλίαν.

Εἰ δὲ πείνα, εἰς πλοῦτον μεταστραπέσεται.

Εἰς τὴν ἰδίαν ἐγγύζων ἰδίαν τὸ πῦρ, πῦρ ἄρσεν.

Εἰς τὴν ἰδίαν τὸ βασιλεὺς, καὶ ὅτι συνωμίλησε τῷ ἀγγέλω, ἀμεταβλητῶς ἀπεβήσεται, εἴτε ἀγαθόν, εἴτε φαῦλον.

Εἰς τὴν ἰδίαν τὸ βασιλεὺς, οὐ συνωμίλησῃ δὲ τῷ ἀγγέλω, γίγνεται καὶ τῶν ἐθρῶν αὐτῶν σημαίνει, καὶ ὁ λαὸς αὐτῶν αὐξήσεται, καὶ οἱ πτωχοὶ αὐτῶν χορταθήσονται.

Εἰς τὴν ἰδίαν ὁμοίως ἀγγέλου ἰδίων ἀσώσεται τὸ θεῖον ὄνομα, ὅσα γινώσκεται, ὅτι στωσμένος ὅτιν.

Εἰς τὴν ἰδίαν ἀγγέλου τῶν ἀνομήτων καὶ ἀποκαταγεγραμμένων, ἔστιν αὐτῶν χερα καὶ ἀγαλλίας μεταστραπέσει.

Εἰς τὴν ἰδίαν διήρξῃ ἀγνώσειον, ἀγνώσειον, καὶ ὅσα ὡς ἀγγέλος λογίζεται.

Εάν τις ἰδῆ κατ' ὄναρ ἑαυτὸν πεσο-
κυωυῖται πρὸ εἰδώλου τῆς Ἀφροδίτης, εἰς
πρῶτον ἀφάρται τῆς Ἀφροδίτης ἐξιδουκμή-
σθαι ἑμῶς καὶ ἐπὶ τῆς λοιπῶν ἀσέβων καὶ
μεγαλῶν τῶ βασιλείας ἢ αὐτῆ κρίσις.

Εάν τις ἰδῆ πεσοκυωυῖται ἑαυτὸν πρὸ
πυρὸς πρὸ ἢ πρὸς γαῖας ἀσέβων, ἢ ἐπὶ βασι-
λείας ἢ, καὶ ἰδῆ ὅτι αὐτὸς καπνὸς δυσωδίας
ἐξέρχεται τῶ πυρὸς, παλαιήσεται πρὸ ἐχ-
θρῶν καὶ ἴσθ' ἀπίστανται. Εἰ δὲ καπνὸς αὐτῶ
διδῷ, ἐξείκονται νικῶν κατ' ἐχθρῶν λόγῳ.

Εἰ δὲ τις ἰδῆ * τῆς κοινοῦ τῶ λαοῦ
δουλοῦντος βασιλεῖ, καὶ ἀποθνήσκει αὐτῶ ἀ-
τάβως τῆς δυσωδίας.

Εάν δὲ γυνὴ ἢ παῖς τὸν ἀφάρ, ἑμῶς
τῆς ἰσθ' ἀπίστανται αὐτῆ.

Εάν τις ἰδῆ ἴδῃ ἐκείνην γαῖαν, ἢ ἐξέβ
πῦρ ἐν αὐτῶ εἰς πεσοκυωυῖται τῶ λαοῦ, εἰ
ἴδῃ ἐπὶ βασιλείας, ἐν βουλή αὐτῶ βασιλεία
ποιεῖ, ἢ ὁ καὶς ἀποθνήσκει αὐτῶ.

Εάν ἰδῆ ὁ βασιλεὺς ὅτι ἐκείνη πύργος νεῖν
ἢ ὅτι τῆς ἢ ὅτι τῆς πύργος τῆς πύργος αὐτῶ,
ὁμοίως βασιλεία ποιεῖ ὅμοιως συμβασιλευ-
σά αὐτῶ * εἰ δὲ δολοῦσι παλαιὸν αὐτῶ * κατέ-
λυσε πύργος. εἰ γὰρ τῶ ἢ, ἢ βασιλεία αὐτῶ δι-
λαγήσεται.

Εάν δὲ τῶ κοινοῦ λαοῦ καὶ τῶ μεγαλῶν
ἢ, ὅτι τῶ ἰδῆ μὴ παῖς * πῶς βασιλείας
πῶς πῶν, ὁπότε αὐτοὺς ἴσθ' ἀπίστανται τῶ βασι-
λείας * καὶ εἰ μὴ ἐπιλείπει τὸ κῆρυκα, νικησὶ
ἢ ἐπιβληθῆ αὐτῶ * εἰ δὲ ἢ ἐπιλείπει, νικησὶ
σεται, καὶ οὐκ ἀπολείπει παρ' αὐτῶ βασιλείας.

Εάν δὲ γυνὴ τῶ ἰδῆ παῖς πῶ Ἀ-
φροδίτης, ὁμοίως ἀσέβων ἀποθνήσκει αὐτῶ
τῶ παρῶματα.

Εκ τ' ὁμοίως τ' Ἀφροδίτης πε-
εὶ πῶς ὁμοίως. ἰδ'.

Εάν τις ἰδῆ κατ' ὄναρ πεσοκυωυῖται
ἑαυτὸν νεῖν ἢ εἰδώλου, ἢ ζῶα, ἢ δένδρου
καὶ εὐρήσθαι ἄλλο παρῶ τῶν Φαραῶν, καὶ τῶ
μεγαλῶν αὐτῶ ἀσέβων τῶ ἐξιδουκμήσθαι
εἰδώλου ἢ ζῶων ἢ δένδρων.

Si quis in somnis visus sibi fuerit ado-
rare Veneris simulachrum, apud homi-
nem A uguis primum gloriam inueniet.
Itidem ceteris de fideibus, & imperato-
ris magnatibus, eadem est interpretatio.

Si quis sibi videatur adorare ignem il-
lum in templis inextinctum, aut quod fu-
mus quasi quidam foetidus ex igne sit or-
tus: si tunc est, ab hostibus ei bellum infe-
retur, & in fugam conicietur. Sin fumus
ille fragrans fuerit, celebri aduersus hos-
tes victoria potietur.

Si plebeius hoc videre visus fuerit, re-
gi feriet, ac cueniet ei pro factoris ra-
tione.

Si mulier fuerit, pro ratione odoris ei
quid erga maritum accidet.

Si quis sibi templum struxisse visus sit,
& in eo posuisse ignem, quem populus ad-
doraret: si quidem imperator est, in consi-
lito suo regem creabit, quem populus ac-
cipiet.

Si visus sibi fuerit imperator murum
nouum struxisse, vel intra, vel extra mu-
rum urbis suae: similiter regem constituet,
ac populum eum, vna cum regni consorte,
recipiet: si quidem murus antiquus non
dirutus fuerit. hoc verò si fiat, in regno
ipsius mutatio quaedam sequetur.

Si plebeius, aut procerum quispiam,
hoc sibi visus fuerit absque mandato regis
facere: perduellis fiet, ac si quidem
struaturam absoluerit, victor euadet: sin
autem, superabitur ac delebitur a rege.

Si mulieri visum hoc oblatum fuerit,
apud Augustam ei, pro ipsius rei ratione,
quiddam cueniet.

De fide consimiliter, ex Aegy-
ptiorum doctrina.

C A P. 14.

Si quis in somnis sibi videatur adorare
Deos, vel simulacra, vel animalia, vel
arbores: gratiam Pharaonis & magnatū
ipsius inueniet, pro ratione nobilitatis si-
mulacrorum, animalium, arborum.

Si quis

Si quis solum Pharaonis adorauerit
eo modo, quo principes ipsius conse-
uere: princeps fiet, par Pharaonis princi-
pibus.

Si virgam Pharaonis adorauerit, aut
gestauerit, aut in eius curru sederit: pri-
mus et a consiliis erit.

Si visus sibi fuerit infedisse Pharaonis
equo, vel selle equestri: si quidem volun-
tate Pharaonis hoc fecerit, mulierem suam
ei dabit: sin praeter eius voluntatem, puellam
ipsius inibit, ac deprehendetur.

Si quis cum Pharaone cubare visus sibi
fuerit, in fax vxoris erit Pharaonis, & ar-
canorum ipsius in primis conficius.

De iudicibus, ex Indorum disci-
plina. C A P. 15.

Si quis in somnis visus sibi fuerit iudex
Spopuli factus, nec ad iudicandum iudi-
ceus fuisse: si quidem expeditionem sus-
cipiet, admodum miserabilis factus, ad e-
gestatem redigetur.

Si regi oblatum hoc visum fuerit, ad-
uersus hostes suos triumphator euadet,
sēque aduersus eos strenuē geret.

Si quis iudicis officio fungens, sibi praeter
morem iudicium aliquod exercuisse
visus sit: maiorem sapientiam & cog-
nitionem adquiret.

Si quis ab ignoto iudice iudicari visus
sibi fuerit, iudicium hoc omne pro certo
teneat. Nam ad Dei personam iudex ille
refertur.

Si quis in somnis alterum prius som-
nium alicui videatur enarrare, quidquid
audierit, teneat.

Si quis in somnis statera, vel campani,
quod vocat, loco quodam librari viderit:
ea de persona iudicis intelligat. Quod si
litem habet, ac inter librādam ea viderit

Εάν τις πεσοκυωυῖται τὸν ἀφάρ ἢ Φα-
ραῶν καὶ ὅς ἐσὶ ἀφροδίτης αὐτῶ καὶ ἀφ-
ρῶν ἴσθ' ἀπίστανται αὐτῶ.

Εάν δὲ πεσοκυωυῖται τῶν βασιλέων τῶ
Φαραῶν, ἢ βασιλέων αὐτῶν, ἢ κρητῶν ἐπὶ
ἀρματος αὐτῶ, ἢ τῶ δῖφρου αὐτῶ, καὶ
πῶς παλαιῶν ἐστὶ αὐτῶ.

Εάν ἰδῆ ὅτι ἐκείνη ἐπὶ ἴσθ' ἢ Φα-
ραῶν ἢ πῶς σπυλαίων, εἰ μὴ ἐν βουλή τῶ
Φαραῶν ἐπίσταται, μωαῖα δὲ οὐκ αὐτῶ δά-
σῃ αὐτῶ: εἰ δ' ἐξω τῆς βουλῆς αὐτῶ, οὐκ
ἐπιβλήσεται καὶ τῶ καροῖου αὐτῶ ἢ φα-
νερῶσεται.

Εάν ἰδῆ τις ὅτι σὺ καὶ θεοῦ τῶ Φα-
ραῶν, ἢ ὁ Φαραῶν σὺ καὶ αὐτῶ ἐστὶν ἴσθ' ἀ-
πίστανται, μωαῖα δὲ οὐκ αὐτῶ παρῶ
τῶ ἴσθ' ἀπίστανται αὐτῶ.

Ἰνδῶν κατ' ἐκείνην. ἰδ'.

Εάν τις ἰδῆ ἑαυτὸν κατ' ὄναρ κρητῶ
ἐκείνην λαοῦ, καὶ οὐκ ἐν κρητῶ εἰς τὸ
κρητῶ, καὶ εἰς ἴσθ' ὅδῃ παρῶ τῶ, κατε-
στῆται * εἰ δὲ ὅδῃ οὐκ ἐστὶ παρῶ τῶ,
πῶς οὐκ ἐστὶν ἴσθ' ἀπίστανται.

Εάν δὲ τῶ ἰδῆ βασιλείας ἐστῶντος
ἴσθ' ἀπίστανται καὶ τῶ ἐκείνην αὐτῶ, ἢ ἐκείνην
κατ' αὐτῶ.

Εάν δὲ τις κρητῶ ἢ ἰδῆ ὅτι κρητῶ πα-
ρῶ τῶ σπυλαίων αὐτῶ κρητῶ πῶς οὐκ
σπυλαίων ἢ γῶν κρητῶ.

Εάν τις ἰδῆ ὅτι ἐκείνην κατ' ἐκείνην
ἀφροδίτης, καὶ πῶς ὅτι αὐτῶ ἐκείνην
κρατῶ τῶ. ὁ γὰρ κρητῶ εἰς θεοῦ παρῶ τῶ
ἀφροδίτης.

Εάν τις ἰδῆ κατ' ὄναρ ἐτέρου πεσοκυωυῖται
ἀφροδίτης διήσθαι παρῶ τῶ παρῶ τῶ
αὐτῶ, οὐκ παρῶ τῶ ἀφροδίτης παρῶ τῶ
κρητῶ.

Εάν τις ἰδῆ κατ' ὄναρ ζῶων, ἢ τῶ
ἐκείνην κατῶ τῶ ἐκείνην τῶ ἐκείνην
παρῶ τῶ εἰς παρῶ τῶ κρητῶ. ἢ εἰς
ἐκείνην ὁ παρῶ τῶ ἐκείνην, εἰ μὴ ἰδῆ παρῶ
τῶ

Εάν δὲ πλοῦτος ἴδῃ τὴν ἡμετέραν αὐτῶν μακρὰν, εἰς χεῖρας ἐπιποιήσεται.
 Εάν δὲ πρὸς ἴδῃ ὅτι πλούσιος τὴν ἡμετέραν αὐτῶν, πλοῦτος, καὶ πλούσιος ἐπὶ μὴ ἀποδοῦναι.

Εκ τῶν λόγων τῆς Ἀγγλικῆς
 αὐτῶν χειρῶν. κβ'.

Εάν τις ἴδῃ τὰς χεῖρας τῆς κεφαλῆς αὐτῶν καλὰς καὶ μακράς, εἰ μὴ ἔσθ' ἢ ἀρχόντων τῶν Φαραῶν, ἢ ἀρχόντων τῶν κοινῶν λαῶν, δουλεύει ἀρχὴν μακρὰν.

Εάν δὲ τὸ πρὸς ἴδῃ αὐτῶν ὁ Φαραῶν, εὐφροσύνην δυνάμειν αὐτῶν ἐξήρει αὐτῶν.

Εάν δὲ ἴδῃ ὁ Φαραῶν ὅτι βουρῶν πλείους ἐστὶν πλείους ἑαυτοῦ χεῖρας αὐτῶν τῆς πόλεως αὐτῶν.

Εάν δὲ ἴδῃ ὅτι ἐπιπλοῦσται οἱ βούρνοι αὐτῶν, οἱ θησαυροὶ αὐτῶν ἐλαττωθήσονται καὶ ἀκρίτωνθήσονται.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐλαττωθήσεται * πλείον ἐξελκυσθήσεται, οἱ θησαυροὶ αὐτῶν ἀκρίτωνθήσονται, καὶ μακρὰν ἔσονται.

Εάν δὲ ἴδῃ ὅτι κτηνιστῆρος ἐπιπλοῦσται τὰς χεῖρας αὐτῶν, ἀσθενεὶς ὁ λαὸς αὐτῶν ἔσται αὐτῶν θλιβήσεται.

Εάν δὲ ἴδῃ ὅτι ἐλάττωσται οἱ χεῖρες αὐτῶν, ἀσθενεὶς τῆς κοίτης μειωθήσεται καὶ ἡ σπουδαία αὐτῶν.

Εάν δὲ τις πλοῦτος ἴδῃ τὴν εἰρημνίαν ἐπὶ τῆς κοινότητος πλοῦτος.

Εἰ δὲ ἴδῃ τὴν αὐτῶν γυναικῶν, ὁ ἄνθρωπος αὐτῶν εἰς ὄψον ἔσται, ἢ εἰς πολέμου πλοῦτος.

Εάν ἴδῃ τις τὴν ἡμετέραν αὐτῶν μακρὰν ἔσται * κοσμίως, καὶ οὕτως ἀσθενεὶς πλοῦτος κτήσεται.

Εάν δὲ πλείον τῶν δούλων ἐπιπλοῦσται, εἰς νόσημα καὶ θλίψιν μεταλλάξεται ἡ πόλις ἀσθενεὶς κοσμίως πάλιν αὐτῶν.

Εάν δὲ ἴδῃ τις ὅτι ἀσθενεὶς * ἐπιπλοῦσται, εἰς θλίψιν μεταλλάξεται καὶ μακρὰν πλοῦτος ἔσται ἡ πόλις.

Si pauper barbam prolixam habere sibi videatur, ac alienum contrahere.

Si cui excidere menti barba visa fuerit, ad egestatem redigetur, nec se diuitiis potiturum amplius speret.

De significato pilorum, ex Aegyptiorum doctrina.

C A P. 22.

SI cui vis fuerint pili capitis eius elegantes & magni, si de numero principum Pharaonis est, gloriam consequetur: si plebeius, magno principi seruiet.

Si visum hoc ipsi Pharaoni fuerit oblatum, vires aduersus hostes suos inueniet.

Si plures sibi Pharao capillos habere visus fuerit, plures imperio suo prouincias subiiciet.

Si capillos incauuisse viderit, eius thesauri deminuentur, & exhaurientur.

Si nigriores & asperiores factos viderit, thesauri eius ampliores euadent.

Si se peccentem capillos nudasse viderit: & debilitabitur ipse populus, & ipse adfigetur.

Si seipsum abscidisse sibi pilos viderit, pro tonitruo modo, deminuetur etiam ipse exercitus.

Si cui plebeio visa iam indicata se obtulerint, pauper fiet.

Si mulieri, maritus eius morbo graui, vel in bello vitam finiet.

Si cui visa fuerit barba venuste prolixior facta, diuitias ampliores adquiret.

Si longiores facti pili, quam par erat: in morbum & ærumnam mediocrem incidet, quia facile rursus ornari possunt.

Si cui capilli rariores facti videantur, in additionem diuturnam, & paupertatem incidet.

Si viderit enatos sibi pilos in naribus, & malis, aut fronte: semper ab eo, qui cum potestate præest, punietur.

Si se viderit eos euellentem cum difficultate, ærumnam abicere nititur.

Si eos vngentem se viderit, atque hoc facto, pilos ipsos fluxisse suis ex ærumnis magno cum detrimento liberatur.

De vntione, ex Indorum doctrina. C A P. 23.

SI quis in fomnis vnxisse sibi caput & apillos oleo fragranti visus fuerit, si rex est, vel opulentus euadat, & populum suum ornent, totis viribus nititur: cæque res ei prosperè cedet.

Si plebeius, ostentator erit, & ad petens gloriæ.

Si mulier, erga maritum suum semet ostentando, fraudes nectet.

Si seruus, oculis duntaxat seruiet.

Si quis ex omnibus indicatis modò, visus sibi fuerit oleo perfundi, plebèmq; vultu conciliare: in casum aduersum, morbum, & indignationem incidet.

De vntione, ex Persarum doctrina. C A P. 24.

SI quis vnxisse sibi caput & capillos Solea visus fuerit, ornamenti causa: si rex est, arma pariter & exercitum aduersus hostes expedit.

Si medij ordinis est, opes atque substantiam suam melius constituet.

Si pauper est, rationes suas ornabit, vel victus ei non defuit.

Εάν δὲ ἴδῃ ὅτι ἐβουλόγη ἢ πρὸς καὶ αὐτῶν * παρὰ, ἢ τὸ μέγιστον, τιμωροῦσθαι αὐτῶν τὸ ἐξουσιάζοντος αὐτῶν.

Εάν δὲ ἴδῃ ὅτι ἀνασσει πάντας καὶ δικαιοσύνης, ἀνασσει δὲ ἀποδοῦναι τὴν θλίψιν.

Εάν δὲ ἴδῃ ὅτι χεῖρ αὐτῶν, καὶ ἀπὸ τῆν ἡμετέραν, λυθῶσθαι τὰς θλίψεις αὐτῶν καὶ ἡμῶν μακρὰν.

Εκ τῶν λόγων τῆς Ἰνδῶν αὐτῶν
 ἀρσιφῆς. κγ'.

Εάν τις ἴδῃ κατὰ ὄψον ὅτι ἡλεψεν ἐλαίω ἀσθενεὶς τὴν κεφαλὴν καὶ τὰς χεῖρας αὐτῶν, εἰ μὴ ἔσθ' βασιλεὺς ἀνασσει αὐτῶν πρὸς κοσμίωσιν καὶ ἀσθενεὶς τὴν λαὸν αὐτῶν, καὶ οὕτως δὲ ἀσθενεὶς.

Εάν δὲ τὸ κοινὸν λαὸν ἴδῃ τις πλοῦτος, εὐφροσύνην πλείους πρὸς εἶσα καὶ δόξας θηροφιλίας.

Εἰ δὲ γυνὴ ἔσθ', αὐτῶν τὸν οἶκον ἀσθενεὶς πρὸς αὐτῶν ἐπιπλοῦσται δουλεύσεται.

Εἰ δὲ δούλος ἔσθ' ἢ ὄψον αὐτῶν δουλείας δουλεύσεται.

Εἰ δὲ ἐκ πάντων τῶν εἰρημνίαν τις ἴδῃ ὅτι πρὸς ἐλάττωσται κατὰ τὴν κατασταλάζον τῆς οἰκίας αὐτῶν, εὐφροσύνην καὶ νίκαν καὶ ἀσθενεὶς μακρὰν.

Εκ τῶν λόγων τῆς Περσῶν αὐτῶν
 ἀρσιφῆς. κδ'.

Εάν τις ἴδῃ ὅτι ἡλεψεν τὴν κεφαλὴν ἐλαίω καὶ τὰς χεῖρας αὐτῶν νίκαν χεῖρα * εἰ μὴ ἔσθ' βασιλεὺς, ἀσθενεὶς ἀσθενεὶς πρὸς ἀρματα καὶ τὴν σπουδὴν καὶ τῶν ἐξήρειον αὐτῶν.

Εἰ δὲ ἔσθ' ἡμῶν μισθὸν ἔσθ', τὸ αὐτῶν καὶ τὴν ὑπαρξῆν αὐτῶν ἐπὶ τὸ βέλτερον ἐξελθῶσθαι.

Εἰ δὲ ἔσθ' πλοῦτος, κοσμίως τῆς πόλεως αὐτῶν ἐξελθῶσθαι τὴν ἡμετέραν αὐτῶν.

Εκ τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἀ-
λεΐφωσ. κβ.

Εἴ ἂν τις ἰδῇ ὅτι ἡλέκηται ἀπὸ τῶν
καρμῶν καὶ τῶν πόνων αὐτῷ κατ' ἐπι-
δήμιον παρὰ πάντας, πάντα ἕκαστος ἐξέπε-
σται ἢ μέγιστος παρὰ τοὺς μεγίστους, & ὁ πῆ-
νους παρὰ τοὺς ὁμοίους αὐτῷ.

Εκ τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἀ-
λεΐφωσ. κγ.

Εἴ ἂν τις ἰδῇ κατ' ἄνδρα ὅτι ἡλέκηται
ἐκ τῆς γαλακίας παρὰ τοὺς ἀλλοτρίους
εἰ μὴ ὅτι βασιλεὺς, ἀγαθὸν μὲν πάντα τοὺς
λαοὺς θωπεύσει, καὶ πειθήσονται αὐτῷ κατὰ τὴν
ἑαυτοῦ θέλησιν.

Εἰ δὲ τῷ κατὰ τὴν ὁμοίωσιν παρὰ τοὺς
πλησίον διωκόμενος ἀφ' ἑαυτοῦ.

Εἰ δὲ τις ἰδῇ τοὺς πλησίον διωκόμενος πῶς
ὅτι μετὰ δίκην, μισθὸς ἡμίσθηται πῶς, καὶ
ποσὸν, ὅταν ἢ τῆς διωκόμενος ἀφ' ἑαυτοῦ.

Εἴ ἂν ἰδῇ ὁ βασιλεὺς ὅτι ἐδέξατο ἄλλο
πῶς ὅτι ἀπὸ τῆς μύτης ἢ ἀπὸ τῆς στή-
θους θωπεύσει, ἀπὸ τῆς στήθους πῶς
πῶς ἀφ' ἑαυτοῦ παρὰ τῆς ὁμοίωσιν τῆς πῶ-
σιν τῆς ἐδέξατο ὅτι τῶν ὑπὸ τοῦ.

Εἰ δὲ ἰδῇ τῶν πῶν κατὰ τὴν ὁμοίωσιν,
ἀγαθὸς τῶν πῶν τῶν κέρδους καὶ πλοῦτος
ἔσται.

Εκ τῶν Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων
καὶ μύρου καὶ θω-
πίας. κδ.

Εἴ ἂν τις ἰδῇ κατ' ἄνδρα ὅτι ἡλέκηται
ἐκ τῆς γαλακίας παρὰ τοὺς ἀλλοτρίους
εἰ μὴ ὅτι βασιλεὺς, ἀγαθὸν μὲν πάντα τοὺς
λαοὺς θωπεύσει, καὶ πειθήσονται αὐτῷ κατὰ τὴν
ἑαυτοῦ θέλησιν.

De unctiōne, ex Aegyptiorum
doctrina. CAP. 25.

Si quis unxerit sibi caput & capillos o-
leo vitis fuerit, per ostentationem erga
quosvis quavis quisque peraget: ma-
ximus, erga maximos: inops, erga sui si-
miles.

De moscho, & composita fra-
grantia, ex Indorum disci-
plina. CAP. 26.

Si quis in somnis visus sibi fuerit un-
gere seipsum moscho, vel galzo, vt
bene redoleat: si rex est, felici nuntio po-
pulus beabit, qui quidem eum sic deside-
rabunt, vt ipsam fragrantiam, & bonum
illum odorem.

Si plebeius est, consimiliter erga pro-
ximos optimè semper redolebit.

Si quis impertiri vicinis foetorem quē-
dam visus sibi fuerit, vniuersorum odia
promeretur, & tanta quidem, quanta
foetoris ipsius penetratio fuerit.

Si rex ab aliquo moschum, vel aliam
quandam rem ex compositione plurium
fragrantem, in vase quopiam accepisset
visus sibi fuerit: laetum nuntium ab aliis
accipiet, pro modo quantitatis eorum,
quae in somnis accepit.

Si plebeio visum hoc oblatum fuerit,
consimiliter & ipse pro modo quantita-
tis, lucrum & opes inueniet.

De moscho, & composita fra-
grantia, ex Persarum & Ae-
gyptiorum disciplina.

CAP. 27.

Si quis in somnis visus sibi fuerit un-
gere seipsum moscho, vel alia re com-
posita fragrantis odoris: triumphis potietur,
& apud subditos suos seipsum subli-
miorem efficiet.

Si plebeius fuerit, pro modo vnctionis
apud vicinos suos excellior euadet.

Εἰ δὲ ἴδῃ τῶν κατὰ τὴν ὁμοίωσιν τῶν
ἐγγιστῶν αὐτῷ, ἀγαθὸς ἔσται.

De vase, quo suffitum facimus,
& fumigatione, ex Indo-
rum doctrina.

CAP. 28.

Si quis aliis suffitum fecisse visus sibi
fuerit, eo vase, quo facere suffitum so-
lemus: ad illos, quibus suffitum fecit, &
efficacia simul, & dulcia verba proferet:
efficacia, ratione ignis: dulcia, ratione fra-
grantia. Quin & arcanum tradet eis.

Si suffitum in templo duntaxat. absen-
te populo, fecisse visus fuerit: consimili-
ter arcanum suum templi praesidibus cre-
det, ac Deum placabit.

Consimiliter ex Persarum &
Aegyptiorum disciplina, de
vasis ad suffitum factis,
& fumigatione.

CAP. 19.

Si quis sibi visus fuerit notis homini-
bus praeter morem festum facere, si
rex est, ad maximos quosdam mittet, vt
arcanum suum audiant: ac propter vim
fumi, aduersus hostes in consiliis bella
molietur.

Si plebeio visum hoc oblatum fuerit,
lites & rixas contra proximos suos exci-
tabit.

Si se viderit vestimenta sua, quae ge-
stare solet, perfumigasse: seruos suos, &
subditos, ad vtilitatem suam idoneos
reddet.

Si se cubilis sui stragula perfumigasse
viderit, mulierculis suis benefaciet.

Εκ τῶν λόγων τῶν Ἰνδῶν, καὶ
θυμιατικῶν καὶ κεννί-
σως. κη.

Εἴ ἂν τις ἰδῇ ὅτι θυμιατικῶν ἐθυμιάσων
ἀλλοις, κατὰ τὴν ὁμοίωσιν τῶν
δύο σφοδρῶν καὶ γλυκῶν: σφοδρῶν ἐστὶν,
ὅσα τῶν πῶν, γλυκῶν δὲ, ὅσα τῶν θωπεύσει.
ἀλλὰ καὶ μυστηριῶδες αὐτῷ ἀπαρτῆσαι αὐτοῦ.

Εἰ δὲ ἰδῇ ὅτι ἐθυμιάσων τῶν ἰσχυρῶν
λαοῦ, παρὰ τοὺς ἀλλοτρίους τῶν κατὰ τὴν ὁμοίωσιν
ἐστὶν ἀπαρτῆσαι ὁμοίως καὶ τῶν ἰσχυρῶν.

Εκ τῶν Περσῶν καὶ Αἰγυ-
πτίων ὁμοίως. κθ.

Εἴ ἂν τις ἰδῇ ὅτι ἐθυμιάσων γλυκῶν καὶ
σφοδρῶν, κατὰ τὴν ὁμοίωσιν τῶν
βασιλέων ἀπαρτῆσαι τῶν ἀγαθῶν
κατὰ τὴν ὁμοίωσιν αὐτῶν: κατὰ τὴν ὁμοίωσιν
ἐστὶν ἀπαρτῆσαι ὁμοίως καὶ τῶν ἰσχυρῶν
λαοῦ.

Εἰ δὲ ἰδῇ τῶν κατὰ τὴν ὁμοίωσιν τῶν
κατὰ τὴν ὁμοίωσιν αὐτῶν.

Εἰ δὲ ἰδῇ ὅτι τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἀσπῶ-
ρεϊ διεκάντησιν: κατὰ τὴν ὁμοίωσιν αὐτῶν
κατὰ τὴν ὁμοίωσιν αὐτῶν εἰς ἀφελίαν
αὐτοῦ.

Εἴ ἂν ἰδῇ ὅτι τὰ τῆς κοίτης αὐτῶν ἐθυμιάσων
κατὰ τὴν ὁμοίωσιν αὐτῶν ἀγαθὸν τῶν
κατὰ τὴν ὁμοίωσιν αὐτῶν.

Εκ τῶν Ἰνδῶν περὶ ἀμφιδασείων ἦτοι κουράς. λ'.

Εἴ ἂν τις ἴδῃ ὅτι ἐκουράσει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ὡς ἐν πύθω μισαροῦ· μεταπονήσει ὅτι ἐξ ἀπολαύσει τὰς θλίψεις ἐ ἀμάρτιας, ἢ κοσμήσει τὴν πτῖν αὐτοῦ.

Εἰ δὲ ὅτι βασιλεὺς, ἀπολαύσει τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, ἢ πελοπόσει ἐν θλίψι.

Εἰ δὲ γυνὴ τὸν ἴδῃ ὑπαυθρος, χερσὶν.

Εἰ δὲ ἀγαμος, ἢ ἀγαμος πελοπόσει.

Ἐὰν τις ἴδῃ κατ' ἑσπέρην ὅτι ἀμάρτια ἢ ἡμι-φράσιον ὡς μισαροῦ, ἐν πτωχείᾳ ἢ θλίψι ἀποθανεῖται ταχὺ.

Εἰ δὲ ὅτι βασιλεὺς ὁ τὸν ἴδῃ, ἀπολαύσει τὴν ἐξουσίαν τὴν λαὸν αὐτοῦ ἐ τὴν βασιλείαν ἢ μὲν θλίψι ἀποθανεῖται ταχὺ.

Ἐὰν δὲ γυνὴ ὑπαυθρος ἴδῃ τὸν, χερσὶν· ἀγαμος δὲ ἐὰν ἢ, ἀγαμος ἀποθανεῖται.

Εκ τῶν Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων ὁμοίως. λβ'.

Εἴ ἂν τις ἴδῃ ὅτι ἐκουράσει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ δι' ὄλεον, εἰ μὴ ὅτι ἐξουσίαν ἀπολαύσει, ἀπολαύσει τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ, καὶ ὅτι εἰς θλίψιν μεγάλην ἐκδύσεται. εἰ δὲ ὅτι ἀπεξουσίας, ἀγάμος διατελεσθήσεται, ἢ ἐν πτωχείᾳ πελοπόσει.

Ἐὰν ἴδῃ ὅτι ὁ κουράσει βλεπέων αὐτοῦ ἐμπαροχίας ἐκουράσει, ὅτι καὶ παροχίασται τὸν ὅτι τῆς ἀπαλείας αὐτοῦ· εἰ δὲ ὅτι ἀπολαύσει αὐτοῦ, ἀδύνατος ἔσται ἢ ἀπάθεια αὐτοῦ.

De vestitu & consura, ex disciplina Indorum.

C A P. 30.

Si quis visus sibi fuerit totondisse caput sium, instar monachi: respiciet, & ab ærumnis atque delictis liberabitur, fidemque suam ornabit.

Si rex est, regnum suum amittet, & in additione rebus humanis excedet.

Si mulier maritata, vidua fiet. Si mulier inuupta, nullo contracto matrimonio morietur.

Si quis in somnis sibi visus sit tonderi & vestiri instar monachi, in paupertate & afflictione intra paucos dies morietur.

Si vero Rex sit qui huiusmodi somnium somnauit, amittet imperium in populum suum & regnum; & cum afflictione intra breue tempus morietur.

Si vero mulier id videre sibi visa sit, vidua fiet: Si inuupta, inuupta morietur.

Ex disciplina Perarum & Aegyptiorum similiter.

C A P. 31.

Si quis sibi videatur caput suum uniter sum tondere, si quidem est alicui subditus, perdet eum cui subest; ipsoque in magnam calamitatem deueniet. Si vero sui iuris est, ignominiose eradicetur, & in paupertate vitam suuet.

Si visus sibi sit a consore ipsum obtinente in antica parte tonderi, presciat mortis genus. Si vero in postica, incertus erit sui interitum.

Ex disciplina Indorum, de Curbitatione & vena sectione. CAP. 32.

Si quis sibi visus sit cucurbitari, si quidem cucurbitator ignotus est, scribetur ab aliquo aduersus cucurbitatum charta versicularum atrocium; & quantum sanguinis demum fuerit, tantum de rationibus eius detrahatur. Si vero notus sit cucurbitator, secundum hoc somnij indicationem & solutionem suscipiet cucurbitatus: siue ab ipso visus, siue ab altero similiter notus.

Si vero visus sibi sit quispiam alterum cucurbitare, si quidem lire dubia cum illo implicatus sit, victor euadet, ex eoque lucrabitur. si vero inimicitias cum illo exerceat, interitum fiet.

Si autem ignotus est, & cucurbitatus innot, huiusmodi erit eius inimicus; eumque ipse qui somnium vidit conculcabit, & opes eius auferet.

Si vero visus sibi fuerit a senes cucurbitari, aut senem cucurbitare, senex significabit fortunam eius cui infomnium accidit; & si quidem senem cucurbitauit, fortuna eius bene firmata erit: Si vero cucurbitatus fuerit a senes infelix erit qui hac in somnis viderit.

Si quis venam suam ab aliquo incidit videre sibi videatur, propter morbum aut currationem corporis in erogationem magnam veniet rationularum suarum, pro portione sanguinis, & per eiusmodi erogationem inueniet mercedem animæ.

Si vero alteri venam incidit sibi notus, ex iudicio legitimo diuitias eius cui venam incidit lucrabitur. Si vero ille est ignotus & innot, si qui venam fecere sibi visus est inimicum suum conteret, & maiorem partem operum illius lucrabitur.

Εκ τῶν Ἰνδῶν περὶ σκυάσεως καὶ φλεβοτομίας. λβ'.

Εἴ ἂν ἴδῃ τις ὅτι ἐσκυάσῃ, εἰ μὴ ὅτι σκυάσει ἀγαμέστος, χαρισθήσεται πατέρα πρὸς τὸν σκυάσαντα, & ἄλλοις σκυάσαντα βαρῆρα κατὰ τὸν νόμον, καὶ ὅτι ἀφρήνη τὴν ἀμάρτια, ποσὶν ὑπελείπεται ἐν τῷ λοθρίῳ αὐτοῦ. εἰ δὲ γινώσκῃ ὅτι ὁ σκυάσας, τὴν αὐτοῦ κρίσην ἐ λίσσιν ὑποτίσσειται ὁ σκυάσει ἢ παρ' αὐτοῦ ὁμοίως ἢ παρ' ἑτέρου ὁμοίως γινώσκῃ.

Ἐὰν δὲ ἴδῃ τις ὅτι ἐσκυάσῃ ἑτέρον γινώσκῃ, εἰ μὴ ἐξ ἀσυντοκίας ἐμφοβῆται μετ' αὐτοῦ, νικησὶ αὐτὸν ἢ κερδήσει ἐξ αὐτοῦ. εἰ δὲ ἐξ ἀφροσύνης μετ' αὐτοῦ, ἀφροσύνης ἢ ἄλλοις ἐξ αὐτοῦ.

Εἰ δὲ ὅτι ἀγαμέστος ἢ ὁ σκυάσει ἔσται νεώτερος, ὅτι ἐξ ἀφροσύνης αὐτοῦ ὅτι, ἢ τὸν ἴδῃ κακοπαθήσει ἐ τὸ ὑπαρξῆν αὐτῷ ἀφελῆται.

Ἐὰν δὲ ἴδῃ ὅτι ἄλλος γινώσκῃ ἐσκυάσῃ, ἢ ἐσκυάσει γινώσκῃ, ὁ γινώσκῃ, ἔσται ἢ πτωχὸς ἢ ἴσθιος, ἐ εἰ μὴ ἐσκυάσει τὸν γινώσκῃ, ἔσται κεκρωσμένη ἢ πτωχὸς ὅτι καλῶς. εἰ δὲ ἐσκυάσῃ ἄλλος πρὸς γινώσκῃ, ὁ σκυάσει ἔσται ὁ ἴδῃ ταῦτα.

Ἐὰν τις ἴδῃ ὅτι ἄλλος πρὸς ἐφλεβοτομήσῃ, ἢ ἐξ ἰόντων, ἢ διερεπτικῶν φαρμάκων, εἰς ἐξουσίαν μεγάλην ἐκδύσεται τὸν λοθρίῳ αὐτοῦ, ἀδύνατος πρὸς ἀμάρτια ἢ δι' αὐτῆς τῆς ἐξουσίας ἀρῆσει μισοῦ ψυχῆς.

Εἰ δὲ ἐπὶ ἐφλεβοτομίας γινώσκῃ, ἀπὸ κρίσεως νομίμως τὸν πλῆστον τῶν φλεβοτομησῃ. Si vero ille est ignotus & innot, si qui venam fecere sibi visus est inimicum suum conteret, & maiorem partem operum illius lucrabitur.

Εκ τῆς Περωσῶν καὶ Αἰγυπτίων, αὐτῆς Φλεβοτομίας. λγ'.

Γνωστὸν ὅτι ὡσαύτ' αἱ πείρας διώσταιν καὶ πλεῖστον τῷ ἀφρόπῳ σηματοῦνται, ὡς τῶν καὶ τῶ ἀίμα, ἀλλὰ καὶ πολλὰ αὐτοῦ πλεονάζουσι ἐπὶ τῶ πλοῦτι βῆν ἢ κρῖσις. καὶ ὅσον ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι ἀφῆρη τῷ ἀίματι αὐτῆς καὶ δὲ φλεβοτομίας καὶ δὲ σικωσέως, ποσὸν ἐλαττωθήσεται ἢ ὑπερτασῆς αὐτῆς.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὑπὸ σκοτεινότητι τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ὅτι αἷματι διεκλύσται αὐτῶν, ἢ εἰς αὐτὴν κέρδις αἰσθητὴ καὶ πλοῦτον ὅτι ὑπερβαίνει αὐτὴ σημάτι, καὶ ποσὸν, ὅσον διεκλύσθη ἐκ τῆς αἱματός.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὑπὸ σκοτεινότητι τῆς βλάστῆς ταύτης, ὅσον αὐτῆς ἐκλύσθη, γνωσκέται, ὅτι ὁ εὐεσταζὼν αὐτῶν ἐξαρῶν ἰδίᾳ πολλὰ καταβάλλεται, αὐτὸς δὲ ὁ ἰδὼν ἐκ ταύτης * οὐ μὴ εἰς χεῖρας.

Ἐὰν δὲ τις ἴδῃ ὅτι ὄρεν αἷμα καὶ ὑπὸ τοῦ, καὶ ἔσται αὐτὸς εἰς χεῖρας πᾶσι, καὶ ἀπαλάσσει τὸ αἷματι ἀριστὸν πλοῦτον αἰσθητῶς.

Εκ τῆς Ἰνδῶν αὐτῆς ἡμετέρας. λδ'.

Εἰ ἄν τις ἴδῃ ἐκ τῶν ἡμετέρας αὐτῶν ἀκούσθαι πᾶσι ἀίματι χεῖρας, ἀρρωστήσει καὶ ἀίματι ἐν μέσῳ τῆς καρδίας.

Ὁμοίως ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι ἐξῆλασε τὰς πείρας τῆς ἡμετέρας αὐτῆς, καὶ αὐτὸς μὴ ἡμετέρας καὶ πᾶσι πλοῦτον αὐτῶν σκοτεινότητι, καὶ εἰς αἰσθητῶν εἰσεύσεται.

Ἐὰν δὲ ἴδῃ τις ὅτι σκοτεινότητι ἀπέσπασε τῶν ἡμετέρας, εἰ μὴ βασιλεῖς, ἢ ἀρχαί, ἢ ἄλλων ἐπισημοῦ μεγάλων ἐπὶ τῶν λαῶν αὐτῶν, εἰ δὲ βῆσι πλοῦτος, καὶ εἰς χεῖρας καὶ μεμνησται ἀπὸ τῆς αὐτῆς, καὶ μεταβάλλεται εἰς χεῖρας.

Ex Persarum & Aegyptiorum, de vena sectione.

C A P. 33.

Sciendum est quod quemadmodum capilli vires, & dinitias hominis significant, sic etiam & sanguis sed & multo magis dinitias denotat. Quantum igitur sibi quis visus est sanguinis sui mitti, sine per vena sectionem sine per cucurbitulas, tantam in opibus suis imminationem patietur.

Si vero visus sibi sit sanguine a capite suo fluente inquinari, fluxio illa lacrum ipsi & opes a praerogante portendit, tantas, quantum constaminatus sanguine fuerit.

Si vero a fluxione illa nihil ipse inquinatus est, stat quod in cuius potestate est magnam quidem imperis faciet, ipse vero qui infomium vidit, ex illa nihil lucri faciet.

Si vero quis in somnis sibi videatur sanguinem inuenisse, & habuisse in aliquos visus, ipse pro quantitate sanguinis opes inueniet alienas.

Ex disciplina Indorum, de Barba. C A P. 34.

Si quis visus sibi fuerit barbam suam a quibusdam per ignominiam vadi, pudore suffundatur ignominiose in medio populi.

Similiter si quis sibi visus fuerit auellere pilos barbae suae, & ipse cum supplicio labore opes suas amittet, & pudore afficietur.

Si quis vero visus sibi sit ab unctioe amississe barbam, si quidem rex est vel magistratus, magnam adfectionem inueniet in populo suo. Si vero pauper est, habetque afflictiones & arumnas, deponet illas, mutabitque in gaudium.

Si vero est ex medicis, ex iisque qui habent quod ipsis sufficiat, & ipse quodammodo damno afficietur.

Ex disciplina Persarum & Aegyptiorum, de Barba.

C A P. 35.

illi barba siquidem, multi sunt & densi, quantum ad ornatum suum sit, ornatum similiter significant. Si densiores sint quam oporteat, si quidem is qui infomium visus est medicis sit et alienum contrahet, & indignationem multam. Si vero rex est, multo multiplicabitur eius populus, in eiusque indignationem ipse veniet.

Si quis visus sibi fuerit partes corporis, que pilos non produunt, habere pilosus, puta palmas, vel genas, vel aliquam aliam partem que non soleat pilos emittere, rex quidem pilos amittere nequit, rex quidem novum exercitum ex hominibus alia lingua ventibus comparabit, & opes ipsius augetur plebeius autem, & pauper, hoc oblati sibi viso, et alienum & calamitates affertur mulier maritata, concipiet, ac maritum pariet.

Interrogatio de vite arbustiuam.

C A P. 36.

Quidam ex Mammunae Protosymbuli proceribus, Sererim proferentium interpres adijt, & eque vite arbustiuam habere dixit in aedibus, quae uas albas ferret, eam sibi visam uas uulsi strgas. Cui somniorum interpres Sererim respondit, esse quamdam de ipsius vxoribus ex Aethiope seruo praegnatam. Hominis coniecturae, respondit euentus. Nam ex Aethiope nigrum illa puerum peperit.

Εἰ δὲ βῆν ἐκ τῶν μέσων πᾶσι, καὶ τῶν ἑσθίων τῶν αὐτοῦ κρῖσις, καὶ βῆσι δὲ τῶν πλοῦτος εἰς χεῖρας εἰσεύσεται.

Εκ τῆς Περωσῶν καὶ Αἰγυπτίων αὐτῆς ἡμετέρας. λε'.

Αἱ πείρας τῆς ἡμετέρας εἰ μὴ εἰσι πολλὰ καὶ διασείη, ὅσον ἡμᾶς εἰς κόσμον ἢ ἐργασίαι, κόσμον ἐργασίαι σηματοῦνται. εἰ δὲ πλοῦτον τῷ δούλῳ πηλοῦ δώσται, εἰ μὴ βῆν ὁ βλεπὼν ταῦτα ἐκ τῶν μέσων πᾶσι, εἰς χεῖρας ἔρχεται καὶ εἰς ἀρρωστήσει πολλὰ. εἰ δὲ βῆσι βασιλεῖς, ἀπαλάσσει πολλὰ καὶ χεῖρας αὐτῶν, καὶ εἰς ἀρρωστήσει καὶ ποσὸν αὐτῶν.

Ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι εἰς τῶν ἀπὸ τοῦ πείρας ὀκλήσται, ἢ ἡμᾶς εἰς τὴν παλάμην καὶ μὴ αὐτοῦ, καὶ ὅπου ἀλλὰ ὀκλήσται ἀρρωστήσει πείρας ὀκλήσται, εἰ μὴ βῆσι βασιλεῖς ὀκλήσται ἔσται ἐπὶ τῶν κρῖσις καὶ πλοῦτος αὐτῶν αὐτῶν, εἰ δὲ τις ἴδῃ τῶν ἐκ τῶν κρῖσις, ἢ πλοῦτος χεῖρας καὶ τῶν ἑσθίων, ἐὰν δὲ γυνὴ τῶν ἴδῃ ὑπερτασῆς, καὶ πλοῦτος αὐτῶν.

Ερωτήσις αὐτῆς ἀναδενδρῶδος σαφιλῆς. λς'.

Αἱ πείρας τῆς ἡμετέρας ἡμετέρας αὐτῶν ἀκούσθαι πᾶσι ἀίματι χεῖρας, ἀρρωστήσει καὶ ἀίματι ἐν μέσῳ τῆς καρδίας. Ὁμοίως ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι ἐξῆλασε τὰς πείρας τῆς ἡμετέρας αὐτῆς, καὶ αὐτὸς μὴ ἡμετέρας καὶ πᾶσι πλοῦτον αὐτῶν σκοτεινότητι, καὶ εἰς αἰσθητῶν εἰσεύσεται. Ἐὰν δὲ ἴδῃ τις ὅτι σκοτεινότητι ἀπέσπασε τῶν ἡμετέρας, εἰ μὴ βασιλεῖς, ἢ ἀρχαί, ἢ ἄλλων ἐπισημοῦ μεγάλων ἐπὶ τῶν λαῶν αὐτῶν, εἰ δὲ βῆσι πλοῦτος, καὶ εἰς χεῖρας καὶ μεμνησται ἀπὸ τῆς αὐτῆς, καὶ μεταβάλλεται εἰς χεῖρας.

μαζάλων ἀργύρου ἀναδέχεται, & δεξιμίας κεφαλῆς ἀργύρου σιβάσει, κτ' ἢ ἐπὶ πρῶτον τῆς ἐν τῷ ὀπίσθῳ πρῶτον αἰώνας. τὸ δὲ ἀδελφῶν ἔτι θεωροῦναι πνα, πλὴν τῶ ἑαυτοῦ, & τῶ ἀδελφῷ αὐτοῦ.

Ἐὰν τις ἰδῇ πλάγας ἢ ἕκαστον κατὰ τὸν ἢ ἐξῆραστοῦ ἢ ἄλλο κεφαλῆς κατὰ ἄναρ, ἔσται θύρατος χροῖστο νομίμως δέκα, ἢ ἑκάστον, ἢ χιλιάδα μίαν.

Ἐκ τῶν Ἰνδιῶν, περὶ πειχῶν ἰσουλῶν & μαζαλιῶν καὶ ἢ ἑως. μβ.

Αἱ πείχες τῆς Ἰνδίας κάσμος ὄντι ἕξιμασες, τὸ δὲ τόμα ὡς ὄνος κρινεται τὸ ἀδελφῶν δι' οὐ καταχρησται εἰ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῶν εἰ γὰρ ὀδόντος ὁ ἕξιμασι λαός.

Ἐὰν ἰδῇ τις κατὰ ἄναρ ἢ παρὰ τὴν ἰσουλῶν πείχας ἐκασμῶν, ἢ κουρεσ, ἢ ἀλοφῆ, ἢ κτησιμῶν ἔσται καρμῶσι πᾶσι πρὸ οἴκου αὐτοῦ πρὸς τὸ φαίνεσθαι τοῖς ἀδελφῶσι πηλοσώτερος ἢ ἀδελφῶσιν.

Ἐὰν δὲ τις ἰδῇ ὅτι αἱ πείχες τῆς Ἰνδίας αὐτοῦ ἀπέκλιθησαν ἔσται πτωχεύσας καὶ ἀδύνητος.

Ἐὰν δὲ τις ἰδῇ ὅτι αἱ πείχες τῶν μαζαλιῶν αὐτοῦ ἐπιπληθύνονται καὶ ἐμικκωθῆναι ἔσται πλούσιος ἰδῆ ἐν ταῖς θυγατέρας αὐτοῦ, εἰ δὲ οὐκ εὐδῶσι αὐτὰς θυγατέρας εἰς τὰς ἀνικουσίας αὐτῶν νεώτερας κτ' ἀνυψήσεται.

Εἰ δὲ ἰδῇ τις τὰς πείχας φρουχίας ἢ ἀποβλήσας, ἐκασμῶν ἀποβήσεται τὰς θυγατέρας ἢ τὰς ἀνυψήσεται αὐτοῦ.

Ἐὰν τις ἰδῇ κατὰ ἄναρ ὅτι αἱ πείχες τῆς ἡέως αὐτοῦ ἐμικκωθῆσαν καὶ ἐδωκαύθησαν, οὗτος μεγάλως πτωχεύσεται ἀφειδῶς παρὰ τῶ ἐξῆραστοῦ καὶ τὸν πῶτον βασιλικῶν, καὶ πῶτον θληθῶν, ἔσται ἐμικκωθῆσαν.

Ἐὰν δὲ ἰδῇ ὅτι ἀπέκλιθησαν αἱ πείχες αὐτοῦ, ἀπεβαλεῖ τὸ φέρον ὃν ἐφόρετο παρὰ τῶ ἐξῆραστοῦ πς.

imperium suscipiet, capitâque principum capita congregabit, pro modo factæ in hominis adductionis. Fieri vero nequit, vt hoc alicui visum offeratur, præter Pharaonem, cuiusque scelestorem.

Si pauper aut plebeius in somnis vel emisse, vel inuenisse caput, visus sibi fuerint aurum inueniet, X puta solidos, aut C, aut CIO.

De pilis barbæ, alarum, & pubis, ex Indorum disciplina.

C A P. 41.

Barbe pili, sunt ornamentum oris. Os ipsum pro hominis domo interpretari solemus, quia eius domestici continentur. quippe dentes sunt persona domestice.

Si quis in somnis visus sibi fuerit barbæ citines vel per tonsuram ornare, vel vngendo, vel pectendo: iuxta domus faciem ornabit, vt hominibus opulenter atque speciosior adpareat.

* [Si vero cui visum fuerit barba sue pilos excidisse: is in pauperiem & ignominiam incidet.]

Si viderit pilos alarum suarum autos, vel prolixiores factos: filiarum suarum opes conspiciet. Si nulla filia sint, referatur ad puellas ei cognatas.

Si pilos istos exatuiffe vel defluxisse viderit, contraria filiabus aut cognatis eius eueniet.

Si quis in somnis prolixiores spissioresque factos pubis (iuxta pilos videre sibi visus fuerit, grauior & immisericorditer à loci principe punitur, pro eo quidem modo, quo & ipsi facti videntur prolixiores,

Si crines eosdem effluxisse viderit, formidare potentem illum desinet,

Si visum hoc regi fuerit oblatum, de hisco pilis auctis: ab aduertaria natione bello petetur, & adfigetur.

Si idem tex defluxisse sibi pilos viderit, aduersus hostes victoriam, lætitiâque iporet.

Si mulier hoc videre visa sit, si quidem aucti fuerunt, maritus eius adfigetur & punitur, sin defluerunt, ex matrimonio lætiam reperiet. Quod si adhuc innupta est, virginitatem amittet.

De pilis barbæ, alarum, & pubis, ex Persarum & Aegyptiorum disciplina.

C A P. 42.

Quantum in somnis barbæ pili augetur, si cum potestate sit, cui somnium offertur: tantumdem populus eius domesticis incrementis sumet: si in plebeis, opes & prædia consequetur.

Si quis videre visus sit, auctos aded sibi crines alarum vt vsque ad costas eius sese porrigant: opes à patruo & auunculo, vel ab amita & matertera, vel à fratre, vel sorore, vel similibus horum cognatis nanciscetur, & eas vxori suæ dabit.

Si videre visus sit alas fundantes, in scipso calamitates experietur.

Si quis videre visus sit pubis crines auctos, pro ipsorum crinium multitudine, plures etiam habebit hostes, & iniuriarum auctores.

Si eos defluxisse, vel nudatos viderit: ex hostium suorum ruina lætitiâ capiet.

De pilis corporis, ex Indorum disciplina. C A P. 43.

Reliqui pili corporis, aurum & opes omnibus hominibus portendantur.

Ἐὰν δὲ ὁ βασιλεὺς ἰδῇ τὸ ἕξιμα τῶν, ὅτι ἐπιπληθύνονται αἱ πείχες ἢ πολίμους καὶ θληθῆς δέξεται παρ' ἐξῆραστοῦ.

Ἐὰν δὲ ἰδῇ ὁ βασιλεὺς ὅτι ἔπαιον αἱ πείχες αὐτοῦ, νίκας κατὰ ἐχθρῶν καὶ χρῆσται ἐπιπληθύνεται.

Ἐὰν ἑὸν ἰδῇ τῶν, εἰ ἐπὶ ἐπιπληθύνονται, θληθῆσται καὶ πτωχεύσεται ὁ ἀνὴρ αὐτοῦ. εἰ δὲ ἀπέκλιθησαν, θύρατος χρῆσται δέξεται γάμου. εἰ δὲ ἀζαμῶς ἔσται, πῶν παρρησίου ἀποβήσεται.

Ἐκ τῶν Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων τοῦ αὐτοῦ περὶ πειχῶν. μβ.

Ὅσον αἱ πείχες τῆς Ἰνδίας πληθύνονται κατὰ ἄναρ, ἐὰν ἐξῆραστοῦ ὁ ἕξιμα ποσῶν, αὐτῶν ὁ οἰκιστὸς αὐτοῦ. εἰ δὲ ἐπὶ τῶ καὶ πῶν καὶ κτησιμῶν θύρατος.

Ἐὰν τις ἰδῇ ὅτι ἐπιπληθύνονται αὐτοῦ αἱ πείχες τῶν μαζαλιῶν ὅσοι καταχρησται τὰς πηλοφῶν αὐτοῦ. θύρατος πῶτον ἀπὸ θεῶν ἢ ἀπὸ θεῶν, ἢ ἀδελφῶν ἢ ἀδελφῶν, ἢ ἑπὶ ὁμοίων τῶντων συγγενῶν, & δῶσιν αὐτῶν τῆ γυναικὶ αὐτοῦ.

Ἐὰν δὲ ἰδῇ ὅτι ἰσοῦν τὰς μαζαλιῶν, θληθῆσται ὁ ἄνθρωπος.

Ἐὰν δὲ ἰδῇ ὅτι αἱ πείχες αἱ ἐν τῇ ἡέω ἐπιπληθύνονται καὶ ἐδωκαύθησαν, πηλοφῶσται εἰ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀδικησῶσται αὐτοῦ, καὶ τὸ πῶτον ἑπὶ πείχων.

Εἰ δὲ ἰδῇ ὅτι ἀπέκλιθησαν, ἢ ἐξῆραστοῦ, χρῆσται οὗτος ὅτι πῶτον ἐχθρῶν αὐτοῦ.

Ἐκ τῶν Ἰνδιῶν περὶ πειχῶν τῶν τοῦ αὐτοῦ ἕξιμα. μγ.

Αἱ λοιπαὶ πείχες ἕξιμασες χρῆσται πῶτον πᾶσι ἀδελφῶσι.

Εὰν οὖν ἰδῆ τις ὅτι ἐδάσωνται καὶ ἀνιδύνη πειχῆς, εἰς πλοῦτον καὶ ἀσθενήσεται ἡσυχία.

Εὰν τις ἰδῆ ὅτι αἱ πειχῆς ἢ θύματα ἀπέβλησαν, καὶ ἀπέμειναν ἀπεργασίαι· εἰ μὲν ὅτι βασιλεὺς, οἱ ἡγευτοὶ καὶ οἱ χερσοὶ αὐτῶν ἐλαττωθήσονται.

Εἰ δὲ ἰδῆ πῶς τις ἔχων θλίψιν, ἢ ἐν φυλακῇ ὢν, ἢ νοσῶν, ἢ χρεώσων, ἢ εἰ πῶς, ταῦτα ἀπεβλήσεται, καὶ εἰς χρεὼν μεταβήσεται.

Εἰ δὲ πῶς κοινὸν ἰδῆ τις πῶς, πτωχεύσει. Ομοίως εἰ δὲ τις ἰδῆ ὅτι πῶς αἰμα εἰχέσασθαι, καὶ ἀπέβλησαν αἱ πειχῆς, ἢ ἀπέμειναν ἀπεργασίαι, εἰ μὲν ὅτι πλοῦτος, ἀπολείσεται πᾶν πλοῦτον αὐτοῦ· εἰ δὲ πτωχός, εὐπορήσεται πλοῦτον· εἰ δὲ γυνὴ, ἄλλο τέχνης εὐπορήσεται χρεὼν παρὰ τῆς ἀφ᾽ αὐτοῦ.

Εἰ δὲ ἰδῆ τις ὅτι εἰχέσασθαι καὶ οὐκ ἀπέβλησαν· εἰ μὲν ὅτι πλοῦτος, εἰς ἀνάγκησιν καὶ κινδύνῳ ἡσυχία, ἐλαττωθήσεται δὲ.

Εἰ δὲ ἰδῆ πῶς τις νοσῶν, μακροβιώσει. Εἰ δὲ ἰδῆ πῶς θλιβεύσων, ἢ ὢν ἐν φυλακῇ, ἢ χρεώσων, ἢ πᾶν πύσις ἄμια, αὐτὸς ὡς ἰδῆ βίβληται εἰς τὴν λύβησιν αὐτοῦ ἔσται, οὐ λυβήσεται δὲ.

Ἐκ τῶν Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων ὁμοφρονῶν, καὶ τειχῶν τῶν λαῶν θύματος. μδ.

Αἱ πειχῆς τοῦ θύματος παντοῖα ὄντα ἀπαίτων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀφ᾽ ὧν ζῶων, ἰσὺν οὖν ἰδῆ τις ὅτι αἱ πειχῆς ἢ θύματα αὐτῶν ἀβλήθησαν ἢ ἀπέβλησαν, ὁλωθήσονται· ἕκαστος καὶ πῶς ἐπιπέδημα καὶ τὴν δυνάμιν αὐτοῦ.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἐπιβλήθησαν καὶ ἐτερεώθησαν, ὁμοίως ἀμείβωνται ἀπονοστήσεται ἢ τερεώθησεται πᾶσις πῶς ἐπιπέδημα καὶ τὴν δυνάμιν αὐτοῦ.

Ομοίως εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι εἰχέσασθαι· οὐτως ἐκ τειχῶν ἐλαττωθήσεται ἡσυχία πᾶν πλοῦτον αὐτοῦ.

Si quis visus sibi fuerit spiffiores nactus crines, & totus is indurus: & opes consequetur, & incrementum fuerit.

Sin pilos corporis amissos, seque nudū à pilis manifeste viderit: si rex est, thesauri & aurum eius deminuetur.

Si cui visum hoc oblatum fuerit, homini ærumnoso, vel in vincula coniecto, vel aegrotanti, vel ære alieno grauato, vel alia simili calamitate: malis istis liberabitur, & vicissim lætitia fruetur.

Si plebeio, pauper fies. Confimiliter si quis vnxisse totum corpus sibi visus sit, ac pilos fluxisse, seque nudum ab eis manifeste: si diues est, diuitias suas amittet: si pauper, diuitias reperiet: si mulier, arte quadam apud maritum in gratia se ponet.

Si quis vnxisse sibi visus sit, nec tamen fluxisse pilos: si diues est, indignationem ac periculum incurret, sed liberabitur.

Si quis agrorum hoc viderit, cum morbo diturno conficiabitur.

Si quis additus, aut in custodia derentus, aut æris alieni mole grauatus, aut alia re familiaris ita comparatus res erunt, ac si iam cernat liberationem suam, non tamen liberabitur.

De pilis reliqui corporis, Persarum & Aegyptiorum consentiens interpretatio.

C A P. 44.

Pili corporis, omnium quædam vel ornamenta sunt, etiam brutorum animalium. Si quis ergo pilos corporis sui deminutos videre videatur, detrimentum quousque capiet, pro ratione studij facultatumque suarum.

Si vero in somni videre se pusanerit pilos multiplicatos & primiores factos, similiter pro ratione pilorum disceset & facultates eius firmabuntur.

Similiter si corpus vnxisse sibi videatur eoque modo pilos radicibus euulxisse: sponte suas opes deminuet.

Si quis vnxisse corpus hoc modo sibi videatur, qui locuples est, agrorumque fructus expectat: male prædicia cum fructibus administrabit, & perdet.

De somnio Protosymbuli.

C A P. 45.

AMMUNAS ille Protosymbulus somnium habuit, quo sibi visus est esse in templo maximo, nimirum in Micca, siue in Abrahami tabernaculo: quàmque superiorem in partem abiisset, vbi solum est, iuxta duos angulos, in eis mixxit, [et] similiter mixxit etiam in duobus inferioribus angulis, [et] correptusque formidabilem, vel in peccato maximo: clam ad somnium interpretem Sercicum misit, qui pro suo somnium hoc videret, idque declarari à Sercimo peteret. At ille coarguens hominem: Non hoc ait, oblatum est tibi somnium: quippe non ortus es de Protosymbuli semine. Propterea nullam ex me interpretationem habebis. Ibi tum hominem coram conuentum hortatus est Protosymbulus, interposito quoque iureiurando, ne somnij solutionem occultaret. At ille: Quatuor, inquit, anguli templi, quibus in angulis vrinam reddidisti: quatuor liberos portendunt. Duo partis illius superioris, vbi thronus est, throni & imperij successores erunt: duo partis inferioris, procreabuntur illi quidem exte, verum imperio solij tui non poterunt.

De vrinis, ex Indorum disciplina.

C A P. 46.

SI quis in somni sibi videatur repletus vrinam excreuisse, si qua hominem adducto vel indignatio premat, ea liberabitur: sin opulentus est, qui somnium habuit, aliquid opibus suis detrahet ad impensas & erogationes in scorta, pro ipsius vrinæ copia.

Εἰ δὲ τις ἰδῆ ὅτι εἰχέσασθαι, καὶ ἀποπύσεται καὶ ἀσθενήσεται, ταῦτα κατοικήσει καὶ ἀποπύσεται.

Περὶ τῶν ὀνειρέτων τῶν πτωχῶν συμβούλου. ιε.

ΟΝ ΑΡ ΕΘΕΛΩΣΑΝ ὁ Πρωτοσύμβουλος ὁμοίως ποιοῦν, ὅτι ἀβλήσεται εἰς πῶς μέγιστον ναόν, εἰς τὸ Μέγιστον ἡγεῖται ἐν τῇ σκηνῇ τῆς Ἀβραάμ· ἔσται δὲ ἀπὸ τῶν πᾶσις τῶν δύο γυναικῶν οὐρανῶν ἐν αὐτοῦ, καὶ ἡμίως δὲ καὶ εἰς πᾶσις κάτω δύο γυναικῶν, οὐρανῶν ἐν αὐτοῦ, καὶ φοβηθήσεται ὡς ἀμύθητος μέγιστος, ἀπέσεται πᾶσις τὴν ἀνεροκρήνην Σερρεῖμ λαβῆρα· ἀνεροκρήνη δὲ τὸ ὄνομα ἐπιβλήσεται αὐτῶν. ὁ δὲ ἀνεροκρήνην Σερρεῖμ δηλήσεται αὐτὸν λέγων· ὅτι τῶν σὺ οὐχ ἔωσεν καὶ εἰ δὲ εἰς ὅτι Πρωτοσύμβουλον ἀμείψεται. ἔσται τῶν οὐ μὴ κριτῶ αὐτοῦ. ποτε δὲ αὐτῶν κελύσεις αὐτὸν ὁ Πρωτοσύμβουλος, ἐξηγήθησεται ἐπίστασις αὐτοῦ καὶ ἀπικρήνηται τῶν τῶν ὀνειρέτων ναόν· ὁ δὲ ἔπειτα αὐτῶν, αἱ πτωχεῖαι γυναικῶν τῶν ναοῦ ἐν αἰσ οὐρανῶν, πτωχεῖαι τῶν αἰσ οὐρανῶν, πᾶσις δύο τῶν αἰσ μέγιστος ἔσται ὁ θρόνος, τῶν θρόνων καὶ τῶν ἀρχῶν ἀναδοχοὶ ἔσονται· πᾶσις δύο ἢ ἑκάστη μέγιστος, ἡμίως μὲν, οὐκ ἐπιβλήσεται δὲ τῶν ἀρχῶν ἐπὶ θρόνου.

Ἐκ τῶν Ἰνδῶν καὶ Ἰβησῶν. ις.

Εἰ τις ἰδῆ κατ' ὄναρ ὅτι πεπληρωμένος οὐ αἶμα ἐξουρῆσεν, ἰσὺν θλίψιν παρὰ ἀνάγκησιν, ἀποβλήσεται αὐτοῦ· εἰ δὲ πλοῦτος ἢ ὁ πῶς ἰδῶν, ὀφείλει ἐκ τῶν πλοῦτων αὐτοῦ ἔξοδα ποιεῖν αἰσ λόγους τοῦ ἀπὸ τῶν οὐρανῶν.

Εάν τις ἰδῆ ὅτι οὐρῶσι εἰς σκευὸς ὕλην, ἢ μὲν ὅτι βασιλεὺς, γυναικὶ ἀπμιαν ἐξυφασσὶν ἢ τὸ ἰδίον ἀσπίδα, & οὐ τελερορήσῃ τὸ ἐκμισηθῆναι, * οὐκ αὐτῆ, εἴθε τιμὴ τὸν νελοδ. αὐτορῆσθε.

Εάν δὲ ἢ τὸ κατὰ καὶ ὁ τὸ ἰδῶν, πικροπόσις ἢ τῆς ἰδίας γυναικός.

Εάν τις ἰδῆ ὅτι οὐρῶσι ἐν σκευῇ χρυσίου, εἴθε νόσημα νόσησθαι δυσουείας.

Εάν δὲ ἐν σκευῇ λίθινῳ κερωδῶν, οὐτὸς ἐκ τῆ ἀκείνου πάντα ἀποκρύβῃ ἐν τῇ γῆ.

Εάν δὲ ἢ πικρῶν ἀργυρέω, εἴ μὲν ἢ βασιλεὺς, ἢ τῆν μερικῶν, τῆ καλλιστῆ τῆν δευτερανῶν * εἰσὶν σιωσισῶν * εἴ δὲ τις ἢ τὸ κατὰ καὶ ὁ τὸ ἰδῶν, τῆ ἰδία γυναικὶ σιωδιφραγήσεται * εἴ δὲ πικρῶν τὸ ἰδῆ, γυναικὶ πλοιστῆ ἢ φιλιδοσῆ ἢ συζυγῆσεται.

Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων ὁμοφροσῶνως ἀεὶ οὐρῶν, μζ.

Ὅσα ἐν τῇ κελίᾳ ἀναπικρίονται, πλοῖσιν σημαίνονται * & ἕσα ἐξ αὐτῆς ἀποβάλλονται, ἀποβελῶν πλοῦτον διλάσθαι.

Εάν τις ἰδῆ ὅτι οὐρῶσι, εἴθε ἐξοδοσ ποιήσῃ ἐν τῆς ὀπισθῆμας αὐτοῦ.

Εάν τις ἰδῆ ὅτι οὐρῶσι εἰς τὰ ἡμάδα αὐτοῦ ἢ ἐκεῖνη ἢ ἄλλοις, εἴθε φρεσῆσεται ὅτι πονεία.

Εάν τις ἰδῆ ὅτι οὐρῶσι ἐν σκευῇ πνι, εἴ μὲν ὅτι ἰδίον τὸ σκευὸς, τῆ ἰδία γυναικὶ σιωσισῶν * εἴ δὲ ἀνοσπερ, ἀνοσπερ σιωσισῶν.

Εάν τις ἰδῆ ὅτι οὐρῆν βιαζόμενος & τελερορῶντος, ἀπατηθήσεται ἢ εἴθελ ἐξ ἀδικίας πλοῦτον, & θλιβήσεται μεγάλως.

Εάν δὲ ἰδῆ τις ὅτι οὐρῶσι ἄμα ἐπ' ἄλλῃ τῆς γῆς, ἐξοφῶσθαι πλοῖσιν ἐν γυναικῇ & εἰς ἄλλοις ἢ τῆ τῆ γῆν ἢ ἀκρίνεται.

Εάν τις ἰδῆ ὅτι ἐπὶ ἕξοδῶν οὐρῶν, πλοῦτον ἀποσπερ βιαζόμενος καὶ ἐσπασμένως κερδῆσθαι.

Si quis sibi visus sit in vas quoddam vitreum mixtili, si rex est, mulierem infamem de semine suo pregnantem reddet, ac neque factus vteri, nec ipsa finem operatum adlequetur, propter imbecillitatem viri.

Si plebeius est, liberos ex coniuge sua procreabit.

Si quis sibi visus sit in vas aureum mixtili, difficulter mingendi morbo laborabit.

Si vero in vas lapideum defossium, opes suas in terra defodiet.

Si in vas argenteum, rex quidem, aut procerum aliquis, cum ancillarum venustissima rem habebit: plebeius, sua cum vxore semet oblectabit: pauper, opulente mulieris vel amorem, vel matrimonium promerebitur.

Ex urinis, Persarum & Aegyptiorum consentiens interpretatio. CAP. 47.

Quaeunque in alio concluduntur, opes portendunt: & ex ea quaeunque relictiuntur, opum amissionem denotant.

Si quis mixtili sibi visus sit, ad libidines suas pecuniam erogabit.

Si quis in vestimenta sua mixtili sibi videatur, idque confectum ab aliis: in scortatione deprehendetur.

Si quis in vase quodam sibi mixtili videatur, si vas ipsius est proprium, sua cum vxore liberis optetam dabit: si alienum, alienam inibit.

Si visus sibi fuerit vrinam excernere coactus & artatus, exigentur ab eo, quas iniuste collegit, opes: & grauius adfigetur.

Si quis in terrae faciem visus sibi fuerit sanguinem mingere, mulierum causa maximas impensas faciet, ac gaudio potietur. quippe terra mulieris interpretationem habet.

Si quis sibi visus sit bibere extranei vrinam, diuitias alienas, violenter & multius lucrabitur.

Si quis vrinam propriam bibisse sibi visus sit, impensas in res suas faciet, ac rursus impudenter expensas suas recipiet.

De auribus, Indorum ratio.

CAP. 48.

Autres vel vxores, vel sorores, vel filias significat: auditus ipsi, ad fidem referunt. Si quis igitur in somnis videre visus sit aures suas pulcherrimas & maximas factas, oblectationem inueniet in vxoribus, aut sororibus, aut filiabus suis.

Si aurem sibi abscissam viderit, vel filia moritur, vel vxor, vel soror.

Si aures sibi diffusas, vel deminutas, vel arefactas viderit, in morbum diuturnum incidet aut vxor eius, aut soror, aut filia.

Si furdulite sibi visus sit, in animi morbum inclinet, ac grauius peccabit.

Si ex parte visus sibi fuerit furdulite, consimiliter etiam morbus magis particularis erit.

De auribus, ex Persarum & Aegyptiorum disciplina.

CAP. 49.

Si quis videre visus sit aures suas pulcherrimas maioretque factas, in amico suorum arcanorum conficio voluptatem ac luxuriam videbit.

Si quis in aures praeter morem suam adhibuisse sibi visus fuerit, suam aliquam diuitem faciet, aut amicum arcanorum conficiam, idque de opibus alienis.

Si in habebat in more, vt in auribus semet ornare: suis ex diuitiis eos collocupletabit.

Si videre visus aureum sibi fissam, aut vulneratam, aut male adfectam: per hominem suum, vel amicum arcanorum conficiam, offensam aliquam patietur.

Εάν τις ἰδῆ ὅτι ἕπαιον οὐραν ἰδίον, εἰς οικίαν ἀποσπερῶν ἐξοφῶσθαι, & πλοῖσιν ἀνοσπερῶν ἀνοσπερῶν τῶν ἐξοδῶν αὐτοῦ.

Εκ τῆν ἰνδῶν, ἀεὶ ὠ- τῶν. μζ.

Τὰ ὅσα μὲν ἢ γυναικας, ἢ ἀδελφας, ἢ θυγατέρας, σημαίνονται * αἱ δὲ ἀνοσπερ τῶν πλοῖσιν ἀποσπερῶν: εἰσὶν οὖν ἰδῶν τις κατ' ἀναρ ὅτι τὰ οικίαν ὅσα ἐξοφῶσθαι κελίση, & μερικῶν, ἀνοσπερ ἄλλοις ἐν τῆς γυναικῆς, ἢ ἐν τῆς ἀδελφῆς, ἢ ἐν τῆς θυγατέρας αὐτοῦ.

Εάν ἰδῆ ὅτι ἐπὶ οὐραν τὸ εἰς αὐτοῦ, θυσιση ἢ θυγατέρ, ἢ ἢ γυνῆ, ἢ ἢ ἀδελφῆ αὐτοῦ.

Εάν ἰδῆ ὅτι ἐξοφῶσθαι τὰ ὅσα αὐτοῦ, ἢ ἐκασκρῶσθαι, ἢ ἀποσπερῶσθαι, εἰς νόσημα μακρὸν ἢ ἐξ ἢ γυνῆ, ἢ ἀδελφῆ, ἢ ἢ θυγατέρας αὐτοῦ.

Εάν ἰδῆ ὅτι ἀνοσπερῶν εἰς νῆσον ἀνοσπερ κελίση ἐκασκρῶσθαι ἀνοσπερῶν.

Εάν δὲ ἰδῆ ὅτι ἐκ μερισ ἀνοσπερῶν, ἀνοσπερ ἢ νῆσον μερικῶν εἰσὶν.

Εκ τῆν Γερσῶν καὶ Αἰγυπτίων ὁμοφροσῶνως ἀεὶ τῆν ὠτῶν. μζ.

Εάν τις ἰδῆ ὅτι ἀκαλλῶσθαι τὰ ὅσα αὐτοῦ ἐκασκρῶσθαι, εἴθε ἰδῆ ἄλλοις εἰς φίλον αὐτοῦ μυστικῶν.

Εάν ἰδῆ ὅτι οὐρῶσι ἀνοσπερ ἀνοσπερ τῶν σιωσισῶν αὐτοῦ, ἀνοσπερ τῶν ἰδῶν, ἢ τῶν φίλων αὐτοῦ τῶν μυστικῶν, ἀπο σιωσισῶν ἀνοσπερ.

Καὶ αἱ εἴθελ ἐξος ταῦτα ἀνοσπερ ἀνοσπερ, ἐκ τῶν ἰδῶν ἀνοσπερ ἀνοσπερ αὐτοῦ.

Εάν ἰδῆ ὅτι ἐξοφῶσθαι ἢ ἐκασκρῶσθαι τὰ ὅσα αὐτοῦ, ἢ ἐκασκρῶσθαι, ἀνοσπερ ἀνοσπερ τῶν ἰδῶν, ἢ ἐκ τῶν φίλων αὐτοῦ τῶν μυστικῶν.

Εάν ἴδῃ τις ὅτι θεραπειῶν τις ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ λαοῦ νόστος, & ὀφθαλμοῖς, εἰς μεταγύρωσιν ἤξει, & πὺν πλοῦτον αὐτὸν κοσμήσῃ.

Εάν τις ἴδῃ ὅτι εἶδος ἐμβλάτῃ τις ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ τὸ φαεινὸν φῶς ἐν ὀφθαλμοῖς, οὗτος κινεσθεὶς ἔσται.

Εἰ δὲ τις ἴδῃ ἐπὶ θεραπειῶν τις ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ αὐτοῦ τὸ ὀρεῖν κληπτοῦν * οὗτος πῶν καρδίαν αὐτοῦ ἐν ἀρχαῖς ἐλάτῃ αὐτοῦ τὸν θεόν, & πὺν ἀμείβετον προφήτῃς.

Εάν τις ἴδῃ ἐπὶ πυρλός, ἐλθὼν αὐτὸς ὑπὸ τῆς ἡμέρας, ὃ δὲ λαός αὐτὸν βλάπτοντα πῶν λογίζεσθαι, & ἴδῃ ὅτι τὸ φῶς αὐτὸ ἐπαρῆν * ὃ δὲ λαός ἀνοεὶ πῶν πῶν τὰ κρυφία ἐργα εἰς ἀπολείαν ἤρησανται τῆς ψυχῆς αὐτοῦ.

Εάν τις ἴδῃ ἐπὶ ὀφθαλμοῖς ἕνα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ καὶ βλέπει μετ' αὐτοῦ * εἰ ἴδῃ ὅτι βασιλεῖς, ἤρησαν τικόν συμβουλίαν ἰρσοδόξους αὐτοῦ.

Εἰ δὲ ὅτι πῶν κοινὸν λαόν, ἄρῃσθαι πλοῦτον & ὀρεῖν ἐξέστης.

Εάν ἴδῃ πῶν ζωῆν, εἰς πλοισιπῶν ἀνδρα μέγα λήπεται.

Εἰ δὲ ὅτι ἀγαθός, πλοισίη συνδουλεύσεται.

Περὶ τῶν καὶ Αἰγυπτίων ὀμολογίας. γγ.

Εάν τις ἴδῃ κατ' ὄρα ὅτι ἐπιφλοῶν, εἰ μὴ ὅτι βασιλεῖς, πῶν πῶν βασιλείαν ἀπολείαν πλοῦτον.

Εἰ δὲ πῶν κοινὸν λαόν, εἰς πλοισίη σφοδρὰ & ἄρῃσθαι ἐνδύσεται.

Εάν δὲ ζωῆν, ὑπερδύσεται πῶν πλοῦτον.

Εάν τις ἴδῃ ὅτι τις ὀφθαλμοῖς καλός, & μεγάλους ὀμολογίας, εἰ μὴ ὅτι βασιλεῖς, & ἄρῃσθαι εἰς πῶν λαόν, πῶν σρατῶν, & πῶν οἰκείους αὐτοῦ, καὶ πῶν ἐχθρούς * ὀμολογίας.

Εἰ δὲ πῶν κοινὸν λαόν, εἰς πλοῦτον, & εἰς ἄρῃσθαι.

Si quis in somnis visus sibi sit oculos suos a morbo curare, & proficiat: sententiam mutabit, fortunatisq; suis ornabit.

Si quis speciem quandam imponit suis oculis ut in eis lumen esse videatur, inaniter ille gloriabitur.

Si quis somniauerit, oculis se medicinam facere, quod subtilius videant: hic cor suum ad Deum reapse dirigit, & de altera vita sollicitus est.

Si quis somniauerit, se quidem fuisse cæcum, sed a populo pro vidente habitum: tuncque lumen suum vitiatum, sed ignorante populo: eius occulta opera tendent ad animæ ipsius interitum.

Si quis habere oculum in pectore visus sibi fuerit, quo videat: si rex est, filium procreabit, orthodoxè cum ipso regnabunt.

Si plebeius est, opes & gloriam subito reperiet.

Si mulier, ad opulentioris viri matrimonium perueniet.

Si necdum nupta, locupletii copulabitur.

De oculis, Persarum & Aegyptiorum interpretatio.

C A P. 53.

SI quis in somnis cæcatus sibi visus fuerit, si rex est, celeriter amisso regno, diem obibit.

Si plebeius, gravem ad paupertatem deveniet, exiguum ad tempus superstes.

Si maritata mulier, brevis facta vidua, vitam cum morte commutabit.

Si quis sibi pulchros & magnos oculos adquisivisse visus fuerit, si rex est, in populo, exercitum, domesticis suis oblectabitur, & inimicos suos terga dare coget.

Si plebeius, opum, libertatis, prosperitatis

tis eorum, quæ gerit, incrementum sentiet. Si mulier, ex venustate sua, & marito, & liberis oblectationem capiet.

Si quis videre visus sit, oculos suos lippitudine corruptos, si rex est, exercitus eius grave detrimentum ab hostibus capiet: ac si filium habebit, morbo corripietur: præterea deminuentur ipsius thesauri.

Si plebeius, pro conditionis suæ modo rerum euentus experietur.

De palpebris & superciliis, ex Indorum disciplina.

C A P. 54.

TAM palpebræ, quàm supercilia, oculorum sunt ornamentum.

Si quis palpebras & supercilia videre videatur facta formosiora, solidior erit in fide sua, & voluptatem suis ex liberis capiet.

Si facta magis deformia viderit, si rex est, morbo corripietur, & in hostium formidinc incidet, non tamen superabitur.

Si plebeius, in morbum quidem incidet: at minime fidem suam perdet.

Si quis videre videatur ornamentem se supercilia sua vel nouacula vel tinctura, liberis suis acquirere gloriam conabitur, & voti compos erit.

Si quis videre visus fuerit, defluxisse sibi supercilia, tanquam lepra infecto: si rex est, peribit ipse curtus, & exercitus male administrabitur.

Si plebeius erit, apud populum fides ei non derogabitur.

De palpebris superciliis Persarum & Aegyptiorum interpretatio. C A P. 55.

SUPercilia cum palpebris gloria decasque faciunt.

& εἰς πῶν κοινὸν λαόν, εἰς πλοῦτον καὶ εἰς τὸν ἀνδρα, καὶ εἰς τὸν πλοῦτον αὐτοῦ ὅτι ἄρῃσθαι.

Εάν τις ἴδῃ ὅτι εἰς ἀλλοῦ ἤλθον οἱ ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, εἰ μὴ ὅτι βασιλεῖς, θλίβησεται μεγάλως παρ' ἐχθρῶν εἰς πῶν σρατῶν αὐτοῦ * & εἰ μὴ ἔσθαι πλοῦτον, νοσῆσθαι, ἀλλὰ & οἱ ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ἐλαττωθήσονται.

Εἰ δὲ πῶν κοινὸν λαόν, ἀρῃσθαι ἀποβήσεται αὐτοῦ τὸν αὐτοῦ.

Εἰ καὶ τῶν ἰνδῶν αὐτὸν βλεφάρων καὶ ὀφθαλμῶν. νδ.

ΤΑ βλέφαρα & οἱ ὀφθαλμοὶ εἰς ὀφθαλμοῖς.

Εάν τις ἴδῃ τὸ βλέφαρον καὶ πῶν ὀφθαλμοῖς ἀνεύθετα, αὐτὸν σρατῶν ἔσται ὅτι πῶν πῶν αὐτοῦ καὶ ἄρῃσθαι ὅτι πῶν πλοῦτον αὐτοῦ.

Εάν δὲ ἴδῃ τῶν ἀνεύθετα, εἰ μὴ βασιλεῖς, εἰς νόστον ἐνδύσεται, & εἰς φέρον ἐχθρῶν ἐμπήσεται, οὐ νικηθήσεται δὲ.

Εάν δὲ πῶν κοινὸν λαόν, εἰς νόστον μὴ ἤξει * πῶν δὲ πῶν αὐτοῦ ἐκ ἀπολείας.

Εάν τις ἴδῃ πῶν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ἕνα ἢ βασιλῆα κοσμήσθαι αὐτοῦ * αὐτὸν ὅτι πῶν πῶν αὐτοῦ πῶν πῶν αὐτοῦ ἤξει, & ὀρεῖν αὐτοῦ.

Εάν τις ἴδῃ ὅτι ἔσται οἱ ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ὡς ἐπιπελασθῆναι * εἰ μὴ ὅτι βασιλεῖς, πῶν ἀρῃσθαι ἀποβήσεται, & εἰς σρατῶν αὐτοῦ κατὰς διακινήσεται.

Εἰ δὲ πῶν κοινὸν λαόν, οὐ κατὰ σρατῶν αὐτοῦ πῶν πῶν λαοῦ.

Περὶ τῶν καὶ Αἰγυπτίων αὐτὸν βλεφάρων καὶ ὀφθαλμῶν. ιε.

Οἱ ὀφθαλμοὶ & τὸ βλέφαρον αὐτοῦ ὀρεῖν πῶν αὐτοῦ εἶσι.

Εκ τῶν Ἰνδῶν * τῆ ἀντι
ὁμοίως. 59.

Εἰ ἂν τις ἰδῇ ὅτι αἱ παλαιαὶ καὶ αἱ μὴ-
πυλῆς καὶ τὸ σῶμα αὐτῶν ἐπαυτῶνται,
κοσμῶσι * εἰ μὲν ὅτι βασιλεὺς ἢ κωλύων
λαῖς, καὶ γὰρ καὶ δόξαι ἐν πολέμοις νοήτω.
Εἰ δὲ ὅτι τῶ κοινῶ, ἢ γυνή, ἕκαστος δις
μετῆρῃται παροξυσμῶσι, αὐξήσῃ ὅτι τὸ
κάλιον ἐπιπέτω.

Εἰ δὲ ἰδῇ τις ὅτι πέποιθέ τι ἐν τοῖς μέ-
ρει πύπτις, ἀκαπίως ἴσθι παροξυμῶσι
νοήτω.

Εἰ τις ἰδῇ ὅτι τὸ σῶμα αὐτοῦ πέποιθέ τι
παρὰ ἐμπροσθεν τοῦ λαοῦ ἢ φακίς, εἰ μὲν
ὅτι βασιλεὺς, θλίβῃ ἀριστὸς εἰς τοὺς θνητω-
ροὺς αὐτοῦ, καὶ ἀποκατεῖ καὶ ἐλάττωσιν ἴσθι
παροξυμῶσι αὐτοῦ.

Εἰ δὲ ὅτι τῶ κοινῶ, πτωχίαν σημαίνει.
Εἰ δὲ τις ἰδῇ ὅτι ἐσπερῆν τὸ σῶμα αὐ-
τοῦ παρὰ τὸ μηδὲν ἰσχύει, ἐσθίει * ὅστις αὐ-
τοῦ, παρὰ πάλιν ἴσθι.

Ἰνδῶν, Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων,
καὶ ὀδόντων ὁμοίως. 60.

Ὅτι ὀδόντες πάντες τὸ ἀδύρωτον εἰς τοὺς
συνγενεῖς αὐτῶ ἀνεκρίνοται ἀπαιται.
εἰ μὲν ἐμπροσθεν εἶδη, εἰς τέσσαρα τέσσαρα, ἢ
εἰς γένεας καὶ ἀδελφοὺς ἢ εἰς τοὺς ἐγγίσι
μᾶλλον ἴσθι ἀλλοιὶ ἀνεκρίνοται συγγῶν.

Εἰ αὖ ἰδῇ τις ὅτι ἐξ αὐτῶ ἴσθι ὀδόν-
των ἴσθι ἐμπροσθεν ὅτι ἐσθίει ἢ ἐδύρωται
ἢ * ἐκαλλιμάσει * εἰς ἐν ἴσθι παροξυμῶσι
τὸ ἴσθι ἢ ἐξί.

Εἰ αὖ ἰδῇ τις αὐτῶ εἶδη ὀδόντες ἄκα-
πτεροι ἢ ἐπιδέξιναι * ἀριστὸς ἔχρατ καὶ
καλλῶσι, εἰς τοὺς ἐγγίσι τὸ ἴσθι.

Eiusdem generis, ex Persarum
& Aegyptiorum disciplina.

C A P. 59.

Si quis videre visus sit genas suas, & ce-
rebrici membranas, & os, eleganter di-
latata: si rex est, aut populi princeps, glo-
riam atque decus bello partum intel-
ligat.

Si plebeius, aut mulier: quisque nego-
tius illis, quæ tractat, incrementum in me-
lius portendi cogitat.

Si quis sibi visus fuerit in facie parti-
bus aliquid passus, ratione illi contraria,
quæ indicata est, somnium interpretetur.

Si quis videre visus sit os suum ita la-
sum, ut loquendi vel comedendi facultas
impedita sit: si rex est, aduersi quiddam in
thæsuris suis, ac redituum deminutionem
experietur.

Si plebeius est, in litibus suis inferior
discedet, ac ærumnam perpetuam inuen-
iet. Si mulier, lætitia mariti & amore po-
tietur, nam quævis mulier lingua sua ma-
ritum ad iram prouocat.

De dentibus, Indorum, Persa-
rum & Aegyptiorum con-
sentiens interpretatio.

C A P. 60.

Omnes hominis dentes, ad omnes
ipsum cognatos referuntur. Nam
anteriores duo, ad ætatis maturæ liberos,
vel parentes & fratres, vel alii magis
propiores cognatos interpretando referi-
mus.

Si quis ergo videre visus sit aliquem
ex anterioribus hæc dentibus aut labefac-
tatum, aut denigratum, aut corru-
ptum à veribus: ad eos cognatos, quos
prædiximus, euentus spectat.

Si quis duos hosce dentes videre vi-
sus sit candidiores, aut aptiores solito: læ-
titanam & pulchritudinem cognatorum
proximorum portendi sciat.

Si videre visus sit alterum ex hæc den-
tibus longiorem factum, ab vno prædi-
ctorum cognatorum indignationem &
addictionem capiet.

Si videre visus fuerit alium dentem in-
ter eos enatum, ad coarctationem alio-
rum: hic homo filium procreabit, aut ha-
bebit fratrem vel fororem, ad oppressionem
& extinctionem reliquorum cog-
natorum.

De lingua, ex disciplina Indo-
rum. C A P. 61.

Si quis in somnis videre videatur ab-
scissam sibi, vel minuram linguam, vel
auctam tradit, vel eam mouere nequeat: si
rex est, in iudiciis suis errabit: aut si sa-
piens est, negliget ac perdet sapientiam
suam, & hostium obtabant ei tropæa,
magnumque detrimentum capiet.

Si plebeius est, in litibus suis inferior
discedet, ac ærumnam perpetuam inuen-
iet.

Si mulier, lætitia mariti & amore po-
tietur, nam quævis mulier lingua sua ma-
ritum ad iram prouocat.

Si quis in somnis videre viderit haben-
tem se subiliorem ad loquendum, largi-
orémque linguam: si rex est, in omni-
bus edictis & iudiciis suis admirabilis ac
purus erit.

Si plebeius, litem habens, superior eua-
det, ac suis in negotiis prosperos succes-
sus experietur.

Si mulier, & odio prosequetur, & im-
pudenter tradabit maritum suum.

De lingua, Persarum & Aegy-
ptiorum ratio. C A P. 62.

Si quis linguam suam mutam factam
videre visus fuerit, si rex est, princeps

Εἰ δὲ ἰδῇ ὅτι εἰς ἴσθι ὀδόντων μακρο-
τερος ἐγγίσι, ἀρνακαπίσι, καὶ θλίβῃ δέξεται
ἐξ ἐνός ἴσθι εἰρημῶσι συγγῶν.

Εἰ αὖ ἰδῇ ὅτι ἐξέφυε αὐτῶ μύσσι αὐ-
τοῦ ἔπρος ἑαυτοῦ εἰς στενοχρῆσαι ἴσθι ἄλλαν *
εἶδη γυνήσι τέκνον, ἢ κτισσεται ἀδελφῶν, ἢ
ἀδελφῶν εἰς ἐπίωσι καὶ ἐξάλεψιν ἴσθι ἄλ-
λων τὸ ἴσθι.

Εκ τῶν Ἰνδῶν καὶ γλώσσας. 61.

Εἰ ἂν τις ἰδῇ κατ' ὄναρ ὅτι αὐτοῦ ἢ
ἐμπροσθεν ἢ γλώσσα αὐτοῦ, ἢ ἐμπε-
θῶσι παρὰ τὸ μὴ διωκόμεν ὑπερῶσι
αὐτοῦ * εἰ μὲν ὅτι βασιλεὺς, εἰς τοὺς κρι-
σοῦς αὐτοῦ σφαιρῶσται * καὶ ἢ σοφῶς, ἐπιθύσει,
καὶ ἀπολοῦσιν τὴν σοφίαν αὐτοῦ, καὶ τὸ ἴσθι
πολεμῶν ἔσται ἀνεκρίνοται αὐτοῦ, καὶ θλι-
βήσται μεγάλας.

Εἰ αὖ τις ἰδῇ τῶ κοινῶ, ἢ ἡγήσεται ἐν τῷ
δικῶσι αὐτοῦ, καὶ θλίβῃ εὐριστὸς διελκῶσι.

Εἰ δὲ ὅτι γυνή ἢ ποδοθῆται ἄρνακα, ἢ
πρὸς ἔχρατ καὶ πῆλον ἐν τῷ ἀνδρὸς αὐτοῦ *
δι' αὐτοῦ γὰρ τῶς γλώσσας παροξυμῶσι τὸν
ἀνδρα πάντα γυνή.

Εἰ αὖ τις ἰδῇ κατ' ὄναρ ὅτι κελύπτει
ἐξί, καὶ πλεονεκτησῶσι παρὰ τὸν πῶ
γλώσσας * εἰ μὲν ὅτι βασιλεὺς, ἐν πάσις
ταῖς ἐλεπίσει καὶ ταῖς κρῖσσι αὐτοῦ δυν-
μῶσι ἔσται καὶ κατὰς.

Εἰ δὲ τῶ κοινῶ λαῖς, εἰ μὲν ἐξί δίκαιος,
νικῶσι, καὶ ἐν ταῖς παροξυμῶσι αὐτοῦ κελ-
τυδῶσιν ὄναρ.

Εἰ δὲ ἰδῇ τῶ γυνή, μύσσι καὶ ἀρνακα-
πῶ παρ' αὐτοῦ γυνήσται τῶ ἀνδρὶ αὐτοῦ.

Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων καὶ
γλώσσας. 62.

Εἰ ἂν τις ἰδῇ τὴν γλώσσαν αὐτοῦ ὅτι
ἐγγίσι, εἰ μὲν ἢ βασιλεὺς, ὁ
f iij

TΩΝ ἰδιῶτων οἱ κερύβητοι μύλοι, εἰς τὰς ἀνθρακίνας ἤδη φροσφορῶσαν πύδων τῶ ἡλίους ἀεμρίνοται. Ἐ οἱ μὲν δὲ αὐ εἰς ἄρατος· οἱ δὲ κἀτα εἰς τὴν ἡλίαν ἀεμρίνοται φροσι.

Ἐ αὐ τις ἰδῆ κατ' ἴσασ ὅτι εἰς ἐκ τῶν ποσῶτων ἐσέσθη, ἢ ἐδῆμαθῆ, ἢ ἀδωμῆθῆ· νύσος ἔσται πῆ ἤδη εἰρημῶν σὺ ἡλίαν.

Ἐ αὐ ἰδῆ τις ὅτι ἐπαυκλιανται ἢ ἐμαλάσθη ἔξ αὐτῶν, μακροσοσῆ ἀνιάτως ἐκ ποδ ἡλίους, ἢ πύσος ἀεμρίνοται.

Ἐ αὐ ἰδῆ τις ὅτι ἐμαλιώσθησαν οὔποι ἢ ἐκοσμηθήσαν, ὅτι χροσῆται αὐτοῖς τῶς εἰρημῶν.

Ἐ αὐ δὲ ἰδῆ ὅτι ἀμῆξ αὐτῶ παρῶς τὸ λαθαῆται, ἐπὶ κερῶν εἰ χροσῆ ἢ ἰμασῆται, τῶς εἰρημῶν ἤδη σὺ ἡλίαν.

Ἐ αὐ δὲ ἰδῆ ὅτι ἐπῶνται ἔξωχῆ παρῶς ἐμπασιῶν τῶς λαθῆσας, κερῶν τῶ ἡλίους καὶ δῆκος κερῶν τῶς σμῆται.

Ἐκ τῶν Ἰνδῶν, ἀεὶ τραχίλου. ἔξ'.

O τραχίλος δῆλαμῆ ἢ πλοσῆ καὶ δῶσαν ἔ πασῶς κερῶν τῶς σμῆται.

Ἐ αὐ τις ἰδῆ ὅτι ἐπαυκλιῶν ἢ ἐπιδωμαμῶσθῆ πλῆον οὐ οὐκ ἰδῆ ὅτι τραχίλος αὐτῶ δῆλαμῆ, εἰ μὲν βασιλῆς, ἐπὶ ὅτι χροσῆται πῶ πλοσῆται, ἢ τῶ δῶσαν, ἢ τῶ σραπῆ, καὶ τῶ δῆλαμῆ αὐτῶ, ἢ πῶσιν ἀπῶσας.

Ἐ δὲ τῶ κοποδ λαῶν, ἔκατος δῶδωμῆσθ εἰ πασῶς τῶς ἀρῆταις αὐτῶ, ὃ δὲ πῶσας, πλοσῆν ἀρῆταις.

Ἐ αὐ τις ἰδῆ ὅτι ἐδῆθῆ ἐμοσῆσας ἐκ ποδ τραχίλου αὐτῶ, ἢ κερῶν ἐκλεδῆ παρῶσῆ πῶσ· αὐτοῖς ἢ πῶσῆ ἢ κερῶν τῶ αὐτῶ εἰς ἐκῆται ἐδῶσεται.

Ἐ δὲ ὃ κερῶν ἢ ὃ δῆσας, ἐπὶ ἀρῆταις ἐπὶ τῶς· ὃ μὲν κερῶν ἐκλεδῆ ἐπὶ, ἢ παρῶσῆ δῶσεται αὐτῶ, ὃ δὲ κερῶν ἢ πῶσῆ αὐτῶ ἐπὶ, ἢ εἰς κερῶν ἐκλεδῆ.

Si quis videre visus sit exiliorem factam ceruicem suam, & imbecilliorēm: si rex est, in fide sua primūm errabit, ac deinde calamitatis expectetur, omnēque gloriam tam ipse, quam exercitus eius amittet.

Si plebeus est, in paupertatem & afflictionem incidet.

Si plebeij hominis vxor, in exitium vitæ per scortationem ruet.

Si quis videre visus sit, radi & ornari ceruicem suam: qui quis ille fuerit, cum erogatione ac sumptu fidem vitæque suam vniuersam exornat. Erogationem fieri necesse est, propter pilorum amissionem.

Si pauper est, liberationem ex ærumna denotat.

De ceruice, Persarum & Aegyptiorum consentiens interpretatio. CAP. 67.

Ceruix totius corporis robur denotat, quemadmodum & in brutis animalibus, boue, leone, equo, quadrupedibus cæteris videre licet.

Si quis ergo videre visus sit ceruicem suam crassiorē factam, ac validiorē, quam prius erat: si rex est, prælior & bellicosus erit, & hostibus formidabilis.

Si plebeius est Miles, belli duxerit.

Si vero miles non est, ceruicosus erit & parum obediens.

Si quis videre visus sit exiliorem factā ceruicem suam, & debiliorem: si rex est, aduersa prædictis accidunt.

Si plebeius, consimiliter obstaculum sentiet.

Si quis videre visus sit ceruicem suam vulneratam, vel vlcerosam, vel sanguine ex ea manantē, vel in instar porci ligatam, hæc omnia paterfactionem opum, cum additione porrenduat.

Ἐ αὐ τις ἰδῆ ὅτι ἡσπῆσῆθῆ ἢ ἐπιδωμαμῶσθῆ ὃ τραχίλος αὐτῶ, εἰ μὲν βασιλῆς, ἀεμρίνοται μὲν σραμῆσῆται ἐπὶ τῶ πῶσῆ αὐτῶ, ἢ μὲν πῶσῆ θλίβῆσῆται ἢ ἀδῶσῆσῆ, ἢ αὐτοῖς ἢ ὃ σραπῆ αὐτῶ.

Ἐ δὲ ὅτι τῶ κοποδ λαῶν, εἰς πῶσῆται ἢ θλίβῆται ἢ ἐπὶ.

* * * * *

Ἐ αὐ τις ἰδῆ ὅτι ἡσπῆσῆθῆ ἢ κερῶν τῶν τραχίλου αὐτῶ· ὅτις δὲ ἢ μὲν, ἔξωδου κερῶν τῶ πῶσῆ ἢ πῶσῆ τῶν βλοσ αὐτῶ· ἢ δὲ ἔξωδου ἢ πῶσῆ τῶ σποβολῶν ἢ κερῶν αὐτῶ ἔσται.

Ἐ δὲ πῶσῆ ἢ ἀποβολῆ τῶ θλίβῆται.

Ἐκ τῶν Περσῶν, καὶ Αἰγυπτίων, ἀεὶ τραχίλου ὀμοφώνος. ἔξ'.

O τραχίλος ἰσῶν ὄλου ἢ ἑμῶσθ σμῆται, κατῶς ἢ οἱ τῶς ἀρῆταις ζῶσῆ, βλοσ, λέοντ, ἡπῶ, ἢ τῶς ἀπῶσῆ τῶ σραπῆσῆ ὅτιν ἰδῆται.

Ἐ αὐ τις ἰδῆ ὅτι ὃ τραχίλος αὐτῶ ἐπαυκλιῶν ἢ ἰσῶσῆ πῶσῆ ἢ ἰσῶν· εἰ μὲν βασιλῆς, μαρῆσῆ ἔσται ἢ πῶσῆσῆ, ἢ τῶς ἐκλεδῆσῆ σραπῆσῆ.

Ἐ δὲ τῶ κοποδ λαῶν, εἰ μὲν ἢ σραπῆσῆ, πολέμῶσῆ ἔσται.

Ἐ δὲ οὐκ ἰδῆ σραπῆσῆσῆ * τραχίλου ἔσται ἢ ἀμῆσῆσῆσῆ.

Ἐ αὐ τις ἰδῆ ὅτι ἐπῶσῆσῆ ἢ ἡδῶσῆσῆ ὃ τραχίλος αὐτῶ· εἰ μὲν βασιλῆς, ἀπ' ἀνιάταις ἢ ἀεμρίνοται ἔσται αὐτῶ.

Ἐ δὲ τῶ κοποδ λαῶν, ἐμῶσθ ἀρῆταις αὐτῶ.

Ἐ αὐ τις ἰδῆ ὅτι ἐπῶσῆσῆ ἢ ἡσπῆσῆ, ἢ ἡμῆσῆσῆ, ἢ ἐδῆθῆ δῆκος κερῶν τῶ τραχίλος αὐτῶ· πῶσῆ τῶσῆ κερῶν τῶ πλοσῆται σμῆται μὲν θλίβῆται.

Εάν δε ἰδῆ τὸς γυνή, θλίψῃ πὺν ἀδέρῳ αὐτοῦ, μαχομένη χεῖρας χεῖρα.

Εάν τις ἰδῆ ὅτι ἐλαβε ἀδελφὸς ἢ ἐδωκε ἀπὸ δούλου ἐν τῆς προαρχῆς ὁ μὲν δόλος, δουλοπότης τῆς λαβῆς ἀδελφῶος τῆς ἀδελφῆς καὶ τὸ πλοῦτον αὐτῷ ὁ δὲ κατῶν, ἀνήσως χεῖρα παρ' αὐτοῦ. τούτω δὲ πλεονῶν ἐστὶν εἰς χεῖρα, εὐὰ δὲσε αἷμα ἀποβλητῆ παρ' αὐτοῦ.

Εάν δὲ αἷμα οὐκ ἐφάνη, ἐλαφιστέρε ἐστὶν ἢ χεῖρας.

Ἐκ τῆς Ἰνδῶν καὶ τῆς ἐν ταῖς ἀμείσις καὶ ἀρχαῖς ἰδῶν. Ἐη.

Αἱ κατακλιθεὶς τῆς ἄμειν εἰς γυναικάς κρινοται παλακάς, ποσιντέρας τῆς νομίμων.

Εάν τις ἰδῆ ὅτι αἱ κατακλιθεὶς αὐτῆς ἐμαχέωσται, κατ' αὐτοῖς γυναικῶν φιλάσῃ τῆς ἐπιθυμωμένης, ἐ χειροσταται ὅτι τῆς παλακῆς αὐτοῦ.

Εάν δὲ ἰδῆ τὸς γυνή, ἐτέρω ἀδελφῷ φιλιάσῃ ἢ εἰ δὲ ἀδέρῳ οὐκ ἐχθρῶ, παρδύμως ἐπιμαχέωσται.

Εάν τις ἰδῆ ὅτι ἀδελφῷ ἢ κατακλιθεὶς μαχέωσται θλιβῶσται, καὶ χειροσταται τῆς παλακῆς αὐτοῦ.

Εάν δὲ ἰδῆ ὅτι ἐθεράπευσε τὸ κλάδον, ἢ θεράπεια τῶν θεράπων σημαίῃ τῆς παλακῆς.

Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων ὁμοφώνως καὶ κατακλιθεὶς δῶν. Ἐη.

Εάν τις ἰδῆ τῆς κατακλιθεὶς παύσας καλὰς καὶ ἰσχυρὰς ἀνομήνας, ἀνήσως δεινάσῃ καὶ τῆς ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ ἀρματωῶ, ἐ νίκας αὐτῆς ἐπίεται.

Si mulieri visum hoc oblatum fuerit, maritum suum vexabit, aurique gratia cum eo rixabitur.

Si quis videre visus sit vel se percussum ab aliquo, vel alium ab se gladio percussum in ceruice: qui percute, percusso seruiet, & ab eo beneficiis adficietur, pro modo dignitatis & opum ipsius: qui vero plagam accipit, apud illum alterum erit in gratia. Er quidem vel maximè tum in gratia, quum sanguis effluxerit.

Si sanguis nullus adparuit, beneficium minus erit.

De clauiculis humerorum, Indorum interpretatio.

C A P. 68.

Humerorum clauiculas de concubinis interpretatur, quæ magis admantur, quàm vxores legitimæ.

Si quis videre visus sit hæcæ clauiculas ampliores factas, mulieres nuptas, quas concupiscit, amore profectetur: & ex concubinis suis voluptatem capiet.

Si mulier hoc videre visa sit, amore viri alterius ardebit: aut si nulli viro copulata fuerit, vulgo sese prostituet.

Si cui visa fuerit fracta clauicula, magnas in aduerfitates incidet, & à concubinis suis separabitur.

Quod si fractam curasse sibi visus fuerit, hæc ipsa curatio portendit correctionem illius, quod de concubinis est dictû.

De clauiculis, ex consentiente Persarum & Aegyptiorum interpretatio.

C A P. 69.

Si quis videre videatur hæcæ clauiculas spurichras robustasque factas, inueniet aduersus hostes suos exercitum, & curus, & victorias, quas expetit.

Si pauper est, laboriosus & indolentus erit.

Si quis videre visus fuerit hæcæ clauiculas constrictas & coarctatas: hostes suos formidabit.

Si pauper est, in morbum & penuriam alimentorum incidet.

De brachiis, eorumque furis, ex Indorum disciplina.

C A P. 70.

Brachia cum furis eorum, siue musculis, ad fratrem, vel ætatis maturæ filium referuntur.

Si quis ergo videre visus sit ea maiora robustioraque facta, si rex est, potentia ipsius intelligitur, quæ quidem aduersus hostes eius insurget & augetur.

Si filium habuerit, aut fratrem, in eis eam videbit lætitiã, quam exoptabat.

Si plebeius est, consimiliter ex filio vel fratre voluptatem capiet, ac ditescet.

Si mulieri visum hoc oblatum fuerit, ad mariti commodum interpretatio spectat.

Si quis in somnis videre videatur brachia sua debilitata, vel attenuata, vel fracta: si rex est, aduersus quid accidet ipse duci, & exercitui: atque uti supra diximus, vel filius eius, vel frater in morbum & adfectionem incidet.

Consimilia plebeio quoque portentunduntur. Nam & adfectionem, & morbum, & egestatem in fratre, vel filio suo, videbit.

Si mulier hoc somnium habuerit, à marito diuertet, aut vidua fiet.

De brachiis, Persarum & Aegyptiorum interpretatio.

C A P. 71.

Si dicitur πτωχὸς ὁ ἰδὼν, φιλόπονος ἐστὶν & φιλόζυγος.

Εάν τις ἰδῆ ὅτι αἱ κατακλιθεὶς αὐτῆς ἐσπίληθησαν & ἐπενοχληθήσαν, ἐ δεινάσῃ ἐστὶν τῆς οἰκείους ἐχθροῖς.

Εἰ δὲ πτωχὸς ὁ ἰδὼν, εἰς νίσσον καὶ ἀπειλήν Ἐσπίων ἦξει.

Ἐκ τῆς Ἰνδῶν καὶ βραχίωνων καὶ τῆς κρημῶν αὐτοῦ. ὁ.

Οἱ βραχίονες καὶ αἱ κνήμαι, ἥτοι οἱ ἄρμεις, εἰς ἀδελφῶν ἢ πλεονῶν ἢ ὄν θρακίνοται.

Εάν ἰδῆ τις ὅτι ταῦτα ἐμαχέωσται, ἢ ἐδωκεμαχέωσται, εἰ μὲν ὅτι βασιλεὺς, ταῦτα εἰς τὸν δεινάσῃ αὐτοῦ κρινοται, καὶ μαχέωσται ἢ δεινάσῃ αὐτοῦ καὶ τῆς ἐχθρῶν αὐτοῦ.

Εάν ἐχθρῶν ἢ ἀδελφῶν, θεάσεται ἐν αὐτοῖς χρεῶν ἢ ἐπὶ δῶ.

Εἰ δὲ ὅτι τὸ καινὸν λαοῦ, ὁμοίως εἰς τικου ἢ ἀδελφῶν χρεῶσται καὶ παντοῖος.

Γυνὴ εὐὰ ἰδῆ τὸς, κρινοται εἰς ἀγαθὸν ποδ' ἀδελφῶς.

Εάν τις ἰδῆ κατ' ὄναρ ὅτι οἱ βραχίονες αὐτοῦ ἠδωκίσθησαν, ἢ κατ' ἰσχυρῶσται ἢ ἐμαχέωσται, εἰ μὲν ὅτι βασιλεὺς, ἐστὶν τὸ πάρος αὐτοῦ εἰς πόνον αὐτοῦ, καὶ εἰς ἴσσημα καὶ θλίψιν ἐλαβῶσται, ἢ ὁ υἱὸς ἢ ὁ ἀδελφῶς αὐτοῦ κατ' ὄναρ εἴρηται.

Ὅμοίως καὶ εἰς τὸ καινὸν ποδ' λαοῦ δειρήσῃ θλίψιν καὶ νίσσον καὶ πτωχίαν εἰς ἀδελφῶν, ἢ εἰς υἱὸν αὐτοῦ.

Εάν δὲ ἰδῆ τὸς γυνή, χροῖεται ἢ χροῖσῃ τὸ ἀδελφῶς.

Ἐκ τῆς Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων καὶ βραχίωνων. ὁ.

Ὁ βραχίονας ἢ αἱ κνήμαι αὐτοῦ εἰς ἀ-
δελφοῦ ἢ εἰς δούλους αὐτοῦ τὸν αἰσθη-
τικὸν διακρίνοται.

Ἐὰν τις ἴδῃ ὅτι ἐλεπώθησαν, ἐκλά-
δωσαν ἢ ἐψήθησαν, εἰ μὴ ὅτι δέξιος ὁ βρα-
χίονας, μείζον ἔσται τὸ πάθος ὡς πᾶσι τοῖς θε-
λήμασι αὐτοῦ, * αἰσθητικὸς ἀποκρίσθαι δὲ
τὸν ἀδελφὸν ἢ τὸν αἰσθητικὸν δούλον αὐτοῦ.

Ἐὰν ἴδῃ ὅτι αἰσθητικὸς αὐτοῦ ἔσθ-
ραῖ, παρὰ τὸ πάθος ἔ τας θλίψεις συμ-
βήσεται.

Ἐὰν τις ἴδῃ κατ' ἴσασιν ὅτι ταῦτα ἐπα-
χλώθησαν ἢ ἐπενδυμασίωθησαν, θρησὶς δύ-
ναμις ἢ δόξα ἐν τῇ ἐκτίσει ἔ τας ἐπι-
θυμίας αὐτοῦ.

Ἐὰν δὲ ἴδῃ ὅτι ἐπειρώθη, ὁ βραχίονας
αὐτοῦ πλείον ἔστω, ἔ τας πλείονα κτήσεις.

Ἐἰ δὲ πτωχός, ὁμοίως.

Ἰνδῶν αὐτῆς χερῶν. 66.

Ἄ χεῖρες, ἢ οἱ δακτύλοι, εἰς τὰ ἔργα
ἢ τῆς πίστεως ἢ τῆς ἀνδραγαθίας διακρίνεται.

Ἐὰν τις ἴδῃ ὅτι πλείονας δακτύλους δι-
ήρησεν ἐν τῇ χερσὶ αὐτοῦ, αἰσθητικὸς εἰς δι-
χασίαν αὐτοῦ.

Ὁμοίως δὲ τις ἴδῃ ὅτι ἐκ τῶν δακτύλων
αὐτοῦ εἰς ἀμύθησιν, ἔ τας ὕψησιν ἐκ τῶν διχασί-
ων αὐτοῦ.

Ὁ μέγας ἢ τῶν δακτύλων κινήταις εἰς τὴν
ἐνδύωσιν τὸν ἄνθρωπον.

Ὁ δεύτερος ἢ τῶν κινήταις, κινήταις εἰς
τῆς πένης ὥρας τὴν ἐνδύωσιν.

Ὁ μέσος τῆς ἔκτης ὥρας.

Ὁ ἄπ' αὐτῆς, ἢ τῶν πένης, τῆς ὀκτα-
της ὥρας.

Ὁ ἐλάττωστος, τῆς ἑσπερινῆς ἐνδύωσιν.

Καὶ ὁ ἐκ πύθης ἐξ αὐτῆς, εἰς τὰς ἐπι-
θυμίας ἐπιπέσει διακρίνοται.

Ὁμοίως καὶ ἴδῃ τις ὅτι ἐψήθη, ἢ ἐκτίσει
πένησιν ἢ ἐπενδυμασίωσιν, εἰς μέγιστον ἀμύθησιν ἐ-
λάττωσιν.

Brachium, & musculos eius, ad fra-
trem, vel primum ex feruis interpre-
tando referimus.

Si quis brachij musculos auctos, vel
fractos, vel arefactos, videre visus fuerit,
si quidem brachium ipsum adhuc vege-
tum sit, maior homini calamitas porten-
ditur, in omnibus desiderijs suis fraudat-
o. Amitter autem fratrem suum, vel pri-
mum ex feruis.

Si videre visus sit musculos instaura-
tos, & recuperatos eorum in agendo vi-
res: ab ærumna & afflictionibus citò li-
beratur.

Si quis in somnis videre visus sit eos fac-
tos, & crassiores, & robustiores: in iis,
quæ sperat, atque desiderat, potestatem ac
gloriam inueniet.

Si videre videatur brachium magis pi-
olum, quàm prius erat, facultates maio-
res acquirat.

Si pauper hoc somnium habuit, simili-
ter & ipse ditescet.

De manibus, Indorum rationes.

Manus & digiti, ad opera fidei ho-
minum referuntur.

Si quis sibi visus fuerit plures adquisi-
uisse digitos in manu, in precando magis
adfiduus erit.

Consimiliter si videre videatur vnum
ex digitis amissum, in precibus suis ne-
gligentior, & minus adfiduus erit.

Digitus maior, siue pollex, ad preces
diluculi referuntur.

Secundus, qui & index, ad preces horæ
diei tertius referuntur.

Meditus, ad preces horæ sextæ.

Proximus illi digitus quartus, ad pre-
ces horæ nonæ.

Minimus, ad preces vespertinas,

Quicquid horum alicui acciderit, ad
indicatas preces interpretandi referimus.
Similiter si quis alicui digitus visus fue-
rit, vel frigore mortuus, vel prorsus abs-
cissus, ac auulsus: is homo peccatum ma-
ximum committet.

Sin resitutum sanatumque videre vi-
sus sit, ad resipiscenciam & conuersionem
perueniat.

De manibus, ex Persarum &
Ægyptiorum disciplina.

Manum de hominis primo & fideli
seruo interpretamur.

Si quis videre visus sit abscessum sibi
manum, vel eneçtam frigore, vel adustis:
si rex est, seruum primum & fidelem a-
mitteret.

Si per vitionem manum suam perdi-
derit in bello & pugna mortuus, qui ci fi-
delis est.

Si plebeius hoc somnium habuerit, ser-
uum pro facultatibus suis primum amit-
teret: aut si seruo caret, propter morbum
opus eius cessabit, & ad egestatem redi-
geatur.

Si maritata mulier, virum amitteret.

Si quis videre visus sit manum suam
maiores robustiorémque factam, si rex
est, leuitiam atque profectum in preci-
poo seruo suo reperiet.

Si plebeius est, tam in seruo, quàm o-
peribus suis vniuersis oblectabitur.

Si quis videre visus sit manum suam
vulneratam, aut ligatam: eius seruus pe-
riculosas opes, ac formidolosas acquirat.

Si quis videre visus sit digitos suos mi-
nores factos, in seruo suo fraudem o-
diàmque deprehendet.

De unguibus, ex Indorum tra-
ditiõne. C A P. 74.

Vngues omnem potestatem digni-
tatum, & opes significant.

Si quis videre visus sit ungues suos ita
mutilatos, vt non promineant extra vi-
sus carnes: opum dignitatùmque suarum
iacturam faciet.

Ἐὰν δὲ ἴδῃ ὅτι ἀποκρίσθαι ἢ ἰδῆται, εἰς
μετάνοιαν ἔ τας ἐπιπέσει ἢ ἔσθ-
ραῖ.

Ἐκ τῶν Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων
αὐτῆς χερῶν. 67.

Ἄ χεῖρ εἰς δούλον αὐτοῦ αἰσθητικὸν ἔ τ-
τικὸν διακρίνοται.

Ἐὰν τις ἴδῃ ὅτι αὐτοῦ ἢ χεῖρ αὐτοῦ, ἢ
ἐψήθη, ἢ ἐκλάδωσιν, εἰ μὴ ὅτι βασιλεὺς, δούλος
αὐτοῦ ἀποκρίσθαι τὸν αἰσθητικὸν ἢ πτωχόν.

Ἐἰ δὲ ἐξ ἐλεπώθησιν ἀποκρίσθαι αὐτοῦ τὴν
χεῖρα, εἰς πόλεμον ἢ μάχην πλεονῶ ὁ πτω-
χὸς αὐτοῦ.

Ἐἰ δὲ τῆς κοινῆς καὶ, ἔ τας τὸν αἰσθητικὸν
διώματα αὐτοῦ αἰσθητικὸν δούλον * εἰ δὲ
δούλον ἀποκρίσθαι, ἐξ ἑαυτοῦ, ἀργίως τῶν ἔρ-
γων αὐτοῦ, ἢ πτωχὸς ἔσται.

Ἐὰν καὶ ἴδῃ ὅτι ἄνθρωπος, τὸν αὐτοῦ
ἀποκρίσθαι.

Ἐὰν τις ἴδῃ ὅτι ἐμμεγαλωθῆν ἢ ἐπενδυ-
μασίωθη ἢ χεῖρ αὐτοῦ, εἰ μὴ ὅτι βασιλεὺς,
θρησὶς ἔσται ἐν τῇ αἰσθητικῇ δούλω αὐ-
τοῦ ἢ αἰσθητικῇ.

Ἐἰ δὲ ὅτι τῆς κοινῆς καὶ, ἔ τας ἢ εἰς δι-
χασίαν, ἢ εἰς πᾶσι τὰ ἔργα αὐτοῦ ἔσται.

Ἐὰν τις ἴδῃ ὅτι ἐμμεγαλωθῆν ἢ χεῖρ αὐ-
τοῦ ἢ αὐτοῦ * πλεονῶσιν ἐπιθυμίας καὶ ἐπι-
πέσει κτήσεις ὁ δούλος αὐτοῦ.

Ἐὰν τις ἴδῃ ὅτι ἐπενδυμασίωθη ἢ δού-
λος αὐτοῦ, εὐρησθῆν ἐν τῇ δούλω αὐτοῦ δό-
λον καὶ μίσος.

Ἐκ τῶν Ἰνδῶν, αὐτῆς ἐν-
δύωσιν. 68.

Ὁ ὄνυχας πᾶσαν διώματα ἀλλοιω-
μάτων, & πᾶσαν ἀμύθησιν.

Ἐὰν τις ἴδῃ ὅτι ὄνυχας αὐτοῦ ἐκλάδω-
σιν, αὐτοῦ αἰσθητικὸν τὸν μὴ ἐξέσθαι τῶν ψυχῶν, ἐψήθη.
Ἐὰν δὲ ὅτι πλεονῶσιν ἢ ἀλλοιωθῶσιν αὐτοῦ.

Εἰ δὲ ἰδῆ ᾗτ' ὁ βασιλεὺς, οἱ θναυροὶ τῷ χρεῖσι αὐτῷ ἐλαθῶσθησονται, καὶ ὁ ὄρα- τις αὐτῷ καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτῷ θλίψονται αὐτῷ.

Γυνὴ ἐὰν ἰδῆ τῷπ, κάλλος αὐτῆς ἔστω λέσι, καὶ ἐπιχαίρει ἀποθνήσκειται.

Εἰὰν τις ἰδῆ ὅτι κατ' ὄλου ἀδασπῶσθη- σαι οἱ ὄνυχες αὐτῷ, τὸ πάθος καὶ ἰσχυρότερον καὶ θρῆνικότερον ἔσται καὶ ὀλιγοζωίαν θάλλει.

Εἰὰν τις ἰδῆ ὅτι οἱ ὄνυχες αὐτῷ ἠὲ λω- ῖσται, καὶ τῆ ἐξοχῆ ἐκαμπυλωθῆσται ὑ- πόφοβοι ὄντες κλαστικῶς ἐνδραστῶς, εὐρήσθαι πλοῦτον μέγαν σπείδρα μὲν φέβου, αὐθῆ- σθ δὲ ἐν τῇ ἀξίωμασι καὶ δειμαστικῶς.

Εἰὰν δὲ ἰδῆ τῷπ ὁ βασιλεὺς, οἱ θναυ- ροὶ τῷ χρεῖσι πηλοθῆσονται καὶ ὁ ὄρασις αὐ- τῷ μεγαλυθῆσεται, καὶ χροῖαν ἐθῶν ὀλιγο- πῶν καθεκκεῖται.

Εἰὰν τις ἰδῆ τοῖς ὄνυχες αὐτῷ κατ' ἄ- ξιαν καὶ κάσταν, εὐρήσθαι χροῖαν καὶ εὐπορίαν ἐν πᾶσι τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῷ, καὶ τῆ πῆσις αὐτῷ κοσμηθῆσεται.

Εἰ κ' ἰδῆ Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων ὁμοφρονῶσ ἀπὲ ὀνύχων. οὐ.

Οἱ ὄνυχες εἰς ἐπιχαίρει δούλον πῆσιν καὶ ἀσπῶσθαι τοῖς θναυροῖς τὸν κρείου αὐτῷ ἀδασπῶσται.

Εἰὰν τις ἰδῆ ὅτι οἱ ὄνυχες αὐτῷ ἠὲ λω- ῖσται καμῖαις καὶ φρεσῶσται, εἰ μὲν ὅτι βασιλεὺς, ἀεὶ στεροῦσται ἢ ἀσπῶσθαι αὐτῷ ὅτι κατ' ἀσπῶσθαι καὶ πῆσι, αὐτῷ δούλου.

Εἰ δὲ τῷ κοινῷ καὶ, ἀρῆσθαι χροῖαν εἰς τῆ πῆσι φῆσαν ἐπὶ δούλου αὐτῷ.

Εἰὰν τις ἰδῆ ὅτι ἀκλασθῆσται, ἢ ἀδασπῶ- σθησται οἱ ὄνυχες αὐτῷ, εἰς κίνδυνον ἐλεύσε- ται ὁ πῆσις αὐτῷ καὶ ἀρῆσθαι ἐκ τῆς ἐργα- σίας αὐτῷ.

Εἰὰν τις ἰδῆ ὅτι ἀκλασθῆσται τοῖς ὄνυχες αὐτῷ, παρῶσθαι καὶ κοσμηθῆσται τὸν δού- λον αὐτῷ τῷ πῆσιν.

Si regi visum hoc oblatum fuerit, the- sauri & exercitus eius deminuantur, & hostes ipsius vexabunt eum.

Si mulieri, venustatem suam perdet, ac in paupertate morietur.

Si quis videre visus sit vngues suos ra- dicitus enullus, calamitas & violentior, & acrior erit: atque etiam breue vitæ spa- tium portenditur.

Si quis videre visus sit vngues suos acutos, & prominendo sic incuruatos, vt metuendum videretur, ne frangerentur: questum faciendo maximas opes, non sine metu tamen, consequetur. Sumet autem incrementum tam in dignitatibus, quam potentia.

Si rex huiusmodi somnium habuerit, thesauri eius implebuntur, & amplior fiet exercitus, & aduerialiarum nationum regionem in potestatem rediget.

Si quis videre visus fuerit vngues suos ordine, ac decenter ornatos: in omnibus studiis & institutis suis letitiam inueniet, & fide sua perpulchrè ornabitur.

De vnguibz consimiliter, Per- sarum & Aegyptiorum interpretatio.

C A P. 75.

V Ngues ad seruum primæ auctorita- tis, & fidelem, qui domini sui the- sauros habet in potestate, referuntur.

Si quis videre visus sit, vngues suos creuisse venustè ac decenat: si rex est, semper eius dilectio confirmatur erga primum & fidelem ipsius seruum.

Si plebeius, lætitiã tam in amico, quam seruo suo inueniet.

Si quis videre visus sit vngues fractos, aut enullos, in periculo veniet is, qui ei fidelis est, & in negotiatione sua cessabit.

Si quis visus sibi fuerit vngues suos ornasse forfice, seruum suum fidelem in- struet ac ornabit.

Si quis vngues suos ornatos videre visus sit, eius seruus in sublimitate ipsius decenat se geret.

De pectore, Indorum ratio.

C A P. 76.

P Ectus hominis, est vis prudentiæ ipsius.

Si quis videre visus sit, ampliari & aperiri solide pectus suum: si rex est, munificus erit, & opes aliis largietur, & magnanimitate pradius, in bellicis rebus excellet, victoribusque potietur.

* Si agricola est, in operibus suis profectum maiorem experietur.

Si plebeius, consimiliter in industriis & fedulus erit.

Si quis artius minisque sibi factum pectus videre visus fuerit, si rex est, parcus erit, odiumque tamen erit, & re- prehensionem in iis quæ decreuerit.

Si plebeius, artabitur in vita sua.

Si mulier, nunquam pariet.

De pectore, Persarum & Ac- gyptiorum consentiens interpretatio.

C A P. 77.

P Ectus, hominis vitæ murus & muni- mentum est.

Si quis in somnis videre videatur pec- tus suum pinguis latiusque factum, grandævus erit, & opulentus, pro modo pinguitudinis.

Si miles est, in bellis successus habebit prosperos.

Si mulieri visum hoc oblatum fuerit, multis editis liberis, tamen expert liberum erit.

Εἰὰν τις ἰδῆ ὅτι κηκοσμηθῶσθαι εἰς ἄ- νθρωπος αὐτῷ, κοσμηθῶσθαι ὁ δούλος αὐτῷ ἐν ὄνυχι αὐτῷ.

Εἰ κ' ἰδῆ ἰνδῶν ἀπὲ τῆ ἰνδῶν. οὐ.

Τ Ἄ στήν τῷ ἀνθρώπου ἢ δειμασθῶσθαι τῆς φρεσῶσται αὐτῷ.

Εἰὰν τις ἰδῆ ὅτι ἀρῶσθαι καὶ ἐξασπῶσθαι στεροῦσ τῷ στήν αὐτῷ, εἰ μὲν ὅτι βασιλεὺς, μεταδιδῶσ ἔσται, καὶ πλοῦτος, καὶ μεγα- λόφρων, καὶ κρείσσος τῷ πολεμικῷ, καὶ τι- κμηθῶσ.

Εἰ δὲ ὅτι χειρῶσ, πλοῦτον ἀσπῶσθαι ἐν τῆς ἐργῶσ αὐτῷ.

Εἰ δὲ τῷ κοινῷ καὶ, ὁμοίως φιλεργῶσ ἔσται καὶ ἐπιχαίρει.

Εἰὰν τις ἰδῆ ὅτι τῷ στήν αὐτῷ ἐσπῶ- σθησται καὶ ἐσπῶσθαι αὐτῷ, εἰ μὲν βασιλεὺς, φειδωλῶσ θησεται, καὶ μισθῶσ, καὶ ψεκῶσ ἐν οἷς ἀδὲ δειμασθῶσ.

Εἰ δὲ τῷ κοινῷ καὶ, ἐπιχαίρειται ἐν τῆ ζωῆ αὐτῷ.

Εἰ δὲ γυνὴ, οὐ πικρῶσ ποτῆ.

Τῶν Περσῶν, καὶ Αἰγυπτίων ὁμοφρονῶσ ἀπὲ τῶ στή- θους. οὐ.

Τ Ἄ στήν τῆς ζωῆς καὶ τῆς ψυχῆς τῷ ἀνθρώπου εἰσὶ πηχῆ καὶ ὀνύχων μαστα.

Εἰὰν τις ἰδῆ κατ' ἄσπῶσ ὅτι τῷ στήν αὐ- τῷ ἐπιπαύσθαι ἐπιπαύσθαι, πολέμους ἔσται καὶ πολυπλοῦτος ἀρῶσθαι ἐν λιπυθῶσ.

Εἰὰν δὲ ὅτι μαχηθῶσ, ἐν πολέμους κα- τεισθῶσθαι.

Γυνὴ ἐὰν ἰδῆ τῷπ, ἀντιχῶσ πᾶν- τικουθῶσ.

Εάν τις ιδη ότι ελεπλωθησεν, η ηδωδω-
τησεν, η επιληρωθησεν τα στήθη αυτου, πα-
ληνησας δε ολιγυλως και πολυλιγως εσται
και πύνης.

Εκ τῶν Ἰνδῶν περὶ κοιλίας. οη.

Η κοιλία, & τα εν κώλω αυτης, &
τα ενδον, εις πλωτον και πύνα πυ
αδρωτου διακρινονται.

Εάν τις ιδη ότι σινεσάλη η κοιλία αυ-
του πλωτον η εστις, ηστανται πύνας σημαίνε
και ολιγυλως πλωτου.

Εάν τις ιδη ότι ωλκωδη και ερυσση
αυτουσ, πολλοτερωσ, η πολυκηθμων εσται.

Εάν τις ιδη ότι η κοιλία αυτου πεπρω-
μασται και ούσα, και ιδων ιδου πλω-
τησας, τα δε και πλωτουσ εσται σημαίνε.

Εάν τις ιδη ότι πύνα πλέτησ, φιλερωσ,
η εν πλωτουσ αδωλγως της πύνης.

Εάν τις ιδη ότι πινών ανεπλησθη χρο-
στας εν αυτου τα κωρω πυ ο εαν ε-
ρωτη η μεμεμασ ποσωμωσ, ευρησται αυτου.

Εάν τις ιδη ότι ενδον εξ υδατος ερε-
πλησθη εισ αυτου τα υδρω πυρωσ & υδω
και διεσδες, η ζων αυτου εν χροσ εσται, &
χρωσιν αλωωτερον κησεται. ει δε ενδον
και χρωσιν η ανωσων εις θληψω, & πα-
κίαν, η υστων πεδρωσθησ.

Εκ τῶν Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων,
περὶ κοιλίας ὁμοφρέ-
νας. οη.

ΕΑΝ τις ιδη και οσαρ ότι η κοιλία
αυτου ελεπλωθη και εμεκλωσθη ο
σικω αυτου η ο πλωτουσ αυτησθησται αδωλγως
της λαπατεωσ.

Si quis videre visus sit pectus suum, vel
atrenatum, vel imbecillius factum, vel
caesum plagis: morbos complures expe-
rietur, & vitæ spatio non longo fuerit,
& valde vexabitur, & pauper erit.

De ventre, ex Indorum disci-
plina. CAP. 78.

VEnter, & quæ ventrem vndique cin-
gunt, & ventre clausa, de opibus &
libens hominis intelligitur.

Si quis videre visus sit ventrem suum
contractum magis, quam solebat: ea res
morrem liberorum portendit, & opum
per exiguam copiam.

Si quis eundem videre visus sit in-
cutuisse, ac inflatum esse, citra morbum tam-
en: magno liberorum numero procreabit,
& multas possessiones habebit.

Si quis videre visus sit ventrem suum
inflatum, qui cætero qui sit vacuus: prua-
tim pauper erit, at opulentus esse populo
videbitur.

Si sibi visus fuerit admodum esu-
rrire, rebus in omnibus follers ac laborio-
sus erit, proque modo famis direfcer.

Si quis sibi visus fuerit satiarus, quum
esurierit: eo ipso tempore saturabitur, &
quidquid inuestigat, ac singulari cum de-
siderio & sollicitudine inquirat, inueniet.

Si quis visus sibi fuerit aqua satiarus,
quum sitiret: si quidem aqua frigida, dul-
cis, pellucida esse visa fuerit, vitam hila-
rem exigit, aurique magnam adquiret
copiam, sin turbida, tepida, & insuavis: sin
adfectione, morbo, acerba fortunaviam
fioiet.

De ventre, ex Persarum & Aeg-
yptiorum disciplina.

CAP. 79.

SI quis per quietem videre videatur ve-
ntrem suum pinguiorem maioremque
factum: eius domus & opes incrementum
sument, pro modo pinguitudinis.

Si attenuatum contra dũmque videre
videatur, tam curis, quam domestica
multitudine cum læticia liberatur.

Si quis sibi tormina ventris sentire vi-
sus fuerit, adfectionem & sollicitudinem
in domo sua reperiet.

Si quis videre visus fuerit ventrem
suum ita ruptum, vt curari nequeat: citò
familiam suam, & nulla quidem testatio-
ne facta, perdet.

De scoptulis & mammis, ex In-
dorum disciplina.

CAP. 80.

Mammæ proculdubio ad filiam re-
feruntur.

Si quis mammæ suas pulchras & pin-
gues videre videatur, in filia sua læticiam
inueniet.

Si quis eo loco vulnus, aut plagas ac-
cepisse visus fuerit: morbo, sicut labora-
bunt.

Si filiam nullam habet, ad proximam
genere malum pertinebit.

De scoptulis, ex Indorum disci-
plina. CAP. 81.

Scoptulæ ad vxorem viri legitimum,
Hoc est, ad matrem liberorum ipsius,
referuntur.

Si quis alterutram scoptularum excus-
sam fractamve videre videatur, vxoris legi-
timæ morbum intelligat, & rixam
quandam, sine pleno tamen diuortio.

Si quis easdem maiores factas videre
visus sit, cum robore gloriam vxor eius
adquiret, & maritus ipse verbis eius, qua-
si subditus, cedit.

Si videre videatur scoptulam suam ab
se remotam separatamque, ab vxore sua,
morrem obeunte, citò se iungitur.

Ει δε ιδη ελε ησπλωθη και σινεσάλη
κουφισται φροσιδωσ και πληγος εινεκλωσ
εν χροσ.

Εάν τις ιδη ότι ερωσθη καιλακαι σινε-
ρωσιν αυτων, θληψω και μεμεμασ θρησ
εν τα σικω αυτου.

Εάν τις ιδη ότι ελεσθη η κοιλία αυτου
ως το μη δυνασθη θεραπεισθαι, εω-
λησται πλω φαμίλιαν αυτου παρως και ε-
δωλγως.

Εκ τῶν Ἰνδῶν, Περσῶν καὶ Αἰγυ-
πτίων, περὶ μασθῶν. π.

ΟΙ μασθοί ἀναμφιβόλως εἰς θυγατέ-
ρας διακρίνονται.

Εάν τις ιδη τις μασθὸς αυτου καλὸς η
πύνας, θρησ χροσ εν τη θυγατερι αυτου.

Εάν τις ιδη ότι εμεκλωσθη ομωσ η
επληρωθη σικωσ της θυγατερισ αυτου εσται.

Ει δε οικ εν η θυγατερι, εις ερυστηρας
το ηρωσ εσται το πύνας, θηλειαν.

Εκ τῶν Ἰνδῶν περὶ ὠμο-
πλατῶν. π.

ΟΙ ὠμοπλαταί εἰς πλὴν γυναικῶν ἴσθ
γυναικῶν ἀναγινονται το ἀνδρωσ, ηπι
πλω μπυτεσ ἴσθ πύνας αυτου.

Εάν τις ιδη ότι εμεκλωσθη η κλασθη-
σται το ὠμοπλατῶ αυτου, υσων της γυναικῶσ
ἴσθ γυναικῶν αυτου πύνας η μωλωσ πνω,
ου ιδω πλω εμεκλωσθησ πτελειαι.

Εάν ιδη ότι εμεκλωσθησεν η επακρω-
σθησται, μετ ἰσθωσ η γυνὴ αυτου δεξωσθη-
σται, και ησθ ο αυτη της λορωσ αυτου
ως εωστωμαγενοσ.

Εάν δε ιδη ότι ο ὠμοπλατῶσ αυτου ελε-
σθη χροσωσ, αυτου παρω χροσισται της
γυναικῶσ αυτου θανωσθησ.

Εάν δὲ ἴδῃ τὸς γυνή, εἴθερ ἔχῃ δου-
ρατῆρα, πεδύπια· εἰ δὲ οὐκ ἔχῃ, ἐκ τῆς
αὐτῆς γυναικὸς ἐκτετακτὴ Σιλεία σωπαλιότης.

Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων ἀεὶ ὠ-
μοπλάτων. πῆ.

Οἱ ὠμοπλάται πάντες ἐ ἰσὺν ἀδελ-
φοὺς σημαίνουσι, διότι οἱ βαρύτεροι αὐ-
τῶν ἀποθνήσκουσι.

Εάν τις ἴδῃ ὅτι ἐπαθὴν πὶ ὠμοπλάτης
αὐτοῦ, θλιβήσεται μεγάλως ὁ ἀδελφὸς αὐ-
τοῦ, εἰ δὲ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐστῆται, ἐπὶ τοῖς
ἀρεαίοις, ἢ τοῖς ἔθνεσι τῶ ἤθους, ἢ θλίψις
μεγαλήσεται.

Ὁμοίως εἰς ἴδῃ ὅτι ἐπερωήσεται καὶ ἐ-
μεγέθει Σιπταν οἱ ὠμοπλάται αὐτοῦ, ἐπιχα-
ρήσεται τοῖς εἰρημίοις.

Ἰνδῶν ἀεὶ ἑλέκταν καὶ τῆς ἐν-
δον τῆς ῥυθμῶν ἕλκας. πῆ.

Εἰς ἴδῃ ὅτι τὰ ἑλέκτα αὐτοῦ ἐξήλ-
θον εἰς τὸ ἀφειδρῶνος, ἐ ἐρμασθε-
σαν, ἐκ τῆς οἰκείων φαρμάκων * μαζμῶν
ἐξήλθουσι τῶ οἴκου αὐτοῦ αὐτὸς τῶ κτήμα-
σι αὐτοῦ, καὶ πάλιν ὑποσφύρισι, διότι οὐκ
ἀποκόπτεται πλεῖως τῶ ἑλέκτα. ἀλλὰ καὶ
ἰδῶν τῶς, θλιβήσεται.

Εάν τις ἴδῃ ὅτι ἐφαθῆν ἐκ τῆς ἰδῶν
ἑλέκταν, πλοῦτον εὐρήσι ἐκ τῆς ἰδῶν ἀ-
θροῦσι.

Ὁμοίως εἰς ἴδῃ ὅτι ἐφαθῆν ἀλλοτρεῖα
ἑλέκτα, ἐξ ἀλλοτρεῶν πολυότης.

Εάν τις ἴδῃ ὅτι ἐξήλθεν ἵπταρ ἐκ τοῦ
ἀφειδρῶνος αὐτοῦ, εἰ μὴ ὅτι βασιλεὺς ὁ Ση-
πτανεὺς αὐτοῦ ἀρεκαλυφθήσεται, αὐτὸς δὲ
πεθνήσκειται. τὸ γὰρ ἵπταρ, ῥίχα ἔ ἀμαρτῆς ἐστὶ,
ἐ τὸ ἀμαρ χροῦσι ἐ πλοῦτον σημαίνει.

Si mulier hoc videre visa sit, si quidem
filium habet, filia morietur: sin autem, de
congnatis proxima genere foemineae iexus
obibit.

De scoptulis, Persarum & Ae-
gyptiorum rationes.

C A P. 82.

Scoptulae fratrum diuitias & robur si-
gnificant, idque propterea, quod ab
eis brachia dependant.

Si quis videre visus sit scopulam suam
aliquid passam, eius frater admodum
adfigitur. Si fratre caret, ad confobri-
nos, aut alios genere proximos, casus ad-
uertus pertinebit.

Consimiliter, si quis videre videatur
solidiores maiorisque factas scopulas
suas ex antedictis personis laetitia capiet.

De intestinis, & interiore mem-
brorum quasi solua, rationes
Indorum. C A P. 83.

Si quis videre videatur intestina sua per
Sanum egressa, suspensa quae de familia
& domo ipsius aliquis per occasionem
ritarum exibat, reliquis possessioibusc &
facultatibus: ac nihilo minus recutetur,
ob eam causam, quod intestina plenè
abscessa non fuerint. Adfigitur & is, cui
visum hoc oblatum fuerit.

Si quis sibi visus fuerit de proptis in-
testinis comedisse, opes à suis hominibus
consequetur.

Consimiliter si visus sibi fuerit aliena
comedisse intestina, de bonis alienis di-
tescet.

Si quis videre videatur egressum iecur
per anum, si rex est, thesauri eius disti-
pabitur, & ipsa morietur. quippe iecur,
quasi quaedam sanguinis radix est: & san-
guis auram opè què significat.

Si plebeius quisquam huiusmodi som-
nium habuerit, sanè quàm periculose cu-
rabitur, & facultates ipsius publicabun-
tur, & ita morietur.

Si quis sibi videatur inuenisse iecur al-
terius hominis, idque sustulisse: thesauri
inueniet aureum, pro icinoris inuenti
magnitudine.

Consimiliter & in omnibus medullis
eadem est interpretatio.

Si quis visus sibi fuerit inuenisse iecur
& pulmonem arietis, aut hirci, aut alce-
rius animalis cornuti: diuitias magnas
alicuius, & in dignitate constituti, inuer-
sas accipiet. Quippe cornua dignitati-
bus respondent.

De intestinis & visceribus, Per-
sarum & Aegyptiorum ra-
tionis. C A P. 84.

Si quis videre visus fuerit, existit iecur
suum per anum: si opulentus est, & eo-
conomum suum, & omne desiderium a-
mittit. nam iecur vniuersæ carni alimo-
niam suam distribuit. Sic nimirum &
priscæ leges nostræ statuerunt, quum a-
dolescens deprehensus fuisset filii ponti-
ficis nostri raptor, vt iecur ipsius aues de-
norarent: quoniam iecur est omnium li-
bidinum cupiditatumque causa. Quin
& is ipse, cui somnium hoc oblatum fue-
rit, in afflictione morietur.

Si quis videre videatur, existit pulmo-
nem suum vel supra per os, vel infra per
anum: cum periculo desiderium suum, &
auctoritatis primæ seruum amittit. Nam
pulmo refrigerio suo cordis igni sola-
tium præstat.

Si pauper hæc videre videatur, citò mo-
rietur.

Si quis omnium, inde visque à rege, ad
extremæ fortis hominem, aliquid sibi vi-
sus fuerit in corde passus: hoc ipsum quo-
que subitam mortem propterea potest
quod cor ad hominis vitam præcedet.

Εάν δὲ ἴδῃ τὸς τῶ κινῶν λαοῦ, ἐπι-
κινῶνως θεροσθλήσεται, & διμευθῶ-
ται, καὶ οὕτως πεθνήσκειται.

Εάν τις ἴδῃ ὅτι ὄφρεν ἤπαρ ἀφειδρῶτου
ἀλλοτρεῖα * ἐ ἵπταρ αὐτοῦ Σιπτανὸν χροῦσι
ὄφρεσ ἀφειδρῶτος τῶ μεγάλους τῶ ἵπτατος οὐ
ὄφρεν.

Ὁμοίως τὰ αὐτὰ ἀνεκρίθηται ἐ πῶσι
τοῖς μελεοῖς.

Εάν τις ἴδῃ ὅτι ὄφρεν * ἵπταρ ἀφειδρῶτου
κρίσῃ, ἢ τρεῖς, ἢ ἑπταρ κερσοτῆρας ζῶν, εὐρη-
σῃ τὴν ἀφειδρῶτον αὐτοῦ μεγάλους, ὡς
ἐ ἀλγῶματι. τὸ γὰρ κέρσα τῶς ἀλγῶμασι
ἀναγορίζεται.

Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων ἀεὶ ἐ-
λέκταν ἐ ἀφειδρῶτων. πῆ.

Εἰς ἴδῃ ὅτι τὸ ἵπταρ αὐτοῦ ὅτι ἀφει-
δρῶτος ἀφειδρῶτος ἐξήλθεν, εἰ μὴ ὅτι ἀφει-
δρῶτος, ὁ οἰκονόμος αὐτοῦ ἀποκόπεται ἐ πῶσι ἢ
ἐπιδουμῶ αὐτοῦ, διότι τὸ ἵπταρ ἀφειδρῶτος
πῶσι ἀφειδρῶτος τῶ ἑλέκτα. οὕτως γὰρ ἐκφρα-
σῆν καὶ οἱ νεμοὶ ἡμῶν πάλαι, ἵπταρ ὁ νεμοῦς
ἐκείνος ἀφειδρῶτος τῶς ἀφειδρῶτος τῶ ἀφει-
δρῶτος ἡμῶν, ἵπτα φέρεται τὸ ἵπταρ αὐτοῦ
ὅτι ἀφειδρῶτος * διότι πῶσι ἐπιδουμῶν ἀφειδρῶτος
τὸ ἵπταρ ἐστὶ. ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ τῶς ἰδῶν ἐν
θλίψι ἀποθνήσκειται.

Εάν τις ἴδῃ ὅτι ἐξήλθεν ὁ πῶσι αὐτοῦ
ἀφειδρῶτος ἢ κατὰ τὸν, ἀφειδρῶτος κινῶνως τῶ
ἀφειδρῶτος αὐτοῦ, διότι ὁ πῶσι αὐτοῦ τῶ κα-
τὰ τὸν αὐτοῦ ἀφειδρῶτος ὅτι τῶ πῶσι τῶς
καρδίας.

Εάν δὲ ἴδῃ τῶς ἡωχῶς, τὰ γὰρ ἀπο-
θνήσκειται.

Εάν δὲ ἴδῃ ὡς ἐκ πῶσι αὐτοῦ τῶ βα-
σιλεὺς ἐ ἑως ἐξείδῃ, ὅτι ἐπαθῆν π ἐ ἐκ τῆ
καρδίας αὐτοῦ, ἐ τῶς τὰ γὰρ ἀφειδρῶτος ἡωχῶ-
ν * διότι ἡ καρδία τῶ ἀφειδρῶτος εἰς τῶν
ζῶν αὐτοῦ κινῶνεται.

Εάν τις ἴδῃ ὅτι τὰ ἔκκετα αὐτοῦ ἐξήλ-
θη ἢ κρετέμηνον, τὸν πλοῦτον αὐτοῦ ἀπο-
λείσῃ, ἢ θλίψῃ ἀποθανόντα.

Γυνὴ εἰς ἴδῃ ὅτι πάλῃ τὰ ποθούμενα
αὐτῆ, πάλιν πειθίζονται.

Ἰνδῶν, αὐτὴ τῆς ἐν κοιλίᾳ σχυ-
λίκων. πῆ.

Εάν τις ἴδῃ ὅτι σκολιήκων ἐπιπρώτη
ἢ κοιλία αὐτοῦ προφανεῖται ἐν αὐτῇ,
πλήθος ζῶων ἐλθούσων ἐν τῇ οἰκῇ αὐτοῦ
προφανεῖται ἕως αἰ εὐνοχωρήσων αὐτῶν.

Εἰ δὲ ὅτι βασιλείς, στρατῶν νείσι στρατιῶ-
σι, ἢ πλοῦσι αὐτῶν.

Εἰ δὲ γυνὴ, ἐκ πορείας, ἐγκυμονήσῃ.

Εάν τις ἴδῃ ὅτι πῦρ τὸ σῆμα αὐτοῦ ἀρ-
κεδῶρον σκολιήκων πεπληρωμένον, ἢ εὐνοῦ ἀσπερ-
ρέτωσι λαῶν ἔσται ἕσπερος.

Εἰ δὲ ὅτι πτωχός, πλοῦσι αὐτοῦ ἀπὸ πλῆθος
τῆς σκολιήκων.

Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων αὐτὴ
σκολιήκων. αῶ.

Εάν τις ἴδῃ ὅτι σκολιήκων κατ' ἑναρ-
κῶς, παρκαίει κησεται, ἢ ἐν πούται
ἀποκαρδύσῃ.

Εάν τις ἴδῃ ὅτι κοιλία αὐτοῦ ἐπιπρώτη
σκολιήκων, εἰ μὴ ὅτι μικρὸς στρατὸν ἀδύ-
ταστον πηύσῃ, ἢ ἀρκεταίως αὐτοῦ πηύσῃ, ἢ
ἐν αὐτοῖς ἀπολείσῃ τὸν πλοῦτον αὐτοῦ.

Εἰ δὲ ὅτι πτωχός, πλοῦσι αὐτοῦ ἀπὸ πλῆθος
αὐτοῦ κησεται.

Εάν τις ἴδῃ ὅτι σκολιήκων εἰς τὸ ἀρε-
θρῶνος ἐξέκρινε, λυθῶσται μελέων ἢ θλί-
ψικας λαῶν ἢ ἀνοφελοῦς ἐπιπλοῦσται, ἢ
ἀπελευθῆσται πλοῦτος αὐτοῦ.

Εἰ δὲ ὅτι πτωχός, βουδῶν ἀπρημοῦσται
ἐπὶ ἑαυτοῦ.

Si quis videre visus fuerit intestina sua
et egesta, & abscessa: diuitias suas amittet,
ac in ærumna morietur.

Si mulier hoc somnium habuerit, libe-
ri eius exoptati vitam cum morte com-
mutabunt.

De ventris vermibus, Indorum
ratio. CAP. 85.

Si quis videre visus sit ventrem suum
repletum vermibus, qui quidem in eo
alacur: in eius domum multitudo pere-
grinorum veniet, ibidem alenda, donec
ipsum res in angustiam redigantur.

Si rex est, nouum instituet exercitum,
eumque ditabit.

Si mulier, ex scortatione grauida fiet.

Si quis videre visus fuerit vniuersum
corpus suum carnioris repletum vermi-
bus, contra voluntatem animi sui popu-
lum & ipse pascet.

Si pauper est, pro vermium multitu-
dinis modo ditescet.

De vermibus, Persarum & Aeg-
yptiorum interpretatio.

CAP. 86.

Si quis sibi per quietem vermibus vesci
visus fuerit, colonos adquiret, de quibus
lucrum faciet.

Si quis ventrem suum vermibus re-
pletum videre visus fuerit, si vir maxi-
mus est, imbellem coget exercitum, & in-
dignis subsidia feret, & in his opes suas
amittet.

Si pauper est, amplius pauper esse per-
get, & auxiliatores imbecillos nascetur.

Si quis sibi visus fuerit vermem per a-
num excernere, tam sollicitudine, quam
vexatione illorum liberatur, quos nullo
cum emolumento suo secum habuit,
adeoque miseriam suam omnem expuet.

Si vero pauper est, patreus suis iuda-
bitur.

Si mulieri visum hoc oblatum fuerit,
ex scortatione pariet, ac factus in lucem
editus minimè superstitis erit.

Si quis sibi visus fuerit ex plagis ver-
mes recitare, magis ille quidem ditescet,
at parcus erit.

De tota hominis carne, ex Indo-
rum rationibus.

CAP. 87.

Carnem vniuersam ad omnes diui-
tias & aurū interpretado referimus.

Si quis carnem suam magis auctam
videre visus fuerit, aurum & opes pro
modo carnis ipsius acquirit.

Si quis sibi carnem humanam edisse
visus fuerit, & conuiciis & obreccatione
ditescet, pro quantitate carnis, quam
comedit.

Si visus sibi fuerit astatam hominis
carnem edisse, per vsuras opes iniustas
adquiret.

Si pauper hoc somnium habuerit, à
superiore punietur.

Si mulier, ex furtiuo concubitu libe-
ros imbelles edet.

De carne, ex Persarum & Aeg-
yptiorum disciplina.

CAP. 88.

Carnem de pluribus interpretamur.

Si quis factus sibi carnosus & traf-
tor visus fuerit, in copia vestium læti-
tiam inueniet, pro ratione carnis auctæ.

Si quis attenuatum se videre visus fue-
rit, si diues est, opes suas occultabit, & pro
simulationem erga homines pauperis
speciem præ se feret.

Si pauper est, morbo & egestate vi-
tam inueniet.

Si mulier, apud maritum, vel propin-
quos suos, in odio erit.

Γυνὴ εἰς ἴδῃ πῦρ, πῆξῃ ἀπὸ πορείας, ἢ
οὐ ζῆσι τὸ πηύσθαι.

Εάν τις ἴδῃ ὅτι τῆς ἐκ πηγῶν σκολιή-
κων ἀπρημοῦσται, πλοῦτον μὲν ἀπρημοῦσται, φειδω-
λὸς δὲ ἔσται.

Εκ τῆς Ἰνδῶν, αὐτὴ τῆς ὅλης
Ἐρξὸς τῆς ἀνθρώπου. πῆ.

Ἡ σαρξ εἰς πάντα πλοῦτον καὶ
χρυσὸν ἀνεκρίνεται.

Εάν τις ἴδῃ ὅτι ἢ σαρξ αὐτοῦ ἐπὶ κείνα-
σι, χρυσὸν ἢ πλοῦτον ἀπρημοῦσται τῆς ἀρκείας
κταται.

Εάν δὲ ἴδῃ τις ὅτι κρέα ἡνθρώπου με-
τέλαβεν, ἐκ λησθελίας ἀποπέσει ἀρκείας ἢ
σκολιήκων οὐ ἐφραξῆ.

Εάν τις ἴδῃ ὅτι ἐπὶ κρέατος ἡνθρώπου
μετέλαβεν, ἐκ πηκῶ ἀπρημοῦσται ἀδύνατο κταται.

Πτωχός εἰς ἴδῃ πῦρ, ἐξ ἀπρημοῦσται π-
μορῆσται.

Γυνὴ εἰς ἴδῃ πῦρ, ἀπὸ κρησθελίας
ἀδύνατο πηκῆ ἔξῃ.

Εκ τῆς Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων,
αὐτὴ Ἐρξὸς. πῆ.

Ἡ σαρξ ἐκ πολλοῖς ἀνεκρίνεται.

Εάν ἴδῃ τις ὅτι κατεπρόσθη καὶ
ἐπαχύνῃ, ἀρκείας ἔσται ἐν σκολιήκων ἡμα-
ζερῶν ἀρκείας τὸ πλοῦτος.

Εάν ἴδῃ τις ὅτι ἐλεπώσῃ, εἰ μὴ ὅτι
σκολιήκων, ἀποκρυφῆσται τὸν πλοῦτον αὐτοῦ, καὶ
φανεῖται τῆς ἀρκείας πηνιτύων ἐν ὑ-
ποκρίσει.

* * * * *

Εἰ δὲ γυνὴ, μισθῶσται ἀπὸ τῶ ἀρκετοῦ,
ἢ ἐκ τῆς ἰδῶν αὐτοῦ.

Εκ τῆς Ἰνδῶν αἰεὶ ἰσχυρῶν καὶ νεφρῶν. 56.

Τὰ ἰσχυρὰ εἰς παύσασθαι τῶ ὀφθαλμῶ κρινονται, διότι πᾶσα ἡ δυνάμις αὐτῶ ἀποδέχεται.

Εἰς τῆς ἰδῆ ὅτι τὰ ἰσχυρὰ αὐτῶ ἐμμεκλιώθη, ἐνεδωαρωθῆ, ἐπληρωθῆ ἢ ὀρθῶς ἐν αὐτῶ ἰσχυρῶ, ἄρτια, ὀρθία καὶ πλοτυνία.

Εἰς τῆς ἰδῆ ὅτι ἐκλάσθη τὰ ἐκείσε μέρη, ἢ ἴσως ἐκ ἰσχυρῶ ἀποκαταπῆ εἰς θλίψιν, ἢ νόστον, καὶ ἀπεικία ἢ ἕξιν.

Εἰς τῆς ἰδῆ ὅτι ἡ δυνάμις ἢ ἀσπίς συντελεθῆ τὰ ἰσχυρὰ, παχίως ἀποτυπύεται.

Εκ τῆς Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων ὀμνίως. 57.

Εἰς τῆς ἰδῆ ὅτι τὰ ἰσχυρὰ αὐτῶ ἐμμεκλιώθη καὶ ἐπληρωθῆ, ὀρθῶς ἄρτια ἐν μνησῶν αὐτῶ, εἰ δὲ μνησῶκα οὐκ ἔχῃ, εἰς πῶς κληρονομία αὐτῶ ἄρτια.

Εἰς τῆς ἰδῆ ὅτι ἐπληρωθῆται, εἴτα ἢ ἡ δυνάμις τὰ ἰσχυρὰ αὐτῶ, μνησῶ τὰς μνησῶ κας αὐτῶ.

Εἰς τῆς ἰδῆ ὅτι ἐπληρωθῆ μέσον τὰ ἰσχυρὰ, τμηθῆται ἢ ἐκείσε αὐτῶ εἰς τὰς μνησῶ κας ἢ πῶς συντελεθῆ αὐτῶ, ἢ ἐξ ἕξιν ἀποτυπύεται.

Εκ τῆς Ἰνδῶν, αἰεὶ καυρῶ. 58.

Ὁ καυρὸς εἰς πῶς φημεν ἢ πῶς δύνανται ἢ τὰ πῶς ἀσπίς.

Εἰς τῆς ἰδῆ ὅτι ὁ καυρὸς αὐτῶ ἐμμεκλιώθη ἢ ἐνεδωαρωθῆ, φημαθῆται τὰ ἀξίωμα, καὶ ἀρτια.

De coxis & renibus ex Indorum disciplina. C. A. P. 92.

Coxas de persona illius, cui somnium offerretur, ob eam causam interpreta-mur, quod omnis ibi vis hominis sita sit.

Si quis videre visus sit coxas suas maiores, latiores, robustioresque factas: in seipso robur, gaudium, sanitatem, & fecunditatem inueniet.

Si quis eas partes fractas videre visus sit, vel quod ex earum morbo nequeat ambulare: in afflictionem, & morbum, & orbitatem liberorum incidet.

Si quis videre visus sit coxas flagris aut gladio confractas, breui morietur.

Ex Persarum & Aegyptiorum doctrina consimiliter.

C. A. P. 93.

Si quis suas coxas maiores solidioresque factas videre visus fuerit, in vxoribus suis læticiam inueniet. Si nullam vxorem habet, ex hæredibus suis voluptatem percipiet.

Si quis videre visus fuerit coxas suas attenuatas & imbecilles factas, vxores suas odio profectur.

Si coxas medias diffectas videre videatur, refecabitur eius erga vxores & propinquos spes, ac peregrè morietur.

De virga virili, ex Indorum disciplina. C. A. P. 94.

Interpretatio virgæ virilis ad famam, & potestatem, & liberos viri pertinet.

Si quis penem suum maiorem robustiorèque factum videre visus sit, & ob dignitatem celebrabitur, & liberos mares procreabit.

Quod

Quod si regi somnium hoc oblatum fuerit, primum longæuus erit, & filium successfulorem videbit.

Si quis videre visus sit penem suum valde distentum, quem adueniens alius quispiam præhenderit: si rex est, gaudium ipsius multum incrementi sumet: & qui penem eius præhenderit, nimirum regis arcanaorum conficius, potestatis regie participes erit.

Si alicui plebeio visum hoc oblatum fuerit, in studio & instituto quisque suo sumet incrementum.

Si mulier visa sibi per quietem fuerit adquisivisse virgam virilem, subolem masculam pariet, ipsius familie decus inferentem.

Si quis sibi visus fuerit duos nactus penes, prolem masculam consequetur, alteram ab illa, quam priùs & ipsam masculam habebat. Si nullam habebat, duos simul procreabit mares, siue gemellos.

Si quis abscessum sibi penem videre visus fuerit, ei filius morietur, & ipse filio non diu superstes erit.

Si non abscessum prorsus videre visus fuerit, vxor ei marem pariet, qui editus in lucem morietur: & ipse calamitatem experietur, quæ tamen deinde rursum mutabitur & corrigetur.

Si quis videre visus fuerit penem sibi supra modum in longitudinem porrectum, in filio læticiam videbit, & celebris ac magnus euadet.

Si penem sibi minorem factum, ac marcidum, videre visus fuerit: dignitate sua deturbatus ad egestatem redigetur, & liberi eius in morbum & inopiam incident.

Interrogatio de virga virili.

C. A. P. 95.

Quidam quum recens vxorem duxisset, Sercimum Mammunæ seniorium interpretem hoc modo consuluit. Per quietem, inquit, videre visus sum penem mihi prorsus abscessum. Cui Sercimus: Ab hac, ait, hora sex menses numerato, quo quidem sexto mense sine

Καὶ εἰ μὴ ἔβη βασιλεὺς ὁ πῶς ἰδῶν, ἀρτια τὸν ἔσται μακρότερος, καὶ ἰδῶν πῶς ἔσται ἄρτια.

Εἰς τῆς ἰδῆ ὅτι τὴν αὐτῶ ἰσχυρὸς ὁ καυρὸς αὐτῶ καὶ τῆς ἰδῆ ὅτι κληρονομία αὐτῶ, ἢ μνησῶ κας, ἢ ἀρτια αὐτῶ μακρομνησῶται, ἢ ὀρθῶς, ἢ πῶς τὰ μνησῶ κας αὐτῶ, ἀρτια αὐτῶ.

Εἰ δὲ ἔβη τῆς καυρῶ, αὐτῶ ἕκαστος ἐν τῶ ὀφθαλμῶ αὐτῶ.

Γυνὴ ἐκ τῆς ἰδῆ ὅτι ἐκείσε καυρὸν, πῶς τῶν ἀρτια δόξα ὅτι πῶς ἔσται αὐτῶ.

Εἰς τῆς ἰδῆ ὅτι ἐκείσε δύο καυρὸς, ὀρθῶς τῶν ἀρτια μνησῶ τὸ ἀρτια ἀρτια ὀρθῶς, εἰ δὲ οὐκ ἔβη, δύο ἀρτια ἔσται ἀρτια, ἢ πῶς δόξα.

Εἰς τῆς ἰδῆ ὅτι ἐκείσε πῶς ἀρτια, ἀρτια ὁ πῶς αὐτῶ, καὶ αὐτῶς μετὰ αὐτῶ παχίως.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι οὐκ ἀρτια πῶς, ἢ μνησῶ αὐτῶ πῶς ἀρτια, καὶ ἀρτια αὐτῶ τῶ πῶς, αὐτῶ δὲ ἀρτια αὐτῶ, ἢ πῶς μνησῶ αὐτῶ ἢ ἀρτια αὐτῶ.

Εἰς τῆς ἰδῆ ὅτι ἐμμεκλιώθη ἀρτια αὐτῶ καυρὸς αὐτῶ, ἢ πῶς ἰδῶν ὅτι πῶς πῶς, καὶ ὀρθῶς ἀρτια αὐτῶ.

Εἰς τῆς ἰδῆ ὅτι ἐμμεκλιώθη ἢ ἐμμεκλιώθη ὁ καυρὸς αὐτῶ. πῶς ἀρτια ἀρτια αὐτῶ, ἢ ἀρτια αὐτῶ, ἢ εἰς νόστον & ἀρτια αὐτῶ τὰ πῶς αὐτῶ ἐκείσε.

Ἐρώτησις αἰεὶ καυρῶ. 59.

Ἀνθρώπος περιόρατος ἐνόησε τῆς ἐνεροκρίτου Σεργίου τῆς Μαμμῶν, ἰδὼν κατ' ὄψους ὅτι ἀρτια πῶς ἔβη ὁ καυρὸς, ὁ δὲ ἔβη, ἀρτια πῶς ἔβη ἀρτια αὐτῶ μνησῶ αὐτῶ, ἢ πῶς ἔβη μνησῶ αὐτῶ.

εις ἀπεικός. & πλειωξύνος ἢ ἔκτου μην-
τός, ἐπελθόντων ἀπέκτος.

Ἐκ τῶν Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων
ὡδε καυλῶ ὁμοίως. 55.

Ἐάν τις ἰδῇ ὅτι ἐπακωῶν καὶ ἀνεδου-
ραμῶν ὁ καυλῶς αὐτῶν, εἰ μὲν ἔστι κε-
φαλὴ λαοῦ, ὁ λαὸς αὐτῶ μύζας & ἰσχυρὸς &
πλουσιος ἔσται.

Εἰ δὲ πτωχὸς, καὶ τὸ κερπὸν λαοῦ, ἀνε-
φορὰν θύρησιν ὅτι τῶν ἐπιτηδεύματι αὐτῶν.

Ἐὰν δὲ ἰδῇ ὅτι ἐμικτωῶν ἀπελοῦπρον,
θύρησιν ἡμιῶ καὶ δόξαν ποδοῦν ἀπελοῦ-
προν ἐκ γυναικός.

Ἐάν τις ἰδῇ ὅτι ἐκαυλοκακότην, πμωρη-
θῆσθαι μαζάλως & πτωχός, καὶ εἰσὶν εὐ-
πρεῖ ἴστων, ἀπολέσθαι αὐτοῖς.

Ἐάν τις ἰδῇ ὅτι καὶ ἀνεκαλωφθῆ καὶ ἀφθῆ
πῶν ὁ καυλῶς αὐτῶ μωμῆσθαι, καὶ ἀτι-
μωθῆσθαι, καὶ διαπειθαῖσθαι τὸ μωμησθαι
αὐτῶν.

Ἐάν τις ἰδῇ ὅτι εἰς ἰδίον τόπον κατ' ἰδίαν
ἠεκαλωφθῆ, μωμησθαι τῆς γυναικός αὐτῶ
φωμῆσθαι ἐν αὐτῶν.

Ἐάν τις ἰδῇ ὅτι δύο ἔργα καυλῶς, γυ-
ταῖα κωσὶ & τέσσα ἔξῃ.

Ἐάν ἰδῇ ὅτι ἡ γυνὴ αὐτῶ ἔργα καυλῶς,
ἰνδύων τίνων ἔχει.

Ἐάν τις ἰδῇ ὅτι αὐτὰ θεοῦ ἐνὶ οὐρανῷ
γυναικίω δίκτω γυναικός, πῶν ποδοῦν αὐ-
τῶ καὶ πμωμετα αὐτῶ καὶ ἀπεικότης αὐτῶν.
εἰ δὲ ἀγνωστῶν, ἀγασθησθαι ἔχειν αὐτῶ.

Ἐκ τῶν Ἰνδῶν ὡδε αἰδέων. 55.

Ἐάν τις ἰδῇ ὅτι π αἰδέων αὐτῶν ἀ-
πακῶν, εἰ μὲν ἔστι πολέμιος, ἀφῆσθαι
θῆσται εἰς χεῖρας ἔχειν.

Εἰ δὲ κερπὸν λαοῦ, ὁ λαὸς αὐτῶ ἀπο-
λείται, καὶ αὐτὸς πτωχός.

liberis decedes. Postquam sextus mensis
impletus fuisset, homo ille nullis post se
relictis liberis viuendi finem fecit.

Ex Persarum & Aegyptiorum
disciplina consimiles inter-
pretationes. CAP. 96.

Si quis penem suum & crassiores, &
Robustiores factum videre visus fue-
rit: si populi caput est, populus eius ma-
gnus, potens, opulentus erit.

Si pauper, & plebeius: in professione
ac instituto vitæ suæ mutationem fieri
videbit.

Si supra modum penem sibi longum
factum videre visus fuerit: per uxorem
abundè multam honoris, gloriæ, diuitiarum
inueniet.

Si quis abscissam sibi penem videre visus
fuerit, grauius punietur, & inops fiet.
Quod si quis equis abundat, eos amittet.

Si quis videre visus fuerit penem suum
detectum, & conspectum ab aliquibus:
in reprehensiones & infamiam incidet,
& arcanum eius publicabitur.

Si quis videre visus fuerit penem suum
prinatim in loco suo detectum, arcanum
mulieris eius ibidem manifestum fiet.

Si quis duos sibi penes habere visus
fuerit, breui & uxorem, & liberos ha-
bebit.

Si quis videre visus fuerit uxorem
suam virili præditam virga, filium illu-
strum habebit.

Si quis sibi visus fuerit cum eunucho
noto cubuisse, quasi cum muliere: diuitias
ei suas, & arcana credet si cum ignoto, be-
neficiis hostem suum adficiet.

De pudendis, ex Indorum disci-
plina. CAP. 97.

Si quis videre visus fuerit abscissa sibi
pudenda, si quidem bellator est, in ho-
stium suorum manus tradetur.

Si in populi caput est, populus eius peri-
bit, & ad inopiam ipse perueniet.

Si quis pudenda sua rupta videre visus
fuerit, ab hostibus suis vincetur.

Si pudenda sibi maiora robustioraque
facta videre visus fuerit, si rex est, aduer-
sus hostes suos præpotens erit, & nemi-
nem omnium metuet.

Si plebeius, consimiliter omnis exers
formidinis erit, & facultates suas au-
gebit.

Si quis sibi videre visus fuerit, cute scizor
virile membrum excidisse: illius visor
pariet, illa quidem, sed ex alterius concu-
bitur, idque furtum depræhendetur.

Si quis sibi visus fuerit ea parte nimio
pondere grauatius, aurum pro ipseus her-
nitæ modo quanticatæque reperiet, & ab
omnibus hostibus suis, ipsoque principe
suo sibi metuet.

Persarum & Aegyptiorum con-
similes interpretationes.

CAP. 98.

Si quis abscissa sibi pudenda videre
visus fuerit, si liberos habet, morientur
: nec alios procreabit, quum pudenda
quidam sint quasi canalis & ductus fem-
inais.

Si rupta fractaque sibi pudenda videre
videatur, liberi eius diuturnis erunt mor-
bis obnoxij.

Si quis pudenda solidiora maioraque
facta videre visus sit, ex liberis suis volu-
ptatem percipiet. Si liberos nullos habet,
matrem procreabit.

Si qui eunuchus est, videre sibi videatur
pudenda recuperata: gloriam adipis-
cetur, & ex animi sui desiderio ditescet,
eisque propinqui ad eum peregrè reuer-
tentur.

Si quis sibi visus fuerit testem læuam
amississe, femellam non procreabit pro-
pterea, quod inde femineis foetus oriatur.

Si dextrum testem amississe sibi visus
fuerit, nullos mares procreabit.

Si videre visus sit abscissa cum penæ
pudenda, citò morietur.

Ἐάν τις ἰδῇ ὅτι ἐκλαῖσθαι τὰ αἰδέων αὐ-
τῶ, ἠπῆσθαι παρ' ἐξῆρων αὐτῶν.

Ἐάν ἰδῇ ὅτι π αἰδέων αὐτῶ ἐμικτωῶν
θῆσται καὶ ἀνεδουραμῶν, εἰ μὲν ἔστι βασι-
λεὺς, καὶ δυναστικός, ἢ ἄλλ' ἐξῆρων αὐτῶ ἔσται,
καὶ ἀφοβός, ἀπὸ πάντων.

Εἰ δὲ τὸ κοινὸν λαοῦ, ἀφοβός, ἀπὸ παί-
των, καὶ τῶν ὑπαρέων αὐτῶ ἐπαυθῆσθαι.

Ἐάν τις ἰδῇ ὅτι ἐκλαῖσθαι τὸ δέξιον
ἔξῆσθαι π αἰδέων αὐτῶ: πύξεται ἡ γυνὴ
αὐτῶ, ἀλλὰ ἀπὸ ξένης ἀπορά, & ὀφθα-
ρμώσεται.

Ἐάν τις ἰδῇ ὅτι κατακαρῆς ἐξῆσθαι λαοῦ,
εὐρησθαι χρυσοῦς τῆς κοίτης αὐτῶ,
καὶ ὑποφωβός ἔσται ἀπὸ πάντων ἐξῆρων αὐ-
τῶ τῶ ἐξουσιάζοντος.

Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων ὁμοίως. 56.

Ἐάν τις ἰδῇ ὅτι ἀπεικῶν τὰ αἰδέων
αὐτῶν, εἰ μὲν ἔχει τέσσα, πενήθειαι αὐ-
τῶ: * εἰ δὲ μὴ, πτωχός: διότι τὰ αἰδέων
ἀγνώστῶν ἔστι τὸ ἀπῆσθαι.

Ἐάν ἰδῇ ὅτι ἐκλαῖσθαι τὰ αἰδέων αὐ-
τῶ, μακροσῆσθαι τὰ τέσσα αὐτῶ.

Ἐάν τις ἰδῇ ὅτι π αἰδέων ἐσπῆσθαι &
ἐμικτωῶν, χρῆσθαι ἔσται τῆς πτωχῶ αὐ-
τῶ, εἰ δὲ μὴ ἔχει, πύξῃ ἀποτά.

Ἐάν ἰδῇ τις ὅτι δυνάστης ἀν', * ἢ τὴν πα-
ρῶν αἰδέων ἐπιπέσθαι, δόξα δὲ θῆσθαι καὶ πτω-
χῶ καὶ τῶν ἐπιθυμῶν αὐτῶ καὶ ἐπαυ-
λευσθαι ἀπὸ ξένῶν υἱοῦ αὐτῶ.

Ἐάν τις ἰδῇ ὅτι ἐνὶ οὐρανῷ ὄργην ἀπό-
κατε, θῆλον ἢ μὴ πύξῃ, διότι ἐκείνη ἔσται
ἡ ἡλεία γυνὴ.

Ἐάν τις ἰδῇ ὅτι τὴν δέξιον ἢ ὄργην
ἀπῆσθαι, οὐκ ἀπῆσθαι θῆσθαι.

Ἐάν ἰδῇ ὅτι π αἰδέων αὐτῶ τῶ καυλῶ
ἀπῆσθαι, τὰ ἔργα ἀπῆσθαι.

Εκ τῶν Ἰνδῶν ἐπὶ μηρῶν. ςθ.

Οἱ μῆροι συλφρεῖς διακρίνονταί παύτως.

Ἐάν τις ἴδῃ ὅτι ἐκώπισται οἱ δύο μῆροι αὐτοῦ, ἐν ζέην δασυταίνεται μήσος.

Ἐάν ἴδῃ ὅτι εἰς μῆρῶν ἀπεκόπη, μετ' ὀλίγον ἰδῶς αὐτῶ ἐν τῇ ζέην δασυταίνεται.

Γυνὴ ἐάν ἴδῃ τῶς, ὅτι ἐκώπισται οἱ μῆροι αὐτῆς, ζέην ἀνδρὶ συναφθήσεται καὶ ἐκτενήσεια καὶ ἄλου τῶν ἰδῶν.

Πτωχὸς ἐάν ἴδῃ τῶς, ἐν βασιλείᾳ δασυταίνεται.

Ἐάν ἴδῃ ὅτι οἱ μῆροι αὐτῆς ἐπαχλωθῆσαν, εἰ ἴδῃ δὲ βασιλεὺς χριστάται εἰς τῆς αἰκαιοαῖς, καὶ πῶ ἐρατῆν αὐτῆ, καὶ τῆς δουλοῦς αὐτῆ τῆς τῶ βασιλείᾳ οὐκ ἐν εἰπέη, οἱ συλφρεῖς τῶ ἀλλὰ δούλου τῶ δῖος ἀπὸ τῆς τῶ βασιλείᾳ αὐτῆς.

Εἰ δὲ τῆ κενὴ καὶ ἡ ὁ τῶτος ἰδῶν, οἱ συλφρεῖς αὐτῆ δασυταίνεται ἐν τῇ χριστάται αὐτῆς.

Γυνὴ ἐάν ἴδῃ τῶς, χριστάται ἐπὶ τῆς πικροῦς αὐτῆς μεγάλως.

Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων ὁμοίως. ρ.

Εἰ ἄν τις ἴδῃ τῆς μῆρους αὐτῆ δασυταίνεται δόλου, ἡ ζῶν αὐτῆ ἐν τιμαίᾳ καὶ κερταίνεται ἐσα δασυταίνεται δῖος ἀφ' αὐ καπῶσι οἱ μῆροι, πλεῖως κεκαλωθῶται, ἐκτενεταί ὁ παύτως.

Γυνὴ ἐάν ἴδῃ τῶς, χριστάται καὶ δασυταίνεται τῆ πικροῦς αὐτῆς.

Ἐάν ἴδῃ ἄς ὅτι ἐπαχλωθῆσαν ἐ ἐστῆρῆσθαι, ἐκατος ὅς ἂν ἀσυνδύαξι, φθῶσι. ἰχρὴ τῶ τῶ μῆρῶν οἱ δρῖμες αὐτῆς.

De femoribus, Indorum traditiones. CAP. 99.

Femor de cognatis omnibus interpretanda sunt.

Si quis ambo sibi femora videre visus fuerit contusa, solus peregrè morietur.

Si femur vnum contusum videre visus fuerit, cum paucis suorum peregrè vitam finiet.

Mulier si videre visa fuerit contusa sibi femora, marito peregrino copulabitur, & profusus à propinquis suis remota peregrè deget.

Si pauper hoc somnium habuerit, in tormentis extinguetur.

Si quis femora sua facta crassiora videro visus fuerit, si rex est, ex domesticis suis, & exercitu, & seruis oblectationem capiet. Quippe nequit ad regem dici, Cognati tui: sed, Serui tui: quoniam à Deo regnandi potestatem habet.

Si plebeio visum hoc oblatum fuerit, cognati eius ad aliquam euehentur gloriam, eaque res ipsi iucunda accidit.

Si mulieri, magnam ex liberis oblectationem capiet.

Persarum & Aegyptiorum con-similes rationes. CAP. 100.

Si quis femora sua penitus contusa videre visus fuerit, eius vita pœnis obnoxia ridebitur ab alijs: quæ propterea, quod postquam hominis femora contusa sunt, ridiculè mutilatus pedes trahat.

Si mulier hoc somnium habuerit, & vidua fiet, & liberos amittet.

Si quis femora sua facta crassiora solidioraque videre visus fuerit, in his quibusque proficiet, quæ studiosè consequitur. Nam de robore femotum, cursus augetur.

Si quis in femore plagam accepisse sibi visus fuerit, non adsequetur id, quod studiosè querit: sed impeditus adfigetur.

De Genibus, ex Persarum Indorum & Aegyptiorum disciplina. CAP. 101.

Genus ad quodvis hominis opus refertur.

Si quis se offendisse, vel offensum genu suum videre visus fuerit: in professione studiosè suo miseriam acrem ad tempus inueniet.

Si quis secta, vel exsiccata genua sua videre visus fuerit, adeò quidem, vt incedere libere nequeat: ad egestatem perueniet, angustisque ratione visus vteret.

Si curatis genibus commodè sibi visus fuerit visus, post paupertatem diuitias vicissim consequetur.

Si genua tumore cancroso sic corrupta videre visus fuerit, profusus vt moueri nequeant: morbo diuturno profusus interit.

Si genua sibi videre visus fuerit ad acriter currendum confirmata, in omni opere suo prosperitatem experietur.

Si mulier hoc somnium habuerit, pedes eius veloces sunt ad capiendum viri.

De sanguine ac hulcere, ex Indorum disciplina. CAP. 102.

Anguinem & hulcera de auro & facultatibus interpretamur.

Si quis videre visus fuerit manantem ex plaga vel fluxu sanguinem, qui rubedine sua vestes ipsius aut carnem inficiat: pro modo sanguinis, qui defluxit, aurum inueniet.

Si ex hulcere visus sibi fuerit pollutus, aurum inueniet, ac cum labore. Nam tangens haud sine molestia & doloribus in hunc mutatur.

Ἐάν ἴδῃ τις ὅτι ἐπλήρη τῆ μῆρος, οὐκ ἐπιπύσεται αὐτῆ ἐπὶ τῆ ἀσυνδύαξι αὐτῆ ἀλλὰ θλιβήσεται ἐμπυθῶστος.

Εκ τῶν Ἰνδῶν, Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων ἐπὶ γυνάτων. ςθ.

Τὸ γῆνος εἰς τῆς ἔργον διακρίνεται τῶ ἀδθρῶπου.

Ἐάν ἴδῃ τις ὅτι ἐπεσοφῶσται ἡ ἐκρούσθαι τῶ γῆνος αὐτοῦ, θλίβη δρμῆται παρῶς ἄραν δρῖος ἐν τῆς ἐπιπύσεται αὐτῆ.

Ἐάν ἴδῃ ὅτι ἐκρούσθαι ἡ ἐπύσθαι τῆς γυνάτων αὐτῆ, αὐτῆ μὴ δασυταίνεται ἀσυνδύαξι βαρῆν, πῆρῶστος ἐ τενηθήσεται ἡ ζῶν αὐτῆς.

Ἐάν ἴδῃ ὅτι δασυταίνεται αὐτῆ ἀεργῶσται, ἀπὸ πῆρῶστος πῆρῶστος.

Ἐάν ἴδῃ τις ὅτι ἐκαρκινώσθαι ἀκινῶσται πλεῖως, μακροσῶσται πλεῖως ὡσώτως ἀκινῶσται ἐκατος.

Ἐάν ἴδῃ ὅτι ἐστῆρῶσθαι παρῶς τῶ πρῆτῆν ὀξῆως, εἰς τῆς ἔργον αὐτοῦ καπυθῶσθαι δασυτήσεται.

Γυνὴ ἐάν ἴδῃ τῶς, πῆρῶστος ὀξῆως αὐτῆς παρῶς τῆ ἀρεῖουται ἀδθρα.

Εκ τῶν Ἰνδῶν ἐπὶ ἄματος καὶ ἔλκος. ρθ.

Τὸ ἄμμα καὶ τὸ ἔλκος εἰς χριστῶν ἐ πῆρῶσται ὑπαρῆν κρῖσεται.

Ἐάν ἄς ἴδῃ ἄς ἀπὸ πῆρῶστος ἡ ῥῶστος κατῆρῆσται ἄμμα ἐρῆρῶσται τῆ ἄμμα αὐτῆ ἡ τῆς ἄρῆως, δρῖος τῆς χριστῶν ἀδθρῶσται τῆ κατῆρῆσται ἄμματος.

Ἐάν δὲ ἀπὸ ἔλκος ἐμολωθῆ, δρῖος χριστῶν ἐκίπῶσται. κῶπῶ τῶ δὲ ὀδύαξις ἀμῖνεται τὸ ἄμμα εἰς ἔλκος.

Εάν ἴδῃ τις ὅτι ἐκείνη περιεβόηται, ἔξο-
δοι καταστῆται χροῖον, ἀνάλογον τῆς τοῦ
αἵματος βρώσεως. ἐὰν δὲ ἀκούσῃ, ἀποτίσῃ
χροῖον ἀσπίον.

Εάν δὲ ἐπισημῶς ἢ ἐφ' ἑσθ' αἵματος, εὐρήσῃ
ἐφ' ἀποτίσῃ ἀλλοτρίῳ χροῖον. οὐ γὰρ θεῶν
ὄνεται μεταλήψῃ αἵματος.

Εάν δὲ ἀποτίσῃ πηλοῦς ἐν τῇ μέρῃ
τοῦ ἑσθ' αἵματος, ἀνάλογον πλῆθον κτήσεται.

Εἰς τῆς Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων
ὁμοίως. ργ'.

Τὸ αἷμα διώκεται τοῦ ἀνθρώπου, καὶ
ζῶει ὄντι.

Εάν ἴδῃ τις ὅτι τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐν τῆς
ῥινός ἢ τῆς κεφαλῆς ἐρρῶσεν εἰς τὴν κεφα-
λήν, ἢ τὴν πὸν ὑπερέχον αὐτοῦ, νοσήσει τὴν
ἐπιπέφυκτον ἐξόδον.

Εάν δὲ ἐκ τῆς σφαιρῆς ἐρρῶσεν, πλείον
πρωτεύσει, καὶ ἀληθῆς ἔσται.

Εάν ἴδῃ τις ὅτι αἱ φλέβες αὐτοῦ αἵμα-
τος ἐξώληθησαν, εἰ μὴ ἔτι βασιλεὺς, μα-
κρόβιος ἔσται, αὐξήσει τῆς θησαυροῦ αὐτοῦ.

Εἰ δὲ τὸ κοινοῦ λαοῦ ἴδῃ τις τοῦτο, ἐκα-
στὸς ἀμφοτέρωθεν ἔσται ἐν τῇ ἐπιπέφυκτον
αὐτοῦ.

Εάν ἴδῃ τις ὅτι ἀπὸ νύσῃ φλεβώμε-
ται, εἰ μὴ ἢ περὶ μὴ ἢ ἡλικιωμένος, τὰ
πάντα ἀποβῆσθαι εἰ δὲ μὴ, θέρησθαι ζῆμια
ἢ μέγιστον ἀποδράσει.

Εάν ἴδῃ ὅτι ἦκεθ' ἐν μέρῃ ἑσθ' αἵματος ἐ-
ξέρρησεν ἔξ ἀδίκως ἀποκερδήσθαι χροῖον, καὶ
φωρεθήσεται, καὶ ἀπατήσεται αὐτοῦ.

Si quis videre visus fuerit venas suas
sponte apertas, aurum erogabit, pro mo-
do sanguinis, qui promanavit. Sin se in-
vito, pro portione fluxus, aurum & ipse
expendet.

Si bibisse vel comedisse sanguinem vi-
sus sibi fuerit, aurum alienum non sine
peccato consequetur. Nec enim percipio,
vel usus potulve sanguinis, diuinitus
est permiffus.

Si quadam in parte corporis ortum a-
postema videre visus fuerit, pro illius
quantitate diuitias adquiret.

Perfarum & Aegyptiorum com-
similes rationes.

C A P. IO3.

Sanguis est vis hominis, & vita.

Si quis videre visus fuerit fluentem sibi
de naribus vel capite sanguinem. eius visi
damnosum euentum ad caput, sius superio-
riorem suum referat.

Si de carne profuxit sanguis, maximam
tolerabit inopiam, & vitæ brevis erit.

Si quis videre visus fuerit præ copia
sanguinis tumescens sibi venas, si rex est,
longa potietur vita, si uero thesauros
augebit.

Si plebeius, quisque sua in professio-
ne ac studio mutationem experietur.

Si quis morbi causa sanguinem sibi
mississe visus fuerit, si quidem vel addi-
ctus est, vel in necessitate constitutus,
omni ærumna liberabitur: si autem,
dammum & sollicitudinem acrem in-
ueniet.

Si videre sibi visus fuerit, ex hulerosa
corporis parte quiddam promanasse:
aurum per iniuriam lucrabitur, inque fa-
cto depræhendetur, & ablatum vicissim
exigetur.

De stercore ac urina, Indorum,
Perfarum & Aegyptiorum
rationes. C A P. IO4.

Si quis sibi visus fuerit sustulisse ster-
cus humanum, aurum lucrabitur, sed in-
famis interimerit, propter inuentæ per
quietem rei factorem.

Si videre visus fuerit vestes humano
stercore fœdatas, cum quibus coram ali-
quibus comparuerit: alienas opes lucrabi-
tur, & in facinore depræhendetur.

Si comedisse sterces humanum visus
sibi fuerit, aurum hostis sui nequiter ac
pugnando lucrabitur.

Si iumentis sterces ederit, maius erit
lucrum, & peccatum minus.

Si quis videre visus habuerit per anum
excreuisse sterces in sellam propriam, ex-
pensas de domo sua faciet, quippe sella lo-
cus est expensarum ipsius. ac si quidem
id, quod excrevitum est, siccum fuerit: ex-
pendia non magna est, sin humidum, ma-
xima.

Si quis visus sibi fuerit in alienam sel-
lam excrementa reiecit, in peregrinam
personam sumptum faciet.

Si in peregrinam in terram simpliciter,
in mulierem sumptum erogabit, ad pere-
grinationem.

Si quis visus sibi fuerit per coactionem
& lesionem excernere seipsum, si rex est, vi-
cogetur exhaurire thesauros suos ad im-
pensas militares.

Si plebeius est, per vim aurum eius de-
minuetur.

Si pauper, in famem ac vim incidet.

Quantum enim cunque stercoreis per
anum excernitur à præditis ratione, vel
brutis: de facultatibus hominis interpretan-
dum est.

Si quis visus sibi fuerit sanguinem, vel
aquam, per anum excernere: damnum
acrius erit.

Si quis visus sibi fuerit quasi quandam
leguminum speciem excernere, liberatur
ærumna.

Εἰς τῆς Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων
ὁμοίως. ρδ'.

Εάν ἴδῃ τις ὅτι ἦρε κόπρον ἀνθρώ-
πινου, χροῖον ἀποκερδήσθαι κακῶς φη-
μιζήσῃ, ἢ ἐὰν τὸ δουλωθῇ τὸ σπαιρῶδες
ἀνθρώπου.

Εάν δὲ ἴδῃ ὅτι ἐκοπῆσθαι τὴν ἡμέλει
κόπρον ἀνθρώπινου, καὶ ἐσθ' αὐτοῦ πῶς
πλῆθον ἀλλοτρίου κερδήσθαι φησὶ θύσεται.

Εάν δὲ ἴδῃ κόπρον ἀνθρώπινου, ἐξ-
έρρησεν αὐτοῦ ἐν ἀμύρῃ καὶ μάχῃ χροῖον
ἀνθρώπου.

Εάν δὲ ἐφ' ἑσθ' κόπρον κτηνίας, πλείον
κερδῶς, καὶ ἐλατῶν ἢ ἀμύρῃ.

Εάν ἴδῃ τις ὅτι ἦρε κόπρον ὅτι κα-
πῶθεν ἐξέκρινε κόπρον εἰς ἴδον καθήριον,
εἰς ἐξόδον ἢ ἐξ τῆς οἴκου αὐτοῦ. τὸ γὰρ καπῶ-
θρον τῆς τῆς ἐξόδου αὐτοῦ ὄντι, καὶ εἰ μὴ
σκληρὸν τὸ ἀμύρῃ, ὄντι ἔσται ἢ ἐξόδος. εἰ
δὲ ὕψον πλείον ἤρῃσεται.

Εάν δὲ ἴδῃ τις ὅτι ἐξέκρινε εἰς ξένον
καθήριον, ἐξόδον πηλοῦς εἰς ξένον καπῶθ-
ρον ἢ ἀλλοτρίου.

Εάν δὲ εἰς ξένου γλῶσσι ἀπλῶς, ἢ ἐξόδος
αὐτοῦ εἰς γυμνασίου ἔσται καὶ εἰς ἀποθήκη.

Εάν ἴδῃ ὅτι βασιλεὺς ἢ βασιλῆας ἐκ-
κρινε συχνῶς, εἰ μὴ ὄντι βασιλεὺς, τῆς θη-
σαυροῦ αὐτοῦ βία κενώθησεται εἰς ἐξόδον τῆ
σραπῶ.

Εἰ δὲ τὸ κοινοῦ λαοῦ, βία ὑπελείπει ἐν τῇ
χροῖον αὐτοῦ.

Εἰ δὲ πτωχός, εἰς μισθὸν ἢ βίαν ἐμπροσθέν.

Ὅτι γὰρ κόπρον ἀμύρῃται καπῶθεν κα-
μῶθον ἢ ἀμύρῃ, εἰς τὴν ὑπερῆν κενώθη
τῆ ἀνθρώπου.

Εάν τις ἴδῃ ὅτι ἐξέκρινε καπῶθεν αἷμα
ἢ ὕδωρ, καὶ οὕτως ζῆμια ἀρμυρῆσται ἔσται.

Εάν τις ἴδῃ ὅτι ἀσπὴρ εἶδος ὕδατος
ἐξέκρινε, ἀποβῆσθαι θλίψῃ.

Εάν δὲ ἰδῆ ὅτι κατὰ τὸν λίθος ἐξέκρι-
νεν, εἰ μὴ κατὰ τὴν θλίβεται, ἀποδοῖται πάλι.
Ὁ αἰὶ δὲ μὴ, ἀποδοῖται πάλιν ἀποφραγεῖς πάλιν αὐτῷ.

Εάν δὲ ἰδῆ ὅτι ἄφρον ἐξέκρινεν, ἐχθρὸν
αὐτοῦ ἀποδοῖται ἔσται.

Εἰ δὲ ἐλμυθίας ἀποδοῖται * ἢ φραμίλια
αὐτὸ ἀποδοῖται τὸ πηλῆος.

Εἰ δὲ ὄχι πηλῆος, εἰς πλῆθυνον μεταβά-
σεται, διὰ τὴν ἀποδοῖται πάλιν λαμμοφραγίαις
αὐτῷ.

Εάν ἰδῆ ὅτι ἐξέκρινεν αἷμα, ἀποδοῖται
πλῆθυνον ἀμύδαταις.

Εάν ἰδῆ ὅτι ἐκλύθη ἐν τῷ αἵματι, ἢ
ἠρήματος πάλιν ἰατρὰ αὐτῷ πάλιν κηρύττει,
ἐκ τῆς ἀμύδαταις ἐκ τῆς πηλῆος ἐκείνης.

Εάν ἰδῆ πάλιν ὅτι αἷμα οὖρησε, τίκτον ἡυ-
νήσις εἰς ἀνευθεὶς αὐτῷ.

Εάν ἰδῆ ὅτι οὖρησε χαλκῆ, ἡυθῆσις τίκτον
ἐμπαθῆς ἐν περὶ τῶν αὐτῶν.

Εάν ἰδῆ ὅτι οὖρησε εἰς ἀγῆος ὑελοῦ, εἰ
μὴ ὅτι βασιλείας, ἀμύδαταις γυναικῶν ἐμπαθῆς
καὶ συναισθῆσις * ἐκ τῆς οὖρας μὴ, ἀποδοῖται
πάλιν τὸ περὶ τῶν αὐτῶν.

Εἰ δὲ τὸ κοῖτον λαοῦ, γυναικῶν ἐπιγυ-
βῆσις ἐκ πηλῆος ἔλαβε.

Εάν ἰδῆ πάλιν ὅτι ὄχι βίβρον πηλῆος κἀ-
σθεν ὅτι ὄχι ἐκ τῆς οὖρας, ἀποδοῖται πάλιν ἐκ
περὶ τῶν αὐτῶν ἀμύδαταις.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἐκ βίβρον ἐπέσει συλῆος, εἰς
σὺλῆος ἀποδοῖται πάλιν ἀμύδαταις αὐτῷ.

Εἰ δὲ μόνον ἰδῆ τὸν βίβρον, ἐκ μόνον κἀ-
ρῆσις * τῆς συλῆος, οὐκ ἐβήθησιν εἰς ἀ-
μύδαταις, ἀλλὰ μόνον θλίβεται μικρὸν.

Ἰνδῶν ἐπὶ τῶν πηλῆος καὶ τρεῶν
μάτων. ρε.

Εάν πάλιν ἰδῆ ὅτι μαχίαις ἐπληθύν-
θησιν πάλιν γυναικῶν, ἀποδοῖται πάλιν
συναισθῆσις αὐτῷ.

Si per anum lapides & saxa sibi visus sit
excreuisse, si aeger est, aut adfigitur, malis
istis liberabitur: sin autem, homines in
familia nullius frugi dimittet.

Si serpentes excreuisse sibi visus sit, ab
hoste domus eiusdem particeps libera-
bitur.

Si lumbri reiecerit, familia ipsius pro
modo multitudinis lumbri corū minuetur.

Si pauper est, ad opulentiam revertetur,
si quae propterea, quod lumbri eius
suum corpus infestantes abiecerit.

Si sanguinem excreuisse sibi visus sit,
diuitias cum peccatis dimittet.

Si visus sibi fuerit in eo sanguine volu-
tatus, aut inquinasse vestimenta: rursus
illorum peccatorum & diuitiarum sit
particeps.

Si quis visus sibi fuerit mixisse san-
guinem, ad infamiam & dedecus suum
subolem procreabit.

Si visus sibi fuerit mixisse bilem, subo-
lem gignet vitiosam, & cito morieturam.

Si visus sibi fuerit in vas mixisse vi-
treum, si rex est, cum indigna se muliere
consecuerit & rem habebit: ac pragnan-
tem illam quidem ex se reddet, sed ante
partum foetus extinguetur.

Si plebeius est, vxorem vite breuis, &
pluribus obnoxiam morbis ducet.

Si visus sibi fuerit inuenisse foueam
stercoribus plenam, & quam nonnihil
offenderit: à furibus & calumniatoribus
inefcabitur.

Si visus sibi fuerit & lapsus in illam fou-
eam, & profusus obrutus: per escas eor-
um & illecebras obruetur.

Si foueam duntaxat videro visus fuerit,
ac factorem tantummodo sensisset nihil ij
proficiat, qui hominem inescate nititur,
sed paulum modo vexabitur.

De plagis & vulneribus, Indo-
rum rationes.

C A P. 105.

Si quis se videre visus sit gladio percuf-
sum ab aliquo noto, beneficiis ab eo-
dem adficietur.

Sin

Sin ab ignoto, inimici opera pacem
confiat.

Si quis visus fuerit acceptum vulnus
curare, semet in hominum oculis ostent-
abit.

Si quis sibi visus fuerit hucerosus, &
plurima nactus apostemata: eius opes
incrementum sument, cum illius formi-
dine, qui rerum in istis locis potitur.

Si contagio peccatis copiose correptum
se videre visus fuerit, diuitiæ proferentur
in lucem, quas occultauerat.

Si quis videre visus fuerit corpus suum
pustulis albis replectum, aurum ex moneta-
ria lucrabitur, habita pustularum mul-
titudinis ratione.

Si pustulae nigrae fuerint, iacturam ex
monetaria faciet, pro copia pustularum,
& grauius adfigetur.

Si quis duro quodam tumore visus si-
bi fuerit inuenisse, instat vritis: domum
adquiret, cum solidis opibus.

Si à vento visus sibi fuerit inuenisse,
in hominum quidem oculis diues esse
putabitur, at egebit domi.

De plagis & vulneribus, Persa-
rum & Aegyptiorum in-
terpretationes.

C A P. 106.

Si quis videre visus fuerit, erupisse sibi
pustulas: ex maruris agrorum fructi-
bus defecet.

Si rus nullum haber, ab iis, qui rura
possident, pro modo pustularum dita-
bitur.

Si cui caro sua visa fuerit intumuisse
per apostemata hucerosa, totum hoc ad
opes refertur, secundum interpretatio-
nem ipsarum partium, quae exulceratae
sunt.

Caput enim ad eum, qui rebus summa
cum potestate praefectus, refertur:

Cerui, ad illum, cui somnium of-
fertur.

Dentes, ad omnes cognatos.
Humerorum clauiculae, ad concu-
binas:

Εἰ δὲ ἀπὸ ἀγνοῦντος, εἰς πηλῆος πη-
λῆος ἐχθρῶν.

Εάν ἰδῆ ὅτι θρασύτης αὐτῷ, ὀπισθησῶν
πάλιν ἔσται ἐναντίον αὐτῶν.

Εάν ἰδῆ πάλιν ὅτι ἠλασθῆ, ἐκ ἀποθήκης
πλῆθος ἐχθρῶν, ὁ πλοῦτος αὐτῷ πηλῆος ἰατρὰ
μὴ πηλῆος ἐξουσιάζοιτο.

Εάν ἰδῆ ὅτι κατὰ τὸν λαμμοφραγίαις πη-
λῆος, φανερῶς ἰατρὰ πηλῆος ἐκ ἀποθήκης.

Εάν πάλιν ἰδῆ ὅτι ἐκβεβήσιν ἐπιπληθῆ
τὸ σῶμα λαμμοφραγίαις, ἡυθῆσις ἀποδοῖται
ἀποθήκης ἀμύδαταις πηλῆος.

Εἰ δὲ ἐκβεβήσιν ἀμύδαταις, εἰς ζῆμιαν
ἀμύδαταις χροῦματος ἡυθῆσις, καὶ τὸ πηλῆος χρο-
ματος θλίβεται.

Εάν ἰδῆ πάλιν ὅτι ἐκβεβήσιν αὐτῷ αὐτοῦ εἰ-
δησια πηλῆος * εἰς τὸν πηλῆος ἡυθῆσις
κηρύττειται.

Εάν ἰδῆ πάλιν ἀπὸ ἀμύδαταις, ἐναντίον ἀ-
μύδαταις πηλῆος ἡυθῆσις, καὶ τὸ
αὐτῷ δὲ ὀπισθῶν ἔσται.

Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων ἐπὶ τῶν
γῶν καὶ τραυματίων. ρε.

Εάν πάλιν ἰδῆ ὅτι ἐκβεβήσιν πη-
λῆος * ἐκ τῆς ἐκβεβήσιν χροῦματος.
Εἰ δὲ χροῦματος οὐκ ἔσται, ἀπὸ ἐχθρῶν
χροῦμα πηλῆος ἰατρὰ, ἀμύδαταις πηλῆος ἐκ-
βεβήσιν.

Εάν ἰδῆ πάλιν ὅτι ἀμύδαταις ἡυθῆσις αὐτῷ
ἀποθήκης ἐκβεβήσιν, τὸ πηλῆος αὐτῷ
ἐκβεβήσιν, καὶ αὐτῷ κηρύττειται ἡυθῆσις
ἐκβεβήσιν ἀμύδαταις.

Ἡ γὰρ κηρύττειται, εἰς τὸν ἐκβεβήσιν κηρύττειται.

Ὁ δὲ τραυματίας, εἰς τὸν ἰδῆ.

Ὁ δὲ τραυματίας, εἰς τὸν ἰδῆ.

Οἱ ἰδῆ, εἰς τὸν πηλῆος ἡυθῆσις.
Αἱ κηρύττειται ἡυθῆσις ἡυθῆσις, εἰς τὸν πη-
λῆος.

k

Οι βασιλεις, εις αδεληφειν, η πατριμενους ιδιον.

Οι ωμοπλάται, η αι πλάχει, εις τλω ζωακες αυτου.

Αι χιριες, εις τον πατριμενους δουλον.

Οι μυροι, εις πει συζητεις.

Τα σκελη, ε ο ποδες, ει μβ οτι πιαχος, εις τλω ζωα αυτου. ει δε βασιλεις, εις τον πατριμενους αυτου μουσικου δουλον.

Εκ ηη Ινδων αυτε λαβαδων ητοι κελυφωδων. ρζ.

Αδελφω πατρι Επη εις πλουτον διακρινεται κεισος φημι ουδωρον.

Εαν ιδη τις οτι ελωεωτη, πλουτιση, ατηφωτος της κωεις αρχωμενους η δωκορποδωδους.

Εαν τις ιδη οτι η σαρξ μονη παθεν αυτου δε πατριμενου πλουτιση μβ, αλλα ου μπιθισται ης ου πλουτιση ε βαλαμη παλλοις, ει δε βασιλεις τωδε ιδη, μωθισθησται ου τω λαω αυτου, η ουκ αρεση τω δηματω αυτου τω λαω, ε ολιγοβιοις εσται.

* * * * *

Ει δε ζωη, μεγαλω σωωσισας η πατριδοθησται αυτου.

Περσων ηη Αιγυπτίων αυτε δαυμονωντων. ρη.

ΕΑΝ τις ιδη οτι δαυμονω αυτον τω λαω η εν τω λαω, ει μβ η βασιλεις, ευρηση χρον η μακροβιοιαν, η εσπιμοδος κατ εχθρων εσται.

Ει δε τω κοινο λαω, αδικηθησται πατρι τω εξουσιατος, ε αρχωπονηθησται αυτου πατρι, δεη τον ελεος τον εις πεις δαυμονωντας.

Brachia, ad fratrem, vel propinquum, qui alicui in deliciis & amoribus est:

Scoptulæ & costæ, ad uxorem.

Manus, ad auctoritatis primæ serum: Femora, ad cognatos.

Crura & pedes, si quis pauper est, ad vitam ipsius: si rex, ad primæ auctoritatis & arcanorum conscium serum.

De lepris, siue squamis cutis, ex Indorum disciplina.

C A P. 107.

OMni modo lepra de diuitiis cum infamia coniunctis intelligitur.

Si quis videre se visus fuerit infectum lepra, pro lepræ ipsius ratione discedet: ignominia tamen adfectus, & abditus.

Si solum quis carnem adfectam videre visus fuerit, non etiam faciem: discedit ille quidem, sed odium populi sui non incurret. Edicta tamen eius parum populo placebunt, si rex est, & vita breui fruetur.

Si plebeius, diuitias absque odio consequetur.

Si mulier, cum viro maximo confuet, & ab eo ditabitur.

De limfaticis, Persarum & Aegyptiorum rationes.

C A P. 108.

SI quis visus sibi fuerit limfaticus esse, vel vrgeri à dæmone, in ipsius populi conspectu, vel in templo: si rex est, lætitiâ cum longa vita reperiet, & aduersus hostes triumphabit.

Si plebeius, à principe lædetur, at vultus ei benefaciet, ob eam commiserationem, qua erga limfaticos moueri homines solent.

Si priuatim vrgeri à dæmone visus sibi fuerit, si quidem rex est, aduersus hostes occultata inueniet loca, victoriamque de ipsis potietur, & ad finem desideria sua perducet.

Si plebeius, diuitias inueniet, & occultabit eas, nec patiensit.

Si mulier hoc formium habuerit, factum marem edet, usque ad populum olim maximum erit.

De limfaticis ex Indorum disciplina. CAP. 109.

SI quis visus sibi fuerit vrgeri à dæmone, beneficentiam principis experietur, & diu viuet.

Si dæmonem videre visus fuerit, qui tamen ipsum non contigerit, aur inualerit: homini preces offeret. ac si quidem adloquutus eum fuerit dæmon, ab homine isto regio exaudietur.

Si quis videre visus fuerit se percussum à dæmone, vel obfesso: metum ac supplicium à principe rerum potiente, hominèque excello inueniet.

Si quis visus sibi fuerit percussisse dæmonem, vel obfessum, eosque superasse: sciendum, non posse visum hoc in pauperem cadere, sed duntaxat in virum aliquem maximum. Is enim aduersarium suum pedibus obteret, ac superabit.

De lepra, consentiens Indorum, Persarum, & Aegyptiorum interpretatio.

C A P. 110.

SI quis infectum se lepra videre visus fuerit, si rex est, ob mulieris amorem omnibus erit spectaculo, & vestitum nouum excoGITabit, & efficax erit, & lucrum faciet.

Si plebeius, opes ex indumentis inueniet.

Si mulier, ex scortatione vestem adquiret.

Ει δε ιδη οτι κειτ ιδιον δαυμονω, ει μβ οτι βασιλεις, κρυφιοις εσπις εμπερα ηη εσπιμαθιαν, η νικησ αυτους, ε τω δηματω αυτου εις πειος αρχη.

Ει δε τω κοινο λαω, πλουτον θρηση, ε κρημη αυτου, η ου φαιερωθησεται.

Ζωη αυτου τω τωδε εσται, η μεγαλον εσται εν τω λαω.

Ινδων, αυτε δαυμονωντων. ρθ.

ΕΑΝ τις ιδη οτι δαυμονω, αυτου τω εξουσιατος, ε αρχωπονηθησται η αυτου πειος εσται.

Εαν ιδη δαυμονω, ουδεν σωεωρον αυτου ο δαυμονω, εσται κωυθησται αυτου τω βασιλω.

Εαν τις ιδη οτι εσπιθη τω δαυμονω η δαυμονω, εσται κωυθησται αυτου τω βασιλω.

Εαν τις ιδη οτι εσπιθη δαυμονω η δαυμονω, η ολικωσται αυτου τω ουκ εσπιθησται πειος ιδειν εις αλλα μεγαλω, κωυθησται ηη τω ουκ εσπιθησται αυτου.

Ινδων, Περσων ηη Αιγυπτίων, αυτε λεπρωσ εμοφρονωσ. ελ.

ΕΑΝ τις ιδη οτι δαυμονω αυτον τω βασιλω, εις φιλια ζωωικωσ θαπειθησται η νεον ιμαθωικωσ εσπιθησται ε ερρασται.

Ει δε τω κοινο λαω, θρηση πλουτον δι εσπιουσ.

Ει δε ζωη, θρηση ενδουον τω τω τω τω.

Εκ τῶν Ἰνδῶν αὐτὴ σκελῶν καὶ ποδῶν. εἰδ'.

Ε'ΑΝ τις ἰδῆ ὅτι τὰ σκέλη αὐτῆ ἐλακκώσανται ἢ ἀσκηπτοὶ τῶν αὐτῆ εἰ μὴ ἢ βασιλεῖς, χωρίζεται τὸ πρῶτον ἐκ μυστηρίου αὐτῆ.

Εἰ δὲ τὸ κοινὸ λαοῦ, ἀπολείπει τὸ ἥμισυ τῆς ζωῆς αὐτῆ, τὸ πλοῦτον, & τὸ κέρδιον αὐτῆ περιθίσσεται, αὐτὴ δὲ κέρδησται.

Εἰ δὲ γυνὴ, πορνεύον ἴδῃ, ἢ δοῦλον ἀπολείπει.

Εἰ δὲ τις ἰδῆ ὅτι ἀσκηπτοὶ οἱ δύο πόδες αὐτῆ, εἰ μὴ ἢ βασιλεῖς, ἀληθῆτος ἔσται, καὶ πρὸς θεοῦ αὐτῆ, οὐκ αἰσίοι καὶ πτωχοὶ ἀπολείπει.

Εἰ δὲ τὸ κοινὸ λαοῦ, παρῶς πτωχῶν ἢ πτωχῶν ἀποθνήσκειται.

Εἰ δὲ γυνὴ, πρὸς πορνεύματι δαΐδα, καὶ παρῶς ἢ αὐτῆ ταφίσσεται.

Ε'ΑΝ ἰδῆ τις ὅτι τὰ σκέλη αὐτῆ ἐξήλωσται πρὸς αἰ πόδες, εἰ μὴ ἢ βασιλεῖς, μακροζώνησται, καὶ καταπατήσεται πρὸς ἐχθροὺς αὐτῆ, καὶ τὸν ποδῶν αὐτῆ δοῦλον αὐτῆ δόξασται μαζάλας.

Εἰ δὲ τὸ κοινὸ λαοῦ, ἀρῆσται πλοῦτον αὐτῆς περὶ τὸν ἀξίον αὐτῆ.

Εἰ δὲ γυνὴ, χροῖσται ἐπὶ τῆς ποδουμῆσται ἢ μακροζώνησται.

Ε'ΑΝ ἰδῆ τις ὅτι ὑέλκωσται ἐξήλωσται τὰ σκέλη αὐτῆ, ἀληθῆτος ἔσται ἢ ἀπρῶτος πτωχότησται, ἢ τὸ εὐθλασται τὸ νεκρῶν.

Οἱ ἀσκηπτοὶ τῶν ποδῶν ἐπὶ τῶν ἀγῶν θεσπίζονται, καὶ τῶν ποδῶν αὐτῆ τῶν ἀσκηπτῶν τῶν χροῖσται.

Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων αὐτὴ σκελῶν ἐκ ποδῶν. εἰδ'.

De cruribus & pedibus, ex Indorum disciplina.

C A P. II4.

SI quis crura sibi fracta, vel abscissam pedem videre visus fuerit: si rex est, ab homine sibi fidelissimo, & arcanorum in primis conficio se iungitur.

SI plebeius, dimidium vitæ ac victus amittet, & opibus atque luxu, quo potiturus fuerat, priuabitur.

SI mulier, aliquem ex suis, quem diligit, aut seruum amittet.

SI quis ambos sibi pedes abscissos videre visus fuerit, si rex est, non diu viuet, & ante mortē familiares ac fidos amittet.

SI plebeius in paupertate ac supplicio citò morietur.

SI mulier, amicissimos sepeliet, & ipsa quoque breui sepelietur.

SI quis crura pedesque suos ferreos factos videre visus fuerit, si rex est, vita longa fuerit, & hostes suos conculcabit, & gratissimum sibi seruum magnam ad gloriam euehet.

SI plebeius, diuitias saluas & solidas inueniet, cum vita beata.

SI mulier, ex carissimis oblectationem capiet, & diu superstitis erit.

SI quis crura sua vitrea facta videre visus fuerit, vitæ breuis erit, & subitò extinguetur, propter ipsius vitri fragilitatem.

Pedum digiti de precibus intelliguntur, quemadmodum & de digitis manuum prius est dictum.

De cruribus & pedibus, Persarum & Aegyptiorum rationes. C A P. II5.

CRURA & pedes columnæ sunt corporis, absque quibus forer, necesse esset corpus ruinam pati, & humi reprobando miserè adfigeretur.

SI quis videre visus fuerit crura pedesque suos eiusmodi morbo correptos, vt ambulare nequeat, quicumque fuerit, in professione sua quisque præpedietur, de qua victum scilicet sibi parat.

SI quis videre visus fuerit abscissa sibi crura & pedes, si opulentus est, aut optimatium quispiam, seruum suum amittet, & adscitus morietur.

SI pauper, breui extinguetur.

Incessus enim pedum pauperem alit, quum is, qui diues est, cum dolore ac molestia quidem, sed viuere tamen absque pedibus, ministerio seruorum vtendo, possit.

SI quis sibi claudicare visus fuerit, ac vicissim restitui: si vir aliquis maximus est, obstaculum à seruo primæ auctoritatis habebit: ac si quidem curatus fuerit, seruum suum castigabit & corriget.

SI plebeius est, in professione atque opere suo quisque frustrationem sentiet.

De nuditate ex Indorum disciplina. C A P. II6.

SI quis visus sibi fuerit in loco quodam subitò denudatus, & quod ipsius partes secretæ coram populo palam adparuerint: eius arcana patefient, & ipse addicietur ignominia, grauiusque vexabitur. Sin priuatum totus denudatus fuit, sciat se negotia quædam tractare: quæ cui cuiusmodi fuerint, siue bona, siue mala, perficiet.

SI quis sibi visus fuerit in templo domini denudatus, in oculis sui principis omnibus spectaculo erit.

SI regi se visum obtulerit, quasi nudus à populo cōspectus esset: arcanum quoddam ipsius ad populum reuelabitur.

SI mulier huiusmodi omnium habuerit, spectaculo propter furtium concubitarum omnibus erit.

ΤΑ σκέλη καὶ οἱ πόδες κίονες εἰσι τοῦ σώματος, ἢ ὡς τὸ σῶμα πρὸς τὴν γῆν ἰσχυροῦνται ἐν τῇ ἰσχυρίᾳ.

Ε'ΑΝ ἰδῆ τις ὅτι τὰ σκέλη ἢ οἱ πόδες εἰς νόσον τοιαύτην ἤλθον, ὡς κελεύσεται τὸν ἀσκηπτον ἀποθνήσκειται, ὥς αὐτὸν ἐμποδίσσεται ἕκαστος ἐν τῇ ἐπιτηδεύματι, ἐξ ἧς σπείσεται τὸ ζῆλον.

Ε'ΑΝ δὲ ἰδῆ ὅτι ἐκίονε τὰ σκέλη ἢ οἱ πόδες, εἰ μὴ ἢ βασιλεῖς ἢ πλοῦτος, ὑφέλεται τὸν δοῦλον αὐτῆ ἢ πτωχῶν πτωχότησται.

Εἰ δὲ πτωχῶς, παρῶς ἀποθνήσκειται.

Τὸ ὅτι πτωχῶς ἔσται ἢ τῶν ποδῶν ὁ βασιλεῖς, τῆ δὲ πτωχότησται, & δὲ τῶν ποδῶν ἔσται μακροζώνησται ἐν ἐπιτηδεύματι.

Ε'ΑΝ τις ἰδῆ ὅτι ἡλικίᾳ ἐστὶν ἐξ ἐκτετακῆσται, εἰ μὴ ἢ βασιλεῖς, σκευδαλοῦ ἢ ἐξ ἧς ἐκ τῆς ἀσκηπτοῦτος δοῦλον αὐτῆ ἢ εἰς ἐξ ἐκτετακῆσται, παρῶς ἢ ἀσκηπτοῦτος τὸν δοῦλον αὐτῆ.

Εἰ δὲ ἢ τὸ κοινὸ λαοῦ, ἀρῆσεται ἕκαστος ἐν τῇ κοινῇ ἐπιτηδεύματι τὸ ἐργον αὐτῆ.

Εκ τῶν Ἰνδῶν αὐτὴ γυναικῶσται. εἰδ'.

Ε'ΑΝ ἰδῆ τις ὅτι ἐγυμνάσται ἀθροῦς ἐν πρῶτον, ἢ ὅτι ἐφάρσεται τὰ κροτῆα αὐτῆ ἀσκηπτοῦ λαοῦ, φανερωθήσεται & βληθήσεται μαζάλας.

Εἰ δὲ κατ' ἰδίαν ἀπογυμνάσται πελῆας, γνωσκίτω ὅτι ἀσκηπτοῦ ἐργάζεται ἀσκηπτοῦ καὶ ὅτι αὐτῆ, καὶ τὸ ἀσκηπτοῦ, καὶ τὸ πτωχῶν, πελῆας αὐτῆ.

Ε'ΑΝ ἰδῆ τις ὅτι ἀπογυμνάσται ἐν κοινῇ κωμῆσται, φανερωθήσεται ἀσκηπτοῦ τὸ ἐξουσιάζοντες αὐτῆ.

Ε'ΑΝ δὲ ἰδῆ βασιλεῖς ὅτι γυμνῶσται ὡς ἐκ τῆς κοινῆσται, μυστηρίῳ ἀποκρυφῶσται αὐτῆ ἀκαλυψθήσεται ἐν τῇ κοινῇ.

Εἰ δὲ ἰδῆ τῶν ἢ γυνῆ, εἰς κροτῆα εἰς ἀσκηπτοῦσται.

Ε'ΑΝ τις ιδη οτι ενδυμασι παροικων εν τριωι δεικατωσαντα το εικαρδιον αυτου, ο ιδων αποταλεσ βουληματα.

Και εαν τις ιδη οτι διενδυσατο ζωαμι, ει μνη συλκαπεδε η ζωαμι, θυρησ εν τη χειρα ανεγρα χραν δε αλογον της ζωαμικως * ει δε μη, θυρησ νυκτω αφαλογον της διασημοφιας της ζωαμικως. ει δε ου συλκαπεδε, απαντας τω θεληματος αυτου αποθεσται αυτου.

Ινδων, αελ νυμφης. ρκγ'.

Ε'ΑΝ ιδη τις οτι νυμφης κοσμία πατερετη αυτου παρ' αποτανεται, η εμπισται φησ, ε φουδησται.

Εαν ιδη τις οτι συλκαπεδε ζωαμι, ευρησ νταν χραν η ντας εξοισαν, ανηρωσ τω κελους της ζωαμικως.

Ομοιος δε η θυρησ ανηρωσ της διασημοφιας αυτης.

Εαν ιδη τις οτι εξωλεθη της ζωαμικως αυτου, αποταλει τλω εξοισαν αυτου, η θλιθησται.

Πτωχος εαν ιδη τωδε, πτωχουσ σφιδρα η λιμνησ.

Η ζωαμι, τω ανδρος η δυναμικ η εξοισα εστι.

Καθως αυτ ιδη αυτω η τε κοσμικ η τε ακοσμικ, οπως αποθεσται αυτου η ακοσμικ εις θλιψη, ο δε κοσμικ εις χραν.

Περσων και Αιγυπτικων αελ νδυματων. ρκδ'.

Ε'ΑΝ ιδη τις οτι ενδυσεν ανθρωπου ζωαμικα, το μεσησ αυτου διαρησ αυτου η κατωσ αυτου τον πλουτον αυτου * εαν δεσ ει σωικη τον τω νδυμασ εστι.

Si quis visus sibi fuerit nutu adcraxisse Aliterum vicissim adnuentem, propostum quoddam animi sui perficiet.

Si quis inuisse mulieri visus sibi fuerit, si mulier adfensa est, eo tempore laticiam inueniet, pro ipsius mulieris formae ratione, quae si tetra fuerit, matrorem inueniet, propter eius deformitatem. Sin illa non est adfensa, diuersum ab eo, quod cupiebat, eueniet.

[Ex disciplina Indorum] De sponsa. C A P. 123.

Si quis se videre visus fuerit amictum Ornamentis sponsae, citò morietur: aut in eadem incidet, & interficietur.

Si quis visus sibi fuerit mulieri copulatus, nouum inueniet gaudium, nouamque potestatem, pro modo formae mulieris.

Similiter & adficiones, pro ratione deformitatis illius.

Si quis sibi visus fuerit diuortio separatus ab uxore sua, potestatem suam amitteret, ac vexabitur.

Si pauper hoc somnium habuerit, admodum egenus erit, & fame vexabitur. Mulier & vis, & potestas est viri.

Qualem igitur in somnis eam videre visus fuerit, siue eleganter ornata, siue cultus omnis expertam: tales & euentus sequentur, nimirum in elegantiam calamitates, ornatum laticiam.

De nutibus, Persarum et Aegyptiorum interpretationes.

C A P. 124.

Si quis visus sibi fuerit innuere homini noto, crederet illi arcanum suum, & opes suas ipsius fidei committeret: modo nutus ipsius illerationem intellexit.

Si seni euidam ignoto inuit, sique vim nutus intellexit: fortuna somniantis ad meliora tendet.

Si nota seni, resin eiusdem noti hominis persona euentum fortietur.

Si quis visus sibi fuerit inuisse mulieri egregiae, atque illam adfensam esse: de tempestiuis agrorum fructibus oblectationem percipiet.

Si rus nullum habet, ex professione atque operis suis, laticiam & lucrum inueniet.

De rege et cruce, ex Indorum disciplina. C A P. 125.

Si quis sibi visus fuerit portare crucem in templum, vel domum suam: ab excello quodam & amplissimo viro, ac fortassis ab ipso rege, magna leticia beabitur, & ab hostibus victorias reportabit.

Si quis ablatam sibi crucem videre visus fuerit, in adficionem incidet, & ab hoste suo redigetur in seruitutem.

Si crucem visus sit recuperasse, macticiam suam deponet.

Si quis inuenisse venerabilia crucis ligna visus sibi fuerit, eorumque bonam partem nactus, aut integram forte crucem: regno potietur, & christianissimus erit.

Si ea visus sibi fuerit in loco quodam noto veneratus, a rege laticiam & opes consequetur, ac iustus adpellabitur.

Si visus sibi fuerit ad eum locum mouere, quo in loco venerabilia ligna sunt: ad supplicandum imperatori veniet, ac si quidem ex eo loco visus sibi fuerit saluus euasit, quodque desiderabat impetrasse: locum preces ipsius habebunt.

Si rex visus sibi fuerit in sinum mulieri crucem dedisse, veritatem ad eam profecerit, ac fortasse liberos ex ea suscipiet. Nequit autem fieri, vt hoc imperatoris somnium de alia sit, quam de Augusta.

Si quis in loco, quo in loco nulla crux erat, conspiciam recens crucem videre visus fuerit: in eum locum non multo

Ei de indone geroia agnoscere, & suum tu vedma. h tuq tu ididus oti tu kretion esui.

Ei de gnoelmo geroia, eis tu pethon tu gnoelmu apothetatu tu pethoma.

Ean idh tis oti enthos zomami otheliza, η συλκαπεδο η ζωαμι, εν τω εικαρδιω χαρηται χραν ευρησ η κηρος.

* * * * *

Εκ τω Ινδων αελ βασιλευσ και σωροδ. ρκε.

Ε'ΑΝ ιδη τις οτι σωροδ ηρεν εις ταν η εις οικον αυτου * απο υμφοδ ε μαριου, υσος η απο βασιλευσ, χραν μεγαλω θυρησ η νικας εχθρων.

Εαν ιδη τις οτι ηρησ απ αυτου ο σωροδ, εις θλιψη ηεσται η καταδουλωσται τω εχθρω αυτου.

Εαν δε ιδη οτι παλιν ο σωροδ * ηλθεν, αποταλει τλω νυκτω αυτου.

Εαν ιδη τις οτι πα ημμα ζυλα τω σωροδ ευρε, η * ευπαρειν αυτου, η παν σωροδ ελον, εστ βασιλευσ η πιστοσ εστι.

Ei de idh oti pethon kretion αυτου εν τοπω γνωεμου, ευρησ χραν η πλουτον απο τω βασιλευσ ε δικησ κηθησται.

Ei de idh oti απικηστος πασς πων εν φ ειαι παυτα * εις απησ ηεσ πασς τω βασιλευσ, η ει μνη ιδη οτι απασωθη οτ τω τω πα, ε επιλεισ τλω επιθυμια αυτου, τελειωσται η η απησ αυτου.

Εαν δε ιδη ο βασιλευσ οτι εδωκε γουραμικ σωροδ εικακον, δημησ λογον δωσ αυτη * παχε η πτωχοσ μετ αυτης. ουκ ανελεχται δε τοσ πασς απλω πλω πασς τω αυρωσων τω βασιλευσ ιδησ.

Εαν τις ιδη εν τωπω ον φ ουκ λω σωροδ, νεωσι * φωνετα σωροδ, νεωσι

κεφαλή ἔρχεται εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην, ἢ εἰς ὅσα χριστιανὰ ἐν τῷ πόλει ἐκείνῳ, χριστιανὸς ἄριστος ἀρξὶ αὐτῆς.

Εἰς τὴν βασιλέα παρὰ τὸν βασιλέα ἢ βασιλίαν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆ, διὰ τὸ βασιλεὺς ὁποῦντι ἐστὶν, εἰ μὴ ἐστὶ ὁ βασιλεὺς ἀγνώστου, ἀγνοῦν ὅτι ἐστὶν. Ἐπὶ αὐτῶν τῶν πᾶσι εἰς χρεὼν ἢ ὀφειλῶν μεταβάλλεται, ἀλλὰ καὶ πόλεμον ἐὰν ἐχθρὸς ἴκηται.

Εἰς τὴν πρὸς ἐλθόντων βασιλεὺς γυναικῶν, εἰ μὴ μνηστεύσῃ ἢ λόγον τῷ βασιλεὺς, κρατεῖται αὐτῆς ἀποστρέφεται. Ἐπιβλέπει ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ πρῶτον τῷ χριστῷ ἐστὶν, ἢ οὐδέποτε λαμβάνει ψεύδος.

Εἰς τὴν ἰδίαν ἢ γυναικῶν ἔλαβε παρὰ αὐτῆ βασιλέως, εὐρήσθαι πᾶσι καὶ ὀφειλῶν ἰσχυρῶς.

Εἰς τὴν ἰδίαν ἢ γυναικῶν * πρὸς χριστὸν ἔλαβεν ἐξ αὐτῆ, εὐρήσθαι ὅτι ἐστὶν ἀποστρέφεται.

Εἰς τὴν ὁ βασιλεὺς ἔπειρος ἢ παρὰ αὐτῆ ἀρχαίων, ἢ ἑτέρας γῆς, εἰς τὸ πρῶτον ἐστὶ τῷ χριστῷ, ἢ πᾶσι ὁ εἰς ἀκούσθαι παρὰ αὐτῆ κρατεῖται βεβαίως, εἰς καλὸν δὲ ἔσται τῷ λαλῶντι * οὐ γὰρ κακὸν ἐστὶ τῷ χριστῷ.

Ἰηδῶν, ἀπὲρ γυναικῶν καὶ Ἰηραβίσεως, ριζῆ.

Εἰς τὴν ἰδίαν γυναικῶν ἔλαβε ἀγνώστου ἢ γυναικῶν αὐτῆ ἢ τῆς τῆς ἀγνοῦν ἢ ἐστὶν σπουδαίως μετ' αὐτῆς, πᾶσι ἐστὶν ἐν τῷ πόλει, ὅσον ἡρακλῆ παρ' αὐτῆς.

Εἰ δὲ σπουδαίως μόνον, πᾶσι ἐστὶν ἐν τῷ πόλει, ὅσον ἡρακλῆ παρ' αὐτῆς.

Εἰ δὲ γυναικῶν ἐστὶν ἢ γυναικῶν ἢ δυσειδέης * θλιβήσεται, ὅσον σπουδαίως μετ' αὐτῆς.

Εἰ δὲ εὐειδέης, μετρωτέρως θλιβήσεται.

post caput & magistratus veniet. Ac si quidem ibi Christiani fuerint, eiusdem nationis princeps Christianus eis imperabit.

Si quis regem vel reginam in domum suam venisse per quietem videt, propterea quod rex amabilis est, & ab omnibus expectitur, si quidem ignotus rex est, hunc angelum domini esse cogitet: & quidquid aduersi est eo loci, cum laetitia & salute commutabitur. quod si etiam bellum ibi viget, victoria sequetur.

Si quis visus sibi fuerit cum rege noto colloquutus, siquidem verborum regis ad se prolatorum meminit: ea pro immutabiliter venis habeat, quandoquidem iste rex ad personam regiam * refertur, nec vnquam rex mendacium proferet.

Si quis à rege donatiua visus sibi fuerit accipere, diuitias & salutem animæ consequetur.

Si à rege aurum signatum accipere visus sibi fuerit, vel à rege, vel fide sua vexationem inueniet.

Si rex aliquem ex priscis regibus, decessoribus suis, aut alterius terræ principem, in omnibus videre visus fuerit: ad Christi personam id refertur, & quidquid audierit ex eo, firmiter teneat. Ad bonum enim, quæ dicta sunt, tendunt: quum malum à Christo proficisci nequeat.

De mulieribus, & suctione mammillarum, Indorum nationes. C. A. P. 126.

Si quis videre sibi visus fuerit cum vegerem, ignotam: hæc anima fortuna est hominis. ac si quidem cum ea rem habuit, tantum felicitatis aspicitur, quantum ab ea visus est sibi diligi.

Si cum ea duntaxat est colloquutus, in omnibus negotiis eatenus desiderium suum perficiet: quatenus mulieri carum se fuisse vidit.

Si ea nota fuerit, ac deformis: pro modo complexum addiget.

Si nota, sed elegans tamen: minor erit addictio.

Itidem senex incognitus, si formosus sit: hominis est fortuna.

Senex notus, vel de illo ipso noto, vel de simili, vel de aliquo eiusdem nominis intelligitur.

Puella magni boni atque lætitiæ significationem habet, pro venustatis ipsius ratione.

Si quis visus sibi fuerit cum puella verfactus, aut colloquutus, cui testis facies esset: occultæ lætitiæ ac boni quid inueniet, vulgo rem ignorante.

Consimiliter in cæteris mulieribus, quas ad prosperos casus retulimus, vultus obuelationes de gaudiis occultis intelliguntur.

Vt simpliciter denique rem declaramus, potioris interpretatio gaudij, quod per mulieres in somnis visas portenditur, in iis, quæ obscurantur virginibus, consistit. Itidem ignota notæ præstat.

Quin & formosa pertineturam facta, solidiorem lætitiæ portendit, quàm inornata.

Impudica quoque meretrix mulieri notæ præfertur, & quanto magis qui ipsâ cum meritoriis mulierculis consuescere sibi per quietem videtur, tanto plus opum acquirat, si mundanas res adpetit.

In religiosis autem personis, & solitudinariis, huiusmodi visum vexationem portendit.

Si quis visus sibi fuerit habuisse rem cum scorto, diuitias ampliores acquirat, sed pernitentiam.

Si quis videre visus fuerit, alium quandam notum eundem cum vxore sua: tam ipse, quam vxor, & ipsius cognati, ab illo, qui cū ea rem habere visus est, opes & omnem auxilij copiam inuenient.

Si tantum videre visus fuerit osculum, vel colloquutum cum ea, non congressum: auxilium ab eo per verba duntaxat consequetur.

Si quis formosa cum muliere coire sibi visus fuerit, illo anno gaudium & opes inueniet.

Si fuerit ignota, plus inueniet.

Αλλά ἢ ὁ γάμος ἀγνώστου εὐειδέης ἐστὶ ἢ τῆς τῆς ἀγνοῦν ἐστὶ.

Καὶ ὁ γάμος ἢ εἰς ἑαυτὸν ἐκείνη, ἢ εἰς ἄλλοι, ἢ εἰς ὄμοιον αὐτῆ ἀκριβέστερα.

Τὸ κοσμίον, εἰς ἀγαθὸν μᾶλλον ἐστὶ εἰς χρεὼν κρινεται, ἀποστρέφεται τῷ καλλίῳ αὐτῆς.

Εἰς τὴν ἰδίαν ἀποστρέφεται ἢ κέρως τῷ πρῶτον, ὅτι ἀμύνηται ἢ ἐλαττωσὶ αὐτῆ * εὐρήσθαι χρεὼν ἢ ἀγαθὸν κερφαίως, ἢ ἐλαττωσὶ τοὺς πᾶσι.

Θυμῶς ἢ ἐστὶ ἢ ἄλλο γυναικῶν ἢ ἐπιβλέπει * ἐν τῷ πόλει * καὶ ἀποστρέφεται τῷ πρῶτον εἰς τὸ κερφαίως τῆς χρεὼς ἀκριβέστερα.

Ἀπὸ δὲ λόγου ἐπιβλέπει ἢ κέρως κέρως τῆς γυναικῶν χρεὼς ἐν τῷ διαμετρησῶν ἀκριβέστερα.

Καὶ ἢ ἐν αὐτῆ ἀγνώστου, κέρως ἐστὶ τῆς γυναικῶν.

Αλλά ἢ ἢ ἐξ ἀγνοῦν εὐειδέης, ἢ ἀποστρέφεται τῷ χρεὼν ἀκριβέστερα τῆς ἀκαλλίῳ αὐτῆ.

Αλλά ἢ ἢ ἀγνώστου, * ἐπὶ τῆς γυναικῶν καλλίῳ ἀκριβέστερα * ἢ ἐστὶν σπουδαίως τῆς ἐπὶ τῆς γυναικῶν, πᾶσι ἐστὶν φιλικοσμίως αὐτῆ.

Ἐπὶ δὲ ἢ εὐειδέης ἢ ἀκαλλίῳ αὐτῆ, τῷ εἰς ὄμοιον ἀκριβέστερα.

Εἰς τὴν ἰδίαν τῆς ἐπὶ σπουδαίως τῆς γυναικῶν, ἢ εἰς τὸν πόλιν αὐτῆ, ἢ ἐν αὐτῆ.

Εἰς τὴν ἰδίαν τῆς ἐπὶ σπουδαίως τῆς γυναικῶν αὐτῆ ἢ ἑτέρας γῆς, ἢ εἰς τὸν πόλιν αὐτῆ, ἢ οἱ συγγενεῖς αὐτῆ, πᾶσι ἐστὶν σπουδαίως τῆς πᾶσι ἢ πᾶσι χρεὼν βοήθειας.

Εἰς δὲ μόνον ἰδίαν ἐπὶ ἐπὶ τῆς σπουδαίως, οὐ μὴ τῆς ἐπὶ σπουδαίως, εὐειδέης ἐστὶ αὐτῆ βοήθειας ἐπὶ λόγου μόνου.

Εἰς τὴν ἰδίαν τῆς ἐπὶ σπουδαίως γυναικῶν ἢ ἐπὶ * εὐειδέης τῆς ἐπὶ ἐκείνη χρεὼν καὶ πᾶσι.

Εἰς δὲ ἀγνώστου ἐστὶ, πᾶσι ἐπὶ τῆς.

Εάν ἴδῃ τις ὅτι συνοίσιασαν γυναίκα
δύσει αὐτὴν ὡς ἀπόδειξαι καὶ πρὸ κρητὴ ἀδι-
ρήτος ἔχρει τὸ ἔπος ἀκέραιον, καὶ τὴν αὐτὴν τέκνον
κρῆσι, ἐξ ἀδελφῶν τῶν ἴστων αὐτῆς πάσαι.

Εάν ἴδῃ τις ὅτι ἴδια γυναίκα ἢ παλλα-
κὴ συνοίσιασαν αὐτῷ ἐφόρει οὐκ ἔστιν ἐ-
διδῆκε, πεπενηνησεται αὐτῷ, καὶ κατὰ δουλο-
τήσεται πρὸς ἐξ ἄλλοις αὐτῷ.

Εάν ἴδῃ τις ὅτι ἢ γυναίκα αὐτῷ ἔτεκε ἄρ-
σεν, ἐπιμύμων ὅσα τέξαι ἴστων, καὶ θλιβήσεται ὁ
ἴδιος.

Εἰ δὲ οὐκ ἔτι ἐπιμύμων, καὶ ἔτεκε ἄρ-
σεν ἑυρήσεται θλίψαι καὶ λυπηλὸν μέγιστον.

* * * *

Εἰ δὲ ἔτεκε ἴστων ἄρσεν ἴστων καὶ
πλοῦτον καὶ ἔχρει.

Εάν τις ἴδῃ ὅτι ἔκτος ἐγγύστο ἢ γυναί-
κα αὐτῷ ἢ αὐτῆς ἀκέραιον ἐγγύστο ἔκτος, ἀκέραιον
τέκνον πλοῦτον καὶ ἔχρεισεται.

Εάν τις ἴδῃ ὅτι ἐξ ἀνησῶτος ἄρσεν ἀδι-
λοι μικρῶν, ἀκέραιον μέγιστον καὶ θλίψαι.

Εάν δὲ ἴστων ἀδιλοῦ ἰστωῆς ἢ γυναικῶν,
εὐρήσεται ἔχρει.

Εάν τις ἴδῃ ὅτι ἀκέραιον ἄρσεν, ἢ αὐ-
τῆς ἀκέραιον εἰς φοιτῆσαι ἴστων.

Γινώσκον δὲ ὅτι καὶ ἴστων ἢ γυναί-
κῶν θωροῖται πάσαι, μικρῶν τε καὶ μεγάλων,
εἰς ἔχρει ἀκέραιον, ἀκέραιον τε καὶ
καλλῶς.

Καὶ εἰδο ἴδῃ παιδίον ὅτι ἀπέθανεν ἢ
μῆτηρ τῷ παιδίῳ, ἀκέραιον καὶ ἐξοίσιασαν, ἀπο-
κτεῖσται δὲ τὸ πᾶν αὐτῆς.

Καὶ εἰδο ἴδῃ παιδίον ὅτι ἔφαγε κρέας ἢ
μῆτηρ αὐτῷ ἀκέραιον ὅλον, κατὰ κατακλιθεῖσται
ἢ μῆτηρ αὐτῷ εἰς παρῆλαιον ἢ πελοπονησται γα-
νησεται ἐν αὐτῷ ὅλη τὸ ὅλον.

Καὶ ἐπι ἐφαγε, εἰς ἀκέραιον ἔσται τὸ
παρῆλαιον.

Εάν ἴδῃ ὅτι ἔφαγε κρέας ἀκέραιον ἢ
μῆτηρ αὐτῷ, εἰς φανερῶν παρῆλαιον ἢ εἰς ἀ-
κατακλιθεῖσται.

Si quis in congressu cum muliere, vi-
sus sibi fuerit eam reperire viro similem,
in feceris naturæ partibus: illum annum
sibi prosperum ac letum experietur, &
marem procreabit, qui familiam suam vi-
nuerfam magis etiam nobilitabit.

Si quis visus sibi fuerit in coitu cum
vixore sua, vel concubina, vestem gestare
fordidam: ad conditionem deturbabitur
humilem, & ab hostibus suis in seruitu-
tem redigetur.

Si quis videre visus fuerit vxorem suam,
que prægnas esset, parientem masculum:
femillam edet, & is, qui fomium hoc ha-
bit, adfigetur.

Si grauida non erat, & marem peperit:
se vita fuit: matrem & ærumnam ma-
gnam inueniet.

Si prægnas, edere femillam visa est:
marem pariet, ac lætabitur.

Si non prægnas, femillam visa est pa-
rere: thesaurum, & opes, & gaudium in-
ueniet.

Si quis videre visus fuerit, vel vxorem
suam vel se ipsum grauidum factum: no-
uas diuitias inueniet, ac lætabitur.

Si quis emisse visus sibi fuerit paruum
mancipium masculum, sollicitudinem &
adfectionem reperiet.

Si nancipium femineæ sexus emit,
læritia potietur.

Si quis visus sibi fuerit masculi mam-
millas fugere, vincetus in custodiam con-
iicietur.

Sciendum est autem, adspeditiones mu-
lierum, que per quietem offerantur, tam
exiguarum, quam magnarum: gaudij si-
gnificationem habere, maioris aut exi-
guit, pro venustatis earum modo.

Si puero in somnis oblatum fuerit, ma-
trem suam esse mortuam: potestatem il-
le quidem adipiscetur, at fidem illius a-
mittet.

Si puer videre visus fuerit matrem
suam assata carne humana vefecentem:
amplexibus illa se meretricis oblectabit,
cæque de re hominum sermo frequens ad
ipsam erit, propter astutiam.

Erūt etiam res tota vera, quoniam ipsa
reapteselci visa fuit.

Si videre visus fuerit matrem suam car-
ne cruda vefecentem, dubio procul aper-
tam illa scortationem exercebit.

De mulieribus, ex Persarum &
Ægyptiorum disciplina.

C A P. 127.

Si quis visus sibi fuerit habuisse rem cum
Sann, à principe quodam sene potesta-
tem consequetur.

Si visus sibi fuerit eam rogasse, vel in-
dicasse tantum, non etiam explese desi-
derium suum: laborabit in re, que fieri
non poterit, nec ab ipso perficietur.

Si quis visus sibi fuerit coiuisse cum
eunucho non, vel iuvene: secretum
suum eis credet.

Si visus sibi fuerit cum personis indi-
catis comprehensus, secretum ipsius pu-
blicabitur.

Si quis cum muliere formosa cubuisse
visus sibi fuerit, si fundum aliquem ha-
beret, multipliciter in eo semet oblectabit:
si nullum haberet, pulchræ pariter & am-
plæ terræ dominium adquiret.

Si quis visus sibi fuerit coiuisse cum
virgine, si rex est, voluptati votoque suo
primo satisfaciatur.

Si plebeius, à magistratu diuitias cum
formidine coniunctas consequetur.

Si quis videre sibi visus fuerit mulierem
bene vestitam & formosam in domo sua,
suam vel alienam, colludentem secum, &
in lecta quasi congrredientem: si rex est,
aut vir amplissimus, annum pro deside-
rio suo ad omnia respondentem expe-
rietur.

Si visus sibi fuerit eius præhendisse
mammillam, & tac expleuisse: magnam
illo anno lætitiæ consequetur.

Item mulier ipsa maximè regij gau-
dij particeps erit.

Si visum illud plebeio fuerit oblatum,
annusque diuitias in professione
sua reperiet.

Si seruo, non multo post manumit-
tatur.

Si pauperi, ditescet.

Εκ τῶν Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων
κατὰ γυναίκα. ρεζ.

Εάν τις ἴδῃ ὅτι συνοίσιασαν γυναίκα, δι-
ρήσεται ἐξοίσιασαν ἀπὸ ἀρχαῖα ἐξοίσιασαν.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι παρεκάλεσται αὐτὴν ἢ ἰδίῳ
μίσθῳ, οὐκ ἀπάρησται τὸν ἐπιθυμῶν αὐτῆς,
κοπωθήσεται αὐτῷ εἰς ἀσθένεια ἀδύνατον,
ὁ οὐ μὴ ἀποτηλεθῆσται.

Εάν τις ἴδῃ ὅτι συνοίσιασαν ἀκέραιον ἢ
γυναικῶν ἢ πρὸς μυστήριον αὐτῷ ἀκέραιον
ἢ αὐτῆς.

Εάν τις ἴδῃ ὅτι ἐπάτησται ἢ ἴστων ἐπιμύ-
μων ἀκέραιον, τὸ μυστήριον αὐτῷ ἀκέραιον
ἀκέραιον.

Εάν τις ἴδῃ ὅτι ἐκοιμήσται ἢ γυναίκα
ἀκέραιον, εἰ μὴ ἐγγύστο γυναικῶν, ἔχρεισται ἐν
αὐτῆς παρῆλαιον: εἰ δὲ οὐκ ἐγγύστο, γυναι-
κῶν καλλῶς καὶ πλείους δεσποσῶς.

Εάν τις ἴδῃ ὅτι συνοίσιασαν ἀκέραιον, εἰ
μὴ ὅτι βασιλεὺς, εὐρήσεται ἔχρει ἢ ἐπιθυ-
μῶν τῆς ἀκέραιον αὐτῷ τὸ πᾶν ἄρσεν.

Εἰ δὲ τὸ κοινὸν λαοῦ, ἀκέραιον πλοῦτον
ἐπιμύμων ἀπὸ ἐξοίσιασαν.

Εάν ἴδῃ τις γυναίκα ἀκέραιον, ἐν ἴστων, ἐν
τῷ οἴκῳ αὐτῷ, ἴδιαν ἢ ἀκέραιον, ὅσα συμ-
παρῆλαι αὐτῷ καὶ συνοίσιασαν αὐτῷ: εἰ
μὴ ὅτι βασιλεὺς, ἢ μέγιστος, εὐρήσεται ἀκέραιον
καὶ τῆς ἐπιθυμῶν αὐτῷ εἰς πάντα συνοί-
σῶν.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐκτεθῆσται τὴν μητέρα αὐτῆς
καὶ ἐξέμαξε γάλα: ἔχρεισται μέγιστον κο-
μῆσται ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῷ.

Ἄλλα καὶ ἢ γυναίκα ἀκέραιον μέγιστον συλ-
λησῶσται αὐτῷ.

Εἰ δὲ τὸ πᾶν τὸ κοινὸν λαοῦ ἴδῃ, εὐρήσεται
πᾶν ἄρσεν, ἔκτος ἐν τῷ ἐπιθυμῶν
μακρῶν αὐτῷ.

Εἰ δὲ ἀδιλοῦ ἴδῃ τὸ πᾶν, ἐκ ἀκέραιον
παρῆλαιον.

Εἰ δὲ πλοῦτος πλοῦτος.

Εάν ἴδῃ τις ὅτι σωσιώσων πόνῃ γινώσκῃ, εἰ μὴ ᾖ βασιλεὺς, εὐρήσει χρῆμα καὶ κρηρὰ αὐτῷ.

Εἰ δὲ πῦ κοινοῦ λαοῦ, καὶ ὅσοι πλείους χρῆσται ἐκ πλουτίου.

Εάν ἴδῃ βασιλεὺς ἢ μεγιστάνος ὅτι σωσιώσων ἰσχυροῦ ἢ πῦ γινώσκῃ αὐτῶν ὑψώσει, καὶ πλείους ἢ ἄλλων πῦ ἀδρόν ὑψώσει, καὶ ὅσον ἐξέχῃ τε ἐκπαισῶν ἢ φήμῃ τῆς κεραιώσεως.

Εἰ δὲ πῦ κοινοῦ λαοῦ, ὁμοίως χρῆσται ἢ ἴσῃ αὐτῶν ἄλλοι πῦ σωσιώσων.

Πτωχοὶ εἰς ἴδῃ πῦ, μάλλον πλουτίου εἰς αὐτῶν.

Εάν ἴδῃ τις ὅτι ἐκωμωήσασα ἢ γυνὴ αὐτῷ ἀγαθῆ * εἰ μὴ ᾖ βασιλεὺς, πῶς θησαυροὺς πῦ χρῆσται αὐτῷ πηρώσει μὲν μακροῦ.

Εἰ δὲ πῦ κοινοῦ λαοῦ, εὐρήσει ἕκαστος ἀγαθῶν ἐν πῦ ἐπιπιδεῖμα αὐτῷ.

Εάν ἴδῃ ὁ βασιλεὺς ὅτι ἔπικε ἄρσεν ἀνθρώπου, μακροῦ ἐναντίον ἀγαθῶν εἰς ἐκείνου.

Εἰ δὲ πῦ κοινοῦ λαοῦ, μέγαν, καὶ ὀλίγον, καὶ ἴσον εὐρήσει.

Εάν ἴδῃ ὁ βασιλεὺς ὅτι ἔπικε θῆλυ ἢ ἀνδρῶν, ἀλλοίως βασιλεὺς θησαυροὺς εὐρήσει καὶ πλείους ἔχῃ αὐτῷ.

Εάν ἴδῃ ὁ βασιλεὺς ὅτι ἐκείνος αὐτῶν ἔκρινε ἔθελος, ὁ ὁρατῆς αὐτῷ αὐτῶν καὶ ἄλλων ἀγαθῶν καὶ ἰσχυροῦ.

Εάν δὲ ἴδῃ ὅτι ἔπικε ὡς γυνὴ, καὶ πῦ ἄρσεν καὶ πῦ θῆλυ, ἀλλοίως μὲν μίαν πῦ πολιτείαν αὐτῷ καὶ ὁρατῆν πλείων παρ' ἑτέρων, καὶ εἰς ἑαυτῷ καὶ μακροῦ ἢ ἴσῃ.

Εἰ δὲ πῦ κοινοῦ λαοῦ πῦ ἴδῃ, καὶ ὅσοι θηλαῖαν αὐτῷ * πηρωθήσεται καὶ ἰσχυροῦ καὶ ἰσχυροῦ.

Εάν τις ἴδῃ ὅτι ἐκείνος νεοτὴ πλείων κεραιώσει ἐν πῦ αὐτῷ, εἰ μὴ ᾖ βασιλεὺς ἢ μεγιστάνος, εὐρήσει ἀλλοίως πῦ καὶ χρῆμα ἐν χρῆσται ἰσχυροῦ, πῦ κεραιώσει.

Si quis cum meretrice nota rem habuisset visus sibi fuerit, si rex est, letitiam inueniet, & occultabit eam.

Si plebeius, & ipse multiplici gaudio potietur, ac locuples fiet.

Si rex, aut optimatum quispiam, cum maritata muliere rem habuisset visus sibi fuerit: familiam ipsius extollet ac dirabit, & viri eius dignitatem euehet, prout diffusa late, diditæque fama commisionis fuerit.

Si plebeius, similiter familia mulieris gaudium ex eo capiet qui cum illa rem habuit.

Si pauper hoc omnium habuerit, potius opera mulieris distecer.

Si quis videre visus fuerit, mulierem suam, prægnatam factam, incumuisse: si rex est, aut sui thesauros cum sollicitudine implebit.

Si plebeius, in professione sua quisque mutationem experietur.

Si videre visus fuerit imperator, Augustam suam peperisse subolem masculam: hostile mandatum ab inimicis accipiet.

Si plebeius, sollicitudinem, & afflictionem, & morbum inueniet.

Si videre visus fuerit imperator, Angustam suam peperisse femillam: peregrinorum regum thesauros consequetur, & hostem suum prostrabit.

Si visus sibi fuerit ipsemet imperator prægnas factus, incrementum sumet exercitus eius, & aliis principatibus ac imperiis potietur.

Si visus sibi fuerit instar mulieris peperisse, vel marem, vel femillam: vnam ex rebus publicis suis amittet, maximæque delebitur ab hostibus exercitus, & ipse in afflictionem ac sollicitudinem veniet.

Si plebeius quispiam somnium hoc habuerit, ac præterea, quod in factum laetetur eo qui rem poritur, punietur & detrimentum accipiet.

Si quis vitas sibi fuerit plurimas in domo sua puellas recens consequutus, si rex est, aut optimatum quispiam, opibus alienis atque letitia totidem annis potietur, quot puellarum numero fuerint.

Si magna earum multitudo fuerit, mentes intelligentur.

Si vitum hoc plebeio fuerit oblatum, & quidem præter morem diuitias & sollicitudinem inueniet.

Quæcumque per quietem impuberi fuerint oblata puero, vita masculi de persona matris intelliguntur: femillæ, de patris persona.

Si quis videre visus fuerit uxorem suam in scortatione depræhensam, morbis vexor vexabitur, & in odio apud maritum erit.

Si visus fuerit notus esse, qui cum ea scortationem commisit: obicrabit hominem, & exaudietur.

Si ignotus, hostis est, à quo in feruitatem redigetur.

Si videre visus fuerit filiam suam, surreptâ à nupto quodam adulterio, fraudulentè raptor è rapta paternis opibus interuertet.

Si adulter ignotus est, consimiliter hostis eius de ipsius substantia futripier.

Si quis visus sibi fuerit couisse cum matre, vel sorore: beneficium indignum accipiet, eaque de causa vituperabitur, ac ipsi summet facti penitebit.

Si quis visus sibi fuerit emisse puellam, eamque ad confortem vite sue comparasse: placuit, & ab eo diligi visa est, alteram illi potestatem adquiret ad eam, quam prius habuit.

Si quis visus sibi fuerit ornare uxorem, vestitu facultates suas excedente: tam dignitatem, quam professionem suam ornabit (sua cum gloria.

Si visus sibi fuerit armillis aureis vxoris brachia circumdeditisse, aeterni in vxore morbum & angustiam experietur.

Si quis visus sibi fuerit, caput mulieris aurea duntaxat corona circumdeditisse, maritus eius in afflictionem & merorem incidet. Etenim mulieris caput, maritus est.

Si corona eam auro gemmas & vniones quoque continet, morbus modicus erit, ac deinceps gaudio fruetur, propter gemmas & vniones.

Εἰ δὲ πλείους εἰσι πολλοὶ, εἰς μάλιστα ἀγαθῶν κρηρῆται.

Εἰ δὲ πῦ κοινοῦ λαοῦ ἴδῃ πῦ, ἄλλοι σωσιώσων ἰσχυροῦ καὶ ἰσχυροῦ.

Ὅσοι ἴδῃ παρὰ ἄλλων πῦ ἴδῃ ἄρσενος, εἰς σωσιώσων τῶν μάλιστα ἀγαθῶν πῦ δὲ θῆλος εἰς σωσιώσων τῶν πλείων.

Εάν ἴδῃ τις ὅτι ἢ γυνὴ αὐτῷ εἰς πηρωσίαν εὐρανοῦ, νοσήσει αὐτῷ καὶ μισθώσεται ἄλλοι τῶν ἀδρόν.

Εάν ἴδῃ ὅτι γινώσκῃ ἴσῃ ὅτι πηρωσίαν αὐτῷ * δευθήσεται αὐτῷ καὶ εἰσχυροῦ ἴσῃ.

Εἰ δ' ἀγνώσκῃ, ἐχθρὸς ᾖ, καὶ πηρωθήσεται αὐτῷ.

Εάν ἴδῃ τις ὅτι ἢ θυγάτηρ αὐτῷ ἐκλαπῆ ἀπὸ μοιροῦ γινώσκῃ, ὑφεθεὶ δόλιος ὁ κλέψας ἐκ τῆς πλουτίου πῦ πῦς τῆς ἀρπαγῆς.

Εἰ δ' ἀγνώσκῃ, ἐχθρὸς αὐτῷ ὑφεθεὶ δόλιος ἐκ τῆς ἀρπαγῆς αὐτῷ.

Εάν τις ἴδῃ ὅτι σωσιώσων μισθῷ ἢ ἀδρόν * ἀγαθῶν ἀγαθῶν πῦ καὶ μισθῶν.

Εάν τις ἴδῃ ὅτι ἠγάσῃ κρηρῆ, καὶ συνέλεξῃ αὐτῷ τῆ συμβίω αὐτῷ, ἀριστῆς καὶ ἀγαθῆς αὐτῷ, εὐρήσει ἕξιναι μὲν ἑτέρας ἐξουσίας ἢ σωσιώσων ὁμοίως.

Εάν ἴδῃ τις ὅτι πῦ ἴδῃ τῶν γυναικῶν αὐτῷ πολλῶν ἴσῃ τῶν δυνάμῃ πῦ πλουτίου αὐτῷ * κοσμήσῃ τῶν ἀλλοίως αὐτῷ καὶ πῦ ἐπιπιδεῖμα πῦς ἴσῃ αὐτῷ.

Εάν ἴδῃ ὅτι βραχίονα * ἑταῖρος χροῦσῶ ἐν τῶν βραχίον αὐτῷ, εὐρήσει ὅσον νοσημα εἰς τῶν γυναικῶν αὐτῷ καὶ ἐνοχλοῖαν.

Εάν ἴδῃ τις ὅτι ἐσφραγίσῃ τῶν κρηρῶν ὅτι γυναικῶν αὐτῷ σφραγίσῃ χροῦσῶ μόνῳ, εἰς ἴσον ἐκ λυπῶ ἢ ὅσον αὐτῷ. * κρηρῶν γῶ τῶν γυναικῶν ὁ ἀνῆρ.

Εἰ δὲ ἐκ τῶν σφραγίσῃ μισθῶν εἰς ἴσον μισθῶν ἢ ὅσον καὶ πῦ χροῦσῶ, εἰς ἴσον μισθῶν ἢ ὅσον καὶ πῦ χροῦσῶ ὑστερ ἰσῃ τῶν ἴσῃ καὶ τῶν μισθῶν.

Εάν δὲ ἴδῃ ὅτι δακτυλῶς ἀπέβλεψεν αὐτῶν, ἐπισημαία ἢ ἐπισημαίον ἀμφοτέρω, τελειοῦται.

Εάν ἴδῃ γυνῆ ὅτι ἀπέλειπεν ἢ ἐκράσεν πᾶσι σφαιροὺς αὐτῆς, χρυσοὺς παλάσας.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐβόησεν, ἐτήρησεν συζυγίαν οὐκ ἔστιν.

Εάν ἴδῃ ὅτι ἀπέλειπεν πῆξ δακτυλῶς αὐτῆς, ἀπέλειπεν ὅτι πλούτου αὐτῆς ἔστι πτωχεύεια τελειοῦται.

Εάν ἴδῃ πῆξ ὅτι ἀπέλειπεν πᾶσι βραχιόλια αὐτῆς, ἀπὸ τενοχορείας εἰς χροὴν ἕξει.

Εάν ἴδῃ πῆξ ὅτι ἰματίους ἐρυθροὺς ἐπέδρασε πᾶσι γυναικῶν αὐτῆς, χροὴν διήρσενται, ἢ πῆξεται ἄρσεν.

Εάν ἴδῃ γυνῆ ὅτι πᾶσι ἀπέλειπεν σὺν ἑσθῆσι, ὄχι ἄρσεν, ἀλλὰ ἐπισημαίον ἢ ἰμάτιον ἐπὶ ἑσθῆς, πῆξ ἄρσεν, εἰ δὲ ἐπὶ ἀπέλειπεν, μαρτυροῦνται πᾶσι ἀπέλειπεν αὐτῆς.

Εἰ δὲ μὴ, λήψεται ἀπέλειπεν πᾶσι ἑσθῆσι εἰς θλίψιν καὶ τενοχορείαν ἐν πᾶσι πῆξ ἄρσεν αὐτῆς εἰσὶ.

Εάν δὲ ἴδῃ ὅτι κέραια ἀπέλειπεν αὐτῆς ὅτι ἀπέλειπεν αὐτῆς, εἰ μὴ ὅτι ἑσθῆς, πῆξ ἄρσεν.

Εἰ δὲ μὴ, συνήψεται, ἔστι πῆξ ἄρσεν.

Εἰ δὲ ἀπέλειπεν αὐτῆς, ἀπέλειπεν αὐτῆς εἰς χροὴν αὐτῆς.

Εάν δὲ ἴδῃ ὅτι ἐκράσεν πᾶσι ἀπέλειπεν αὐτῆς, ἄρσεν ἢ ἐπισημαίον ἢ πᾶσι ἀπέλειπεν αὐτῆς ἢ πᾶσι.

Εἰ δὲ ἐπισημαίον ἢ ἐπισημαίον, θλίβεται ὅτι πᾶσι ἀπέλειπεν, ἢ ὅτι πᾶσι ἀπέλειπεν.

Εκ τῆς Ἰνδῶν, ἀπέλειπεν γαμου. ρκη.

Εάν ἴδῃ πῆξ ὅτι ἀπέλειπεν αὐτῆς, ἀπέλειπεν αὐτῆς εἰς χροὴν αὐτῆς. ἢ ἐπισημαίον αὐτῆς, ἐπισημαίον αὐτῆς, ἐπισημαίον αὐτῆς.

Si visus fuerit anulis eam ornasse, deficietium amborum ex voto succedet.

Si mulier visa sibi fuerit amisisse vel fregisse coronam suam, breui vidua fiet. Si visa sibi sit abiicisse, alteri impetretur matrimonio.

Si visa sibi fuerit anulos suos perdidisset, diuitias suas amitteret, ac in paupertate morietur.

Si visa sibi fuerit perdidisset suas armillas, ex angustia perueniet ad letitiam.

Si quis visus sibi fuerit vxorem suam vestibus rubris induisse, gaudium inuenient, ac marem procreabunt.

Si mulier visa sibi fuerit gestasse stolam virilem, abique calcis tamens, si pragnas est, marem pariet. si maritum habet, serui causa praestigiis eum circumueniet.

Si visus fuerit viro nubet. Calcei enim afflictiones & angustiae sunt in omnibus eius operibus.

Si mulier videre visa fuerit in aures sibi recens a marito vna donatas, si pragnas est, femellam edet.

Si visus fuerit marito carer, ancillam ad oblectationem suam consequetur.

Si videre visa fuerit in aurem suam fractam, vel filia, vel ancilla fidelis, morbo laborabit.

Si filiae turpēque fuerint in aures, in afflictionem filiae vel ancillae causa incidet.

De nuptiis, ex Indorum monumentis. C A P. 128.

Si quis visus sibi fuerit adparasse prandium, causa nuptiarum in arcibus potestatis suae quibusdam adiutoribus vteatur.

Si quis eorum pocillator esse visus sibi fuerit, damno ab eis adficietur.

Si cymbala, citharas, & ludiones adhibuit: in afflictionem & lamentationem incidet.

Si cereos accensos in cena protulit, potestatem inueniet, eamque cum aliis communicabit.

Si cum cereis in cundas quoque cantilenas adhibuisse visus sibi fuerit, longaeuus erit, & ex potestate sua letitiam & oblectationem capiet, pro sauitate vocis in cantilenis adhibebit.

De nuptiis Persarum & Aegyptiorum interpretationes.

C A P. 129.

Si quis visus sibi fuerit multos ad nuptias suas inuississe, illum hominem multi sequentur & comitabuntur, pro modo confectae per quierem multitudinis, & ab eo beneficiis adficietur.

Si visus fuerit ludicra ibidem & citharas habere, percipiet mandata, de quibus afflictionem sentiet.

Si visus sibi fuerit diuersos eos vnguentis perfundere, pro modo ipsius fragrantiae praeclearam ad populum famam habebit.

Si visus sibi fuerit per suffitus optimis amicis odoribus implese, terribilia quaedam edicta faciet, quae pro ratione fragrantiae vim obtinebunt.

Si visus sibi fuerit vna dulcia fragrantiaque magna copia miscuisse, de potestate sua largietur eis, & locupletes faciet.

Si visus sibi fuerit coluisse cum muliere, cuius causa nuptiarum instituta sollemnitas: omne desiderium votumque suum perficiet.

Si cum ea cubuit ille quidem, ac non coiuit: impedimenta quaedam & moras in negotiis suis expectet.

De martibus, & morte, & sepultura, ex Indorum disciplina.

C A P. 130.

Si visus fuerit sibi cymbala, citharas, & ludiones adhibuit: in afflictionem & lamentationem incidet.

Si cereos accensos in cena protulit, potestatem inueniet, eamque cum aliis communicabit.

Si cum cereis in cundas quoque cantilenas adhibuisse visus sibi fuerit, longaeuus erit, & ex potestate sua letitiam & oblectationem capiet, pro sauitate vocis in cantilenis adhibebit.

Εκ τῆς Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων ἀπέλειπεν γαμου. ρκη.

Εάν ἴδῃ πῆξ ὅτι ἀπέλειπεν αὐτῆς, ἀπέλειπεν αὐτῆς εἰς χροὴν αὐτῆς. ἢ ἐπισημαίον αὐτῆς, ἐπισημαίον αὐτῆς, ἐπισημαίον αὐτῆς.

Εἰ δὲ μὴ, λήψεται ἀπέλειπεν αὐτῆς εἰς χροὴν αὐτῆς, ἐπισημαίον αὐτῆς, ἐπισημαίον αὐτῆς.

Εάν ἴδῃ πῆξ ὅτι ἀπέλειπεν αὐτῆς, ἀπέλειπεν αὐτῆς εἰς χροὴν αὐτῆς, ἐπισημαίον αὐτῆς, ἐπισημαίον αὐτῆς.

Εάν ἴδῃ πῆξ ὅτι ἀπέλειπεν αὐτῆς, ἀπέλειπεν αὐτῆς εἰς χροὴν αὐτῆς, ἐπισημαίον αὐτῆς, ἐπισημαίον αὐτῆς.

Εἰ δὲ μὴ, λήψεται ἀπέλειπεν αὐτῆς εἰς χροὴν αὐτῆς, ἐπισημαίον αὐτῆς, ἐπισημαίον αὐτῆς.

Εἰ δὲ μὴ, λήψεται ἀπέλειπεν αὐτῆς εἰς χροὴν αὐτῆς, ἐπισημαίον αὐτῆς, ἐπισημαίον αὐτῆς.

Εἰ δὲ μὴ, λήψεται ἀπέλειπεν αὐτῆς εἰς χροὴν αὐτῆς, ἐπισημαίον αὐτῆς, ἐπισημαίον αὐτῆς.

Εκ τῆς Ἰνδῶν, ἀπέλειπεν γαμου. ρκη.

Εάν ἴδῃ τις κατ' ὄραρ ἢ ἀπὸ τῶν οὐρανῶν εἰς ἡμίαν τῆς πίστεως κρι- νεται, ἀλλὰ ἢ εἰς μακροχρόνιον.

Εάν ἴδῃ ἔτι ἐξ ὄραρ, ὁ πόρος εἰς τελευτὴν πληροφορίας κριτεται τῆς ἀπολείας αὐτοῦ ἢ ἀμετανοήτως.

Εάν ἴδῃ ἔτι ἐξ ὄραρ ἢ ἐκ τῆς οὐρα- φίας καὶ ἄλλοι βλαπτικῶς ἀσφαλαῖον ἢ ἐκ τῆς εἰς ἐπιπέδου ἰσοπέδου κριτεται.

Εάν ἴδῃ τις ὅτι ὁ πάλας νεκρὸς ἀνέ- ρχεται, ἐκ τῆς ἢ οὐκ ἀπὸ τῶν οὐρανῶν, ἀλλὰ ζῶ, ἢ διαμύσει, ἢ ἰδῶν, ἢ ὅτι εἰς τὸ σώμα νεκροῦ κριτεται ἠεροειδέστατος πληροφοροῦντος ἐν τῆς εἰς τῆς γραφῆς λεγούσης ὅτι ὁ θεὸς οὐ βέβηκεν ἀλλὰ ζῶντων. νεκρὸς οὐδὲ βλα- πτικῶς ὅτι ζῶ, ἀποσταί. Εάν δὲ διακορυ- φῆται καὶ ἀπὸ τῶν οὐρανῶν, ἀπολεία κατα- δίκασται.

Εάν ἴδῃ τις ὅτι ὁ ζῶν ἀπέθανε καὶ ἀπο- κρινεῖται ὅτι κλητὸς ἀρμόδιος, ὅτι πᾶσι μὴ πᾶσι αὐτῷ ἐλατῶν, ἐν ἔξοισι δὲ ἀρτι- στείται καὶ ἀρμόδιος, καὶ ἰσοπέδων, ἀρμόδιος ἢ ἀρμόδιος. τῆς ἀποστασίας. ἢ τῆς εἰς ἢ μετανοίας, ὅτι οὐ πᾶσι μὴ.

Εάν ἴδῃ τις ὅτι τὸν ἰδῶν πᾶσι ἐπιμα- ρῆ καὶ ἄλλοι, ὅτι εἰς μετανοίαν ἢ εἰς, καὶ πᾶσι ἐκείνους καὶ ἑαυτὸν μόνον.

Εάν ἴδῃ τις ὅτι οὐκ ἀπέθανε μὲν, ἡ- λείπει δὲ, ὅτι εἰς δεξιὰ καὶ φυλακῆς ἢ ἐνοχολίας κριτεται ἐπιμαρῆτος.

Εάν ἴδῃ τις ὅτι ἐφυλακισθὴ ἐν τῆς οὐ- ρανῶν, ὅτι κριτεται ὅτι πᾶσι ἀποσταί. ἀρμόδιος, ὅτι πᾶσι ὁ πᾶσι ἀπὸ τῶν οὐρανῶν.

Εἰ δὲ ἐφυλακισθὴ ἐν τῆς γινώσκῃ, ὅτι κριτεται, ὅτι εἰς δεξιὰ καὶ ἐνοχολίας ἢ ὅτι ἄλλοι κώμου.

Εάν ἴδῃ τις ὅτι ἐλαβε πᾶσι νεκροῦ π- κρινεται, ὅτι εἰς δεξιὰ καὶ ἐνοχολίας ἢ ὅτι ἄλλοι κώμου.

Si quis videre visus fuerit mortuum secum colloquutum, deque fide præcepta tradentem: talis est interpretatio. Qui somnium habuit, in fide sua gaudium inveniet: quoniam qui mortuus est, illum alterum mundum respicit.

Si quis visus sibi fuerit mortuo dedisse cibum, aut potum: portenditur eum valetudine debili futurum, qui dedit, & aurum suum amissurum. Si mortuo vestimenta nova dedit, quæ nullus gestavit: acri morbo laborabit, & opes suas deminuet.

Si mortuum iis induit, quæ ipse gestabat: quicumq; sibi visus est vestes exuisse, citò morietur.

Si non voluit id quidem facere, sed non fecit: moritur, non citò tamen.

Si quis sibi visus est mortuum sustulisse non in loco exodij, potentem sequetur eisque fermet, & gratiam inveniet ex ipso.

Si vero sibi videatur mortuum complecti, aut alloqui, aut usulari, aut eum attingere, vitæ quidem erit, non tamen sine morbo.

Si visus sibi fuerit attoni à mortuo qui post abierit in locum. & ipse brevi pertran- sibat.

Si vero quis videre visus fuerit mortuum secum sustulisse, & abisse in locum igno- rum, nec reversum esse: citò morietur.

Si reversus est, graviter ægrotabit, non au- tem morietur.

Si vero existimaverit in somnis se vocari à mortuo in suburbium aut in locum ipsius mortui, morietur quidem, non tamen tam cito.

Si visus sibi fuerit in ecclesia, vel ali- bi, à mortuo trahentiam ipse tardè mo- rietur.

Si mortuum visus sibi fuerit accessivus, qui & sequutus sit eum, & rursus dis- cessit: periculum homini à magistratu imminet, ac rursus liberatur.

Si quis visus sibi fuerit insistentem mortui vestigiis obambulare, omni modo mor- tui vestigia sequens, brevi vitam finiet.

Εάν ἴδῃ τις ὅτι νεκρὸς ἀπέθανε, ἢ ἐν- ἴσταν αὐτὸν ἀπὸ πίστεως, ὅτι οὐκ κρι- νεται, ὅτι ἰδῶν εὐρήσει ἄλλοι πᾶσι πᾶσι αὐ- τῷ. ὅτι ὁ νεκρὸς πᾶσι πᾶσι ἐκείνους κώ- μου βλαπτικῶς.

Εάν ἴδῃ τις ὅτι ἐλαβε νεκροῦ βρώσιν ἢ πᾶσι κριτεται ὅτι εἰς δεξιὰ καὶ ἐνοχολίας ἢ ὅτι ἄλλοι κώμου.

Εἰ δὲ ἐλαβε ἡμίαν καὶ ἄ ὅτι ἄλλοι κώμου ἐφορεται, ὅτι εἰς δεξιὰ καὶ ἐνοχολίας ἢ ὅτι ἄλλοι κώμου πᾶσι πᾶσι αὐτῷ.

Εἰ δὲ ἐνδύσων αὐτὸν ἐξ ἄν ἐφορεται, ὁ ἰδῶν ἡμίαν ἐπιμαρῆτος, ἢ ἐφυλακισθὴ, ἢ μόνον πᾶσι κριτεται ὅτι εἰς δεξιὰ καὶ ἐνοχολίας πᾶσι πᾶσι αὐτῷ.

Ὁ δὲ βουλητῆς μόνον, ἀποσταί. μὲν, οὐ πᾶσι δὲ.

Εάν τις ἴδῃ ὅτι νεκροῦ ἦσαν ἐν τῷ πᾶσι ἐξ ὄραρ, ἀκαλοῦσης ἐξοισίας ὅτι με- ριστῶ καὶ διαμύσει καὶ εὐρήσει ἄλλοι ἐξ αὐτῷ.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐλαβε νεκροῦ ἢ ἀπέ- θανεν ἢ ἐφυλακισθὴ ἢ ἴδῶν αὐτῷ, μακρο- χροῦ μὲν ἔσται, οὐκ ἀποσταί. δὲ.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ὁ νεκρὸς ἀπέθανε αὐ- τῷ, ἢ ἀπέθανε ἐν τῷ πᾶσι, ἢ ὅτι πᾶσι ἀποσταί. δὲ.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι τὸν νεκροῦ ἀπέθανε ἐν τῷ πᾶσι οὐκ ἐν τῷ πᾶσι, ἢ οὐκ ἐφορε- θη, πᾶσι ἀποσταί. δὲ.

Εἰ γὰρ ἐφορεθῆ, πᾶσι εἰς δεξιὰ, ἢ οὐκ ἀ- ποσταί. δὲ.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐφορεθῆ αὐτῷ ὁ νεκρὸς ἀποσταί. δὲ εἰς δεξιὰ καὶ ἐνοχολίας ἢ πᾶσι αὐτῷ, ἀποσταί. δὲ μὲν, οὐ πᾶσι δὲ.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι βίαι ἐκείνους αὐτῷ νεκρὸς ἐν ἢ εἰς δεξιὰ ἢ ἀλλοῦ καὶ ὅτι βλαπτικῶς ἀποσταί. δὲ.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι νεκροῦ ἀπέθανε, ἢ ἠκαλοῦθη αὐτὸν ὁ νεκρὸς, ἢ πᾶσι ἐφορε- θῆ ἢ εὐρήσει ἄλλοι ὁ ἰδῶν πᾶσι ἐξοισίας, ἢ πᾶσι πᾶσι αὐτῷ.

Εάν δὲ ἴδῃ τις ὅτι νεκροῦ ἦσαν ἀπο- λυτῶν ἀπέθανε, ὅτι πᾶσι πᾶσι πᾶσι πᾶσι αὐτῷ, ὁ ἰδῶν πᾶσι πᾶσι πᾶσι πᾶσι αὐτῷ.

Εἰ δὲ ἴδῃ τις ὅτι σιωπῶσα κεφαλὴ γενομένη ἀνασηπὴσὶ τοῖς κληρονομοῦσιν αὐτῆ.

Εἰ δὲ ἀνηκεῖται, καὶ καταπνῆσθαι ἐχθρὸν ἐξοισαζοῦτο μέγιστον.

Εἰ δὲ τις ἴδῃ ὅτι νεκρὸς σιωπῶσα τῆ ζωαμῆ ἢ τῆ θυγάτηρ αὐτῆ, ἐκ τῆ κληρονομῆσιν τῶ νεκροῦ χάσεν καὶ κέρδος κληρονομῆσιν ὁ ἴδων.

Εἰ δὲ ἴδῃ τις νεκρὸν ἄμαζήσας ἰσῶτον, ὁ ὕπνος εἰς ἀνάσταν ἢ ἑσπεριαν κριτεται.

Εἰ δὲ ἴδῃ νεκρὸν δυσιδῶν, ἢ ῥυτιπῶντα, ἢ παλαστήριον, ταῦτα εἰς ἑσπεριαν ἔκεινται ἔθρησκον τῶ νεκροῦ ἀποστρέφειν ἢ ἀπὸ τῆ κρητὸν ἀμαζήσονται.

Εἰ δὲ ἴδῃ τις νεκρὸν ἀσθενώοντα ὅσοι νοσήσῃ ὅτι λογιζέταιται ἀπὸ θεοῦ ἰσῶτον ἢ ἀσθενῶν.

Καὶ εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ὁ νεκρὸς λέγει σφοδρῶς πλὴν κεφαλῆν, * ἔστω ὅτι τὸ λογιζέται ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς τῶ νεκροῦ ἔστω ἢ τῶ πατρὸς, ἢ τῆς μητρός, ἢ ἐξοισαζοῦτος ἔστω ἰσῶτον ἢ μισοῦταιται πιστευαῖται αὐτῆ, ἔστω τῶ ἀσθενῶντος.

Εἰ δὲ πῶ τρεῖς ἀγγέλων ἀγγῆ, ἰσῶτον τῆς ἰδίας ψυχῆς ἢ χριστοῦ ἐξέλεταιται.

Εἰ δὲ πῶ βραχίονας, ἰσῶτον τῆ ἀδελφῶν.

Εἰ δὲ πῶ χεῖρας, ἰσῶτον τῆ δουλιαν πῶτον.

Εἰ δὲ πῶς ὤμους καὶ πλευρῶς, ἰσῶτον ζωαμῆσιν.

Εἰ δὲ πῶ κωλιαν, ἰσῶτον τῆ κωλιαν καὶ κωλοδοκῆσας τῆς φαιμῆσιν αὐτῆ.

Εἰ δὲ πῶς μισοῦται, ἰσῶτον τῆ συγγῆμῶν.

Τὰ σκέλη ἢ πῶς πόδες, ἰσῶτον δουλιαν πῶτον ἢ τῆ χριστοῦ αὐτῆ.

Τὰ ὤτα ἐν ὑπνοῖς ἀποστρέφεταιται ἐστὶ κριτεταιται.

Si quis cum mortuo sibi noto rem habere visus fuerit, haeredibus eius benefaciat.

Sin cum ignoto, potentem & amplissimum quandam hostem obtreter.

Si quis videre visus fuerit mortuum coeuentem cum vxore, vel filia sua: qui somnium hoc habuit, ab haeredibus defuncti gratiam & lucrum impetrabit.

Si quis videre visus fuerit mortuum, qui reuixerit, dormientem: hic somnus ad aeternam requietem atque salutem refertur.

Sin mortuum quandam deformem, aut squalentem, aut dissectum, aut obstrum puluere, videre visus fuerit: ea vero ad obitum & ad afflictionem mortui, etiam ante iudicis aduentum, spectant.

Si quis mortuum aegritudine laborantem videre visus fuerit, cogitet illum deo facinorum suorum rationem reddere.

Si mortuus dicere visus fuerit, caput sibi vehementer dolere: sciat rationum diffussionem ad caput mortui spectare, ad patrem putā, vel matrem, vel principem, quorum nomine torqueatur: quum illi nimirum crediderint, ipse cuncta floccifecerit.

Si ceruix ei dolet, suae ipsius animae debitaque causa punitur.

Si brachia, fratrum causa torquetur:

Si manus, seruorum fidelium causa:

Si humeri & costae, vxorum causa:

Si venter, liberorum causa, & male administratae familiae:

Si femora, cognatorum causa:

Si crura & pedes, propter fideles seruos, & aurum suum.

Et haec quidem horum est perpetua & certa interpretatio.

D.

De mortuis, & morte, & sepulchris, ex Persarum & Aegyptiorum disciplina.

C A P. 131.

Si quis se mortuum videre visus fuerit, magno principi feruierit: ac disceat quidem, sed non absque inuidis oculis.

Si visus sibi fuerit sepultus, tantas opes consequetur, quantum sibi visus fuerit ad gressu terra coopertus.

Si videre visus fuerit omnes in morbo de vita ipsius desperantes, diuitias inueniet, sed minores.

Si quis visus fuerit vel ipse sibi reuixisset, vel quod alius iam mortuus reuixerit: opes quidem adsequetur, sed potestatem amittet.

Si regi visum hoc oblatum fuerit, ex afflictionibus, & difficultatibus, & bellis eripitur, ac victoriis potitur.

Si plebeius, & seruaturae principis extricabitur, atque disceat.

Si rex visus sibi fuerit mortuus, aut ab aliis de morte sua nuntium accipere: gaudium cum vita diuturna consequetur, sed equi deminuentur.

Si quis videre visus fuerit lectica se mortuum esse ferri, lecticae interpretatio maximam ad personam pertinet.

Si humeris gestatus fuit, in altum euehetur, & praeterea longaeuus erit.

Si pauper hoc somnium habuerit, vitam beatam & opes speret.

Si quis parare sibi visus fuerit sepulchrum suum, etiam ipse quaesitum faciat ac disceat in iis, quae in vita consequi summa contentione nititur.

Si visus sibi fuerit adhuc visus sepeliri, quisque in professione studioque suo maximam & diuturnam quidem in aeternam incidet.

Si quis visus sibi fuerit in custodiam datus, si peregrinationem aut profectio-nem habet, iter facere desinet: sin autem, in omnibus quae perquirat, impeditur.

Εἰς τῶν Παρσῶν καὶ Αἰγυπτίων, καὶ νεκροῦ καὶ ταράτων ἔπαφῶν. ρεβ.

Εἰ δὲ ἴδῃ τις εἰσὶν ἄπονησιν, δουλιαν ἐξοισαζοῦται, & πλουτήσῃ μῆν, ἰσῶτον μῆν δὲ.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐπάφῃ, ποσὸν πλουτήσῃ, ἰσῶτον τῶ χρομῆσιν ἀποστρέφεταιται.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι νοσήσῃ ἀποστρέφεταιται ἀπὸ πῶτον, ἀνήσῃ μῆν πῶτον: ἐλάτῃται δὲ.

Εἰ δὲ ἴδῃ τις εἰσὶν, ἢ νεκρὸν ἑσπεριαν ἰσῶτον, πλουτήσῃ μῆν, πῶ δὲ ἐξοισαζοῦται ἀποστρέφεταιται.

Βασιλεῖς εἰς ἴδῃ τῶ, θλίβεται ἢ ἀπαλάτῃται καὶ πολεῖταιται ἀποστρέφεταιται, καὶ νικῶνται ἀπῆ.

Εἰ δὲ τῶ κενῶ κασὸ, ἀποστρέφεταιται ἀπὸ δουλιαν τῶ ἐξοισαζοῦται, ἢ πλουτήσῃ.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὁ βασιλεῖς ὅτι ἀπέθανῃ, ἢ ἀπὸ ἄλλου ἀγγέλιαν δέξεταιται ὅτι ἀποστρέφεταιται ἀπῆ τῶ μακροζωῖαν, πῶ δὲ ἰσῶτον αὐτῆ ἐλατῃταιται.

Εἰ δὲ ἴδῃ τις ὅτι ἀποστρέφεταιται ὅτι κληῖταιται ἀποστρέφεταιται, ἢ κληῖταιται εἰς ἀποστρέφεταιται μέγιστον.

Καὶ ὅτι ἐβασίλευθῃ, ἢ ἀποστρέφεταιται, ἀλλὰ δὲ μακροζωῖαν ἔσται.

Πτωχὸς εἰς ἴδῃ τῶ, δουλιαν ἐλατῃταιται καὶ πῶτον.

Εἰ δὲ ἴδῃ τις ὅτι ἐπιμαζῆται τῶ ἴδων τῶτον, ἢ εἰσὶν ἐν αἰσ ἀναλήσεταιται καὶ τῶ βίον κερδήσῃ ἔσται πλουτήσῃ.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐπάφῃ ἐπὶ ζῶν, εἰς θλίβεταιται μαζῆσιν χρομῆσιν ἢ ἐξῆ, ἔκατος ἐν τῶ ἐπιμαζῆσεταιται αὐτῆ.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι φουλακῆσθῃ, εἰ εἰς ἐξῆ ἀποστρέφεταιται, πλουτήσεταιται: εἰ δὲ μῆν, πῶ δὲ ἐβασίλευθῃ, ἐπιμαζῆσεταιται.

Εάν ἴδῃ τις ὅτι ἔλαβεν ἀπὸ νεκροῦ τι, ἀπὸ ἔξουσιάζοντος ἀφρηθήσεται, ἀλλὰ καὶ νοσήσῃ.

Εάν ἴδῃ τις ὅτι νεκρὸς δέδωκεν αὐτῷ λόγους χρεωμένους, θύρησιν ἔχραν ἐξ ἰσχύος ἀπὸ ἔξουσιάζοντος.

Εάν ἴδῃ ὁ βασιλεὺς ὅτι οὐκ ἔβη πρὸς τὴν βασιλείαν ἀμύλησεν ἢ νικολόγησεν πῆνι· θύρησιν παλέμου δέξεται ἀπὸ ἐχθρῶν μαρῶν, ἀγνώστου καὶ πᾶν τὸν αὐτὸν εἰς νίκας ἀποθήσεται.

Εάν ἴδῃ τις ὅτι ἐπάλασε νεκρῷ γυναικί, ἢ ἐμαρξήσῃ ἢ περιηθήσεται ἀπὸ ἔξουσιάζοντος ἢ νικῆσῃ· εἰ δὲ ἐνικηθῇ, ἀπὸ φόβου ἔξουσίας αὐτῷ λυθῶνται, καὶ ῥωθίσηται.

Εάν ἴδῃ ὁ βασιλεὺς ὅτι ἐπέδωκεν νεκρῷ, & ἐπένοχε· τοῦτος ἐχθρῶν μαρῶν ἀγνώστου ἀποστειλῆναι καὶ θύρησιν αὐτῶν· εἰ δὲ μή, πτωχισθήσεται.

Εάν ἴδῃ τις ὅτι νεκροῦ τι ὅτι ἦεν· θύρησιν ἀμύλησας αὐτῷ ἦεν κέρδος ἀπὸ ἔξουσιάζοντος.

Εάν ἴδῃ τις ὅτι ἔδωκε νεκρῷ ἰμάλλον ἑαυτοῦ ἢ ὑποδήματα· ὁ νεκρὸς ἀποπέσῃ ὁ δὲ τις πᾶν ἐλάσσονα δοθῆναι αὐτῷ θανάτου.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἔδωκεν αὐτῷ ἐνδύματα ἢ ὑποκαμίσιον· ἀποθανεῖται ἢ θύρησιν αὐτῷ.

Εἰ δὲ ἔδωκεν αὐτῷ χιτῶνα ἢ ὑποκαμίσιον· πᾶν γυναικί αὐτῷ ἢ ἴδῃ ῥωθίσηται.

Εἰ δὲ ἔδωκεν αὐτῷ καθάδιον ἢ σκαρδαμίσιον, παχὺ ἀποθανεῖται ἢ γυνὴ αὐτοῦ.

Εἰ δὲ φακωλίων ἢ καλυμμαίων, οὐκ εἶνος αὐτῷ ἀποθανεῖται.

Εἰ δὲ πᾶν τὸ κρητὸν ἀπεσκελισμένον, πᾶν τὸν αὐτὸν ἀποθανεῖται.

Εἰ δὲ οὐκ ἔχῃ, εἰ ἔχῃ τὸ γῆρας· αὐτῷ ἢ τῷ σὺν ὅλου βῆτι πάντων & βασιλείαν.

Εάν ἴδῃ τις ὅτι ἐβίασε νεκρῶν, χρεωμένους ἢ ἐμύθησεν βασιλεὺς καταδουλοῦνται· ἐχθρῶν, ἢ ἀνάξιον ὑπόσῃ ὅτι βασιλείαν αὐτῷ.

Εἰ δὲ πᾶν κατὰ λαοῦ, ὑψηλοῦς δουλοῦσθαι ἢ ἀκαλοῦσθαι αὐτῷ ἴσῃ.

Si quis à mortuo quid accepisse visus sibi fuerit, emolumentum à principe capiet, sed interim cum aucteris quoque valetudine constabitur.

Si quis mortuum periuendè secum colloquutum vidisse visus fuerit, gratium ab eo responsum feret, qui rerum poterit.

Si rex visus sibi fuerit cum aliquo regum iam olim mortuorum colloquutus, aut cum comitatus: bello vexabitur ab hostibus stultis, ignotis, & exitum victoriosum inueniet.

Si quis sibi visus fuerit cum mortuo quodam noto colloctatus, vel preliatus: si mortuus vicit, à principe multabitur: si qui mortuus est, ab altero victus fuit, à ment principis ille liberatur, & corroborabitur.

Si rex visus sibi fuerit in mortuum direxiffe telum, & feliciter iaculatus esse: suos aucteris hostem stultum, ignotum aalebatur, cùmque de medio tollit. sin aberrauerit, contrarium accidet.

Si quis à mortuis aliquid visus sibi fuerit sustulisse, pro modo inuenat rei lucrum à principe consequetur.

Si quis visus sibi fuerit mortuo dedisse pallium suum, vel calceos: qui dedit, morte minorem feruum suum amittet.

Si in vestem dedit interiorem vel subueulam: filia ipsius morietur.

Si tunicam siue diploidem dedit, vxorem suam, vel propinquam sepeliet.

Si cabadium, siue scaramangium dedit, breui morietur ipsius vxor.

Si faccolium vel camylauchium, ipse met morietur.

Si regenia partes secretas tibialia, liberi eius morientur: aut si liberis nullus habet, adgnati proximi.

Hæc interpretatio ad omnes vniuersæ, reges quoque, pertinet.

Si quis visus sibi fuerit humeris portasse mortuum, funeris ergo: si rex est, ab hostibus suis in seruitutem redigitur, & in regno suo indignum extollet.

Si plebeius, excelsis seruiet, cõsque comitabitur.

Si quis visus sibi fuerit ex hominis mortui sepulcro carnem, vel osaliquid sustulisse: per eadem à principe fortunam alicuius impetabit.

Si quis visus sibi fuerit viuus sepulcro mortuorum in clusus, pro quantitate factorum à principe supplicis afficietur.

Si quis sibi visus fuerit mortuus, ibidè mutabit fidem suam: & euectur cum iis, qui eum punient.

Si quis reuixisse visus sibi fuerit, quum esset mortuus: magna formidine liberatur, & in humili conditione ac loco verfabitur.

Si quis visus sibi fuerit cū mortua muliere vestita rem habere, in amplissima mulieris amplexus veniet.

Si quis hereditate mortui domum ad se deuolutam videre visus fuerit, à principis pietatiam & potestatem consequetur.

Si quis mortui pilos sustulisse visus sibi fuerit, si pauper est, opulentus fiet: si plebeius, & ipse ditescet: si rex est, exercitum & potentatum aliorum principum per vim adquiret, pro multitudinem pilorum.

Si rex visus sibi fuerit portasse mortuum in regiam suam, virtum quandam amplissimum captiuum tenebit.

Si rex videre visus fuerit quosdam adferentes sibi mortuum, hostilium nationum capita bello in potestatem rediget.

Si plebeio somnium fuerit oblatum, quasi abscissum mortui caput sustulerit: à principe cum metu colloquetur.

Si mulier ad sepulchra venisse visa sibi fuerit, vel cum mortuo colloquuta: ista de dolis, quibus ergo maritum vitur, accipiuntur. Si viro caret, perluxum & lasciuiam suam exiget.

Εάν ἴδῃ τις ὅτι ἦεν ἐκ παύου νεκροῦ κρείσσον ἢ ὄντιον, θύρησιν ἐν φόβῳ λαοῦ ἀπὸ ἔξουσιάζοντος.

Εάν ἴδῃ τις ὅτι ἔβη σωματικῶς ἐκ παύου νεκροῦ, ἀμύλησας τῆς δυστυχίας περιηθήσεται ἀπὸ ἔξουσιάζοντος.

Εάν ἴδῃ τις ὅτι ἀπέθανεν ἐμύθησας, πᾶν πῆνι αὐτῷ ἀμύλησθαι ἢ ὑψηλῶσθαι μὲν ἦεν περιουσιάζων αὐτῷ.

Εάν ἴδῃ τις ὅτι νεκρὸς ἐκ ἀνέχουσι, ἀπὸ φόβου μεγάλου λυθῶνται, & ἐν πατωρῶσθαι ἔσται.

Εάν ἴδῃ τις ὅτι νεκρῷ γυναικί ἐπισημῶσθαι σπουδασθῇ, μετῆσθαι γυναικί σπουδασθῇ.

Εάν ἴδῃ τις ὅτι νεκροῦ οἶνον ἐκλυθῶσθαι μνησθῇ, ἀπὸ ἔξουσιάζοντος ἔχραν ἢ ἔξουσιάζων λαλήσεται.

Εάν ἴδῃ ὅτι περὶ νεκροῦ ἦεν, εἰ μὲν ὅτι πτωχὸς, πτωχισθήσεται· εἰ δὲ πᾶν κατὰ λαοῦ, καὶ αὐτῷ πτωχισθήσεται· εἰ δὲ ὅτι βασιλεὺς σπουδῆσθαι καὶ δειμασθῆσθαι ἐπὶ τῶν ἀρχῶν παρῶσθαι λαμβάνει ἐν δειμασθῆσθαι πᾶν πτωχισθήσεται.

Εάν ἴδῃ ὁ βασιλεὺς ὅτι νεκρῶν ἠνεγκαν εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, διαστῆσθαι μέγιστον σπουδῆσθαι.

Εάν ἴδῃ ὁ βασιλεὺς ὅτι νεκρῶν κεφαλὰς ἠνεγκαν αὐτῷ ἀπὸ πλεθίου, κεφαλὰς ἐχθρῶν ἀναπῆναι κατασκευασθῆσθαι.

Εἰ δὲ πᾶν κατὰ λαοῦ ἴδῃ ὅτι κεφαλὰς νεκροῦ κῆλυς ἦεν· πτωχισθήσεται ἐν φόβῳ ἀπὸ ἔξουσιάζοντος.

Εάν ἴδῃ γυνὴ ὅτι εἰς παύου ἀπέθανεν, ἢ ἀμύλησεν νεκρῷ· πάντα εἰς δόδον τῷ ἀδελφῷ αὐτῆς κληνοῦσθαι, εἰ δὲ οὐκ ἔχῃ ἀδελφῶν & ἑσθῆσθαι ἀμύλησθαι.

Εκ τῆς Ἰδῶν, καὶ κτύω-
θασίας. ρλβ'.

Ε'ΑΝ τις ἴδῃ ἑαυτὸν κατ' ὄναρ κτύω-
θεαυτῶντα ἀναίσθητον ἐπὶ ἀνθρώπων εὐεργη-
τησὶν * ὡς ἂν οὐκ ἔστιν εὐχαιρέσια. οὐκ ἔ-
παυτος, οὐ μισθὸς ἐκ θεοῦ.

Εἰ * δ' ἀγνοεῖται, καταπατήσας ἐχθρὸν
διωάσει, & ὡς ταῦτα εὐεργησὶς αὐτῶν
& οὐ μὲν * εὐχαιρέσις αὐτῶν.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι σωσιώσας θεοῦ πνι*,
ἐχθρὸν καθεσθαιώσας ἑαυτὸν μέγιστον * ἀνα-
λόγως τῷ θεοῦ διωάμενος καὶ τῷ με-
γέθει.

Ὁμοίως & δεχεῖ τῆς θηλείας ἐὰν ἴδῃ ὅτι
σωσιώσας * πνι * ὁ ἴδων ἀναθηρομένης τῆς
σωσιώσασθαι.

Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων καὶ
κτύωθασίας. ρλγ'.

Ε'ΑΝ τις ἴδῃ ὅτι σωεζήμενος κτύω-
θῆσεται * καὶ ἀνοήτως & ἀλλοῦ ἐξῆς ἀν-
θρώπου * ἐπαυσιώσεται & παπεινώσας αὐτῶν.

Ὁμοίως καὶ * ὄρεται τινὶ ἐὰν σωσιώσα-
σθ * εἰ δὲ ἔσθι ὄρεται ἐκ τῆς ἐσθρομῶν, εὐ-
ρησὶς χρεῶν καὶ τινος αὐτῶν φημι κακῆν.

Εἰ δὲ ἐκ τῆς ἀβρώτων & ἀκλυοχει-
λων, ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς λοιπῶν, ἀνδρίζως τῷ
ὄρνυτι * ἀπὸ μέγιστος συμφιλιάσας & ὠφε-
λιώσαστας ἐκ τῶν πλοῦτων αὐτῶν.

Ex Indorum disciplina, de coi-
tu cum brutis.

C A P. 132.

SI quis in somni putaverit se ipsum rem
habere cum bruto animali, indignum a-
liquem adficiet beneficio. unde nulla gratitu-
do, nulla laus, nulla merces à Deo.

* Si cum ignoto, conteret inimicum dyna-
stiam, posteaque beneficium erga ipsum erit, nul-
lum tamen ab eo grati animi officium reci-
piet.

Si quis visus sibi fuerit coire cum fera, in
fermitatem rediget hostem maximum, pro
modo roboris & magnitudinis ipsius ferae.

Similiter & sine feris, si visus sibi fuerit
coire cum aliquo, qui id somni vidit, in co-
entem beneficium erit.

Ex Persarum & Aegyptiorum
disciplina, De coitu
cum brutis.

C A P. 133.

SI quis in somni existimaverit coire se cum
animali irrationabili, & illegitimo, aut
extraneo homine, insurget in ipsum & de-
primet.

Similiter si cum alicui coire sibi videatur:
Si quidem alicui sit ex iis que comeduntur,
lasciviam ab aliquo inveniet cum infamia.

Si vero sit ex iis que non comeduntur, aut
ex iis que cursum habent rostrum, puta a-
quila, aut eiusmodi alia, pro modo alicui, cum
homine prepotente amicitiam contrahet, &
ex ipsis opibus innavabit.

De osculis, ex Indorum disci-
plina. CAP. 134.

SI quis visus sibi fuerit aliquem oscu-
latus amoris & adfectionis ergo, be-
nificium alterum, quem osculatus est ex a-
more, adficiet. sin coitus causa, vice versa
qui osculum dedit, alterius beneficentiam
experietur.

Si quis visus sibi fuerit alterius collo-
fixisse osculum, qui osculatus est ei be-
nificet, qui osculum tulit.

Si vero humerum osculatus est, uxores be-
nificio afficiet.

Si brachio fixit osculum, in fratrem
vel fratrum fidem beneficium erit.

Eadem in cæteris quoque membris
est interpretatio, sicuti iam antè declaratum
est.

Similiter si quis visus sibi fuerit mortuum
quendam notum hominem osculatus: vel in
animam defuncti, vel hæredes eius beneficium
erit.

Si ignotum, principi cuidam gratificabitur,
& eidem serviet qui osculum dedit.

Ex Persarum & Aegyptiorum
disciplina consimiles in-
terpretationes.

C A P. 135.

SI quis visus sibi fuerit hostem notum
reconciliationis causa deoscularus,
inimicitiam cum eo maiores exercebit.

Si hostis ille non erat, arcanum suum
cum eo communicabit.

Si quis visus sibi fuerit osculatus mortuum,
quicumque tandem sit, inde visque à
regem alios inferiores: tantam inveniet
ægritudinem, quantum in osculando
mortuum deficiendi sensit.

Si quis visus sibi fuerit iumentum
osculatus, in vita sua lucris & bono po-
tuitur.

Εκ τῆς Ἰδῶν, καὶ φιλη-
ματος. ρλδ'.

Ε'ΑΝ ἴδῃ τις ὅτι ἐφιλήσῃ τινα, χεῖρα
ἀγαπῆς & σωεσώσας, εὐεργησὶς αὐτὸς
τῷ φιλησέντα, πότον χεῖρα. εἰ δὲ ἔνεκεν
σωσιώσασθαι, ὁ φιλήσας εὐεργηθήσεται
παρ' ὀκεινοῦ.

Εὰν τις ἴδῃ ὅτι ἐφιλήσῃ ἄνθρωπον τῷ
χεῖρα αὐτῶν, ὀκεινος τῷ φιλησέντα εὐεργη-
τήσας ὁ φιλήσας.

Εἰ δὲ ὦν τῷ ὀκεινοῦ, εὐεργησὶς τῆς γυ-
νάμας αὐτῶν.

Εἰ δὲ ὦν ἐσθραχίον, ἀδελφὸν ἢ δούλον
πίσιν.

Ὁμοίως & ἐπὶ τῆς λοιπῶν ῥηθῶν καθεῶς
ἴδῃ ἀνακρίπεται.

Εὰν τις ἴδῃ ὅτι ὀμάλως ἐπὶ νεκρὸν ἐφιλήσῃ
γνώμενος * εὐεργησὶς ἢ πτωχὸν ἢ τῷ νε-
κρῷ, ἢ πῶς κληρονομήσας αὐτῶν.

Εἰ δὲ ἀγνοεῖται, χεῖρα πῶσας ἔξουσια-
σῇ ἄνθρωπον, ἀλλὰ & δουλοῦσας αὐτῶν ὁ φιλήσας.

Εκ τῆς Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων
καὶ φιληματος. ρλε'.

Ε'ΑΝ τις ἴδῃ ὅτι ἐφιλήσῃ γνώμενος
ἐχθρὸν καθεῶς τῷ θεοπροφητεῖαι, πῶσας
αὐτῶν ἐχθρανεῖ.

Εἰ δὲ οὐκ ἴδῃ ἐχθρῶς, κωνανήσας αὐτῶν ὦν
μυστηρίων αὐτῶν.

Εὰν ἴδῃ τις ὅτι ἐφιλήσῃ, * ὅστις αὐτῶν ἢ
ἀπὸ βασιλέων καὶ τῶν ἄλλων * νεκρὸν * εὐ-
ρησὶς ὅσον ποσάτων ἔσον πότον ἐχθρῶν
τῷ νεκρῷ.

Εὰν ἴδῃ τις ὅτι ἐφιλήσῃ κτύωσας, εὐρησὶς
κέρδος & ἀγαθὸν ὦν τῇ ζωῇ αὐτῶν.

Εκ τῶν Ἰνδῶν, Περσῶν καὶ Αἰ-
γυπτίων καὶ ἐκ τῶν
πλευρῶν ριμ.

Εἴ τις ἰδῆ περὶ ἑλάβε καθάρσις,
ἢ φιλότητις, ζῆμωθένται τὰ ζῆμω-
ματά.

Εἰ δ' ἔστιν ὁ ἰδὼν βασιλεὺς, πῶς θυσί-
αι αὐτῷ κενώσιν εἰς πῖσιν ἐχθρῶν.
Καὶ εἰ ἐξήνεκα τὰ εἰσὶ τῆς νόσου, ἐξα-
λείψῃ τῆς ἐχθρῶν αὐτῷ· εἰ δὲ μὴ, κώσθη
ἢ ἀποκτενῶσιν ἐν τῷ οὐρανῷ πῖ-
σεται.

Τῶν ἐκ τῶν ἰδῶν ὄντων κατ' ἑξῆς, ἐπιβουλι-
σταὶ τῶν ἐμπερῶν ὁ ἐχθρῶν ἔσονται οὐ μὴ πῆξιν.

Εἰ δὲ οὐκ ἔστιν ἔχθρος, ζῆμωθήσεται εἰς
περσασμὰ κρυπτικὰ περσοποιίας, χρεῖν
πορείας, ἢ ἐξήνεκα.

Εἰ τις ἰδῆ ὡς ἐπὶ κατ' ἑξῆς ἐξέκρινε
πῆξος κατ' ἑξῆς εἰς ἀδωαμίαν πολλῶν πω-
χούσι τὰ νοσῶν ἐπιβουλιῶν.

Εἰ τις ἰδῆ ὄντων ἑλάβε φαρμακὸν δι-
κασίαν, ἢ ἐφαπτόμενος ἐν τῷ ἔργῳ αὐτῷ
ἢ φρακτικῶν ἢ ἑτέρων ὄντων ὡς περὶ αὐτῶν
ζῆμωθήσεται ἐξ ἐχθρῶν αὐτῷ.

Εἰ τις ἰδῆ ὄντων ἑλάβε ζῆμωθῆναι τὸ φάρ-
μακον, ἢ ἔπεισαν αὐτὸν περὶ τῆς νόσου, ἀ-
νεμῶν πτωχούσι τῆς λείψανος τῶν περσῶν.

Εἰ δὲ ἔστι βασιλεὺς, δόλον ἐχθροῖς ἀπο-
λείψῃ, ἀνεμῶν τῶν πῆξος ὡς σραπὸν
αὐτῷ.

Εἰ τις ἰδῆ περὶ ἑλάβε φαρμακὸν, καὶ
ἐφύσησεν αὐτῷ ἀσπὸς ὡς ἐχθρῶν κησεται
πῆξος μὲν φόβου ἐξοισαίνον ἀνεμῶν
τῆς νόσου.

Εἰ τις ἰδῆ ὄντων ἑλάβε φαρμακὸν, ἢ ἑ-
πίσταν αὐτῶν εἰς ἀποκτενῶν ἀποδρά-
σεις νόσου καὶ τιμωρίας ἀπὸ ἐξοισίας,
ἢ ἕκαστος ἐν οἷς ἀνεμῶν ἀδωαπῶν.

De purgante medicamento, ex
Persarum, & Aegyptio-
rum rationibus.

C A P. 104.

Si quis purgationes sumpsisse visus si-
bi fuerit, pecuniarum suarum iacturam
per contentiones & rixas faciet.

Si rex est, ad prosterneḗdos hostes the-
sauros suos exhauriet.

Quod si morbi causas depulit, hostem
suum delebit: sin autem, ab hostibus fac-
tè confurcabitur, & ex irritationibus
acerba quæque patietur.

Si mulier se purgasse per quietem visa
sibi fuerit, infidiabitur foetu, quem utero
gestat, & alium non pariet.

Si non est prægnas, impensas faciet in
artificia conceptiones impediencia, scortan-
dum studio: rēque pro voto conficiet.

Si quis purgasse visus sibi fuerit, & ma-
gnam ἐν ventre copiam excreuisse, multa
cum debilitatione sui: ad egestatem redi-
getur, & morbis ærumasque vexabitur.

Si quis visus sibi fuerit sumpsisse phar-
macum leniferum, idque patrefactum in
corpore suo fuisse per pultulas, & alia si-
gna: quicunque tandem hic fuerit, ab ho-
stibus suis deprimetur.

Si mulier pharmacum sumpsisse visa
sibi fuerit, omnēsque pilos inde defluxisse:
pro modo deficientium pilorum ad e-
gestatem redigetur.

Si regi visum hoc oblatum fuerit, ho-
stem fraude perdit, pro modo pilorum
caelis ipsius copis.

Si quis visus sibi fuerit sumpsisse phar-
macum, quo instar vitris inflatus fuerit: ab
hoste diuitias consequetur, cum formidi-
ne principis, idque pro modo tumoris.

Si quis pharmacum sumpsisse visus si-
bi fuerit, & vngues excidisse, cum ipsius
infirmi macilentia: morbum & iratum
principem experietur, ac quicque debi-
lior in iis fiet, quibus alioqui valebat.

Si

Si quis medicamentum sumpsisse visus
sibi fuerit, ad abigendum venenum, quod
efficacitatem habuerit: per intercessio-
nem ac deprecationem alterius, ex diffi-
cultate sua liberatur: si non fuit efficax,
diuersus euentus erit.

De possessione terre ac edificio-
rum, ex Indorum disciplina.

C A P. 141.

Si quis in somnis visus sibi fuerit ha-
buisse dominium terræ celestis ad-
modum, & suis inclusæ limitibus: vxor-
em sibi formosam inueniet, prout ipsa
terra visa fuit esse bella.

Si videre visus fuerit, terram illam mi-
nimè certis includam finibus, sed amplià,
& iecitico permeatum difficilem: pro ipsius
amplitudine diuitias & oblectationem
inueniet.

Quod si etiam in terra certis inclusa
finibus prata campisque virides conspe-
xerit, hoc ipsum ad maius ornamentum
et fidem mulieris spectat.

Si cadem in terra prædium confitum
hordeo viderit albo, & maturo: id de opi-
bus & recta valetudine interpretaberis.

Si frumento duntaxat confitum, inter-
pretationem pecuniarum habes, cum sol-
licitudine ac desiderio, idque propterea,
quod frumentum per molam, & ignem,
& alia tandem cō peruenit necesse sit, ve
panis inde conficiatur.

Si confitum leguminibus, de edificatio-
ne ac pœna intelligitur.

Si sesamo & mīo, omnium hoc inef-
fabiles opes, cum summa facilitate com-
parandi, iun: mōque gaudio, portendit.

Si fruxit in prædio domos, hoc de in-
cremento diuitiarum, & bona admini-
stratione domestica intelligitur.

Si is, qui somnium hoc habuit, ex eorū
est numero, qui possessionibus caret, ac
in solitudines secedunt: de opibus animi
accipitur.

Si quis visus sibi fuerit ingressus terram
ignotam, planam, amplam, & magnam:
per eam proficiet, & sine difficultate
reuertetur, propter ipsam terræ plani-
tiam.

Εἰ τις ἰδῆ περὶ ἑλάβε βοήθημα πῆξος
τὸ ἀποδιδόναι φαρμακῶν, ἢ ἐπύρην, μεμ-
πῆτα ἑτέρου ἢ ποιοῦντος ἀποδόναι τῆς ἀδω-
κῆς αὐτῷ· εἰ δὲ μὴ, τιμωριῶν.

Εκ τῶν Ἰνδῶν, καὶ δεσποτιῶν
γῆς καὶ οἰκείων. ριμ.

Εἴ τις ἰδῆ κατ' ἑξῆς ὡς ἐλάβε
ἢ ἰδῆ ἰδῆ κατ' ἑξῆς ὡς ἐλάβε
ἢ ἰδῆ ἰδῆ κατ' ἑξῆς ὡς ἐλάβε
ἢ ἰδῆ ἰδῆ κατ' ἑξῆς ὡς ἐλάβε

Εἰ δὲ ἰδῆ ὄντων οὐκ ἔστιν ἢ ἰδῆ ὄντων
ἢ ἰδῆ ὄντων οὐκ ἔστιν ἢ ἰδῆ ὄντων
ἢ ἰδῆ ὄντων οὐκ ἔστιν ἢ ἰδῆ ὄντων

ἢ ἰδῆ ὄντων οὐκ ἔστιν ἢ ἰδῆ ὄντων
ἢ ἰδῆ ὄντων οὐκ ἔστιν ἢ ἰδῆ ὄντων
ἢ ἰδῆ ὄντων οὐκ ἔστιν ἢ ἰδῆ ὄντων

ἢ ἰδῆ ὄντων οὐκ ἔστιν ἢ ἰδῆ ὄντων
ἢ ἰδῆ ὄντων οὐκ ἔστιν ἢ ἰδῆ ὄντων
ἢ ἰδῆ ὄντων οὐκ ἔστιν ἢ ἰδῆ ὄντων

ἢ ἰδῆ ὄντων οὐκ ἔστιν ἢ ἰδῆ ὄντων
ἢ ἰδῆ ὄντων οὐκ ἔστιν ἢ ἰδῆ ὄντων
ἢ ἰδῆ ὄντων οὐκ ἔστιν ἢ ἰδῆ ὄντων

ἢ ἰδῆ ὄντων οὐκ ἔστιν ἢ ἰδῆ ὄντων
ἢ ἰδῆ ὄντων οὐκ ἔστιν ἢ ἰδῆ ὄντων
ἢ ἰδῆ ὄντων οὐκ ἔστιν ἢ ἰδῆ ὄντων

ἢ ἰδῆ ὄντων οὐκ ἔστιν ἢ ἰδῆ ὄντων
ἢ ἰδῆ ὄντων οὐκ ἔστιν ἢ ἰδῆ ὄντων
ἢ ἰδῆ ὄντων οὐκ ἔστιν ἢ ἰδῆ ὄντων

ἢ ἰδῆ ὄντων οὐκ ἔστιν ἢ ἰδῆ ὄντων
ἢ ἰδῆ ὄντων οὐκ ἔστιν ἢ ἰδῆ ὄντων
ἢ ἰδῆ ὄντων οὐκ ἔστιν ἢ ἰδῆ ὄντων

ἢ ἰδῆ ὄντων οὐκ ἔστιν ἢ ἰδῆ ὄντων
ἢ ἰδῆ ὄντων οὐκ ἔστιν ἢ ἰδῆ ὄντων
ἢ ἰδῆ ὄντων οὐκ ἔστιν ἢ ἰδῆ ὄντων

Εἰ δὲ ἰδῆ ἢ ἐπὶ ἔρωσι πλὴ πτωχῶν γλῶσσι
 ἢ ἐπὶ δὲ ἐκ τοῦ χάριτος * ποσὸν ἀποκερδισθῆναι
 χρημάτων ἐκ τῆς ἀποδομίας, ὅσον ἐραστῆ
 ἐκ τοῦ χάριτος.

Εἰ δὲ ἰδῆ ἢ ἐκ τῆς αὐτῆς γῆς βόθρου λῦν
 ἢ ἐπίστασις εἰς αὐτὸν, ἢ ἀποκαταστάσις αἰσίου,
 κηροδότησιν τε ἀποκαταστάται.

Εἰ δὲ ἰδῆ ἢ ἐκ τοῦ βόθρου οὐκ ἔστι εἰς παν-
 τὴν σκευήν, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ λῦν φῶς, * ἢ ἰδιότη-
 σεσσι τε οὐκ ἀποκαταστάται ἀλλὰ ἐπιπλήθει.

Ομοίως τε ἐπὶ βόθρου ἀπλῶς μὴ ὄντος
 ἐν εὐρυχωρίᾳ, εἰ πλῆθος εἰς κηροδότην ἐφοδῆται
 ἀνακερδισθῆναι, ἢ θλίψιν ἀναμύχον τῷ βόθρου.

Εἰ δὲ ἰδῆ ἢ ἐπὶ ὄρυξεν χεῖρα φρέσιν
 ἐπὶ τῆ ἰδῆ γῆ, εἰ μὴ οὐκ εὐρεν ὕδωρ, ἀγ-
 λος ὁ ἰδῆν δουλεύσεται, αὐτὸς καὶ θλι-
 βήσεται.

Εἰ δὲ εὐρεν ὕδωρ ἱκανόν, εἰ μὴ ὄντι βα-
 πταίᾳ, εὐρήσει διασπαρῆν χροῖον ἀμύχον τῷ
 ὕδατι, ἀλλὰ καὶ πικρὰ κηροδότησιν αὐτῷ.

Εἰ δὲ τῷ κοινῷ λαῷ τὸ ἰδῆ, εἰς ευ-
 ζωίαν καὶ χεῖρα ἢ ἐξ ὁμοίως τῷ τῷ ὕδατος
 διεσείη.

Εἰ δὲ ἰδῆ ἐπὶ φρέσιν μόνον ἐαυτῷ συνα-
 πικρῆσιν, μόνος ἀποκαταστάται.

Εἰ δὲ ἐ ἀλλοῖς εἰς χεῖρα παρελθόντων,
 ἔσται τε καὶ ἴδιος αὐτῷ ἢ ἀπὸ φέρεται.

Ομοίως τε πᾶσι τῶν κηροδότην, εἰς
 ἀμύχον πλοῦτον ἐρχεται.

Καὶ εἰ μὴ μόνον ἐαυτῷ * πᾶσι κηροδότην, αὐ-
 τῷ ἐαυτῷ τῷ ἰδῆν πλοῦτον.

Εἰ δὲ καὶ ἀλλοῖς εἰς χεῖρα, τε ἀλλοῖς
 πλοῦτος ἀπὸ φέρεται ὁ πλοῦτος αὐτῷ.

Εάν τις ἰδῆ ἐπὶ οἴκου αὐτῷ ἐχθρὸν μαι-
 λῶν τε εὐρυχωρίων καὶ φρασιπύλων, εἰς
 χεῖρα καὶ πλοῦτον τῷ κοινῷ ἢ κελύξιν.

Εἰ δὲ ὁ πλοῦτος ἰδῆν ἐπὶ ἀνακαταστάται,
 εἰς ψυχῆν αὐτῷ κελύξιν ἢ κελύξιν ἔσται.

Ομοίως καὶ τῷ ἰδῆν τῷ οἴκου εἰς ἐ-
 καταστάται ἐκατέρωθεν ἀποκαταστάται.

Εάν ἰδῆ ἢ ἐκ τοῦ ἰδῆν ἄλλοι ἀνακαταστάται
 ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῷ ἢ πλοῦτος, εἰς κηροδότην
 τῷ κοινῷ τε ἐξ ὁμοίως τῆς ψυχῆς αὐτῷ, εἰ πᾶ

Si eam se terram fodere visus sibi fuerit, de que humo egesta comederantur, ac peregrinatione quaestus faciet, quantum edille visus fuit.

Si videre visus fuerit in ea terra foueam, in quam ipse caeciderit, mox tenebris obrutus in latrones incidet, ac morietur.

Si videre visus fuerit foueam non omnino tenebrosam, reuertetur, & non morietur.

Similiter & de fouea statuendum, que simpliciter non est in ampla spatioseque regione. nam hic ruina furum ac praedonum incurfus, & adfectionis, pro modo & quantitate foueae, porrendit.

Si quis inueniendi putei causa fodere visus sibi fuerit in terra sua, si quidem nullam reperit aquam, aliis dolos fruetur, & interim ipsemet adfigetur.

Si aqua satis inuenit, si rex est, aurithesaurum inueniet, pro modo ipse aqua: que etiam haeres ei nascetur.

Si plebeius aliquis huiusmodi somnium habuit, beata vita gaudique poterit, prout aqua pellucida fuerit.

Si visus sibi fuerit solum puteum occlusisse, solus emolumentum percipiet.

Si visum eius & aliis concessit, ad ipsius quoque propinquos emolumentum perueniet.

Consimiliter aedificia noua spectant ad incrementa diuitiarum.

Si quis soli sibi visus fuerit aedificare, sibi metipsum suas opes amplificat.

Si & aliorum in usum, aliis quoque diuitias ipsius proderunt.

Si quis domum suam videre visus fuerit ampliore factam & maiorem, opes & gaudium mandatum ei portenduntur.

Si nix, qui somnium hoc habuit, solitudinarius est: de diuitiis animi accipitur.

Similiter & ab his diuersa in aedificiis, in veritate personis diuersos quoque forniciter euentus.

Si quis videre visus fuerit ianuam, & limina domus suae recens aperta, hoc ipsum de diuortio cum mundo, & exitu a-

nimae suae naturalis, siue praeter naturam, accipitur.

Ac si quidem apertio ianuarum & portarum ad partes domus interiores tedit, interioris generis ipsius portenditur.

Si ad exteriora, spectat interpretatio somnij, tum ad ipsum, tum ad domesticorum nullo sanguinis vinculo coniunctorum interitum.

Si quis videre visus fuerit terram secum colloquam, quantum sanè prodigium & miraculum est, terram loqui: tantum admirationis apud omnes excitabitur ob ea bona & opes, quibus ille poterit.

Si regi visum hoc oblatum fuerit, longum erit, & absque bello cum admiratione caesis hostibus suis, eorum regionem adquiret.

Si quis excitatus recorderet, ea verba, quae terra protulit, de rebus esse mundanis: quod iis significatum est gaudium, conuenit.

Si terrae verbis peccata coarguebatur, ad ea dubio procul interpretatio referenda erit. Deum quidem ille metuat, & a sceleratis suis factis sese conuertat.

Si verborum non meminit, indicatum animi corporisque gaudium minus erit.

Si quis visus sibi fuerit possedisse terram planam & latam, in cuius medio collis excelsum situs esset: eius interpretatio collis ad vitum eminentem spectat, pro ipsius collis excellentia.

Quae circum hunc collem sunt, de copia prouentuum intelliguntur.

Qui somnium habuit, aut hominem illum excessum, cum facultatibus eius, in portatorem redigere: aut eminentem vitum comitabitur, & cum eo uiuet, & beneficentiam ipsius experietur, tantum eius praesidio munitus, & in omnibus ei parens, quanto colli visus esse fuerit propior.

Si visus sibi fuerit ad latus collis habitasse, cum quidem is in ipso esset domino: adiungit illi de viro eminenti, & ab eo protegetur, tantum eius praesidio munitus, quanto propius ad colle abfuit.

φωτισθῆς εἰ πᾶσι φῶς κείνεται.

Καὶ εἰ μὴ ὄντι ἢ ἀνοήτως ἴδῃ δυνάμει ἢ ἴδῃ πλοῦτον ἐπὶ τῷ ἰδῆν τῷ οἴκῳ, εἰς ἀπώλειαν τῷ ἴδιος αὐτῷ ἀνακαταστάται.

Εἰ δὲ ἐπὶ ἴδῃ οὐκ εἰς ἀπώλειαν αὐτοῦ καὶ ἴδῃ ἔξω τοῦ ἴδιος αὐτῷ οἴκῳ ἢ ἀπώλειαν τῷ ὀφείλειται.

Εάν τις ἰδῆ ἐπὶ τῆς γῆς ἐλάττωσιν καὶ συναμιμῆσιν αὐτῷ, ὅσον τὸ δάμαλ τῷ λαγῶν τῶν γλῶσσι, ποσὸν ἀναμύχοντα πᾶσι ἐπὶ τῆς ἀναμύχοντος τῆς ἐρχομίας ἐπὶ αὐτῷ ἐκ τοῦ πλοῦτος.

Βασιλεὺς ἐάν ἰδῆ τῶν μακροβίων ἔσται καὶ μὴ δαμνασθῆναι ἀπὸ πλοῦτος πᾶσι τῆς ἐλάττωσιν αὐτῷ, κηροδότησιν τῶν γλῶσσι αὐτῷ.

Εάν μνημονεύει τῆς ἰδῆς ἢ λαγῶν τῆς γῆς ἢ κηροδότησιν ἀναμύχοντα αὐτῷ ἢ ἐπιμύχοντα ἀναμύχοντα αὐτῷ.

Εἰ δὲ ἀπὸ ἐλέττωσιν ἀναμύχοντων, ἐν τῆς ἀπώλειαν ἢ κελύξιν ἀναμύχοντος, φοβηθήτω διὰ τὸν θεόν, καὶ ἀποκαταστάται ἴδῃ ἀναμύχοντα αὐτῷ ἴδῃ πλοῦτον.

Εἰ δὲ οὐ μνημονεύει τῆς λαγῶν, ἢ ἐπιμύχοντα κηροδότησιν τε δάμαλ τῆς ψυχῆς τε τῷ ὀφείλειται ἐλάττωσιν ἔσται.

Εάν ἰδῆ ἐπὶ ἐλάττωσιν τῆς οὐρανῆς καὶ παταίας, ἐν ἢ μέσον βουνοῦ ὕψην ἀναμύχοντα * ὁ βουνοῦ εἰς ἀπώλειαν ὕψην ἀναμύχοντα κείνεται.

Ὅσον τῷ βουνοῦ τὸ ὕψος ἢ πᾶσι κηροδότησιν ἐπὶ τῷ βουνοῦ τῷ ὕψην αὐτῷ ἐπείλειται.

ἢ ὁ ἰδῆν ἢ κηροδότησιν τῷ ὕψην τε ἴδῃ αὐτῷ ἀναμύχοντα, ἢ ἀναμύχοντος ὕψην ἀπὸ διὰ τῆς οὐρανῆς, ἀναμύχοντα πᾶσι αὐτῷ ποσὸν ἀναμύχοντος καὶ ἀναμύχοντος αὐτῷ ἐπὶ πᾶσι.

Εάν ἰδῆ ἐπὶ κηροδότησιν παρῶν τῷ βουνοῦ ἀναμύχοντα αὐτῷ * ἀναμύχοντος αὐτῷ ἐπιμύχοντα ὕψην, ἢ ἀναμύχοντος πᾶσι αὐτῷ, ποσὸν ἀναμύχοντος, ὅσον ἐλάττωσιν τῷ βουνοῦ.

Εάν ἴδῃ ὅτι ἡ γῆ αὐτοῦ ἐξ ἡμισίας ἐμειώθη, εἰ μὴ βῆ βασιλεὺς, πὸ ἥμισυ τῆς ἑπικρατίας αὐτοῦ ἐξ ἐχθρῶν αὐτοῦ ἀφαιρεθήσεται καὶ αὐτὸς παχίως ἰδιοπατασθήσεται.

Εἰ δὲ πὸ κοινοῦ λαοῦ, πτωχεύσει, καὶ παχίως ἀποτασθήσεται.

Εάν ἴδῃ ὅτι μέρος τῆς γῆς ἐμειώθη, εἰς εὐνοροεῖαν καὶ θλίψιν καὶ κακοζωίαν ἢ ἐξ ὅτις αὐτὴ ἢ.

Καὶ εἰ ἴδῃ πῶς πὸ πρὸς ἄλλου δεσπότου γωαίμου γῆ, πὸ πάθος εἰς τὸν δεσπότην ἀνακρίπεται.

Εἰ δὲ ἀγαθῶν, εἰς ἑαυτὸν πῶς νοεῖται. Εἰ δὲ ἴδῃ πρὸς ὅτι ἡ γῆ αὐτοῦ ἠλαττωμένη, εἰ μὴ βῆ βασιλεὺς, μακρόχρονος ἔσται καὶ κληρονομήσει γῆν πῶς ἐχθρῶν αὐτοῦ.

Εἰ δὲ πὸ κοινοῦ λαοῦ, ὁ πλοῦτος αὐτοῦ καὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ ἀπασσασθήσεται.

Εἰ δὲ πὸ μέρος τῆς γῆς ἐδιπλασιάσθῃ, κινδύνας ἔσται τὸ ἀγασθῆναι.

Ἐκ τῶν Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων ὁμοίως. ρμῳ.

Εἰ ἄν τις ἴδῃ κατ' ὄρα ὅτι ἐδῶκεται τῆς γεωτοῦ συμμεφροῦς ἔκαστου κρητισίου καὶ ἑσποῦτος ἢ εἰ μὴ βῆ βασιλεὺς ἐξουσιασθῆσθε ἡρώτων καὶ ἀδελφῶν ἄλλοι, καὶ εὐδρα φραμίλιας πὸ καὶ τὸ πλοῦτον αὐτοῦ ἀδελφῶν, ἄλλοι καὶ εὐδρα φραμίλιων, ἄλλοι τὸ συμμεφροῦς, πὸ πλοῦτον ἄλλοι τὸ ὑδραρ.

Εἰ δὲ βῆ ἢ καινὸ λαὸν, ἢ πτωχεύσει πλοῦτος ἀπὸ ἐξουσιασθῆσθε.

Εάν ἴδῃ πρὸς ὅτι ὑπὸ ἡγεμονίᾳ τῆς μακεδονίας, ὁμοίως καὶ ἑσποῦτος ἢ εἰ μὴ βῆ βασιλεὺς, πᾶς ἐρημίας πολλῆς.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι κινεῖται ἐν αὐτῇ ἔθνη, ἐκ ὅσων οὐκ ἐδῶκεται πᾶσι αὐτοῦ χρονησται κινδύνας τῆς ἐπιπονησίας τῆς ἡγεμονίας.

Εἰ δὲ βῆ τὸ καινὸ λαὸν, ἕκαστος ἀποβλήσεται ἐκ τῆς ἐπιπονησίας αὐτοῦ.

Si videre visus fuerit terram suam dimidia parte deminutam, si rex est, dimidia pars imperij eius ab hostibus occupabitur, & ipse citò morietur.

Si plebeius, ad inopiam redigetur, & citò vitam finiet.

Si terram parte quadam deminutam videre visus fuerit, quicumque tandem fuerit, in angustiam, & adflictionem, & vitam miseram incidet.

Si quis autem hoc videre visus fuerit in alterius sibi noti domini terra, calamitas ad eius dominum spectat.

Sin ignoti, de seipso somnii intelligat. Si quis terram suam scissam videre visus fuerit latiore factam, si quidem rex est, longaeus erit, & hostium suorum terra potietur.

Sin plebeius, & opes ipsius, & negotia duplicabitur.

Si pars terrae duplicata fuit, eadem erit & prosperitatis ipsius ratio.

Ex Persarum & Aegyptiorum disciplina nationes consimiles.

C A P. 142.

SI quis in somnis visus sibi fuerit recēs dominio terrae nemoralis, saluosa, opaca, & irrigua potius: si rex est, regiones, & homines, & familias, & opes eorū in portustatem rediget. ac regionibus quidem, hominibusque potietur, propter arbores: familias, propter nemorum densitatem: opibus, propter aquam.

Sin plebeius est, vel pauper: opes à principe confectur.

Si visus sibi fuerit abundasse terra glabra, plana, opulenta: si rex est, solitudines oppidis exornabit & excolet.

Si visus sibi fuerit in se venari, voluptatem ex deducendis ab se coloniis percipiet, prout ipse venatio succurrat.

Si plebeius est, in professione sua quicquid sumer incrementum.

Si quis visus sibi fuerit terram suam frumento confectis, monstratum fuisse pulchram legentem: opum in expectatione posituram sollicitudine se macerabit.

Si hordeum fuerit, in promptu dititias inueniet: Nam hordeum palfus est brutorum animalium.

Si legumina, ex diuitiarum expectatione adflictiones inueniet.

Si videre visus fuerit, ex omnibus hisce sementem parum prosperè succedisse: propter ipsam frustrationem adflictione sua liberatur.

Si terram suam fodere visus sibi fuerit, deque humo egesta comedere: dititias otiosas & inuiles acquirat, idque propterea, quod humus egesta comedi nequit.

Si visus sibi fuerit possidere terram voraginofam, accliuem, decliuem: si rex est, inconstans & duplicis animi nationem, à suis longe remotam, in potestatem rediget.

Si enim accipit visus sibi fuerit in eiuismo di terra fecisse aucupium, si quid res prosperè cessit: missis copiis cōstitim eos in potestatem rediget, ac profertur, propter accipitris pernecitatem.

Sin voto suo frustratus est, vanum laborem impendet.

Si cui plebeio visum hoc oblatum fuerit, in professione quique sua difficultatem experietur, nec opes ex ea confectur.

Si quis in terra patetum fodisse visus sibi fuerit, & aequam bellam inuenisse: peruenit vxtorem inueniet, & qua liberos elegantes suscipiet, propter aquae puritatem: itemque dititias, pro ipsius aquae copia.

Si visus sibi fuerit aedificia struxisse in terra sua, si rex est, breui regionem illorum hominum inhabitabit, de quibus voluptatem capiet, pro aedificiorum pulchritudine.

Si plebeius, tam genus, quam opes ipsius incrementum lument.

Si visus sibi fuerit aedificium opere latericio vultuoso struxisse, consimilem hab. bit euentum: nisi quod iterueniat vis & coactio, propter materiam igne coctam.

Εάν τις ἴδῃ ὅτι ἑσποῦτος ἢ γῆν πᾶν ἴδῃ ὅτι ἐδῶκεται φυτόν καλοῦ ἢ ἄλλοις μείζονα ἀποδοκίματον ἀπολοῦται.

Εἰ δὲ χριστῆς, ἄριστος ἀπολοῦται ἐξ ἐπίμου. πὸ γὰρ φυτόν τῆς χριστῆς, ἑσποῦτος πᾶς ἀπόγειος.

Εἰ δὲ ἑσποῦτος, ἀποδοκίματον ἀπολοῦται, ἄριστος δὲ θλίψεται.

Εάν ἴδῃ πρὸς ὅτι ἐκ πάντων πούτων ἢ ἀποβῆ, οὐκ ἐπιτύχη, πᾶν θλίψιν αὐτοῦ ἀποβῆ, ἢ ἐξ ὅτις πᾶν ἀποτυχία ἐκείνου.

Εάν ἴδῃ ὅτι ὄρατος πᾶν γῆν αὐτοῦ ἢ ἑσποῦτος ἢ ἄλλοις ἀποδοκίματον ἀπολοῦται ἢ ἀποβῆ, ἢ ἀποβῆ πᾶν ἄριστος.

Εἰ δὲ ἴδῃ, ὅτι ὑπὸ ἡγεμονίᾳ τῆς μακεδονίας, ἀκαταστάσις ἔσται τῆς βασιλείας, κινδύνας ἔσται τῆς ἡγεμονίας ἀποκλεισθῆναι.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι μὲν ἕσται ὁμοίως ἐν τῇ παλαιᾷ γῇ, εἰ μὴ ἐπιτύχη κινδύνας ἢ κατεστῆσθε αὐτὸς ἐξ ὅτις δι ἀποστολῆς αὐτοῦ, ἢ πὸ ἡγεμονίας ἕξου.

Εἰ δὲ οὐκ ἐπιτύχη τῆς ἡγεμονίας, εἰς καινὸν ἔσται αὐτοῦ.

Εἰ δὲ πὸ κοινοῦ ἴδῃ πῶς, δυσκολίας ἔσται ἕξου ἐκ τῆς ἐπιπονησίας αὐτοῦ, μὴ ἀπολοῦται ἕξου αὐτοῦ.

Εἰ δὲ ἴδῃ πρὸς ὅτι ἀποβῆ ὄρατος ἐν τῇ ἐπιπονησίᾳ καλοῦ, ἄριστος γαμψοῦς ἀποκαλοῦ ἕξου ἢ ἐκ πτωχίας ἀποκαλοῦ πτωκα, ἢ πὸ πῶς ὑδραρ κατεστῆσθε ἄλλα ἢ ἀποβῆ ἢ ἀποβῆ τῆς ἀποδοκίματος τῆς ὑδραρ.

Εάν ἴδῃ πρὸς ὅτι ἕλκων οὐκ αὐτὸ ἐν τῇ ἴδῃ γῆ, εἰ μὴ βῆ βασιλεὺς, ἀνοικησθῆσθε πᾶν γῆν ἀδελφῶν γεωτοῦ, ἐν ὅτις ἐπιπονησται καὶ πὸ κάματος ἑσποῦτος οὐκ αὐτοῦ.

Εἰ δὲ τῆς κοινοῦ λαοῦ, ἀποδοκίματον ἐκ τῆς γῆς ἢ τῆς ἀπολοῦται αὐτοῦ.

Εἰ δὲ ἴδῃ πρὸς ὅτι ἕκαστος ἢ ἄλλοις ἀποδοκίματον ἀπολοῦται ἢ ἀποβῆ, ἢ ἀποβῆ πᾶν ἐκ τῆς πύρας ἢ πᾶν ἕλκων.

Εἰ δὲ τὸ κτήμα ἔσται ἐν ἀσπίδι καὶ ἐν οὐρανῷ, ἔσται ὁ ἀσπίς χειρῶν καὶ οἱ ἀσπίδες χειρῶν, ἔσται τὸ ἔθνος.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ὠμίληται αὐτῷ ἢ γῆ, εἰ μὴ ὅτι βασιλεὺς, μάλιστα πρὸς μέγα χρῶμα ἔσται ἀσπίς ἀσπίδος ἀσπίδος, ἀσπίδος τῆς ὠμίλης τῆς γῆς.

Εἰ δὲ τὸ κοινὸν καὶ, ἕκαστος ἀσπίς ἐν τῷ ὄπῳ αὐτοῦ αὐτῷ.

Εὰν ἴδῃ ὅτι βασιλεὺς ἐπὶ δεικνύσῃ ἐν τῇ γῆ αὐτῷ νεοτὴ βουνοὶς ἢ πρὸς τῶν ἀναλόγων τῶν μεγάλων καὶ τῶν ἀσπίδων ἀσπίδων καὶ ἐν οὐρανῷ μεγάλων κλεισμάτων τῶν τῆς γῆς, τὸ δὲ μόνον βασιλεὺς καὶ μεγάλων ἀσπίδων ἀσπίδων, ἐν τῇ γῆ οὐκ ἐδίδουται.

Εὰν ἴδῃ ὅτι βασιλεὺς ἐπὶ ἐν τῇ ὄπῳ αὐτοῦ ἐστὶν ὄπῳ τῆς πνεύματος ἔθνος, εἰ μὴ ἐν βουλῇ αὐτοῦ, δεικνύσῃ ἐν τῇ ἴδιῳ ἀσπίδων αὐτῷ ἀσπίδων * εἰ δὲ μὴ, ἐπὶ ἐξελθῶν αὐτῷ ἀσπίδων.

Εὰν ἴδῃ ὅτι τὰ ὄπῳ αὐτοῦ πνεύματος ἀσπίδων μὲν ἀσπίδων ἀσπίδων * τὰ πολέμους ἐξελθῶν ἐξελθῶν ὁ καὶ αὐτῷ.

Εἰ δὲ αὐτῷ ἄρμου ἢ πῶς αὐτῷ ἐλάττω ἔσται, καὶ τὸ δὲ βασιλεὺς μόνον ἢ μεγάλων ἀσπίδων. εἰ γὰρ καὶ σύμψη τῶν ἴδιῳ εἰς ἀσπίδων τῶν βασιλεὺς ἢ τῶν μεγάλων κλεισμάτων.

Καὶ εἰ ἔπαυεν ἐν τῷ κοινῷ ἢ ἐν τῷ πνεύμῳ τὸ εἰς ἐκείνῳ αὐτῷ ἀσπίδων.

Εὰν ἴδῃ ὅτι ἢ γῆ αὐτῷ ὠμίληται, ἢ ἐξοίσει αὐτῷ ἐκείνῳ, καὶ ἕκαστος ἐν τῷ ὄπῳ αὐτοῦ αὐτῷ ἐκείνῳ.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἢ γῆ αὐτῷ, ἢ ὁ οἶκος ἐκείνῳ καὶ ἐκείνῳ * ἀσπίδων αὐτῷ καὶ ἢ ἐξοίσει, καὶ ὁ πνεύματος αὐτῷ.

Sin ædificium latericij partim operis est, partim ligni: tam opus ipsæ, quam viri, iucundiores erunt, idque ratione lignorum.

Si videre visus fuerit terram secum loquutam, si rex est nuntium lætitiæ plenum præter expectationem accipiet, pro modo colloquij, quod terra cum eo habuit.

Si plebeius est, in professione quisque sua profectum sentiet.

Si rex visus sibi fuerit in terra sua recens colles siue cumbas ordine collocaisse, pro modo magnitudinis & multitudinis earum, denuò mittit optimates, qui terram in potestatem redigant. atque hoc somnium regi duntaxat, & magnati offertur, nec in aliam personam cadit.

Si rex videre visus fuerit quosdam ingressos montes suos ligna cædere, si quidem hoc bona cum ipsius pace fit, vnum ex suis volens amittere: sin autem, per ipsius hostes interibunt.

Si videre visus fuerit inextincto montes suos igne combustos, cum vento vehemente: hostili bello populus ipseus segetis instar excinditur.

Si in abique vento, cædes minor erit. atque hoc ipsum quoque regi, vel alicui procerum duntaxat offertur. Nam si maxime visueniat, ut alius quispiam huiusmodi somnium habeat: tamen ad personam regis, vel optimatis alicuius interpretatio pertinet.

Quòd si passus est aliquid vel à fumo, vel ab igne: casus hoc aduersi significationem habet.

Si terram suam deminuat videre visus fuerit, potestas eius deminuitur, & in professione quisque sua detrimentum capiet.

Si in videre visus fuerit terram seam, vel domum dilatam, maiorémque factam: tantundem & potestas, & opes ipsius augetur.

De visio cuiusdam nocturno.

Quidam ex Mammunæ proceribus per quietem huiusmodi somnium habuit. Visus sum, inquit, stare in campo spatiofo & plano, qui quidem ab initio gramine denso abundabat: sed postea nudus & glaber factus est. Ad ista somnium interpretes respondens: Hoc, ait, diffidentiam & inconstantiam animi significat in eo, qui somnium oblatum fuit. Huic iudicio in ista persona res ipsa respondit.

De terræ motu, ex Indorum, Persarum, & Aegypiorum disciplina.

SI quis in somnis videre visus fuerit terræ motum, qui quodam in loco acciderit: edictum regis nouum portenditur, quod terrore sit impleturum & quassaturum animos incolarum.

Quòd si terræ motus ubique est, generale regis edictum erit: sin particularis, edictum quoque particulare promulgabitur.

Si videre visus fuerit domum suam tantummodo motam, à rege, vel eo qui rerum potitur, edictum in domo sua recipiet.

Si videre visus fuerit post terræ motum sequantem ruinâ ianux, vel rigum fuisse ruptum, vel concidisse parietem, quod domus clauditur: edicto regis iracundia declaratur.

Acianux quidem ruina portendit ruinam eorum, qui propius à natura patremfamilias adtingunt.

Ruptura tignorum, ruinam hominum in domo præcipuorum.

Parietis ruina, casum ipsius patrisfamilias denotat.

Si quis videre visus fuerit solum palatium motu terræ quassatum, eius terræ motus interpretatio regis mortem spectat, vel filij regis, vel filie, vel coniugis, vel cognati: vel propinquis regis acutus ægritudines portendit.

Εἰ δὲ τὸ κτήμα ἔσται ἐν ἀσπίδι καὶ ἐν οὐρανῷ, ἔσται ὁ ἀσπίς χειρῶν καὶ οἱ ἀσπίδες χειρῶν, ἔσται τὸ ἔθνος. Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ὠμίληται αὐτῷ ἢ γῆ, εἰ μὴ ὅτι βασιλεὺς, μάλιστα πρὸς μέγα χρῶμα ἔσται ἀσπίς ἀσπίδος ἀσπίδος, ἀσπίδος τῆς ὠμίλης τῆς γῆς. Εἰ δὲ τὸ κοινὸν καὶ, ἕκαστος ἀσπίς ἐν τῷ ὄπῳ αὐτοῦ αὐτῷ.

Εκ τῶν Περσῶν, Ἰνδῶν, καὶ Αἰγυπτίων, καὶ ἑσθραμῶν.

Εἰ ἴδῃ πρὸς ἴδῃ καὶ ὄπῳ ὅτι ἐν τῷ πνεύμῳ ἐστὶν ὄπῳ τῆς πνεύματος αὐτοῦ τὸν ὄπῳ αὐτοῦ ἀσπίδων τῶν βασιλεὺς σημαίνῃ, ἀσπίδων καὶ σίμων τῶν κλεισμάτων.

Καὶ ἐὰν ἴδῃ ὅτι ὄπῳ τῶν πνεύματος, καὶ ὄπῳ τῶν κλεισμάτων ἐστὶν τὸ ὄπῳ αὐτοῦ * εἰ δὲ μελέων ὁ σίμων, μελέων ἐπὶ τῷ ὄπῳ αὐτοῦ.

Εἰ δὲ ἴδῃ ἕως ὅτι ἐστὶν ὄπῳ ὁ οἶκος αὐτοῦ καὶ ὄπῳ, ἀσπίδων βασιλεὺς ἢ κλεισμάτων, ἀσπίδων ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἔσται.

Εὰν ἴδῃ ὅτι μὲν πρὸς ὄπῳ ἐξελθῶν πνεύματος ὄπῳ ἢ κλεισμάτων ἔθνος, ἢ τῶν πνεύματος τῶν κλεισμάτων πρὸς οἶκον ἢ ἀσπίδων τῶν βασιλεὺς θυμὸς σημαίνῃ.

Καὶ ἢ μὲν τῶν θυμὸς πνεύματος, ὄπῳ γνησιώτερον τῶν οἶκων ἀσπίδων πνεύματος ἐμφανῆ.

ἢ δὲ ὄπῳ ἔθνος κλεισμάτων, τῶν κλεισμάτων ὄπῳ αὐτοῦ.

ἢ δὲ τῶν πνεύματος, πρὸς τῶν οἶκων ἀσπίδων σημαίνῃ.

Εἰ δὲ ἴδῃ πρὸς ὄπῳ ἐστὶν ὄπῳ τῶν πνεύματος ὄπῳ, ὁ οἶκος εἰς ἀσπίδων βασιλεὺς ἀσπίδων κλεισμάτων, ἢ ὄπῳ ἢ ἀσπίδων ἢ γνησιώτερος, ἢ σὺν ὄπῳ * ἢ ἀσπίδων πνεύματος ὄπῳ ἐν τῶν πνεύματος.

Περὶ ὀφθαλμοῦ. ρμγ.

Εἰ δὲ εἴχῃ θλίψιν ἐν νύκτι, εἰς χροῖαν ἔ
ὀρῶσιν.

Εἰ δὲ εἰς χροῖαν ἦλθε ἡ συνώπεια, ἀπὸ
χροῖας εἰς θλίψιν ἐν δόξῃ ἢ ἐν ἄσπῃ ἦν.

Εἰ δὲ ἰδῇ πῆσ ὅτι ματαικῆ, ἀγνοῖ δὲ πῶ
ῶσ ἀγῆ * τὸς κέντηται εἰς ἄνασιν αὐτῆ
ἔ ματαικίας πῶς πῶν ἄλλοι κῶμον.

Εἰ δὲ ἰδῇ πῆσ ὅτι οὐκ ἔμαθα αὐτῆ ἐπα-
πύσῃ ἢ ἐμαγαλιώσῃ ἔ πλεον ἐφωτίσῃ *
εἰ μὲν ὅτι βασιλεὺς, ἀήρησ χροῖαν ἢ ἐπι-
κράτεια γῆς πῶσιος.

Εἰ δὲ τῶ κοινῶ λαοῦ, ἔκαστος αὐξήσῃ ἐν
τῆ ἑπισημειῶσιν αὐτῆ.

Εἰ δὲ ἰδῇ ὅτι σωτέσσι πῶχος ἐκ ἑστῆ οἰ-
κιστῶν ἢ ἠλικῶς ἢ ἀγῆ ἢ ἐκράσῃ ξύ-
λων ἢ ἐξουλώσῃ σῶσῃ ἢ ἀκωῆσῃ πῶσιος
πάντα κέντηται εἰς πῶσιος τῶ οὐκ ἔμαθῶσιν
ἢ ἑστῆ σωθῶσιν αὐτῆ.

Καὶ ἢ μὲν πῶσιος ἑστῆ ξύλων, εἰς πῶσιος ἐπ-
δραε * ἢ δὲ ἑστῆ σωθῶσιν καὶ πῶσιος, εἰς πῶσιος
μωδῶσιν ἀγακέντηται.

Ἐκ ἑστῆ Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων
πῶσιος κτισμῶσιν. ρημῆ.

Εἰ δὲ ἰδῇ ὅτι εἰσπῶσιν εἰς οἶκον ἐξ-
ῶν ἀγῶσιος, κῶσιος εἰσπῶσιν ἐχρῶσῃ
εἰ μὲν ὅτι βασιλεὺς χροῖαν ἀήρησ δαυμα-
ζῶσῃ ὅσιν τῶ δαυμα ἑστῆ κῶσιος.

Εἰ δὲ τῶ κοινῶ λαοῦ, ἰδῇ ὅτι ἀπ-
κῶσιος αὐτῆ πῶ κῶσιος, ἀήρησ πῶσιος
ἢ μωδῶσιν καλλῶσιος, ἀνδῶσιος ἢ καλλῶ-
σιος ἑστῆ κῶσιος.

Εἰ δὲ ἰδῇ ὅτι βασιλεὺς ὅτι εἰς νέαν πόλιν
ἢ οὐδέποτε εἶδεν εἰσπῶσιν ἔ εἶδεν πῶ κῶ-
σιος αὐτῆ εἰσπῶσιν, ἐν οἶς ἔ ἠρέσῃ ἔ ὅτι
ῶσ χροῖαν αὐτῆ ἢ ἀήρησ χροῖαν μω-
δῶσιν ἐν εἰσπῶσιν ἔ χροῖαν μωδῶσιν πῶσιος
κῶσιος ἑστῆ μωδῶσιν.

Quod si ærumna quadam & morbo
vexabitur, ea cum gaudio bonaque vale-
tudine commutabitur.

Sin venit in ædes deteriores & archi-
res, ex gaudio in afflictionem, & egesta-
tem, & angustiam incidet.

Si migrare visus sibi fuerit, & ignorare
tamen, quo sese conferat: hoc ad mor-
tem eius, & migrationem ad alterum
mundum refertur.

Si videre quis visus fuerit ædificia sua
dilatata maioraque facta, cum luminis
ampliore copia: si rex est, lætitiā inue-
niet & regione largiore potietur.

Si plebeius, quisque profectum in stu-
dio professioneque sua experietur.

Si videre visus fuerit collapsum ædifi-
cij parietem, vel solarium, vel fornicem,
aut tignum fractum, aut clavis nudatam
ianuam, aut combustam: hæc omnia de
ruina patrisfamilias, aut cognatorum e-
ius accipiuntur.

Item ruina tignorum, ad viros: ian-
uarum & parietum, ad mulieres re-
fertur.

De ædificiis, ex Persarum &
Ægyptiorum disciplina.

C A P. 148.

Si quis visus sibi fuerit ingressus domū
sperigrinam, ignotam, in qua vir illu-
stris sit: si rex est, gaudium inueniet, ac
tantum admirationis merebitur, quan-
tum ipsa meretur ædificia.

Si plebeius quispiam somnium habue-
rit, quasi ædificia quædam ei sorte obue-
nerint: & opes, & vxorem formosissimam
inueniet, pro ratione pulchritudinis ip-
sorum ædificiorum.

Si visus sibi fuerit rex ingressus urbem
nouam, quam antea nunquam viderit, &
in ea conspexisse magnifica & speciosa
ædificia, quæ ipsi perplacuerint, urbem
denique ipsius in potestate fuisse: ma-
gnum consequetur gaudium, & cum
mulierum venustissima voluptatem capi-
et.

Sin minime visa fuerit vrbs ipsius re-
gno & imperio subiecta esse, quadam ex
natione gaudium percipiet: sed cum mul-
liere peregrina semet oblectabit, idque
propterea, quod vrbs peregrina sit.

Si rex visus sibi fuerit imperasse, noua
uti struatur ad habitationem ipsius re-
gia: si quidem ædificium regis fuit abso-
lutum, sobolem masculum, quæ ipsi luc-
cedet, procreabit.

Si iactura regis fundamenta videre
visus fuerit, ea res ad Augustæ concep-
tionem pertinet.

Si videre visus fuerit collapsum pala-
tij parietem, Augustæ moritur.

Si quis visus sibi fuerit reliquisse do-
mum suam, & alias in ædes migraret: si
quidem ille posteriores fuerint pulchri-
ores, votum animi sui perficiet: si dete-
rior, contrarium accidit.

Si rex visus sibi fuerit imperasse, vt æ-
rorum templorum columnæ alius du-
cerentur, statimque factum, vt aliores
efficerent: regni sui proceres honoribus eue-
het.

Si pro vetustis nouas substituisse col-
umnas visus sibi fuerit, homines quod-
dam nouos in loca magnatum veterum
extollet.

Si rex visus sibi fuerit imperasse, vt æ-
des sacra sublimius adtolleretur, & orna-
retur: ea res ipsius regno lætitiā subli-
mem & ornamentum portendit.

Similiter si alij quoque per quietem
oblatum fuerit, quasi templum alius ad-
tolleretur, & exornaretur: regis ad per-
sonam, ceu dictum est, interpretatio per-
tinet.

Si quis videre visus fuerit, princeps a-
licuius loci templum collapsum, vel in-
flammatum: personæ regis ex morte ca-
lamitas imminet.

Si tale quid inferiori templo acciderit,
& visum regi fuerit oblatum, aut alij: re-
gis afflictionem portendit.

Nam omnia templa regis ad personā,
vel eius, qui rerum in eo loco potitur, in-
terpretando referimus.

Ornatu etiam, ruināque templorum,
ad eundem spectat.

Εἰ δὲ ἰδῇ ὅτι ἢ πόλις οὐκ ἔστω τῶ
βασιλείαν ἢ πῶς χροῖαν αὐτῆ ἀήρησ χροῖαν
ἀπὸ ἐθνῶσιν * ἀλλὰ καὶ μωδῶσιν μωδῶσιν ἀλλο-
πέρας συνῶσῃται, εἰς τῶ ἐξήνηται τῶ
πῶσιος.

Εἰ δὲ ἰδῇ ὅτι βασιλεὺς ὅτι διεβῶσιν κῶ-
δῶσιν νέαν βασιλείαν πῶσιος καθοικίαν
αὐτῶ * εἰ μὲν ἐπῶσιος, τέκον ἀρσῃ
ἡρησῆ κῶσιος αὐτῶ.

Εἰ δὲ ἰδῇ ὅτι τεθνηδῶσιν τῶ βασιλείαν,
εἰς εἰς μωδῶσιν πῶσιος ἀήρησ πῶσιος κῶσιος.

Εἰ δὲ ἰδῇ ὅτι ἐπῶσιος πῶσιος παλατίου, ἢ
ἀήρησ τελευτῶσιν.

Εἰ δὲ ἰδῇ πῶσιος ὅτι ἐπῶσιος ἐπῶσιος οἶκον
αὐτῶ πῶσιος ματαικίας ἐπῶσιος οἶκον * εἰ
μὲν εἰσῆσι αἰ οἶκον καλλῶσιν, ἔκαστος ἐν οἶς
βουλέται ἢ ἠρησῆ, καλλῶσιν ἀήρησ * εἰ δὲ χροῖ-
σιος τῶσιος.

Εἰ δὲ ἰδῇ ὅτι βασιλεὺς ὅτι διεβῶσιν πῶσιος
κῶσιος ἑστῆ δαυμα τῶσιος ἐπῶσιος καὶ ἐπῶσιος
σῶσιος, πῶσιος μωδῶσιν πῶσιος βασιλείαν αὐτῶ ἐν
πῶσιος ἑπῶσιος.

Εἰ δὲ ἰδῇ ὅτι νέος κῶσιος ἀπῆ ἑστῆ
παλατίου μωδῶσιν ἑπῶσιος.

Εἰ δὲ ἰδῇ ὅτι βασιλεὺς ὅτι καὶν ἑπῶσιος δι-
βῶσιν ἐπῶσιος καλλῶσιν καλλῶσιν καλλῶσιν εἰς πῶσιος
βασιλείαν αὐτῆ χροῖαν ἑπῶσιος καλλῶσιν σῶσιος
μωδῶσιν.

Ομοίως εἰ δὲ ἰδῇ ἄλλος ὅτι καὶν ἑπῶσιος
καλλῶσιν, εἰς πῶσιος πῶσιος τῶ βασιλείαν ὡς
εἰρηται ἢ κῶσιος.

Εἰ δὲ ἰδῇ πῶσιος ὅτι ὁ ἀπῶσιος τῶσιος πῶσιος
πῶσιος ἐπῶσιος ἢ ἀπῶσιος, ἔκαστος τῶ πῶσιος
εἰς πῶσιος πῶσιος τῶ βασιλείαν.

Εἰ δὲ ἑστῆ κῶσιος τῶσιος τῶσιος ἑπῶσιος
ἔ ἰδῇ τῶσιος ὅτι βασιλεὺς ἢ ἑπῶσιος πῶσιος, εἰς θλί-
ψιν ἀπῶσιος τῶ βασιλείαν.

Οἱ γὰρ καὶ πῶσιος εἰς πῶσιος πῶσιος ἑπῶσιος
σῶσιος, ἢ ἔ ἑπῶσιος πῶσιος κῶσιος κῶσιος.

Καὶ ὁ καλλῶσιος καλλῶσιος ἢ πῶσιος, εἰς τῶσιος
εἰρηται ἀγακέντηται.

Πεεε ιερών κρίσεως. ρμθ.

Ε'ΑΝ τις ιδη κατ' οραρ οτι εσθλθεν ιερεις εσολαμάνος εν ποταμῳ η εν λιμνη εν ορισμῳ χωραυ αυτων· εις τις κωλυμαυτας εν ποταμῳ, φεδους & θλίμης απο εξουσιασθ κεινεται.

Ομοίως εαυ ιδη οτι εξουσιασθς εσθλθεν εν ποταμῳ η εν λιμνη εν ποταμῳ & θλίμην απο οφθ' οικητηρων κεινεται, αλλα ελίσθηα.

Εαυ ιδη τις οτι εσθλθεν ο ιερεις καυ' υμνοσθ εν τω τραμμω αυτῳ, συμφιλίασθ τῳ ιερει οικητη, & ο ιερεις αναθήσεται δουλοδωρος τῳ τραμμῳ οικητου ιδουτος, αλλα η κληρονομοσθ αυτῳ.

Εαυ ιδη τις ελε ιερεις απεθωνεν, εις απάληαν τῆς πιστεως τῳ ιερειῳ η κελσις εσθ.

Εαυ ιδη τῳ ιερειῳ οτι κασθ' υσθον τῆς πιστεως αυτῳ, κεινεται η φωνερισθ & μακροχρῳια η υγίαια.

Εαυ ιδη τις οτι η κερθῳη τῳ ιερειῳ ε- γρησθ μείζων, η εξουσια αυτῳ μείζων εσται, κα' οφθ' οικητηρων.

Ει δε τῳ πεθωτασθ υγρησθ μείζων ο ιερεις εις τῳς λογίς τῳ ιερειῳ, δωμάμῳ & φεδον κρινετα.

Ει δε εν τῳ τραμμῳ αυτῳ παρῳς καυ' ιγρω ιδη, εσται δωματῳ εις τῳς θυσις αυτῳ.

Ει δε εις τῳς χείρας αυτῳ, μήκας & ιγρω, ευρησθ ο ιερεις η δουλοισ δωματῳ βοηθοισ.

Ει δε ιδη οτι ο ιερεις μεγαλισθ κοιλίαν εκησῳσθ, θυρησθ εσθ' ο ιερεις φαμυλιαυ η πολυτα πωλυ η σωμείδισθ συνθῳσθ αυτῳ.

Ει δε οι ποδεις αυτῳ, επαχυθῳσθαι & εσθεωθῳσθαι, η εσθ' θυρησθ χειρισθ & φιλῳς βοηθῳς η δουλοισ.

De visis per quietem sacerdotibus. CAP. 149.

SI quis in somnis videre visus fuerit, Sacerdotem ornatum habitu suo quendam in locum venisse, quo loco mos nullus erat, sacerdos ut ingrederetur id somnium de incolatum eius loci metu & adflictione, a principe profecta, intelligitur.

Consimiliter si princeps visus sibi fuerit praeter morem in locum quendam venisse: hoc ad formidinem & adflictionem incolarum refertur, minorem tamen.

Si quis videre visus fuerit ingressum ad se sacerdotem, qui suo in lectulo cuberit: is amicitiam cum illo sacerdote contrahet, ac per fraudem faciedos vxorem eius, qui somnium habuit, inibit, quinteniam hares ipsius erit.

Si quis videre visus sibi fuerit sacerdotem quendam mortuum, hoc ipso pertenditur, sacerdotem illum fidem suam amissurum.

Si sacerdotem aegrotantem videre sibi videatur, morbum fidei sacerdotis intelligat, eiusque patefactionem, & vitam longam, & sanitatem.

Si quis videre visus fuerit caput sacerdotis maius factum, potestas eius in incolas maior enadet.

Si facies sacerdotis maior fieri visa fuit, in rationibus & fortassis sacerdotis potestas atque terror intelligatur.

Si ceruicem eius crassam robustamque factam videre videatur, in sacrificiis suis potens erit.

Si manus longas & robustas nactus sit, etiam seruos adiutores, eosque valentes sacdos consequetur.

Si videre visus fuerit sacerdotem nantum ventrem amplissimum, is sacerdos familiarum & opes magnas inueniet, & congnatorum horum congregationem.

Si pedes eius crassiores facti fuerint, aut solidiores & firmiores: etiam hoc modo consequetur aurum, & amicos auxiliatores, & seruos.

Si in his contraria videre visus fuerit, similiter in deterius res cessurus intelligat. [Si quis viderit sacerdotem sacerdotium suum deserentem, sacerdos ille peccabis, et panitentiam aget.]

Si videre visus fuerit sacerdotem, qui cum plebeis veteretur: sacerdos ille coram Deo se quidem humiliabit, sed nihilominus in fide sua firmus erit.

Si quis videre visus fuerit sacerdotem caliginoso quodam in loco ambulatē, sic somnium intelligat, ut illum in obscuris latebris aduersus Deum peccare statuat.

Si ambulauerit in pleno lumine, & virente loco, Deo sacerdos in luce placet, ac recte se gerit.

Si quis visus sibi fuerit, quum laicus esset, in sacerdotem electus: si regius est, honorem a rege maximum & principem consequetur.

Si plebeius, aut pauper, amplissimum virum comitabitur, & apud eum tum honorem, tum gratiam inueniet.

Si quis visus sibi fuerit, quum laicus esset, electus in diaconum: etiam hic gratiam & honorem inueniet, honore tamen sacerdotis inferiorem.

Si quis visus sibi fuerit electus, sed electionem repudiasse, potestatem & gratiam inueniet, quam cito perdet, ac periclitabitur.

Si sacerdos visus sibi fuerit amississe stolum sacerdotalem, ab alio per fraudem circumuenietur.

Quod si visus sibi fuerit eam rursus inuenisse, non sine magna coactione supplicioque corrigetur.

De sacris imaginibus, ex Indorum disciplina.

SI quis in somnis videre visus fuerit cō- pectum sibi dominum Deumque nostrum I. sum Christum, (tale vero visum

Ει δε ταυτα ιδη απαντας, ομοίως εσθ' το χειρον νοετω κα' πεσθμιασθ.

Εαυ ιδη τις τῳ ιερειῳ κητωμῳ τῳ ιεροσουλῳ αυτῳ· ο ιερεις αμωρησθ πεσθμιασθ η μετανοησθ εσθ αυτῳ.

Εαυ ιδη τις ελε ο ιερεις μζ' το κοποδ λαοσθ εγρησθ, παπῳσθ εαυτῳ ο ιερεις πεσθμιασθ τῳ θειῳ, εις δε τῳ πῳσθ αυτῳ δουλοισ εσται.

Εαυ ιδη τις ελε αθεωτασθ ο ιερεις εν ποταμῳ σακτινῳ, νοετω οτι εν σακτινοισ αμωρησθ πεσθμιασθ τῳ θειῳ.

Ει δε αθεωτασθ εν ποταμῳ σακτινῳ εγρησθ, εν φωνῳ θλαρεσθ τῳ θειῳ κα' αγαθησθ.

Εαυ ιδη τις οτι λαϊκος αν εχρωσθῳγη ιερεις· ει μζ' εσθ βασιλικας μεγαλισθ κα' πεσθμιασθ θυρησθ εσθ' αυτῳ βασιλικας πημῳ.

Ει δε τῳ κοποδ λαοσθ, η πιαρῳ, μεγαλισθ αμωρησθ κα' πημῳ, & χρεωυ ευρησθ εσθ' αυτῳ.

Εαυ ιδη τις οτι λαϊκος αν εχρωσθῳγη διακονος· & εσθ' ευρησθ χρεωυ η πημῳ ελίσθηα τῆς τῳ ιερειῳ.

Εαυ ιδη τις οτι χρωσθῳγῳς απελησθ τῳ χρωσθῳγῳ· εξουσιαυ κα' χρεωυ ευρησθ, κα' παρῳ αυτῳ εσθ' ομοίως κητωμῳ εσθ.

Εαυ ιδη ο ιερεις εν απάληαν τῳ ιεροσουλῳ εσθ, κα' αλλου δουλοσθῳσθ εσται.

Καυ' εαυ ιδη ελε θυρησθ αυτῳ, διορθωθῳσθαι μζ' βιασ μεγαλισθ κα' κολασθαι.

Εκ τῳ Γενθῳ πεεε τῳ αμωρησθ ειχθων. ρν.

Ε'ΑΝ τις ιδη κατ' οραρ οτι εσθλθεν αυτῳ ο οικητοσθ η τοσθ ηλθθ' υσθονσθ, τῳτο p iij

μύσην οὐ καθάρσιον ἢ ἀγίον ἢ βασιλείς πρὸ-
 τολοῦ ὄρωσαν ὡς ὅτι πὶ πλείων, ἢ καὶ ὑ-
 ψωθολοῦ ἀμάρτανος πρὸς τὸ βῆτορον· ἰα-
 ῶντι, ἐ καὶ σωμαμίλησον αὐτοῖ, ἀπὸ ἀλλο-
 λάκτους κερκίται, πλὴ ὀμιλίαν, ὅποια
 αὐ εἶπ.

Εἰ δ' οὐκ ἀμίλησον αὐτοῖ, εἰ μὲν ὅτι
 βασιλείς, ἀγίησὶ ἄλλαν ἢ νίκας καθολικάς
 κατ' ἐχθρῶν.

Εἰ δὲ καθάρσιος, καὶ ἀγίος, καὶ θλα-
 σῆς ἑστρέωσα, ἢ δόξα, ἀγένητος πῆς κτ'
 θεῖοι παρρησίας ἢ ἄλλας αὐτοῖ ἔσται.

Εἰ δὲ ὁ ἰδῶν κατ' ὑψωθολοῦ ἀμάρταν-
 λος ὁ βῆτορον ἴσται ἐν μὲν αὐτοῖς ἀπο-
 δεινότητι.

Ὁμοίως γὰρ μάρτυρες τῆς λόγου ἢ βα-
 σιλείς ἐὰν ἐπὶ ἀβήρωσαν ἐν κηδεύω καὶ
 ὀργῇ ἔσται παρρησίας ἢ ἰδῶν αὐτοῖ· συζω-
 οῦν ὅτι ὅσα ἡμῶν αὐτοῖ.

Διὰ τὸ ὅτι ἢ ὁ εἰρημῶνος ἐστὶ ἀμάρτανος
 πῆ θραυλα τὸ κωλοῦ ὀθήσεται.

Ὁμοίως ἢ ἐν ἴσται ἀποτολῶν, καὶ παρ-
 ρησίας, ἔσται ἀγίον· ἐὰν ἰδῶν πῆ ἐν εἰρημῶν
 ὀμιλοῦνται αὐτοῖ· εἰ μὲν ὅτι βασιλείς, κερ-
 κίται πλὴ ὀμιλίαν ἀμαμφίβελος.

Εἰ δὲ οὐκ ἐλάμνησον αὐτοῖ, μύσην δὲ ἐ-
 δεινὴ εὐρήσι ἄλλαν ἐλάμνησον πῆ τὸ κωλοῦ
 ὀθήσεται.

Εἰ δὲ τὸ κοινὸν λαοῦ, εὐρήσι καὶ εἰς
 πλὴ πῆσιν αὐτοῖ ἔκαστος καὶ εἰς τὸ ἔργον
 αὐτοῖ παρρησίας ἢ ἐπὶ πῆσιν ἔσται ὀμῶν
 αὐτοῖς.

Εὰν πῆ ἰδῶν εἰκόνα τὸ κωλοῦ Ἰησοῦ
 Χριστοῦ ἑταυρωμένου ἐπὶ παρρησίας ἢ
 ἡσασσεται, ἢ ἐδῆσται αὐτοῖ· εἰ μὲν ὅτι βα-
 σιλείς, ἔσται εὐρήσι νίκας ἐχθρῶν, καὶ
 ἄλλαν ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῖ· διότι ἢ ὁ παρρη-
 μῶν τὸ σωμαθῆτος ἐν αὐτοῖ κωλοῦ ἡμῶν
 Ἰησοῦ Χριστοῦ νίκας μετὰ σῆς ἀμαμφί
 πῆσιν θλίβεται μετὰ ὀμιλίαν.

Καὶ ἐὰν ἰδῶν εἰκόνα μύσην τὸ κωλοῦ ἢ
 μῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐπὶ τὸ σωμαθῆτος, ἐστὶν ἢ
 κερκίται ἐλάμνησον, ὁμοίως ἢ ἢ νίκη.

puris duntaxat hominibus, & sanctis, aut
 fidelissimis plerumque regibus offeritur,
 aut homini supra modum facinoroso, &
 quo conuertatur; eumque secum collo-
 quutum: indiscriminatim eius colloqui
 verba teneat, quæcunque tandem fuerint.

Si cum eo nihil est colloquutus, si rex
 est, & læticia, & vniuersalibus aduersus
 hostes victoriis potitur.

Si purus quispiam, & sanctus, & reli-
 giosus: stabilitas, & gloria, & incremen-
 tum profectus ac læticia diuinis in rebus
 ei portenditur.

Si in, qui somnium habuit, supra mo-
 dum peccatus obnoxius est: conuertetur,
 & respiciendo vitam finiet.

Hanc rationem rex quoque testimo-
 nio suo comprobatur, à cuius ira si homini
 periculum imminet, ac visus per quietem
 rex fuerit: illum accessere, atque intueri:
 delicta ei, quæcunque commisit, omnia
 condonat.

Nimirum peccator ille, de quo dixi-
 mus, pro aspectum domini salutem con-
 sequetur.

Consimiliter si quis ex illis, quos no-
 minauimus, aliquis Apostolum, vel Pro-
 phetam, vel sanctum videre visus fuerit
 secum colloquentem: si rex est, citra du-
 bitationem colloqui verba teneat.

Si nihil est proloquutus, sed tantum ad-
 spexit: minorem ea lætitiā inueniet,
 quæ de intuitu domini speratur,

Si plebeius quispiam est, tam in fide
 sua, quam opere quisque proficiet, quam-
 obrem & imagines eorum exprimimus.

Si quis imaginem Domini nostri Iesu
 Christi crucifixi visus sibi fuerit adorasse,
 vel complexus esse, vel obsecrasse: si rex
 est, & ipse victorias de hostibus reporta-
 bit, & in gloria sua læticiam inueniet &
 propterea, quod crux, & adfixus ei Do-
 minus noster Iesus Christus, maximas vi-
 ctorias, & omnis ærumnæ mutationem
 potendat.

Quod si solam imaginem Domini no-
 stri Iesu Christi, absque cruce, videre vi-
 sus sibi fuerit: gaudium minus significa-
 tur, itidemque minor victoria.

Si quis plebeius huiusmodi somnium
 habuerit, læticiam minorem inueniet,
 quam votis exoptabat.

Si quis imagines Apostolorum, vel
 Prophetarum, vel sanctorum, videre vi-
 sus sibi fuerit: si rex est, amplissime victo-
 riæ nuntium accipiet, quæ tamen victo-
 riæ famæ non respondebit. Non enim
 ipso, sed imaginem vidit: propterea mi-
 nor erit victoria.

Si plebeius est, in operibus suis gratiam
 & profectum inueniet.

Si quis videre visus fuerit columnas se-
 cum colloquutas, & verborum colloqui
 meminere: quoquo finem & effectum
 plerumque sortiuntur.

Si regi visum hoc oblatum fuerit, ad-
 uersus hostes gaudio victoriæque pote-
 tur tanta cum admiratione quàm
 prodigij putatur esse, columnam cum aliquo
 colloqui.

Si plebeio, consimiliter is, qui somnium
 habuit, cum admiratione ac prodigio
 ditescet.

Quæcunque per quietem columnas
 homo videre visus fuerit, vel inauratas,
 vel non inauratas: in iis, quæ auro carent,
 prosperior euentus significatur.

Nam auratæ sæpius adfectionem por-
 tendunt, propter aurum.

Si quis imperasse visus sibi fuerit, vt
 imagines sanctorum conficerentur: si rex
 est, facinus & modum aliquem adgre-
 diendi hostes instituet: ac si quidem ima-
 ginum forma voto responderit accuratè,
 conatus etiam hominis prosperè cadent:
 suo autem, pro ratione factæ imaginis e-
 uentus quoque similis sequetur.

Itidem quisque plebeius in opere suo
 ralem experietur exitum, qualis in ima-
 ginum confectioe successus fuerit.

De arboribus & plantis, ex Per-
 sarum, Indorum, & Aegy-
 ptiorum disciplina.

C A P. I V I.

Multiplex & varia natura est arbo-
 reorum fructuum.
 Folia quidem arborum ad hominum
 adfectionem referuntur.

Εἰ δὲ ἰδῶν πῆ τὸ κοινὸν λαοῦ, εὐρή-
 σι ἄλλαν ἐλάμνησον πῆ δεινότητι αὐτοῖ.

Εὰν ἰδῶν πῆ εἰκόνα ἀποτολῶν, ἢ παρρη-
 σῆς ἢ ἀγίον· εἰ μὲν ὅτι βασιλείς, μετὰ
 νίκας μετὰ σῆς δόξῃ καὶ ἢ νίκην μετὰ σῆς
 ἔσται, οὐ γὰρ εἶδεν εἰκόνας αὐτοῖς, ἀλλὰ
 πλὴ εἰκόνας, ἔσται τὸ ὅτι νίκη ἐλάμνησον ἔσται.

Εἰ δὲ ὅτι τὸ κοινὸν λαοῦ, εὐρήσι ἄλλαν
 ἐλάμνησον ἐν τῇ εἰρημῶν.

Εὰν πῆ ἰδῶν ὅτι ἀμίλησον αὐτοῖ εἰκόνας
 ἢ μετὰ σῆς πῆσιν ἔσται, ἢ πῆσιν ὡς ὅτι
 τὸ πλείων εἰς πῆσιν ἔρχεται.

Εἰ δὲ ὅτι βασιλείς ὁ πῆ ἰδῶν, ἐλάμνησον
 αὐτοῖ κερκίται ἢ νίκη κατ' ἐχθρῶν κτ'· ἀμαμφί
 μετὰ σῆς ὅσον τὸ σωμαθῆτος πῆσιν ἔσται
 εἰκόνας.

Εἰ δὲ τὸ κοινὸν λαοῦ, ἔσται μῶν· ἀμαμφί
 μετὰ σῆς πῆσιν ὁ ἰδῶν.

Ὅσας οὖν ἐὰν ἰδῶν ἀβήρωσαν εἰκόνας κατ'
 ὅσον κερκίται ἢ ἀμαμφί πῆσιν ἔσται
 ἀμαμφί μετὰ σῆς κερκίται ἢ ἔσται.

Ἐπὶ τὸ ὅτι χροσῆσαν πολλὰς ἔσται ἢ θλί-
 ψην ὑψωθολοῦ ἔσται πῆ χροσῆσαν.

Εὰν ἰδῶν τις ὅτι διετέλεστο βῆτορον εἰ-
 κόνας ἀγίον· εἰ μὲν ὅτι βασιλείς ὀθήσεται
 καὶ ἢ ἔσται κατ' ἐχθρῶν ἔργασσεται· ἔσται
 ἐὰν ὀθήσεται ἀμαμφί ὅτι εἰκόνας πῆσιν,
 ὀθήσεται καὶ τὸ ὀθήσεται αὐτοῖ· εἰ
 δὲ μὲν, ἀμαμφί πῆσιν αὐτοῖ ἔσται.

Καὶ κοινὸν λαοῦ ἐν ἔκαστῳ ἔργῳ αὐτοῖ
 ἀποθῆσεται κτ' πλὴ ὀμῶν.

Εκ τῶν Γερσῶν, Ἰνδῶν, καὶ
 Αἰγυπτίων, καὶ δεινῶν
 καὶ φυτῶν. ρα.

Πολλοὶ τῶν ὅτι ἐν πολλοῖς ἢ ὅτι
 διὰ ὀμῶν φύσις.
 Τὰ γὰρ φύλλα τῶν δεινῶν πῆσιν
 ἔσται κείνησιν ὅτι ἀβήρωσαν.

Εάν ἴδῃ τις ὅτι ἐπιχώριον ποιοῦται ἵππου, μέγα δόξαι ἔχει μακρὸν οὐρόν * ἐχρῆν * εὐρησί * ἀκουστικῶς τῆς ἐξουσίας αὐτῆ ἀνδρόγυνος τὸ πηλὴν ἢ μένους τὸ οὐράου.

Εἰ δὲ εἶδε δύο οὐράς ἢ πλείον, * πλείον ἡμισυαὶ ἢν ἀκουστικῶς αὐτῆ ἢ πηλὴς.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐκ τῆς ἵππος ἴσιν καυτω-ρος ἢ σπυρίους, εὐρησί * μέγιστος ἢ ὑστέρημα τῆς ἐξουσίας αὐτῆ ἀνδρόγυνος τῆς κίβητος ἢν περὶ ὦν.

Εἰ δὲ ἴδῃ ἔτι ἐπιχώριος τῆ διουσι-χρῶ ἢ μακροῦρα * αὐτῆς κοπήται πλὴ ἄ-ραν * εἰ μὴ ὅταν ὁ ἴδων αὐτῆς οὐσίας καὶ ἄ-ρων λαοῦ, ταῦτα ἀποβλεῖ συντόμως.

Εάν τις ἴδῃ ὅτι ἐπιχώριος τῆ ποιοῦται μὴ ἵππου εὐρησί, χωλεῖται δὲ * εὐρησί θλίψιν ἢ ἀποσπασμα ἐν οἷς ἐκαστος ἀρα-τίζεται.

Εάν δὲ ἴδῃ ὅτι ὁ ποιοῦτος εὐρησί ἵππος ἀνωπιακῶς ἢ σκιστοχάλιτος ἴσιν * σκισ-τας ἀμυδρίας ὁπλοῦστος ἔσται ὁ ἴδων ἢ πλείστα θλιβεῖται, ἀνδρόγυνος τῆς σκιστοπῆτος τῆ ἵππου.

Εάν δὲ ἴδῃ ὅτι ὁ ποιοῦ-τος ἵππος γυμνός * εἰς πλείον ἢ αὐτῆς οὐσίαν εὐρησί εὐρησί κακῶς.

Εἰ δὲ ἴδῃ ἔτι οὐτῆς ἵππος ἀλλόπελος, γυμνός δὲ * εὐρησί δόξαν ἢ χροῖαν ἐλ-πίστω.

Εάν ἴδῃ τις ὅτι ἵππος εὐρησί εἰσπῶν εἰς οἶνον ἢ ἀρῶν ἢ βροχίαν ἀνδρόγυνος καὶ γυμνός ἢ ἀχάλινος, ἐκδύσεται οὐκ εὐ-στασίας μέγιστος ἀνδρόγυνος τῆ ἵππου.

Καὶ εἰ μὴ ἴσιν ὁ αὐτῆς ἵππος ἰσοπέ-λιος, πνευματικός, ἔσται ἢ ἐξουσία * πύ-μαζιν.

Si quis visus sibi fuerit equo vinctus, habente magnam, densam, longamque caudam: potestatis suae comites & pedisequos inueniet, pro cauda pilorum & multitudinis & longitudinis ratione.

Si caudas caudarum, vel plures caudas habebat: maior pedisequorum & comitum numerus fiet.

Si videre visus fuerit eundem illum equum vel curta, vel rata cauda praedictam, forte caudam praecisam: si quidem is, qui somnium habuit, & liber est, & populi princeps: breui tam libertatem, quam principatum amittet.

Si videre visus fuerit equo, cui insidebat, habenti densam longamque caudam, forte caudam praecisam: si quidem is, qui somnium habuit, & liber est, & populi princeps: breui tam libertatem, quam principatum amittet.

Si quis visus sibi fuerit equo generoso quidem vchi, sed claudicanti: quilibet in iis, quae enixè molitur, arumnam & oblatculum inueniet.

Si videre visus fuerit equum generosum, qui & contumax sit, & ob oris duritiam intractabilis: graue peccatum admittet, & plurimum adfigetur, prout equus ipse durus fuerit.

Si nudus & absque stragulis hic equus erat, maior accessio malorum indicatorum portenditur.

Si visus fuerit equus hicalienus esse, noti tamen hominis: & gloriae inueniet, & gaudium speret.

Si quis videre visus fuerit equum perelegantem domum aliquam ingressum, vel praedium, vel regionem, qui equus & ignotus sit, & nudus & infrenis: eo princeps maximus veniet, pro equi ratione ac modo.

Quod si equus idem albis naribus & fronte conspicuus fuerit, omnes quatuor pedes ferramentis munitos habens: etiam maior potestas magnatis illius erit.

De generosis equis, Persarum & Aegyptiorum rationes.

C A P. 153.

Si quis equo generoso insidere visus sibi fuerit, qui & intratus sit, & freum acceperit: vxore nobili ac venustissima potietur, modo per quietem visus sit equus peculiariter ipsius esse.

Si alienus, laetitia potestatemque mulieris alienae opera consequetur.

Si vero aliquis amplissimus, aut rex, visus sibi fuerit quosdam ex equis suis intratos ornatosque basilicè euidam sponte sua donasse: quandam ex mulierculis, quas habet, ei concedet.

Si eo inuito, vel ignorante, equum illum conscendit alius: is ipse cum mulierculatum eius aliqua stupri confusuradine habebit, & deprehendetur.

Si visus sibi fuerit acriter & directò equum egisse, atque in collem peruenisse, ipsum equo morigerante: magnam tum laetitia, tum obedientiam, in populo & potentatu suo reperiet: prout equus & celeriter & directò cucurrit.

De viso quodam nocturno interrogatio. C A P. 154.

Quidam ex Mammunæ Protosymbuli proceribus Sereimum adit, & hinc verbis consulit. Videre per quietē visus sum rufi coloris equum, qua vnus ad milliarij spatium ipse vehebar, & illa me vicissim vehebatur. Cui Sereimus: Quia, inquit, hora somnium hoc habuisti? Sub iptum, respondit alter, precum diluculi tempus, siue sub crepusculum. Tum ille: Quoniam, ait, iter vnus milliarij cum ea conficisti, mensis hic non praeteribit, quin tu in praelio, per tumultum militarem excitato, sis periturus. Iraque tumultu ab Arabibus excitato, iugulatus est ante mensis illius exitum is, cui somnium hoc oblatum fuerat.

Εκ τῶν Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων, περὶ ἵππων. ρηγ'.

Εάν τις ἴδῃ ὅτι ἐπιχώριον ἵππου ἀρῶν ἐρασιμῶν ἢ χελιδνοῦ, εὐρησί * γυμνός ἢ καλίστω * ἄρα εἰ-δειν ἢ ἰδῶν ἴσιν αὐτῆ ἵππος.

Εἰ δὲ ἀλλόπελος, εὐρησί ἐξουσία ἢ χρο-σῶν μὲν * γυμνός ἀλλοπελος.

Εάν ἴδῃ μέγιστος ἢ βασιλεὺς, ὅτι ἐκ τῶν ἵππων αὐτῆ ἡμισυαὶ μὴ βασιλικῶς ἐξα-ριστῶ πνα ἔσται * ἐκ τῶν ἄν ἐκ δόξαι αὐτῆ.

Εἰ δὲ ἀκότος ἢ ἀγνωστῶς ἐπίβηται ἑ-περος τῆ ἵππου αὐτῆ * αὐτῶς ὁμιλίαι ἢν γυ-μαζιν αὐτῆ, μία πορευθῶ ἢ φρασεῖσθεται.

Εάν ἴδῶν ἵππον ἡλαυνε ἐπ' ἀχάλινος ἀξίως ἢ ἀνυλθε περὶ βουαν ἡσθεκῶς τῆ ἵππου * εὐρησί χροῖαν καὶ ἡσθεκῶς ἐν τῆ οἴκῳ καὶ τῆ ἐξουσία αὐτῆ πολλῶν ἀνα-λόγως τῆ ἵππου οὐ δόξαι * ἢ ὑδότης.

Περὶ δόξαι τῶν ἐρωτησῶν. ρηδ'.

Ἀρχὴν χρόνῳ ἐλθῶν τῶ ἀποσπασμῶ-δου Μαμαῦ, ἠρώτησε Σπέρμη λέγων· εἶδον κατ' ὄρα φάσιν ἕαυτον ἀχρῶ μιλίαι ἐπιχώριον ἐπὶ οὐκίνοισιν αὐτῶν ἐμὲ. ὁ δὲ εἶπεν, ποία ἄρα ἴσιν ὅτι εἶδες τῶν * ἢ ἀπ-κρήν ὅτι περὶ πλὴ ἐχρῶ τῆς αὐτῆς. ἦτοι τῶ ἀποσπασμῶ, ἢ εἶπεν· ἐπεὶ ἢ ἴδῶν σου μετ' αὐτῆ μιλίαι ἴσιν, οὐ μὴ παρήλθῃ ὁ μῆς ἐστὶ καὶ σπασίση, ἐν πολέμῳ * μούλω * καὶ εἴθετο μούλω ἀρῶν * ἢ ἐπαρῶν ὁ ἴδων περὶ πλείους τῶ μῆτος.

Εκ τῶν Ἰνδῶν περὶ σφαιρας, πνέ.

Εἰ Ἰνδὸς ἰδῆ ὄρα ἔπιπτος ἄμα τῷ βασιλεὶ αὐτῷ μάχησιν, ἢ αὐτῷ πῶν σφαιρα, ἢ πῶν ἰσχυροῦς εὐρησὶ ἄλλοις ἔδωκεν ἄλλοις ἀνδράσι τῆς ἐπιπτικῆς τῆς σφαιρας καὶ τῆς εὐδυντικῆς τῆς ἴστας.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὁ βασιλεὺς ὅτι ἐπὶ τοῦ βασιλείου, εὐρησὶ ὀρθότητα ἔκαστος αὐτῷ ἐπιπτικῆς αὐτῷ ἀνδράσι τῆς ἐπιπτικῆς τῆς σφαιρας ἢ δὲ μὴ, τίνας αὐτοῦ.

Εἰ δὲ ἰδῆ ἄλλος τῶν βασιλείων παύσεται, ὁμοίως κακίως καινῶς ἔσται τῆς σφαιρας αὐτῷ.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὁ βασιλεὺς ὅτι ὁ ἴππος αὐτῷ ὠλεσται ἐν τῷ μάχησιν, εἰ δὲ ἴππος αὐτῷ ὠλεσται, ἔξωστος ἔσται, ἢ θλιβήσεται ἐν τῷ βασιλείῳ αὐτῷ ἢ δὲ μὴ, μετρία ἢ ὀσεία ἔσται ἢ θλιβήσεται.

Τὰ σκῆλα τῶν βασιλείων, εἰς πᾶσι τοῖς ἰσχυροῦσι αὐτῷ κείνεται, ἔκαστος αὐτῷ βασιλείῳ αὐτῷ.

Τὸ δὲ λαὸς οἱ ἴπποι, σφαιρα τῶν μὲν εἰς τὸ ἄρμα, ἢ εἰς τῶν ἐπιπτικῶν αὐτῷ. Εἰ δὲ τὸ καινὸν λαὸς, εἰς τὸ ἐπιπτικῶν αὐτῷ.

Τῆς αὐτοῦ, εἰ δὲ οἱ ἴπποι, εἰς τὸ ἀξίωμα αὐτῷ ἀσθενεῖ κείνεται.

Εκ τῶν Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων, περὶ ὀπλων καὶ ἄρματων. ρησ.

Τὰ ἄρματα ἀφροῖαν ἀπὸ ἐχθρῶν σημαίνει, ἢ ἐπιπτικῶν ἀφροῖαν ἔργον.

Εἰ δὲ ἰδῆ πῶν ὅτι ἀνδραγαθῶς πανοπλίῳ ἐξήλκεν ἔπιπτος, εἰ μὴ ὅτι ἄρμα λαὸς, μέγιστος πᾶσι τῶν ἐχθρῶν αὐτῷ ἔδωκεν ἄσπαστα μὲν φήμεις ἐπὶ πολέμῳ.

Ex Indorum doctrina, de pila.

C A P. 155.

Si quis in equo visus fuerit vna cum Rege, vel amplissimo quodam viro, pilam impellere: & gaudium, & gloriam ab eis impetrabit, prout ipse pilam feliciter impulerit, & equus directo cacerit.

Si genus hoc ludi rex visus sibi fuerit exercuisse, rectum prosperumque regni sui statum inueniet, prout feliciter pilam impulerit: sin autem, contrarium portenditur.

Si alius regum ludentem videre visus fuerit, confimiliter & ipse particeps interitus ipsius erit.

Si rex in hoc ludicro videre visus fuerit equum suum impingentem, si ceciderit, acri cum morbo conficietur, & adfigetur in regno suo: sin autem, minor erit ærumna.

Sellæ regum equestres ad personas vxorum regiarum interpretando referuntur, & ad ipsum regnum.

Plebeiorum equi, si quis miles sit, ad arma & prosperitatem ipsius spectant.

Si paganus ad eius ordinis hominum professionem.

Equi augustæ, ad ipsius dignitatem extra controuersiam referuntur.

De armis, Persarum, Indorum, & Aegyptiorum rationes.

C A P. 156.

Arma securitatem ab hostibus, & hominum rei bellicæ peritorum professionem denotant.

Si quis integra munitus armatura visus sibi fuerit in equo exisse, si populi princeps est hostem suum maxima clade adficiet, famulosamque gloriam armis belli reperiet.

Siplebeius, aut pauper est: si quidem arma ferrea sunt, ditescet ac proficiet in professione quisque sua.

Si quis videre visus fuerit populum armatum, sibi cognitum, ad bellum paratum & instructum: eius loci homines & letitiam maximam, & victoria inueniet.

Si populus incognitus fuerit, si vir amplissimus est, qui somnium habuit, futurum statuat, vt ab hostibus suis adfigatur. Nam ignotæ facies ad hostium perlonas pertinent.

Si quis in medio populi visus sibi fuerit hasta exerceri, famam atque gloriam inueniet, pro eius in ipso exercitio dexterritate.

Si videre visus fuerit hastam suam fractam, deminuta est ipsius gloria, & morte vel necessarium, vel amicum suum amitteret.

Si quis visus sibi fuerit induisse, vel reperisset thoracem, sive loricam: de hosti suorum interitum voluptatem percipiet, ac ditescet, prout ipse thorax ponderosus fuerit.

Si quis visus sibi fuerit induisse clibanum simplex, in professione quisque sua reperiet angustiam: sin multiplex & multitudine, pro segmentorum varietate diuitias & securitatem ab hostibus inueniet.

Si quis visus sibi fuerit gestare galeam, robur ac firmitatem in capite, quod ipsi præest, inueniet.

Si in eas, quas manicas vocant, & tibialia gaudium & stabilitatem in seruis suis consequetur.

Si gladium vel inuenisse, vel tenere visus sibi fuerit: quoddam lætitiæ lumen inueniet, quod gladij splendori responderit.

Hoc ipsum quoque secundum Persarum interpretationem de muliere cum prole accipitur.

Si quis gladium fractum videre visus fuerit, mater mortem obibit, & filius iuperstes erit.

Si molier visa sibi fuerit sumpsisse gladium, vel cultrum, vel tela si prægnas est, marem pariet.

Si sumpsit arcum, secundum interpretationem Aegyptiorum mulier aur filia significatur.

Εἰ δὲ τὸ καινὸν λαὸς ἢ πῶν ἰσχυροῦς, ἢ οὐτος εἰ μὴ εἰσι τῷ ἄρματι σφαιρα, πάντοτε ἔκαστος ἐν τῷ ἐπιπτικῶν αὐτῷ.

Εἰ δὲ ἰδῆ πῶν λαὸν ἰσχυροῦς γινώσκοντες πόλεμος ἀσθενεῖ αὐτῷ, ἀνδραγαθῶς ἐκείνοι ἄρμα μὴ ἔσται.

Εἰ δὲ ἀνδραγαθῶς εἰσι ὁ λαὸς εἰς τὸν μέγιστος ὁ ἰδῆ ὄρα, κείνους ὅτι θλιβήσεται ἄσπαστα ἔχθρῶν αὐτῷ, εἰς τὸ πᾶσι τῶν ἐχθρῶν ὅτι πᾶσι γινώσκοντες.

Εἰ δὲ ἰδῆ γὰρ ὄρα μὲν δεικνύσας ἐν μέσῳ λαὸν ἐγμῶνεται, εὐρησὶ φήμεις ἢ ἀσθενεῖ αὐτῷ τῆς εὐδυντικῆς τῷ ἰσχυροῦ.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἐκλεσθῆ τὸ δῦρον αὐτῷ, ἐκλεσθῆ τῶν ἰδῆ ὄρα ἢ δῶρα αὐτῷ, ἢ ἀποκίτος δῶρα αὐτῷ, ἢ ἰδῆ, ἢ φίλος αὐτῷ.

Εἰ δὲ ἰδῆ πῶν ὅτι ἀνδραγαθῶς, ἢ ἄρε δῶρα ἔσται ἢ πᾶσι γινώσκοντες, ἀνδραγαθῶς ὅτι ἀποκίτος ἢ ἐχθρῶν αὐτῷ, ἢ πᾶσι τῶν ἀνδραγαθῶν τῷ βασιλείῳ τῷ δῶρα.

Εἰ δὲ πῶν ἰδῆ ὅτι ἀνδραγαθῶς τὸ κερδοῦς κηλεῖται ἢ μονομαρῆς, ἀνδραγαθῶς ἔσται ἔκαστος ἐν τῷ ἐπιπτικῶν αὐτῷ ἢ δὲ πολυμαρῆς ἢ πολυτμήτων, εὐρησὶ πᾶσι τῶν ἀνδραγαθῶν τῶν ἰσχυροῦ, ἢ ἀμεινωμένους ἐχθρῶν.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἀνδραγαθῶς πᾶσι τῶν ἀνδραγαθῶν, ἀνδραγαθῶς ἀσθενεῖ αὐτῷ πᾶσι τῶν ἀνδραγαθῶν αὐτῷ κερδοῦς.

Εἰ δὲ τὰ κερδοῦς, μακίτεια ἔκαστος ἀνδραγαθῶς εὐρησὶ ἄρμα ἢ στερεότητα ἐν τῷ δῶρα αὐτῷ.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι εὐρεν ἢ κερδοῦς ἀσθενεῖ εὐρησὶ ἄρμα ἢ πᾶσι τῶν ἰσχυροῦ τῆς ἀσθενεῖ.

Ἀλλὰ ἢ κατ' αὐτῶν Περσῶν κελσιον, εἰς γυνῆκα μὲν τῶν ὀπλων ἐκλεσθῆ.

Εἰ δὲ ἰδῆ πῶν ὅτι ἀνδραγαθῶς ἀσθενεῖ, ἀσθενεῖται ἢ κηλεῖται ὁ υἱός.

Τῶν εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἐκλεσθῆ ἢ πᾶσι τῶν ὀπλων, ἢ ἀσθενεῖται ἢ κηλεῖται ἢ βλεπῆται εἰς τῶν ὀπλων, ἢ ἀσθενεῖται.

Εἰ δὲ τῶν, κατ' Αἰγυπτίων κελσιον, γυνῆκα ἢ σφαιρα σημαίνει.

ὅσα ἰμάτια ἰδῆ τις ὅτι ἐξήλθε κελύπηται... ἐκ τῆς ἐπιπέρας, ἢ κελύρας αὐτοῦ εἰς ἀδυναμίαν ἔσθιν, ἢ γὰρ πῆξις, καὶ τὸ ἀναφῆς, ἐκ τῆς νέας εἰς κρείττονα κελίον εἶσι.

* * * * *

Καὶ ὅσα ἰμάτια τὰ κρήνητα εἰς πλὴν πῆξιν ἐρριπώθησαν, εἰς ῥύπον τῆς πῆξος εἶσι.

Καὶ ὅσα ἐκελευσθη εἰς κόσμικὰ ποσῆματα, καὶ ἐρριπώθησαν εἰς θλίψιν τῶ κόσμου εἶσι, ἀπόδοτον τῶ ῥύπον.

Καὶ τὰς ῥύπος σαρκὸς καὶ περὶ τῶν, εἰς θλίψιν ἀάλογον κελίονται.

Ὅσα ἰδῆ ἀνθρώπος εἶδε φορεῖ λευκὰ ἰμάτια, εὐρήσθαι ἔσται καὶ δόξαν εἰς πλὴν πῆξιν ἐν τῶ κόσμῳ, καὶ κόσμιος ἔσται ἐν τῇ θέσει αὐτοῦ.

Τὰ ἐρυθρὰ ἰμάτια ἔσται δέξιντα ῥαυ συμμάχῳ, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ δὲ τοῖς γυμναστίῳ.

Ἐὰν ἰδῆ τις ὅτι φορεῖ ποσῆτα τὸ δέον ἀποσταλῆς ἐρυθρῶν, ἢ ποσειδωνίου, ἢ ἐνδυμα ἰσραηλῆος * ἄριστος ἔσται τῶ κόσμου, ἀλλὰ μετ' ἀρχαίου καὶ μαγισ δόξης ἐν τοῖς φίλοις αὐτοῦ καὶ πλὴν ἐρυθρῶτα αὐτοῦ.

Τὸ χρώμα τὸ κίτρινον ἐπὶ πῆξιν ἀφορισίας, ἴσθιν σημαίνει, ἀπόδοτον τῆς βαφῆς, καὶ οὗτος εἶρηται.

Ἐκαστον ἰμάτιον κατ' εἶδος κελίεται.

Καὶ τὸ ποσῆτα χρώμα ἐπὶ πῆξιν ποσῆτα, εἰς πῆξιν κελίον ἀνακείνεται καὶ ἐπὶ κελύρας ζώσης, εἰς σῶμα αὐτοῦ ἀνακείνεται.

Ἐκ τῶν Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων ποσῆτα ἰματίων. ρηθ'.

Τὰ ἰμάτια εἰς ἡμέλιν ἐ δόξαν κελίονται, καὶ εἰς τῶν πολυχρόνων καὶ τῆς βασιλείας περιφέρει.

Quæcunque vestimenta quis per quietem facta tenuiora videre visus fuerit, eorum ad infirmitatem & inopiam spectat interpretatio.

Hæc enim disciplina de somniorum interpretatione, quidquid spissum est, ac necdum interpollatum, & recens, potius omnino ducit.

Quæcunque vestes, quarum ad fidem interpretatio pertinet, sordidatæ per quietem vitæ fuerint: ad fidei sordes spectant.

Idem quæcunque mundanas ad res relatæ, sordibus inquinatæ vitæ fuerint: adfectionem mundanam significant, pro modo sordium.

Omnis etiam carnis & capillorum immundities, ad ærurnam sordibus respondentem spectat.

Quæcunque vestes albas gestare visus sibi fuerit homo, tam in fide sua, quam mundo lætitiæ gloriæque reperit: adeoque toti mundo in oculis erit.

Rubri coloris pallia gaudium vehementius significant, ac plerumque mulierculis.

Si quis præter decorum gestare visus sibi fuerit habitum apostolicum rubri coloris, vel tibiale, vel stragulam vestem: gaudio gloriæque mundana potietur, cum dedecore tamen, & rixâ inter amicos graui, pro ipsarum vestium rubedine.

Citrius color in omni veste morbum significat, pro ratione tincturæ, seu dictum est.

Quodlibet vestimentum pro specie ipsius interpretationem habet.

Praefinus color, in persona qualibet, ad fidem bonam refertur: & in eo, qui per quietem visus fuit esse mortuus, quum viuat: ad corpus spectat.

De vestimentis, Persarum & Aegyptiorum rationes.

C A P. 158.

Interpretatio vestimentorum, ad honorem & gloriam pertinet, exceptis illis, quæ varij coloris sunt, & regia purpura.

Si quis diuersa gestare vestimenta, vel diuersi, vel vnus coloris, visus sibi fuerit: metum & poenam a rege, vel principe loci domino inueniet.

Consimilis & eadem erit interpretatio, moderatioris tamen mali: si visus sibi fuerit gestare vestem vnâ in solitâ, quæ plures colores habuerit: adeoque rixam inter amicos experietur.

Omnes vestes densiores, & nouæ, & necdum interpollatæ: meliora quædam plebeis hominibus portendunt.

Nam quæ subtiles sunt, & tenues, & æthere: regi atque magnatibus competunt.

Si rex visus sibi fuerit gestare vestes spissiores & crassiores, quales plebeio contuentur: adfectionem & sollicitudinem inueniet.

Si rex visus sibi fuerit donasse cuidam ex proceribus suis, vel eundem induisse vestibus propriis: si purpurea vestis erat, maiorem ei gloriam potestatemque tribuet, & arcana sua crederet.

Si in alia vestis, pro eius ratione minorâ dabit.

Si rex visus sibi rex fuerit vestem simpliciter alicui donasse, non aliquam ex suis, quas ipse gestat: ditabit hominem, & ei coram populo largietur.

Si mulier hoc a rege consecuta fuerit, vel ipsam rex amote complectetur, vel aliquid de cognatis illius.

Similiter si plebeius quispiam visus sibi fuerit vestem a rege consequutus, eadem erit interpretatio.

Si rex imperasse visus sibi fuerit, vt noua tinctura purpuræ fieret: præclare ratiocinando de statuendis aduersus hostes tropæis dispiciet.

Ac si quidem ei prosperè in ætura cesserit, tropæa felici fine perficiet: sin autem, contrarius euentus erit.

Si rex videre visus fuerit, edicto suo senatum vniversum rubris secum vestibus amictus: & largus erit, & exhilarabit omnes.

Si rex videre visus fuerit populum suum gestantem vestimenta citrii vel nigri coloris, ærurnam sibi esse morbo, & exitum vitæ imminere statuat.

Ἐὰν ἰδῆ τις ὅτι ἐφορεῖ ἰμάτια ἀσπρά, διαφόρους χροίας ἔσται * μονόχροια, ἐσθρῆσθαι δὲ βασιλείας ἢ δὲ ὀπίσσω ἐξουσιασῶν, φέρον καὶ τιμαίαν.

Ὀμοίως καὶ ἰδῆ ὅτι ἐφορεῖ ἰμάτια ἐν πολυχρόνῳ ἀνωχῶτος αὐτοῦ ἢ αὐτῆς κελύρας ἔσθιν, * ἀλλ' ἐλάσων καὶ εὐρήσθαι μετῶν ἐν τοῖς φίλοις αὐτοῦ.

Πάντα τὰ μικρότερα, & νέα καὶ ἀναφρα ἰμάτια, εἰς κρείττονα κελίον εἶσι ποσῆτον καὶ ἰσθῶν.

Πρὸς γὰρ βασιλεία καὶ μαγιστίας τὰ λεπτὰ καὶ ψαλὰ ἐ ἀερώδη εἶσι ἀερώδη.

Ἐὰν ἰδῆ βασιλεὺς ὅτι ἐφορεῖ ἰμάτια μικρότερα καὶ παχύτερα, οὐα εἰδος τὸ καὶ νόν * εὐρήσθαι θλίψιν καὶ μετῶν.

Ἐὰν ἰδῆ ὁ βασιλεὺς ὅτι ἐφορεῖται ἐν πῆξιν ἰσραηλῆων αὐτοῦ, ἢ ἐπέδωκε ἐν τῶν οἰκείων ἰματίων * εἰ μὴ ἐπὶ τὸ ἰμάτιον ἐκ πορφύρας, μέγιστα δόξαν καὶ ἐξουσίαν, καὶ μνησῆς αὐτῶ ἀριστίας αὐτοῦ.

Εἰ δὲ ἰδῆ ἄλλων ἰματίων, ἐλάττονα, καὶ μετῶν ἰσραηλῆων ἀριστίας.

Ὀμοίως καὶ ἰδῆ ὁ βασιλεὺς ὅτι ἐχειροσῶτο πῆξιν ἰματίων ἀσπρά, οὐχ εἰς τῶν οἰκείων, ἢ ἐ ἄν ἐφορεῖ πλουσίης καὶ χειρῆς αὐτοῦ * ἐν μέσῳ λαοῦ.

Γαυῆ καὶ ἢ πῆξιν, καὶ ἐδοσε ἢ αὐτῆ φιλάσει, ἢ ἐν τῆς ἡμεῶς αὐτῆς.

Ὀμοίως καὶ ἐν τῶ καπνῷ καὶ ἰδῆ τις ὅτι πῆξιν ἐλαβεν διαριστικός δὲ τῶ βασιλείας, ἢ αὐτῆ κελύρας εἶσι αὐτοῦ.

Ἐὰν ἰδῆ ὁ βασιλεὺς ὅτι ἄερος ἴσθιν βαφῆν βασιλῆος πορφύρας, καὶ ἐξήρῶν τῶ πῆξιν σέβεται δὲ * καλοποσῆτα.

Καὶ εἰ μὴ ἐπὶ τῆς βαφῆς, ἀφαιρησῶνται τὰ ἔσται * εἰ δὲ μὴ, πῶν αὐτοῦ.

Ἐὰν ἰδῆ ὁ βασιλεὺς ὅτι ἄερος καὶ περὶ ἀεῶν ἢ σὺκηνῶς πῆξιν καὶ αὐτῆς ἐρυθρὰ ἰμάτια * χειρῆς πάντας καὶ ἀφαιρησῶν.

Ἐὰν ἰδῆ ὁ βασιλεὺς ὅτι ἐφορεῖ ὁ λαὸς αὐτοῦ κίτρινον ἢ ῥοζέον, θλίψιν δὲ τῶν καὶ θάνατον αὐτοῦ κελίεται.

Εἰ δὲ θένητο, εἰς πλοῦτον μὲν αὐτῷ ἢ κελύς, ἀλλ' ἔξ ἀδύνας ἢ ἐν ἀρμονιασίν.

Ἐὰν τις ἰδῆ ὄλε ἔρρητύωσιν πᾶ ἱμάτια αὐτῷ, ἀποδύμενος ἔσται ἐ πᾶξιδεύσας, ὅτι πλοῦστος, ὅσον ἔρρητύωσιν.

Καὶ εἰ μὲν ὅτι πὲ πᾶξιδεύσας ποδῶν μαχρὰς ἔδωκεν, εἰς ἄδύνας ἔσται αὐτῷ.

Ἄλλα δ' εἰς ἀσχεμασίων ἐμύτως ἀποκίσητος αὐτῷ.

Ἐὰν ἰδῆ τις ὅτι ἀπόλειπεν ἐν τῷ ἱματίῳ αὐτῷ, εἰς κελύς πῶτο κενύτος, ἀνόμορον τῆς ἡμέρας τῷ ἱματίῳ.

Ὀμοίως ἢ ἰ σῆψις, ἢ ἡ γήσις, ἢ ἡ παλασσις τῷ ἱματίῳ, ἀρχαίως ἢ πῶχρειαν σημαίη τῷ ἰδῶν.

Ἐὰν ἰδῆ τις ὅτι ἐφορᾷ * γουῶνας νέαν, ἐὰν ὅτι ἡμῶν, ἀδύνας πλοῦτον ἀπὸ μαρτυρίας, ἀνόμορον τῷ πᾶντος τῷ ἔλειαν.

Εἰ δὲ ἄδύνας ἔω ἢ ἀδύνας ἀρμονία ἢ ἀδύνας ἀδύνας ἢ ἀδύνας πλοῦτον μὲν κόπτου, ἢ ἀδύνας ἀδύνας.

Ἐὰν ἰδῆ ὁ βασιλεὺς ὅτι ἔβλεπε γουῶνας ἔξ ἀδύνας, ἢ ἡμῶν * ἀπὸ ἔχθρας μὲν ἔσται πλοῦτος πᾶντος.

Εἰ δὲ ἐν ἀσχεμασίων, ἀδύνας ἢ ἐισκομῶν αὐτῷ, ἀνόμορον τῷ ἔλειαν.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὁ βασιλεὺς ὅτι ἔβλεπε γουῶνας παλασίων ἐμύτως, ἔδοξεν ἢ ἐκείνην πῶ χρευστὸ αὐτῷ σημαίη.

Ἐὰν ἰδῆ τις τὸ κενὸν λαοῦ ὅτι ἔβλεπε γουῶνας ἔξ ἀδύνας, μὲν ἔσται πλοῦτος.

Ἐκ τῶν ἰδῶν, ἀεὶ πν. εἴς. ρητ.

ΚΑΙ τὸ πῦρ εἰς πολλὰ πᾶστωπα κελύεται.

Ἐὰν ἰδῆ τις ὅτι ἐν πυρὶ φλογὸς ἐκάνη πέπος, ἢ ἀρῆς, ἢ οἶκος * εἰς παντὶν πυρκαϊῶν ἐ κῶνας πῶ οἶκου, ἢ τῷ πᾶν οἱ εἰκηπτες, πολέμοι, ἢ ἔξει ἰσχυρασίων ἀποκίσητος.

Si veneti colbris, ad ipsius quidem hoc opes referuntur, sed iniuste per indignationem adquisitas.

Si quis vestes suas sordibus inquinatas videre visus fuerit, peregrè tanto spatio temporis aberit, & in expeditionibus verfabitur: quantæ fordes ipsæ fuerint.

Quod si expeditio suscepta videatur at confendenda cum gentibus prælia, casus homini aduersus accider.

Consimiliter & in negotiationibus euentus erit.

Si quis vestes quasdam suas amisisse visus sibi fuerit, hoc ad ærumnam referat, prout ipsæ vestes pretiosæ fuerint.

Similiter & putrefactio, & ruptura, & vetustas vestium, dedecus atque paupertatem ei portendit, qui somnium habuit.

Si quis nouum pellicem gestare visus sibi fuerit, si quidem hyems erat, à magne quodam opes adipiscetur, pro ratione densitatis pilorum.

Si nix ætas erat, & nimium sibi visus fuit incalescere: diuitias & ipse, cum labore tamen ac indignatione consequetur.

Si rex visus sibi fuerit induisse pellicem de vulpibus, aut feris: maiores ab hostibus opes cum tropæis extorquetur.

Si de ouibus, prouentus ipsius incrementum sumet, pro laetitia copia.

Si rex visus sibi fuerit induisse pellicem vetus & ruptum, ea res egestatem ac defectum auri regij portendit.

Si quis plebeius visus sibi fuerit induisse pellicem vulpinum, per astutias di-telctet.

De igne, ex Indorum explanatione. CAP. 159.

Ignis interpretatio multas ad personas refertur.

Si quis videre visus fuerit aliquem locum, vel prædium, vel domum per ignem flammam: conflagrantem penitus: earum ædium dominus, & locorum incolæ, vel bello, vel acuto morbo peribunt.

Quod si flamma carebat ignis, nec omnia comburebat, sed aliquam partem: minor ex parte calamitas erit.

Si regi visum hoc oblatum fuerit, aut principi populul alicuius: ad rem publicam & populum casus aduersus referatur.

Si quis igne vestes suas exuisse visus sibi fuerit, interitus illis personis imminet, quas supra indicauimus: referendo vestimentum quodlibet ad eas personas, quas interpretando recensimus.

Consimiliter si homo videre visus fuerit vltum aliquid membrum suum, calamitas ad personas membris ipsis significatas pertinebit, vt interpretati ea supra sumus.

Si quis visus sibi fuerit instar cibi carbonis ignis, carentes fumo & flamma, decipere: aurum pupillare lucrabitur, pro ignis deorati ratione.

Si quis visus sibi fuerit inuenisse, vel habuisse, vel custodiuisse carbones ignis, tam flammæ, quam fumii expertes: pro modo carbonum, aurum consequetur.

Si quis visus sibi fuerit flamma quidem correptus, sed nõ adustus: pro inflammationis modo à quodam, qui negotium ei faceisset, accusabitur.

Si in vltus à flamma fuit, à principe rerum istic potigente multabitur, aut in hostili prælio occumber, aut in acrem tumescens inguinis, aliūmve morbum incidet.

Si per ignem flamma carentem adustus fuit, auri exactione multabitur.

Si visus sibi fuerit sustulisse cinerem siue lixiuum, mendax & calumniator erit.

Si à furni flamma correptus fuit, aut læsus à testio ignis: ab aliquo magne, populul nutricio, multabitur.

Si quis ignem sub olla succedere visus sibi fuerit, cum patrefamilias pugnam conferet eius negotij: causa, in quo somnium istud habuit. Nam hoc propterea sic exponitur, quòd in ollam oculi familiaræ defixi sunt.

Quod si lignis succendit ignem, verbis cum eo depugnabit.

Καὶ εἰ μὲν ἔω τὸ πῦρ ἀφλόγοι καὶ οὐ πάντα κατκαίει, ἀλλὰ μεμῆτος * τὸ πῶτος μεμῆτοστον ἔσται.

Βασιλεὺς ἐὰν ἰδῆ πῶτο, ἢ ἀρχὸν λαοῦ τὸ πῶτος εἰς τὴν πολιτείαν καὶ τὴν λαοῦ κελύεται.

Ἐὰν τις ἰδῆ ὄλε ἔκαστος πνεὺ τὸ ἱμάτιο αὐτῷ, ἔστι πὲ πᾶντος εἰς ἀπόλειπεν τῷ ἀσχεμασίων ὄν ἀσχεμασίων * ἔκαστος ἱματίου * ὅτι οἱς ἐρρητύωσιν ἀσχεμασίων.

Ὀμοίως ἐὰν ἰδῆ ἀδύνας ὅτι ἐκάνη π τῷ ἰδῶν αὐτῷ, ἔσται τὸ πᾶντος εἰς τὸ ἀσχεμασίων τῷ ἀσχεμασίων ἰδῶν.

Ἐὰν ἰδῆ τις ὅτι πρῶτῶ ἀδύνας πυρὸς, ἀδύνας κελύτος καὶ φλογὸς * χρευσίων ὀφθαλμῶν ἀποκαρῆσας, ἀνόμορον τῆς βραύσεως τῆς πυρὸς.

Εἰ δὲ ἰδῆ τις ὅτι ὄφρον, ἢ ἔκρον, ἢ ἐφροκῆσας ἀδύνας πυρὸς ἀφλόγοι, ἀκαπῆτος * ἀδύνας χρευσίων ἀδύνας.

Ἐὰν τις ἰδῆ ὅτι ἐφροκῆσας μὲν, οὐκ ἐκάνη δὲ κατιγγροκῆστας ἀδύνας πῶτος κακαίωτος ἀδύνας τῆς φλογώσεως.

Εἰ δὲ ἐκάνη ἀπὸ φλογὸς, ἀπὸ ἐξοικίας πῶτος ἔσται ἢ ἐν πολέμοι ἐχθρῶν πᾶντος πῶτος, ἢ εἰς ἄλλο νόσσημα βουβῶνας, ἢ ἔστρου ἐμπροστίται.

Εἰ δὲ δὲ ἐκάνη πνεὺ ἀφλόγοι, πῶτος ἔσται δὲ ἀκαπῆτος χρευσίων.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἀπὸ δὲ ἔστι τῶν ἰδῶν ἢ ἐκάνη πνεὺ ἀφλόγοι, πῶτος ἔσται.

Εἰ δ' ἀπὸ φούρου φλογὸς ἢ ἀπὸ κελύεται πυρὸς * ἀπὸ μεμῆτος ἔσται πᾶντος πῶτος.

Ἐὰν ἰδῆ τις ὅτι ἀπὸ ἀπῆτος * χρευσίων συμβῆσας μεμῆτος δὲ ἔσται μὲν ἀσχεμασίων, ἐν ὅ ἔστι * πῶτος ὅδ ἔστι πῶτος ἀσχεμασίων: ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς φαμῆσας ἐν τῇ χρευσίων ἔστι.

Καὶ ἐὰν ἐκάνη ἀπῆτος τὸ πῦρ, συμβῆσας μεμῆτος ἔστι λόγον μετ' αὐτῷ.

Εάν ἴδῃ τις ὅτι πᾶν ἄνωγόν ἢ πᾶ βρώματα θερμαίνονται ἐν πυρὶ, καθὼς τὸ φράγιον αὐτὰ ἐν ἐξοίσαι ἐτέρου πᾶ ἴδιον φράγιται, ἢ μὲν φέρον τὸ ἔθνος ταῦτα ἐδέεται.

Εάν ἴδῃ τις ὅτι κρατὶ λαμπάδα πυρός, ἄρρησθ' ἐξοίσαι αὐτὸν πυρός τῆς λαμπάδος.

Καὶ εἰ ἐλάμβανον ἔτεροι τῆς ἀφῆς τῆς λαμπάδος, ἔτεροι ἐξοίσαι ἢ αὐτὸς παρέξῃ. τὸ πῦρ ὅσον ἔστιν ἄδω καπνοῦ ἔφλογοῦς, σημεῖον ἐξ ἀδίκων σημεῖον, τὸ δὲ ἔμφλογον ἢ ἔκαπνον, εἰς ἐξοίσαι, ἢ πώλεσι, ἔ νύσσι, ὡς ἐρίσται, κελύεται.

Εάν τις ἴδῃ ὅτι ἄνωγόν ἐν σκοτίᾳ ἀνιόντι λαμπάδα καθὼς τὸ βλεψαί * εἰ μὲν ἀνιόντι εἰδέν, ἀρρησθ' ἔθνος ἔθνος ἐξοίσαι καὶ ἐπιπύξωσι, * ἀδίκως τῆς ἀνιόντος τῆς λαμπάδος * εἰ δὲ μὴ, πύραυλος.

Βασιλεὺς εἰς ἴδῃ ὅτι, ἐρρησθ' καθὼς τὸ δόξαδύλωσι πλεόν, ἐρρησθ' ἀποκρίσεται αὐτὸν ἐν τῇ πύξῃ αὐτοῦ.

Ὀμίσις εἰς φανί ἢς ἐτέρω φῶσι, * δόξαδύλωσι αὐτοῦ.

Εάν τις ἴδῃ ὅτι ἀνιόντι πῦρ καθὼς τὸ θερμαίνεσθαι * εἰ μὲν ἀνιόντι ἐρρησθ' ἀνιόντι ἐξοίσαι αὐτοῦ, ἢ ἀδίκως τῆς θερμῆς πλοῦτος.

ἢ γὰρ ψύξις εἰς πύραυλον καθ' ἑαυτοῦ κελύεται.

Εἰ δὲ καθὼς τὸ ὀπίσθαι κρέας, ἢ ὀπίσθαι * κινῆσι καθὼς κελύεται ἢ πύραυλον ἀδίκως τῆς ὀπίσθαι.

Εἰ δὲ ἔφασι τὸ ὀπίσθαι κρέας * ἄρρησθ' ἀδίκως καὶ ἀδίκως ἀνιόντι ἀδίκως, καὶ πλοῦτον ἀδίκως ὅσον ἔφασι, καὶ ἀνιόντι.

Καὶ οὐκ ἔστιν εὐρήν κελύεται εἰς ἀνιόντι πῦρ ἐν πυρὶ καίοντι, πῦρ ἔτος καθὼς πλοῦτον τὸ καθὼς κελύεται.

Εάν γὰρ εἶδε ὅτι ἢ καθὼς κελύεται αὐτοῦ ἀνιόντι, ἢ ὅτι πῦρ ἐν ᾧ ἢ καθὼς κελύεται,

Si quis visus sibi fuerit frustra carnis aut cibos ad ignem calcifere, quo iis vescaur : in alterius potestate sua deorabit, aut eius cũ metu ac trepidatione vescebit.

Si quis lampadem ignis tenere visus sibi fuerit, potestatem inueniet, pro ipsius lampadis modo.

Quod si de flamma lampadis alij quoque suspserunt, & ipse potestatem cum aliis communicabit. Nam quicumque fumus & flamma caret ignis, in iustia notam habet: quum eius interpretatio, qui flammam emittit, & fumum, ad potentiam, & bellum, & morbum, ceu dictum est, referatur.

Si quis in tenebris palpate visus sibi fuerit, & accedere lampadem, ad cernendum : si quidem accendit, & vidit, impetrandi gaudij potestatisque causa caix laborabit, ac voti compos fiet, prout accensa lampas fuerit. sin autem, diuersus euentus erit.

Si regi visum hoc oblatum fuerit, rationes ampliore potiundi gloria perquiret, ac pro ratione (omnij), euentus ipsius fidei respondebit.

Similiter si quis visus sibi fuerit factus alteri lumen, gloria cohonestabit eum.

Si quis visus sibi fuerit ignem ascendere, quo se calcifiat : si eo succenso incautus, principi preces offeret, ac pro caloris modo ditescet.

Frigus enim paupertatis interpretationem vniuersè continet.

Si ignem accendit, vt carnem affaret: si quidem affauit, in aculandis & puniendis hominibus superior euadet, pro afflictionis modo.

Si carnem affatam comedir in hominum conspectu & peccatum admittet, & infamiam, & opes inueniet, pro modo manducationis, & adfigetur.

Reperiri certè nequit significatio boni euentus ex inflammatione pro ignem facta, sola persona negotiatoris excepta.

Is enim si videre videatur merces suas accensas, aut eum locum inflammatum,

quo merces continebantur: hoc ipsum ad mutationem aliquam, & calliditatem ipsius in negotiando referretur : sed cum metu tamen, & irrisione.

De igne, ex Persarum & Aegyptiorum disciplinis.

C A P. 160.

Ignis rerum maximarum interpretationes habet. Nam & decorum ad personas referretur.

Si quis videtur visus fuerit incensam domum suam, à rege, vel principe punietur.

Si quis in somnis viderit vestimenta sua incensio conflagrata, similiter ex hoc infomnio gloriam dignitatēque suam amittet.

Si quis videre visus fuerit vsta lecti sui stragula, vel vxorem, vel concubinas suas amittet.

Si aliquod membrum vti viderit, in additionem maximam & interitum, pro cuiusque membri ratione, incidet.

Si carbones nondum exustos comedit, à rege vel magnate collocaletabitur.

Si carbones in vase quodam accendit, pro ignis modo magnis quibusdam feruiet.

Si nos extinxit aqua, proceribus nocet.

Si adorauit ignem, magnatibus preces offeret, & exaudietur.

Si cinerem sustulit, à magnatibus modicas & mediocres opes impetrabit.

Si lampadem accendit, càmque gestat: si rex est, hoc ipsum ad gloriam, & victorias, & hostium internecionem referretur. Si plebeius, dignitatem inueniet, pro modo & quantitate lampadis.

Si rex visus sibi fuerit accensas lampades aliquibus porrigere, si quidem illi noti sunt, dignitates & potentatus eis dabit.

Si autem, beneficiis hostes suos adficiet.

εις θρασύτητα καὶ γρηγορία τῆς παρορμητικῆς αὐτοῦ κελύεται, ἀλλὰ ἢ τῆς μὲν φέρον καὶ χυλῶσι.

Εἰς τῆς Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων, καθὼς κελύεται. ρεῖ.

Τὸ πῦρ εἰς μέγιστος κελύεται κελύεται, καὶ εἰς τῶν καθὼς κελύεται εἰς ἀνιόντι.

Εάν ἴδῃ τις ὅτι ἀνιόντι ὁ ὄμις αὐτοῦ, καθὼς βασιλεὺς ἢ καθὼς ἐξοίσαι ἀνιόντι τμηρομένησται.

Εάν τις ἴδῃ ὅτι ἐπιπύξωσι τὸ ἴδιον αὐτοῦ, κελύεται * καθὼς ἀποκρίσεται ἢ δόξα ἔτος τὸ ἀνιόντι αὐτοῦ.

Εάν τις ἴδῃ ὅτι ἀνιόντι τὸ πύραυλον τῆς κελύεται αὐτοῦ, ἀρρησθ' τῶν γυναικῶν ἢ τῶν παλλακῶν αὐτοῦ.

Εἰ δὲ π τῆς μὲν ἴδῃ κελύεται, εἰς τῶν μὲν καὶ ἀπώλεται ἀδίκως τῆς μὲν ἐκείνου ἢ εἰς.

Εἰ δὲ ἐστὶν ἀνιόντι ἀδίκως, καθὼς βασιλεὺς ἢ μὲν καὶ πλοῦτος.

Εἰ δὲ ἀνιόντι ἀδίκως ἐν σκευῇ ἴδιᾳ, ἀνιόντι τῶν πυρός, δουλεύει μὲν καὶ καί.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐστὶν αὐτοῦ, τῶν μὲν καὶ κελύεται.

Εἰ δὲ καθὼς κελύεται τῶν πύραυλον, μὲν καὶ ἀνιόντι.

Εἰ δὲ ἴδῃ τῶν πύραυλον, καθὼς μὲν καὶ πλοῦτος.

Εἰ δὲ ἀνιόντι λαμπάδα ἢ φέρον αὐτοῦ * εἰ μὲν ἐστὶ βασιλεὺς ὁ ἴδιος, εἰς δόξαν ἔτινας ἢ ἀνιόντι ἐξοίσαι κελύεται.

Εἰ δὲ τὸ καινὸν λαοῦ, εὐρήσεται ἀνιόντι τῆς λαμπάδος.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι βασιλεὺς ἐπιπύξωσι ἐξοίσαι ἐστὶν αὐτοῦ, εἰ μὲν γυναικῶν εἰς ἀνιόντι, ἀνιόντι ἔτος αὐτοῦ.

Εἰ δὲ μὴ, ἐξοίσαι αὐτοῦ ἐξοίσαι.

Εάν ἴδῃ ὁ βασιλεὺς ὅτι φῶτα πολλά καὶ λαμπράς ἀντήσαν ἐπὶ τῆς γαλῆς ἢ τῆς παραλάβῃ αὐτῶν, ἀνθρώπων μεγίστων συνάξειν * ἐργάται κατ' αὐτὴν μέγιστον ἔσθ' φῶτων * χροαὶ εἰς μυστήριον ἀνάδειξαι, καὶ χροασιῶσιν αὐτῶν ἀνδράων.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐσβέδῃ τὰ αὐτὰ φῶτα ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ * θύρῃσιν θλίψιν ἀπὸ ἐχθρῶν ἀνδράων ἢ σπότας.

Εάν ἴδῃ τις ὅτι οὐ λύχρον οἴκου αὐτοῦ ἐσβέδῃ * ἀποθνήσκουσι ὁ οἰκοδεσπότης, εἰς ὃν βέλονται πάντες.

Εἰ δὲ ἴδῃ πάλαι ὅτι ἀντήσαν, ἕτερος δεσποτὴς τῶ οἴκου.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἀνδράων φῶς τῶ λύχρου παρὸς τὸ σβεσθῆναι * νοστήσῃ ὁ οἰκοδεσπότης, ἔς εἰς πλοχίαν ἀνδράων ἢ ἕξ.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι καπνοὶ ἐπιπυρῶν ὁ οἶκος, ἀνδράων τὸ πᾶν τῆς δαμνότητος, ἀνήσθη πικρῶς ἀπὸ ἐξοσίας.

Εἰ δὲ ὁ καπνὸς ἀνώδης ἴσῃ, λόγους γλυκέσι πῶ ἐξοσίας αὐτῶν παρὸς ὁ ἔπρος, ἀνήσθη καὶ φήμιλον ἀνδράων τῆς ἀνώδης τῆς ἰσότητος.

Εάν τις ἴδῃ ὅτι ἀκέραια λαμπάδα ἔσβέδῃ * εἰ μὴ ὅτι βασιλεὺς, ἀνήσθη θλίψιν ἔς ἀνδράων ἕσται.

Εἰ δὲ τῶ καινοῦ λαοῦ, ἕκαστος ἀποθῆ πῶ ἐξοσίας αὐτοῦ ἔς τὸ φέλιμα αὐτοῦ.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐφερε πῦρ ἐν τῆ ἰματῶ ἀκαύσως * οἰκιστῶ ἀνήσθη, ἔς μυστήρια δέξεται παρὸς τῶ βασιλεως.

Εάν ἴδῃ τις ὅτι λύχρον ἀπὸ τοῦ ζωατῆσι πῶ τὸ ἀνήσθη * ἀνήσθη ὕψος ἔς δόξαν ὁ οἰκοδεσπότης, ἔς ἐξ' αὐτῶ ἀποθνήσκουσι.

Εάν ἴδῃ ὁ βασιλεὺς ὅτι οὐ κίνεος τῶ τῶν, ἢ τῶ παλατιῶ αὐτοῦ ἐφορῶσιν * βασιλείαν ἀπὸν σημαίη, ἔς ἀπάλαταιν ἔσθ' μεγιστῶν οὐς ἔσταιν οὐκείνος.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι αὐτὸς οὐκείνος ἐφορῶσιν αὐτοῦ, ἀποθνήσκουσι αὐτοῦ οὐκείνος τῆς μεγιστῶν αὐτοῦ.

Si rex visus sibi fuerit multa lumina multatque lampades in templo, vel palatio suo accendisse: pro luminum modo comitia maximorum hominum indicere ad mysterium quoddam letitiae, atque eos confimiliter exhilarabit.

Si extincta lumina sua videre visus fuerit, & se quidem inuito: pro modo caliginis ab hostibus additionem expectat.

Si quis videre visus fuerit extinctam domus suae lucernam: patetfamilias moriturum, in quem viniet si respiciatur.

Si eam rursus accendisse visus sibi fuerit, alius familiae patet succedet.

Si videre visus fuerit adtenuatum & deminutum lucernae lumen, propè ut extingueretur: patetfamilias in noxam incidere, ac paupertatem, prout ipsum lumen defecerit.

Si domum fumo repletam videre visus fuerit, pro modo acrimoniae fami supplicium ad magistratum inueniet.

Si fumus ille boni odoris erat, verbis dulcibus potestatem aliis tribuet, simulque famam inueniet, prout odor ille bonus visus fuit esse iucundus.

Si quis lampadem tenuisse visus sibi fuerit, quae extincta sit: si rex est, in afflictionem incidere, nec diu superstes erit.

Si plebeius, potestatem quae suam cum eo, quod desiderat, amittit.

Si citra noxam visus sibi fuerit ignem in veste sua gestare, familiaritatem regis impetrabit, & accanum ei credetur.

Si, quis videre visus fuerit, accensa lucerna, totum vas illius vna inflammatum: patetfamilias exultantem & gloriam inueniet, ac postea peribit.

Si rex videre visus fuerit templi, vel palatii sui columnas inflammatas: ea res imperium portendit alterius, & interitum procerum, quos ille prior constituit.

Si ipsemet illas visus sibi fuerit extirpare, magates suos perdet.

Quod

Quod si columnas alias substituisse visus sibi fuerit, magnates alios in illorum loca substituet.

Si quis ad ignem visus sibi fuit incallescere, principi cuidam semet adiunget, & pro modo caloris disteget. Frigus enim paupertatem denotat.

Si quis videre visus fuerit, capillos suos incensos: opes suas, pro modo flammae, per magistratum amittet.

Si rex est, in praelio populi sui iacturam faciet alius quidam hostis eius, pro modo pilorum.

Si rex videre visus fuerit, clabulam siue currum suum exultum: regnum eius deprimetur.

Si in & sellam in curru coniectam videre visus fuerit, ipsemet morietur.

Si thronus & iolus exultus est, Augusta morietur.

Si se curru vestum videre visus fuerit, & rotas inflammatas: ex agitatione morbum inueniet, pro modo inflammationis.

Quod si expeditionem instituit, eam rescinder.

Quotquot domum collustrauerint lumina, quavis in persona boni gloriae, potestatis significationem habent.

Similiter & eorumdem extinctio, contrarium quiddam portendit.

De volatu, & saltu, Perserum, Indorum, Aegyptiorumque rationes.

C A P. 161.

Si quis in somnis visus sibi fuerit latitudinem volare de loco in locum, expeditionem suscipiet, qua sublimitatem & opes inueniet, prout in volatu visus fuerit euehi. Respondebit & iter euolutionis modo.

Si saluisse de loco in locum visus sibi fuerit, eandem interpretationem putet, at infirmiorum.

Εἰ μὴ ἴδῃ ὅτι ἔσταιν ἕτερος, ἕτερος παλάτιον ἕσται.

Εάν ἴδῃ τις ὅτι ἐν τῆ ἐσθραμῆσιν, ἐξοσίας ἀποθνήσκουσι τῶ ἀνδράων τῆς δαμνότητος πλοχίαν. ἢ γὰρ ἕξ εἰς πλοχίαν σημαίη.

Εάν ἴδῃ τις ὅτι ἐφορῶσιν αἱ πείχες αὐτοῦ * ἀποθνήσκουσι τῶ πλοχίαν αὐτοῦ ἀπὸ ἐξοσίας, ἀνδράων τῆς φλοχίαν.

Εάν ἴδῃ ὁ βασιλεὺς τῶν, πῶ λαὸν αὐτοῦ ἀποθνήσκουσι εἰς πόλεμον ἕτερος ἐχθρῶν ἀνδράων ἔσθ' αὐτοῦ.

Εάν ἴδῃ ὁ βασιλεὺς ὅτι τὸ ἔργμα αὐτοῦ ἢ τοῦ ἄλλου οὐκ αὐτῶν πεπεισθήσεται ἢ βασιλεία αὐτοῦ.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐν τῶ ἄλλου ἕτερος οὐκ αὐτοῦ ἀποθνήσκουσι αὐτοῦ.

Εἰ δὲ ὁ ἕτερος ἐκείνος οὐκ αὐτοῦ ἀποθνήσκουσι αὐτοῦ.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἡλασση ἐν τῶ ἄλλου, ἔς οἱ ἐφορῶσιν ἀνδράων τῆς φλοχίαν.

Καὶ εἰ ἐξή παρὸς ἀνδράων αὐτοῦ. Ὅσαι φῶτα φωταγωγησῶν οἶκος, εἰς ἀνδράων καὶ δόξαν καὶ ἐξοσίας ἀνδράων ὅτι πάντες ἀποθνήσκουσι.

Ὅμοιος ἔς ὁ ἕτερος αὐτοῦ εἰς οὐκείνον ἀποθνήσκουσι.

Εκ τῶ Ἰνδῶν, Περσῶν, καὶ Αἰγυπτίων, καὶ περσῶν ἔς ἀνδράων καὶ ἀνδράων. ρεα.

Εάν τις ἴδῃ κατ' ἄναρ ἰσχυρῶν ἐπιπυρῶν πλοχίαν ἐκ τοῦ οἴκου εἰς τοῦ οἴκου, εἰς ἀνδράων ἀποθνήσκουσι, ἔς ἀνδράων ἐξ αὐτοῦ ὕψος ἔς πλοχίαν ἀνδράων τῆς ὕψους ἔς τῆς πλοχίαν. καὶ ἢ ἐξ οὐκ ἀνδράων ἕσται τῆς ἀποθνήσκουσι.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἡλασση ἐκ τοῦ οἴκου εἰς τοῦ οἴκου, ἢ μὴ αὐτοῦ κείνον ἔχεται, ἡσχυρῶν δὲ.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἦσαν αὐτῶν αἱ νεφέλαι
καὶ ἀπὸ τῆς ἐντα ἠέλει· εἰ μὲν ὅτι οὐ
ζυγώωνται σφίον, σφός ἀκρότατος ἦν-
σταται· εἰ δὲ κασιόφρων, μὲν φόβου ἐξουσίας
ἀπὸ ἐξουσιασῶν πλουτησίῳ.

Ἐκ τῆς Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων,
καὶ νεφέλων. ρξδ'.

Ἐάν τις ἴδῃ ὅτι ἀπὸ μακροῦ νεφέλης
ἐλάσσει, ἢ εἰσέλθῃ ἐν ὁμίλῳ· ὁρῶσιν
ἴσταν ἀνέμορον τῆς βροχῆς καὶ τὸ γένος τῆς
ἀνέμου.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐπιπέθῃ ὁ οἶκος αὐτοῦ νε-
φέλης, ἢ ὑπερῆν ἐν ταύτῃ· εἰ μὲν ὅτι βασι-
λείας ὁ οἶκος τὸ κράτος αὐτοῦ ὅτι· καὶ ἐάν
ἔχη λιμὸν ἢ ἕω· αὐτὸν χάσει, εὐφοροσ·
εἰ δὲ λιμὸν οὐκ ἔχη, εὐρήσιν πλούσιον πᾶσι
ὁ κρατὶς αὐτοῦ ἢ χάσει.

Τὸ κοινὸν ἐάν τις ἴδῃ τὸ εὐρῆσιν φέρον
ἀπὸ ἐξουσιασῶν.

Ἐάν ἴδῃ ὁ βασιλεὺς ἐν κρήνῃ ἐν νε-
φέλαις ἀρχόμενος εἶδῃ θῆλα· ἀπὸ ἀλλοφύ-
λων ἐχθρῶν δουλοδύνησται ἢ δεσπότης αὐ-
τοῦ, καὶ εὐρήσιν νίκας καὶ χρεῖας ἀποσο-
δοκῆσται.

Ἐκ τῆς Ἰνδῶν καὶ ἀνέμου ρξε'.

Ἐάν ἴδῃ τις ὅτι ἀέμος σφοδρῆς·
ἢ ἦν αὐτῶν· φέρον αὐτῶν ἐν πᾶ-
σι εἰς πᾶσι· μακρὴν παθήσῃαν πῆσι, καὶ
εὐρήσιν ἐξουσίας, ἀνέμορον τῆς κοπιότητος τὸ
αἴματι.

Ἐάν ἴδῃ ὅτι ἐξ ἀνέμου κοπιωταίως
ἠέλει αὐτῶν τῆς σφοδραίας, μέγισταις καὶ φέ-
ρον ἀπὸ ἐξουσίας κηφεται, ἢ μειώσιν πᾶσι
πῆσι αὐτῶν ἀνέμου τῆς ἀέλου.

Si se sublatum à nubibus videre visus
fuerit, & quo vellet, abductum: si de illo-
rum est numero, qui sapientiam adquirent,
extremum sapientia: verticem attinget:
si mundanis rebus oblectatur, cum me-
tu principis à potente quodam diuitias
consequetur.

De nubibus, Persarum & Aeg-
yptiorum rationes.

C A P. 194.

SI quis visus sibi fuerit, à particulari
Squadam nube madefactus, vel eius cal-
liginem ingressus: in morbum incidit
pro modo madoris, & opacitate cal-
iginis.

Si videre visus fuerit impletam nube
domum suam, atque inde madefactam:
si rex est, domum imperij eius denotat: ac
si quidem ei subiecta regio annonæ pen-
nuria premitur, fertilis fiet: si nulla pen-
uria est, omnis eius exercitus opes, laci-
tiam plebs inueniet.

Si plebeius aliquis tale somnium ha-
buerit, à principe metum inueniet.

Si rex in nubibus confedisse visus sibi
fuerit, & velit quocumque iubeat barbari
hostes ei seruiunt seruiunt, quibus ipse
cum imperio præerit, ac victorias gau-
diaque nec opinata consequetur.

De ventis, ex Indorum disci-
plina. C A P. 195.

SI quis per quietem visus sibi fuerit
Sublatus à vehementi vento, de loco
in locum transferri: longam expeditio-
nem instituit, ac prout ipse venti motus
leuis expeditusque fuerit, potestatem ac-
cipietur.

Si pulvere venti obrutus, caligasse
visus sibi fuerit: sollicitudine ac metu à
principè percelleitur, ac pro modo caliga-
tionis oculorum fides eius deminuetur.

Si videre visus fuerit spirantem ven-
tum in iustitiam, aut localem: à rege me-
tus erit.

Si videre visus fuerit arbores à vento
fractas, ex indignatione regis peribunt
proceres, pro ipsarum arborum numero.

Si domos, & ædificia diruta, populi
principes interibunt.

Consimiliter omnibus ruinis, per quietem
oblatis, ruinae respondebunt.

Frigus quoque profectum à vento,
paupertatem & patrimonij deminutionem
portendit: quum frigus ipsum ex
paupertate homo patiatur.

Itidem calor nimis de adificatione in-
telligitur.

Si quis videre visus fuerit, quasi ventus
ingens eo tempore flaret, quo flores pro-
deunt: si fregit arbores, terræ diuitias
portendit: quandoquidem ventus ali-
quid rebus quoque nascentibus fert sub-
sidij.

De ventis, Persarum Aeg-
yptiorumque rationes
consimiles.

C A P. 166.

SI quis visus sibi fuerit adiutus à vento
Secelius progredi, perpetuum à magi-
stratu subsidium, læticiam, & opem in-
ueniet.

Si ab antica parte impedimento
ventus ei fuit, euentum contrarium ex-
perietur.

Si rex in itinere visus sibi fuerit à ventis
impediti: nuntium è longe distito prin-
cipatu accipiet, quo perturbabitur.

Si ab eis adiuuatur, res lætæ porten-
dantur.

Si quis videre visus fuerit flantem ven-
tum contrarium, qui fructus laderet: lo-
cus ille, quo ventus flare visus est, morbi
contagio inficitur.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐπύθον ἀέμος καὶ το-
πικός· ἔσται· οὐδὲς ἀπὸ βασι-
λείας.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐλάσσει ἀπὸ τοῦ βασι-
λέως ἀπὸ τοῦ βασιλέως ἀπὸ τοῦ βασιλέως ἀπὸ
τοῦ βασιλέως.

Εἰ δὲ κασιόφρων, οἶκος ἀρχόντος καὶ
δοκῆσται.

Ομοίως καὶ εἰς πάντα τὰ πλάσμα ἀ-
νέμου ἔσται ἢ πῆσι.

Καὶ ἢ ἐξ ἀνέμου ψέξιν παχίαν καὶ εἰς-
κόμισιν ἑσπερίων σημαίης· δὴσιν ἢ ἀπὸ
πλοχίας ἔσιν ἢ ψέξιν.

Ομοίως ἢ καὶ τῶν ἐπιπέθῃαν ἡμεῖς
εἰς θλίβῃ κενύεται.

Ἐάν ἴδῃ τις ὅτι ἐπύθον μέγας ἀέμος
ἐν κρήνῃ ἀποφραξεί· εἰ μὲν οὐκ ἐλάσσει
ἀπὸ τοῦ βασιλέως· πλούσιον τῆς γῆς σημαίης· δὴσιν
βοηθῶν ἔσιν ὁ ἀέμος οὐκ ἐλάσσει.

Ἐκ τῆς Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων
ομοίως. ρξε'.

Ἐάν ἴδῃ τις ὅτι βοηθούμενος ἑσπε-
ρίων ἀέμος βεβήξῃ, εὐρήσιν ἀπὸ
ἐξουσίας βοηθῶν καὶ χρεῖας καὶ σωφί-
λων αἰεί.

Εἰ δὲ ἐκ τῆς ἑσπερίων καὶ αὐτῶν
ἀπὸ ἀντιπῆς ἔσται αὐτοῦ.

Ὁ βασιλεὺς ἐάν ἴδῃ ὅτι ἑσπερίων ἀέμος
κηνύεται ἐν ἑσπερίῳ, ἀπὸ μακρῆς ἀρχῆς μή-
νημα παρῆξιν αὐτοῦ.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἑσπερίων ἀέμος βοηθῶνται,
εἰς χρεῖας αὐτοῦ ἔσται.

Ἐάν ἴδῃ τις ὅτι ἐπύθον ἀέμος σφο-
δρῆς ἀνέμου βλάσσει τῆς καρπῆς· ἢ
σὸν δέξεται ἴσταν ἐκείνου ἔσται ἐπύθον.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐπύθων ἀνεμος σφοδρὸς εἰς πύην ἐκελθὼν δένδρεα ἢ κρηναρῶν οὐμίας, φόβος ἔσται καὶ ἀπόλεια ἀπὸ βασιλέως ἢ ἐπιτοῦ ἐξουσιασῶ ἀσχηλῶς τῆς πόλεως.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἔπιπυτον πάντες οἱ ἀνεμοὶ καὶ ὁ λαὸς ἀληροθύνεται ἢ σφοδρῶς ἠγοστήσεται ἐν τῇ πότει αἰετῶν, ἀλλὰ ἐἰς ἀδωαμίαν ἢ ἐπὶ τῷ πύου ἐξουσιασῆς.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐν χιμῶδι θερμὸς ἀνεμὸς ἐπύθων, εἰς καρπὸν καὶ εὐφορίαν τοῦ πύου τῶς κρηναί.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐν χιμῶδι ψυχρὸς καὶ δειμὸς ἐπύθων, εἰς ἀσπίον τῶς κρηναί τῷ πύου.

Ομοίως δὲ ἐν θέρῃ ἐὰν πύθων κρηναρῶς εἰς ἀφελίαν ἔσται τῷ πύου ἢ ἐν δέ μὲν, πύμασιον.

Ὁ βασιλεὺς ἐὰν ἴδῃ ὅτι ἐπύθων ἀνεμος σφοδρὸς πύθων, ἐκ τῆς κρηναίως ἔθους τὸ μέρος ἀσχηλῶς τῷ ἀνέμου κακὸν ἢ ἀγαθὸν ἐλπίζειτο.

Ἐκ τῶν Ἰνδῶν, Περσῶν, καὶ Ἀιγυπτίων, καὶ ἡλίου καὶ σεληνῆς καὶ ἀστέρων, ρεζζ.

Ὁ ἥλιος ἐν πύθωνι βασιλέως κείνεται ἀσχηλῶς, καὶ ἢ σελήνη εἰς πύθωνι τῷ ἀπὸ τῆς βασιλέως δειπύου ἐξουσιασῶ.

Ἡ Ἀφροδίτη, εἰς πύθωνι τῆς ἀγροῦς.

Καὶ οἱ λοιποὶ ὅτι μέρων ἀστέρων, εἰς τῆς μέρους ἀστέρων τῆς βασιλέως.

Καὶ οἱ ἄλλοι ἀστέρες, εἰς πύθωνι τῶν κοσμων.

Εἰ δὲ ἴδῃ τῆς ὅτι ἐπύθων ἀπὸ τῆς ἡλιακῆς δίσκου, ἢ ὅτι κατὰ τὴν αὐτὴν εὐρήσῃ χροαὶ ὅτι τῆς βασιλέως ἀσχηλῶς τῆς ἐξουστῆς.

Γωνὴ ἐὰν ἴδῃ τῶν, ἀγροῦς ἠγοστήσεται.

Si videre visus fuerit flantes aliquo loco ventos vehementes, qui radiatus arbores euellerent, aut palmas subiecterent: pro modo ruinae, à rege vel loci princepe terror & interencio imminabit.

Si omnes venti quietuisse vis fuerint, & populus pusillis esse animis: in eo locere terra motus accidet, ac praeterca loci princeps ad inopiam redigetur.

Si ventus calidus hyberno tempore spirasse visus fuerit, hoc ipsum ad fructus & fertilitatem loci referatur.

Si quis videre visus fuerit flantem hyberno tempore ventum frigidum & acrem, hoc aduersum aliquid illi loco portendere statuat.

Similiter si aetiuo tempore ventus subfrigidus flauerit, ad emolumentum commodumque loci referatur. Si ualidus, diuersum denotatur.

Si rex videre visus fuerit flantem alicunde ventum uehementem, pars incolarum regni eius aut boni quidpiam, aut mali expectet, pro ipsius uentilatione.

De sole, luna, sideribus, ex Indorum, Persarum, Aegyptiorumque disciplinis.

C A P. 167.

SOl dubio procul ad regis personam interpretando refertur, & ad principis à rege secundi personam iuna.

Venus ad personam Augustae.

Idem alia maxima sydera, ad viros apud regem amplissimos.

Stellae reliquae, ad inidum uniuersum.

Si quis visus sibi fuerit ad discum solarem propius accessisse, vel eum adprehendisse: à rege laetitia consequetur, pro ratione propioris accessus.

Si mulieri visum hoc oblatum fuerit, Augusta fiet.

Si rex huiusmodi somnium habuerit, alium sibi regem subiciet.

Si quis visus sibi fuerit pugnasse, vel bellum aduersus solem radios suos spargentem suscepisse: regem oppugnabit.

Si plebeius, à rege supplicio adicietur.

Si visus sibi fuerit instar solis sparsisse radios, pro lucis modo regnabit.

Si regi visum hoc oblatum fuerit, regni eius ampliore gloria cōdecorabitur. Eadem est in persona mulieris interpretatio.

Si mulier visa sibi fuerit perperisse solem, quae uincos fuerit, regem pariet.

Si quis videre visus fuerit egredientes de se radios, qui populo sint impediendo, quo minus ipsum adspiciat: à ipse regno poterit.

Si quis globum solis tenere visus sibi fuerit, radios carentem: si debilis est, aut adfigitur, conualecet ac laetitia fruetur.

Si uir amplissimus est, regem contemnet.

Si rex, alium quendam maximum regem uel principem in uinculis detinebit.

Si cui visum oblatum fuerit, quasi sol radios in eius domum praeter moerem sparserit: à rege gaudium & opes consequetur, pro lucis ipsius modo.

Si videre visus fuerit solem, siue discum solarem, ingressum aedes suas: si rex est, regem procreabit.

Si uir aliquis amplissimus, aut plebeius: maiorem ad sublimitatem euehatur, & voluptatem capiet, & regem ipsum excipiet.

Si quis visus sibi fuerit ingressum ad se regem contempnisset, perduellis erit aduersus regem.

Similiter si somnium quis habuerit, quasi flamma solis eum in itinere calcasset: opes à rege consequetur, pro modo caloris.

Si visus sibi fuerit à sole plurimum adustus, pecnam pro modo uisionis inueniet.

Ὁ βασιλεὺς ἐὰν ἴδῃ τῶν, ἄλλον βασιλέα κρηναρῶν.

Εἰ δὲ ἴδῃ τῆς ὅτι ἐμαζὸς ἢ ἐπιθύνεται τῷ ἡλίῳ ἀκτινοβολοῦντι, βασιλεὶ πολέμοισι.

Εἰ δὲ τῷ κοινῷ λαῷ, ἀπὸ βασιλέως τι μαρηνήσεται.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ὁ ἥλιος ἀκτινοβολῶν ἐξήστε, ἀσχηλῶς τῷ φωτὶ βασιλέως.

Εἰ δὲ ἴδῃ τῶν ὁ βασιλεὺς πλῆθον ἀνδρῶν ἐπιπέως φανέντων ἢ βασιλεία αὐτῷ.

Καὶ ὅτι γυναικὸς ἢ αὐτῷ κείσεται.

Γωνὴ ἐὰν ἴδῃ ὅτι ἐξήσων ἥλιον, βασιλεὺς πέξῃ ὅτις ἢ.

Εἰ δὲ ἴδῃ τῆς ὅτι ἐξέρχεται ἀπὸ αὐτῶ ἀκτινὸς κρηναίως τῶν λαῶν τῷ βασιλεῖ αὐτῆς, καὶ αὐτῆς βασιλεύσῃ.

Εἰ δὲ ἴδῃ τῆς ὅτι πύθων τῶν ἡλίου κρηναί αὐτῶ ἀκτινῶν οὐσαν ἢ ἐν μέρῃ ἀσπίον ἢ ἐν θλίψῃ ὁ ἴδων, ὕμνησῃ καὶ ἠγοστήσεται.

Εἰ δὲ ὅτι μέρους ὁ ἴδων, κρηναρῶν τῶν βασιλέως.

Εἰ δὲ ὅτι βασιλεὺς, ἔπειρον μέρων βασιλεία ἢ ἐξουσιασῶ δέσμιον ἔξῃ.

Εἰ δὲ ἴδῃ τῆς ὅτι ἀκτινὸς ὁ ἥλιος ἐξελθὼν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῷ ἐνδοῖ ἀσχηλῶς χροαὶ καὶ πλῆθον εὐρήσῃ τῶν βασιλέως ἀσχηλῶς τῷ φωτὶ.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἥλιος ἦτοι ὁ δίσκος εἰσέλθων ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῷ ἢ ἐν μέρῃ ὅτι βασιλεὺς, ἠγοστήσεται βασιλεία.

Εἰ δὲ μέρους ὅτι, ἢ τῷ κοινῷ, ὑποθήσεται καὶ χροῖσται τὰ χροα, καὶ βασιλεία ὑποθήσεται.

Εἰ δὲ ἴδῃ τῆς ὅτι εἰσελθόντος τῶν ἡλίου κρηναρῶν αὐτῷ, ὀπίθουλος βασιλείως ἠγοστήσεται.

Ομοίως ἐὰν ἴδῃ τῆς ὅτι ἐν ὁδοῖ ἐθέρημα ἢ αὐτῶν ἢ τῶν ἡλίου φλοῦς, εὐρήσῃ πλῆθον τῶν βασιλέως ἀγαθῶν τῆς θρημαίως.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι πλῆθον ἀπύθων αὐτῶ, εὐρήσῃ πημωλῶν ἀγαθῶν τῆς κρηναίως.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι πάλιν ἐκασταλῶσθαι ἔβλη-
θεν εἰς τὰ φάτα αὐτῆς, πάλιν ἐμακαλεῖται
καὶ εἰς τὴν αὐτὴν ἐξουσίαν ἐπιανελεύσεται.

Ἐὰν ἰδῆ ὁ βασιλεὺς πρὸ ἀστέρων τῆς Δι-
φροδῆτος ὀλιγοφῶλον ἀναπέλλουσα * μισοῖσι
τὴν αὐρῶσαν αὐτοῦ.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι νεφέλαις ὁ ἀστὴρ ἐκινησώ-
σθαι, θύρῃσι εἰς τὴν αὐρῶσαν, νίσσον καὶ
βλάψαι.

Εἰ δὲ πολλοῦτος ἢ ἀπειροστέρος ὁ ἀστὴρ
εὐμνησὶ χροῖαν ἔσχαπτῶν ἐν αὐτῇ, ἢ πρὸς
ἀροσι.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἔπαιον ὁ ἀστὴρ ἑστῆ, ἀπο-
πνεύεται ἡ αὐρῶσα.

Ἄλλα ἢ ἄλλος τις ἐὰν ἰδῆ πῶς, εἰς τὴν
αὐρῶσαν ἀποπέσειται.

Ἐὰν ἰδῆ ὅτι ἐπιλαμπρῆ αὐτῶν ἢ τῆς δι-
κῆς αὐτοῦ, θύρῃσι χροῖαν ἀπ' αὐτῆς.

Καὶ οἱ λοιποὶ μῆνησι ἀστέρες καθ' ὡς εἴ-
ρηται εἰς τὰ εἰρημῶνα παροσώπων δευκα-
νόντα, ἔκ καθ' ὅν ἔσαν εἰρημῶν * ἢ ταῦτα
ὁ βλέπων ἐὰν ἴδῃ μακρῶ * εἰ μὴ ἔβην εἰς
τὴν γλῶττῃ βασιλείας τῶν μῆνησι, ἀπο-
πέσειται αὐτοῦ.

Εἰ δὲ ἐν γῆ ἀλλοπεῖα, εἰς τὴν νεφέλῃ
τῆς γῆς ἐκίνησι ταῦτα κελύετω, πλὴν ἀε-
πίθεκται ἔβην ὡς ἔβη τὸ πᾶν ταῦτα ἐν
ἀλλοπεῖα ἰδῆν γῆ.

Ἐκ τῶν Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων
ὁμοίως. ρξ'η.

Ἡ σελήνη, εἰς τὴν δευτέραν, * ἦτοι τὴν
βῆσσαν βασιλεία κελύετω.

Ἐὰν τις ἰδῆ αὐτῶν ἢ τῆς οὐρανῶ κε-
κῶς ἔβη μὲν τὸ φάτος αὐτῆς πληρῆ * εὐ-
μνησὶ χροῖαν ἐν τῷ βασιλείας καὶ πλοῦτον
ἔβη αὐτοῦ.

Si videre visus fuerit lunam à tenebris
vicissim, repurgatam, amissa luce recupe-
rata: rursus ille reuocabitur, & ad eandem
gloriam redibit.

Si rex videre visus fuerit, exigua cum
luce Veneris sidus oriri: Augustam suam
odio prosequetur,

Si nubibus idem sidus vndique obdu-
ctum videre visus fuerit, in Augustæ perso-
na morbum & adfectionem experietur.

Sin multa luce sidus illud abundauerit,
plùque maiestatis habuerit: & oblecta-
tionem ex ea capiet, & amabit eam, ma-
rémque procreabit.

Si cecidisse sidus hoc visum fuerit, Au-
gusta morietur.

Sed *Et* si quis alius hoc videre viderit,
sominum ad Augustam similiter referendum
erit.

Quod si etiam alius quispiam videre
visus fuerit, quasi sidus hoc splendorem
suum in ipsum, vel domum eius emittere:
lætitiam ab ea consequetur.

Reliqua quoque sidera maxima, ceu di-
ctum est, ad personas indicatas referuntur
eo modo, quem exposuimus, & qui ea
videre visus fuerit, si quidem in regione
vcl regis, vel amplissimi alicuius viri de-
git, ad eos interpretatio somnij perti-
nebit.

Sin aliena in ditione viuunt, ad eius terræ
caput omnia referantur. Plerumque ta-
men ita res comparata est, ut hæc in alie-
na terra nemini per quietem offerantur.

Consimiles rationes ex Perfarum
& Aegyptiorum obser-
uationibus.

C A P. 168.

Lunæ interpretatio pertinet ad eum,
lqui secundus in regno est, solo nimi-
rum rege minor.

Si quis lunam in celo videre videatur,
toto splendorem lumine: gaudium à re-
ge cum diuitiis consequetur.

Si proximo ex interuallo visus sibi fue-
rit eam videre, vel quod eam sinu manū-
ve teneat: si vit exi vxtorem elegantem &
lepida accipiet, prout Lunæ discus ple-
nus visus fuerit illuminatus.

Sin mulier est, similiter & ipsa maritum
accipiet.

Consimili modo si visa fuerit splendo-
re suo velisipum, vel domum eius collu-
strasse: lætitiā ab eodem rege vel ipsius
familia, vel ipse consequetur.

Si visus fuerit videre Lunam caligino-
sam & illanem, ad excretionem &
interitum suum forit mulierem accipiet,
& à rege punietur.

Similiter si visum hoc oblatum homi-
ni plebeio fuerit, ipse catus aduersus ad ci-
uifmodi regem referatur.

Cæterorum quoque siderum maximorum
multitudo ad nobiles & opulentos,
habita proportionis ratione, refertur, &
ad eos, qui regi proximi sunt, quoque
tandem loco degant.

Habent autem pleniorē interpretati-
onem sidera, quæ proxima visa fuerint,
vt exiliorem, quæ longius remota.

Si quis videre visus fuerit maxima
queque reliquorum siderum, lucis que
plena, in vnum collecta locū: hoc ipsum
de concilio lætitiæque publica illorum
accipiat, de quibus est dictum.

Consimiliter si ea perexiguo prædita
lumine, dissecta & sparsa, caliginosaque
videre visus fuerit: hoc ad indicatarum
personarum calamitatem, & ad regis
præsidia refertur.

Sin ex parte vel adfecta fuisse visa fue-
rit, vel lucem præbuisse: hoc ad particula-
rem quoque lætitiā, vel dolorem referat.

Si quis vniuersis sideribus aliis præ-
fuisse cum potestate visus sibi fuerit, om-
nes populos in ditionem rediget: ac si
quidem idoneus est, imperio potietur.

Sin ex parte potestatem in ea visus sibi
fuerit habuisse, dominatum vnus populi
adsequetur.

Si visus sibi fuerit pacere, bellè dispo-
nere, atque in ordinem redigere sidera:
principatum populi à rege maximo con-
sequetur, pro ratione temporis, & dispo-
sitionis ipsorum siderum.

Εἰ δὲ ἐβλῆθαι ἰδῆ αὐτῶν, ἢ ἐν τοῖς κε-
κῶς ἢ ἐν τῇ χροῖᾳ κρημνῶν * οἱ μὴ ἔβην ἐ-
μνη, λήψεται γενναίως χειρίων αὐθόρων
τῆς πληρώσεως τοῦ περιβαλλομένου δισκου.

Εἰ δὲ γενναίως
* * * * *

* * * * * καὶ αὐτῇ ἢ τῆς οὐρανῶ
αὐτοῦ * θύρῃσι χροῖαν ἔβη αὐτὴν βασι-
λείας ἢ αὐτῆς ἢ τῆς γῆς αὐτοῦ.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ὠσέτη αὐτοῦ σκοπινη ἔ-
στέλωσ, ὅτι κατέχευε ἢ ἀπαλεία, γενναί-
ως λήψεται τὰ χροῖα ἐν τιμωρηθῆσεται ἑστῆ
τῷ βασιλείας.

Ὀμοίως ἐὰν ἰδῆ τῶν πρὸ τῶ κοινῶ
λαοῦ, τὸ πάθος, εἰς τὴν τῶ ἰδῆ βασιλεία λο-
γισέτω.

Ἄλλα καὶ τῶν πλῆθος τῶν ἄλλων ἀστέρων
τῶν μῆνησι εἰς τῆς θύρῃσι ἢ ποιοῖσι
δευκανόντα, ἀνθόρους ἢ τῆς ἔχρησι τῷ βα-
σιλείας κελύετωσ, ὅτι παντῶς ἴπου.

Καὶ πλείονα κελύετω ἔχρησι οἱ ἔχρησι,
ἐλάσσονα δὲ οἱ εἰς μακρῶν.

Ἐὰν ἰδῆ τις τὰ μῆνησι τῶν ἄλλων ἀ-
στέρων πλύφωλα σικημένια * σικημένια καὶ
χροῖαν ἑστῆ τῶν εἰρημῶν καὶ τῶν οἰείων.

Ὀμοίως ἐὰν ἰδῆ ταῦτα ὀλιγοφῶλα καὶ
δευκαρτισμένα ἢ σκοπινα * τὸ πάθος εἰς
τὸν εἰρημῶν λαοῦ ἢ τῆς ἀρχόντων τῷ βα-
σιλείας κελύετω.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι μεκῶς ἢ ἔπαθον ἢ ἐφω-
ταγῶρων * κελύετω ἔκ εἰς τὴν χροῖαν ἔ-
τὴν ἠύπλω μεκῶς.

Ἐὰν ἰδῆ τις ὅτι ἐδέσασσεν τῶν ἄλλων ἀστέ-
ρων πάντων, δεσποσὶ πάντων λαῶν * ἢ ἐν
ἔβην ὀπτιθῆτος, βασιλεύσῃ.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἐδέσασσεν αὐτῶν μεκῶς,
δεσποσὶ λαοῦ.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι παρμάτῃ ἢ διδουσι, ἔ-
εἰς κρημνῶν φέρει τὰ ἀεσα, ἐξουσίαν ἠύ-
ψαται λαῶν ἑστῆ ἢ μῆνησι βασιλείας, ἠύθρο-
ρον ἢ κρημῶν ἢ τῆς διδουσι τῆς ἀστέρων.

Εὰν ἴδῃ τις ὅτι ἀσραὶ ἄσρα, ἀσραὶ δὲ πῶς ἀσραῖσι, ἀσραὶ δὲ πῶς ἀσραῖσι.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι κατεπίσθη αὐτὸν ἀσραῖσι, ἀσραῖσι δὲ ἀσραῖσι εἰσαθροῦσται ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ σαμακαμῆσται αὐτῷ φιλικῶς.

Εκ τῶν Περσῶν τοῦ αὐτοῦ ἁμῶως. ρεζϛ.

Εἰ δὲ ἴδῃ τις ὅτι ἀσραῖσι ἀσραῖσι πῶς ἀσραῖσι, ἀσραῖσι δὲ ἀσραῖσι πῶς ἀσραῖσι, ἀσραῖσι δὲ ἀσραῖσι πῶς ἀσραῖσι.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἀσραὶ ἀσραῖσι, ἀσραὶ δὲ ἀσραῖσι πῶς ἀσραῖσι, ἀσραῖσι δὲ ἀσραῖσι πῶς ἀσραῖσι.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἀσραὶ ἀσραῖσι, ἀσραὶ δὲ ἀσραῖσι πῶς ἀσραῖσι, ἀσραῖσι δὲ ἀσραῖσι πῶς ἀσραῖσι.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἀσραὶ ἀσραῖσι, ἀσραὶ δὲ ἀσραῖσι πῶς ἀσραῖσι, ἀσραῖσι δὲ ἀσραῖσι πῶς ἀσραῖσι.

Εκ τῶν Ἰνδῶν τοῦ αὐτοῦ ἁμῶως. ροϛ.

Εἰ δὲ ἴδῃ τις ὅτι ἀσραὶ ἀσραῖσι, ἀσραὶ δὲ ἀσραῖσι πῶς ἀσραῖσι, ἀσραῖσι δὲ ἀσραῖσι πῶς ἀσραῖσι.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἀσραὶ ἀσραῖσι, ἀσραὶ δὲ ἀσραῖσι πῶς ἀσραῖσι, ἀσραῖσι δὲ ἀσραῖσι πῶς ἀσραῖσι.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἀσραὶ ἀσραῖσι, ἀσραὶ δὲ ἀσραῖσι πῶς ἀσραῖσι, ἀσραῖσι δὲ ἀσραῖσι πῶς ἀσραῖσι.

Si quis sidera manducare visus sibi fuerit, pro modo manducationis homines abluunt.

Si ea citra manducationem absorbuisset visus fuerit, inuifitati quidam homines in eius domum venient, & amice cum eo conuerfabuntur.

Eiusdem generis, ex Persarum disciplina.

C. A. P. 169.

Si quis astra deorum in numerum relata visus sibi fuerit adorare, rei cuiusdam causa regi preces offeret, & gratiam inueniet, si quidem astra visa fuerint eum splendore suo collustrare.

Si coram eis flere visus fuerit, gratiam apud regem inueniet, pro modo ploratus.

Si suffitum eis facere visus sibi fuerit intra templum, propter vim ignis existimationem famamque praecalam cum potestate apud regem inueniet, pro ipsius fragrantia modo.

Si in eis immolauit, siue ad eod conditionis humilis fuerit, siue magnus: amorem perfectum & verum erga regem declarabit.

De sideribus, ex Indorum traditionibus.

C. A. P. 170.

Si quis adorare visus sibi fuerit astra, quae pro diis vulgus habet, mentiendo fraudulentè se geret erga magnates, pro ratione desiderum.

Nam quaecunque praeter opificem rerum adorantur, falsa sunt atque vana. Solum nimirum Deo competit adoratio.

Si quis suspexisse visus sibi fuerit, & vidisse sidera per res veras & existentes, putat in figura litterarum: si rex est, aut magnatum quispiam, potestas eius dilatabitur, & longaeus erit, prout ea visus sibi fuit intueri & adspicere.

Si litteras legisse visus est, significatum efficacius erit, ac quiddam sanè legerit, pro certo teneat.

Si non legerit, beneficio minore poterit.

Si quis à sideribus ductus, iter facere visus sibi fuerit, tam terra, quam mari fortunatus erit, & maximo se, iustoque iudici adiungat, apud quem erit in gratia.

Si, extrare visus sibi fuerit in itinere, in iudicem stolidum incidet, à quo affligetur.

Si quis videre visus fuerit in mare delapsa sidera, hominum à rege profectam intercessionem per hoc visum intelligat.

Si rex tale somnium habuerit, cladem populi sui morientis maximam videbit.

Si videre vitus fuerit astra coloris ignei mutuo semet inuadentia, diuersos nuntios de populo suo, & eius interitu, accipiet: pro inflammationis eorum modo.

Si rex vel augusta videre visus fuerint, quasi degressum è caelo sidus cum eis sit colloquutum: omnem à Deo latitiam, & impletionem desideriorum suorum, impetrabunt.

Si plebeius aliquis hoc videre visus fuerit ad hilaritatem & rectam valitudinem cuique ceder, si quidem vel æger est, vel affligitur. Si autem, in professione quicquae sua voluptatem inueniet.

De pluuia, ex Indorum disciplina. C. A. P. 171.

Pluuia de impletione voti ac precationis, acque misericordiae intelligitur.

Si quis ergo per quietem videre visus fuerit, iurgatum à pluuia prædium suum: & opes, & lectitiam, & misericordiam impetrabit à Deo.

Si regi visum hoc oblatum fuerit, idque illo tempore, quo in magna pluuia penuria: quiddam à Deo petiuerit, impetrabit.

Quod si etiam caritas animonæ regionem ipsius vexat, fertilitas sequetur.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἀσραῖσι ἀσραῖσι, ἀσραῖσι δὲ ἀσραῖσι πῶς ἀσραῖσι, ἀσραῖσι δὲ ἀσραῖσι πῶς ἀσραῖσι.

Εἰ δὲ οὐκ ἀσραῖσι, ἀσραῖσι δὲ ἀσραῖσι πῶς ἀσραῖσι, ἀσραῖσι δὲ ἀσραῖσι πῶς ἀσραῖσι.

Εἰ δὲ τις ἴδῃ ὅτι ἀσραὶ ἀσραῖσι, ἀσραὶ δὲ ἀσραῖσι πῶς ἀσραῖσι, ἀσραῖσι δὲ ἀσραῖσι πῶς ἀσραῖσι.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἀσραὶ ἀσραῖσι, ἀσραὶ δὲ ἀσραῖσι πῶς ἀσραῖσι, ἀσραῖσι δὲ ἀσραῖσι πῶς ἀσραῖσι.

Εἰ δὲ ἴδῃ τις πῶς ἀσραῖσι πῶς ἀσραῖσι, ἀσραῖσι δὲ ἀσραῖσι πῶς ἀσραῖσι, ἀσραῖσι δὲ ἀσραῖσι πῶς ἀσραῖσι.

Ο βασιλεὺς εἰδὼν ἴδῃ πῶς ἀσραῖσι, ἀσραῖσι δὲ ἀσραῖσι πῶς ἀσραῖσι, ἀσραῖσι δὲ ἀσραῖσι πῶς ἀσραῖσι.

Εἰ δὲ ἴδῃ τις ἀσραῖσι πῶς ἀσραῖσι, ἀσραῖσι δὲ ἀσραῖσι πῶς ἀσραῖσι, ἀσραῖσι δὲ ἀσραῖσι πῶς ἀσραῖσι.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὁ βασιλεὺς ἢ ἡ ἀσραῖσι πῶς ἀσραῖσι, ἀσραῖσι δὲ ἀσραῖσι πῶς ἀσραῖσι, ἀσραῖσι δὲ ἀσραῖσι πῶς ἀσραῖσι.

Εἰ δὲ τὸ κοινὸν πῶς ἴδῃ, εἰς ἀσραῖσι ἕκαστος ἢ ὕψιστον γήθησται, εἰ δὲ ἀσραῖσι πῶς ἀσραῖσι, ἀσραῖσι δὲ ἀσραῖσι πῶς ἀσραῖσι.

Εκ τῶν Ἰνδῶν τοῦ αὐτοῦ βεργίσι. ροδ.

Η βροχὴ εἰς ἀσραῖσι ἀσραῖσι πῶς ἀσραῖσι, ἀσραῖσι δὲ ἀσραῖσι πῶς ἀσραῖσι, ἀσραῖσι δὲ ἀσραῖσι πῶς ἀσραῖσι.

Εἰ δὲ αὐτὸ ἴδῃ, τις κατ' ἴσρα ὅτι εἰς ἀσραῖσι ἢ ἀσραῖσι πῶς ἀσραῖσι, ἀσραῖσι δὲ ἀσραῖσι πῶς ἀσραῖσι.

Εἰ δὲ ἴδῃ πῶς ἀσραῖσι, ἀσραῖσι δὲ ἀσραῖσι πῶς ἀσραῖσι, ἀσραῖσι δὲ ἀσραῖσι πῶς ἀσραῖσι.

Καὶ εἰς ἀσραῖσι πῶς ἀσραῖσι, ἀσραῖσι δὲ ἀσραῖσι πῶς ἀσραῖσι, ἀσραῖσι δὲ ἀσραῖσι πῶς ἀσραῖσι.

Όταν είνυμαιν, ἀρδύρας ζήνται, πρὸς ἕνα ὕδαρ ἄετος ἀδωατώτεροι εἰς κελίον & πρὸς ἕνα.

Καὶ ἐὰν ἰδῆ ὅτι εἰσὶν ἄνθρωποι, ἢ ἀλάστοι παρὰ τὸν γαίαν ἢ πῶμα, καὶ ἄρτιόσφι αὐτῶν, εἰ μὴ ἐνεπιπλῶσθῃ ἢ ἐδωμάτωσθι ἐκ τῶν παρὰ τὸν ἀρδύρας θλίβονται πρὸς τὸ ἄρδύρας.

Εἰ δὲ ἀπέκλιθῃ τὸ ῥύπον αὐτῶν ἐκ τῶν ὕδατος, ἢ μέγεμα αὐτῶν ἐκ θλίψις ἀρδύρας πρὸς τὸ ἄρδύρας ἀποκλιναίσθηται.

Όμοίως ἐὰν εἰσὶν ἄνθρωποι ἢ ἄσπερ κερῆσις ἢ ὕδαρ τὸ πῶμα ἢ ὀρθήσθι θλίψῃ ἢ ἀλάστοι ἐξ αὐτῶν ἀρδύρας.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι καλυμῶσθι ἢ ἄνθρωποι ἐκ τῶν μέσων, εὐρήσθι θέρμην ἢ θλίψῃ πρὸς ἄρδύρας.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι πρὸς τὸν γαίαν, ὅταν αἰπὴν πρὸς τῆς γῆς, ἀρδύρας ἀποκλιναίσθηται.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἀπέκλιθῃ ἐκ αὐτῶν ἀποκλιναίσθη πρὸς ἄρδύρας ἀρδύρας τὸ πῶμα.

Εκ τῶν Αἰγυπτίων πρὸς τὸν ποταμῶν.

Όἱ ἀρδύρας τὸν γαίαν πῶμα, εἰς τὸν γαίαν ἄρδύρας τὸν ἄρδύρας.

Εὰν ἰδῆ πρὸς τὸν ἀρδύρας τὸν γαίαν συνήσθις παρὰ τὸν ἄρδύρας, εὐρήσθι ὁ πῶμα ἢ μέγεμα ἢ θλίψῃ.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἐπιπλῶσθῃ ὁ πῶμα, εὐρήσθι ὁ κελίον ἢ ἄρδύρας, καὶ Φαραὸν εὐφραίνῃται μὲν τῶν μετρίων αὐτῶν.

Εἰ δὲ ἰδῆ πρὸς τὸν ἀρδύρας τὸ πῶμα τὸν γαίαν κατεκλιναίσθησθι οἱ ἄρδύρας, εὐρήσθι οἱ κελίον ἢ πῶμα καὶ ἄρδύρας.

Εἰ δὲ κατεκλιναίσθησθι ὄφεις, ἢ βάτραχοι, καὶ ἄρδύρας, ἢ πῶμα εὐρήσθι πρὸς τὸν ἄρδύρας ἐκ τῶν μετρίων αὐτῶν, εἰ δὲ μὴ, πῶμα.

Aqua celeriter fluens interpretationem debiliorem habet ea, quae tranquillè modicèque manat.

Si quis visus sibi fuerit accessisse, vel confedisse propter amnis alicuius ripam, propè quidem vrabesser à flumine: si luto maculatus fuit, aut territus à flumine, confusimiliter ab homine quodam affligetur.

Si aqua sordes suas abluir, etiam pariratione non sollicitudo, quàm adfliccio, ab illo altero illata, sum mouebitur.

Similiter si ad collum vsque vel supra caput ipsam fluminis aqua peruenit: parrem adfliccionem atque miseriam experietur.

Si ad medium vsque fluminis natando peruenisse visus sibi fuerit, in alicuius vincula & vexationem incidet.

Si terram adigit, prout abfuerit ab ea, de miseris subleuabitur.

Si visus sibi fuerit in flumine suffocatus, hominis cuiusdam, fluminis magnitudini respondens, manu conficietur.

De fluminibus, ex Aegyptiorum monumentis.

C A P. 176.

Flumina, quae terram irrigant, hominum vitam significant.

Si quis videre visus fuerit flumen exiccatum, quod terram irrigare solebat: is locus & anno næ caritate, & sollicitudine, & adfliccione grauibitur.

Si flumen exundasse visum fuerit, incolæ gaudium fertilitatè que consequentur, & ipse Pharaon cum magnatibus suis lætabitur.

Si videre quis visus fuerit, irrigata per fluum terra, remansisse pices: incolæ simul & opes, & morbum inuenient.

Si serpentes remanserint, & ranæ, & bestiae reptiles: ab hostibus bellum eis inferetur, quos ipsi superabunt, si modo reptilia vicisse visi fuerint. sin minus, contrarium accidet.

Similiter & illa flumina, quae terram non irrigant, ad hominum personas, proportionis habitatione, referuntur. Quidquid eis acciderit vel boni, vel mali: hominibus eueniet.

Si quis retia visus sibi fuerit in flumen abicisse, piscium capiundorum causa, felicitèrque iactum cecidisse: si rex est, tam belli curis, quàm reliquis grauarus, exitum felicem experietur. sin autem, diuersum eueniet.

Si cui plebeio visum hoc oblatum fuerit, prout ipse iactus successerit, opes inueniet. Si planè non successerit, contrarium euenius erit.

De somnio cuiusdam.

C A P. 177.

Quidam vsurpata domini sui personam, Sereimum somniorum interpretem tentandi causa conuenit, eumque consuluit in hunc modum. Visus sum per quietem totum ebibisse Tigrium fluum. Cui Sereimus: Hoc somnium minimè tuum est, ait. nam fieri nequit, vt in te cadat. Ille rem sic esse, fassus: Equidem, ait, hoc somnium non habui: sed herus meus. Tum Sereimus: Domum reuersus, inquit, eum mortuum inuenies. Vti dixerat, ita factum est.

De mari, ex Indorum, Persarum, Aegyptiorumque rationibus. C A P. 178.

Mare, cum profunditate sua, magni regis ad personam refertur: vt que amnes vniversi in mare semet exonerant. sic ad regem opes vnuerse conflunt.

Si rex videre visus fuerit, nouos quosdam amnes & inuictatos ad mare peruenissè: longè distitis gentibus opes & gaudium consequetur.

Όμοίως ἢ οἱ ποταμοὶ οἱ οὐκ ἀρδύρας τὸν γαίαν εἰς ἀρδύρας ἀρδύρας κελίον, καὶ εἰ πρὸς τὸν γαίαν κελίον ἢ κελίον, πρὸς τὸν ἀρδύρας ἀρδύρας.

Εὰν ἰδῆ πρὸς τὸν ἀρδύρας ἢ πῶμα, καὶ σελήνησθι ἢ ἄρδύρας, & ἐπιπλῶσθῃ εἰ μὴ ὅτι βασιλεὺς, μέγεμα ἢ ἄρδύρας ἐκ τῶν μετρίων ἢ λοιπῶν εἰς ἀρδύρας ἀρδύρας: εἰ δὲ μὴ, πῶμα.

Τὸ δὲ κελίον ἐκ τῶν ὕδατος, εὐρήσθι πῶμα ἐκ τῶν ἀρδύρας: εἰ δὲ οὐκ ἐπιπλῶσθῃ, πῶμα.

Περὶ ὄψεσιν ἑσπέραις.

Όμοίως ἢ οἱ ποταμοὶ οἱ οὐκ ἀρδύρας τὸν γαίαν εἰς ἀρδύρας ἀρδύρας κελίον, καὶ εἰ πρὸς τὸν γαίαν κελίον ἢ κελίον, πρὸς τὸν ἀρδύρας ἀρδύρας. Εἰ δὲ ἰδῆ πρὸς τὸν ἀρδύρας ἢ πῶμα, καὶ σελήνησθῃ ἢ ἄρδύρας, & ἐπιπλῶσθῃ εἰ μὴ ὅτι βασιλεὺς, μέγεμα ἢ ἄρδύρας ἐκ τῶν μετρίων ἢ λοιπῶν εἰς ἀρδύρας ἀρδύρας: εἰ δὲ μὴ, πῶμα.

Εκ τῶν Ἰνδῶν, Περσῶν, καὶ Αἰγυπτίων, πρὸς τὸν θαλάσσης.

Η θάλασσα καὶ ὁ βυθὸς εἰς ἀρδύρας τὸν γαίαν κελίον κελίον βασιλεὺς, καὶ ἄσπερ οἱ ποταμοὶ πάντες, βαλλοῦσθι ἐκ αὐτῆς, οὕτως ἢ καὶ οἱ πῶμα τὸν γαίαν εἰσὶν ἐκ αὐτῆς.

Εὰν ἰδῆ ὁ βασιλεὺς ὅτι νέα ποταμὸς ἀρδύρας εἰς τὸν γαίαν ἀρδύρας πῶμα ἐκ τῶν ἀρδύρας ἢ πῶμα αὐτῶν ἄρδύρας.

Ομοίως εάλ ἰδη παρὴν π το αλοῖον τῆς κωρύνης ἔσαι ἢ κελίσις εἰς πωβωτων ἀντ.

Εἰ δὲ ἰδη πὸν σόλον ἀντ ἐξοπλιωθέντα ἢ κινήματα πωβος πόλεμον, ἔχοντα ἢ εὐπλοῖαν ἀνδύτως τῆς εὐπλοῖας καπινοδωθῆσται * εἰ δὲ μὴ, πωμωπῆσι.

Εἰ δὲ ἰδη ὅπ πα * ἄρματῶ ἀνθῶ ἐγένετο ὑψηλὰ καὶ μεγὰλα αλοῖον οὐ ἴσαι * ἀρήσῃ χροῦ, & νίκας ἐχθρῶν ἀνδύτως.

Εἰ δὲ ἰδη ὅπ ἀπὸ πωμῶσι πῦρ εἰς ἐμωρησῶν ἐπῆραν πλοῖων ἢ πῶπον * πωσῶν νικησῶσι τῆς ἐχθρῶς, ἴσον ἐνήρησον τὸ πῦρ.

Εἰ δὲ ἰδη ὅπ αὐτὰ κελίται ἀνεσπῆρῶσται, ἢ ἀπὸλασι ἐν αὐτοῖς ἔσαι.

Εἰ δὲ ἰδη ὅπ νέον σόλον αλοῖον πολλῶν ἐκλεσι, γραπῶν δειωσῶν ἀνδύτως ἐπισωαῖς κατ ἐχθρῶν ἀντ.

Καὶ ἔπρος ὅς τις ἀν ἰδη ταῦτα, εἰς πὸν βασιλεία κελίται.

Εἰκ τῶν Ἰνδῶν, Περσῶν, καὶ Αἰγυπτίων, καὶ Φρεάτων. ρπϞ.

Εἰ ἄν ἰδη τις ὅπ ἀντὶ ὕδωρ φρεάτων, ἢ ἔσι κελῶν * εάλ ὅθιν αὐτὸς ὀπιητῆς τῆ φρεάτῶς, ἀρήσῃ χροῖον ἀνδύσον ἀπὸ παρῶν κῶρος.

Εἰ δὲ ἀπὸ ὕδωρ ἔγῶλον, ἀρήσῃ θλίψῃ ἀπ' αὐτῆς ἢ νόσον.

Εἰ δὲ ἰδη ὅπ πὸν ζῆς ὕδωρ ἐκ τῆ φρεάτῶς ἐπῆρ κελῶν, ἢ δολῶ * ἀπὸ ταῦτῶς ἐπῆρος ἀποσῶσις ἢ θλίψῃ.

Εἰ δὲ ἰδη ὅς ὅπ ἐπ ἀνδύτω δέχεται ἐν τῆ ἀκρῇ ἀντ ὕδωρ, νέμων & ἀλλοσι, ἀπὸ κήρῶν ἀπεσῶδουκῆτας ἀποσῶσις ἢ ἀλλοσι ἐξ αὐτῆς. *

Similiter si quid accidit navi suae, videre visus fuerit: eius interpretatio ad Augustae personam pertinebit.

Si videre visus fuerit classem suam instructam, quae ad bellum sese mouerit, prosperamque navigationem nacta sit: omnia pro modo prosperitatis in nauigando, felicitate ei cedent. Sin autem, contrarium accider.

Si videre visus fuerit nauium suarum vela tum sublimiora, tum maiora facta, quam prius erant: pro eorum ratione ac modo, laetitia inueniet, & de hostibus victoriis potietur.

Si videre visus fuerit easignem emittentes, ad incendendum naues alias, vel terras: quantum sanè virium & efficacitatis ignis ipse habuit, tantumdem victoriarum de hostibus reportabunt.

Si naues suas accensas videre visus fuerit, interitus eis imminer.

Si nouam classem multarum nauium condidisse visus sibi fuerit, pro earum numero validas aduersus hostes suos copias rursus coget.

Licet idem visum alicui, quicunque tandem is sit, oblatum fuerit: ad regem refertur.

De puteis, Indorum, Persarum & Aegyptiorum explanationes. CAP. 182.

Si quis aquam putealem haurire visus sibi fuerit, eamque limpida: si quidem ipse met puteum illum fecit, aurum à puella virgine consequetur, quod aquae copiae respondebit.

Si aquam turbidam haurit, ab ea vexabitur, & in morbum incidet.

Si visus sibi fuerit aliis ex aqua puteali potum praebere, quae vel limpida, vel turbida fuerit: per eam virginem alios aut locupletabit, aut adfliget.

Si quis visus sibi fuerit aquae ductus quosdam in aedes suas accepisse, atque aliis aquam inde impertiuisse: praeter expectationem ex haereditate quadà ditescet, alioquin vicissim colloquetabit.

Atque

Atque haec aqua sanè puticali praefertur, & ad eorum vitam spectat interpretatio, qui aedes illas inhabitant.

Si aquam eiusmodi videre visus fuerit exiccata, hoc ad interitum pertinet.

De aquarum scaturigine, Indorum, Persarum, Aegyptiorum interpretationes.

CAP. 183.

Si quis visus sibi fuerit ad aquae scaturiginè delatus, inde bibisse: sollicitudine & afflictione inueniet, prout bibisse visus est, modo locus ignotus fuerit.

Si videre visus fuerit, quasi de pariete, vel alio loco, vel domo quadam, vltra naturae modum aqua icaturierit: eius loci incolae sollicitudinem & vexationem inuenient, pro modo scaturiginis. Plerumque nimirum haec lamentationem & interitum portendunt.

Si collegisse copiam quandam illius aquae visus sibi fuerit, calamitas pro aquae collectae modo diuturnior erit.

Si eam exaruisse, vel euauisse, per quietem viderit: malum ipsum quoque cessabit.

De calidis aquis, Indorum, Persarum, Aegyptiorumque variationes. CAP. 184.

Si quis calidam bibisse visus sibi fuerit, indignationem alicuius, & afflictionem experietur: prout aqua feruere visa fuerit.

Quantum enim ea, quae frigida est, boni portendit: tantum aqua feruens aduersi denotat.

Similiter si quis aqua calida visus sibi fuerit ablui, ærumnam minorem experietur.

Si vinum calida mistum bibere visus sibi fuerit, à principe vexabitur.

Καὶ τὸ καλλίον ὅθι τῆ φρεάτῶν ὕδωρ, εἰς πῶν ζῶντων γδ τῶν κελῶν κελίται.

Εἰ δὲ ἰδη ὅπ τὸ πῶπον ὕδωρ ἢ ἐξήρωσῃ ἢ ἐξέσῃ, εἰς ἀπόλειαν τῶ κελῶν.

Εἰκ τῶν Περσῶν, Ἰνδῶν, καὶ Αἰγυπτίων, καὶ Βρυστεῶς ὕδατων. ρπγ.

Εἰ ἄν ἰδη τις ὅπ ἔγῶν εἰς βρύσον ὕδατος ἔσαι, ἀρήσῃ μεγῶν ἀνδύσον ὅσον ἔσαι * ἀν ἀπὸ ὅθιν ἀνδύτως ὀ πῶπος.

Εἰ δὲ ἰδη ὅπ ἀπὸ πῶπον, ἢ ἀπὸ ἐπῆρ πῶπον ἢ οἴκῳ ὑπὲρ φύσιν * ἐξερῶν ὕδωρ * ἀρήσῃ οἱ κελῶν κελίται καὶ θλίψῃ ἀπὸλοσι τῆς βρύστεως. καὶ τὸ πῶπον εἰς κελῶν ἢ ἀπὸλειαν κελίται.

Εἰ δὲ ἰδη ὅπ σιωπῆν ἐκ τῆ ὕδατος, ἔσαι πὸ πῶπος ἀνδύτως μακρῶτερῶν.

Εἰ δὲ ἰδη ὅπ ἀπεψῶν ἢ ἔπαισον * ἔσαι πῶπος τὸ πῶπος.

Εἰκ τῶν Ἰνδῶν, Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων, καὶ θερμῶν ὕδατων. ρπδ.

Εἰ ἄν ἰδη τις ὅπ ἐπὶ θερμῶν * ἀρήσῃ ἀπὸλειαν καὶ θλίψῃ ἀπὸλοσι τῆς ζῆστεως.

Ὅσον γδ τὸ ἔγῶν κελίται εἰς καλῶ * πωσῶν τὸ ζῆον εἰς ἀναιπῶν.

Ὅμοίως εάλ ἰδη τις ὅπ ἐπὶ ὀνίματῶ θερμῶν ὕδατῶ θλίψῃ ἀρήσῃ γῶσῶνα.

Εἰ δὲ ἰδη ὅπ ἐπὶ ὄνον κτ' ἐπῆρ, ὀπῶσις θλίψῃ ἀπὸ ἐξοσῶσῶν.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἀνεκάντη ἐν θερμῷσι· δι-
μήσθ' ἠλίην εἰς δούλους αἰπῶν.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἀπέκλυσε θερμῶν τὸ σῆμα
αἰπῶν, ἀνεκάντησι εὐρήσι εἰς πῦρ φαμα-
λίαν αἰπῶν.

Εἰ δὲ εἰληθε θερμῶν τὸ πῶσάσταν αἰ-
πῶν, εἰς ἀνεκάντησι λαοῦ ἢ κελσις ἀτέλο-
γως τῆς βίσεως.

Εκ τῆς Περσῶν, Ἰνδῶν, καὶ Αἰ-
γυπτίων, ἀεὶ λουξῶδ. ρπῆ.

Τὸ λουξῶν κατ' ὄναρ εἰς θλίψιν καὶ ἀ-
γανάκτησιν ἐλακεῖται.

Εἰ δὲ ἰδῆ τις κατ' ὄναρ ἐμῶν εἰς λου-
ξῶν εἰσάτη * λουξῶν καὶ ἐμῶν ἐμῶν εἰς
θλίψιν οἰκίαν βύβασται, ἀνάλογον τῆς ἐμ-
πυρώσεως.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι μῆτον ἀπεγυμνώθη, καὶ οὐκ
εἰσῆλθεν ἐν τῷ λουξῶδ'· εἰς θλίψιν μὲν ἰδῆ
καὶ ἐμῶν, ἀλλὰ ἀνεκάντησται.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι μῆτον εἰσῆλθεν εἰς τὸν λου-
ξῶν, καὶ ἰδέσται καὶ ἀπεκλύθη· εἰ μὲν ὅτι
πλοῦσις, ὡ θλίψι ἀποβῆθ' εἰ τὸ χεῖρον αἰ-
πῶν ἀτέλογως τῆς ἀποβῆθ' ἰδῆ περὶ τῶν.

Εἰ δὲ ὅτι ὁ ἰδῶν ἐν θλίψι ἢ ἴσται ἢ
ἀεμῶν * ἀποβῆθ' ταῦτα.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι * θύσται χλιαρῶ ὕδατι
ἐν θερμῷσι, ἀρήσθ' ἠλίην ἐλακῶσι καὶ μέ-
εμῶν.

Εἰ δὲ θύσται μὲν ὕδατος μὴ λίαν ψυ-
χρῶ καὶ ἀπεκλύθη, ἀποβῆθ' ἠλίην.

Εἰ δὲ λίαν ψυχρῶ, εἰς πῦρ κελσις ποδ
ζῆνῆς ὅτι.

Εκ τῆς Ἰνδῶν ἀεὶ ὑδρῶσις
ἐν λινῷσι ἐμῶν καὶ ἐν ἀλ-
γῆσις οἷς ἀποβῆθ' ἀεὶ
ὑδρῶσις. ρπῆ.

Si visus sibi fuerit in calidis aquis eb-
ambulare: adfectionē in feruis habebit.
Si visus sibi fuerit os suum eluisse ca-
lida, familiae suae causa dolorem expe-
rietur.

Si calida faciem lauit, indignatio popu-
li portenditur, pro modo feruoris.

*De lanacro, ex Persarum, Indo-
rum, & Aegyptiorum sa-
pientia. CAP. 185.*

B Alincum per quietem visum, addi-
ctionis & doloris significacionem
habet.

Si quis in somnis visus sibi fuerit in-
traffē balineum, lauandi causa, idque fer-
uentissimum fuisse: pro modo feruoris,
in adfectionem & erumnam sibi pecu-
liarem incidet.

Sitantium exutus vestimentis, non etiā
ingressus balineum, visus sibi fuerit: in
adfectionem incidet, at illa distipabitur.

Si balineum duntaxat ingredi visus sibi
fuerit, & perungi, & ablui: diues est,
in adfectionem aurum suum amittet, pro
modo amissorum pilorum.

Sin is, qui somnium habuit, adfigitur,
aut aeger est, aut in vinculis detinetur: ab
hisce malis liberabitur.

Sin abui visus sibi fuerit aqua tepida,
minorem & adfectionem, & sollicitudinem
inueniet.

Si lauerit aqua non nimis frigida, vexa-
tionem liberabitur.

Sin valde frigida, interpretatio erit ea-
dem, quae de feruente.

*De aquatione facta per vestes
lineas, vel ea vasa, quibus
aqua contineri nequit.*

CAP. 186.

Si quis visus sibi fuerit aquam tulisse li-
neo vestimento, vel alio vase, quo ne-
quit aqua cōtineri: homini perfido com-
mitteret aurum suum, aut in loco non tuto
abfonderet.

Si per quietem videre visus fuerit, aquā
in eis saluam sibi fuisse, conseruabit &
aurum, sed magna cum trepidatione.

Sin effluerit aqua, perdet aurum.
Sin ab aqua vas eiusmodi ruptum vide-
re visus fuerit: aurum eius, vbi quacumque
locorum fuerit, manifestabitur.

Si vas ipsum defodisse visus sibi fuerit,
vñ cum aqua: in exitium incidet, ac ho-
minibus erit spectaculo.

De aqua poculo hausta.

CAP. 187.

Poculum ad personam mulieris re-
fertur.

Si quis poculum vitreum, aqua ple-
num, sumpsisse visus sibi fuerit: vxorem
accipiet, & liberos ex ea procreabit.

Nam quidquid vitreum est, ad mulieris
personam spectat.

Si poculum illud fractum videre visus
fuerit, aqua nihilominus salua: mulier
morietur, & partus viuert.

Sin aqua effusa, vas saluum videre vi-
sus fuerit, morietur infans, salua mu-
liere.

Si vitreo calcaulo visus sibi fuerit aquā
populo adfundere: beneficis erit, & mercedem
atque famam inueniet, pro modo
effusionis.

Si aquam fudisse visus sibi fuerit, & ac-
cepisse mercedem: nimirum mercedem
suam iam habet, & infamia notabitur.

Si populo visus sibi fuerit aquam lim-
pidam adfundere, de qua populus sitiens
hauserit: si rex est, qui somnium habuit,
homines vi coactos exhilarabit, ac pro-
teret, populique princeps & iudex erit.

EAN ἰδῆ τις ὅτι ἦεν ὕδαρ ἐν λινῷ
ἢ ἐν εὐρέῳ ἀρξέλω ἀποβῆθ' ἀεὶ
καταπνεύσῃ τὸ χεῖρον αἰπῶν αἰπῶν, ἢ κρυ-
ψῆ ἐν πῦρ ἐλακῶσι.

Καὶ εἰ μὲν ἰδῆ ὅτι ἐφυλάχθη τὸ ὕδαρ
ἐν αὐτῷ ἀρετῶν, βῶσισται ἐ αὐτῷ, ἀλλὰ
μὲν φῶς μεγάλου.

Εἰ δὲ ἐρεῖ, ἀποβῆθ' αὐτῷ.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἐφύλαχθη τὸ πῶσάσταν
ἐν τῷ ὕδατος * φανερωθήσται τὸ χεῖρον αἰ-
πῶν, ὅπου αἰ ἦ.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι κατέχευε τὸ αὐτὸ ἀρξῶς
μὲν τῷ ὕδατος * εἰς ἀπώλειαν ἦξῃ καὶ
βῶσισται.

*Περὶ ὑδροποσίας ἐν ποτι-
είῳ. ρπῆ.*

Τὸ ποτιεῖς εἰς ἀεθῶσταν ζωαμῶς
κεῖνται.

Εἰ δὲ ἰδῆ τις ὅτι ἐλαβε ποτιεῖς ὑγίαιον
μὲν ὕδατος * εὐρήσι ζωαμῶ καὶ πενῶσι
κατ' αὐτῆς.

Τὸ γὰρ ὑδατον, εἰς ἀεθῶσταν ζωαμῶς
ὅτι * μεσῶσι.

Καὶ εἰδῆ ἰδῆ ὅτι ἐκράσθη τὸ ποτιεῖς ἐ
εἰσῶθη τὸ ὕδαρ * ἐμῆσι ἀποβῆθ' αἰπῶν, καὶ τὸ
πῶσάσταν.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι τὸ ὕδαρ χεῖρον ἐ τὸ αἰ-
γῶν βῶν, ἀνήξεται τὸ πῶσάσταν ἐ βῶσισται ἢ
μῆτηρ.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι * καυκαλίῳ ὑγίαιον ὑδρο-
χρῆσι τῷ λαῷ * ἀρεθῶσταν καὶ μῶσι καμῶ-
ται, καὶ φήμιε * ἀνέξεται τῆς ὑδροχρῆσις.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ὑδροχρῆσι ἢ ζῶσι καμῶν μ-
δῶν * ἀπῆθ' τὸν μῶσιν αἰπῶν καὶ εἰς φήμιε
κεκλῶ ἦξῃ.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ὑδροχρῆσι τῷ λαῷ ὕδαρ
καθῶσι, καὶ ὁ λαὸς διψῶν ἐπῆεν ἐξ αἰπῶν *
εἰ μὲν ὅτι βασιλεῖς ὁ ἰδῶν, αἰθῶσις καὶ
καμῶσις χροποσις. * καὶ δεκῶσις ἐ
πλοῦσις.

Εἰ δὲ πλοῦτος ταῦτα ἴδῃ, εἰς τὸ λαβεῖν μόνον χρεῖαν ἀπὸ βασιλείας ἢ μισθοῦ ἀποτίσεται αὐτῷ.

Ἐκ τῶν Ἰνδῶν, Περσῶν, καὶ Αἰγυπτίων, καὶ ἄλλοις χροῖος καὶ χαλαρῆς καὶ παχυρῆς. ρ4d.

Η χροῖος, ἢ χαλαρὰ, καὶ ὁ πάρος, θλίψις, μελίμνος καὶ βασιλείος σημάδιον.

Ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι ἐχρησάθῃ ἐκ μέρους πάρος ἢ χροῖος, ἐν οἷς οὐκ ἔστι χροῖος, ἀνέχομαι οἱ κατωτέρω ὁφείλειαν.

Εἰ δὲ εἰς πλοῦτος ἢ χροῖος ἴδῃ, πολὺ πλοῦτος ἐχρήσθαι ἀνέχομαι πρὸς βασιλείας αὐτοῦ.

Εἰ δὲ ἴδῃ χροῖος ἐκείνος ἔστι τὸ πάρος σκληρότερον ἢ πλεον.

Ομοίως ἐὰν ἴδῃ τὸ ἐν χροῖος, καυφόπρον ἔστι τὸ πάρος.

Ἐὰν ἴδῃ ἐν ἀέρι, βαρύτερον καὶ δειμύτερον.

Ἐὰν ἴδῃ τις χαλαρὰ ἐν πύπτῳ, πισυρῶν, ἐφοδῶν ἀβρία ἤπριστα.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἢ χαλαρὰ ἡμιμαλα τινὲς καλὰ μὲν τὸ σῆμα καὶ τῆς κελύφης ὄραται ἀνέχομαι ἡμιμαλα τῆς κελύφης ἐν τῷ πύπτῳ καὶ πολεμῶν.

Εἰ δὲ ἐλυμαίνετο πῆς φύλλοις τῶν δένδρων, ἐχρήσθαι ἀνέχομαι πόλεμος ἐκείνος, ἐκ οὐκ ἀνεχόμενος.

Εἰ δὲ ἴδῃ ἐπὶ ἐλύθῃ χαλαρὰ παχέως, παχὺ ἀποθεωμάται τὰς θλίψις ταύτης.

Εἰ δὲ ἐχρησάθῃ, ἀνέχομαι μακρομερεῖος ἢ θλίψις.

Εἰ δὲ ἢ χαλαρὰ οὐδὲν ἐλυμαίνετο, φασίαν ἡμιμαλα ἀπὸ βασιλείας ἐκείνος, καὶ ἄλλοις ἀνέχομαι αὐτοῦ.

Si pauperi per quietem hæc oblata fuerint, is duntaxat exitus erit, vt regis, aut magnatis alicuius gratiam confectatur.

De niue, grandine, gelu, ex Indorum, Persarum, & Aegyptiorum rationibus.

C A P. 191.

Nix, grando, gelu, ærumnas, sollicitudines, & tormenta portendant.

Si quis locum aliquem, vel regionem niue tectam ex aliqua parte videre visus fuerit, vbi cætero qui more visitato non ningebar: fertilitatem incolæ loci expectentur.

Sin ipsum in populum nix ea decidit, ingens hostium multitudo, pro amplitudine loci, homines illos torquebit.

Si visitatum istic erat, vt ningeret: casus & durior, & grauior erit.

Similiter si quis hoc hyberno tempore fieri somniauerit, calamitas leuior erit. Sin æstate, grauior & acrior.

Si quis videre visus fuerit grandinem alicubi delapsam, hostilem impressionem subitam expectet.

Si videre visus fuerit grandinem, quæ frumentum hordeique culmos leserit: in eo loco, prout culmi fracti fuerint, etiam bellicæ cædes euenient.

Si arborum folia læsa fuerint, hostis bellum ibidem molietur, nec quidquam efficiet.

Si grandinem citò liquatam videre visus fuerit, citò miseris illis homines liberabuntur.

Sin ea durabilis fuerit, pari modo & ærumna durabit.

Si grando nemini nocuit, à rege missi milites ibidem in fossito degent, nec iniuria quidquam hominibus inferent.

Glacies, significationem adfectionis vehementioris habet.

Si quis videre visus fuerit, aquas in loco quodam glacie congelatas hoc ipsum ad incolarum adfectionem, & mortificiam, & ploratum, & sterilitatem, prout ex gelu alferint, interpretando referat.

Quòd si hæc oblata fuerint ei tempore hyberno, calamitas leuior erit: si æstate, acrior atque grauior.

Si quis in medio domus suæ glaciem videre videatur, pro eius modo vexationem, & ploratum inueniet, & opes suas amitter.

Glaciei malum quibusvis personis competit.

De stillicidio tegularum absque pluuia, ex Persarum disciplina. C A P. 192.

Siquis videre visus fuerit, aquam de tegulis domus absque pluuia decidentem: si quidem ex gelu est, ex ærumna liberationem portendi statuat, pro modo ipsius fluxionis.

Sin sponte sua defluxerit, à rege vel domino loci nuncio quodam homines extitit terrebuntur.

Sin ex aère moderatè fluxerit, & limpida fuerit: incolæ loci illius à Deo lertiam, misericordiam, fertilitatem impetrabunt.

Sin vltra quam opus esset, ac minimè limpida: pro aquæ ipsius copia & impuritate, supplicis à rege vel principe adficiantur.

Si quis videre visus fuerit locum, in quo pluerit cinere, vel humo, vel alia quadam specie, absque pluuia: boni quid incolæ loci à rege consequentur, pro ratione & qualitate speciei, qua pluit.

Ὁ πάρος εἰς σφοδρότεραν κελίαν κελίαν.

Ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι τὸ πύπτῳ ὕδατος τῆς πάρος ἀπεκρυφαλλομένου τῶν ἀνεχόμενων θλίψις ἐκ πύπτῳ ἐκ κελύφης, καὶ ἀφορέαν ἀνέχομαι, ἀνέχομαι τῆς ἐκ τῆς πάρος ἐχρησάθαι αὐτῷ.

Καὶ εἰ ἴδῃ ἐπὶ ταῦτα ἐν χροῖος, καυφόπρον ἔστι τὸ πάρος: εἰ δὲ ἐν ἀέρι, δειμύτερον ἢ βαρύτερον.

Ἐὰν ἴδῃ τις πάρος ἐν μέσῳ τῶ οἴκου αὐτοῦ, εὐρήσθαι θλίψις ἢ κελύφης ἀνέχομαι, ἐκ πλοῦτος ἀποτίσεται.

Τὸ τῆς πάρος κακὸν, ἐπὶ πάντως ἀνεχόμενον κελίαν.

Ἐκ τῶν Περσῶν καὶ ἄλλοις πόλεως ἐκ κελύφης ἀπὸ βασιλείας τῆς. ρ46.

EAN ἴδῃ τις ὅτι ἀπὸ ἀέρος ἔρρεεν ὕδωρ ἐκ τῶν κελύφης τῶ δόμοις: εἰ ἴδῃ ἐπὶ τῷ πύπτῳ, θλίψις ἀνέχομαι ἀποτίσεται τῆς πόλεως κελίαν.

Εἰ δὲ ἀπὸ βασιλείας, μιλίμνος ἀπὸ βασιλείας ἢ τῶ κελύφης τῶ πύπτῳ ἀνεχόμενος ἔστι.

Εἰ δὲ ἀπὸ ἀέρος, καὶ ἐπὶ κελύφης, καὶ τῶ πύπτῳ εὐρήσθαι χρεῖαν ἢ ἐλεος ἀπὸ θεοῦ οἱ ἐν πύπτῳ ἢ ἀφορέαν.

Εἰ δὲ πλεον τῶ δόμοις καὶ μὴ κελύφης: εὐρήσθαι ἡμιμαλα ἀνέχομαι τῶ πλοῦτος καὶ τῆς πολέως ἀπὸ βασιλείας ἢ ἐχρησάθαι.

Εἰ δὲ ἴδῃ τις ἢ ἐχρησάθαι ὁ πάρος ἀπὸ τῶ χροῖος ἢ ἐπὶ τῶ πύπτῳ ἐπὶ εὐρήσθαι οἱ ἀνεχόμενος ἀπὸ βασιλείας ἀπὸ ἀνέχομαι πρὸς εἰδῶς τῆς βρέξεως.

Εἰ δὲ ἰδῆ ἐπ' ἐχρῆσθαι αἶνος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἐξ ἀφύρας· εὐρήσθαι θλίψεις, καὶ δικαιοσύνη, καὶ θυμὸν, καὶ ἡμίαν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι σπυρίον τὸν χεῖρῶν αἶνον ἐξολοῦ καὶ μὲν ῥύπτου· μακροήμεροίς ἢ θλίψεις αὐτῷ ἀνέχονται τῆς συναισθήσεως.

Ἐὰν ἰδῆ ὕδαρ καὶ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, θλίψαι αὐτὸν θυμὸς εὐρήσθαι ἀλόγοι.

Ἐκ τῶν Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων, ὁμοίως. ρ47.

Ὅσα Ἀπύσιον εἰ ἀβήρωται, ἢ ἐισέρχονται ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῶν, εἰς κέρδος κενεταὶ· καὶ ὅταν γίνεται εἰς μεθύσιον, εἰς ἐξοσίαν ὄνει.

Ἐὰν ἰδῆ πῆς ὅτι πίνων οὐκ ἐμεθύσθη· πεπιπώσθαι τὴν ἐξοσίαν αὐτοῦ, καὶ ἀπεκρῆναι αὐτῶν.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἐμεθύσθη, ἀπὸ ἐξοστάσεως ἢ ἀποθήσεως ἀνεχόμενος τῆς μεθύσεως.

Αἰγυπτίων καὶ ὕδατων ρ48.

Ἐὰν ἰδῆ πῆς ὅτι ἐπὶ ἐν τῷ νεύρῳ ὕδατος καὶ ἐμεθύσθη ἀπὸ μέρους ἑσπέρους, ἢ βασιλέως εὐρή ἐξοσίαν. εἰ δὲ οὐκ ἐμεθύσθη, ἀπὸ πλοῦτος αὐτοῦ εὐρήσθαι κέρδος, αὐτὸν ἐξοσίαν, ἀνεχόμενος ὄνει.

Εἰ δὲ ἰδῆ ἐπὶ μὲν σαχάρως ἐπὶ τῷ νεύρῳ ὕδαρ· εὐρήσθαι ἀναφορῶν καὶ ἡδύτων καὶ ἐπὶ τῷ εἰρημῶν καταστάσει.

Εἰ δὲ ἰδῆ ἐπὶ μὲν τῷ νεύρῳ ὕδατος ἐσθλασθαι αἶνον καὶ τὸ πῆν· ἀνεχόμενος τῆς σθλασθῆσεως αὐτοῦ εἰδόν, ἀπὸ ἀνεχόμενος μέρους αὐτοῦ ἐπὶ εὐρήσθαι χεῖρα.

Si vinum è vase domi suae videre visus fuerit effusum: & arumnas, & lites, & indignationem, & detrimentum in domo sua reperiet.

Si visus sibi fuerit collegisse vinum effusum, turbidum, ipsisque cum sordibus: diuturna ipsius erit afflictio, pro mora collectionis.

Similiter si aquam domi suae videre visus fuerit effusam, afflictionem absque indignatione reperiet, aquae effusae respondentem.

Ex Persarum & Aegyptiorum monumentis interpretationes consimiles.

C A P. 197.

Quaecunque bibunt homines, & quae ventrem ipsorum ingrediuntur, interpretationem luci habent: & quaecunque tendunt ad temulentiam, potestatem denotant.

Si quis visus sibi fuerit bibere, nec inebriari: potestatem suam deprimet, & occultabit.

Si visus sibi fuerit inebriatus, euehetur à principe, pro modo ebriatus.

De aquis, Aegyptiorum rationes. C A P. 198.

Si quis aquam Nili bibisse visus sibi fuerit, eaque pota inebriatus à maximo Mecanate vel Rege obtinebit potestatem. Si vero non sit inebriatus, ab eodem homine poterit lucrum inuenire, sine potestate tamen: pro modo illius, quod hausit.

Si cum saccharo aquam Nili bibisse visus fuerit, prosperitatem & voluptatem per indicatam personam consequetur.

Si visus sibi fuerit ex aqua Nili vinum factitium confecisse, quod bibere: pro ratione adparatus ipsarum specierum, à magnatibus laetitia beabitur, impetrante hanc ipsius hominis ingenio & industria.

Si de aqua Nili, suas in aedes mediocrem copiam deriuasse, visus sibi fuerit: respondentes aequè deriuatae diuitias, ab amplissimo quodam viro, vel ipso rege, consequetur: nec ipse tantum, sed etiam tota hominis familia.

Si visus sibi fuerit cum fascino Cleopatrae vinum bibere, diuitias & potestatem inueniet cum vxore, prout ipsa vasa pulchra fuerint.

Si dum biberet, visus sibi fuerit adfectus aliquo malo, ventrisque profluuium sequutum fuisse: inuulterit opes suas amittere.

Si visus sibi fuerit à vino laesus, inuulterit: diuitias tumori respondentes, adquiret.

Si vinum factitium visus sibi fuerit parare, quo ad potum vteretur: verbis mendacibus principem circumueniet, vt ab eo felicitatem aliquam impetret.

Quòd si de hoc vino biberit, non sine labore rem conficiet: sin autem, diuersus euentus erit.

Si stitens visus sibi fuerit ab alio potum posse, quem & impetrauerit: eius quo paupertatem suam cum opulenta commutabit, si quidem id, quod bibit, caeteri nihil habuit.

Si admistum aliquid calidi fuit, executiones contrarias ab illo accipiet.

Si quis ex vase visus sibi fuerit aquam bibere, sumptam de manibus hominis mortui, sibi noti: quicumque tandem is fuerit, citò morietur.

Similiter si visus sibi fuerit bibere sumptam de manibus ipsius scieram, cum aceto: morbo extinguetur.

Si quis vinum acerbum bibere visus sibi fuerit, hoc nec ad opes, nec ad potestatem referretur: sed ad quandam acerbitatem, & afflictionem, acrimoniam vini respondentem.

Si potum factitium bibere, visus sibi fuerit: acerbitatem, potus ipsius insuauitatem respondentem, inueniet.

Si vinum de pomis confectum bibere visus sibi fuerit: vanam potentiam praefecerit, nullo cum fructu suo.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἐν τῷ νεύρῳ ὕδατος μετακρῆσθαι μετρίως καὶ ἐν οἴκῳ αὐτοῦ· εὐρήσθαι ἀπὸ μέρους, ἢ ἀπὸ βασιλέως πῆν ἀλόγοι· ἀλλὰ καὶ ἢ ἡμεῖς αὐτοῦ.

Εἰ δὲ ἰδῆ ἐπὶ μὲν βασιλέως τῆς Κλεοπάτρας πῆν αἶνον· εὐρήσθαι πλοῦτον καὶ ἐξουσίαν μὲν ῥωμαῖος, ἀνεχόμενος τῆς καίνας αὐτοῦ ἀφύρας.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι πίνων ἐσθλασθαι, καὶ ἐρρόδων ἢ κοιλίᾳ αὐτοῦ· πῆν πλοῦτον αὐτὸν ἀπολιτῆ ἀνορήσας.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι βλαβεῖς ἀπὸ τοῦ οἴνου ἐφυσῶν· πλοῦτον ἀλόγοι τῆς φυσώσεως κενεταί.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι κατὰ σκευὴν αἶνον τῆς πῆν αὐτοῦ· εἰς ἐξοσίαν πῆν κέρως ψυδῶν, χεῖρα ἀνεχόμενος.

Καὶ ἐὰν ἐπὶ τῷ οἴνῳ, περὶ τῶν αὐτῶν μὲν κόπου· εἰ δὲ μὴ, πῆν κενεταί.

Ἐὰν ἰδῆ ὅτι δὴλον ἐρήσιον ἐπὶ τῶν πῆν καὶ ἐλασθῆν ἐξ αὐτοῦ εἰς ῥῆσθαι αὐτοῦ κατεπιπῶσθαι τὴν πῆν αὐτοῦ, ἀπὸ ἀσπὸς τῆς πῆν αὐτοῦ θερμῶν.

Εἰ δὲ μὲν θερμῶν, ἀπολιτῆς ἐναρτίας εἰσέρχεται πῆν αὐτοῦ.

Ἐὰν ἰδῆ πῆς ὅτι ἀπὸ κερῶν ζωηλῶν ἐν ἀφύρας πῆν ὕδαρ· ὅς πῆς αὐτῶν, ἀποπῆνται πῆν αὐτοῦ.

Ὅμοίως ἐὰν ἰδῆ ὅτι ἀπὸ χερῶν αὐτοῦ ἐπὶ σπῆκα ἐκρησθῆναι· μὲν ὄνειος νοσημάτων ἀποπῆνται.

Εἰ δὲ ἰδῆ πῆς ὅτι πῆς ὄνειος αἶνον, τῆς εἰς πλοῦτον αὐ κενεταί, οὐδὲ εἰς ἐξοσίαν· ἀλλὰ εἰς πῆκα, καὶ θλίψαι ἀλόγοι τῆς δειμῆσεως.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἐπὶ πῆν σκευῶν, ἀφύρας πῆκα αὐτοῦ τῆς ἀφύρας.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἐπὶ τῆς ἐξ ὕδατος οἴνου εἰς ψυδῆ ἐξοσίαν μετακρῆσθαι αὐτοῦ ἀνορήσας.

μῦ τῶν ἀειπλοῦν ἕκαστος τὸν κλάδον, εἰς νικλῶ αὐτοῦ ὅτε κείνεται.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἀπυρηνῆς εἰς δένδρον ἐλάμας ἐστὶν ἡ τὸ καρπὸν ἄπο ἀρόρης ἰακύνθου ἢ παρὰ πικρίαν ἢ θλίψιν δέξεται εἰς τὸ στυφὸν τὸ καρπῶν.

Εἰ δὲ ἴδῃ ἔφαρξιν ἐκ ἡβῆ ἐλαίων ἀναλόγως πρὸ μέρους ἡμέρας ἀνοῖς θλιβερός καὶ κρυαῖς.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἀφείλετο ἡβὴ φύλλων τῆς ἐλάμας, ἀπὸ ἀπυρηνῆς ἢ ἐυλογημένου ἀρόρης θύρῃσι πλοῦτον εἰς χυτῶν.

Εἰ δὲ εἶδεν ὅτι αὐτῶν ἐκ τῶ φυτόν ἡβὴ καρπῶν τῶ βαμμάμας, ἀπὸ ἀρόρωπου ἀδωλέου ἐρήσει πλοῦτον μέρει δὲ ἀναλόγως τὸ ἐέλου ἀειπῶν.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἦρε τὸν ἕλον καρπῶν μῦ τῶ φυτό καὶ μεταφύτῃται αὐτὸν ἐρήσει δόλου ἀσπῆκος ἢ θερεπτικῶν, ἐὰν ἀερε ἢ ἐκέρῃται τὸ φυτόν.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι εὔρε δένδρον κίβρι ἐρήσει ἀρόρε ἐρῆσι, ἐφῆμιον, ἀλλοῦσι εἰς τῶν δὲ ἀδωλέων ἢ τὸ εὐκαρπῶν.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐλαβεῖν ἐκ ἡβῆ φύλλων, ἐρήσει ἀπὸ τῶ ποιότητι μῦ φῆμις καλῆς πλοῦτον μέρει.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐλαβεῖν ἐκ ἡβῆ καρπῶν αὐτῶν, ἐρήσει ἢ εἰς ἐρῆσιαν τῶ πλοῦτον ἢ τῶ ἡβῆς αὐτῶν.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ὁ καρπὸς διεσάπη ἔσται τὸ πῆρος εἰς τὸν γόν.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἀπῆλθεν εἰς τὸ δένδρον ἡβῆσηται ἀπὸ ἀρόρης μέρους ἢ καλῶ φῆμις ἐρῆσι.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἔπῃσεν ἐκ τῶ αὐτῶ δένδρον ἢ ἐπῆλθῃν ἐκ τῆς ἀκαθῆς αὐτῶ ἐκπῆσῃται ἀπὸ τῶ ποιότητι ἀρόρης καὶ θλιβερός.

Ἐρῶτῃσι ἀεὶ δένδρων βε-
ελακκίαν. σδ.

factam, ramū fregisse visus sibi fuerit, ad victoriam ipsius hoc spectat.

Si sublatus in oleam, visus sibi fuerit eius fructum decerpere: propter fructus ipsius acerbitate, ab homine cæterotquin hilari & mansucto acerbè vexabitur.

Quod si etiam de oliuis edit, pro modo manducationis earum dies ærumnolos & tristes exigit.

Si abstulisse visus sibi fuerit oleæ folia, ditabitur à felici & laudato viro, per vestes.

Si gossipium collegisse visus sibi fuerit, opes modicas ab homine non admodum potente consequetur, pro lanæ collectæ modo.

Si fructum vñà cum frutice sustulisse visus sibi fuerit, ac in locum alium transplantasse: seruum obsequiosum & obedientem inueniet, siquidem ipsum fructicem tenuit.

Si punicam inuenisse visus sibi fuerit, in hominem nobilem, exultationis honestæ, diuitem incidet: propter fragrantiam, & fertilitatem eius arboris.

Si de folijs sumpsisse visus sibi fuerit, ab eiusmodi viro cum honesta fama medicos opes impetrabit.

Si de fructibus eius sumpsisse visus sibi fuerit, filium consequetur, ad nobilitationem opum atque generis sui.

Si videre visus fuerit fructum arboris huius putridum factum, filio calamitas portenditur.

Si visus sibi fuerit arborem conscendisse: ab amplissimo viro quodam cucherur, cuius præclara fama est.

Si de arbore eadem decidisse visus sibi fuerit, aut ab eius aliqua spina vulneratus: excidet hominis eiusmodi gratia, & adfigetur.

Interrogatio de arbore bericocci. C A P. 201.

Quidam

Quidam conuento Sereimo, pluribus presentibus, eum verbis hîcæ consuluit. Visus sum in somnis arbore conscensa, quam bericociam vocant, de fructu illius comedisse. Respondit Sereimus, inueniturum à quodam prosperitatem, ac beneficentiam viri boni & opulenti experturum. Pluribus diebus interfectis accessit alius quidam, & iisdem presentibus Sereimum de eadem re consuluit: quum diceret, se per quietem arbore conscensa, quæ bericocia vocetur, visum fructu illius vesci. Ad illa Sereimus: Adhuc non est, ait, et tormenta inuenies. Qui adhuc dicit, ancipites herere, cur eiusdem visum diuersam interpretationem protulisset. Itaque Sereimus: Consuluit me prior, inquit, eo tempore, quo fructus ille, maturus in arboribus erat: hic autem, autumini tempore, quam ob causam interpretatio quoque diuersa facta est. Quam rem in vtroque diligenter explorant, id accidere deprehenderunt, quod futurum somnior prædixerat.

De omnigenis fructibus siue pomis, Persarum duntaxat interpretationes.

C A P. 202.

QVævis poma, siue fructus arborum, coloris citrei: pro modo coloris imbecillitatem portendant, excepta citrei multarboris. Nam illa subolis procreationem & partum, gaudiumque denotat. Eadem arbor ex colore nihil habet vitij.

Quæcunque arborum poma siue fructus acidi sunt, ad afflictionem & sollicitudinem significant.

Si quis visus sibi fuerit sustulisse poma citrei coloris, in morbum leuem incidet,

Si ea visus sibi fuerit comedisse, morbus sacer & grauis significatur, pro modo coloris.

ΑΝθρωπος ης βῆδαν ἠρώσῃ τὸν Ση-
ραῖμ ἐρώσῃ πολλῶν, κέρων ἕδον καὶ
ἴακ ὅτι εἰς δένδρον ὁ κέρων βελακκία
ἀναβάς κέρων ἀπὸ τῶ καρπῶ αὐτῆς. Ἐ
ἔρη αὐτῶ ὅτι ἐρήσιος ἀράων ἢ εὐπῆσιαν
ἀπὸ ἀρόρης ἀράου ἢ πλοῦτον. Ἐ μὲν
ἡμέρας ἰκανῶς ἐλθὼν ἐπὶ ἀρόρης ἀράου
πῶ ἡβὴ αὐτῶ ἐρώσῃ τὸν αὐτῶ λόγον, λέ-
γων ὅτι εἰς δένδρον ὁ κέρων βελακκία
αἰσάσῃ ἕδον ἐκ τῶ καρπῶ ἢ ἐρη αὐτῶ,
ὅτι ἐρήσιος, θλίψῃ ἢ βλάσῃ καὶ ἀπυρ-
ρησῃ εἰς πικρῶ φῆμις πῶς ἕνος τῶ
ορχίμας, ἀρῆσιος ἡμῶν δόλου: ἢ ἀπυρ-
κείθῃ, ὅτι ὅτι ἐρώσῃ τῶ ἀρῆσιος, καρ-
ποφῆσιος ἢ ὁ κέρων: ὅτι δὲ ὁ κέρων
φῆσιος τῶ ἢ ἔρη τῶν κέρων ἢ
κέρων. Ἐ ἐρωτῆσῃ τῆς, ἕρον ὁ ἀμῶσιος
κέρων ὁ ἀμῶσιος τῆς.

Ἐκ τῶν Περσῶν ἢ μόνων ἀεὶ
ὁ πῶρας πῆσιος. σδ.

ὍΣΑ ἡβὴ ὅταν εἴπῃ ἀπὸ καρπῶ
δένδρον οἱ σῶχῶμασῃται, εἰς ἀρ-
ρῆσιαν κείνεται ἀναλόγως πρὸ χρωμάμας,
πῶν τῶ κέρων. πῶν τῶ πῶν ἢ χῶσιαν
σημαίῃ τῶ κέρων. Ἐ ὅτι τῶ χρωμάμας, ὅταν
δύμῃται.

Καὶ ὅσα ἡβὴ ποιῶντων δένδρον ἀπὸ ὁπῶ-
ρα εἰσὶν ὁπῶν εἰς θλίψιν καὶ μέρῃων
κείνεται.

Ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι ἦεν ἐκ ἡβῆ κειροχῶσιαν
ὁπῶν, ἐρήσιος νῆσιον ἐλαφῆσι.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἔφαρξιν ἐκ αὐτῶ, εἰς ἔξῃ
νῆσιον καὶ βαρῶ κείνεται ἀναλόγως τῶ
χρωμάμας.

z

Εἰ δὲ ἴδῃ ἐπ' ἐστῆρα μετόδωκεν ὀρθῶς ὁ λαβὼν καὶ τὸ δὲ ὄντος θλίψιν καὶ νόσημα.

Καὶ κατ' ὅλην τὴν πύκνιν δένδρου ἐστῆρα εἰς ἀσθενίαν ἰσχυρῶς τὴν κηλῆν, καὶ τὸ ὄξυδιον.

Ἐὰν ἴδῃ πρὸς ὅτι ὀφθισιτιστὴρ ἔλαβεν εἰς αὐτὸν, πῶς εἰς θλίψιν καὶ μέμμεται κελύπτει.

Καὶ τὸ κελύπτει εἰς πλοῦτον δένδρον καρπιπλά κροτίδας ἑσθροδύμων ἢ καρπῶν βεσαύτην καὶ καλλιὰ. ἢ ἄλλων πλοῦτον σημαίνει.

Ἐναντίας τοῦ πύκτου ἢ ῥιζῆμα σταφυλῆν ἐν ἡμέρᾳ τῆς πρῆξις ὀρθῶς εἰ βεβαύταις ἐπὶ ἐξοπίστη σημαίνει καὶ ἢ ἄλλου κοφιστοῦ ἐξ ἡ πύκτου.

Εἰ δὲ οὐκ ἐν καρπῷ ἰδῇ πρὸς τῶν πλοῦτον καὶ κέρδος σημαίνει.

Καὶ δὲ λαβὼν σταφυλῆς καὶ ῥιζῆμα σταφυλῆς εἰς ἀσθενίαν ὀκείτη.

Ἄλλ' οὐκ ἔστι λαβὼν εἰς κρείττονα κελύπτει.

Ἐὰν δὲ ἴδῃ πρὸς ὅτι ἔλαβεν δὲ ἀμπέλου βόσκητος ὀρθῶς πλοῦτον δὲ ζωαγῶς.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἀπὸ θλίψιν αὐτοῖς παρὸς οἰνοποιαν εἰς ἐξοπίστη ἢ δὲ ἀσθενίαν εἰς ὄξυδιον.

Εἰ δὲ ἴδῃ ἀμπέλου οἰκίαν ἀκαρπῶν ἢ ἀσθενίαν ζωαγῶς.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐξοπίστη αὐτῶν, εἰ μὴ ὄν οἰκίαν, εἰς θλίψιν μέγιστον καὶ ζωαγῶς ἰσχυρῶς ὄξυδιον ἢ δὲ βανάτου ἢ δὲ.

Εἰ δὲ ἴδῃ εἰς πορτίαν ἀλλοτρίαν ὀρθῶς, καὶ θλίψιν.

Ὅσα ἢ φασὶν εἶναι μὴ ἐπὶ μεγάλλοις καρμῶν εἰς ἀσθενίαν κελύπτει ἀσθενίαν ἢ καρμῶν εἰς τὸ κέρδος.

Si alteri dedisse visus sibi fuerit: tum is, qui accepit, ab eo, qui dedit, vexabitur: inque morbum incidet.

Generaliter in omnibus arboribus, boni prosperitatisque significatio habet, fructus earum decerpere: duntaxat exceptis citro coloris fructibus, & acidis.

Si quis visus sibi fuerit in autumnio fructus arborum decerpere, hoc ipsum ad ærumnam & sollicitudinem referat.

Ex iis arborum fructibus, qui diuitias portendant, si qui diu conservantur, & cæteris durabilioribus atque pulchrioribus sunt: opes quoque potiores denotant.

Ediuerso, vna nigra, tempore vindemiæ: vexationes atque torturas, à magistratu profectas, significat: quum alba: letulus quiddam portendat.

Si quis has extra vindemiæ tempore videre per quietem visus fuerit, opes & lucra denotant.

Si quis & albas, & nigras uvas, pariter decerpisse visus sibi fuerit: hoc ipsum ad opes interpretando relatum est.

Si duntaxat albas, melius quiddam portenditur.

Si quis de vite botros sumpsisse visus sibi fuerit, à muliere diuitias consequetur.

Si quis decerpisse visus sibi fuerit, ad vini consecutionem ad aliquam peruenire potestatem conabitur, nec voti compos erit.

Si videre visus fuerit vitem propriam infrugiferam, vxorem sterilem inueniet.

Si vitem radicibus euellisse visus sibi fuerit, si quidem propriam, in ærumnam maximam incidet, & ab vxore mortis insequentu separabitur.

Si alienam, in foricatione cum aliena vxore deprehendetur, & affligetur.

Arbores, quæcunque non magnos stipites habent, ad vilis conditionis homines referuntur: præter ipsa stipites fuerint, & fructus.

De cucurbita, pepone, ac similibus, eorundem rationes.

C A P. 203.

SI quis cucurbitæ fruticem inuenisse visus sibi fuerit, hominem breui tempore rerum potentem inueniet.

Quod si sub eius vmbra, visus sibi fuerit vmbra captare: sub homine, de quo dictum, requietem inueniet.

Si fructum cucurbitæ visus sibi fuerit inuenisse: diuitias vanas, cum ostentatione speciosa, & fama, reperiet.

Si co vefci visus sibi fuerit, si morbo laborat, conualecet: sin autem, valetudine bona frui perget.

Si crudis vefci cucurbitarum fructibus visus sibi fuerit, mentiendo de suis opibus homines fallat: quippe cucurbita magna ad fertilitatem non augetur.

Si videre visus fuerit factos aridos, mendacia cum veritate commutabit.

De rosa & ocimo, Persarum & Aegyptiorum interpretationes. C A P. 204.

SI quis visus sibi fuerit, ab alio acceptif- se ocimum, siue basilicum, sollicitudinem & ærumnam inueniet, pro accepti ocimi copia.

Quod si notus est is, qui dedit: per ipsummet, aut alium si similem, affligetur: sin autem, per inimicum.

Si ocimum seuisse visus sibi fuerit, idque succreuisse: sollicitudinem inueniet, ac torturam, cum miseria.

Si videre visus fuerit, in loco prædiõve suo magnam ocimi copiam succreuisse: hoc ad domesticorum ipsius ploratum & afflictionem referatur.

Τὸ δ' αὐτὸ καὶ κολοκωθῆς, πέπειτος καὶ ἢ ἐρωσιαν. σγ'.

Εἰ δὲ ἴδῃ πρὸς ὅτι εὔρε φωνὴ κολοκωθῆς, εὔρε φωνὴ ἀδέρῃ ἐν ὄντι καρμῶν ἐξοπίστη.

Καὶ εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐσοκίθη ἰσοπύκτου αὐτῶν δὲ πρὸς εἰρημῆν ἀδέρῃ εὔρε φωνῆ.

Καὶ εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι εὔρε καρπὸν κολοκωθῆς ὀρθῶς πλοῦτον, ψυδὴ φατασίαν εἰς φιλίαν.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐφωρῶν ἐξ αὐτῶν, εἰς ἔχθρῶν, εὔρε φωνὴ ὄντιαν εἰ δὲ μὴ, διαρκεῖ ὄντιαν.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἦσθεν αὐτὸ ὄξυδιον, φωνῶν ἀσθενίαν πρὸς ἀκούστας καὶ τὸ πλοῦτον αὐτῶν ἢ δὲ κολοκωθῆ, καὶ ἐσθῆθη εἰς πολυκαρπίαν.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐφωρῶν αὐτῶν, μεταστροφῆ πρὸς λόγον αὐτῶν εἰς δὴθησαν.

Ἐκ τῶν Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων, καὶ ῥόδων καὶ ἀκίμου. σδ'.

Εἰ δὲ ἴδῃ πρὸς ὅτι ἦρε καὶ πρὸς ὄξυδιον, ἢ βασιλικὸν ὀρθῶς μέμμεται καὶ θλίψιν ἀσθενίαν τὴν πύκτου.

Καὶ εἰ μὴ βεῖ ἡδωμένος ὁ δὲ αὐτῶν, ἢ ῥοδῶν αὐτῶν θλίψιν αὐτῶν εἰ δὲ μὴ, δὲ ἔχθρῶν.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐσθῆθη αὐτῶν καὶ ἐφωρῶν αὐτῶν μέμμεται ἢ βύσσαν καὶ ἀνάκτου.

Εἰ δὲ ἴδῃ εἰς τὸ παρ' αὐτῶν πύκτου ἐφωρῶν αὐτῶν εἰς κελύπτει καὶ θλίψιν ἢ δὲ οἴκου αὐτῶν πύκτου κελύπτει.

Καὶ ἐὰν ἔλαβεν ἢ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ, συ-
ληγῆς ἢ αὐτὸς. εἰ δὲ μὴ, οὐκ αἰνοῦνται.

Τὸ ῥόδι εἰς πλοῦτον καὶ ἔργον κεί-
νεται.

Ἐὰν ἰδῆ τις ὅτι ἐστὶν ῥόδιον, εὐρήσθ
ἔργον ἐκ πολλοῦ ἀπὸ τοῦ ῥοδίου. τὰς ἀκατά-
βασ τοῦ ῥοδίου.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι κεκρήρασθαι ῥόδιος ὁ ἀ-
κος αὐτοῦ, εἰ μὴ ὅτι βασιλεῖς, ὁ ἰδοὺ μὴ-
τυμὰ ἔργον δίδεται, ὅτε τὴν εὐνοίαν ἐ-
τὴν ἐρυθροῦσθε.

Εἰ δὲ τὸ κοινὸν λαοῦ, εὐρήσθ ἔργον ἐ-
πλοῦτον.

Ἐὰν ἰδῆ ὅτι ἔλαβεν ὀσφραδίον ἐν, ἢ ἐ-
χῆν αὐτῷ, εὐρήσθ τεκνον πολλόν ἀποδοῦν τῆς
πρωτότης.

Εἰ δὲ δύο, ἢ πλείονα τεκνῶσθε.
καὶ ποῦτο εἰς εὐνοίαν αὐτοῦ ἀπο-
καίρει.

Τὰ δὲ μυρτῆς φύλλα, ἢ δασυκλάσ-
τοι, ἢ δασυκλάστοι, καὶ ἰδῆ τις ὅτι ἔσται πῶ-
σθαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς φύλλου αὐτοῦ ἐν εὐνοίᾳ
πλοῦτον ἀπὸ ἀπὸ τῶν ἀγῶν.

Εἰ δὲ ἰδῆ τὴν μέγιστον συνήθειαν ἄν, ταύ-
τα εἰς θλίψιν αὐτοῦ κενεῖται.

Εἰ δὲ ἰδῆ τις ὅτι κλάσθαι μυρτῆς εἴχον,
εἰ μὴ ὅτι βασιλεῖς, καὶ γυναικὸς ἀβίαν
συνεστασθαι εἰ δὲ μὴ, ἢ τεκνῶσθαι.

Εἰ δὲ τὸ κοινὸν λαοῦ, εἰς γυναικὰ καὶ
τεκνον ἀποδίδεται αὐτοῦ.

Ἐκ τῶν Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων,
κατὰ οἰδῶν. σέ.

Τὰ οἰδῶν εἰς ἀποστῆναι γυναικὸς ἐ-
ννοῖται κενεῖται, ὅτι πάντα οὗτοι ἀ-
να φασφαροῦσθαι, ὅτι κατὰ εἰδῶνται.

Ἐὰν ἰδῆ τις ὅτι ἐστὶν οἰδῶν ἐν, ἢ δύο,
ἢ πλείονα ἀγῶν γυναικὸς εὐρήσθ.

Quod si & ipse sumpsit ab eis ocimum-
particeps doloris erit: sin autem, dolor ad
ipsos dumtaxat pertinebit.

Rosq; interpretatio ad opes & lætitiã
spectat.

Si rosas decerpisse visus sibi quispiam
fuerit, ab homine quodam improbo gaudium
consequetur, propter rosarum
spinas.

Si videre visus fuerit, domum suam ro-
sis conspersam: si rex est, qui somnium
habuit, lætum nuntium accipiet, propter
fragrantiam & rubedinem.

Si plebeius, gaudium & opes inueniet.

Si fasciculum rosarum vnum accepisse,
vel habuisse, visus sibi fuerit, olfacti-
di causa: subolem optatam inueniet, pro
modo perceptæ delectationis.

Si duos, aut tres: rotidem liberos pro-
creabit, atque hoc ipsum in vili persona
solet inuenire.

Si quis domum suam præter morem
myrti foliis, & thuris arboris, & lauri,
consperxisset visus sibi fuerit: si pauper est,
à sanctis hominibus opes adsequetur.

Si vir amplissimus huiusmodi somniũ
habuerit, quasi de re solita: statuti ali-
quam sibi calamitatem portendit.

Si quis ramum habere myrti visus si-
bi fuerit, si rex est, cum indigna muliere
rem habebit: sin autem, liberos nullos
procreabit.

Si plebeius est, consimilem res euen-
tum in ipsius vxore ac liberis habebit.

De tuberibus, ex Persarum, &
Aegyptiorum monumentis.

C A P. 205.

Tubera ad ignobilis faminae perso-
nam referuntur, idque propterea,
quod neque folia superius habeant, ne-
que radices inferius agant.

Si quis tuber vnum inuenisse visus sibi
fuerit, vel duo, vel tria: ignobiles feminas
inueniet.

Si ad decem vsque tubera reperisse vi-
sus sibi fuerit, etiam horum interpretatio
referetur ad mulieres ignobiles.

Si plura, vel nullo definita numero, vi-
dere visus fuerit: pro eorum numero, ma-
lis à mulieribus aurum consequetur.

Si quis visus sibi fuerit, accepisse tuber
vnum, cum alio tubere paruo: ac feminam
cum filia simili accipiet.

Si affata tubera comedere visus sibi
fuerit, ad afflictionem cum diuitiis à mulie-
re habebit: & quidem ad afflictionem, pro-
pter vim ab igne profectam.

Si cocta comederit, similitur opes
nanciscetur, sed minores: propter ipsius
coctionis aequositate,

Si tubera quodã in loco visus sibi fuerit
abdere, si numerum nouit, turpes fami-
nas absconder.

Si autem, malis à mulieribus auri the-
sauros accipiet.

De oleribus & leguminibus, ex
Indorum, Persarum, & A-
egyptiorum monumentis.

C A P. 206.

Si quis olera & lactucas edere visus si-
bi fuerit, cum aceto: pro modo manuca-
tionis, & acridinis acci, miseriam
inueniet.

Si hortum eis consitum habere visus
sibi fuerit, sollicitudinem eorum copiae
respondentem inueniet.

Si hortum ab eis, radicitus euulsis, vi-
sus sibi fuerit expurgasse: cum difficultate
quadam ab ærumna sua liberabitur.

Si visus sibi fuerit allium, vel cepas, vel
porrum comedisse: pro modo manuca-
tionis ad afflictionem cum ploratu, malã
que famam inueniet: propter horum fec-
torem,

Si non comedisse, sed gestasse visus si-
bi fuerit: militia minor erit.

Si ea visus sibi fuerit, alij nono dedisse:
pro modo datorum, ab eo, qui dedit, dies
ærumnosos habebit, qui accepit.

Εἰ δὲ ἰδῆ εἶος τῶν δεικῶν, ἢ τῶν εἰς ἀ-
γῶν γυναικὸς κενεῖται.

Εἰ δὲ ἰδῆ πλείον πούτων ἢ ἀμφοτέρω-
σθεν ἔργον ἀποδοῦν τὸ πλοῦτον ἀπὸ κα-
λῶν γυναικῶν.

Εἰ δὲ ἰδῆ τις ὅτι ἔλαβεν οἶνον ἐν μὴ
μικροῦ ἐπέρου· κλησεται γυναικὰ μὴ θυγα-
τέρας ὁμοίας.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἐφασθαι οἶνον ἐπὶ αὐτῷ,
ἀπὸ πλοῦτον ἀπὸ γυναικῶν· καὶ θλίψιν, ὅτε
τὴν ἐν τῷ ποταμῷ βίαν.

Εἰ δὲ ἐλπίτα ἐφασθαι, ὁμοίως εὐρήσθ
πλοῦτον ἐλασσονα· ὅτε τὸ τῆς ἐλπίστος
ἰδαίρες.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἀποκρήσθαι πούτων ἐν πο-
ταμῷ, εἰ ἀπὸ γυναικῶν τὸ μέγεθος ἀγῶν γυναι-
κῶν ἀποκρήσθαι.

Εἰ δὲ τὸ μέγεθος οὐκ εἶδῆ· ἔργον ἀπὸ
γυναικῶν καλῶν ἡσυχασίας.

Ἐκ τῶν Ἰνδῶν, Περσῶν, καὶ Αἰ-
γυπτίων, κατὰ λαχῶν καὶ
ὀσφραδίων. σς.

Ἐὰν ἰδῆ τις ὅτι ἔλαβεν λαχῶνα ἀπὸ
δουλοῦ μετ' ἑσῶς· εὐρήσθ θλίψιν ἀνα-
λογον τῆς βρώσεως, καὶ τῆς δαμνητικῆς
τῶν ἑσῶν.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἔλαβεν οἶνον ἐξ αὐτοῦ ἀνα-
λογον τῷ πλοῦτον, μέγεθος εὐρήσθ.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἐξελίξασθαι καὶ οὐκ ἀπὸ
αὐτοῦ ἐξ αὐτοῦ ἀποβῆσθαι τὴν θλίψιν αὐτοῦ
μὴ δυσκολίας.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἐφασθαι σποράδην, ἢ κρημ-
νοῦ, ἢ παρῶσθ· ἀπὸ τῆς θλίψιν μὴ κλαυ-
τικῆς ἀποδοῦν τῆς βρώσεως, & φημεν κα-
κῶν ἔργων· ὅτε τὸ δυστάδες αὐτοῦ.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι οὐκ ἔλαβεν μὴ, ἢ ἔλαβεν δὲ
ἐξ αὐτοῦ· ἔσται τὸ πάθος ἐλασσον.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἐπέρου εἶδον ἐξ αὐτοῦ
γυναικῶν· εὐρήσθ ὁ καλῶν ἐν τῷ οἴκῳ ἡ-
μέρας κακαῖς, ἀποδοῦν τὸ μέγεθος αὐτοῦ.

Εἰ δὲ ἴδῃ πρὸς ὅτι ἠδεν ἐξ αὐτῆς μαμαργουρίαν, δὴρῆσ' θλίψιν ἀπὸ ἐξοίσιας δὴς τὸ πῦρ ἐλαφρον.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἠδεν σάλινον, εἴτε μακεδονίαν· εἰ ἴδῃ ἄσπι, εὐρήσ' ὑγίαν· εἰ δὲ μὴ, δὴρῆσ' μέτεξ' ἀσπῆρον.

Ἐὰν ἴδῃ πρὸς ὅτι ἄρε κιάμωις, ἢ φωνῶν, ἢ ἐρέβινθον, ἢ τὸ λευκόν λουπιναέλ, ἢ ἐν σπῆλοιπῶν· δὴρῆσ' θλίψιν ἢ μέλιμα, ἀσπῆρον τῆς δὴρῆσ'.

Ἐὸ δὲ λουπιναέλ μόνον, δειμνύται πάντων ἐξ ἡμῶν κελῶν, δὴς τῶν πικελῶν.

Εἰ δὲ ἴδῃ ἄς πῦμα κερμῆνις, ἐν τῷ ὄγκῳ αὐτῷ, εὐρήσ' μαχλῶν ἢ πικελῶν ἐν τῷ ὄγκῳ αὐτῷ, ἀσπῆρον τῆς πλῆθους.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι μαμαργουρίαν ἐξ αὐτῆς ἠδεν, εἰς θλίψιν καὶ ἄσπι ἄσπῆρον τῆς βρώσεως.

Πίσιος δὲ καὶ σπασμοί, εἰς πλοῦτον καὶ χεῖριστον κενύται, ἐνδοξότερον δὲ ὁ σπασμός, δὴς πὲρ ἐλαφρῶς αὐτῷ.

Ἐὰν ἴδῃ πρὸς ὅτι ἐξ αὐτῆς ἦεν, ἢ εὐπόρῃσιν, ἢ ἀπῆδον ἐν ὄγκῳ ἢ ἔφαρξον· εὐρήσ' δὴς χερσῶν χεῖριστον, ἢ πλοῦτον, ἐ δὲ ἔξω ἀσπῆρον τῆς πλῆθους, ἐ ἔσονται εἰς αὐτῆσιν αὐτῷ.

Τοῦ αὐτοῦ καὶ πεπερέως καὶ ἀνάπτωος. σζ.

Καθ' ὅλου ἐν παπῇ ἔσται εἰς μάχας, ἢ δίκας, ἐ μαχαίρας, ἐ θλίψις κενύται πὲρ πᾶσαι. πὲρ δὲ σίνιπτι εἰς νόσον, καὶ θλίψιν, ἐ κερμῆσιν, καὶ δὴς ἢ πὲρ κέρμωις.

Εἰ δὲ ἴδῃ πρὸς ὅτι ἄρε σπῆσαι, ἢ ὑπόρῃσιν, δίκας ἢ θλίψις ἐν τῷ ὄγκῳ αὐτῷ, ἐ ἔξωσιν εὐρήσ'.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἔφαρξ πᾶσαι, εὐρήσ' πικελῶν ἀπὸ ἐξοίσιας ἀσπῆρον τῶν πλῆθους, ἢ τῆς δειμνύσεως.

Si cocta quis edere visus sibi fuerit, à magistratu vexationem experietur, propter ignem illum lenem.

Si visus sibi fuerit apio vesci, aut siquidem eger est, conualecet: sibi autem, mediocrem prosperitatem inueniet.

Si quis fabas, aut lentem, aut cicer, aut lupinum inuenisse visus sibi fuerit, aliudve tale quidpiam: pro inuentorum modo & mensura, in vexationem & sollicitudinem incidet.

Lupinum solum, acerbiorum habet interpretationem ceteris omnibus, propter amarorem.

Si quis hæc in domo sua videre visus fuerit effusa, pro modo illorum rixam & acerbiteriam domi suae reperiet.

Si coctis vesci visus sibi fuerit, pro modo manducationis in afflictionem & morbum incidet.

Pisum & sesamum, ad opes & aurum interpretando referimus. Sesamum tamè nobilitis est, propter oleositatem suam.

Si quis hæc visus sibi fuerit accepisse, vel habuisse copiam horum aliquam, vel in domo sua condidisse, vel edisse: per monetariam auro potietur, & opibus, & gloria, pro copie modo: & incrementum ei portendent.

De pipere ac sinapi.

C A P. 207.

Generaliter in quavis persona piper ad rixas, & lites, & gladios, & afflictiones refertur. Sinapi vero, ad morbum, & ærumnam, & ploratum, sicut & cepæ.

Si quis piper inuenisse visus sibi fuerit, vel eius aliquam habere copiam: lites & afflictiones tam domi suæ, quàm foris inueniet.

Si piper edisse visus sibi fuerit, à magistratu supplicio multabitur, pro manducati piperis modo, & eiusdem acedine.

Si ad libram piper mercari visus sibi fuerit, pro mensura piperis homines ad rixas incitabit.

Si grana sinapi reperisse, vel sustulisse, visus sibi fuerit: pro eorum copia, morbum & afflictionem inueniet.

Si cum cibis ea visus sibi fuerit edisse, morbum & ploratum inueniet, acrimoniae illorum respondentem.

Si parasse sinapi visus sibi fuerit, ad resendum multos accusabit, & detrimentum adficiet. ac siquidem & ipse comederit, afflictionis particeps erit.

De medicario, ex Persarum disciplina. C A P. 208.

Medicarium ad opes & incrementum personæ refertur. Nam ubi semel factum fuerit, ad annos ea cultura seipsum sufficit.

Si quis medicario visus sibi fuerit agrum suum consecuisse, de suis laboribus commodam beatamque vitam inueniet.

Si videre visus fuerit, in eodem agro medicarium feliciter prouenisse: diuitias ingentes, & fidem bonam inueniet.

Si visus sibi fuerit in thesauris semen eius occlusisse, minore cum labore nobiliores opes consequetur.

Si triturare medicarium visus sibi fuerit, ut semen eius accipiat: per monetariam & aurum, & opes insignes consequetur, pro seminis collecti copia.

Si satum parum feliciter prouenisse, visum ei per quietem fuerit: spes cum sua frustrabitur, & in paupertate vexabitur.

Si visus sibi fuerit ipsemet vesci medicario, pro modo manducationis ei calamitas hoc visio portenditur.

De raphanis & daucis, ex Indorum rationibus.

C A P. 209.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἠδεν σάλινον, πᾶσαι, δὴρῆσ' εὐρήσ' εἰς τῶν μάχας ἀσπῆρον τῶν πεπερέως.

Ἐὰν ἴδῃ ὅτι κοκκίος σίνιπτος ἦεν, ἢ ἦεν· εὐρήσ' νόσον, ἐ θλίψιν ἀσπῆρον τῶν πλῆθους.

Εἰ δὲ ἴδῃ πρὸς ὅτι ἠδεν αὐτῶν ἐξ ἄσπι βρωμάτων, εὐρήσ' νόσον ἢ κερμῆσιν μὲν δειμνύσε, ἀσπῆρον τῆς βρώσεως.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι κιάμωις σίνιπτι πᾶσαι βρώσιν· κατηρῆσ' πολλοί, ἢ βλάψι καὶ ἐὰν ἠδεν καὶ αὐτῶν κοινῶς ἔσται τῆς θλίψεως.

Ἐκ τῶν Περσῶν καὶ μνησίου. σθ.

Τὸ μνησίου εἰς πλοῦτον ἢ αὐτῆσιν ἐ πᾶσαι δειμνύται, ἀπῆδον τῆς πλῆθους.

Ἐὰν ἴδῃ πρὸς ὅτι ἔσται ἐξ αὐτῶν πᾶσαι ἀρεθῶν αὐτῶν, εὐρήσ' θλίψιν ἀπὸ κελῶν αὐτῶν.

Εἰ δὲ ἴδῃ ἢ αὐτῶν ἀρεθῶν ἐξ αὐτῶν ὄγκῳ τῆς εὐρήσ' πλοῦτον καὶ ἐ πῆρ ἀσπῆρον.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι κατέκρησε τὸ σπασμῶν αὐτῶν ἐν ἡσπῆροις, ἀκοπότερον ἐ ἐνδοξότερον πλοῦτον πλουτήσῃ.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἀλασῶ αὐτῶν, πᾶσαι πὲρ αὐτῶν· εὐρήσ' χεῖριστον δὴς χερσῶν ὅσον σπῆξιν, ἐ πλοῦτον ἰσχυρῶν.

Εἰ δὲ ὅτι ἐσπῆσιν τὸ σπασμῶν· ἀποδῆσιν τῶν πᾶσαι σπῆσαι αὐτῶν, ἢ ἐ πλωχίαι θλίψισται.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι αὐτῶν ἀκίνας ἠδεν ἐν τῷ μνησίου, εὐρήσ' θλίψιν ἀσπῆρον τῆς βρώσεως.

Ἐκ τῶν Ἰνδῶν καὶ ραφαῶν καὶ δαυκῶν. σθ.

Εἴαν ἰδῆ τις ὅτι ἦσθε ραφάνους, εὐρήσθησθε πολλοὶν ἐλαφίων ἀγορῶν, καὶ ψυτῆς, καὶ κακῶφρονος ὄντων αὐτῶ μόνου λαοῦ, καὶ μηλοπῆς δὲ τῆς ἐρυγῆς δουλοῦ.

Εἴαν δὲ ἰδῆ τις ὅτι ἦσαν αὐτὰ ραφάνους· εἰ μὴ ὅτι βασιλεὺς, μέγιστος δὲ ζεταπαχῶς κακῶν ἀπολογῶν τῶ πλήθους.

Εἰ δὲ τῶ κοινοῦ λαοῦ, εὐρήσθη μάχων.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἐν στρατῷ ἔθηκαν ραφάνους· εἰ μὴ ὅτι βασιλεὺς, χεῖρα κοινοῦ μακροῦ βουλευτικοῦ συζητήσῃ.

Εἰ δὲ τῶ κοινοῦ λαοῦ, εὐρήσθη κατ' οἶκον μάχης.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἀπὲρ, ἢ μεταφροῦνται πάντας, κραιμασσοῦμαι ἔσται καὶ ἀβελόεις, καὶ λείφους.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἔφαξ δαυμῶν, εὐρήσθησθε πολλοὶν ἐλγῶν μὲν νόσου· τῶ μὲν δὲ τῶ γλυκῶδες· τῶ δὲ δὲ τῶ χεῖμα κίσηται.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἔφαξ, αὐτὸ μμαζαρδύμῶν, εὐρήσθησθε πολλοὶν ἀλιγοχρόνιων δὲ τῶ πάλω τῆς πύλων αὐτῶ.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἔπαινε οἶνον ἐκ δαυμῶν, καὶ ἐμεθύσθη· εὐρήσθησθε πολλοὶν μὲν νόσου, καὶ νύσαν αὐτοῦ τῆς μάχης.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι οὐκ ἐμεθύσθη, εὐρήσθησθε νόσον ἐκ θλίψης ἀπολογῶν.

Τὸ δ' αὐτὸ πρὸς χροσφῶν ἐσπύρων. σί.

Αἰ ἐσπύρων χροσφῶν εἰς τὰς ἀπορῆς ἢ ἀπορῶν ἀλακύνονται.

Εἴαν οὖν ἰδῆ τις κατ' οἶκον λογίζεσθαι ὅτι ἔσπυρον χροσφῶν γινώσκων, σίτων, καὶ ὅτι ἔσπυρον καὶ ἴω καλῆ, καὶ ἴω ὁ κηρὸς φησὶσώσας· εἰ μὴ ὅτι ὁ ἰδῶν ἢ πύλων, καὶ εὐλαβῶν καὶ ἀταχαρητῶν τῶ εἰς τὰς ἀπορῆς αὐτῶ ἀλακύνεται καὶ ἴω.

Si quis visus sibi fuerit vesci raphanis, opes minimas & inutiles adipiscetur, & ad populum mendax & infamis erit, odiūque promeretur, propter factorem ructus.

Si quis adlatos sibi raphanos, videre visus fuerit: si rex est, infaustum breui nuntium accipiet, pro manducati raphani copia.

Si plebeius, rixam & pugnam inueniet.

Si quis aliquos in mensa videre visus fuerit adposuisse raphanos: si rex est, rixam inueniet, ideoque consiliarios suos conuocabit.

Si plebeius, rixam domi suae reperiet.

Si raphanos serere, vel transplantare visus sibi fuerit: malas res molietur, & calumniosior atque maledictus erit.

Si daucum edere visus sibi fuerit, opes exiguas cum agritudine reperiit: illas quidem, propter dulcedinem: hanc verò, ratione coloris citrei.

Si costum edere visus sibi fuerit, in morbum minimè diuturnum incidet, propter celeritatem coctionis.

Si vinum de daucis bibere visus sibi fuerit, ita quidem, vt inebriaretur: respondentem ebrietati potentiam cum laboribus & morbis inueniet.

Si minimè visus sibi fuerit ebrius factus, in additionem & agritudinem potui respondentem incidet.

De agris, qui seruntur, & sationibus, eorundem rationes.

CAP. 210.

Agri constati ad actiones hominum referuntur.

Si quis ergo per quietem visus sibi fuerit notum quoddam pradium frumento conseruisse, quod germinauerit, & bellè quidem, idque tempore germinationi conueniente: liquidum is, cui visum hoc oblatum fuit, e numero fidelium est, ac religiosorum, aut etiam solitudinarius: ad actiones eius in cultu numinis diuini somnium refertur.

Si agri cultor ille plebeius est, in professione negotiorum suo quisque mutationem experietur.

Si quis videre visus fuerit in loco & regione quadam incognita, maturos ad messim agros: si princeps est, aut rex, euctus somnij spectabit ad collectionem & adparatum populi, belli gerendi causa: proque maturitate messis, mature cadentur.

Si aliqui tarditas interuenit, pro eius ratione cædes quoque tardius eueniet.

Si quis plebeius hoc videre visus sibi fuerit, opes quisque cum labore consequetur.

Si rex in eodem agro vel messe fieri, vel iam factam videre visus fuerit: atque secum ipse tam cogitauerit, agrum illum suum esse: breui de clade populi sui cognoscat. Sin alienum, de cædibus extraneorum nuntium accipiet.

Quod si pro quietem oblatum regi visum fuerit, quasi de culmis resectis ei manipulos quidam adulerint: si quidem ipsius erant, populus eius iugulabitur, & pro manipulorum multitudine vinchi peregrit adbucentur: sin alieni, captiuos ipse accipiet, pro modo multitudinis manipulorum.

Si quis visus sibi fuerit solum habere tenue, cuius nulli proventus fuerit: si de numero fidelium est, ac religiosorum, sterilitatem bonarum actionum in seipso denotari sciât.

Si plebeius est, breui spem opum, quam fouebat, perdet.

Si quis visus sibi fuerit agrum hordeo constitutum habere, quod triturauerit: & opes, & corporis robur adquiret.

Si frumenti messim fessile copiosam visus sibi fuerit, opes diuturno labore consequetur, propterea quod laboriosè panis conficiatur.

Si quis habere farinam visus sibi fuerit, diuitias nobiliores & laudabiliores nanciscetur, quam quæ per frumentum, & hordeum, & bolum portenduntur. Nam bolum debiliior inest interpretatio, propter ignem.

Εἰ δὲ ὅτι τῶ κοινοῦ λαοῦ ἢ γοργῆς, ἕκαστος ὁ τῶν ἰδῶν ἀπορῶν τῶν ὄντων δειματῶν καὶ πάλω ἐρῶσται αὐτῶ ἔξῃ.

Εἰ δὲ ἰδῆ τις ὅτι ἐπὶ τῶν χωρῶν ἀγορῶν, εὐρήσθησθε πολλοὶν ἀπορῶν ἐπιμῶν· εἰ μὴ ὅτι βασιλεὺς, ἢ βασιλεὺς, ἀπορῶν ὄντων αὐτῶ εἰς ἀναβῆναι καὶ ἀπορῶν αὐτῶ τῶ πλήθους καὶ πάλω ἐπιμῶν τῶ δειματῶ τῆς χροσφῶν ἐπιμῶν σπαρῶνται.

Εἰ δὲ βασιλεὺς ἴω τῶ δειματῶ, αἰανότως βασιλεύσῃ ἔξῃ καὶ σπαρῶν.

Εἰ δὲ τῶ κοινοῦ λαοῦ ἴω τῶν, εὐρήσθησθε ἕκαστος πολλοὶν μὲν νόσου.

Εἴαν ἰδῆ ὁ βασιλεὺς τῶ αὐτῶ χροσφῶν δειματῶν ἢ δειματῶν, καὶ ἐλοχίω οἰκίαν ἢ αὐτῶ ἀναβῆναι τῶ χροσφῶν σπαρῶν τῶ λαοῦ αὐτῶ. εἰ δὲ ἔξῃ ἢ ἀπορῶν, σπαρῶν ἀπορῶν ἀναβῆναι.

Εἴαν ἰδῆ ὁ βασιλεὺς ὅτι ἐκ καλαμῶν ἢ ἄλλων ἢ ἄλλων αὐτῶ δειματῶν· εἰ μὴ ὅτι ἐξ οἰκίαν, λαὸς αὐτῶ σπαρῶνται, καὶ δειματῶ ἀπορῶν τῶ πλήθους ἀπορῶνται ἐξ ἔξῃ· εἰ δὲ ἐξ ἀπορῶν δειματῶ ἀπορῶνται ἀπορῶν τῶ πάλω.

Εἴαν ἰδῆ τις ὅτι χροσφῶν ἔσται ἀραμῶ καὶ ἀπορῶν· εἰ μὴ ὅτι ἴω τῶν καὶ εὐλαβῶν ἀπορῶν ἢ ἀπορῶν ἀπορῶν ἐν αὐτῶ κενετῶ.

Εἰ δὲ ὅτι τῶ κοινοῦ λαοῦ ἀπορῶν ἴω ἢ ἀπορῶν ἀπορῶν τῶ χροσφῶν.

Εἰ δὲ ἰδῆ τις ὅτι ἔσται χροσφῶν καὶ τῶν ὅτι ἴω αὐτῶ· ὄντων πολλῶν καὶ ἴω τῶν σπυρῶν.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι σίτων πολλῶν ἐλαφροῦνται, ἀπορῶν πολλῶν μὲν νόσου μακρῶν, δὲ τῶ ἴω κοπον τῆς ἀπορῶν.

Εἰ δὲ ἰδῆ τις ὅτι ἀπορῶν ἔσται, εὐρήσθησθε πολλοὶν ἀπορῶν τῶ σίτων καὶ τῶ χροσφῶν καὶ τῶ φαιμῶ. τῶ γὰρ φαιμῶ ἐλαφροῦνται ἢ κελῶν δὲ τῶ πύρ.

Εἰ δὲ ἰδῆ τις ὅτι χόρσον ἠσπασμένου εἴχεν, ἢ ἀγῶνα· ἄριστος πλοῦτου ἀπόδειξις πλείων ὄψιν εἰρημύων.

Εἰ δὲ ἰδῆ κέλερον χόρσον ἢ γεώργον, εὐρήσιον παροῦται ἢ χόρσον ἀπόδειξις πλείων ὄψιν εἰρημύων.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ὄρυζον ἔχον, ἄριστος πλείων μῦς κώπων ἢ μῦς πολλῆς μέγας ἢ διπλῆς ἢ κασιάνου· ἄριστος πλείων βόστανος τῆς ἐκδοσίας τῆς ὄρυζου.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἐφαρῶν ὄρυζον, ὁ πλοῦτος αὐτῶν ἐκ μείζονος καὶ ὄψιν ἢ ἔξ.

Εἰ δὲ ἰδῆ τις ὅτι ἔσπερον ἔσπερον εἶδος ἄσπερον, καὶ ἔσπερον ἐγώργησεν εἶδος· εἰ μὴ βίβη χόρσον τὸ εἶδος ἢ ἔστιν ἢ ἰδῶν ὄψιν πλείων εὐρήσιον ἀνατίθειν ἐν τῇ πύλῃ αὐτοῦ. εἰ δὲ τὸ κοινὸν λαὸς, ἢ ἀσπασθῆναι αὐτῶν ἢ ὄψιν πλείων ἐκαστοῦ ἐπιτηδεύματος, ἀπαιτίας ἔσται, εἰ δὲ κρείττων τὸ εἶδος τὸ γεωργηθῆναι, εἰς ἀγαθὸν ἔσται ἢ ἐκδοσίας.

Ἐκ τῶν Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων καὶ χόρσον καὶ ἀπόρου. σιβ.

Πᾶσα ἀσπασθῆναι εἰς ἀσπασθῆναι πλοῦτον πλοῦτα ἀσπασθῆναι κένεται.

Εἰ ἰδῆ τις ὅτι ἔσπερον ἢ ἔσπερον καλῶς ὁ πλοῦτος καὶ ἢ ἀσπασθῆναι αὐτῶν εἰς καλὸν ἔσται· εἰ δὲ μὴ, πτωχῶν.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἐκ τῆς ἀλόγου ὄψιν αὐτῶν ἔξ ἀπλοῦ ἀγῶνα· εὐρήσιον παροῦται ἀλόγου, εἰ δὲ ἀπλοῦτα σίτον τὸ ἀγῶνα αὐτῶν· ὄψιν ἄριστον μὴ παροῦται παροῦται, εἰ κατώτερον δὲ.

Αἰγυπτίων ἐμῶν τῶ ἀπλοῦ. σιβ.

Si quis habere visus sibi fuerit agrum seleno confutum, vel aream seleno plenam: maiora sibi diuitiarum incrementa portandis sciat, quam per ea, quae recentissimum.

Si agrum milio constum videre visus fuerit, diuitias milij copiae respondentent, & letitiam inueniet: sed imparem significationi sefami.

Si visus sibi fuerit oryzam habere, diuitias magna cum rixa, litigatione, & tortura consequetur: propter molestiam, quae in exccricatione oryzae deuoranda est.

Si oryzam edere visus sibi fuerit, opes eius de maioribus etiam malis proueniunt.

Si quis visus sibi fuerit aliam leguminis speciem fuisse, atque alterius deinde speciei messem fecisse: si quidem haec fuerit deterior, & qui somnium habuit, e numero fidelium est: in fide sua quiddam aduersi experietur. sin plebeius est, spes eius, quam in professione quisque sua fouet, voto non satisfaciet. sin demessa species altera melior fuerit, euentum res ea prosperum fortietur.

De agro, & satione, ex Persarum & Aegyptiorum disciplina.

C A P. 211.

Omnis satio multipliciter ad expectationem opum refertur.

Si quisigitur aliquid seuisse visus sibi fuerit, atque hoc enatum fuisse feliciter: opes & spes ipsius eum minime fallent. sin autem, diuersum acciderit.

Si de area nihil collegisse, praeter paleas, visus sibi fuerit: opes absque labore inueniet. sin plus frumenti, quam palearum, collegit: splendiores quidem diuitias adquiret, sed maiore eum labore.

Aegyptiorum rationes confirmiles. C A P. 212.

Si quis visus sibi fuerit agrum habere seleno confutum, si quidem id pulchrum est, & iam adutum: diuitias & gloriam coram hominibus inueniet, propter vestitum qui de lino conficitur.

Si quis praeter morem habere visus sibi fuerit arundinetum calamorum dulcium, diuitias optatas & amplissimas adpiscetur, pro arundineti modo & magnitudine.

Si ex more, diuitias itidem iucundas & maximas inueniet, pro arundineti ratione: sed indicatis modo minores.

Si constum lupinis agrum habere visus sibi fuerit, sollicitudines & arummas habebit.

Si quis ex alia specie, quam de frumento, panem confecisse visus sibi fuerit: fraudulentia diuitias ingentes adquiret.

De gramine, acantha, siue spina, & saticeto: Indorum, Persarum, & Aegyptiorum interpretationes.

C A P. 213.

Ramen siue faenum, in quavis persona diuitias & aurum denotat: magis tamen sicum, quam uiride.

Si quis faenum sustulisse, vel in aceruum congestisse, visus sibi fuerit: pro eius tum copia, tum pulchritudine, diuitias & aurum consequetur.

Si faenum suum pluuia madefactum videre visus fuerit, in opibus suis aliquid experietur aduersi, pro ratione madoris.

Si faenum suum incensum videre visus fuerit: a magistratu diuitiis spoliatur, non sine eticiatu.

Si visus sibi fuerit ab homine noto faenum accepisse, prosperitatem ab eo diuitiarumque consequetur, pro dati faeni modo.

Si faenum suum vendidisse visus sibi fuerit auro, vel argento: per additionem & contentionem diuitias suas amitter.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἔξ ἄσπερον ἔσπερον, μὴ μὴ λαλῶν, εἰ μὴ ὅτι καλὸν ἢ διπλῆς· ἄριστος πλοῦτος καὶ ἔξ ἄσπερον ἀπόδειξις πλείων ὄψιν εἰρημύων.

Εἰ δὲ ἰδῆ τις ὅτι ἔξ ἄσπερον ἔσπερον ἀπαιτίας, εὐρήσιον παροῦται ἢ μὴ μὴ ἀπόδειξις τῆς κασιάνου.

Εἰ δὲ σπυρίων, εὐρήσιον μὴ καὶ ἔξ ἄσπερον, ἐκδοσίας δὲ.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἔξ ἄσπερον ἐκδοσίας, ἔξ μείζονος ἢ διπλῆς.

Εἰ δὲ ἰδῆ τις ὅτι ἐπίοιστον ἄσπερον ἔξ ἐπίοιστον εἶδος, αὐτῶν σίτον· ἀπόδειξις πλείων παροῦται πλοῦτος.

Ἐκ τῶν Ἰνδῶν, Περσῶν, καὶ Αἰγυπτίων, καὶ χόρσου καὶ ἀπόρου καὶ ἀγῶνα καὶ ἄσπερον καὶ ἄσπερον.

Ὁ χόρσον καὶ ἄσπερον ὅτι πλοῦτος ἀσπασθῆναι, εἰς παροῦται καὶ χόρσον ἀσπασθῆναι κένεται· πλοῦτος δὲ ὁ χόρσον τῆς χόρσου.

Εἰ δὲ ἰδῆ τις ὅτι χόρσον ἢ ἔξ ἄσπερον, ἢ ἐγώργησεν εὐρήσιον παροῦται ἢ χόρσον ἀπόδειξις πλείων ὄψιν εἰρημύων.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ὁ χόρσον αὐτῶν ἔξ ἄσπερον ἢ ἄσπερον ἢ ἄσπερον ἢ ἄσπερον τῆς βροχῆς.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἀσπασθῆναι ὁ χόρσον αὐτῶν ἀσπασθῆναι ἀπλοῦτα μὴ πτωχῶν.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἀπλοῦτα ἔξ ἄσπερον ἢ ἄσπερον εὐρήσιον ἔξ αὐτῶν ἀγῶνα καὶ παροῦται ἀπόδειξις τῆς δόξως.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἐπίοιστον τὸ χόρσον αὐτῶν χόρσον, ἢ ἀγῶνα· μὴ ἄσπερον ἢ ἀπλοῦτα ἀπόδειξις πλείων παροῦται πλοῦτος.

Η ακανθα εις ανδρα σφελιν και πανηρον κεινεται. Ανοδος της ακανθης παλλω ηβω πασηρημειαν καρπιμων ακανθωδω δινδρον. παυτα ηδ εις διωαμιν η πασηρημειαν ακανθωδω ηβω ανδρων. τα δε μικρα εις ακνωδω και πανηρον, δε παλακας θλιψητων κεινεται, ηβω ανδρωτων.

Εαν ιδη ης ηπ ακανθας πασηρημειαν, ευρησθι ανομακτισιν η θλιψη ανδρωτας της πασηρημειας.

Ει δε ιδη οτι ακανθαι οικολιγησασιν εν τω ηματι αυτου εις μικρομα και πασηρημειαν αυτου αποβησεται ανδρωτας.

Ει δε ιδη ηπ γυμνοποδων κλανθωδω της παλακας ηβω οδον ει μω βετ μεγατος η πασηρημειαν παληγησεται ανδρωτας της οικωδωτων παληγησ.

Ει δε ης κωπου λαου, ευρησθι εκρατος θλιψη και αναπωση εν τω επτηδευματι αυτου.

Εκ ηβω Ινδων ηδ αυτου. σιδΝ.

Πομα παλακας ηβω ακανθων εις αρθματα της πτερας θλακειονται.

Εαν ιδη ης οτι ακανθας φοινηκας επαληγη, ευρησθι απο γυμνοποδων ευρωτων και μεγατων μαζων και θλιψη αναλογη της παληγους.

Καθ' ουον δε πασα ακανθα εις θλιψη κεινεται ανδρωτας της παληγους.

Εκ ηβω Ινδων, Περσων και Αιγυπτιων, πασηρημειαν, σιδ.

Η παλακας εις ανδρα ευρωτω κεινεται ανδρωτας της ανδρωτας και ιχθους ηδ εβου.

Spina, virum peruersum & malum denotat, pro spinarum diuersitate: exceptis tamen spinosis arboribus frugiferis, de quibus antea dictum. Nam ex relaxate sunt ad potentiam & splendorem hominum. Si quæ malæ sunt, impotentem, & improbum, & alios vexantem denotant.

Si quis implicatum se spinis videre visus fuerit, dolorem & adfectionem inueniet, implicationi respondente.

Si spinas adhasisse vestis suæ, videre visus fuerit: pro earum, quæ adhæserunt, numero: sollicitudinem ac distractionem experietur.

Si visus sibi fuerit à spinis, quum nudus incederet, pedes in itinere læsus: si vir amplissimus est, aut qui versatur in expeditione: pro accepti vulneris modo vulnerabitur.

Si plebeius, in professione quisque sua impedimentum experietur.

Consimiles ex Indis rationes.

C A P. 214.

PLeraque de spinis visa nocturna, de fidei sæpenumero lapsibus intelliguntur.

Si quis à palmarum spinis vulnerari visus sibi fuerit, à mulierculis nobilibus & amplissimis oppugnabitur & adfigetur, pro modo punctiois spinarum.

In vniuersum quæuis spina denotat adfectionem, pro modo punctiois & vulneris.

De virga siue baculo, ex Persarum, Indorum, & Aegyptiorum disciplina.

C A P. 215.

VIrga siue baculus, interpretando refertur ad virum nobilem, pro modo nobilitatis & roboris ipsius ligni.

Si quis baculum gestare, vel ei visus fuerit inniti: talem virum sibi conciliabit, ad amicitiam, gloriam, atque robur ipsius.

Si videre visus fuerit baculum suum fractum, vel fissum: si rex est, dilectum sibi validumque seruum amittet. si plebeius, amittet hominem, cui maxime fidebat.

Si putruisse baculus per quietem visus ei fuerit: si rex est, ad eam personam referenda calamitas, de qua modo dictum: & similis in plebeis interpretatio recipienda.

Si rex aliquem virga percussisse visus sibi fuerit, per hominem quendam suum bene de illo merebitur qui percussus fuit.

De arborum fructibus, explanationes Persarum.

C A P. 216.

SI quis fructus ex arboribus decerpere visus sibi fuerit, à viro potente diuitias consequetur, & arbori, & collectioni fructuum respondentes.

Si federe sub arbore visus sibi fuerit, & ab labore fructus colligere: sine vlla sollicitudine ditescet.

Si videre visus fuerit, quasi arbor ipsa inclinata sit: quæque decerpenti copiam ei faceret: si rex est, aut vir amplissimus, comitabuntur atque satellitio suo stipabitur omni viri, prout arbor ipsa semet inflexit: si plebeius, gratiam & potestatem populi alicuius impetrabit.

De illorum colloquiis, quæ à natura loqui nequeunt: Indorum, Persarum & Aegyptiorum rationes.

C A P. 217.

Εαν ιδη ης οτι παλακας φερε, η οτι ερεθεται εν αυτη ευρησθι ποιοτην πασης φιλιαν, η δεξω ε ισω αυτου.

Ει δε ιδη οτι οικολιγη η εκλωδη η παλακας αυτου ει μω βετ βασιλευς, πασηρημειαν ανδρων αυτου και ιχθωων απολασος ει δε ης κωπου λαου, αποβησεται αποβησεται.

Ει δε ιδη οτι επαση, ομοιωσεται εν βετ βασιλευς, ης τα πασης εις τον ειρημωρον ανδρωτων αυτου ομοιωσεται δε η βετ ης κωπου λαου.

Εαν ιδη ο βασιλευς οτι επαση ηνα παλακας δεξω ηδ εβρωπου αυτου, τον τυφλητα διεγρησεται.

Εκ ηβω Περσων πασηρημειαν και καρπιων ηβω ανδρων. σιδΝ.

Εαν ιδη ης οτι ης οτι ανδρων απο ανδρων καρπιων, ανδρωτας απο ανδρων και της ανδρωτας.

Ει δε ιδη οτι εκλωδους απο ανδρων σιδΝη καρπιων, ακωδους ποιοτησ ακωδωσ.

Ει δε ιδη οτι οικωδω αυτου η ανδρων επαληγη εις ανδρων αυτου ης οτι ανδρων βασιλευς, η μεγατος ακωδωσονται αυτου ηδ αποφορησονται ανδρες, ανδρωτας της επαληγους ει δε ης κωπου λαου, ανδρωτας ηδ εβρωπου απο λαου ανδρων.

Εκ ηβω Ινδων, Περσων, και Αιγυπτιων πασηρημειαν σιδΝη ος ουκ εστι Φουσις λαου. σιδΝ.

ΕΑΝ ἰδῆ τις ὅτι συνέσχησεν αὐτῷ πῦρ παρὰ τοῦ οὐκοῦν φῶτος λαθῆν· εἰ δὲ ἔσθ' βασιλεὺς, ἢ μέγιστος, ἢ παλαιστὴς· ἄριστος ἄλλοθεν, καὶ νίκας ἐχθρῶν· διαμαρτυρούμενος ὅτι προσέσθ' ὅσον ἔστι τῷ συντυχῶν ἴσθ' ὅτι ἔμπεδόν ἐστίν.

Εὰν ἰδῆ τις ὅτι ἀμίλητον δένδρον ἢ κτήνη· ἄριστος χριστὸν & πλοῦτον πολῶν, ὅστις αὐτὸν ὁ ἰδὼν.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἀμίλητος θηρίον πτῖν, ἢ ὄφιν, ἢ ὄμοιον ἑὶς νίκας ἐχθρῶν αὐτῷ πῦρ κενύεται.

Τὰ γὰρ θηρία, καὶ αἱ ὄφεις, ἐχθρὰν ἔχουσιν καὶ τῷ ἴσθ' ἀμύητων.

Ὁμοίως εἰδὲν ἰδῆ ὅτι ἀμίλητον ὄρεόν τι· ὅτι εἰς πλοῦτον αὐτῷ κενύεται, εἰδὲν τὸ κρηττόν.

Εκ τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἀμφοτέρωθεν.

ΕΑΝ ἰδῆ τις ὅτι φορεῖ ἱμάτια ῥοδακνὰ πωπῆνη, ἄριστος ἄλλοθεν ἀμύητος τις ἐπιδοσῶν.

Εἰ δὲ πῦρ οὐκ ἴσθ' αὐτῷ ἔσθ' ἑρῆσι θλίψιν ἀμύητος τῆς βασιλείας.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἐφορεῖ ὑποκαμισὸν ῥοδακνὸν ἢ θλίψιν αὐτῷ ἀποδέρσεται ἔσθ'.

Ὁμοίως & εἰς πάντα τὰ ἱμάτια, ἐν οἷς ἔκαστος αὐτῷ ἀποδέρσεται κατὰ τὸν πῦρ τοῦ αἰδέσθ' ὅσον ἀποδέρσεται πλοῦτον θλίψιν.

Ὁμοίως εἰδὲν ἰδῆ τις συνήθειον αὐτῷ ὀφθαλμῶν ῥοδακνῶν, ὅτι ἐπεδύσασθ' ἱμάτια ῥοδακνὰ· καὶ ἐκλήσθη αὐτῷ εἰς ὕβριν· μεταστραφῆσθαι ἕκαστος ἐκ τῆς ἐργασίας αὐτῷ ἐκ τῆς ἐπιδοσῶν εἰς χεῖρα, καὶ γὰρ λαθῆν αὐτῷ εἰς κόσμον κενύεται· ἀλλ' αὐτῷ ἢ κελος εἰδὲν τὸ συνήθειον, καὶ δὲ ῥοδακνὰ εἰς θλίψιν εἶσθ'· ἀλλ' αὐτῷ ἢ κελος εἰδὲν τὸ ἀμύητος.

ΣΙ quis videre visus fuerit omnia seculo colloquia, quibus natura loquendi facultatem non dedit: si rex est, aut vir amplissimus, aut dux bello strenuus: gaudio potietur, & hostium victoriis: tantumque consequetur admirationis, quantum est in rerum mutarum, quibus cum sermones habet, colloquio miraculi.

Si quis cum arbore, vel iumento, colloqui visus sibi fuerit: auri & opum vim magnam inueniet, quicumque tandem hoc somnium habuerit.

Si quis visus sibi fuerit colloquens cum bellua quadam, vel serpente, vel animali simili: hoc ipsum ad victorias de hostibus suis referat.

Nam belluae, ac serpentes, inimicitias cum hominibus exercent.

Similiter si cum aubus quibusdam visus sibi fuerit colloquens: ad opes hoc suas referat, propter pennas.

De vestitu, ex Aegyptiorum disciplina. CAP. 218.

ΣΙ quis vilitate vestimenta nigra gestans visus sibi fuerit, lætitiā indumentorum respondentem inueniet.

Si hoc vestimentum ei non erat vilitatum, in additionem incidet laxitati responderem.

Si sabuculum nigrum gestare visus sibi fuerit, vehementius adijgetur.

Consimiliter in omnibus vestimentis, ad quas personas singula superius relata sunt, in eis euentum fortietur & additio.

Similiter si quis videre visus fuerit, qui vestes nigras gestare confuesset, amictum albo se pallio: simulque ad ignominiam hoc suam reputauerit: in professione ac negotio quisque suo, ad deteriora sese conuertet. Nam quæ albi coloris sunt, ad ornatum quidem referuntur: sed hæc interpretatio propter hominis consuetudinem locum habet. Idem ad ætumnam, quæ nigra sunt, spectant: sed hæc interpretatio propterea traditur, quod præter consuetudinem aliquid fiat.

Si quis diuersas vestes, vno duntaxat colore tinctas, gestare visus sibi fuerit: à regè, vel loci principe vexabitur.

De camylachio, Indorum, Persarum, & Aegyptiorum explicatus.

CAP. 219.

ΣΙ quis visus sibi fuerit gestare camylachium, iis consimile, quæ ab omnibus vitato more gestantur: hoc ad caput, quod ipso superius est, interpretando referetur. ac si quidem visum fuerit eius capiti rectè conuenire, similiter & ipsi cū capite suo rectè conueniet: sin autem, diuersa erit ratio. Significat enim, hunc hominem capiti siue magistratui displicere.

Si quis videre visus fuerit camylachium suum sordidatum: additionem respondentem sordibus, in capite suo videbit.

Si ruperum videre visus fuerit, aut inueteratum: eodem calamatem referat.

Si decidisse visum fuerit: à capite suo, cui subiectus est, separatur.

Si directum ab ignoto quodam superior ille moritur: sin à noto, per illum ipsum aut alium ei similem ab ipso separabitur.

Si visus sibi fuerit gestare camylachium obductum pelle felis, aut vulpis, aut animalium hisce similibus: caput improbum habebit, tam ratione fidei, quam rerum mundanarum respectu: idque propter fraudulentam horum animalium naturam.

Si visus sibi fuerit accepisse camylachium præter consuetudinem, dignitatis eminentiam consequetur, pro modo pulchritudinis eius.

Si alburnum camylachium accepisse visus sibi fuerit, coram hominibus decus & lætitiā inueniet.

Si præsum, sublimitatem & celeberrimum nomen in fide sua reperiet.

Εὰν ἰδῆ τις ὅτι φορεῖ ἱμάτια βεβαρῆμενα ἐξ ἰσθῶν μονόχρους· ἄριστος ἐπιδοσῶν πλοῦτος, ἢ τὸ ἐξουσιαστὸν πῦρ πλοῦτον, θλίψιν & ἀνάσθ'.

Εκ τῶν Περσῶν, Ἰνδῶν, καὶ Αἰγυπτίων, καὶ ἐκαλυμμένου.

ΕΑΝ ἰδῆ τις ὅτι φορεῖ καλυμμένον, ὅτι αὐτῷ συνήθειον πῦρ φοροῦμενον· πῦρ εἰς πῦρ ἀποδέρσεται αὐτῷ κενύεται κενύεται. καὶ εἰδὲν ἰδῆ ὅτι ἐστὶν ὄφιν εἰς πῦρ κενύεται αὐτῷ, ἔσθ' ἢ κενύεται αὐτῷ κατὰ τὸν πῦρ πλοῦτον, πλοῦτον· εἰς γὰρ τὸ ἀποδέρσεται ἔσθ' τῷ κενύεται αὐτῷ.

Εὰν ἰδῆ ὅτι ἐρρύταθρον ἴσθ' ἢ θλίψιν ἀμύητος τῷ ῥύπτῳ ἰδῆ εἰς πῦρ κενύεται αὐτῷ.

Εἰ ἰδῆ ἰδῆ ὅτι διεπάρσθ' ἢ ἐπαλαμῶνη ὁμοίως εἰδὲν τὸ πῦρ κενύεται.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἐπῶνον ἔσθ' αὐτῷ· κενύεται τῆς ἀποδέρσεται αὐτῷ κενύεται.

Εἰ δὲ διαπάρσθ' κατὰ τὸν πῦρ πλοῦτον, ἀποδέρσεται ἀποδέρσεται· εἰ δὲ γινώσκῃ, δὲ αὐτῷ, ἢ δὲ ἐτέρου ὁμοίου κενύεται αὐτῷ.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι φορεῖ καλυμμένον ἡμισφαιρικόν ἐκ δερμάτος ἀλοῦρου, ἢ δερμάτινος, ἢ ἴσθ' ὁμοίως· ἄριστος κενύεται πλοῦτον κατὰ τὸ πῦρ πλοῦτον καὶ τὸ πλοῦτον· εἰδὲν τὸ δόλιον ἴσθ' ἡμισφαιρικόν.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἐλαβε καλυμμένον πλοῦτον συνήθειον, ἄριστος ἄλλοθεν ἀμύητος τῷ κενύεται αὐτῷ.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἔλαβε λαθῆν, ἄριστος κενύεται πλοῦτον ἀμύητος ἀμύητος ἐκ τῆς ἄλλοθεν.

Εἰ δὲ ἀποδέρσεται, ἄριστος ἄλλοθεν ἀμύητος πλοῦτον εἰς πῦρ πλοῦτον αὐτῷ.

Ο βασιλεύς εἰς ἰδῆ ὅτι ὤλεσε πυφθῆ-
ναι πη βασιλεύριος ἢ ἀρῆς ὁ πυφθῆς χε-
ρὰ βασιλέως & πλοῦτον κτ' πρὸ ἀελμῶν
αὐτοῦ.

Ὁμοίως εἰς αὐτὸς εἰκότος ὁ βασιλεύς
ἐπιπλῆ πη μακροβία ἢ χρῆσται, εὐρήσθ
ἔξ αὐτῆ ἀειφθμῶν ἢ μόνον ἀξίωμα ἰστέρ
καύχημα.

Εἰ δ' αὐτῆρε πάλιν ἐπιπλῆ ἕνα ῥάβ-
δω ἢ ἀρῆς ὁ πυφθῆς ἀρῆς πὸ ἀεφθμῶν-
τος ἢ βασιλέως, ἐν εἰδήσθ ἢ γνῶμη πὸ
βασιλέως, χρῆσθ ἢ ἐξοισίαν.

Εἰ δὲ μὲν ἀσπίθης ἔδωκε ἅπλῃ ὁ βασι-
λεύς, ὁ λαδῶν, εἰ μὲν ὅτι δούλος, ἢ ἀνδρ-
ρῶνται ἀρῆς τῆ βασιλέως ἢ εἰ δὲ πλοῦτος,
πλοῦτος ἢ εἰ δὲ πλοῦτος, ἢ μόνον, αὐτῆ-
σθ ἐπ' αὐτῶ ἢ πημὴ πὸ βασιλέως ἀνδρ-
γῶς πῆς πημῆς.

Εἰ δ' οὐκ ἀεφθμῶν ἢ πημὴ, ἢ δ' ἐξέ-
μαζον ἔσαι ἢ χερεσὶ ἐν πᾶσι πῆς εἰρημέ-
τως ἐλαπίσθης.

Εἴτε Ἰνδῶν, Περσῶν, ἢ Αἰ-
γυπτίων, ἀεὶ ἐρεῖ, μεταξὺς
ἢ βαμβάκας, σκβ'.

Εἰ ἂν ἰδῆ πῆς ἐπ' ἀρῆς ἰματῶν ἔχον
αὐτῆ βαμβάκας μεταξὺ πημῆσθ
σπῆ πλοῦτον ἰσχυρῶ ἀναλόγως πῆς πημ-
θῶς.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἄρε μεταξὺς πημῆσθ
χερωμάτων, ἢ μόνον εἰς ἀδὴ πημῆσθ
ἀρῆς πλοῦτον ἀνδρῶν. εἰ δὲ ἰσπεῖναν,
αὐτῶ πρὸ πλοῦτον ἢ θλίμην ἔξῃ, ἢ νόσον.

Εἰ δὲ ἴω ἐξῃ πὸ εἰσοθεν πῆ χηρῶς.
εἰ μὲν ἢ χηρῶν, εὐρήσθ χρῆσθ ὁ ἰδῶν ἢ
δὲ ἐν ἔφθ, ἀρῆς πλοῦτον μὲν θλίμης,
ἀνδρῶν πῆς ἀλγυρείας.*

Si rex imperasse visus sibi fuerit, ut
nervis quispam caderetur: qui caesus fuerit,
ingenti laetitia diuitiisque potietur, pro
numero verberum.

Similiter si rex ipse percussit aliquem
super manclauia vel eharzania, percussus
ille celeberrimam & amplissimam digni-
tatem ab eo consequetur.

Si virga rursus ipsemet aliquem manu
sua, perculerit: qui percussus est, ab ho-
mine secundum regem primo, rege
sciente ac volente, laetitia potest atque
beabitur.

Si gladio rex aliquem percussit, is
qui plagas accepit, si seruus est, a rege e-
mancipatur: si pauper, ditescet: si diues,
aut vir amplissimus, magis ac magis eum
rex honorare perget: prout scindiac vul-
nerari visus sibi fuerit.

Si gladius nullam scindendi vim ha-
buit, nec sanguis emanauit in omnibus,
quae diximus, laetitia minor erit.

De lana, metaxa, & gossipio,
rationes Indorum, Persarum,
& Aegyptiorum.

C A P. 222.

SI quis vestem gestare visus sibi fuerit,
habentem gossipij loco metaxam
solitis diuitiis implebitur, pro metaxae
copia.

Si metaxas plurium colorum, vel co-
loris vnus, citreis duntaxat exceptis, in-
uenire visus sibi fuerit: opes his respon-
dentes consequetur. Si tamen citrei co-
loris fuerint, vna cum opibus & arum-
nam, & morbum habeit.

Si tunica pars interior erat lanca, tem-
pore hybernici: qui somnium habuit, gau-
dio potietur i sine aetate, cum adfectione
diuitias inueniet, prout lanæ modica fue-
rit copia.

Si quis lanam de ouium consuta vide-
re visus fuerit, à maximis viris fidas &
stabilis diuitias accipiet, propter ouis ip-
sius cornu.

Si visus sibi fuerit inuenisse gossipium,
à visis mediocribus opes istis minores
consequetur. Nam lana vilis est gossip-
ium.

Lana generaliter interpretationem au-
ri puri habet.

Pili & lanæ caprarum, diuitias cum
morbo portendunt. ac quis indutum se
his videre visus fuerit, diuitias viliores
cum labore consequetur, propter caprarum
petulantiam.

Si lanam leporinam videre visus fue-
rit, pro eius copia diuitias à meretricie
consequetur, idque propterea, quod sexu
duplici leporis singuli præditi sunt.

Si linum inuenisse visus sibi fuerit, id-
que pexum erat, pro eius copia vitam la-
boribus inueniet obnoxiam, propter eas
molestias, quæ in conficiendo lino sunt
exandande. Sin erat impexum, auro mi-
nore cum labore potietur.

Si linum cum suis lignis videre visus
fuit cruciatum his respondentem in-
ueniet.

Similiter si videre quis visus fuerit, in-
uenisse se congestum quiddam ex omni-
bus hisce speciebus indicatis: qui som-
nium habuit, opes atque negotiationem
inueniet, quæ horum copiarum responde-
bunt.

De expansis in domo tapetibus,
ex Persarum & Aegyptio-
rum disciplina.

C A P. 223.

SI quis recens factos tapetes in ampla
Scapaeque domo sternere, visus sibi
per quietem fuerit: diuitias gaudiumque
mundanum adipiscetur, pro modo ele-
gantiae, amplitudinis, & operis tactum
ipforum. Præterea mutationem dignita-
tis ad statum ampliorem, cum vita beata
portendit.

Εἰ δὲ ἰδῆ πῆς ἐξῃ πὸ ἀπὸ κυρτῶ ἀεφ-
θῶν, ἀρῆς πλοῦτον πῆν κη ἰσχυρῶ
ἀπὸ μωρῶν ἀνδρῶν, εἰς πὸ κέρας πὸ ἀεφ-
θῶν.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἄρε βαμβάκας, ἀρῆς
πλοῦτον ἐλασσῶνα ἀπὸ ἀνδρῶν μετελεῶν.
ἐλάσῶν γδ ἢ βαμβάκῃ τῆ ἔσαι.

Τὸ ἐξῃ κερὶ ὅλου εἰς χερεσὶν κωπῶν
κεύεται.

Αἰ πῆσθ ὅτι ἀρῶν πῆ ἔσαι, ἀπὸ
πῆ μὲν νόσου δηλοῖται, ἢ εἰς ἰδῆ πῆς ὅτι ἐν
πῆτον ἐλαδῶνται, ἀρῆς πλοῦτον ἐλα-
σσῶνα μὲν κόπῃ εἰς πὸ ἀπῶν ὅτι ἀρῶν.

Εἰ δὲ ἰδῆ ἔσαι ἀπὸ λαδῶν, εὐρήσθ
πῆτον ἀπὸ ἐπιμεθῶς, ἀνδρῶν εἰς πὸ
λαδῶν θῆσθ.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἄρε λιπαρῶν, εἰ μὲν ἴω
ἀπῆσθ μόνον, εὐρήσθ ἐλασσῶνα ἀπῶ-
ν πῆς πῆ ἔκπῶν πῆς κατεπῶσθ πῆ λι-
παρίου, εἰ δὲ ἴω ἀπῶν, ἀρῆς χερεσὶν
μὲν ἐλασσῶν κόπῃ.

Εἰ δὲ μὲν ἔχῶν ἴω ὅτι οἰκίαν πὸ λι-
παρῶν, εὐρήσθ πημῆσθ ἀνδρῶν.

Ὁμοίως εἰς ἰδῆ πῆς ὅτι εὐραν ἐν πα-
πῶν ὅτι εἰρημῶν εἰδῶν τενοσπῶν ἢ εὐρή-
σθ ὁ ἰδῶν πλοῦτον, & μετῶν ἀνδρῶν πῆ
πῆσθ.

Εἴτε Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων
ἀεὶ ἔλαπῶσθ πημῆ-
των ἐν οἴκῃ, σκγ'.

Εἰ ἂν ἰδῆ πῆς κατ' ἄρα ὅτι κεντῶσθ
ἐπῶσθ ἐν οἴκῃ εὐρυχῶς νεοσθ ἢ εὐ-
ρήσθ πλοῦτον ἢ χρῆσθ κοσμητικῶν ἀνδρῶν
πῆ κῆσθ ἢ πῆ εὐρῶν, ἢ ἢ ἔργῃ ἢ πημῆ-
πῶν. ἐλάσθ κη μετῶσθ ἀπῶσθ πῆ
μῆσθ μῆτ' εὐχῶσθ δηλοῖ.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἀφύπνωσεν ἀλλοτρίῳ
σώματι ἐν οἴκῳ ξένῳ· εἰ μὲν γινώσκῃ τὸν
δικαστῆν, μισθὸς τῶν γυναικῶν αὐτῆ· εἰ
δὲ μὴ, εἰς ποινὴν ἕξῃ.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι θύσας τὸ σῶμα αὐτῆ
πέθκει ἐν ποτῷ· ξενιτεύσῃ τῆς ἰδίας γυ-
ναικὸς, καὶ ἐπαυθῶν ἄρῆσῃ αὐτῶν ἑ-
πρωτόσταν.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐπαυθῶν καὶ ὠλεσθῆναι τὸ
σῶμα αὐτῆ ἐπαυθῶν· ἔλκουσι θύρῆσῃ τῶν
γυναικῶν αὐτῆ εἰς αὐτῶν.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐξ ἑσπέρου ἀνάγκασεν, ἐν
ξένοις εὐρήσῃ γυναικῶν ἀνάγκασεν τὸ κάλλο-
νος· ἢ τῆς μεγαλειότητος αὐτῆ, ἢ τῆς ἐνδοξοῦ
αὐτῆ ὀφειλόμενος.

Εἰ δὲ ἴδῃ σῶμα γυναικῶν, ἢ ξένου,
κελεύσῃ ὅτι κληῖται, καὶ αὐτὴν ὑποκρίσθῃ
αὐτῆς· εὐρήσῃ ἐξουσίαν μεγάλην καὶ χρο-
σθῆν, ἢ τὸ ὑποκρίσθαι τῶν ἐν ξύλων κλη-
τῶν, οἷς παρ' ἐξουσίᾳ ἢ κρήσις εἰς ἄλλοις με-
γίστοις.

Καὶ ὅτι διηκρίσῃ ἀνακαίμενος, ποσὸν τὸν
ἐπίστω αὐτῆ ὕψιστοςται.

Ὁμοίως ἐὰν ἴδῃ ὅτι ἐκείσῃσιν ὅτι σπῶ-
νον ἀνάγκασεν τὸ κάλλος τῆς σπῶνον· θύρῆσῃ
ἐξουσίαν μεγάλην ἢ τῶν ἐν ξύλων κα-
τωσθῆναι τὸν σπῶνον.

Ὁ βασιλεὺς ἐὰν ἴδῃ ὅτι σπῶνον ἔσται ἢ
ἐργασθῆν· εἰς πέκον ἐκληρονομήσῃ τῆς βα-
σιλικῆς αὐτῆ κληῖται.

Ὁμοίως ἐὰν ἴδῃ ὅτι σπῶνον ἐσται τὸ
σημαίνῃ· εἰ μὲν ἐξ ἑσπέρου, βασιλικὸς αὐτῆ, ὁ
ῥόγος εἰς οἴκον τῆ βασιλικῆς ἐκείσῃ.

Εἰ δὲ ἴδῃ πῶς ὅτι ὀφειλόμενος ἐν ἀπαλοῖς
ἐπασθῶμασιν ἀμειλίμως, ὀλίγη τῶν ἰδίων
γυναικῶν, καὶ οὐ φρονίως τῆς ἰδίας γυ-
ναικῶν.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐν χροσθῆσιν, ἀποκρίσῃται
ἢ κληῖται εἰς τὰ ἀποκρίσθαι γυναικῶν.

Si alieno in strato, & domi alienae, cu-
basse visus sibi fuerit: si dominum ædium
adgnoscat, per adulterii consuetudinem
uxorem ipsius stuprabit: si autem, scort-
ationibus indulgebic.

Si visus fuerit, stratum suum colliga-
tum de loco in locum transfuisse: aberit
ab vxore sua peregrit, & reuerfus castam
& pudicam inueniet.

Si stratum suum crassius factum, & in-
tumuisse, videre visus fuerit: è peregrina-
tione reuerfus, ex seipso coniugem suam
prægnantem inueniet.

Si visus sibi fuerit habere stratum quod-
dam incognitum, uxorem apud externos
inueniet, eamque sic comparatam, prout
ipsum stratum & elegans fuerit, & am-
plum: atque ipse in eo comode cubuerit.

Si stratum sibi cognitum, vel alienum,
in lecto positum videre visus fuerit, sequæ
in eo iacentem: magnam potestatem at-
que lætitiã consequetur, idque proprie-
ta, quod suppositum sit de lignis lectif-
ternium: quæ quidem ligna viros am-
plissimos denotant.

Prout etiam diu cubuisse visus sibi fue-
rit, tantundem supra eos euectur.

Similiter si visus sibi fuerit in throno
consedisse, pro ipsius throni pulchritu-
dine potestatem amplissimam inueniet,
propterea quod thronus de lignis confi-
ciatur.

Si rex visus sibi fuerit nouum vel ha-
bere, vel consecisse thronum: hoc ad fi-
lium regni successorem pertinet.

Similiter si visus sibi fuerit, in templo
quendam solij cõsortem fecisse: si filium
habere, regem illum designabit. quippe
templum de domo regia intelligitur.

Si quis incubare mollibus substrami-
nibus, omni solutus cura, visus sibi fuerit,
uxorem suam vexabit, nec villam eius cu-
ram habebit.

Si substraminibus coloratis incubare
visus sibi fuerit, sequetur euentus secun-
dum interpretationem colorum, superius
expositam.

De faceoliis, ex Persarum &
Ægyptiorum monumentis.

C A P. 226.

Si quis gestare faceolium visus sibi fue-
rit, amplissimam dignitatem prætor-
iam adipiscetur, pro ambitu faceolij,
quem eius proceritas efficit.

Si videre visus fuerit faceolium de pilis
confectum, diuitias cumulatores ad-
quiret.

Si de metaxa, minores eius opes erunt.

Si faceolium à capite suo solutum, vi-
dere visus fuerit: in prosperitate sua dolo-
rem ac defensionem experietur.

Si incidit, dignitatem suam amittet.

Si videre visus fuerit, quasi alius quis-
piã nouus id adtulit vel vi, vexat amo-
re: tam dignitatis ille, quam diuitiarum
hæres & successor erit. Si ignotus quis-
piam, hostis ei succedet.

Si videre quis visus fuerit faceolium
suum de gossipio *antiana*, factum: tam
gloria, quam dignitas eius minor erit.

Si citrei coloris, in ægritudinem inci-
det, ac mortem fortasse, propterea quod
in capite sit.

Similiter si aliis præditum coloribus
per quietem videre visus fuerit, quodli-
bet illum habebit exitum, quem in colo-
rum interpretatione supra declarauimus.

Si rex faceolium accepisse visus sibi
fuerit, ad concubinam hoc referretur, pro
ipsius desiderio, & faceolij colore, atque
virescente.

Nam si album est, & ipsa forma sua erit.
Si rufum, delectationis plena.

Si purpureum, fortassis eam Augustæ
quoque gloria condecorabit.

Εἰ καὶ Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων,
ὡς Φακεολίων. σικῆ.

Εἰ δὲ ἴδῃ πῶς ὅτι ἐφέρεται φακελίον,
θύρῆσῃ ἀξίωμα στρατηγικὸν μέγιστον, ἐ-
νέμενος τῶ τῆς ἐν μικροῖς κληρονομῶσας τὸ
φακελίον.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι τὸ φακελίον ἀπὸ χειρὸς
αὐτῆ, εὐρήσῃ πλοῦτον πλείονα.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἀπὸ μετώπῃ, ἐλάσῃ ὁ
πλοῦτος αὐτῆ.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐλάσῃ ἐκ τῆς κερφῆς
αὐτῆ· εὐρήσῃ εἰς τὴν εὐφρασίαν αὐτῆ ἀ-
γαπάσῃ καὶ ἐρημίαν.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἀποβῆται τῶν ἀξίων αὐτῆ.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἦεν αὐτὸ ἕτερος γυναικῶν
βία ἢ πόδα· αὐτῆς ἔσται ἀξίωμα τῆς ἀ-
ξίας καὶ τῆς πλοῦτον αὐτῆ. εἰ δὲ ἀνάγκασεν,
ἐξ ἑσπέρου ἔσται ὁ ἀξίωμα.

Εἰ δὲ τις ἴδῃ ὅτι ἀπὸ βράχου ἢ ἐ-
λαίου αὐτῆ ἔσται ἢ δόξα ἢ τὸ ἀξίωμα αὐτῆ
ἐλάσῃ.

Εἰ δὲ κίτρινον, εὐρήσῃ νόστον, νόστον καὶ
θάνατον, ἢ τῆς αὐτῆ ἐν τῇ κερφῆ.

Ὁμοίως ἐὰν ἴδῃ ὅτι τῶν δὲ ἑσπέρων
χροσθῆσιν· ἐκείσῃ ἀποκρίσῃται ὅτι οἷς ἀποκρί-
σῃ τὰ χροσθῆσιν.

Ὁ βασιλεὺς ἐὰν ἴδῃ ὅτι ἔσται φακελί-
ον εἰς ἀποκρίσῃ τῆς παλαιότητος· ὅσοι κλη-
ρεται καὶ τὸν πόδα αὐτῆ, ἢ χροσθῆσιν ἢ τὸ
ἀξίωμα.

Εἰ γὰρ λευκόν, ἔσται εὐνοίας.

Εἰ δὲ ρουθῆ, τῆς χροσθῆσιν.

Εἰ δὲ πορφυρεῖον, νόστον ἢ εἰς δόξαν αὐ-
τοῦσιν ἀγάγη αὐτῆ.

Εκ τῶν Ἰνδῶν ἀεὶ ποδῶν-
των. α.β.

C A P. 227.

Εἰς τὴν ἰδίαν ὅτι ἀνελεύθερο ποδῶν
ἴνα, διαδία ἔχουσι· μισοπονοίαν πτω-
χίας ἐκ τῆς ἰσοπέρας αὐτῶν, εἰ δὲ δυστάξιαν
ἔχουσι, φημι κακῶν ἀρεῶν, εἰ δὲ τὸ δυστάξιον
ὄν τῆς ἔργου, πῶς μισοῦσιν αὐτῶν. τὸ γὰρ ποδῶν-
των, σκέπη ἐστὶ πῶς ποδῶν· καὶ ὁ ποῖς, εἰς
δύο καὶ χεῖμα καὶ ζῶλον τῶν ἀδελφῶν
κελεται· ἢ ἡ πύτυον σεντήριος ἐκ τῆς εἰς
ποῖς πηκτικῆς ἐλέου ἐστὶ. ἢ εἰς τῶν δὴ δὴ δὴ δὴ
ἢ τὸ δυστάξιον, μισοπονοίαν ἀεὶ αὐτῶν.

Εἰς τὴν ἰδίαν ὅτι ἀνελεύθερο βεβαμμένον
τὸ ποδῶν· εἰς δὲ τὴν ἀνελευσίαν τῆς μι-
σοπονοίας αὐτῶν εἰσιν, ἀνδράσι τῶν πτωχῶν
ἐστὶν βαρῶν ἡδὺν κηκεῖται. τῶν γὰρ εἰς
ἀνελευσίαν τῆς μισοπονοίας ἐκείνη.

Εἰς τὴν ἰδίαν ὅτι ἀνελευσίαν τὸ ποδῶν
αὐτῶν· εὐρησι θλίψιν ἢ τιμωρίαν ἀπὸ ἐξου-
σίας εἰς τῆς δούλους καὶ εἰς τὴν πτωχῶν
αὐτῶν.

Εἰ δὲ ἰδίαν ὅτι ἀνελευσίαν, χεῖμα τῶν
ἐσθῶν, εἰς θλίψιν ἢ εἰς τῆς δούλους
αὐτῶν ἢ τὴν πτωχῶν κηκεῖται.

Ὁ βασιλεὺς ἐὰν ἰδίαν ὅτι ποδῶν ἔβαλε
ἴνα τῆς πτωχῶν ἢ μισοπονοίας αὐτῶν δού-
λους πτωχῶν ἀνελευσίαν τῆς δαυτῆος ἡδὺν
ποδῶν.

Ὁ βασιλεὺς ἐὰν ἰδίαν ὅτι αὐτῶν ἐκέρηται,
εἰς τῆς δούλους αὐτῶν τῶν κηκεῖται.

Εἰ δὲ ἰδίαν ὅτι τὰ ποδῶν ἐξέτασαν τὰ
ἰσοπέρας, θλίψιν τῆς δούλους αὐτῶν ἀνε-
λευσίαν τῆς ἐνελευσίαν.

Καὶ ἐὰν ἰδίαν ὅτι ἐχρησάθη ὁ ποῖς αὐτῶν
ἢ ἀνελευσίαν αὐτῶν ἐστὶν ἢ χεῖμα εἰς κη-
κεῖται· ἢ ἡ ἀνελευσίαν, εἰς δὴ τῶν τῆς δὴ
αὐτῶν, ἀνελευσίαν τῆς ἀνελευσίαν αὐτῶν.

De vestimentis talaribus,
Indorum rationes.

C A P. 227.

Si quis vestes novas talaris induisse vi-
sus sibi fuerit, easque fragrantia qua-
dam imbutas: pauperibus premia de fa-
cultatibus suis constituet. si illa faue-
riant, in negotio mercedis suae famam ma-
lam adquiret, propter vim faetoris. quip-
pe vestis talaris, tegmen pedis est: & pes
ad serum, & rem, & victum hominis re-
fertur: quarum rerum conferuatio, de com-
miseratione erga pauperes pendet. ideo-
que dehis tumida fragrantia, tum faetor
testantur.

Si quis vestem talarem, aliquo colore
tinctam, induere visus sibi fuerit: hoc ad
maiores in tribuenda mercede gloriam
ipsis pertinet, pro ratione colorum, quorum
superius tradita: sunt interpretationes:
excepto colore citreo. Nam is ad tenuita-
tem praemij refertur.

Si videre visus fuerit, exustas vestes suas
talaris: afflictionem & cruciatum a ma-
gistratu experietur, ratione diuitiarum &
seruorum suorum.

Si furto ablatas, per hostis ludibrium
in afflictionem incidat, ac propter opes
seruosque suos damnatur.

Si rex visus sibi fuerit nouas sumere
vestes talaris, auctoritatis primae seruos,
& eosdem arcenorum suorum conficios,
pro ipsarum vestium talarium densitate,
ditabit.

Similiter si diuersum quiddam obta-
tum alicui per quietem de vestibus huius
fuerit, hoc ipsum quoque seruos ipsius
respicit.

Si somnium habuerit, quasi vestes tala-
res presserint calcæos, seruos suos addi-
get, pro modo pressurae.

Quod si etiam pedem claudum fa-
ctum videre visus fuerit, ac vicissim resiti-
tum: vt claudicatio periculum, sic resiti-
tum serui eius emendationem porten-
dit: pro facta restitutionis in integrum
modo.

De

De zupa, ex Persarum & Ae-
gyptiorum interpretationibus.

C A P. 228.

Si quis visus sibi fuerit induisse zupam,
si cum potestate est, nomen famam-
que praclaram inueniet: idque propterea,
quod supra vestes alias semper gestari
zupa solet. Ac similiter bonum quoque
nomen omnia, quae homini adsunt, ex-
ornat.

Si non est princeps aliquis, sed ple-
beius: facultatum quique collectionem,
& custodiam, & securitatem in professione
sua consequetur.

Si visus sibi fuerit zupam sumpsisse
de pills confectam, opes nomine suo
splendidiore inueniet.

Si erat è lino, & gossipio: in operibus
suis à tenuioribus subsidium aspicetur.

Si zupa veneti coloris erat, maiores o-
pes inueniet.

Si rufasta, per monetariam diuitias co-
sequetur, prout ipse color densus & ipi-
sus fuerit.

Si citrei coloris, in domo sua vexabitur,
& potestas ipsius auertetur.

Si praesini, per mulierem & opes & po-
testatem inueniet.

Si quis eam discidisse visus sibi fuerit,
de suis opibus amittere, adfigetur, pote-
state excidet.

Si fuerit exusta, per principem cru-
ciabitur.

Si lacerata, vel inueterata: calamitas ad
opes & dignitatem ipsius pertinebit.

Si rex arcendae pluuiae causa, vel rotis,
zupam sumpsisse visus sibi fuerit: sub-
sidium inueniet, ad mitigationem zrum-
nae suae.

Si ea zupa laeua fuerit, gentem impro-
bam atque potentem sibi adiunget, vt
aduersus hostes subsidia summinifret.

Si zupam frigoris arcendi causa sum-
psit, thesauros & opes suas recuperabit.

Εκ τῶν Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων
ἀεὶ ζούπας. σ.κ.η.

C A P. 228.

Εἰς τὴν ἰδίαν ὅτι ἀνελεύθερο ζούπας, εἰ
ἐστὶν ὄντι ἐξοισαζῶν, ὄνομα ἢ φημι
κακῶν εὐρησι· εἰ δὲ τὸ ἐπίνοον φορεῖται τῶν
ζούπας αὐτῶν, καὶ ὁμοίως τὸ ὄνομα τὸ κακῶν
καμῆί πάντα τὰ τῶν ἀδελφῶν.

Εἰ δὲ ἐξοισαζῶν οὐκ ἐστὶν, ἀλλὰ τὸ κακῶν
κακῶν· εὐρησι ἔκαστος σμαραγδῶν, ἢ φυ-
λακῶν, καὶ ἀσφραγῶν ἐν τῶν ἐπισημασμένων
αὐτῶν.

Εἰ δὲ ἰδίαν ὅτι ἐξοισαζῶν ζούπας, ἢ
εὐρησι πλοῦτον ἀνελευσίαν τῶν ἰσχυρῶν,
εἰ δὲ ἰδίαν ζούπας ἀπὸ λίθου, ἢ βράμβυ-
κῶς· εὐρησι ὅτι ποῖς ἔργου αὐτῶν σπέτυλον ἀ-
πὸ ἀδελφῶν ἐλασπιόταν.

Εἰ δὲ ἰδίαν καὶ τὸ χεῖμα ἐπέτες, εὐρη-
σι πλοῦτον πωλίον.

Εἰ δὲ ρούστος ἰδίαν, εὐρησι πλοῦτον εἰς
χεῖμα κακῶν καὶ τῶν δαυτῆος καὶ τῶν πη-
κτικῶν αὐτῶν.

Εἰ δὲ ἰδίαν ἰσχυρῶν, θλιβεύσεται, ἐν τῶν ἰ-
σχυρῶν αὐτῶν, ἢ ἐξοισαζῶν ἀνελευσίαν αὐτῶν.

Εἰ δὲ ἰδίαν πτωχῶν, εὐρησι πλοῦτον ἢ ἐξου-
σία ἀπὸ γυναικῶν.

Εἰ δὲ ἰδίαν τῆς ὅτι ἐξοισαζῶν αὐτῶν, ὄφε-
λεῖ τὸ πλοῦτον ἢ θλιβεύσεται, ἢ τῶν ἐξοισαζῶν
ἀνελευσίαν.

Εἰ δὲ ἐκείνη, δὲ ἐξοισαζῶν πτωχῶν ἠσπεται,
εἰ δὲ ἐκείνη, ἢ ἐπιλαλαζῶν· ἐστὶν τὸ
πλοῦτον εἰς τὸ πλοῦτον ἢ τὸ ἀνελευσίαν αὐτῶν.

Ὁ βασιλεὺς ἐὰν ἰδίαν ὅτι ἐξοισαζῶν
εἰς βροχῶν ἢ ἀνελευσίαν· εὐρησι σπέτυλον εἰς
παρηγορίαν θλίψεως.

Ἡ ζούπα δὲ εἰ ἐστὶν χεῖμα, ἔσθρος πηκτικῶν
καὶ δαυτῶν ἐνελευσίαν εἰς ἀνελευσίαν κατ᾽
ἐξοισαζῶν.

Εἰ δὲ ἐξοισαζῶν ζούπας εἰς πηκτικῶν, ἀνε-
λευσίαν τῆς ἠσπεται ἢ τῶν πωλίον αὐτῶν.

C

Εἰ δὲ ἴδῃ ἐπ' εὐρέθει τῆ ἀπ' αὐτῆς ἔσαι ἢ ἐκείνης ἐν τῆς εἰρημῶν ἐδρασε.

Ἐκ τῆς Ἰνδῶν, Περσῶν, καὶ Αἰγυπτίων, καὶ Ἰσραηλίων. σκβ.

Ἐάν ἴδῃ πρὸς ἅβων σαρδάλια, ἐβάδισεν, εὐρήσεται παρθεῖνον. ἢ ἐάν ἴδῃ ὅτι ἐκόντῃ ἰμαῖς αὐτῆς, ἀποκάλυψις ὅτι παρθεῖνον εἶναι. εἰ δὲ ἀποκόντῃ πλείως ἢ ἐξέπεισῃ ὁ σαρδάλια, μὲν θλίψεται ἔργεται πρὸς παρθεῖνον ἐκόντῃ.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἔβλεπεν τὰ σαρδάλια μὴ βαδίσαν, ἀνέστη μὲν γυναῖκα, εἰ οὐκ ἔχῃ, εἰ δὲ ἔχῃ, ἀποκακομηθήσεται νῆα παλλακῆν.

Καὶ ἐάν ἴδῃ ὅτι σφόδρα ἄνδρ' ἔπειτα ἐφόρει, ἢ ὅτι κρατῆρ' αὐτῆς ἐν χερσὶν ἔθηκε, εὐρήσεται κάρην ἢ γυναῖκα παρθεῖνον.

Εἰ δὲ ἦσαν ἀπὸ χρείας, ἀπὸ χρείας εὐρήσεται γυναῖκα.

Καὶ εἰ μὲν ἦσαν τὰ σαρδάλια ῥιζαῖνα, ἔχοντες ἢ περὶ τῆς εὐρήσεται γυναῖκα πλοῦσαν.

Εἰ δὲ ἦσαν ῥοῦσια, γυναῖκα τῆς χρείας ἔδρασε.

Εἰ δὲ κίτρινα, νεοτάτη ἢ κακοηθία.

Εἰ δὲ λευκά, εὐεθὲς γυναῖκα ἔδρασε.

Εἰ δὲ πικρὰ, εὐρήσεται γυναῖκα κακοηθίαν, πολλὰ ἐπιθυμῶσαν τῆς τῆ βίῃ.

Εἰ δὲ εἶον ἀπὸ θοράς βόιας, εὐρήσεται θυγατέρα ἀπὸ εὐθροῦς Ρωμαίας μερσιανίας, ἢ τῆς κέρως τῆς ἐκ βοῆς.

Εἰ δὲ ἀπὸ θοράς καμήλου, ἔσαι ἢ γυνὴ ἐκ τῆς θροῦς τῆς Ἀραβίας.

Εἰ δὲ βουδῆλον θοράς, ἔσαι ἢ γυνὴ ἀπὸ δωαπαιτέρου θροῦς ἢ καροτέρου.

Εἰ δὲ ἀπὸ θοράς ἵππου, ἔξ' εὐθροῦς ἀπὸ γυνῆς ἢ δωαπαιτέρου ἔσαι ἢ γυνὴ.

Si videre visus fuerit, inuentum aliquod in zupa vitium: in explicatis haecenus cencius respondebit.

De sandaliis, Indorum, Persarum, Aegyptiorumque rationes.

C A P. 229.

Si quis sandaliis sumptis incessisse visus sibi fuerit, expeditionem suscipiet. ac si quidem sandalij corrigiam scissam ruptamque videre visus fuerit, sponte sua relicta expeditione domi residet, sin ea prorsus abscessa calcus exciderit, cum ætina inuitus ab expeditione reuertetur.

Si noua sumere sandalia, nec incedere tamen, visus sibi fuerit: vxorem accipiet. Si iam habet vxorem, cum noua concubina cubabit.

Si visus ea fuerit ipsemet gestare, ac manibus intacta tenere: puellam, mulieremve virginem inueniet.

Si in iam visus eis fuerat, vxorem inueniet ad usum bonam.

Quod si nigra fuerint sandalia, et pilosa, opulentam mulierem viduum ducet.

Si sandalia rufata erant, plenam omnidelectatione mulierem accipiet.

Si citri coloris, morbis obnoxiam & contumacem.

Si alba, formosam inueniet vxorem.

Si varij coloris sint, inueniet perniciaem & multorum, quæ in via, cupidam.

Si facta sunt de corio bubulo, filiam suscipiet ex nobili femina Romana, patricij ordinis: propter cornu bouis.

Si de corio cameli, ex Arabum natione mulier erit.

Si de corio bubali, de natione mulier erit potente quidem illa, sed paulo stolidiore.

Si de corio equino, prognata de nobilibus erit, & magna potentia præditis.

Si sandalia duo sumpsisse visus sibi fuerit, & esse progressus, inde verò ruptum fuisse alterum: in via fe dabit is qui somnium habuit, atque vel fratrem, vel fororem amittere.

Si alterum furto videre visus fuerit ablati, vel à muliere vexabitur, vel morbo, vel amissione dignitatis, vel morte.

Similiter si is, cui visum hoc oblatum est, iter aliquod instituit: impedimentum ex eo sentiet.

Item alia quadam interpretatione, sandalia perita vel ad vxoris fraudulentiam, vel filia, vel fororis referuntur.

Si quis videre visus fuerit, ea sibi per vim à quodam adempta: hoc de morte coniugis interpretatur.

De Persicis manicis subucularum, ex Persarum disciplina.

C A P. 230.

Persica subucula manica refertur ad rationem & constitutionem vitæ.

Si quis hæc solumta decidisse, per quietem videre visus fuerit: hoc ad necessitatem victus dissipationem & iteritum referat. Nam subucula significationem habet interioris domesticæ vitæ ac domus. Similiter si cui visum oblatum fuerit, quasi subucula ipsius & firmiter, & ornato esset: hoc de facultatibus suis intelligat.

Si rex tale somnium habuerit, de soluta scilicet manica subucule: rem ad exercitum suum interpretando referat, & ad negotia bellica.

Si quod ruptum erat, vicissim restitutum videre visus fuerit: casus aduersus, qui accidit exercitui, corrigetur.

Si salua erat, & integra manica: soliditas eius, & integritas, ad exercitum regum pertinet.

Omnis enim honor, & firmitas, & vita regum, ab exercitiis eorum pender.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἔβλεπεν τὰ δύο, ἢ ἐβάδισεν, τὸ δὲ ἀνεκάλυψεν εἰς ἐδὸν ἀπεκάλυψται ὁ ἴδων, καὶ ἀποκέρσῃ ἢ ἀδελφῶν, ἢ ἀδελφῶν.

Εἰ ἴδῃ ἐπ' ἐκείτῃ τὸ ἐν, εὐρήσεται θλίψαν ἀπὸ γυναῖκας ἢ τῆς βίῃς, ἢ ἢ τῆς ζωῆς.

Ὅμοιος ἐάν ἔχῃ ὄδον, ὁ ἴδων ταῦτα, ἐμπροσθεν αὐτῆς αὐτῆς.

Ἔσαι δὲ καὶ κατ' ἄλλω κελῶν ἢ ἀποκάλυψαι σαρδάλια, εἰς δολιχῆτα γυναῖκα, ἢ θυγατέρα, ἢ ἀδελφῆν.

Εἰ δὲ ἴδῃ πρὸς ὅτι βίβα ἀπέκλειε ταῦτα πρὸς εἰς τὰ αὐτῆς τῆς γυναῖκας αὐτῆς κελῶν.

Ἐκ τῆς Περσῶν καὶ Ἰσραηλίων καὶ μαθητικῶν ἱστοριῶν. σλ.

Τὸ ἱστορικὸν μαθητικὸν τῆς ἱστορίας σου, εἰς κατέστησεν ὁ σωτὴρ τὸ βίον κελῶν.

Εἰ δὲ ἴδῃ πρὸς τὸ ἀποκάλυψαι καὶ ποδὸν εἰς τὸ ἀποκάλυψαι καὶ ἀποκάλυψαι τὸ βίον αὐτῆς ποδὸν κελῶν. πρὸς τὸ ἀποκάλυψαι εἰς τὸ ἀποκάλυψαι τὸ βίον ὅσον κελῶν.

Ὅμοιος ἐάν ἴδῃ πρὸς ἐπ' ἑαυτῆς ἢ κακοηθίαν ὅτι ταῦτα εἰς τὸ ὑπαρῆν αὐτῆς κελῶν.

Βασίλειος ἐάν ἴδῃ τῆς ὅτι ἀποκάλυψαι εἰς τὸν στρατὸν αὐτῆς κρινέτω τὸ πῦρος, καὶ τὸ πῦρος αὐτῆς.

Εἰ δὲ ἴδῃ ἐπ' ἑαυτῆς θοράδα ἢ ἔσαι τὸ πῦρος τῆς στρατῆς θοράδας.

Εἰ δὲ σὺν, & ἰσχυρὸν ἢ ἢ σερῶν, & ἢ ἢ σερῶν εἰς τὸν στρατὸν αὐτῆς.

Εἰ δὲ πῦρος πῦρος, καὶ οὐραῖος, καὶ ὁ βίος τῆς βασιλείας, τὰ στρατῶν αὐτῆς εἶσι.

Εκ τῶν Ἰνδῶν καὶ Σπορτικῶς
ρῦπου, καὶ ἐνδύσεως κερτα-
ραὶν ἰματίων. σλδ.

Εἰ ἂν ἴδῃ τις ὅτι ἀπονηλμένος ἐνεδύ-
σασθε ἰμάτια καθαρὰ ἢ ἀποθεῖ πάσαν
θλίψιν καὶ μέμραν καὶ νόσον, καὶ ἰσχυροτάται
ἀνδρός τῆς ἀσπαύσεως, καὶ τῆς δόξης
τῶν ἰματίων, καὶ τιμωθένται ἐνώπιον τοῦ λαοῦ.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἀπεβόητο ἰμάτια, κα-
ταρῶν, διεργασθέντα δὲ οἷς οὐκ ἐστὶ ἀει-
κλίσιος ὁ πῶπο ἰδῶν ἢ τιμωρὸς ποτε.

Εἰ δὲ ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔσται ἀεικλίσιος, ἀ-
περγασθένται ἀπὸ μαλακίας.

Εἰ δὲ ἴδῃ τις ὅτι ὑφάρτιος ἀνυφαντῆς αἰ-
πέ, ἢ αὐτὸς ἐκείνος ἔυρησθαι θλίψιν καὶ μα-
χλῶν καὶ τῆς ζωακῆς αὐτῆς ἀνδρός τῆς
ἀνυφαντοῦ.

Εἰ δὲ ῥαπίη αὐτῆς αὐτῆς, εἰς καλὸν αὐτῆς
κεντήσῃ καὶ τῆς εἰρημῆς ἀπεργασίας
κουφισθῆναι.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ῥαπίη τὸ ἰμάτιον τῆς γυ-
νωκῆς αὐτῆς, εἰς ἀγαθὸν αὐτῆς καὶ θλίψιν καὶ
μέμραν τῶν κεκέντησθαι.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἀνυφαντῆς αὐτῆς αὐτῆς, ἀπο-
λογίας ποτὶσθαι ψεύδους τῆς ζωακῆς αὐτῆς, καὶ
φωρακῆσθαι ἐπὶ πορείᾳ.

Εκ τῶν Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων,
καὶ Σπορτικῶς καὶ
ἐνδύσεως. σλβ.

Εἰ ἂν ἴδῃ τις ὅτι ἐξερρησθῆναι, φρονη-
σῶν ἐνδύσασθαι.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἔλασεν ἰμάτια κερταὶ ἀ-
συνήθως ἔυρησθαι πρὸς καὶ δόξαν ἀναμένον
τὸ λαοῦ, καὶ ἀποδοῦναι ἀνδρῶν τῆς ἐκέρρησθαι
καμωσθέντες τὸ ἰμάτιον.

De ablutione sordium, & ami-
ctu mundo, ex Indorum dis-
ciplina. CAP. 231.

Si quis ablutus sordibus, vestes mundas
induisse visus sibi fuerit: omni addi-
tione, sollicitudine, morbo liberabitur:
proque modo lotura, & ipsarum vestium
splendoris, gaudio potietur, & in conspectu
populi honorabitur.

Si visus sibi fuerit induere vestes, no-
uas quidem illas, sed laceratas, quae refici
nequeant: qui omnium hoc habuit, nul-
los inquam liberos procreabit.

Si aliqua restat ratio refectiois, ven-
eficio fuscinabitur.

Ac si quidem videre visus fuerit vel
textorem, vel seipsum eas retexitentem: in-
ueniet afflictionem & rixam cum con-
iuge sua, suam ad ignominiam, & ærum-
mam, & sollicitudinem, pro modo facta
denuo texture.

Si ipsemet eas consuit, boni quiddam
sibi portendi statuat: & ea fascinatione,
quam diximus, liberabitur.

Si visus sibi fuerit, vxoris suæ vestem
consuere, hoc ipsum quoque suam ad igno-
miniam atque sollicitudinem referat.

Si eam ipse texere visus sibi fuerit,
exculationes ad vxorem falsas infusetur,
& in scortatione depræhenderur.

De ablutione & amictu, Per-
sarum, Aegyptiorum-
que rationes.

CAP. 232.

Si quis visus sibi fuerit depositisse sor-
des, itineris cura liberabitur.

Si præter morem, nouas sumpsisse ves-
tes visus sibi fuerit: apud populum suum
honorem atque gloriam inueniet, & opes
soliditati splendorisque vestium re-
spondentes.

Si vestem de pilis confectam, induisse
visus sibi fuerit: ab hostibus improbis &
inualidis opes atque potestatem conse-
quetur: propter earum ferarum, de qua-
rum pilis ea vestis constat, improbitatem
ac fraudulentiam.

Si quis de metaxa factam vestem indu-
isse visus sibi fuerit: firmiores ille quid-
em, sed moderatiores opes consequetur.

Si visus sibi fuerit induisse vestes albas
& mundicias, pro mundiciis, & albedinis
modo, ab omni dolore repurgatur.

Si vestem laneam, vel lineam, vel è gos-
sippo factam induerit: eas vestes de diuitiis
intelliguntur, non etiam de potestate.

Si laceratae sunt, & ex indicatis omni-
bus constat: qui somnium habuit, ex æ-
rumma in ærummam incidet.

Si eas consuere visus sibi fuerit, ad-
uerstitibus suis pari ratione medebitur.

Quod si curtae sunt, instar earum quæ
podicem constringunt: ingens sperabit
gaudium, & minus inueniet, pro vestis
oblatae per quietem modo.

Si rex ab iis sordibus, quas habebat in
corpore, visus sibi fuerit repurgatus: ea
cura, qua conficitur, liberatur.

Si nouam induisse purpuram visus sibi
fuerit, res eius & illustriores & splendor-
iores euentur.

Si vestes vitatas & veteres induit,
ablutionis quidem respectu curis & sol-
licitudine liberabitur: at propter vesti-
um veterem, in eodem res statu perman-
ent.

Si laceratas induisse vestes visus sibi
fuerit, nouum & inusitatum malum, pro-
pter insolentiam eius in rege vestitus, ex-
perietur.

Si easdem exuerit, etiam malo isto li-
berabitur.

De equis maribus, & feminis,
Indorum, Persarum, & Aegy-
ptiorum interpretationes.

CAP. 233.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐνεδύσασθε χιτῶνας ἢ πα-
πῶν ἔυρησθαι καὶ ἐξουσίαν ἀπὸ ἐχθρῶν ποτῶν
καὶ δυνατῶν ἢ δόξα τὸ κακοῦργον τῶν θυρῶν
εἰς τὸν πῶπο χιτῶνον.

Εἰ δὲ ἴδῃ τις ὅτι ἐνεδύσασθε ἰμάτια ἀπὸ
μελένης ἢ δυνατῶν ἢ μπελαίων δὲ
πλοῦτον εὐρησθαι.

Εἰ δὲ ληλυτὰ καὶ καθαρὰ, ὅσων τὸν ἀπο-
κατωσθῆναι πάσης λύπης, ἀνδρός τῆς κα-
θαρώσεως τῆς ληλυτῆτος.

Εἰ δὲ ἀπὸ ἐλέου, ἢ ἀπὸ λίνου, ἢ βάμ-
βουκας ἢ ταύται εἰς πλοῦτον κελούται ἢ οὐ
μὴν πρὸς εἰς ἐξουσίαν.

Εἰ δὲ διεργασθῆναι εἶπαι, ἐκ πῶπο τῶν
εἰρημῶν ἰματίων, ἐκ θλίψεως εἰς θλί-
ψιν ἔξει.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐρραπίη καὶ σωίης αὐτῆς,
συστῆσθαι αὐτῆς ἀνδρός.

Εἰ δὲ κοιλία καὶ ὑψίλα δίκλων σπινθηροῦ
ἔχουσαν ἢ τῆς μαχλῶν, καὶ ἐλάττω εὐρησθαι
ἀνδρός.

Ὁ βασιλεὺς ἐὰν ἴδῃ ὅτι ἀπεβόησθαι
ῥύπον ἐν ἔρχῃ, καὶ ἔξωθεν διατῆσθαι ἀπο-
βαλεῖ.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐνεδύσασθε πορφύραν νέαν,
εἰς ἐνδοξότερον καὶ καμωσθέντων ἀποβίσι-
ται αὐτῆς τὸ ἀσχηματισθῆναι.

Εἰ δὲ ἐνεδύσασθε ἀρχαῖα σιμῆθως, ἢ ἐπὶ
πρὸ ἀποπνοῦν μὴ ἄλλοθεν ἀμειψισθῆναι.
ἢ ἐπὶ τὸ ἀρχαῖοτητα, ὅτι πῶς αὐτοῖς ἀ-
ποβίσιται αὐτῆς τὸ ἀσχηματισθῆναι.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι διεργασθῆναι ἐνεδύσασθε,
νέαν καλὴν ἀσυνήθως, ἢ ἐπὶ τὸ ἀσυνήθως τῆς
ἐνδύσεως ἔξει.

Εἰ δὲ ταύται ἀπεβόησθαι, ἀποθεῖ καὶ
τὸ πλοῦτον καλόν.

Εκ τῶν Ἰνδῶν, Περσῶν, καὶ Αἰ-
γυπτίων, καὶ ἵππων ἀρρε-
νων καὶ θηλέων. σλγ.

Ιππος τὸ φάρμακον τὸ ὄψιον, εἰς ὕψος & ἰσχυρίαν καὶ πλεονάζοντα ἐκείνην κείνην. ὁμοίως καὶ ἡ ἵππος ἢ φάρμακον, εἰς εὐθύτητα γυναικῶν καὶ κατὰ τὴν κοινὰν ἵππων εἰς ἐλάττωσα δι- ἠύκων καὶ ὀδύνας ἐκείνη ὁμοίως καὶ τὰ δι- ἠη εἰς ἐλάττωσα γυναικῶν.

Ἐὰν ἴδῃ τις κατ' ἄναρ ὅτι ἵππου ὄψι καὶ κρυφίοντα φάρμακον ἐπιμασθεῖ ὄψις φή- μελος μετρίως καὶ ὕψος, καὶ ἀξυμμετρίως ἐ- νάσσει λαοδ.

Καὶ εἰ μὴ βῆν ὁ ἴδων βασιλεὺς ὄψις φάρμακον καὶ ὄψις ἐν τῇ αὐτοῦσιν, καὶ τὰ βα- σιλεῖα αὐτῶν, ἀνδρόγυνος τὸ ἵππου τῆς δι- ὀψιτικῆς.

Εἰ δὲ βῆν τὸ κοινὸν λαοδ ὁ ἴδων, ἕκαστος ὄψις φάρμακον ἐν τῷ ἐπιμασθεῖ αὐτῶν.

Ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι ἐπιμασθεῖ τὸν αὐτὸν ἵππου, ἢ ὁμοίον ἢ λαοδ ὄψις φάρμακον ἐπι- μασθεῖ καὶ ὕψος καὶ ὄψις τὸν ἵππου τῆς δι- ὀψιτικῆς καὶ κρυφίοντα.

Εἰ δὲ ἴδῃ τις ὅτι ἐπιμασθεῖ φάρμακον καὶ ἄρματων, εὐρήσθαι ἕξοισαν ἐν φημίως κα- λῶν, ἀνδρόγυνος ἵππων ἄρματων.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐπιμασθεῖ, πύττω κα- πτήρι ἀσπίδα ὄψις φάρμακον ἐξ ἐχθρῶν, καὶ διώκων ἀνδρόγυνος τὸ ἵππου.

Ὁ βασιλεὺς ἐὰν ἴδῃ τὸν ὄψις φάρμακον ἵππων πολλοῖσιν αὐτῶν ἀρχοῦσι γυναικῶν κατ' ἐχθρῶν. ἢ καὶ ἀσπίς εἰς πύττωσι ἐκείνη τὸ πολεμάρχου αὐτοῦ.

Καὶ ἐὰν ἴδῃ ὅτι βῆν ἢ ἀσπίς ῥιπταί, ἢ βίβλος ἔσται ὁ πολεμάρχος αὐτοῦ μακρό- ὄψις καὶ κρυφίοντα, ὄψις τὸ μὴ ῥιπταίς ἐπιμασθεῖ τῆς γυναικῶν τῆς ῥιπταί.

Εἰ δὲ ἴδῃ λαοδ, ὄψις ἔσται, καὶ ῥιπταί- ὄψις τὸ ῥιπταί τῆς τῆς γυναικῶν ῥιπταί.

Εἰ δὲ ἐφύρα, πύττωσι γυναικῶν ὁ βασι- λεὺς ἐν τῷ ὄψις αὐτοῦ.

Εἰ δὲ παρρησί, πύττωσι εἰς τὴν ἢ ἀδελ- φῶν τὸ βασιλεῖος κείνηται.

Equus generosus (qui phares dicitur) in somniorum interpretationibus ad eminentiam & dignitatem refertur. Similiter & equa, (quæ pharas) generosam faminam porrendit: equi denique vulgares, de nobilitate ac gloria quadam inferiore accipiuntur: itidemque vulgares equus, de conditionis inferioris mulie- ris.

Si quis in somnis visus sibi fuerit equo agili, ac lasciuientie vehi: coram populo famam & existimationem amplissimam, & eminentiam, & decus inueniet.

Si in is, qui somnium habuit, ipsemet imperator est: gaudium atque gloriam in Augusta, & aula sua regia, pro ipsius equi venularitate ac ornatu, inueniet.

Si plebeius est, in professione quâque sua mutationem experietur.

Si quis equo tali, vel simili vestus, cum visus sibi fuerit egisse celeriter: nobilitatem & eminentiam inueniet, cum prosperitate: prout agilitate equus ipse curre- rit.

Si quis equo generoso vehi visus sibi fuerit armatus, potestatem cum bona fama reposit, pro armorum ratione.

Si equo tali visus sibi fuerit infidere, ac tenere clypeum: securitatem ab hostibus, & potentiam equo respondentem inueniet.

Si regi visum hoc oblatum fuerit, con- sequetur hominem, quem rerum bellica- rum summæ præficiet, fortem ac strenu- um aduersus hostes. Clypeus enim ad personam Polemarchi regii, siue summi rei bellicæ præfecti, refertur.

Si clypeum nigrum, vel coloris veneti, videre visus fuerit: Polemarchus regius tolerans & gubernationis erit idoneus, idque propterea, quod in hisce coloribus non facile sordet adparant.

Si alburnum scutum erat, timidus erit, & eorum è numero, qui abiecto scuto fuga sibi consulunt: idque propterea, quod facile color iste sordibus inqueuntur.

Si clypeus rubri coloris erat, maximam rex oblectationem ex isto duce suo capiet.

Si purpureus, ad filium vel fratrem re- gis refertur.

Si aureus, aut citrei coloris ad homi- nē iniuium, & improbi animi refertur.

Si quis vehi visus sibi fuerit equa gene- rosa instrata, quæ caudam longam ha- beat: faminam honoratam inueniet, & per eam suis in rebus prosperitatem con- sequetur, pro modo caudæ.

Si equa nigra est, opulenta mulier erit.

Si quis sponte sua visus sibi fuerit ex- quo generoso descendente, sponte pote- statem suam deminui patietur: si inui- tus, ob equi contumaciam scilicet, ex- quo decedit: errorem inueniet, & crucia- tum, aut in dignitate sua successorem.

Si canem equinam edisse visus sibi fuerit, infigne nomen inueniet, cum no- bilitate, ac bona principis adfectione.

De coloribus, equorum, & sellis- nis regum, Persarum & Aegyptiorum rationes.

C A P. 234.

In regum visis nocturnis, equus candi- dissimus ad Augustæ personam refertur.

Equus instratus splendente sellarum fer- ro, si quidem sella regia est: ad mulierem Augustæ inferiorem refertur. ac si quidē aliquis hæc tenere visus sibi fuerit, potes- tas minor portenditur.

Si sellarum regium roseæ coloris fue- rit, mulierem delectationis & gaudij plenam denotat.

Equus regius niger ad opulentam mu- lierem & iniuriam, propter nigredinem, refertur.

Ad summam, vt rem simpliciter expli- cemus, omnia regna sellaria per quietem oblata, de regis vxoribus intelliguntur. ac si quidem aliquis horum aliquid ad re- ge visus sibi fuerit accipere: laritiam, po- testatem, & mulierē ad rege consequetur.

Εἰ δὲ χρυσοῦς, ἢ κίττεινος ἢ εἰς θλιβέρων καὶ κρυφίοντα.

Ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι ἐπιμασθεῖ φάρμακον ἵππου, ἢ φάρμακον μακρὰ ὄψις ὄψις γυ- ναικῶν πύττωσι, ἀνδρόγυνος τῆς ὄψις τῆς ἵππου, καὶ πύττωσι δι' αὐτοῦ.

Καὶ εἰ μὴ βῆν ἰδῶν ἵππος, ἔσται ἢ γυνὴ πύττωσι.

Ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι ὄψις κατὰ τὸν ἵπ- που φάρμακον, εὐρήσθαι ἕξοισαν τῆς ἕξοισαν: εἰ δ' ἀσπίς, τῆς σκληροῦσιν τὸ ἵπ- που ἔσται ἐξ αὐτοῦ, εὐρήσθαι ὄψις ἐν πύττω- σιν, ἢ διώκων τὸν ἀνδρόγυνος αὐτοῦ.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐπιμασθεῖ φάρμακον, ὄψις φάρμακον ὄψις καὶ εὐθύκων καὶ πύττωσι ἀ- νδρόγυνος τὸν ἕξοισαν ζωῆς.

Ἐκ τῶν Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων κατὰ χρωμάτων ἵππων καὶ σε- λαρίων βασιλικῶν, σολῶν.

Ο λυκώνας ἵππος ὁ θάλασσα βασι- λεῖος εἰς πύττωσι αὐτοῦσιν κεί- νεται.

Ὁ λυκῶς σκληρός, εἰ ἐστὶ σκληρὸν βα- σιλεῖος ἕξοισαν τῆς αὐτοῦσιν γυναι- κῶν κρήνηται καὶ ἐὰν τις ἴδῃ ὅτι κρήνηται αὐτοῦσιν ἕξοισαν τῆς κρήνηται.

Σελαρίῳ δὲ βασιλικῶν ἐὰν βῆν ῥοδ- χροῦν, εἰς γυναικῶν τῆς κρήνηται.

Καὶ ὁ ἴδιος ἵππος ὁ βασιλικῶν, εἰς γυ- ναικῶν πύττωσι καὶ θλιβέρων κρήνηται, ὄψις τὸ ἴδιον.

Καὶ ἀπλῶς εἰπὴν ἐν ὄψις, πάντα τὰ σελαρία τὸ βασιλεῖος κατ' ὄψις ἡσυχῶν- ἴδιος, εἰς γυναικῶν αὐτοῦ κείνηται, καὶ ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι ὄψις τὸ βασιλεῖος ἐλάττωσι ἐξ αὐτοῦ ὄψις φάρμακον καὶ εὐθύκων, καὶ γυναικῶν ὄψις τὸ βασιλεῖος.

Εἰ δὲ τις ἰδῆ ἐπὶ ἀγῶνι τῷ βασιλέως
θαλασσοπόρευον ἐξ αὐτῶν ἀστυχῶς· περ-
ιθῆναι λάθρα μὲν ἴδῆ ζωοποιῶν αὐτῶν.

Ἐὰν ἰδῆ τις ὅτι ῥάδαται ἴππος βέλῃ δεδε-
μῆναι ἐκατέρωθεν φέρονται εἰσὶν ἄνθρωποι τῆς οἴκῃ
αὐτῆ· ζωοποιῶν πολλοὶν εἰσαγάγῃ ἐν τῇ
οἴκῃ αὐτῆ, & ὅτι τῶν ποδῶν αὐτῶν ἀποδου-
λεύονται πολλοὶ τῷ οἴκῳ ἀνοήτως τῷ πῆ-
θος ἴδῆ βέλῃν.

Εἰ δὲ ἰδῆ τις ὅτι νέα ἴππος φάραξ ἀ-
γόμενος ἐν τῇ οἴκῃ αὐτῆ εἰσῆλθῃ· κέρῳ
σπαρῆσιν, εὐφῶν, νέαν εἰσοικησὶν ἐν ἑαυτῷ.

Εἰ δὲ ἴππον κατὸν, ὅσοι εἰς ἀεροσπῆται
ἀέλιος κείνεται.

Αἰ δὲ κρημῶν ἴπποι ὅτι ἴδῆ ὀρώτων δι-
ψῶν εἰς δουκας κείνεται.

Εἰ δὲ τῷ κομποῦ κατὸ ὄπῳ, εἰς ζωοποιῶν
ἑαυτῷ ποδο κείνεται.

Καὶ πῶς δ' ἐὰν παῖδες καλοὶ, ἢ κακοὶ
ἐν αὐτοῖς τῷ κείνεται.

Ἐκ τῶν Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων
αἰετῶν ἡμίονων. σλβ.

Εἰ ἂν ἰδῆ τις ὅτι θαλασσοπόρευον βόρ-
ρῶναι ἐπὶ βασιλείᾳ· εὐρήσῃ ἐκοιτίσας
παρῆσιν καὶ ἐξ αὐτῶν ἀναγκασθῆναι ἢ ἀ-
νάγκη.

Αἰ δὲ ἡμίονοι πᾶσι ἀρσῆ ἐν οἴκῳ εἰς
ἀεὶ σπῆλαι πᾶσι ἀεροσπῆται ὅτι ἀε-
ρώπῳ κείνεται. ἴδῆ τὸ ἀεὶ ῥῆμα τῆς τεκ-
νοποιίας ἴδῆ δὴ.

Ἐὰν ἰδῆ τις ὅτι θαλασσοπόρευον ἡμίονοι
ἢ εἰσῆλθῃ εἰς οἶκον ἔχοντα χρῆματα, & ἦεν
ἐξ αὐτῶν ἀρῆσας παρῆσιν φορολογίας & ἡ-
μιωθήσεται μάλλον· οὐκ ἀξίησθ' δὲ δι' αὐ-
τῆς τῆς ἡμίονοι δουλείας.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι θαλασσοπόρευον αὐτῶν μὲν
τὸ σῆμα ὅτι παντὸς ἀεροσπῆται εἰς ἀέριον
ζωοποιῶν κείνεται & πῆμα.

Si quis ignorante rege visus sibi fuerit
his insidere, ac praefer morem vehi: cum
muliere quadam eius clam stupri con-
fucundinem habebit.

Si quis videre visus fuerit equam ni-
gram, quae vtrinque iacula colligata ge-
faret, ingressam domum suam: mulie-
rem opulentam in domum suam ducer, &
ad pedes ipsius complures ex ea domo
morientur, pro telorum numero & co-
pia.

Si quis videre visus fuerit, equam ge-
nerosam iuuenem, nondum exercitatum,
in domum suam ingressam: puellam vir-
ginem nobilem in domum suam ducet.

Si equam vulgarem, hoc ad ancillae
personam refertur.

Nam in visis hominum nobilium, equae
vulgares de ancillis intelliguntur.

Si tale somnium plebeius habuerit, ad
uxorem hoc suam refertur.

Quidquid his adeo siue boni, siue mali
acciderit, ad eandem refertur.

De mulis, ex Persarum & Ae-
gyptiorum disciplina.

C A P. 235.

Si quis visus sibi fuerit inequitasse bur-
doni, bene incedent: sponte sua suscipi-
et expeditionem, de qua dolorem &
miseriam percipiet.

Omnes enim muli & mular, omnium
retum subuersionem homini portendunt.
propterea, quod steriles sint, & procreare
neuter sexus possit.

Si quis inequitasse mulo visus sibi fue-
rit, & ingressus esse domum, in qua essent
chartae, de quibus aliquas ipse lumperit:
expeditionem tributorum exigendorum
caussa suscipiat, in qua damnum potius,
quam lucrum faciet, propter eius anima-
lis sterilitatem.

Si mular visus inequitasse visus sibi fue-
rit, cum sella siue strato: hoc quouis in
homine de femina infami, & egente ac-
cipitur.

Si

Si vir amplissimus hoc somnium ha-
buerit, in hominem incidet infamiam, &
vexatorem inueniet, propter mulam.

Si mulam quis amissile visus sibi fue-
rit, arumnam in ea voluptate, quae de fa-
cultate procreatrice percipitur, expe-
rietur.

Si quis mulam vendidisse visus sibi
fuerit, commodo suo calamitate libe-
ratur.

Si quis à mula pestum datum se, videre
visus fuerit: in arumnam acrem & vche-
mentem cito incidet.

De asinis, Persarum, Indorum,
& Aegyptiorum in-
terpretationes.

C A P. 236.

Diuersa est de asinis interpretatio, ac
plerumque hominum ad fortunam
refertur.

Si quis incedisse visus sibi fuerit asinae,
per mulierem beabitur. In asino, ad for-
tunam ipsius id quoque spectat. itaque
felicitem inueniet, respondentem ei iu-
ri, quod in asinum habet, & pro eiusdem
in. effu.

Si niger asinus erat, ex auri lucro felici-
tatem inueniet.

Si albus, felicitatem & eminentiam
per uxorem & liberos consequetur.

Si quis asinum emisit visus sibi fuerit,
aut ab alio donatum accepisset, quem ipse
suam in domum deduxerit, asino se co-
mittante: gratiam apud Deum inueniet,
& in domo sua diuitias colliget, prout a-
sinum introxisset visus sibi fuerit.

Si asinum perditum inuenisse visus si-
bi fuerit, & abstulisse: gaudium nec opi-
natum inueniet.

Si lac asinum bibisse visus sibi fuerit,
in morbum acrem incidet, nec tamen
moriatur.

Καὶ μέγιστος ἐὰν ἰδῆ τῆτα, εἰς ἀέριον ἐμ-
ποσῆται, ἢ εὐρήσῃ θλίψιν ἴδῆ τῶν ἡμίονων.

Ἐὰν ἰδῆ τις ὅτι ἀπολασθῆ τῶν ἡμίονων
εἰς θλίψιν ἡμιωποιίας χεῖρα ἴδῆ.

Ἐὰν ἰδῆ τις ὅτι ἀπολασθῆ ἡμίονοι, μὲν
συμφέροντος κῆρυκα τῆτα.

Εἰ δὲ ἰδῆ τις ὅτι ἐλασθῆ ἀεὶ ἡμίο-
νου εὐρήσῃ θλίψιν δευκαίαν & ἀρῆσαι καὶ
αὐτοῖμα.

Ἐκ τῶν Περσῶν, Ἰνδῶν, καὶ Αἰ-
γυπτίων, αἰετῶν ἡμίονων. σλγ'.

Διαφορῆς ἔστιν ἢ ἴδῆ ὄνον κείσας, αἰς
ὅτι πολλοὶ δὲ παρῶν τῶν ἴδῆ ἐμ-
ποσῆται.

Ἐὰν ἰδῆ τις ὅτι ἐκάθῃσιν εἰς ὄνον ἡ-
μίονων, εὐτυχῆσθ' ἴδῆ ζωοποιῶν. εἰ δὲ εἰς ὄνον
ἀρῆσαι, ἢ πᾶσι εἰς πύχῳ αὐτῷ κείνεται.
δύρησθ' αὐτῷ & αὐτῶν εὐτυχῆσαι ἀποδοῦναι τῆς
κωμῆσας τῆς εἰς πῶν ὄνον & τῆς βασι-
σας αὐτῷ.

Εἰ δ' αὖ οὐκ ὄνος ἴδῆσας, εὐρήσθ' εὐτυχῆσαι
ἴδῆ κέρδος χεῖρα.

Εἰ δὲ ἀδύκος ἢ εὐτυχῆσαι αὐτῷ & πὶ ὕψος
ἴδῆ ζωοποιῶν ἢ πῆμα.

Εἰ δὲ ἰδῆ τις ὅτι ἀπολασθῆ ὄνον, ἢ ἐλα-
σθῆ ἀεὶ πῆμα, ἢ αὐτῶν οἰκῶν εἰσαγα-
γῃ εἰς πῶν οἶκον αὐτῷ ἀκοινοῦται τῶν
ὄνον· εὐρήσθ' χεῖρα ἀεὶ ἴδῆ, & παροῦν
ἐν τῇ οἴκῃ αὐτῷ σιωπῆ καὶ εὐρήσθ' εἰσαγα-
γῇ ὄνον.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι εὐρῆσθ' ὄνον ἀπολασθῆσθαι, &
ἦεν αὐτῷ· εὐρήσθ' χεῖρα ἀπολασθῆσθαι.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἔστιν ὄνον γάλα, εὐρήσθ' ἴδῆ
ἴδῆ ἴσῃμα ἢ οὐκ ἀπολασθῆσθαι.

D

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι μὲν φόρου ὄνον εἰσάγουσιν
ἐν τῇ οἴκῃ αὐτῆ· εὐρήσι ἀγαθῶν ἀνδρῶν
τῶ γάμου καὶ παύσει καὶ ἄλλοι. εἰ δ' ἄλλο
φόρου, ἀποδοθεὶς θλίψις καὶ φέρον.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ὄνος αὐτῆ ἀπέθαινε, ἀπο-
θανήσκει παρὰ τὸν ἴδον.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἔπασεν ἐξ ὄνου, πτωχεύσει
σφοδρῶς.

Εἰ δὲ πίνῃ γάλα ἐξ ὀνείρου, εὐρήσι ὀ-
φείας μὲν νόσου.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι εὐρεῖ ὄνον μὲν γάλα, καὶ
ἄλλο αὐτῆ ὄνος, ἀνδρῶν τῆς ἀκα-
λοῦθειας καὶ πύχῃ συνεισέται αὐτῆ.

Ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι εἶχεν ὄνον καὶ ἀπέθαινε·
ἀποθνήσκει καὶ γυνὴ αὐτῆ καὶ πτωχεύει.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐκλάσθη ὁ ὄνος αὐτῆ, πτω-
χεύει ἀνεκέρως, εἰ δὲ τὸ ἀνεκέρως τὸν
ὄνον.

Εἰ δὲ εὐρεῖ κρέας ὄνου, ἢ φέρον· εὐρή-
σι κέρως μὲν νόσου ἀνδρῶν τῆς βρώσεως.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι κόπασεν ὄνον συνήξει ἐν
τῇ οἴκῃ αὐτῆ· γυνὴ αὐτῆ ἀνδρῶν τῶ πλούτου
ἀκόπως εὐρήσι.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι εὐρεῖ δρακὸν ζέτου ὄνου,
καρρομένη αὐτῆ.

Εἰ δὲ μὴ ἀποσπασθῆκε πλουτήσι αὐτῆ.

Εἰ δὲ φέρον κρέας ὀνείρου, εὐρήσι ὀ-
νεία μέγα καὶ πλούτη.

Ἐὰν ἴδῃ ὅτι ὄνος αὐτῆ εὐρουσθήσῃ, εἰ
μὴ βῆν ἄλλο ἀξίωμα, στελεσθεῖται αὐτῆ· εἰ
δὲ πλούσιος, ζημιωθήσεται πρὸ κέρους
αὐτῆ.

Εἰ δὲ ἴδῃ μὲν φόρου τὸν ὄνον αὐτῆ ἔξ
τοῦ οἴκου ἔπειτα πλοῖσι· εὐρήσι νόσον καὶ
θλίψιν ἐν τῇ πλοῦτῃ αὐτῆ.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἠγάθει ἀπὸ τῆς πλοῦτος· καὶ
ἐξ αὐτῆς ἀποδοθεὶς τῷ θλίψιν καὶ τὸν νόσον
αὐτῆ, καὶ φέρονται.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι εἶχεν ὄνον ἠγλαῖον καὶ ἔπε-
κεν ὁ πλοῦτος αὐτῆ ἀπαιτήσας καὶ ἀποδο-
θεὶς τῷ ἐν τῇ γυναικί, πέσει καὶ γυνή.

Si asinum onustum in domum suam
introduxisset, visus sibi fuerit: prosperita-
tem oneri respondentem, cum diuitiis, &
laetitia reperiet. sin experiem oneris, ad-
flictiones & metum omnem deponet.

Si videre visus fuerit asinum suum mor-
tuum, citò morietur is, qui omnium ha-
bit.

Si de asino visus sibi fuerit lapsus, ad e-
gestatem extremam redigetur.

Si lac asinae fluxuetris biberit, eminen-
tiam cum morbo reperiet.

Si asinum sine visus sibi fuerit trahere,
morem ipsi gerente asino: prout asinum
hominem sequutus fuit, etiam fortuna ipsam
comitabitur.

Si quis asinum habuisse visus sibi fue-
rit, qui mortuus fuerit vxor morietur, &
in pauperetatem incidet.

Si asinum suum ruptum videre visus
fuerit, incurabiliter egebit, propterea,
quòd nec asinus curari possit.

Si carnem asinam inuenerit, ac com-
ederit: cum morbo lucrum inueniet, pro
modo manducationis.

Si asinum stercolium in domo sua
collegisset visus sibi fuerit: pro eius copia,
sine labore auro potietur.

Si asini peregrini exuuium reperisset visus
sibi fuerit, haeres hominis erit.

Sin minus, ex inopinato quis dicitur ipsum.
Si carnem onagri comederit, eximum
nomen & opes inueniet.

Si caudam asino suo praecisam videre
visus fuerit, si quidem est sub dignitate,
eam amittit: sin opulentus, lucro suo
multabitur.

Si asinum suum cum onere labentem,
& cadentem in lutum, videre visus fue-
rit: in morbum incidet, & detrimentum
facultatum suarum experietur.

Si asinum è luto torrexisset, ac perre-
xisset viderit: ex arumna sua moribòque
liberabitur, & laetitia fruetur.

Si asinum habere visus sibi fuerit, quae-
pererit: opes eius duplicabuntur, & au-
getur: & si vxorem habuerit, filium
procreabit.

Si rex visus sibi fuerit, pro strenis asino
ad quodam accepisse dono: gaudio
præter expectationem fruetur, asinorum
pulchritudini respondente.

Si onagros adlatos sibi, videre visus
fuerit, lætum nuntium & diuitias ab ex-
tremis breui accipiet, propter onagri ve-
locitatem.

Si asinos suos mortuos videre visus
fuerit, hoc ipsum in persona quavis ad
arumnam & interitum domesticorum
eius pertinet.

Asini fortunam hominum denotant.
quidquid ab eis homo consequi visus si-
bi fuerit, siue bonum, siue malum: protus
eueniet.

*De camelis velocibus, Persarum,
& Aegyptiorum rationes.*

C A P. 237.

Arabici cameli, feminei sexus, quae
veloces sunt, miseria morte, &
damnationem portendant.

Si quis harum aliqua vehi visus sibi
fuerit, ita quidem, vt ab ea cursu auferretur:
eum hominem ortus auferret, idque
propterea, quòd nullum animal cum ca-
melis hisce faminis, quòd cursum adin-
net, in comparationem venire possit.

Si visus sibi fuerit huiusmodi came-
lum confendisse, paròque confecto
spatio, rursus ex ea descendisset: duram in
aegridinem incidet, qua vicissim liberabitur.

Si quum talem inuenisse visus sibi fue-
rit, & suam in potestatem redegerit, ac
frenasse: profectum à rege consequetur,
per maximi alicius Saraceni preces &
intercessionem.

Si camelum huiusmodi, membrum ali-
quod ipsius momordisse, per quietem
viderit: à magistratu vexabitur, prout
antea de membris singulis certas inter-
pretationes tradidimus.

Si videre visus fuerit, quasi camelus e-
iusmodi calces ipsimet impegerit: sine
detrimento suo terretur à principe,
propterea quòd camelus vngulam equi-
nam non habeat.

Ἐὰν ἴδῃ ὁ βασιλεὺς ἢ ὄνος ζέται εἰς
ἑαυτὸν ἀποδοθεὶς πλοῖσι· ἐλθόντων γὰρ ἀποδο-
θεὶς ἀνδρῶν τῶ καλοῦσι τῶ ὄνον.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ὀνείρου πλέθει αὐτῆ,
καὶ τῶ πλοῦτον ἀπὸ ἀλλοφύλων ἐξέεται
παρὰ τὸν ἴδον, εἰ δὲ τῶ πλοῦτον τῶ ὀνείρου.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ὁ ὄνος αὐτῆ ἀπέθαινε, εἰς
θλίψιν καὶ ἀπολείπει τῶ οἴκου αὐτῆ, ποτὶ
κρίνεται ἐπὶ παντὶ πρὸς ὄνον.

Οἱ ὄνοι εἰς τὸν ἴδον τῶ ἀδραστῶν κείνου-
ται, καὶ πᾶν ἢ εὐρεῖ ἀνδρῶν εἰς αὐτῶ
καλόν, ἢ κείνον, ἀποθνήσκει αὐτῆ.

*Ἐκ τῶν Περσῶν καὶ Ἀργυθίων,
καὶ καμήλων δρομέων
Γαμήλιον. σλζ.*

Οἱ ἀραβικοὶ καμήλοι, εἰ παρὰ τὸν ἴδον, εἰς ἀ-
νάγκην, καὶ θάνατον, καὶ κείνου κεί-
νονται.

Ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι ἐπιώρισθ' εἰς ἑαυτῆ,
καὶ συνεισέται αὐτῆ εἰς δρόμον, ἀπὸ αὐ-
τῆ ὁ γέρον· εἰ δὲ τὸ μὲν ἢ τῶ ζώον
συνεισέταται αὐτῆ ἐν δρόμῳ.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι τῆ πιαυτῆ καμήλω ὄπι-
σας ὄλιγον ἀπῆλθε, καὶ πάλιν κατήλθε ἐπὶ
αὐτῆ· εὐρήσι νόσον σπλην καὶ ἀποδοθεὶς
αὐτῆ.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι εὐρεῖ ἀπὸ αὐτῆ ὀνείρου
καὶ ἐχάλισαν αὐτῆ· εὐρήσι ἐξοίσταν
ἀπὸ βασιλέως εἰς δέκα μῶνας μέγιστον Σα-
ρακηνόν.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐδέχθη ἀπὸ πιαυτῆ κα-
μήλου ἐν βίβῳ αὐτῆ ἀπὸ ἐξοίστας πιαυτῆ
ἐν εἰς ἀποδοθεὶς ἐκείνου τῶ μὲν ἢ ἄν ὄνους
ρηθισται.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι πιαυτῆ μία καμήλω ἀπὸ
αὐτῆ ἐλάσσει αὐτῆ· φέρον ἐξοίστας ὄνους,
εὐρήσι ἀπὸ ἀδῶς, εἰ δὲ τὸ μὴ ἔχῃ ὄνους
τὸν καμήλον ἵππεται.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐκ τῆς παιώτης ἤνεως ἐκ-
πίπτει θηλείας καμήλους ἢ κύνων αὐτίς·
εὐρήσθ' ἐξοίσιας ἢ κύνων κῆρ' τῶ ἐθόνος ἤν
Σαίρακιων.

Βασιλεὺς ἐὰν ἴδῃ πῶπο, ἀλλόπει' ἔθνος
Ἰσπανίης, ἀνοήτως τῆς Ἰσπανίης ἢ τὸν
πλήθος τῆς ἀφίξεας.

Εἰ δὲ ἴδῃ πῆς ὅτι καμήλου κρέας ἐσθίῃ,
διήρησ' ἄπο μακρῶν ἢ ὕμνησ'.

Εἰ δὲ ἴδῃ πῆς ὅτι παρῆται ὁμοίως κα-
μήλου, διήρησ' ψυδοδόξια μεγαλίων ἐπι-
πῶν ἢ ἀνοήτως.

Εἰ δὲ ἴδῃ πῆς ὅτι ὁμοίως καμήλου οἰ-
κίης· διήρησ' ἐξοίσιας ἢ πλοῦτον ἀνοήτως
τῶ πῆσους.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐξῆ καμήλου θηλείαν ἐ-
πιπῶσιν, ἢ ἐξέπιπῶσιν αὐτίω, λυθῶσιν
κακίης γυναικός, διατάτῃ ἢ χωριστά.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἡ παιώτης καμήλος ἐπικεν
ἄρσεν· ἀπὸ κενῆς γυναικός ὅν ἐξῆ ὅπῃ
βλαβῆ, εἰ δὲ θῆλυ, ὁμοίως τῆς μητρὸς καὶ
αὐτῆς.

Εἰ δὲ ἴδῃ πῆς ὅτι γαίλα καμήλου ἐπικεν
διήρησ' ἀπὸ ἐξοίσιασιν πλοῦτον ἢ φέρον, ἢ
τίσον.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐσφαίξῃ καμήλου ἐν οἴκῳ
αὐτῆς ἢ τῶ κρέας ἐσθίῃ· διήρησ' ἀπὸ ἐξου-
σιασιν πτωχίας, καὶ φέρον, καὶ τίσον, καὶ
ἀνάκτων.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅ βασιλεὺς ὅτι εἰς πῆλ ἐπι-
κράτιαν αὐτῆς, εἰσῆλθον πῶσιν καμήλου·
ἐθόνος ἐφρον πτωχίαν ἐν τῶ πῶπο, ἢ πῆ-
ζέτω, ἢ καὶ ἴσον ἢ βλάβῃ ἤν καμήλων,
πῶσιν ἢ ἤν ἐθόνος ἐφρον πτωχίαν.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐφορέσθων αἱ καμήλοι
ἐκ τῶ πῶπον· ἐξ αὐτῶν ἀρεῖ ὁ ἐξῆρὸς πῶ-
πῶν ἀνοήτως τῆς φορέσθους.

Εἰ δὲ ἀρεῖ καμήλου εὐραν, ἢ ἤρεν· πῶ-
πῶν ἐξοίσιασιν ἢ μεγίστου κερδίσθους.

Ὅμοίως ἢ ἐὰν ἴδῃ ὅτι κεφῶλυ καμή-
λου ὄρεν, ἢ ἤρεν· εἰ μὲν ἐξοίσιασιν, ἢ θῆρῶν
ὑπαρξῆν εὐρήσθους.

Si de camelis huius generis, alias sex us
femine comparasse visus sibi fuerit, quas
mulxerit: potestatem aduersus Saraceno-
rum nationem inueniet.

Si regi visum hoc oblatum fuerit, na-
tionem extrancam in ditionem rediget:
prout cameli paruerint, proutque lactis ex-
pressi mulgendo copia.

Si carne cameli quis vesca visus sibi
fuerit, morbo diuturno vexabitur, &
conualecet.

Si quis visus sibi fuerit ambulare mo-
re cameli, opinionem de se falsam excita-
bit, magnifice semet extollens: & pudore
adficetur.

Si quis sua cum camelo visus sibi fue-
rit colloquutus, pro modo colloquutio-
nis potestatem & opes consequetur.

Si quis habere camelum feminam vis-
us sibi fuerit, quam aut vendiderit, aut a-
lienauerit: vel morte, vel diuitio ita mala
facinora liberatur.

Si cui visa fuerit huiusmodi camelus
factum masculum edidisse: de mala mu-
liere filium nexum suscipiet. sin fami-
neum, erit & illa suboles matri similis.

Si quis lac cameli bibisse visus sibi fue-
rit, à principe diuitias habebit, cum ter-
rore, ac morbo.

Si camelum domi sua: mactasse visus
sibi fuerit, & carnem eius habere: inue-
niet à principe cruciatum, & terrorem, &
morbum, & miseriam.

Si rex videre visus fuerit, in ditionem
suam huiusmodi camelos ingressas: im-
pressionem nationum hostilium eo loci
experiet. ac quantum à camelis damni
cepit, tantundem ab hostibus detri-
menti metuat.

Si camelos ex eo loco discedentes, onu-
stos videre visus fuerit: opes regias hostis
aufserit, pro ipsius oneris & sarcinatum
modo.

Si rex cameli exuuium siue pellem in-
uenerit, aut sustulerit: opes alieuius prin-
cipis, vel magnatis lucrabitur.

Similiter si cameli caput inuenisset, vel
accepisset, visus sibi fue: it: si cum potestate
est, hostium facultates consequetur.

Si plebeius, ab amplissimo quodam
viro lucrabitur ad x, vel c, vel cro solidos:
tum quia caput summam, siue sortem de-
notat, tum quod hi numeri perfecti sint.

Εἰ δὲ τῶ κηποδ λαοῦ, ἀπὸ μεγίστου κερ-
δίσθους ἐως θῆρας ἢ ἐκαπῶν, ἢ χιλίων
νομισμάτων· ἐξῆ τὸ κεφῶλυ τῆς κεφῶλης
ἢ ἐξῆ τὸ τέλειον ἤν ἀεθῶν.

De bobus, Persarum & Aegy-
ptiorum rationes.

C A P. 238.

Masculi boues de amplissimis prin-
cipibus, feminae de annis intelli-
guntur.

Si quis infedisse boui nigro visus sibi
fuerit, opulentum hominem, & potestate
praedium, sibi subiiciet.

Si boues aratores in domum suam de-
duxisset visus fuerit, & ligasse: prope-
ritatem ingentem perierit, auguriamque po-
testatem, & subiectionem hostium, & ex
arumnis liberationem.

Si plurima iuga bouum habere visus si-
bi fuerit, & mongerorum quidem, quos
mittat quocunque locorum velit: ma-
gnam potestatem nanciscetur, & maxi-
mos sibi subiiciet, aliisque participes po-
testatis suae faciet. Nec enim facile visum
hoc offerunt alij, quam magnati, vel su-
blimem ad dignitatem euehendo.

Si auro iuga bouum sua distraxisse vi-
sus sibi fuerit, subditum eius praedio domina-
bitur, ἢ pro auri copia, quod accipit ad-
figetur.

Si rex donasse boues homini cuidam
noto, visus sibi fuerit: exaltabit eum, &
principem faciet. Si ignoto, ab hostibus
cladem aliquam suorum accipiet,

Si iuga bouum agrestium, & indomito-
rum adlata sibi, rex videre visus fuerit: si
quidem erant colligata, principes pere-
grinos victos accipiet, & ingenti gau-
dio potietur.

Si gregatium boues adducti fuerint,
nationes amplissimas in ditionem redi-
get.

Si rex imperasse visus sibi fuerit, vt bo-
ues aratores mactarentur: principibus e-
ius ab ipsomet rege periculum immi-
nabit.

Εἰ κ' ἤν Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων
σὲ βραβῆ. σλῆ.

Τὰ κροῦτα ἤν βραβῆ εἰς ἀρχοντας με-
γίστους, & τὰ θῆρα εἰς χροῦτος ἀνα-
κρίνοται.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐπαρξῆτο βοῖ ἀνοήτων,
ἀνοήτως πλοῦτον ἐξοίσιασιν κερδίσθους.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι βόας γυναικός εἰσῆλθῃ
εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς ἢ ἐθῆσεν· εὐρήσθ' ἐραστῶν
μῆτρα ἢ κύνων καὶ ἐξοίσιας καὶ Ἰσπανί-
ων ἐξῆρῶν, ἢ θλίψων ἀποκόλιον.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐξῆ ζῶν βοῶν Ἰσπανίαν
πλείστα, καὶ τίμηται αὐτῆς ἐπικε βοῦνται· εὐ-
ρήσθ' ἐξοίσιας μεγάλων ἢ Ἰσπανίης μα-
γίστους, καὶ ἀλλοῖς δόσθ' ἀπὸ τῆς ἐξοίσιας
αὐτῆς. πῶπον γὰρ ἰδέσθῃ ἐπικε θῆρα κολῶν ὄρεν,
πῶπῶν μεγίστων, ἢ ἐξῆρῶν ὑπαρξῆσιν.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐπάλλων χροῦτος ζῶν,
αὐτῆς γυναικός Ἰσπανίαν ἢ ἐξοίσιας, ἢ
θλίψῆσται ἀνοήτως τῶ πλήθους τῶ χροῦτος,
οὐ ἐλασῶν.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅ βασιλεὺς ὅτι βόας ἐξῆρῶν-
τες ἦν γυναικός, ὑψίσθ' αὐτῆς καὶ ἐξοίσια-
ς τῶ πῶπῶν. εἰ δὲ ἀνοήτως, ἀπὸ ἐξῆρῶν
θλίψῃ δέξεται ἐν τῆς ἀνοήτως αὐτῆς.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὁ βασιλεὺς ὅτι ἀρεῖ, & ἀ-
νοήτως ἢ ἠέλειαν αὐτῆς· εἰ μὲν ἦσαν δε-
δῆρῶτα, ἀνοήτως ἀνοήτως ἀρχοντας, &
χροῦτος μεγίστους δέξεται.

Εἰ δὲ ἀνοήτως ἢ ἀρεῖται· ἀπὸ λόγων
μεγίστων ἐθῶν κερδίσθους.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὁ βασιλεὺς ὅτι ἐπέλθῃ σπα-
ζῶν βόας γυναικός· κηροδύσονται οἱ
ἀρχοντες αὐτῆς ἐξ αὐτῆς.

Βί δ' ἀνοπτακίαι, ἔσται τὸ πάθος εἰς ἀλοφύλων.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὁ βασιλεὺς ὅτι ἀπίστην ἀγέλας βοῶν, μὴ καμίνωνται, νομιεύονται ἐν χείρσι οἰκίαι, πάλιν οἰκίαι ἀπὸ ἀλοφύλων.

Ἐὰν ἰδῆ τις ὅτι ἀπὸ βοῶν ἐκεραιώθῃ, εἰ μὴ ὅτι ἀπὸ ἔξωθεν, ἢ μέγιστος μὲθ' οἰκίαι μακροθύμους, ἢ βλαβήσεται ἐξ αὐτῶ ἀνηγόρευς τῆς κεραιώσεως· εἰ δὲ τὸ κοινοὸ λαοῦ, ἀπὸ ἔξωθεν βλαβήσεται.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι βλαβὴν ἔσται βοῶν· ἐλαπὼν δὴρήσῃ τὸ πάθος.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἐπαρχίᾳ βοῶν ῥεθύξαι, εὐρήσῃ ἔξωθεν ἢ γίνον ἐν τίκουσι, ἢ πῶι γυναικί αὐτῶ.

Εἰ δὲ ἰδῆ τις ὅτι ἐσθλῆ βοῶν ἀγνώμων ἐν τῇ οἰκῇ αὐτῶ, ἀφ' ἧρας μεριστὰς εἰσελθόντων ἐν τῇ οἰκῇ αὐτῶ· ἢ εἰ μὴ ἐκέραιος, βλαβήσεται ἡσπῶν· εἰ δὲ μὴ, οὐδέμῃ.

Εἰ δὲ ἰδῆ τις ὅτι ἐν τῇ βοῶν ἐνέματῳ περικέρας ἢ παρὰ κέρας, ἢ πάλιν ἔξωθεν ἐστὶν αὐτῶ τῆ γῆ ἐξουσίας ἢ ἐξουσίας αὐτῶν χείρας ἰσθμίου τῶν κεραιῶν.

Εἰ δὲ ἰδῆ τις ὅτι ὁ βοῶν αὐτῶ ἠρειωθῆ, ἐξουσίας ἐν πόσι ἀγνώμωνται κατ' αὐτῶ· καὶ εἰ μὴ ἐκείλευσε τὸν βοῶν, ἀποστρέψαι αὐτῶ· εἰ δὲ οὐκ ἐκείλευσε ὁ βοῶν, ὁ ἐξουσίας κατακελεύσει.

Ἐκ τῶν Αἰγυπτίων ἐμοίως περὶ βοῶν. σλγ.

Τὰ βοῶν τὰ ἀρσενά ὅτις ἐν ἰδῆ, εἰς ἀρχαίως κελύται, δὴ τὸ μέγιστος.

Καὶ τὰ θήλεα εἰς χείρας· ἢ εἰ μὴ εἰσι πάσα, χείρας δὴρήσῃ δηλοῦν· εἰ δὲ πῶν ἢ κελῶν, χείρας δυσφορίας.

Sin boues immorigeros & indomitos occidi iusserit, ad extraneos & alienigenas ea calamitas spectat.

Si rex missile visus sibi fuerit boum non laborantium greges, vt in regione sua pascerentur: eam regionem excoler per alienigenas, quasi colonia quodam co deducta.

Si quis visus sibi fuerit laesus à boue cornu petente, siquidem est sub potestate, aut vir amplissimum, cum pari pugabit, & ab eo laedetur, prout bos cornu petitiue visus fuerit: sin plebeius, à principe damnum accipiet.

Si à boue impactas sibi calces, videre visus fuerit: minor calamitas erit.

Si visus sibi fuerit insidere boui rofaccicoloris, potestatem inueniet, & in liberis vel vxore motum.

Si quis videre visus fuerit ingressos domum suam boues ignotos, in eius domū proceres venient. ac si quidem illi boues cornu petuerint, damnū eī dabunt: sin autem, non est, quod ab eis sibi metuat.

Si quis in regione peregrina pascen-tem bouem, qui tria vel quatuor habeat, vel plura cornua, videre visus fuerit: in eā regionem princeps quidam veniet, & hominibus illis cum imperio praeerit totidem annis, quot cornua fuerint.

Si bouem suum quis efferatū videre visus fuerit, aduersus hunc princeps regionis illius exasperabitur: ac si quidem suam in potestatem bouem redegit, auerterit illum: sin bos p̄ualuit, potiores principis vires erunt.

De boue rationes consimiles, ex Aegyptiorum disciplina.

C A P. 239.

Quicunque boues masculos videre visus sibi fuerit, de principibus eos intelligat, propter cornu: vaccas, de annis.

Quod si pingues sunt, annos fertiles portendunt: sin tenues & macrae, steriles annos.

Similiter & boues masculi, si pingues sunt, principes bonos denotant: sin autem, principes improbos & iniustos cum malis annis portendant.

Boues, qui non sunt aratores, ad amplissimos principes referuntur: aratores, ad viros nobiles, qui aliquando sunt imperio potituri.

Si quis buculam pinguem inuenisse visus sibi fuerit, aut plures: inueniet annum, vel annos eximios, & bonos, & fertiles: ac in negotiorum quæsitique suo quilibet incrementum.

Si quis buculam, vel armentum quoddam macrum inuenisse visus sibi fuerit, cuius ipse dominus fuerit: annum, vel annos infelices experietur, pro bucularum numero: itidemque penuriam annonæ, detrimentum, paupertatem, pro tenuitate & maciei modo.

Si rex buculas pingues adlatas sibi, videre visus fuerit: pro earum numero prosperos & felices ad bellum gerendum annos inueniet: ac regionis opulentiam fertilitatemque suæ, pro bucularum pinguitudine ac multitudine.

Quippe somnum regis in his, ad omnes ipsius subditos interpretando refertur.

Similiter si rex videre visus fuerit, adlatas sibi buculas tenues & exiles: annos infauftos bellis gerendis, & regioni suæ, pro illarum numero & macie, experietur. Similiter & subditis eius vniuersis eadem portenduntur:

Si quis edere carnem bubulum visus sibi fuerit, ab amplissimo viro diuitias consequetur: itémque subolem masculam procreabit.

Sin butyrum de vaccarum lacte factum comederit, opes iucundas & durabiles inueniet.

Si lac buculum comederit, incrementum rerum, opéque maximas manifestetur.

Si buculam quis mulgere visus sibi fuerit, de que lacte biberit: si seruus est, emancipatur: ac fortassis hereditate domini sui domum consequetur, aut hæram suam vxorem accipiet.

Sin plebeius est, lætitiā & exultationem maiorem inueniet.

Ομοίως ἢ τὰ ἀρσενά, εἰ μὴ εἰσι πίνα, ἀρχαίως ἀγαθούς· εἰ δὲ μὴ, ἀρχαίως πατριῶν καὶ ἀσκήσι, εἰς χείρας κελῶν δηλοῦν.

Καὶ τὰ βοῶν τὰ γαργυρά, εἰς ἀρχαίως μεριστὰς κελῶνται· τὰ δὲ μὴ γαργυρικά, εἰς ἀφ' ἧρας δὴρήσῃτας ἀφ' ἧρας κελῶνται.

Ἐὰν ἰδῆ τις, ὅτι εὐρε βοῶν μακροθύμῃ, ἢ πολλὰ εὐρήσῃ χείρας, ἢ χείρας καλοῖς, ἢ ἀγαθῶν, ἢ εὐφορίας ἢ ἐκαστος περὶ αὐτῶ τῆς ἐργασίας αὐτῶ.

Ἐὰν ἰδῆ τις ὅτι εὐρε βοῶν ἀγνώμων, κελῶν, ἢ ἐδέσποντο αὐτῶ· εὐρήσῃ χείρας, ἢ χείρας ἀγνώμων τῶ μέγιστο αὐτῶ καλοῖς ἢ λιποῖς, ἢ ζημίαις ἢ πενίαι ἀγνώμων τῆς κελῶσις.

Ἐὰν ἰδῆ ὁ βασιλεὺς ὅτι ἠέλειαν αὐτῶ βοῶν μακροθύμῃ· εὐρήσῃ χείρας ἀγαθούς ἢ εὐτυχίαν ἐν πολέμῳ· καὶ πλοῦτον τῆς γῆς αὐτῶ, ἢ εὐφορίαν, ἀγνώμων τῆς παιδείας ἢ τῶ πλοῦτος αὐτῶ.

Τῆ γὰρ βασιλείας τὸ οἶον ἐν πύτοις, εἰς πάντα τοῖς ὑποχέλις κελῶται.

Ομοίως ἐὰν ἰδῆ ὁ βασιλεὺς ὅτι ἠέλειαν αὐτῶ κελῶν βοῶν ἢ πῶν· εὐρήσῃ χείρας δυστυχίαν τῶ πολέμῳ ἢ τῆς γῆς αὐτῶ· ἀγνώμων τῶ μέγιστο καὶ τῆς κελῶσις· καὶ οἰκίαις εἰς πάντα τοῖς ὑποχέλις αὐτῶ.

Ἐὰν ἰδῆ τις ὅτι τρωχὶ βοῶν κέραιος, εὐρήσῃ πλοῦτον ἀπὸ μερίτων· ἀλλὰ εἰ τίκον ἀρσεν ἔξῃ.

Εἰ δὲ βούτυρον βοῶν θηλείας, εὐρήσῃ πλοῦτον ἡδὲν χείρας.

Εἰ δὲ τρωχὶ γάλα βοῶν, εὐρήσῃ αὐτῶν ἢ πλοῦτον μεριστῶν.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἀγνώμων βοῶν ἢ τῆς τῶ γαργυρά· εἰ μὴ ὅτι δουλῶς, ἐλθὼν τρωχίται· ἴσως ἢ κληρονομίᾳ τῶ οἴκου τῶ δεσπότη· ἢ πλοῦ δεσπότη αὐτῶ κελῶται.

Εἰ δὲ τὸ κοινοὸ λαοῦ, εὐρήσῃ χείρας ἢ ἀγαθίαν κελῶται.

Αλλά δε το πορτοκάλι δε το βωβόλιον το γάλα εν τῇ αὐτῇ κελῶν ἔστι.

Καὶ ἐὰν ἴδῃ τις ἐπὶ αἰωνάδῃ κότερον βοῖαν, εὐρήσῃ πλοῦτον ἀπὸ μεριστῶν ἀνάλογον τῆς κότερου.

Εἰ δὲ ἴδῃ τις ἐπὶ βοῶς δειρὰν εὐρεν, ἢ ἦρεν πλοῦτον ἀρχαῖος μερίτων κληρονομία.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι κεφαλὴν βοῶς εὐρεν, εὐρήσῃ πλοῦτον καὶ ἑπιστάτην ἀρχαῖος, δεξὸν τὸν μέλλον τῆς κεφαλῆς.

Εἰ δὲ ἴδῃ ἐπὶ ἐσπράξῃ βοῶν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἀνοήτως τὸ κρέας εὐρήσῃ πλοῦτον ἐξουσιασὸν, μὲν φίλον ἐξουσίας.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἠπαυτῶματα βοῶς ἦρεν εὐρήσῃ ἑπιστάτην χρεῖσιον καθάρου ἐξ ἑτέρου ἀρχαῖος.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι εὐρεν κοιλίαν βοῖαν, εὐρήσῃ ἀγαθὸν ἀπὸ οἴκου μεριστῶν, ἢ γὰρ κοιλία αἰῶν ἔστι τὸ ἀρχαῖος.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἦρεν ἐκ τοῦ ἀμματος, τὸ χρεῖσιον τὸ μεριστῶν εὐρήσῃ.

Εκ τῆς Περσῶν τοῦ ὀρχήματος ἦτοι ἄρματος, καὶ τοῦ ἀμαξῆς. σμ.

Τὸ βασιλικὸν ὄχημα, βασιλεὺς ὕψος δηλοῖ· ἢ δὲ ἀμαξία ἢ κοπή, εἰς δεξιόφασιν κένεται καὶ ἄρμα.

Εἰ δὲ ἴδῃ τις κατ' ὄναρ ὅτι ἐδιφορῶται ὄχημα βασιλικῶν, εὐρήσῃ ὕψος δόξης, καὶ οὐκίματος ἔσται· καὶ εἰ ἔστι ὄχημα δαπνῶν καὶ βασιλείαν, βασιλευσίν.

Εἰ δὲ ἴδῃ τις ἐπὶ διφορῶν ἦρεν ἠπαυτῶν εὐρήσῃ ὕψος ἐξ ἄρχαῖ, ἢ ὄχημα ἐπιτάτης τιμῆς, καὶ πλοῦτον ἔσται τὸ βασιλείας.

Εἰ δὲ τὸ ὄχημα εἰληκὸς βοῶν· ἀφάρων μερίτων κωλύσῃ.

Σωπτικῶς ἐξουσιασῆς μετέως δεξιόφασιν ἠπαυτῶν ὄχημα ἀρχαῖος.

Quillum quoque, ceruinumque lac eandem interpretationem habet.

Si quis stercus bubulum colligerit visus sibi fuerit, à proceribus opes consequetur, stercoris copie respondentem.

Si quis corium bouis inuenisse, vel sustulisse, visus sibi fuerit: hæreditate diuitias amplissimi principis adquiret.

Si bubulum caput inuenisse visus sibi fuerit, opes & thesaurum principis consequetur, propter eam, quæ capite continetur, medullam.

Si bouem in domo sua mactasse, visus sibi fuerit: pro modo & copia carnis, opes alicuius principis consequetur, cum metu magistratus.

Si iecur & pulmonem bouis accepisse visus sibi fuerit, auri puri thesaurum ab aliquo principe consequetur.

Si ventrem bouis inuenisse visus sibi fuerit, à quodam magnate prosperitatem inueniet.

Si uuluit è sanguine, anrum principis inueniet.

De vehiculo, siue curru, & plaustris, rationes Aegyptiorum.

C A P. 240.

Vehiculum regium, eminentiam regis denotat: vulgare plaustrum, diuersas ad personas refertur.

Si quis in somnis vehi visus sibi fuerit curru regio, gloriam sublimem adsequetur, & celebris erit. quòd si etiam de illo numero est numero, qui regno idonei sunt: regno potietur.

Si quis insidens curru, generosis ab equis, vehi visus sibi fuerit: & eminentiam inueniet, & gaudium, & exitum spei suæ, & opulentus erit.

Si & ipse rex, & vehiculum regium à bobus trahebatur: breui viros amplissimos in ditionem rediget.

Si quis princeps mediocris fuerit, minor erit, propter boum segnitiam.

Qui-

Quibuscunque regium vehiculum per quietem oblatum fuerit, ad propiorem regis aditionem hoc refertur: idque propterea, quòd Iosepho quoque, quum captiuitate liberatus, & Aegypti nauas esset imperium, aliisque similiter, eminentia regis gloriæ, præsens à regibus concessa, per vehiculum significata fuerit.

Si quis in theatro visus sibi fuerit aurigæ in morem regia vehicula gubernare, victoriæque potiori, & coronari: si bellator est, aut miles, hostes superabit: si aliquis ex proceribus, princeps inter proceres fiet, propter coronam.

Si visus sibi fuerit victus, ex ærumna liberatur, & minore fruetur gaudio. Nā oblata per quietem ad afflictio, nihil molesti portendit.

Si plebeo visum huiusmodi fuerit oblatum, quisque gaudium inueniet, ac negotiationis & quæstus incrementum.

Si mulieri, quæcunque tandem illa fuerit: cum amplissimo viro stupri consuetudinem habebit, & hominibus spectaculo erit.

Si rex vehiculo visus sibi fuerit vehi sublimiore gloria potietur, & hostes sibi subiciet, omniumque votorum compos fiet, prout egisse currum visus sibi fuerit.

Si visus sibi fuerit in sella consistere, ac moderatè semimque trahi ab equis: in vniuerso populo suo gaudium, tranquillitatem, & exultationem inueniet.

Si quis vehiculum suum fractum videre visus fuerit, in ægritudine incidet, ac dignitatis aliquam iacturam faciet.

Si visus sibi fuerit aliquid passus in equis, aut bobus, vehiculum trahentibus: pars dignitatis eius humiliabitur.

Si in plaustris moriturus sunt, aut corruerunt: velut interituri: dignitatem atque gloriam suam amittent, ac grauius affligentur.

Plaustra rustica, morbum & cruciatum à principe, denotant.

Ὅστις δὲ τὸ βασιλεὺς ὄχημα θεωρεῖται κατ' ὄναρ, εἰς ἐξουσίαν βασιλείας ἀμειψίαν· διὸν δὲ τῷ Ιωσήφ ὅτι ἠλλοθέρωσεν, ἢ τὸ Αἰγυπτίον ἦρεν ἢ τῆς λαοῦς ἐκ τοῦ ὀρχήματος ἐδηλώθη τὸ τῆς βασιλείας δόξης ὕψος παρὰ δεξιόφασιν ἐκ τῶν ἀρχαῖων.

Εἰ δὲ ἴδῃ τις ὅτι αὐτὸν νιοχέωτα ὄχημα βασιλικῶν ἐν τῷ γάστρῳ ἐν νήστῳ, & σεραιουόδου· εἰ μὲν ἔστι πολεμικῆς, στρατιώτης νικητῆς πολεμίας· εἰ δὲ τῶν μεριστῶν ἔστι, πρῶτος τῶν μεριστῶν ἔσται, δεξὸν τὸν κεφαλῆν.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐνικητῆν, ἀπὸ θλίψεως ἐκλυθεύσται, ἢ χρεῖαν γαστρίαν ἔξει, ἢ γὰρ θλίψις κατ' ὄναρ, ἀνάτης σημαίνει.

Εἰ δὲ τὸ κοινοῦ κατὸ ἴδῃ τις τῆς πέτο, εὐρήσῃ χρεῖαν ἕκαστος ἢ αὐξήσῃ τῆς ἐργασίας αὐτοῦ.

Γυνὴ ἐὰν ἴδῃ τῶν ἠτις αὐτῆς ἔστι, μὲν μεριστῶν περιόδῃ, ἢ καταπαθήσεται.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὁ βασιλεὺς αὐτὸν ἐπὶ ὀχηματος ἤκοντος κατ' ὄναρ δόξα ἀποδοῖται, καὶ τῆς ἐχθροῦς ἔσται ἔξω καὶ πᾶσι τῶν ἀιπῶν αὐτοῦ πλεονεξία ἀνοήτως τῆς ἐλάττωσος τοῦ ὀρχήματος.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὁ βασιλεὺς ἐπὶ ἐν διφορῶν τῆς εὐρήσῃ ἕκαστος κατ' ὄναρ ἠπαυτῶν εὐρήσῃ ὕψος ἐξ ἄρχαῖ, ἢ ὄχημα ἐπιτάτης τιμῆς, καὶ πλοῦτον ἔσται τὸ βασιλείας.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐκλεισθὴ τὸ ὄχημα αὐτοῦ, ἴσῃον εὐρήσῃ καὶ θλίψῃ ἐν τῷ ἀίσιωμάτῳ αὐτοῦ.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐκ τῶν ἐκλεισθῶν ἢ τῶν βοῶν ἐπαξία τὸ μέρος τοῦ ἀίσιωμάτος αὐτοῦ, πατωθήσεται.

Εἰ δὲ κατ' ἦλον ἐπελάττωται, ἢ ἔπῃσῃ ἐπὶ ὀκλήθῳ ἀποδοῖται τὸ ἀίσιωμα ἢ τὴν δόξαν, καὶ μεγάλως θλιθήσεται.

Αἱ ἀμαξῆαι, αἱ γαργαῖαι, ἴσῃον, & πωμαῖαν ἀπὸ ἐξουσίας, σημαίνει.

E

Εάν ὁ αὐτὸς ἴδῃ τις ὅτι ἐν τῇ αὐτῇ ἀμά-
ξῃ καὶ θῆρας ἔλαβεν ἰσομοῖν φέρον, ἔπι-
μωριαν ἀπὸ ζέουσιαις ἔσται.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι κατήλθεν ἐξ αὐτῆς λυ-
τρώσεται παρὰ τῆς.

Ἐκ τῶν Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων,
καὶ ζατεικίς. σμδ.

Εἰ ἄν ἴδῃ τις ὅτι παύσει σατραπείαν
ἐτέρου γινώσκων ἡ δόξαν κερδοῦς ἔπι-
μορῶν ἀλλήλων καὶ ὀφειλάς, ἀπο-
κέρδοσις καὶ αἰτίαι τῶ ἀποδοξάμενοι. εἰ δ'
ἀρνησάται, καὶ ἐχθρὸν ἀειμακάτως ἔπι-
μορῶσι, καὶ τῶν ἰουστῶν ἡγεύεται ἢ ἐξά-
νυσι τῆς αὐτοῦ.

Ὁ βασιλεὺς, ἢ μέγιστος, ἢ ἄρχων πολέ-
μου εἰς ἴδῃ ὅτι ζατεικίς ἔστιν πολέμου
μετ' ἐχθρῶν ἐκείνων ἐπιμακρήσεται. καὶ εἰ
μὴ ἐνίκησεν, πάντων ἐπιθυμίαν ἐν τῷ πολέ-
μῳ παύσεται. εἰ δὲ ἠπλήρωσεν τὸ συμ-
πλήρωμα, ἢ πληθύνεται κατὰ τῶν ἐχθρῶν
αὐτοῦ.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι παύσει ἔλαβε πλείονας ἄνθρω-
πῶν παρὰ τῶν πολεμίων ἢ πλείονας δεσμῶν
ἢ πλείονας δεσμῶν. εἰ δὲ μὴ, πτωχεύ-
σεται. οὐ μὴ πῶς ἔσται τῶν πολεμίων κατὰ τὴν
ἐπιθυμίαν.

Ὁ βασιλεὺς, ἢ μέγιστος, ἢ ἄρχων πολέ-
μου εἰς ἴδῃ ὅτι τῶν ζατεικίς αὐτοῦ ἀπά-
λετο ἢ ἐκλάσθη, ἢ ἐκλάσθη. ἀπολείπει τὴν
ἐπιθυμίαν αὐτοῦ καὶ εἰς θλίψιν μερῶν ἡξεί.

Ἐκ τῶν Ἰνδῶν, Περσῶν, καὶ Αἰ-
γυπτίων, καὶ σατραπῶν
πολυτοῖων ἐξ ἐλαφῶν, καὶ
πυλῶν. σμδ.

Si quis ergo visus sibi fuerit in eiusmodi federe plaustris, & trahi gravem tero-rem, & cruciatum a magistratu expectet.

Sin ex eo descendisse visus sibi fuerit, citò liberabitur.

De zaticricio, ex Persarum & Aegyptiorum disciplina.

C A P. 241.

Si quis zaticricium cum alio sibi noto ludere vitas fuerit, lucri causa dimittant inter se: quique vicerit, lucribitur: & quod habet in voicis, perficiet. Sin cum ignoto, cum hostibus absque sanguinis effusione dimicabit, & qui superiorem euserit, voti sui compos erit.

Si rex, aut amplissimus vir, aut belli dux, zaticricium ludere visus sibi fuerit: de loco praelij cum hostibus conferendi dispiciet. ac siquidem vicerit, omne animi sui desiderium in bello perficiet: sin à coludendo victus fuerit, ab hostibus suis & ipse superabitur.

Si visus sibi fuerit, inter ludendum plures eius ludicri personas cepisse: plures ex hostibus vincit sin autem, contrarius euentus erit, non tamen eo praelio de summa rerum decertabitur.

Si rex, aut vir aliquis amplissimus, aut belli dux, visus sibi fuerit zaticricium suum perdidisse, vel fractum esse, vel ablatum furto: exercitui sui iacturam faciet, ac maximam in ærummam incidet.

De omnigenis ouibus, & cervis, & hircis: ex Indorum, Persarum, Aegyptiorumque monumentis.

C A P. 242.

Si quis inuenisse, vel accepisse ab alio visus sibi fuerit arietem, anni potestatem consequetur.

Si plures arietes inuenisse visus sibi fuerit, potestatem consequetur ad annos totidem, quot arietes fuerint: proque modo pinguitudinis eorum, distinet.

Si princeps visus sibi fuerit arietes inuenisse, potestatis accessionem inueniet, pro ratione numeri reliquum, postquam facta fuerit arietum computatio, & primorum potestatis eius annorum.

Si eos sponte sua vendidit, potestatem suam amittet.

Si ablati fuerint, etiam potestas ei auferetur, & additionem inueniet auro respondentem, quod pro eis accepit.

Si argentum accepit, pugnam inueniet.

Si visus sibi fuerit arietem occidisse, principem rerum potentem interficiet.

Si videre visus fuerit, adlata sibi multorum arietum capita: sciscendum id vulum regi duntaxat offerri. Nam hostium capita vincita venient, & ipte magno gaudio addicetur.

Si rex imperasse visus sibi fuerit, ve arietes macarentur: si quidem de suis hoc iusserit, principes eius pari modo periclitabuntur. sin d: alienis, pro arietum numero hostes interficiet.

Si rex, aut belli dux, visus sibi fuerit arietes cepisse vivos, & in stabulo macasse, principis infestorum sibi populorum vinciet, pro arietum numero.

Si quis arietem visus sibi fuerit in equitasse, vitum magna potestate pradium in seruitute indiget.

Si videre quodam visus fuerit, adferentes sibi caput hirci cornuti: stolidus qui tam bellator ad eum vincit deductur.

Si quis in loco quodam arietes videre, visus sibi fuerit: in eum locum principes venient, administrationis & imperij causa, pro ipsorum arietum numero.

Si videre, visus fuerit hircos ibidem pascentes, homines in iis locis iniusti, rapaces, autati imperabunt.

Εἰ ἄν ἴδῃ τις ὅτι εὖρον, ἢ ἔλαβε πα-
ρὰ τινος κελὸν, εὐρήσιος ἔξουσιαις ἐν
αὐτοῦ.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι πολλοὺς κρινοὺς ἔλαβε ἐυ-
ρήσιος ἔξουσιαις ἐπὶ χρέουσιν ἰσχυροῦς ἔπι
κελῶν, καὶ πλουτοῦ ἀποδείξωσι τῆς παύσεως
αὐτοῦ ἔξουσιαις.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι εὖρε κρινοὺς, εὐρήσιος ἔξουσιαις
πρωτοῦ ἀποδείξωσι τῶ ἀεθλοῦ τῶ ἐπιπο-
λου ἔπι κελῶν ἀειμακάτως, καὶ τὴν ἀποδοξὴν
ἐν αὐτοῦ τῆς ἔξουσιαις αὐτοῦ.

Εἰ δ' ἐπόλληται αὐτοῦ ἐκείν, ἀποδείξωσι
τῶν ἔξουσιαις αὐτοῦ.

Εἰ δὲ ἀφῆρηται αὐτοῦ, ἀφῆρησεται
τῆς ἔξουσιαις αὐτοῦ, καὶ εὐρήσιος θλίψιν ἀποδείξωσι
τῶ χρεῶν, καὶ ἔπειτα.

Εἰ δὲ ἀρκεῖται, εὐρήσιος μέρων.

Εἰ δὲ ἴδῃ τις ὅτι ἐφῆρδον κελῶν, φανερὸς
ἀρκεῖται ἔξουσιαις.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἠέλικαν αὐτοῦ κελῶν πολ-
λῶν κεφαλῶν ἢ τῶν βασιλέως ἰσχυροῦς,
ἔξουσιαις αὐτοῦ ἐχθρῶν κεφαλῶν, καὶ
δρακόνων, ἐχθρῶν πάλαι.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὁ βασιλεὺς ὅτι ἐκλάσθη στρα-
πείαν κελῶν: εἰ μὴ οἱ συνδίκου αὐτοῦ, ἀρ-
χόντες ἀποδείξωσι κινδυνεύουσιαις. εἰ δὲ ἔξουσιαις
ἐχθρῶν ἀποδείξωσι ἀποδείξωσι.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὁ βασιλεὺς, ἢ ἄρχων πολέμου
ὅτι ἐξώρηται κρινοὺς, καὶ ἀποδείξωσι ἢ μακρόν
ἀρκεῖται καὶ ἐχθρῶν αὐτοῦ δεσμῶν ἀ-
ποδείξωσι ἔπι κελῶν.

Εἰ δὲ ἴδῃ τις ὅτι ἐκλάσθη κελῶν
κατὰ δουλοῦς ἀποδείξωσι ἔξουσιαις.

Εἰ δὲ ἴδῃ τις ὅτι τῶν κεφαλῶν κερ-
σαπόρον ἠέλικαν αὐτοῦ: μωρὸς μακρόν
δρακόνων ἔξουσιαις ἐν αὐτοῦ.

Εἰ δὲ ἴδῃ τις ὅτι τῶν κελῶν ἀρκεῖται
ἐλευθέρουσι ἐν τῶ τῶν ἐκείναις διακρίσεως
χρεῶν, ἀποδείξωσι τῶ μέτῳ ἔπι κελῶν.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι τῶν κεφαλῶν ἐκείναις,
καὶ ἀποδείξωσι καὶ πλεονεκτήσει ἀρκεῖται ἐκείναις.
E ij

ΕΙ ΔΕ ΣΡΩΨΗ ΗΠΑΡ ΑΣΘΕΝΟΥΣ, ΧΡΕΙΣΤΟΝ ΜΕΓΙΣΤΟΝ ΕΥΡΗΣΑΙ.

ΕΙ ΔΕ ΣΡΩΨΗ ΜΕΜΑΡΑΘΑΜΙΔΙΟΝ ΚΡΕΙΑΣ ΑΥΧΡΑΙΩΝ, ΡΟΥΡΑΙΟΝ ΑΛΛΗΝ ΑΝΘΡΩΠΟΝ ΚΑΠΟΙ ΑΝΙΣΤΑΣ ΔΟΠΛΟΚΟΥΣ ΑΥΤΗΣ.

ΕΙ ΔΕ ΪΔΗ ΟΤΙ ΣΡΩΨΗ ΟΥΡΑΝ ΗΠΑ ΔΟΥΜΑΚΙΝ, ΕΥΡΗΣΑΙ ΧΡΕΙΣΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟΝ ΤΗΣ ΒΡΑΣΤΕΩΣ. ΕΙ ΕΙ ΡΟΦΙ ΔΑΠΟ ΚΕΛΟΔ ΕΞ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΜΕΓΙΣΤΟΝ ΕΙ ΔΕ ΑΜΑΝΔΟΣ, ΔΑΠΟ ΖΥΜΑΚΟΣ.

ΕΙ ΔΕ ΪΔΗ ΠΙΣ ΟΤΙ ΕΥΡΕΙ, Η ΪΡΕΝ ΑΡΓΙΑΣ ΕΥΡΗΣΑΙ ΤΕΚΟΝ ΠΟΤΗΤΟΝ.

ΕΙ ΔΕ ΪΔΗ ΟΤΙ ΚΡΕΙΑΣ ΑΡΓΗΣ ΪΘΕΝ, ΕΥΡΗΣΑΙ ΤΕΚΟΝ ΠΟΤΗΤΟΜΟΝ, ΚΑΙ ΕΙΣ ΟΥΡΑΙΑΝ ΑΥΤΗΣ ΕΣΤΑΙ.

ΕΙ ΔΕ ΪΔΗ ΟΤΙ ΑΡΓΙΑΣ ΠΟΛΛΟΥΣ ΑΧΑΛΜΙΔΙΟΝ ΕΥΡΕΤΙ ΕΥΡΗΣΑΙ ΧΡΕΙΑΣ Ε ΑΧΑΛΜΙΔΙΑΣ ΑΜΥΓΑΛΩΣ ΤΩ ΠΛΗΘΩΣ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΪΝΔΩΝ, ΠΕΡΣΩΝ, ΚΑΙ ΑΙΓΥΠΤΙΩΝ, ΚΑΙ ΔΙΕΦΟΡΩΝ ΒΡΩΜΑΤΩΝ. ΣΥΜΓ.

ΕΑΝ ΠΙΣ ΪΔΗ ΟΤΙ ΪΘΕΝ ΑΡΓΟΝ ΘΕΡΜΟΝ ΕΣΤΙΝ, ΕΥΡΗΣΑΙ ΠΛΟΤΟΝ ΜΥΣ ΚΟΡΑΙΩΣ ΑΜΥΓΑΛΩΣ, ΔΙΕ ΤΩ ΔΕ ΟΤΙ ΠΥΡΟΣ ΑΝΑΚΕΛΕΙ.

ΕΙ ΔΕ ΑΡΓΟΝ ΪΧΡΩΝ ΜΥΣ ΠΥΡΟΣ ΕΥΡΗΣΑΙ ΠΛΟΤΟΝ ΚΑΙ ΚΕΡΑΝ ΑΧΡΑΤΟΝ, ΑΜΥΓΑΛΩΣ ΤΗΣ ΒΡΑΣΤΕΩΣ.

ΕΙ ΔΕ ΜΥΣ ΖΑΛΑΚΤΟΣ, ΑΝΔΕΞΟΤΗΣΕ Η ΚΕΛΙΣ Ε ΠΟΛΥΤΕΛΕΤΕΣ, ΔΙΕ ΤΩ ΤΩ ΒΟΥΤΥΡΟΥ ΒΙΩΜΑ ΠΟΙΗΤΟΝ.

ΕΙ ΔΕ ΪΔΗ ΟΤΙ ΕΦΑΡΑ ΦΟΝΗΚΙΑΣ, ΕΥΡΗΣΑΙ ΑΧΡΑΤΟΝ ΚΑΙ ΧΡΑΝ ΔΑΠ ΠΛΟΤΟΝ ΔΑΠ ΜΕΓΙΣΤΟΝ ΖΥΜΑΚΟΣ.

ΕΙ ΔΕ ΕΦΑΡΑ ΚΗΛΟΝ ΡΩΜΙΤΟΣ ΔΑΠ ΡΩΜΙΟΝ ΕΥΡΗΣΑΙ ΟΥΔΗ ΪΠΙΣΤΕΣ Ϊ ΘΡΟΣ ΕΣΤΑΙ, ΔΙΕ ΤΩ ΘΡΟΣ ΤΩ ΕΡΧΟΝ ΤΗΣ ΡΩΜΙΟΝ.

ΕΙ ΔΕ ΪΔΗ ΟΤΙ ΕΚΧΑΣΑΝ ΤΟΝ ΡΩΜΙΟΝ, ΕΚΧΑΣΕΙΣ ΔΟΥΛΟΝ ΠΟΙΗΣΑΙ ΕΙ ΔΕ ΟΤΙ ΔΟΥΛΟΣ, ΕΚΧΑΣΕΙΣ ΔΟΥΛΟΝ ΕΙ ΔΕ ΠΙΧΡΟΣ, ΠΛΟΥΤΗΣΑΙ.

Si iecur ouis comederit, ingentem vinam auri consequetur.

Si carnem coctam frigidam comederit, & fordidam: aliorum labore sinelaboratur.

Si caudam edere visus sibi fuerit, aurum inueniet, quod manducationi respondet. ac si quidem arietis cauda fuerit, aurum hoc ab amplissimo quodam viro consequetur. sin agna, a muliere.

Si agnum inuenisse, vel accipisse, visus sibi fuerit: subolem optatam habebit.

Si carnem agniam edisse visus sibi fuerit, subolem optatam inueniet, bonamque sibi valetudinem hoc somnio portendi sciat.

Si gregatim plures agnos inuenisse visus sibi fuerit gaudio & exultatione beatabitur, pro agnorum multitudine.

De diuersis cibis, Indorum, Persarum, & Aegyptiorum rationes.

C A P. 243.

Si quis panem calidum, & feruentem Sadauc, edisse visus sibi fuerit: opes cum cruciatu consequetur, pro ipsius visis ratione, propter ignis impedimentum.

Si panem frigidum, cum cafeo: diuitias & prosperitatem inueniet, pro modo manducationis.

Si cum lacte, significatio & splendidior est interpretatio, propter violentam butyri consecrationem.

Si palmulas edisse visus sibi fuerit, ab amplissima quadam familia prosperitatem, laetitiam, & opes consequetur.

Si fauum mellis ederit, ea nanciscetur, quae nunquam sperauerat: & sapiens erit, propter eam, quae apum inest operi, sapientiam.

Si visus sibi fuerit apiarium fregisse, seruus emancipabit: sin ipsimet seruus est, emancipabitur: si pauper, ditescet.

Si fauum mellis adlatum sibi rex videre visus fuerit, de quo comederit: iucundus reditus, acque laetitiam de populo suo capiet. Nam interpretatio faui ad opus populi spectat.

Si videre visus fuerit, adlatum sibi fauum mellis, qui melle carcebat, prouentus eius deficient.

Si quis saebarum edisse visus sibi fuerit, laetitiam peculiarem diuturnam inueniet, pro manducati factari modo.

Si olius comederit, pro earum copia vitae acerbiter experietur.

Si pepones immaturos, in vita sua pro modo manducationis acerbiter inueniet.

Si pepones maturos, in morbum incidet, propter eorum colorem.

Omnis itidem fructus citreum colorem referens, de morbo intelligitur.

Si pepones vulgares ederit, sanitatem inueniet.

Si anguria, diuitias infidas consequetur.

Si tetrangura, res amplior & magis certa portenditur.

Si pruna, terrorem & morbum, inque rebus viuientis difficultatem inueniet.

Si quis ad palmam arborem venisse visus sibi fuerit, & fructum eius ad radicem collectum inuenisse, quem parum comederit, parum abstulerit: per contrationem respondentes fructui diuitias mulieris alicuius consequetur.

Si & alius de hoc dedisse visus sibi fuerit, aliis quoque proderit.

Si de fico decerpisse maturas ficus, visus sibi fuerit: ab opulento quodam homine consequetur aurum atque diuitias amplissimas, propter multitudinem granorum, quae intra ficus sunt. Sin immaturas, ab eiusmodi viro licem atque ritam expectet.

Si poma comederit, prosperitatem inueniet, pro modo dulcedinis eorum.

Si acida fuerint, in acerbium casum & morbum incidet.

Si pura matura comederit, a duro quodam & amplissimo viro mediocriter lucrum accipiet.

Ο βασιλεύς εαν ιδη οτι ασεως ησαν αυτα κηλον ρωμιος η εραση η αυτη εικονιδως γλυκαίος η εραση διεταται οτι το λαοδ αυτη. εις εργον γδ λαοδ το κηλον εκλεθη.

ΕΙ ΔΕ ΪΔΗ ΟΤΙ ΚΗΛΟΝ ΡΩΜΙΤΟΣ ΪΠΙΣΤΗΝ ΑΝΤΗ Ϊ Ϊ ΚΗΝ ΡΩΜΙΤΟΣ, ΑΙ ΕΠΟΚΟΜΙΔΑΣ ΑΥΤΗΣ ΕΙΣΙΝ ΕΛΛΕΠΤΕΣ.

ΕΙ ΔΕ ΪΔΗ ΟΤΙ ΪΘΕΝ ΣΩΧΡΑ ΕΥΡΗΣΑΙ ΧΡΕΙΑΣ ΟΙΚΕΙΑΝ ΠΛΗΜΕΡΟΝ, ΑΜΥΓΑΛΩΣ ΤΩ ΜΕΛΕΣΙ ΑΥΤΟΥ.

ΕΙ ΔΕ ΪΘΕΝ ΖΥΜΑΙΣ, ΕΥΡΗΣΑΙ ΠΙΧΡΑΙΣ ΟΤΙ ΤΩ ΖΩΗ ΑΥΤΗΣ ΑΜΥΓΑΛΩΣ.

* * * * *

ΕΙ ΔΕ ΠΕΠΟΝΑΣ ΑΡΑΓΙΟΙΣ, ΕΥΡΗΣΑΙ ΝΙΣΤΑΙ, ΔΙΕ ΤΩ ΖΥΜΑΙΣ ΑΥΤΗΣ.

ΚΑΙ ΠΑΝΤΑ ΟΠΩΣ Ε ΚΗΛΟΝ ΪΟΥΣΤΑ, ΤΑΥΤΑ ΠΑΝΤΑ ΕΙΣ ΝΟΣΟΝ ΚΕΙΝΟΤΑΙ.

ΕΙ ΔΕ ΠΕΠΟΝΑΣ ΚΑΙΝΟΙΣ, ΕΥΡΗΣΑΙ ΟΥΡΑΙΑΣ.

ΕΙ ΔΕ ΑΧΡΑΤΕΙΑ, ΕΥΡΗΣΑΙ ΠΛΟΤΟΝ ΑΠΟΤΟΝ.

ΕΙ ΔΕ ΤΡΑΓΟΥΣΑ, ΜΕΙΖΟΝ Η ΚΕΛΙΣ Ε ΠΑΤΗΡΕΣ.

ΕΙ ΔΕ ΑΣΘΕΝΕΙΑ, ΔΥΡΗΣΑΙ ΘΩΣΟΝ Ϊ ΝΟΣΟΝ Ϊ ΔΥΣΚΟΛΙΑΝ ΟΤΙ ΠΑΝΟΝ.

ΕΙ ΔΕ ΪΔΗ ΠΙΣ ΟΤΙ ΕΛΘΩΝ ΕΙΣ ΦΟΝΗΚΙΑΣ ΕΥΡΕΤΙ ΚΑΡΠΟΝ ΟΤΙ ΤΗ ΡΙΖΗ ΣΥΝΗΜΕΝΟΝ, Ε ΤΩ ΜΩ ΕΣΤΩΝ, ΤΩ ΔΕ ΪΡΕΝ ΕΥΡΗΣΑΙ ΠΛΟΤΟΝ ΖΥΜΑΚΟΣ, ΑΡΗΘΡΟΝ ΠΟΡΤΕΙΑΣ ΕΣΤΑΙ.

ΕΙ ΔΕ ΪΔΗ ΟΤΙ ΕΔΩΚΕ Ϊ ΑΛΛΟΙΣ, Ϊ ΕΤΕΡΟΙΣ ΑΦΕΛΗΣΑΙ.

ΕΙ ΔΕ ΔΑΠΟ ΣΥΚΗΣ ΕΣΤΩΝΑ ΣΥΚΑ, ΠΕΠΙΡΕΣΑ ΕΥΡΗΣΑΙ ΧΡΕΙΣΤΟΝ Ϊ ΠΛΟΤΟΝ ΔΑΠ ΑΡΗΘΡΟΣ ΠΛΟΥΣΙΟΝ ΠΛΕΙΟΝ ΔΙΕ ΤΩ ΤΩ ΠΛΗΘΟΣ ΪΠΙ ΕΝΔΟΝ ΚΟΚΚΙΔΟΝ ΪΠΙ ΣΥΚΟΣ. ΕΙ ΔΕ ΔΑΠΟΣ ΕΥΡΗΣΑΙ ΔΙΚΕΛΟΝ Ε ΜΑΧΛΟΝ ΔΑΠ ΠΙΟΥΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟΣ.

ΕΙ ΔΕ ΪΘΕΝ ΜΗΛΑ, ΕΥΡΗΣΑΙ ΑΧΡΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΩ ΓΛΥΚΥΤΗΣ ΤΩ ΜΗΛΟΥ.

ΕΙ ΔΕ ΕΞΩΘΗ, ΕΥΡΗΣΑΙ ΠΙΧΡΑΙΑ Ϊ ΝΟΣΟΝ.

ΕΙ ΔΕ ΑΠΙΣΤΕΙΑ ΔΩΜΑ, ΔΑΠ ΣΠΛΗΡΟΝ Ϊ ΜΕΓΙΣΤΟΝ ΚΕΡΔΟΣ ΜΠΕΤΕ Ϊ ΕΥΡΗΣΑΙ.

Εἰ δὲ χάραι Ἰνδικαί, ἀπὸ ξένων ἢ ἀποφύλων εὐρήσιον χροαὶ ἢ πλοῦτον.

Εἰ δὲ ἰδῆ κάραι κραιά, εὐρήσι κέρδος ἀπὸ ἀθρόωτου μεγίστου, καὶ κρησῶ, μὲν κώπυ.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι πρῶτα ἐλαίου, ἀποδοθεὶ θλίψιν, ἢ εὐρήσι χροαὶ ἀσφόρον τῆς γλυκύτητος τῷ ἐλαίω.

Εἰ δὲ ἀδελφὸς ἕως ἐλάας πρὸς ἑλάω, εὐρήσι ἀσφόρον ἀσφόρος μὲν κώπυ.

Εἰ δὲ ἐσθὶ πλαινωτῆας, εὐρήσι ἀσφόρον ὀπιθιμωτῆων.

Εἰ δὲ πρῶτα γλυκύσμα βασιλικωτῆων, πὸ λερωδίων παλιδῶν, εὐρήσι θλίψιν, ἔϊνον, ἔσθ, πὸ χρώμα ἢ πὸ πῦρ, ἀσφόρον τῆς βροσῆας.

Εἰ δὲ ἐφαρῶ ἀθρόωτου κεφάλω, εὐρήσι πῶτος χροαὶ ἔϊ πλοῦτον ἐξ ἀδυναμίας.

Εκ τῶν Περσῶν πρὸς Ἰσσοδῆ-
μῶτων, τριβίων, καὶ βασι-
κίων. σμδ'.

Εἴαν ἰδῆ τις ὅτι ἐφόρει Ἰσσοδῆματα
νέα, εὐρήσι θλίψιν καὶ ἀσφόρον.

Εἰ δὲ ἐξέλεγε αὐτῷ, εἰ μὴ ἔσθ ἔστωτος ἀποδοθεὶ πὸ ἔστωα, εἰ δὲ ἐν θλίψι ἢ με-
εμῆ, ἀποκαλεῖ πάντα.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἐξέλεγε πᾶσι τῶν Ἰσσο-
δῆματα, εὐρήσι ἀσσωμαίαν ἢ ἔϊνον εἰς τῆς
δούλους αὐτῷ.

Εἰ δὲ οὐκ ἐξέ, εἰς τῶν ἐκπῶτα καὶ πὸ
ἔργον αὐτῷ.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἐκαύθη πὸ Ἰσσοδῆμασ,
ἀπολέσει τῆς δούλους αὐτῷ δι' ἐξοσιά-
ζουτος.

Εἰ δὲ ἰδῆ τις ὅτι ἐξέλεγε πύβια νέα, εὐ-
ρήσι νέαν χροαὶ ἐν τῷ πλοῦτω αὐτῷ, ἔσθ
τῶν ἀπ' αὐτῶν σκεπῶν τῶν σκελῶν.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἐρυθρὰ ἴω πὸ πύβια,
ἔστω ἢ χροαὶ διαμειστωσ.

Si nuces Indicas, ab extraneis & alienigenis gaudium atque diuitias consequetur.

Si nuces vulgares, lucrum ab homine maximo, eodemque parco, cum labore consequetur.

Si oleum comedere visus sibi fuerit, adfectione liberabitur, & laetitia potitur, quae olei dulcedini respondebit.

Si quis oliuas expresserit, olei conficiendi causa: pro expressi olei copia, prosperitatem cum labore consequetur.

Si placentas ederit, desiderabile bonum inueniet.

Si comederit sacharum canarum, quod paludium vocant: in adfectionem & morbum incidet, propter eius colorem, & ignem: idque pro modo manducationis.

Si caput hominis ederit, auri diuitias consequetur, & opes ex iniustitia.

De calceis, & tibialibus, & braccis, ex Persarum & Aegyptiorum disciplina.

ΣΙ quis calceos nouos gestare visus sibi fuerit, in adfectionem & vincula incidet.

Si calceos istos abiecit, si vinctus est, & vinellis liberabitur: si in adfectione ac follicitudine, curis illis soluetur.

Si calceos vitatos filios videre visus fuerit, in feruis suis imbecillitatem & morbum experietur.

Si seruos nullos habet, ad spem & ne-
gotia sua somnium referat.

Si calceos suos exustos videre visus fuerit, per principem seruos suos amittet.

Si quis induisse noua tibialia visus sibi fuerit, in opibus suis nouam voluptatem inueniet, idque propterea, quod tibialibus crura tegantur.

Si videre visus fuerit, tibialia fuisse rubra: laetitia largior erit.

Si lanea, diuitias citra laborem a prin-
cipe consequetur, pro ipsius lanæ ratione.

Si de gossipio, & gomo: similiter a miti
parrefamilias ditabitur.

Si de metaxa, minores erunt opes, sed
splendidiores.

Si mulier visa sibi fuerit gestare tibia-
lia, si quidem pragnas est, filium pariet.

Si tibialia quis amisisse visus sibi fue-
rit, maiorem diuitiarum suarum partem
amittere, & in ærumnam ac paupertatem
incidet.

Si caligas suas scissas videre visus fue-
rit, & morbum expectet, & opum causa
formidinem.

Si nonas braccas gestare visus sibi fue-
rit, domum nouam adquiret.

Si ruptas videre visus fuerit, subens sum-
ptus faciet in domo suo, pro ratione rupturae.

Si idem viderit, erit etiam ærumna domi.

* Si viderit increffatus fuisse sponte sua
facti expensas, & gaudium beatamque
vitam consequetur in familia & coniuge
sua.

Si eas amisisse visus sibi fuerit, adfectionem
& vim experietur in domo sua. For-
tassis etiam ab vxore sua separabitur.

Si braccæ suæ zonam, siue cingulum
nouum videre visus fuerit: nouum do-
mus suæ eundem adquiret, zonæ pul-
chritudini respondebitur.

Si vilem fuisse zonam hanc, videre vi-
sus fuerit: parum idoneus, & vilis erit do-
mus suæ curator.

Si zonam scissam videre visus fuerit,
ex eodem homine follicitudinem & ad-
fectionem inueniet.

Si ruptam, vel ablatam furto: per mor-
tem ab eo separabitur.

Si mulier præter morem braccas viri-
les gestare visa sibi fuerit, si pragnas est,
subolem masculam consequetur, per
quam domus (successione & heredita-
tem) impetrabit: si grassida non est, laetitia
mariti particeps erit.

Εἰ δὲ ἀπὸ ἐλαίου ἢ ὁ γόμος αὐτῷ ἔ-
σθ, ἀθρόως πλοῦτον ἀσώτως ἀπὸ ἀρχόντος
ἀσώτως.

Εἰ δὲ ἀπὸ βαμναίας, ἢ ὁ γόμος ἑμῶς
πλοῦτον ἀπὸ ἀθρόωτου, κερταίου, εἰκαδέ-
αώτως.

Εἰ δὲ ἀπὸ μελέτης, ἐλάτων ὁ πλοῦτος,
ἀλλ' ἐνδύξωτος.

Γυνὴ εἰα ἰδῆ ὅτι φορεῖ πύβια, εἰ μὴ ἔσθ
ἑμῶς, τῶς γόν' εἰ δὲ μὴ, εἰκασινησὶ γόν.

Εἰ δὲ ἰδῆ τις ὅτι πὸ πύβια ἀπόλεσεν,
ἀπολέσει τὸ πῆλον τῷ πλοῦτω αὐτῷ, ἔϊ
θλίψιν ἢ πλοχάας ἢ ἔξ.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἐξέλεγε πὸ πύβια αὐτῷ,
νέον ἑαυτῷ, καὶ φέσει τῷ χροαὶ πρὸς
ἀκαίω.

Εἰ δὲ ἰδῆ ἴσθ φορεῖν ἔφη βεργία, νέον
οἶκον κτήσεται.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἐξέλεγε αὐτῷ, ἔξωσθ
ἐκαστοὶ ποιήσθ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῷ, ἀσφόρον
τῷ χροαίω.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἐξέλεγε πὸ βεργία
αὐτῷ, ἔστω πὸ πῶτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῷ.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἐπαχρωμάσθων αὐτῷ ἔξω-
σθ ἐκούσθ ποιήσθ ἢ εὐρήσι χροαὶ ἢ εὐ-
ζωαίαν ἐν τῷ οἴκῳ ἔϊ τῷ γωμαίῳ αὐτῷ.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἀπόλεσεν αὐτῷ, θλίψιν ἔ-
βιαν ἰδῆ ὅτι τῷ οἴκῳ αὐτῷ πῆρα ἢ χροα-
δῆσθων τῆς γωμαίας.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἢ ζώνη τῷ βεργίῳ αὐτῷ
νέα ἴω: νέον φύλακα τῷ οἴκῳ αὐτῷ κτή-
σεται ἀσφόρος τῷ κάλλος αὐτῷ.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἢ ζώνη ἀπικῆς ἴω: ἀ-
νικανός, ἔϊ ἀπικῆς ἔστω ὁ κουεράτωρ ἐν τῷ
οἴκῳ αὐτῷ.

Εἰ δὲ ἰδῆ ἔπ ἐκάσθ, εὐρήσι μέτεμναν
ἔϊ θλίψιν ἔξ αὐτῷ.

Εἰ δὲ ἐξέλεγε, ἢ ἐκλάσθ θανάτω χρο-
αδῆσθων αὐτῷ.

Γυνὴ εἰα ἰδῆ ὅτι ἀφορεῖ βεργία ἀσδ-
κα ἀσώσθ, εἰ μὴ ἔσθ ἑμῶς, εὐρήσι
τῶν ἄσων δι' οὐ κληρονομία οἶκον: εἰ
δὲ μὴ ἐκωμοσῆς μὲν ἀσφόρος τῆς χροαί-
ας.

Εκ τῶν Ἰνδῶν ὡς κινάμωμου. σμέ.

Τὸ κινάμωμον, εἰς ἐξοσίαν ἀνθρώπων & πικρὰ κέλεται, ὅσα πὶ τὸ δάκνον ἐπὶ τὸ ἐνδὸς αὐτοῦ.

Ἐὰν ἰδῆ τις κατ' ἴδῃ ὅτι ἐστὶ κινάμωμον, ἀρίστη ἐξοσία ἐστὶν καὶ πικρὰ ἐπὶ τὸ ἐξοσίαν ἔχει διὰ τὸ πικρὸν.

Ἐὰν ἰδῆ τις ὅτι ἐστὶ κινάμωμον, ἢ ἀρίστη ἐξοσία ἐστὶν καὶ πικρὰ ἐπὶ τὸ ἐξοσίαν ἔχει διὰ τὸ πικρὸν.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι δένδρον κινάμωμου ἀπάρηται ἐν ἀρχῇ, ἢ ὅσα αὐτῷ ὅσα βασιλεύει μόνος, ἢ ἐξοσίαν ἔχει, ἢ ἀρίστη ἐξοσία ἐστὶν καὶ πικρὰ ἐπὶ τὸ ἐξοσίαν ἔχει διὰ τὸ πικρὸν.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι δένδρον κινάμωμου ἀπάρηται ἐν ἀρχῇ, ἢ ὅσα αὐτῷ ὅσα βασιλεύει μόνος, ἢ ἐξοσίαν ἔχει, ἢ ἀρίστη ἐξοσία ἐστὶν καὶ πικρὰ ἐπὶ τὸ ἐξοσίαν ἔχει διὰ τὸ πικρὸν.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι δένδρον κινάμωμου ἀπάρηται ἐν ἀρχῇ, ἢ ὅσα αὐτῷ ὅσα βασιλεύει μόνος, ἢ ἐξοσίαν ἔχει, ἢ ἀρίστη ἐξοσία ἐστὶν καὶ πικρὰ ἐπὶ τὸ ἐξοσίαν ἔχει διὰ τὸ πικρὸν.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι δένδρον κινάμωμου ἀπάρηται ἐν ἀρχῇ, ἢ ὅσα αὐτῷ ὅσα βασιλεύει μόνος, ἢ ἐξοσίαν ἔχει, ἢ ἀρίστη ἐξοσία ἐστὶν καὶ πικρὰ ἐπὶ τὸ ἐξοσίαν ἔχει διὰ τὸ πικρὸν.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι δένδρον κινάμωμου ἀπάρηται ἐν ἀρχῇ, ἢ ὅσα αὐτῷ ὅσα βασιλεύει μόνος, ἢ ἐξοσίαν ἔχει, ἢ ἀρίστη ἐξοσία ἐστὶν καὶ πικρὰ ἐπὶ τὸ ἐξοσίαν ἔχει διὰ τὸ πικρὸν.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι δένδρον κινάμωμου ἀπάρηται ἐν ἀρχῇ, ἢ ὅσα αὐτῷ ὅσα βασιλεύει μόνος, ἢ ἐξοσίαν ἔχει, ἢ ἀρίστη ἐξοσία ἐστὶν καὶ πικρὰ ἐπὶ τὸ ἐξοσίαν ἔχει διὰ τὸ πικρὸν.

Εκ τῶν Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων ὁμοίως. σμέ.

Ἐὰν ἰδῆ τις ὅτι ἐστὶ κινάμωμον, ἀρίστη ἐξοσία ἐστὶν καὶ πικρὰ ἐπὶ τὸ ἐξοσίαν ἔχει διὰ τὸ πικρὸν.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι κινάμωμον ἀπάρηται ἐν ἀρχῇ, ἢ ὅσα αὐτῷ ὅσα βασιλεύει μόνος, ἢ ἐξοσίαν ἔχει, ἢ ἀρίστη ἐξοσία ἐστὶν καὶ πικρὰ ἐπὶ τὸ ἐξοσίαν ἔχει διὰ τὸ πικρὸν.

De cinamomo, ex Indorum rationibus. CAP. 245.

Cinamomum ad potestatem generosum & acerbam refertur, propter eorum mordacitatem. tum fragrantiam.

Si quis in somnis edere cinamomum visus sibi fuerit, potestatem cum egregia fama consequetur ab alio quodam principe, qui & potens erit, & acerbus.

Si quis videre visus fuerit donatum sibi cinamomum, aut emptum ab se, aut repertum: ab huiusmodi viro gaudium & opes consequetur.

Si visus sibi fuerit habuisse cinamomi arborem in agro, vel domo sua: (quod visum regibus duntaxat, aut principibus, aut imperio potituris offertur. Nam arboris eius interpretatio maximum ad dynastiam, & celeberrimum pertinet: & qui fieri possit, ut qui tale habuit somnium, humilis sit conditionis, & plebeius) rex erit, aut maxima cum potestate princeps.

Si de fructu eius alteri dedisse visus fuerit, cum illo diuitias & potestatem suam communicabit.

Si rex visus sibi fuerit arborem huiusmodi consequutus, quam excoluerit: cognatum quandam suam amore complectetur, & euehet.

Si cinamomum eradicasse visus sibi fuerit, eiusmodi virum e regia sua radicatus extripabit.

Consimiliter ex Persarum & Aegyptiorum rationibus.

CAP. 246.

Si quis edere cinamomum visus sibi fuerit, & eminentiam, & præclarum nomen in familia sua consequetur, propter oris fragrantiam.

Si visus sibi fuerit copiam cinamomum nanctus, opes cum subole generosa consequetur.

Si strenæ munetisque loco cinamomum accepisse visus sibi fuerit, è peregrina terra gaudio beabitur.

Si cinamomo velci visus sibi fuerit, duram atque splendidam potestatem inueniet, pro modo manducationis.

Si ex eo factus fuit remulens, prout hausit, opes inueniet.

Si rex adlatum sibi cinamomum videre visus fuerit, nuntium de peregrinis nationibus accipiet, ipsis quidem acerbum & arumolium, propter lacrumam: at regilitate & exultationis plenum, propter fragrantiam.

Si rex aliis cinamomum dare visus sibi fuerit, eos huiusmodi nuntio beabit.

De coronis, & vnionibus, & gemmis, ex Indorum disciplina.

CAP. 247.

Corona, regis ad personam pertinet: ferrum, ad alterum a rege, vel ad hominis fidelis de fide testimonium.

Vniones, & magni pretij gemmæ, ad oracula diuina, & Dei cognitionem, & sapientiam diuinam, plerumque referuntur.

Si quis ergo coronam gestasse visus sibi fuerit, à regij generis est: imperio potietur.

Si in plebeius, & idoneorum tamen è numero, ad eminentiam perueniet, ac regni proximus, immò secundus erit a rege.

Si mulieri visum hoc oblatum fuerit, quæ maritum habet, & quidam idoneo: regno potietur. Si autem, perinde ut is de quo modo loquebamur, ad eminentiam aliquam dignitatem euehetur, & marem procreabit.

Si quis videre visus fuerit, impositum capiti suo ferrum, de pretiosis gemmis, & vnionibus cõfectum pro modo pulchritudinis ferri, quicumque tandem fuerit, & opes inueniet, & eminentiam, & gloria.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἐξοσία αὐτῷ ἔλαβεν, ὡς ἐξοσία τῆς δεξέται γῆρας.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἔτιον κινάμωμον ἔπιον, ἀρίστη ἐξοσία ἐστὶν καὶ πικρὰ ἐπὶ τὸ ἐξοσίαν ἔχει διὰ τὸ πικρὸν.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἔτιον κινάμωμον ἔπιον, ἀρίστη ἐξοσία ἐστὶν καὶ πικρὰ ἐπὶ τὸ ἐξοσίαν ἔχει διὰ τὸ πικρὸν.

Βασιλεὺς ἐὰν ἰδῆ ὅτι ἔτιον κινάμωμον ἔπιον, ἀρίστη ἐξοσία ἐστὶν καὶ πικρὰ ἐπὶ τὸ ἐξοσίαν ἔχει διὰ τὸ πικρὸν.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι βασιλεὺς ἔπιον κινάμωμον ἔπιον, ἀρίστη ἐξοσία ἐστὶν καὶ πικρὰ ἐπὶ τὸ ἐξοσίαν ἔχει διὰ τὸ πικρὸν.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι βασιλεὺς ἔπιον κινάμωμον ἔπιον, ἀρίστη ἐξοσία ἐστὶν καὶ πικρὰ ἐπὶ τὸ ἐξοσίαν ἔχει διὰ τὸ πικρὸν.

Εκ τῶν Ἰνδῶν ὡς τριμύτων καὶ μύργασι τῶν καὶ λίθων. σμέ.

Τὸ στέμμα, εἰς ἀνάστασιν τὸ βασιλείας καθόλου κέλεται ὁ δὲ στέφανος, εἰς διουτερον ἀπὸ τὸ βασιλείας, ἢ εἰς πτωχὸν ἀνδρὸς μωροῦ τῆς πίστεως.

Οἱ μωροῦ καὶ, ἢ οἱ λίθοι τῶν πῦμων, εἰς ἐξοσίαν ἀρίστη, καὶ ἐξοσίαν ἔχει διὰ τὸ πικρὸν.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἐξοσία αὐτῷ ἔλαβεν, ὡς ἐξοσία τῆς δεξέται γῆρας.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἐξοσία αὐτῷ ἔλαβεν, ὡς ἐξοσία τῆς δεξέται γῆρας.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἐξοσία αὐτῷ ἔλαβεν, ὡς ἐξοσία τῆς δεξέται γῆρας.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἐξοσία αὐτῷ ἔλαβεν, ὡς ἐξοσία τῆς δεξέται γῆρας.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι εὐπόρησιν ἀρμάτα πολλὰ, καὶ ὅτι μέγιστος ἑαυτὸν ἀφροσύνην ἐχθρῶν νοεῖται.

Εἰ δὲ ἔσθι πτωχὸς οἰδῶν, πλουτήσας.

Εἰ δὲ ἴδῃ τις ὅτι εὐρεῖν ἢ εὐπόρησε δάσκαλος ἢ πρὸς λαοὺς ἢ εὐρήσας χριστῶν καὶ πλοῦτον μὲν πόλιν ἀφροσύνας.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι εὐρεῖν ἀσπίδα καὶ εὐφροσύνην αὐτῶν ἑρήσας ἐξοισίαν καὶ τέκνον.

Εἰ δὲ εὐρεῖ πῆξον πτελέων ἢ εὐρήσας ὄδον καὶ ἀποπροφύλιον χειλέωνται.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐκτόπη ἢ ἡβουεῖ αὐτοῦ ἀποκοπόμενος τῆς ἰδού αὐτοῦ, καὶ εὐρήσας θλίψας.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐκέρχεται βέλῃ καὶ πῆξα ἢ ἐπιχρησάται ὅταν τῆς ἐχθροῦ αὐτοῦ.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι πῆξον αὐτῶν ἐκλασθῆν ἑρήσας φέρον ἐχθρῶν καὶ ἴσους τῆς ζωαίμας, ἴσους καὶ ἴσους.

Εἰ δὲ ἴδῃ τις ὅτι ἐλαβε ἄλλο τι πῆξον ἀσπίδα, ἢ μαχίμων ἢ ἔργον ἀπὸ σιδήρου πύμων, ἢ μη πύμων, ἢ σιδήρον ἄργον ἢ ἐμὸν ὅτι πλοῦτος, πλοῦτον πλουτήσας ἢ δὲ πτωχός, ἀποπροφύλιον ἀφροσύνας οὐ ἐλαβε.

Εἰ δὲ ἴδῃ τις ὅτι εἰληψε ὄδον, εὐρήσας φήμιλον μαχίμων καὶ τέκνον ἀφροσύνας τοῦ δάσκαλου.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἦρεν αὐτὸς τις, ἀποπροφύλιον φήμιλον αὐτοῦ.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐλαβε μαχίμων δάσκαλον, λαμβάνει ἐξοισίαν.

Εἰ δὲ ἦρθε αὐτὸν καὶ ἐστὶν ἐξοισία ζωῶν ἀποπροφύλιον πτωχὸν ἐξοισίαν αὐτοῦ.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐκόπη τὸ μαχίμων αὐτοῦ ἑρήσας θλίψας ἐν τῇ ἐξοισίᾳ αὐτοῦ ἀφροσύνας τοῦ μαχίμων τῆς κοπῆς.

Εἰ δὲ ἴδῃ τις ὅτι εὐρεῖν χρυσίον, εὐρήσας ἐξοισίαν ἐλάττωσας τοῦ μαχίμων αὐτοῦ, ὁμοίως τῆς ἐν ἐκείνῳ κείσας καὶ ἢ πύμων.

Si magnam armorum copiam habere visus sibi fuerit, & vir amplissimus est: ea de securitate ab hostibus intelligat.

Si pauper est, qui tale somnium habuit, dicitur.

Si quis inuenisse, vel habere thoracem sive loriam, visus sibi fuerit: aurum & opes in tempore, summa cum audacia consequetur.

Si gladium inuenisse visus sibi fuerit, quem & gestauerit: & potestatem, & filium consequetur.

Si arcum tenfium reperit, iter quoddam suscipiet, ac feliciter eo confecto reuertetur.

Si neruum eius incisum videre visus fuerit, ab itinere suo repelletur, & in arctum nam incidet.

Si tela cum arcibus tenuisse visus sibi fuerit, cum gaudio suis hostibus insultabit.

Si arcum suum fractum videre visus fuerit, & ab hostibus formidinem, & mortis suae morbum, fortassis & mortem illius expectet.

Si quis ab aliquo gladium, vel cultrum, vel ē ferro confectum aliquid, siue scindat siue non scindat, vel rude ferrum accepisse visus sibi fuerit: si quidem opulentus est, magis ditescet: si pauper, & ipse maiores adquiret opes, pro illius modo atque copia quod accepit.

Si quis hastam accepisse visus sibi fuerit, & amplissima fama potietur, & filio: pro haste magnitudine.

Si hastam ab aliquo sublatarem ademptamque videre visus fuerit, existimatio nem & famam perdet.

Si quis accepisse dono manclauia visus sibi fuerit, potestatem consequitur.

Si ademptum ei manclauium fuerit, & ipse cum potestate est, potestatem suam amittet.

Si per quietem videre visus fuerit, quasi manclauium ipsis scinderetur: experientia adfectionem in potestate sua, prout late scissum manclauium fuerit.

Si quis inuenisse charzanium visus sibi fuerit, potestatem ea minore inueniet, quae per manclauium portenditur: & eiusdem cum illo interpretationis.

Si autem virgam, inueniet potestatem ab homine, respondentem ligno virga. Sed si uiderit eam fractam, perdet dominatum.

Si uiderit se ense feruisse aliquem: si quidem in potestate est, inueniet qui ictus est aliquid a potestate pro ratione incisionis.

Sed si nihil incisum uiderit, reperiet auctoritatem ab eo, beneficiumque, pro facultatibus ipsis.

Si mulier uiderit se inuenisse gladium, aut hastam, aut clypeum, aut tela, pariet masculinum. Si uero maritum non habet, nubet & pariet filium.

Si quae uiderit se reperisse colum aut fusum aut acem, pariet filiam.

Ex Persarum disciplina de speculo. CAP. 250.

Si cui uisum fuerit, se inuenisse speculum, & si in id intueri, fratrem inueniet ob similitudinem uise forma, pro ratione pulchritudinis speculi.

[Si qua macula speculi aspersum fuerit,] frater eius qui uidet, dedecus inueniet: uel si fratre caruerit, amicus maior.

Si uiderit se purgasse speculum, ad monitionem uideatur, & fratris aut amici ignominia delebit.

Si uiderit fractum esse speculum, aut furto surreptum, aut uastatum, remonebit, infamiam a suis fato sumctum.

Si uiderit se aliud reperisse quam summum feruabitur, aut alios inueniet.

Ex Aegyptiorum doctrina, de succaro.

Εἰ δὲ εὐρεῖ βερβίον, θύρατος ἐξοισίαν ἀπὸ ἀφροσύνας, ἀφροσύνας τὸ ζυλοῦ τῶν βερβίων.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐκλασθῆν, ἀποπροφύλιον αὐτοῦ.

Εἰ δὲ ἴδῃ τις ὅτι ἐδούκῃ πνα ἀσπίδα ἢ εἰ μὲν ὄντι ἐξοισίαν, θύρατος ὁ λαβὼν ἀπὸ τῆς ἐξοισίαν αὐτῶν ἀφροσύνας τῆς πύμων.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι οὐκ ἐστὶ πύμων, εὐρήσας ἐξοισίαν ἐξ αὐτοῦ καὶ χρεῖαν ἀφροσύνας τῆς εὐπορίας αὐτοῦ.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ὅτι εὐρεῖ ἀσπίδα, ἢ ὄδον, ἢ ἀσπίδα, ἢ βίβλην, πῆξεται ἀσπίδα ἢ δ' ἀσπίδα οὐκ ἐστὶν ἀσπίδα, καὶ πῆξας ἦν.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι εὐρεῖ ἀσπίδα ἢ ἀσπίδα ἢ βίβλην, πῆξας ἀσπίδα ἢ ἀσπίδα.

Εκ τῶν Περσῶν, περὶ ἐσθῆτος. Γ.

Εἰ δὲ ἴδῃ τις ὅτι εὐρεῖ ἐσθῆτος καὶ ἐσθῆτος, εὐρήσας ἀδελφὸν ἐξ αὐτοῦ ὁμοίως τῆς ζωαίμας, ἀφροσύνας τῆς κοπῆς τῆς ἐσθῆτος.

Εὐρήσας ὁ ἀδελφὸς τῶν ἰδόντων ἀφροσύνας, ἢ ἀφ' οὐκ ἐστὶν ἀδελφὸν, ὁ φίλος ὁ μείζων.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐκατάλειπον αὐτὸν νοσητήσας καὶ ἀφροσύνας τῶν ἀδελφῶν, ἢ τῶν φίλων ἀφροσύνας.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐκλασθῆν, ἢ ἐκλασθῆν, ἢ ἐκλασθῆν, καὶ πῆξεται αὐτῶν ἀπὸ θνητοσύνας αὐτοῦ.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἔπεσε εὐρεῖ ἢ αὐτὸν, ὁμοίως τῆς ἐσθῆτος εὐρήσας.

Εκ τῶν Αἰγυπτίων, περὶ ἑσθῆτος. Γδ.

Ε'ΑΝ ἴδῃ τις ὅτι τρωγὴ σάχρα, εὐρή-
σῃ γάρην & πλοῦτον ἡδυν.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι τρωγὴ σάχρα πλακοῦ-
τες, εὐρήσῃ ἀγαθὰς ἡμέρας κτ' τὸ μέθυσθ' ἰσθ' ἡμερών.

Εἰ δὲ ἔφαγῃ ἕνα * θύρησ' ἡμερῶν μίαν,
ἢ μίαν, ἢ ἑνιαυτὸν ἀγαθόν.

Εἰ δὲ ἴδῃ δύο, πλείον * ὁμοίως ἀνα-
λόγως.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι πεντημεσίως ἔφαγε σά-
χρα * εὐρήσῃ πλοῦτον μακρῶν καὶ πλείων ἡμερῶν.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι καὶ ἄλλοις ἔδωκεν ἔξ αὐτῆ'
ἀγαθοποιήσῃ καὶ ἑτέροις.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐλύθη ἐν ὕδατι τὸ σάχρα
αὐτῆ', εὐρήσῃ θλίψιν ἐν τῆ' πλοῦτος αὐτῆ', καὶ
ἀναγνώσῃ.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐβίβασε πλείων σάχρα ἐν
τῆ' οἴκῳ αὐτῆ' * εὐρήσῃ πλοῦτον πολλῶν, ἀνά-
πας & ἀμειψίως.

Εἰ δ' ἐροῦνός * σάχρα πλωγίς, λόγῳ &
ἔργῳ νοσητήσῃ καὶ διδασκῇ ἀνθρώπους.

Εκ τῆ' Περσῶν, ἀεὶ ὠάν, σβ'.

Ε'ΑΝ ἴδῃ τις ὅτι τρωγὴ αἰὰ ἐψητῆ,
εὐρήσῃ πλοῦτον ἀπὸ κώπων δούλων, ἀ-
πέχρους αἰε φραγῆ * ἢ γὰρ ὄρνις, εἰς δούλους
καθίσταται ὄρνις.

Εἰ δὲ οἴκα ἐρήσῃ αὐτῆ' * εὐρήσῃ θλίψιν
& ἀγανάκτησιν ἀπὸ δούλων.

Εἰ δὲ ἐσθῆς αἰὰ πῆδητος * εὐρήσῃ πλοῦ-
τον ἀπὸ γυναικῶν βιηθῆς * εἰς ταῦτα γὰρ
ἢ κείσῃ τῆ' πῆδητος.

Εἰ δὲ χλίμα, ἀπὸ γυναικῶν πολυπλοῦ-
τον καὶ ἀκαχοῦ κερδοσῆς.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἀπόλεσον οἱ πάντων τῆ'
ἐρηθῆσαν αἰὰ, ἀπολεί πλοῦτον ἐν τῆ' ἐρη-
θῆσαν κείσων. παλάκις τὰ ὠὰ εἰς καθέ-
στων δούλων κείσονται ἀνηλίχον.*

SI quis videat se comedere saccharum; in-
veniet gaudium & opes incunctas.

Si saccharo conditas placentas, inveniet dies
bonas pro modo placentarum.

Si unam tantum comederit, inveniet diem
vnum, aut mensim, aut annum bonum.

Si duos viderit aut plures, itidem pro nu-
mero.

Si delicatè comederit saccharum, inveniet
opes amplas, & ad multos dies.

Si aliis quoque id imperitus fuerit, beni-
gne etiam faciet aliis.

Si visum fuerit saccharum suum aqua so-
lutum: inveniet erumnam in opulentia sua,
& repugnantiam.

Si viderit se gestare multum sacchari in
cubibus suis: nanciscetur opes multas, sine ullo
labore & cura.

Si erogat saccharum mendicis, dictis &
factis emendabit instruetque homines.

Ex Persarum institutis de ovis.

C A P. 252.

SI quis viderit se comedere ova cocta, in-
veniet opes à laboribus servilibus, pro ra-
tione eorum que comederit: gallina enim ad
ancille personam pertinet.

Si verò cruda sorserit, reperiet afflictio-
nem & indignationem à serua.

Si comedit ova perdicis, divitias inveniet à
muliere formosa: ad hanc enim iudicium
perdicis referunt.

Si ova asserint, à muliere opulenta &
minime mala ditabitur.

Si viderit se amisisse ovium ex genere eo-
rum que dicta sunt, iacturam faciet omnium
iuxta predictorum iudicium. Sepe numero
ova referuntur ad servilium personarum flo-
rentem etatem.

Ex Persarum disciplina de caseo.

C A P. 253.

SI viderit aliquis se comedere recentem ca-
seum, reperiet bonum pro ratione comesti
casei.

SI comedit aridum caseum, inveniet malum
eadem proportione.

SI caseum cum nucibus mandatis, reperiet
minores opes cum offensione.

SI caseus ovium recens aut siccus fuerit,
bonum aut malum erit à mulieribus.

SI bubulus recens aut aridus, bonum erit
ad annum malum: si quidem bonis iudicium
ad annum spectat.

Ex Persarum institutis de can-
tibus, & saltationibus, tibia
& cithara. C A P. 254.

SI quis sibi visus fuerit canere letitie cau-
sa, aut saltare, aut tibia canere, aut citha-
ra ludere, inveniet eo loci stetum & erum-
nam.

SI vero pronuntiet aut canat solum, suam
voce, inveniet mandatum iucundum, quifquis
fuerit qui viderit.

Fimus autem id erit si alium canentem
audierit.

Rex aut vir maximus si idem viderit, pro
ratione suavitatis decretum faciet, & letabi-
bitur populus.

SI vero inuicundè cecinerit, displicebit po-
pulo.

SI viderit quis se lyra canere, ad alterius
saltationem, sermones instituet ad luctum.

SI audierit cithara ludentem, audiet la-
menta.

SI fidibus canat & solus, nunquam malum
audiet pro dulcedine vocis.

Εκ τῆ' Περσῶν, ἀεὶ τυροῦ, σγ'.

Ε'ΑΝ ἴδῃ τις ὅτι τρωγὴ τυρὸν χλωρόν,
εὐρήσῃ ὀραθὸν ἀγαθῶς αὐτῶ φραγῆ.

Εἰ δὲ τρωγὴ ξηρὸν τυρὸν, εὐρήσῃ πτωχὸν
αὐθόρον.

Εἰ δὲ τυρὸν κτ' καρύων κικαθαρισμέν-
ων, εὐρήσῃ ἐλάσιον πλοῦτον κτ' ἀγαθα-
κτίσους.

Εάν ὄρνις ὁ τυρὸς καθέσται χλωρὸς ἢ
ξηρὸς, ἔσται ἀγαθὸν ἢ πτωχὸν ἀεὶ γυ-
ναῖκος.

Εἰ δὲ βοῶν χλωρὸς ἢ ξηρὸς, ἔσται τὸ ἀ-
γαθὸν εἰς πτωχὸν ὀικιστῶν * εἰς ὀικιστῶν γὰρ
ἢ κείσῃ τῆ' βοῆς.

Εκ τῆ' Περσῶν, ἀεὶ ἀσμά-
των ὁ ὄρχημάτων, ἀλλήσεως
καὶ κίθάρας. σδ'.

Ε'ΑΝ ἴδῃ τις ὅτι γράσι ἕνεκεν ἡδεν, ἢ
ὄρχητον, ἢ ἡυλεῖ, ἢ ἐκίθαρε, εὐρήσῃ
ἐν τῆ' περὶ οὐκείων κλαυθμῶν & θλίψιν.

Εἰ δὲ ἐτραγῶδι & μῶνον αὐτῆς ἢ ἀλλῆς
ἡδύφωνος, εὐρήσῃ μανθῶτον ἡδυν, οἷς αὐτῆ
ὁ ἰδῶν.

Βεβαίτερον δὲ εἰς ἡυλεῖ καθέσται. ἄλλου.
Βασίλευς ἢ μέγιστος εἰς ἴδῃ τῶτο, αὐθό-
ρος ἢ ἡδύφωνος, δόγμα ὀνήσῃ, καὶ εὐα-
ρεθίσταται ὁ λαός.

Εἰ δὲ βιηθῆς ἡδεν, διαδραστησεται ἐνά-
πτον λαόν.

Εάν ἴδῃ τις ὅτι ἐκίθαρε καθέσται ὄρχη-
τον ἢ τυρὸν, λόγους κίθαρῃ εἰς κλαυθμῶν.

Εἰ δὲ ἡυλεῖ κίθαρη ὄρνις, ἀνοῦσαι ὀ-
δορμῆς.

Εἰ δὲ ἐκίθαρε δὲ καὶ μῶνον, μέγα κλα-
υθμῶν ἀνοῦσαι καὶ τῶ ἡδύφωνος τῆς φραγῆς.

Εκ τῶν Περσῶν καὶ ἀμπελώ-
νων φυτείας καὶ ἐτέρων. σνδ.

Εἴαν ἴδῃ τις ὅτι ἐφύτουν ἀμπελώνα,
ἀφῆσθαι πλοῦτον καὶ ἀφῆσθαι καὶ ἐξοσίαν
κῆσται ἐξ ἧς τὸ ἴδιον, ἀλλὰ βεβαίως.

Εἰ δὲ ἴδῃ τις ὅτι ἐξείλετο αὐτὸν, ἀπο-
λεῖ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν ἐξοσίαν αὐτοῦ, καὶ
πῶς αὐτῶν.

Εκ τῶν Ἰνδῶν καὶ λειμῶνων
παλατίων. σνδ.

Εἴαν ἴδῃ τις ὅτι ἐξῆλθε παλάτια ἐν
μέσῳ λειμῶνων καὶ ποταμῶν καὶ ἐκινῆσθαι
ἐν αὐτοῖς, τὰ πρὸς εἰς ἅμα αὐτῶν κενεῖται.

Εἰ δὲ ἴδῃ τις ὅτι ἐξῆλθεν ἀπὸ
αὐτοῦ, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ πτεῖως μετα-
σφαιροῦται.

Εἰ δὲ ἴδῃ τις ὅτι ἐφῆσθαι ἐν τῷ καρπῷ τῶν
ἀφῆσθαι αὐτῶν ὅτι ἀφῆσθαι ἀφῆσθαι καὶ ἐν
κακίᾳ.

Εἴαν ἴδῃ τις ὅτι φάινεται μακρὸν ἐπι-
πέσει ἐπιπέσει μακρὰ κωκοφονία δένδρον
εὐρήσθαι ἀφῆσθαι γαμῆλα καὶ τῆς φα-
μίλιας αὐτοῦ καὶ ἐξ αὐτοῦ πᾶσι χρεῖν.

Εἰ δὲ ἴδῃ τις ὅτι ἐκείλετο ἄλλο φάινεται
ἰδίως, ἢ ἐπίσης πολλοῖς εἰς τὰ αὐτῶν ταῦτα
κενεῖται ἀφῆσθαι γαμῆλα καὶ φῶν ἀφῆ-
σθαι.

Εκ τῶν Ἰνδῶν, Περσῶν, καὶ Αἰ-
γυπτίων, καὶ χρυσῶν καὶ
χρυσῶν, χρυσῶν καὶ
χαλκῶν. σνδ.

Ex Persarum doctrina de vitium
plantatione & aliis.

C A P. 255.

Si cui visum fuerit se vitem plantavisse, in-
veniet divitias, & nobilitatem vel potestatem
comparabit propter vinum, sed tardè.

Si viderit quis se eradicare vitem, amittere
opes & auctoritatem suam, atque inops fiet.

Ex Indorum doctrina de pra-
tis & palatis.

C A P. 256.

Si viderit quis se habere palatia in medio
pratorum & fluminum, & venatum esse
in ipsis: hoc ad corpus ipsius attinet.

Si viderit se ingressum vel egressum ex eo-
dem loco, à bona fide sua dimovebitur.

Si quis comederit ex fructibus arborum
ipsarum, reperiet bonum hinc inde.

Si viderit quis se palmam proceram intueri
habentem palmas minores in circuitu, in-
veniet nobilissimam mulierem cum familia ipsius,
ex eaque percipiet incanditatem.

Si viderit alios palmas eradicare privatim,
aut alias multas, haec ad mortem nobilium mu-
lierum & sapientiam virorum referantur.

Ex Indorum, Persarum, & Ae-
gyptiorum documentis de
nummis, auri, argen-
ti & aris.

C A P. 257.

Si cui visum sit in somniis se reperisse aut
acceperisse ab aliquo nummos, inveniet apud
subditos & familiares suos curam & arum-
nam, pro ratione nummorum valoris & nu-
meri.

Si viderit se aliis dare nummos, alij etiam
participes erunt doloris sui.

Si viderit se unum invenisse duos ve, con-
spiciet personam optatam ad quam referetur.

Quod si plures duobus reperiat, hoc cogit
ad iudicium solitudinis vel eruminae praedictae
potentiam vindicem aliorum & exitum suum
ac periculum & perniciem pertinere.

Si quis invenit nummum aureum aut ac-
ceperit ab aliquo noto, sermones asperi ex-
citabuntur inter ipsos.

Si viderit se multitudinè nummorum in-
venisse aut accepisse ab aliquo in vase quodam,
aut intulerit ipsos non tactus in vase, pro ra-
tione gravitatis inveniet opes & gaudium.

Si autem rex viderit se dedisse alteri num-
mum aureum, premet ipsum pro ratione doni.

Si autem viderit se dedisse nummos aereos,
dorum statum faciet in ipso.

Similiter si viderit quis haec se accepisse à
Rege, idem iudicium expectet in seipso.

Si viderit se aereos nummos eudere, si qui-
dem est plebeus, iudex erit: sin autem erudi-
tus, scilicet erit verborum.

Si ex eo genere hominum non fuerit, calum-
niator erit & contentiosus.

Si viderit hos nummos habens se amittere,
si quidem litem habuerit, cadet causa: sin mi-
nus, inveniet afflictionem, & cito libera-
bitur.

Si viderit quis se invenisse minuta aris, in-
veniet rixas & lites & erumnas pro ratione
minutorum.

Si viderit se reperisse copiam nummorum in
vasculo aut alius imperitum fuerit ex eis, in-
veniet morbum & praelium inter amicos & pri-
vatos, pro ratione minuta monetae.

In genere, nummi ad pugnas & lites spe-
ctant.

Εἴαν τις ἴδῃ κατ' ὄρα ὅτι εὐρεῖ ἢ εἰ-
λήσθαι πρὸς νομισματα ἢ εὐρήσθαι ἐν
τοῖς νομισματικοῖς καὶ οἰκονομικοῖς αὐτοῦ μίση-
μασι καὶ θλίβῃ ἐπὶ τοσοῦτον, ὅσον ἢ πρὸ νο-
μισμάτων λαμβάνῃ τὴν καὶ τὸ πᾶσι.

Εἴαν ἴδῃ τις ὅτι ἄλλοι ἐδέδοκον νομισμα-
τα καὶ ἄλλοι κωνωνίσσονται τὸ πᾶσι αὐτοῦ.
Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι εὐρε νομισματὰ ἐν τῷ δόξῃ, καὶ
καὶ ὅσα κενεῖται ποσοῦτον.

Τὰ δὲ ἄλλα τὰ δύο ἀφῆσθαι, ὅσο
νοῦται κελόν μεμῶν θλίβῃ ἐρηκότων
ἐξοσίαν τιμωρῆσαι ἐπίσης καὶ πλοῦς αὐτοῦ,
εἰς κίνδυνον καὶ ἀπώλειαν.

Εἴαν ἴδῃ τις ὅτι εὐρε μιλιαεῖα ἢ ἐ-
λαβε ἀφῆσθαι τινος γινώσκοντος, λόγος σκλη-
ροῖ κινηθήσονται ἐν μέσῳ αὐτῶν.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι πᾶσι εὐρε ἐξ αὐτῶν,
ἢ ἐλαβε ἀφῆσθαι πρὸς ἐν ἀρχῆν πρὸς ἢ ἴπρον
αὐτῶ ἀφῆσθαι ἀφῆσθαι ἐν τῷ ἀρχῆν ἀφῆσθαι
τὸ βαρῶν ἀφῆσθαι πλοῦτον καὶ χρεῖν.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὁ βασιλεὺς ὅτι ἐδόκεν ἐπῆρ
χρυσῶν καὶ χρυσῶν θλίβῃ αὐτοῦ ἀφῆσθαι
τῆς δόξῃ.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐδόκεν αὐτῷ μιλιαεῖα,
ἀφῆσθαι σκληρὰ πᾶσι ἐν αὐτοῦ.

Ὀμοίως εἴαν ἴδῃ τις ὅτι ἐλαβε ταῦ-
τα ἀφῆσθαι τῷ βασιλεῖ, ταῦτα τὴν κελόν
καὶ ὁδοῦται ἐν αὐτοῦ.

Εἴαν ἴδῃ τις ὅτι ἀφῆσθαι μιλιαεῖα,
εἰ μὴ βεῖ πρὸ ἐπιπέσει, κελὸς ἐστὶν εἰ
δὲ βεῖ γινώσκοντος, πᾶσι ἐστὶν λόγος.

Εἰ δὲ μὴ ταῦτα βεῖ, ἀφῆσθαι ἐστὶν καὶ
λογισμῶν.

Εἰ δὲ ἴδῃ τις ὅτι ταῦτα ἐχῶν ἐχέω-
σεν εἰ μὴ ἐπὶ δόξῃ, ἢ ἴπρον εἰ δὲ μὴ,
εὐρήσθαι θλίβῃ, καὶ λυθῆσθαι παχῶς.

Εἴαν ἴδῃ τις ὅτι εὐρε φολεῖς ἢ εὐρήσθαι μά-
χης ἐ δόξῃ καὶ θλίβῃ ἀφῆσθαι ἢ φολεῖν.

Εἰ δὲ ἴδῃ τις ὅτι εὐρε πᾶσι φολεῖν ἢ
ἀφῆσθαι, ἢ ἐδέδοκον αὐτῷ ἐπίσης, εὐρήσθαι ἢ
καὶ μάχης ἐ φολεῖς ἐ ἰδίως αὐτοῦ ἀνα-
λόγως.

Καὶ ὅσοι αἱ φολεῖς εἰς μάχης καὶ ἀνά-
λογως κελόνται.

Τῶν αὐτῶν, ἀεὶ χρυσίων φαρμακίων ἐτέρων Διὰ φάρμακων ἀπὸ χρυσοῦ, ἄργυροῦ καὶ λίθων καὶ μαργαρίτων εἰς τὸ μαλακίον. σή.

Εἴ ἂν ἴδῃ τις ὅτι ἐφόρει μαλακίον ἀπὸ λίθων καὶ μαργαρίτων, ἀβήσας ἀβήσας ἰσχυρῶς εἰς διόικον λαοῦ, καὶ καλῶς διοικήσας αὐτὸν.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἀπόλασεν αὐτὸ, ἢ ὅτι ἐκλάσῃ, ἀπολέσας τὴν ἀβήσιν αὐτοῦ.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι οἱ λίθοι καὶ οἱ μαργαρίται ὑπερήθισται ἀπ' αὐτοῦ, κακοπαθήσας ὡς τῶν λαῶν αὐτοῦ.

Εἰ δὲ ἴδῃ τις ὅτι ἐφόρει ἐν τῷ στήθεϊ αὐτοῦ ὡς χρυσῶμα χρυσοῦ, εὐρήσει θλίψιν καὶ σπασίαν καὶ ἰσόν.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐφόρει εὐπῆλα, ἀβήσας ἀβήσας ἐξ ἑστιάσεως, καὶ ἡμετέρας θυματέρας, εἴθε πα ἄπει.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐφόρει ζώνην ἀπὸ χρυσοῦ καὶ λίθων καὶ ἐλασίων, ἢ τῶν λαῶν εὐρήσει ἐν τῷ μέσῳ τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ἐξουσίαν μαγίαν καὶ ὄνομα μέγιστον καὶ τέκνον ἄριστον εἰς ἀβήσιν αὐτοῦ.

Εἰ δὲ ἴδῃ τις ὅτι ἐλασίδην ἀβήσας πτεροῦ ἐξ ἄργυρου, ἔργα ἀβήσασεν πλείους, πιστευθήσεται μωχέλιος καὶ εὐρήσει ἐξουσίαν καὶ πλοῦτον, ἀβήσας τῶν ἀπλήθους.

Εἰ δὲ ἴδῃ τις ὅτι τὰ ταῦτα ἐδῆθη αὐτῷ ἐν στήθει ἢ ἐτέρῳ ἀγέλιῳ, πιστευθήσεται μωχέλιος, καὶ λογισίαν φυλάξει.

Εἰ δὲ ἴδῃ τις ὅτι ἐλασε ἀβήσας ἰσόν λαόν ἄργυρον, καὶ διεξώσασεν αὐτὸν ἐξ ἄργυρου δουλείας ἔτεκα ἐλάσας καὶ εὐρήσει ἐξουσίαν ἀγαθῶν καὶ πλοῦτον.

Ex iisdem de armillis & monilibus, aliisque ex auro, argento, gemmis & unio-nibus contextis.

C A P. 258.

Si quis viderit se gestare torquem & gemmā & unio-nibus, inueniet dignitatem eximiam ad populi administrationem, & proclare moderabitur.

Si viderit se perdidisse monile aut fractum esse, perdet dignitatem suam.

Si viderit lapillos & uniones subreptos sibi esse, male res eget cum populo.

Si viderit se gestare in pectore aliquid coloris auri, inueniet calamitatem & angustias & morbum.

Si viderit se gestare inaures, inueniet formositatem cum potestate, & procreabit filiam, propter aures.

Si viderit se ferre zonam auro, gemmis & unio-nibus compactam, hoc est balneum vel lorum: inueniet in medio vite suae a-bundantiam maximam, & nomen maximum, & filium masculinum, ad nobilitatem eius.

Si viderit quis se donatum fuisse ab alio operibus ex argento plurimis & praesantibus, eius fidei committetur mysterium, & inueniet potestatem & opes pro ratione multitudinis.

Si viderit hac sibi data fuisse in sacro aut alio vaseculo, creditur eius fidei mysterium & custodia Rationum.

Si viderit se accepisse ab alio lorum argenteum, eoque se emiserit, in ceteri cuius, seruitutis causa trahetur, & inueniet proce-ssum bonum & diuitias.

Si viderit se gestare maximos uniones duos in singulis auriculis, hoc ad filiam refertur & gaudium mulieris ipsius: aures enim ad mulieres spectant.

Si viderit se constare aurum in fornace, aut argentum, aut constet ipsa in terra, accu-sabitur & punietur a potente.

Si viderit se inuenisse cingulum aureum, inueniet afflictionem & sollicitudinem falsam.

Si viderit se inuenisse margaritarum li-neus plures, inueniet sapientiam & notitiam & gaudium in domo sua pro ratione multi-tudinis.

Unones ad letitiam & sapientiam diuin-dicantur, pro ratione copiae.

Si viderit se inuenisse paruas margaritas plures, reperiet gaudium & sapientiam mi-norem. Sape cum hac omnia ad meum po-terentia referuntur.

Si viderit quis se indutum & ornatum esse ipsis aut pallio & gemmis, aut chlamyde: si-quidem in potestate fuerit, inueniet letitiam & auctoritatem maiorem.

Si de commune plebe sit, inueniet meum & formidinem ex potestate: hoc enim regibus & proceribus congruum est.

Si viderit se inuenisse hyacinthum lapillum, inueniet mulierem amoris causa: & si qui-dem visum ipsi fuerit se hyacinthi gemmam emisse pondere cum scripto, accipiet ipsam, & inueniet in illa pernicitatem & rixam.

Si viderit se inuenisse auream coronam & mortuo vel mortua aut e sepulchro, & viderit gemmas suas obtenebratas esse ab hoste, & magistratu, inueniet eam & facultates.

Si viderit quis se margaritum consumpsisse, sapiens erit aut potens verbo & opere.

Si viderit supra margaritas & gemmas se ambulare & se conculcare, absurde despiciet fidem mirum in modum.

Si viderit se hac emisse ad possessionem suam, hic erit orthodoxus & fidei custos.

Εἰ δὲ ἴδῃ τις ὅτι ἐφόρει μεγίστους μαργαρίτας δύο ἑκατέρωσιν ὡς ἄπο εἰς θυρατέρας κείνεται & χρεῖται τῆς ζωῆς αὐτοῦ, καὶ γὰρ ὡς εἰς ζωῆς αὐτοῦ κείνεται.

Εἰ δὲ ἴδῃ τις ὅτι χροῖται ἐν γενεῇ χρυσοῦ, ἢ ἄργυρου, ἢ χρυσοῦ αὐτῶν ὡς γὰρ κερταρηθῆσεται καὶ τιμωρηθῆσεται ἀπὸ ἐξουσίαν.

Εἰ δὲ ἴδῃ τις ὅτι εὐρεν ζώδιον ἄργυρον, εὐρήσει θλίψιν & μέριμναν ψυχῆς.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι εὐρεν μαργαρίτας μεγίστας & πλείους εὐρήσει σφίαν & γῶσιν & χειραὶ ὡς τῶν οἴκων αὐτοῦ, ἀβήσας τῶν πλείους.

Οἱ μαργαρίται, εἰς χρεῖται & σφίαν διευκείνεται ἀβήσας τῶν μεγίστων.

Εἰ δὲ ἴδῃ τις ὅτι εὐρεν μικροῦς μαργαρίτας πλείους εὐρήσει χρεῖται & σφίαν ἐλασίστα. πλοῦτος γὰρ ταῦτα πάντα εἰς φέρον ἐξουσίαν κείνεται.

Εἰ δὲ ἴδῃ τις ὅτι ἐξ ἀσπίδος ἡμετέρας, ἢ ἐκ λίθων ἡμίαντος ἢ χαλαμῶνα αὐτοῦ εἰς ἄβῃ ἔσται ἐξουσίας, εὐρήσει χρεῖται καὶ ἐξουσίαν κείνεται.

Εἰ δὲ τῶ κοινῷ λαῷ, εὐρήσει φέρον & ἔσται ἀπὸ ἐξουσίας τῶν γὰρ βασιλευσῶν ἢ ἐξουσίαν ἀργυροῦ.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι εὐρεν ὑάκινθον λίθον εὐρήσει ζωῆς αὐτοῦ, φιλίας ἔτεκα καὶ εἰς ἄβῃ ἴδῃ ὅτι ἡρέσασεν τὸν ὑάκινθον λίθον ταυμάσιον μαγίαν ἐργασίας καὶ ψίφεται αὐτοῦ, καὶ εὐρήσει ἐν αὐτῷ κακοπαθίαν & μάχην.

Εἰ δὲ ἴδῃ τις ὅτι εὐρεν σέφανον χρυσοῦ ἀπὸ κεκοῦ, ἢ κεκοῦ ἢ ἀπὸ πάφου καὶ εἰδῆν ὅτι οἱ λίθοι αὐτοῦ ἡχλωθῆσται ἀπὸ ἐλθροῦ & ἐξουσίας, εὐρήσει χαλκὸν καὶ ὑπαρέξιν.

Εἰ δὲ ἴδῃ τις ὅτι κατεπέπεκε μαργαρίτην, σφίαν ἔτεκα ἢ δυνατὸς ἐν λόγῳ καὶ ἔργῳ.

Εἰ δὲ ἴδῃ τις ὅτι ἐπέπεκε μαργαρίτην & λίθον ἡμίαντος καὶ βαμῆν, ἀβήσας ἐξουσίας κακοπαθῆσεται τῆς πλείους ἀπὸ μεγάλων.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐξουσίαν ταυμάσιον εἰς κτήσαν αὐτοῦ, ὡς τῆς ἰσχυρῶς πλείους φυλάξει.

Εκ τῆς Ἰνδῶν, καὶ δακτυ-
λιδίου. ΓΨ.

Εἰ δὲ ἰδῆ τις ὅτι εὖρε δακτυλίδιον, & ἐφόρειν αὐτὸ· εἰ μὲν ὅτι ποιούτων, ἐξουσιασὶς ἐστὶ μέγας· εἰ δὲ μὴ, εὐρήσις γυναικᾶς & πλοῦτον ἢ γνησίως ἄρσει.

Εἰ δὲ ἰδῆ τις ὅτι ἐξαώθη τὸ δακτυλίδιον αὐτῷ, ἀποδοῖεν τὴν ἐξουσίαν αὐτῷ, ἴσως & τὴν γυναικᾶς, ἢ τὸ πένον αὐτῷ.

Εἰ δὲ ἰδῆ τις ὅτι σπαρξίξῃ κηρόν, ἢ πηλὸν τῆς δακτυλίδος, ἢ διδῶσαν ἐπέρω· ὁ λαθεὼν εὐρήσις ἐξουσία ἐκ τῆς δόξης· εἰ δὲ ὅτι ἐξουσιασὶς, ἢ ἄρα καὶ ἐξουσία.

Εἰ δὲ ἰδῆ τις ὅτι ὁ λίθος τοῦ δακτυλιδίου ἐξυλώθη, εὐρήσις ἴσως & μέγαν ὄν τῆ γυναικῆ ἢ πένον αὐτῷ.

Εἰ δὲ ἐξαώθη, ἀποδίνεται ὁ ἦρος αὐτῷ, ἢ θλιβήσεται ὄν τῆ ἐξουσία αὐτῷ.

Εἰ δὲ ἰδῆ τις ὅτι ἐκλασθῆ διχῶς τὸ δακτυλίδιον αὐτῷ, ἢ ἐπέσω· ὁ ἦρος ἴσως τῆς γυναικῆς αὐτῷ, ἢ ἀπώλειαν τῆς πένων ἢ ἐκλαφρον τῆς ἐξουσίας αὐτῷ.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἐλαβε δακτυλίδιον ἔχοντα λίθον ῥοῦσον· εὐρήσις ἐξουσία καμπεστέρας ἢ ἄρα καὶ τὴν λαμπρῆν αὐτῷ.

Εἰ δὲ ἰδῆ τὸ σπαρξίξῃ ὁ λίθος, ὁ ἦρος ἐξουσία ἢ ἴσως ἀγαθῶν καὶ τὴν κατὰ ἐπιπέτα τῆς λίθου.

Εἰ δὲ χρεῖσιν ἰδῆ ὁ λίθος, τοσούτῃ & θλιβεσθῆ γυναικᾶς & ἀλίαν ἔξῃ.

Εἰ δὲ ἰδῆ βέντος ὁ λίθος αὐτῷ μάρμαρι-
ταις· εὐρήσις πλοῦτον & ἀλίαν ἐλάσσονα.

Εκ τῆς Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων,
καὶ δακτυλιδίου, σζ΄.

De anulo, ex Indorum disci-
plina. CAP. 259.

Si quis anulum inuenisse visus sibi fue-
rit, eumque gestasse: siquidem iconus est, potestatem amplissimam consequetur: si autem, vxorem & opes inueniet, ac masculam tubolem procreabit.

Si quis anulum suum ruptum videre visus fuerit, potestatem suam excidet, ac fortassis vxorem quoque, vel filium amitter.

Si quis anulo ceram vel lutum obfig-
nare visus sibi fuerit, & alij tradere: qui accepit, ab eo potestatem consequetur, qui obtulit: si potestate præditus est, gaudium atque prosperitatem.

Si videre visus fuerit anuli gemmam reflexam, factam esse ligneam, & vxor eius, & liberi morbo corripientur.

Si fissa fuerit, filius eius morietur, & ipse in magistratu potestatisque sua misertias experietur.

Si quis anulum suum, duas in partes fractum, lapsūque videre visus fuerit: vxoris morbum videbit, & liberorum interitū, & potestatis suæ deminutionē.

Si visus sibi fuerit anulū accepisse, qui gemmam rursatam contineret: potestatem illustriorem consequetur, & læticiam, pro ipsius gemmæ splendore.

Si gemma præfina coloris erat, & potestatem & fidem bonam inueniet, pro ipsius gemmæ puritate.

Si auri colorem gemma referebat, & morbis & ærumnis obnoxiam vxorem inueniet.

Si gemma veneti coloris erat, coniuncta cum margaritis: opes atque dignitatem inferiorem consequetur.

De anulo ex Persarum & Aegyptiorum disciplina.

CAP. 260.

An ulus

ANULVS ad regni confirmationem refertur. Nam ex eo sæpe reges intelliguntur, etiam sine ore.

Si rex visus sibi fuerit anulum alteri dedisse, potestatem illi eximiam inter domesticos suos dabit.

Si anulum dedit, aut adfixit Augustæ manū: siquidem illa prægnas est, regem pariet: si autem, nihilo minus concipiet, ac marem edet.

Si rex manus suæ duos adfixisse visus sibi fuerit anulus, pristinum cum alio nouo: post cum filium, quem habebat antea, consequetur alium.

Similiter in Augusta eadem est interpretatio: quæ quidem si filio caret, duos habebit, cum duplici gaudio.

Si rex visus fuerit sigilla de anulo nonnullis dare, sublimes illos ad dignitates euehet, & arcæporum suorum conficios faciet.

Si rex anulum suum disciderit, in Augusta persona calamitatem habebit.

Si qui anulum emisse visus sibi fuerit, & gestasse * * * potestatem consequetur, & vxorem, pro modo pulchritudinis anuli.

Si quis visus sibi fuerit anulum, de manu sua sumptum, alterius noti hominis manu adfixisse: illum heredem, & in potestate sua successorem instituet.

Generaliter anulus ad eos refertur qui potestates tribuunt, & regna concedunt: ac si qui hoc facere nequeunt, iis læticiam, & liberos, & vxores portendit.

De sellis, & thronis, Persarum & Aegyptiorum interpretationes. CAP. 261.

SELLA dignitatem, aut vxorem denotat.

Si quis inuenisse ligneam sellam visus sibi fuerit, & in ea sedisse: virorum amplissimorum potestatem inueniet.

Τὸ δακτυλίδιον εἰς κήραρον βασιλείας κείνεται. παλαιὸς γὰρ οἱ βασιλεῖς ἐξ αὐτῷ κείνεται ἢ αὐτὸν ἐπέρωσεν.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὁ βασιλεὺς ὅτι δακτυλίδιον ἐδωκεν ἐπέρω, δόξῃ αὐτῷ ἐξουσία μὲν μέγαν ὄν τῆς οικουσίας αὐτῷ.

Εἰ δὲ ἔδωκεν, ἢ ἔδωκεν εἰς τὴν χεῖρα τῆς αὐτοῦ· εἰ μὲν ὅτι ἐξουσία, τῆς βασιλείας· εἰ δὲ μὴ, οὕτως ἐκκωμῆσθῃ, & τῆς ἄρας.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὁ βασιλεὺς ὅτι δύο δακτυλίδια ἔδωκεν, τὸ παλαιὸν καὶ τὸ νέον, μὲν ὄν εἶχε ἦν· ἢ ἔπειτα ἔξῃ.

Ὀμοίως καὶ ὅτι τῆς αὐτοῦ τῆς αὐτῆς κείνεται· εἰ δὲ πένον οὐκ ἔχῃ, δύο ἔξῃ ἢ διπλῶν ἔξῃ.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὁ βασιλεὺς ὅτι σπαρξίξῃς ἐκ τῆς δακτυλιδίου ἐδίδοι ποῖν· ὕψος αὐτῆς ἢ μισθῶν ἀλιώμασιν.

Εἰ δὲ ἐλάσσει τὸ δακτυλίδιον αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, ὁ ἦρος ὄν τῆς αὐτοῦ.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι δακτυλίδιον ἐξουσίασεν & ἐφόρῃ δόξῃ τυχῶντα· εὐρήσις ἐξουσία καὶ γυναικᾶς ἀγαθῶν τῆς κείνους τῆς δακτυλιδίου.

Εἰ δὲ ἰδῆ τις ὅτι ἐκ τῆς ἰδίας ἐν ἐπέρω χρεῖ δακτυλίδιον ἔλαβε γυναικῶν· κληρονομοῖ, ἢ ἔλαβε αὐτὸ πένον τῆς ἐξουσίας αὐτῷ.

Καθ' ἕνα τὸ δακτυλίδιον παρὲς τῆς ποιούσης ἐξουσίασεν ἢ βασιλεύον οὕτως κείνεται, τῆς δὲ μὴ ποιούσης, ἄρα καὶ τῆς πένον μὲν γυναικῶν σημαίνει.

Εκ τῆς Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων,
καὶ σελίων καὶ θρό-
νων. σζα.

Τὸ σελίον εἰς ἀλίαν & γυναικᾶς κείνεται.

Εἰ δὲ ἰδῆ τις ὅτι εὖρε σελίον ἔχοντα ὄν ὁ ἐκείνους· ὁ ἦρος ἐξουσία μὲν μέγαν ὄν τῆς αὐτοῦ.

H

Εἰ δὲ ἰδῆ σιδηρῶν, εὐρήσι ζωαῖμα.
ἀλγῆν δὲ ἐξοίσαν ἢ πύοντι ἐλαττονα πὸ
ζυλίου.

Εἰ δὲ ἰὼ ξένου, ἐν ᾧ δὲ ἀκάθιστοι μι-
κροὶ ἔξην ζωαῖμα σωσιώστα.

Εἰ δὲ ἰὼ πὸ ξένου ζυλίου, ἢ ὁ Σπίνος·
εἰς ἐξοίσαν δὲ ζωαῖμα. καὶ πάλι εἰ τι πά-
θων ἐν τοῖς περὶ σπίνου ἀποβήσεται τύποις.

Ὁ Σπίνος ὁ βασιλικὸς εἰς τὸν βασιλεῖα
κεῖνται, ἢ εἰς τὸν ἀλάδρον.

Καὶ τὸ σκίον τὸ βασιλικὸς εἰς τὴν αὐ-
ροῦσαν.

Καὶ εἰ τι αὐτῶν ἴσῃται ἐν αὐτοῖς κεκλῶν, ἢ
ἀειπτόν ἐν αὐτοῖς ἀποβήσεται.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὁ βασιλικὸς ὅτι ἐκάθιστο ἔτερος
εἰς τὸν Σπίνον αὐτῶν, ἐπὶ σκευῶν τῶν βα-
σιλικῶν δὲ τὸ κενὸν τὸ ἐχρήματος.

Εἰ δὲ μὲν σπίνος βασιλικὸς ὁ κηθῆσι
ἰὼ πὸ ἀλάδρον ἔσαι τὸ βασιλικὸς.

Ἐκ τῶν Ἰνδῶν, Περσῶν καὶ Αἰ-
γυπτίων, καὶ ἐν Βήλων καὶ κε-
λυμμάτων ἔ παπῆ-
των. σξβ.

Tὰ βίλα, καὶ τὰ ἐπικαλύμματα, εἰς
θλίψιν δειμαία, ἔ κλυμῶν, ἔ πύ-
ον βαρῶν ἔ δύναι ἀεκεῖνται, ἀμύργως
ἔβῶ βίλων.

Εἰ δὲ ἰδῆ πὸ ὅτι ἐν τῶν οἴκῳ αὐτῶν ἀου-
νήως βίλα κρεμάμενα, εὐρήσι θλίψιν ἔ
ἀνακίπται μεγάλῳ.

Εἰ μὲν τὰ ἔβῶ πύον τὸ ἔργον ἔβῶ βί-
λων ἔ τὸ μέγεθος, πῆσι εἰσαι καὶ ἢ θλίψιν
δειμωπῆ καὶ μακροπῆ.

Εἰ δὲ ἀειπτότεσι καὶ βεσχυρότεσι καὶ μα-
κρότεσι ἴσῃται ταῦτα, ἀνακίπται, βεσχυρία
ἔσαι ἢ θλίψιν.

Ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ζωαμάτων.

Si fellam ferream, vxorem nobile con-
sequetur, & potestatem, & opes: ita tamen,
vt hæc omnia sint inferiora, quam quæ
per ligneam fellam portenduntur.

Si fellæ peregrina, & parua erat, in qua
fedeat: cum extranea muliercula rem
habebit,

Si & lignea sella peregrina erat, aut
thronus: ad potestatem & vxorem refer-
tur. Quidquid his acciderit, in huiusmo-
di personis suam habebit euentum.

Thronus regius ad regem refertur, aut
ad filium successorem.

Sella regia refertur ad Augustam.

Quidquid his factum fuerit, prosperū
vel aduersum: illis ipsi personis eueniet.

Si rex videre visus fuerit aliū in thro-
no suo sedentem, is homo regi struet in-
fidias, propter ipsius facti conatūque no-
uitatem.

Si stolam regiam habebat is, qui regis
in throno fedeat: successor regis erit.

De velis, & velaminibus, siue
tapetibus, Indorum, Per-
sarum, Aegyptiorum
querationes.

C A P. 262.

Vela, & opercula siue veamina, ad-
flictionem acrem, & ploratū, &
grauem dolorem portendunt, pro ipsorū
velorum quantitate ac modo.

Si quis in domo sua præter morē sus-
pensa vela videre visus fuerit, adflictionē
& dolorem ingentem experietur.

Quod si vela valde spissa sunt, & ma-
gnæ erit: & adflictio tum acrior, tum diu-
tior.

Si ea rariora minoraque sunt, ærum-
nam quoque minorem esse necesse est.

• Confimiliter & de coloribus iudican-
dum.

Si vela varios colores habent, aut nigra
sunt: erit & adflictio confimiliter acrior.

Si alba, vel alterius coloris, ex iis, quos
ad læticiam suprâ retulimus: celeritima
ex adflictionibus liberatio portenditur.

Si velum duntaxat vnum in domo sus-
pensum est, vnica erit adflictio: sin plura,
eorum numero & ærumnæ respondebūt.

Si quis hæc in aliena domo videre visus
fuerit, ad domus illius dominum omnia
referat.

Si quibusdam velaminibus visus sibi
fuerit texisse domum, vel solarium, vel
nauem, initar vmbraeli nubis: adflictio-
nem & diffcultatem minorem inueniet,
pro ratione ipsius velorum operis, & in-
terpretatione.

Si rex sellaria sua fracta videre visus
fuerit, Augustæ miteria porrenditur, &
regis faminis.

Si rex visus sibi fuerit esse in nauī, to-
tâmqe nauim operire: calamitas exerci-
tui eius imminet.

Si rex videre visus fuerit suspena quo-
dam in templi, vel domus loco, præter
morem, vela: & adflictionem, & sollici-
tudinem inueniet, pro ratione velorum
& locorum.

Si in illa & pariter, & alia, quæ prius ibi-
dem esse solebant, ablata videre visus fue-
rit: ex adflictione ac sollicitudine libera-
bitur, ac gaudio potietur.

De textura telæ, Persarum &
Aegyptiorum interpreta-
tiones. C A P. 263.

Si quis visus sibi fuerit telam pro more
Stextere, quæstum in negotiatione sua
faciet, operi texture respondentem.

Si textura spissa fuerit, expeditionem
suscipiet, ex qua quæstum faciet, pro ip-
sifustelæ qualitate.

Εἰ μὲν εἰσι πολυχρόα, ἢ ἄλλα, ἔσαι
ἢ θλίψιν ὁμοίως δειμαία.

Εἰ δὲ λυκῶ, ἢ τῶν περὶ σπίνου τῶν
ζωαῶν ζωαμάτων τὰ ζωαῖμα κίττασαν ση-
μαίνε θλίψιν.

Εἰ δὲ τὸ βίλων ἔσαι ἐν καὶ μόνον κρε-
μαδόν ἐν οἴκῳ, ἔσαι θλίψιν μία· εἰ δὲ
πολλὰ, ἀμύργως.

Εἰ δὲ ἰδῆ ταῦτα ἐν ἐπὶ οἴκῳ ὅτι
εἰόν, εἰς τὸν δεαστήν τὸν οἴκῳ ταῦτα
κεῖνται.

Εἰ δὲ ἰδῆ ἐπὶ ἐπικαλύμματα πᾶν ἢ τοῖ
ἀεπετάσματα ἐκκλυφῆν οἴκῳ, ἢ ἡλιακόν,
ἢ πλόνιον δὲ κλυφῆν ἐπικαλύμματα, εὐ-
ρήσι θλίψιν καὶ ἀνακίπται μακροπῆ καὶ βί-
λων καὶ ὁμοίως ἔσαι ἢ κελσις ἔ ἐν αὐ-
τοῖς, ἀμύργως τῶν τῶν βίλων ἐργασίας ἔ
κεῖσται.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὁ βασιλικὸς ὅτι τὸ σταδίον αὐτῶν
δεικνύσται, εὐρήσι θλίψιν εἰς τὴν αὐροῦ-
σαν καὶ εἰς τὰς ζωαίμας αὐτοῖς.

Εἰ δὲ ὁ βασιλικὸς ἐν πλοῖῳ ἔβῶ δεικαλυ-
ψιν ὅλον τὸ πλόνιον ἔσαι ἢ θλίψιν ἐν τῶν
εργατῶν αὐτῶν.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὁ βασιλικὸς ὅτι ἐν πᾶσι καινῶν, ἢ
οἴκῳ ἀουνήως βίλα καὶ τῶν κρεμάμε-
να· εὐρήσι θλίψιν ἔ μέγεθος, ἀμύργως
τῶν βίλων καὶ τῶν πῶτων.

Εἰ δὲ ἰδῆ ἐπὶ ἐπιθήσται καὶ ταῦτα, καὶ
τὰ περὶ ὅτι συνήσται· ἀποβήσται μέγεθος,
ἔ χρησιπται.

Ἐκ τῶν Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων,
καὶ ἐν φανήσται ἰσοῦ. σξγ.

Eἰ δὲ ἰδῆ πὸ ὅτι ἐν ἰσοῦ φανήσται συ-
νήσται· εὐρήσι ἐν τῶν ἐργῶν αὐτῶν κέρ-
δος ἀμύργως τὸ ἔργον τῶν ἀνακίπται.

Εἰ δὲ ἰδῆ ἀουνήως φανήσται, εὐρήσι πε-
ξίδιον καὶ κέρδος εἰς αὐτῶν, ἀμύργως τῶν
πῶτων τῶ ἰσοῦ.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὁ ἴσος κίρηνος, νόσος ὁ ἴδων.
& ἴδῃ τὸ πέλος το ἔργον αὐτῆς, ἀποθανεῖται·
εἰ δὲ εἰς ἀρχῆν, μακρονοσός.

Ἐὰν ἴδῃ πῆ ὅτι πῆ ἴσθι αὐτῆς, δὴρῆος
ἴδῃ βεβαδίαν, εἴς τῶν βεβαδίτην πῆ
ἔργου.

Εἰ δὲ ἐπύθην αὐτῶν, εἰ μὲν ἔσθι ἴσθος ὁ
ἴσος, ἑαυτῶν καθῆσθαι αὐτῶν πῆ ἴδων·
εἰ δὲ ξένος, ἔπειτα διδύχης αὐτῶν ἴδων.

Ἐκ τῶν Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων,
καὶ νήσεως, ἥτοι κλέσσε ἀ-
τρεάκτου. σξδ!

Εἴ ἄν ἴδῃ πῆ ὅτι νῆσθ εἰς αὐτῶν αὐ-
τῶν ἢ ἀρῶν, ἢ πελγες, ἢ καμάβιν, ὁσθ
ἀρῆσθαι εὐκ ἔστιν ἔξω τῆσθ· δὴρῆος ἴδῃ
αὐτῶν εἰ κέρδος, εἴς τὸ εἰς ἑκατα κέρδος.

Εἰ δὲ νῆσθ βάλβικας, ἢ λινῶν παπινω-
θῆσθαι & ἀρῆσθῆσθαι εἴς τὸ γυναικίον,
ἔργον, ἴσως δὲ καὶ εἰς αὐτῶν παπινωθῆ-
σθαι.

Γυνὴ εἰδῇ ἴδῃ ταῦτα, ἀπόδημον ἀρῆσθ
ἴδῃν εἴσθαι.

Εἰ δὲ ἴδῃ γυνὴ ἔλα νῆσθαι ἑκοστῆ τὸ
πρόδημον, ὁ ἀπόδημος αὐτῶν χροσθ.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι τὸ ἀποδύλιον ἔσθαι πῆ
αὐτῶν γυναικίον τὸ ἀρῶν αὐτῶν,
ἢ ταῦτα, ἢ αὐτῶν πῆ.

Ἐκ τῶν Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων,
καὶ μαφοεῖς. σξέ.

Εἴ ἄν ἴδῃ γυνὴ ὅτι μαφοεῖς αὐτῶν
ἢ ὅτι αὐτῶν βία αὐτῶν πῆ, ἢ ἔλα
καπνίση ὅλον· ἀποθανεῖται ὁ ἀρῶν αὐτῶν·
ἢ γυναικίον αὐτῶν πῆ.

Si tela citrei coloris erat, in morbum
incidet is qui somnium habuit. ac si qui-
dem opus eius ad finem iam perductum
erat, morietur: sin duntaxat inchoatum,
diuturno cum morbo consistabitur.

Si quis telam ordiri visus sibi fuerit,
tardum iter inueniet, propter ipsam ope-
ris tarditatem.

Sin eam parat, si quidem ipse est, ad
iter sese parabit: sin alterius, alterum ad
iter instruet.

De circumuolutione fusi, Persarum
& Aegyptiorum ra-
tiones. C A P. 264.

Si quis lanam ouis aut caprarum nere
visus sibi fuerit, aut pilos, aut canna-
bim, quod sanè virorum à moribus non
abhorret: & iter, & lucrum operi respon-
dens inueniet, propter id lucrum, quod
hinc percipitur.

Si gossipium nere visus sibi fuerit, aut
linum: humiliabitur, & ignominia nota-
bitur, idque propterea, quòd opus hoc
muliebres fit.

Si mulieri talia visà semet obtulerint,
maritum suum absentè peregrè recipiet.

Si mulier inter necendum visà fuerit fe-
cuisse filium, absens peregrè maritus
moram faciet.

Si videre visà fuerit, quasi verticillum
fusi ceciderit: à marito suo separabitur
vel morte, vel quadam ex causa.

De peplo, Persarum & Aegy-
ptiorum explanationes. C A P. 265.

Si mulieri per quietem oblatum fue-
rit, quasi peplum eius ab aliquo per-
vum adeptum ei sit, vel profus abscis-
sum: maritus eius morietur, aut in vni-
uersum ab ea dinescet.

Sin ex parte scissum videre visà fuerit,
maritus eius oppressionem atque terro-
rem magnum à magistralu habebit.

Si videre visà fuerit ablatum furto, ad
eundem hoc furtum spectat, quodam scilicet
struente marito mulieris infidias.

Si maritus vxori suae peplum furto ad-
emptum videre per quietem visus fuerit:
fraude maritus ipsemct vxorem suam
circumueniet, cum altera per adulterium
sefe pollucens.

Si mulieri, vel viro per quietem oblatum
fuerit, quasi mortuus aliquis ab eo
pallium posceret: hoc ad mariti personā,
vel filij, vel filiae, refertur.

Similiter si facti quid acciderit in ead-
dem veste, ad easdem personas refertur.

Si mulier videre visà fuerit peplij suum
maius, & pulchrius factum: in marito,
vel filio suo, latitiam inueniet.

Si peplum suum scidisse visà sibi fue-
rit, additionem & separationem vel à
marito, vel à filio, patietur.

Si peplum duntaxat gestare visà sibi fue-
rit, idque sic amiserit, vt in conspectu po-
puli planè discooperta sit: è scortatione
malum ei portenditur, omnibùsq; spe-
ctaculo erit, & infamia notabitur.

Si mulier viro carens huiusmodi somni-
um habuerit, calamitas ista referetur ad
eius subolem, vel fratrem, vel genere
proximum.

Interrogatio muliercula.
C A P. 266.

M Aritata quædam mulier conuento
somniaum interprete, verbis il-
lum huiusmodi consuluit. Visà sum per
quietem non tecta in medio populo ob-
ambulare. quid hoc rei portendit obse-
cro? Tum ille, maritum ac haberet, inter-
rogat. Illa se maritum habere fassa, sed
qui abeset peregrè: Non amplius eum
videbis ait. Vi prædixerat, ita res cuenit,
illo peregrè mortuo.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐλάσθ μαφοεῖς, εὐρήσθ ὁ
ἀρῶν αὐτῶν σῆσθαι καὶ φέσθ μέρην ἀπὸ
ἔξουσίας.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἀλάσθ, εἰς ὄλον κελί-
ται ἢ κελθὶ αὐτῆς, ὅτι βουδύσθαι ἔτερον πῆ
ἀρῆσθ αὐτῶν.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὁ ἀρῶν ὅτι ἀλάσθ τὸ μαφο-
εῖς τῆς γυναικὸς αὐτῆς, ὄλον πῆσθ ὁ ἀ-
ρῶν τῆ ἴδῃα γυναικί, μοιζῆσθ ἔτερον.

Εἰ δὲ ἴδῃ πῆ γυνὴ ἢ ἀρῶν, ὅτι ἥπῃτο
καθῆσθ νεκρῶν μαφοεῖς· εἰ μὲν δὴδων,
ἀποθνήσθαι ὁ ἀρῶν αὐτῶν, ἢ τέκνον, ἢ θυγα-
τῆρ, ἢ εὐκ τῶν πορνοδύων· τὸ δὲ μαφοεῖς
εἰς καθῆσθαι ἀρῶν, ἢ ἴσθ, ἢ θυγατέρας
κελίται.

Ομοίως & εἰς ἔπαθ κελθ, ἐν πύσθαι
κελίται.

Ἐὰν ἴδῃ γυνὴ ὅτι τὸ μαφοεῖς αὐτῶν
μείσθ ἴσθ καλλίον, εὐρήσθ χροσθ ὁ πῆ
αὐτῆς, ἢ ἐν πῆ ἴσθ αὐτῶν.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐλάσθ τὸ μαφοεῖς αὐ-
τῶν, εὐρήσθ θλίψθ & χροσθῆσθ τὸ ἀρῶν,
ἢ τὸ ἴσθ.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐφῆσθ μόνον μαφοεῖον, &
τῶ ἀπώλεσθ καὶ ἔστιν ἀκάλυπτος· ἐνώπῃ
λασθ, τὸ πῆσθ ἔσθαι ἐν παρῆσθαι ὁ ἀρῶν
ἀρῆσθαι καὶ ἀρῆσθῆσθαι.

Εἰ δὲ ἴδῃ ταῦτα γυνὴ μὴ ἔχουσε ἀρ-
ῆσθ, ἔσθαι τὸ πῆσθ εἰς τέκνον, ἢ εἰς ἀδελ-
φῶν, ἢ εἰς τῶν ἐγγίσθαι τῶ ἴσθαι.

Ἐρώτησις γυναικί. σξζ!

ΓΥΝΗ ἑσθ ἀρῶν ἐλάσθ. ἠρώτησθ τῆ
ἀρῶν κελίται, λέγουσα, ὅτι εἶδῃ κατ' ὀ-
νερ, ἀρῆσθαι ἀρῶν αὐτῶν ἐν μέρην λασθ.
τὸ ἔσθαι ἐμοί; ὁ δὲ ἐσθ. ἔγῃς ἀρῆσθ; ἢ δὲ
ἐσθ. καί, ἔλα. ἀπὸ ἐξ ἔσθαι καὶ ἀρῶν
κελίται, ὅτι ἐ φέσθ αὐτῶν, καὶ καθῆσθ εἰ-
πῶν, ὅπως ἐγγίσθ, καὶ ἀρῶν ἐξ ἔσθαι γῆ.
H iij.

Εκ τῶν Περσῶν, καὶ Αἰγυπτίων,
τοῦ περὶ τῶν γυναικείων σέξου.

Εἰ ἂν ἴδῃ γυναῖκα ἢ ἀνεστῆται πρὸς περὶ
χρῆς τῆς κεφαλῆς, ἀποδοῖστος ὁ ἀνὴρ
αὐτῆς, ἢ χωρίζεται αὐτῆ.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι διουρούνη μελεῖται, ἀπὸ
μίσου αὐτῆς ἔτι τὸ ἀνδρὸς μὴ ἔσται χωρὶς
αὐτοῦ.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι κρατῶν πρὸς γυμνασίου τῆς
καμῆς τὰς περὶ τῆς κοιλίας ἐπιπέδων αὐ-
τῆς· οὐδὲ βουλήν ποιεῖται μὴ τὸ ἀνδρὸς αὐ-
τῆς λάτῃρα εἰς τὴν χειρονομίαν αὐτῆς.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι κρατῶν πρὸς περὶ τῆς αὐ-
τῆς καὶ κοιλίας ἐμπαροχθίας φανεράς ἕψησι-
ται παρ' αὐτῆ ὅτι χειρονομία· εἴη τὸ ἴμαθ-
εὶς τῆς κοιλίας.

Εἰ ἂν ἴδῃ πρὸς τὴν ἰδίαν γυναῖκα, ἢ ἢ
κουρδύσει αὐτὴν, παροργιστὸς ἔσται αὐτῆς,
καὶ ὁ βουλὴ αὐτῆς μακροχρόνιος, καὶ χωρίζεται
αὐτῆς.

Ὁσαύτως εἰ ἂν ἴδῃ ὅτι ἀλλοτρίως ἐκου-
ρδύσει καὶ αὐτὸς ἑπίβουλος ἔσται αὐτῆς· καὶ
εἰς χειρονομίαν τὸ ἀνδρὸς αὐτῆς κείνεται.

Γυνὴ εἰὰ νοσησὶ ὀξείως καὶ ἴδῃ ὅτι ἐκ-
κερῶσθαι αὐτῆ αὐτῆ ἀποδοῖσται, εἰ δὲ νοσῆ
ὁ ἀνὴρ αὐτῆς καὶ αὐτῆ ἴδῃ, ἀποδοῖσται
τῆ ἀνὴρ αὐτῆς, ἢ ἢ κενεῖται, εἰς χειρονομίαν
κείνεται.

Εκ τῶν Περσῶν, τοῦ ἀνδρῶν καὶ
γυναικῶν φοροῦντων τατέ-
ρων τατέρας σέξου.

Εἰ ἂν τις ἴδῃ ἀνὴρ ὅτι φορεῖ γυναικείαν
στολὴν ἀσυνήτως· εὐρήσιος πάθος καὶ ἀνεί-
κλιος ὁ τῆς πλούτου αὐτοῦ, καὶ ὀφείλει ἀπὸ ἐξου-
σίας, ἀλλὰ καὶ ἀρχαίων ἀνδρῶν.

De capillis muliebribus, ex Per-
sorum et Aegyptiorum
sententia.

C A P. 267.

Si mulier videre visa fuerit noncos fa-
situs sui capillos, aut maritus eius
moritur, aut ab eo separatur.

Si visa sibi fuerit ex parte tonsa, inter
matitum & ipsam lis erit de diuortio.

Si per quietem oblatum ei fuerit, quasi
notus quispian præhenso ipsius capil-
losa tergo refecet: is homo cum marito
mulieris consilium de diuortio clande-
stinum inibit.

Si videre visa fuerit aliquem capillos
ab antica parte tenentem, & refecantem:
is aperit diuortium inter eos molietur,
propter factam à fronte tonsuram.

Si quis vxorem propriam totondisse
vifus sibi fuerit, perductor & leno eius er-
rit, ipse prudente ac sciente se polluiturio
adulterio, & ab eadem separabitur.

Consimiliter si vifus sibi fuerit vxorem
alienam totondisse, partim portendit:
hunc hominem infidiaturum mulieri,
partim ad mariti diuortium refertur.

Si mulier ægrotans, visa sibi fuerit ton-
samorietur. si maritus ægrotat, & ipsa
somnia hoc habuit, maritus mulieris
morietur. Nam tonsura diuortium por-
tendit.

De viris & mulieribus, stolas in-
ter se permutatas gestantibus,
ex Persarum disciplina.

C A P. 268.

Si vit quispian vifus sibi fuerit præter
smorem gestare stolam muliebrum, in
opibus suis aduersos calus experietur,
cum metu principis, & dedecore vesti re-
spondente.

Si mulieris instar sabanum gestare, vi-
sus sibi fuerit: oculos quoddam malū
sentiet, ad propinquitatem interitus sui.

Si quis vxoris propriæ stolam gestasse,
vifus sibi fuerit: humiliationem & tur-
pitudinem erga coniugem suam inue-
niet.

Si vxoris alienæ stolam gestasse, vi-
sus sibi fuerit: publicè vniuersis specta-
culo erit.

Si mulier vifa sibi fuerit gestare eba-
dium scarangij, vel faceolum virile:
ex viro suo gaudium atque delectatio-
nem capiet.

Si aliam quandam stolam, & pregnas
est: matriculum pariet.

Si braccas gestare vifa sibi fuerit, hoc
ipsum quoque de subole mascula intel-
ligitur, & successione in domo viri.

Si tibialia gestare, virilisque calceos,
vifa sibi fuerit: tibialia de mascula subo-
le, calcei de feruis accipiuntur.

Si mulier arma bellica virilia gestare
vifa sibi fuerit, potestatem per maritum
suum inueniet, & ab hostibus securita-
tem, vel per filium, vel curatorem domus
suz. Quod si arma erant ferrea, maritus
eius & opibus, & vita longa potietur: sin
de gossipio, vel lana, diuitias illis respon-
dentes consequetur.

De leone, ac feris bestijs, ex Per-
sorum et Aegyptiorum
sententia.

C A P. 269.

Leo regis ad personam refertur.

Si quis per quietem cum leone rixa-
ri, vel pugnare, vifus sibi fuerit: si rex est,
aut vir amplissimus, cum principe quo-
dam, hoste suo, vel alio rege bellum ge-
ret: quique vicisse per quietem vifus fue-
rit, recipit victoria quoque potietur.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἄσπερος γυνὴ φορεῖ σαβα-
νον· εὐρήσιος κρυφίον πάθος, εἰς ἐξήντητα ἀ-
ποκλείας αὐτῆ.

Εἰ δὲ ἴδῃ πρὸς ὅτι τῆς ἰδίας γυναικῆς το-
κῶν ἐφορῆ· εὐρήσιος πατισίαν & ἀρχαίων
παθος τὴν γυναῖκα αὐτῆ.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ξένος γυναικῆς ἐφορῆ το-
κῶν· διατελεῖσθαι δημῶσιος.

Γυνὴ εἰὰ ἴδῃ ὅτι ἐφορῆ καλλεῖσθαι σκα-
σματίου, ἢ φανεροῦ ἀνδρῶν· ἕρησιος
ἐπι τῆ ἀνδρῆ αὐτῆς.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐπέσειν σκῆλον, & ὄβησι ἕλ-
κως· πέξῃ ἀρσεν.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐφορῆ βραχίονα, καὶ αὐτῆ
εἰς πικρὸν κείνεται ἀρσεν καὶ κληρονομία
τῶ ὄκτου τῶ ἀνδρῶς.

Εἰ ἂν ἴδῃ ἢ ἐφορῆ πύθια καὶ λαδοῦ-
ματα ἀνδρῶν· τὰ πύθια, εἰς πικρὸν ἀρ-
σεν, τὰ δὲ λαδοῦματα εἰς δουλείαν κεί-
νονται.

Εἰ δὲ ἴδῃ γυναῖκα ὅτι ἐφορῆ ὄπλα ἀνδρῶν
πολεμικῶν, εὐρήσιος ἔξουσιαν ὁ τῆ ἀνδρῆ αὐτῆς,
καὶ ἀφοσίαν ἐχθρῶν, ἢ εἰς γόν αὐτῆς, ἢ εἰς
τὸν διακουῖσται τὸν ὄκτου αὐτῆς, καὶ εἰ μὴ
ἴδῃ τὰ ὄπλα σπῆσθαι, εὐρήσιος ὁ ἀνὴρ αὐτῆς
πλούτην καὶ μακροχρόνιον· εἰ δὲ ἴδῃ ἀπὸ
βαμβάκων, ἢ ἐλείου, εὐρήσιος πλούτην κα-
λόγως.

Εκ τῶν Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων,
τοῦ λέοντος καὶ θη-
ρῶν. σέξου.

Ὁ λέων εἰς καθῶσται βασιλείας κεί-
νονται.

Εἰ ἂν αὐτῆ ἴδῃ, τις κατ' ὄναρ ἢ ἐκείνη,
ἢ μακροχρόνιον· εἰ ἐφορῆ βασιλείας, ἢ
μῆσιος, πολέμου ἐχθρῶν ἐξουσιαν, ἢ βου-
σῆσι ἐπέσειν τῆς πικρῆσται κατ' ὄναρ, ἢ
εἰς τὴν πικρὸν ἔσται.

Τὸ το κοινὸ λαὸν ἐὰν ἴδῃ τῆσ, * εὐακό-
λουθὸν ὄντι, ἢ ἐπιβουλοῦς ἔσται βασιλεῖ, ἢ
μῦ τὸ χροῖνος ἔσται αὐτῷ ἢ πάλιν.

Ἐὰν ἴδῃ τις ἐπ' ἐποχῆσαν κλοπῆ ἕστω
κατασφῆρα, εἰ μὴ ὄντι ὁ ἰδὼν τῆσ ὄνητι-
δίαν, βασιλευσ' εἰ δὲ μὴ, ὄρησ' ἔξου-
σίαν μάλιστα, δι' ἧς ἐχθρὸν ἐκμαζόντα πα-
πεινός' ὁ βασιλεὺς ἐὰν ἴδῃ τῆσ, ἐπέσειν
βασιλείαν κολοδουλώσῃ.

Ἐὰν ἴδῃ τις ἐπ' εἶδε λέοντα ἢ οὐκ ἐπι-
κῆμισεν αὐτῶν, ἀλλ' ἢ μόνον διδεδεῖματ'
ὄρησ' φέρον & ἔσται ἀπὸ ἔξωσιζατος.

Ἢ εἰ ὄντι ὁ ἰδὼν βασιλικὸς, κινδυνώσῃ
ὄρησ' τὸ βασιλείας, ἢ πέλος αὐτῷ εἰς χρο-
εὶ ἔσται ἄρα τὸ οὐκ τὸ λέοντες ἀβλαβῆς.

Ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι ἀπὸ παροῦστος αὐτῷ
λέων τραπέσι ἐφύγη' εἰ μὴ ὄντι βασιλεὺς,
τῇ αὐτῷ αὐτῷ & μόνῃ ἐπέσει. ἕστω ἰσχυροῖσι
βασιλεία.

Ἢ τὸ το κοινὸ λαῷ, ἀπὸ φέρον μὲγάλυ
ἢ κινδυνώσῃ ῥυθῆ, εἰς χροῖν ἔξῃ.

Ἐὰν ἴδῃ τις ἑσὼτῶν ἐδόντα κρέας λέον-
τες, εὐρήσῃ ὄρησ' βασιλείας πλοῦτον ἢ ἐξ-
οσίαν ἢ κατὰπατήσ' ἐχθρὸν αὐτῷ.

Ἢ εἰ ἴδῃ τις ὅτι γαίλας λέωνων ἔπται,
εὐρήσῃ πλοῦτον ἀμφὸς & χροῖν ἀπὸ τῆ βα-
σιλείας.

Ἢ εἰ ἴδῃ τις ὅτι ἐδὸς λέοντες ἠδον, εἰ
μὴ ὄντι βασιλεὺς, μέρος βασιλείας ἐπέσει ὄνη-
κῆμισται' εἰ δὲ τὸ κοινὸ λαῷ, εὐρήσῃ
χροῖνον & πλοῦτον ἀπὸ μέρους βασιλείου, ἢ
κατακλυμώσῃ ἐχθρῷ.

Ἢ εἰ ἴδῃ τις ὅτι λέοντες εὐρε κάστρον,
& ἦρον' εὐρήσῃ πλοῦτον ἢ ἀπλοῖαν τῆσ εἰρη-
μῶν.

Ἢ εἰ ἴδῃ τις ὅτι ἦπαρ λέοντες, ἢ μωθὸν
εὐρήσῃ' εἰ μὴ ὄντι βασιλεὺς, ἢ μάλιστα, ὄρη-
σαν παλαιῶν βασιλείων Ἰστωροῖς εὐρήσῃ.
ἄρα χροῖνον...

Ἢ εἰ τὸ το κοινὸ λαῷ, πλοῦτον ἢ ἐχθρῷ
βασιλείας πλοῦτος.

Ἢ τις καθ' ἡπτοῖς εὐρε λέοντες ἄρημα,

Si plebeius aliquis huiusmodi somnii
habuerit, consequens erit, ut vel aduer-
sus regem perduellis fiat, vel cum orco
luctetur.

Si quis leoni morigero infidere ac ve-
hi visus sibi fuerit, siquidem ad homici-
dium est, regno potietur: sin autem, am-
plissimam potestatem consequetur, pœt
quam principem quandam, hostem suum,
deprimet.

Si quis leonem videre visus sibi fuerit,
cum quo non pugnaverit, sed ab eo duntaxat
territum se putauerit: illi à princi-
pe, rerum potiente, metus atque trepi-
datio portenditur.

Si regius est quispiam, cui visum hoc
oblatum fuit: à rege homini periculum
imminet, tandemque læo sine potietur:
idque propterea, quod nihil ei leo no-
cuerit.

Si quis videre visus fuerit, leonem à facie
sua conuersum aufugisse: si rex est,
fama duntaxat ipsius impulsu regnum
aliud ei cedet, ac te lummitet.

Si plebeius, magno metu periculô-
que liberatus, lætitiã consequetur.

Si quis velci carne leonina visus sibi
fuerit, à rege diuitias & potestatem con-
sequetur, hostemque suum proteret.

Si quis læo leoninum bibisse visus sibi
fuerit, formidolosas opes & lætitiã à
rege consequetur.

Si quis membrum aliquod leonis edif-
se visus sibi fuerit, si rex est, alterius regni
partem acquirat: sin plebeius, aurum &
opes à rege accipiet, atque hostem in po-
testatem rediget.

Si quis sterco leonis inuenisse visus
sibi fuerit, ac sustulisse: diuitias potietur
minoribus, quàm ex sint, de quibus est
dictum.

Si visus sibi fuerit iecur leoninum, vel
medullam inuenisse: si rex est, aut vir am-
plissimus, aureos priscoꝝ regum the-
saurus inueniet.

Si plebeius, opes & familiaritatem
regis impetrabit.

Si quis pellem leonis per quietem in-

uenierit.

uenierit, si rex est, aut vir amplissimus, om-
nes diuitias & aurum aduersarij regis
consequetur. sin plebeio visum hoc obla-
tum fuerit, (quanquam difficulter hoc ali-
is offertur, præter amplissimos viros)
confestim opulentus erit.

Si rex videre visus fuerit, leonem ad se
vinctum perducit: hostem maximum capi-
et.

Si lænam vinctam ad regem perdu-
cant, hostis maximi vitæ consortem vin-
culis habebit.

Si catulos leoninos, & lænam man-
fuerit ad habere visus sibi fuerit: hoc ipsum
ad Augustam, eiusque liberos interpre-
tando referat. ac si quidem in regia vide-
bantur educari, gaudium sibi portendi
statuat, & liberorum in regno successio-
nem.

Si rex in venatu leonem occidere visus
sibi fuerit, in bello principem quandam,
hostem suum, opera subditorum suorum
interficiet.

Si rex cum leone visus sibi fuerit amici
colloqui, admirabili quodam modo
cum alio regno pacem colet, prout in-
gens miraculum est in ista cum leone
colloquatione.

De elephanto, ex Indorum
disciplina.

CAP. 270.

Elephantus ad amplissimum & opu-
lentum virum interpretando refer-
tur: non tamen ad inimicitias inaximas,
sed mediocres.

Si quis elephantum venatu cepisse, vel
habere visus sibi fuerit: opulentum quen-
dam, & auro abundantem capiet, atque
hoc sanè visum regibus duntaxat offer-
tur, quibus solis competit.

Si tamen hoc somnium aliquando ple-
beius quispiam habuerit, ad fines excelsi-
tatis regie propius accedet.

Si quis elephanto vehi visus sibi fuerit,
princeps erit, & principis alicuius amplif-
simi possessionibus potietur.

εἰ μὴ βασιλεὺς, ἢ μάλιστα τῶν τῶν, τὸν πλοῦ-
τον πλοῦτον, ἀλλὰ ἢ τὸ χροῖνον ἔξῃ τὸ βα-
σιλικὸν ὄρησ' ἀπλοῖαν: τὸ το κοινὸ λαὸν
ἐὰν ἴδῃ τῆσ, ὄρησ' διανοῦσ' ὄρησ' μάλιστα
ἰδὼν, ἔσται πλοῦτος ἀπὸ αὐτῶν.

Ἐὰν ἴδῃ ὁ βασιλεὺς ὅτι, λέοντα δισμῶν
φέροισιν αὐτῷ, ἐχθρῶν μάλιστα σφοδρῶς
λάβῃ.

Ἢ εἰ λέοντων αὐτῷ, ἐχθρῶν μάλιστα
σμῶν δισμῶν.

Ἢ εἰ λέοντες τέσσα & λέοντες, ὄρησ'
ἡμῶν εἰς πλοῦτον αὐτῷ, ἢ τέσσα ἢ αὐ-
τῶν κροῖνον. καὶ εἰ μὴ ἴδῃ ταῦτα ὅτι ἐν
τῆσ βασιλείῃσιν ἀνεβέβητο, τῆσ λοῖσ' ἐδῶ
εἰς χροῖν ἢ ἐξωσ' ἄρα τέσσα.

Ἢ εἰ ἴδῃ ὁ βασιλεὺς ὅτι κωνογετῆρ,
λέοντες ἐκπτε ὄρησ' ὄρησ' πλοῦτον ἔξωσ' αὐ-
τῷ ἐχθρῶν αὐτῷ κροῖν δὲ ἕστω αὐτῷ.

Ἢ εἰ ἴδῃ ὁ βασιλεὺς ὅτι λέοντι οὐκ ἔσται
καὶ πλοῦτον αὐτῷ, μὴ ἐπέσει βασιλείας
ἐκπτε δισμῶν ἔσται τὸ πλοῦτον τῆσ
βασιλείας.

Ἐκ τῆσ ἰνδῶν αὐτῷ ἐλέφαν-
τος. σό.

Ὁ ἐλέφανς εἰς μάλιστα & πλοῦτον ἄ-
ρησ' κροῖνον: εἰ μὴ τῷ εἰς ἐχθρῶν
μάλιστα ἀλλὰ μάλιστα.

Ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι ἐλέφαντα ἐχθρῶν, ἢ
ὄρησ' πλοῦτον πλοῦτον ἢ πλοῦτον αὐτῷ
ἀρησ' ἢ τῆσ δὲ βασιλείῃσιν μόνους, ἐπι-
δῶν ἢ πλοῦτον ἀρησ'.

Ἢ εἰ πτε τὸ κοινὸ ἴδῃ τῆσ, εἰς τὸ
μάλιστα τὸ βασιλείου ὄρησ' ἀρησ'.

Ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι ἐπλοῦτον ἐλέφαντα,
ἔξωσ' ἀρησ' χροῖνον, ἢ κροῖνον ἔξωσ' αὐ-
τῷ πλοῦτον ἔσται μάλιστα.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἀπέθανεν ἐλέφας αὐτῶν, θλίψι μὴ σὺν δέξεται πῶς μετῶν. ἐλαφιοὺς δὲ οὐδαμῶς πλοῦτον μίσει. καὶ γὰρ ἐλέφαντι πλοῦτος ἢ ἴσθ' ὅσων χρεῖα ἔστι.

Εἰ δὲ ἴδῃ πῶς ὅτι εὖρεν ἐλεφαντίου κῶπρον, εὐρήσῃ πλοῦτον κατὰ μέγιστον ἐπιπλοῦτον αἰσθρῶς.

Εἰ δὲ εὖρεν ὅσα ἕφραυς πλοῦτος πλοῦτον κατὰ μέγιστον ἀφ' ἐρημιῶν, ἀναλόγως τῶ πηδύου ἴσθ' ὅσων.

Ἐκ τῶν Περσῶν, καὶ Αἰγυπτίων, αἰεὶ ἐλέφαντος. σοά.

Ὁ ἐλέφας εἰς ἡμέραν ἀφ' ἑσπέρης ἔξιν ἐξουσιασίου πλοῦτον κενεῖται ἀφ' ὅτι πῶς, πανταχοῦ θεσπίζου, πᾶσι ἐν Ἰνδία.

Ἐὰν ἴδῃ ὁ βασιλεὺς ὅτι ἕφραυς ἦσαν αὐτῶν δεδωμέναι, ἢ ἔνα, ἀφ' ἑσπέρης μέγιστος πλοῦτος καὶ ολιγοπλοῦτος ἐξουσιασῶς δεξιῶς κενεῖται.

Εἰ δὲ ἀπὸ δεσφῶν σιδηρῶν ἦτοι κυρτοῦ μῶν, οἱ εἰρημῶσι μέγιστος ἑσπέρης, ἕφραυται ἐν αὐτῶν.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὁ βασιλεὺς ὅτι ἐκίβησε πρὸς αὐτῶν ἕφραυται ἴσθ' ὅσων αὐτῶν ἔνεκε, πλοῦτον ἀφ' ἑσπέρης, καὶ πῶς πλοῦτον αὐτῶν κενεῖται, καὶ θλιβήσεται ἐν αὐτῶν.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὁ βασιλεὺς ὅτι ἐπαχθῆσεν ἕφραυται, ἐπὶ πῶς εἰς ἑσπέρης μέγιστος ἐκείνη.

Εἰ δὲ ἴδῃ πῶς ἄλλος ὅτι ἐπαχθῆσεν ἕφραυται εἰς ἡμέρας ἕφραυται καὶ πλοῦτος σφάρα.

Εἰ δὲ ἴδῃ ἅς ὅτι ἀφανῶν ἕφραυται ἐν πῶς ἀφ' ἑσπέρης, αἰσθρῶς μέγιστος δουλεύσῃ, ἐξ οὗ εὐρήσῃ κέρδος.

Ἐὰν πῶς ἴδῃ ὅτι ἕφραυται ἐξουσιασίου ἐπὶ πῶς οἴκῃ αὐτῶν, ἔξιν εὐρήσῃ χρεῖα καὶ θλίψας ἀποβολῶν.

Si videre visus fuerit elephantum suum mortuum, adflictione quidem ille modica vexabitur: sed de medioeribus diuitiis nihil ei decedet. Nam elephantum diuitiae sunt visus osium.

Si quis elephantum stercore inuenisse visus sibi fuerit, opes ab amplissimo viro consequetur in numerata pecunia, pro firma copia.

Si inuenit ossa elephantis: opes accumulabis per maximum, ut pecuniarum, pro ratione copia osium.

De elephanto, ex Persarum & Aegyptiorum monumentis.

C A P. 278.

Elephantus de viro excelfo, potestatem praedico, extraneo, diuitias ingentes possidente accipitur: idque propterea, quod non ubique capiatur, sed tantum in India.

Si rex videre visus fuerit elephantos plures ligatos ad se perducere, vel vnum duntaxat: viros principes amplissimos, opulentissimos, sed parum praestantes in rebus bellicis, vinculos accipiet.

Si sine vinculis ferreis hoc factum fuerit, praedicti magnates ad eum sponte sua moueri facti venient.

Si rex imperasse visus sibi fuerit, ut elephantus caederetur, osium suorum causa: virum cuiusmodi occidet, ac diuitias eius auferet.

Si rex elephanto vehi visus sibi fuerit, hoc ad maximum obedientiam, relativum est.

Si quis aliud viderit se elephantum vestium, ad eminentiam gaudiumque perueniet, ac maximas opes consequetur.

Si quis elephantum ministrare visus sibi fuerit, in cibo ac potu: amplissimo visus fuerit, ac quantum ex eo faciet.

Si quis elephantum peregrinum subitum domum suam ingressum videre visus fuerit, & gaudium & liberationem ab aerumnis inueniet.

Si visus sibi fuerit elephantum ossa, vel stercore inuenisse: hoc ipsum de opibus intelligat.

De Pardo, ex Persarum & Aegyptiorum disciplina.

C A P. 272.

Pardus ad hostem, cum quo nulla est conciliatio, refertur.

Si quis cum pardo pugnare visus sibi fuerit, si cum potestate est, aut belli dux, cum hoste potente, fraudulento, & formidoloso bellum geret. ac si quidem visus sibi fuerit coegisse bellum terga dare, hostem in fugam coniciet: sin eam occidit, hostem cadet.

Si pauperi visum hoc oblatum fuerit, aut homini plebeio: in cruciatum ac metum principis alicuius causa incidet.

Si visus sibi fuerit a pardo vulneratus, in morbum & iram suppliciumque graue principis incidet. Nam vulnus inferum a pardo virus habet.

Si quis edere pardi carnem visus sibi fuerit, opes atque gloriam inueniet.

Si pardo insidere visus sibi fuerit, si rex aut princeps est, hostem potentem ac magnum si i subiciet: sin plebeus, magnum ad gloriam perueniet, ac magistratus erit.

Si pardum videre visus fuerit, atque se pariter & pardum expausse, sine pugna & laesione mutua: terrorem principis ac difficultatem experietur.

Si rex pardum, vel pardos adlatos sibi videre visus fuerit, hostem contumacem, & potentem, captivum accipiet.

Si in manufactu pardum adduci viderit, ingentem ex fama gloriamque consequetur, ex eumodi hominis in ordinem coacti subiectione.

Εἰ δὲ ἴδῃ πῶς ὅτι εὖρε ἴσθ' ὅσων, ἢ τῶ κῶπρον αὐτῶν: οὗτος εἰς πλοῦτον ἐξουσιασῶν.

Ἐκ τῶν Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων, αἰεὶ κῶπρον. σοά.

Ὁ κῶπρος εἰς ἡμέραν ἀφ' ἑσπέρης κενεῖται.

Ἐὰν ἴδῃ πῶς ὅτι ἐπολέμει αὐτῶν, εἰ μὴ ὅτι ἐξουσιασῶς, ἢ ἀρχὸν πολέμου, εὐρήσῃ πόλεμον μετ' ἐχθρῶν δυνατῶν & δαλίου, & ἑσπέρης. & εἰ μὴ ἴδῃ ὅτι ἐσφραγίσθη ἐν σφραγίσῃ, ἐπὶ αὐτῶν: εἰ δὲ ἐφρόνησεν αὐτῶν, πλοῦτον ἐχθρῶν παύσει.

Πιπύρος ἐὰν ἴδῃ τῶν, ἢ τῶ κῶπρον αὐτῶν, εὐρήσῃ πτωχεῖαν καὶ φέρον κατὰ ἀνθρώπου ἐξουσιασῶν.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐπλήθη αἰσθρῶν τῶ κῶπρον, εὐρήσῃ νόσον καὶ πτωχεῖαν μέγιστον κατὰ ἐξουσιασῶν. ἢ γὰρ πῶς τῶ κῶπρον φαρμακῶν ἐστὶ.

Ἐὰν ἴδῃ ἅς ὅτι πρὸς κρέας κῶπρον, εὐρήσῃ πλοῦτον καὶ δόξαν.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐπαχθῆσεν κῶπρον, εἰ μὴ ὅτι ἐξουσιασῶς ἢ βασιλεὺς, ἐχθρῶν δυνατῶν καὶ μέγιστος ἑσπέρης: εἰ δὲ τῶ κῶπρον αὐτῶν, εἰς δόξαν μέγιστον ἕφραυται & ἑσπέρης.

Ἐἰ δὲ ἴδῃ ὅτι εἶδε κῶπρον, καὶ ἐφρόνησεν: οἱ δὲ οὐκ ἀπῆλθον, εὐρήσῃ φέρον καὶ ἀναδύσῃ κατὰ ἐξουσιασῶν.

Ἐὰν ἴδῃ ὁ βασιλεὺς ὅτι κῶπρον ἢ κῶπρον ἠνέκεν αὐτῶν: ἐχθρῶν ἀνυπόστατον & δυνατῶν ἐστὶν, δέξεται.

Εἰ δὲ ἡμερον κῶπρον ἠνέκεν, εὐρήσῃ ὁ βασιλεὺς φημίλει μέγιστον & δόξαν ἀφ' ἑσπέρης αἰσθρῶς ποιοῦτον.

Εκ τῶν Περσῶν ἔ Αἰγυπτίων,
ὡς εἰ λεοντοπαρῆδου. σογ'.

Ο λεοντοπαρῆς, εἰς ἔλθρον εὐχρη, ἔ
μέγαν, ἔ εἰς βασιλεία κείνεται. ἔ
πὸ εὐχρη πὸ θυρῶς, ἔ ὑποτακτικῶν τῶν
ἀλλων ζῶων ἔ ἀλιγρόδουλον αὐτῶ.

Εὐὸν ἰδῆ τις ὅτι ποῦτον ἐπάλασιν, ἢ
ἐπιθέμωσι. εἰ μὲν ὅτι βασιλεῖς, ἢ ἐξου-
σιαστικῶς, εὐχρησά μὲν ἔπερου βασιλείως ἀνε-
ρῶς πόλεμον. ἔ τῶν νικητῶν κατ' ἀναρ
ἔσται ἢ δὲ ἔργου νίκην.

Πτωχὸς εἰσ ἰδῆ τῶν, ἢ πὸ κοινοῦ λαῶ,
εὐχρησά φέρον ἔ πτωχείαν ἀπὸ ἐξουσιαστικῶ,
ἢ βασιλείως.

Εκ τῶν Περσῶν ὡς εἰ ἄρ-
κτων. σοδ'.

Ο ἀρκτος εἰς ἔλθρον πλοῦσιον, ἔ δυνα-
τῶν, ἔ ἀνω, πτωχῶν κείνεται.

Εὐὸν ἰδῆ τις ὅτι ἐσπαρῶν ἀρκτων, πλοῦ-
των ἔλθρον φονεύσῃ ἔ κηροτομισά αὐτῶν.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἐπαρχισατο αὐτῶν. ἔ
ρη-
σῃ ἐξουσιαν μετρίαν.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἐσπαρῶν ἐπληξεν αὐ-
τῶν, ὅτι ἔρησθησται ἔλθρον αὐτῶ ἀπολυμῶν.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἐσπαρῶν κρέας αὐτῶς, εὐ-
ρησῃ ἀναρῶν πλοῦσιον ἀπὸ μαρῶ ἔ πτω-
σίαν ἔλθρον.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἦεν δεσπῶν ἀρκτων, πῶν
παιτῶ πλοῦσιον πὸ πλοῦσιον ἔλθρον κερδισῃ.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι πῶν γαλακτός αὐτῶς, εὐ-
ρησῃ φέρον ἐξουσιαν ἔ μακροσίαν.

De leopardo, ex Persarum ἔ
Aegyptiorum monu-
mentis.

C A P. 273.

L Eopardus ad hostem nobilem, &
magnum, & ad regem refertur: pro-
pter nobilitatem ipsius feræ, quæ anima-
lia cætera sibi subicit, ipsa parum aliis
parat.

Si quis cum leopardo colluctatur, vel
pugnare visus sibi fuerit: si rex est, aut
princeps, cum alio nobili rege bellum
geret: & si, qui per quietem vicerit, re-
ple victoria potietur.

Si pauper quispiam, vel plebeius, hu-
iusmodi somnium habuerit: à rege, vel
principe, terrorem & cruciatum inue-
niet.

De vrsis, ex Persarum va-
riationibus.

C A P. 274.

I nterpretatio vrsi ad hostem opulen-
tum, & potentem, & stolidum, & auda-
cem pertinet.

Si quis vrsum interfecisse visus sibi
fuerit, hostem eiusmodi conficiet, eisque
succedet.

Si vrso insidere visus sibi fuerit, eoque
vehit: potestatem medioerem inueniet.

Si vrsum gladio percussisse visus sibi
fuerit, ex hoste suo percunte lætitiã
percipiet.

Si carnem vrsinam comedisse visus si-
bi fuerit, pro modo manducatæ carnis
opes ab hoste stolido & opulento conse-
quetur.

Si pellem vrsinam sustulisse visus sibi
fuerit, omnes hominis eiusmodi diuitias
lucrabitur.

Si lac vrsinum bibere visus sibi fuerit,
terrorem à magistratu inueniet, ac mor-
bum diuturnum.

Si caput eius sustulisse visus sibi fuerit,
vel quod ab aliis adlatum acceperit: ab
hoste stolido diuitias, & quidem ipsam
diuitiarum eius sortem ac summam in-
ueniet.

De hyæna, ex Persarum ἔ
Aegyptiorum monumentis.

C A P. 275.

H yæna de muliere mala, subsanna-
trice, venefica, magicam exerce-
nte, intelligitur.

Si quis igitur hyænae visus sibi fuerit
insidere, cum eiusmodi muliere rem ha-
bebit.

Si aciculum, vel lapidem in hyænam
coniecisse, visus sibi fuerit: cum ea rix-
abitur.

Si cum hyæna pugnans, eam hasta per
vimm iugulasse visus sibi fuerit: cum eiu-
smodi muliere consuetudinem habebit.

Si carnem hyænae comedere visus sibi
fuerit, veneficiis à tali muliere circumue-
nietur, eaque diu durabunt, pro modo
manducationis.

Si lac hyænae bibere visus sibi fuerit, in
auro suo detrimentum accipiet, & ad
inopiam redigetur.

De lupo, ex Persarum ἔ
Aegyptiorum disciplina.

C A P. 276.

L upus ad personam hominis auari &
infidi refertur.

Si quis cum lupo pugnare visus sibi
fuerit, ab eiusmodi principe potestatem
ac bellum accipiet. Quod si lupum iugu-
lasse visus sibi fuerit, & si cui visum hoc
offertur, cum potestate est: hostem eiu-
smodi debet. Sin à lupo vulneratum, vel
morsum se videre visus fuerit: cruciatum
& vim ab hoste iniusto & auaro feret.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι κεφαλῆς αὐτῶς ἦεν, ἢ ὅτι
ἦν ἕκαστος αὐτῶ. εὐρησῃ ἀπὸ πλοῦσιον μαρῶ
ἔλθρον πὸ κεφαλῶν τῶ πλοῦσιον αὐτῶ.

Εκ τῶν Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων,
ὡς εἰ ὑάνης. σοε'.

Η ὑάνα εἰς πῶσθων φάλης ζωῶν
κίως κείνεται ἔ Γελῶς. καὶ φαρμα-
κίως ἔ μαγικίως εἰμα.

Εὐὸν οὖν ἰδῆ πῶς ὅτι ὑάνη ἐπαρχίῳ,
πλοῦσιον ζωῶν μαγικῶν σπουδαίως.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἔρηξεν εἰς αὐτῶν θέλος,
ἢ λήθον, ἀποκρίσῃσιν αὐτῶ μέσον αὐτῶ ποιησῃ
καὶ λόγους.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι πολεμῶν αὐτῶν δεσπ-
σπαρῆσιν βίαι: πῶν πλοῦσιον ζωῶν σπου-
δαίως.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι πρῶτῃ κρέας ὑάνης, μα-
γικῶσθησται ἀπὸ τῶς πλοῦσιον ζωῶν ἀνα-
λόγως τῶς βρώσας χρείας.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι πῶν γαλακτός αὐτῶς, εὐρησῃ
ζῆμιον πὸ χρείας αὐτῶ ἔ πτωχείαν.

Εκ τῶν Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων,
ὡς εἰ λύκου. σοζ'.

Ο λύκος εἰς πῶσθων πλοῦσιον ἔ
ἀπῶσθων ἐξουσιαστικῶ κείνεται.

Εὐὸν πῶς ἰδῆ ὅτι λύκον ἐπαρῶν, εὐρησῃ
ἐξουσιαν ἔ πλοῦσιον ἀπὸ πλοῦσιον ἐξουσια-
στικῶ. καὶ εἰ ἔρη ἰδῆ ὅτι ἐσπαρῶν αὐτῶν, ἔ
ἔσται ἐξουσιαστικῶ ἰδῶν. ἔλθρον πλοῦσιον ἀπο-
κρίσῃ. εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἐπληξεν, ἢ ὅτι ἐδῆλθη
παρ' αὐτῶ λύκω. εὐρησῃ πτωχείαν ἔ ἀ-
ναρκίαν ἀπὸ πῶν ἔλθρον ἀδικῶ καὶ πτω-
χῶν.

Εάν ἴδῃ ὁ βασιλεὺς ὅτι παρῶσατε εἶχαν
ἢ εἰσέλθῃ ἐν αὐτῆς λύκος ἔχθροι ποιῶσι
ἐλευσούται ἐν τῇ λαῷ αὐτῇ, καὶ ἀσθενῶς
τῆς καρδίης διαφθαρῆν αὐτῶν.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὁ βασιλεὺς ὅτι κύνες ἀπέφα-
λε καὶ ἄλλοι λύκων ἢ ἔθνη ἀλλοφύλων
πολεμῶσι ἐχθροὺς αὐτῆς, ἢ ἀσθενῶς τῆς ἐ-
νεργίας ἄλλο κύνων συνελθῆν αὐτῶν.

Εάν ἴδῃ ὁ βασιλεὺς ὅτι νηέλιον αὐτῶν
λύκων διετρίβῃσι ποιῶσιν ἐχθροὺς δυνάμει
διέξεται.

Ἐκ τῶν Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων,
κατὰ ἡλωπτεκων. Ἰσοῦ.

Εάν ἴδῃ τις ὅτι ποικίλῃ δώπεκα,
μαχίσται ἰδῶν αὐτὸ πολλοῦται.

Εάν ἴδῃ ὅτι τοῖς οὐνοῖς αὐτῆς ἐπιβῆν
αὐτῆς, θύραξ θλίψῃ ἀπὸ ἰδίου αὐτῆς ἢ μέ-
λειται ἀνδρῶν τῆς κωνῆτος.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐφάνθησιν αὐτῷ κατα-
βῶνι αὐτῶν.

* * * * *

Εἰ δὲ ἴδῃ τις ὅτι παρῶσατε δώπεκα
μακρόν, θύραξ ἴσται ἀπὸ δεινῶν.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι συμπυλῆξ δώπεκα, ἢ ἦ-
ρεν αὐτῷ ἀπὸ ἡμερῶν ἐν οἴκῳ αὐτῆς, φιλιά-
σι γυναικὶ καμῶν ἢ μαγιστήται παρ
αὐτῆς.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι πῆξ γαλα δώπεκα, εἰ
ἴδῃ ἔστιν ἀσθενῆς ὀργανεῖ ἢ εἰ ἔχει μέλι-
μαι, ἀσθενεῖ αὐτῷ.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐπιβῆξ αὐτῷ, ἢ μαλ-
καγίας αὐτῆς σκεῖται οὐ φθάνεται ἢ φασα-
γήσεται ἢ ἀσθενῶς κυρῆσεται.

Εάν ἴδῃ ὁ βασιλεὺς ὅτι κωνῆων, ἢ ὁ-
δύων ὄρεν δώπεκα ἢ ἀσθενῶς πολλοῦται,
ἢ παλαιὸν εὐρύσι. Ἐ εἰ ἐφάνθησιν αὐτῷ,
κατωθίσις ὁ ποιῶσις.

Si rex oues habere visus sibi fuerit,
quas adori sint lupi: talis hostis populum
ipsum inuadet, proque gratificationis lupi
modo, populum perdet.

Si rex canes aduersus lupos misisse vi-
sus sibi fuerit, cum alienigenis hostem
suum oppugnabit, proque eorum ipsorum
sternuitate, hominem proteret.

Si rex adlatum sibi lupum, vinculis co-
strictum, videre visus fuerit: hostem hu-
iustmodi captiuum accipiet.

De vulpibus, ex Persarum &
Aegyptiorum interpreta-
tionibus. C. A. P. 277.

Si quis cum vulpecula pugnare visus
sibi fuerit, cum homine quodam suo,
eoque verulo, iurabitur.

Ac si quidem vitus sibi fuerit ab illius
vnguibus lætus, ab homine tuo vexa-
tionem inueniet, ac respondens tunc vul-
neris sollicitudinem.

Sin ipse vulpem occidisse visus sibi
fuerit, ab arumna liberabitur.

Si quis longo ex intervallo respicere
vulpeculam visus sibi fuerit, ex tormini-
bus & flatibus in morbum incidet.

Sin vulpeculam ad se respicientem vi-
dere visus fuerit, à dæmonibus morbo
adfigetur.

Si cum vulpecula colludere visus sibi
fuerit, aut eam, ceu manufactam, in æ-
des suas deportare: in amore pestimæ
mulieris incidet, & ab ea veneficis cir-
cuuenerit.

Si lac vulpinum bibere visus sibi fue-
rit, si quidem æger est, conualescet: si cu-
ris grauat, ab eis liberabitur.

Si videre visus fuerit adcurrentem ad
se vulpeculam, quæ tamen ipsum præsti-
giis suis non auerterat: mulier in faci-
nore depræhendetur, & pro vana habe-
bitur.

Si rex visus sibi fuerit in venatu, vel
itinere, vulpeculam inuenisse: in homi-
nem verfurum, & in planum incidet. ac si
quidem vulpeculam occidit, in periculo
& alter erit.

Consimiles habent interpretationes
tum lycopanthæ, tum multellæ: sed
paullò tamen minoris momenti, & infe-
rioris.

De leporibus, ex Persarum &
Aegyptiorum disciplina.

C. A. P. 278.

Lepores ad scortorum, & earum mu-
lierum personas referuntur, quæ fuc-
catam & adscititiam venustatem adfe-
ctant.

Si quis inuenisse leporem visus sibi
fuerit, huiusmodi mulierem inueniet. ac
si quidem vitus sibi fuerit eius pellem su-
stulisse, diuitias ex ea lucrabitur.

Si assata carne leporina velci visus sibi
fuerit, & opes ab ea consequetur, & in
morbum incidet.

Si leporem persequi visus sibi fuerit,
eiusmodi mulierem amabit, eamque se-
ctabitur.

Si visus sibi fuerit in persequendo co-
iecitæ virgam, vel aliquid aliud: si qui-
dem leporem adigit, eoque potitus est:
desiderio votoque suo iatisfaciet. sin au-
tem, ad iracundiam & acerbicatem mul-
lier hominem irritando prouocabit.

De canibus, Indorum, Persarum,
& Aegyptiorum rationes.

C. A. P. 279.

Canes ad inimicos referuntur.

Si quis adlatrantem sibi canem
videre visus fuerit, verbis infami cum
hoste dimicabit. ac si quidem à cane vi-
sus sibi fuerit morsus, ab eiusmodi hoste
vexabitur.

Si videre visus fuerit, canem laceran-
tem vestes suas, ab hoste infami diuitia-
rum & gloriæ detrimentum sentiet.

Si canem occidit, hostem eiusmodi
perdet is qui vidit.

Εἰ τῆς αὐτῆς αὐτῆς κείσῃ ἢ οἱ λυ-
ποπῶνται ἢ εἰ γαλαῖα ἢ ἀπὸ ματείας,
καὶ ἐλασῶνται.

Ἐκ τῶν Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων,
κατὰ λαζαράν. σοφ.

Οἱ λαζαροὶ εἰς ἐπιβῆσαν, & ἀσθεν-
μορφῶν ἐπιπλάσαν ἐν κελῆ γυναι-
κῶν κρινόνται παρῶσατε.

Εάν ἴδῃ τις ὅτι ἄρε λαζάρων, τοιαύτως
θύραξ γυναικῶν. ἢ εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἦρε πῶ
δύραξ αὐτῆς, παρῶσιν ἐξ αὐτῆς ἀπεκρ-
θῆσιν.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἀσθενῶς κείσῃ λαζάρων ἐπ-
πῆ, εὐρύσις παρῶσιν, ἢ ἴσται ἀπὸ αὐτῆς.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι κρεπιδάκει αὐτῶν, παρῶ-
σι ποιαύτως, ἢ κατωθίσις αὐτῶν.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι διακῶν ἐρρίνη βέβησαν, ἢ
ἐπῆρῃ π. ἢ ἐπὶ ἐπέτυχεν αὐτῆς, παρῶσιν
ἢ ἐπιθυμῶν αὐτῆς ἢ εἰ δὲ οὐκ ἐπέτυχε, λα-
ζαροὶ & παρῶν αὐτῆς.

Ἐκ τῶν Ἰνδῶν, Περσῶν, καὶ Αἰ-
γυπτίων, κατὰ κωνῆ. σοφ.

Οἱ κύνες εἰς ἐχθροὺς κρινόνται.

Εάν ἴδῃ τις ὅτι κωνῆ ὑπὸ αὐτῆς
αὐτῶν, μετ' ἐχθροῦ ἀπῆται, ἢ ἐπὶ λόγῳ μα-
χίσεται, ἢ εἰ ἴδῃ ὅτι ἐδῆχθη παρ' αὐ-
τῆς κύνες, θλιβήσεται παρῶσιν ποιαύτως ἐχθροῦ.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐσφιστ' ὁ κωνῆ πῶ ἱματεῖ
αὐτῆς, ἀπὸ ἐχθροῦ ἀπῆται, εἰς τὴν δόξαν ἢ
πῶ παρῶσιν αὐτῆς θλιβήσεται.

Εἰ δὲ ἐφάνθησιν πῶ κωνῆ, ποιαύτως ἐχθροῦ
ἀσθενῶς ὁ ἰδῶν.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅπ' ἔφαγε κρέας κωῶς, πᾶσι
τοῖς ἐχθροῖς ἀπὸ τοῦ εὐρήσι.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅπ' ἔφαγε κωῶν ἢ γάλα, εὐρή-
σι φέρον ἢ ἴσον μακρόν.

Εἰ ἰδῆ ὅτι ὁ θραυρῆμος κωῶν ἐκ τοῦ
πυλῶντος, ἢ τοῦ ἀγέλιου ἔσται ὁ ἐχθρὸς
ἀπὸ ξένου. εἰ δὲ ἰδῆ ὅπ' ἔβη λαγωαῖος, ὁ
ἐχθρὸς ἐκ τοῦ ἰδῶν ὄντι.

Ὁ βασιλεὺς ἐὰν ἰδῆ ὅτι κωῶς πωλείας
ἠέλικαν αὐτῷ, ἢ ἀπὸ ξένου, ἢ πῶς ἰδίως
ἦν ἐρατώτατος πολέμου ἐπισημασθεῖς καὶ
οὐκ αἰκίας κατ' ἐχθρῶν. καθ' ὅλου πᾶς κωῶν
ὄντι πῶς τῷ βασιλείῳ θραυρῆμος, ἐρατώτατος
κρίνεται.

Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων ἀεὶ
κρίτου. Π.

Καθ' ὅλου ὁ καλὸς ὄντι πάντων εἰς πᾶσι
σῶσι κλέπτου, ἢ κλέπτης κρίνεται.

Ἐὰν ἰδῆ τις ὅτι ἐπιλέμωσι, ἢ ἐφρόνισεν
κῆρτον κλέπτου δειρῶτος, ἢ ἀπολέσθ.

Καὶ εἰ βῆ γινώσκων, ἔσται ἢ ὁ κλέπτης
γινώσκων· εἰ δ' ἀγνώσκων, ξένος ἔσται.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅπ' ἦρε κρέας καλῶν, ἢ εὐρέν
εὐρήσι πᾶσι ἀπὸ κλέπτου ἀπόδοσι τῷ
κρέατος.

Εἰ δὲ εὐρέν, ἢ ἦρε δόξαν κάπνου· τῷ ὄ-
παρῆν πᾶσι τῷ κλέπτου ἀρῆσι.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅπ' ἔφαγε ἀπὸ τοῦ ἐπιλήθην πῶς
ὄντι ἐκ αὐτῶν εὐρήσι ἴσον ὄντι τῶν, καὶ
ὄντι.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅπ' ἔδεικνεν αὐτὸν ὁ καλὸς,
μακρονοσοῦσθ ἢ ἀδύνατος ἀπόδομα.

Ἐκ τοῦ Περσῶν, Ἰνδῶν καὶ Αἰ-
γυπτίων, ἀεὶ χροῖων. σπιδ.

Si carne canina vesci visus sibi fuerit,
opes hostis in famis adquiret.

Si lac canium bibere visus sibi fuerit,
in terrorem & morbum diuturnum in-
cidet.

Quod si conspectus per quietem canis
pastoricius est, aut ferus: hostis ille
peregrinus & extraneus erit. Sin lepori-
nus, ex familiaribus.

Si rex omnigenos canes adlatos sibi
videre visus fuerit, vel peregrin, vel ex re-
gione propria: tam milites belli peritos,
quam suos homines aduersus hostes col-
liget. Nam in visis regis, per quemlibet
canem milites intelligitur.

De cato, Persarum & Aegy-
ptiorum rationes.

C A P. 280.

Generaliter catus in quorumlibet vi-
vis ad personam suis, tam maris,
quam femina, refertur.

Si quis dimicasse cum cato, vel catum
occidisse, visus sibi fuerit: furem vinculis
constringet, & perdet.

Si notus est catus, fur quoque notus e-
rit: si ignotus, fur peregrinus erit, & ex-
traneus.

Si carnem felinam vel sustulisse, vel ha-
bere visus sibi fuerit: a fure diuitias, carni
respondentes, consequetur.

Si pellem cati vel inuenerit, vel sustule-
rit: in uersas furis facultates auferet.

Si cum cato dimicans, visus sibi fuerit
ab vnguibus eius laesus: in morbum ve-
hemētissimum, & adfectionem in-
cidet.

Si videre visus fuerit mordentem se
catum, diuturno cum morbo, & debilita-
te graui conficiabitur.

De porcis, Indorum, Persarum,
& Aegyptiorum rationes.

C A P. 281.

Porcus

Porcus ad personam hostis, qui con-
temnitur, & tamen potens est, re-
fertur.

Si quis visus sibi fuerit manum conse-
rere cum porco siluestri, cum hoste po-
tente & egregie instructo bellum geret.
Solent enim principibus viris haec visa
duntaxat offerri.

Quod si alius quispiam huiusmodi som-
nium habuerit, nihilominus ad illorum
personam refertur.

Si pauper, aut plebeius: ab hoste terro-
rem, & adfectionem, & cruciatum in-
ueniet.

Si quis apro insidere visus sibi fuerit,
hostem suum, vitum amplissimum, in
feruitatem rediget. Sin is, qui somnium
habuit, pauper est: ad conditionem excel-
sam, & magnas opes euectur.

Si rex videre visus fuerit adlatos sibi
siluestres apros, vel quod eos ipse venan-
do reperit: hostes potentes, pro conspe-
ctorum per quietem aprorum ratione,
vinctos colliget.

Si porcos cicures adlatos videre visus
fuerit, eadem erit interpretatio, sed praedi-
ctis tenuior atque inferior exitus.

Si carnem suillam manducare visus si-
bi fuerit, aurum & opes manducationi
respondentes inueniet.

Si quis instar porci visus sibi fuerit in-
cedere, celerem laetitiam inueniet.

Si quis porcum habentem cornua vi-
dere visus fuerit, hostis sui sublimitatem
& gloriam, pro cornuum modo, videbit.

Si talem porcum rex adlatum sibi vi-
dere visus fuerit: hostem suum, magnae
admirationis virum, captiuum accipiet.

Si rex, aut princeps aliquis, per quietem
adferri sibi viderit porcum arietina cau-
da praeditum: hostem valde locupletem
& potentem habebit, quem opes ipsius
comitabuntur.

Si rex adlatum sibi porci caput videre
visus fuerit, vel quod de capite porci co-
mederit: ipsam sortem & summam opum
hostis sui lucrabitur, ipsamque causam
superabit.

Οὐχίριος εἰς πᾶσι σῶσι κατὰ τὸν
ἄριον ἐχθρῶν δυνάσθ κρίνεται.

Ἐὰν ἰδῆ τις ὅτι ἐπιλέμωσι χροῖον ἀεὶ
ἐχθρῶν δυνάσθ καὶ πᾶσι ἐξέστησι πολέ-
μου. τῶς γὰρ ἐξουσιασθῆς μισοῖσι θεωρεῖται.

Ἄλλως ἐὰν ἰδῆ τῶς, εἰς πᾶσι σῶσι
κατὰ τὸν ἄριον.

Εἰ δὲ πλοῦτος, ἢ τὸ καινὸν ὄντι· ὁ ἰδῶν
τῶς, ἀποδοσθ φέρον, ἢ ὄντι, & πτωχεύσθ
ἀπὸ ἐχθροῦ.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἐπαρῆται σὺν ἀφρο, ἀφρο
μῶσι ἐχθρῶν κατὰ δουλοσύνην· εἰ δὲ ὄντι, ὁ
ὁ ἰδῶν πτωχὸς· εἰς ὄψος καὶ πᾶσι μᾶ-
ζαν ἴξθ.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὁ βασιλεὺς ὅτι σὺν ἀφρο ἠέλι-
καν αὐτῷ, ἢ ἀπὸ τοῦ ἐθροῦσι κωῶν
ἐχθροῖσι δυνάσθ, ἀποδοσθ διορισθ καὶ
πᾶσι.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι ἠέλιροι χροῖος ἠέλι-
καν αὐτῷ, ἢ αὐτῷ κρέας πῶς αἰο, εἰρημῶσι,
ἀλλ' ἐλατῶσθ ἢ μακροτέρως.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅπ' κρέας ἀφροῦ βίωσι, εὐρή-
σι χροῖων καὶ πᾶσι ἀπόδοσι πῶς βρω-
σῆσι.

Εἰ δὲ ἰδῆ τις ὅτι πᾶσι τῶσι χροῖ-
ρος, εὐρήσι χροῖον τῶσι.

Εἰ δὲ ἰδῆ τις ὅπ' ἰδῆ χροῖον ἔχοντα κέ-
ρῶσι, ὁ φάται ὄψος ἐχθροῦ αὐτῷ ἢ δόξαν,
ἀποδοσθ τοῦ κρέατος.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὁ βασιλεὺς ὅπ' τοῖσι τῶσι χροῖον
ἠέλικαν αὐτῷ, ἀφρο· δυνάσθ πᾶσι
ἐχθρῶν δυνάσθ δέξεται.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὁ βασιλεὺς, ἢ ἐξουσιασθῆς ὅτι
ἠέλικαν αὐτῷ χροῖον ἔχοντα ὄντι
δυνάσθ· ἀφρο ἐχθρῶν πᾶσι πᾶσι δυν-
νάσθ, ὁ ἀποδοσθ ὁ πᾶσι αὐτῷ.

Ἐὰν ἰδῆ ὁ βασιλεὺς ὅπ' ἠέλικαν αὐτῷ
κρέατος χροῖον, ἢ ὅπ' ἐπαρῆται αὐτῷ· ὁ
κρέατος τῶ πᾶσι τῶ ἐχθροῦ ἀπὸ κέρ-
δησι ἢ αὐτῶν πᾶσι & πᾶσι.

K

Εκ τῶν Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων, ἀπὲρ πηλικῶν ἦτοι μίμων. σπβ.

Εἰ ἂν ἴδῃ τις ὅτι ἐπιλήμει μῦθον αἰκίαν, ἐχθρὸν παύσασθαι, & πονηρὸν, ἢ ολιγοδουλῆσαι ἢ ἀσπεται ἐν τῇ οἴκῳ αὐτοῦ. ἢ ἐπιτιμῆσαι κατ' ἄρα ἢ νικῆσαι, εἴ ἔργου νικῆσαι.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐσπλάξεν αὐτὸν, ἀποπέσει ἐκ τοῦ ἔργου ἢ ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ ποιοῦν ἐχθρὸν.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ξένη ἡ μῦθος, ἐτέρου ἀπὸ αὐτοῦ ἴδῃ ὅτι ἰδιότητος ἐχθρὸς.

Εἰ δὲ ἴδῃ τις ὅτι ἐδρακεῖ, ἢ ἐπιλήξεν αὐτὸν τῆς οὐσίας ἢ μῦθος. ἀπὸ ἐχθροῦ πονηροῦ θλιβήσεται, ἢ μεγάλας ποίσει.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐφαγε κρέας μῦθους, εὐρήσει τόνον ἢ θλίβει.

Εἰ δὲ εὐρεθῆται μῦθους, εὐρήσει μέσους πλοῦτον ἐχθροῦ πονηροῦ καὶ ολιγοπλοῦτου.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐφίλη, ἢ ἀμίλει, ἢ ἔσπινεν αὐτὸν μῦθος ἀκαθάρτου ἀγάθῃ. ἐχθρὸς αὐτοῦ πονηρὸς βλάσεται.

Εἰ δὲ ἴδῃ τις ὅτι ἐχράσατο μῦθον, ἢ πάλιν ἐσπλάξασθαι, ἐχθρὸν δόλιον ἀργώσεται ἀσπασθῆναι ἐν τῇ οἴκῳ αὐτοῦ.

Εἰ δὲ ἴδῃ τις ὅτι ποιῆται αὐτὸν πῦρ ἐν αὐτοῦ κατὰ, καὶ ἀκρεῖς ἐστὶ τῆν ἐχθρὸν αὐτοῦ, & ἐμπλήξῃ αὐτὸν καθόλου ἢ μῦθος εἰς ἐχθρὸν πονηρὸν καὶ ολιγοδουλῆσαι κείνεται.

Καὶ εἴτι αὐτὸν πονηρὸν ἢ ἀγαθὸν πῆξῃ, αἰς αὐτὸν κείνεται πᾶν ἰδιότητα.

De simiis, Perfarum & Aegyptiorum interpretationes.

C A P. 282.

Si quis domi suae dimicavit eum simio. visus sibi fuerit, is opulētum hostem, & improbum, & imbecillum in domo sua conspiciet: & cui tandem horum victoria per quietem obuenerit, is reapse superior euadet.

Si simiam necasse visus sibi fuerit, hostis eiusmodi profugabit opus, & iniqua domo sua summoabit.

Si simia visa fuerit ei peregrina, per aliorum fraudē hostis eius, cui somnium fuit oblatum, aduersus ipsum ueniet.

Si quis a simia morsus, aut ab ungibus eius scissus esse, visus sibi fuerit: ab hoste malo vexabitur, & grauem in morbum incidet.

Si carnem simiae comedissee visus sibi fuerit, inueniet morbum & arumnam.

Si pellem simiae inuenierit, opes modicas ab hoste malo, nec miltum locuplete, consequetur.

Si somnium habuerit, quasi vel oscularetur eum simia, vel colloqueretur, vel demulceret: amore non puro, nec finecero, improbatem suam hostis in eum declarabit.

Si quis donatam sibi simiam videre visus fuerit, quam ipse suam in domum receperit: ignotum & fraudulentum hostem in domum suam perducet.

Si quis visus sibi fuerit exhibere simiam in populi conspectu ludentem, is hostem suum in potestatem rediget, & que illudet.

Generaliter simia de hoste improbo, cui parax sint vices, accipitur.

De draconibus & serpentibus, ex Indorum, Perfarum & Aegyptiorum disciplina.

C A P. 283.

Draconis, regis ad personam refertur: serpentes, ad personas maximorum & paruorum hostium, pro ipsorum magnitudine.

Si quis in somnis Serpentem maximum, siue draconem, videre visus fuerit, qui scilicet inuentus sit in domo, vel agro, vel castro, vel loco quodam in eo loco rex aduersarius contempietur.

Si quis draconem combussisse, vel arbores eradicasse, visus sibi fuerit: euincet loci respondentem flammam & euisioni arborum arumnam experientur.

Si quis draconem fulgetris peti visus sibi fuerit, bellum & ruinae alteri regi, qui hostis est ei regionis, portendi sciat.

Si regi visum hoc oblatum fuerit, ex regis alterius ruina & inuentu voluptatem capiet.

Si regi per quietem visus sit adparere draco, alterius regis fama terribitur.

Si rex videre visus fuerit, draconem secum abluere terrore colloquentem: admirabilis quodam modo cum alio rege opulentissimo pacem componet.

Si quis inuenit, vel comedissee carnem draconis, visus tibi fuerit: a rege maximo diuitias carni manducatae respondentem inueniet.

Si quis visus sibi fuerit interfecisse draconem, si princeps aliquis est: aut rex, alij potenti regi cladem inferet.

Si plebeius est, regno potietur, nam regi duntaxat.

Si quis serpentem oppugnare visus sibi fuerit, si quidem illum occidit, hostem sibi detectum, serpenti respondentem, vi diuina conficiet.

Si concidisse, vel in ipse serpentem, visus sibi fuerit, pro laboris suscepti modo, diuitias ab hostibus suis nancietur.

Εκ τῶν Ἰνδῶν, Περσῶν, καὶ Αἰγυπτίων, ἀπὲρ δρακόντων καὶ ὄφιδων. σπβ.

Ὁ δράκων εἰς πρῶτον βασιλέως κριτέται. οἱ ὄφεις εἰς πρῶτον μεγίστων ἢ μικρῶν ἐχθρῶν κείνεται, ἀπὸ αἰτίας τοῦ μεγέθους.

Εἰ δὲ ἴδῃ τις κατ' ἴναρ ὄφιν μέγιστον ἢ τοῦ δράκοντος, ὅτι ἀπέσει εἰς οἶκον, ἢ ἀγρὸν, ἢ κτήρος, ἢ πόσιν φανήσεται ἐν τῇ πότει αἰκίαν ἐχθρὸς αὐτοῦ βασιλεῖς.

Εἰ δὲ ἴδῃ τις ὅτι ὁ δράκων ἐκασον, ἢ ἐξέπρωσε ἀπὸ τοῦ εὐρησθῆσαι οἱ ἀπὸ πτωχῶν ἀνδρῶν τῆς κείνους & τῆς ἐπιβλασῆσαι.

Εἰ δὲ ἴδῃ τις ἀσραπῆς διακρίβων δράκοντα, πολεμῆν ἢ πόσιν βασιλεῖς, ἐτέρου ἐχθροῦ τῇ πότει ποίσει.

Ὁ βασιλεῖς εἰ δὲ ἴδῃ τῆν, ὅτι πηλῆσεται, βασιλεῖς ἐτέρου πλάσσει ἢ ἀπολείπει.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι βασιλεῖς ὅτι ἐφανῆ αὐτοῦ δράκων, ἀρήσει φέρον ἀπὸ ἐτέρου βασιλέως.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὁ βασιλεῖς ὅτι σιωπήσεται αὐτοῦ ἀφίσει. μεθ' ἐτέρου βασιλέως πλοῦσται ἀρμυροῦς ἀμυροῦς.

Εἰ δὲ ἴδῃ τις εἰς κρέας δράκοντος εὐρεθῆναι, ἢ ἐφαγε μῦθους πλοῦτον ἀμυροῦς ἀπὸ μεγίστου βασιλέως.

Εἰ δὲ ἴδῃ τις ὅτι ἐφάδισεν δράκοντα, εἰ μὴ ὄφιν βασιλεῖς, ἢ ἐξοστῆσαι ἐτέρου βασιλέως κρησθῆναι πότει ποίσει.

Εἰ δὲ ὄφιν τὸ κοινὸν κρέας, βασιλεῖς. τῆν πότει βασιλεῖς μόνον ἀρμυροῦς.

Εἰ δὲ ἴδῃ τις ὅτι πολεμῆται ὄφιν, εἰ μὴ ἐφάδισεν αὐτὸν, ἐχθρὸν ἀμυροῦς φανερώσεται αὐτὸν εἰς ἀμυροῦς ἀμυροῦς.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐφανῆ, ἢ ἐφάδισεν τῆν εὐρήσει ἀμυροῦς τὸ κοινὸν πλοῦτον ἀπὸ ἐχθροῦ αὐτοῦ.

Ο βασιλεύς ἐὰν ἴδῃ ὅτι ἐφόδισεν ὄφιν, ἐχθρὸν μέγιστον ἑαυτῷ, ἐλάττωσα δὲ βασιλείας, παύσει.

Ἐὰν ἴδῃ ὁ βασιλεύς, ὅτι ὑπὸ ὄφρατος ἐδήχη, ἢ καταδιώξας ἐφόδισεν αὐτὸν ἂν πο ἐχθρὸν θλιβήσεται, ἢ ἐπιβούλους φρασσοί, ἢ ἀνθρώποις εἰ αὐτῷ ἰσάσας.

Ἐὰν ἴδῃ ὁ βασιλεύς ὄφιν φαίνετα, ἐν τοῖς βασιλείοις αὐτοῦ ἑπιβούλους φρασσοί ἐν τῷ πελαγίῳ αὐτοῦ.

Ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι ἦαυτε κρέας ὄφρατος, εὐρήσῃ ἀσέσην τῷ πλοῦτι αὐτοῦ καὶ χρεῖαν ἐπ' ἐχθροῖς.

Ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι σιωμηλὴ ὄφρ, θνήσκει χρεῖαν ἢ δυσπραγίαν ἢ εἰρήνην ἐχθρῶν.

Ἢ δὲ ἴδῃ ὅτι εὐρεῖ ὄφιν πεδινώτα, εὐρήσῃ ἐν τῷ ἐχθρῷ αὐτοῦ πᾶσι εἰ κατὰ δὴμῶν ἐχθ.

Ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι εὐρεῖ χρεῖσαν ὄφιν μέγιστον, φοιδαίων ἐκ λίθων ἢ πεπικυμένον τὰ ἰατῶτα, καὶ ὅτι εὐρήσεται αὐτὸν εὐρήσῃ βασιλείαν ἢ κρείσθητα τῷ λαῷ, καὶ τὸ πο δὲ βασιλεύσει, ἢ ἐβλήσει βασιλεύσειν ἀρμόζει, ἢ ἐπιτραπὴ πᾶσιν στρατιωτῶν.

Ἐὰν ἴδῃ ὁ βασιλεύς ὅτι εὐρεῖ ὄφιν ἐφ' ἡρεσῶν, σκοπίων, ἢ οὐκ ἐξεκόντος, ἢ ὅτι ἠνέκαται αὐτῷ αὐτὸν εὐρήσῃ χρεῖσαν πολλὴν ἐκ δυναστῶν βασιλείων ἀρχαίων.

Ἐὰν δὲ ἴδῃ τις ὁ βασιλεύς, ἢ ἄλλος τις ὅτι ἐβλήθη εἰς πόπον, ἢ εἶδεν μεγάλους ὄφρατος σὺν ἄλλοις μικροῖς ὄφρατος ἑλθόντα ἐχθροῖς ἢ μέγας μὲν λαοὸ αὐτοῦ. Ἐ εἰ μὲν ἐφόδισεν αὐτοῖς, παύσασαι ἢ πᾶσι ἐχθροῖς ἢ δὲ ἰδοῦσαν αὐτοῖς ἢ ἐφόδισεν αὐτοῖς, τὸ νῆος ἔσει ὄφρ ἐχθρῶν.

Ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι ὄφρατος μικροῖς, ἢ μέσσοις ἐσάει αὐτῷ, ἢ ἰδοῦσαν αὐτῷ εὐρήσῃ ἴσον, ἢ φέσεν λαὸν ἐχθρῶν.

Οἱ ὄφρατος καθ' ἑαυτὸν, εἰς ἐχθροῖς ἀνελθῶντας κείνεται.

Si rex visus sibi fuerit occidisse serpentem, hostem maximum quidem illum, sed inferiorem regē, caeder.

Si rex visus sibi fuerit, à serpente mortuus, quem deinde persequutus occiderit: ab hostibus vexabitur, & insidiatores in ipso fascino deprehēsus è medio toller.

Si rex videre visus fuerit serpentem, in regia sua conspectum: in palatio suo perduclem antevertet.

Si quis carne serpentina vesci visus fuerit, incrementum diuitiarum suarum, atque de hostibus lætitiā percipiet.

Si quis cum serpente visus sibi fuerit colloqui, gaudium atque lætitiā inueniet, hostibus etiam pacem colentibus.

Si serpentem mortuum inuenierit visus sibi fuerit, in hoste suo reperiet, quidquid animo suo exoptabat.

Si quis in aureum serpentem maximum, gemmeis quavis ornatum ac distinctum in tergo, incidisse visus sibi fuerit, eumque suum fecisse: regnum & dominatum populi consequetur, atque hoc ipsum quoque regibus, aut ei qui regno positurus est, vel qui militum copias habet, competit.

Si rex inuenisse serpentem aureum & varium, draconi similem, visus sibi fuerit, aut talem ab aliis adlatum sibi: magnam auri copiam consequetur, ex aliorum regum thesauris.

Si rex, aut alius quispiam, exisse visus sibi fuerit ad locum quendam, ubi magnos serpentes cum aliis parvis conspexerit: eum in locum magnus hostis quidam suo cum populo veniet. ac si quidem eos per quietem occidit, hostes quoque cædent: si illis mordentibus, ipsi fugerunt: victoria penes hostes erit.

Si quis somnium habuerit, quasi fidei serpens magnus, aut medicocris adpareat, vel vulnus infixerit: & morbum, & terrorem hostilem experietur.

Serpentes generaliter ad hostes, eorum magnitudini respondentes, referuntur.

De fucis, & apibus, tam siluestribus, quam domesticis: Indorum, Persarum & Aegyptiorum rationes.

C A P. 284.

SI quis somnium habuerit, quasi per quietem conspexerit fucos flaui coloris in locum, vel regionem quandam delatos: in cum locum hostis veniet, instar animalculi vitibus infesti, quod cercum vocant. ac si quidem videre visus fuerit pungentes eius regionis incolas, fucorum plagā damnum ab hostibus illatum respondēbit.

Quod si non percusserint, vestre: neque hostis offenderit ipsos.

Si viderit ab incolis loci sumo fugatus susse vestras, hostis terrore fugabitur, & vincet etiam incole.

Si viderit quis fucos & apes sylvestres conuenisse in certum locum idem iudicium erit, sed moderatius & parcius quam ab aliis vestris.

Si quis viderit se inuenisse* alucaria abundantia apibus vitibus, si quidem pauper sit, diripiet, si vero maximus aut rex, inueniet populum paratum ad seruitutem & fructum adstruendum industria sua: pro ratione officij apum.

Si viderit se fauam mellis inuenisse, reperiet opes suas ante mede.

Si viderit rex aut potens vir apiarum sui iacturam factam fuisse: seruos quoslibet perdet, non milites.

Idem si viderit se eiusmodi apiarum inuenisse, seruos inueniet tales: nam apis ad seruum vilem refertur.

Ex Persis de Scorpionibus & serpentibus virulentis.

C A P. 285.

Ἐκ τῶν Ἰνδῶν, Περσῶν ἢ Αἰγυπτίων, ἀεὶ σφινδῶν ἢ μελισσῶν ἀρχαίων ἢ ἡμερῶν. σπιδ.

Ἐ'ΑΝ ἴδῃ τις ὅτι σφήκας ἑαυτοῖς ἐκώρησεν κατ' ἡδοῦντας εἰς πόπον, ἢ εἰς χρεῖαν ἢ ἀσέσην ἐχθροῖς διελυ κούρου ἐν τῷ πόπῳ. Ἐ εἰ μὲν ἴδῃ ὅτι ἐπληθῶν τοῖς ἐν πόπῳ, ἀνθρώποις τῶν πληθῶν τῶν σφινδῶν, βλαβήσασιν αὐτοῖς οἱ ἐχθροί.

Ἐὶ δὲ οὐκ ἐπληθῶν αἱ σφήκας, οὐδὲ ὁ ἐχθρὸς ἀσέσην αὐτοῖς.

Ἐὶ δὲ ἴδῃ ὅτι ἀσέσην τῶν ἀσέσην κερπῶν ἐδωχῆσται, διαχρήσεται φέσῳ ὁ ἐχθρὸς, ἢ νικησάσιν ἢ οἱ ἐπὶ πόπῳ.

Ἐὶ δὲ ἴδῃ τις σφήκας ἢ ἀρχαίων ἢ μελισσῶν ἢ ἡδοῦντας εἰς πόπον, ἢ αὐτῷ κείσῃ ἔσει* ἀλλὰ μεμειωτέρως ἢ ἡσπῆτῶρας τῶν τῶν ἀλλαν σφινδῶν.

Ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι εὐρεῖ βασιλῆν, ἢ εὐπρόρησε μελισσῶν ἡμερῶν* εἰ μὲν ὅτι πτωχὸς, πτωχὸς, εἰ δὲ μέγιστος ὁ βασιλεύς, εὐρήσῃ λαοὶ εἰς δουλείαν ἢ εἰς κομιδῶν ἐξ αὐτῶν ἀναλόγως τῶν ἐργασίας τῶν μελισσῶν.

Ἐὶ δὲ ἴδῃ ὅτι κείσῃ μελισσῶν εὐρεῖ, εὐρήσῃ πλοῦτον γλυκῶν ἐξ ἑτέρων πόπῳ.

Ἐὰν ἴδῃ ὁ βασιλεύς, ἢ ἐξουσιαστῆς, ὅτι μελισσῶν ἔσεν, ἀπώλετο ὁ μελισσῶν, δουλοῖς ἐπιπερῆς ἀπώλετο, οὐκ ἐστρατεύσεται.

Ὀμῶς ἐὰν ἴδῃ ὅτι πλοῦτος μελισσῶν εὐρεῖ, δουλοῖς θνήσκει ποιούτως, ἢ γδ μέλισσα, εἰς δουλοῖς ἐπιπερῆ κείνεται.

Ἐκ τῶν Περσῶν, ἀεὶ σφινδῶν ἢ ἐρπετῶν ἰσοδύλων. σπιδ.

K iij

Ο σκορπίος εις εχθρόν κακοδρον & αλιγοδρον κελίται.

Εάν ιδη τις ότι εκρουσθι καθ'ε σκορπίου, ευρήσθι βλαβέν & νόστι καθ'ε εχθροδ ποιούσιν, & αμαρτίαις αυταμαίλταται αυτί.

Εάν ιδη τις ότι εκπινη σκορπίον, ποιούτ'ε εχθρόν εσπνεί.

Ει δέ ιδη τις ότι εθαρα κρέας σκορπίου ον εφόρευσ, ποιούσι εχθροδ υπαρχίν λιψίται.

Ει δέ ιδη τις ότι σκορπίον κρασθ'ε, αμαρτίαις εμαρματί, λήγρις κινήσ κ'ε τ'ε λαν, & καθ'ε εχθρον σωαίψα.

Τη αυτή κρήσ κρήνεται & η σωερε & η ραίξ, ηπι η λεγομένη ρόζα, & πο'ε ερπια τ'ε τις γης.

Εκ τ'η Γιδών, Περσών, & Αιγυπτιών, & ελ'ε αετ'ε. σπ'ε'.

ΚΑθ'ε ολου & ο αετός εις καθ'εστων βασιλέας κρήνεται.

Εάν ιδη τις ότι ευρεν, η απήρσην αετίν, ει μ'ε δ'ε βασιλείς, επρον βασιλέα καθ'ερα.

Ει δέ τ'ε κοινοδ λαοδ εδ'ε ο ιδών, βασιλεύσ.

Ει δέ ιδη τις ότι εδουλούσεν αετ'ε εν βράσ & τ'ε άλλοις, ευρήσθι δουλείαν κ'ε εξουσίαν καθ'ε βασιλέας, & υλος.

Ει δέ ιδη ότι εαθι κρέας αετ'ε, ει μ'ε δ'ε βασιλείς, ευρήσθι χειστόν η'η παλαι βασιλέαν, κ'ε θ'εως τ'ε βράσως.

Εάν ιδη τις ότι ηθερε αετ'ε ευρεν, εάν δ'ε βασιλείς εδουλόστρον πλοδον ευρήσθι η'η παλαι βασιλέαν.

Ει δέ τ'ε κοινοδ λαοδ ιδη ταύτα, ευρήσθι πλοδον μ'εγιστον κ'ε χρ'εαν κ'ε αλ'εγίωμα σαρ' αυτ' βασιλέας, ότι η π'ερον αλ'εγίωμα ε'η.

Ο βασιλείς εάν ιδη ότι μ'ε αετ'ε ημάστρον οκουμάχ, τέκον αρεσιν ευρήσθι κραταιώσ.

S Corpus ad hostem obscurum & infamem perinet.

Si quis viderit se pulsus fuisse a scorpione, inueniet damnum & morbum ab hoste eiusmodi, & bonis remunerabit eum.

Si viderit quis se occidisse scorpionem, talem interficiet hostem.

Si cui visum fuerit se comedissee pulsam scorpionis, & se occisise, facultates accipiet hostis eiusmodi.

Si quis viderit se tenere scorpionem, & per terrae facere alias, sermones incitabit contra populum, & ad odium & inimicitiam accendet.

Idem iudicium statuetur de lacerta, scellione & alio quouis serpenti terrestris generis.

Ex Persarum, Indorum & Aegyptiorum insulicis de aquila.

C A P. 286.

Aquila etiam in genere ad regis personam refertur.

Si quis viderit se inuenisse aquilam, & eius carnam habere, si quidem rex fuerit, eilium regem detinebit.

Si ex infima plebe, rex erit.

Si cui visum fuerit se aquile infernere ad cibum & alias res, inueniet obsequium & imperium a Rege, atque altitudinem.

Si viderit se comedere aquile carnem, si quidem rex est, inueniet aurum prisonum regum, pro ratione comestionis.

Si quis viderit se alas aquile reperisse, si rex fuerit, illustriores opes namscetur, quam pristi reges.

Si plebeius idem viderit, reperiet amplas diuitias, & gaudium & auctoritatem a rege: quia ala auctoritatis iudicium est.

Si visum fuerit Regi se cum aquila domestica venari, masculinum filium inueniet, &

fortiter regnantem [post ipsum] & super ipso letabitur.

Si non habeat, generabit omnino. Si quis viderit se sublatum dorso aquile volantis, si quidem rex fuerit qui vidit, reperiet in regno suo maiestatem & vicam longam.

Si fuerit e plebe, regnum adipiscetur proculdubio.

Si cui visum fuerit se aquile onguibus ictum fuisse, aut morsum, inueniet, a rege aut principe, supplicium ac graue periculum.

Si rex viderit hoc ipsum, affligetur ab alio rege.

Si quis viderit se aquilam detinere, & superuenisse alium qui vi tollat eam, si quidem principes fuerint insulabuntur Regi, & contendunt cum eo. Si e fece populi, arminam & necessitatem patientur a Principe.

Si cui visum fuerit, se reperisse nidum aquila, aut cepisse pullos eius, si quidem rex fuerit, alterius regis heredes tollit.

Si vnus e turba, aut inops, ad regnum perueniet, regnabitque.

Si viderit rex se aquilarum pullos educare in palatio suo, liberos successores regni sui habebit.

In genere, aquila ad regem spectat.

Et si qui passus aliquid boni aut mali ab aquila fuerit, pariter proinde iudicatur.

Si mulier inupta aut vidua viderit aquilam confidere supra domum suam, virum ducet, auctoritate magistratus praeditum.

Ex Persarum & Aegyptiorum monumentis de accipitre & falcone.

C A P. 287.

Accipiter & falco ad secundam a Rege auctoritatem spectant.

Αίρησ* βασιλεύστων, & επιχρησεται αυτ'ε.

Ει δέ ουκ ε'χθι, θρησ'ε εν παντί.

Ει δέ ιδη τις ότι αετός αρας αυτίσ τ'ε κατίσ, αρέπιατο * ει μ'ε δ'ε βασιλείς ο ιδών, Αίρησ' εν τ'η βασιλεία αυτ'ε ε'ρος & μακροζωίαν.

Ει δέ ε'η τ'ε κοινοδ λαοδ, βασιλεύσ' ε'ξ απαντες.

Εάν ιδη τις ότι καθ'ε αετ'ε επληνη ενυειν, η εδ'εχθην, ευρήσθι βασιλέας η ε'ξουσίαστρον ημωστων & κιδουον.

Βασιλείς εάν ιδη τ'ετα, καθ'ε επ'ερον βασιλέως θλιθίσεται.

Εάν ιδη τις ότι καποδ αετ'ε η ηλασ'ε (π'ερος βίεσ αρασ αυτίσ, ει μ'ε θισιν αρχοτ'ε, βασιλέως ε'πιελαοι ε'σονται φιλιθιοι * ει δέ τ'ε κοινοδ λαοδ θλιψ'η κ'ε αιείκλω ε'ξουσι παρ' ε'ξουσίαστροδ.

Εάν ιδη τις ότι ευρεν καλιασ αετ'ε, η ηρεν τ'εσ νεοσασ αυτ'ε, ει μ'ε δ'ε βασιλείς, επ'ερον βασιλέως κληρονομώσ αρεί.

Ει δέ τ'ε κοινοδ λαοδ η π'εραδ'ε, εις βασιλείαν η'ξ'ε & βασιλεύσ.

Εάν ιδη ο βασιλείς ότι αετ'ε νεοσασ αυτ'ε βρεσεν εν τ'η παλατι'ε αυτ'ε, ε'ξ'ε τ'εκα δ'εαδ'ελοσ τ'εσ βασιλείας αυτ'ε.

ΚΑθ'ε ολου ο αετός εις βασιλέα κελίται. Καί ει τις επ'αθ'η η σαρ' αυτ'ε καλοδ η οναρ'ησ, κ'εώσ κελίται.

Ταυη εάν ε'θην άρακος, η χ'ερα, & ιδη ότι αετός η'δων εκαθ'εσθι επ'ατο τ'εσ οικ'εας αυτ'ε, ε'δ'ερε λαμβαν'ε εν αλ'εγίωματι ο'πα.

Εκ τ'η Περσών, & Αιγυπτιών, & ελ'ε ιερακος κ'ε Φαλκωνος. σπ'ε'.

Ο ιερεξ & ο φοβ'εσ εις δουτ'εραν ε'ξουσίαν ε'σθ'ε τ'ε βασιλέας κελίται.

Εάν ἴδῃ τις ὅτι κατέχει αὐτὸν εὐριστὸς ἐξοίσια καὶ πλοῦτον ἐν χρασί.

Εάν ὄντι μωρὸν ἔλκωσεν καὶ εἴχῃ ἐξ αὐτοῦ, πέτρᾳ ἄρσεν ἐνδοξον.

Εάν ἴδῃ τις ὅτι ἀπέλυσε ταῦτα πατρὸς ἄρσεν, εἰ μὴ ὄντι βασιλεὺς, ἄρχοντας ἐνδοξοὺς ἀποστείλει εἰς δουλείας.

Εἰ δὲ ὄντι τὸ κατὰ λαοῦ, ἢ βασιλεὺς, ἢ δούτερος ἔσται ἀπὸ τοῦ βασιλέως, καὶ δούτερος αὐτῶν ἐξοίσια, καὶ ἀποστείλει ἄρχοντας εἰς δουλείας.

Εάν ἴδῃ ὁ βασιλεὺς ὅτι ἀπόλεσε ἐξ αὐτοῦ ἀνδρα χαίωσεν ἄρχοντα ἀνδρόγον τοῦ ἱεραίου.

Ὁμοίως εἰάν ἴδῃ ὅτι ἐκτενεαὶ ἐξ αὐτοῦ, εἰ μὴ ὄντι λαοῦ ἐξοίσια, ἀποστείλει αὐτοῦ.

Εἰ δὲ ἀπολείπειας, ἀπολείπει αὐτὸν ἀπολείπει ἐν θλιβένται ἐν πλοῦτον.

Ὁμοίως εἰάν ἴδῃ ὅτι ἰεραὶ αὐτῶν κατελάτῃ τὴν ποδάρουα ἀπολείπει, ὁμοίως ἀπολείπει αὐτῶν.

Εάν ἴδῃ τις ὅτι κρέας ἱεραίου ἔφασεν ἢ εὐρεν ἢ πλεῖον αὐτοῦ, ὅστις δὲ ἢ, ἀπὸ μαγίου καὶ ὑψηλοῦ πλοῦτος ἀνδρόγον τοῦ βασιλέως, καὶ ἢ πλεῖον οἷς ἔστιν ἢ ἐξοίσια.

Εκ τῶν Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων, καὶ Ἰαβραν, ἀνδρόγον καὶ χελιδόνων. σπη.

Ὁ Ἰαβρὸς καὶ χελιδόνες εἰς λαὸν στραπέου κρινόνται, ἀλλ' οἱ παῖς ἀκρίδας κρινόντες ὄρεται.

Εάν ἴδῃ τις ὅτι εἰσῆλθε ταῦτα ἀρσενδὸν εἰς τόπον· εἰ μὴ εἴχῃ ἀκρίδας, εἰς ἀδικίαν καὶ δουλείαν τοῦ πτωχοῦ βασιλέως ἀπεστείλει στρατιώτη ἀνδρόγον τοῦ πλοῦτου.

Si quis viderit se tenere eas alites, inueniet potestatem, opes & gaudium.

Si mulier pregnans fuerit, quae tenet aliquam ex illis, pariet masculinum illustrem.

Si cui visum fuerit se soluisse illas ad auripium, si rex fuerit, principes insignes delegabit sibi minustres.

Si ex infima plebe, aut regnabit aut fecundus à rege statuatur, maderitque ipsi potestas, & mittet duces ad officia.

Si viderit rex se perdidisse aliquem ex accipitribus, pessimabit magnatem, ratione habita accipitru.

Itidem si viderit se interfecisse aliquem ex iis, si quidem in potestate constitutus est, dimittet eum.

Si vero sine potestate sit, perdet eum qui in potestate est, & affligetur, atque ad inopiam redigetur.

Itidem si viderit accipitrem suum relicto compedibus, perditum fuisse, patitur contingeret ipsi.

Si cui visum fuerit se comedisse carnem accipitris aut inuenisse alas ipsius, quicumque tandem fuerit, ab amplissimo & eminenti viro diuitias consequetur, pro modo educationis, & alarum ratione, quae potestatem denotant.

De sturnis, & lusciniis, & hirundinibus, Persarum & Aegyptiarum sententia.

C A P. 288.

Sturni & hirundines ad copias castrorum referuntur, itemque volucres illae, quae locustas deorant.

Si quis has aues gregatim venisse quendam in locum, videre visus fuerit: si quidem locustae istae erant, ad defensionem subsidiumque loci rex suos ablegabit exercitus, pro modo multitudinis auium per quietem conspecturum.

Si non propter locustas venerunt, arboribusque loci damnatum dedere: hostis eo veniet, omniaque vastabit, pro modo damni ab eis dati.

Si nihil damni datum est, nec tempus id erat, quo fructus in arboribus existerent: multitudo populi quaedam eo veniet, absque detrimento.

Generaliter haec, cuiusque per quietem offerantur, de populo accipiuntur.

Si luscinia per quietem conspicua fuerit, ad iucundum ea nuntius refertur, prout ipsa luscinae vox suavis esse visa fuerit.

Si lusciniam tenuisse, visus sibi fuerit, vel clubio cocluisse: optatum seruium vel ancillam inueniet, quorum latro fruar.

De pauone, Persarum & Aegyptiorum rationes.

C A P. 289.

Si quis inuenisse pauonem visus sibi fuerit, & opes ingentes, & splendidam dignitatem, vel vxorem formosissimam inueniet.

Si domi pauonem mansuetum habere visus sibi fuerit, cum diuitiis vxorem inueniet, quae marem gloriosum & illustrem pariet, propter aurum splendorem alarum.

Si carnem pauonis edere visus sibi fuerit, à rege diuitias consequetur. Nam pauo saepius & regem non magnum denotat, propter ornatum alarum, & cristam, quam in capite gerit.

Si carnem pauonis faminae comedit, diuitias ab amplissima muliere consequetur.

Si pauonem suum masculinum mortuum videre visus fuerit, vel quod perierit: in additionem incidet, & paupertatem, & in dignitate successor ei dabitur: si pauo faemina fuerit, ad vxorem ipsius spectabit calamitas.

Εἰ δὲ εἰσῆλθεν οὐχὶ δὲ ἀκρίδας, εἰ μὴ ἐλυμμένα τοῖς δένδρον τοῦ πτωχοῦ βασιλέως ἐκείσε λυμνατόδους ἐλθόντες ἀνδρόγον τοῦ δαμνίου λυμνα.

Εἰ δὲ οὐδὲν ἐλύμμενον αὐτὸν, οὐδ' αὖ κηρὸς καρπὸς πλοῦτος λαοῦ διελεύσεται ἀβασίλειος ἐκείσε.

Καὶ ὅλου ἔσθ' πάντος ταῦτα εἰς λαὸν κρινόνται.

Ἡ δ' ἀνδρὸν, εἰς ἡδὴ μὲν ἔμμε κρινόνται ἀνδρόγον τοῦ ἡδονοῦ τοῦ φανῶς.

Εἰ δὲ ἴδῃ τις ὅτι κατέχει αὐτὸν, ἢ ἐκρεσεν εἰς ἡλου βίον· εὐριστὸς δούτερος ἢ δούτερος αὐτοῦ, εἰς παρηγορίαν αὐτοῦ.

Εκ τῶν Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων, καὶ Ἰαβραν, σπη.

Εάν ἴδῃ τις ὅτι εὐρεν παῖνα, θηριστὸς πλοῦτον πλοῦτον καὶ ἐνδοξον, καὶ ἰεραία καὶ ζωαίκα διεδοξέσται.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι εἴχε κατ' οἶκον παῖνα ἢ μωρον, εὐριστὸς ζωαίκα καὶ πλοῦτον καὶ πέτρᾳ ἄρσεν ἐνδοξον, ἢ μὴ τὸ χροστωγὸς τοῦ πλεῖον.

Εἰ δὲ ἴδῃ τις ὅτι εἴχε κρέας παῖνος, εὐριστὸς πλοῦτον ἀπὸ βασιλέως ἢ μωρον. πολλοὺς δὲ καὶ εἰς βασιλεία μικρὸν κενεταί, ἢ μὴ τὸν κόσμὸν τοῦ πλεῖον, καὶ τὸν ὄντι τοῦ καεσας λόγον.

Εἰ δὲ κρέας παῖνος ἤγλαος τρώσῃ, εὐριστὸς πλοῦτον ἀπὸ ζωαίκα μωρον.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἀπέθανεν, ἢ ἀποπέθετο ὁ παῖν αὐτοῦ ὁ ἄρσεν· εὐριστὸς θλιβέν, καὶ πλοῦτον, καὶ ἀκρίδας διελεύσεται· εἰ δὲ ἡλικίαν ἔσται τὸ πῶτος ἐν τῇ ζωαίκα αὐτοῦ.

ΕΑΝ ἴδῃ τις ὅτι ἔλαβε πρὸς ἀπειρεσίαν ἀπὸ ξένου, εὐρήσῃ χροαὶ καὶ πλοῦτον ἴσως καὶ γυναικὰ λίληται καὶ τέξῃ θῆλυ.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι εὔρε ἀπειρεσίαν πλείους, εὐρήσῃ λίους ἐπιπερήεις, ἀνδρόγους καὶ πηλήγους.

Εἰ δὲ εὔρε νεοσσὶς ἀπειρεσίαν, δούλους μικροὶ ἀνηλικίους ἀντρογῶς εὐρήσῃ.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι καλίας ἀπειρεσίαν εὔρεν καὶ ἦρεν αὐτὸς ποὶς νεοσσὶς, εὐρήσῃ ἀρχμαλιῶτων φαμίλια καὶ δούλους αὐτῶς, καὶ λίληται ἐξ αὐτῆς χροαὶ, καὶ πλοῦτον.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἔχε ἀπειρεσίαν, καὶ ἔλαπτῶσα ἐφορε γυναικῶν ποὶς γυναικῶς, ἢ θυγατρῶς, ἢ δούλης ἐπιπερήεις.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι αἱ ἀπειρεσίαι αὐτῆς ἐσπαύθησαν, ἢ ἀπέστησαν ἄσπλην ποὶς δούλους αὐτῶ ἀνδρόγους.

Ὁ βασιλεὺς ἐὰν ἴδῃ τῶς οὐκ εἰς ὀραπώτας αὐτῆ, ἀλλ' εἰς δούλους αὐτῆ ποὶς περὶ τῶ ὀλοπονητικῶ καὶ ἰσουργικῶ τῶς κελύεται.

Εὰν ἴδῃ τις ὅτι ἐδίς ἀπειρεσίαν, ἢ νεοσσὶς, ἢ ὅτι ἦρε πρὸς αὐτῆ εὐρήσῃ πλοῦτον καὶ χροαὶ ἀπὸ δούλων.

Ἡ πρυγῶν καὶ ἢ φάσσε ἐν ποὶς αὐτῶς κρύπτει ἀεγυγμῶν, ἐλάττοι δὲ.

Γυνὴ ἐὰν ἴδῃ ὅτι ἀπειρεσίαν, ἢ πρυγῶν, ἢ φάσσε ἤθουσα ἐλάττοιται ἐν τῆ κεφαλῇ αὐτῆς, καὶ ἔστι ἔμμος, πῆξῃ θυγατρῶς.

Εἰ καὶ τῶν Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων, ἀπὸ ἀνεκβουόνων καὶ ἀνεκβουόνων. σ 4 δ'.

ΕΑΝ ἴδῃ τις ὅτι εὔρεν, ἢ εὐπέρησαν ἀνεκβουόνους, εὐρήσῃ δούλους ἐπιπερήεις, ἐλάττοιται τῶ ἀπειρεσίαν.

SI quis accepisse columbam ab aliquo visus sibi fuerit, terra peregrina: laticium cum diuitiis inueniet, ac fortassis vxorem quoque ducet, ac femillam procreabit.

SI plurimas columbas inuenisse visus sibi fuerit, quæstuosas & lucrosas rationes inueniet, pro columbarum multitudine.

SI pullos columbarum inuenit, seruos pusillos & minoresnes feliciter inueniet.

SI columbarum nidos inuenisse visus sibi fuerit, ipsiq; cum pullis eos sustulisse: familias captiuas consequetur, easque rediget in feruitutem, & inde lætitia diuiniſque potietur.

SI columbam habere visus sibi fuerit, quæ auolando aufugerit: ab vxore separatur, vel à filia, vel ancilla lucrosa.

SI videtur visus fuerit columbas suas iugulatas, aut mortuas: pro earum numero seruos suos amittet.

SI regi visum hoc oblatum fuerit, non ad ipsius milites, sed seruos fabricenses, & textores refertur.

SI quis edere columbas, aut pullos columbarum, visus sibi fuerit: aut ab aliis eos accepisse: diuitias & lætitia in seruo habebit.

Turtur & palumbus ad res eadem referantur, significatione tamen imbecilliore.

SI mulier videre visa fuerit columbam, vel palumbum, vel turturem in capite suo confidentem, ipsaq; prægnas est: filiam pariet.

De gallis gallinaceis, & gallinis, ex Perſarum & Aegyptiorum monumentis.

C A P. 294.

SI quis inuenisse, vel habere gallinas visus sibi fuerit: seruos quæstuosos inueniet, illis tamen inferiores, qui per columbas denotantur.

SI gallinas, cum plurimis pullis, inuenisse visus sibi fuerit: seruos cum liberis nascetur, pro modo conspexerit per quietem multitudinis.

SI discerptas videre visus fuerit, amissio calamitâque viso respondens portenditur.

De gallinis, ex disciplina Perſarum.

C A P. 295.

SI quis inuenisse gallinas suas visus sibi fuerit, opes minores à seruis consequetur.

SI gallum gallinaceum elegantem habere visus sibi fuerit, inueniet curatorem pro seruis suis vtilem.

SI cum gallo gallinaceo pugnare visus sibi fuerit, inueniet additionem, & cum illo curatore suo rixam.

SI visus sibi fuerit eum iugulasse, seruum suum vel curatorem amittet.

SI discerptus sit, eadem erit interpretatio.

De anseribus, ex Perſarum ſententiâ.

C A P. 296.

ANseres de seruis quæstuosis & mitibus intelliguntur.

SI quis multos anseres inuenisse visus sibi fuerit, eiusmodi seruos consequetur.

SI quid eis acciderit, vel si discerptos videre visus fuerit: consimilis est interpretatio.

SI quis anseres edere visus sibi fuerit, opibus atque lætitia potietur, per seruos eiusmodi, pro modo pinguitudinis anserum.

SI quis alam anserinam inuenisse visus sibi fuerit, opes durabiles inueniet, propter alarum celeritatem.

SI videre visus fuerit, anseres ex minei sexus, ancillas optatas consequetur.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι εὔρε ἀνεκβουόνους αὐτῆ νεοσσὶς πλείους, εὐρήσῃ δούλους αὐτῆ παρὰ ἀνδρόγους τῶ πηλήγους.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐλατῶθησαν, εὐρήσῃ ἀπώλησαν καὶ θλίβῃ ἀνδρόγους.

Εἰ καὶ τῶν Περσῶν ἀπὸ ὀριγίων ἦσαν. σ 4 ε'.

ΕΑΝ ἴδῃ τις ὅτι εὔρε τῶν ὀριγίων αὐτῆ, εὐρήσῃ πηλήγους ἐλάττοιται ἀπὸ δούλων.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐχε ἀνεκβουόνους εὐερέθῃ, εὐρήσῃ κουερέθῃ χησῆσιον εἰς ποὶς δούλους αὐτῆ.

Εὰν ἴδῃ ὅτι ἐμάχηται καὶ ἀνεκβουόνους, εὐρήσῃ θλίβῃ, καὶ μάλῃ μὲν αὐτῆ.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐσπαύθη αὐτῆ, ἀσπλην ποὶς δούλων αὐτῆ ἢ κουερέθῃ.

Καὶ ἐὰν ἐλατῶθῃ, ἔμμος.

Εἰ καὶ τῶν Περσῶν ἀπὸ χησῆσιον. σ 4 ε'.

Αἱ χῆσιες εἰς δούλους ἐπιπερήεις καὶ ἀνεκβουόνους.

Εὰν τις ἴδῃ ὅτι χῆσιες εὔρε πολλές, ποὶς ποὶς δούλους εὐρήσῃ.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐπαύθη ἢ ἐλατῶθησαν, ἔμμος κελύεται.

Εἰ δὲ ἴδῃ τις ὅτι ἐδίς χῆσιες, εὐρήσῃ πλοῦτον καὶ χροαὶ ἀνδρόγους ποὶς παισῶν ἀπὸ τοιοῦτων δούλων.

Εὰν ἴδῃ ὅτι εὔρε πηλῆν χῆσιον, εὐρήσῃ πλοῦτον μόνιμον, ἀπὸ τῶ ἀρκῆς τῶν πηλῶν.

Εὰν ἴδῃ θύλακας χῆσιες, εὐρήσῃ δούλους πεπονημένους αὐτῆ.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἀπόλεσεν ἐξ αὐτῆς, ἔσται τὸ πάθος ἐν τῇ πεπονημένῃ αὐτῆς δούλῃ.

Καθ' ὅλου οἱ χύμας, καὶ οἱ χύμας, εἰς παρῶσαν δούλῃ καὶ δουρίδαν εἰσι· καὶ πᾶσι ὁ εἰς ἴδῃ τις ἐν αὐτῆς ἀποβήσεται.

Ἐκ τῆς Ἰνδῶν, Περσῶν, καὶ Αἰγυπτίων, κατὰ ἀφ' ἑαυτῶν, σ. 47.

Ἡ πέρδιξ εἰς θιενδὴ γυναῖκα κείνεται.

Ἐὰν ἴδῃ τις κατ' ἄναρ ὅτι εὖρε πέρδικα πελασσευμένην, ἢ εὖρε ἐν ὄγκῳ αὐτῆς· εὐρησὴ ἢ ἕξαι γυναῖκα παρῶσιν ἀπέσκειται αὐτῆς θιενδὴ καὶ συγγαμίζονται.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἀρετὴ πέρδικα κατέβη, ἢ ἐλαβε παρῶσιν πνος, θύρησιν γυναῖκα θιενδὴ καὶ φιλοσκεπται δὲ καὶ ἀποσέσται.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι εὖρε πέρδικα, καὶ ἀπόλεσεν· χωλεθίσσεται τῆς γυναῖκός αὐτῆς.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἠδου πέρδικα, εὐρησὴ πλοσται παρὶ ἡμαλλισμῶν παρὶ γυναῖκας.

Γυνὴ εἰς ἴδῃ ὅτι εὖρε πέρδικα, εἰ μὲν εἴκωσ, πῆξαι ἦλο· εἰ δὲ μὴ, συλλήψεται, καὶ πῆξαι.

Ὁ βασιλεὺς εἰς ἴδῃ ὅτι κωρητὴ πέρδικας, εὐρησὴ χρῆσθαι ἐν τῇ αὐτοῦσιν, καὶ τῆς γυναῖκῆς.

Ὁσώπτος εἰς ἴδῃ ὅτι ἠδου πέρδικας, συνουσιάζει ὅταν κωρητὴν γυναῖκα.

Οἱ δὲ πέρδικας κατ' ὅλου εἰς γυναῖκας, ἢ θυγατέρας κρινονται.

Si quas ex iis amississe visus sibi fuerit ad optatam & dilectam ancillam calamitas ea pertinet.

Generaliter anferes, tam masculi, quam feminei sexus, ad seruorum & ancillarum personas referuntur: & quidquid de his alicui per quietem oblatum fuerit, in istis exitum fortietur.

De perdicibus, ex Indorum, Persarum & Aegyptiorum disciplina.

C A P. 297.

Perdix ad formosam & elegantem faminam refertur.

Si quis igitur in somnis videre visus fuerit inuentam ab se perdicem cicuratam, aut quod eam habuerit domi suae: ex animi sui voto vxorem inueniet, eamque formosam, & probam ac beneuolam.

Si perdicem feram adprehendisse, vel ab alio quodam visus sibi fuerit, acceptifse: vxorem inueniet, formosam quidem illam, sed contentiosam, & quae non nisi difficulter adiri possit.

Si perdicem habuisse visus sibi fuerit, ac perdidisse: ab vxore sua separabitur.

Si perdicem comedisse visus sibi fuerit, opes in re vestitaria consequetur a muliere.

Si mulier inuenisse perdicem sibi fuerit, si praegnas est, femillam pariet: sin autem, femillam concipiet, ac pariet.

Si rex venari perdicem visus sibi fuerit, tam in Augusta, quam aliis mulieribus voluptatem inueniet.

Consimiliter si perdicibus vesci visus sibi fuerit, cum optata muliere rem habebit.

Perdices enim viuunt à de vxoribus & filiabus accipiuntur.

De muscis, & culicibus, Indorum, Persarum, Aegyptiorum querationes.

C A P. 298.

Muscae & culices, de hostili nuntio, & deque morbo intelliguntur.

Si regi per quietem oblatum fuerit, quasi quo loco versaretur ipse, plurimas vel muscae, vel culices aduenissent: in adfectionem incidet, ac sollicitudinem, acerbitatemque, propter acceptum de exercitu suo nuntium.

Eadem est de belli ducibus interpretatio.

Si pauper, aut plebeius quispiam, somnium hoc habuerit: adfectionem inueniet, ac morbum, mortisque deploracionem.

Si quis videre visus fuerit muscas, aut culices, os narisque suas ingressas subito: cum aeterna & doloribus ruinam hostium spectabit.

Consimiliter si quis videre visus fuerit, quasi multitudo quaedam muscarum, aut culicum, in locum quandam ueniret: eò loci hostium expectet aduentum, & incolarum adfectionem.

De formicis, ex Persarum & Aegyptiorum monumentis.

C A P. 299.

Formicae plerumque mortem portendere iudicantur.

Si cui visum per quietem oblatum fuerit, quasi quo loco ipse habitaret, ex foramine quodam multitudo formicarum proruperit: hoc ipsum de morte sua, breuifsequutura, interpretetur.

Si quis videre visus fuerit formicas incedentes in via, domumque suam ingressas in morbum duntaxat incidet, ipsaque familiae augetur.

Ἐκ τῆς Ἰνδῶν, Περσῶν, καὶ Αἰγυπτίων, κατὰ ἑαυτῶν, καὶ κωρητῶν, σ. 47.

Ὁ ἰμῆγ καὶ οἱ κωρητῆς, εἰς μύμηκα ἐξ ἑθρῶν καὶ εἰς νόσημα κρινονται.

Ἐὰν ἴδῃ ὁ βασιλεὺς ὅτι μῆγ, ἢ κωρητῆς ὅπου δ' αὐτῶν ἢ παρεβήσονται πλείοσι· εὐρησὴ θλίψιν καὶ μέλαιναν καὶ κατὰ πικρασμῶν, ἐκ μωμωματος τὸ σπασθὲ αὐτῶν.

Ἡ αὐτὴ κρισις καὶ ἐπὶ ἀρχοντα πολέμων ἐστὶ.

Πτωχός, ἢ τὸ καινὸν λαοὸν εἰς ἴδῃ τῶν, θύρησιν θλίψιν, καὶ ῥῆσιν διατάσται.

Ἐὰν ἴδῃ τις ἐπὶ ἀφ' ἑαυτοῦ μῆγ, ἢ κωρητῆς εἰσλήθον ἐν τῇ σωματι, ἢ ἐν ῥῆσιν αὐτῶν μῆγ, θλίψιν καὶ πῶσαν· ἐθρῶν πῶσαν δεύσεται.

Ὁσώπτος εἰς ἴδῃ καὶ ὅτι μῆγ, ἢ κωρητῆς πῶσαν ἠλθον ἐν πότι, πῶσι· ἐθρῶν ὀλίγη παρῶσιν καὶ παρῶσιν, καὶ θλίψιν τῆς ὀνητῶν.

Ἐκ τῆς Περσῶν, καὶ Αἰγυπτίων, κατὰ μωμωμάτων, σ. 47.

Ὁ μῆγ καὶ οἱ κωρητῆς ἐπὶ πολὺ εἰς αἰς θάνατον κρινονται.

Ἐὰν ἴδῃ τις ἐπὶ ἑαυτοῦ οἰκὴ ἐξ ὀπίς τῶν μῆγ καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ πῶσαν· ὅπου εἰς ταχὺ εἰς ἴδῃ θάνατον κρινεται.

Ἐὰν ἴδῃ τις ἐπὶ μῆγ καὶ βαδίζοντες κατὰ ὁδοῦ εἰσλήθον ἐν τῇ οἰκῇ αὐτῶν· εὐρησὴ νόσον μωμω, καὶ αἰ φασμῆλαι αὐτῶν πῶσαν θάνατον κρινεται.

Εἰ δὲ ἰδῆ τις ὅτι μύρμηκας ἐξέρχονται ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ στοφόροι ἢ ἵκτου λυθροῦται, καὶ κακῆς φαιμίλης, καὶ φόβου ἐν ἐφοβέτω.

Εἰ δὲ ἰδῆ τις ἐν ἡμέρῃ, ἢ ἐν ἀερίῳ αὐτοῦ μύρμηκας ἢ εὐρήσῃ θλίψιν καὶ πτωχείαν.

Ἐκ τῶν Ἰνδῶν, Περσῶν, καὶ Αἰγυπτίων, καὶ ἀκρίδων. τ'.

ΚΑθ' ὅλου ἢ ἀκρίδων ἀποδραμάτιος εἰς πᾶν μέρος ἐλθόντων κένεται, οὕτως γὰρ γέγραπται, ὅτι εἴρη κελεύσεται ἐκτραπύσονται εἰς ἀπείληαν τὸ πῶπου.

Ἐὰν ἰδῆ τις ἢ βασιλεὺς, ἢ ἐξουσιαστὴς, ὅτι ἐξῆλθον κατὰ τινος πῶπου ἀκρίδες ἢ πῆλιδος ἐλθόντων μετ' ἐξουσίας προσδοκῆται ἐκείνῃ, καὶ ὅσον ἐπιμύλιαντο αὐτοῖς, ποσὸν τι βλάβος καὶ αὐτοῖς.

Εἰ δὲ ἰδῆ τις ὅτι οὐκ ἐπιμύλιαντο αὐτοῖς, ἀλλ' ἢ μῶρον δὴν ἔλαβον, ἢ προσέμεταν ἐν τῷ πῶπῳ ἢ πῆλιδος φουαλοῦ ἀελαβῶς ἤενονται ἐκείνῃ.

Ὁ βασιλεὺς ἐὰν ἰδῆ τῆς εὐρήσῃ θλίψιν, καὶ πῆλιδος ἐλθόντων πῆλιδος, ἀσθένειας τοῦ κολλήσῃ τῶν ἀκρίδων.

Ἐκ τῶν Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων, καὶ τρωγλητῶν καὶ Αἰγυπτίων φρουτῶν. τ'α.

Εἰ ἂν ἰδῆ τις ὅτι κατὰ φρουτῶν, ἀκούσῃ ἀτίμιας ἐκ φίλου αὐτοῦ.

Ὁμοίως ἐὰν ἰδῆ ὅτι κατὰ φρουτῶν πολλὰ, θίμια καὶ μάχας ποιήσῃ μετ' φίλων καὶ ἰδῶν αὐτοῦ.

Si quis formicas frumentum gestantes, domum suam egressas, videre visus fuerit: & morbo liberatur, & mala familia, & formidine, qua cruciatur.

Si quis in area, vel horreo suo, formicas videre visus fuerit: in afflictionem & paupertatem incidet.

De locustis, ex Indorum, Persarum, & Aegyptiorum disciplinis.

C A P. 300.

Locusta generaliter ad hostium multitudinem habet dandi referunt. Sic enim sacris in literis perscriptum est, locustas iustu diuino ad vastationes regionum instar alicuius exercitus proficisci.

Si quis aut rex, aut potestate praeditus, locustas aduersus aliquam regionem profectas, videre visus fuerit: eo in loco multitudinem hostium cum magna potentia expectet, quantumque locustarum damni detur, tantumdem & illi nocebit.

Si alicui nihil illarum nocuisse visum fuerint, sed duntaxat illac transisse, vel in loco mansisse: copiae militares eo sine maleficio venient.

Si regi visum hoc oblatum fuerit, pro multitudine locustarum, & afflictionem experietur, & bellum hostile.

De trogletis, & diversis passeribus, ex Persarum & Aegyptiorum interpretationibus.

C A P. 301.

Si quis tenere passerem visus sibi fuerit, ab amico suo ignominias audiet atque conuicia.

Similiter si multos tenere passeres visus sibi fuerit, lites & rixas aduersus amicos & necessarios suos instituet.

Si

Si videre visus fuerit magnam passerum garritionem copiam, domum suam ingressam, erogationem & expensas de domo sua faciendas, vel per hominem quendam ipsius, vel per ipsummet, portendi sciat.

De auiibus aquaticis, ex Persarum & Aegyptiorum sententia.

C A P. 302.

Si quis visus sibi fuerit auces tenere martinas, aut stagnis, aut aquis simpliciter gaudentes: rem exoptatam animo suo consequetur.

Si de his aliquas iugulasse visus sibi fuerit, optabiles & iucundas diuitias inueniet, pro manducationis modo.

Si visus sibi fuerit alas earum collegisse, hoc ipsum quoque diuitias portendit, sed aliquanto minores.

De cancris & aliis, quibus testacea sunt operimenta, Persarum Aegyptiorumque rationes.

C A P. 303.

Cancer ad hominem versutum & incommendabilem referunt, propter tortuosum animalis huius incessum.

Si quis inuenisse visus sibi fuerit cancrum marinum, vel amicum, in hominem versutum & inopem incidet, commorantem in regum aulis, aut amplissimorum virorum aedibus: idque propterea, quod mare de regia, fluuij de magnatibus accipiantur.

Si quis edisse vel cancrum, vel aliud quid operum testaceo tegmine, visus sibi fuerit: à tali viro quantum modicum, & sanitarum consequetur. Nam ex huiusmodi animalibus ad curationem corporum multa sunt inuenta.

Si visus sibi fuerit ostreis veci, vel aliis talibus: in morbum incidet.

Εἰ δὲ ἰδῆ ὅτι πᾶσις φρουτῶν ἐπέληθον ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ κεκαθιδύοντες ἐξέρχον ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ προσδοκῆται, ἢ δὲ ἀνθρώπου αὐτοῦ, ἢ δὲ εἰωθῆ.

Ἐκ τῶν Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων, καὶ ὀρνέων καὶ Φιλυδρον. τ'β.

Εἰ ἂν ἰδῆ τις ὅτι κατὰ φρουτῶν ἀκαλίους, ἢ λιμνίτας, ἢ ἀπλῶς φουαλοῖς ὀρνέως προσέμεταν τὸ πῶπου αὐτοῦ.

Εἰ δὲ ἰδῆ τις ὅτι ἐφάρθῃ ἐξ αὐτοῦ, εὐρήσῃ πλοῦτον τῆς γῆρας ἐπιθυμιῶν, ἀσθένειας τῆς βρώσεως.

Ἐὰν ἰδῆ ὅτι ἐξ αὐτοῦ ἦεν εὐρήσῃ, καὶ ὅσοι εἰς πλοῦτον ἐλαπίστα κριτέται.

Ἐκ τῶν Περσῶν, καὶ Αἰγυπτίων, καὶ καρύνων καὶ τῶν ὀφθαλμῶν φρακθέρμων. τ'γ.

Ὁ κάρμνος εἰς ἀνδρα φρεβῶν καὶ ἀδιόρθωτον κενεται, ἀπὸ τῆς ζωῆς διαφραμμένῃ τῷ βασίλειῳ.

Ἐὰν ἰδῆ τις ὅτι εἴρε καρμῶν ἐν αἰσῇ, ἢ πῶπιον, εὐρήσῃ ἀνδρα φρεβῶν καὶ ἀπῶρον ἐν βασιλείῳ αὐλοῦ ὄντων, ἢ μεγάλου οἰκείας ἀπὸ τῶν θάλασσων εἰς τὴν βασιλείαν, τὸ δὲ πῶπιον εἰς μεγαλοῦς κενεται.

Ἐὰν ἰδῆ τις ὅτι φρακθέρμων, ἢ τῶν φρακθέρμων εὐρήσῃ ἐκ τοῦ πῶπιου ἀσθένεις μέλητα πὲν κέρδος καὶ ὕγιαν. πῶπιον γὰρ εἴωθε εἰς διαφρακθέρμων ἐκ τῶν πῶπιων ἐπινοήσῃ.

Εἰ δὲ ἰδῆ ἀσθνομῶδες, ἢ ὄσρεα ἢ τῶν ὀφθαλμῶν τούτων εὐρήσῃ ἵκτου.

M

Εκ τῶν Ἰνδῶν, ᾧ βαφῆς
τειχῶν. λζ.

Ε'ΑΝ τις ἴδῃ ὅτι ἔβαλε παρ' τείχεος τῆς
κεφαλῆς ἢ τῆς ἡμείσεος αὐτοῦ, κρυφαί
γέλωσιν αὐτοῦ παρ' πολλὰς αἰσῆς, ἔκ' ἐκ' ἐξέφυ-
σαν τελείως· ἔσθ' ἀπόπειράν πῃ ποιῆσθαι
ἔθιμι μὲν ἀποκρύψασθαι παρ' οἰκίαν πύλην ἔκ'
τῶν ἀρχαίων· ἢ ἢ μὴ δειλατῆθαι ἔσθ' ἡ δό-
κῆσθαι τῆς βαφῆς.

Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἀνείργησεν * ἢ βαφῆν, ἔσθ'
τελείως τῶν ἐπιτηρευῶν αὐτοῦ.

Εὰν δὲ ἴδῃ ὅτι βασιλεὺς Ἑσπεριόχου,
ἔσθ' ἀληθεύεται * ᾧ τῆς ἐπιτηρευῶν μυστικῶν
φρονήσεως, ἔσθ' ἡμείσεος. εἰ μὴ * μείνε
ἀνείργησεν ἢ βαφῆν, ἢ μὴ τελείωσθαι ἢ ἐπιτη-
ρεῖσθαι αὐτοῦ ἔσθ' ἡμείσεος ἀνείργησεν. *
εἰ δὲ ἀνείργησεν ἢ βαφῆν, ἢ τῆς ἐπὶ τῆς ἡ-
μείσεος τῶν ἐπιτηρευῶν αὐτοῦ θεοσωρητικῶν
ἢ συμφοροτικῶν.

Εἰ δὲ μὴν ὅτι ἴδῃ, ᾧ τῆς πῆν ἀνδρα
δολεῖσθαι μισθῶν γέλωσιν, ἢ ἡμείσεος τῆς
βαφῆς ἀποκρύψεται ἢ * ἢ αὐτῆ ὁ δόλος.

Εκ τῶν Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων,
ᾧ βαφῆς τειχῶν. λη.

Ε'ΑΝ τις ἴδῃ κατ' ὄναρ ὅτι ἔβαλε παρ'
τείχεος αὐτοῦ, ᾧ τῆς μισθῶν τῶν
χρῶσθαι αὐτοῦ, εἰ μὴ ὅτι ἐκ' ἐξέφυσαν
λαοῦ, ἔσθ' ἀγωνίσεται ᾧ τῆς κοσμητικῶν
ἔσθ' ψευδῆσθαι πῆν αὐτοῦ λαοῦ· εἰ δὲ ὅτι ἐκ'
τῆς κακοῦ λαοῦ, ὁ πῆν ἴδῃν, ἢ ἔσθ' ψευδῶν
κοσμητικῶν τῶν ὑπαρῆσθαι αὐτοῦ.

Εἰ δὲ τις ἴδῃ ὅτι ἐκ' τῆς βαφῆς ἐκλα-
θῆσθαι αἰ τείχεος αὐτοῦ, ἔσθ' εἰς ἐπιτηρευῶν
τῶν πλοῦτον αὐτοῦ καὶ θλίψιν μισθῶν ἐ-
λείψεται.

De tinctura pilorum, ex Indo-
rum disciplina.

C A P. 37.

S I quis visus sibi fuerit tinxisse pilos
scapitis & barbæ, in conatu occultandi
canos suos, nec tamen illos plenè fuisse
tinctos: periculum faciet. an vitia sua tur-
pitudinè que possit occultare: sed ob-
tentatum frustra tincturam, latere non
poterit.

Si tincturam efficacem fuisse viderit,
occultationem perficiet.

Si regi triumphis claro visum hoc o-
blatum fuerit, arcani sui occultationem
fanè quàm prudenter instituet.* Si nulla
tincturæ vis fuerit, ob eam ipsam causam
frustra secretum suum occultare conabi-
tur. Sin efficax esse tinctura visa fuerit,
desiderium animi sui diuina vi quadam,
& suo cum emolumento perficiet.

Si mulieri fuerit oblatum, adulterij
perpetrandi causa maritum fraude cir-
cumueniet, ac pro modo tincturæ dolus
ei succedet.

De tinctura, ex disciplina Per-
sarum & Aegyptiorum.

C A P. 38.

S I quis in somnis tinxisse pilos suos
visus sibi fuerit, ve eorum colorem
mutaret: si quidem est ex eorum nume-
ro, qui cum potestate sunt, ornare per
mendacium populum suum studebit: si
plebeius, falsò & ipse facultates suas or-
nabit.

Si quis viderit pilos suos per tincturam
detrimento quodam adfectos, opum sua-
rum amissionem, magnamque calamita-
tem patietur.

mensem vnum, vel decem dies responderet
cucius. In Augustâ * persona tamen hac
vel ipso illo die, vel infra duos, vel tres
dies cucuiunt. * sub Auroram. &c.

De horis autem diei nihil definimus.
nam plerumque ad horam diei septimam
rex extrahitur, atque ita responderet cucu-
tus in somnio.

ἄνεκ' ἡμερῶν ἢ ἐκβασις. τῆς δὲ αὐγῆς,
αὐγῆς ἡμέρας, ἢ δύο, ἢ τρεῖς ἡμέρας ἢ αὐτοῦ
ἢ ἐκβασις.

Πεπὶ δὲ τῶν ὀρνῶν τῆς ἡμέρας, οὐδὲν ὁ-
ρίζομαι, μὲντοι γὰρ ἐξ ὧν ἡμέρας τὸ πλεόν,
ἢ ἢ ἐκβασις τῶν ἡμερῶν.

Gloria tibi Deus noster,
gloria tibi. Amen.

Δόξα Ἐὶ Θεὸς ἡμῶν,
δόξα Ἐὶ Ἀμὲν.

INDEX CAPITVM
QVAE HIS
ACHMETIS
ONEIROCRITI-
CORVM LIBRIS
CONTINENTVR.

HOC LIBRO CONTI-
NENTVR ISTA.

ROLOGVS interpret. *sanctorum.*
Cap. i.
Ex disciplina Indorum. 2.
Ex disciplina Persarum. 3.
Ex disciplina Aegyptiorum. 4.
Mortuorum Resurrectionis interpretatio, ex Indorum disciplina. 5.
De Resurrectione mortuorum, ex disciplina Persarum. 6.
De Resurrectione mortuorum consimiliter, ex Aegyptiorum disciplina. 7.
De Paradiso, ex Indorum disciplina. 8.
De igne gehenna, ex Indorum disciplina. 9.
De Angelis, ex Indorum disciplina. 10.
De Prophetis, Apostolis, & Doctoribus, ex Indorum disciplina. 11.
De fide, variis modis ex disciplina Indorum exposita quaedam. 12.
Eiusdem generis, ex Persarum disciplina. 13.
De fide consimiliter, ex Aegyptiorum doctrina. 14.
De iudiciis, ex Indorum disciplina. 15.
De iudiciis & iudicio, ex doctrina Persarum. 16.
De iudiciis, & iudicio, ab Aegyptiis petita ratio. 17.
De auctis crurium pilis. 18.
Alia ad eundem relata questio. 19.

ΡΟΛΟΓΟΣ ἱερῶν
... περιεκλειμένων. Κεφ. α'.
Ἐκ τῶν λόγων ἱερῶν Ἰνδῶν. β'.
Ἐκ τῶν λόγων ἱερῶν Περσῶν. γ'.
Ἐκ τῶν λόγων ἱερῶν Αἰγυπτίων. δ'.
Ἐκ ἱερῶν Ἰνδῶν, περὶ ἀναστάσεως. ε'.
Περσῶν, περὶ ἀναστάσεως. ς'.
Αἰγυπτίων, περὶ ἀναστάσεως ὁμοίως. ζ'.
Ἐκ ἱερῶν Ἰνδῶν, περὶ ἁδελφείτου. η'.
Ἐκ ἱερῶν Ἰνδῶν περὶ πυρός γένεσης. θ'.
Ἐκ ἱερῶν Ἰνδῶν περὶ ἀγγέλων. ι'.
Ἐκ ἱερῶν Ἰνδῶν περὶ Προφητῶν, Ἀποστόλων. ια'.
Ἐκ ἱερῶν Ἰνδῶν περὶ πίστεως ἀναπόροτος. ιβ'.
Ἐκ ἱερῶν Περσῶν περὶ εἰδύλων. ιγ'.
Ἐκ τῶν λόγων ἱερῶν Αἰγυπτίων περὶ πίστεως ὁμοίως. ιδ'.
Ἰνδῶν περὶ κριτῶν. ιε'.
Ἐκ τῶν λόγων ἱερῶν Περσῶν περὶ κριτῶν καὶ κρίσεων. ις'.
Ἐκ τῶν ἱερῶν Αἰγυπτίων λόγων, περὶ κελῶν ἱερῶν. ιζ'.
Ἐρωτήσεις περὶ περὶ ἱερῶν ἰεροῦ, ὅπως ἠυξάνω ἡσυχασίαν. ιη'.
Ἐρωτήματα ἕτερα ἵσα αὐτῶν. ιθ'.

I N D E X

Εκ τῶν Ἰνδῶν, περὶ τῆς σηματοῦσας τῶν τῶ ἀ-
θραύου λυγῶν. κ.
 Εκ τῶ λόγου τῶν Περσῶν περὶ περὶ τῶν ση-
ματοῦσας. κβ.
 Εκ τῶ λόγου τῶν Ἀιγυπτίων περὶ περὶ τῶν
σημάτων. κβ.
 Εκ τῶ λόγου τῶν Ἰνδῶν, περὶ ἀγοφῆς. κγ.
 Εκ τῶ λόγου τῶν Περσῶν, περὶ ἀγοφῆς. κδ.
 Εκ τῶν Ἀιγυπτίων, περὶ ἀγοφῆς. κε.
 Εκ τῶν Ἀιγυπτίων, περὶ ἀγοφῆς. κς.
 Εκ τῶν Περσῶν ἢ Ἀιγυπτίων, περὶ μύθου
καὶ διωδίας. κζ.
 Εκ τῶ λόγου τῶν Ἰνδῶν, περὶ θυμιατικῶν
καὶ καπνιστῶν. κη.
 Εκ τῶν Περσῶν καὶ Ἀιγυπτίων ὁμοίως. κθ.
 Εκ τῶ Ἰνδῶν περὶ ἀμφιπόσεως ἢ καυθῶν. λ.
 Εκ τῶν Περσῶν καὶ Ἀιγυπτίων ὁμοίως. λα.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν, περὶ σκευῶν καὶ φλιετο-
μίας. λβ.
 Εκ τῶν Περσῶν ἢ Ἀιγυπτίων, περὶ φλιετο-
μίας. λγ.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν, περὶ θυμιατικῶν. λδ.
 Εκ τῶν Περσῶν καὶ Ἀιγυπτίων, περὶ θυμια-
τικῶν. λε.
 Ἐρώτησις περὶ ἀναστροφῶν καυθῶν. λς.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν, περὶ βαφῆς περὶ τῶν. λς.
 Εκ τῶν Περσῶν ἢ Ἀιγυπτίων, περὶ βαφῆς
περὶ τῶν. λη.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν περὶ βρώσεως καυθῶν. λθ.
 Εκ τῶν Περσῶν καὶ Ἀιγυπτίων, περὶ αὐ-
τοῦ. μ.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν, περὶ περὶ τῶν ἰσχυρῶν καὶ
μαλακῶν ἢ ἢ ἢ. μβ.
 Εκ τῶν Περσῶν ἢ Ἀιγυπτίων τῶ ἀντὶ περὶ
περὶ τῶν. μγ.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν περὶ περὶ τῶν λοιποῦ ἑ-
ματιῶν. μδ.

De hominis membrorum significatione,
ex Indorum disciplina. 20.
 De significatione pilorum, ex Persarum
doctrina. 21.
 De significatione pilorum, ex Aegyptiorum
doctrina. 22.
 De vinctione, ex Indorum doctrina. 23.
 De vinctione, ex Persarum doctrina. 24.
 De vinctione, ex Aegyptiorum doctrina. 25.
 De moscho, & composita fragrantia, ex
Indorum disciplina. 26.
 De moscho, & composita fragrantia, ex
Persarum & Aegyptiorum disci-
plina. 27.
 De vase, quo suffitum facimus, & fumi-
gatione, ex Indorum doctrina. 28.
 Consimiliter ex Persarum & Aegyptio-
rum disciplina, de vase ad suffitum
facto, & fumigatione. 29.
 De vestitu & tonsura, ex discipl. Ind. 30.
 Ex disciplina Persarum & Aegyptio-
rum similiter. 31.
 Ex disciplina Indorum, de Cucurbitatio-
ne & vena sectione. 32.
 Ex Persarum & Aegyptiorum, de vena
sectione. 33.
 Ex disciplina Indorum, de Barba. 34.
 Ex disciplina Persarum & Aegyptio-
rum, de barba. 35.
 Interrogatio de vite arbutina. 36.
 De tinctura pilorum, ex Indorum disci-
plina. 37.
 De tinctura, ex disciplina Persarum &
Aegyptiorum. 38.
 De manducatione capitis, ex Indorum
doctrina. 39.
 Eiusdem generis, ex Persarum & Ae-
gyptiorum disciplina. 40.
 De pilis barbe, alarum, & pubis, ex In-
dorum disciplina. 41.
 De pilis barbe, alarum, & pubis, ex Per-
sarum & Aegyptiorum disciplina. 42.
 De pilis corporis, ex Indorum disci-
plina. 43.

C A P I T V M.

De pilis reliqui corporis, Persarum &
Aegypt. consentiens interpretatio. 44.
 De somnio Protosymbuli. 45.
 De vrinis, ex Indorum disciplina. 46.
 Ex vrinis, Persarum & Aegyptiorum
consentiens interpretatio. 47.
 De auribus, Indorum ratio. 48.
 De auribus, ex Persarum & Aegyptio-
rum disciplina. 49.
 De voce, Indorum doctrina. 50.
 De voce, Persarum & Aegypt. ratio. 51.
 De oculis, Indorum ratio. 52.
 De oculis, Persarum & Aegyptiorum
interpretatio. 53.
 De palpebris & superciliis, ex Indorum
disciplina. 54.
 De palpebris superciliis Persarum &
Aegyptiorum interpretatio. 55.
 De frontibus & naso, Ind. explicatio. 56.
 De frontibus & naso, ex Persarum &
Aegyptiorum doctrina. 57.
 De genis, cerebri membranis, & ore, In-
dorum ratio. 58.
 Eiusdem generis, ex Persarum & Ae-
gyptiorum disciplina. 59.
 De dentibus, Indorum, Persarum & Ae-
gyptiorum consentiens interpretatio. 60.
 De lingua, ex disciplina Indorum. 61.
 De lingua, Persarum & Aegyptiorum
ratio. 62.
 De dentibus, Indorum, Persarum & Ae-
gyptiorum consentiens interpretatio. 63.
 De dentibus, quos caninos vocant, In-
dorum, Persarum & Aegyptiorum ratio. 64.
 De dentibus intimis, tam superioribus,
quam inferioribus, ex Indorum, Per-
sarum & Aegyptiorum disciplina. 65.
 De ceruice, ex Indorum disciplina. 66.
 De ceruice, Persarum & Aegyptiorum
consentiens interpretatio. 67.
 De claviculis humerorum, Indorum in-
terpretatio. 68.
 De claviculis, ex consentiente Persarum
& Aegyptiorum interpretatio. 69.

Εκ τῶν Περσῶν ἢ Ἀιγυπτίων ὁμοφώνως,
περὶ περὶ τῶν λοιποῦ ἑματιῶν. μδ.
 Πρὶ τῶ ἀνεργῶν τῶ ἀεθροπομυθῶν. με.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν περὶ ὕρου. μς.
 Πρὶ τῶν ἢ Ἀιγυπτίων ὁμοφώνως περὶ αὐ-
ρων. μζ.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν, περὶ ὄπλων. μη.
 Εκ τῶν Περσῶν ἢ Ἀιγυπτίων ὁμοφώνως περὶ
εἰ τῶν ὄπλων. μθ.
 Ἰνδῶν περὶ φωνῶν. ν.
 Περσῶν καὶ Ἀιγυπτίων, περὶ φωνῶν. νβ.
 Εκ τῶ Ἰνδῶν, περὶ ὄφθαλμῶν. νγ.
 Περσῶν ἢ Ἀιγυπτίων ὁμοίως. νδ.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν, περὶ βλεφάρων καὶ ὀ-
φθαλμῶν. νε.
 Πρὶ τῶν ἢ Ἀιγυπτίων, περὶ βλεφάρων καὶ
ὄφθαλμῶν. νς.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν, περὶ μετώπου καὶ ῥινός. νζ.
 Εκ τῶν Περσῶν ἢ Ἀιγυπτίων, περὶ μετώ-
που καὶ ῥινός. νη.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν, περὶ παρειῶν, μελιχίσην καὶ
τῶν μετωπῶν. νθ.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν τῶ ἀντὶ ὁμοίως. νθ.
 Ἰνδῶν, Περσῶν ἢ Ἀιγυπτίων, περὶ ὀδόντων
ὁμοίως. ξα.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν, περὶ γλώσσης. ξβ.
 Περσῶν ἢ Ἀιγυπτίων, περὶ γλώσσης. ξγ.
 Ἰνδῶν, Περσῶν ἢ Ἀιγυπτίων, περὶ ὀδόντων
ὁμοφώνως. ξδ.
 Ἰνδῶν, Περσῶν ἢ Ἀιγυπτίων, περὶ κωνοδόν-
των. ξε.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν, Περσῶν ἢ Ἀιγυπτίων, περὶ
τῶν ὀφθαλμῶν καὶ καὶ τῶν ὀδόντων ὀδόν-
των. ξς.
 Εκ τῶ Ἰνδῶν, περὶ τῶ ἀντὶ ἰσχυρῶν. ξδ.
 Εκ τῶν Περσῶν ἢ Ἀιγυπτίων, περὶ τῶ ἀντὶ ἰ-
σχυρῶν. ξε.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν, περὶ τῶ ἀντὶ ὁμοίως καὶ
περὶ κλειδῶν. ξη.
 Περσῶν ἢ Ἀιγυπτίων ὁμοφώνως περὶ κλει-
δῶν. ξθ.

INDEX

Εκ τῶν Ἰνδῶν, ἀπὸ βραχίων ἢ τῶν κιν-
 ῶν ἀντ. 6.
 Εκ τῶν Περσῶν ἔξ Αἰγυπτίων, ἀπὸ βρα-
 χίων. 6α.
 Ἰνδῶν ἀπὸ χροῶν. 6β.
 Εκ τῶν Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων ἀπὸ χρο-
 ῶν. 6γ.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν, ἀπὸ ὀφθαλμῶν. 6δ.
 Εκ τῶν Περσῶν ἔξ Αἰγυπτίων ὁμοφρονῶς πε-
 ς ὀφθαλμῶν. 6ε.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν ἀπὸ σπινθῶν. 6ς.
 Τῶν Περσῶν ἔξ Αἰγυπτίων, ὁμοφρονῶς ἀπὸ
 τῶν σπινθῶν. 6ζ.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν ἀπὸ κοιλίας. 6η.
 Εκ τῶν Περσῶν ἔξ Αἰγυπτίων, ἀπὸ κοιλίας
 ὁμοφρονῶς. 6θ.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν, Περσῶν ἔξ Αἰγυπτίων, ἀπὸ
 μαδῶν. 6ι.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν ἀπὸ ὠμοπλατῶν. 6κ.
 Περσῶν ἔξ Αἰγυπτίων ἀπὸ ὠμοπλατῶν. 6λ.
 Ἰνδῶν ἀπὸ ἐκκαταῶν ἔξ τῶν ἰνδῶν ἢ ῥιζῶν
 ὕλης. 6μ.
 Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων ἀπὸ ἐκκαταῶν καὶ
 ἀπὸ ῥιζῶν. 6ν.
 Ἰνδῶν, ἀπὸ τῶν ἐξ κοιλίας σκελετικῶν. 6ξ.
 Περσῶν ἔξ Αἰγυπτίων ἀπὸ σκελετικῶν. 6ς.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν, ἀπὸ τῶν ὅλης σάρκος τῶν ἀν-
 θρωπῶν. 6ζ.
 Εκ τῶν Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων, ἀπὸ σάρ-
 κος. 6η.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν, ἀπὸ ἀνασκαπτικῶς, ἢ τοῦ φερ-
 κισμοῦ. 6θ.
 Εκ τῶν Περσῶν ἔξ Αἰγυπτίων, ἀπὸ σαρω-
 σμαῶν. 6ι.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν ἀπὸ πλῆθυν. 6κ.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν ἀπὸ ἰχθῶν ἢ νεφρῶν. 6λ.
 Εκ τῶν Περσῶν ἔξ Αἰγυπτίων ὁμοίως. 6μ.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν ἀπὸ καυλοῦ. 6ν.
 Ερώσεις περὶ καυλοῦ. 6ξ.
 Εκ τῶν Περσῶν ἔξ Αἰγυπτίων, περὶ καυλοῦ
 ὁμοίως. 6ς.

De brachiis, eorumque suris, ex Indorum
 disciplina. 70.
 De brachiis, Persarum & Aegyptiorum
 interpretatio. 71.
 De manibus, Indorum rationes. 72.
 De manibus, ex Persarum & Aegyptio-
 rum disciplina. 73.
 De ungibus, ex Indorum traditione. 74.
 De ungibus consimiliter, Persarum &
 Aegyptiorum interpretatio. 75.
 De pectore, Indorum ratio. 76.
 De pectore, Persarum & Aegyptiorum
 consuetudinum interpretatio. 77.
 De ventre, ex Indorum disciplina. 78.
 De ventre, ex Persarum & Aegyptio-
 rum disciplina. 79.
 De scapulis & mammis, ex Indorum
 disciplina. 80.
 De scapulis, ex Indorum disciplina. 81.
 De scapulis, Persarum & Aegyptiorum
 rationes. 82.
 De intestinis, & interiore membrorum
 quae sunt, rationes Indorum. 83.
 De intestinis & visceribus, Persarum &
 Aegyptiorum rationes. 84.
 De ventris vermibus, Indorum ratio. 85.
 De vermibus, Persarum & Aegyptio-
 rum interpretatio. 86.
 De tota hominis carne, ex Indorum ra-
 tionibus. 87.
 De carne, ex Persarum & Aegyptiorum
 disciplina. 88.
 De suspensione in cruce, sive furcas, ex
 Indorum literis. 89.
 De suspensione in cruce, ex Persarum
 & Aegyptiorum disciplina. 90.
 De costis, ex Indorum disciplina. 91.
 De coxis & rembis, ex Indorum discip. 92.
 Ex Persarum & Aegyptiorum doctrina
 consimiliter. 93.
 De virga virili, ex Indorum discip. 94.
 Interrogatio de virga virili. 95.
 Ex Persarum & Aegyptiorum discipli-
 na consimiliter interpretatio. 96.

CAPITVM.

De prudentis, ex Indorum disciplina. 97.
 Persarum & Aegyptiorum consimiles
 interpretationes. 98.
 De femoribus, Indorum traditiones. 99.
 Persarum & Aegyptiorum consimiles
 rationes. 100.
 De Genibus, ex Persarum Indorum &
 Aegyptiorum disciplina. 101.
 De sanguine ac bulcere, ex Indorum dis-
 ciplina. 102.
 Persarum & Aegyptiorum consimiles
 rationes. 103.
 De stercore vima, Indorum, Persarum
 & Aegyptiorum rationes. 104.
 De plagis & vulneribus, Indorum ra-
 tiones. 105.
 De plagis & vulneribus, Persarum &
 Aegyptiorum interpretationes. 106.
 De lepris, sive squamis cutis, ex Indorum
 disciplina. 107.
 De limfaticis, Persarum & Aegyptio-
 rum rationes. 108.
 De limfaticis, ex Indorum disciplina. 109.
 De lepris, consuetudinibus Indorum, Persarum
 & Aegyptiorum interpretatio. 110.
 De temulentia, ex disciplina Indorum.
 111.
 De temulentia, Persarum & Aegyptio-
 rum rationes. 112.
 De macie corporis, sive gracilitate, ex
 Indorum, Persarum & Aegyptiorum
 disciplina. 113.
 De cruribus & pedibus, ex Indorum dis-
 ciplina. 114.
 De cruribus & pedibus, Persarum &
 Aegyptiorum rationes. 115.
 De nuditate, ex Indorum disciplina. 116.
 De nuditate, ex Persarum & Aegyptio-
 rum disciplina. 117.
 De amputatione capitis, Indorum &
 Persarum rationes. 118.
 De amputatione capitis, ex Persarum &
 Aegyptiorum disciplina. 119.
 De cade ac singulatione, ex Ind. discip. 120.

Εκ τῶν Ἰνδῶν περὶ ἀιδίων. 5λ.
 Περσῶν ἔξ Αἰγυπτίων ὁμοίως. 5η.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν περὶ μυρῶν. 5θ.
 Περσῶν ἔξ Αἰγυπτίων ὁμοίως. 6.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν, Περσῶν ἔξ Αἰγυπτίων περὶ
 γυνάτων. 6α.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν περὶ ἀμειβῶν ἢ ἑλλοις. 6β.
 Εκ τῶν Περσῶν ἔξ Αἰγυπτίων ὁμοίως. 6γ.
 Εκ τῶν Περσῶν ἔξ Αἰγυπτίων, περὶ κόπρου
 ἔξ οὐρου. 6δ.
 Ἰνδῶν περὶ πληγῶν ἢ τραυματίων. 6ε.
 Περσῶν ἔξ Αἰγυπτίων, περὶ πληγῶν ἢ τραυ-
 ματίων. 6ς.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν περὶ λωβῶν ἢ τοῦ κελο-
 φῶν. 6ζ.
 Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων περὶ δαιμονιῶν
 τῶν. 6η.
 Ἰνδῶν, περὶ δαιμονιῶν τῶν. 6θ.
 Ἰνδῶν, Περσῶν ἔξ Αἰγυπτίων, περὶ λέπτες
 ὁμοφρονῶς. 6ι.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν Περσῶν περὶ μέγιστος ὁμο-
 φρονῶς. 6κ.
 Περσῶν ἔξ Αἰγυπτίων περὶ μέγιστος. 6λ.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν, Περσῶν ἔξ Αἰγυπτίων, περὶ
 ἐκ λεπτοσμοματίας ἢ τοῦ ἰχθῶστος. 6μ.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν περὶ σκελετῶν ἢ ποδῶν. 6ν.
 Περσῶν ἔξ Αἰγυπτίων περὶ σκελετῶν ἢ πο-
 δῶν. 6ξ.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν περὶ γυναικῶς. 6ς.
 Εκ τῶν Περσῶν ἔξ Αἰγυπτίων, περὶ γυναι-
 κῶς. 6ζ.
 Ἰνδῶν Περσῶν περὶ κρεατομίας. 6η.
 Εκ τῶν Περσῶν ἔξ Αἰγυπτίων, περὶ κρεα-
 τομίας. 6θ.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν περὶ φόνου ἢ τραγῆς. 6ι.

I N D E X

Εκ τῶν Περσῶν & Αἰγυπτίων, περὶ φόνου
 ἢ σφαγῆς. ρκγ.
 Ἰνδῶν ἀπὲρ νδμμάτων ἰσθαυρῶν, ἢ περὶ
 νύμφης. ρκδ.
 Ἰνδῶν, περὶ νύμφης. ρκγ.
 Περσῶν ἢ Αἰγυπτίων, ἀπὲρ νδμμάτων. ρκδ.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν, ἀπὲρ βασιλείας καὶ τευ-
 ροῦ. ρκε.
 Ἰνδῶν, ἀπὲρ ζωαρχῶν ἢ ἡγελασίας. ρκς.
 Εκ τῶν Περσῶν ἢ Αἰγυπτίων, περὶ ζωα-
 ρχῆς. ρκζ.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν, περὶ γάμου. ρκη.
 Εκ τῶν Γρῶν & Αἰγυπτίων, περὶ γα-
 μου. ρκθ.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν, περὶ νεκρῶν, & θανάτου, &
 πεφῆς. ρλ.
 Εκ τῶν Γρῶν ἢ Αἰγυπτίων, περὶ νεκρῶν &
 θανάτου ἢ τῶν πεφῆς. ρλα.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν, περὶ κτίωσαςίας. ρλβ.
 Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων, περὶ κτίωσας-
 σίας. ρλγ.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν, περὶ φιλημάτων. ρλδ.
 Εκ τῶν Γρῶν & Αἰγυπτίων, περὶ φιλη-
 μάτος. ρλε.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν, περὶ ἑματῶν. ρλς.
 Γρῶν ἢ Αἰγυπτίων, περὶ ἑματῶν. ρλδ.
 Περὶ ἱερέως, ἢ πρὶ, ποσούχεται ζωῆ. ρλε.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν, περὶ καθαρμελου. ρλθ.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν, Περσῶν & Αἰγυπτίων περὶ
 καθαρμελου. ρλε.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν, περὶ διαποτίας ἢ ἡς ἢ αἰ-
 κείων. ρλε.
 Εκ τῶν Περσῶν & Αἰγυπτίων ἑμοτίας. ρλε.
 Περὶ οὐραμίας. ρμγ.
 Εκ τῶν Γρῶν, Ἰνδῶν, ἢ Αἰγυπτίων, περὶ
 σφραγῶν. ρμδ.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν, περὶ κλισμάτων. ρμε.

De caede ac ingultatione, Persarum &
 Aegyptiorum rationes. 111.
 De nutibus oculorum, & cōtractione nu-
 ptiarum, ex Indorum disciplina. 112.
 Ex disciplina Indorum, de sponsa. 113.
 De nutibus, Persarum & Aegyptiorum
 interpretaciones. 114.
 De rege & cruce, ex Indorum disci-
 plina. 115.
 De mulieribus, & suctione mamilla-
 rum, Indorum rationes. 116.
 De mulieribus, ex Persarum & Aegy-
 ptiorum disciplina. 117.
 De nuptiis, ex Indorum monumentis. 118.
 De nuptiis, Persarum & Aegyptiorum
 interpretaciones. 119.
 De mortuis, & morte, & sepultura, ex
 Indorum disciplina. 120.
 De mortuis, & morte, & sepulchris, ex
 Persarum & Aegyptiorum disciplina. 121.
 Ex Indorum disciplina, de coitu cum
 brutis. 122.
 Ex Persarum & Aegyptiorum disci-
 plina, de coitu cum brutis. 123.
 De oculis, ex Indorum disciplina. 124.
 Ex Persarum & Aegyptiorum disci-
 plina consimiles interpretaciones. 125.
 De vomitibus, ex Indorum discipl. 126.
 De vomitibus, Persarum & Aegyptio-
 rum tradiciones. 127.
 De muliere sacerdotis munere fungen-
 te. 128.
 De purgante medicamento, ex Indorum
 disciplina. 129.
 De purgante medicamento, ex Persarum,
 & Aegyptiorum rationibus. 130.
 De possessione terre ac edificiorum, ex
 Indorum disciplina. 131.
 Ex Persarum & Aegyptiorum disciplina
 rationes consimiles. 132.
 De visio cuiusdam nocturno. 133.
 De terre motu, ex Indorum, Persarum &
 Aegyptiorum disciplina. 134.
 De edificis, ex Indorum disciplina. 135.
 Inter-

C A P I T V M.

Interrogatio de somnio. 136.
 De migrationibus Indorum rationes. 137.
 De edificis, ex Persarum & Aegyptio-
 rum disciplina. 138.
 De visis per quietem sacerdotibus. 139.
 De sacris imaginibus, ex Indorum disci-
 plina. 140.
 De arboribus & plantis, ex Persarum,
 Indorum & Aegyptiorum discipl. 141.
 De equis, ex Indorum disciplina. 142.
 De generosis equis, Persarum & Aegy-
 ptiorum rationes. 143.
 De visio quoddam nocturno interrogatio. 144.
 Ex Indorum doctrina, de pila. 145.
 De armis, Persarum, Indorum & Aegy-
 ptiorum rationes. 146.
 De vestibus, ex Indorum disciplina. 147.
 De vestimentis, Persarum & Aegyptio-
 rum rationes. 148.
 De igne, ex Indorum explicatione. 149.
 De igne, ex Persarum & Aegyptiorum
 disciplinis. 150.
 De volatu, & salu, Persarum, Indorum,
 Aegyptiorumque rationes. 151.
 Indorum, Persarum & Aegyptiorum
 consentientes interpretaciones. 152.
 De nubibus, ex Indorum disciplina. 153.
 De nubibus, Persarum & Aegyptiorum
 rationes. 154.
 De ventis, ex Indorum disciplina. 155.
 De ventis, Persarum Aegyptiorumque
 rationes consimiles. 156.
 De sole, luna, sideribus, ex Indorum,
 Persarum, & Aegyptiorumque disci-
 plinis. 157.
 Consimiles rationes ex Persarum & Ae-
 gyptiorum observationibus. 158.
 Eiusdem generis, ex Persarum disci-
 plina. 159.
 De sideribus, ex Indorum traditio-
 nibus. 160.
 De pluvia, ex Indorum disciplina. 161.
 Consimiles rationes ex Persarum &
 Aegyptiorum monumentis. 162.

Περὶ οὐραμίας. ρμγ.
 Ἰνδῶν ἀπὲρ μετακινήσεων. ρμδ.
 Εκ τῶν Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων, περὶ κτι-
 μάτων. ρμε.
 Περὶ ἰερῶν κλισίων. ρμς.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν, περὶ ἰερῶν κλισίων. ρν.
 Εκ τῶν Περσῶν, Ἰνδῶν ἢ Αἰγυπτίων, περὶ
 δειφῶν & οὐφῶν. ρνα.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν, ἀπὲρ ἵππων. ρνβ.
 Εκ τῶν Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων, ἀπὲρ ἵπ-
 πων. ρνγ.
 Περὶ ἑραμίας ἑραμίας. ρνδ.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν, ἀπὲρ σφραγῶν. ρνε.
 Εκ τῶν Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων, ἀπὲρ ὄνων &
 ἀρμάτων. ρνς.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν, ἀπὲρ ἱματίων. ρνθ.
 Εκ τῶν Περσῶν ἢ Αἰγυπτίων, ἀπὲρ ἱμα-
 τίων. ρνα.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν, ἀπὲρ πυρῶν. ρνβ.
 Εκ τῶν Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων, περὶ πυ-
 ρῶν. ρνγ.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν, Περσῶν ἢ Αἰγυπτίων, περὶ
 πεπείσας ἢ ἀφῶν ἢ ἀφῶν. ρνδ.
 Εκ τῶν Περσῶν, Ἰνδῶν ἢ Αἰγυπτίων ἑμοφῶ-
 νων. ρνε.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν ἀπὲρ νεκρῶν. ρνθ.
 Εκ τῶν Περσῶν ἢ Αἰγυπτίων, περὶ νεκρῶ-
 νων. ρνα.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν, ἀπὲρ ἀέμων. ρνβ.
 Εκ τῶν Περσῶν ἢ Αἰγυπτίων ἑμοτίας. ρνγ.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν, Περσῶν & Αἰγυπτίων, ἀπὲρ
 ἡλίου & σελήνης καὶ ἀστῆρων. ρνδ.
 Εκ τῶν Περσῶν & Αἰγυπτίων ὁμοτίας. ρνε.
 Εκ τῶν Περσῶν τῶ ἀπὲρ ὁμοτίας. ρνθ.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν ἀπὲρ ἀστῆρων. ρνα.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν, ἀπὲρ βροχῶν. ρνα.
 Εκ τῶν Περσῶν & Αἰγυπτίων, ἀπὲρ βρο-
 χῶν. ρνβ.

Ε'κ τῶν Ἰνδῶν, περὶ πηλοῦ. ρογ'.
 Ε'κ τῶν Ἰνδῶν, Περσῶν & Αἰγυπτίων, περὶ
 χειρουργῶν γῆς ἔν τῷ. ροδ'.
 Ε'κ τῶν Ἰνδῶν, περὶ ποταμῶν. ροθ'.
 Ε'κ τῶν Αἰγυπτίων περὶ ποταμῶν. ροσ'.
 Ἰσὶ ὀρεμαίων ἐρωτησῆς. ροζ'.
 Ε'κ τῶν Ἰνδῶν, Περσῶν ἢ Αἰγυπτίων, περὶ
 θαλάσσης. ροθ'.
 Ε'κ τῶν Ἰνδῶν, περὶ πλοίων. ροθ'.
 Ε'κ τῶν Περσῶν ἢ Αἰγυπτίων, περὶ πλοίων. ρπ'.
 Τοῦ αἰνῆ περὶ βασιλικῶν πλοίων. ρπδ'.
 Ε'κ τῶν Ἰνδῶν, Περσῶν ἢ Αἰγυπτίων, περὶ
 φρεάτων. ρπε'.
 Ε'κ τῶν Περσῶν, Ἰνδῶν & Αἰγυπτίων, περὶ
 βρωσιῶς ὑδάτων. ρπγ'.
 Ε'κ τῶν Ἰνδῶν, Περσῶν ἢ Αἰγυπτίων, περὶ
 Σερμῶν ὑδάτων. ρπδ'.
 Ε'κ τῶν Περσῶν, Ἰνδῶν ἢ Αἰγυπτίων, περὶ
 λουτρῶν. ρπε'.
 Ε'κ τῶν Ἰνδῶν, περὶ ὑδροποιῶς ἐν λίθοις
 ἰμαθίοις & ἐν ἀγέσις οἷς ἀναδεδεικῶν
 ὑδροποιῶν. ρπς'.
 Ἰσὲ ὑδροποιῶς ἐν πατηρίῳ. ρπζ'.
 Ε'κ τῶν Ἰνδῶν, περὶ ραγῆσις ὑδάτος ἐν οἰ-
 κῶν ἢ χείμας. ρπθ'.
 Ε'κ τῶν Αἰγυπτίων, περὶ πλῆθου. ρπθ'.
 Ε'κ τῶν Ἰνδῶν, Περσῶν & Αἰγυπτίων, περὶ
 βρέξεως ἰμαθίων. ρδ'.
 Ε'κ τῶν Ἰνδῶν, Περσῶν ἢ Αἰγυπτίων, περὶ
 χιόνος & χαλάσεως ἢ πάγου. ρδδ'.
 Ε'κ τῶν Περσῶν, περὶ ῥόσις ἐκ κεισόμεν
 αἰθ' ὑπὸ. ρδβ'.
 Ἰσὲ ὀνειρεσις ἐρωτησῆς. ρδγ'.
 Ε'κ τῶν Ἰνδῶν, περὶ μύλωνος καὶ ἀγῆσις.
 ρδδ'.
 Ε'κ τῶν Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων ὁμοίως. ρδε'.
 Ε'κ τῶν Ἰνδῶν, περὶ οἴνου ἢ πύματων. ρδς'.

De luto, ex Indorum disciplina. 173.
 De terra faucibus, & alucis aquae plu-
 vias, ex Indorum, Persarum, Aegyptio-
 rumque doctrina. 174.
 De fluminibus, ex Indorum discipl. 175.
 De fluminibus, ex Aegyptiorum mo-
 numenis. 176.
 De somnio cuiusdam. 177.
 De mari, ex Indorum, Persarum, Ae-
 gyptiorumque rationibus. 178.
 De nauibus, ex Indorum disciplina. 179.
 De nauibus, ex Persarum & Aegyptio-
 rumque rationibus. 180.
 De nauibus regis. 181.
 De puteis, Indorum, Persarum & Ae-
 gyptiorum explanationes. 182.
 De aquarum futurigine, Indorum, Per-
 sarum & Aegyptiorum interpretationes. 183.
 De cadis aquis, Indorum, Persarum, &
 Aegyptiorumque rationes. 184.
 De lasacro, ex Persarum, Indorum &
 Aegyptiorum sapientia. 185.
 De aquatione facta per vestes lineas,
 vel ea usq, quibus aqua contineri ne-
 quit. 186.
 De aqua poculo hantia. 187.
 De aqua in domo sparsa, & tetorio ex
 Indorum sapientia. 188.
 De later, ex Aegyptiorum discipl. 189.
 De humectatione vestimentorum, ex
 Indorum, Persarum & Aegyptiorum
 monumentis. 190.
 De mine, grandine, gelu, ex Indorum,
 Persarum & Aegyptiorum rati-
 onibus. 191.
 De stillicidio regularum absque pluuia,
 ex Persarum disciplina. 192.
 Interrogatio de somnio quodam. 193.
 De psirno, & confectione farinae, ex
 Indorum monumentis. 194.
 Ex Persarum & Aegyptiorum discipli-
 na quiddam huic simile. 195.
 De vino, & potulentis, ex Indorum ra-
 tionibus. 196.

Ex Persarum & Aegyptiorum monu-
 mentis interpretationes consimiles. 197.
 De aquis, Aegyptiorum rationes. 198.
 De palmis, & carum fructibus. 199.
 De arboribus, ex Indorum, Persarum,
 Aegyptiorumque disciplina. 200.
 Interrogatio de arbore bericocia. 201.
 De omnigenis fructibus siue pomis, Per-
 sarum duntaxat interpretationes. 202.
 De cucurbita, pepone, ac similibus, co-
 rundem rationes. 203.
 De rosa & ocimo, Persarum & Aegy-
 ptiorum interpretationes. 204.
 De tuberibus, ex Persarum & Aegy-
 ptiorum monumentis. 205.
 De cleribus & leguminibus, ex Indo-
 rum, Persarum, & Aegyptiorum mo-
 numenis. 206.
 De pipere ac sinapi. 207.
 De medicario, ex Persarum discipl. 208.
 De raphanis & daucis, ex Indorum ra-
 tionibus. 209.
 De agris, qui seruntur, & sationibus,
 eorundem rationes. 210.
 De agro, & satione, ex Persarum & Ae-
 gyptiorum disciplina. 211.
 Aegyptiorum rationes consimiles. 212.
 De gramme, acaniba, siue spina, & fen-
 niceto, Indorum, Persarum & Aegy-
 ptiorum interpretationes. 213.
 Consimiles ex Inatis rationes. 214.
 De virga siue baculo, ex Persarum, In-
 dorum & Aegyptiorum discipl. 215.
 De arborum fructibus, explanationes
 Persarum. 216.
 De illorum colloquiis, quae à natura lo-
 qui nequeunt, Indorum, Persarum &
 Aegyptiorum rationes. 217.
 De vestitu, ex Aegyptiorum discipli-
 na. 218.
 De camylanchio, Indorum, Persarum &
 Aegyptiorum explicatus. 219.
 De vestibus virgatis, Persarum & Ae-
 gyptiorum rationes. 220.

Ε'κ τῶν Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων, ὁμοίως.
 ρδε'.
 Αἰγυπτίων περὶ ὑδάτων. ρδη'.
 Περὶ δένδρων φαικῆν καὶ τῶν καρπῶν. ρδβ'.
 Ε'κ τῶν Ἰνδῶν, Περσῶν ἢ Αἰγυπτίων, περὶ
 δένδρων. ρδγ'.
 Ἐρωτησῆς περὶ δένδρων βελεωκίων. ρδδ'.
 Ε'κ τῶν Περσῶν καὶ μόνων περὶ ὑδάτος
 παντίως. ρδε'.
 Τοῦ αἰνῆ περὶ καλοκαυθῆς, πέντες καὶ τῶν
 ὁμοίων. ρδς'.
 Ε'κ τῶν Περσῶν ἢ Αἰγυπτίων, περὶ ῥόδων
 ἢ ἀκίμων. ρε'.
 Ε'κ τῶν Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων, περὶ ὑδ-
 νων. ρε'.
 Ε'κ τῶν Ἰνδῶν, Περσῶν & Αἰγυπτίων, περὶ
 λαχαρίων & ιερσηίων. ρε'.
 Τοῦ αἰνῆ περὶ πέντεως ἢ ἀνεπίως. ρε'.
 Ε'κ τῶν Περσῶν, περὶ μυνδικαίου. ρε'.
 Ε'κ τῶν Ἰνδῶν, περὶ ῥαφαίου καὶ δευ-
 τῆ. ρε'.
 Τοῦ αἰνῆ περὶ χειρουργῶν ἢ ἀπῶν. ρε'.
 Ε'κ τῶν Περσῶν & Αἰγυπτίων, περὶ χείμας
 ἢ ἀπῶν. ρε'.
 Αἰγυπτίων ὁμοίως τῷ αἰνῆ. ρε'.
 Ε'κ τῶν Ἰνδῶν, Περσῶν & Αἰγυπτίων, περὶ
 χάρτων ἢ ἀκίμων καὶ ῥαδῶν. ρε'.
 Ε'κ τῶν Ἰνδῶν τῷ αἰνῆ. ρε'.
 Ε'κ τῶν Ἰνδῶν, Περσῶν ἢ Αἰγυπτίων, περὶ
 ῥαδῶν. ρε'.
 Ε'κ τῶν Περσῶν, περὶ καρπῶν τῶν δέν-
 δρων. ρε'.
 Ε'κ τῶν Ἰνδῶν, Περσῶν ἢ Αἰγυπτίων, περὶ
 συτυχίας τῶν οἷς οὐκ εἶσι φῶσις λα-
 λῆν. ρε'.
 Ε'κ τῶν Αἰγυπτίων, περὶ ἀμφιάσις. ρε'.
 Ε'κ τῶν Περσῶν, Ἰνδῶν & Αἰγυπτίων, περὶ
 καλυμμαίου. ρε'.
 Ε'κ τῶν Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων, περὶ ἰμα-
 θίων λαρωτῶν. ρε'.

Εκ τῶν Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων, ἀεὶ πύ-
 φως ἦντι δαρμῶν. σκβ.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν, Γρῶν καὶ Αἰγυπτίων, περὶ
 ἐέλων, μέλιτος καὶ βάρβακος. σκβ.
 Εκ τῶν Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων, περὶ ἐξα-
 πλάσιων πασητων ἐν οἴκῳ. σκυ.
 Εκ τῶν Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων, περὶ ἀεσοτε-
 φράσιων καὶ χρομαίων ἦντι μανδι-
 λῶν. σκδ.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν, Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων, ἀεὶ
 ὑποσημαίων καὶ σημαίων. σκδ.
 Εκ τῶν Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων, περὶ φακω-
 λίων. σκς.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν, ἀεὶ ποδῶν. σκζ.
 Εκ τῶν Γρῶν καὶ Αἰγυπτίων, περὶ ζού-
 πων. σκη.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν, Γρῶν καὶ Αἰγυπτίων, ἀεὶ
 σαρδελίων. σκθ.
 Εκ τῶν Περσῶν ἀεὶ σίμων καὶ μανιλιῶν
 ὑποσημαίων. σθ.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν, ἀεὶ ὑποσημαίων ῥύπου, καὶ ἐ-
 δίσιος καὶ ῥύπου ἰματίων. σθδ.
 Εκ τῶν Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων, ἀεὶ ὑποσημα-
 ῖων καὶ ἐδίσιος. σθδ.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν, Γρῶν καὶ Αἰγυπτίων, περὶ
 ἵππων ἀρρίων καὶ θηλῶν. σθζ.
 Εκ τῶν Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων, ἀεὶ χρομα-
 ῖων ἵππων καὶ σαλαρίων βασιλικῶν. σθδ.
 Εκ τῶν Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων, ἀεὶ ἡμί-
 των. σθδ.
 Εκ τῶν Περσῶν, Ἰνδῶν, καὶ Αἰγυπτίων, ἀεὶ
 ὄνων. σθς.
 Εκ τῶν Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων, περὶ κρυμ-
 λων ὀφθαλμῶν καὶ ὀφθαλμῶν. σθδ.
 Εκ τῶν Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων, ἀεὶ βοῶν.
 σθδ.
 Εκ τῶν Αἰγυπτίων ὁμοίως περὶ βοῶν. σθδ.
 Εκ τῶν Περσῶν ἀεὶ ὀφθαλμῶν ἦντι ἄρμα-
 τῶν, ἀεὶ ἀρμάτων. σμ.

De verboribus suae flagnis, Perfarum &
 Aegyptiorum rationes. 221.
 De lana, metaxa, & gossipio, rationes
 Indorum, Perfarum & Aegypt. 222.
 De expansis in domo tapetibus, ex Per-
 farum & Aegyptiorum disciplina. 223.
 De pulvinis, & mappis, siue manili-
 bus, Perfarum & Aegyptiorum de-
 clarationes. 224.
 De substraminibus, & instrum, Indo-
 rum, Perfarum, Aegyptiorumque ra-
 tiones. 225.
 De faccolis, ex Perfarum & Aegyptio-
 rum monumentis. 226.
 De vestimentis tabaribus, Indorum ra-
 tiones. 227.
 De χηρά, ex Perfarum & Aegyptio-
 rum interpretationibus. 228.
 De sandaliis, Indorum, Perfarum, Ae-
 gyptiorumque rationes. 229.
 De Persicis manicis subucularum, ex
 Perfarum disciplina. 230.
 De ablutione sordium, & amictu mun-
 do, ex Indorum disciplina. 231.
 De ablutione & amictu, Perfarum, Ae-
 gyptiorumque rationes. 232.
 De equis maribus, & feminis, Indorum,
 Perfarum & Aegyptiorum interpre-
 tationes. 233.
 De coloribus, equorum, & sellarum regum
 Perfarum & Aegypt. rationes. 234.
 De mulis, ex Perfarum & Aegyptiorum
 disciplina. 235.
 De asinis, Perfarum, Indorum, & Aegy-
 ptiorum interpretationes. 237.
 De camelis velocibus, Perfarum & Ae-
 gyptiorum rationes. 237.
 De bobus, Perfarum & Aegyptiorum
 rationes. 238.
 De bone rationes consimiles, ex Aegy-
 ptiorum disciplina. 239.
 De vehiculis, siue currum, & plaustris, ra-
 tiones Aegyptiorum. 240.

De zaticis, ex Perfarum & Aegyptio-
 rum disciplina. 241.
 De omnigenis ouibus, & cervis, & hircis:
 ex Indorum, Perfarum, Aegyptiorum-
 que monumentis. 242.
 De diversis cibus, Indorum, Perfarum, &
 Aegyptiorum rationes. 243.
 De calcis, & tibialibus, & bracciis, ex
 Perfarum & Aegyptiorum discipli-
 na. 244.
 De cinamomo, ex Indor. rationibus, 245.
 Consimiliter ex Perfarum & Aegyptio-
 rum rationibus. 246.
 De coronis, & ymionibus, & gemmis, ex
 Indorum disciplina. 247.
 De corona, & feris, Perfarum Aegy-
 ptiorumque rationes. 248.
 De diversis armorum speciebus, Perfa-
 rum & Aegyptiorum interpretati-
 nes. 249.
 Ex Perfarum disciplina de speculo. 250.
 Ex Aegyptior. doctrina, de saccaro. 251.
 Ex Perfarum institutis de ouis. 252.
 Ex Perfarum disciplina de casco. 253.
 Ex Perfarum institutis de caubaribus, &
 saltationibus, tibia & cithara. 254.
 Ex Perfarum doctrina de vitium plan-
 tatione & aliis. 255.
 Ex Indorum doctrina de pratibus & pa-
 latis. 256.
 Ex Indorum, Perfarum & Aegyptiorum
 documentis de nummis, auri, argenti
 & aris. 257.
 Ex hisdem de armillis & monilibus, alif-
 que ex auro, argento, gemmis & ymio-
 nibus contextis. 258.
 De anulo, ex Indorum disciplina. 259.
 De anulo ex Perfarum & Aegyptiorum
 disciplina. 260.
 De sellis, & thronis, Perfarum & Aegy-
 ptiorum interpretationes. 261.
 De velis, & velaminibus, siue tapetibus,
 Indorum, Perfarum, Aegyptiorumque
 rationes. 262.

Εκ τῶν Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων, περὶ ζαπει-
 κίων. σμδ.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν, Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων, περὶ
 ἀεσοσιων πασητων καὶ ἐλαφῶν, καὶ τῶν ἀ-
 ρχῶν. σμδ.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν, Γρῶν, καὶ Αἰγυπτίων, περὶ
 ἀεσοσιων βρωματων. σμζ.
 Εκ τῶν Περσῶν περὶ ὑποσημαίων, περὶ
 καὶ βρωματων. σμδ.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν, ἀεὶ κρηματων. σμδ.
 Εκ τῶν Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων ἁρτίων, σμς.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν ἀεὶ σημαίων καὶ μέρων
 ἐπισημαίων καὶ ἡτων. σμζ.
 Εκ τῶν Γρῶν καὶ Αἰγυπτίων, περὶ ση-
 μαίων καὶ ἐπισημαίων. σμη.
 Εκ τῶν Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων, περὶ ἀεσο-
 σιων ἐπισημαίων καὶ ἡτων. σμδ.
 Εκ τῶν Περσῶν, περὶ ἐπισημαίων. σθ.
 Εκ τῶν Αἰγυπτίων, περὶ ἀεσοσιων. σθδ.
 Εκ τῶν Γρῶν ἀεὶ ἡτων. σθ.
 Εκ τῶν Περσῶν, περὶ ποδῶν. σθζ.
 Εκ τῶν Περσῶν, περὶ ἀρμάτων καὶ ὀφθαλ-
 μῶν, ἀεὶ ὑποσημαίων καὶ ἐπισημαίων. σθδ.
 Εκ τῶν Περσῶν, ἀεὶ ἀρμάτων καὶ ἐπισημαίων.
 σθδ.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν, Περσῶν, καὶ Αἰγυπτίων, περὶ
 χρομαίων καὶ ἡτων, ἀρρῶν καὶ χαλ-
 κῶν. σθδ.
 Τῶν αὐτῶν, περὶ κρημαίων φαρμακῶν καὶ
 ἐπισημαίων ἀρρῶν καὶ ἡτων, ἀρρῶν καὶ
 ἡτων καὶ μέρων ἐπισημαίων καὶ ἡτων. σθδ.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν, περὶ σαλαρίων. σθδ.
 Εκ τῶν Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων, περὶ σαλα-
 ρίων. σθδ.
 Εκ τῶν Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων, περὶ ἡτων
 καὶ ἡτων. σθδ.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν, Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων, περὶ
 ἡτων καὶ κρημαίων καὶ πασητων. σθδ.

Εκ τῶν Περσῶν & Αἰγυπτίων, περὶ ὑφαι-
στος ἰσθδ. σζγ.
 Εκ τῶν Περσῶν & Αἰγυπτίων, περὶ νη-
στος, ἡτοι κλάσσι ἀστράκτου. σζδ.
 Εκ ὅσῳ Περσῶν & Αἰγυπτίων, περὶ μαφο-
είου. σζε.
 Ἐρώτησις ζωαίμ. σζς.
 Εκ ὅσῳ Περσῶν & Αἰγυπτίων, ἀπὲρ περὶ τῶν
ζωαίμ. σζς.
 Εκ ὅσῳ Περσῶν, ἀπὲρ διδάσκων & ζωαίμ
φοροῦτων διακρίων διακρίων εὐλας. σζη.
 Εκ ὅσῳ Περσῶν & Αἰγυπτίων, περὶ λέοντος
& θύρων. σζθ.
 Εκ ὅσῳ Ἰνδῶν, ἀπὲρ ἐλέφαντος. σς.
 Εκ ὅσῳ Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων, ἀπὲρ ἐλέ-
φαντος. σςα.
 Εκ ὅσῳ Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων, περὶ παρ-
δου. σςβ.
 Εκ ὅσῳ Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων, περὶ λεοντο-
παρδου. σςγ.
 Εκ τῶν Περσῶν, ἀπὲρ ἀρκτων. σςδ.
 Εκ ὅσῳ Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων, περὶ ὑψί-
της. σςε.
 Εκ ὅσῳ Ἰρσῶν καὶ Αἰγυπτίων, περὶ λυ-
κου. σςς.
 Εκ ὅσῳ Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων, ἀπὲρ ἀγρί-
κων. σςζ.
 Εκ τῶν Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων, ἀπὲρ λα-
ζῶων. σςη.
 Εκ ὅσῳ Ἰνδῶν, Ἰρσῶν, & Αἰγυπτίων, περὶ
κλωῶν. σςθ.
 Περσῶν & Αἰγυπτίων, ἀπὲρ κλέπτην. σςθ.
 Εκ ὅσῳ Ἰρσῶν, Ἰνδῶν & Αἰγυπτίων, περὶ
χελίων. σςα.
 Εκ τῶν Περσῶν & Αἰγυπτίων, περὶ τήνη-
κων ἡτοι μύμων. σςβ.
 Εκ ὅσῳ Ἰνδῶν, Περσῶν & Αἰγυπτίων, ἀπὲρ
ἀρακωντων & ὄφρων. σςγ.
 Εκ ὅσῳ Ἰνδῶν, Ἰρσῶν & Αἰγυπτίων, ἀπὲρ
σπηκῶν καὶ ἀγρίων ἀγρίων καὶ ἡμε-
ρῶν. σςδ.

De textura tela, Persarum & Aegy-
ptiorum interpretationes. 263.
 De circumuolutione fisti, Persarum &
Aegyptiorum rationes. 264.
 De poplo, Persarum & Aegyptiorum
explanations. 265.
 Interrogatio muliercule. 266.
 De capillis mulieribus, ex Persarum &
Aegyptiorum sententia. 267.
 De uiris & mulieribus, stolas inter se
permutatas gestantibus, ex Persarum
disciplina. 268.
 De leone, ac feris bestiis, ex Persarum
& Aegyptiorum, sententia. 269.
 De elephanto, ex Indorum discipl. 270.
 De elephanto, ex Persarum & Aegyptio-
rum monumentis. 271.
 De Parde, ex Persarum & Aegyptiorum
disciplina. 272.
 De leopardo, ex Persarum & Aegyptio-
rum monumentis. 273.
 De uris, ex Persarum rationes. 274.
 De hyena, ex Persarum & Aegyptio-
rum monumentis. 275.
 De lupo, ex Persarum & Aegyptio-
rum disciplina. 276.
 De vulpibus, ex Persarum & Aegyptio-
rum interpretationes. 277.
 De leporibus, ex Persarum & Aegyptio-
rum disciplina. 278.
 De canibus, Indorum, Persarum, & Ae-
gyptiorum rationes. 279.
 De cato, Persarum & Aegyptiorum ra-
tionibus. 280.
 De porcis, Indorum, Persarum & Ae-
gyptiorum rationes. 281.
 De feniis, Persarum & Aegyptiorum
interpretationes. 282.
 De draconibus & serpentibus, ex Indo-
rum, Persarum & Aegyptiorum dis-
ciplina. 283.
 De fucis, & apibus, tam siluestribus,
quam domesticis, Indorum, Persarum
& Aegyptiorum rationes. 284.

Ex Persis de Scorpionibus & serpenti-
bus uivulentis. 285.
 Ex Persarum, Indorum & Aegyptiorum
instituis de aquila. 286.
 Ex Persarum & Aegyptiorum moni-
mentis de accipitre & falcone. 287.
 De sturnis, & hircinis, & hirundinibus,
Persarum & Aegypt. sententia. 288.
 De pauone, Persarum & Aegyptiorum
rationes. 289.
 De ciconia, & grue ex Indorum, Persa-
rum, & Aegyptiorum disciplina. 290.
 De lupe, ex Persarum disciplina. 291.
 De coruis, & cornicibus, & aue, quam
Lipopolium uocant: ex Persarum &
Aegyptiorum interpretationibus. 292.
 De columbis, & iurture, & palumbo: ex
Indorum, Persarum & Aegyptiorum
disciplina. 293.
 De gallis gallinaceis, & gallinis, ex Per-
sarum & Aegypt. monumentis. 294.
 De gallinis, ex disciplina Persarum. 295.
 De auferibus, ex Persarum sententia. 296.
 De perdicibus, ex Indorum, Persarum &
Aegyptiorum disciplina. 204.
 De muscis, & culecibus, Indorum, Persa-
rum, Aegyptiorumque rationes. 295.
 De formicis, ex Persarum & Aegyptio-
rum monumentis. 261.
 De locustis, & ex Indorum, Persarum &
Aegyptiorum disciplina. 300.
 De troglitis, & diuersis passeribus, ex
Persarum & Aegyptiorum interpre-
tationibus. 301.
 De anibus aquaticis, ex Persarum &
Aegyptiorum sententia. 302.
 De caneris & albis, quibus testacea sunt
operimenta, Persarum Aegyptiorum-
que rationes. 303.
 De consideratione ac interpretatione
sommiorum, consentientes Persarum
& Aegyptiorum rationes. 304.

Εκ ὅσῳ Περσῶν, ἀπὲρ σκορπίων & ἐρπετῶν
ιοδολων. σπβ.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν, Περσῶν, & Αἰγυπτίων, ἀπὲρ
αετῶ. σπγ.
 Εκ τῶν Περσῶν & Αἰγυπτίων, ἀπὲρ ἡεα-
κας & φάκωνος. σπδ.
 Εκ ὅσῳ Περσῶν & Αἰγυπτίων, περὶ φαρων,
αυθῶων & χελιδῶων. σπη.
 Εκ ὅσῳ Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων ἀπὲρ τῶν
ρος. σπθ.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν, Περσῶν & Αἰγυπτίων, περὶ
παραρῶδ & κλεσῶδ. σς.
 Εκ τῶν Περσῶν, ἀπὲρ λυκου. σςα.
 Εκ τῶν Περσῶν & Αἰγυπτίων, περὶ κλεσ-
κων, & κροκῶν, καὶ τῶν λευκῶν λαπο-
πούλ. σςβ.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν, Ἰρσῶν, & Αἰγυπτίων, περὶ
ἀετῶων, τρυφῶν & φάκωνος. σςγ.
 Εκ τῶν Ἰρσῶν καὶ Αἰγυπτίων, περὶ ἀεκ-
βῶων & ἀεκβῶων. σςδ.
 Εκ τῶν Περσῶν, περὶ ἀρκτων. σςε.
 Εκ τῶν Περσῶν ἀπὲρ ὑψίτης. σςς.
 Εκ ὅσῳ Ἰνδῶν, Περσῶν, & Αἰγυπτίων, περὶ
ἀγρίκων. σςζ.
 Εκ ὅσῳ Ἰνδῶν, Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων, περὶ
μύμων & κλέπτην. σςη.
 Εκ τῶν Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων, περὶ μαρ-
μύμων. σςθ.
 Εκ τῶν Ἰνδῶν, Περσῶν & Αἰγυπτίων, περὶ
ἀρκιδῶων. σςα.
 Εκ τῶν Περσῶν & Αἰγυπτίων, περὶ τρυφῶ-
ων & ἀεκβῶων τρυφῶων. σςβ.
 Εκ τῶν Περσῶν & Αἰγυπτίων, περὶ ἀρκτων &
φιδῶων. σςγ.
 Εκ ὅσῳ Περσῶν & Αἰγυπτίων, ἀπὲρ κρο-
κῶων & ὅσῳ ἀλλων ἰσρακελῶων. σςδ.
 Εκ τῶν Περσῶν & Αἰγυπτίων, περὶ ἀεκβῶ-
ων & κροκῶων ἀεκβῶων, ἰσρακελῶων. σςε.